

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 08160518 4

αριστερή γενικά της ουσίας
την πολιτική στρατηγίαν, και
αριστερή στρατηγίαν την
διαχείριση της οικονομίας.

από την αριστερή

H. v. v.

SCHOLIA GRAECA

IN

HOMERI ILIADEM

EDIDIT

G. DINDORFIUS

LIPSIAE: APUD T. O. WEIGEL.

SCHOLIA GRAECA

Y

IN

24

HOMERI ILIADEM

EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA

EDIDIT

GULIELMUS DINDORFIUS.

TOMUS III.

OXONII:
E TYPOGRAPHEO CLARENDO NIANO.

PROSTANT APUD T. O. WEIGEL
LIPSIAE.

M.DCCC.LXXVII.

65.10.3
[All rights reserved]

1971
KOREA
"SOP '71 1971
1971.YC 2"

P R A E F A T I O.

TERTIO hoc quartoque volumine scholia complexus sum tripartita codicis Veneti Marciani 453, qui in membranis scriptus est seculo undecimo foliis 338 formae maximae, scriptura eleganti lectuque facillima, cuius specimen photographicum huic editioni adiectum est versuum 7, 395—413. Codex omni ex parte integer est, nisi quod folii primi scriptura ita est detrita ut multa hodie legi nequeant, ut videre licet vol. 3 p. 3 et 4 p. 362, foliis autem 68, 69 (Il. 5, 259—355) et 145 (11, 167—217) ablatis tria substituta sunt manus recentioris folia, quae primae manus scholiis omnibus in codice, quum adhuc integer esset, repertis carent, manus vero recentis scholia in foliis 68 et 69 novem (vol. 3 p. 244, 5—247, 20), in folio 145 quattuor (vol. 3 p. 463, 30—464, 12) habent: quem defectum recentior aliquis grammaticus insertis, qualia etiam alibi inter secundae manus scholia in hoc codice passim reperiuntur, longioribus ex Diogene Laertio et Suida excerptis explevit longaque de diis deabusque hominum instar vulneratis vel alia mala passis disputatione ad versum 5, 336, (vol. 3 p. 244, 21—247, 7), quae tota transscripta est ex Heracliti Ἀλληγορίαις Ὄμηρικαις c. 30—34, et fortasse lecta fuit in margine exteriore folii perdit 69 b inter alia ex Porphyrio et Heraclito excerpta, de quibus infra dicetur p. vii.

Trium autem quas modo dicebam classium scholia

tam accurate in codice sunt discreta ut nihil usquam dubitationis relictum sit cui quodque scholion classi sit adscribendum. Primae classis scholia, quae ab initio sola scripta in hoc codice fuerunt, numeris per litteras α' , β' , γ' , et sic porro expressis ad eosdem numeros textui superscriptos referuntur, et ita quidem ut folium quodque versum ab numeris α' , β' , γ' , et sequentibus incipiat usque ad finem folii proximi recti continuatis, cuius pagina versa rursus ab numero α' incipit, et sic per totum codicem, de quo dixit Rosius in *Aristotele pseudepigrapho* p. 151. Inter scholia litteris numerilibus notata non pauca reperiuntur quae nihil aliud sunt quam glossemata, quae in aliis olim libris supra versus scripta, unde *interlinearia* vocari solent, scholiorum compositor inter scholia rettulit suisque numeris notavit.

Secunda scholiorum classis litteris minoribus ab alia manu scripta in margine interiore ipsa quoque variis signis (\mathcal{A} \mathcal{X} \mathcal{Y} aliisque), quibus eadem textui superscripta respondent, a prima classe distinguitur, quacum tamen passim ita cohaeret ut priori scholii a manu prima scripti parti finis imponatur adiecta a manu secunda parte scholii altera, interdum per *kai* vel *de* aliasve particulas adiuncta, eraso quod prima manus in fine sui scholii posuerat signo scholii finiti (—): v. Hiller. in Fleckeiseni Annal. a. 1868 p. 802. Ab his scholiis separata est alia scholiorum series, similibus signis ad textum relata, quam manus paullo recentior in margine exteriore adscripsit, qua longiora ex Porphyrii Ζητήμασιν Ὀμηρικοῖς et Heracliti Ἀλληγορίαις Ὀμηρικαῖς excerpta continentur, quorum non pauca a Villoisono omissa nunc primum edidi.

Ad res in scholiis primae secundaeque classis tractatas quod attinet, etsi Venetus B ampliore apparatu critico grammaticorum Alexandrinorum, qualem magna

ex parte servavit codex Venetus A, est destitutus et Zenodoti, Aristophanis, Aristarchi aliorumque veterum criticorum nomina rarius apparent, nec sine erroribus ab scholiorum excerptore commissis, de quibus dixerunt Lehrsius in libro de Aristacho p. 31 et Duentzerus in libro de Zenodoto p. 11, tamen utraque scholiorum classis plurima continet ad interpretanda poetae verba utilia generis grammatici, historici et mythologici, et amplissima Porphyrii *Zητημάτων* et Heracliti *Ἀλληγοριῶν* excerpta* servavit, in margine exteriore a manu paullo recentiore addita. Nam quae

* Mirum est unum ex Heraclito excerptum ad 5, 392. vol. 3 p. 249, 22—250, 4 non ut reliqua Heracliti a manu recentiore in margine exteriore, sed a manu prima in margine interiore numero suo (ε') notatum non solum in B legi, sed etiam in Townleiano, Florentino Laurentiano 32, 3 et Lipsiensi.

† Sic scholion Porphyrii numero notatum ε' a manu prima legitur ad 15, 189, vol. 4 p. 83, 4—10 in B, Townleiano et Lipsiensi, sed plenius in Scorialensi et Harleiano, Πορφυρίου. ἐναντιούσθαι δοκεῖ τὸ τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἔκαστος δ' ἔμμορε τειμῆς" τῷ (193) "γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς "Ολυμπος." οὐδὲ γὰρ ἔτι πάντα δέδασται. λόνιτο δ' ἀν τῇ λέξει. τὸ γὰρ πάντα οὐ μόνον δηλοῖ τὰ πλεῖστα, ἀλλὰ παρελκομένως "οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν" (Πλ. 24, 232). "χρυσοῦ δὲ στήλας φέρε δέκα πάντα τάλαντα" (Πλ. 19, 247). τὸ δὲ πάντα δέδασται ἀντὶ τοῦ πλεῖστα, ὡς εἰ ἔλεγε, τὰ πλείονα μεμέρισται, πλὴν γῆς τε καὶ οὐρανοῦ· ταῦτα γὰρ ἔτι κονιά· ποτὲ δὲ καὶ παρέλκει, ὡς τὸ "οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν." Ubi postrema verba ποτὲ δὲ καὶ—ἀνέσταν delenda videntur, quae ex superioribus inutiliter sunt repetita. Eadem ratio duorum scholiorum ad 15, 128, vol. 4 p. 80, 26—34 quorum prius (lin. 26—29) a m. prima scriptum in B, alterum (lin. 30—34) a m. secunda, quae ordine inverso leguntur in codice Lipsiensi. Sed unum fuit scholion Porphyrii quod integrum servarunt codices Scorialensis et Harleianus, Πορφυρίου. οὐ δεῖ στίζειν εἰς τὸ "φρένας ἡλέ," εἴτα καθ' αὐτὸν λέγειν "διέφθορας," ἀλλ' ὅλον συνάπτειν τὸ "φρένας διέφθορας ἡλέ." αὐτὸς γὰρ ἐπάγει πρὸς μὲν τὸ "μαυρόμενε" "ἢ νῦν τοι αὔτως οὖτ' ἀκούεμεν ἐστί," πρὸς δὲ τὸ "τὰς φρένας διέφθορας ἡλέ" "νοός δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς." ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ "μαυρόμενε" τὰς φρένας διέφθάρθαι κατηγόρησεν, ἐπὶ δὲ τοῦ κούφου καὶ μὴ βεβαίον τὸ δεσίφρων. τοῦ δὲ ἡλέ εἴτε ἀποκοτή ἐστιν εἴτε συγκοτή. γίνεται δὲ παρὰ τὴν ἀλητην, ὥν ἡ πεπλανημένη. Similia leguntur etiam in Townleiano, ubi praescriptum οὕτω Πορφύριος.

manus prima in margine interiore ex Porphyrio excerptis pauca sunt et plerumque brevia, ut excerpta Porphyriana codicis Veneti A, de quibus dixi in Praefatione voluminis primi p. xiv †. Copiosiora autem marginis Veneti exterioris excerpta, quibus plures optimae notae codices carent, ut infra dicetur, non ab eodem scripta sunt grammatico, qui breviora marginis interioris scholia diversum secutus consilium excerptis, sed ab alio ex pluribus collecta codicibus, transscriptis non raro integris adeo Porphyrii Ζητημάτων capitibus, de quo dixerunt Hillerus in Fleckeiseni Annalibus a. 1868 p. 804 et Schraderus in Praefatione ad Scholia Porphyrii p. 18.

Valde diversa a primis secundisque codicis scholiis est tertia scholiorum classis, quae signis rubris litterisque rubris initialibus ad textus verba referuntur. Nam tertiae huius classis scholia ab ignoto aliquo aetatis multo inferioris grammatico ex Etymologico M. aliorumque grammaticorum scriptis sunt compilata, quorum ea quae alicui usui esse possunt vel aliquid sibi proprium habent recepi, reliquis in Appendicem relegatis vol. 4 p. 362 seqq.

Lemmata trium classium scholiis ab editoribus addita sunt: nam in codice nulla sunt, neque opus iis erat, quum numeri et signa textus monstrant vocabula, ad quae scholion quodque sit referendum.

De aetate qua commentarius codicis Veneti B e manibus auctoris exierit, tantum probabiliter coniici posse videtur, non diu post Porphyrii tempora, i. e. seculo quarto, operam hanc a grammatico aliquo susceptam esse, qui quum more aetatis illius ab reconditione veterum Alexandrinorum eruditione alienior esset, diversas de codicum scripturis opiniones veterum grammaticorum Alexandrinorum raro attigit, sed omne fere studium in scholia contulit multiplicis generis exegetica, quae partim ipse scripsit

partim ex aliis quorum copia ei fuerat codicibus compilavit, quemadmodum vicissim aliorum codicum scholia non raro ex hac scholiorum collectione sunt interpolata.

Codices scholiorum Veneto B non aequiparandi quidem, sed tamen similes ei non pauci exstant cum infinita scripturae diversitate, de qua, quatenus operae pretium erit, in Annotationibus plura dicentur. Interim ego idem quod in scholiis codicis Veneti A separatim editis consilium secutus curavi ut alterius quoque codicum generis exemplum primarium, quod praebet codex Venetus B, quam purissimum neque ex aliis codicibus interpolatum exhiberem, quibus ita tantum usus sum ut ex iis librariorum in codice Veneto errores, qui nec multi nec graves sunt, corrigerem. Quinque autem potissimum hoc consilio codicibus usus sum, Townleiano, Scorialensi, Leidensi, Harleiano, Lipsiensi, quum alias multos quos inspexi vix quidquam boni praebere vidisse, quod non peti possit ex quinque illis, quorum princeps est Townleianus, olim Florentinus in bibliotheca Salviati*, hodie inter codices Burneianos Musei Britannici, scriptus in membranis seculo undecimo, de quo certius constaret, nisi in subscriptione erasus esset anni numerus, de quo dixit

* V. Lucam Holstenium in Dissertatione de vita et scriptis Porphyrii cap. 7. Scholia rhapsodiae nonae ex hoc codice edidit Conr. Horneius, Helmstadii a. 1620, descripta ab Io. Caselio. Apographum scholiorum codicis Townleiani seculo sexto decimo manu eleganti, sed non sine multis erroribus scriptum, ex bibliotheca Petri Victorii cum aliis eius libris Romae coemtis in regiam Monacensem est delatum, numero notatum xvi, foliis 470 formae maximae: v. Hardtii Catal. vol. 1 p. 91. Codice archetypo in scholiis rhapsodiarum quinque (1 et 19—22), in ceteris apographo Victoriano usus est Heynus, quem v. in Praef. vol. 3 p. ci, solo apographo Bekkerus et multo diligentius Ad. Roemerus in dissertatione *de scholiis Victorianis Homericis*, Monachii edita a. 1874. Ego quae in annotationibus memoravi ex ipso codice Townleiano sumsi.

Heynius vol. iii. p. cv. Foliis constat 281 formae quadratae maioris, litteris scriptus quam Venetus B paullo minoribus, quarum specimen (17, 478—484) proposuit Heynius in fine voluminis primi tabula D. Omissus est navium catalogus in fine rhapsodiae seculidae, qui versuum est 384. Scholia marginibus adscripta maxima ex parte eadem sunt quae Veneti B, etsi multa cum diversitate scripturae, ex qua interdum scholia Veneta corrigi possunt. Alia scholia non pauca ex aliis scholiorum collectionibus illata sunt saepe cum Veneto A consentientia, alia denique eaque partim exquisita sibi propria habet, de quibus plura dicenda erunt in Annotationibus. Excerpta ex veterum criticorum Alexandrinorum notationibus etsi liber Townleianus multo plura praebet quam Venetus, tamen ipsa quoque nullo certo consilio delecta et longis saepe interrupta sunt intervallis. Porro rara sunt in codice Townleiano et partim a manu recentiore scripta scholia Porphyriana breviora, longiora vero omnia omissa. In scholiis igitur Porphyrianis tribus potius aliis codicibus utendum est, Scorialensi, Leidensi et Harleiano, quorum ope haec scholia prope integra componi possunt, praescripto etiam scholiis singulis Porphyrii nomine, quod ego ex iis ubique supplevi et aliis locis pluribus, quos ipsos quoque Porphyrii esse manifestum est, ex conjectura supplendum erit: nam in codice Veneto B nusquam apparet, exceptis aliquot scholiis quibus compendium $\pi\rho$, Πορφυρίου significans, praescriptum est, de quo dixi in initio annotationum vol. 3 p. 1 et 33.

Scorialenses codices sunt duo, uterque membranaceus seculi undecimi. Prior (Y, 1, 1 in Milleri Catalogo p. 260) paullo antiquior est altero (Ω, 1, 2 in Catalogo p. 462), sed scholia continet Porphyrii aliorumque multo pauciora quam alter, qui foliorum est 216 formae maxime et amplissimam praebet scholiorum Porphyria-

norum collectionem, ex qua scholia plura edidi in Philologo vol. 18 p. 341—352. Nomen Porphyrii scholiis eius in hoc codice tantum non omnibus praescriptum est.

Codici Scorialensi Ω, 1, 2, quod ad scholia Porphyrii attinet, simillimus est Leidensis Vossianus 64, scriptus seculo quarto decimo foliis chartaceis 493, in fine defectus: nam finitur rhapsodiae 24 versu 17. Hunc codicem accurate descripsit et scholia Porphyrii multa ex eo protulit Valckenarius in *Dissertatione de Scholiis in Homerum* primum edita in Appendice ad Ursini Virgilium collatione scriptorum Graecorum illustratum, a. 1747, repetita in Opusculis vol. 2 p. 1—151. Scholiis Porphyrii litteris modo nigris modo rubris nomen praescriptum est Πορφυρίου (semel Πορφυρίου ζήτημα fol. 140 b), raro omissum est. Porphyrianis passim admixta sunt excerpta ex scholiis quibus praescriptum est Σεναχειρίμ vel Σεναχηρίμ (Σεναχηρείμ in cod. Mosq. ad 24, 24), nomen Hebraicum apud alios aliter scriptum, de quo dixit Valckenarius p. 137, qui horum scholiorum specimina edidit et grammaticum hunc seculo duodecimo vel tertio decimo vixisse coniecit, quorum alterum verum esse ostenderunt Peyronus in *Notitia librorum Valpergae Calusii* p. 23 et Bernhardyus in Hist. Litt. Gr. vol. ii, 1 p. 203. Alia ex Eustathio sunt illata (fol. 84 a, 86 a, 91 a, 95 b, 132 a, 142 a, 144 a, 152 a, 172 b), cum lemmate Εὐσταθίου.

Eiusdem et aetatis et generis codex est Harleianus Musei Britannici 5693 chartaceus seculi quarti decimi, qui ab Scorialensi et Leidensi eo tantum differt quod scholia Porphyrii in sex primas rhapsodias copiosa sunt, in reliquis vero plurima omissa.

Quintus denique codex est Bibliothecae Paulinae Lipsiensis 1275, partim bombycinus partim chartaceus seculi quarti decimi, quem accurate descripsit Hoffmannus in Prolegomenis ad rhapsodias Φ et X p. 46—55.

Scholia post Villoisonum, qui Bergleri apographo usus erat in Bibliotheca Hamburgensi asservato, ex codice ipso edidit Bachmannus Lipsiae a. 1835. Post rhapsodiam Π, ubi folia manus recentioris chartacea incipiunt, scholia rarescunt et ad ultimam rhapsodiam prorsus deficiunt. Scholia rhapsodiarum Α—Π millena sunt eadem quae Veneti B, quocum etiam scholia plurima manus tertiae communia habet, et Townleiani, rara vero breviora ex Porphyrio excerpta, tacito plerumque auctoris nomine. Nam longiora Porphyrii scholia et excerpta ex Heraclito in codice Lipsiensi non magis leguntur quam in Townleiano et Florentino Laurentiano plutei xxxii, 3, seculi undecimi.

Operis ipsius, ex quo haec codicum excerpta derivata sunt, a Porphyrio Ζητημάτων Ὄμηρικῶν nomine inscripti, primus tantum hodie superest liber, servatus in codice Vaticano 305, bombycino seculi quarti decimi, foliis constante 209, quorum quattuordecim (171—184) continent Ηορφυρίου φιλοσόφου ὄμηρικῶν ζητημάτων βιβλίον α, ab verbis incipiens πολλάκις μὲν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνονοσίαις et verbis finitum ἔπειτα ὁ Νέστωρ φησὶν ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν, post quae sequitur (fol. 184—190) Heracliti Allegoriarum fragmentum inde a capite 41. Ex hoc codice primus Porphyrii Ζητημάτων liber editus est Romae a. 1518, repetitus ab Fr. Asulano apud Aldum Manutium Venetiis a. 1521, qui in Praefatione Porphyrium *ex antiquis excerptum exemplaribus* se edere iactat. In utraque editione scripturam codicis parum accurate redditam esse ostendit Hercherus in *Herme* vol. 5 p. 292—295. Rationem operis ab se compositi Porphyrius ipse reddidit praemissa libro primo ad Anatolium Praefatione et clariss in scholio ad 10, 252, vol. 3 p. 434, 15, quod ex aliis libri Praefatione sumtum videtur, ἡ συναγωγὴ τῶν ζητουμένων γέγονε μὲν ἥδη καὶ παρ' ἄλλοις· ἡμεῖς δὲ τὰ προβλήματα λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἐζητηκότων τὰς λύσεις ἐπικρίνομεν ἃς ἔκεινοι ὑπέ-

ταξαν τοῖς προβλήμασιν, καὶ τινὰς μὲν τούτων ἐγκρίνομεν,
τινὰς δὲ παραιτούμεθα, τὰς δ' αὐτοὶ ἔξευρίσκομεν, τὰς δὲ
πειρώμεθα διορθοῦν καὶ ἐξεργάζεσθαι, ὡσπερ τοῖς ἐντυγχάνου-
σιν ἔσται δῆλον. Opere integro, cuius non constat quot
libri fuerint, usi sunt scholiastae Homeri, quos maxi-
mam eius partem scholiis suis inseruisse ostendit
Gildersleevius in *commentatione de Porphyrii studiis
Homericis* Gottingae edita a. 1853 confecto indice scholi-
orum, quibuscum Quaestionum liber primus conferendus
sit (p. 11—13), quibus nonnulla addenda nunc primum
ex codicibus ab me edita.

Argumenta ζητημάτων captiosae praebuerunt philoso-
phorum, sophistarum et grammaticorum veterum quaes-
tiones raro fructuosam prodentes doctrinam, saepissime
vero ad ostentandam inutilem ingenii subtilitatem
excogitatae, de quo explicatius dixit Lehrsius in libro
de studiis Aristarchi p. 199 seqq. enumeratis etiam
quos novimus ζητημάτων, προβλημάτων, ἀποριῶν vel ἀπο-
ρημάτων scriptoribus inde ab Aristotele usque ad Por-
phyrium p. 221—223, cuius ex scholio ad Il. 9, 688,
vol. 3 p. 418, primariam horum studiorum sedem
Museum Alexandrinum fuisse discimus, ἐν τῷ μουσείῳ
τῷ κατὰ Ἀλεξάνδρειαν νόμος ἦν προβάλλεσθαι ζητήματα καὶ
τὰς γινομένας λύσεις ἀναγράφεσθαι.

Alia ex duobus aliis Porphyrii libris aliquoties diserte
nominatis excerpserunt scholiastae, περὶ τῶν παραλειμ-
μένων τῷ ποιητῇ ὄνομάτων et περὶ ἀγαλμάτων, de quibus
dixi in Praef. vol. i p. xiii dixeruntque Gildersleevius
p. 14 seqq. et Hermannus Schraderus in Praefatione
scholiorum Porphyrii ad rhapsodiam tertiam Hamburgi
editorum a. 1872, p. 1, 2.

Satis ampla igitur parata est materia, ex qua Por-
phyrii ζητημάτων libri prope integri iterum construi
possint segregati ab aliorum quibuscum in codicibus
mixti feruntur scholiistarum commentariis. Ad huius-
modi autem editionem praeparandam, ut recte monuit

Schraderus, scholia singulorum et Iliadis et Odysseae codicum sunt consideranda, in quibus scholia Porphyrii partim integra partim compendifacta nec raro omissa auctoris nomine leguntur, admixtis etiam multis non a Porphyrio scriptis, sed aliunde illatis, de quo dixit Wollenbergius in dissertatione de *Porphyrii studiis philologis*, Berolini edita a. 1854. His rationibus ductus scholia Porphyriana qualia in codice Veneto B leguntur edidi, ut cum aliorum codicium scholiis comode comparari possint, qui magnopere inter se discrepant, scholiis vel aliter scriptis vel additis vel omissis, vel ex aliis locis in alios translatis, interdum adeo ex Iliade in Odysseam vel vice versa, ut ex speciminibus aliorum codicium intellectum est, quae ex codicibus pluribus, in primis Scorialensi Ω, 1, 2, de quo supra dicebam, edidi in Philologo a. 1861, vol. 18 p. 342—352, et magis intelligetur ex pleniore scripturae diversitate in Annotationibus proponenda.

Scholiorum codicis Veneti B edendorum initium fecit Antonius Bongiovanni, quem scholia libri primi cum Praefatione, annotationibus maximam partem inutilibus et interpretatione adeo Latina Venetiis ederet anno 1740, sed admodum negligenter nec distinctis tribus scholiorum classibus et omissis scholiis non paucis, inter quae sunt Porphyriana non solum longiora omnia, sed etiam breviora plura. Scholia qualia Bongiovanni ediderat, sed additis scholiis vulgatis non solum huius, sed etiam secundae rhapsodiae scholiis et utriusque Paraphrasi Graeca Franequerae a. 1783, repetivit Ev. Wassenberghius cum annotationibus doctioribus quam Bongiovanni scripserat. Post hos Villoisonus scholia codicum Veneti A (454) et B (453) et Lipsiensis Venetiis edidit a. 1788, et Veneta quidem B eadem fere negligentia qua scholia rhapsodiae primæ ante eum ediderat Bongiovanni. Nam ipse quoque tres scholiorum classes ita permiscuit ut nusquam quid singulis classibus sit

adscribendum appareat et scholia plurima, inter quae sunt longiora Porphyriana multa et tertiae scholiorum classis pars maxima, omisit, nec pauca codicis scriptura non intellecta corrupit, et pessimo consilio scholia multa ex codicibus Veneto A aliisque ita interpolavit ut ubi duorum triumve codicum siglas scholiis apposuit, ubique fere incertum maneat quid in singulis legatur: de qua perversitate dixi in Praefatione scholiorum voluminis primi p. xxvii. Nec multo melius rem gessit proximus Villoisono editor I. Bekkerus, quem scholia in Iliadem Berolini ederet a. 1825, qui ipse quidem multa recte correxit, sed quem Villoisono confusus codicem denuo comparare non necessarium esse iudicasset, Villoisoni peccata pleraque omnia propagavit, quae mihi demum corrigere licuit, codice ab Cobeto et D. B. Monro eadem diligentia meos in usus denuo collato, quae iam in Praefatione voluminis primi p. xxvii praedicanda mihi fuit. Quo factum est ut viri docti quidam, qui vel eodem tempore vel postea singulas utriusque codicis Veneti partes tractarunt vix quidquam extricare potuerint praeter minutias, ex quibus rarissime aliquid emersit, quod quantumvis leve, tamen non indignum cognitu sit, ut exempla in Addendis collecta ostendunt, inter quae unum est prae ceteris lepidum, quod iam Eustathio seculo duodecimo fraudem fecit in scholio novitio codicis Veneti A ad 1, 56 (vol. 1 p. 14, 11—17), ubi haec leguntur (fol. 12 b in margine interiore) ab Villoisono omissa, sed a Bekkero primum sic edita, *οἱ μὲν γὰρ κύνες ἀπὸ τῆς ὁσφρήσεως τῶν ίχνῶν ἐν αἰσθήσει τῶν θηρίων γίνονται, αἱ δὲ ήμίονοι πολλάκις ἀπολειφθεῖσαι ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς ὁσφρήσεως καὶ τὰς ὁδοὺς ἀνευρίσκουσι.* Verum in Veneto A non *ανων* legitur quod crediderunt editores et pro *ἀνθρώπων* acceperunt, sed *ηνων* partim obscuris litterarum ductibus, quibus significatur *ἀβηνῶν* vel *τῶν ἀβηνῶν*, vocabulum Graeco-latinum, qualia plura reperiuntur etiam inter scholia vetera Veneto-

rum A et B, de quo videndum Ducangii Glossarium vol. 1 p. 4 et Stephani Thesauri ed. Parisina. ΗΝΩΝ quum in suo quoque exemplari legisset Eustathius, inops consilii in τινῶν mutavit, quod bona fide propagavit scholiasta Matrangae vol. 3 p. 393.

Scribebam Lipsiae.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ Α.

1. **Μῆνις**] μῆνις παρὰ τὸ μένω ἐν ἐκτάσει μῆνις ὡς ἔνος
ἡμέρας.

5

ἀειδεθεά] μετωνυμικῶς ποίεις ἀειδεῖν· βούλεται γάρ τὰ λυπηρὰ
μᾶλλον ἄδειν, ἥτοι τῇ ἡδονῇ συγκαλύπτειν καὶ σκέψειν. ὅταν δὲ
περὶ τοῦ πολυτρόπου (Od. 1, 1) ὁ λόγος, ἔννεπε φησιν ἀπλῶς.

ἀειδεθεά] ἔθος τοῦτο ποιητικὸν, δι πάντες μικροῦ δεῖν ἐφυλάξαντο,
καλεῖν τὰς Μούσας ἥτοι τὸ θεῖον ὡς ἐπικουρῆσον αὐτοῖς. καὶ ἐν ιο
'Οδυσσείᾳ γάρ φησιν “ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα,” καὶ πάλιν ἐπάγει
“τῶν ἀμύθεν γε θεά” καὶ ἀλλαχοῦ (Od. 8, 499) “ο δ' ὄρμηθεὶς

I. ΣΧΟΛΙΑ] Scholiorum codicis Veneti B (453) genera sunt tria, accurate distincta in codice, de quibus dictum est in Praefatione. Scholia secunda uno asterisco (*) praefixo notavimus, tertia duobus asteriscis (**), exceptis quae in Appendice exhibebimus excerptis etymologicis, quorum pars maxima ex Etymologico Magno et Epimerismis Homericis est transcripta. Lemmata in codice nulla sunt propter rationem in Praefatione expositam. Emendationes scholiorum ex aliis codicibus, eadem vel similia scholia continentibus, factae in annotationibus sunt memoratae asterisco praefixo. Pleraeque emendationes ex codicibus Townleiano et Lipsiensi sunt petitae,

de quibus suo loco plura dicentur.

Folium 1 a, cuius scriptura passim evanuit, scholia continet manus primae viginti, litteris a—κ̄ notata ad versus I—II, unum tantum manus secundae, quod in summo paginae margine legitur ad v. 3 Πορφυρίου· πολλὰς δὲ λεπτίους—cet. Πορφυρίου nomen hic et ad v. 225, 524 compendio πρὸ expressum, alibi constanter omissum, sed servatum in aliis codicibus est, ex quibus ubique supplevi: de quo in Praefatione dixi.

4. ἔνος ἡμέρας] In A (i. e. Veneto 454) est ενὸς ἡμέρας sine spiritu.

6. * ποίει] ποιεῖ τε (vel τὸ), quod ποίει με esse potest.

θεοῦ ἥρχετο, φαινε δ' ἀοιδήν." οἱ δὲ λέγοντες ὡς ἔχρην ἐπὶ τοῖς οὗτοι δυσφήμοις λέγειν "ἄειδέ μοι ἡεροφοῖτις Ἐρινύς" τοῦ δέοντος ἀμαρτάνουσιν· οὐδὲ γάρ τι πρὸς γνῶσιν Ἐρινὺς συντελεῖ. ἐνθάδε μέντοι μίαν καλεῖ, ἐν δὲ τῇ ἀπαριθμήσει (Il. 2, 484) πάσας· "ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι."

2. οὐλομένην] τὴν ὄλέσασαν ἡ τὴν ὄλεθρίαν. ὡς ἐπὶ ιδίοις δὲ ἀλγῶν δυσφῆμει αὐτήν. ὅρα δὲ τὰς ἐν ἀρχῇ ἀναφωνήσεις, ὃσουν ὑποφαίνουσι τὸ πλῆθος τῶν ἴστορηθησομένων, ὡς καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ. ἔχει δὲ τοὺς γενικωτάτους τῶν τόπων τὸ προοίμιον ποσόν, πολλάς ποιόν, ἰφθίμους· οὐσίαν, ψυχάς· τόπουν, "Αἰδί χρόνον, προίσψειν.

μυρία] τινὲς θρητηκὰ, παρὰ τὸ μύρεσθαι, καὶ ἐπίθετον αὐτὸ τῶν ἀλγέων ἡκουσταν. οὐδὲν δὲ ἄτοπον εἰ παρὰ Μουσῶν ταῦτα μαθεῖν ἐρωτᾶ· φρόνησις μὲν γάρ ἔστιν ἡ πάντων εἰδῆσις, προσάρεσις δὲ ἀκριβῆς ἡ τῶν ἀμεινόνων πράξεων αἴρεσις.

ἄλγε' ἔθηκε] ῥήτορικὴ ἡ μετάληψις. παρὸν γὰρ ἦν φάναι "δις 15 μυρί" Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν" ἀλλ' ὡς φιλέλλην οὐ τῷ ἥρωι ἔπαγεις τὴν βλασφημίαν, ἀλλὰ τῷ πάθει. τὸ δὲ ἡ κατὰ δοτικήν τινες ἡκουσταν, οὐκ ὁρθῶς. κίνησιν δὲ οὐ τὴν τυχοῦσταν ἔχει τὸ προοίμιον, εἰ μέλλει διηγεῖσθαι θανάτους πολλῶν ἰφθίμων ἥρώων.

3. ψυχάς] Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιος κεφαλάς γράφει.

"Αἰδί προίσψειν] ἐναντίον τῷ "μοῖραν δ' οὐ τινά φῆμι πεφυγμένου ἔμμεναι ἀνδρῶν" (Π. 6, 488). ἀλλ' οὐ ταυτὸν ἐκείνῳ τοῦτο. νῦν γὰρ δοκεῖ λέγειν ὡς οὐ διὰ τὴν Μοῖραν, ἀλλὰ τὴν μῆνιν Ἀχιλλέως ἀπώλοντο. ῥήτεον οὖν ὅτι μοῖραν ἐνταῦθα ἀκουστέον τὴν πρὸ τῆς ὥρισμένης τελευτήν. πρεπώδης γὰρ ἀνθρώποις θάνατος ὁ ἐν γήρᾳ 25 γινόμενος· "γῆρας γὰρ, φῆσι, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται" (Od. 13, 59). προίσψει οὖν, ἔβλαψε πρὸ τοῦ ὄρου παραπέμψασα τῷ "Ἄδη, τοῦτ' ἔστι πρὸ τοῦ πρέποντος ἀνθρώποις θανάτου" ἡ περιττεύει ἡ πρό, ὡς τὸ "νῆσά τε προτάσας" (Π. 2, 493).

*Πορφυρίου. τὸ "πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς" Αἰδί προίσψειν"

9. *γενικωτάτους] . . . κωτάτους,
quattuor literis oblitteratis.

11. μύρεσθαι] *μυριάσθαι, addito
(post ἡκουσταν) ἐφ' οἷς μυριάσθαι καὶ
τὸ κλαύσται.

12. μαθεῖν] *ομ.

19. *μᾶλλει] μᾶλλοι

26. γῆρας γὰρ, φῆσι, καὶ] *εἰσάκε
γῆρας ἔλθη καὶ

27. *πρὸ τοῦ ὄρου] τοῦ ὄρου ob-
literatum.

ἐναυτίον φαίνεται τῷ “μοῖραν δ’ οὗτινά φημι πεφυγμένον ἔμεναι ἀνδρῶν” (Πλ. 6, 488). ἔτι δὲ καὶ “ψυχὴ δ’, ηὔτ’ ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπόηται” (Οδ. 11, 222), “Αἴδος εἰσῆλθεν. εἰ γὰρ “προῖσθεν” ἐστὶ προδιέφθειρεν, οὐτε ἡ οὐτε ἡ ψυχὴ μένει γὰρ λύεται δὲ κατ’ αὐτὴν τὴν 5 λέξην. τὸ προῖσθεν ἀποδιδόστι τινες ἀντὶ τὸ γὰρ “Αἴδη προῖσθεν

4. καὶ ἀλλαχοῦ (Πλ. 9, 547) “ἡ δ’ ἀμφ’ αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον (ἥτοι περὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ) ἀμφὶ συὸς (γάρ φησι) κεφαλῆ.”

[ἔλώρια] δασύνεται τὸ ἔλώρια παρὰ τὸ ἔλω ἔλωρ, ὡς παρὰ τὸ πέλωρ. κτυπικὸν δέ ἐστι τὸ ἔλώριον, φ' ἀντὶ τοῦ ἔλωρα ἐχρήσατο. χρειώδης δέ ἐστιν ἐνταῦθα καὶ ἡ τοῦ τεῦχε αὐτοὺς παράτασις . . .

10

αὐτοὺς δὲ ἔλώρια] δυσμενεῖς τοὺς ἀκρωμένους ἀπεργάζεται βλασ- 15

2. ψυχὴ—ὄνειρος] Sic lacunam pro εἰσῆλθεν vocerit Monro: sed codicis explevi ex versu Homeri.

3. πεπόηται ex versu Homeri restitui pro πεποήσαται.

“Αἴδος】 Proximas post “Αἴδος litteras legere non potuit Cobetus,

προῖσθεν

ο τερα

λοπος

·

λ

μ

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

·

φημεῖσθαι ποιῶν, ὅτι τὰ σώματα οὐκ ἐκήθευσαν ἀνελόμενοι· πλὴν οὐδὲ δὶ ἀμέλειαν περιεῖδον ἀτάφους, ἀλλὰ καιρὸν τοῦ κηδεύσας μὴ ἔχοντες. τεκμήριον δὲ τούτου· ἐν μὲν τῇ πρώτῃ μάχῃ, ἐν ἦ Τρώων ἐκράτους, θάπτουσι τοὺς πεσόντας, ἐν δὲ τῇ μετ' αὐτὴν ἡττώμενοι διὰ τὴν τοῦ Διὸς βούλησιν, ἐπαυλιζομένων ταῖς ναυσὶ τῶν βαρβάρων, 5 οὐκέτι περὶ τοῦ θάψαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ περὶ τῆς σφῶν σωτηρίας φροντίζουσιν. εἴτα γράφει ἡμέραν εἰς τὴν τοῦ Πατρόκλου ἔξοδον τελευτῶσαν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ Ἀχιλλεὺς ἔξεισι, καὶ τὰ ταύτη ἔχόμενα γράφει. εἴτα καταλαβούσης ἐσπέρας εἰς τὰ Ἔκτορος λύτρα ἥ Ἰλιὰς τελευτᾶ.

10

5. οἰώνοισι] καὶ ἀλλαχοῦ “τάχα κέν σε γῆπες ἔδονται” (Il. 22, 42). οἱ γὰρ γῆπες ἀντερείδοντες τοῖς ποσὶ βίᾳ τὸ πᾶν ἔλκουσι σῶμα. εἰ δὲ καὶ μὴ πάντες ἥσθιον, ἀλλ’ οὖν ἀνέδην πᾶσι προύκειντο.

Διὸς δ’ ἐτελείετο βουλὴ] Διὸς βουλὴν λέγει νῦν ὁ ποιητὴς τὴν ἐπαγγελίαν τὴν πρὸς Θέτιδα· “Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἔκτορι 15 βούλετο κῦδος” (Il. 13, 347). Εὔκλειδης δέ φησιν ὅτι οὐχ ὡς ἐπόμενον τοῖς πρώτοις τοῦτο εἴρηται, ἀλλ’ ὡς κεχωρισμένον καὶ καθ’ ἑαυτὸν λεγόμενον ἡ δὲ Διὸς ἐτελείετο βουλὴ τῷ τοὺς ἡδικηκότας ἀξίαν δοῦναι δίκην ὃν ἡδίκησαν, ὅπερ ἐστὶ τέλος τῆς Ἰλιάδος, ὡς εἶναι τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως εἰρημένον κοινὸν τῆς ὅλης φρά- 20 σεως, τὸ τολλὰς δ’ ἴφθιμους ψυχάς, τὸ δὲ ἐπὶ θεοῦ κεχωρισμένον, ὅτι δίκην ἔδοσαν ἰκανῶς τῇ βουλῇ αὐτοῦ.

6. διαστήτη] διέστησαν. ἡ δὲ τῶν δυϊκῶν κατάχρησις Ἀττική. τὸ δὲ ἔριδι ἀντὶ τοῦ μετὰ ἔριδος, ὡς μεθ’ ὅπλων.

7. Ἀτρεΐδης] ἀντὶ τοῦ Ἀγαμέμνων, ὡς ἀγελείη καὶ Τριτογένεια 25 ἥ Ἀθηνᾶ· ἐπεὶ γὰρ τὸ Ἀτρεΐδης καὶ τὸν Μενέλεων ἐδήλου, ἀντιδιαστέλλων προσέθηκεν ἄναξ ἀνδρῶν.

δῖος] δῖος ὁ ἔνδοξος, ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς ὑπεροχῆς. ποσαχῶς δὲ τὸ δῖος φησιν ἡ κατὰ συλλογισμὸν διῆγησις; Ἀχιλλεὺς μὲν γὰρ πάντων χάριν, Ὁδυσσεὺς δὲ φρονήσεως, Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Κλυταιμῆ- 30 στρα κάλλους, Εὔμαιος εὐνοίας, θάλασσα δὲ καὶ Χάρυνθος μεγέθους. τὸν δὲ Ἀχιλλέα καὶ διογενῆ, δίχα τοῦ κυρίου. “αὐτὰρ ὁ διογενῆς.”

8. τίς τ’ ἄρ[ι]ος] ἐπὶ τὸ διηγηματικὸν μετώπῳ ὑποβάλλει τὰς διηγήσεις αὐτομάτους, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς ἀκούοντις προσκορῆς εἶναι, ἀλλὰ διὰ πεύσεως καὶ ἀποκρίσεως τὸν τῶν ἀκροωμένων νοῦν ἀναρτῶν, καὶ 35

2. μῆ] *οὐκ

6. τεθνεῶτας] πεσόντας

18. *τῷ] τὸ

ὑψηλὸν αὐτοὺς πρότερον τῇ πεύσει, εἴτα τὴν ἀπόκρισιν ἐπάγων. ἐν δὲ τῇ εἰσβολῇ τὸν λόγον ἀναρτήσας φιλοτέχνως διηγεῖται τὴν μῆνιν. τοιοῦτος δέ ἐστι, κεφαλαιώδεις τινὰς ἐκδιδοὺς περιοχὰς, καὶ ἐξ ἀναστροφῆς κατὰ μέρος διηγούμενος. οἱ μέντοι περὶ τὸν Σιδώνιον τῇ σφῷ ἀρέσκονται, οὐ καλῶς. ἡ γὰρ σφῷ δύο πτώσεις ἐπιδέχεται, 5 ὑμεῖς τε καὶ ὑμᾶς, ὃν οὐδέτερον ἀρμόζει. τὸ δὲ σφωέ μᾶλλον τρίτου ἐστὶ δυϊκοῦ προσάπου, καὶ σημαίνει τὸ αὐτούς.

9. *βασιλῆι*] διὰ τί οὐκ Ἀγαμέμνονι, ἀλλὰ βασιλεῖ φησίν; δείκνυσι οὐδὲν ὄντης τύχη τοὺς περὶ τὸ θεῖον πλημμελῆσαντας.

10

10. *ἄρσεν*] ψιλωτέον τὸ ἄρσεν ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄρω τὸ ὄρμων Αἰολικῶς γίνεται.

λαοῖ] καίτοι τοῦ λαός περιλημματικοῦ ὄντος, ὅμως πρὸς πλείω ἔμφασιν τῷ πληθυντικῷ ἔχρησατο.

11. τὸν Χρύσην ἡτίμασεν ἀρητῆρα] ὑπερβατὸν, ἵνα ἢ τὸν ἀρητήρα Χρύσην. τὰ γὰρ ἐπιθετικώτερον συντασσόμενα κυρίοις ἢ προσηγορικοῖς τὰ ἄρθρα δέχονται, εἰ μὴ τὰ ρήματα διαφόρων γνώσεων τότε γὰρ ἀδιάφορον τὸ ἄρθρον. ἐστιν οὖν καθ' ὑπερβατὸν, ὡς τὸ “ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάινος” (Od. 9, 378). κατὰ συλλογισμὸν δὲ ἡ διήγησις. εἰ γὰρ θεοφιλεῖ τις ἀνδρὶ προσκρούων τοιαῦτα πάσχει, πόσῳ μᾶλλον θεῷ; καὶ εἰ βασιλεὺς οὗτος κολάζεται, πόσῳ μᾶλλον ἴδιώτης;

13. **θυγάτρα*] ἐκ τοῦ θυγατέρα κατὰ συγκοπὴν, ἀναδοθέντος καὶ τοῦ τόνου. αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, ὡς τὸ ἀρμόσαντες ἄρσαντες, ὅμοκατρος ὄπατρος. γέγονε δὲ θυγάτηρ παρὰ τὸ θύω καὶ 25 τὸ γαστήρ. λέγεται γὰρ τὰ θήλεα τάχιον ἐν τῇ γαστρὶ κινεῖσθαι.

φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα] πανταχόθεν τὸν οἶκτον πεποίηται, τῷ γῆρᾳ, τῇ χηρώσει τῆς παιδὸς, τῇ πρὸς τοὺς ἔχθρους παρόδῳ καὶ τῇ τῶν δώρων κομιδῇ. καὶ τὸ μὲν στέμμα κατέχει, τὰ δὲ δῶρα (*χρυσὸς*

6. **οὐδέτερον*] οὐδέτερον

8. διὰ τοῦ] *καλῶς

δείκνυσι — οὐδὲν] δείκνυν οὐδὲν. Ante οὐδὲν excidit δτι

15. *τὸν Χρύσην—τὸν ἀρητῆρα Χρύσην] κ' (numerus scholii) τὸν Χρύσην πα Χρύσην.

16. **ἐπιθετικώτερον*] ἐπιθετικά-
τερα

17. εἰ μὴ—ἄρθρον] Sic B. In cod. Lips. est εἰ μὴ τὰ ρήματα διαφόρων γνώσεων κατ ἀδιάφορον τὸ ἄρθρον. In cod. Angelico apud Matrangam vol. 2 p. 382, 4. εἰ μὴ ἐπαγόμενα ρήματα πρωτότοπα κατηγοροῦ (huius vocabuli fragmentum sunt litterae κατ in cod. Lips.) τότε γὰρ ἀδιάφορει τὸ ἄρθρον.

δὲ ταῦτα καὶ ἐσθῆς καὶ χαλκὸς ἦν) δοίοικετῶν προσῆγε· καὶ τὰ μὲν τῶν θεῶν δείκνυσι, καὶ παραμεῖ ὡς θεοὺς τιμᾶν, τὰ δὲ δῷρα διδωσιν, ἵνα κάν τὴν ἀπὸ τούτων ἀντιδέξηται φιλοφροσύνην.

Ἴνα, εἰ μὲν θεοσεβῆς, τὸ στέμμα αἰδεοθῆ, εἰ δὲ φιλοχρήματος, τὰ δῷρα δέξηται, εἰ δὲ μὴ, τὸ γῆρας οἰκτειρήσῃ. πανταχόθεν δὲ τὸν 5 ἔλεον θηράται.

* τὸ ἀπερείσι ἄποινα οὐ τὸ ἄπειρα τῷ πλήθει σημαίνει, ἀλλὰ πρὸς ἄπερειδόμενοι καὶ ἀντιλαμβάνοντες λύτρα τῶν εἰλημμένων ἀπελύοντο τοὺς αἰχμαλώτους. ἐκόμισεν οὖν οὐκ ἄλλο τι ἢ στέμμα καὶ σκῆπτρον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν ναύσταθμον. λέγει οὖν “τὰ δὲ ἄποινα δέχεσθαι” 10 ἐκεῖνα βαστάζων, “ἄξόμενοι Διὸς νίὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.” ἀκολούθως οὖν ὁ Ἀγαμέμνων ἀποκρίνεται “μή νῦ τοι οὐ χραισμῇ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖ,” ὡς οὐχὶ καὶ ἄλλων τινῶν λύτρων ἅμα τῷ σκῆπτρῳ καὶ τῷ στέμματι ἐνηγερμένων ἱπὸ τοῦ πρεσβύτου, ἀλλ’ αὐτῶν ἐκείνων μόνων· διὸ καὶ τὴν ἀπολογίαν κατὰ τὴν ὅδὸν ἔσχεν, 15 ὥσπερ οἱ σπουδοφόροι οἱ τὰς πανηγύρεις καταγγέλλοντες ἐκ τοῦ στροφίου τῇ κεφαλῇ περιτίθεσθαι, καὶ οἱ κήρυκες τὰ κηρύκια. δεστάζεται οὖν πότερον στέμματα ἔχων ἢ ἐνικῶς στέμμα ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀγαμέμνων ἀποκρίνεται “καὶ στέμμα θεοῖ.”

* τὸ ἄπειρον σημαίνει καὶ τὸ ὑπερβαλλόντως καλὸν καὶ περικαλλὲς, 20 ὡς ὁ Πορφύριος.

14. ἐκηβόλου] τοῦ ἔκαθεν ἐπιτυγχάνοντος· πλεῖστοι γὰρ ἔκαθεν βάλλουσιν, ἀλλ’ οὐ τυγχάνουσι τοῦ σκοποῦ· “οὐκ ἔβαλες τὸν ἔεινον” (Od. 20, 305) ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτυχες· βάλλειν γὰρ κυρίως τὸ ἐπιτυγχάνειν.

25

15. Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα] εἰόθασι συνάγεσθαι οἱ Ἀχαιοὶ “μὴ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος” (Π. 7, 383).

16. Ἀτρεΐδα τε] εἴσθεν ὑπεξαίρειν τὰ προύχοντα πρόσωπα, ὡς τὸ “Τρῶας τε καὶ Ἐκτορεῖ” (Π. 13, 1). ἀπὸ τοῦ διηγηματικοῦ δὲ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν μέτεισιν, ὡς τὸ “ἱππεῦσι μὲν πρώτοις ἐπετέλλετο” 30 (Π. 4, 301).

18. ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν] θεραπευτικὴ ἢ τοιαύτη ἔντευξις, τὸ ὑπερεύχεσθαι χειρώσασθαι τοὺς ἔχθρους καὶ τὸ εὐθεῖαν καὶ εὐάγωγον δοθῆναι ὅδον. οἰκεία δέ ἐστιν ἡ ἰκετεία τῷ Ἱερεῖ. ἄπασαν οὖν αὐτῶν ἐπιθυμίαν πληρωθῆναι ἐπεύχεται, τὴν παῖδα πρὸ ὄφθαλμῶν βλέπων 35 αἰχμάλωτον. καλῶς δὲ οὐκ ἀπὸ τῶν λυγρῶν ἤρξατο, ἵνα μὴ μᾶλλον

αὐτοὺς ἀπηνεστέρους ποιήσῃ. ἡ ἀνάγκη δὲ αὐτὸν ποιεῖ καὶ τοὺς οἰκείους ἐπαρᾶσθαι. ἡ εἰκότως τοὺς Τρῶας ἀράται, ἐπειδὴ οὗτοι καὶ αὐτῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀστυγείτοσιν αἴτιοι κακῶν γεγόνασιν. ίστέον δὲ ὡς εἰς Θήβας ἥκουσα ἡ Χρυσῆς πρὸς Ἰφινόην τὴν Ἡπειώνος μὲν ἀδελφὴν, "Ἀκτορος δὲ θυγατέρα, θύουσαν Ἀρτέμιδη, ἥλω ὑπὸ δ' Ἀχιλλέως.

*ἀπρεκὲς τὸ τὸν ιερέα τοῖς μὲν οἰκείοις καταρᾶσθαι, τοῖς δὲ ἔχθροις εὑχεσθαι τὰ βέλτιστα. ἡ δὲ λύσις ἐκ τοῦ καιροῦ τὸν γὰρ ἐν τοῖς πολεμίοις γενόμενον καὶ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς κινδυνεύοντα πῶς οὐκ εἴκος τοιούτοις λόγοις χρῆσθαι πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῷ; 10

'Ολύμπια δώματ' ἔχοντες] οὐκ ἐν οὐρανῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γῆς τοὺς θεούς φησιν οἰκεῖν, ἵνα μὴ καταφρονᾶσιν αὐτῶν ὡς μακρὰν ὄντων.

20. ἐμοὶ—φίλην—δέχεσθαι] ἀντιδιέσταλται πρὸς τὴν ὑμῖν· διὸ ὀρθοτονεῖται. ἐλεεινὴ δὲ ἡ προσθήκη τοῦ φίλην· δηλοῦ γὰρ τὴν μόνην. 15 τὸ δὲ δέχεσθαι ἀντὶ προστακτικοῦ ἀπαρέμφατον.

21. ἔκηβόλον Ἀπόλλωνα] ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔμπειροι τῆς τοξικῆς εἶναι, τὸν Ἀπόλλωνα πολεμοῦντα αὐτοῖς ὡς ἔκηβόλον εἰσάγει, διὰ τῶν τούτου τοξεων ἐκφοβῶν αὐτούς.

22. ἐπευφήμησαν Ἀχαιοῖ] δεισιδαιμον γὰρ τὸ πλῆθος καὶ μισο- 20 πόνηρον.

23. ιερῆα] ὡς τιμῶντες μὲν οὗτοι ιερέα καλοῦσι, λέγοντες ὡς χρὴ τὸν ικέτην μετ' αἰδοῦς δέχεσθαι· ὁ δὲ καὶ γέροντα αὐτὸν ὀνομάζει.

24. ἀρχικὸν τὸ μὴ ἐπιτρέψειν τοῖς ἀρχομένοις τὰς κρίσεις. ἄλλως τε δὲ οὐκ ἐπεκυρικεύσατο, ἀλλὰ τὸ τοῦ βασιλέως γέρας ἦτει 25 παρὰ τῶν ἀρχομένων.

ζητεῖται διὰ τί ἀπὸ τῶν τελευταίων ἤρξατο καὶ μὴ ἀπὸ τῶν πρώτων ὁ ποιητής. καί φαμεν ὡς σκοραδῆν οἱ πρὶν ἐγίνοντο πόλεμοι, καὶ οὐδὲ περὶ πόλεων μεγίστων. οἱ γὰρ Τρῶες Ἀχιλλέως παρόντος οὐδέποτε ἔζησαν τῶν πυλῶν, καὶ σχεδὸν ἄπρακτοι τὴν ἐναστίαν 30

1. τοὺς οἰκείους—τοὺς Τρῶας] τοὺς οἰκείους—τοὺς Τρωσίν Vill.

22. χρῆ] ἔχρην Bekkerus

27. ζητεῖται — ὑποφάνει ὅνομα] Haec versui primo apposuit Vil- loisonus, post simile, quod est in

A, scholion διὰ τί εὐθὺς ἀπὸ τῶν τελευταίων — τὰ πρὸ τούτων πραχθέντα.

ζητεῖται] * ζητεῖται δηισθεν est in Townl. et Lipsiensi post scholion · versus 36.

έτελεσαν, τὰς δὲ ὁμορούσας πολίχνας οἱ "Ἐλληνες διαστρέφουστες" περὶ ὃν ἀναγκαῖον αὐτῷ γράφειν οὐκ ἦν, μὴ παρούσης ὥλης τῷ λόγῳ. λέγουσι δὲ καὶ ἀρετὴν εἶναι ποιητικὴν τὸ τῶν τελευταίων ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἀνέκαθεν διηγεῖσθαι. ἔτι 5 ζητεῖται διὰ τί ἀπὸ δυσφῆμου ὄνοματος τῆς μήνιδος ἀρχεται. ἔπει-
λύουσι δὲ αὐτὸν οἱ περὶ Σηνόδοτον οὗτως, ὅτι πρέπον ἐστὶ τῇ ποιήσει τὸ προοίμιον, τὸν νοῦν τῶν ἀκροατῶν διεγεῖρον καὶ προσεχεστέρους ποιοῦν, εἰ μέλλοι πολέμους καὶ θανάτους διηγεῖσθαι ἡρώων.

πάλιν ζητεῖται διὰ τί 'Αχιλλέως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀριστεύοντος οὐκ 'Αχιλλειαν ὡς 'Οδύσσειαν ἐπέγραψε τὸ σωμάτιον. φαμὲν 10 δ' ὅτι ἐκεῖ μὲν, ἀτε μόνως ἐφ' ἐνὸς ἥρως τοῦ λόγου πλακέντος, καλῶς καὶ τοῦνομα τέθειται· ἐνταῦθα δὲ εἰ καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων 'Αχιλλεὺς ἥριστενεν, ἀλλά γε καὶ οἱ λοιποὶ ἀριστεύοντες φαίνονται. οὐ γὰρ μόνον τοῦτον οἶος ἦν δηλῶσαι βούλεται, ἀλλὰ σχεδὸν ἀπαντας, ὅπου γε καὶ ἔξισοι τινὰς αὐτῷ. ἐκ τινὸς οὖν ὀνομάσαι μὴ ἔχων 15 αὐτὸν ἀπὸ τῆς πόλεως ὀνομάζει, καὶ τὸ αὐτοῦ καλῶς ὑποφαίνει ὄνομα.

25. κακῶς] αὐστηρῶς, ἢ σὺν τῷ οἰκείῳ κακῷ ἤτοι τῇ ἀπραξίᾳ. τὸ δὲ κρατερόν ἀντὶ τοῦ ἀπηνῆ, ὡς τὸ "ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ" (Il. 24, 212) "κρατέρ' ἄλγεα πάσχων" (Il. 2, 721). τὸ δὲ ἔξης ἐπέτελλεν.

20

26. γέρον] τὸ τοῖς ἄλλοις αἰδέσιμον γῆρας ἐκ' ὄνειδει προβάλλεται.

27. ἡ νῦν δηθίνοντ' ἡ ὕστερον αὐτὶς ιόντα] ἡ γὰρ ἐπιμένοντες ἀνύομεν, ἡ πρὸς τὸ δέξιν ἐνδιδόαμεν, ὕστερον δὲ δχλοῦμεν· ὃν ἀπάντων αὐτὸν ἔκκόπτει. τὸ δὲ νῦν τὸν ἐνεστῶτα ἐσήμανεν, οὐ τὸν πλατικὸν 25 χρόνον.

29. τὴν δὲ ἐγὼ οὐ λύσω] πολλὰς περικοκάς ἔχει ὁ λόγος, τὸ θυμικὸν ἐμφαίνων.

πρίν μιν καὶ γῆρας ἐπεισί] μᾶλλον γηράσει παρ' ἐμοὶ ἢ λυθήσεται. ἔστι δὲ ὡς τὸ "οὐδέποτ' ἐκπέρσει, πρίν μιν κύνες ἥδ' οἰωνοί" 30 (Π. 18, 283).

κατ' ὀλίγον αὐξῶν τὰ τῆς διαστάσεως λυπεῖ τὸν γέροντα· ἔστι δὲ, ὡς που τὸ περὶ αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ, βασιλεὺς μὲν ἀγαθὸς,

1. * τὰς δέ] δὲ οπ.

13. ἥριστενεν] * ἥριστενεν

16. * αὐτὸν] αὐτῶν

33. δέ] * γὰρ

* ἐπίγραμμα δηλοῖ] ἐπιγράφει
γράμμα

αἰχμητὴς δὲ κρατερός (Π. 3, 179). διὸ παρὰ μὲν τὸν ὑπηκόν
ὑβρίζεται, τοῖς δὲ πολεμίοις λίαν ἐστὶν ἀπηῆς, ὡς Ἀδράστῳ καὶ
τοῖς Ἀντιμάχου παισίν.

31. ἴστὸν ἐποιχομένην] ταῦτα λέγων ὑπ' ὅψιν ἔγει τὰ τῆς
Ἐλένης. 5

ἔμδον λέχος ἀντιόωσαν] τῆς ἐμῆς κοίτης μεταλαμβάνουσαν, ὡς τὸ
“ἀντιόων ταύρου τε” (Οδ. 1, 25). ἐφύβριστος δὲ ἡ παρὰ πολε-
μίοις μίξις. ὅτι δὲ ἐφ' ὕβρει φησὶν αὐτῇ χρῆσθαι δηλοῖ διὰ τοῦ
ἐκφωνῆσαι τὸ ἴστὸν ἐποιχομένην καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ συμπεριλαβεῖν
τὸ λέχος. 10

* ἀπρεπὲς τὸ τὸν βασιλέα περὶ τῆς αἰχμαλώτου λέγειν, καὶ ταῦτα
ἔχοντα γυναικα καὶ παιδας ἐξ αὐτῆς. λύεται δὲ καθ' οὖς μὲν ἐκ
τῆς λέξεως· τὸ γὰρ ἔμδον λέχος ἀντιόωσαν οὐ πάντως δηλοῖ τὴν συγ-
κοιμαμένην, ἀλλὰ καὶ ὑπηρετοῦσαν πρὸς τὸ λέχος, οἷον θαλαμη-
πολοῦσαν· καθ' ἑτέρους δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ· ἐν γὰρ πολέμῳ καὶ 15
στρατῷ τῶν Ἑλλήνων ὅντων, καὶ ταῖς αἰχμαλώτοις συνερχόμενον
τὸν βασιλέα θέλει ἀποφῆναι, καὶ οὐκ ἀσχήμονα τὴν πρὸς ταύτας
φιλοστοργίαν, ὅπως ἀν μᾶλλον κατέχῃ τὸ πλῆθος.

32. μή μ' ἐρέθιξε] τὰ γὰρ ἀποθύμια ἐρεθιστικὰ ἥγούμεθα εἶναι.
πρῶτος δὲ Ὅμηρος τὴν δύναμιν τῆς Ἀδραστείας ἐνεδείξατο. ὁ γὰρ 20
τὸν ἵκετην ἀτιμάσας αὐτὸς ἵκετεύων ἀποτυγχάνει· ὁ δῷρα μὴ λαβὼν
ἐτέρῳ διδωσιν· ὁ κατασχὼν γέροντος θυγατέρα, διδοὺς τὴν ἑαυτοῦ
πρὸς γάμον ἀπαξιοῦται.

33. καὶ ἐπείθετο μύθῳ] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀντέπρασσε. διδάσκει δὲ ὁ
ποιητὴς εἴκει ταῖς ὑπερβολαῖς. οἰκείως δὲ τὸν ἡτιμασμένον καὶ 25
φοβούμενον γέροντα καλεῖ καὶ οὐχ Ἱερέα, πλέον οἰκτιζόμενος.

34. ἀκέων παρὰ θῖνα] οὐκ οἰμώξας διὰ τὸν καιρόν. τὸ δὲ θῖνα
τὸν μὲν θηλυκῶς εἴρηται, ἔστι δὲ καὶ ἀρσενικὸν, ὡς τὸ “ἐκβάντες
δὲ τὴν θῖνα βαθύν.”

35. ἀπάνευθε κιάν] ἵνα μὴ ἀκούσωσιν οἱ πολέμιοι. ἐπισύνηθες δέ 30
ἔστι τοῖς καταδεεστέροις καταφεύγειν ἐπὶ τὸ θεῖον ἀδικουμένους.

36. Ἀπόλλωνι ἄνακτι] τὸ ἄ ἐκτείνει Ἀρίσταρχος διὰ τὸ μέτρον.
τὸ δὲ ἄνακτι ἡ ὅτι αὐτὸς ἔστι τὸν φαινομένων καὶ γενομένων αἴτιος·
ἡ ὡς μουσικὸν ἄνακτα αὐτὸν φησὶν ὁ ποιητὴς· ἡ τῷ ἰδίῳ ἄνακτι.

25. ταῖς ὑπερβολαῖς] τὰς ὑπερβολὰς
Townl. ταῖς ὑπεροχαῖς Lips.

31. * ἀδικουμένους] om.

37. κλῦθί μεν] ἐν γενικῇ τὸ μεν, οὐκ ἐν δοτικῇ· καὶ ἔστιν ἀνα-
λογοῦν τῷ “τοῦ δὲ ἐκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων” (43).

ἀργυρότοξ] διὰ τὴν χρείαν τῶν βελῶν τοῦτο φησιν. ἔουκε δὲ
μηδὲν διαφέρεσθαι περὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν “ἀμφὶ δὲ
ἄμοισις βάλετο ξίφος ἄργυρόλον” (Π. 2, 45) καὶ “ἐν δέ οἱ ἡλεῖ 5
χρύσειος πάμφαινον” (Π. 11, 29).

Χρύση] ἀπόρθητος καὶ αὕτη καὶ ἡ Κίλλας ἡ δὲ Τένεδος πεπορ-
θημένη “τὴν ἄρετ’ ἐκ Τενέδοιο γέρων” (Π. 11, 625). τὸ δὲ παρὸν
ἔτιμον πρὸς ὑπόμνησιν, ὃς πού φησιν ἐν τῷ τῆς Ἰλιάδος ταύτης
ἰῶτα (183) περὶ τῶν πρεσβέων “πολλὰ μάλ’ εὐχορμένω γαιηρόχῳ.” οὗ
ἄγαρ τὸν γέροντα πάσχειν ποιοῦσι, καὶ αὐτοὶ ἀντικάσχουσιν.

38. Κίλλος ἥνιοχος Πέλοπος, περὶ Λέσβου ἀποθανὼν ἀθυμοῦτι
δὲ αὐτῷ παρέστη κελεύων Κιλλαίῳ Ἀπόλλωνι θύειν διὰ τὸν αἴφνι-
διον θάνατον, καὶ νικήσειν. οὗτον καὶ τῆς ὀνομασίας ἔτυχεν ἡ
πόλις.

15

Κύκνου καὶ Σκαμανδροδίκης Τένης καὶ Ἡμιθέα· δις ἀπελαθεὶς
ὑπὸ τοῦ πατρὸς σὺν τῇ ἀδελφῇ Ἡμιθέᾳ διὰ τὴν ἐπιβουλὴν τῆς
μητριᾶς Καλύκης φκησε τὴν Λευκόφρυν, καὶ αφ’ ἑαυτοῦ Τένεδον
ἀνόμασεν.

41. ταύρων ἥδ’ αἰγῶν] θυσίας ταύρων καὶ αἰγῶν ἥδεται δὲ Ἀπόλ- 20
λων ὑλη γὰρ τοῖς τοξοῖς τὰ κέρατα αὐτῶν.

42. τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα] μικρῷ λόγῳ μεγάλα αἰτεῖ.
ἀνταποδοῖεν τοῖς βέλεσί σου ταῦτα τὰ δάκρυα, τουτέστι τοξεύων
εἰσπραξαὶ αὐτοὺς ἀ ἐγὼ ἔχεια δάκρυα. ἐν σχήματι δὲ δὲ παρῆκεν
ἔφρασεν, ὃς ἄρα ἐκλαυειν ὁ γέρων. πῶς δὲ Ἐλλησιν ἐπαράτας τοῖς 25
εὐφημήσασι δοθῆναι αὐτῷ τὴν θυγατέρα, καὶ μὴ μᾶλλον Ἀγαμέμ-
νονι; φαμὲν οὖν ὅτι εἰ ἀπέθανεν δὲ Ἀγαμέμνων, ἀνεκζήτητος ἀν-
τείνεινεν ἡ αἰτία τοῦ λοιμοῦ καὶ πλεόντων ἐπὶ τὴν πατρίδα τῶν Ἐλ-
λήνων ἀναπόδοτος ἐγένετο ἡ Χρυσῆς· ἡ ὅτι αὐτὸι Θήβας πορθή-
σαντες ἔξεδοντο αὐτὴν Ἀγαμέμνονι· καὶ ὅτι ἀποθανὼν μὲν Ἀγαμέμ- 30
νων ἄλυπος ἦν, ξῶν δὲ καθ’ ἡμέραν ἀποθνήσκει, βλέπων ἀπολλυμένους
τοὺς ὄχλους· καὶ ὅτι συμπεριλαμβάνεται καὶ αὐτὸς τοῖς Δαναοῖς·
καὶ ὅτι πᾶσιν ἀράται, διότι μὴ πάντες ἐπέσχουν τὴν τοῦ βασιλέως
ὑβρίν· καὶ ὅτι ὡς βάρβαρος δὲ Χρύσης πᾶσιν Ἐλλησιν ἐχθρός ἔστιν.

*ἀπρεπὲς δοκεῖ κατὰ μὲν τοῦ ὑβρίσαντος Ἀγαμέμνονος μὴ 35

10. πρεσβέων] *πρεσβευτῶν

ἀράσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν εὐφημησάντων Ἐλλήνων. λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως, ὅτι ἐν τοῖς Δαναοῖς ἐμπεριέχεται Ἀγαμέμνων ἐκ δὲ τοῦ προσώπου, ὅτι βάρβαρος καὶ πᾶσιν ἔχθρός εἰκαστος, τὸν δὲ τοῦ καιροῦ, ὅτι τὸν μὲν συνέφερεν αὐτῷ σώζεσθαι, τὸν δὲ νοσησάντων καὶ ἀπολαβεῖν
ἢ τὴν θυγατέρα.

5

43. τοῦ δὲ ἔκλινε Φοῖβος Ἀπόλλων] συνητίμαστο γὰρ τῷ ἵερεῖ ἐν τῷ “μή νῦ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῦ.” τὸ δὲ πρὸ τῆς εὐχῆς ἐπικουρῆσαι ἀπολίτευτον. διδάσκει δὲ ὅσον ἴσχυει εὐχὴ καθαρὰ, ὅσον δὲ ἀνωφελῆς μυσταρὰ θυσία.

*Φοῖβος οἶνεὶ ὁ φαύβιος, τουτέστιν ὁ λαμπρὸν βιὸν ἔχων θύγουν τοῖς οὐδενὶ καὶ φοιβάζω τὸ λαμπρύνω. ἡ ἀπὸ Φοῖβης μαρμαννικὸν, ὡς καὶ Ἡσίοδος.

**Φοῖβον οὖν αὐτὸν ὄνομάζει ἀπὸ τῶν ἀκτίνων λαμπρὸν ὄντα, τὸ μόνον ἡλίῳ προσὸν ἐξ ἕσου κοινώσας Ἀπόλλωνι καὶ Μούσῃ.

44. κῆρ] παρὰ τὴν καῦσιν. τὸ δὲ ἔμφυτον θερμόν φασιν εἶναι 15 τὴν ψυχήν.

45. τοῦ ὄμοισιν] ἐν εἴχε τοῖς οὐδεις τὸν ἀκτίνων λαμπρὸν ὄντα, τὸ δειπνὸν ἐμφαίνει τὸ μέγεθος.

46. ἔκλαγξαν δὲ ἄρ' οἵστοι] ἐπιστρέφει πρὸς εὐσέβειαν τὸ καὶ τὰ ἀληχα τῆς τοῦ θείου αἰσθάνεσθαι δυνάμεως.

20

*φιλόσοφός ἐστι θεωρία ἐν τῷ στίχῳ τῷ “ἔκλαγξαν δὲ ἄρ' οἵστοι ἐπ' ὄμων χωμένοι, αὐτοῦ κινθέντος.” εἰσὶ γὰρ, εἰσὶ τινες οὐράνιοι μεθ' ἀρμούσιας ἐμπελοῦς ἥχοι, κατὰ τὴν ἀΐδιον φορὰν ἀποφαλλόμενοι, μάλιστα τῆς ἡλιακῆς περιόδου συντόνως φερομένης. οὐ γὰρ δήπου, εἰ ῥάβδῳ μὲν ὑγρῷ πλήκτας τις εἰκῇ τὸν ἀέρα καὶ λίθους ἀπὸ 25 σφειδόντης ἀφεὶς ροίζους ἀποτελεῖ καὶ συριγμὸν ὄντων βαρύφθογγον, τηλικούτων δὲ σωμάτων ἡ κυκλοπόρος βίᾳ δρόμοις ἀπ' ἀνατολῆς εἰς δύσιν ἀρματηλατουμένη μεθ' ἡσυχίας τὸν σφοδρὸν ὁδοιπορεῖ δρόμον.

10—14. Scholion usque ad v.
Ἡσίοδος manus secundae, cui tertia addidit Φοῖβος—Μούση. Simile est scholion manus secundae ad v. 72. Compilata haec sunt ex Heracliti Alleg. c. 7—12 p. 12 et 32 ed. Mehler. Brevius in Etym. M. p. 796, 55 et Crameri Anekd. Oxon. vol. I p. 428, 24. Dixit de hoc scholio Lehrsius in Append. ad Herodian. p. 458.

11. μαρμαννικόν] μαρμαννικῶς Etym. M.

14. καὶ Μούση (Μούσας infra p. 22, 16) delet Lehrsius.

21. φιλόσοφος] Hoc scholion excerptum ex Heracliti Alleg. c. 12, p. 24 ed. Mehl.

24. οὐ Heracl.] ei

25. εἰ ῥάβδῳ Mehlerus] ei om. λίθους] λίθον Heracl.

τούτους δὲ τοὺς διηγεκῶς ἐν τῷ οὐρανῷ τελουμένους φθόγγους ἀγνοοῦ-
μεν ἡ διὰ τὴν ἀπὸ πρώτης γονῆς συνήθειαν ἐνδελεχῶς ἐνοικοῦσαν
ἡμῖν, ἡ διὰ τὴν ἀμετρον ὑπερβολὴν τοῦ διαστήματος, ἐκλυομένου
τοῦ ψόφου τῷ διείργοντι μέτρῳ. καὶ τοῦθ' ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν ὁ φυ-
γαδεύων "Ομηρον ἐκ τῆς ιδίας πόλεως συγκαταινεῖ Πλάτων (Rep. 5
10. p. 617 b) οὗτον λέγων "ὅτι δὲ τῶν κύκλων αὐτοῦ ἄνωθεν ἐφ'
ἐκάστου βεβηκέναι Σειρῆνα συμπεριφερομένην φωνὴν μίαν ἵεσσαν
ἐκάστην, ἀπασῶν δὲ ὅκτὼ οὐσῶν μίαν ἀρμονίαν ἔμυμφωνεῖν" ὅμοίως
δὲ καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἀλέξανδρος, ἐπεξελθὼν ὅπως κατὰ τάξιν οἱ πλά-
νητες ἀστέρες ὀδεύουσιν, ἐπάγει περὶ τῶν ἐκάστου φθόγγων "πάντες 10
δὲ ἐπτατόνιοι λύρης φθόγγοισι συνῳδὸι ἀρμονίην προχέουσι διάστασιν
ἄλλος ἐπ' ἄλλου." δι' ὧν ἀν εἴη γνώριμον ὡς οὐ καφὸς οὐδὲ ἄφθογ-
γός ἐστιν ὁ κόσμος. ἀρχὴν δὲ ταύτης τῆς δᾶξης "Ομηρος παρέσχεν
εἰπὼν τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας βέλη ἀλληγορικῶς, προσθεὶς ὅτι φερό-
μεναι διὰ τοῦ ἀέρος ἔκλαγξαν ἥτοι ἡδεῖάν τινα καὶ ἔνθεον φωνὴν 15
ἀπετέλεσαν. τὰ κοινὰ δὲ τῶν φθόγγων παραστήσας ἐπὶ τὸ ἴδιον -
εὐθὺς τοῦ λόγου μετέβη προσθεὶς "ο δὲ ἥτε νυκτὶ ἐοικώς." οὐ γὰρ
ἀκήρατον φῶς οὐδὲ ἀμιγὲς ἀχλύνος μελαίνης τὸ τοῦ ἡλίου ὑφίσταται,
νυκτὶ δὲ αὐτὸν ἐθόλωσεν, ὅποια σχεδὸν εἴωθεν ἐν τοῖς λοιμικοῖς πά-
θεσιν ἐπιπροσθεῖν τῷ δι' ἡμέρας φέγγει. πῶς γε μὴν τοξάζειν 20
ἐσπουδακῶς Ἀπόλλων "ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δὲ ἰὸν ἔηκε,
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο;" εἰ γοῦν δι' ὄργὴν ἐτοξεύειν,

5. πόλεως] πολιτείας Heracl.

6. ὅτι:] ἐπὶ apud Platonem.

9. δὲ Ἐφέσιος Ἀλέξανδρος] De hoc poetae videnda quae viri docti ab Mehlero p. 26, 27 indicati dixerunt. Longius eius fragmentum, ex quo Heraclitus duos versus excerpit, servatum est ab Theone Smyrnæo in libro de Astronomia quem edidit Th. H. Martinus Parisiis a. 1851: de quo dixerunt Bergkius in Zimmermanni Diario (*Zeitschrift für die Alterthums-wissenschaft*) a. 1851 fasc. 2 no. 22 et 23 et Meinekius ibidem fasc. 6 no. 63, et hic quidem adhibito Theonis codice Veneto Marciano 203, cuius lectiones excerpserat Tischendorfius.

11. ἐπτατόνιο] ἐπτατόνιο B. Correctum ex Theone.

ἀρμονίην] ἀρμονι cum compendio syllabæcæ.

προχέουσι Bredovius in Epist. Paris. p. 225] προσέχουσι

διάστασιν] διαστάσει Bergkius. Heracliti codices diastás.

12. ἀλλοι] ἀλλη apud Theonem. ἀλλη Bergkius.

14. φερόμεναι Heracl.] φερόμεναι

15. ἥτοι, quod non legitur apud Heracl., delendum.

17. εὐθὺς Heracl.] εὐθὺς

19. αὐτὸν Heynicius] αὐτὸν

20. ἐπιπροσθεῖν Heracl.] ἐπιπροσ-θεῖς

Post φέγγει in B signum scholii finiti (—).

έγγυς ἔδει τῶν τιτρωσκομένων ἐστάναι τὸν βάλλοντα, νῦν δ' ἀλληγορῶν τὸν ἥλιον εἰκότως αὐτοῦ τὴν φορὰν ἄποθεν τῆς λοιμικῆς ἀκτίνος ὑπεστήσατο. καὶ μὴν ἐναργέστατον ἐπιφέρει μετὰ τοῦτο σημεῖον εἰπὼν “οὐρῆς μὲν πρῶτον ἐπόχετο καὶ κύνας ἄργους.” οὐ γὰρ οὗτος ἀκριτὸν ἦν παρανάλωμα τῆς Ἀπόλλωνος ὄργης τὰ ἄλογα τῶν 5 ζώων, οὐδὲ ἀν ὁ θυμὸς ἀφρόνως ἐνήκμαζεν ἡμίονοις τε καὶ κυσὶν, ὡς τὸ Θρακικὸν ἀνδράποδον Ὁμῆρον κατέβανίσταται, λέγω δὲ τὸν Ἀμφιπολίτην Ζωΐλον, ἄνω καὶ κάτω τοιούτους τινὰς λήρους φληγαφοῦντα. “Ομῆρος δὲ καὶ σφόδρα φυσικῶς τὴν περὶ τὰ λοιμικὰ τῶν παθημάτων συντυχίαν διὰ τούτων παρίστησιν. οἱ γὰρ ἐμπειρίαν 10 ιατρικῆς τε καὶ φιλοσοφίας ἔχοντες δι' ἀκριβοῦς παρατηρήσεως ἔγνωσαν ἐν ταῖς λοιμικαῖς νόσοις τὸ δεινὸν ἀπὸ τῶν τετραποδῶν ἀρχόμενον. κατ' ἄμφῳ δ' ἡ πρόφασίς ἐστιν εὔλογος, ὅστε εὐάλωτοι πρὸς τὸ δεινὸν εἶναι· τῆς τε γὰρ διάίτης τὸ ἀκριβὲς οὐ θηράπται, δι' ἣν ἀταμιεύτως σιτίων τε καὶ ποτῶν ἐμπιπλάμενα διαφθείρεται, μηδενὸς 15 λογισμοῦ τὴν ἐπὶ τὸ πλέον ὄρμὴν χαλινοῦντος. ἔπειθ', δ καὶ μᾶλλον ἀληθέστερόν ἐστιν, οἱ μὲν ἄνθρωποι μεταρσίοις ταῖς ἀναπνοαῖς τὸν καθαρώτερον ἔλκοντες ἀέρα βραδύτερον ἀλίσκονται τῷ πάθει, τὰ δ' ἐπὶ γῆς ἔρχοντά ζῆται τοὺς νοσῶδεις ἐκεῖθεν ἀτμοὺς εὐμαρέστερον ἔλκει. πάνυ γε μὴν ἀληθῶς οὐκ ἐν ἀρτίοις ἡμέραις τὴν ἀπαλλαγὴν 20 τῆς νόσου δεδήλωκεν, ἀλλ' ἐν περιτταῖς, “ἐνηῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο” μάλιστα γὰρ ἐν τῇ παρ' ἔκαστα πείρᾳ γνώριμον ἐστι τοῦτο, ὅτι κρίσιμοι τῶν σωματικῶν παθημάτων αἱ περιτταὶ γίνονται τῶν ἡμερῶν, λυτὴρ δὲ Ἀχιλλεὺς τῆς νόσου. Χείρων γὰρ αὐτὸν ἐδίδαξε “δικαιότατος Κενταύρων,” δις πάσῃ μὲν ἐκέκαστο 25 σοφίᾳ, περιττῶς δὲ τῇ ιατρικῇ, ὅπου γνώριμον αὐτῷ φησιν εἶναι καὶ Ἀσκληπιόν. προσέθηκε δὲ Ἀχιλλεῖ θεραπεύοντι φυσικῶς ἀληθυγορήσας θεὰν “Ηραν” “τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλευος Ηρη.” δύο γὰρ ὄντων κατὰ τοὺς φυσικοὺς τῶν πνευματικῶν στοιχείων, αἰθέρος τε καὶ ἀέρος, αἰθέρα μὲν τὴν πυρώδη φαμὲν οὐσίαν, 30 ἡ δὲ “Ηρα μετ' αὐτὸν ἐστιν ἀὴρ, μαλακώτερον στοιχεῖον” διὰ τοῦτο καὶ θῆλυ. τὰ δ' ἀκριβῆ περὶ τούτων διαλεξόμεθα μικρὸν ὕστερον, νῦν δ' ἀπόχρη τοσοῦτον εἰπεῖν, ὅτι τεῦ πάλαι θολεροῦ διαχιθέντος

10. συντυχίαν] συντύ

17. ἀληθέστερον] ἀληθὲς Heracl.

23. κρίσιμοι Heracl.] χρήσιμοι

26. δπου] δθεν Mehler.

άέρος αἴφνιδίως διεκρίθη τὸ σύμβαμα· οὐδὲ γὰρ ἀλόγως λευκώλεντι εἶπε τὴν "Ηραν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ὅτι τὴν νυκτὶ προσεισικοῦ ἀχλὺν ὁ λευκὸς ἀπὸ διελάμπεται, εἰτ' ἀπεβὲν τῆς νόσου τὸ Ἑλληνικὸν πλῆθος ἐπὶ τὴν συνήθη τοῖς ἀπηλλαγμένοις ὅδον ἐτράπη" λέγω δὲ τοὺς ὄνομαξομένους ἀποτροπισμούς τε καὶ 5 καθαριμούς. "οἱ δὲ ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον."

47. νυκτὶ ἐοικῶ] τὰ φοβερὰ νυκτὶ εἰκάζει.

48. ἔζετ'—ἰὸν] ἐφεδρείαν δηλοῖ τὸ ἔζετο καὶ ἀναμονὴν ἐπιστροφῆς. τοὺς δὲ ὀῖστοὺς διὰ τὸ βλαπτικὸν ιὸς ἐκάλεσεν.

49. κλαγγῆ] λέγεται καὶ ἐπὶ ἐμψύχων, ώς καὶ ἐπὶ Τρώων. ἐπὶ 10 δὲ ἀνθρωπίνου τοξου ψιλῶς, ώς τὸ "λίγετε βίος" (Π. 4, 125).

50. οὐρῆς λέγονται διὰ τὸ ἄγονον, ώς οὐρια φὰ καλοῦμεν. εὐπαθῆ δὲ ταῦτα τὰ ζῷα καὶ πρὸς νόσου παραδοχὴν ἐπιτήδεια· σύμμικτος γὰρ οὖσα ἡ φύσις αὐτῶν, καὶ ἐκ διαφερόντων τοῖς εἰδεσιν, οὐ μεγάλης εἰς τὸ φθείρεσθαι δεῖται ἀνάγκης. οἱ κύνες δὲ καθαροῦ 15 δέονται τοῦ ἀέρος, ὅτι δέκτεροι εἰσὶ τῇ ὁσφρήσει. ἀργοὺς δὲ ἀκούστεον τοὺς λευκοὺς, ὅτι ἀσθενέστερά ἔστι τὰ τοιαῦτα σώματα τῶν ἐναντίων ἔχοντων, ἀραιότερα δύτα καὶ εὐπαθέστερα. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν πρὸς γεωργίαν, οἱ δὲ πρὸς θήραν χρειώδεις· ὅθεν μάλιστα τὰς τροφὰς ἐπορίζοντο. εἰ δὲ ὁ θεὸς πολέμιος ὥν οὗτοι μακροθυμεῖ, τί δεῖ 20 ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους;

51. αὐτοῖσι] αὐτοῖς τοῖς Ἔλλησι. πρὶν δὲ τὸ ἄκρον καταλαβεῖν, ἦτοι τοὺς ἀρχηγοὺς, Ἀχιλλεὺς δημητροῖ.

52. βάλλ] ἀφεὶς ἔβαλλεν, ώς τὸ φέχετο ἀπιάν, κατὰ Ἰωνικὴν περίφρασιν. ἢ τὸ βάλλεν ἀντὶ τοῦ ἐφόνευεν. 25

*πυραὶ νεκύων καίοντο] πῶς, φασὶν, ὁ πυρητὴς ἐναντία ἔστω

1. σύμβαμα Mehlerus] συμβάν

12. *λέγονται] om.

*φῶ] καὶ

13. ταῦτα τὰ [φῶ] *τὰ [φῶ] ταῦτα

πρὸς—ἐπιτήδεια] *εὐάλωτα ὑπὸ νόσου

15. ἀνάγκης] *ἀνάγκης, οὐδὲ ἀντέχει μέχρι πολλοῦ βλαπτομένη

κύνες δὲ] *δὲ κύνες

16. ὅτι δέκτεροι εἰσὶ τῇ ὁσφρήσει]

*δέκτερά τῇ δυσφρήσει χρώμενος

17. *ὅτι ἀσθενέστερά ἔστι τὰ] ὅτι

τὰ

18. *ἀραιότερα δύτα καὶ εὐπαθέστερα] ἀραιότερα καὶ εὐπαθέστερα εἰσι. Sic etiam Venetus A, qui reliqua parte scholii caret.

20. εἰ δὲ δ θεὸς—μακροθυμεῖ] *εἰ δὲ καὶ θεὸς δν καὶ πολέμιος καὶ ἡγεμόνος οὗτοι μακροθυμεῖ

24. ἀφεὶς Bekkerus] lois ἀπιῶν addidit Bekkerus.

25. ἐφόνευεν] *ἐφόνευσεν

26. *φασὶν] φησὶν

*ἔστω λέγει] λέγει om.

λέγει; εἰπὼν γὰρ πρῶτον “αὐτὸς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεστιν” νῦν ἔπαγε “αἱὲ δὲ πυρὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.” ἐροῦμεν οὖν ὅτι δὲ λοιμὸς τῆς τὴν μῆνιν, ἡ μῆνις δὲ τὰς μετὰ ταῦτα μάχας· καὶ οἱ ἐν ταύταις πίπτοντες ἐλώρια κυνῶν ἐγίνοντο, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ φθειρόμενοι ἐκαίοντο.

5

[θαμειαί] Πάραφιλος θαμεῖαι λέγει ὡς ὁξεῖαι, Ἀρίσταρχος δὲ ὡς πυκινά· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ταρφεῖαι.

53. ἐπὶ ἐνέα ἡμέρας, ὅτι οὐδὲ ἄλλως ἥδυνατο γνωσθῆναι τὸ τῆς νόσου ἕδιον. ἐν γὰρ ἐνέα ἡμέραις, καὶ μικρόν τι πρότερον ἢ ὑστερον, κρίνεται τὰ τοιαῦτα νοσήματα. καλῶς οὖν ἡ Ἡρα ἐπὶ νοῦν τοῦ Τίθησιν Ἀχιλλεῖ. “Ἡρα γὰρ ὁ ἀὴρ, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ὡς ἰατρὸς ἐξ αὐτοῦ τοῦτο συνέλαβε. λευκώλενον δὲ, ὅτι διαφανής ἐστιν ὁ ἀὴρ καὶ παρόντος τοῦ φωτίζοντος λαμπρύνεται. καὶ βοῶπις, ὅτι δι’ αὐτοῦ ἡ τῆς ὄψεως ἐνέργεια.

[ῷχετο] οὐκ εἶπεν ἐπέμπετο, ἀλλ’ ὕσπερ ἐπὶ ἐμψύχῳ εἴδει, ἐπο- 15 ρεύνετο.

[κῆλα] ὡς τὸ δόρυ κοινόν ἐστι καὶ εἰδικὸν, οὗτο καὶ τὸ κῆλον. ἢ κῆλα τὰ δείματά φησιν, ἢ τὰ καύσεως αἴτια.

54. ὥγορήδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς] αὐτοκράτωρ γὰρ, οὐ μισθωτὸς ἦν. τὴν δὲ στρατιὰν ὁ θέλων συῆγε. συνάγει μὲν γὰρ 20 Ὁδυσσεὺς ἐν τῇ Β καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν τῇ Τ. ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ἥγειται τῆς ὑπαίθρου στρατιᾶς. ὅτι γὰρ οὐ τυραννὶς τοῦτο ἦν ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν δῆλον, καὶ μάλιστα τῶν ἐν ταῖς λιταῖς.

55. θεὰ λευκώλενος Ἡρη] προὶὼν ἥδη καὶ τοὺς ἐπικούρους θεοὺς διασαφεῖ, τοῦτο μὲν τὸ προνοητικὸν τῶν θεῶν ἐνδεικνύμενος, τοῦτο δὲ 25 καὶ φαντασίαν παρεντεθείσ.

56. τῷς ἡ τῆς μῆνιδος αὐτίᾳ γενομένῃ τούτων ἐκήδετο; ρήτεον ὅτι συνέφερε τὸν Ἀχιλλέα μηνίσαι, ἵνα θαρρήσαντες οἱ Τρῷες τῷ πεδίῳ προέλθωσι καὶ νικηθῶσιν ἐκ τοῦ ἶσου μαχόμενοι. εἰ γὰρ ἐν τῇ πόλει ἔμειναν πολιορκούμενοι, μακρὸς ἀν ἦν ἡ ἀτελεύτητος ὁ 30 πόλεμος.

[ῥα] δασυτέον τὸ ῥά· πάσης γὰρ λέξεως τὸ ῥ ἀρχόμενον δασύτεται, πλὴν τοῦ Ῥάρος.

1. εἰπὼν γὰρ πρῶτον] * προειπὼν
γὰρ * δὲ ἐλώρια] δὲ ἐλώρια

4. * ἐλώρια] ἐλλώρια
17. * εἰδικόν] ιδικόν
21. * Τ] τῇ

57. ἐπεὶ οὖν ὥγερθεν] κατ' ὄλγου γάρ συνιόντες πληθύνονται.

59. Ἀτρεῖδη] κατ' ἴδιαν τὸ Ἀτρεῖδη· κλητικὴ γάρ ἔστι καὶ αὐτοτελής. οὐ μέντοι ἐν τῷ “Ἀτρεῖδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν” (Πλ. 2, 434). σχεδὸν δὲ πᾶσαι μιᾶς ἔχονται συντάξεως.

παλιμπλαγχθέντας] ὑφ' ἐν Ἀρίσταρχος τὸ παλιμπλαγχθέν- 5 τας. τὸ πάλιν δὲ σημαίνει τὸ εἰς τουπίσω, ἦτοι μάτην ἀπράκτους ὑποστρέψαντας, μόνον οὐχὶ πλάνην, οὐκ εἰσβολὴν ποιησαμένους.

62. ἀλλ' ἄγε δῆ] Πιθαγορικός ἔστι μᾶλλον φιλόσοφος ἢ στρατιώτης, ὡς δῆλον ἔκ τε τῶν νῦν καὶ ἐκ τοῦ “αὔριον ἱερὰ Διὶ ρέεσας” (Il. 9, 357) καὶ τῶν περὶ τοῦ δέπταος τῆς Πατροκλείας (Πλ. 16, 10 225). πῶς οὖν κατὰ Κράτητα καὶ Περσαῖον οὗτε φρόνιμος οὗτε ἀνδρεῖος; πηγὴ γάρ τίς ἔστι τῆς ἄλλης ἀρετῆς τὸ δοκεῖν θεοὺς εἶναι.

63. Ἡρωδιανὸς τελείαν δίδωσιν εἰς τὸ ἐρείομεν, ἵνα ἡ γενικὸν τὸ μάντις· ὁ δὲ Πορφύριος τρία ἀποδέχεται, μάντιν λέγων τὸν διὰ 15 οἰωνῶν ἢ σημείων ἢ τεράτων μαντευόμενον, ἱερέα δὲ τὸν διὰ θυσιῶν, ὄνειροπολούμενον, θεατὴν διερίου γεγονότα.

* ἄλογον ζητεῖν παρὰ ιερέως πιθέσθαι περὶ τῶν μελλόντων· οὐ γάρ δὴ μάντεις οἱ ιερεῖς. οἱ δὲ ὄνειροπόλοις μηδενὸς ὄνειρου νῦν ζητουμένου παρέλκουσι. λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως· τὸν γὰρ νῦν λεγόμενον 20 θύτην ιερέα φαίνονται καλοῦντες πάλαι, ὥσπερ καὶ ἐτέρωθεν “εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευνε, ἢ οὐ μάντιές εἰσι θυσιούς ἢ ιερῆς” (Il. 24, 220). ὁ δὲ ὄνειροπόλος αὐτὸς δρᾶ ὑπὲρ ἐτέρων ὄνείρους.

καὶ γάρ τ' ὄναρ] καὶ γάρ τι ὄναρ τὸ τέλειον. ἐπεὶ δὲ τὸ ὄναρ 25 σαθρὸν ἔστιν, ὕψωσεν αὐτὸν τῇ προσθήκῃ.

*διὰ τί διττοὺς λέγων τοὺς ὄνείρους, καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν ψευδεῖς, τοὺς δὲ ἀληθεῖς, ὡς πάντων αὐτῶν ὄντων ἀληθινῶν φησὶν “ἢ καὶ ὄνειροπόλον· καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἔστιν,” ὡς τῶν ὄνείρων ἐκ Διὸς ὄντων; λύεται δὲ ἀπὸ τῆς συναλοιφῆς. οὐ γὰρ ὁ τε σύνδεσμος 30

7. In fine scholii Lips. addit
τὰ γὰρ περὶ Μυσίαν ἀγνοεῖ: non
addit Townl.

10. * καὶ τῶν—ἀνδρεῖος] om.

14. * εἰς τὸ ἐρείομεν—λέγων] εἰς
τὸ μάντιν, ἵνα ἡ γενικὸν δὲ Πορ-
φύριος μάντιν λέγει

23. δρᾶ Cobetus Var. Lect. p.
418] δρᾶ

25. * καὶ γάρ τ' ὄναρ: καὶ γάρ πε-

ρόντα] καὶ γάρ τι ὄναρ ήτοι τὸ

30. οὐ γὰρ δ τε Bekkerus] δ γὰρ

τε

σπαλήλιπται, ἀλλὰ τὸ τί μόριον ἔστι γὰρ πλῆρες καὶ γάρ τι
ὅπαρ ἐκ Διός ἔστι. τὸ δὲ ὄνειροπόλον οὐ σημαίνει τὸν ὄνειροκρίτην,
ὧς τινες ἔξεδέξαντο, τὸν περὶ τοὺς ὄνειρους διατρίβοντα (οὐδὲν γὰρ
ὅπαρ ἄφθη), ἀλλὰ σημαίνει τὸν ὄνειροπολούμενον, τὸν κάτοχον ὄνει-
ρως καὶ θεατὴν ὄνειρου εἰς αὐτὸν ἐλθόντος γεγονότα.

5

τὸ ἔστιν ἐγκλιτικὸν ἔστιν, εἰ μὴ ἀρχεται ἡ προηγεῖται αὐτοῦ
ἢ οὐ ἀπόφασις.

64. ὅ τι τόσσον ἔχώσατο Φοῖβος [Ἄπολλων] τῶν αἰφνιδίων
θεάτων αἴτιον φασι τὸν Ἀπόλλωνα. τῷ δὲ ὅ τι λείπει ἡ διά-

65. εὐχωλῆς] ὥσπερ παρὰ τὸ παύσω παυσωλή καὶ ἔλπω ἐλπωρή, 10
οὗτως παρὰ τὸ εὐχωλή. ἐκατόμβη δὲ ἀπὸ τοῦ ἑκατόν καὶ τοῦ
βοῦς.

66. αἱ κέν πως] περισσὸς ὁ κέν, καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ εἰς πως.

** κνίσης] τοῦ λίπους καὶ τῆς ἀναθυμιάσεως, τουτέστι τοῦ καπνοῦ.
εἴρηται δὲ κνίση ἀπὸ τοῦ κνίζω κνίσω, ὃ σημαίνει τὸ λεπτύνω· 15
λεπτότατος γάρ ἔστιν ὁ ἐπίπλους, τουτέστι τὸ λεγόμενον κνισάριον.
τοιοῦτον δέ ἔστι καὶ τὸ “συκάμινα κνίζοντα,” ὡσανεὶ τῷ ὄνυχι
διακαθαίροντα. καὶ ἐν τῷ Νόμῳ “ἀποκνιεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ ὄλοκάρπωμα.”

* Πορφυρίου. πρῶτος δοκεῖ Πλάτων λύπας ἡδοναῖς μεμιγμένας
δεικνύναι ἐπ' ὄργαῖς καὶ πένθεσιν, Ὄμηρον πρότερον τοῦτο συνεωρα- 20
κότος καὶ τὸν Πλάτωνα διδάξαντος ὄργὴν μὲν γὰρ οὐδέποτε “Ομηρος
εἴρηκεν, χόλον δὲ αὐτὴν προσαγορεύει οἰκειοτέρως ἀπὸ τῆς χολῆς,
ἥτις ἐν τῷ πάθει κρατεῖ, ἄχος δὲ καὶ ἡδονὴν μεμίχθαι τῷ χόλῳ
φησίν” ἄχος μὲν ὅταν λέγῃ “Πηλείων δὲ ἄχος γένεται”, ἐν δέ οἱ
ἥτορ στήθεσσιν λασίοισι μερμήριξεν” (Π. 1, 188). “ἡ ὅγε 25
φάσγανον δὲν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ
δὲ Ἀτρεΐδην ἐναρίζει” (1, 190). ἄχους οὖν παρουσίαν ὁ χόλος
ὑφίσταται, ὃν καὶ θυμὸν κέκληκεν “ἥτε χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ
τε θυμόν” (1, 192). θυμὸν γὰρ νῦν τὸν χόλον ἔφη, οὐχ ὡς ἀλλαχοῦ
τὴν ψυχήν καὶ πάλιν ἐπ' ἄλλου “ἄχυμενος, μένεος δὲ μέγα 30
φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντο” (1, 193). ὅτι δὲ οὐ γενῆ μόνον

19. Πορφυρίου] Longum hoc
excerptum πρῶτος δοκεῖ—περὶ τὴν
μῆτραν καταβαλλομένους iisdem fere
verbis, sed omissione pluribus, per-
scriptum legitur in Σητημάτων Ομη-
ρικῶν capite 14.

* Πορφυρίου] om. Loci in hoc
scholio citati plerique omnes ex
Illiade sumti sunt, a quibus locos
ex Odyssaea allatos litteris Od.
distinximus.

όργην ἡ λύπη, ἀλλὰ καὶ συμπαραμένει, δῆλοι ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως μηδίσιτος λέγων “κούρης χωόμενος” (2, 689) καὶ ἐπάγων “γῆς ὅγε κεῖτ’ ἀχένον” (694). ὅτι δὲ καὶ ἡδονὴ συμμιγής ἡ ὄργη καὶ ὅτι ἔφεσίς ἐστι καὶ μέτοχος ἐπιθυμίας ἔκπηγεῖται λέγων “ώς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ’ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο” καὶ “χόλος ὃς τ’ ἔφεγκε 5 πολύφρονά περ χαλεπῆναι” (18, 108), εἴτ’ ἐν ἔφεσει καὶ ἐπιθυμίᾳ τοῦ χαλεπαίνειν. πῶς οὖν ἡδονῆς μέτοχος, “ὅστε πολὺ γλυκίσιν μέλιτος καταλειβομένου ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέβεται ἡύτε καπνός” (18, 109); καρδίας γὰρ ἔπαρσιν εἶναι καὶ ὄρμὴν ἐγειρομένην τὴν ὄργην, ὅτερ αὐτὸς ἐν ἄλλοις ἔφη “ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη 10 χόλῳ” (9, 646)· καὶ ἐπὶ τοῦ Μελεάτηρος “ἔδυ χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόσον” (9, 553). οὐ μόνον δὲ αὐτὴν ἔφεσιν καὶ ἔπαρσιν ἀποδεδώκασιν, ἀλλὰ καὶ ζέσιν διὸ καπνῷ τε ἀπεικάζει τὴν ἔπαρσιν καὶ τοῦ ὄργισθέντος τοὺς ὀφθαλμοὺς πυρὶ ἐσικέναι φησίν· καὶ μὴν ἡ λύπη μελαίνει τοὺς ὀφθαλμούς, μελαίνει 15 δὲ καὶ ὁ καπνὸς “ρωγαλέα, ρυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ” (Od. 13, 435). τὸ οὖν ἄχος τῆς ὄργης αἵτιον ὃν καπνίζουν τὴν ὄργην μελαίνει τὰς φρένας “μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντο” (Il. 1, 103). τὸ δὲ ἄχος καὶ τὸ ἄχυνθας ὅτι “μελαίνει,” φησὶν, “ἄχυνμένην ὁδύησι, μελαίνετο δὲ χρόα καλόν” 20 (5, 354). τὸ δὲ ἄχυνθας τοῦ ἄχυνθας πλεονασμῷ δηκτικῆς ἀγανακτήσεως διαφέρει, λύπη δὲ ἐκάτερον. ἐπιμένων δὲ τῇ ἔξαψει τῇ ἐπὶ τῶν ὄργιζομένων ἔφη “κεῖνος δὲ οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ’ ἔτι μᾶλλον πίμπλάνεται μένεος” (9, 677), ὁμοίως τῷ “μένεος δὲ — πίμπλαντο.” κατηγορεῖ δὲ τοῦ πάθους καὶ ἀγριό- 25 τητα “αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ἄγριον ἐν στήθησσι θέτο μεγαλύτορα θυμόν” (9, 628), καὶ πάλιν “χόλος δέ μιν ἄγριος ἥρει” (4, 23), πρὸς δὲ καὶ ὁ παραινῶν ἔφη ὡς ἐπὶ ἄγριου θηρίου “ἀλλ’, Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν” (9, 496), καὶ πάλιν τὴν θηριώδιαν φησὶν “εἰ δὲ σύ γ’ εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ ὄμὸν βεβρώθεις 30 Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας, ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἔξακέσαιο” (4, 34). καὶ ὅτι τῶν ἐν κινήσει, ἀλλ’ οὐκ ἐν σχέσει, ἐστὶν δὲ χόλος, καθάπερ καὶ τὴν ὄργην τῶν ἐν κινήσει φασὶν εἶναι οἱ φιλόσοφοι, δῆλοι τὰ τοιαῦτα “Ἄτρείωνα δὲ ἔπειτα χόλος λάβεν, αἷφα δὲ ἀναστὰς ἤπειλησεν μῆδον” (1, 387). καὶ πάλιν “Πηλεί- 35 δης δὲ ἔξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρεῖδην προσέειπε καὶ οὕπω

λῆγε χόλοιο” (1, 223), ὡς ἀν δυνάμενον καὶ παίσασθαι. ὅταν δὲ σχέσεις γένηται καὶ ἡσυχάζῃ, κότον καλεῖ· διό φησιν “εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὅφρα τελέσσῃ” (1, 81), ὡς ἐγχωροῦν ἔασαι μὲν τὸν χόλον, ἐπικοινὴν δὲ τὸν κότον, μηνίειν δὲ εἰκότως, “αὐτεῦ κινηθέντος”⁵ (1, 47). πάλιν χόλος, ταυτὸν δὲ καὶ ὁ θυμὸς, ὅταν μὴ τὴν ψυχὴν σημαίνῃ, δηλοῖ τὸν χόλον ἀλλ’ ὁ μὲν θυμὸς ἀπὸ τοῦ θύειν, ὁ δὲ χόλος ἀπὸ τῆς χολῆς καὶ τοῦ χολῶν προσηγόρευται· εἰπὼν γοῦν “μή τι χολωσάμενος ρέεῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν” (2, 195) ἐπάγεις “θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος Βασιλῆος,” καὶ πάλιν “ἡὲ χόλον ιο παίσειν, ἐρητύσειέ τε θυμόν” (1, 192), καὶ πάλιν “καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον” (1, 217), εἰ μή τις ἐνταῦθα θυμὸν τὴν ψυχὴν λέγοι, ὡς τὸ “ἄγυριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλύτερα θυμόν” (9, 629). τὸ δὲ “ἄληκτόν τε κακόν τε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν οὐρανίωες οὐκεα κούρης” (9, 636) ἐπὶ τοῦ χόλου λέγει 15 καὶ ἀντὶ τῆς ὄργῆς παραλαμβάνει. ὅτι δὲ παρὰ τὸ θύειν καὶ ἐγείρεσθαι καὶ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ὄργη θυμὸς, δηλοῖ λέγων “Τρωτὸν θυμὸν ἐγεῖραι” (5, 510). θυμὸς δὲ καὶ χόλος προσλαβὼν τὴν ἐπὶ τὸ δρᾶσαι ποιηρὸν ἀγανάκτησιν χώσθαι λέγεται, καὶ ὁ ἐν τοιούτῳ πάθει “χωόμενος κῆρ” αὐτίκα γοῦν τὸν λοιμὸν ἐπάγει, καὶ δράσαντος ἐφω 20 τῶσιν, ὃς κ' εἶποι, ὅτι τόσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων” (1, 64). διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ δρᾶσαι τι κακὸν δυναμένου δι' ὄργὴν Βασιλέως εἴρηται “κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρῃ” (1, 80). οὗτος εἴρηκε καὶ τὸ “σὺ δὲ ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος” (1, 243), ἀντὶ τοῦ ἀμυχῆν ποιήσεις σπαράττων τὴν ψυχὴν οὗτω δηλῶν τὸ δραστικὸν 25 δι' ἀγανάκτησιν περιέχειν τὸ χώσθαι. καὶ τοίνυν τὸ “χωόμενος δ' ὁ γέρεων πάλιν φέχετο” (1, 380) ἀκουσόμεθα οὐχ ἀπλῶς ὄργιζόμενος, ἀλλὰ μετ' ἀγανάκτήσεως ἀμυκτικῆς· διὸ καταράται· καὶ κατὰ τοῦτο ἀμυνόμενος· διὸ καὶ “χωόμενος κατὰ θυμὸν ἐγκώνιοι γυπακός” (1, 429) Ἀχιλλεὺς τῇ ὄργῃ δηλοῦσθαι ποιεῖ τὴν τιμωρη- 30 τικὴν δι' ἀγανάκτησιν ἀμυναν. ἐπιβουλεύεται οὖν διὰ τῆς μητρὸς τοῖς Ἐλλησι, καὶ οὐχ ἀπλῶς ὄργιζεται. ὥσπερ γὰρ τὸ ἄχυτα πρὸς τὸ ἄχυτεται ἔχει περιττεύουσαν ἀγανάκτησιν, οὗτω τὸ χώσθαι

2. *φησιν] om.

25. *δηλῶν] om. B.

26. *περιέχειν] περιέχει B.

33. *οὗτο] τοῦτο

πρὸς τὸ χολοῦσθαι “μή οἱ γοῦν λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη” (Od. 6, 147) ἀντὶ τοῦ, ὄργισθείη· “γαῖα δὲ ἵπεστονάχιξε, Διὸς τερπικεραύνῳ χωριμένῳ” (2, 781), καὶ ἐπάγει τὰ ἐκ τοῦ χώσθαις “ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἴμάσσῃ” (2, 782). ἐν κινήσει μὲν οὖν χόλος, θυμός. χώσθαις οὖν ταυτὸν, θυμὸς καὶ χόλος, τὸ δὲ 5 χώσθαις ἀντὶ τοῦ σκύζεσθαι. εἰπὼν γοῦν “σέθεν δὲ ἔγω οὐκ ἀλεγίζω χωριμένης” (8, 477). ἐπάγει “εἴ σεν ἔγωγε σκυζομένης ἀλέγω” (482). ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως “χωριμένος κατὰ θυμόν,” εἰπὼν ποιεῖ λέγοντα “οἱ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοι ἔστεν” (9, 198). ἐν δὲ σχέσει μῆνις μὲν κότος ὁν¹ καὶ μῆνις μὲν ὀπόταν 10 μὴ τὸ μένος δηλεῖ, ταυτὸν ἔστι γὰρ καὶ μένος ὄργὴ ἐναπόθετος καὶ ἔμμονος. πάλιν δὲ μῆνις προσειληφυῖα τὸ ἐπιτηρητικὸν μετ' ἀγανακτήσεως καὶ κακοποιίας κότος γίγνεται, ὡς τὴν μὲν μῆνιν ἐκ τοῦ χόλου ἐναποκεῖσθαι, τὸν δὲ κότον ἐκ τοῦ χώσθαις. ὅτι δὲ παρὰ τὸ μένειν ἡ μῆνις, “αὐτὰρ ὁ μῆνις τησὶ παρήμενος ὠκυπόροιστι” (1, 15 488). καὶ “ἄλλὰ σὸν μὲν νῦν τησὶ παρήμενος ὠκυπόροιστι μῆνος Ἀχαιοῖσιν” (422). καὶ ὅτι διὰ τὸ μένειν καὶ κεῖσθαι ἡσυχάζοντα καὶ ἔχοντα σιγὴν, φησὶ “κεῖτ' ἀπομηνίσας” (2, 772) παρὰ τὸ κεῖσθαι τὸν μηνίοντα· καὶ ὁ πᾶς χρόνος μηνιθμὸς “πανθ' ὑπὸ μηνιθμόν” (16, 202). ὅτι δὲ μένος καὶ μῆνις ταυτὸν, “Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παῖε τεὸν 20 μένος” (1, 282). τίς ἔστιν ἡ μῆνις; χόλος, φησὶ, μὴ ἀφεθείς. ἐπάγει γοῦν “αὐτὰρ ἔγωγε λίσσομ' Ἀχιλλῆη μεθέμεν χόλον” (9, 260). καὶ πάλιν ἀντὶ τοῦ φάναι “μὴ μῆνιε” ἔφη “ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα” (157). καὶ πανσαμένῳ μήνιδος φησὶ “μεταλλήξατο χόλοιο.” καὶ ὁ μεθεὶς τὸν χόλον καὶ ἀμήντος μεθήμων καὶ ὁ ἄγαν τηρῶν καὶ ὁ ἀναφαίρετος 25 τὸν κότον “αἱὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνεις” (9, 514). ζαφελὲς γὰρ τὸ ἀναφαίρετον. καὶ ζαφελῆς οὖν χόλος ἡ μῆνις “ὅτε κέν τιν' ἐπιζαφελος χόλος ἵκοι” (521). περὶ γὰρ τὸν μηνιόντων ὁ λόγος. καὶ τὸ μένος δὲ παρὰ τὸ μένειν μένειν δὲ ἀκίνητον καὶ ἄτρομον, καὶ μὴ φεύγειν “ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρῶϊον ἥκα, 30 ἄτρομον” (5, 125). ὅτι γὰρ παρὰ τὸ μένειν “ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἔστι.” καὶ μένος οὖν χειρῶν τὸ ἔμμονον ἔργου πρὸς τὸ δράκασθαι, “οἱ δὲ μένος χειρῶν ιθὺς φέρον” (5, 506). καὶ ὅτι παρὰ τὸ μένειν τὸ μένος “Ἀργεῖοι δὲ ὑπέμειναν ἀστέλλεις οὐδὲ φόβηθεν. οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείσταν οὔτε ἰωκὰς, ἀλλ' 35

35. * βίας Τρώων] τρώων βίας

ἔρειν νεφέλησιν ἔοικότες” (5, 498–521). ὅτι δὲ τὸ μένος σθένος “πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄσπτοι” (8, 450) εἰπόντος τοῦ Διός φησιν “εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν” (8, 32). ὡς οὖν τὸ σθένος μένος, οὗτο καὶ χόλος μένον μένος καὶ μῆνις. εἰπὼν γοῦν “χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις” (5, 178). 5 ἐπώγει “οὐ γάρ τ’ αἴψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων” (Od. 3, 147). ὅτι δὲ μῆνις ἐπιτηροῦσα καιρὸν τιμωρίας κότον δηλοῖ, “ἄλλα γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ” (1, 82) ἔντος ἀν κατεργάσηται καὶ κακώσῃ τὸν λυπήσαντα. ὅτι δὲ παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι κότος εἴρηται ἔξηγεῖται, “ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ”¹⁰ (Od. 22, 101). καὶ ὅτι ἐπιτηρητικὸν εἰς τὸ δρᾶσται τι πονηρόν, “Ζεὺς δέ σφιν Κρονιδῆς, ὑψίζυγος, αἰθέρι νείσιν, αὐτὸς ἐπισσείησιν ἔρεμνὴν αἰγιδὰ πᾶσι, τῆσδε ἀπάτης κοτέων τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα” (4, 166). ὁμοίως τῷ “ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ” (1, 82). καὶ πάλιν “ὅλλυσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε”¹⁵ (8, 449). ἔθεσθε δὲ, ἐν τῷ θυμῷ, ἀκουστέον. τὸ γάρ αὐτό ἐστι τῷ “κότον ἔνθετο θυμῷ.” καὶ εἰπὼν ὅτι τῷ Ἀγαμέμνονι “καὶ ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ’ ἐνὶ θυμῷ” (2, 223) προσάγει τὰ ἐκ τοῦ κότου εἰπὼν “Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἔθέλουσιν Ἄχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι” (2, 284) καὶ τὸ “οὐδὲ ὅδοιμαι κοτέ-²⁰ οντος” (1, 181). οὐκοῦν ἀκουσόμεθα τῆς εἰς τὸ δρᾶν ἐγκειμένης μήνιδος φροντίζειν διὸ καὶ αὐτὸς ἐπαπειλεῖ ἐπεξελθὼν καὶ ἐπάγει “ἄφρ’ εὖ εἰδῆς ὅστιν φέρτερός είμι σέθεν” (1, 186). καὶ ὅτι ἡ μὲν μῆνις μέγαν χόλον δηλοῖ “πάρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη” (15, 122). ὅτι δὲ μῆνις ἀγανάκτησιν ἀμυντι-²⁵ κὴν περιέχουσά ἐστιν ὁ κότος παρίστησι διὰ τούτων “εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν, ἵρων μηνίσας, χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπὶ μῆνις” (5, 177). μηνίσας οὖν ὁ θεὸς εἰς κότον μεβίσταται. εἴρηται τοίνυν ὅτι ἡ μὲν κατὰ κίνησιν πρόσκαιρος ὄργη χόλος καὶ θυμὸς, ἡ δὲ κίνησις μετ’ ἀγανάκτησεως δραστικῆς³⁰ ἐνεργείας χώσεθαι λέγεται καὶ σκύζεσθαι, ὡς ἀπόθετος μὲν χόλος μένος, καὶ μῆνις δὲ τὸ ἀμύνεσθαι ἐπιτηροῦσα· καὶ διποιοὶ ὄρμὴ ἐπηρητημένη μετὰ λύτης καὶ ὄρέζεως ἡ ὄργη· καὶ διποιοὶ κατὰ αἴησιν τοῦ θυμοῦ γίνεται, καὶ πάντα ὅσα ἐγκείται παρατηρεῖν μᾶλλον ἡξίουν τοὺς τὰς μικρὰς ἐξηγήσεος περὶ τὴν μῆνιν καταβαλ-³⁵ λομένους.

67. ἡμῖν] ὀρθοτονεῖται τὸ ἡμῖν· ἀρκτικὸν γάρ ἔστι κατὰ τὴν τῆς ἀπό σύνταξιν, ὅτι πρὸς τὸ ἀμύναις ἡ ἀπό φέρεται.

69. Κάλχας Θεστορίδης] ὅρα πῶς ἐν ἀρχῇ διασαφεῖ τὰ ὄντα, ὡς καὶ ἐτέρου ὑπάρχοντος.

70. ὃς ἦδη τά τ' ἔοντα] τὰς αἰτίας φησὶν, ἐπεὶ τὸν λοιμὸν πάντες 5 ἥρεσαν, οὐ μὴν τὴν αἰτίαν αὐτοῦ.

71. τῆσσος' ἡγήσατ'] διὰ τὰς διοσημίας “πειθόμενοι” γάρ φησι “τεράεσσι θεῶν” (Il. 4, 108).

72. τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων] τὰς εἰς ἄκρον εὐεξίας θεῶν εἶναι δῶρά φησιν.

* Φοῖβον συνεχῶς εἴωθεν ὄνομάζειν τὸν Ἀπόλλωνα, οὐκ ἀπὸ Φοῖβης, ἢν Λητοῦς φασιν εἶναι μητέρα σύνθετος γάρ Ὁμήρῳ τοῖς πατρόθεν ἐπιθέτοις χρῆσθαι, τὰ δὲ μητέρων οὐκ ἀν εὑρίσκονται αὐτῷ. Φοῖβον οὖν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀκτίνων ὄνομάζει ὡς λαμπτρὸν, τὸ μόνον ἡλίῳ προσὸν ἐξ ἴσου κοινώσας Ἀπόλλων καὶ 15 Μούσας.

73. ἐϋφρονέαν] πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀβελτηρίαν.

74. ὁ Ἀχιλέυ] καὶ τῷ βασιλεῖ ἀπολογεῖται ὡς ἀναγκαζόμενος ὑπὸ Ἀχιλλέως, καὶ τῷ πλήθει ὡς δέει τοῦ βασιλέως μὴ προεπών.

76. τοιγάρ] οὐκ ἔστιν ἀντανυμία ἡ τοί (οὐδέποτε γάρ ἀρκτικῇ 20 ἔστιν), ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δῆ.

καὶ μοι ὅμοσσον] οὐκ ἀπιστῶν τῷ Ἀχιλλεῖ προβάλλει τὸν ὄρκον, ἀλλ' ἵνα ἔχῃ πρόφασιν πρὸς τὸν βασιλέα. Ὁ συνεὶς Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀγανακτεῖ ἀπιστούμενος, ἀλλ' ἐτοίμως ὅμνυσι.

77. ἡμέν] ἀντὶ τοῦ ἡ μήν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ὄρκικόν. διὸ βαρύ- 25 νομεν τὸν ἡ. εἰ γάρ περιστάσομεν, ἔσται βεβαιωτικός.

78. ἡ γάρ ὅδοιμα] ὡς ἐπιδιστάξων εἴτε τὴν ἐσομένην αὐτῷ μῆνιν.

80. κρείσσων γάρ βασιλεύς] μέλλων βαρύνειν τὸν βασιλέα προσπατολογεῖται αὐτῷ. Ζηνόδοτος δὲ κρείσσω γράφει. ἀθετεῖ δὲ 30 καὶ τὸν στίχον, κακῶς.

81. εἴπερ γάρ τε] πιθανῶς τὴν εἰς τὸ μετέπειτα σωτηρίαν αἵτει· εἰκὸς γάρ ἦν τὸ μὲν παρὸν, αἰδεσθέντα τὸ πλῆθος, παριδεῖν αὐτὸν, εἰς δὲ τὸ μετέπειτα τιμωρήσασθαι.

6. ἥδεσαν] ἥδεσαν

11—16. Eadem fere supra ad v. 43.

26. ἡ] ἡ

82. ἔχεις κότον] ἔδειξε διαφορὰν κότου πρὸς χόλον. ὑποφαίνει δὲ διὰ πάντων τὸ ὑπουλον μὲν Ἀγαμέμνονος, Ἀχιλλέως δὲ ἀπλοῦν.

85. θαρσήσας] ὡς ἀγαθὸς προκρίνει τὸ κοινῇ τοῦ ἕδιξ συμφέροντος. θεοπρόπιον δὲ τὸ ἐκ θεοῦ προειρημένον· τοῦτο δὲ πρὸς δυσώπησιν τῶν ἀκουόντων. 5

*θεοπρόπιον δὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάστευμα, ἢ τὸ τοῖς θεοῖς πρέπον· οὗτοι γὰρ ὡς πάντα ἐπιστάμενοι λέγοισι τὰ τοῖς θεοῖς ἀρέσκοντα.

86. *μά] τοῦτο "Ομῆρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι. ποτὲ μέντοι ἀπτὶ τοῦ μά τῷ ναὶ κέχρηται, ὡς "ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον" (234), ὅτε ὅμνυσιν. δτε δὲ ἀπόμνυσί τι, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφά- 10 σεως, οἷον "οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα" καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (20, 339) "οὐ μὰ Ζῆν, Ἀγέλαος" ἡμεῖς δὲ τὸ μά ὡς μέρος λόγου ἀπομύντες παραλαμβάνομεν, μὰ τὸν Δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν. [μαγεία ἔστεν ἐπίκλησις δαιμόνων ἀγαθοκοιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς σύστασιν, ὡς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεοπί- 15 σματα. γοητεία δὲ ἐπίκλησίς ἔστι δαιμόνων κακοκοιῶν, περὶ τοὺς τάφους γινομένη. φαρμακεία δὲ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον ἢ ἄλλως δοθῆ τισὶ διὰ στόματος. ἡπατοσκοπία δὲ ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομὴ, δι' ἣν προεμήνυνο τὰ συμβιθσόμενα· 20 ἀνατέμνοντες γὰρ σημειά τινα ἐθεάρουν ἐν τοῖς ἥπασιν.] 20

88. ἐμεῦ ζῶντος] πεφυλαγμένος καὶ δεισιδαίμων ὁ ὄρκος. συνέβαινε γὰρ ἀποθανόντος ἢ ἀποδημοῦντος τοῦ Ἀχιλλέως αἰκισθῆναι τὸν μάστιν.

*τὸ δὲ οὗτις κατὰ ἀπόφασιν ἀντὶ τοῦ οὐδείς.

90. οὐδὲ ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης] ὃ δεδιώς ἔσκεπτεν ὁ μάντις, 25 τοῦτο θαρσίνων ἀπεκάλυψεν Ἀχιλλέus. οὐχ ὑβριστικῶς δὲ εἴρηται, ἀλλὰ φιλοφρόνως, ὡς ἀν ἐπιτρέποντος καὶ τοῦ βασιλέως τοιαύτην ἀσφαλῆ ποιεῖσθαι ἐγγύην. τῇ δὲ ὑπερβολῇ θεραπεύει τὸν Ἀγαμέμνονα.

93. οὐ δῆ. τέλειος δέ ἔστιν ὁ τάρ, οὐκ ἐκ τοῦ τὲ ἄρ. προθε- 30 ραπτεύει δὲ τὸ πλῆθος, εἰς εὔνοιαν ἐπαγόμενος ὡς θυσίας οὐκ ὀφεῖλον.

94. ἀθετεῖται ὡς περισσός· πρόκειται γὰρ "ἄλλ' ἐνεκ' ἀρητῆρος,

14. μαγεία—τοῖς ἥπασιν] Addita- addito.
mentum interpolatoris, quod ob-
scuravit Bekkerus δὲ post μαγεία

25. *ἔσκεπτο] ἔσκέπτετο.

οὐ ἡτίκησ' Ἀγαμέμνων." τὸ δὲ ἐπιμέμφεται ἀπὸ ποιῶν δεῖ λαμβάνειν.

98. ἐλαύπιδα] τὴρ μελανόφελαλμου, ὡς Καλλίμαχος ἢ τὴρ οὐας ἀπειστήρ τῷ, θέα· ἢ τὴρ ἀξιωθέατον· ἢ πρὸς ἣν οἱ τέως ὄπας ἐλίσσονται. 5

99. ἀπριάτηρ] ἐπιρρηματικῶς αὐτὸς ἀκούει Ἀπολλώνος, ἦν δὲ τὸ χωρὶς πριασμοῦ.

οὐ γὰρ ἐκ μότης μεταφελείας, ἀλλὰ καὶ ἐκ κόπου καὶ προσφορᾶς τοὺς πρημαρτηκότας ἀσταλάττεοθαι δεῖ. τὸ δὲ ἀγενὸς ἐπὶ τῆς καὶ ἄρματος, ὡς τὸ "ὁ οἰκεῖεν ἦγ' ὁ γεραιός" (Il. 11, 632) καὶ "Ἔγον τὸ δὲ Μαχάντα παιμένα λαῶν" (Il. 11, 598).

100. τότε κέν μιν] Ζηροδότος αἴ κέν μιν. γελοῖον δὲ διστακτικῶς λέγεται τὸν μάντιν.

πεπίθοιμεν] ὅμοιόν ἔστι τῷ ῥήδιος πεπιθεῖν (Il. 9, 184). εἴσθε δὲ τοὺς δευτέρους ἀορίστους ἀναδιπλασιάζειν. 15

103. ἐκκλίνειν δεῖ τὸν θυμὸν καὶ φυλάττεοθαι, ὅπου γε καὶ τοῦ τοιούτου ἥρωος περιεγένετο.

φρένες ἀμφιμέλαιναι] ἡ ἀμφί πρὸς τὸ πίμπλαντο, ἀπὸ τῆς τῶν ὕδάτων μεταφορᾶς· ὡς ἐκ κεραμίου γὰρ ὁ θυμὸς ὑπερεξεχεῖτο.

104. ὅσσε] παρὰ τὸ ὅπτω ὅσσω, ὥσπερ παρὰ τὸ πέττω πέσσω· 20 ἐκ δὲ τοῦ ὅσσω γίνεται ὄνομα ὅσσος, τὸ δυϊκὸν ὅσσε, καὶ ἀφαιρέσει ὅσσε.

*τὸ ὅσσε οὐκ ἔστιν ἀργενικὸν δυϊκόν· φησὶ γὰρ ὁ ποιητὴς "τὸ δέ οἱ ὅσσε πᾶρ ποσὶν αἴματόντε χαμαὶ πέσον" (Il. 13, 617), οὐχ αἴματόντες. οὐδέτερας οὖν ληπτέον εὐθεῖαν, καὶ ἔσται τὸ ὅσσος ὡς 25 ἔρκος βέλος τεῖχος· τὸ δὲ πληθυντικὸν κατὰ Ἀθηναίους μὲν ἔρκη βέλη τείχη, κατὰ δὲ Ἰωνας ἔρκεα βέλεα τείχεα, καὶ δῆλον ὅτι ὅσσεα. τῶν εἰς ἀ πληθυντικῶν τὰ δυϊκὰ οὐδέτερα εἰς ἐ τελευτῇ, οἷον ὅμματα ὅμματε, γράμματα γράμματε· καὶ Εὐριπίδης (Hipp. 387) "οὐκ ἀν δύ' ἡτην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα," καὶ Ἀριστοφάνης 30 ἐν Πλούτῳ (454) "γρύζειν δὲ καὶ τολμάτον, ὃ καβάρματε." σαφὲς οὖν ὅτι καὶ τείχες λέξουσι δυϊκῶς καὶ ὅσσες, εἴτα κατὰ ἀφαίρεσιν ὅσσε.

**λαμπετόωντι] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὔχω εὐχέτης, βάλλω βαλέτης καὶ

30. γράμματα] γράμματε

31. δι] Compendio expressum.

* καὶ] om.

έκτιθελέτης, οὗτο καὶ ἐκ τοῦ λάμπω λαμπέτης, καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμπετῶ, ἡ μετοχὴ λαμπετῶν. ἔστι δὲ ἡ συζυγία τῶν περιστωμένων. ὁ ποιητὴς ἐπὶ ταύτης τῆς συζυγίας ἔθος ἔχει πλεονάζειν τῷ ὅ, ὡς τὸ “δρόσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον” (350).

ἐίκτην] εἰκὼν εἴκειν εἰκείτην, καὶ ἐν συγκοπῇ εἴκτην, ἐν δια- 5 λύσει εἴκτην. προδιατυποῖ δὲ τὰ λεχθησόμενα τῆς ὄψεως τὸ δεινόν, καὶ δοκεῖ τὸ ὑπόδρα ἴδων ἔχειν καὶ ἐπειζήγησιν. διὰ δὲ τοῦ πρώτιστα σημαίνει τὸ καὶ ἐπ' ἄλλους μετάβοντα τὸν λόγον τῆς τοιαύτης ὀργῆς.

105. κάκ' ὀσσόμενος] παρατηρητέον ὅτι, ὅταν ἐκ προσώπου τινὸς 10 ἐπάγειν μέλλῃ λόγους ὁ ποιητὴς, προσημαίνει οἶος ἔσται ὁ λόγος· εἰ- τόντος γὰρ αὐτοῦ τὸ “τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἴδων προσέφη ὁ Ἀγαμέμνων,” ὑβριστικούς· καὶ πάλιν “καὶ μιν νεικείων” (Od. 18, 9), θεωρητέον εἰ οἱ μέλλοντες ἐπάγεσθαι λόγοις ἔχουσιν ὄνειδη. ὅταν δὲ τὸ “ὅ σφιν ἐῦφρονέων,” φρονίμους προσδεκτέον λόγους· καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ 15 “καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι” (Od. 8, 201), δεῖ ημᾶς τῶν λεχθησόμενων ὡς κούφων ἀκούειν, Ὁδυσσέως ὑψηλοροῦντος καὶ ἐνταῦθα τοίνυν προδιετύπωσε τοὺς λόγους διὰ τοῦ κακοσόμενος, οὐχ, ὡς τινες οἴονται, κακῶς ὑποβλεψάμενος, ἀλλ' ὅτι κακόμαντιν ἀποκαλῶν. ἐπεὶ γὰρ ὅστα ἔστιν ἡ θεία φωνὴ, τῆς ὄπος δὲ τῶν θεῶν 20 ἀκούουσιν οἱ μάντεις. διὰ τοῦτο κακοφημίζει αὐτὸν εἰς τοῦτο, κακὸν ἄγγελον τῆς Διὸς ὅστης ἀποκαλῶν.

*παρατηρεῖν δεῖ ὡς, ὅταν ἐκ προσώπου τινὸς μετάγειν λόγους μέλλῃ τινὰς ὁ ποιητὴς, προλέγει προσημαίνων οἶος ἔσται ὁ λόγος, ἡ μεθ' οἵας διαθέσεως λεγόμενος. οὕτω γὰρ ὅρον λαβόντες παρὰ τοῦ 25 ποιητοῦ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς οἷσκερ ὁ ποιητὴς παρήγγειλε τῶν λεγο- μένων ἀκούσομεθα· οἷον εἰπόντος “τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἴδων προσέφη ὁ Ἀγαμέμνων” (Il. 1, 148) ὑβριστικοὺς προσδεκτέον ἔσεσθαι τοὺς λόγους, οἷοι ἂν γένοιντο ὑπὸ τοῦ ὑποβλεπομένου· καὶ πάλιν πρει- πόντος “καὶ μιν νεικείων ἐπεια πτερόεντα προσηῦδα” (Od. 18, 9), 30 θεωρητέον εἰ οἱ ἐπάγεσθαι μέλλοντες λόγοις ὄνειδη παρέχουσιν· ὅταν

11. *ἔσται] ἔστιν

23. παρατηρεῖν δεῖ —] Longum
hoc manus secundae scholion, ex
quo praecedens primae manus
scholion compendifactum est, le-

gitur in Porphyrii Σητήμασιν Ὁμη-
ρικοῖς cap. 16, sed locis pluribus
minus integrum quam in B.

28. δ' Ἀγαμέμνων] Immo δ' Ἀχι-
λεύς

δὲ “οἵσι σφιν ἐῦφρονέων ὀγορήσατο καὶ μετέειπε,” φρονίμους προσδεκτέον λόγους· φρονίμου γάρ ἔστι τὰς αἰτίας τῶν ἐνεστηκότων εἰπεῖν καὶ μετὰ ταῦτα ἐπάγειν τὰ ποιητά. τὸ μὲν οὖν ἀγορήσατο δῆλοῖ τὴν ἔξηγησιν καὶ φανέρωσιν τῶν ἐνεστηκότων, ὡς ὁ λέγων “οὗτ’ ἄρ’ οὗ” εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδὲ ἐκατόμβης, ἀλλ’ ἔνεκ’ 5 ἀρητῆρος, διὸ ητίμησ’ Ἀγαμέμνων” (ι, 93). τὸ δὲ “μετέειπε” τὸ μετὰ ταῦτα ἐπαγαγεῖν ποιητέον ἐπάγει γὰρ “οὐδὲ οὗτος πρὸς λογοῦ βαρείας χεῖρας ἀφέξει, πρὶν γ’ ἀπὸ πατρὸς φίλῳ δόμενοι” (ι, 97) καὶ τὰ ἔξης, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ Νέστορος “ὦ πόκοι, η̄ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει” (Π. ι, 254) διηγησιν ἔχει τῶν ἐνε- 10 στώτων ἄπειρ ὀγορήσατο. ἐπὶ δὲ τοῦ “ἄλλὰ πίθεοθε καὶ ὑμμες” (ι, 274) μετὰ τὸ διηγησασθαι τὰ ἐνεστηκότα εἰπεῖν ἀδεῖ πράττειν. πάλιν ὅταν προείπῃ “καὶ τότε κουφότερον μετεφάνεε Φαιήκεσσι” (Οδ. 8, 201), δεῖ ήμας τῶν μελλόντων λέγεσθαι λόγων ἀκούειν ὡς κούφων καὶ ἐπηρμένων, ὑψηλολογοῦντος διὰ τὴν μίκην τοῦ Ὀδυσσέως. 15 τοιοῦτον γὰρ τὸ “τοῦτον νῦν ἐφίκεσθε, νέοι” καὶ τὰ ἔξης· προθεωροῦντι γὰρ ἔοικεν ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν καὶ προδιατίθεντι τοὺς ἀκουσμένους περὶ τοῦ εἴδους τῶν λόγων. ἐκ τούτου δὲ πολλὰ ἔνεστι λύειν τῶν παρεωραμένων τοῖς γραμματικοῖς· αὐτίκα τὸ ἐπὶ τοῦ Διὸς “αὐτίκ’ ἐπειράστο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν “Ηρην, κερτομίοις ἐπέεσσι 20 παραβλῆδην ἀγορεύων” (4, 5), μὴ νοήσαντές τινες ὅτι περὶ τοῦ μέλλοντος τρόπου τὸν λόγον εἴρηκεν ἀλλοκότους ἔξηγήσεις πεποίηνται· φασὶ δὲ ὅτι παραβλητικοῖς ἐχρῆτο λόγοις ὁ Ζεὺς παραβάλλων καὶ ἀντεξετάξων τὴν Ἀφροδίτης Ἀλεξάνδρῳ ἐπικουρίαν πρὸς τὴν Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς τῷ Μενελάῳ γιγνομένην. τὸ οὖν παραβλῆδην τὸ μὲν 25 τοῦ παραβάλλειν λέγει, ὅπερ εἰώθασι λέγειν συγκρίνειν. καὶ ὅτι τοῦθ’ οὗτος ἔχει δῆλοῖ ὁ τοῦ Διὸς λόγος συγκριτικὸς ὃν “δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀργύρονες εἰσὶ θεάων, “Ηρη τ’ Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη· ἀλλ’ οὗτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι τέρπεσθον· τῷ δ’ αὐτὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτη αἱὲ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας 30 ἀμύνει” (4, 7). καὶ οὐκ ἔστιν ἀπλῶς παραβολὴ καὶ ἀντεξέτασις, ἀλλ’ οὕτως ἐρεθιστικὴ καὶ κέρτομος ὡς προείπον ἔσεσθαι “δοιαὶ μὲν Μενελάῳ,” μία δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ η̄ μὲν “Ἡρα κηδεμῶν τοῦ Ἀργους κάκεῖ χρηματίζουσα καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Μενελάου κηδεσθαι ὄφείλουσα, η̄ δὲ Ἀθηνᾶ ὡς Ἀλαλκομενῆς, η̄ δὲ Ἀφροδίτη 35 φιλομειδῆς καὶ οὐκ ἀπ’ Ἰλίου, καὶ ὅμως αἱ μὲν νόσφι τοῦ Μενελάου

πάθησθε, ἡ δὲ ἀεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αἱ μὲν θευρὸι εἰς τέρψιν τῶν ἀγάνων, ἡ δὲ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει συμπαραμένουσα “καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὁσίομενον θανέεσθαι” (4, 12). ὄρθως ἄρα προείρηκεν ὅτι ἐρεθιστικὸς ὁ λόγος ἔσται καὶ χλευωστικὸς καὶ παραβλητικός. πάλιν ὅταν ἐπὶ τῆς Θέτιδος λέγῃ “ὦς ἔχετ’ ἐμπεφυνῖα καὶ ἥρετο δεύτερον αὖθις” (1, 513), τὸ ἥρετο οὐ χρὴ ἀκούειν ἀντὶ τοῦ ἥρότητον ἀπλῶς, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ ἥρώτα, τὸ ἀληθὲς μαθεῖν θέλουσσας ἐπάγει γὰρ “ημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάπευσον ἡ ἀπόστη”, ἐπεὶ οὖν τοι ἕπι δέος, ὅφρ’ εὐ εἰδῶ ὅσσον ἔγω μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός. εἰμι” (1, 514), ἐπεὶ καὶ ἐν ἄλλοις ἔφη “εἰρωτᾶς μ’ ἐλθόντα ιο θεὰ θεόντα αὐτὰρ ἔγώ τοι ημερτέως τὸν μῆθον ἐνισπήσω” (Od. 5, 97) καὶ “εἴρεαι τοίνυν ὄπισθεν εἰμέντρον ἔγω δέ κέ τοι καταλέξω” (Od. 3, 80). οὕτως ἀκουσόμεθα, εἰ τάληθὲς ἀκοῦσται βουλόμενος ἐξετάζεις, καὶ τὸ “Ἐρμεέαν ἔρεειν, Καλυψώ, δῖα θεάων” (Od. 5, 85). ἐπάγει γὰρ “αὖδις ὅ τι φρονέεις” (Od. 5, 89). τὸ ἐν- 15 σπεῖν δὲ παραπλησίως, οὐ μὴν ἀπλῶς τὸ εἰπεῖν, ἀλλ’ ἀληθῶς εἰπεῖν “αἴ κ’ ἐθέλησθα κείνου λυγρὸν ὅλεθρον ἐνισπεῖν,” καὶ τὸ “ημερτέως τὸν μῆθον ἐνισπήσω” (Od. 5, 98) ἥτοι ἀναμαρτήτως τάληθὲς ἐρῶ· κεῖται γὰρ ὡς εἰ ἔλεγεν, ἐπαληθεύσομαί σοι, ἀψεύδη τὸν λόγον ἐρῶ, καὶ τὸ “ἔπειτε οὖν” ἀληθῆ λέγε “τίς γὰρ τῶν ὅδ’ 20 ἄριστος ἔην σύ μοι ἔννεκτε, Μοῦσα,” καὶ τὸ “ἄειδε” πάλιν ἀληθῆ ἐν ποιήμασι λέγε· ἀοιδὴ γὰρ ἡ ποίησις. εἰπὼν οὖν “ἀλλ’ ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππουν κόσμον ἀεισον” (Od. 8, 491) ἐπάγεις “αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξης,” ὅπερ ἐν ἄλλοις “πάντα κατ’ αἴσαν ἔειπες, ἀγακλεέες” (Il. 17, 716). τί οὖν τὸ “κατ’ αἴσαν” 25 εἰπών φησι “οὐδὲ ἀν ἔγωγε ἄλλα παρέξει παροιμία παρακλιδὸν, οὐδὲ ἀπατήσω” (Od. 5, 347); καὶ ὅταν δὴ προείπῃ “εἰθαρ δὲ προσείπῃ” (Il. 13, 353), τὸ εὐθὺν καὶ ἀληθὲς καὶ φανερὸν ἀκουσόμεθα, ὅπερ πάλιν ἔφη “ἔπος ἀντίον ηῦδα” (Il. 4, 265). ἐξηγήσατο τὸ ἀντίκρυς καὶ διαρρήδην, δὲ ἐν ἄλλοις ἔφη “ἀντικρὺ δ’ ἀπόφημι.” τοῦ 30 γὰρ εὐθέος λόγου δύναμις τὸ μὴ παρέξει εἰπεῖν, ἀλλὰ μηδὲ παρεκκλῖναι, καθάπερ ἐπὶ τῶν οὕτω βαδιζόντων, καὶ τὸ ἀντίον δὲ ηῦδα ἐξηγήσατο “τῶν οὐδέν τοι ἔγω κρύψω ἔπος” (Od. 4, 537) οἱ γὰρ ιθὺν καὶ κ. . . ιόντες οὐ κρυπτάζονται. κρύπτουσι δὲ μάλιστα οἱ κλέπτοντες, ὅθεν ἐπὶ τοῦ ἀπατῶντος “κλέπτε νόφ” 35

33. ἔπος] Post ἔπος sequuntur duodecim fere litterae evanidae.

(ι, 132). ὃς χ' ἔτερο μὲν κεύθη ἐν φρεσὶ, ἄλλο δὲ εἶπη" (9, 313).

*τὸ κακοσόμενος οὐ σημαίνει τὸ κακὸς ἴπειβλεψάμενος· αὐτὸν τε τὸ κακὸς συναλεῖθαι διὰ τὸ σύμφωνο, αἰδὲ ἔστιν ὅπου τὸ ἴπειβλεψάθαι ὅστεοθαι λέγει, ἀλλὰ σημαίνει τὸ κακοσόμενος (ἐν 5 συνθέτῳ γάρ εἴρηται) κακόμαστις. ἐπεὶ γὰρ ὅσσα ἡ θεία φωνὴ, ἣν καὶ Διὸς ἄγγελος ἔφη — “μετὰ δὲ σφιστὸν ὅσσα δεδήπει, ὀτρύνουσ’ ιέναι, Διὸς ἄγγελος” (Il. 2, 93) —, Διὸς δὲ ἄγγελοι καὶ οἱ μάρτιες, καὶ τῆς ὀπὸς τῶν θεῶν ἀκούουσιν, ἤτις ἐστὶν ὅσσα (“Ἄς γὰρ ἔγων ὅστε ἀκούσαθεν” (Il. 7, 53) ἐπὸ τῆς ὁσσῆς πεποίηκε τὸ κα-¹⁰ κοσσόμενος, ἀπὸ τοῦ ὡς κακόμαστι τούτον ὀπειδίζων, ὡς εἰ ἔλεγε κακὸν ἄγγελον τῆς Διὸς ὁσσῆς ἀποκαλῶν. οὐδὲ γάρ ἔστιν ἀπλῶς κακολογῶν, ὅτι οὐδὲ ὅσσαν ἀπλῶς τὴν φωνὴν σημαίνει, ἀλλὰ τὴν θείαν ἀλλ' ἔστιν ὡς ἐπὶ κακῷ χρώμενον τῇ θείᾳ φωνῇ λοιδορῶν. εἴρηκε δὲ καὶ ἐν ἄλλοις “οὐ μὲν γάρ τοι ἔγων κακὸν ὁσσομένη τόδ' ¹⁵ ικάνω, ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα” (Il. 24, 172), οὐ κακὸν κληδονιζόμενη καὶ “ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶ” (Od. 1, 115), σημαίνεις ὁ ἐν αὐτῷ κληδονιζόμενος καὶ εὐχόμενος θείας τυχεῖν φήμης περὶ τῆς ἐπανόδην τοῦ πατρός. καὶ τὸ “οὐ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμός” (Od. 14, 219) ἀπὸ τοῦ προεμαντεύετο. καὶ ὅτι ²⁰ μᾶλλον ἀπὸ τῆς ὁσσῆς τὸ ὅστεοθαι αὐτὸς ἐδήλωσεν ἐπὶ τῶν μητρήρων λέγων “ἔς δ' ἰδέτην πάνταν κεφαλὰς, ὁσσοντο δ' ὄλεθρον” (Od. 2, 152), τουτέστιν ἐμαντεύοντο τοῖς μητστῆρσιν ὄλεθρον. τοῦτο ἐπ' ἄλλου ἔξηγήσατο εἰπὼν “Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι” (Il. 19, 420); τὴν δὲ ὁσσαν ὅτι θεία φωνὴ, ἔξηγεῖται λέγων “ἡ ²⁵ ὁσσαν ἀκούσας ἐκ Διός” (Od. 1, 282). λέγει δὲ αὐτὴν καὶ κληδόνα· “ῆλυθον, εἴ τινά μοι καὶ κληδόνα πατρὸς ἐνίσποις” (Od. 4, 317). κληδῶν δὲ παρὰ τὸ κλέος διδόναι καὶ φέρειν· “ἡ ὁσσαν ἀκούσας, ἡ τε κλέος μάλιστα φέρει ἀνθρώποισι.” καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος “πατρὸς ἐμοῦ” φησὶ “κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἣν που ³⁰ ἀκούσω” (Od. 3, 83). καὶ “ῳχετο πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ που ἔτ' εἴης” (Od. 13, 415). καὶ ἡ μεγάλη καὶ ἔνδοξος φήμη καὶ κληδῶν μέγα κλέος· “πείθετο γὰρ Κύπροιδε μέγα κλέος, σύνεκ'

1. *κεύθη] κεύθει

4. *οἰόν τε τὸ] τὸ om.

8. δὲ addidit Bekkerus.

11. ἀπὸ Bekkerus]

ὄλεθρίων Bekkerus]

ὄλεθρον Bekkerus]

‘Αχαιοὶ τήσεσ’ ἔς Τροίαν ἀναπλεύσασθαι ἔμελλον” (Il. II, 21). τὴν δὲ ὅσσαν, οὖσαν θείαν φήμην, καὶ ὄμφὴν προσαγορεύει “θείη δέ μιν ἀμφέχυτ’ ὄμφή” (Il. 2, 41). καὶ τὸ “ἔνθα πανομφαίφ Ζηνὶ ρέζεσκον Ἀχαιοί” (Il. 8, 250), ἐπειδὴ ἡ ὅσσα καὶ ἡ ὄμφὴ Διὸς ἀγγελός ἐστιν. ἔστι δέ τις ἄλλη ἡ δῆμου φήμη, ἡ ὑπὸ τοῦ δήμου 5 διαδιδομένη περὶ τινος ἀγγελία, ὡς τὸ “εὐήν τ’ αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φήμην” (Od. 16. 75), καὶ πάλιν “χαλεπὴ δ’ ἔχε δήμου φήμη” (Od. 14, 239). καὶ ἀγορὰ πολύφημος (Od. 2, 150), ἐν ᾧ τολλὰ φατίζεται. ἦδη δὲ φήμην καὶ τὴν κληδόνα που εἴρηκεν “φήμην δ’ ἐξ οἴκου γυνὴ προέκεν ἀλετρίς” (Od. 20, 105). ὥστε 10 ὅσσα μὲν καὶ ὄμφὴ καὶ κληδὼν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, φήμη δὲ καὶ ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως. οὕτεται γὰρ θείαν εἶναι φωνὴν “Ομηρος, ἡς τοὺς μάντεις ἀκούειν” “ώς γὰρ ἐγὼν ὅπ’ ἄκουσα θεῶν” (Il. 7, 53). ταύτην δὲ μεταδίδοσθαι μηδενὸς προκατάρκεατος ἀνθράπου ἐκ τῆς οἰκείας βουλήσεως “ὅσσα 15 δ’ ἄρ’ ἀγγελος ὥκα κατὰ πτόλιν φέρετο πάντη μητστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ’ ἐνέπουσα.” παρὰ γὰρ τὴν ὅπα τὸ ἐνέπουσα. τὸ μὲν κακοστόμενος σημαίνειν τὸ εἰρημένον. τὸ δὲ κρήγυνον οὐκ οὔδ’ ὅπως σημαίνειν τὸ ἀληθὲς ἀποδεδώκασιν αὐτοῦ ἀντιτιθέντος οὐ τῷ ψευδεῖ, 20 ἀλλὰ τῷ κακῷ τὸ κρήγυνον. ἀντίκειται δὲ τῷ κακῷ οὐ τὸ ἀληθὲς, 25 ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. “οὐπώποτέ μοι τὸ κρήγυνον εἴπεις, ἀεὶ τοι τὰ κάκῳ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι.” ἔστι δὲ τὸ κρήγυνον τὸ τῷ κέαρι ἦδην καὶ προσηγένεις δι ταυτὸν τῷ θυμῆρε. καὶ ἐν ἄλλῳ “οὐδέ τι πω παρὰ μοῖραν ἔπος ητκερδὲς ἔειπες.” οὐ γὰρ παρὰ τὸ προσῆκον τὰ κακὰ ἡγόρευσας καὶ ὁ ητκερδῆς οὖν ἐναντίος καὶ μὴ φειδόμενος 30 τοῦ ἀγορεύειν τὰ κακῶν τῷ αἰναρέτῃ, δι σημαίνει κακωτικὴν ἀρετὴν κεκτημένε, καὶ τῷ ὀλόσφρων σημαίνει γὰρ τὸν βλαπτικὴν ἔχοντα φρόντησιν. καὶ οὐλόμενος ὁ ὀλοὸν ἔχων τὸ μένος, οὐλομένη δὲ ἡ μῆνις ἡ ἐξ ὀλοοῦ μένους γεννηθεῖσα. ὁ γὰρ ταύτην ἔχων ὀλοός. “ἄλλ’ ὀλοῷ 35 Ἀχιλῆῃ θεοὶ βούλεσθ’ ἐπαρήγειν” (Il. 24, 39). ταῦτα μὲν οὖν ἔστι λέγειν τοῖς ἀγαθόν τι κεκτημένοις καὶ διὰ τοῦδε βλάπτουσι καὶ μὴ ὠφελοῦσιν. ἡ τε γὰρ ἀρετὴ καὶ ἡ φρόντησις καὶ τὸ μένος καὶ ἡ μαντικὴ τῶν ἀγαθῶν, οἱ δὲ μὴ δι’ αὐτῶν ὠφελοῦντες, ἀλλὰ λυποῦντες, εἰκότως ὡς ἐπὶ κακῷ κεκτημένοι τὸ ἀγαθὸν διαβάλλονται. ἀλλὰ δὴ εἴωθε 35

I. τήσεσ’] τήσσοιν

5. δῆμον—δῆμον] Compendio ex- pressum in B, quod utrobiique pro Ἐρμοῦ accepit Vill.

συντιθέναι εἰς διαβολὴν τικῶν ὡς δυσπόμαν, οἷον τὸ δύσπαρι· καὶ τὸ “μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ” (Od. 23, 97). καὶ “ἢ τάχα Ἱρος Ἀϊρος” (Od. 18, 73). ἔστι γὰρ ὁ κακόρος ὡς ἡ ἄμορφος γυνὴ καὶ τὴν Ἰλιον “κακοῖλον οὐκ ὄνομαστήν” (Od. 19, 260). διὰ γὰρ τοῦ οὐκ ὄνομαστὴν τὸ δυσώνυμον ἐπεσγμήνατο.

5

ΙΟ6. ὁ ζῆτων τὸ τί κακὸν ἐμαυτεύσατο, ὀργῆς οὐκ οὔδε φύσις ἐπ’ ἀληθειαν οὐ φερομένην. τάχα δὲ καὶ κακόμαντιν αὐτὸν φησι διὰ τὸ εἰπεῖν “τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἴρήσομεν” (Πλ. 2, 329). φέτο γὰρ ταχύτερον πορθήσειν αὐτὴν διὰ τὸ τὸν Δία ἐπιδέξια φαίνειν σήματα (Πλ. 2, 353). εἰ γὰρ καὶ ἀληθεῖς αἱ τῶν φαύλων προγνώσεις, οὐδὲν ιο ἥττον οἱ δυστυχοῦντες τοὺς προειρηκότας ὡς αὐτίους μισοῦσιν.

κρήγυνον τὸ τῷ κέαρι ἥδιν καὶ προσηγέρει, διὰ ταυτόν ἔστι τῷ θυμῆτρες. τὸ δὲ εἶπες εἴπας Ἀρίσταρχος γράφει, κακῶς· εἰπὼν γὰρ ἀεὶ καὶ εἴποιμι λέγομεν.

ΙΟ8. ἐμφαντικὸν ἔστι τὸ οὐδέ δις λεγόμενον, καὶ τὴν τῆς μω- 15 τείας τύχην λοιδορεῖ, ὡς εἴ τι καὶ χρηστὸν προείποι, οὐκ εἰς ἄγαδὸν τελευτᾶ. δυσκαταπαύστως δὲ ἔχουσι πρὸς τὰς κατηγορίας οἱ ὄργιζό- μενοι, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνουσιν, ὡς μὴ κατ’ ἀξίαν εἰρηκότες.

ΙΙΟ. ὡς δὴ τοῦδε ἔνεκα] ὅτι ἀθετουμένου αὐτοῦ οὐκ ἐλλείψης, 20 ἀλλὰ σύντομος ἔσται ἡ ἐρμηνεία.

ΙΙ3. ἔξαίρει τὸν πόθον, ὅπως μεγίστην τοῖς “Ἐλλησι δεκοίη κατατίθεσθαι χάριν” δημιαγωγικώτατος γάρ ἔστιν. ἡ ὅτι περισπεύ- δαστος τοῖς ἐπ’ ἀλλοδαπῆς ὁ τῶν γυναικῶν πόθος. ἀπάγων δὲ τοὺς “Ἐλληνας τοῦ τοιούτου πόθου ἐπαινεῖ τὴν αὐχμάλωτον.

ΙΙ4. οὖ ἔθεν] τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ 25 ἔθεν ὀρθοτονεῖται, τὸ δὲ τρίτον διστόν ἔστι τῷ τόνῳ νῦν οὖν ἐγκλι- τέον.

ΙΙ5. φυήν] τὸ δι’ ὅλου κάλλος· “φυήν γε μὲν οὐ κακός ἔστι μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας” (Od. 8, 134). ἐν μο- νοστίχῳ δὲ πᾶσαν ἀρετὴν γυναικὸς ἐσήμανε. καὶ ἀλλαχοῦ “κάλλει 30 καὶ ἔργοισιν ἴδε φρεσὶ πευκαλίμησιν” (Πλ. 13, 432). “καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγαλὰ ἔργ’ εἰδυνή” (Od. 13, 289).

ΙΙ7. σόνον ἔμμεναι ἡ ἀπολέσθαι] αἱ πᾶσαι ἐκδόσεις σῶν εὗχον ἀναλογώτερον δὲ τὸ σῶν τῷ “νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὅλεθρος” (Πλ. 13,

7. * αὐτὸν] ομ.

12. κρήγυνον—τῷ θυμῆτρες] Eadem

supra p. 29, 22.

17. * τελευτῆ] τελευτώμενον

773). ὁ δὲ ἡ διασαφητικός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἥπερ, ὡς τὸ “ἡ ἀφειότεροι” (Od. 1, 165). ἔστι δὲ καὶ μετὰ ἥθους. Πορφύριος δὲ παραδιαζευκτικὸν, ἀντὶ τοῦ καί, οὗν καὶ αὐτὸς ἀπολέσθαι.

118. αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας] ἀλλοιωτικῇ στάσει κέχρηται, μετατιθεὶς τὰ διόματα πρὸς κόσμον ἑαυτοῦ. προσφυῶς δὲ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα βῆτεισέρχεται.

119. Ἀργείων] ἵκανὸν μὲν ἦν αὐτῷ καὶ τῶν ἀριστέων μόνον εἰπεῖν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πάντων ἔφη, ἵνα τὴν εἰς αὐτὸν ἀτιμίαν αὐξέσῃ.

ἀπέραστος] ὡς ἀπέραστος καὶ ἀβίαστος. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ τοῦ ιο μηδενὸς καταπεφρονηκέναι, τὸ ἵσον αἴτει.

120. λεύστετε] Ἀρίσταρχος μέλλοντά φησιν, ἐγὼ δὲ ἐνεστῶτα ἀπὸ μέλλοντος, ὡς τὸ ἄξετε, οἴστετε. τὸ δὲ ὅ μοι ἀποκοπὴ τοῦ ὅτι. τὸ δὲ ἄλλῃ μετὰ τοῦ ἐγράφομεν.

121. ποδαρκής] ὁ ἑαυτῷ τοῖς ποσὶν ἐπαρκῶν καὶ τοῖς ἄλλοις, ὡς 15 τὸ λαοσσόος.

122. φιλοκτεανώτατε] οὐ γάρ γέρως Ἀγαμέμνων, ἀλλὰ κέρδους ἀντεκοιεῖτο.

123. τῶς γάρ τοι δώσουσι] ἐν ἀρχῇ προσκρούει μετρίως, κατ' ὀλόγον ἐμφαίνων τὸ εἰρωνικόν. συνάξεις δὲ ἐκκλησίαν δικαίως ὑπὲρ 20 ἀπάντων στασιάζει, ὡς καὶ τῆς λείας ἄρχων ὁν. ἔστι δὲ καὶ τὸ μεγάθυμοι δημαρχωγικόν.

124. οὐδέ τι πω] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. αἱ πᾶσαι δὲ ποὺ ἔχουσιν. ὡς πρὸς ἐντροπὴν δὲ τὴν κοινὴν ἀπορίαν προβάλλεται.

ξυνήια] ξυνὸν ξύνειον, ὡς κοινὸν κοίνειον καὶ διαιρέσεις Ἰωνικῇ 25 ξυνήιον.

125. ἀλλὰ τὰ μὲν πολίαν] τὰ καθόλου. πᾶν δὲ ἄρθρον ἀντὶ ἀντωνυμίας λαμβανόμενον βαρύνεται.

126. ταῦτ'] ταῦτα Τυραννίων ὁξύνει, ἵν' ἡ τὰ αὐτά.

127. θεῷ πρόεις] πρὸς τὸ ἀνθρακαῖον τῆς ἀπιδόσεως οὐκ εἶπε 30 πατρὶ πρόεις, οὐδὲ Ἀχαιοῖς, ἀλλὰ τῷ θεῷ.

128. αἱ κέ ποθι Ζεύς] ὅτι μεθ' ὑπεξαιρέσεως δεῖ ποιεῖν τὰς ὑποσχέσεις διὰ τὸ ἀδηλον τῆς τύχης. πιστοῦται δὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὡς ἐπὶ δακείου, καὶ ἑαυτὸν καθυπογράφων τῷ χρέει.

2. * παραδιαζευκτικὸν] διαζευκτικόν

4. * μετατιθεῖς] πρὸς

25. ξύνειον—κοινεῖον] Rectus accentus est ξύνειον—κοινεῖον

67. ἡμῖν] ὁρθοτονεῖται τὸ ἡμῖν· ἀρκτικὸν γάρ ἔστι κατὰ τὴν τῆς ἀπό σύνταξιν, ὅτι πρὸς τὸ ἀμῦνας ἡ ἀπό φέρεται.

69. Κάλχας Θεστορίδης] ὅρα πῶς ἐν ἀρχῇ διασαφεῖ τὰ ὄνόματα, ὡς καὶ ἔτερου ὑπάρχοντος.

70. ὃς ἦδη τά τ' ἔοντα] τὰς αἰτίας φησὶν, ἐπεὶ τὸν λοιμὸν πάντες 5 ἥδεσαν, οὐ μὴν τὴν αἰτίαν αὐτοῦ.

71. νήσος' ἥγήσατ'] διὰ τὰς διοσημίας· “πειθόμενοι” γάρ φησι· “τεράεσσι θεῶν” (Il. 4, 108).

72. τήν οἱ πόρε Φοίβος Ἀπόλλων] τὰς εἰς ἄκρον εὐεξίας θεῶν εἶναι δῷρά φησιν.

* Φοίβον συνεχῶς εἴωθεν ὄνομάζειν τὸν Ἀπόλλωνα, οὐκ ἀπὸ Φοίβης, ḥν Λητοῦς φασιν εἶναι μητέρα· σύνθετος γάρ Ὁμήρῳ τοῖς πατρόθεν ἐπιβέτοις χρῆσθαι, τὰ δὲ μητέρων οὐκ ἀν εὑροις ὅλως παρ' αὐτῷ. Φοίβον οὖν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀκτίνων ὄνομάζει ὡς λαμπτρὸν, τὸ μόνον ἡλίῳ προσὸν ἐξ ἵσου κοινώσας Ἀπόλλων καὶ 15 Μούσαις.

73. ἐϋφρονέων] πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀβελτηρίαν.

74. ὃ Ἀχιλλεῦ] καὶ τῷ βασιλεῖ ἀπολογεῖται ὡς ἀναγκαζόμενος ὑπὸ Ἀχιλλέως, καὶ τῷ πλήθει ὡς δέει τοῦ βασιλέως μὴ προεπιστών.

76. τοιγάρ] οὐκ ἔστιν ἀντανυμία ἡ τοί (οὐδέποτε γάρ ἀρκτικὴ 20 ἔστιν), ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δῆ.

καὶ μοι ὄμοσσον] οὐκ ἀπιστῶν τῷ Ἀχιλλεῖ προβάλλει τὸν ὄρκον, ἀλλ' ἵνα ἔχῃ πρόφασιν πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ συκεὶς Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀγανακτεῖ ἀπιστούμενος, ἀλλ' ἐτοίμως ὄμνυσται.

77. ἡμέν] ἀντὶ τοῦ ἡ μήν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ὄρκικόν. διὸ βαρύ- 25 νομεν τὸν ἡ. εἰ γάρ περιστάσομεν, ἔσται βεβαιωτικός.

78. ἡ γάρ δῖμα] ὡς ἐπιδιστάζων εἴπε τὴν ἐσομένην αὐτῷ μῆνιν.

80. κρείσσων γάρ βασιλεύς] μέλλων βαρύνειν τὸν βασιλέα προσαπολογεῖται αὐτῷ. Ζηνόδοτος δὲ κρείσσω γράφει. ἀθετεῖ δὲ 30 καὶ τὸν στίχον, κακῶς.

81. εἴπερ γάρ τε] πιθανῶς τὴν εἰς τὸ μετέπειτα σωτηρίαν αἵτει· εἰκὸς γάρ ἦν τὸ μὲν παρὸν, αἰδεσθέντα τὸ πλῆθος, παριδεῖν αὐτὸν, εἰς δὲ τὸ μετέπειτα τιμωρήσασθαι.

6. ἥδεσαν] ἥδεισαν

11—16. Eadem fere supra ad v. 43.

26. Ἡ] Ἡ

82. ἔχει κότον] ἔδειξε διαφορὰν κότου πρὸς χόλον. ὑποφαίνει δὲ διὰ τάντων τὸ ὕπουλον μὲν Ἀγαμέμνονος, Ἀχιλλέως δὲ ἀπλοῦν.

85. θεοσήσας] ὡς ἀγαθὸς προκρίνει τὸ κοινῆ τοῦ ἴδια συμφέροντος. θεοπρόπιον δὲ τὸ ἐκ θεοῦ προειρημένον τοῦτο δὲ πρὸς διστάσησιν τῶν ἀκουόντων.

*θεοπρόπιον δὲ τὸ ἐκ θεοῦ μάστευμα, ἢ τὸ τοῖς θεοῖς πρέπον· σῦτοι γὰρ ὡς τάντα ἐπιστάμενοι λέγοισι τὰ τοῖς θεοῖς ἀρέσκοντα.

86. *μά] τοῦτο "Ομηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθσι. ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μά τῷ ναὶ κέχρηται, ὡς "ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον" (234), ὅτε δὲ ἀπόμνυσί τι, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσιος, οἷον "οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα" καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ (20, 339) "οὐ μὰ Ζῆν, Ἀγέλαος" ἡμεῖς δὲ τὸ μά ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν, μὰ τὸν Δία λέγοντες. ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπεικτικόν. [μαγεία ἐστὶν ἐπίκλησις δαιμόνων ἀγαθοκοιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τιὸς σύντασιν, ὡς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυαγέως θεοπάτησιν, γοητεία δὲ ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων κακοκοιῶν, περὶ τοὺς τάφους γινομένη. φαρμακεία δὲ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον ἢ ἄλλως δοθῇ τισὶ διὰ στόματος. ἡπατοσκοκία δὲ ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομὴ, δι' ἣν προεμήνυνον τὰ συμβιθσόμενα· ἀνατέμνοντες γὰρ σημειά τινα ἐθέωρουν ἐν τοῖς ἥπασιν.]

20

88. ἐμεῦ ζῶντος] πεφυλαγμένος καὶ δεισιδαίμων ὁ ὄρκος. συνέβαινε γὰρ ἀποθανόντος ἢ ἀποδημοῦντος τοῦ Ἀχιλλέως αἰκισθῆναι τὸν μάντιν.

*τὸ δὲ οὔτις κατὰ ἀπόφασιν ἀντὶ τοῦ οὐδείς.

90. οὐδὲ ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης] δὲ δεδιώς ἐσκεπτεν ὁ μάντις, τοῦτο θερσίνων ἀπεκάλυψεν Ἀχιλλεύς. οὐχ ὑβριστικῶς δὲ εἴρηται, ἀλλὰ φιλοφρόνως, ὡς ἀνὴρ ἐπιτρέποντος καὶ τοῦ βασιλέως τοιαύτην ἀσφαλῆ ποιεῖσθαι ἐγγύην. τῇ δὲ ὑπερβολῇ θεραπεύει τὸν Ἀγαμέμνονα.

93. οὐ δῆ. τέλειος δέ ἐστιν ὁ τάρ, οὐκ ἐκ τοῦ τὲ ἄρ. προθε- 30 πατεῖται δὲ τὸ πλῆθος, εἰς εὑνοιαν ἐπαγόμενός ὡς θυσίας οὐκ ὄφειλον.

94. ἀθετεῖται ὡς περισσός· πρόκειται γὰρ "ἄλλ' ἐνεκ' ἀρητῆρος,

14. μαγεία—τοῖς ἥπασιν] Additamentum interpolatoris, quod obsecuravit Bekkerus δὲ post μαγεία

25. *ἐσκεπτεν] ἐσκέπτετο.

δν ἡτίμησ' Ἀγαμέμνων·” τὸ δὲ ἐπιμέμφεται ἀπὸ κοινοῦ δεῖ λαμβάνειν.

98. ἐλικώπιδα] τὴν μελανόφθαλμον, ὡς Καλλίμαχος· ἢ τὴν οὐκ ἀτενίστην τῇ θέᾳ· ἢ τὴν ἀξιοθέατον· ἢ πρὸς ἣν οἱ νέοι τοὺς ὄπας ἐλίσσουσιν. 5

99. ἀπριάτην] ἐπιρρηματικῶς αὐτὸ ἀκούει Ἀπολλώνιος, ἵνα ἢ τὸ χωρὶς πριασμοῦ.

οὐ γὰρ ἐκ μόνης μεταμελείας, ἀλλὰ καὶ ἐκ κόπου καὶ προσφορᾶς τοὺς προημαρτηκότας ἀκαλλάττεοθαι δεῖ. τὸ δὲ ἄγειν ἐπὶ μῆτρας καὶ ἄρματος, ὡς τὸ “ὅ οἴκοθεν ἥγε” ὁ γεραιός” (Πλ. 11, 632) καὶ “ἥγον το δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν” (Πλ. 11, 598).

100. τότε κέν μιν] Ζηνοδότος αἴ κέν μιν. γελοῖον δὲ διστακτικῶς λέγειν τὸν μάντιν.

πεπίθαιμεν] ὅμοιον ἔστι τῷ ῥήτιδίῳ πεπιθεῖν (Πλ. 9, 184). εἰσθε δὲ τοὺς δευτέρους ἀρίστους ἀναδιπλασιάζειν. 15

103. ἐκκλίνειν δεῖ τὸν θυμὸν καὶ φυλάττεοθαι, ὅπου γε καὶ τοῦ τοιούτου ἥρωος περιεγένετο.

Φρένες ἀμφιμέλαιναι] ἡ ἀμφί πρὸς τὸ πίμπλαντο, ἀπὸ τῆς τῶν ὕδάτων μεταφορᾶς· ὡς ἐκ κεραμίου γὰρ ὁ θυμὸς ὑπερεξεχεῖτο.

104. ὅσσε] παρὰ τὸ ὅπτω ὅσσω, ὥσπερ παρὰ τὸ πέττω πέσσω²⁰ ἐκ δὲ τοῦ ὅσσω γίνεται ὄνομα ὅσσος, τὸ δυϊκὸν ὅσσε, καὶ ἀφαιρέσει ὅσσε.

* τὸ ὅσσε οὐκ ἔστιν ἀρσενικὸν δυϊκόν· φησὶ γὰρ ὁ ποιητὴς “τὸ δέ οἱ ὅσσε πάρ ποσὶν αἰματόεντε χαμαὶ πέσον” (Πλ. 13, 617), οὐχ αἰματόεντες. οὐδετέρας οὖν ληπτέον εὐθεῖαν, καὶ ἔσται τὸ ὅσσος ὡς 25 ἔρκος βέλος τεῖχος· τὸ δὲ πληθυντικὸν κατὰ Ἀθηναίους μὲν ἔρκη βέλη τείχη, κατὰ δὲ Ἱωνας ἔρκεα βέλεα τείχεα, καὶ δῆλον ὅτι ὅσσεα. τῶν εἰς ἀ πληθυντικῶν τὰ δυϊκὰ οὐδέτερα εἰς ἐ τελευτῇ, οἷον ὄμματα ὄμματε, γράμματα γράμματε· καὶ Εὔριπίδης (Hipp. 387) “οὐκ ἀν δύ” ἡτην ταῦτ’ ἔχοντε γράμματα,” καὶ Ἀριστοφάνης 30 ἐν Πλούτῳ (454) “γρύζειν δὲ καὶ τολμάτον, ὃ καθάρματε.” σαφὲς οὖν ὅτι καὶ τείχεε λέξουσι δυϊκῶς καὶ ὅσσε, εἴτα κατὰ ἀφαιρέσιν ὅσσε.

** λαμπτεόντι] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὔχω εὐχέτης, βάλλω βαλέτης καὶ

30. γράμματα] γράμματε
31. δι] Compendio expressum.

* καὶ] om.

ἐκηθελέτης, οὗτος καὶ ἐκ τοῦ λάμπω λαμπέτης, καὶ ἐξ αὐτοῦ λαμπεῖ, ἡ μετοχὴ λαμπετῶν. ἔστι δὲ ἡ συζυγία τῶν περιστωμένων. ὁ ποιητὴς ἐπὶ ταύτης τῆς συζυγίας ἔθος ἔχει πλεονάζειν τῷ ὅ, ὡς τὸ “ὅρον ἐπὶ οἴνοπα πόντον” (350).

ἔικτην] εἶκω εἶκα εἰκείν εἰκείτην, καὶ ἐν συγκοπῇ εἴκτην, ἐν δια- 5 λύσεις ἔικτην. προδιατυποῖ δὲ τὰ λεχθησόμενα τῆς ὄψεως τὸ δεινὸν, καὶ δοκεῖ τὸ ὑπόδρα ἴδων ἔχειν καὶ ἐπεξήγησιν. διὰ δὲ τοῦ πρώτιστα σημαίνει τὸ καὶ ἐπ’ ἄλλους μετάβοντα τὸν λόγον τῆς τοιαύτης ὀργῆς.

105. κάκ’ ὁσσόμενος] παρατηρητέον ὅτι, ὅταν ἐκ προσώπου τινὸς 10 ἐπάγειν μέλλῃ λόγους ὁ ποιητὴς, προσημαίνεις οἶς ἔσται ὁ λόγος· εἰ- πόντος γὰρ αὐτοῦ τὸ “τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἴδων προσέφη ὁ Ἀγαμέμνων,” ὑβριστικούς· καὶ πάλιν “καὶ μιν νεικείων” (Od. 18, 9), θεωρητέον εἰ οἱ μέλλοντες ἐπάγεσθαι λόγοι ἔχουσιν ὄνειδη. ὅταν δὲ τὸ “ὅ σφιν ἔνφρονέων,” φρονίμους προσδεκτέον λόγους· καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ 15 “καὶ τότε κουφότερον μετεφόνεε Φαιήκεσσι” (Od. 8, 201), δεῖ ἡμᾶς τῶν λεχθησόμενων ὡς κούφων ἀκούειν, Ὁδυσσέως ὑψηγοροῦντος καὶ ἐνταῦθα τοίνυν προδιετύπωσε τοὺς λόγους διὰ τοῦ κακοσόμενος, οὐχ, ὡς τινες οἴονται, κακῶς ὑποβλεψάμενος, ἀλλ’ ὅτι κακόμαντιν ἀποκαλῶν. ἐπεὶ γὰρ ὅστα ἔστιν ἡ θεία φωνὴ, τῆς ὄπὸς δὲ τῶν θεῶν 20 ἀκούουσιν οἱ μάντεις. διὰ τοῦτο κακοφημίζει αὐτὸν εἰς τοῦτο, κακὸν ἄγγελον τῆς Διὸς ὅστης ἀποκαλῶν.

*παρατηρεῖν δεῖ ὡς, ὅταν ἐκ προσώπου τινὸς μετάγειν λόγους μέλλῃ τινὰς ὁ ποιητὴς, προλέγει προσημαίνων οἶς ἔσται ὁ λόγος, ἢ μεθ’ οἵας διαθέσεως λεγόμενος. οὗτος γὰρ ὅρον λαβόντες παρὰ τοῦ 25 ποιητοῦ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὀλίσκερ ὁ ποιητὴς παρήγγειλε τῶν λεγο- μένων ἀκοντόμεθα· οἷον εἰπόντος “τόνδ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἴδων προσέφη ὁ Ἀγαμέμνων” (Il. 1, 148) ὑβριστικοὺς προσδεκτέον ἔσεσθαι τοὺς λόγους, οἷοι ἀν γένοιντο ὑπὸ τοῦ ὑποβλεπομένου· καὶ πάλιν προε- πόντος “καὶ μιν νεικείων ἐπει πτερόεντα προσηγῦδα” (Od. 18, 9), 30 θεωρητέον εἰ οἱ ἐπάγεσθαι μέλλοντες λόγοι ὄνειδη παρέχουσιν· ὅταν

11. *ἔσται] ἔστιν

23. παρατηρεῖν δεῖ —] Longum hoc manus secundae scholion, ex quo praecedens primae manus scholion compendifactum est, le-

gitur in Porphyrii Σητήμασιν Ὁμηρικοῖς cap. 16, sed locis pluribus minus integrum quam in B.

28. δ’ Ἀγαμέμνων] Immo δ’ Ἀχιλλεύς

δὲ “ὅς σφιν ἐῦφρονέστιν ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,” φρονίμους προσδεκτέστι λόγους· φρονίμου γάρ ἔστι τὰς αἰτίας τῶν ἐνεστηκότων εἰπεῖν καὶ μετὰ ταῦτα ἐπάγειν τὰ ποιητά. τὸ μὲν οὖν ἀγορήσατο δηλοῦ τὴν ἐξήγησιν καὶ φανέρωσιν τῶν ἐνεστηκότων, ώς ὁ λέγων “οὗτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται οὐδὲ ἐκατόμβης, ἀλλ' ἕνεκ' 5 ἀρητῆρος, διὸ ητίμησ' Ἀγαμέμνων” (1, 93). τὸ δὲ “μετέειπε” τὸ μετὰ ταῦτα ἐπαγαγεῖν ποιητέον ἐπάγει γὰρ “οὐδὲ ὅγε πρὶν λοιποῦ βαρείας χείρας ἀφέξει, πρὸν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι” (1, 97) καὶ τὰ ἔξης, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ Νέστορος “ὦ πότοι, η̄ μέγα πένθος Ἀχαιΐδαι γαῖαν ίκάνει” (Πλ. 1, 254) διήγησιν ἔχει τῶν ἐνε- 10 στώτων ἄπειρ ἀγορήσατο. ἐπὶ δὲ τοῦ “ἀλλὰ πίθεοθε καὶ ὑμμες” (1, 274) μετὰ τὸ διηγήσασθαι τὰ ἐνεστηκότα εἰπεῖν & δεῖ πράττειν. πάλιν ὅταν προείπῃ “καὶ τότε κουφότερον μετεφάνεε Φαιήκεσσι” (Οδ. 8, 201), δεῖ ήμας τὸν μελλόντων λέγεσθαι λόγων ἀκούειν ώς κούφων καὶ ἐπηρμένων, ὑψηλολογοῦντος διὰ τὴν νίκην τοῦ Ὁδυσσέως. 15 τοιοῦτον γὰρ τὸ “τοῦτον νῦν ἐφίκεσθε, νέοι” καὶ τὰ ἔξης προθεωροῦντι γὰρ ἔοικεν δὲ ποιητῆς έαυτὸν καὶ προδιατίθεντι τοὺς ἀκουσμένους περὶ τοῦ εἴδους τῶν λόγων. ἐκ τούτου δὲ πολλὰ ἔνεστι λύειν τῶν παρεωραμένων τοῖς γραμματικοῖς· αὐτίκα τὸ ἐπὶ τοῦ Διὸς “αὐτίκ’ ἐπειράτῳ Κρονίδῃς ἐρεθιζέμεν “Ηρην, κερτομίοις ἐπέεσσι 20 παραβλήδην ἀγορεύων” (4, 5), μὴ νοήσαντές τινες ὅτι περὶ τοῦ μέλλοντος τρόπου τὸν λόγου εἴρηκεν ἀλλοκότους ἐξηγήσεις πεποίηνται· φασὶ δὲ ὅτι παραβλητικοῖς ἐχρήγτο λόγοις ὁ Ζεὺς παραβάλλων καὶ ἀντεξετάξων τὴν Ἀφροδίτης Ἀλεξάνδρῳ ἐπικουρίαν πρὸς τὴν Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς τῷ Μενελάῳ γιγνομένην. τὸ οὖν παραβλήδην τὸ μὲν 25 τοῦ παραβάλλειν λέγει, ὅπερ εἰώθασι λέγειν συγκρίνειν. καὶ ὅτι τοῦθ' οὐτως ἔχει δηλοῦ ὁ τοῦ Διὸς λόγος συγκριτικὸς ὥν “δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀργύρονες εἰσὶ θεάων, Ἡρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη· ἀλλ' οὐτοὶ ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι τέρπεσθον” τῷ δ' αὐτὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτη αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας 30 ἀμύνει” (4, 7). καὶ οὐκ ἔστιν ἀπλῶς παραβολὴ καὶ ἀντεξέτασις, ἀλλ' οὕτως ἐρεθιστικὴ καὶ κέρτομος ώς προείπον ἔστεσθαι “δοιαὶ μὲν Μενελάῳ,” μία δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ η̄ μὲν “Ἡρα κηδεμάν τοῦ Ἀργους κάκει χρηματίζουσα καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Μενελάου κηδεσθαι ὀφείλουσα, η̄ δὲ Ἀθηνᾶ ώς Ἀλαλκομενῆς, η̄ δὲ Ἀφροδίτη 35 φιλομειδῆς καὶ οὐκ ἀπ' Ἰλίου, καὶ ὅμως αἱ μὲν νόσφι τοῦ Μενελάου

κάθησθε, ἡ δὲ ἀεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αἱ μὲν θεοὶ εἰς τέρψιν τὸν
ἀγώναν, ἡ δὲ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει συμπαραμένουσα “καὶ γῦν ἔξε-
σάσεν διόμενον θωκέοθας” (4, 12). ὅρθως ἄρα προείρηκεν ὅτι
ἐρεβιστικὸς ὁ λόγος ἔσται καὶ χλευαστικὸς καὶ παραβλητικός.
πάλιν ὅταν ἐπὶ τῆς Θέτιδος λέγῃ “ὡς ἔχετ’ ἐμτεφυνῖα καὶ ἥρετο
δεύτερον αὐθίς” (1, 513), τὸ ἥρετο οὐ χρὴ ἀκούειν ἀντὶ τοῦ ἥρω-
τησεν ἀπλῶς, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ ἥρωτα, τὸ ἀληθὲς μαθεῖν θέλουσσε
ἐπάγει γὰρ “ημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον ἡ ἀπόειπ”,
ἔπει τοι ἔπι δέος, δῆρ’ εὗ εἰδὼς ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη
θεός. εἴμι” (1, 514), ἐπεὶ καὶ ἐν ἄλλοις ἔφη “εἰρωτᾶς μ’ ἐλθόντα ιο
θεὰ θεόν” αὐτὰρ ἐγώ τοι ημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω” (Od. 5,
97) καὶ “εἴρεας τοίνυν ὄπισθεν εἰμέν ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω”
(Od. 3, 80). οὕτως ἀκουσόμεθα, εἰ τάληθες ἀκοῦσαι βουλόμενος
ἔξετάζεις, καὶ τὸ “Ἐρμείαν ἐρέεινε, Καλυψὼ, δῖα θεάων” (Od. 5,
85). ἐπάγει γὰρ “αὖδια ὅ τι φρονέεις” (Od. 5, 89). τὸ ἐνι- 15
στεῖν δὲ παραπλησίως, οὐ μὴν ἀπλῶς τὸ εἰπεῖν, ἀλλ’ ἀληθῶς
εἰπεῖν “αὕτ’ ἐθέλησθα κείνου λυγρὸν δλεθρον ἐνισπεῖν,” καὶ τὸ
“ημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω” (Od. 5, 98) ἦτοι ἀναμαρτήτως
τάληθες ἐρῶ· κεῖται γὰρ ὡς εἰ ἔλεγεν, ἐπαληθεύσομαι σοι, ἀψευδῆ
τὸν λόγον ἐρῶ, καὶ τὸ “ἔννεπε οὖν” ἀληθῆ λέγε “τίς γὰρ τῶν ὅχ’ 20
ἄριστος ἔηρ σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,” καὶ τὸ “ἄειδε” πάλιν ἀληθῆ
ἐν ποιήμασι λέγε· ἀοιδὴ γὰρ ἡ ποίησις. εἰπὼν οὖν “ἄλλ’ ἄγε δὴ
μετάβηθε καὶ ἵππουν κόσμουν ἀεισον” (Od. 8, 491) ἐπάγει “αἴ κεν
δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξης,” ὅπερ ἐν ἄλλοις “πάντα
κατ’ αἴσαν ἔειπες, ἀγακλεές” (Il. 17, 716). τί οὖν τὸ “κατ’ αἴσαν” 25
εἰπών φησι “οὐδὲ ἀν ἔγωγε ἄλλα παρὲξ εἰποιμα παρακλιδὸν, οὐδὲ
ἀπατήσω” (Od. 5, 347); καὶ ὅταν δὴ προείπῃ “εἴθαρ δὲ προσείπῃ”
(Il. 13, 353), τὸ εὐδὺν καὶ ἀληθὲς καὶ φανερὸν ἀκουσόμεθα, ὅπερ
πάλιν ἔφη “ἔπος ἀντίον ηῦδα” (Il. 4, 265). ἔξηγήσατο τὸ ἀντί-
κρυς καὶ διαρρήδην, δὲ ἐν ἄλλοις ἔφη “ἀντικρὺ δὲ ἀπόφημι.” τοῦ 30
γὰρ εὐθέος λόγου δύναμις τὸ μὴ παρὲξ εἰπεῖν, ἀλλὰ μηδὲ παρεκ-
κλῖναι, καθάπερ ἐπὶ τῶν οὐτω βαδιζόντων, καὶ τὸ ἀντίον δὲ ηῦδα
ἔξηγήσατο “τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος” (Od. 4, 537).
. . . . οἱ γὰρ ιδὺν καὶ κ. . . ιόντες οὐ κρυπτάζονται. κρύπτουσι δὲ
μάλιστα οἱ κλέπτοντες, δθεν ἐπὶ τοῦ ἀπατῶντος “κλέπτε νόφ” 35

33. ἔπος] Post ἔπος sequuntur duodecim fere litterae evanidae.

(ι, 132). ὡς χ' ἔτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπη” (9, 313).

*τὸ κακοσσόμενος οὐ σημαίνει τὸ κακῶς ὑποβλεψάμενος· αὐτὸν τε τὸ κακῶς συναλεῖφαν διὰ τὸ σύμφωνον, οὐδὲ ἔστιν ὅπου τὸ ὑποβλέψασθας ὅσσεσθαι λέγει, ἀλλὰ σημαίνει τὸ κακοσσόμενος (ἐν 5 συνθέτῳ γάρ εἰρηται) κακόμαντις. ἐπεὶ γάρ ὅσσα ἡ θεία φωνῇ, ἡσ καὶ Δίὸς ἄγγελον ἔφη — “μετὰ δέ σφισιν ὅσσα δεδήσει, ὀτρύνουστ’ ἴεναι, Δίὸς ἄγγελος” (Il. 2, 93) —, Διὸς δὲ ἄγγελοι καὶ οἱ μάντεις, καὶ τῆς ὀπὸς τῶν θεῶν ἀκούουσιν, ἥτις ἔστιν ὅσσα (“Ἄς γάρ ἐγὼν ὅτ᾽ ἀκουσα θεῶν” (Il. 7, 53) ἀπὸ τῆς ὅσσης πεποίκη τὸ κα- 10 κοσσόμενος, ἀντὶ τοῦ ὡς κακόμαντιν αὐτὸν ὀνειδίζων, ὡς εἰ ἔλεγε κακὸν ἄγγελον τῆς Διὸς ὅσσης ἀποκαλῶν. οὐδὲ γάρ ἔστιν ἀπλῶς κακολογῶν, ὅτι οὐδὲ ὅσσαν ἀπλῶς τὴν φωνὴν σημαίνει, ἀλλὰ τὴν θείαν ἀλλ' ἔστιν ὡς ἐπὶ κακῷ χρώμενον τῇ θείᾳ φωνῇ λοιδορῶν. εἰρηκε δὲ καὶ ἐν ἄλλοις “οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὁσσομένη τόδ' 15 ἵκανω, ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα” (Il. 24, 172), οὐ κακὸν κληδονιζόμενη· καὶ “ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶ” (Od. 1, 115), σημαίνει ὁ ἐν αὐτῷ κληδονιζόμενος καὶ εὐχόμενος θείας τυχεῖν φήμης περὶ τῆς ἐπανοδὸν τοῦ πατρός. καὶ τὸ “οὐ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμός” (Od. 14, 219) ἀντὶ τοῦ προεμαντεύετο. καὶ ὅτι 20 μᾶλλον ἀπὸ τῆς ὅσσης τὸ ὅσσεσθαι αὐτὸς ἐδήλωσεν ἐπὶ τῶν μυηστήρων λέγων “ἔς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὅσσοντο δ' ὄλεθρον” (Od. 2, 152), τουτέστιν ἐμαντεύοντο τοῖς μυηστήρσιν ὄλεθρον. τοῦτο ἐπ' ἄλλου ἐξηγήσατο εἰπὼν “Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι” (Il. 19, 420); τὴν δὲ ὅσσαν ὅτι θεία φωνὴ, ἐξηγεῖται λέγων “ἡ 25 ὅσσαν ἀκούσας ἐκ Διός” (Od. 1, 282). λέγει δὲ αὐτὴν καὶ κληδόνα· “ἥλιυθον, εἴ τινά μοι καὶ κληδόνα πατρὸς ἐνίσποις” (Od. 4, 317). κληδῶν δὲ παρὰ τὸ κλέος διδόναι καὶ φέρειν “ἡ ὅσσαν ἀκούσας, ἡ τε κλέος μάλιστα φέρει ἀνθρώποισι.” καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος “πατρὸς ἐμοῦ” φησὶ “κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἣν που 30 ἀκούσω” (Od. 3, 83). καὶ “φέρετο πενσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ που ἔτ' εἴης” (Od. 13, 415). καὶ ἡ μεγάλη καὶ ἔνδοξος φήμη καὶ κληδῶν μέγα κλέος· “πεύθετο γάρ Κύπροινδε μέγα κλέος, σύνεκ'

1. * κεύθῃ] κεύθει

4. * οὖν τε τὸ] τὸ om.

8. δὲ addidit Bekkerus.

11. ἀντὶ Bekkerus] ἀπὸ

ἀνειδίζων Bekkerus] ὀνειδίζοντος

’Αχαιοὶ νῆεσσ’ ἐς Τροίαν ἀναπλεύσασθαι ἔμελλον” (Il. 11, 21). τὴν δὲ ὅσσαν, οὕσαν θείαν φήμην, καὶ ὄμφὴν προσαγορεύει· “θείη δέ μιν ἀμφέχυτ’ ὄμφη” (Il. 2, 41). καὶ τὸ “ἔνθα πανομφαίφ Ζηνὶ ρέζεσκον Ἀχαιοί” (Il. 8, 250), ἐπειδὴ η̄ ὅσσα καὶ η̄ ὄμφὴ Διὸς ἀγγελός ἐστιν. ἔστι δέ τις ἄλλη η̄ δήμου φήμη, η̄ ὑπὸ τοῦ δήμου 5 διαδιδομένη περί τινος ἀγγελίας, ώς τὸ “εὐνήν τ’ αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φήμην” (Od. 16. 75), καὶ πάλιν “χαλεπὴ δ’ ἔχε δήμου φήμη” (Od. 14, 239). καὶ ἀγορὰ πολύφημος (Od. 2, 150), ἐν η̄ πολλὰ φατίζεται. η̄δη δὲ φήμην καὶ τὴν κληδόνα του εἰρηκεν· “φήμην δ’ ἔξ οἴκοιο γυνὴ προέγκεν ἀλετρίς” (Od. 20, 105). ὥστε 10 ὅσσα μὲν καὶ ὄμφὴ καὶ κληδὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, φήμη δὲ καὶ ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως. οἵεται γὰρ θείαν εἶναι φωνὴν “Ομηρος, ἡς τοὺς μάντεις ἀκούειν· “ἄς γὰρ ἐγὼν ὅπ’ ἄκουσα θεῶν” (Il. 7, 53). ταύτην δὲ μεταδιδοσθαι μηδενὸς προκατάρρεαντος ἀνθρώπου ἐκ τῆς οἰκείας βουλήσεως “ὅσσα 15 δ’ ἄρ’ ἀγγελος ὥκα κατὰ πτόλιν ὥχετο πάντη μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ’ ἐνέπουσα.” παρὰ γὰρ τὴν ὅπα τὸ ἐνέπουσα. τὸ μὲν κακοσόμενος σημαίνειν τὸ εἰρημένον. τὸ δὲ κρήγυνον οὐκ οὖδ’ ὅπως σημαίνειν τὸ ἀληθὲς ἀποδεδώκασιν αὐτοῦ ἀντιτιθέντος οὐ τῷ ψευδεῖ, 20 ἀλλὰ τῷ κακῷ τὸ κρήγυνον. ἀντίκειται δὲ τῷ κακῷ οὐ τὸ ἀληθὲς, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. “οὐπώποτέ μοι τὸ κρήγυνον εἴπεις, ἀεί τοι τὰ κάκῳ ἔστι φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι.” ἔστι δὲ τὸ κρήγυνον τὸ τῷ κέαρι ηδὺν καὶ προσηγένες δ ταυτὸν τῷ θυμῆρες. καὶ ἐν ἄλλῳ “οὐδέ τι πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες.” οὐ γὰρ παρὰ τὸ προσῆκον τὰ κακὰ ἡγόρευσας καὶ δη̄ νηκερδῆς οὖν ἐναντίος καὶ μὴ φειδόμενος 25 τοῦ ἀγορεύειν τὰ κακά. οὐπώποτε τὰ κρήγυα λέγει. οἷμαι δὲ ὅμοιον εἶναι τὸ μάντι κακῶν τῷ αἰναρέτῃ, δη̄ σημαίνει κακωτικὴν ἀρετὴν κεκτημένη, καὶ τῷ ὀλοόφρων· σημαίνει γὰρ τὸν βλαστικὴν ἔχοντα φρόντην. καὶ οὐλόμενος δὲ οὐλὸν ἔχων τὸ μένος, οὐλομένη δὲ η̄ μῆνις η̄ ἔξ ολοοῦ μένους γεννηθεῖσα. οὐ γὰρ ταύτην ἔχων οὐλοός. “ἄλλ’ οὐλῷ 30 Ἀχιλῆῃ θεοὶ βούλεσθ’ ἐπαρήγειν” (Il. 24, 39). ταῦτα μὲν οὖν ἔστι λέγειν τοῖς ἀγαθόν τι κεκτημένοις καὶ διὰ τοῦδε βλάπτουσι καὶ μὴ ὠφελοῦσιν. η̄ τε γὰρ ἀρετὴ καὶ η̄ φρόνησις καὶ τὸ μένος καὶ η̄ μαντικὴ τῶν ἀγαθῶν, οἱ δὲ μὴ δι’ αὐτῶν ὠφελοῦντες, ἀλλὰ λυποῦντες εἰκότως ως ἐπὶ κακῷ κεκτημένοι τὸ ἀγαθὸν διαβάλλονται. ἀλλὰ δὴ εἴωθε 35

1. νῆεσσ'] νῆεσσων

5. δήμου—δήμουν] Compendio ex-

pressum in B, quod utrobiique

pro Ἐρμοῦ accepit Vill.

συντιθέναι εἰς διαβολὴν τινῶν ὡς δυσωνύμων, οἷον τὸ δύσπαρι· καὶ τὸ “μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ” (Od. 23, 97). καὶ “ἢ τάχα Ἰρος Ἀἴρος” (Od. 18, 73). ἔστι γὰρ ὁ κακοῖρος ὡς ἡ ἄμορφος γυνὴ καὶ τὴν Ἱλιον “κακοτίλιον οὐκ ὀνομαστήν” (Od. 19, 260). διὰ γὰρ τοῦ οὐκ ὀνομαστὴν τὸ δυσώνυμον ἐπεσημάνατο.

5

106. ὁ ζῆτῶν τὸ τί κακὸν ἐμαντεύσατο, ὅργης οὐκ οὔδε φύσις ἐπ’ ἀληθειαν οὐ φερομένην. τάχα δὲ καὶ κακόμαντιν αὐτὸν φησι διὰ τὸ εἰπεῖν “τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἴρήσομεν” (Π. 2, 329). φέτο γὰρ ταχύτερον πορθήσειν αὐτὴν διὰ τὸ τὸν Δία ἐπιδέξαι φαίνειν σῆματα (Π. 2, 353). εἰ γὰρ καὶ ἀληθεῖς αἱ τῶν φαύλων προγνώστεις, οὐδὲν το ἥπτον οἱ δυστυχοῦντες τοὺς προειρηκότας ὡς αὐτίους μισοῦσιν.

κρήγυνον τὸ τῷ κέαρι ἥδι καὶ προσηνές, δ ταυτόν ἔστι τῷ θυμῆρες. τὸ δὲ εἰπεῖς εἰπεις Ἀρίσταρχος γράφει, κακῶς εἰπόν γὰρ ἀεὶ καὶ εἴποιμι λέγομεν.

108. ἐμφαντικὸν ἔστι τὸ οὐδὲ δις λεγόμενον, καὶ τὴν τῆς μα- 15 τείας τύχην λοιδορεῖ, ὡς εἴ τι καὶ χρηστὸν προείποι, οὐκ εἰς ἀγαθὸν τελευτᾶ. δυσκαταπαύστως δὲ ἔχουσι πρὸς τὰς κατηγορίας οἱ ὄργιζό- μενοι, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνοντις, ὡς μὴ κατ’ ἀξίαν εἰρηκότες.

110. ὡς δὴ τοῦδε ἔμεκα] ὅτι ἀθετουμένου αὐτοῦ οὐκ ἐλλιπής, 20 αλλὰ σύντομος ἔσται η ἐρμηνεία.

113. ἔξαιρει τὸν πόθον, ὅπως μεγίστην τοῖς “Ελλησι δοκοίη κατατίθεσθαι χάροιν” δημιαγωγικώτατος γάρ ἔστιν. ή ὅτι περισπού- δαστος τοῖς ἐπ’ ἀλλοδαπῆς ὁ τῶν γυναικῶν πόθος. ἀπάγων δὲ τοὺς “Ελληνας τοῦ τοιούτου πόθου ἐπαινεῖ τὴν αἰχμάλωτον.

114. οὐ ἔθεν] τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ 25 ἔθεν ὀρθοτονεῖται, τὸ δὲ τρίτον διστόν ἔστι τῷ τόνῳ· νῦν οὖν ἐγκλι- τέον.

115. φυήν] τὸ δι’ ὅλου κάλλος· “φυήν γε μὲν οὐ κακός ἔστι μηρούς τε κυνήμας τε καὶ ἄμφῳ χεῖρας” (Od. 8, 134). ἐν μο- νοστίχῳ δὲ πᾶσαν ἀρετὴν γυναικὸς ἔσήμανε. καὶ ἀλλαχοῦ “κάλλει 30 καὶ ἔργοισιν ἵδε φρεσὶ πευκαλίμησιν” (Π. 13, 432). “καλῆ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ’ εἰδυῆ” (Od. 13, 289).

117. σόον ἔμμεναι ή ἀπολέσθαι] αἱ πᾶσαι ἐκδόσεις σῶν εἶχον ἀναλογώτερον δὲ τὸ σῶν τῷ “νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος” (Π. 13,

7. * αὐτὸν] οπ.

12. κρήγυνον—τῷ θυμῆρες] Eadem

supra p. 29, 22.

17. * τελευτᾶ] τελευτώμενον

773). ὁ δὲ ἡ διασαφητικός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἥπερ, ώς τὸ “ἡ ἀφειότεροι” (Od. 1, 165). ἔστι δὲ καὶ μετὰ ἥθους. Πορφύριος δὲ παραδιαζευκτικὸν, ἀντὶ τοῦ καί, οἶον καὶ αὐτὸς ἀπολέσθαι.

118. αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας] ἀλλοιωτικὴ στάσει κέχρηται, μετατιθεὶς τὰ ὄντα πρὸς κόσμον ἑαυτοῦ. προσφως δὲ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα βέπεισέρχεται.

119. Ἀργείων] ίκανὸν μὲν ἦν αὐτῷ καὶ τῶν ἀριστέων μόνον εἰπεῖν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο πάντων ἔφη, ἵνα τὴν εἰς αὐτὸν ἀτιμίαν αὖξφησῃ.

ἀγέραστος] ως ἀπείραστος καὶ ἀβίαστος. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ τοῦ ιο μηδενὸς καταπεφρομένου, τὸ ἵσον αἴτει.

120. λεύστετε] Ἀρίσταρχος μέλλοντά φησιν, ἐγὼ δὲ ἐνεστῶτα ἀπὸ μέλλοντος, ώς τὸ ἄξετε, οἴστετε. τὸ δὲ ὅ μοι ἀποκοπὴ τοῦ ὅτι. τὸ δὲ ἄλλῃ μετὰ τοῦ ἐγράφομεν.

121. ποδαρκής] ὁ ἑαυτῷ τοῖς ποσὶν ἐπαρκῶν καὶ τοῖς ἄλλοις, ώς 15 τὸ λαοσσόος.

122. φιλοκτεινώτατε] οὐ γάρ γέρως Ἀγαμέμνων, ἀλλὰ κέρδους ἀγτεποιεῖτο.

123. πῶς γάρ τοι δώσουσι] ἐν ἀρχῇ προσκρούει μετρίως, κατ’ ὀλύγον ἐμφαίνων τὸ εἰρωνικόν. συνάδεις δὲ ἐκκλησίαν δικαίως ὑπὲρ τοῦ ἀπάντων στασιάζει, ώς καὶ τῆς λείας ἄρχων ὁν. ἔστι δὲ καὶ τὸ μεγάθυμος δημαρχωγικόν.

124. οὐδέ τι πω] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. αἱ πᾶσαι δὲ πονοῦ ἔχουσιν. ώς πρὸς ἐντροπὴν δὲ τὴν κοινὴν ἀπορίαν προβάλλεται.

ξυνήια] ξυνὸν ξύνειον, ώς κοινὸν κοινείον καὶ διαιρέσει Ἰωνικὴ 25 ξυνήιον.

125. ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων] τὰ καθόλου. πᾶν δὲ ἄρθρον ἀντὶ ἀπωνυμίας λαμβανόμενον βαρύνεται.

126. ταῦτα Τυραννίων ὁξύνει, ἵν’ ἦ τὰ αὐτά.

127. θεῷ πρόει] πρὸς τὸ ἀνθρακαῖον τῆς ἀποδόσεως οὐκ εἶπε 30 πατρὶ πρόει, οὐδὲ Ἀχαιοῖς, ἀλλὰ τῷ θεῷ.

128. αἴ κέ ποθι Ζεύς] ὅτι μεθ’ ὑπεξαιρέσεως δεῖ ποιεῖν τὰς ὑποσχέσεις διὰ τὸ ἄδηλον τῆς τύχης. πιστοῦται δὲ τὴν ὑπόσχεσιν ώς ἐπὶ δακείου, καὶ ἑαυτὸν καθυπογράφων τῷ χρέει.

2. *παραδιαζευκτικὸν] διαζευκτικόν
4. *μετατιθεῖς] πρὸς

25. ξύνειον—κοινεῖον] Rectus accentus est ξύνειον—κοινεῖον

129. ἐξ ὑποτακτικοῦ τοῦ δῷ τρίτου προσώπου, κατὰ ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, δῷσι. ἔμφασιν δὲ ἔχει καὶ ἡ προσθήκη τῆς ἐξ.

131. ἀγαθός περ ἐών] ἀντειρωνεύεται πρὸς τὸ κυδίστε· ὁ δὲ πέρι ἐναντιωματικός ἐστιν.

** τὸ δὲ ἀγαθός σημαίνει καὶ τὸν ἀνδρεῖον καὶ τὸν φρόνιμον καὶ τὸν δίκαιον.

132. *κλέπτε] τὸ κλέπτω σημαίνει δύο, τὸ παραλογίζομαι καὶ τὸ ἀπατῶ, ὡς ἐνταῦθα, καὶ τὸ κυρίως κλέπτω, ὡς τὸ “κλέψαι δ’ ὥτρύνεσκον ἐνσκοπον Ἀργειφόντην” (Πλ. 24, 109). γίνεται δὲ ἐκ τοῦ χαλέπτω τὸ ὄργιζομαι· ὄργιζεσθαι γὰρ ὁ κλέπτης ποιεῖ τοὺς ἀπόλλοντάς τι. ἡ παρὰ τὸ καλύπτω καλύπτει γὰρ ὁ κλέπτης ἀ ἀφαιρεῖται.

οὐ παρελεύσεαι] ἀπὸ τῶν δρομέων. οὗτε τῷ κλέπτειν ικήσεις οὗτε πείσεις.

133. ἡ ἐθέλεις] πράγματος προκειμένου περὶ κοινῆς σωτηρίας, μέτεσιν ἐφ’ ἑτέραν παρασκευὴν, ὡς οὐκ ἐξὸν Ἀχιλλεῖ λέγειν ὡς ὅτι βλάπτει τὸ κοινὸν ἔχόμενος τῆς παλλακῆς αὐτοῦ.

** αὕτως] μάτην. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα μεσότητος, καὶ ψιλοῦται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἑτέρου τοῦ σημαίνοντος τὸ οὗτος. καὶ 20 ψιλοῦται, διότι τὸ στερητικὸν ἀ ψιλοῦται. καὶ πῶς ἔστι στερητικόν; ἔστιν ἐτός, καὶ σημαίνει τὸν ἀληθῆ, ἐξ οὗ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἐ ἐτέος. τοῦτο παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, ἐμί. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἐτός ὁ ἀληθῆς· ὁ γὰρ ἀληθῆς ὑπάρχει, τὸ δὲ ψεῦδος οὐχ ὑπάρχει. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἀ ἀτός, καὶ ἀνεβίβασε τὸν τόνον· τὰ γὰρ εἰς 25 ος δισύλλαβα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει. καὶ κλίνεται ἀτόν· τὸ πληθυντικὸν οἱ ἀτοι, ἀτων, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα μεσότητος ἀτός, καὶ κράσει τοῦ αἜ εἰς τὴν ἀν δίφθογγον αὕτως, ὥσπερ ἀέρα αὔρα καὶ αἱ γραῖς αἱ γραῦς καὶ αἱ νᾶες αἱ νᾶς.

134. κέλεαι] καὶ μὴν ὁ μάντις εἶπε “πρίν γ’ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ 30 δόμεναι” (98). ἀλλά γε αὐτὸς ἐκκλησιάζει.

136. ἄρσαντες] Ἀρίσταρχος δασίνει· ἔνθεν γάρ φησι γεγονέναι καὶ τὸ ἄρμα. ὁ δὲ Ἡρωδίανὸς ψιλοῖ, ἀπὸ τοῦ ἄρω, οὖ ὁ μέλλων

15. Post πείσεις, ubi incipit folium 6 b, sequitur longum scholion Porphyrii, ab manu secunda scriptum, quod versui 66 apposuimus

p. 17, 18.

12. ἀπόλλοντας] ἀπολλύντας Bekkerus frustra.

Αἰολικῶς ἄρσω τὸ δὲ ἀ ἡ τὸ ἔ, πρὸ τοῦ ῥ ὅντα, ἐτέρου φωνήσεως ἐπιφερομένου ψιλοῦται. ἕσικε δὲ βασιλικὸν εἶναι τὸ ἐκλέγεσθαι τῆς λείας ὁ θέλος.

137. εἰ δέ] Ἀττικὴ τῶν προτέρων ἡ παράλειψις, ὡς τὸ “κἄν μὲν ὅμολογητε μόνην ἀγαθῶν ἀπάντων οὖσαν αὐτίαν ἐμὲ ὑμῖν, δι’ ἐμέ τε 5 ξῶστας ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ, ποιεῖτον ἥδη τοῦθ’ ὃ ὑμῖν δοκεῖ” (Aristoph. Plut. 468). καὶ πάλιν “εἰ μὲν οὖν ἔστι τις· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν ληψόμεθα” (Thesmoph. 536). ἐπὶ γὰρ πάντων τὸ καλῶς ἀν ἔχοι, ὡς καὶ ἐγταῦθα, ἐλλείπει.

138. ἡ τεὸν ἡ Αἴαντος] ἐνδεικνύμενος τὴν ἀρχὴν πᾶσιν ἀπεχθά- 10 πεται, μάλιστα δὲ τοῖς Ἀχιλλέως. Ὁδυσσέως δὲ γέρας Λαοδίκη ἡ Κύκνου. τούτων δὲ μέμνηται, ὅτι ὁ μὲν συγγενὴς, ὁ δὲ φίλτατος. ἀμέλει καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ μόνοι προύστησαν τοῦ σώματος, καὶ μόνοι πρεσβεύονται πρὸς αὐτόν.

μέχρι δὲ τοῦ γέρας δεῖ ἀπατάνειν τὸν λόγον, τὰ δὲ λοιπὰ τοῖς 15 ἔξης ἐπιφέρειν, ἵνα μὴ παρενοχλεῖν δοκῇ δις τὸ ἐλών κείμενον.

*ἄλογον τὸ καὶ τούτους συνυβρίζειν τοὺς μηδὲν ἀδικήσαντας ἡ πλημμελήσαντας. ἡ λύσις ἐκ τοῦ προσώπου ἵποκεινται γὰρ Ἀχιλλέως φίλοις ἀμφότεροι.

*Πορφυρίου. διὰ τί δὲ συνεχῶς ὁ Ἀγαμέμνων ἐν ταῖς πρὸς 20. Ἀχιλλέα διαπληκτίσειν Αἴαντος καὶ Ὁδυσσέως μημονεύει, καὶ ἐν τῇ ἀφαιρέσει τῶν τιμῶν “ἡ τεὸν ἡ Αἴαντος ἵων γέρας ἡ Ὁδυσσῆς ἄξω ἐλών” καὶ μετ’ ὀλίγον ἐφεξῆς (144), ὅτε δεῖ πέμψαι τὴν Χρυσηῖδα, φησὶν “εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ Βουληφόρος ἔστω, ἡ Αἴας ἡ Ἰδομενεὺς ἡ δῖος Ὁδυσσεὺς, ἡὲ σὺ, Πηλείδη, πάντων 25 ἐκπαγλότατ’ ἀνδρῶν.” καὶ γὰρ ἀτιμάσειν ἀπειλῶν συγκαταλέγει Αἴαντα καὶ Ὁδυσσέα τῷ Ἀχιλλεῖ, καὶ ἀποστέλλειν πρὸς τὸν θεὸν ἐπαγγελλόμενος, ἐξ Αἴαντος καὶ Ὁδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως φησὶν ἔνα ἀποστέλλειν, ὅτε μὲν ἀτιμάσαι ἀπειλεῖ, προθεὶς τὸν Ἀχιλλέα τῶν ἀτιμαζομένων “ἡ τεὸν ἡ Αἴαντος ἵων γέρας ἡ Ὁδυσσῆς,” ὅτε 30 δ’ ὑπὲρ τῶν Ἐλλήνων θύειν ἔδει ἀπελθόντα, “ἡ Αἴας ἡ Ἰδομενεὺς ἡ δῖος Ὁδυσσεὺς, ἡὲ σὺ, Πηλείδη.” λύσις, ὅτι οὗτοι ἐδόκουν

4. Ἀττικὴ — ἐλλείπει] Haec ex Anecd. Paris. 3 p. 274.
scholio longiore et doctiore sunt excerpta, quod ex cod. Paris. 2766 ediderunt Ruhnkenius ap. Koen. ad Greg. Cor. p. 48 et Cramerus

7. *τε] om.

20. Πορφυρίου] πρ (ut ad v. 1. 225. et 524) cum lemmate ἀπορίᾳ.

μάλιστα φίλοι εἶναι Ἀχιλλέως, διὸ καὶ ὁ Νέστωρ αὐτὸς, καταλέγων πρεσβευτὰς πρὸς Ἀχιλλέα, τούτους αἴρεῖται· καὶ Ἀχιλλεὺς εὐμενεστάτως ὅρῃ ἐλθόντας τούτους, καὶ δεξιοῦται, καὶ ὄμολογει τὸ προτεράχον φίλτρον· “εἴ μοι σκυδομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοι ἔστον” (Πλ. 9, 198), καὶ “χαίρετον, θή φίλοι· ἀδρες ἵκαντεν” 5 (ib. 197). συνεπιμέλει οὖν τούτους καὶ συγκαταλέγει ὡς φίλους ὅντας τῷ Ἀχιλλεῖ τὰ μάλιστα.

140. ἀλλ’ ἦτοι μὲν ταῦτα] εὑσεβῶς καὶ βασιλικῶς μεταφέρει τὸν λόγον· καὶ οὐδεὶς μὲν εὗ ἔχουσσαν τὴν παραίνεσιν, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἔπραξεν, ἐπιφέρει δὲ τὴν δυσχέρειαν κατὰ τῶν βουλευσάντων. 10

141. νῦν δ’ ἄγε υῆτα] καὶ ταῖς φωναῖς κυρίως κέχρηται, καὶ μίαν τὴν δωρεὰν οὖσαν πολλὰς ἐν τῇ διαιρέσει ποιεῖ. ἔστι δὲ ἐν τῷ λόγῳ καὶ τὸ ὄμοιοτέλευτον καλούμενον σχῆμα.

142. ἐπιτηδές] τὸ ἐπιτηδές δέντυτέον· ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεῖς γάρ, τὰ δὲ διοριστικὰ ἐπιρρήματα τὸν αὐτὸν τοῖς διόμασι φιλάσσει 15 τόνον.

144. βουληφόρος] ὃ τὰ κοινὰ τῆς βουλῆς ἐπικαφέρεται. ἐν τοῦ ἀρχός δὲ τὸν καύαρχον ἔδήλωσεν.

145. ἡ Αἴας] θεραπεύει τοὺς δοκοῦντας σὺν τῷ Ἀχιλλεῖ διὰ τῆς ἀπειλῆς ὑβρίσθαι, παρενθεὶς ἔνεκα τοῦ μὴ δοκεῖν κολακεύειν τὸν 20 Ἰδομενέα, παραφυλακτέον δὲ ὅτι ὅτε ἀτιμάσαι ἀπειλεῖ, προτίθησι τὸν Ἀχιλλέα, ὅτε δὲ ὑπὲρ Ἑλλήνων βίσαι ἀπελθόντα ἔδει, τελευταῖον κατατάγει μετὰ ὑβρεως· ἐκπαγλότατε γάρ φησι, τοιτέστιν ὑβριστικώτατε.

146. ἡὲ σὺ Πηλείδη] ἵνα ἡ ἀπελθὼν ἥπισθῃ, η μὴ ἀπελθὼν τὸν 25 τοῦ λοιμοῦ αἵτιαν αὐτὸς ἔχῃ.

147. *ἡμῖν ἀντὶ τῆς ἡμῖν ἀντωνυμίας· ἔστι γάρ διαλέκτου ἴδιον Δωριέων. αἱ δὲ ἀντωνυμίαι ἥπικα ὄφισμὸν δηλοῦσι, μένουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τόνῳ, εἴον “ἡμῖν τόδ’ ἔφητε” (Πλ. 2, 324), καὶ “ἡμῖν μὲν πεμπεστῶμα περὶ κῆρη” (Πλ. 13, 119). ὅτε δὲ ἀπάλυτον ἔχουσι τὰ 30 σημαντόμενον, ἐγκλίνονται· “εἰ δὲ ἡμῖν δοκεῖ τόδε λωτέρον” (Οδ. 2, 141). “σὺ δὲ ἡμῖν δαιτα ταράζῃ” (Πλ. 1, 579), καὶ ὡς ἐν ταῦθα.

148. **ὑπόδρα] ἐπίρρημα. πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, δ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν, ὡς ἀπὸ περισπωμένων, 35

21. *παραφυλακτέον] φυλακτέον

26. *ἔχη] ἔξει

αῦτως. ὅσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡρεμῶ γίνεται ἡρέμα καὶ ἀπὸ τοῦ σιγῆ σιγα, ὡς Σοφοκλῆς (Δι. 75) “οὐ σιγὴ ἀνέξῃ μηδὲ δειλίαν ἄρεις;” αὕτω καὶ ἐκ τοῦ ὄρῳ καὶ τῆς ὑπὸ προθέσεως γίνεται ὑπόρα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δικόδρα, τὸ ὑφοράσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως. ἔστι γὰρ δρῶ, καὶ σημαίνει τὸ βλέπω, ἐξ οὗ καὶ δρᾶσις καὶ δρᾶμα. ἐκ διονύσου δρῶ γίνεται δρᾶ, καὶ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως ὑπόδρα, τὸ ὑποβλέπειν· καὶ δραπέτης οὖν ἐξ αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι ἐκ τοῦ ὑποδράξ γίνεται. ὀξύνεται δὲ, ἐπειδὴ τὰ εἰς ἐλήγοντα ἐπιρρήματα, χωρὶς εἴ μὴ παρὰ πρόθεσιν γίνεται, ἀπαντα ὀξύνονται, οἷον “στῇ δὲ εὐράξ σὺν δουρὶ λαβόν” (Πλ. 11, 251), ἀπρῖτ, ἐναλλάξ, ιοκουρῖξ. εἶπε δὲ, εἴ μὴ παρὰ πρόθεσιν γίνεται, διὰ τὸ πέριξ. τὸ γὰρ πάρεξ ἔχει μὲν τὸν τι τημανόμενον· ὅτε γὰρ ὀξύνεται, οὐ φαμεν εἶναι αὐτὸ ἐπίρρημα, ἀλλὰ δύο προθέσεις. σεσημείωται τὸ ἀπαξ. καὶ τοῦτο ὅπερ ὄφειλε δέξασθαι ἐν τῇ ἀπλότητι, ἐδέξατο ἐν τῇ συνθέσει, ἀπαξ ἀπλῶς—ἀταξαπλῶς. τὸ δὲ ὑποδράξ ἀποβαλὸν τὸ 15 σύμφωνον ἀνεβίβασε τὸν τόνον, ὃσπερ ἀνυστῆς ἀνύτης, δεσποστῆς δεσπότης. οὕτω καὶ ἐν τῷ ὑποδράξ· ἀποβαλὸν γὰρ τὸ σύμφωνον ἀνεβίβασε τὸν τόνον.

149. ὦ μοι ἀκαδεῖην ἐπιειμένε] διετύπωσε νέον φιλότιμον, ἥττονα διακαοῦς θυμοῦ, διὰ τοῦ “δόσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόντι ἔικτην.” τὸ 20 δὲ ἐπιειμένε, οἵονεὶ προφανῆ τὴν ἀναΐδειαν ἔχων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἔξι καὶ τὰςιν ὀρωμένης ἐσθῆτος. ἔστι δὲ φύσει τοιοῦτος ὁ φιλοχρήματος, καὶ τὴν οἰκείαν ἀναΐδειαν εἰς προύπτον δείκνυσιν. ἔάσας δὲ τὸ γέρας, δὲ ἄνω καὶ κάτω θρυλεῖ, κοινὰς ἀδικίας διέξεισι, φιλοτέχνως τὴν ἰδίαν ὕβριν κοινὴν ποιούμενος καὶ ἐπισείων αὐτῷ τὸ 25 πλῆθος.

τὰ κέρδεα ἀπλᾶ μὲν ὄντα μέσα ἔστι, συντιθέμενα δὲ ψόγον δηλοῦ, ὡς ὄψια ἐσθίειν καὶ ὄφοφαγεῖν. φησὶ γοῦν “κέρδεά δὲ οὐ τῷ τινὶ ἀκούομεν” (Οδ. 2, 118).

150. πῶς τίς τοι] τοῦτο κατὰ ἀγανάκτησιν, ἥτοι ἐπιτίμησιν. 30

151. ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι] φασὶ μέν τινες περὶ τοῦ πλοῦ λέγειν. ἐγὼ δὲ τὸν λόχον φημὶ, ἵνα δύο κινδύνους ὄριζῃ ἐν ταύτῃ, δύν μὲν τῶν ἀριστέων ὡς ἔδιον, δύν δὲ τῶν ὄχλων ὡς κοινὸν, ὡς κάκει “οὐδέ ποτ’ ἐσπόλεμον ἄμα λαῷ, οὐτ’ ἐσ λόχον ἴέναι” (226).

2. ἄρεις] ἄρης

15. συνθέσει Bekkerus] συνηθείᾳ

20. * διακαοῦς Pariss. 2766] δικαίου

152. αἰχμητάν] ὁ ἔπαινος τῶν πολεμίων καὶ Ἀγαμέμνονα λυπεῖ καὶ Ἀχιλλεῖ φέρει δόξαν, ώς ἐπ' ἀνδρείους στρατεύσαστι.

153. οὗ τι μηι αἴτιοι εἰσιν] ἅμα μὲν δηλοῖ ὅτι οὐκ οἰκείαν πρόφασιν τῆς στρατείας ἔχει· ἄλλως γὰρ ἂν, προβάσης αἰτίας εὐλόγου, ἐστράτευσεν, ἢ διὰ βοῦς ἐλαθείσας ἢ διὰ δημομένη γῆς, οὐχὶ δὲ ως 5 οἱ Ἀτρεῖδαι διὰ πεπονευκὸς γύναιον. ἅμα δέ γε παρυποφαίνει ώς βιασθεῖς πρὸς Ἰλιον ἔπλευσεν.

155. ἐριθώλακι] ἔξαιρων τὴν χάριν διὰ τούτων ἐπαινεῖ τὴν πατρίδα.

156. ἐπεὶ η] καβόλου ὁ η βεβαιωτικὸς περισπάται.

10

157. οὔρεά τε σκιόεντα] ποιὰ η ἐκφώνησις τῶν ἐξ ὄρῶν καὶ γῆς καὶ θαλάττης διαστημάτων. διὰ δὲ τῶν ἐπιθέτων τῶν μὲν ὄρέων τὸ ὑψος, τῆς δὲ θαλάσσης ἐδήλωσε τὴν τραχύτητα.

158. ω μέγ' ἀγαθές] μεταξὺ τῆς δικαιολογίας ἐντίθησι τὸ ἄτιμον, τοῦ θυμοῦ τὰς βλασφημίας παραφωνύντος.

15

159. τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ] τὴν παρὰ τῶν Τρώων ἐκδίκησιν ἀπαιτοῦντες Μενελάῳ. λεληθότως δέ φησιν ὅτι ταῦτα πάσχομεν οἱ διὰ σὲ, Μενέλαε, στρατεύσαντες.

** ἀρνύμενοι ἐκ τοῦ ἀρνός καὶ τοῦ ὑμήν τὸ δέρμα· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ συναλλάγματα διὰ δερμάτων ἀρνῶν ἐποιοῦντο. καταχρηστικῶς 20 οὖν ἐνταῦθα.

160. τῶν ἀκολουθησάντων, η τῶν προπεπονημένων, η τῶν Τρώων, ὃν ἀμελήσας περὶ παλλακιδίου διαλέγη.

162. δὲ ἄλλοι δικαίως ἐδωρήσαντο (ἔκαμπον γάρ), σὺ ἀπειλεῖς ἀφαιρήσεοθαί.

25

163. ἔχω] ἀντὶ τοῦ ἔσχον. ἐναργοῦς δὲ ἀπαγγελίας τὰ γεγονότα ώς γιγνόμενα ἀπαγγέλλειν.

τὰ ἑαυτοῦ ἀνδραγαθήματα ἐπὶ τῶν ἀκουόντων εἰσφέρει, ὑπεδω-
πεύων τοὺς παρόντας, ἐπεὶ καὶ ἰστάμενος καὶ δικαιολογούμενος ην.
πρὸς δὲ τοὺς πρέσβεις διαλεγόμενος ἀποτομώτερον φέρεται, καὶ 30
φησι “δώδεκα δὴ σὺν τησὶ πόλεις” (Πλ. 9, 328). ἐξ ἐπιδρομῆς δὲ
τῶν ἴδιων κατορθωμάτων μνησθεὶς εὑνοιαν, οὐκ ἀπέχθειαν παρὰ τῶν
ἀκουόντων ἡγάγετο. ἄκρα δὲ Ἀγαμέμνονος πλεονεξία, δις ἐν τῷ
δασμῷ τὸ δίκαιον ὑπερβαίνων οὐδὲ τούτῳ ἀρκεῖται.

6. *οἱ] οι.

10. *η] οι.

26. *ἔσχον] ἔσχομεν

166. ἦν ποτε δασμὸς ὥκηται] ὡς οὐκ ἀεὶ αὐτοῦ διανέμοντος, ἀλλὰ πάστα πολλάκις σφετεριζόμενου.

167. φίλον τε] φίλον διὰ τὸ ἔξι ἴδιων εἶναι κατορθωμάτων αὕτη γὰρ ἡ κτῆσις εὐφραίνει, ἡ δὲ ἐναντία ἐλέγχει. ἐλεύθερον δὲ τὸ μὴ διὰ χρήματα, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν πονεῖν. 5

168. Ἡρωδιανὸς μὲν καὶ Ἀρίσταρχος ἔκει κε γράφουσιν. οἱ δὲ γράφοντες ἐπήν τὸ κεκάμω ὑφ' ἐν ἀναγυνώσκουσιν ὡς τὸ λελάχωσι καὶ πεπίθωσται, ὅπερ καὶ ἄμεινον. εἰσὶ δὲ πολλάκις καὶ ἄμφω σύνδεσμοι, ὡς τὸ “Ἄς οὗτ' ἄν κεν Ἀρης” (Il. 13, 127).

171. ἀφενος καὶ πλοῦτον] πικρῶς φησὶ σκοπὸν συναγαγῆς χρη- 10 μάτων αὐτῷ τὸν πόλεμον ἔξευρεν.

173. φεῦγε μάλ] τὴν ὑποχώρησιν φυγὴν ὄνομάζει, καταισχύνων αὐτὸν.

*θυμός] τοῦτο τὸ ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ σημαίνει πέντε, τὴν ὄργην, ὡς τὸ “θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων” (Il. 15 2, 196). τὴν ψυχήν, ὡς τὸ “μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα” (Il. 10, 495); τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τὸ “φ' θυμῷ εἴβασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ” (Od. 5, 126). τὸν ἐπιλογισμόν, ὡς τὸ “ἔτερος δέ με θυμὸς ἀπῆκεν” (Od. 9, 302). καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ὡς τὸ “ἄλλ' ἔνα θυμὸν ἔχοντε νόφ καὶ ἐπίφρον βουλῆ” (Od. 3, 128). 20

174. λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν] τακτεινὸν γὰρ ἦν τὸ δεῖσθαι μένειν οὐκ ἀν γὰρ ἐπένευστε δεομένου. τὸ δὲ ἔμοιγε προπαροξυτόνως, ὡς ἔγωγε.

175. θαρσύνει τοὺς ἄλλους, παρατίθεις αὐτοῖς καὶ τὸν Δία ἀγτὶ Ἀχιλλέως. τῇ δὲ πρὸς τὸν θεὸν κοινωνίᾳ οὐχ ὑπηρέτας αὐτὸὺς 25 πεποίηκεν, εἰς δὲ τὴν ἰσόθεον εὐεργεσίαν ἔβηρε τοὺς Ἐλληνας.

οὐχ ὁμοτιμίαν μὲν αὐτοῖς ἐνέδωκεν. οὐκ εἶπε δὲ πάλιν ὑπηρετήσουσι. προσάγεται διὰ τῶν λόγων τούτων τὸ πλῆθος.

**μητίέτα] ἡ εὐθεῖα μητιέτης. γίνεται παρὰ τὸ μῆτις τοῦτο παρὰ τὸ μῆδω τὸ βουλεύομαι. ἐκ γοῦν τοῦ μῆτις γίνεται μητίτης 30 καὶ μητιέτης, μητιέτην, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν μητιέτα.

τούτου τὸ ἄγαλμα ἴστοροῦσι καθήμενον, γυμνὰ ἔχον τὰ ἄνω, τὰ δὲ κάτω ἐσκεκασμένα, κρατοῦν τῇ μὲν εὐωνύμῳ σκῆπτρον, τῇ δὲ

8. *πεπίθωσται] πεπίθωσται

Etym. M. p. 458, 6.

14. θυμός —] Eadem fere in

25. *τῇ—κοινωνίᾳ] τῇ—κοινωνίας

δεξιῷ ἀετὸν προτεῖνον. καὶ τὸ μὲν καθῆσθαι τὸ ἔδραιον τῆς δυνάμεως αἰνίττεται, τὸ δὲ τὰ ἄνω γυμνὰ ἔχειν ὅτι φανέρδες τοῖς νεροῖς καὶ τοῖς οὐρανίοις τοῦ κόσμου μέρεσι· τὰ δὲ λοιπὰ σκέπτεται, ὅτι τοῖς χαμαιζήλοις ὁ θεὸς ἀγνωστος. τὸ δὲ τῇ λαιῷ σκῆπτρον κατέχειν σημαίνει τὸ ἐξουσιαστικὸν, τὸ δὲ τῇ ἑτέρᾳ προτείνειν ἀετὸν δηλοῖ ὡς 5 τῶν ἀεροφόρων πνευμάτων κρατεῖ ὡς ὁ ἀετὸς τῶν μεταρσίων ὄρέων. καὶ παροιμία “Ζεὺς κατεῖδε χρόνος εἰς τὰς διφθέρας” ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀμειβομένων ὑπὲρ ὅν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν, ὅτι οὐκ ἀπρονόητά φησι τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι καὶ ποτε ἐκεῖνας.

10

176. *διοτρεφέων βασιλήων] οἱ βασιλεῖς ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ Διός εἰσιν, οἱ δὲ κιθαρισταὶ καὶ μουσικοὶ καὶ ἀοιδοὶ ἐκ Μουσῶν καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς ὁ Ἡσίοδος (Theog. 94) φησιν·

ἐκ γάρ τοι Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἀνδρες ἀοιδοὶ ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταὶ,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆes.

15

177. τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀνδρὸς εἰς ἀνείδη μεδίστησιν, ὡς εἴ τις τὸν ἀνδρεῖον βίαιον καλεῖ, καὶ τὸν σιωπηλὸν δόλιον.

178. θεός ποι σοι τό γ' ἔδωκεν] εὐτυχίαν, οὐκ ἀρετὴν ἴδιαν αὐτῷ μαρτυρεῖ. πιθανῶς δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως ἀορίστως ἔφη τὸ θεός, 20 εἰπὲ δὲ ἐαυτοῦ ὥρισμένως φέρει τὸν Δία.

180. Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε] φασὶν Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ ἐρασθῆναι τὸν Δία, καὶ τῷ τῶν φίλων παρεικασθῆναι, καὶ εἰς Φλιοῦντα διακομίσαι, καὶ εἴθ' οὔτως αὐτῷ μιγῆναι. ἀδημονοῦντος δὲ τοῦ ἐκεῖσε βασιλεύοντος διὰ τὴν τῶν ἐνοικούντων σπάνιν, λέγουσι τὸν Δία τοὺς 25 αὐτόθι μύρμηκας ἀνδρωθῆναι ποιῆσαι, τοῦ βασιλέως Αἰγιναν αἰτησαμένου καὶ αὐτῆς τὸν Δία παραπεισάσης. ἔθεν τοὺς Μυρμιδόνας μυθολογοῦσι γενέσθαι.

182. ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσῆδα Φοῖβος] πιθανῶς οὐχ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀφαιρεῖσθαι φησι τὸ γέρας, ἵνα μὴ ὡς μισῶν αὐτοὺς 30 φυραδῆ, διότι ἀποδίδωσιν, οὐδὲ ὑπὸ Ἀχιλλέως, ἵνα μὴ οἱ Ἑλλῆes Ἀχιλλεῖ χάριν ἔχωσιν ἀλλ' ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀφαιρεῖσθαι φησιν, ὡς οὐκ ἀνθρώπων ἥττων, ἀλλὰ θεοῦ γενόμενος. εὖ δὲ καὶ τὸ καθ' ἐαυτὸν ἥνδησεν, ὡς τοσοῦτον Ἀχιλλέως προύχων ὑπόσουν τοῦ θεοῦ ἀπολείπεται.

7. παροιμία] Apud Zenobium 4,
11 aliosque ab Schneidew. indicato.

31. * οὐδὲ] οὕτε
32. * ἀφαιρεῖσθαι] ἀφρρήσθαι
34. ὡς] εἰς

183. σὸν τῇ τ' ἐμῷ] ἵπα μὴ δοκῇ ἐξ ἀνάγκης αὐτὴν ἀποτέμπειν, ὡς οὐ γνωριοῦντος τοῦ θεοῦ τὸν αἴτιον τῆς ἀποστολῆς. οὗτος δὲ δόλος ἥδη ἀποτέθειται τῶν φίλων τὸν Ἀχιλλέα.

185. αὐτὸς ἴών] ἐπειδὴ τὸ ἐγώ ἥδυνατο καὶ διὰ τῶν θεραπόντων ποεῖσθαι, προσέθηκε τὸ αὐτὸς ἴών. ὅμοία δέ ἐστιν ἡ ἀπειλὴ τῇ “τὴν 5 δ' ἐγὼ οὐ λύσω” (Π. 1, 29).

187. ίσον ἐμοὶ φάσθαι] ἀκαρεῖ τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἰσηγορίαιν. διδ καὶ οἱ Ἀχαιοὶ φεύγουσιν, οὐ δυνάμενοι δικαιολογεῖσθαι αὐτῷ. ὁ δὲ Διομῆδης “ἢ θέρις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῆ” (Π. 9, 33) φησίν. 10

189. λασίοισι] θερμοῖς· ἡ θέρμη γάρ αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τρεχῶν.

* λασίοισι] γίνεται ἐκ τοῦ **λα** ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ σεύω τὸ δρυᾶς ὄρθως γάρ δρυῶνται τὰ διὰ τοῦ νοήματος.

τὸν δὲ περὶ τοῦ θυμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησὶν, ἀφ' οὗ λέγει 15 στήθεσσιν· ὑπὸ γάρ τὰ στέρνα κεῖται ἡ καρδία, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ πυρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς.

διάνδρχα] θέλει εἰπεῖν ὡς δύο ἐβουλεύσατο, ἀναστῆσαι ἐκείνους καὶ ἀπελεῖν Ἀγαμέμνονα· ὅθεν περισσόν φασι τὸν “ἢ χόλον.” ἀλλ' οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐκείνους ἀναστῆσαι καὶ ἀνελεῖν αὐτὸν ἐν 20 θετέον, τὸ δὲ “ἢ χόλον παύσειε” δεύτερον. δ καὶ ἀμεινον. ἡ γὰρ ὕβρις ἀνεξωτύρει, ἡ δὲ φρόνησις κατέστελλε. τοῦτο δὲ ὑποφαίνει διὰ τοῦ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

190. ἡ — ἡ] τὸν μὲν πρῶτον ὀξυτέον, τὸν δὲ δεύτερον περισταστέον διαπορητικὴ γάρ ἐστιν ἡ σύνταξις. καὶ οὕτως ἐν τῇ 25 καθόλου.

192. χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν] ἐπειδὴ τὸ μὲν διαχεόμενόν ἐστιν ὡς ἐπὶ ὑδατος ρέοντος, εἰπε παύσειεν· ὁ δὲ θυμὸς ἐπειδὴ τὸ θύνον ἐστι, τῷ ἐρητύσειεν ἐχρήσατο.

193. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν] φρένα τὸν λογισμὸν, θυμὸν δὲ τὸ θυμικόν. τὸ οὖν ἀναστῆσαι ἐκείνους ἀνελεῖν δὲ Ἀγαμέμνονα κατὰ τὸ θυμοειδὲς τῆς ψυχῆς μέρος ἐλογίζετο, τὸ δὲ “ἢ χόλον” παύσειε κατὰ τὴν φρένα.

ἔλκετο — μέγα δίφος] ἡ παράτασις τοῦ χρόνου τὴν ἀπὸ τῶν ἐπιλογισμῶν ἔνστασιν δηλοῖ. τὸ δὲ μέγα καιρὸν διδωσι καθόδου τῇ 35

5. *προσέθηκε τὸ αὐτὸς ἱών] οι.

34. παράτασις] Conf. ad p. 3, 13.

Αθηνᾶ. τὸ δὲ ἔως τοῦ ἀπὸ τοῦ τέως, ώς τὸ “εἴως μὲν ῥ' ἐπέτοντο” (Od. 2, 148). ἐπεὶ ποῦ ἡ ἀνταπόδοσις τοῦ ἔως; ἡ γοῦν τῷ ἔλκετο χρὴ δοτέον τὸν καί. διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς μὴ ὑπερχρῆσθαι ταῖς ἔξουσίαις τοὺς βασιλεῖς.

194. *Πορφυρίου. ἦλθε δ' Ἀθήνη οὐρανόθεν] διὰ τί φήσας πάντας τοὺς θεοὺς εἰς Αἰθιοπίαν ἀπεληλυθέναι “θεοὶ δ' ἄμα πάντες ἐποντο” (424) τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φησὶν ἐλθεῖν παρὰ τῆς “Ηρας πρὸς τὸν Ἀχιλλέα; μήποτε δὲ συλληπτικῶς εἴρηται ἀπὸ τοῦ πλείστου τὸ πᾶν. ὅπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ἡγεμόνων τῶν Ἀχαιῶν εἰπὼν ὅτι πάντες ἐκάθευδον (“ἄλλοι μὲν παρὰ τησὶν ἀριστῆρες ΙΟ Παναχαιῶν εὗδον πανύγχοι” Π. 10, 1), ὅμως ποιεῖ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐγρηγορότα καὶ τὸν Μενέλεων (“οὐδὲ γὰρ αὐτῷ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν” ib. 25), οὕτως ἐκ τοῦ πλείστου τὸ πάντας ἡκολούθηκέναι τοὺς θεοὺς τῷ Διὶ εἴρηκεν. οὐ γὰρ δὴ θεῶν ἔρημος ἔμελλε καταλείπεσθαι ὁ οὐρανός. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δὲ, φησὶ, παρεγένετο ἡ ΙΣ Ἀθηνᾶ, ὅ ἐστιν ἡ φρόνησις· δεῖ γὰρ οὕτως αὐτὴν καταβαίνειν, οἷα καὶ τῆς κόμης αὐτὴν κρατεῖν καὶ οὐκ ἄλλου μέρους τοῦ σώματος, ἀλλ' ἔνθα ἰδρυται τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος. εὐλόγια δὲ καὶ οἱ μυθογράφοι φασὶν ὅτι ἔγκυος οὖσα ἡ Μῆτις τὴν Ἀθηνᾶν κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Διὸς, καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῷ ὠρισμένῳ τῆς ἀποκυνήσεως χρόνῳ ἐξέθορεν ἡ θεὸς σὺν ὄπλοις.

196. κηδομένη] τοῦ μὲν, ἵνα μή τι πάθῃ δεινὸν, τοῦ δὲ, ἵνα μή τι δράσῃ. εἴσθε δὲ εἰς τοσοῦτον αὔξειν τὰς περιπτετείας ὡς μὴ δύνασθαι πάνειν αὐτὰς ἄνθρωπον.

198. οἵ φαινομένη] τοὺς γὰρ μεγαλοψύχους ὄργιζομένους οὐ 25 πάνειν δεῖ προφανῶς, τῶν ἐχθρῶν ὄρώντων. τὸ δὲ φαινομένη ἀπὸ τοῦ

3. χρὴ δοτέον] Fortasse προσδοτέον.

5. *Πορφυρίου] om.

15. Post οὐρανός positum est signum scholii finiti (:-), tum novum incipit scholion alio praefixo signo quam praecedenti, cui rationi obstat δέ particula in verbis proximis οὐρανοῦ δέ, φησὶ, παρεγένετο —, quam omisit qui scholion ἐκ τοῦ—σὺν ὄπλοις in eadem pagina repetivit cum hac scripturae diversitate, οὐρανοῦ δέ, φησὶ] οὐρανοῦ φησὶ δεῖ γὰρ οὕτως αὐτὴν καταβαίνειν αὐτὴν τῆς ψυχῆς μέρος] μέρος τῆς ψυχῆς εὐλόγιος—ὄπλοις] εὐλόγιος δέ καὶ μυθογράφοι φασὶν αὐτὴν οὕτως γεγενημένην. ἡ γὰρ Μῆτις ἔγκυος οὖσα τὴν Ἀθηνᾶν κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῷ τῆς ἀποκυνήσεως ὠρισμένῳ χρόνῳ ἐξέθορεν ἡ θεὸς σὺν ὄπλοις.

δέ, φησὶ] * φασὶ, omisso δέ
16. οἰο—κρατεῖν] * ὡς—κρατεῖν
19. τὴν Ἀθηνᾶν] * om.
21. ὄπλοις] * ὄπλοις. ἡ δὲ ιστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν πρώτῳ.

φανησομένη. γράφεται δὲ καὶ φανημένην. πολλὴ δὲ ἡ φαντασία, στις καὶ ἐνεργείας ἐδέσθε τῇ θεῷ.

δόρῆτο] Σημόδοτος ἀγνοήσας τὸ τῆς διαλέκτου ἴδιωμα ὡς Ἰωνικὸν ἔξεθετο. ὅτι δὲ Δώριον οἱ γὰρ Δωριεῖς τῆς δευτέρας τῶν περισκωμένων τὸ ἄντα εἰς ἡ τρέπουσιν. 5

199. ἔγρω] εἶδεν. ἡ ὅτι συνήθης αὐτῆς ἡ θέα τοῖς ἐπικουρουμένοις Ἐλλησιν, ἡ ὅτι τοῖς διογενέσι δηλοῦνται οἱ θεοί, ὡς τῇ Ἐλένῃ. καὶ Αἰνείας Ἀπόλλωνα ἔγρω εἴσαντα ἴδων (Π. 17, 334). Παλλὰς δὲ παρὰ τὰς παλάμας, ἡ ὅτι εὐκίνητος ὁ νοῦς “ώσει πτερὸν ἡὲ νόημα” (Od. 7, 36). 10

200. *Παλλᾶς Ἀθηναίην] ἐπιθετικῶς τὴν Ἀθηνᾶν, ἥτοι ἀπὸ τοῦ πάλλειν καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ. (πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός), ἡ ὅτι ἔνα τῶν γεγγάτων Πάλλαντα ἀπέκτεινεν, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀναπταλθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Διὸς, ἡ ἀπὸ τοῦ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προσκομίσαι τῷ Διὶ. 15

δεινὼ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν] ὁ δέ ἀπὸ τοῦ γάρ. διὰ δὲ τῆς ἐκπλήξεως Ἀχιλλέως τὴν γλαυκῶπιν παρέστησεν Ἀθηνᾶν. τιγὲς δὲ φάανθεν ἀπὸ τοῦ ἐφωτίσθησαν οἱ τοῦ ἥρως ὄφθαλμοι.

204. φωνήσας] προσκαλεσάμενος, ἡ τὸ ὄνομα αὐτῆς εἰπών.

202. αἰγιόχοιο] τοῦ ἀπὸ τῆς αἰγὸς ὄχην λαβόντος· ὅθεν καὶ 20 Ζεὺς τῇ Ἀμαλθείᾳ τὸ κέρας δίδωσι πάσης τροφῆς ποριστικὸν τυγχάνον. πυνθανομένου δὲ μᾶλλον ἡ ὄργιζομένου ὁ λόγος.

203. ἡ ἵτα ὕβριν ἴδῃ] δίχα τοῦ σ. ἴψοι δὲ τὴν φωνὴν καὶ τὴν ὕβριν, ὡς καὶ θεοὺς εἰς θέαν κινήσασαν.

204. Ἀρίσταρχος τελέεσθαι, οὐ τετελέσθαι γράφει. 25

205. ἡς ὑπεροπλίγοι] πρὸ τῶν λόγων ἐνδέδωκε τῇ παρουσίᾳ αὐτῆς. τὸ δὲ τάχα ἄν ταχέως, καὶ τὸν ἔχθρὸν θεοφιλῆ εἶναι λέγουσα. οὐ πᾶς δὲ ὁ 30 φησὶν, ἀπολεῖται. διό φησιν ἡ θεὸς “μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί.”

207. αἴ κε πίθαι] τὸ σφριγῶν τοῦ θυμοῦ μαλακοῖς ἰάται λόγοις. ὅμως ἐκδειματοῖ, καὶ τὸν ἔχθρὸν θεοφιλῆ εἶναι λέγουσα. οὐ πᾶς δὲ ὁ 35 φιλῶν κηδεται, ὡς λύκος ἄρνα.

211. ἔπεσι μὲν ὄνειδισον] τεχνικῶς λίαν οὐχ ἄμα πάσης αὐτὸν ἐκκόπτει τῆς ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὡς ἰατρὸς οἶνον ἀπαγορεύων ὕδωρ δίδωσιν, οὕτως διὰ τὸ τοῦ μείζονος ἐκτρέψαι τὸ δλίγον συγχωρεῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος “τοῦ κε κορεσσάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις” (O. 33). 35

34. *ἐκτρέψαι] ἐκτρίψαι

35. *κε] καὶ

ἡ ὄνειδίσαι φησὶ τὸ ὑπομνῆσαι τῶν εὑργεσιῶν, ὡς Πορφύριός φησιν, ἦτοι ὡς ἀχάριστον αἰτιάσασθαι.

τὸ ἔπεισι μὲν ὄνειδισον ἀπρεπὲς θεᾶς εἰς λοιδορίαν. ἡ δὲ λύσις ἐκ τῆς λέξεως ὄνειδισον γὰρ ἔφη ἀντὶ τεῦ ὑπόμνησον τῶν εὑργεσιῶν, ὡς ἐγένοντο. ὄνειδισον γὰρ ἔφη, οὐ λοιδόρησεν. ὄνειδισμὸς δὲ ἐστιν 5 ἀνάμνησις εὑργετημάτων, ὃν τις παρέσχετο.

ἀναπταυστέον τὸν λόγον εἰς τὸ ὄνειδισον τὸ δὲ “ὡς ἔσεται περ,
ἄνε γὰρ ἔξερέω” ἀναγνωστέον ἐν ταῦτῃ.

212. τετελεσμένον ἔσται] εἴ μὲν ἀνθρωπός ἐστιν, δῶν φησὶν, εἰ
θεὸς, διαβεβαιοῦται. 10

214. ὑβριος εἶνεκα τῆσδε] μαλάσσουσα αὐτὸν συμφωνεῖ αὐτῷ
ώς ὑβρίσθη. τὸ δὲ ἡμῖν ὁρθοτοπεῖται· ἀντιδιέσταλται γὰρ, ἀντὶ τοῦ
ἡμῶν πείθου καὶ μὴ τῇ σῇ ὄργῃ. κακῶς οὖν Ἀρίσταρχος συστέλλει
τὴν μύν.

219. ἀργυρέῃ] τῇ ἀργυροήλφῳ. κάτη δὲ τὸ κωπίον ἤγουστον ἡ τοῦ 15
ξίφους λαβή. βαρεῖαν δὲ τὴν πρώην ἐπτερωμένην τῷ θράσει, ἡ τὴν
ἐτέρους τοῖς ὅπλοις βαρύνουσαν.

222. δώματ’ ἐς αὐγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαιμονας ἄλλους] τὸν τῶν
δαιμόνων τόπον μετωνυμικῶς ἐκάλεσεν. ἡ μόνους τοὺς ἄρσενάς φησι
τῷ Διὶ πρὸς Διόσιοτίαν ἔπεισθαι καὶ τὰς θηλείας καταλελεῖθαι. ἡ 20
ὅτι τὸ πάντες ἔκεισε ἀντὶ τοῦ οἱ πλείους τέτακται.

*δαιμονας καλεῖ τοὺς θεοὺς, ὡς ἐμπείρους πάντων καὶ ἕδριας,
ἢ ὅτι διαιτητάι εἴσι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἡσίοδος δὲ δαι-
μονας καλεῖ τοὺς ἐκ τοῦ ἥπτρος μεταστάντας, ὅντας δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ
Κρόνου βασιλείας, τοῦ χρυσοῦ γένους, λέγων αὐτοὺς φύλακας θη-25
τῶν ἀνθρώπων (Ο. 122).

223. ἀταρτηροῖς] ἀτηροῖς, καὶ πλεονασμῷ τῆς ταρ πυλλαβῆς
ἀταρτηροῖς, ὡς τὸ τάρροθος καὶ μετὰ τῆς ἐπί πριβέσθεως ἐπιτάρ-
ροθος.

225. *τὸ κυνὸς δώματ’ ἔχων ἐξ ὧν εἶδεν αὐτὸν ὄργιζόμενον 30
“ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.” τὸ δὲ “κραδίην δὲ λάφιο”
διὰ τὸ ἐπίφορον εἶναι εἰς τὸ λέγειν φεύγωμεν ὡς δειλόν πρὸς γὰρ
τοῦτο φαίνεται εἰρηκὼς ἐν τῇ Ἰλιάδι.

· Ἰσοκράτης Κόνου τῷ Ἀθηναίῳ στρατηγῷ τρία μαρτυρεῖ, ἐπιμέ-
λειαν, πίστιν, ἐμπειρίαν πολέμου. τούτων τὰ ἐναντία κατανοήσας 35
Ἀγαμέμνονος ὄνειδίζει· ἐξ αἰνοκοσίας μὲν γὰρ ἀμέλεια, ἀπιστία δὲ

ἔξ ἀναιδείας· καὶ πολέμων ἀπειρίαν ἡ δειλία ἐργάζεται. φαίνεται δὲ ἐν Ἰλιάδι ἐπὶ τρίτου αὐτὸν λέγων δειλὸν διὰ τὸ “φεύγωμεν σὺν τηνσί” (Il. 2, 140. 9, 27), μέθυσον δὲ διὰ τὸ “πλεῖαι τοι οἴκου κλοσίας” (Il. 9, 71). μάλιστα δὲ τῷ ἀναιδεῖ ἐπιμένει, ὅπου μὲν λέγων “ἄλλὰ σοὶ, ω̄ μέγ’ ἀναιδές” (158), ὅπου δὲ “ἀναιδέην ἐπιει- 5 μένε” (149), τῷ δὲ κυνῆτα (159), ἐπεὶ προμεμαρτύρηται αὐτῷ τὸ τῆς θέας ἵταπδν ἐν τῷ πρὸς Κάλχαντα. φύσει δὲ ἄλλήλαις αἱ κακίαι, ώς καὶ αἱ ἀρεταὶ, παρέπονται.

*Πορφυρίου. διὰ τί δὲ Ἀχιλλεὺς, λοιδορησάμενος Ἀγαμέμνονι τρία ταῦτα “οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὅμιματ’ ἔχων, κραδίην δὲ ἐλάφοιο” 10 οὔτε τῷ οἰνοβαρεῖ ἐπιμένει οὔτε τῷ κραδίην δὲ ἐλάφοιο, ἄλλὰ μά- λιστα τῷ κυνὸς ὅμιματ’ ἔχων, ποτὲ μὲν ἐπιφέρων “ἀναιδέην ἐπιει- μένε,” ποτὲ δὲ “ἄλλὰ σοὶ ω̄ μέγ’ ἀναιδές ἐσπόμεθα, ὅφρα σὺ χαί- ρης,” αὗτις δὲ “τιμὴν ἀρνύμενοι Μεγελάφ σοί τε κυνῆτα;” ἡ δὲ λύσις ἐκ τῶν προειρημένων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς τὸν Κάλχαντα, ἐν 15 δειχθεισῶν τῶν τῆς δράσεως φλογώσεων² ἔφη γὰρ “οἵσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπτετόστι εἴκτηρ.” τῆς γὰρ ἐμφανῶς πᾶσι γενομένης τῶν ὀφθαλμῶν μαρμαρηγῆς ἀναιδῶς ἐχόμενον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως πάθος συνεχῶς ἐπιφέρεται εἰς ὀπειδισμὸν τούτου πρὸς τοὺς τὰ ὅμοια ὄραν- τας ώς πρὸς μάρτυρας³. Ἰσοκράτης (p. 70 b) μὲν οὖν τρία περὶ 20 τὸν στρατηγὸν ὑπάρχειν ἀγαθὰ μαρτυρεῖ κοινὰ, λέγων “δεὶς ἦν ἐπι- μελέστατος μὲν τῶν στρατηγῶν, πιστότατος δὲ τοῖς Ἐλλησιν, ἐμπει- ρότατος δὲ τῶν πρὸς τὸν πόλεμον κινδύνων,” “Ομηρος δὲ κατηγορῶν τὰς ἐναργίας ταῖς ἀρεταῖς ταύταις κακίας τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐκθειά- ζει. ἐν μὲν γὰρ τῷ λέγειν οἰνοβαρῇ πολλὴν ὀλιγωρίαν ὀπειδίζει (τί 25 γὰρ ἐν μέθῃ ἐπιμελές;) ἐν δὲ τῷ πάντων ἀναιδέστατον ἀπιστίαν. ἡ δὲ ἀναιδρία πάντων μέγιστον ἐμπόδιον εἰς ἥγεμονίαν.

κραδίην δὲ ἐλάφοιο] λέγεται χολὴν οὐκ ἔχειν ἐν τῷ ἥπατι περικει- μένην ἡ ἔλαφος.

*ἄλλως. εἰσθασιοι οἱ ἄνθρωποι τὰ πλεονεκτήματα πολλάκις ώς 30 ἐλαττώματα προάγειν “στρεπτὴ γὰρ ἡ γλῶσσα βροτῶν” (Il. 20,

2. *τρίτου] τρίτην

τοῦ Ἐλληνος, omisso etiam τὸν ante πολέμον.

3. *τοι] τε

28. κραδίην—] Hoc primae manus scholion numero signatum est δ, proximum (ad v. 22?) numero 5'. Excidit igitur scholion ε'.

22. τῶν στρατηγῶν—τοῖς Ἐλλησιν]
Sic codex, terminationibus per compendia expressis, quae non intellexit Vill. qui τὸν στρατηγὸν—

248). ἐπεὶ γὰρ τοῖς βασιλεῦσι πλεῖον δέπτας οἶνου παρέκειτο ὁ ἔσσωματος χάριν, μέθην ὄνειδίζει· τὸ δὲ διὰ τὸ μὴ περιφρονεῖσθαι ἵσταμὸν ἀκαδειαν εἴπε· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν οἰκεῖον φάλαγγος βασιλεὺς προκινδυνεύειν, τοῦτο δειλίαν ὄνομάζει. οὐκ οἰητέον δὲ τοιοῦτον εἶναι τὸν Ἀγαμέμνονα, διὸ οἱ "Ελλῆνες ἐν τοῖς πρώτοις ἡρίθμονι" ^{“ἢ 5} Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος οὐδὲν ἢ αὐτὸν βασιλῆα" (Π. 7, 179). τρέτον δὲ αὐτὸν ἀριθμοῦσιν οὐχ ὅτι τὴν ἀρετὴν ἥττων ἔστιν, ἀλλ' ὡς ἥττων διὰ τὴν ἀρχὴν κινδυνεύειν ὀφείλοντα. εἰς τε τὸ πρός "Ἐκτορε μονομάχιον" ¹⁰ "ἄρτο τολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν" (Π. 7, 162)- ἀλλὰ καὶ τὴν ἀριστείαν αὐτοῦ ταῖς ἄλλαις παραβάλλων μείζονας ¹⁰ εὑροι τις ἄν. Διομήδης μὲν γὰρ ἡρίστευσεν ἀγνοούντων τῶν Τρώων τὴν μῆνιν Ἀχιλλέως· τὸν δὲ Αἴαντα ἡ τῆς σωτηρίας ἀπόγνωσις διηγείρε· καὶ Πάτροκλος ἡρίστευσεν Ἀχιλλέους νομιζόμενος· Ἀγαμέμνονι δὲ ἡσσήθησαν νικῶντες τῇ προτεραιᾳ καὶ ταῖς ναυσὶν ἐπαλεξόμενοι. καὶ ¹⁵ "Ἐκτωρ Αἴαντι μὲν καὶ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖς θαρρῶν εἰς μάχην ἔρχεται, Ἀγαμέμνονα δὲ ἐκκλίνει. ἀλλὰ καὶ ὁ Ζεὺς αὐτῷ παρανεῖ ²⁰ "ὅφρα μὲν κεν ὄράς τοι οὐδέποτε ποιέειν, ἐπειδὴ φαίνεται σπουδάζων περὶ πολλὴν οἶνου κτῆσιν. μόνῳ γὰρ αὐτῷ καὶ Μενελάῳ χίλια μέτρα οἶνου Εὔνεως πέμπει (Π. 7, 468), ὃ τε Νέστωρ ἐκ τῶν πραττομένων ὑπ' αὐτοῦ τὸ πλῆθος εἰδὼς ²⁵ τῆς τοῦ οἴνου συναγωγῆς φησὶ ²⁰ "πλεῖαί τοι οἶνου κλυσίαι, τὸν ὑῆς Ἀχαιῶν ἡμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν" (Π. 9, 71). αὐτός τε ὁ Ἀγαμέμνων προτρεπόμενος ἐπὶ πόλεμον προφέρει ²⁵ ἦν φέρει τιμὴν διὰ τοῦ ²⁵ "σὸν δὲ πλεῖον δέπτας ἀεὶ ἔστηχ" ὥσπερ ἐμοὶ, πίέειν" (Π. 4, 262). ὅθεν καὶ ἐπιστρεφέστερον ὄνειδίζων εἰς τὰ ³⁰ τοιαῦτα πῃ μὲν λέγει ³⁰ "πῃ ἔβαν εὐχωλαῖ," καὶ ἐπάγει ³⁵ "πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο" (Π. 8, 232). καὶ πάλιν εἰκόνα λαμ-

3. *εἴπε] οἱ.

φλαλαγγος βασιλει] * βασιλεῖ τῆς φάλαγγος

5. *Ἀγαμέμνονα] * Ἀγαμέμνονα οἷον νῦν λοιδορεῖ

* οἱ "Ελλῆνες] οἱ οἱ.

15. * Αἴαντι μὲν] μὲν Αἴαντι

17. * ὄράς] ὄρας

19. Πορφυρίου πομεν compendio expressum πρ.

βάσιν τὴν ἐκ τῶν συμποσίων “εἴπερ γάρ κ' ἔθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρώες τε” ὄρκωμόσια ποιησάμενοι, εἴτα ἐπάγει “Τρώων δ' αὐτε
ἔκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοεύειν, πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο”
(Il. 2, 127). καὶ τὸ τελευταῖον καὶ τὸν θάνατον ἐν “Αἰδου ἀφηγεῖται,
ώς ἀμφὶ κρατῆρα τραπέζας τε πληθούσας ἀπώλετο (Od. 11, 418). 5
τὸ δὲ “κυνὸς ὅμιλον” ἐλέγομεν ὅτι ἐξ ὧν εἶδεν αὐτὸν ὄργιζό-
μενον “ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην” καὶ “Κάλχαντα
πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν.” κραδίην δ' ἐλάφοιο ἀπὸ τοῦ
ἐπίφορον εἶναι εἰς τὸ λέγειν φεύγωμεν, καὶ τρὶς ἐν Ἰλιάδι φαίνεσθαι
τοῦτο εἰρηκότα.

10

227. οὐτε λόχονδ' ἴέναι] τοῦτο ἀριστοκρατικοῦ. ἂμα οὖν τῶν
ιδίων κατορθωμάτων ὑπομιμήσκει· ὅτι γάρ καὶ ἐλόχα, δῆλον ἀπὸ
Λυκάονος (Π. 21, 35).

229. ἦ —] περισταστέον τὸν ἦ. ἀρκτικὸς γάρ ἐστιν, ἀντὶ τοῦ
δή. ἀπολελυμένον δὲ τὸ σχῆμα, καὶ πολλὰς ἔχον περικοπάς. ἀπλη- 15
στον γάρ ἐστι πρὸς λοιδορίαν ὄργη. ὑποστικτέον δὲ εἰς τὸ εύρυν.

230. ἀντίον εἴποι] οὐκ εἴκεν ἀδικήσει τις, ἀλλ' ὡς ἀναιροῦντα τὴν
ἰσολογίαν διαβάλλει. ἐπεγείρει δὲ αὐτῷ τοὺς στρατηγούς.

231. δημοβόρος βασιλεύς] κινητικὰ ταῦτα τοῦ πλήθους μεγίστη
γάρ κατηγορία τὸ σφετερίζεσθαι τὰ κοινά.

20

233. ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι] ἐπιομνυθαί ἐστι
τὸ ὄμόσας καὶ ὑπισχυεῖσθαι, ἀπομνύναι δὲ τὸ ἀποφάσκειν. μέγαν δὲ
λέγεις ὄρκον τὸν ὡς ἀληθῶς παρ' αὐτοῦ τελεσθησόμενον.

234. τὸν τῆς βασιλείας ἔφορον ὄμνυσι θεὸν, ὡς εἰ τράπεζαν ἦ
πέλαγός τις ὄμόσας ἡ τοὺς ιδίους δεσμούς. ἐν σχήματι δὲ ἔφρασεν 25
ὅτι δημηγοροῦντι αὐτῷ δέδοται τὸ σκῆπτρον. διὰ δὲ τῆς ἐκκοπῆς
τὴν ἀπαλλαγὴν ἵσως τῆς συνηθείας αὐτοῦ δηλοῦ μόνος δὲ Ἀγαμέμ-
νων ἐσκηπτροφόρει. ὁ ποιητὴς δὲ νῦν μὲν τὸν Ἀχιλλέα, ἐν δὲ τῇ
Οδυσσείᾳ τὸν Τηλέμαχον ποιεῖ τὸ σκῆπτρον ἀποτιθεμένους. ἐπ'
ἐκείνου μὲν καὶ πλῆθος ἐξέχεε δακρύων· καὶ γάρ νεώτερος καὶ αἱ 30
συμφοραὶ δειναί· ὁ δὲ Ἀχιλλέας οὐκ ἀπολοφύρεται· οὐδὲ γάρ νέος
καὶ περὶ γυναικὸς ἡ μάχη.

238, 239. οἱ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται] εἰς δικαιοσύνην
παρακαλεῖ τοὺς ἄρχοντας, εἴ γε τὸ δίκαιον ἐγχειρίζει αὐτοῖς ὁ Ζεὺς,

15. * δὴ] ήδη

25. * δρόσοι] δρόσοι

31. οὐδὲ] οὐτε

παραφθειρομένου δὲ αὐτοῦ δίκαιας δώσουσι Διός. ἡ ὅτι οὕτω νομογρά-
φίας οὗσης ὁ λόγος τῶν βασιλέων νόμος ἦν.

242. *[Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο] προσυνίστησιν ἡμῖν τὸν* "Ἐκτορα λελη-
θότους ὁ ποιητής, μέλλων αὐτῷ χρήσεσθαι πρὸς τὰ ἐπιφανῆ τῆς
'Ιλιαδος ἔργα. πρὸς δὲ τὴν κατάπληξιν τῶν ἀκονόντων καὶ τὸ ἐπίθε- 5
τον αὐτοῦ δεδήλωκεν.

243. *Θηῆσκοντες πίττασι]* ἀναστροφὴ ὁ τρόπος· τὸ ἐκατίον γὰρ
γίνεται.

244. ἄριστον Ἀχαιῶν] ἡ τὸν ἐν Ἀχαιοῖς ἄριστέα, ἡ τὸν Θεο-
σαλῶν "Μυρμιδόνες δὲ καλοῦντο καὶ Ἔλληνες καὶ Ἀχαιοί" (Π. 10
2, 684).

245. ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαῖη] ὁ θυμὸς τὰ μετὰ χεῖρας
ἔχόμενα ρίπτει.

247. *Νέστωρ]* ἔστι μὲν ἔκγονος Ποσειδῶνος, ἐνεγκούτα δὲ ἄρχεις
νεῶν γεραίτερος δὲ τάντων καὶ ἡδύγλωττος. οἱ περὶ Οδυσσέα γὰρ 15
παραινοῦντες ἐδόκουν βοτκεύειν. ἀλλ’ οὔτε Μενέλαος ἐδύνατο παραι-
νεῖν· τῷ μὲν γὰρ ἀδελφῷ προστιθέμενος ἀπήρχθετο Ἀχιλλεῖ, τῷ δὲ
Φοίνικι ταμιεύεται τὰς λιτάς. ἐν κινδύνοις οὖν παρεισάγων τὸν Νέ-
στορα πολλὴν αὐτῷ μαρτυρεῖ λόγων εἰδῆσιν. προσυνίστησι δὲ τὸ
εἶδος τῶν λόγων ὡς προσηγένες καὶ καταστέλλειν ὄργὴν δυνάμενον· ὁ 20
γὰρ αὐτοῦρὸς λόγος θυμὸν ἀναζωπυρεῖ.

248. *ἡδυεπῆς ἀνέρουσε]* καὶ ἐκ πατέρων ἔχων αὐτὸν ἐπαινεῖν, οὐκ
ἀναγκαῖον ἥγείσατο. οὐδεὶς γὰρ λόγος εὐγενείας ὅσον λόγων δυνά-
μεως ἐν τοιούτῳ καιρῷ. τὸ δὲ προνοητικὸν τῶν ὁμοφύλων γεωμικὴν
αὐτῷ περιτίθησι κίνησιν. οὐδὲ γὰρ γέροντα μέμψαιο κυβερνήτην ἐν 25
καιρῷ τοῦ κινδύνου ὑπὲρ τὸ δέον κινούμενον.

249. **γλώσσης]* ἡ γλῶσσα σημαίνει τρία, αὐτό τε τὸ σῶμα, καὶ
τὴν διάλεκτον, καὶ τὸ ἀπεκενωμένον τῶν λέξεων.

μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδῆ] μέλιτος διὰ τὸ πείθειν ἐτοίμως· ῥέε
δὲ διὰ τὸ ἀνεμπόδιστον. ἔσικε δὲ ἀποτείνεσθαι εἰς ἑαυτὸν ὁ κατὰ 30
συλλογισμὸν ἐπαινος.

250. τῷ δὲ ἥδη δύο μὲν γενεὰὶ μερόπων] δύο τριακονταετηρίδες
παρεληλύθεσαν ἐπ’ αὐτῷ. ἡ γὰρ γενεὰ λέχει ἐτῇ τελείᾳ γὰρ αὐτῇ
πρὸς γένεσιν ἥλικια. οἱ συντεχθέντες μὲν οὖν αὐτῷ ἀπολάθεισαν

3. *λεληθότως] οτι.

5. *ἔργα] οτι.

33. *ἐπ’ αὐτῷ] ἐπὶ αὐτοῦ

ὑπὲ Ἡρακλέους, οἱ δὲ συντηρθέντες συνεστράτευσαν αὐτῷ ἐν Βουιτρασίῳ κάκεῖ διόλογο, ἥρχε δὲ τῷν οὐών αὐτῶν. ἔστιν οὖν ἐβδομηκοντάρης· δύο γὰρ γενεὰς πληρώσας εἰς τὴν τρίτην κατελέγετο, ἀμέλεις καὶ τὴν Ἐκαμῆδην ἔχεις καὶ μετὰ τὸν νόστον τῇ γυναικὶ σύνεστι. ἡ γενεάς φησι τὴν τε τῷν πατέρων ὑφ' ὃν 5 ἐγενήθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτῷ συνήλικες, καὶ τὴν τῷν ἀδελφῶν, οἱ ὑφ' Ἡρακλειδῶν ἐφθάρησαν. ἄρχει δὲ τῷν παίδαιν τῷν ἑαυτοῦ καὶ τῷν ἄλλων, τῆς τρίτης αὐτῶν οὐσης γενεᾶς. καὶ γὰρ ὁ ληγούσης ἡμέρας ἐπιδημήσας καὶ τῇ τρίτῃ ἐξ ἐνθειοῦ ἐξίλιν διὰ τρίτης ἀποδηματικῆς λέγεται, καίτοι μίαν μόνην τελέσας τὴν μέσην. ἡ δὲ ἐπειδὴ 10 ἡ γενεὰ λέχει ἔτη, αὐτὸς δύο πληρώσας εἰς τὴν τρίτην κατελέγετο, ὥστε δύο γενεαὶ ἀνθρώπων ἐφθάρησαν. οὐχ ὅτι δὲ ἀνθρώπων δύο ἀπέθανον γένη, τοῦτο φῆσιν, ἀλλ' ὅτι δύο περιοδικαὶ γενεαὶ ἦτοι τριακονταετίαι. οὗτοι δὲ τούτου φρασθέντος, καίτοι εἰς ἔνθει τινες τῷν σὺν αὐτῷ γηρασάντων, δύμας αἱ περιοδικαὶ δύο γενεαὶ διεφθάρησαν. 15 αὐτὸς δὲ καύαρχος ἦν τῷν ἐν τῇ τρίτῃ γενεῇ γενομένων, οἱ ἥγεν τὴν στρατεύσιμον ἥλικίαν καὶ πρὸς τὸ πολεμεῖν χρήσιμον.

μερότων] ἀπὸ Μέροτος τοῦ¹ Ταυτος, ὃς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν πρῶτος συνέκισε τοὺς ἀνθρώπους. ἡ τῷν μοιρούντων περὶ τὴν ὄστα^{2c} ἡ τῷν παρεξῆλλαγμένην φωτὸν ἔχοντων.

251. οἱ οἱ]³ οἱ μὲν εὐθεῖαι ἀρτὶ γενικῆς, ὡς τὸ “οἱ δὲ δύο σκόπελοι” (Od. 12, 73), οἱ δὲ οἵτινες αὐτῶν, τῷν ἀνθρώπων δηλονότι· καὶ ἔστι τὸ δεύτερον οἱ ἀρτὶ τοῦ αὐτῷ. οἱ δὲ πρὸς τὴν γενεαῖ, ὡς φάλαγγες ἴσταμενοι.

ἄμα τράφεν ἥδ' ἐγένοντο] ὡς ἀμφιέσασα καὶ λούσασα (Od. 5, 25 264), ἔσω εἰσήγει (Od. 17, 30).

252. τριτάτοισιν] τοῖς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γενέσεως τρίτην ἥλικίαν ἔγουσιν.

254. ἂ πόποι]⁴ ὅταν τὸ πρᾶγμα προσίμιον ἢ τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάθει, οὐ δεῖ παρίζειν ἐτέρῳθεν προσίμια. ἔχει δὲ τὴν προσοχὴν ἀπὸ 30 ἀλοφυρμαῦ ἀρξάμενος. δημητηρικῶς δὲ τὰς δύο παρίστησιν ἡπείρους αὐτοῖς, τὴν μὲν πενθήσουσαν, τὴν δὲ χαρησομένην, πρὸς κατήφειαν ὕγειναν αὐτούς.

1. ‘Ἡρακλέους—υἱῶν αὐτῶν] *“Ἡρακλέους οἱ δὲ συντηρθέσαστες οὐ συνεστράτευσαν· αὐτὸς δὲ “οὐ μη ἐπέτρεψε γήραι λυγρῷ” (Πλ. 10, 79). τῶν οὐν υἱῶν αὐτῶν ἥρχεν

255. ἢ κεν γηθήσαι Πρίαμος] ἐρεθιστικὸς ὁ τῶν ἔχθρῶν ἔπαινος· καὶ δὴ μὲν Πριάμου Ἀγαμέμνονα, δὴ δὲ "Εκτόρος Ἀχιλλέα ἐρεθίζει, οὗ τὸ ὄνομα ἐφυλάξατο, ἵνα μὴ δοκῇ συνηγορεῖν Ἀχιλλέα.

257. ταῦτα πάντα] αὐξῆσιν ἔχει ἡ δεῖξις καὶ οἱ ἀριθμοί. τὸ δὲ μαρτυρέοντι διὰ τὴν ξιφουλκίαν. 5

258. φυλάττεται τῆς περὶ ὁ τόνος, κἄν τε ἀντὶ τῆς ὑπέρ ἐστε, κἄν τε πρὸς τὸ ἐστέ φέρηται. τὸ δὲ βουλήν διὰ τοῦ ν καὶ οὐ δεὰ τοῦ ι, ὡς φησιν Ἡραδιανός.

261. καὶ οὐ ποτέ μ' οἴ γ' ἀθέριζον] ἀνεπαχθὲς τοῦτο, παρὰ τοὺς ἀθέρας, οἱ εἰς οὐδὲν συντελοῦντες ἀνεμόφθοροι γίνονται. σημαίνει δὲ ιο τὸ ἀπεκύρωττον καὶ ἀδόκιμον ἔκρινον. μαλακτικώτατον δὲ τοῖς θυμού- μένοις μῆδος, ὥσπερ καὶ Φοῖνιξ φησὶ πρὸς Ἀχιλλέα.

*ἀθέριζον] ἀπέκρινον, ἡτίμων ὡς οὐδενὸς ἄξιον, ἀπὸ τῶν ἀποκρι- μένων ἀθερῶν. ὥσπερ οὗτοι ἀπὸ τῶν καρκῶν ἀποκρίνονται. οὕτοτέ με ἐν ἀθερῶν μοίρᾳ εἶχον. ταυτὸν δέ ἐστι τῷ "οὐ τι ἀπόβλητον ἔπος 15 ἐσσεται." καὶ τὸ οὐχ ἄλιον, καὶ ἵσου τῷ οὐκ ἀθερίζω, οὐκ ἀποβαλεῖν ἄξιον τῶν θαλάμων.

262. οὐδὲ ἴδωμαι] ἀπολογούμενος ὑπὲρ ὃν ἡλάττωσεν αὐτοὺς, οὐδὲ ἔσεσθαι τοιούτους λέγει· τοῖς γὰρ ἀποθανοῦσιν οὐδεὶς φθονεῖ, ἐπειδὴ τὸ ἀπὸν ἀνεμποδίστῳ εἰνοίᾳ τετίμηται. οὐ παρέθετο δὲ τὰ 20 ἐν Πελοπονῆσῳ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἐν τῷ πρὸς Ἡλείους πολέμῳ. οὐ γὰρ οὗτοι τὸν Ἀγαμέμνονα πείθειν προτρέπετο ὡς τὸν Ἀχιλλέα, ὃν εἶδε σπώμενον τὸ ξίφος. καλῶς οὖν ἀπὸ Θετταλικῶν παρανεῖ, ἐπειδὴ κάκείνοις περὶ γυναικὸς ἦν ἡ στάσις, ἵν' ἐξ ἐτοίμου τῷ μύθῳ τούτῳ πείσῃ αὐτόν. 25

264. παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ ἀπὸ τοῦ ἐ ἀρχεται τὸ Ἔξαδιον, δ καὶ ἅμεινον, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις ἀπὸ τοῦ ξ.

266. κάρτιστοι δὴ κεῖνοι] κάρτιστοι μὲν οὗτοι τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνοι δὲ κράτιστοι πρὸς τὰ λοιπὰ συγκρινόμενοι θηρία. ἐκ Στίλβης μὲν οὖν τῆς Πηνειοῦ κόρης καὶ Ἀπόλλωνος γέγονε Λαπίθης, ἀφ' οὗ 30 Λαπίθαι. ἔξήκοντα δὲ τοὺς ἐπισημοτάτους αὐτῶν καταλέγει Πορφύ- ριος. οἱ δὲ Κένταυροι κατὰ μὲν τοὺς ποιητὰς λέγονται Ἰξίονος καὶ νεφέλης· τινὲς δὲ Δουλίδι Ἰξίονα μιγῆναι, ἀμα δὲ καὶ Πήγασον τὸν πτερωτὸν κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα, ἐξ ὧν γενέσθαι Κένταυρον, ἀφ' οὗ πολὺ πλῆθος γίνεται· ο δὲ Χείρων δοκεῖ ἐκ Κρόνου γεγενῆσθαι. ἀσελ- 35

17. θαλάμων] θαλά-

γεῖς δὲ λέαν γεγόνασιν. ἐκ Φολόης δὲ αὐτοὺς Ἡρακλῆς ἐδίωξεν εἴτα
ἔκου εἰς τὸ Πήλιον.

268. θηροὶν Αἰολικῷς ἡ φυηρέσιν, τοῖς τὴν φύσιν ἥρμοσμένοις.
ἔκου δὲ περὶ τὸ Πήλιον καὶ τὴν Οἴτην. τὸ δὲ ἀπώλοντο, ἵνα μὴ
ζητῶμεν τὸ γένος αὐτῶν. 5

269. ὅμιλον] οὐκ εἶπεν ἐπεκούρουν οὐδὲ συνεμάχουν· οὐ γὰρ ἂν
αὐτοῖς συνεμάχεις μὴ ὁν καὶ παρόμοιος.

270. τηλόθεν ἐξ ἀπίτης] τῆς πόρρωθεν οὖσης, ἐκ τοῦ ἦμα.
καλέσαντο γὰρ] ἐπεὶ ἐνδέχεται τὸν ἀποθεν οἰκοῦντα αὐτεπάγ-
γελτον ἥκειν, δόξης ἔνεκεν φησιν ὅτι μετεπέμψαντο καὶ οὕτως ἥκειν. 10

271. κείνοισι δὲ ἀν οὗτις] παρεστάγει τοὺς πάντας ἥσσωμένους
αὐτοῖς, ἵνα τῇ συμβούλῃ δοκοῖεν καὶ τῶν κρειττόνων περιγεγεγόθωσι. Πηλέως δὲ οὐκ ἐμνήσθη ὡς Ἀγαμέμνονος φίλος, καὶ ἵνα μὴ δοκῇ
Ἀχιλλέα μᾶλλον ἐλέγχειν, εἴ γε δὲ πατὴρ αὐτοῦ τι ἡπίστατο, αὐτὸς
δὲ οὐ. 15

273. διὰ τοῦ ἐ τὸ ξύνιεν, ὡς τὸ “αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν” (Il. 3, 1).

275. μήτε σὺ τόνδι ἄγαθός περ ἐάν] διὰ τῆς δευτέρας συλλαβῆς
διδωσιν ὑπόνοιαν ὡς οὐδὲ τὸν ἄλλον ἀναυθέτητον ἔασει. ἤρξατο δὲ
ἀπὸ Ἀγαμέμνονος, ὅτι αὐτὸς ἥρξε τῆς στάσεως καὶ τὰ δοθέντα
ἀφῆρετο, καὶ μᾶλλον συνήθης ἦν τῶν ἄλλων τῷ Νέστορι (διὸ 20
παρρησιάζεται), καὶ διὰ τὸ θυμῷδες Ἀχιλλέως. προκαταστέλλει
δὲ τὸν θυμὸν διὰ τοῦ ἄγαθος, ὅ ἐστι, μὴ θελήσῃς ἀνάξια σαυτοῦ
ποιῆσαι.

277, 278. Πηλείδη θέλη] Ἄρισταρχος οὗδένει τὴν δῆ, τὸ πλῆρες
λέγων ἔθελε· ἀεὶ γὰρ τὸ ἔθέλω παρὰ τῷ ποιητῇ ἀπὸ τοῦ ἐ ἀρχεται. 25
ἐπταῦθα δὲ διὰ τὸ μέτρον ἀποκοτὴ μὲν τοῦ ὄνόματος ἐγένετο, μετά-
βασις δὲ τοῦ ἐ εἰς ἥ.

ἐριζέμεναι βασιλῆς ἀντιβίην] πολλάκις πολλαχοῦ ἄγαθὸν ἡ ἔρις·
διὸ ἀντιδιαστέλλων ἐπήρευκε τὸ ἀντιβίην, τὸ μετὰ βίας καὶ φιλο-
νεκίας δηλῶσαι θέλων. ἐν γὰρ ταῖς μέσαις τῶν λέξεων τὸ μὲν 30
ἄγαθὸν δίχα ἐπιθέτου φησὶ, τὸ δὲ φαιῦλον μετὰ ἐπιθέτου. καὶ τὸ
μὲν ἄγαθὸν, ὡς τὸ “δῶκε μένος καὶ θάρσος” (Il. 5, 2), τὸ δέ

1. Φολόης σογγεῖ pro Φλόης.

24. Hoc scholion (numerico po-

10. *μετεπέμψαντο] μετεπέμψατο tatuin ry') legitur post proximum

12. *δοκοῖεν] δοκοῖστο

(48).

14. ἡπίστατο] * πέπεισται

κακόν “καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε” (Il. 4, 339). πρόσκειται γὰρ τὸ κακοῖσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄμφω εὐρεῖν ἐν ἐνὶ στόχῳ· “ἄλλ’ ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ’ ἔμαθεν, οὐκ ἐθελήσει ἔργον ἐπει-
χεσθαι” (Od. 17, 226). ἵδου γὰρ τὸ ἔργον χωρὶς ἐκτέθειται.

πρῶτα μὲν καὶ πρῶτον τὰ ἐπιρρήματα, τὸ δὲ πρώτως ἀντὶ τοῦ 5
ἔξυχως.

279. σκηπτοῦχος βασιλεύς] τὰ μὲν Ἀχιλλέως πλεονεκτήματα
πλείονα, τὸ δὲ Ἀγαμέμνονος ἐν, ὅπερ δὴ πολυλογῶν ἀντισηκοῖ τοῖς
ἄλλοισι.

*πῶς τοῦτο ὁ Νέστωρ εἴρηκεν; ἄρα δύναται τις βασιλεῦσσαι 10
χωρὶς τῆς τοῦ θεοῦ βουλῆς; ῥητέον οὖν ὅτι καλῶς τοῦτο εἴρηκεν·
οὐ γὰρ ἀπαντεῖ παρὰ τοῦ Διὸς ἔχοντος τὸ σκῆπτρον οὐδὲ τὴν
ἀρχὴν τάιτην, ἀλλὰ μόνοις οἱ ἀγαθοί. εὐλόγως δὲ εἴπεν ὅτι τὸ
μὲν ἄρχειν ἀπὸ θεοῦ ἐστὶν, οὐ μέντοι καὶ πᾶς ἄρχων καταβύμιός
ἐστι τῷ θεῷ ὡς παραχρώμενος τῇ ἴδιᾳ ἐπιθυμίᾳ ἀπρεπῶς, τοῦ θείου 15
παραχωροῦντος αὐτῷ καὶ ἀφροντιστοῦντος τοῦ τοιούτου.

281. ἀλλ’ ὅδε φέρτερός ἐστι] οὐ γὰρ γενναιός τις ἀνὴρ εὐσθενής
τε καὶ εὐγενής ἄρξει βασιλέως, τούναντίον δὲ, ἐπειδὴ καὶ θείας
λήγεως ὁ βασιλεὺς τυγχάνει.

282. αὐτὰρ ἔγωγε] πρὸς δυσάπησιν μὲν ἴδιαν ὄριζεται χάριν, ὡς 20
ὑπερέχοντα δὲ παρακαλεῖ. ὑψοῦ δὲ καὶ Ἀχιλλέα ὡς δίχα αὐτοῦ
οὐδὲν ὄντων τῶν ἄλλων Ἀχαιῶν.

283, 284. μέγα πᾶσιν ἔρκος] πιθανῶς προσέθηκε τὸ μέγα, ἐπεὶ
ἔρκος φησὶ καὶ τὸν Λίαντα.

289. πᾶσι δὲ σημαίνειν] ἴδιον τῶν θυμουμένων ἐπανακυκλοῦν τὰ 25
αὐτά· οὐδέποτε γὰρ οἶονται ἱκανῶς εἰρηκέναι. καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα
ἐπιβολὴ, ἐν μιᾷ περιοδῷ ἀρχὰς πλείους ἐπιφερόμενον. οὗτος ἔχει
καὶ τὸ “ἐν δὲ ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δὲ ὁλοὴ κήρ” (Il. 18,
535). ἐκτὸς εἰ μὴ τὸ κρατεῖν σημαίνει τὸ ικανόν, ἀρχειν δὲ τὸ ἀνάσ-
τειν, ἐπιτάσσειν δὲ τὸ σημαίνειν. κινεῖ δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ φθόνον ὡς 30
οὐχ ὑπὲρ τῆς Βριστηΐδος, ἀλλ’ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς πρὸς αὐτὸν διαφέρο-
μενη.

αἱ τινὲς οὐ πείσεοθαι οἵτω] ἦθος ἔχει ὁ δισταγμός.

290. ἦθος ὑποφαίνεις ὁ λόγος, εἰ κατ’ ἐρώτησιν ἐκφέρειτο.

7. σκηπτοῦχος—] Scholion *ιδ*, v. 294. Scholion *ιε* nullum est.
post quod sequitur scholion *ιε* ad

292. ὑποβλήθην] σύμβολον θυμοῦ μὴ ἀνέχεσθαι διεξοδικῶς κατηγορίας.

293. δειλός] μέγιστον ὄνειδος ἄριστος ὃν οἴεται τὴν δειλίαν.

294. εἰ δὴ σοί] ὄρθοτονεῖ Ἡραδιανὸς τὴν σοί δῆλον γὰρ κακ τῆς γραφῆς. εἰ γὰρ ἦν ἐγκλιτικὴ, ἐγράφετο ἄν διὰ τοῦ τ.⁵

295. ταῦτα ἂν ἐμοὶ ἐκιτάττεις. τὸ δὲ ἐμοὶ διὰ τὴν ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἄλλοισιν ὀφείλει ὄρθοτονεῖσθαι.

296. ἔγωγ' ἔτι] ἔαν μὲν ἔτι, ἡθικῶς, ἔαν δὲ τί, ἀποφατικῶς λέγεις. ἅμεινον δὲ ἔτι διὰ τὸ καὶ τὸ δῶν ἡθικὸν εἶναι.

298. οὗτοι ἔγωγε μαχέσσομαι] ἔγω ωὐκ ἐνδόντα Ἀγαμέμνονα, οὐ καὶ δὴ αὐτὸς μεγαλοφυῶς εἴκει πέκεισται γὰρ μετανοήσειν αὐτὸν. ἔτοίμως δὲ ἀποδιδοὺς διαβάλλει τὸν μόγις δόντα Χρυσῆδα ὑπὲρ πάντων.

οὐ μὲν τυραννικὸν αὐτόν φησιν, οὐ δὲ τὸ ἐναντίον παύσεσθαι φησιν ὑπεικόμενος.¹⁵

μαχήσομαι] οὐ μὲν Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἥ γράφει, οὐ δὲ Ἡρακλέων τὰ μὲν ὄνόματα διὰ τοῦ ἥ, ὡς τὸ “μαχητὴς Τυδεύς” (Il. 5, 801), τὰ δὲ ῥήματα διὰ τοῦ ἔ καὶ τῶν δύο σσ, ὡς τὸ “Σολύμοιστι μαχέσσατο” (Il. 6, 148). ὁ καὶ ἅμεινον.

299. οὔτε τῷ ἄλλῳ] ἵνα μὴ νομισθῇ πρὸς ἕνα μόνον ἀξιόχρεως εῖται μάχεσθαι. ἡ ὡς κοινωνὸς τῆς ὑβρεως τοὺς Ἑλληνας συμπεριείληφεν, οὐκ ἐπαμύνοντας αὐτῷ στερουμένῳ τῆς δωρεᾶς, καὶ πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν βίᾳ, ἀλλ’ ἐθελοντὴς δεδωκέναι

*τὸ τῷ σημαίνει πέντε, ὄνομα, ἄρθρον, ἀντωνυμίαν, σύνδεσμον αἵτιολογικὸν καὶ ῥῆμα. ὄνομα μὲν ὡς τὸ “οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ”²⁵ ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ τινί. ῥῆμα δὲ ὡς τὸ “Κύκλωψ τῇ, πίε οἶνον” (Od. 9, 347). (ἔστι γὰρ τὸ τῇ ἀντὶ τοῦ λαβέ.) ἄρθρον δὲ οὔτως ὡς τὸ ἔοικε τῷ δεῖνι (Il. 11, 613). ἀντωνυμίαν δὲ ὡς “τῷ μιν ἔεισάμενος” (Il. 2, 22). σύνδεσμον δὲ αἵτιολογικὸν ὡς τὸ “τῷ

8. *ἀποφατικῶς] ἀποφατικῶς

14. *παύσεσθαι] παύσασθαι

15. ὑπεικόμενος] Sic etiam Lips.

20—23. ἵνα μὴ—δεδωκέναι] Post hoc primae manus scholion, numero λ' notatum, sequuntur verba scholii versus 300 extrema μη ἀκρατῆς εἶναι δοκῆ—τὸ δὲ ἀνανδρας,

quasi haec scholii λ' pars sit posterior. Animadixit errorem scri-

ba secundus qui ante μὴ ἀκρατῆς in margine supplevit, hand dubio ex alio codice, verba nunc in initio scholii ad versum 300 posita διὰ τί δ 'Αχιλλεὺς—ῥητεὸν οὖν ὅτι ὅπες

σε καὶ οὐ δύναμαι” (Od. 13, 351). ἀπὸ τοῦ διό· ὅταν μέντος ἄρθρον σημαίη ἐνικὸν μόνης δοτικῆς πτώσεως, περισπάται, δυϊκὸν δὲ εὑθείας καὶ αἰτιατικῆς βαρύνεται.

300. *Πορφυρίου. διὰ τί ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν μὲν Βριστῆδα φησὶ δώσειν “χερσὶ μὲν οὐτὶ ἔγνωγε μαχέσσομαι εἶνεκα κούρης,” “τὸν δὲ 5 ἄλλον δὲ μοί ἔστι θοῇ παρὰ τὴν μελαίνην” οὐδὲν προτίεσθαι φησιν ἀνευ πολέμου, καίτοι περὶ τὴν Βριστῆδα τὸν ἄλλον μᾶλλον σπουδάζει; ῥητέον οὖν ὅτι ὅπως μὴ ἀκρατής εἴναι δοκῇ, ἀποδοῦναι, εἰ καὶ πλείω τὸν ἄλλον, ἢν φησὶ φείδεσθαι, προσίστεο· καὶ ὅτι νόμος ἦν τῷ βασιλεῖ ἐξαιρεῖσθαι τὰ πρώτα. ἐγένετο δὲ ἡνὶ πάντα τὰ τὸν αἰγμαλωτιδῶν ἀνα- 10 δάσιμα τῆς Χρυσηΐδος ἀποδοθείσης, ὅποτε παρηρόμει μὴ δοὺς τὴν αἰρεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἐξην γὰρ αὐτῷ ὅτι βούλοστο λαβεῖν· διό φησιν “ἢ τεὸν ἡ Αἴαντος ἢ Ὁδυσσῆος,” καὶ πάλιν “αὐτὰρ ἐμοὶ γέρος.” Ὅποτε εἰς μὲν τὸ τὸν αἰγμαλωτιδῶν ἀναγκαῖον ἦν εἴκειν· τὸν δὲ ἄλλον εἴ τι ἐλάμβανεν, ὡς ὑβρίζοντι οὐκ ἐπέτρεψεν. οὕτε γὰρ ἀδικεῖν δεῖ 15 οὔτε ἀδικεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ πονηρίας ἔστι, τὸ δὲ ἀνανδρίας.

301. ἀνελών] ὑφ' ἐν τὸ ἀνελών προείρηται γὰρ “οὐκ ἂν το φέρεις.”

ἀέκοντος] δασυντέον τὸ ἀέκοντος· κατὰ στέρησιν γάρ ἔστι τὸ ἄ-

302. πείρησαι] προπαροξύνεται· προστακτικὸν γάρ ἔστιν ὡς τὸ 20 “σὺ δὲ φράσαι” (83).

303. ἐραήσει] παρὰ τὴν ἐραήν, ὅτοι ὄρμήσει. ἐναργῶς δὲ πέφαται τὸ περὶ τὸ δόρυ μεθ' ὄρμῆς ἐκχεόμενον αἷμα. καὶ ταύτας ἐμψύχους ἔλεγεν εἴναι παρ' αὐτῷ λέξεις Ἀριστοτέλης.

304. ὡς τώ γ'] ὁ τρόπος παραγραφή· μετιὼν γὰρ ἐπὶ ἐτέρων 25 διήγησιν τούτῳ χρῆται.

305. ἀνστήτην] ὥσπερ ἀνασχεθέειν ἀνσχεθέειν, οὗτος ἀνστήτην ἀνστήτην.

307. εἰκότως τῷ Ἀχιλλεῖ θυμικῷ ὅντι ἥπιος ὡν Πάτροκλος πάρεστι πρὸς τὸ τὸν θυμὸν αὐτοῦ μαλάσσειν. ὅτι δὲ πρᾶός ἔστι 30 δῆλον ἐξ ὧν δίκτείρεις τοὺς Ἀχαιούς· Εὐρύπυλον μὲν γὰρ ἴαται, καὶ περὶ τὸν λοιπὸν Ἀχιλλεῖ παρακλαίει. καὶ Μενέλαος περὶ αὐτοῦ φησὶ “νῦν τις ἐνηίης Πατροκλῆος” (Il. 17, 670). κατ' ἐξοχὴν δὲ

4. *Πορφυρίου] ομ.

5. οὗτοι] οὗται corr. a m. sec.

16. *ἀνανδρίας] ἀνδρίας

19. στέρησιν] στέρησιν

Ιδιαζόντως εἶπε περὶ αὐτοῦ καὶ νῦν, ἵνα ἀξιόχρεως ἦ, ὅταν τελευταῖον αὐτὸν εἰς τὴν μάχην ἐγείρῃ.

308. Ἀτρεΐδης δ' ἄρα] αὐτεπαγγέλτους ἔχουσι τὰς ἐποίας οἱ στέχαι, ὃν ἀφελῶν τις ἡ προσθεὶς μᾶλλον ἀδικήσεις. δῆλον δὲ ὅτι οὐκ ἐθαλάσσευσόν τινες τῶν νεῶν, ἐπεὶ τίς χρέα νεουλκίας; ἔστι δὲ 5 ὅμοιοτέλευτον τὸ σχῆμα· πρόερυσσεν, ἔκρινεν, βῆσσεν, εἶσεν ἄγων.

311. εἶσεν ἄγων] ἀναγαγγὼν τὴν Χρυσῆνα εἶσεν. ὁ μετὰ δώρων δὲ αὐτὴν μὴ διδοὺς μετὰ προσθήκης ἀποδίδωσιν, ἐξυπηρετούμενος πρὸς δυσώπησιν τοῦ θεοῦ.

312. κέλευθα] τὰς ὁδούς. ὡς ἀπὸ τοῦ δίφρους δίφρα, οὗτος ἀπὸ τοῦ κέλευθος κέλευθα· καὶ ἔστι μεταβολὴ γένους. διὰ τί δὲ μὴ καβαροὺς ἐκπέμπει; ὅτι προιρυγματέρα τῷ θεῷ ἡ ἀπόδοσις. Ψυχαγωγεῖ δὲ διὰ τούτου καὶ τὸ πλῆθος, ὡς ἥδη καθαρθέντες εἰεν διὰ τὴν τοιαύτην ἀπόδοσιν.

314. οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματα βάλλον] ἀπεκα- 15 θάροντο καὶ εἰς τὴν θάλατταν τὰ περιττώματα καὶ καθάρματα ἔβαλλον. Ἰακὼς δέ ἔστι τὸ βάλλον, κατὰ ἀποκοτήν· τὸ δὲ ὄνομα ἔστιν ὀλόκληρον.

316. ἀξιοκρεπῆς ἡ παρὰ τὸν αἴγιαλὸν θέα. μεγαλοφυεῖς δὲ καὶ αἱ ἐπιτελούμεναι θυσίαι· τοῦτο γὰρ δηλοῦ τὸ τελησσότας. 20

317. κνίση δ' οὐρανὸν ἵκεν] ὑπ' ὄψιν ἤγαγεν ἄμα τῷ μέλαινι τοῦ καπνοῦ συναναμισγομένην τὴν λευκότητα τῆς πιμελῆς φανταστ- κῶς.

320. Εὔρυθάτης] ἄλλος ὁ κατὰ Ὁδυσσέα Εὔρυθάτης (Il. 2, 184) καὶ ἄλλος οὗτος. 25

321. ὀτρηροῖ] παρὰ τὸ ὄρῳ τὸ ὄρμῳ. θεράποντες δὲ οἱ τοὺς κρείσσους δι' ὀφέλειαν θεραπεύοντες, ὡς Ἐτεωκεὺς καὶ Μηριόης. ὄμωνύμως δὲ καὶ οἱ δοῦλοι θεράποντες λέγονται.

322. ἔρχεσθον κλισίηρ] ὑβριστικὸν τοῦτο. οὐ γὰρ ἐντυχεῖν Ἀχιλλεῖς κελεύει, ἀλλ' ὡς ἐαυτοῦ οὖσαν ἄγειν. βασιλικὸν δὲ καὶ 30 τοῦτο, τὸ δι' ἄλλων πειρᾶσθαι, καὶ οὕτως ἐπιχειρέει.

324, 325. δόγματιν ἀπὸ τοῦ δώω, ἐπεὶ δύο δεῖ λαμβάνειν τὰς ἐπεκτάσεις, ἐάν ἔστιν ἀπὸ τοῦ δῶ. τὸ δὲ ἔλωμα ἀντὶ τοῦ ἔλουμα ἡ ἔλοιμην.

20. * αἱ] οι.

33. ἐάν ἔστω] Soloce pro ἐάν ὦ

323. βδελυρώτερον τὸ ἐπὶ πλειόνων ἀσχημονεῖν “πάντες δέ με πεφρίκασιν” (Π. 24, 775) ἀντὶ τοῦ βδελύσσονται.

326. κρατερὸν δὲ ἐπὶ μῦθον ἔτελλε] ἐπέτελλεν, συνεχῶς ἐπέταττεν.

327. τῷ δὲ ἀέκοντε] εἰκότως⁵ καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα γὰρ δεδοίκασε, καὶ πρὸς δὺν ἀποστέλλονται.

329. παρά τε κλισίῃ] πλησίον τῆς σκηνῆς.

τηὴ μελαίνῃ] διὰ τῆς μελαίνης ὥρας τὸ σκυθρωπὸν τῆς ἔδρας δηλοῖ.

330. οὐδὲ ἄρα τώ γε ιδὼν γήθησεν] μεμετρημένη ἡ διάθεσις, οὗτε πλέον λυπουρένου, ἀγενὲς γὰρ, οὗτε ἡττού, ἀσυμπτάθες¹⁰ γάρ. εὖ δὲ τὸ αἰδεσθῆναι, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπὶ τοιαύτην χρείαν ἐληλυθότας. δύο δὲ ταῦτα συμβαίνειν περὶ τοὺς χρηστοὺς ὁ ποιητὴς ἀεὶ, αἰδὼ καὶ φόβοι, δηλοῖ· “αἰδοῖος τέ μοι ἐσσι, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε” (Π. 3, 172). τὸ δὲ ταρβήγσαντε διὰ τὴν ξιφουλκίαν.

332. τὸ μὲν γὰρ εἰκεῖν τι παροξυντικὸν, τὸ δὲ θωτεῦσαι δουλο-¹⁵ πρεπές. πρῶτος δὲ⁶ Ομηρος πρόσωπα κωφὰ εἰς τὴν τραγῳδίαν παρήγαγεν.

334. ή ὅτι τὰς ἑορτὰς αὐτοῦ ἀγγέλλουσιν, ή ὅτι ἀπὸ Ἐρμοῦ εἰσὶν, δῆς ἄγγελος Διός. καλῶς δὲ οὐκ Ἀγαμέμνονος ἔφη, ἀλλὰ ἀνδρῶν καὶ Διὸς, οἵς δικαίως ὑπηρετοῦσι· τούτῳ γὰρ ἀδίκως. κοινὸς²⁰ δὲ ὁ νόμος μηδ ἀδικεῖσθαι κῆρυκα· ἵεροι γὰρ οὗτοι καὶ τὰς θυσίας προετοιμάζοντες.

335. ἄσσον ἔτ⁷] διὰ σχήματος ἐδήλωσεν ὡς τῷ δέει οὐ προέκυψαν. τιμήσαντες οὖν ἀντιτιμῶνται.

ῦμμες ἐπαίτιοι] πεταδευμένως⁸ οὐ γὰρ δεῖ τὰς αὐτίας ἐφ' ἐτέ-²⁵ ρους μετάγειν, ὡς κύνα κατὰ τοῦ βεβλημένου λίθου. τὸ δὲ ῦμμες ψιλοῦται· Αἰολικὸν γάρ ἐστιν, ὡς δηλοῖ καὶ ἡ συναλιφὴ “αἱ κ’ ῦμμιν ὑπερσχῆ χεῖρα” (Π. 4, 249).

336. δ σφᾶι⁹] δί’ ἐνὸς σ δ σφᾶι, ὁμοίως τῷ “καὶ θώρηχ”, δ γὰρ ἦν οἱ” (Π. 18, 460).³⁰

337. Πατρόκλεος ἔξαιρει πάλιν τὸ πρόσωπον τοῖς γὰρ τῶν φίλων γυησιωτάτοις εἰώθαμεν πιστεύειν τὰ γύναια.

338. μάρτυροι ἔστων] μαρτυρεῖν αὐτοὺς ἐγκελεύεται, ὅπως μὴ δοκῇ προδότης εἶναι ὑπερορῶν τοὺς Ἀχαιοὺς ἀναιρουμένους. τὰ δὲ

3. * ἐπέτελλεν] ἐπὶ ἔτελλεν

7. * ὥρας] οπ.

13. * αἰδὼ] φειδὼ

ἄλλα οὐχ ἄπτεται Ἀγαμέμνονος, ὅπως μὴ δοκῇ μικροψυχεῖν ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει.

340. καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος] ἵνα ἐγκαλούμενος καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, εὐλογον ἔχη τὴν ἀφορμὴν τῆς ἀπηρείας ἔνεκεν. ἐμφαντικῶς δὲ τὸ θυμῷδες καὶ λυστῶδες καὶ ἄλογον 5 τῆς παραπληξίας αὐτοῦ παρέστησεν. μάρτυρας οὖν τούτους ἔξα τῆς αὐτοῦ ἀνοίας, ὅτι οὐδὲ στρατιᾶς οὔδε προνόήσασθαι.

πρότερον τῶν Πιθαγορικῶν "Ομῆρος μέσην ἀνθρώπου καὶ θεοῦ φύσιν ἀνθρωπίνην τέθεικεν. τὸν μὲν γὰρ ἄπλως ἀνθρωπὸν τοῦ βασιλέως κατ' ἀμφότερά φησιν ἐλάττονα, καίπερ ἀνθρώπου καὶ 10 αὐτοῦ ὄντος" θεοῦ δὲ ἥττονα τὸν βασιλέα εἶναι φησι διὰ τὸ φθαρτόν.

*Πορφυρίου. οἱ Πιθαγόρειοι κατὰ θεὸν καὶ κατὰ ἀνθρώπειον γένος ὅλον τρίτον ἐτίθεντο σεβάσμιον τὸν βασιλέα ή σοφὸν ἄνδρα, 'Ομῆρου πρώτου μεταξὺ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων θέντος τὸν βασιλέα, καὶ τάλιν 15 τὸν βασιλέα προτιμῶντα ποιήσαντος αὐτοῦ τὸν σοφὸν ἄνδρα. καὶ περὶ μὲν τοῦ βασιλέως τοιαῦτα λέγει· τὸ δὲ ἀπηρέος προσέθηκε διὰ τὴν ὄργην. αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς οὐ μεταπέμπεται Νέστορα σκοπού-μενον περὶ τῶν συμφερόντων, ἀλλ' αὐτὸς ἀπειστιν· "ἢδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ, Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλήιον ἐλθέμεν 20 ἀνδρῶν" (Π. 10, 17). παρ' Ἰνδοῖς τε τοὺς Βραχμᾶνας, οἵτε εἰσὶ παρ' αὐτοῖς οἱ φιλόσοφοι, λόγος ἐστὶ τοὺς βασιλέας ἀπαντῶντας προσκυνεῖν.

εἴ ποτε] καλῶς οὐκ εἴπεν ὅπότε· υεμεσητὸν γὰρ ἦν. τὸ δὲ ἀεικέα τὸν ὑβριστικόν. "ἀεικέζει μενεαίνων" (Il. 24, 54). 25

341. χρειώ] ὄνομά ἐστιν ὡς Κλειώ· καὶ γὰρ "χρειοῖ ἀναγκαῖ" (Π. 8, 57).

343. δεῖ γὰρ τὸν ὅλως ἔχοντα γνῶσιν μὴ τὰ παρόντα μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα καὶ τὰ ἀποβθησόμενα. μέγιστον δὲ τοῦτο πρὸς κατηγορίαν ή ἀπρονοησία καὶ τῷ ψιλῷ ἀνθρώπῳ, ὡς πού φησι 30 "ῆπτοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες" (Od. 21, 85).

344. μαχέοντο] μάχοντο. πλεονασμὸς δέ ἐστι τοῦ ἔ.

345. Πάτροκλος δέ] τὸ ἥπιον αὐτοῦ διὰ τῆς σιωπῆς τῆς νῦν

5. ἐμφαντικῶς] *ἐμφαγικῶς
8. πρότερον] *πρότερος

22. ἐστὶ Cobetus] δὲ

καὶ ὅλῃ τῇ στάσει καὶ τῷ μηνιθμῷ δεικνύει. καὶ νῦν δὲ οὐ φθέγγυεται,
ἴνα μὴ ἡ παροξυντικός.

346. καλλιπάρηον] εὗ τὸ ἐπίθετον εἰργαται. τὴν τοῦ ἐρῶντος διά-
βεστιν ἐμφαῖνον τῷ δηλοῦν οἵας ἔρᾶ.

347. τὸ δὲ αὔτις ἵτην] οὔτε γὰρ ἐπαινεῖν οὔτε ψέγειν εἶχον τὸ 5
λεχθέν. οὐ λαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς ἥργον, ὡς προσετάχθησαν.

348. ἀέκουστα] ἔστι γὰρ φίλανδρος, ὡς ὁ τρόπος αὐτῆς δηλοῖ, καὶ
ταύτην δευτέραν αἰχμαλωσίαν ὄριζεται. διὰ μᾶς δὲ λέξεως ἀλόκλη-
ρων ἡμῶν τοῦ προσώπου τὸ ἥρος καὶν καταλέλαστεν.

349. ἔτοιμον τὸ ἡρῷκὸν πρὸς δάκρυα. καὶ Ὁδυσσεὺς “ώς δὲ ιο
γυνὴ κλαίησι” (Od. 8, 523). καὶ ἡ παροιμία “ἀεὶ δὲ ἀριδάκρυες
ἀνέρες ἐσθλοί” ἄλλως τε καὶ φιλότιμος ὃν ἀνιᾶται τῇ ὕβρεις
παλαιᾶς τε γὰρ συνηθείας στέρεται καὶ τοῦ γυναικὸν ἀκονσίως
ἀταλλάττεται. ἄκρως δὲ ἐρῶντα χαρακτηρίζει· οὕτω γὰρ ταῖς
ἐρημίαις ἥδουνται, ἵνα τῷ πάθει σχολάζωσιν. τὸ δὲ νόσφι, ὅπως 15
μὴ γνώριμον τοῖς ἑτέροις ἡ τὸ πρὸς τὴν μητέρα ἐντύχημα. τὸ δὲ
ἄφαρ δηλοῖ καὶ τὸ ἔπειτα.

350. θιν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, ὄροντι ἐπὶ οἰνοκα πόντον] οἰκεῖον τῇ
θινὶ τὸ πολιὸν, τῷ δὲ πόντῳ τὸ ἀπειρον καὶ τὸ οἰνοψ.

ἐπ' ἀπειρονα πόντον] ἵκανὴ παραμυθία τοῖς ἐπὶ ξένης λυπουμένοις 20
ἀφορᾶν εἰς τὴν θάλατταν, δι' ἣς τῶν πατρίδων εἰργονται. καὶ Ὁδυ-
σσεὺς “πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο” (Od. 5, 84). τάχα δὲ ὁ
Ἀχιλλεὺς καὶ ὡς εἰς συγγενὲς τῇ μητρὶ χωρίου ἐπὶ τὴν θάλατταν ὄρᾶ.

351. χεῖρας ὄρεγνύς] ὕσπερ ἀσταζόμενος ὄρέγει τῷ χεῖρε τῇ
μητρί. καὶ ἐπὶ Πολυφήμου “εὔχετο χεῖρ' ὄρέγων” (Od. 9, 527). 25

352. μινυνθαδίον περ ἐόντα] τοῦτο μάλιστα δύναται λυπῆσαι
μητέρα, ὀλιγοχρόνιος νιὸς, δὲ πρῶτον προβάλλεται. τὸ δὲ ἐόντα
ἐσόμενον. ἦδει δὲ δι' ὃν εἴπεν αὐτῷ ἡ μῆτηρ “διχθαδίας κῆρας”
(Il. 9, 411). παιδευτικὸν δὲ τὸ μὴ εἰς ῥρστάνην, ἀλλ' εἰς τὸ πρακ-
τικὸν νεῦσαι τὸν ἥρωα. φιλοστοργίᾳ δὲ καὶ ἐλέφῳ προκαλεῖ τὴν 30
μητέρα. ἐν κεφαλαίῳ δὲ τὴν εὐχὴν ἐκβέμενος ὑστερον λεπτολογεῖ.
ἔστι δὲ παρὰ τὸ μίνυθα. παραπληροῖ δὲ ὁ πέρ.

353. Ὄλύμπιος] οὕτω κατ' ἔξοχὴν τὸν Δία. καὶ Κρονίδην αὐτὸν
φησιν.

11. ἡ παροιμία] Conf. schol. ad πρακτικὴν κατανεῦσαι
19, 5. 21. *ἀφορᾶν] om. προκαλεῖ] * παρακαλεῖ

21. *εἰς τὸ πρακτικὸν νεῦσαι] εἰς 31. *κεφαλαίῳ] κεφαλαίοις

354. ἵψιθρεμέτης] δ ἐν ὑψει βρέμων διὰ τῶν βροντῶν ἢ τῶν ἀνέμων. φιλεγκλήμονες δὲ κατὰ θεῶν οἱ ἀτυχεῖς.

355. εὐρυκρείων] ποιητικὸν τὸ ἐπίθετον.

356. ἔχει — αὐτὸς ἀπούρας] ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν οὐ πειθοῖ, ἀλλ' ἀπουρίσας· “ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσοντις ἀρούρας” (Il. 22, 489). 5

357. δακρυχέων] τὸ δακρυχέων ὑφ' ἐν ἀναγνωστέον.

πότια] σεπτή· οἱ γάρ σεβόμενοι προσπίπτουσι τοῖς θεοῖς. καὶ ποτνιᾶσθαι δέ ἔστι τὸ προσπίπτειν καὶ παρακαλεῖν.

358. πατρὶ γέροντι] τοὺς ἐν θαλάσσῃ τιμωμένους ἀλίους γέροντάς φησιν, ὡς Πρωτέα Φόρκυνα Νηρέα. 10

359. καρπαλίμως δ ἀνέδυν πολιῆς ἀλλος, ἥτ' ὄμιχλη] ἀντὶ τοῦ κραυπτῶς. ταχεῖα δὲ ἡ ἀνοδος ὡς μητρὸς καὶ θεᾶς. φαντασία δέ τις περίκειται τῇ θεῷ διὰ τῆς ὄμιχλης. ἢ ὅτι θαλασσία ἔστιν ἡ θεός· τὴν γάρ “Ηραν καὶ παρεικάζει· λεπτομερῆς γάρ δ ἀλλος ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ὕδάτων.

15

360. δακρυχέοντος] οὐκ ἔξισταται τοῦ κλαυθμοῦ, ἐπεὶ οὐ μεμπτέος· οὐδὲν γάρ ἄποτον, εἰ καὶ ἀλκιμος ἦν, ὅτι λελύπηται. ἐλεύθερος γάρ ὁν καὶ ἀπλοῦς τοῦτο ποιεῖ, οὐ διὰ μικροψυχίαν.

362. τέκνου, τί κλαιέις] φυσικῶς φθέγγυεται, καὶ τῶν κοινῶν ὄνομάτων οὐκ ἔξισταται. ἔνα γὰρ ἔχουσα, καὶ τοῦτον ἀβλιον, πῶς ἀν 20 αὐτὸν ἄλλως καλέσειεν; ἔστι δὲ καὶ ἡ πεῦσις σύντομος, ὡς ἀν μαθεῖν ἐπειγομένης.

363. εἶδομεν] ἀνδ' ἴπετακτικοῦ μὲν ἔστιν, ἀλλ' ἡ συστολὴ ἀνέδωκε τὸν τόνον· οὐ γάρ παροξύνομεν κατὰ τὸν Πάμφιλον. ἐν δὲ τῷ τοιαύτῃ τῶν λόγων ἀνακοινώσει κουφίζεται τοῦ βάρους ἡ ψυχὴ. 25

364. στενάχων] ὁ Σιδώνιος περισπῆ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος βαρύνει. τὰ πολλὰ γὰρ, φησὶ, κινήματα ὡς ἀπὸ βαρυτόνου γέγονεν· “βαρὺ δὲ στενάχοντος ἀκουσα” (Od. 8, 95). “ἐπεστενάχοντο δέ ἑταῖροι” (Il. 4, 154).

365. οἰσθα] ἄκρας ἐνέφηρος τὸ βαρύθυμον διὰ τοῦ προοιμίου. καὶ 30 πρὸς εἰδότας δὲ ἔθος λέγειν ἐπικουφίζοντας τὴν ὅδύνην.

366. φάρόμεθ] ὁ τρόπος ἀνακεφαλαίωσις. τέσσαρα δὲ διηγήσεων εἴδη, δ καὶ ἴδεα· ὃν τὸ μὲν ὄμιλητικὸν, ὡς ὅταν παρά τινός τις ἀκούσας πάλιν αὐτὰ διηγῆται ἀ ἥκουσεν, ὡς τὸ “πολλάκις γάρ σέο πατρός” (396). τὸ δὲ ἀπαγγελτικὸν, ὅταν ἀ παρ' ἑτέρου ἥκουσεν 35

12. θεᾶς] *θεοῦ

34. *πάλιν αἰτά] αὐτῷ

Digitized by Google

έτερφ διηγῆται, ώς τὸ “ἀγγελήν τινά τοι γαῖησχε” (Il. 15, 174). τὸ δὲ ὑποστατικὸν, ὅταν τινὰ τῶν πραγμάτων ἀπαγγεῖλαι ὑποθέμενος διηγώμεθα, ώς τὸ “ώς ὅπότ’ Ἡλείσι τι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη” (Il. 11, 671). τὸ δὲ μικτὸν ἐξ ὄμιλητικοῦ καὶ ὑποστατικοῦ, ώς τὸ “ἄλλα σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῷν” (401). εἰ γὰρ 5 ἦν ὁμιλητικὸν, οὐτως ἀν εἴπεν, ἄλλα σὲ τῶν δεσμῶν ἀπολύσαι καλέσασαν τὸν ἑκατόγχειρον. ὁ δὲ ἐφ' ἔτεραν πτῶσιν μετελθὼν, ώς ἴδιον ἥδη λόγον καὶ οὐχ ώς παρ' ἐκείνης εἰρημένον διέξεισιν. ρήτορικὸς δὲ ὃν ὁ ποιητὴς, καὶ τρόπον ἀνακεφαλαίστεως βουλόμενος διδάξαι ἡμᾶς, ταῦτα πάλιν διέξεισιν. ἡ δὲ Θήβη χωρίον ἔρημον πλησίον Λέσβου, 10 ἀπὸ Θήβης τῆς Ἀδράμυνος ταύτην γὰρ ἄθλον ὁ πατὴρ προύθετο τῷ προύχοντι γυμνικῷ ἀγῶνι, λαβὼν δὲ αὐτὴν Ἡρακλῆς ἔκτισε τὴν πόλιν, ὄνομάσας ἐκ ταύτης. οἱ δὲ ἀθετοῦντες τοὺς στίχους οὐκ ἔσσι μαθεῖν ἡμᾶς ὅθεν ἥλω Χρυσῆς. ἔπλει μὲν παρθήσαν Χρῦσαν Ἀχιλλεὺς, Ἀθηνᾶ δ' οὐκ εἴα, φάσκουσα μὴ αἱρήσειν δι' Ἀτόλλωνα. εἰς 15 Θήβας δὲ ἥκουσα η Χρυσῆς πρὸς Ἰφινόην τὴν Ἕτιώνος ἀδελφὴν, Ἀκτορος δὲ θυγατέρα, ἥλω ὑπὸ Ἀχιλλέως. μεγαλοφυῖς δὲ συντέμνει τὰ περισσὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἴστοριῶν.

368. δάσσαντο μετὰ σφίσιν] κοινωνὸν μὲν ἔαυτὸν ἐν τοῖς κατορθώμασί φησιν, ἐν δὲ τῷ δάσσαντο χωρίζει. τὸ δὲ σφίσιν ὄρθο- 20 τουητέον, ἐπειδὴ ώς σύνθετον παραλαμβάνεται, καὶ ὅτι προθέσει συντέτακται.

374. ἐλίσσετο] οὐ προσέθηκε τοὺς λόγους ὃντος ἔφησεν οὐ γὰρ ἀναγκαῖον νῦν. ἡ καὶ διὰ τὸ μῆκος ἀπέφυγεν.

383. ἐπασσύτεροι] παρὰ τὸ ἀσσον ἀσσύτεροι ώς παῦροι παυρό- 25 τεροι.

386. ἐγὼ πρῶτος] ώς καὶ τῶν ἄλλων τοῦτον ἔχόντων τὸν σκοπόν.

393. εἰ δύνασαι γε] οὐ διστάζων, ἄλλα σχετλιάζων φησίν· εἴ γέ σοι καν τοῦτο χαριεῖται ὁ Ζεύς.

394. λίσαι] ἀπὸ τοῦ ἐλισα, ὅθεν καὶ ἐλισάμην.

30

396. πολλάκις γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα] δικαίως ἡ αἵτία ἡμῖν εἰρηται τῆς ἀποστάσεως Διὸς, ὅπως μὴ δοκῇ εἶναι μισέλην ὁ Ζεύς· οἱ δὲ βασιλεῖς θεοποιοῦντες αὐτοὺς τοιαῦτα περὶ θεῶν

1. *διηγῆται] διηγοῖτο

25. παῦροι παυρότεροι] *ἀδφάρτε-

2. *ὑποστατικὸν] ὑποτακτικόν

ροι παρούτεροι ἢ ἐκάτεροι

6. ἀπολύσαι] *ἀύτὸν ἀπολύσαι

32. *μισέλλην] ώς ἐλλην

έφημιζον, ὥστε ὅταν καὶ αὐτοὶ αὐχῶσι, μὴ ἀπιστοῦντο θεῶν εἶναι παῖδες. ἐστοχάσατο δὲ πάντων Ὅμηρος, ἐν μὲν τῷ προδιαλόγῳ οὐδὲν εἰπὼν, ὅτως μὴ ὄνειδίζειν δοκῇ, οὐ μὴ τὴν αἰτίαν ἔάσας ἀγνωστον. ἄξιον δὲ καὶ τοῦτο παρασημήνασθαι, ὅτι καθ' Ὅμηρον οὐ νεογνὸν κατέλειπεν Ἀχιλλέα ή Θέτις. Ἀρίσταρχος δὲ τὴν σέο ἐγκλίνει, λέγων 5 ἀπλῆν τε εἶναι αὐτὴν καὶ ἀντιδιαστολὴν οὐκ ἔχειν. ὁ δὲ Ἡροδιανὸς καίτοι, φησὶ, ὀφείλουσα ὀρθοτονεῖσθαι, ἵνα λέγῃ σοῦ καὶ οὐκ ἄλλης ἀκήκοα, ὅμως πεπεῖσθαι φησι τὴν ἀνάγκωσιν Ἀριστάρχῳ. ὁ δὲ νοῦς οὗτως, πολλάκις σου ἐν τοῖς τοῦ ἐμοῦ πατρὸς δόμοις ἥκουσα εὐχομένης.

397. κελαινεφέϊ] παρὰ τὸ μελαίνοντα τὸν ἀέρα νείφειν αὐτὸν. 10

399. τί ποτε ἄρα βουλόμενος ταῦτα ἔπλασε, πολὺ ἔχοντα τὸ ἄλογον καὶ ἀνάρμοστον, εἴ γε Ἀθηνᾶ καὶ Ἡρα καὶ Ποσειδῶν ἐβούλοντο συνδῆσαι τὸν Δία, η μὲν θυγάτηρ οὖσα, οἱ δὲ ἀδελφοί; διὸ καὶ ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τινὲς γράφουσι καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, ὃστερ οὐ τοῦ αὐτοῦ μένοντος ἀτόπου. καὶ ἄλλοι πάλιν ἐναλλάσσουσι τὰ 15 ἔπη· “οἵη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λογίγον ἀμύναι, Ἡρη τ’ ἡδὲ Ποσειδῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη, ὅπτότε μιν ξυνδῆσαι Ὄλύμπιοι ἥθελον ἄλλοι.” ἵνα οὖτοι μὲν οἱ θεοὶ φαίνονται βοηθήσαντες αὐτῷ μετὰ Θέτιδος, ἄλλοι δέ τινες οἱ ξυνδῆσαι θέλοντες καὶ μύθους δὲ λέγουσιν ἐπὶ τούτοις πολλούς. μάχεται δὲ τοῖς ἐναλλάσσουσι τὸ “οἵη 20 ἐν ἀθανάτοισι.” πῶς γὰρ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος ὅτι μόνη, ἐνδέχεται καὶ ἄλλους ἐπεισάγειν βοηθούς; τίνα δὲ καὶ τὸν Βριάρεων χρὴ νοεῖν; καὶ πῶς οὗτος βίῃ τοῦ πατρὸς ἀμείνων; δεῖ τοίνυν φυσικόν τινα μᾶλλον ἐν τούτοις ὑπονοεῖν λόγον Δία γάρ φησι τὴν ἀκρατον θερμασίαν, τὴν καὶ τοῦ ζῆν καὶ τοῦ εἶναι ἡμᾶς αἰτίαν, Ποσειδῶνα τὸ 25 ὄντωρ, “Ἡραν τὸν ἀέρα, Ἀθηνᾶν τὴν γῆν, Βριάρεων τὸν ἥλιον (πάντων γὰρ τῶν ἀστρων φωτεινότατός ἐστι), Θέτιν δὲ τὴν θέσιν καὶ φύσιν τοῦ πατέρος. τοῦ ἥλιου τοίνυν ἀφισταμένου ἐπὶ τὰ μεσημβρινὰ, ψύξεως γινομένης ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς μέρεσι, συμβαίνει τὸν ἀέρα, φύσιν ἔχοντα μεταβάλλειν εἰς ὄντωρ, τότε μάλιστα ἔξυγραίνεσθαι 30 πλέον καὶ δυσχείμερον γίνεσθαι. Ποσειδῶνα οὖν καὶ Ἡραν καὶ Ἀθηνᾶ διὰ τοῦτο βουλομένους συνδῆσαι τὸν Δία φησὶν, ἐμφαίνων, ὡς ἔφηρ, τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἐν ἣ συμβαίνει τὸ ψυχρὸν ἐπικρατέστερον εἶναι τοῦ θερμοῦ. ἀλλ’ ἡ Θέτις ἀνάγουσα τὸν ἥλιον ἐπὶ τὰ

8. * τὴν] κατὰ τὴν

25. * τοῦ εἶναι] τοῦ οι.

βόρεια φαίνεται ὥσπερ βοηθοῦσα τῷ Διὶ. εἰκότως δὲ ἐκατόγχειρον τοῦτόν φησιν, ὅτι πάντα τρέφει καὶ αὔξει καὶ φύει, καθάπερ πολλαῖς ὁμοῖ χερσὶν ἐργαζόμενος. οὗ πατρὸς δὲ ἀμείνων, τοῦ Δεός· Ἀπόλλωνα γάρ φησι τὸν ἥλιον.

399. * εἴποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὅμησα ἡ ἔπει ἡ ἐργα — 5
διπότε σε ξυνδῆσα 'Ολύμπιοι ἥθελον ἄλλοι, "Ηρη τ' ἤδε Ποσειδάνεων
καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] σκοτῶμεν οὖν εἴπερ ἐν τούτοις τοῖς ἔπεσιν ἡ
κατὰ Διὸς ἐπιβουλὴ τῶν στοιχείων ἐστὶν ἀπαρίθμητος καὶ φυσικω-
τέρας ἀπτεταυ θεωρίας. φασὶ τοίνυν οἱ δοκιμώτατοι ταῦτα περὶ τῆς
διαμονῆς τῶν ὅλων· ἔως μὲν ἀφιλόνεικος ὄρμονία τὰ τέσσαρα στοι- 10
χεῖα διακρατῇ μηδενὸς ἔξαιρέτως ὑπερδυναστεύοντος, ἀλλ' ἐκάστου
κατ' ἐμμέλειαν ἦν εἴληρχε τάξιν οἰκονομεῖτος ἀκινήτως ἔκαστα
μένειν. εἰ δ' ἐπικρατήσει ἐν τῶν αὐτῶν καὶ τυραννῆσαν εἰς πλείω
φορὰν παρέλθοι, τὰ λοιπὰ συγχιθέντα τῇ τοῦ κρατοῦντος ἰσχὺν μετ'
ἀνάγκης ὑπείξειν. πυρὸς μὲν οὖν αἰφνιδίως ζέσαντος ἀπάντων ἔσε- 15
σθαι κοινὴν ἐκπύρωσιν. εἰ δ' ἀβρόνιον ὕδωρ ἐκραγείη, κατακλυσμῷ τὸν
κόσμον ἀπολεῖσθαι. διὰ τούτων οὖν τῶν ἐπῶν μέλλουσάν τινα ταρα-
χὴν ἐν τοῖς ὅλοις "Ομηρος ὑποσημαίνει. Ζεὺς γάρ ἡ δυνατωτάτη
φύσις ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιβουλεύεται στοιχείων, "Ηρας μὲν τοῦ
ἀέρος, Ποσειδῶνος δὲ τῆς ὑγρᾶς φύσεως, Ἀθηνᾶς δὲ τῆς γῆς, ἔπει 20
δημιουργός ἐστι τῶν ἀσάντων καὶ θεός. ταῦτα μὲν τὰ στοιχεῖα
πρῶτον μὲν συγγενῆ διὰ τὴν ἐν ἀλλήλοις ἀνάκρασιν. εἶτα συγχύ-
σεως παρὰ μικρὸν αὐτῶν γιγνομένης εὑρέθη βοηθὸς ἡ πρόνοια. Θέτιν
δ' αὐτὴν εὐλόγως ὠνόμασεν. αὕτη γὰρ ὑπεστήσατο τὴν τῶν ὅλων
εὑκαρον ἀπόθεσιν ἐν τοῖς ἴδιοις νόμοις ἰδρύσασα τὰ στοιχεῖα. σύμ- 25
μαχος δ' αὐτῇ γέγονεν ἡ Βριαρὰ καὶ πολύχειρ δύναμις. τὰ γὰρ
τηλικαῦτα τῶν πραγμάτων νοσήσαντα πῶς ἀν ἄλλως δύνατο πλὴν
μετὰ μεγάλης βίας ἀναρρωσθήναι; καὶ τὸ μὲν ἄφυκτον ἐγκλημα περὶ
τῶν Διὸς ἀσεβῶν δεσμῶν οὕτω φυσικῆς ἀλληγορίας ἔχει θεωρίαν.

5. εἴποτε —] Scholion hoc ex-
cerptum est ex Heracliti Alleg.
c. 25 p. 32 ed. Mehl.

9. οἱ δοκιμώτατοι] οἱ δοκιμώτατοι
φιλόσοφοι Heracl.

10. διαμονῆς addidi ex Heracl. In
B lacuna.

11. διακρατῇ] διακρά-

12. κατ' ἐμμέλειαν seclusit Mehl.

13. μένειν] μενεῖν Mehl.

ἐπικρατήσει ἐν τῶν αὐτῶν] ἐπικρα-
τήσειεν ἐν τι τῶν ἀλλων Mehl.

14. παρέλθοι] παρεῖ

15. ὑπείξειν Heracl.] ὑπείξει

17. ἀπολεῖσθαι Heracl.] ἀπολέ-
σθαι

19. ἀλλων Heracl.] ἀλων

21. θεός] θεός ἐργάνη Heracl.

ταῦτα μέν] ταῦτα δὴ Heracl.

27. ἀν Heracl.] om. ogle

400. "Ηρη τ' ἥδε Ποσειδάνιον καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] πιθανῶς τοὺς Ἀχαιοὺς θεοὺς ἡχθρευκέναι Διῖ φησι, ἵνα ἀκούοιτο Θέτις. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀθήνη γράφουσι καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων τοῦτον γὰρ εἰκὸς ἡχθρευκέναι Διὶ, μὴ φέροντα τὸν ζῆλον τῆς ἐκείνου τυραννίδος. ὅμεν" Ήραν μὲν δεῖ, τοὺς δὲ Λαομέδοντις ὑποτάσσει. οἱ δὲ "Ηραν μὲν 5 διὰ τὸ πολλαῖς μήγυνοθα, Ποσειδῶνα δὲ διὰ τὸ εἰς τὴν διανομὴν πεπλεονεκτῆσθαι, Ἀθηνᾶν δὲ διὰ τὸ ἀναγκασθῆναι ζευχθῆναι Ἡφαίστῳ. ἡ διὰ τούτου τὴν τῶν στοιχείων παλαιὰν σύγχυσιν δηλοῖ, Δίᾳ τὸ πῦρ, Ποσειδῶνα τὸ ίδιον, "Ηραν τὸν ἄερα, Ἀθηνᾶν τὴν γῆν ὄργανικὴ γάρ ἔστι καὶ ἐπινοητικὴ τῶν ἀπάντων. μόνον γὰρ τὸ πῦρ ἐν 10 αὐτοῖς καθαρὰν καὶ ἀμιγῆ τὴν φύσιν ἔχει.

403. ὃν Βριάρεων] ὡς μουσοτραφῆς καὶ τὰς παρὰ θεοῖς ἐπίσταται λέξεις. ἡ τὰ τελεώτερα θεοῖς ἀνατίθησιν.

407. λαβὲ γούνων] κεφαλῆς μὲν λαμβανόμεθα, ἐπεὶ ὑγεμονικόν· τῆς δεξιᾶς δὲ ὅτι πρακτικόν· γονάτων, ὅτι δι' αὐτῶν ἐπικλάται τὸ 15 σῶμα, εἴτα ἡ ψυχὴ καὶ οἱ λόγοι.

407. *διὰ τί εἰδὼς ὁ Ἀχιλλεὺς χάριν πρεσσοφειλομένην τῇ μητρὶ ἴπο τοῦ Διὸς οὐκ εἰς τὴν νίκην τῶν Ἑλλήνων κέχρηται ταύτῃ, ὅτε, φησὶ, "πολλὰς ἀνέποντος νίκτας ἰανει, ὥματα δὲ αἰματόστατα διέπρησσεν πολεμῶν" (Il. 9, 325), εἰς δὲ ἀπώλειαν αὐτῶν κατακέ- 20 χρηται ταύτῃ, καίτερ οὐκ αἰτίων τῆς ἀτιμίας αὐτῷ γεγονότων τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος. εἴτερ οὖν ἔδει κατὰ φίλων ἀδικησάντων χρήσασθαι τῇ παρὰ Διὸς ἐπικουρίᾳ, κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος δίκαιου ἢν τοῦτο, ἀλλ' οὐ κατὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. τὸ μὲν οὖν μὴ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων χρήσασθαι τῇ τῶν χαρίτων 25 παρὰ Διὸς ἀποδέστει οὐδὲν ἡπειργεν αὐτοῦ τοῦ Διὸς ἀστράπτοντος ἐπιδέξι· ἐναίσιμα σήματα φαίνοντος καὶ πάντων πεκεισμένουν ὅτι κατέτευσεν ὁ Ζεὺς τὴν Τρωϊκὴν ἀπώλειαν. εὐημερούντων οὖν τῶν οἰκείων οὐκ ἔδει χαρίτων ἀμοιβὰς ἀπαιτεῖν παρὰ τοῦ ἐπινεύσαντος τὴν ἡτταν τῶν πολεμίων, ὀργισθέντα δὲ τοῖς ἀδικήσασιν αὐτὸν μετα- 30 βαλεῖν τὴν τοῦ Διὸς γνώμην ἄλλως οὐκ ἐπῆν ἡ διὰ χαρίτων ὄφειλομένων ὑπομνήσεως καὶ τὸ μὲν νικῆσαι τοὺς Ἑλληνας εἰς τοὺς Ἀτρεΐδας ἔχει τὴν ἀναφορὰν, τὸ δὲ ἀποστρέφειν τὴν τοῦ Διὸς συμμαχίαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς αὐτὸν εἶχε τὸ τέλος. εἰς τὰ αὐτῷ τοίνυν

2. *Δι] ομ.

(δι' αὐτῶν γὰρ ἐπικλάται τὸ σῶμα)

5. δεῖ] *δέει

ἐπικλάνω οἰωνιζόμενοι τὴν ψυχὴν τοῖς

15. γονάτων—οἱ λόγοι] * γονάτων λόγοις

διαφέροντα θησαυρίζειν τὰς ἀπαιτήσεις εὐδὲν παράλογον εἶχε κατὰ τὸν Ἑλλήνων ἡ τιμωρία, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν ποιητὴν τῷ βασιλεῖ κῦδος μὲν ἄμ' ἔφεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωστοι εὐναιόμενοι πτολίεθρον, τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δρυθέντεων, καὶ τὸ ὅλον ὄγωνισμα δεῖξει τῷ Ἀγαμέμνονι κατὰ τὰς Νέστορος 5 λόγους. αὐτὸς γὰρ τῷ ὅντι “ἔρκες Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοο κακοῖο.” καὶ γὰρ τοῦτο ὁμοιόκει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ “οὐδέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος ἡ ποτ' Ἀχιλλῆς ποθῇ ἔσται μῆλος Ἀχαιῶν” καὶ τὰ ἔξης. καὶ ἡ Ἀθηνᾶ “καὶ πιστέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαῖα δῶρα” φησὶ καὶ ἄμφω ὄμῶς φιλεῖσθαι αὐτὸν τε καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς Ἡρας, καὶ συμβουλεύει μηδαμῶς περὶ θανάτου διανοεῖσθαι τοῦ βασιλέως, κἀκεῖνος συναινεῖ χρῆναι συμβουλεύουσες θεοῖς πεπεῖσθαι. σώζεσθαι οὖν ἔδει τὸν Ἀγαμέμνονα διὰ πάντων, ἵνα καὶ τὰ ἀπειληθέντα πληρωθῆ, καὶ οὐκ ἄδικος ἡ κρίσις. ὑπὲρ ὧν γὰρ λοιμωσούστων αὐτὸς τὴν ἐκκλησίαν συνῆγαγε καὶ τὸ πρόσκρουσμα 10 εἶχε πρὸς τὸν βασιλέα, τούτους οὐδαμῶς ἔσχεν ἀγαπακτοῦντας ὑπὲρ αὐτοῦ ὑβριζομένου. διὸ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐθεράπευεν αὐτὸς λέγων “οὐδέ τι πω ἕδμεν ξυνῆια κείμενα πολλὰ, λαοὺς δ' οὐκ ἐπέσικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν” καὶ ἀπειλοῦντος τοῦ, Ἀγαμέμνονος ἀφελεῖν τὴν Βριστῆδα οὐ παρ' αὐτοῦ φησὶν εἰληφέναι, ἀλλὰ παρὰ 20 τὸν Ἑλλήνων “καὶ δῆ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς, φέπει πόλιν ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι μῆλος Ἀχαιῶν,” ὑστερον δὲ μηδὲν αὐτῶν δυσχεραινόντων μηδὲ ὕστερον ἐπὶ τοῦ Χρύσου τὴν αὐτὴν γυνώμην ἐνδεικαμένων αἰδεῖσθαι δεῖν τὸν ἱερέα, δῆσφ καὶ τὸν ἀριστέα καὶ μὴ ἀτιμάζειν εἰκότως, καὶ πόθεν αὐτοῦ ὄμοίως πρὸς πάντας 25 ἀπειλεῖ καὶ τὴν ἀφαίρεσιν κοινοποιεῖ λέγων “χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχέσσομαι εἰνεκα κούρης, οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μὲν ἀφέλεσθε γε δόντες,” ὕστε καὶ ἡ μῆνις λόγου εἶχε τὴν τιμωρίαν εἰσπραττομένη παρὰ πάντων, τῶν μὲν διὰ τῆς ἥπτης, τοῦ δὲ διὰ τῆς ὑπὲρ τῶν ἡττωμένων λύπης.

καὶ πῶς ταύτην οὐκ ἦτει τὴν δόξαν, ὅτε φησὶ “πολλὰς ἀντινους νύκτας ἰανον” (Il. 9, 325); ὅτι ἡ δόξα εἰς Ἀγαμέμνονα ἀνέτρεχεν. εὐημερούντων τοίνυν τῶν οἰκείων οὐκ ἔδει χαρίτων ἀμοιβᾶς αἰτεῖν, ἐπεὶ δὲ ὠργίσθη, αἰτεῖ τὴν τοῦ Διὸς, καὶ εἰ ἔμελε τρέψαι τὴν τοῦ Διὸς θουλὴν κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὡς ἀδικήσαντος ἐχρῆν τρέψαι 35 οὐχὶ κατὰ πάντων, ὅτι, φησὶ, διὰ τὴν ἀχαριστίαν αὐτῶν τοῦτο ποιεῖ

καὶ ὅτι ὑβρισθῆναι παρεῖδον· τὸ δὲ μηῆσασα διὰ τὴν "Ηραν" διό φησιν, "αἱ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι."

410. ἐπάυρωνται] ὅτι ἐπὶ κακοῦ τὸ ἀπολαῦσαι καὶ κατ' εἰρωνείαν εἴρηται παρ' αὐτοῦ.

414. ὃ μοι] οὐκ εὐθὺς τὴν διακονίαν ὑπισχγεῖται, προολοφύρεται 5 δὲ εἰδὺναι τὴν αἰτησιν πρᾶξεν αὐτῷ οὖσαν θανάτου. τὸ δὲ ἔξης, αἰνὰ τεκοῦσα, ἐπεί νύ τοι αἴσα· τὸ δὲ αἴθ' ὄφελες διὰ μέσου. τὸ δὲ αἰνά ἀντὶ τοῦ αἰνῶς, ἦτοι ματαίως καὶ ἀπράκτως.

415. ὄφελες] ρῆμά ἐστι κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον· "ώς δὴ μὴ ὄφελον γικᾶν" (Od. 11, 548) καὶ "ώς μ' ὄφελ' Ἐκτῷρ 10 κτεῖναι" (Il. 21, 279). φησὶ δὲ ὅτι προεθέμην ἂν σε ἀπρακτον βίον ζῆσαι· ἐπὶ λύμῃ γὰρ ἐμῇ τοῦτον εἶλου τὸν βίον. διὸ καὶ δυσαριστοτέκειαν ἔαυτὴν ὀνομάζει.

416. μίνυθα] ἐπ' ὀλύγον χρόνον, ἡ κατὰ ἀποκοκήν τοῦ μινυθάδιος· "μινυθάδιος δέ τοι αἰών" (Il. 4, 478). παιδευτικὸν δὲ τὸ 15 μηδὲ τὸν ὀλύγον τῶν ἀνθρώπων βίον ἄλυκον εἶναι. ἐστι δὲ περίφρασις ὁ τρόπος, ἐν τῷ στίχῳ, ὡς τὸ "ἐπεί με κατ' αἰσαν ἐνείκεσας οὐδὲ ὑπὲρ αἴσαν" (Il. 3, 59).

417. ὠκύμορος καὶ διζυρὸς περὶ πάντων] εἰ τοιαῦτα περὶ Ἀχιλλέως ὁ ποιητής φησι, τί περὶ τῶν ἄλλων εἴποιμεν; 20

419. τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα] διὰ τὴν περίστασιν μὲν οὐκ ἀντιπράσει τῷ παιδὶ, καιρὸν δὲ μετανοίας αὐτῷ δίδωσι. τερπικεραύνῳ δὲ τῷ τρέποντι τοῖς κεραυνοῖς, καθ' ὑπέρθεσιν.

420. *πρὸς Ὀλύμπου] ἄλογον τὸ μὴ πορεύεσθαι εὐθὺς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν. λύεται δὲ ἐκ τοῦ καιροῦ· τοῖς γὰρ θεοῖς εὐωχρούμενοις 25 ἀποκανέντες, καὶ ἄλλως διὰ τὸ τοὺς συμμάχους τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖ τυγχάνειν.

*Πορφυρίου, διὰ τί ἡ Θέτις οὐκ φέχετο πρὸς τὸν Δία ἐν Αἰθιοπίᾳ ὅντα; οὐ γὰρ δὴ πόρρω Αἰθιοπία ἦν τοῦ Ὀλύμπου· καὶ γὰρ πᾶς χῶρος ρᾶδιος οὐσὴ θεῷ. ρήγέον οὖν ὅτι οὐδὲν ἀναγκαῖον ἐπείγεσθαι ἐν 30 τῇ ὄργῃ ἐκτελέσαι τὰ θυμῷ φίλα τοῦ ὥργισμένου, ἀλλὰ μᾶλλον διδόναι τῇ μετανοίᾳ τόπον. ἐπειτα οὐκ ἐπιτήδειος ἦν ὁ τόπος περὶ ὃν ἐμελλε δεῖσθαι, παρόντων τῶν φίλων θεῶν τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐπεὶ καὶ ὕστερον οὐ παραγενομένη, ἀλλ' ὑποπτεύσασα ἡ Ἡρα ἐπίστασθαι ἐπειράτο. ὅτι δὲ παρῆσαν δηλοῖ· φησὶ γὰρ "θεοὶ δ' ἄμα πάντες 35

28. *Πορφυρίου] οι.

ἔπειτο.” δοκεῖ δέ τις καὶ ὅπως οἱ Τρῷες αἰσθῶνται τῆς μήνιδος ὁ ποιητὴς ἐμβάλλειν τὰς ἡμέρας ταύτας, ἵνα θαρσήσαντες ἔξέλθωσι· πρότερον γὰρ οὐκ ἔξήσασαν “ἄλλ’ ὅσον ἐσ Σκαύάς τε πύλας” (Il. 9, 354).

[ἀγάντιφαν] τινὲς ἐξὶ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἄγαν νίφοντα· τὰ γὰρ ὅρη 5 οὐφέντα καλεῖ, ὡς Τύλεφος. τὸ δὲ αἴ κε πίθηται διὰ τὸ ἀδίκα μέλλειν αἰτεῖν.

421. νῦν] τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ δή· διὸ καὶ Τυρανίων ἥξίου ὁξύνειν αὐτὸν, οὐκ εὖ. τῆς ὄργης δὲ αὐτὸν οὐκ ἐπέχει, εἰδὺνα τὸ φιλόνεκον αὐτοῦ καὶ φιλότιμον. καλῶς δὲ λόγοις μὲν χαρίζεται αὐτῷ, ἔργοις 10 δὲ ἀναβάλλεται.

423. [Ωκεανόν] νῦν μὲν τὸν ποταμὸν δηλοῖ, ὅστις δὲ ὅτε καὶ σωματοειδῆ τῶν θεῶν γένεσιν. τὸ δὲ ἐσ ἀντὶ τοῦ πρός.

μετ’ ἀμύμονας] ἡ μετά νῦν ἀντὶ τῆς ἐπί· ὅστις δὲ καὶ ἀντὶ τῆς ἐν· “ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν” (Il. 11, 184). τὸ Αἰθιοπῆς ὄμοιόν 15 ἔστι τῷ ἡνιοχῆται. εὐσεβῶς δέ φησι μηδὲ τῶν πόρρων ἀνθρώπων ἀμελεῖν τὸ θεῖον. διττοὶ δέ εἰσιν οἱ Αἰθίοτες· οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν, οἱ δὲ πρὸς δύσιν, δριζόμενοι διχῇ ὑπὸ Νείλου.

424. χθιζός] ἐπιρρηματικῶς, ὡς καὶ τὸ τήμερος παρὰ τοῖς ‘Αττικοῖς· τὸ δὲ πάντες συλληπτικὸν, ὡς τὸ “ἀριστῆς Παπαγγαῶν 20 εὗδον παπύχιοι” (Il. 10, 1). καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ πρὸ διάργου ἐξ οὐρανοῦ κατῆλθε, πεμφθεῖσα ὑπὸ Ήρας.

425. δωδεκάτη] φασὶν ἐν Διοσπόλεις μέγιστον εἶναι Διὸς ἱερὸν, ἀφ’ οὗ λαμβάνονται τὸ ξόανον Αἰθίοπας μετὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐγχωρίων θεῶν κατά τινα χρόνον περιποστεῖν τὰ μέρη τῆς Λιβύης καὶ 25 πολυτελεῖς ποιεῖν πανηγύρεις ἐπὶ δωδεκα ἡμέρας, ὅτι καὶ τοσοῦτοι οἱ θεοί.

426. χαλκοβατὲς δῶ] τὸ στερεὰν ἔχον τὴν βάσιν. οὐκ ἀπεισι δὲ εἰς Αἰθιοπίαν ἡ Θέτις, ὅτι ἐκεῖ ἥσαν οἱ Ἀχαιοὶ θεοί· καὶ τῷ οὐφ καιρὸν μετανοίας διδοῦσα, καὶ αὐτοῖς τοῖς ‘Ελλησι· καὶ ἵνα Τρῷες 30 αἰσθῶνται τῆς μήνιδος καὶ τολμήσωσι λοιπὸν εἰς τὴν μάχην.

427. καί μιν πείσεσθαι δῶ] ἀπιοῦσα ἐν χρηστῇ ἐλπίδι καταλιμάνει τὸν παιδα. ὄμοιον δέ ἔστι τῷ “αἴ κε πίθηται.”

430. τὴν ῥά βέη ἀέκοντος ἀπηύρων] ἐν τάξει ἀπολογίας τοῦτο φησιν, ὅτι οὐκ ἦν εὐλογον περὶ γυναίσιν θυμοῦσθαι αὐτόν. ἄλλως τε 35 τὴν ἴδιαν ἀποφαίνει γνώμην ὁ ποιητὴς, ἡδικῆσθαι αὐτὸν ὄμολογῶν.

εὐτὴρ Ὄδυσσεύς] ὅπεις μὴ τῇ Θέτιδος ἀπαλλαγῇ συνάψῃ τὴν ἐπάκοδον, διὰ μέσου βάλλει τὰ κατὰ τὸν Ὄδυσσέα, μόνον οὐχὶ λόγῳ καταμετρήσας τὸν ἐπὶ τὸν Χρύσην πλοῦν. ἐκατέροις δὲ μετρίως χράμενος διαπιπάνει τὸν ἀκροατὴν, τῶν μὲν τὸν κόρου περιαιρῶν, τῶν δὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἀποκληρῶν.

5

432. λιμένος πολυβενθέος] ἥδη καὶ λιμένων ἐπεσημάντα φύσεις μᾶς λέξεις ὁ ποιητής. διαφέρει δὲ λιμὴν ὄρμου· λιμὴν μὲν γάρ ἔστι τὸ πᾶν, ὄρμος δὲ τὸ πρὸς τὴν γῆν.

434. ἰστοδόκη] διὰ τοῦ καράφεται, ἔστι δὲ παρὰ τὸ δέχω, ὡς ξεινοδόκος καὶ πανδοκεῖον. τὸ δὲ πέλασαν πελασθῆναι ἐποίησαν, ὡς οἱ τὸ “πάντας μέν ρ' ἔλπει” (Od. 2, 91)· καὶ ἔστιν ὁ τρόπος μετωνυμία.

ὑφέντες] Ζηνόδοτος μὲν ὑφέντες, αἰ δ' ἄλλας πᾶσαι ἐφέντες. πρότοις δὲ τὰ ἀπὸ πρύμνης εἰς πρῷραν διήκοντα σχοινία. προερύνουσι δὲ, ἐπειδὴ τῶν ἀνέμων ἥδεισαν τὸ παλίμβολον. ἄλλως τε ἐν Ἰλιάδι 15 ταύτην μόνην ἔχων ἔκπλοιαν τρόπον ἐδίδαξε προσορμισμοῦ. πολλὴν δὲ ἔχει τὴν ἥδονὴν ἡ τῆς προθέσεως ἐπαγωγή. τὸ δὲ σχῆμα ἔστιν ἐπανάληψις.

436. * ἐκ δ' εὐնάς] τὰ σίδηρα, παρὰ τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλώμενα εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ποιεῖν ἵστασθαι. τρία δὲ σημαίνει ἡ λέξις, 20 παρὰ τῷ ποιητῇ, τὴν κοίτην, ὡς ὅταν λέγῃ “εὐνῇ ἔνι μαλακῆ” (Il. 9, 618). τὴν ἄγκυραν, ὡς νῦν “ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον” τὴν διατριβὴν, ὡς τὸ “ὅθι φασὶ Τυφέος ἔμμεναι εὐνάς” (Il. 2, 783).

437. ἐπὶ ρήγημιν θαλάσσης] ἀλλαχοῦ ἡρμήνευκεν αὐτὸ διὰ τοῦ “χέρσῳ ρήγην μεγάλα βρέμει” (Π. 4, 425). πάντα δὲ ἐν 25 ὀλίγῳ πέφρασται.

440. πολύμητις Ὄδυσσεύς] τὰ ἐπίθετα Ὄδυσσεως δῖος Ὄδυσσεὺς, πολύμητις Ὄδυσσεύς. ὅτε δὲ καρὸς τῆς σοφίας, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον φησι. προσάγει δὲ τὴν κόρην τῷ βωμῷ ὥσπερ ἀποδιδοὺς ἐπὶ θεοῦ μάρτυρος. ἡ δὲ ἐπὶ ἔστιν ἀντὶ τῆς παρά.

30

441. τίθει] οὐ μόνον τὸ τίθημι κέκλιται, ἀλλ' ἔστι καὶ περισπώμενον. καὶ ὅτι οὐκ ἐπὶ μόνων τῶν ἀφύγων τὸ τιθέναι.

442, 443. πρό μ' ἐπεμψεν] τὴν εἰς τούμπροσθεν δηλοῖ σχέσιν, οὐ χρονικήν. αὐτὰ δὲ τὰ ἀναγκαῖα συλλαβὴν λέγει ἀπλῶς· πανούργουν

15. * ἐπειδὴ] ἐπεὶ μὴ
ἡδεισα] * ἡδεισα

25. * βρέμει] βρέμεται

γὰρ οὐδὲν ἐπὶ θεοῦ. τὸ δὲ σοί ὡς ἀντιδιαστελλόμενον τῷ Φοίβῳ δεῖ ὄρθωτοντεῖν, καὶ διὰ τὸν τέ.

444. *ρέξαι*] σφάξαι μόνον τὸ δὲ θυσαι ἐπὶ τοῦ θυσιάσαι μόνον φησί. τὸ δὲ ἴλασόμεσθα πλεονασμῷ τοῦ σ.

445. *δις νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κῆδε' ἐφῆκεν*] ἐμφρόνως τὸ μὴ 5 εἰπεῖν ὅτι Χρύσου εὑξαμένου ὁ λοιμὸς ἐπηρέχθη, ἵνα μὴ διατρέψῃ τὸν γέροντα ὡς κακῶν αἴτιον. καί τοις Ἀχιλλεὺς φησί “τοιο δ' Ἀπάλλων εὐξαμένου ἥκουσεν” (380).

446. ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων] περιέτεμε τὸν λόγον τοῦ γέροντος· οὐτε γὰρ ἐπαινεῖν οὔτε ψέγειν ἦν τοὺς ἀποδόντας· τὸ μὲν γὰρ δουλε- 10 πρεπὲς, τὸ δὲ παροξυντικόν. ἀλλ' οὐδὲ τοσαύτην κίνησιν ἔχει τὰ ἥδεα λεγόμενα ὅσην τὰ λυτηρά.

448. *ἔξείης*] οἷμαι τὴν εἰ πεπλεονακέναι ὡς ἐν τῷ ἀδελφεοός. ἐνδιμητον δὲ ἐκ τοῦ δέμων δμῶ δμήσω δέδμηται, δμητός, ἐνδιμητος, ὡς ἐνηνητος.

449. *χερνίψαντο δ' ἐπειτα*] δεῖ γὰρ προσιόντα θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν εἰκάζειν αὐτὸν θεῷ. διὰ τί δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον οὐ ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους ἀπονίπτοντας τὰς χεῖρας; ὅτι οὐδὲ ὄφοις τοιούτοις ἐχρῆστο ὥστε δεῖσθαι ἀπονίψεως, καὶ ὅτι πανόμενος τοῦ δεῖπνου ἐσκεπόν· μετὰ δὲ τὰς σπονδὰς οὐ δεῖ ἀπονίπτεσθαι. ῥῆτέον δὲ καὶ τοῦτο. ὅταν 20 γὰρ λέγῃ “χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόφ ἐπέχενε φέρουσα νίψαδαι” (Od. 1, 136), φῆσομεν, ἀλλ' οὐχὶ πρὸ τοῦ δεῖπνου μόνον ἀπλῶς γὰρ τὰς ἀρχὰς μηνύστας οὐκέτι τὰ κατὰ μέρος διέβεισιν, ὥστε παρέκειτο τὰ χειρόνιστρα ὅτε βούλοιντο νίπτεσθαι. καὶ γὰρ καὶ ἡ τράπεζα καὶ τὰ ἄλλα ἄχρις ὅτου βούλοιντο χρῆσθαι αὐτοῖς παρέκειτο. 25 οὖτος καὶ τοὺς Πινδίους ἐν τῷ κατάπλῳ Τηλεμάχου εὐωχουμένους οὐκέτι δέδηλωσκεν ὅπως τῆς ἡγίονος ἀπηλλάγησαν. καὶ τὴν Ἀθηνᾶν Μέντη ὁμοιωθεῖσαν καὶ τὸ δόρυ δοῦσαν τῷ Τηλεμάχῳ, οὐκέτι φησὶ τῶς τοῦτο ἀπιοῦσα ἀπέλαθε. καὶ τὸ τόξον εἰς κατασκοπὴν ἀπιόντι Μηριόντης διδώσει· ὅπως δὲ τοῦτο ἀπέδωκεν, οὐκέτι ἐπεση- 30 μήνατο, διδοὺς τοῖς ἀκροσταῖς καθ' ἑαυτοὺς λογίζεσθαι τὰ ἀκόλουθα. καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἔστι γνῶναι παρ' αὐτῷ· οὐ γὰρ μόνον τί εἴπη, ἀλλὰ καὶ τί μὴ εἴπη ἐφρόντισεν.

3. * μόνος φησὶ] μόνον ὡς φησι

15. εἴνηντος] εἴνητος

16. * δεῖ γὰρ] γὰρ οὐ.

20. * ἀπονίπτεσθαι] νίπτεσθαι

23. * οὐκέτι] οὐκ ἐπὶ

διέβεισιν] * ἐπέξεισιν

27. τῆς ἡγίονος] * ἐκ τῆς ἡγίονος ἀνα-

στάντες

29. * ἀπιοῦσα ἀπέλαθε] ἀπέλαθε

σύλογούτας] τινὲς τὰ κανᾶ δί' ὅν ἐπέχεον τὰς οὐλὰς, αἱ πρὸς ἀστιδιαστολὴν μὲν εἴρηται τῶν ψαιστῶν· ἀπαρχὴ δὲ τῆς προτέρας ζωῆς ἀπεδίδοντο τοῖς θεοῖς αἱ κριθαὶ· πρὸ τῶν πυρῶν γὰρ εἴρηται, καὶ ἀπὸ τοῦ προκριθῆναι τῶν βαλάνων οὔτες ὄνομάσθησαν.

450. μεγάλ' εὑχετο] μεγάλως ἀνασχῶν τὰς χεῖρας· ἐπὶ σωτηρίᾳ 5 γὰρ εὐχόμενος παρρησίαν ἔγει. ὅτε δὲ κατηράτο, ἡ συχῆ ᾤχετο· ἐπ' ὀλέθρῳ γὰρ ἀνθρώπων ἡ αἰτησίς.

453. ἡδη μέν τοτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες] ἐλεύθερον καὶ προσακτικὸν τὸ χάριτας εἰδέναι. φησὶν οὖν, εἰ προήκουσάς μου, καὶ νῦν δίκαιος εἴ τι ἀκοῦσαι.

454. ὅτι κατὰ τὴν Πατρόκλου ἔξοδον (Π. 16, 237) οὐκ ὄρθως μετηράχθη ἐπειθεν. οὐ γὰρ εἰκότως Ἀχιλλεὺς ἐπιχαίρει τῇ ἥττῃ τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ Χρύσης βάρβαρος καὶ μισέλλην.

457. τοῦ δὲ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων] δεξιὸν καὶ παιδευτικὸν τὸ παραχρῆμα μετατίθεσθαι εἰς ἔλεον τὸν θεόν.

458. προεβάλοντο] προεβάλοντο εἰς τὸν βωμόν· ἔστι δὲ τὸ σχῆμα ὄμοιοτέλευτον.

459. αὐέρυσσα] τὸ αὖ τὸ πάλιν δηλοῖ. Κυμαίων δὲ ἔθος τὸ αὐέρυσσεν, αἴτοι τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν κάτω ἐπὶ τὰ ἄνω αὐτοὺς ἔλκειν. τηρεῖ δὲ τὰ Ἑλληνικὰ ἔθη.

460. μηρούς τ' ἔξέταμον] ἐπεὶ στάσεως αἴτια μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔστατο. τὸ δὲ λίπος ὡς λαμπρὸν, ἢ διὰ τὸ καίεσθαι δι' αὐτοῦ τὰ μηρία.

461. δίπτυχα ὡς ὑπόβρυχα· ὅν τῷ μὲν ἐνὶ ἐπετίθετο ὁ μηρὸς, 25 θατέρῳ δὲ τὰ ἄκρα.

ἐπ' αὐτῷ δὲ ὁ ὄμοιοτέλευτον] ἀλλαχοῦ ἡρμήνευσε τί ἔστι τὸ ὄμοιοτέλευτον· “ὁ δὲ ὄμοιοτέλευτον συβάτης, πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων ἐς τίνα δημόνον” (Οδ. 14, 428).

462. * καὶ δὲ ἐπὶ σχίζης] ἡγνόησάν τινες τὸν θυσκόον, ἀποδιδόντες τὸν αὐτὸν μάντιν. δοκεῖ δέ μοι ἴερέα αὐτὸν ἀποδιδόναι, ἀπὸ τοῦ 30

1. σύλογούτας] Hoc lemma est in B. interiore, ὅτι κατὰ τὴν Πατρόκλου ἔξοδον οὐκ ὄρθως λέγεται ἐπειθεν μέχθεις, quod μεταχθεis vel μετεπεχθεis esse potest.

2. * μὲν εἴρηται] om.

11. Huius scholii pars prior δι—μετηράχθη Aristonici est in Veneto A sic scripta in margine

26. ὄμοιοτέλευτον] * ὄμοιοτέλευτον

27. * ὄμοιοτέλευτον] ὄμοιοτέλευ

καίειν τὰ θύη. λέγει γὰρ “καὶ δὲ ἐπὶ σχιζῆς ὁ γέρων.” ὁ οὖν καίειν τὰ τεθυμένα τοῖς θεοῖς θυοσκόος. “θεοῖσι δὲ θύσαι ἀνύγει Πάτροκλον” (Π. 9, 219). καὶ “τὸν πῦρ κῆμα ἄνωγε” (Od. 15, 97). καὶ “πῦρ μέγα κηράμενος” (Od. 23, 51). καὶ ὁ Χρύσης δὲ λέγει “ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρὶ ἔκην” (40). ἀπὸ συμβεβηκότος 5 οὖν θυοσκόος ὁ ιερείνων τοῖς θεοῖς ἐκ τῶν ίδίων, καὶ εἴ τις ἄλλος βούλοιτο. πῶς οὖν ὁ Λειώδης φησὶν “αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖς θυοσκόος οὐδὲν ἐօργως κείσομαι” (Od. 22, 318); πρὸς δὲ ἀποκρίνεται “εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖς θυοσκόος εἴησαι εἶναι, πολλάκι μου μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῦ γενέσθαι.” 10 τοὺς γὰρ ιερέας ποιεῖ καὶ καταρωμένους, ὥσπερ τὸν Χρύσην, οὐ τοὺς μάντεις. ὅταν οὖν εἴπῃ “ἢ οἱ μάντιες εἰσὶ θυοσκόοι ἢ ιερῆς” (Π. 24, 221), οὐ δεῖ συνάπτειν τῷ θυοσκόοι ἢ ιερῆς, ἀλλ’ ἢ θυοσκόοι ἢ ιερῆς, ἵν’ ἢ ἐπίθετον τῶν ιερέων τὸ θυοσκόοι, τὰ τεθυμένα καίοντες· ὅ γὰρ διαζευκτικὸς ἄλλους καὶ ἄλλους δῆλοι, ὡς τὸ “ἄλλ’ 15 ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείμενη ἢ ιερῆα ἢ καὶ ὄνειροπόλον” (62). περὶ τριῶν γὰρ ἔφη, περὶ μάντεως, διὸ ἐκ σημείων ἢ τεράτων ἢ οἰωνῶν ἢ ἐκ τικῶν συμβόλων ἢ ἀποβάτων λέγει καὶ μαντεύεται, ὡς ὁ Κάλχας ἐκ τοῦ λοιμοῦ τὴν Ἀπόλλωνος μῆναν, ἐκ τοῦ δράκοντος καὶ τῶν στρουθῶν τὰ περὶ τὴν κόρθησιν τοῦ Ἰλίου· ὁ δὲ Θεοκλύμενος ἐξ 20 οἰωνῶν, ἀετὸν θεασάμενος τίλλοντα πέλειαν (Od. 15, 529). καὶ ἡ Ἐλένη ἐπὶ τῶν ἀρπασάντων τὸν ἥμερον χῆρα ἐκ τῆς αὐλῆς “κλῦτέ μοι, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ ἀδάνατοι βάλλαντιν” (Od. 15, 172). ὁ μὲν οὖν μάντις τοιοῦτος. ὁ δὲ ιερεὺς ἀράται καὶ εἴχεται τῷ θεῷ, οὐπερ καὶ τὴν ιερωσύνην ἔχει, ὡς ὁ Χρύσης κατα- 25 ρᾶται μὴ τυχὸν τῆς θυγατρὸς, καὶ πάλιν τυχὸν ὑπερεύχεται. ὁ δὲ ὄνειροπόλος ἐμπειρός ἐστιν ἀποκρίνεσθαι ὄνείρατα, ὥσπερ Πηγελόπη (Od. 19, 535) τὸν Ὁδυσσέα καὶ τοὺς χῆρας ὄραθέντας ἐπερωτᾶ ἐνύκτια διελέσθαι καὶ σαφηνίσαι. καὶ τινα Εύρυδάμαντα ὄνειροπόλον γέροντά φησι μὴ κρίνασθαι τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ὄνείρους, ὅπότε 30 ἤρχοντο ἐπὶ τὸν πόλεμον (Π. 5, 150), οὐ μὰ Δία θεασάμενος αὐτός. οὐδὲ μὴν ἐκείνους ίδειν ἔφη, ἐξ ὧν καὶ ἔμελλεν ὁ πατὴρ κρίνειν αὐτοῖς τὸ μέλλον. ὅτι δὲ διέζευκται ὁ θυοσκόος ιερεὺς τοῦ μάντεως δῆλον “τῶν οἱ μάντιες εἰσὶ θυοσκόοι ἢ ιερῆς.”

463. πεμπάθολα] διὰ τὸ μὴ συμπεσεῖν τῷ πεντώβολον. καὶ τοὺς
μὲν ἄλλους τρισὶν ὁβελοῖς πείρειν, Κυμαίους δὲ πέντε φασίν.

464. μῆρ] ἀπὸ τοῦ μηρία συνεκόπη καὶ ἐγένετο μῆρα, καὶ κατὰ
ἀποκοπὴν μῆρ'. δηλοὶ δὲ τὰ ἐναγίσματα τῶν θεῶν. Ἱακὼς δὲ τὸ
πάσαντο προσεκτέον. σπλάγχνα δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν σπλάγχνων, ὃ ἐστι 5
τῶν ἐντοσθιδίων, ἥπατος, νεφρῶν καὶ τῶν ἔξης. τούτων δὲ πάντων
ἀπεγεύοντο, ἀπὸ σπλάγχνων καὶ ψυχικῆς σπουδῆς διδούτες τὰς
θυσίας.

* ἐπάσαντο] ἐστι μέσος ἀόριστος πρότερος τὸ θέμα πατῶ, δ
σημαίνει τὸ ἐσθίω, ὃ μέλλων πατήσω καὶ κατὰ συγκοπὴν πάσω. 10
ἐντεῦθεν γέγονε καὶ φάτη, δότος ἐνῷ ἐσθίουσι τὰ ἄλογα. τὸ δὲ
πατῶ, δ σημαίνει τὸ ἐσθίω, γίνεται παρὰ τὸ μαστῶ τὸ μαλάσσω.
ὅθεν καὶ πασᾶσθαι παρὰ τὸ μαστῶ, τροπῇ τοῦ μὲν εἰς π., καὶ
ἀναδρομῇ τοῦ τόνου πάσασθαι.

465. μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα] παρὰ τὸ μεῖον, μείως ἔτιλλον, καὶ 15
κατὰ συγκοπὴν μίστυλλον. οὐκ ἔχει δὲ τὸ ἐώς οὐδὲ τὸ ὅ μικρὸν, παρὰ
τὸ μεῖον ὅν. τὸ δὲ τάλλα κατὰ συναλοιφήν ἐστιν, ὡς τάργα. ὃ δὲ
Ἡρωδιανὸς τὸν τέ παραπληρωματικὸν ἀποδέχεται· καὶ λείπει τὰ
ἄρθρον Ὁμηρικῷ ἔδει.

466. ὥστησάν τε περιφραδέως] ἐμπειρίας γὰρ δεῖ τοῖς ὥστησι 20
καὶ ὥσταν δὲ εἴρηται διὰ τὸ πυκνότερον ἐποπτεύειν τὸν ὥστηντα.

467. πόνου] τοῦ τῆς ἱερουργίας πόνου, ἥτοι τῆς ἐνεργείας· οὐδέ-
ποτε γὰρ πόνον τὴν ἀλγηδόνα φησὶν ὁ ποιητής. ἐνίστε δὲ καὶ τὴν
ταλαιπωρίαν δηλοῖ· “ἥ μὴν καὶ πόνος ἐστί” (Πλ. 2, 291). νῦν δὲ τὴν
περὶ τὴν ἱεροποιίαν σπουδήν.

25

τετύκνυτο] τεύχῳ ἐτυχομην ἐτύχοντο· ποιητικὸς ἡ Ἰωνικὸς
διπλασιασμὸς οἰκεῖος τοῖς δευτέροις ἀόριστοις μετὰ τροπῆς, καὶ
γίνεται τετύκνυτο, ὥστε παρὰ τὸ χάζω κεχάδοντο· “κεχάροντο δὲ
πάντες Ἀχαιοί” (Οδ. 4, 344).

468. ἵσσης] τῆς ἵσως πᾶσιν ἐπιγινομένης διὰ τὸν ἔρωτα. ἡ τῆς 30
μεριζομένης, ἐπεὶ καν τοῖς εὐτελέσι τὴν ἴσότητα ἐτύροντο διατρὸν
γάρ φησι (Πλ. 4, 262) πίνουσιν.

1. * πεντάθολον] πεντάθολα

5. * προσεκτέον] προσεκτέον

13. πασᾶσθαι παρὰ τὸ μαστῶ

16. τὸ ὅ-μικρόν] ὅ οιη.

17. συναλοιφὴν] συναλοιφὴν, μὲν

solet.

21. * δέ] οιη.

27. * δευτέροις ἀόριστοις] δύο ἀρ-

στοις

469. τὸ μὲν ἔρος ὡς Αἰολικὸν ψιλωτέον, ἡ καθὸ τὸ ἐ καὶ ἀ πρὸ τοῦ ῥ φωνήστος ἐπιφερομένου ψιλοῦται. τὸ δὲ ἔντο δασυτέον ἔστε γὰρ παρὰ τὸ ἵημι, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, καὶ εἴς ἡ μετοχὴ καὶ ἀφείς, τὸ παθητικὸν ἔμαι, ἔμην ἔστο ἔτο ἔντο. ταῦτα δὲ καὶ πλεονάζουσι τῷ ἀ πολλαχοῦ.

470. κοῦρος μὲν κρητῆρας] ἀρχαῖον ἔθος οἰνοχοεῖν τοὺς νέους¹⁰ οἰνοχόει δὲ νιὸς Μενελάου. “ἐπὶ δὲ ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο οἶνον ἐνοικοχοεῦντες” (Od. 3, 471). διὸ καὶ παιδας μέχρι τῆς τοὺς δούλους φαμέν καὶ Γανυμῆδης καὶ “Ηβη ὑπηρέτας θεῶν.

ἐπεστέψαντο ποτοῖο] ὑπὲρ τὸ χεῖλος ἐπλήρωσαν, ὡς δοκεῖν ἐστέφθαι τῷ ὑγρῷ· “κρητῆρας” γὰρ “ἐπιστεφέας οἶνοι” διέδωκαν (Π. 8, 232).¹⁵

471. νώμησαν] διέδωκαν. ἐπαρξάμενοι δὲ, ἐπιχέαντες. ὁ δὲ νοῦς οὗτος, τῇ οἰνοχοῇ ἐπιχέαντες τοῖς ποτηρίοις διέδωκαν πᾶσιν ἡ ἀπαρξάμενοι σπουδὴν τοῖς θεοῖς, πᾶσιν ἐνώμησαν. νέρων δὲ νωμῶν ὡς τρέχω τρωχῶ. τὸ δὲ δεκάεσσοι πλεονασμῷ τοῦ ἐ ὡς πλέοντες πλεόνεσσι.

472. πανημέροις] πᾶν τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ὠδὴν ἀναλίσκοντες· οὐ γὰρ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. ἡ δὲ μολπή ποτὲ καὶ ἐπὶ παιδιᾶς τίθεται· “ῆρχετο μολπῆς” (Od. 6, 101). κυνῶν τε μέλη πηθρα τὰ ἐπορχήματά φησιν (Π. 13, 233).

473. καλὸν ἀειδόντες παιήνοντα] οὔτε τὸν Ἀπόλλωνα οὔτε τὸν²⁵ ιατρὸν τὸν θεῶν, ἀλλὰ τὸν ὑμνον· παιήνων γὰρ καὶ παιὰν ὑμνοι εἰσὶν ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ ἀδόμενοι, πολλάκις καὶ προσδοκωμένον τοῦ δεινοῦ. πέντε δὲ αἱ παρὰ τοῖς ἥρωσιν φύδαι, σωφρονιστικόν, ὡς τὸ τοῦ ἀοιδοῦ Κλυταιμνήστρας (Od. 3, 267)· ἐγκωμιαστικόν, οἷον Ἀχιλλεὺς εὑρητα ἄδων (Π. 9, 189)· παιανικόν, ὡς τὸν θρηνητικόν, 30 ὅπερ ἐπὶ γυναικῶν μᾶλλον τάσσει, καὶ ὑπορχηματικόν.

474. ὁ δὲ φρένα τέρπετ² ἀκούων] ὡς μουσηγέτης, ἡ ὅτι κάλλιστος τῶν εἰς θεοὺς δώρων ὁ λόγος. ἀθετεῖται δὲ ὁ στίχος.

5. * πολλαχοῦ] οἰη.

11. * δροντο — ἐνοικοχοεῦντες] δρόντο — οἰνοχοεῦντες

24. ἐπορχήματα (ἐπιορχήματα B)]

* ὄρχήματα

33. * ἀ. δὲ δ στίχος] οἰη.

* διδάσκεις ήμας ὁ ποιητὴς ὅτι πλέον τῶν θυσιῶν τέρπονται οἱ θεοὶ ἔκαστος τοῖς οἰκείοις ὕμνοις.

475. ἦμεις δὲ ἡλιος] ὄρος τοῦ κατὰ φύσιν ὥπου καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις ἥλιου δύσις. καὶ ἄλλως “οὐ γὰρ ἔσικε δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι” (Od. 3, 335). 5

476. παρὰ πρυμήσια μῆσι] ἵνα ἐὰν εὐφόρος αὔρα γένηται, αἴσθωνται κινηθείσης τῆς νεώς.

477. ἡριγένεια] ἡ ἐκ τοῦ ἥρι γεννωμένη “ἥρι μάλ' Ἐλλήσποντον” (Πλ. 9, 360)· ως λυκηγενής, τριτογενής· ὅλα γὰρ ταῦτα εἰς πάθος ἀναλύεται, οὐκ εἰς ἐνέργειαν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀήρι ἀέρος ιο ἀέρι καὶ ἥρι. τὸ δὲ ροδοδάκτυλος συνεκδοχή ἐστιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ μέρους τὸ ὅλον καλεῖ. λέγει δὲ τὴν πολύφωτον· τὴν δὲ πολύσκοτον κρακόπεπτλον.

479. ἵκμαδος] ἵκμαδος γὰρ ὑδάτων ἀτμιζομένης ἄνεμος γίνεται. διὸ ψιλωτέον· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἵκμεῖσθαι. ἂμα δὲ φύσιν ἀνέμων 15 διδάσκει· καὶ τὸ στυγὺν σκεδάζει τοῦ λοιμοῦ.

* τοῖσιν δὲ ἵκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων] τὸ περὶ τὸν ἥλιον ἐσπουδακῶς ἰδίωμα δηλοῦν φησὶν ὁ ποιητὴς “τοῖσι δὲ ἵκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.” ἄχρι γὰρ οὐδέπω φλογώδης οὐδὲ ἔμπιρος ὁ πρὸς μεσημβρίαν δρόμος αὐτοῦ νένευκεν, ἡ δροσώδης ἵκμὰς ὑγρὸν 20 τὸ περιέχον ἀφεῖσα ἀμυδρὰ καὶ νοθῆ παραπέμπεται τὰ πρὸς ἔω πνεύματα. διὰ τοῦτο ὅρθριον ὁ ἥλιος αὐτοὺς ἐναυστόλησεν ἵκανὸν ἀποστείλας ἄνεμον τὸν ἐκ τῆς ἵκμαδος πνέοντα.

480. ἔστιν ἴδειν λυόμενον ἄρμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐπαιρόμενον.

481. πρῆσεν] ἐφύσησεν. ὑπέγραψε δὲ τὴν οὐριοδρομοῦσαν ναῦν. 25 συγχάίρων. δὲ αὐτοῖς νῦν καλλιγραφεῖ τὸν ἀπόπλουν, οὐχ ὅτε ἀπήσαν.

*Αριστοτέλης φησὶν ως κινούμενα ὄνόματα γράφει ὁ ποιητής.

482. στείρη] τῇ τρόπιδι τῆς νεῶς, ἐπεὶ στερεωτέρα τῶν σανίδων

18. φησὶν δὲ ποιητὴς—Ἀπόλλων]
Verba haec omissa in fine scholii
post πνέοντα supplevit librarius
cum signo quod signo super δηλοῦν
posito respondet. Sumtum autem
hoc scholion est ex Heracliti
Alleg. c. 16 p. 33 ed. Mehl.

22. ὅρθριον] ὅρθριος Mehlerus.
δὲ ἥλιος Heracl.] δὲ om.
ἴκανὸν] ἵκμενον Pierson. Verisim.
p. 117.

27. *ἀπήσαν] ἀπήσαν
29. *τρόπιδι] πρόποδι

ὑπάρχει· ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὥσπερ θεμελίῳ τοῖς ἐπωκόδομεσταῖς τὰ ἄλλα ξύλα τῆς νέως.

483. κατὰ κῦμα] ἀντὶ τοῦ κατὰ κύματος. τὸ δὲ πρὸς κῦμα
ἐπωκτίωσι σημαίνει.

486. ἵνῳ ἐπὶ φαμάδαις] καὶ ἡ ποταμία οὗτος καλεῖται⁵
“κείμενον ἐπ φαμάδαις Αἰσήπαιο.”

διδάσκει τολὺ ἀπὸ θαλάττης νεωλκεῖν ὑφορωμένους τὴν πλήρε-
μυραν.

έρματα] δασύνεται· τὰ γὰρ βραχέα πρὸ τοῦ ᾧ ἐπαγομένου τοῦ
μᾶ δασύνεται πλὴν τοῦ ἄρμενου.

10

* Πορφυρίου. έρματα ἔξηγοῦνται τὰ ὑπερείσματα γέγονε δὲ
ἀπὸ τοῦ ἐκεῖρθαι καὶ ἐρηρεῖσθαι τῇ γῇ. οὗτος οὖν καὶ τὰ ἐλλόβια
έρματα εἴρηται, παρὰ τὸ ἐκεῖρθαι· “ἐν δὲ ἄρα έρματα ἦκεν ἐντρή-
τοισι λοβοῖσιν” (Π. 15, 182). καὶ ἔρμις ὁ κλινόποις, τὸ οἷον ἔρμα
καὶ ἐρηρεισμένον κατὰ τῆς γῆς. καὶ “ἡμεῖς δὲ ἔρμα πόληος ἀπέ-
κταμεν” (Οδ. 23, 121), τὸ ἔρεισμα καὶ θεμέλιον, ἐκ τοῦ ἐρηρεῖσθαι
ἐν τῇ ἔρᾳ. καὶ ὅρμος δὲ ὁ περιδέραιος κόσμος· “χρύσεον ἔρμον
ἔχων.” εἴτ’ ἐτυμολογεῖ “μετὰ δὲ ἡλέκτροισιν ἔερτο” (Οδ. 15,
459).

487. αὐτὸὶ δὲ ἐσκιδναντο] περισσὸν τὸ ἀποκρεσβεύεσθαι πρὸς 20
‘Αγαμέμνονα· φανερὸν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς ταύσεως τοῦ λοιμοῦ.

490. οὕτε τετ’ εἰς ἀγορὴν —] δύο οἶδεν ἀνδρῶν ἀρετὰς, πρᾶξιν
καὶ λόγουν προκρίνει δὲ τὸν λόγον. καὶ ἀλλαχοῦ “ἔργα οὔπω εἰδόθ
όμοιοιν πολέμοιο οὐδὲ ἀγορέων, ἵνα τ’ ἄνδρες ἀριτρεπέες τελέθουσιν”
(Π. 9, 440).

25

εἰκὸς κατὰ τὸ σιωπώμενον καὶ ἐκκλησίαν καὶ πόλεμον πρὸς
τοὺς περιοίκους γενέσθαι· ἐφ’ ἑκάστης γὰρ συνήεσται “ηὴ παρὰ
πρυμνῆ ‘Αγαμέμνονος” (Π. 8, 382). αὐτὸὶ δὲ ἦν ὁ ἐπὶ τοὺς πολε-
μίους ἐξάγων, ὥσπερ οὐκ ἐποίει νῦν. εὗ δὲ τὸν γενναίων ψυχῶν φθορὰν
εἴπε τὴν ἀργίαν· τοῖς πρακτικοῖς γὰρ ἡ ἀργία φθορά ἐστι· “κεῖτο ζο
γὰρ ἐν νήσοσι” φησι (Π. 2, 688), καὶ “κεῖτ’ ἀπομηνίσας” (ib. 772).

493. ἐκ τούτου λέγει τοῦ χρόνου, τοῦ τῆς μήνιδος. εἴπε γὰρ ἡ
Θέτις “χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα” (424).

5. Hoc scholion et proximum inverso ordine in B. limachi verba: v. Schneider. vol.

² p. 772.

6. *Αἰσήπαιο] om. Fortasse Cal-

27. *γενέσθαι] γίνεσθαι

497. ἡερί] ἐπιρρηματικῶς. διδάσκει δὲ καὶ τῷν ἐντεῦξεν τὸν καιρόν· ὁ γὰρ ἐωθινὸς ἥσυχος καὶ τηφάλιος.

οὐρανὸν] οὕτω καὶ τὸ στερέωμα καλεῖ (“οὐρανὸν ἐκκατέσταλτο” Il. 19, 351) καὶ τὸν ὑπερνέφιον τόπον. αἱ δὲ κορυφαὶ τῶν ὄρέων ὑπερνέφιοι εἰσιν. 5

498. εὐρύστα] ψιλῶς μεγαλόφωνον, ὡς τὸ ἐριθρεμέτης. ἦ μεγαλόφθαλμον, διὰ τὸ προνοητικόν. ίδιᾳ δὲ κάθηται διὰ τὴν ἔξοχήν “οὐδὲ ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει” (Il. 15, 106). ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ παρόν.

501. δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα] εἰκόνα δεομένου ὡς 10 ἐν γραφῇ προέβαλεν. ίκανὸν δὲ τὸ σχῆμα ἐπικλάσαι αὐτόν. τὸ δὲ ὑπολαβοῦσα τὸν ἀνθερεῶνα ἀντιφράξων φησὶν “ἢ οἱ γούνατ' ἔκυσσε παὶ λάβε χειρὶ γενείου” (Il. 8, 371). ἀγαθὰ δὲ λεχθῆναι οἰωνιζομένη τοῦ γενείου αὐτοῦ προσελάβετο.

503. *ἀθανάτοισι] τὸ ἀθανάτον ἐπὶ ἐμψύχων, τὸ δὲ ἀφθιτὸν ἐπὶ 15 ἀψύχων οἱ φιλόσοφοι τάττουσιν. ὁ δὲ Πλάτων, ἀθανάτον εἴναι λέγων τὴν ψυχὴν, ἀθανάτοις ὅμώνυμον εἴναι ἐπιφέρει, διότι τὸ μὲν κυρίως ἀθανάτον καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἐνέργειάν ἔστιν ἀμετάβλητον, τὴν δὲ ψυχὴν κατ' οὐσίαν μὲν οὐδενὶ ἀθανάτον, οὐκέτι δὲ καὶ κατ' ἐνέργειαν. οὕτω δ' ἂν εἴποις καὶ τὰ οὐράνια ἀθανάτοις ὅμώνυμα· μεταβάλλει 20 γὰρ καὶ αὐτὰ, εἰ καὶ μὴ κατ' οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ τόπον. ὅτι δὲ πάθος τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία καὶ σύμπτωμά τι (ἐπὶ ὑποθέσει γάρ τινι δείκνυται ἐκ θητοῦ ἀθανάτον γίγνεσθαι), προεγράφη ἐν τῷ περὶ πάθους· ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὄριζόμενος στέρησιν θανάτου ἀμαρτάνει· οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἡ ἀθανασία, ἀλλ' ἐν ᾧ εἰ καὶ 25 διαβέσται.

ὅησα] πεφεισμένως ὀφέλειαν εἶπε τὴν τῆς ἀρχῆς σωτηρίαν· ὑπέμυησε μέντοι τῆς χάριτος, ἀλλ' οὐκ ὀνείδισεν.

504. ἔνιοι μέν φασιν ὅτι καὶ λόγῳ ὕησε τὸν Δία καὶ ἔργῳ, λόγῳ μὲν βοηθὸν ἐλθεῖν πείσασα τὸν Βριάρεων, ἔργῳ δὲ διὰ τὸ μηκέτι 30 δεῖηναι. ἀμεινον δὲ φάσκειν ὅτι προσέθηκε τὸ λόγῳ καὶ μὴ γενόμενον, πατὰ μὴ δοκῆ φανερῶς ὄνειδίζειν τὸ ἔργον.

505. τίμησόν μοι νίδιν δεικνυόμενος ἄλλων] εἰς ἔλεον ἐπάγει τὴν ἀσφίαν τοῦ παιδὸς οἰκτισαμένη, καὶ δεικνύουσα ὅτι βίου πολυχρονίου προκρίνας τιμὴν καὶ ταύτης συνεστέρηται. ἐν βραχεῖ δὲ 35 τάντα πέφρασται. καλῶς δὲ οὐκ εἶπε τίμησον Ἀχιλλέα· ἀγωγὸν

γὰρ πειθοῦς μᾶλλον τὸ τῆς φύσεως ὄνομα. καὶ ἐν τοῖς ἔξης “ νῦν ἐμὸν τίσωσιν ” (510).

εἰ ἐγὼ ἀλλοτρίους ὀφέλησα, πῶς οὐ δίκαιον ἐμὲ παρακαλεῖν ὑπὲρ τοῦ ἐμοῦ παιδὸς, καὶ ταῦτα ὑβρισθέντος καὶ δυστυχοῦντος; πλήρωσον οὖν μοι τὴν αἴτησιν.

508. σύ περ] ἥθικὸν τὸ σύ· δν ἐκεῖνος ὑβρισε, σὺ μὴ ὑπερόψει.

509. τόφρα δ —] ἐλάχιστον ὅρίζει καιρὸν πρὸς πειθώ. κακῶς δὲ τὸ ἀναφορικόν. ἀλλαχοῦ δέ “ ὁφρα μὲν ἡέλιος, τόφρα μάλ’ ἀμφοτέρων βέλε’ ἥπτετο ” (Π. 16, 777).

510. ὁφέλλωσιν] αὐξήσωσιν αὐτὸν τῇ τιμῇ. εἰκότως δὲ τὸ τῆς ιο τιμῆς ὄνομα πολλάκις ἀνακυκλεῖ. τοῖς γὰρ ἀγαθοῖς ἀνδράσι τιμὴ φίλον, ἀτιμία δ’ ἐχθρόν.

511. τὴν δ’ οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς] ὅτι μετ’ ἐπισκέψεως πιεῖσθαι τὰς ἀποκρίσεις δεῖ, ὅπου καὶ ὁ Ζεὺς σκέπτεται· ἅμα δὲ καὶ ὅτι περὶ πάσης ἐνθυμεῖται τῆς Ἰλιακῆς περιπετείας. τὸ δὲ τί 15 περιττόν.

512. ὡς ἦψατο γούνων] ὕσπερ, ἀναφορικῶς. διδάσκει δὲ ἡμᾶς ὁ πιειτής μὴ ἀποκάμνειν ἐν ταῖς ἰκεσίαις.

513. ὡς ἔχετ’ ἐμπεφυνία] οὕτως, ἀνταποδοτικῶς. ἐμφαντικὴ δὲ ἡ μεταφορὰ, ὕσπερ ἡνωμένης. διάστημα δὲ διδωσιν, ἐπικλῶσα 20 αὐτὸν εἰς ἔλεον τῷ σχήματι καὶ τῷ λόγῳ.

εἴρετο] ἔλεγεν “ εἴροντο δὲ κῆδε’ ἐκάστη ” (Od. 11, 542).

515. ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος] ἐπεί σύνδεσμος, ἔπι πρόθεσις ἀναστραφεῖσα. οὐδένα φοβῇ ἀρνήσασθαι καὶ συγκαταθέσθαι. τοῦτο δὲ δυσωπητικόν· καὶ ὅτι ὁ τηλικαύτην ὀφειλήσας χάριν οὐδὲ τὴν τυχοῦν 25 σαν χαριεῖται.

516. ἀτιμοτάτη θεός είμι] ἦν ἔδει καὶ λίαν τιμωτάτην εἶναι παρὰ σοί. πιθανῶς δὲ οὐκ εἴπεν ὅσον ἀχάριστος περὶ πάντας εἴ, ἔαυτὴν δὲ ἀτιμοτάτην ἔσεσθαι.

517. ὀχθήσας] εἰς ὕψος ἐπάρας τὸν θυμὸν, παρὰ τοὺς ὅχθους· ἡ 30 μεγάλως ἀχθεοθεὶς, παρὰ τὸ ἀχθός. ἐντέχνως δὲ ηὗξης τὴν χάριν, δι’ αὐτὴν φάσκων τὴν εἰς τοὺς φιλατάτους παρορᾶν τιμήν.

519. “ Ήρῃ, ὅτ’ ἄν μ’ ἐρέθησιν] ’Αρίσταρχος τὸ “ Ήρη κατ’ εὐθεῖάν

4. *ἐμοῦ] om.

8. *ἀμφοτέρων βέλε’ ἥπτετο] om.

15. *καὶ] om.

22. *εἴρετο] om. B, qui reliqua

scholio praecedenti adiungit.

*δέ] δέ è

φησιν, ἵν' ἦ ταῦτα με ἐρέθησιν ἡ "Ηρα, τότε μ' ἔχθοδοπῆσαι
ἐφήσεις.

520. αὐτῶς] μάτην, ψευδῶς, ἐμοῦ μὴ ταῖς ἀληθείαις ἐπικουροῦν-
τες αὐτοῖς. ἄκρως δὲ γυναικεῖον ἥθος ἐξέθετο· ὑποπτεύοντος γὰρ
ἀπωτα, καὶ τοῖς ἀνδράσιν ὄνειδίζουσιν ὡς οὐ πράττουσι τὰ αὐταῖς 5
κεχαρισμένα.

523. ταῦτα μελήσεται] μελήσει δέ μοι πῶς ταῦτα τελέσω. τῆς
δωρεᾶς δὲ ἐμφήνας τὸ μέγεθος, ὅτι τε τῇ γυναικὶ προσκρούσει δι'
αὐτὴν, ὅμως ἐπὶ τέλει ἐπινεύει, διδάσκοντος τοῦ ποιητοῦ ὡς μέγιστον
ἔστιν ἀποδιδόναι χάριν ὁφείλοντα. 10

524. κεφαλῆ] τὸ λογιστικὸν περὶ κεφαλῆν, τὸ θυμικὸν περὶ καρ-
δίαν ("κραδή δέ οἱ ἔνδον ύλάκτει" Od. 20, 13), τὸ ἐπιθυμητικὸν
περὶ ἥπαρ. "ἥπαρ ἔκειρον" (Od. 11, 578).

*Πορφυρίου. διὰ τί ὑποσχόμενος ὁ Ζεὺς τῇ Θέτιδὶ ἐπικρατεστέ-
ρους ποιῆσαι τοὺς Τρῷας οὐκ εὐθὺς τοῦτο τελεῖ, πολὺν δὲ φόνον 15
πρότερον ἐπιτρέψας τῶν Τρώων γενέσθαι, ὡς εἰπεῖν τὸν ποιητὴν "ἔνθα
κεν αὗτε Τρῷες ἀργηφίλων ὑπὲ 'Ἀχαιῶν Ἰλιον εἰσανέβησαν ἀναλ-
κέτησις δαμέντες" (Π. 6, 73), τότε τῇ ὑποσχέσει προστίθεται;
ρῆτέον δὲ ὅτι τῶν ὄρκων παρὰ τῶν Τρώων συγχυθέντων τιμωρίαν
δοῦναι πρότερον τοὺς παραβάντας ἥξισεν καὶ πολλῶν διὰ τοῦτο 20
ἀνηρημένων ὡς εἰς ἀπόγνωσιν τῶν πραγμάτων ἀφικέσθαι καὶ
βουλὰς τοῦ δεῖν ἀποδοῦναι τὴν Ἐλένην. τότε λυσάντων τῶν
Ἐλλήνων τὴν παραβάσιν ἐκ τοῦ μὴ δέξασθαι τὰ πεμφθέντα ἐκ
τῆς Ἰλίου ἐπαγγέλματα διὰ τοῦ Ἰδαίου ἔχοντα οὕτως. "ἥνωγει
Πρίσιμός τε καὶ ἄλλοι Τρῷες ἀγανὸι εἰπέμεν, αἴ κέ περ ὕμιν φίλοιν 25
καὶ ἥδū γένοιτο, μῆθον Ἀλεξάνδροιο, οὐ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρε· κτήματα
μὲν δοῦ· Ἀλέξανδρος κοίλης ἐπὶ τησσὶν ἥγανετο Τροίην, ὡς πρὶν
ἄφελλ' ἀπολέσθαι, ἀψὲ ἐθέλεις δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι,
κουριδίην δὲ ἄλοχον Μεγελάου κυδαλίμοιο οὐ φησι δώσειν ἢ μὴ
Τρῷες γε κέλονται" (Π. 7, 386–393). τοιαύτης γὰρ πρεσβείας 30
ἀφιγγμένης προστίθησιν ὁ Διομήδης "μήτ' ἂρ τις νῦν κτήματ'
Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω, μήθ' Ἐλένην" γνωτὸν δὲ καὶ δις μάλα νήπιος

1. ἐρέθησ] * ἐρεθίσῃ

5. * πράττουσ] πράττοντας

8. δὲ] * δοὺς

14. Πορφυρίου] Nomen compen-

dio πρ' expressum, de quo dixi in
annotatione ad p. 1, 1.

22. ἀποδοῦναι Cobetus] ἀπογνῶαι

έστιν, ως ἥδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται" (Π. 7, 400—402). ἔκειτα τὸν Ἑλλήνων συμψήφιον γενομένον "ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίσχον υἱες Ἀχαιῶν, μῦθον ἀγασσάμενοι Διομῆδεος ἵπποδάμοιο" (Π. 7, 403. 404). καὶ τότ' Ἀγαμέμνονος εἰπόντος "Ίδαι", ἦτοι μῦθον αὐτὸς ἀκούεις, ὡς τοι ὑποκρίνονται, ἐμοὶ δὲ ἐπικα— 5 δάνει οὐτας." καὶ διὰ πάντων τὸν τε ἀρίστων καὶ τοῦ βασιλέως τοῦ τε ὄχλου διελθόντος ὅτι μηδὲ ἐμμένουσι τοῖς ὄρκοις καὶ ἀποδιδόσσι τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα καὶ ὅσα ὠμολογήθη χρὴ πείθεσθαι, ἀλλὰ μόνον πολεμεῖν, συνέβη λύσιν γενέσθαι τὸν ὄρκιον καὶ τὴν ἐπιορκίας δυνάμει ἄφεσιν. οὗτοι γάρ οὐκ εἰς ἀπαίτησιν τῆς Ἑλένης το— 10 κατὰ τοὺς ὄρκους ἐτράπησαν, εἰς δὲ παραίτησιν μὲν ταύτης, πολέμου δὲ παρασκευήν. οὗτοι καὶ τεῖχος ταῖς ναυσὶ περιβάλλοντες φαίνονται, τοὺς μὲν ὄρκους ἔασαντες, πρὸς ἄλλα δὲ τραπόμενοι. διὸ καὶ ἐπι— 15 λέγει ὁ Ἀγαμέμνων "ὄρκια δὲ Ζεὺς ἵστω ἐρίγυδουπος πόσις" Ἡρῆς, ἀνελὼν τὸ δεῖν τούτοις ἐμμένειν καὶ ἐπιτρέψας αὐτοὺς τῷ Διί. ἀητ— 20 ρημένου τοίνυν Πανδάρου τοῦ τοὺς ὄρκους παραβάντος καὶ θυσιῶν καὶ λιτανεῖῶν γεγονοιῶν καὶ ἐπιστροφῆς πρὸς τοὺς ὄρκους διὰ τοῦ ὀμο— λογεῖν καὶ λέγειν "δεῦτ' ἄγετ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῇ δώμεν" Ἀτρεΐδησιν ἄγειν, νῦν δὲ ὄρκια πιστὰ φευσάμενοι μα— χόμεσθα, τῷ οὖν τι κέρδιον ἡμῖν ἔλπομαι ἐκτελέσθαι, ἵνα μὴ το— 25 ρέξωμεν ὥδε." καὶ εἰκότως καὶ ἥττα γίνεται ὑπὸ τοῦ μὴ ἐκτελε— σθῆναι τὰ εἰρημένα καὶ παύεται ἡ ἐκ τῆς παραβάσεως μῆνις τῶν Ἑλλήνων ἀρηγαμένων τὴν κατὰ τοὺς ὄρκους γινομένην ἀπόδοσιν καὶ εἰς πόλεμον παρεσκευασμένων.

526. ταῦτα παιδευτικὰ πρὸς πίστιν. τὰς δὲ αἰτίας εἴπε δι' ἄς 25 οὐ τελοῦμεν τὰς ὑποσχέσεις, ἢ μετανοήσαντες, ὅπερ δῆλοι τὸ παλιν— ἀγρετον ἦτοι τὸ εὐμετάτρεπτον ἢ παραλογιζόμενοι τοὺς δεηθέντας, ὅπερ ἐν τῷ ἀπατηλόν νοεῖται ἢ οὐ δυνηθέντες ἐκτελεῖν τὰς ὑποσχέ— σεις, ὅπερ εἶχε τὸ ἀτελεύτητον.

528. κυανέησιν ἐπ' ὄφρύσι νεῦσε] ἐπένευσε ταῖς ὄφρύσι· μέρος 30 γάρ καὶ αὕται τῆς κεφαλῆς. κυάνεαι δὲ αἱ μέλαιναι καὶ αἱ κατα— πληκτικαί.

530. μέγαν δὲ ἐλέλιξεν "Ολυμπον] κατὰ συλλογισμὸν ὁ ἔπαινος· οὗτος γάρ ἔστιν ἐδήλωσε, καὶ ὅτι νεύματι τὸν "Ολυμπον κινεῖ. περὶ δὲ τῆς "Ἡρας μετριώτερον" "σείσατο δὲ ἐνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ 35

μακρὸν "Ολυμπον" (Π. 8, 199). τὸ μέντοι μέγαν οὐκ ἄργὸν, ἀλλ' ὅτε καὶ τοσοῦτος ὥν τῷ νεύματι ἐσείσθη. τῷ δὲ τάχει τῶν συλλαβῶν τὸν τρόμον τοῦ ὄρους διαγράφει καὶ τὸ ταχὺ τῆς κινήσεως δηλοῖ.

531. διέτμαχεν] διεχωρίσθησαν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τεμνο- 5
μένων σωμάτων.

532. εἰς ἄλλα] πρὸς τὸν παῖδα γὰρ ἀπιοῦσα ὑπόνοιαν ἀν ἔδωκε τῇ Ήρᾳ. τὸ δὲ ἄλτο ψιλῶς τὸ γὰρ ἄ καταληγον εἰς λ ἐνὸς τῶν τῆς τρίτης συζυγίας ἐπαγομένου ψιλοῦται.

534. ἐξ ἑδέων] δασύνεται παρὰ τὸ ἔξω. οἱ δὲ μετὰ τοῦ ρ, ἐξ 10
ἔδρεων. τὸ δὲ σφοῦ συγκοτῆ τοῦ σφετέρου. ἔνθεν καὶ Λυκοῦργος ἐνέσπισεν ἐπανίστασθαι τοῖς γεραιτέροις. τοιοῦτος καὶ Τηλέμαχος.

535. ἐπερχόμενον — ἔσταν] ἀντὶ τοῦ ἐπερχομένου. ἄμεινον δὲ καὶ ἥλθον γράφειν τοῦτο γὰρ ἐναντίον τῷ μεῖναι καὶ πλείονος τιμῆς ἐχόμενον. 15

538. ἀργυρόπεζα] κόσμου περὶ τὰς ὕας ἔχουσα· ἡ διὰ τοὺς αἰγαλούς. ἀλίοιο δὲ γέροντος ἄδηλον Πρωτέως ἡ Φόρκυνος, εἰ μὴ διὰ τὸ "κλῦτε καστίγηται Νηρηΐδες" (Π. 18, 52).

539. αὐτίκα κερτομίοισι] τοῖς τὸ κέαρ μειοῦσι, κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ἑ. γυνακεῖα δὲ ἄμφω, τό τε ὑπονοῆσαι καὶ τὸ μὴ ἐπισχεῖν τοὺς 20 λόγους.

540. δολομῆτα] τὰ εἰς η̄ βαρύτονα τῷ η̄ παραληγόμενα καὶ τὴν κλητικὴν εἰς ἄ ἔχοντα προπερισκῆται. ἀγκυλομῆτα, πεδῆτα, πλὴν τοῦ ἀκάκητα.

541. ἀπὸ νόσφιν ἔόντα] τὸ ἔξης ἀπεόντα· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον 25 τὴν ἀπό. ἡ δὲ φράσις συνήθης ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν ἔρχεσθαι. "σφῶν μέντ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔόντας" (Π. 4, 341) ἀντὶ τοῦ ἔοῦσιν.

542. δυσχεραίνουσιν αἱ γυναικεῖς, εἰ μὴ πάντα αὐταῖς ἀνακοινῶτο οἱ ἄνδρες. ἀρχοντικὰν δὲ τὸ δικάζειν. 30

544. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] διὰ τί τὸν Δία μόνον τῶν θεῶν ὥτῳ καλεῖ; ὅτε τὸ συναμφότερον ἔχει οὗτος μόνος· θεῶν μὲν γάρ ἔστι πατὴρ καθ' "Ομηρον Ἀπόλλωνος, Ἡφαίστου, Ἄρεως, Ἐρμοῦ, Διονύσου, Χαρίτων, Μουσῶν, Ἀφροδίτης, καὶ πολλῶν θηγῶν, Σαρ-

17. γέροντος] om.

32. * οὐτος] om.

πηδόνος, Αἰακοῦ, Ζήθου, Ἀμφίσος, Μίσως, Ραδαράθιος, Ἡρα-
κλέους, Περσέως καὶ ἐτέρων πολλῶν. οἱ δὲ ἄλλοι πολλῶν πατέρες
εἰσὶ καθ' Ὁμηρον, ἀλλ' οὐ θητῶν, οἷον Κρόνος μὲν Διὸς, Ἡρας,
Αἰδου, Ποσειδῶνος, θητοῦ δὲ οὐδενός· καὶ Ποσειδῶν πάλιν Θεοῦ
μὲν οὐδενὸς, θητοῦ δὲ τοῦ Κύκλωπος, τοῦ Ἐφιάλτου, τοῦ Ὅτου.

5

545. μὴ δὴ πάντας] θεσπίζει μὴ πάντα ὄφειλεν αὐταῖς κακοῦ—
σθαι, ὅτις εἰ καὶ τι μάδοιεν, ἀγαπᾷ. ἀκόλουθα δὲ τούτοις καὶ τὰ
παρὰ Ἀγαμέμνονος πρὸς Ὀδυσσέα λεγόμενα “ἄλλὰ τὸ μὲν φάσθε
ἔπος, τὸ δὲ ἐνὶ φρεσὶ κείθεν” (Od. II, 443).

547. πράως διαλεγόμενος ὡς τιμὴν αὐτῇ περιάπτει. ἔστι δὲ κακὲ ¹⁰
βιωτικῶν μιμητικὰ, πρῶτον ἡπίως ἀρξάμενον ἐπάγειν τὰς ἀπειλὰς
ὑστερον.

552. ποῖον τὸν μῆδον] τὸν ποῖον μῆδον, Ἀττικῶς προσελθόντος τοῦ
ἄρθρου τῷ πύρματι.

553. ἄμφω διὰ τοῦ τὸν δὲ ἡ ἐμφαντικὸν δὶς λεγόμενον. καὶ ἐν ¹⁵
τῇ ἀπολογίᾳ δὲ μέριμφεται ὡς ἀεὶ ιδιάζοντος αὐτοῦ. ἔθος δὲ γυναιξὶν
ἀρνεῖσθαι ὅτι ποτὲ παρηγάχλησαν τοῖς ἀνδράσιν.

554. εὔκηλος] ἡ ἐν πρὸ συμφώνου ψιλοῦται, πλὴν τοῦ εῦδω, εύρι-
σκω. τὸ γὰρ εὔσεν ἀπὸ τοῦ εὗω.

ὅσσος] φασὶ τρία σημαίνειν τὴν λέξιν, τὸ τινά, τὸ ἄτινα, τὸ ὅσα. καὶ ²⁰
ἀεὶ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ὅτε δηλοῖ τὸ ἄτινα· τότε γὰρ δασύμεται,
καὶ ἔστι κατὰ Ἡρωδιανὸν δύο μέρη λόγου, τὸ ἀ ἄρθρον καὶ τὸ σά
Μεγαρικὸν, δηλοῦν τὸ τινά. ἐν δὲ τῷ προκειμένῳ στίχῳ ψιλοῖ τὸ
ὅσα, καὶ ἀξιοῖ δηλοῦν τὸ ὅσα.

557. ἥθικῶς δεδοικέναι φησὶ μὴ πλεονεκτηθῆ ὑπὸ Θέτιδος. τὸ δὲ ²⁵
καταπεῦσαι καὶ τὸ ἡρέτη ἐλεγχούσης εἰσίν.

561. δαιμονίη] μακαρία, ἐν σαρκασμῷ. τὸ δὲ ὄτεας ἀπὸ τοῦ εἴει.
ἔχει δὲ διαιρέσεις δύο.

563. ρίγιον ἔσται] ἡ γὰρ ἄγνοια οὐ τοσοῦτον λυκεῖ ὅσων τὸ ἀπο-
θύμιον εἶναι.

30

564. εἰ δὲ οὕτω] εἰ συνεθέμην δὲ, πάντως τοῦτο κατὰ τὸ ἐμοὶ²
ἀρέσκον ἐποίησα. ἀρχοντικῶς δὲ οὕτε συντίθεται οὔτε ἀρνεῖται.

566. μὴ τοι] νῦν μὲν λόγοις αὐτὴν ἀποκρούεται, ἐτέρωθι δὲ

10. πράως] * πράων

11. *βιωτικῶν] βιωτικά

μιμητικά] * μιμητα

13. * ποῖον] δποίον

15. * δὶς] δεύτερον

καὶ ἔργοις κολαζεῖ, διδάσκοντος ἵσως τοῦ παιητοῦ ὅτι ἀφόρητον ἀν
ἔη γυνὴ μὴ καθ' ὥραν ἐπιτιμωμένη. ἀποκαύει δὲ διὰ τούτου καὶ
τὴν τὸν λοιπῶν πολυπραγμοσύνην.

568. ἀάστους] Ἡριδιανὸς παρὰ τὸ ίάπτω, δ σημαίνει τὸ βλά-
το, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἡ καὶ πλεονασμὸν τοῦ ἄ, ἀάστους, ἃς οὐδεὶς 5
βλάψαι δύνατο, ἢ κατ' ἐπίτασιν τὰς δυναμένας μεγάλως βλάψαι.
τεῖν δὲ, ὃν οὐδεὶς δύνατο. ἢ ἀπτούτους.

569. καθῆστο] τοῦ ἔξω ἐστὶν ἡ κλίσις, ἔξω ἡσμαὶ ἡσμην ἡσο
ἡστο, οἱ δὲ τοιοῦτοι παρακείμενοι καὶ ὑπερσυντέλειοι δισύλλαβοι,
ἔχοντες δύο σύμφωνα, ἐν τῇ συνέσει φυλάσσοντο τὸν τόνον, κατῆρ- 10
μας κατῆρτο. οὗτος καθῆστο. ἐπιγνάμψασα δὲ τὸ ἀκουσίως
πεισθεῖσα δηλοῖ. φίλον δὲ τὸ ἴδιον, ὡς “φίλα εἶματα” (Π. 2,
261). διδάσκει δὲ ὡς καὶ τὰ λίαν ἀσθενῆ μὴ κολαζόμενα λίαν εἰσὶν
ἀφόρητα.

571. *“Ηφαιστος] Ἡφαιστος ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ. ὅτι Ἐρμοῦ 15
βασιλεύεσσαντος εἰς Αἴγυπτον καὶ θανόντος Ἡφαιστος παραλαμβάνει
τὴν βασιλείαν ἡμέρας ἀχτ, ὡς γίνεσθαι ἔτη δ', μῆνας 5, ἡμέρας 7.
οὐκ ἔδεισσαν γὰρ τότε Αἴγυπτοις ἐνιαυτοὺς μετρῆσαι, ἀλλὰ τὴν
περίοδον τῆς ἡμέρας ἐνιαυτὸν ἔλεγον. ἦν δὲ μυστικὸς καὶ πολεμικὸς,
διὸ καὶ θεὸν αὐτὸν ἐκάλουν ὅστις πολεμῶν ἐπλήγη τὸν πόδα καὶ 20
γέγονε χωλός. ἔθηκε δὲ καὶ νόμον τοῖς Αἴγυπτοις σωφροσύνης· οὐκ
ἔδεισσαν γὰρ μονανθρεῖν αἱ τούτων γυναῖκες. ὑπὸ δὲ μυστικῆς εὐχῆς
τὴν ὁξυλάβην ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐδέξατο, δι' ἣς κατεσκεύασεν ἀπὸ σιδή-
ρου ὄσλα πολεμικὰ καὶ γεωργικὰ ἔργαλεῖα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ μετὰ
ροπάλων καὶ λίθων ἐπολέμουν. 25

εἰ μὲν ἄνθρωποι ἤσαν, διὰ πρεσβυτικοῦ προσώπου τὴν στάσιν
ἔλιεν ἀλλ' ὅρα τὸ ἀξίωμα τοῦ Διός. Ποσειδῶν γὰρ συμβου-
λεύων ἔδοξε παραλέγειν δι’ Ἑλληνας· ἄλλως τε καὶ αἰτίᾳ ἔχει εἰς
Θέτιν. ὅμοίως καὶ Ἀθηνᾶ. βιωτικῶς οὖν διὰ τοῦ παιδὸς λύει τὴν
στάσιν καὶ τὸ κατηφὲς τοῦ συμποσίου, γελώμενον παρεισάγων τὸν 30
“Ἡφαιστον. καὶρὸν δὲ δίδωσι Διὶ, χάριτας εἰδὼς τῇ Θέτιδι “εἰ
μή μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ” (Π. 18, 398).

6. *ἐπίτασιν] ἔλλειψιν τοῦ στερη-
πικοῦ

10. κατῆρμα κατῆρτο] *εἰργμα
καθείργμα δῆγμα κατῆγμα

11. οὔτως] *οὕτως οὖν καὶ τὸ

23. ὁξυλάβην] V. ad 18, 477.

27. ἔλιεν] *ἔλισσεν

γὰρ—ἔδοξε παραλέγειν] *μὲν γὰρ
ἔδοξεν ἀν θωπεύειν

572. ἔρανον καὶ ἥρανον, ὡς ἔχω ὄχανον· τὰ ἥρανα, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἥρα. Ἀρίσταρχος δὲ ὑφ' ἐν φησιν. ἀντὶ δὲ τοῦ λευκωλένῳ¹ Ἡρῃ ὄφειλεν εἶναι τετιημένῃ ἥτορ.

574. σφῶ] πρωτόθετον αὐτήν φησιν Ἡραδιανὸς, οὐκ ἀπὸ τῆς σφῶς· διὸ οὖν ηὔπειται· τὸ γὰρ ὁ τῶν δυϊκῶν ἀπέστραπται τὴν περι- 5 σπωμένην. τοῦτο δὲ πρὸς ἔμφασιν τῶν προσώπων. τὸ δὲ ἔνεκα θυητῶν πρὸς εὐτελισμὸν τῆς αἰτίας. τὸ δὲ ὅδε δι' αὐξησιν τῆς ἔριδος.

575. κολφόν] παρὰ τὸ κολοιός. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸ κλῶ κλωός καὶ κολωός· καὶ οὐδὲ προσγράφει τὸ i. τοῦ δὲ κλῶ παραγωγὴν 10 τὸ κλάζω.

*ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κολοιοῦ· θορυβῶδες γὰρ καὶ κραυγαστικὸν τὸ ὄρνεον.

576. τὸ ἥδος ψιλωτέον, ὡς τροχαικόν.

577. τὸ ἡμί φημί είμι ἐν τῇ συκέσει ἀναβιθάζει τὸν τόνον. 15

καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ] οὐ δεομένη παραπέσεως τινος. ὁ δὲ κοινῇ μὲν ἀμφοτέρους ἐπικλήγεται ἔνεκεν ἀνθρώπων διαφερομένους, ιδίᾳ δὲ τῇ² Ἡρᾳ εἴκειν τῷ Διὶ παραίνει.

580. εἴπερ γάρ κ' ἐθέλησιν] θωκευτικῶς τὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ προβάλλεται· ἂμα δὲ καὶ πρὸς κατάπληξιν τῆς μητρός. τὸ δὲ 20 ὅλον· εἰ θέλοι καταβαλεῖν ἡμᾶς ὁ Ζεύς (δυνήσεται γὰρ), σὺ δὲ θωκεύσεις αὐτὸν, εὐθέως ἡμερωθήσεται. τοσαύτην δὲ τοῦ Διὸς δείκνυσι πρὸς τοὺς θεοὺς ὑπεροχὴν ὅση πρὸς ἀνθρώπους ἐστὶ θεον.

584. ἀναιξας] γέλωτα κινεῖ τὸ ἀναιξας ἐπὶ χωλοῦ τιθέμενον. γελοῖος δέ ἐστι μιμούμενος τοὺς καλλίστους οἰνοχόους, "Ἡβην καὶ 25 Γανυμήδεα, καὶ μεμυημένος τῶς ὁ Ζεὺς τοῦ ποδὸς λαβόμενος ἔρριψεν αὐτὸν οὐρανόθεν.

586. τέτλαθι, μῆτερ ἐμῇ] ὅτε κατεπράῦνε τὸν θυμὸν, τότε καὶ τὴν ιδίαν παραίνεσιν ἐπήγαγεν.

591. *ἐγκαλοῦσιν Ὁμήρῳ περὶ τῆς τοῦ Ἡφαίστου ρίψεως, τὸ 30 μὲν πρῶτον ὅτι χωλὸν αὐτὸν ὑφίσταται τὴν θείαν ἀκρωτηριάζων φύσιν, εἴθ' ὅτι καὶ παρὰ μικρὸν ἥκει κινδύνουν φησὶ γὰρ "πᾶν δ' ἥμαρ φερόμην, ἂμα δ' ἡελίφ καταδύντι κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήν." καὶ τούτοις οὖν ὑποκρύπτεται τις Ὁμήρῳ φιλό-

30. ἐγκαλοῦσι—] Haec excerpta sunt ex Heracliti Alleg. c. 26 p. 54.

σοφος νοῦς. οὐ πλάσμασι γὰρ ποιητικοῖς τοὺς ἀκούοντας τέρπων αὐτίκα χωλὸν ἥμιν παραδέδωκεν "Ηφαιστον οὐ τὸν ἐξ" Ήρας καὶ Διὸς μυθούμενον παῖδα (τοῦτο γὰρ ἀπρεπὲς ὅντως ἴστορεῖν περὶ θεοῦ). ἀλλ' ἐπεὶ ἡ τοῦ πυρὸς οὐσία διπλῆ, καὶ τὸ μὲν αἰθέριον, ὡς ἔναγχος εἰρήκαμεν, ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω τοῦ παντὸς αἰώρας οὐδὲν ὑστεροῦν ἔχει 5 πυρὸς τὴν τελειότητα, τοῦ δὲ παρ' ἥμιν πυρὸς ἡ ὑλη πρόσγειος οὖσα φθαρτὴ καὶ διὰ τῆς ὑποτρεφούσης παρ' ἔκαστα ζῶπυρουμένη, διὰ τοῦτο τὴν μὲν ὁξυτάτην φλόγα συνεχῶς ἥλιον τε καὶ Δία προσαγορεύει, τὸ δ' ἐπὶ γῆς πῦρ "Ηφαιστον, ἐτοίμως ἀπτόμενόν τε καὶ σθενύμενον. ὅθεν εἰκότως κατὰ σύγκρισιν ἐκείνου τοῦ δλοκλήρου 10 τοῦτο νενόμισται χωλὸν εἶναι τὸ πῦρ. ἄλλως τε καὶ πᾶσα ποδῶν πήρωσις ἀεὶ τοῦ διαστηρίζοντος ἐπιδεῖται βάκτρου, τὸ δὲ παρ' ἥμιν πῦρ ἄνευ τῆς τῶν ξύλων ἐπιθέσεως οὐ δυνηθὲν ἀν ἐπὶ πλέον παραμεῖναι συμβολικῶς χωλὸν εἴρηται. τὸν γοῦν "Ηφαιστον οὐκ ἀλληγορικῶς ἐν ἑτέροις, ἀλλὰ διαρρήδην φησὶν "Ομηρος πῦρ εἶναι, ὡς τὸ 15 "σπλάγχνα δ' ἀρ ἐμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο" (Πλ. 2, 426) μεταληπτικῶς ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστον τὰ σπλάγχνα φησὶν ὀπτασθαι. ταὶ μὴν καὶ ἀτ' οὐρανοῦ ὑφίσταται ρίπτομενον αὐτὸν φυσικῶς γὰρ κατ' ἀρχὰς οὐδέπω τῆς τοῦ πυρὸς χρήσεως ἐπιπολαζούσης ἄνθρωποι. 20 χρονικῶς χαλκεῖς τισὶν ὄργανοις κατεσκευασμένοις ἐφειλκύσαντο τοὺς ἀπὸ τῶν μετεώρων φερομένους σπινθῆρας, κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐναντία τῷ ἥλιῳ τὰ ὄργανα τιθέντες. ὅθεν οἷμαι δοκεῖ καὶ Προμηθεὺς ἀτ' οὐρανοῦ κλέπτειν τὸ πῦρ, ἐπειδήπερ τέχνη Προμηθέως ἐπενόησαν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἐκεῖνην ἀπόρροιαν αὐτοῦ. Λῆμνον δὲ πρώτως οὐκ ἀλόγως ἐμυθεύσαντο τὴν ἐπιδεξαμένην τὸ θεοπρόβλητον πῦρ· ἐνταῦθα 25 γὰρ ἀνίενται γηγενοῦς πυρὸς αὐτόματοι φλόγες. δῆλοι δὲ σαφῶς ὅτι τοῦτο θεόρρυτόν ἔστι τὸ πῦρ ἐξ ὧν ἐπήνεγκεν "ὁλύγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνηεῖν" ἀπόλλυται γὰρ εὐθέως μαρανθὲν, εἰ μὴ λάβοιτο τῆς διαφυλάττειν αὐτὸ δυναμένης προνοίας. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Ἡφαίστον φιλοσοφητέον. ἔω γὰρ ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς τερατώδη τινὰ 30 τὴν Κράτητος τοῦ Θηβαίου φιλοσοφίαν, ὅτι Ζεὺς ἀναμέτρησιν τοῦ

3. μυθούμενον Heracl.] μυθούμενος

ἐμύθευσε—ὑποδεξαμένην Heracl.

7. ζωπυρουμένη Heracl.] ζωπυρουμένη

* θεοπρόβλητον] θεο . . . τον cum plurimum litterarum lacuna. θεόβλητον Heracl.

18. οὐρανοῦ Heracl.] οὐρανῶν, compendio expressum οὐνῶν.

31. Κράτητος τοῦ Θηβαίου] De hoc videndum Mehlerus p. 58.

25. ἐμυθεύσαντο — ἐπιδεξαμένην]

παντὸς γενέσθαι ἐσπουδακὼς δύο πυρσοῖς ἴσοδρομοῦσιν, 'Ηφαίστῳ τε καὶ 'Ηλίῳ, διετεκμήρατο τοῦ κόσμου τὰ διαστήματα, τὸν μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ βηλοῦ καλουμένου ρίψας, τὸν δὲ ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δύσιν μεθεὶς φέρεσθαι. διὰ τοῦτ' ἀμφότεροι καὶ συνεχρόνισαν ἅμα γὰρ ἡελίῳ καταδύντες κάππεσεν" Ηφαιστος ἐν Λήμνῳ. τοῦτο τοίνυν 5 εἴτε κοσμικήν τις ἀναμέτρησιν εἴθ' (ἢ μᾶλλον ἀληθές ἔστιν) ἀληγορικὴν τοῦ καθ' ἡμᾶς πυρὸς ἀνθρώποις εἴποι παράδοσιν, οὐδὲν ἀσεβές ἔστιν ὑπὲρ 'Ηφαιστού παρ' 'Ομήρῳ λεγόμενον.

τινὲς κατὰ Χαλδαίους τὴν ἀνωτάτω τοῦ οὐρανοῦ περιφέρειαν, οἱ δὲ κατὰ Δρύοπας τὸν "Ολυμπον. ἅμεινον δὲ τὸν βατῆρα λέγειν ἦτοι 10 τὴν φλάν, ἀπὸ τοῦ βαίνειν.

*Βηλός ἔστιν ὁ ἀνωτάτω τόπος τοῦ οὐρανοῦ. ἀπὸ γὰρ τοῦ βεβηκέναι τοὺς θεοὺς ἐν αὐτῷ, καὶ τοὺς ἀστέρας κεῖθι βαίνειν, εἴρηται. ἔτεροι δὲ βηλὸν εἴπον τὸν ἀνωτάτω τόπον καὶ περιέχοντα τὸν πάντα ἀέρα, ἄλλοι τὴν περίοδον τοῦ αἰθέρος καὶ τῶν ἀστρων. κοινῶς δὲ 15 σημαίνει ὁ βηλὸς τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, ἥτοι τὴν φλιάν· ὁ γὰρ ποιητὴς ὑποτίθεται τὸν οὐρανὸν πύλας ἔχοντα. εἴρηται δὲ βηλὸς ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι, ὡς καὶ ὅδος ἀπὸ τοῦ ὀδεύεσθαι. καὶ Πανύασις δὲ τὰ πέδιλα βηλὰ λέγει. Παρμενίων δὲ ὁ γλωσσογράφος φησὶν 'Αχαιοὺς καὶ Δρύοπας καλεῖν τὸν οὐρανὸν βηλόν. Κράτης δὲ περισπῶν τὴν 20 πρώτην συλλαβὴν Χαλδαϊκὴν εἶναι τὴν λέξιν ἀποδίδωσιν. 'Αγαθοκλῆς δὲ τὴν πάντων περιεχὴν, καὶ βεβηκότας φέρειν τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας.

592. πᾶν δὲ ἥμαρ φερόμην] πῶς τῶν ἄλλων θεῶν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ φερομένων ρίπῃ ἐπὶ γῆς, "Ηφαιστος δί ὅλης ἡμέρας φέρεται; 25 φαμὲν οὖν ὅτι τὸ πᾶν δὲ ἥμαρ οὐ δηλοῖ τὸν ἀπὸ πρωτας μέχρις ἐσπέρας καιρὸν, ἀλλὰ τὴν πελάζουσαν τῇ νυκτὶ ὥραν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ (472) "οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο" καὶ τὰ ἔξης (601) "πρόπαν ἥμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα δαίνυντο."

593. ὀλίγος δὲ ἔτι θυμὸς ἐνῆεν] εἰ ἐλαττοῦται, φασὶ, τὸ θεῖον, 30 καὶ τέλεον ἐπιλείψει, ἀγνοοῦντες ὅτι πολλαὶ ἐν τῷ κόσμῳ φύσεις μειοῦνται μὲν, οὐκ ἐκλείπουσι δὲ τέλεον. καὶ γὰρ καὶ αὐχμῶν πλευναζόντων μειοῦται τὸ ὑγρὸν, ἀλλ' οὐκ ἐπιλείπει. καὶ "Αρης "μόγις δὲ ἐσαγείρατο θυμόν" (Il. 21, 417).

1. παντὸς Ηεραcl.] παρόντος
18. *ἀπὸ τοῦ ὀδεύεσθαι] om.

19. βηλά] *βίολα codices alii.
Suidas βίολα: πέδιλα, ὑποδήματα.

594. Σύντιες] Φιλόχορός φησι Πελασγοὺς αὐτοὺς ὅντας οὗτω προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ πλεύσαντες εἰς Βραυρῶνα κανηφόρους παρθένους ἥρπασαν, σίνεσθαι δὲ τὸ βλάπτειν λέγουσιν. Ἐρατοσθένης δὲ, ἐπεὶ γόγητες ὅντες εὑρον δηλητήρια φάρμακα, ὁ δὲ Πορφύριος, ἐπεὶ πρῶτοι τὰ πολεμιστήρια ἐδημιούργησαν ὅπλα, ἀ πρὸς βλάβην ἀν- 5 θρώπων συντελεῖ· ἢ ἐπεὶ πρῶτοι ληστείαν ἔξευρον.

595. μείδησεν] παρὰ τὸ μειδιῶν τὸ δὲ μειδιῶ παρὰ τὸ τὸν μέσον διεύναι γέλωτα.

600. δασύνεται τὸ "Ηφαιστος" παρὰ γὰρ τὸ ἄπτω ἐστὶν, ὅθεν καὶ "Ηβη. τὸ δὲ ποικιλόντα ἐκ τοῦ πονῶ, πονύω ποικιλόν ποικιλόν. 10

601. πρόσκαν ἥμαρ] τὸ ὑπόλοιπον πάσης τῆς ἡμέρας. τὸ δὲ "ἐς ἡέλιον καταδύντα" Ἀττικόν ἐστιν.

603. *ό λόγος· ὥσπερ τῆς εὐωχίας οὐκ ἥσαν ἐνδεεῖς οἱ θεοί, οὗτως οὐδὲ τῆς Ἀπόλλωνος μουσικῆς, ὁμοίως δὲ οὐδὲ τῆς τῶν Μουσῶν φύδης, αἵτινες καὶ αὐτὰ τὸν Ἀπόλλωνος κιθαρίζοντος ἐκ διαδοχῆς παρὰ 15 μέρος ἥδον. τέσταρες δὲ ἀνατίθενται τῷ Ἀπόλλωνι τέχναι, μουσικὴ τοξικὴ μαντικὴ ἴατρική.

604. Μουσάων θ'] εὗ τὸ μὴ ἀπειροκάλως ἐπιμηκῦναι τὴν φύδην, ἀλλ' αὐτὸν, εἴτα τὰς Μούσας ἄσαι.

607. τὸ ἥχι χωρὶς τοῦ ἰ κελεύει γράφεσθαι Διονύσιος, καὶ πα- 20 ράγει Δωριεῖς ἄχι λέγοντας.

ἀμφιγυγήεις] ὁ ἀμφιφοτέρωθεν βεβλαμμένος, παρὰ τὸ γυῶ τὸ τὰ μέλη διαλιών, ἐπειδὴ τὸ πῦρ πολλῆς δεῖται τῆς ὑλῆς.

611. ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς] ἀνέβη καθευδήσων, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνεκέκλιτο. τὸ δὲ καθεῦδε προπερισπωμένως· ἐφύλαξε γὰρ ἡ σύνθεσις 25 τὸν τόνον. διδάσκει δὲ μὴ χωρίζεσθαι ἄνδρα γυναικὸς ἐν κοίτῃ, ὡς τῇ ἀπουσίᾳ λυπήσῃ αὐτόν.

*χρυσόθρονος] ἡ χρυσῶν θρόνον ἔχουσα βασιλίς. μᾶλλον δὲ ἐπειδὴ τὰ πρὸς τῷ αἰθέρι μέρη τοῦ ἀέρος, γειτνιῶντα τῷ ἥλιῳ, πυρῶδη εἰσίν. ὁ γὰρ ποιητὴς ἀλληγορῶν τὸν χρυσὸν ἀντὶ τοῦ πυρὸς 30 λαμβάνει.

ΕΙΣ ΤΗΝ Β.

1. "Αλλοι] Ζηνόδοτος ὥλλοι γράφει, κακῶς· ἐλλείπει γὰρ ὁ πινητὴς τοῖς ἄρθροις ἀεί.

θεοί τε καὶ ἀνέρες] ὅτι μετὰ θεὸν ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τὸ λαικὸν γένος ἄπαν.

ἰπποκορυσταῖ] ἵπποκορυστάς φησιν οὖς διὰ τὴν τοῦ πολέμου πρόνιαν ἀγρυπνεῦν ἔδει. οἱ δὲ τοὺς βασιλεῖς ἥκουσαν.

2. *τῆδημος ὑπνος*] Ἀρίσταρχός φησιν ἐκ τοῦ δύνω δύμος καὶ ἐν 5 ἐπεκτάσει τῆδημος· ὅθεν καὶ οἱ δίδημοι δύο ἐκ μιᾶς καταδύσεως τῆς γαστρός. οὐ γὰρ παρὰ τὸ ἡδύς· λέξει γὰρ δασυνομένη οὐ συντίθησι τὸ τῆ. οἱ δὲ, οὐ δυνατὸν ἀποδύσασθαι, ἡ ὁ βαθὺς, παρὰ τὴν τηδύν. ἡ ὁ ἀνώδυνος. μετὰ δὲ τοῦ ὃ τὸ τῆδημος.

*ἀγνοοῦσί τινες οἱ τὸν τῆδημον ὑπνον ἀποδιδόντες τὸν ἡδύν. ἔστι γο 20 δὲ τῆδημος ὁ μὴ δύνων μηδὲ περιεχόμενος, ἀλλ’ αὐτὸς περιέχων. ἐξηγήσατο γὰρ τὴν λέξιν εἰπὼν “τῆδημος ἀμφιχυθείς.” καὶ αὐτὸς ὁ “Τεύνος φησὶν “ὅφρ’ ἔτι εὑδει Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτὸν ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα” (Il. 14, 359). καὶ ἔτι “περὶ δ’ ἀμβρόσιος κέχυθ ὑπνος” (19). “τοῖσι δ’ ἐφ’ ὑπνον ἔχενε διάκτορος Ἀργειφόντης” 15 (Il. 14, 445). διὸ καὶ οὕτως λέγει “οὐδέ μιν ὑπνος ἥρει πανδαμάτωρ” (ib. 4). τὸ δὲ τῆ στερητικὸν καὶ ἐν τῷ “τῆγρετος, τῆδητος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς” (Od. 13, 80). καὶ ἐπ’ ἄλλων δὲ περιεχόντων καὶ κατειληφότων τὸ ὅλον λέγει “ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο” (Il. 16, 114). “τὸν δ’ ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψεν” (Il. 17, 591). 20 “θείη δέ μιν ἀμφέχυτ’ ὄμφη” (41). “θεοπεσίην δ’ ἄρα τῷγε χάριν κατέχενεν Ἀθήνη” (Od. 2, 12). κέχρηται δὲ τῇ συνθέσει τῆς λέξεως καὶ ἐν τῷ “λιμένες δ’ ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ ἀμφιδύμοι” (Od. 4, 846), δύο λέγων εἰς οὓς ἔστι δύνειν· ὅθεν καὶ οἱ δίδημοι δύο ἐκ μιᾶς καταδύσεως

25

καὶ πῶς φησὶν “ἔνθα καθεῦδ’ ἀναβάς;” λύοιτο δ’ ἀν κατὰ λέξιν τὸ γὰρ εὑδειν ιαύειν κεῖσθαι καὶ ἐπὶ ψιλῆς ἀνακλίσεως λαμβάνονται, οἷον “πολλὰς μὲν ἀντνους νύκτας ιανον” (Il. 9, 325) καὶ “ἔνθ’ Ὁδυσεὺς μυηστήρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ κεῖτ’ ἐγρηγορέων” (Od. 19, 6). ἡ οἱ μὲν ἄλλοι παννύχιοι εὑδον, Ζεὺς δὲ οὐ παννύχιος. 30 διδαχὴ δέ ἔστιν ὅτι καὶ θεοῖς πρὸς σκέψιν εὔθετον νῦξ, τούς τε ἄρχοντας οὐ παννυχίζειν δεῖ (“οὐ χρὴ” γὰρ “παννύχιον εὑδειν βουλη-

9. * δ] ομ.

13. δόφρο] ἔτι εὑδει Ζεὺς, ἐπεὶ] δόφρα ἔτι ζεὺς, ἐπεὶ

26. καὶ πῶς φησὶν “ἔνθα καθεῦδ’ ἀναβάς”] * ἐναντία δοκεῖ ταῦτα “ἄλλοι

μέν ρα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ εὑδον παννύχιοι Δία δ’ οὐκ ἔχει τῆδημος ὑπνος” τῷ ἔνθα καθεῦδ’ ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσοσθρόνος Ήρη.

29. ἐγρηγορέων] ἐγρηγορόων

φόρον ἄνδρα” 24), ἀλλὰ καὶ παντὶ τρόπῳ τὰς ὑποσχέσεις πληροῦν. διὰ τοῦτο οἱ μὲν περὶ Θέτιδα τοῦ Διὸς δεηθέντες καθεύδοντες αὐτῷ πετοίησται, ἀγρυπνῶν δὲ ὁ ὑπεσχημένος τιμῆσαι Ἀχιλλέα.

* ἐναντίον δὲ δοκεῖ τὸ “Δία δὲ οὐκ ἔχει νήδυμος ὑπνος” τῷ “ἔνθα καθεῦδε ἀναβάς.” λύοιτο δὲ ἀν κατὰ λέξιν. καὶ γὰρ τὸ καθεύδειν 5 ἐνίστε δῆλοι τὴν ψιλὴν κατάκλισιν ἐπὶ τῆς εὐνῆς, εἰπερ καὶ τὸ κοιμηθῆναι καὶ τὸ . . . “ἔγὼ πολλὰς μὲν ἀνύπνους νύκτας ἵανον.” καὶ πάλιν “Εὔρυνόμη δὲ ἄρα χλαιῖναν βάλε κοιμηθέντι” (Od. 20, 4). τὸ δὲ πανύχιος ἐστὶ δι’ ὅλης νυκτός. ὥστ’ . . . τὸν μὲν Δία μέρος ὑπνῶσαι, τοὺς δὲ . . . βαθὺς, ὥστε δύναιτ’ ἀν ὑπνῶσαι μὲν, 10 μὴ βαθεῖ δὲ ὑπνον.

3. μερμήριξ] διδάσκει μηδὲν ἀπερισκέπτως ποιεῖν, ὥσπερ αὐτὸς ἵππο “Ἡρας ἐν τῷ Ἑ ἀλίσκεται, καὶ τοὺς ἄλλους, εἰ μὴ προγονοῖεν, ταυτὸν πάσχειν οἴόμενος. καὶ πρῶτον μὲν ἐδίσταζεν ἐπὶ Θέτιδι, εἰς πρακτέον· νῦν δὲ τὸ πῶς πρακτέον. τὸ δὲ μερμήριξεν ἀντὶ τοῦ ἐμε- 15 ρίζετο εἰς μέρη. καὶ διάνοια μὲν ἡ ἐδραία καλεῖται, μέριμνα δὲ ἡ μεριζομένη.

4. τιμῆσει] τοῦτο εὐκτικὸν, τὸ δὲ ὀλέση ὑποτακτικόν. στικτέον δὲ ἐν τῷ Ἀχαιῶν μόνους γὰρ τούτους ἀνελεῖν ἦθελεν. διό φησιν “ὑπὲρ αἰσαν οἱ Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν” (Il. 16, 780), ὥστε διωχθῆναι 20 μέχρι νῦν.

5. ἀρίστη φαίνετο βουλῇ] πολλὰ προσκεψάμενος ταύτην εὗρε χρει- ὀδη βουλήν. ἔστιν οὖν ὡς τὸ “αἱ δεύτεραι πως φροντίδες σεφώτεραι” (Eurip. Hipp. 438). καὶ “ἔτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν” (Od. 9, 302).

6. οὐλὸν ὄνειρον] τοῦτο κατὰ συμπάθειαν, ὡς τὸ οὐλομένην (Il. 1, 25 2), καὶ ἵνα ποθοῖμεν μαθεῖν τί εἴργασται ὁ οὐλὸς ὄνειρος. “Ἐκτορὶ δὲ ἡ Ἱρις πέμπεται, ἀλλ’ οὐχὶ νῦν, ὅπως μὴ πρὸ τοῦ καταλόγου ἡ ναυ- μαχία γένηται. ἡ οὐλὸν τὸν ἀσαφῆ καὶ ὑπουλὸν” εἰ μὴ ἄρα τὸν μαλακὸν λέγει, ἐπεὶ καὶ πρὸς αὐτὸν διαλεγόμενος οὗτο φησί “βάσκ’ ἵθι, οὐλε ὄνειρε” (8).

* οὐλὸς ὄνειρος ὁ ἀσαφῆς καὶ ὑπουλὸς, εἰ μὴ ἄρα τὸν μαλακὸν λέγει, ἐπεὶ καὶ πρὸς αὐτὸν διαλεγόμενος οὗτο φησί. δῆλοι δὲ καὶ τὸν προσηγῆ, καὶ τὸν ὄλόκληρον, ὡς ἐν Ὁδυσσείᾳ (17, 343) φησὶν

4. ἐναντίον —] Est scholion
Porphyrii scriptura in fine folii
19 a partim oblitterata. Cohaeret
cum p. 84, 25.

5. δὲ ἀν κατὰ δὲ κατὰ

15. * νῦν δὲ τὸ πῶς πρακτέον] om.

25. * τὸ] om.

29. * βάσκ’ ἵθι, οὐλε ὄνειρε] om.
Digitized by Google

“οὐλον ἄρτον ἐλών” δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τῶν τριχῶν δασύτητα. οὐλον δὲ σκειρόν φησιν οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὅστα, ἀλλ’ ἐπ’ ὀλέθρῳ πεμπόμενον. ἡ οὐλον τὸν ὑγιῆ, ὥσπερ λέγεται οὐλὴ τραύματος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ὑγίανε, ὡς ἐν ἐκείνῳ “οὐλέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τε ὄλβια δοῖεν” (Od. 24, 403).

5

8. βάσκ’ ἦθι] Τυραννίων ὑφ' ἐν, ὡς ἄπιθι. ἄμεινον δὲ ταυτολογίαν εἶναι, ἐμφαίνουσαν τὴν ἔπειξιν. καὶ ἀλλαχοῦ “ἔλθοι καὶ ἵκοιτο” καὶ “ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὄνόμαζεν.” καὶ πάντα σφόδρα φασὶν Ἀττικοί. δύναται δὲ τὸ ἦθι ἐπίρρημα παρακελεύσεως εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἄγε, ὡς τὸ “ἦθ’ ἐκκάλυψαν, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν” (Soph. Ai. 1003).

10. πάντα μάλ’ ἀτρεκέως] διδάσκει τοὺς ἀγγέλους μὴ περιατέρω τῶν ἀκονομένων περιεργάζεσθαι. ἀσύνδετος δέ ἐστι καὶ ἀρχοντικὸς ὁ λόγος.

11. θωρῆξαι ἐ κέλευε] ἐγκλιτέον τὴν ἐ. θωρήσσεσθαι καὶ κορύσ- 15 σεσθαι δὲ ἀπὸ τῶν ἡγεμονικῶν, ὡς “ὅμματα καὶ κεφαλὴν, Ἄρει δὲ ζώνην” (478). καὶ ὀπλίζεσθαι δέ πού φησιν ὁ ποιητής.

κάρη κομόωντες] κομῶσι γὰρ Λάκωνες, ἀφ’ ὃν τὸ πᾶν Ἑλληκικὸν, ἡ διὰ τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους βλοσυρὸν, ἡ πρὸς τὸ μὴ ὄμοιουσθαι τοῖς βαναύσοις, ἡ διὰ τὸ μὴ θλίβεσθαι ταῖς κόρυσι· Τρῷες γὰρ 20 τιάρας ἐφόρουν. Σκύθαι δὲ πρῶτοι ἐκείραντο· διὸ καὶ ἀπεσκυθισμένοι λέγονται.

12. νῦν] τὸ νῦν τοὺς τρεῖς δηλοῖ χρόνους, ἐνεστῶτα “νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστί,” παρεληλυθότα “νῦν ἀλετο πᾶσα κατ’ ἄκρης,” μέλλοντα “νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει” (Il. 20, 307). 25

* ἀποροῦσί τινες πῶς ὁ Ἀγαμέμνων ἀκούσας “θωρῆξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εύρυ- ἀγυιαγ,” καὶ πιστεύσας τῷ σκειρῷ “φῇ γὰρ ὅγ’ αἱρῆσειν Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ” (37). ὡς τῶν πολεμίων ἀλίσκεσθαι μελλόντων καὶ τῆς πόλεως καταλαμβανομένης, τὰ μὲν πρὸς ἄλιστιν οὐ ποιεῖ 30 ἔξαγαγὼν τὴν στρατιὰν, ἐπὶ ὄρκους δὲ ἔρχεται καὶ συνθήκας, αἷς ἐπεφάνησεν “οἱ δ’ ἔχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῷες τε, ἐλπόμενοι παύ-

5. τε] * τοι recte.

9. ἐπίρρημα] * καὶ ἐπίρρημα

22. λέγονται scripsi ex codice Scorialensi. In B est εἴρηται, spiritu in λ mutato, ut sit λείρηται.

Deest verbum in Townleiano et Lipsiensi.

25. * δὲ δὴ] δ'

26. ἀποροῦσι —] Hoc scholion et duo proxima sunt Porphyrii.

σασθαι ὁῖζυροῦ πολέμοιο” (Il. 3, 111). ρήγέον ὅντι μῆποτε οὐ καντελῶς ἐπίστευσε τῇ περὶ τὸν ὄντερον φαντασίᾳ· διόπερ εὐγνώμοσι τοῖς περὶ τῆς συνθήκης λόγοις ὑπάρχουσιν εἰκότως συγκατατίθεται.

*ἀπρεπὲς δὲ τὸ λέγειν “πανσυδίῃ, νῦν γάρ κεν ἔλοις Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν” τὸ γὰρ ψεύδεσθαι τὸν Δία αἰρήσειν μέλλοντα 5 τὴν πόλιν ἀποκον. ἡ δὲ λύσις ἀπὸ τῆς λέξεως οἱ μὲν, ὅτι τὸ νῦν δηλοῦ πλείω, ἐν οἷς περιέχεται οὐ μόνον τὸ τήμερον, ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. οἱ δὲ, ὅτι τὸ πανσυδίῃ σημαίνει μετὰ πάντων, ὥστε παραλιπὼν τὸν Ἀχιλλέα ἡμαρτεν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔθους· καὶ γὰρ στρατηγοῖς καὶ βασιλεῦσι συγκεχώρηται εἰς τὸ πρόσφορον ψεύδεσθαι. 10 καὶ δὴ καὶ τὸν Δία εἰσάγει τοιςυτον, τῷ ἔθει ἐπόμενον.

*ἀποροῦσις πῶς καὶ ὁ Ζεὺς οὐκ ἀληθεύει ὑπισχνούμενος “νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν” καὶ ὁ Ἀγαμέμνων ἀπατᾶται, καὶ ὁ ὄντερος ὄλοός. ὄλοος μὲν οὖν ὁ ὄντερος, ὅτι οὐ σαφῆς· Ἀγαμέμνων δὲ νήπιος, ὅτι ἀφροσύνης ἡ ἀπάτη γίνεται. τὸ γὰρ “νῦν κεν ἔλοις 15 Πριάμοιο πόλιν” εἰς μίαν περιέστη ἡμέραν. καὶ ὅτι οὗτος ὑπέλαβε καὶ ἤκουε τὸ νῦν, δηλοῦ τὸ ἐπιρρηθὲν αὐτῷ “φησὶ γὰρ ὅγ’ αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ, νήπιος” (37). Ζηνόδοτος δὲ παριστὰς τὴν τοῦ Διὸς ἀλήθειαν φησὶ κατ’ ἐκείνην ἑαλωκέναι τὴν ἡμέραν τὴν Ἰλιον ὅτε γὰρ οἱ ὄρκοι συνεχίθησαν, ἡ πόλις ἀπώλετο· 20 ἐν γὰρ τῷ παρασπεινδῆσαι τὸ μηκέτι σωθῆναι κατεψηφίσθη. Ἀπίσιν δέ φησιν ὅτι πρότερον ἐνδοιαίζων ὁ Ζεὺς κατ’ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐπέτρεψε τῇ Ἡρᾳ τὸν τῆς Τροίας ὄλεθρον διὸ καὶ κατῆλθεν ἡ Ἀθηνᾶ, τῇ τῶν ὄρκων ἀνατροπῇ συναναστρέφουσα τοὺς Τρώας. ἔπειτα ἐρρήθη πανσυδίῃ ἐξάγειν τοὺς Ἐλληνας· ὁ δὲ παρῆκεν οὐ 25 μικρὰν μεριδὰ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως. πῶς οὖν ἀληθεύει καὶ ἐν τῷ “ἐπέγναμψε γὰρ ἀπαντας Ἡρῃ λισσομένῃ;” καὶ τοῦτο ἀληθές· πέτεικε γὰρ ἡ Ἡρα· φησὶ γὰρ “ὅς πρὶν ἔμοιγε καὶ Ἡρῃ στεῦτ’ ἀγορεύων Τρωσὶ μαχήσεσθαι” (Il. 5, 832). τὸ οὖν νέφος τοῦ 30 Ἀρεως ἔταξε κατὰ πλήθους.

13, 14. *οὐ γὰρ ἔτ’ ἀμφὶς—φράζονται] τουτέστιν οὐκέτι γὰρ οἱ τὸν Ὀλυμπὸν κατοικοῦντες θεοὶ διχογνωμονοῦσι περὶ τῆς Ἰλίου, ἦγουν διάφορα φρενοῦσιν, οἱ μὲν τὰ ὑπὲρ Τρώων, οἱ δὲ τὰ ὑπὲρ τῶν Ἐλλήνων.

16. περιέστη] περιέστη

21. *παρασπονδῆσαι] παρασπονδίσαι

26. μικρὰν Vill.] μικροῦ

30. ἔταξε] ἔτει

19. ἀμβρόσιος] ἥδιστος αὐτῷ ἐστὶν ὁ ὑπνος διὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ λοιμοῦ, ἐπεὶ ἐν ταῖς χρείαις ἀεὶ διαγρυπνεῖ.

20. στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς] ὑπὲρ κεφαλῆς ἵσταται ὡς τῶν αἰσθήσεων φθεγγόμενος πλησίον αἱ δὲ αἰσθήσεις ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ ἐγκεφάλου τὴν ἀρχὴν ἔχουσιν τῷ δὲ Νέστορι ὅμοιος ὡς συμ- 5 βαύλῳ καὶ φιλεταίρῳ.

23. δαΐφρονος] τοῦ συνετοῦ, παρὰ τὸ δαῖηναι, ὡς “δαΐφρον Πηνελοπείγ” ἐπὶ δὲ Τυδέως (Il. 5, 181) πολεμικοῦ. δυσωπεῖ δὲ τοῖς ἐγκωμίοις τοῦ πατρός. ή ὅτι ἡ πατρωνυμία τοὺς εὐγενεῖς ἥδει, ὡς τοῦντά τον οὐ χρή. τῶν δὲ οἰκείων ἐστὶ τὸ ἐγκαλεῖν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ιο γνωμολογεῖ ὁ Νέστωρ “τί πάνυχον ὑπνον ἀστεῖς;” (Il. 10, 159). ταῦτα δὲ πρὸς τὸ πεῖσαι “ἐσθλὸν” γὰρ “καὶ τὸ τέτυκται” (Il. 15, 207). ἀλλ' οὐδὲ Νέστορι εἰκασθῆναι ἐκελεύσθη.

26. ξύνες ὥκα] αὕξησιν ἔχει τὸ μὴ πολλὰ εἰπεῖν, ἀλλὰ δεῖξαι τὴν προσοχὴν ἦν ἐργάζεται τὸ τεῦ προστάσσοντος ἀξίωμα. 15

27. δυσωπεῖ τοῦτον νυστάξαντα. ἡλέγηται δὲ διὰ τὸν χρόνον τῆς ξενιτείας, διὰ τὸν λοιμὸν, διὰ τὴν πρὸς Ἀχιλλέα στάσιν. τὴν δὲ σεῦ ὄρθοτοντέον ἀντιδιέσταλται γὰρ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα· η ὅτε πρόκειται τοῦ ρήματος ἡ ἀντωνυμία.

29. ἐκείνη γὰρ ἡ ἡμέρα πεκόρθηκε τὴν πόλιν διὰ τὴν τῶν ὄρκων 20 παράβασιν.

33. ἔχε — λήθη] τὸ ἔχε τὸ φύλασσε δηλοῖ. τὸ δὲ λήθη προστέθειται, ἵνα μὴ πάλιν τῷ ὑπνῷ μαλακισθεὶς ἐπιλάθηται. τῷ οὖν τέλει τοῦ ὄράματος καὶ ἡ ἔγερσις ἔπειται, καὶ διὰ τοῦτο πανυχίζειν αὐτὸν οὐκ εἴσεν.

34. ἀνήγ] διαιρεσίς ἐστι τῆς τοῦ ρήματος τοῦ ἔω κλίσεως, ὡς καὶ Πλάτων “ἐπεὶ ἥδη με ἀνήκειν ὁ ὑπνος” (Protag. p. 310, d).

36. ἔμελλεν] ὁ μὲν Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ἐ γράφει, δ καὶ ἄμεινον· οἱ δὲ ἄλλοι διὰ τοῦ ὅ. διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς μὴ ἐταίρεσθαι ταῖς ὄψεσι τῶν ὄνείρων. 30

6. * φιλεταίρῳ] φιλαιτάτῳ

16. * νυστάξαντα] διστάσαντα

ἡλέγηται] * ἐλεῖται

29. διὰ τοῦ ὅ] Id est ἔμελλον.
Idem in scholio codicis Veneti A traditur, sed omisso Zenodoti mentione, ἔμελλον] ἡ διπλῆ πρὸς τὸ σχῆμα ὅτι ἔμελλον· ἡμεῖς δὲ ἐροῦμεν

ἔμελλεν ἐνικῶς, καὶ ὅτι τὸ ἔμελλον ἀπὸ τοῦ ἐφκεσαν. Cum B consentit codex Townleianus et Lipsiensis ἔμελλεν: ἡ Ζηνοδότειος γραφὴ διὰ τοῦ ἐ, οἱ δὲ διὰ τοῦ ὅ. Pervertit haec Bekkerus, qui οἱ δὲ ἄλλοι διὰ τοῦ ἄ scripsit et ad ἀπεβήσετο vel ἀπεβήσατο rettulit.

38. *ηῆπιος*] *ηῆπιος* ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι τὸ νῦν ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας ἐνόμισεν.

39. *θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ'*] τὸ ἔξῆς ἐπιθήσειν ἄλγεα. ἡ δὲ προσαναφώνησις ἐγερτική. πείθεται δὲ ὀνείρῳ ὁ Ἀγαμέμνων σφαλλόμενος ὑπὸ Διός. τὸ δὲ ὑσμίνας αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς, ἦτοι διὰ 5 τῶν ὑσμιῶν.

41. *θείῃ δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφῇ*] ὀμφὴ ἡ τὸ ὄν φαίνουσα. λέγει δὲ ὅτι ἔναυλον εἶχε τὴν τοῦ ὄνείρου φωνήν. ἐμφαντικὸν δὲ τὸ ἀμφέχυτο πρὸς τὸ μηδὲν αὐτῆς ἐπιλελῆσθαι.

42. *ὁρθωθείς*] *ὁρθωθείς* ἐκ τῆς ἀνακλίσεως, ὡς τὸ “*ὁρθωθεὶς δ' ἐπ' ιο ἀγκῶνος*” (Il. 10, 80). καὶ τὸ ἐπὶ γόνατα δὲ ἐνεχθῆναι στῆναι φησιν (Il. 8, 329).

χιτῶνα] χιτὼν εἴρηται τὸ λεπτότερον ἴμάτιον, ὃ προφορεῖται παρὰ τὸ οἰονὲ περιχεῖσθαι τῷ σώματι. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν ἀνδρὸς χιτῶνα λέγει, ἐπὶ δὲ γυναικὸς πέπλον.

43. *ηῆγάτεον*] ἡ ἀγένητον, ἡ λεπτὸν, ἡ νεήγατον νεωστὶ γεγονότα. δηλοῖ δὲ ὁ χιτὼν καὶ τὸν σδηροῦν παρ' αὐτῷ.

περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος] τῷ τοῦ ἴματίου μεγέθει καὶ τὸ τοῦ φοροῦντος συνεμφαίνεται μέγεθος. πρεπώδης δὲ ἡ στολὴ τῷ ἐπὶ βουλὴν ἔξιόντι· ἐπὶ δὲ κατασκοπὴν (Il. 10, 29) ἡ λεοντῆ καὶ 20 τὸ δόρυ. ἀφαιρεῖται δὲ τὸν τύφον, ἑαυτοῖς λέγων διακονεῖσθαι· καὶ μὴ θαυμάσγης τὸν Τήλεμαχον ὄρφανὸν καὶ ηγιώτην ὄντα. φᾶρος δὲ παρὰ τὸ φέρεσθαι, ἡ τῇ ὑφῇ ἀργρέαν. καὶ ἐπὶ γυναικὸς δὲ τάσσεται ταῦτο· “*αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος*” (Od. 5, 230). καὶ τὸ ἔσθος δὲ καὶ ἡ λώπη ἐν διαφόροις γλώσσαις εἰσίν.

15

25

44. *πέδιλα*] παρὰ τὴν ἔλην, τὰ τοὺς πόδας θερμαίνοντα.

46. *ἄφθιτον αἰεί*] τὸ μηδέπω φθαρέν· οὕτω γὰρ ἦν ὑπὸ Ἡρακλειδῶν ἥρημένον. ἡ δὲ ἡφαιστότευκτον. οὐκ ἀκριβολογεῖται δὲ νῦν περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἔξῆς.

48. *ἡῶς*] νῦν τὸν ὄρθρον λέγει. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θεὰν, ὡς τὸ 30 “*ηῆκασεν Ἡώς*” (Od. 15, 250), καὶ τὸ ἔωθινὸν κατάστημα “*ὅφρα μὲν ἡῶς ἦν*” (Il. 8, 66), καὶ τὴν ἀνατολήν “*πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιον τε*” (Od. 9, 26), καὶ τὴν ἡμέραν “*ἡῶς εἶσι δυσώνυμος*” (Od. 19, 571). τὸν ὄνειρον δὲ εὐθὺς διεδέξατο ἡ ἡμέρα. οἱ δὲ πρὸς ἔω ὄνειροι ἀληθεῖς, πεττομένων τῶν σιτίων. μακρὸν δὲ *“Ολυμπον,* ἐπειδὴ αἱ 35 ἀκρώρειαι πρῶται φωτίζονται.

49. φόως] τὸν ἥλιον τοῦτον γὰρ ἀγγέλλει, ώς καὶ αὐτὴν ὁ ἑωσφόρος. κατ' ἔξοχὴν δὲ ὁ ἥλιος φῶς λέγεται.

53. βουλήν] τὸ κενὸν τῆς συναγωγῆς ἀνεπλήρου τὸ πλήθος. ἐμφαίνει δὲ τὴν Λακώνων ἐν τῇ δημηγορίᾳ πολιτείαν, βουλὴν γερόντων καὶ δύο βασιλεῖς καλῶν. βουλὴν δὲ αἱ μὲν πλείους καὶ χαριέστεραις 5 δίχα τοῦ ὑ γράφουσιν, Ἀρίσταρχος δὲ καὶ Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ὑ. εἰσὶ δὲ Ἰδομενεὺς μὲν καὶ Αἴας Βοιωτοὶ, Φιλοκτήτης δὲ καὶ Πρωτεσίλαος Λοκροὶ, Ἐπειός δὲ Ἡλεῖος, Ἀθηναῖος δὲ Μαχάνων, Εὐρύπυλος, Μενέλαος, Ἀγαμέμνων, Νέστωρ, Ὄδυσσεὺς, Διομήδης. συνεχῶς δὲ ὁ ποιητὴς τοὺς γερασμίους φησὶ, διδάσκων ὅτι δεῖ τοὺς 10 ἡγεμόνας οὐ μόνον καθ' ἥλικίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἥλικίας φαίνεσθαι γέροντας τοῖς ἥθεσι. τὸν δὲ ἔντιμον ἐγικῶς οὐδέποτε ὠνόμαστεν. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ ἵζε ἐκτείνει· ἡ δὲ κοινὴ συστέλλει.

54. Νεστορέη παρὰ τῇ Πυλοιγυνέος] εἰκότως παρὰ τῇ νηὶ Νεστορος· τούτῳ γὰρ ὁ ὄνειρος εἴκασται. Πυλοιγυνέος δὲ ὡς ὁδοιπόρος 15 καὶ χοροιτύπος. σημαίνει δὲ τὸν ἐν Πύλῳ τὸ γένος ἔχοντα.

55. ἥρτύνετο] ἥρμοζε, παρὰ τὸ ἄρῷ. ὡς ὀργιζόμενος δὲ Κάλχαντι οὐκ ἀναφέρει αὐτῷ· ἡ ὡς αὐτοκρίτου ὄντος· ἡ ὅτι τῶν ὄνειρων τὰ χρηστὰ φίλοις λέγομεν. οὐκ ἄποθεν δὲ μαντικῆς ὁ γέρων Νέστωρ.

56. ἐνύπνιον ὄνοματικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐνυπνίως. ἔστι δὲ 20 καὶ ὄνομα. δεῖ κρατεῖν ὡς δραπετεύοντος τοῦ ἐνυπνίου. τὸ δὲ διὰ νύκτα ἀντὶ τοῦ διὰ νυκτός.

58. τὸ ἐκ σωματικοῦ καὶ ψυχικοῦ εἶδος σύγκραμα φυὴν ἴσως ὄνομάζει.

72. αἱ κέν πως] δισταγμὸς ὁ τρόπος. οὐ περιμένει δὲ κρίσιν· οὐ 25 γὰρ ἐπὶ τούτῳ συνῆξεν αὐτοὺς, ἀλλ’ ὅπως εὐέλπιδας ποιήσῃ.

73. οἴδεν αὐτοὺς ἀποκαμόντας τῷ χρόνῳ καὶ τῷ λοιμῷ καὶ τῇ ἀποστάσει Ἀχιλλέως. παρακαλεῖν δ' οὐκ ἐνην τὸν πρώην φοβερὸν καὶ λέγοντα "στυγέη δὲ καὶ ἄλλος" (Il. I, 186), ἀλλ' οὐδὲ ἐπιτάσσειν, ὅπως μὴ ἀντιλεγόντων καὶ ἐτέρα στάσις γένηται. ἄλλως 30 τε τῇ παραδέξῃ καὶ χαρᾶ καὶ λύπη τὴν ποίησιν ἐκτραγωθεῖ, φίλτρον τε πορίζεται ἑαυτῷ· μισεῖ γὰρ τοὺς ρίψοινδύνους στρατηγοὺς ὁ στρατός. καὶ εἰ μὲν κατεδέξαντο φυγεῖν, εἴργε διὰ τῶν βασιλέων,

3. ἀνεπλήρου τὸ πλήθος] * τοῦ πλήθους ἀναπληροῦ

5. αἱ — χαριέστεραι] οἱ — χαριέστεραι

6. Aristarchus βουλὴ scripserat.

25. * δισταγμὸς] δισταγμοῦ

29. οὐδέ] οὐτε

32. * ἐπιφῆ] αὐτῷ

εἰ δὲ μὴ, ἐλάνθανε τὸ βούλευμα. ἄλλως δ' ἀπέβη· βλάπτει γὰρ ὁ Ζεύς.

*Πορφυρίου. διὰ τί ὁ Ἀγαμέμνων ἀπεκειράτο τῶν Ἀχαιῶν, καὶ οὗτος ἔπραξεν ὥστε ὀλίγους τὰ ἐναντία συμβῆναι ἢ ἐβουλεύετο; καὶ τὸ κώλυμα ἀπὸ μηχανῆς ηγάπηται γὰρ Ἀθηνᾶ ἐκώλυσεν· ἔστι δὲ ἀποίητον 5 τὸ μηχάνημα λύειν ἄλλως εἰ μὴ ἐξ αὐτοῦ τοῦ μίθου. φησὶ δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ποιητικὸν μὲν εἴναι τὸ μιμεῖσθαι τὰ εἰωθότα γίνεσθαι, καὶ ποιητῶν μᾶλλον τὸ κινδύνους παρεισάγειν. εἰκὸς δὲ καὶ ἐκ λοιποῦ πεποιημένους καὶ τῷ μήκει τοῦ χρόνου ἀπανδήσαντας, καὶ τοῦ Ἀχιλλέως μετὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως ἀποστάντος, καὶ αὐτοῦ 10 ἀφαιρεῖσθαι ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τὴν Βρισιδῆα λέγοντος εἰς φόβον τῶν ἄλλων “στυγέη δὲ καὶ ἄλλος ἵσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὅμοιωθήμεναι ἄντα” (Il. I, 186), καὶ θορύβου τε ἐκ τῆς ἐξαναστάσεως τοῦ Ἀχιλλέως γεγυνότος, μὴ εὐθὺς παρακαλεῖ ἐπὶ τὴν ἔξοδον, ἀλλὰ πειραθῆναι ἥργήσασθαι δεῖν εἰ οὕτως ἔχουσιν. εἰ γὰρ ἄνευ πείρας 15 πολεμεῖν ἐκέλευε τοὺς οὗτοις διακειμένους, συνέβη δὲ ἀντειπεῖν τινάς, ἀνάστατον ἐγίνετο τὸ πᾶν ἔργον καὶ ἐπανάστασις πάντων, καὶ λοιπὸν ἡ δέσησις τοῦ βασιλέως, ἡ κόλασις τῶν ἀπειθούντων. ἀναγκαία οὖν ἡ πείρα μετὰ τοῦ ἐναντιοῦσθαι παραγγεῖλαι τοὺς ἥγεμόνας, ἐν ᾧ αὐτοὺς φθάσας ἐναντίους παρακαλεῖ γενέσθαι τῆς αὐτοῦ εἰς ἀπό- 20 στασιν τοῦ πολέμου πείρας. προληφθέντες γὰρ ταῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογίαις, ἀποκοινωνεῖσθαι μὴ κωλυταὶ γινόμενοι, ὥσπερ συνέ- 25 θεντο, συμπράκτορες δὲ τῶν φευγόντων. θέντεν καὶ τῷ Ὁδυσσεῖ εὐλόγως λείπεται ἡ πρὸς τοὺς τοιούτους ἐπίπληξις, ἐπὰν λέγῃ “ἐν βουλῇ δὲ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπεν” (194). τὸ μὲν εὖν αὐτὸν παρακαλεῖν 30 οὗτος ἔχοντας πολεμεῖν ἐπίφθονον ἦν· ἐκέλευσε δὲ αὐτοῦ λέγοντος ὡς δεῖ ἀπιέναι, τοὺς ἄλλους κωλύειν “ὑμεῖς δὲ ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέσσοιν” (75). συνέβη δὲ ἂν εἰκὲς ἦν, διά τε τὸ ὄργαν καὶ τὸ μὴ εἰδέναι εἰ ἀπεκειράτο, ἀσμένως ἀκούσαι καὶ φθάσαι ἀναστάντας πρὸς τινα τῷ Ἀγαμέμνονι ἀντειπεῖν. ὁ οὖν Ἀγαμέμνων ὀρθῶς ἐβουλεύ- 35 σατο· οὐ γὰρ δεῖ ἐκ τῶν ἀποβαινόντων κρίνειν τὸ ὄρθως, ἀλλ' ἐκ τοῦ

3. Πορφυρίου praescripsi pro Ἀριστοτέλους, quod est in B hic et alibi interdum ab librario positum, quia Porphyrius Aristotelem memoravit: de quo dixit Rosius in Aristotele pseudepigr. p. 153.

4. συμβῆναι Bekkerus] συμβουλεύειν
5. ἐκώλυσεν] ἐκώλ
6. εἰ edidit Vill.
12. στυγέη] στυγέει hic et supra p. 90, 29.

πῶς κατὰ λόγον ἦν ἀποβῆναι· πολλὰ γὰρ πάραλόγως ἐπιτυγχάνει, εἴπερ γε καὶ κατορθοῦται· καὶ οἱ Ἀχαιοὶ ἀνέστησαν πρίν τινα ἀντεπεῖν. τί γὰρ ἔφη; ἐγὼ μὲν ἐρῶ ὅτι δεῖ φεύγειν, ὑμεῖς δὲ ἄλλοιν ἄλλος ἀντιλέγετέ μοι πρὸς τοῦτο· οὐ προσδοκήσας ὅτι πρὶν ἀντεπεῖν αὐτῷ ἔσται τι τῶν ἀτόπων, οὐδὲ ὅτι τὸ πλήθος ἄμα τῷ φάνας 5 αὐτὸν ἀτέξει ἐπὶ τὸ ρήθεν. ἄμα δὲ καὶ ὁ ποιητὴς ἀγωνιᾶσθαι πεποίηκε τὸν ἀκροατήν· τό τε γὰρ ἀποβῆναι καὶ τὸ πάλιν εἰς ὄρδον ἐλθεῖν τραγικὸν, καὶ τοῦ ποιητοῦ ἐπιβολὴ ἔνσυγκος. ἡ δὲ λύσις οὐκ ἀπὸ μηχανῆς· ὅταν γὰρ διὰ τῶν εἰκότων γίγνηται, οὐ μηχανὴ τοῦτ' ἔστιν, ἀμ’ ὅτε πρόσκειται θεός. ἀλλὰ τοῦτ’ εἰπὼν δὲ εἰκὸς ἦν αὐτοῖς 10 γίνεσθαι εἰς θεὸν, ἀντέθηκε τὸν Ὁδυσσέα διανοηθῆναι ταῦτα δρᾶν ἢ πρᾶξαι ἀν εἰκός ἔστιν, ώς τὸ “καὶ φεύγειν ἐν νησὶ πολυκλῆσις κελεύσω” ὑμεῖς δὲ ἄλλοιν ἄλλος ἐρητύειν.” ἡ οὐ τοὺς φεύγοντας ἐρητύειν κελεύει (οὐδὲ γὰρ ἥλπιζε τοῦτ’ ἔσεσθαι), ἀλλ’ ἐμοὶ ἀντιλέγειν, ἐπέχειν καὶ μένειν συμβουλεύοντας, καὶ τοῦτο ποιοῦντας πρὸς 15 ἐμὲ διδάσκειν ὡς χρὴ μένειν καὶ μὴ τοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ ρήθεῖσι περὶ φυγῆς πείθεσθαι.

*Πορφυρίου. ἄλογον τὸ πειράζειν· εἰ γὰρ ἔτέρως, ὥσπερ καὶ ἐγένετο, τὸ πλήθος ἔνεινται, ἀπώλετο ἀν πάντα τὰ πράγματα. λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως προησφάλισται γάρ· “ὑμεῖς δὲ ἄλλοιν ἄλλος 20 ἐρητύειν ἐπέεσσιν” (75). συνέφερε γὰρ ἡ πεῖρα διὰ τὸν καιρὸν, ἀφεστῶτος τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ πλήθους ὑποπτευομένου.

74. πολυκλῆσις] παρὰ τὸ κλᾶσθαι καθεξομένους ἐπ’ αὐτῆς.

75. ἐρητύειν] οὐκ ἐκείνους φεύγοντας, ἀλλ’ ἐμὲ ταῦτα λέγοντα· οὐ γὰρ φέτο τοσοῦτον ταχέως ἀναπτερωθῆναι πρὸς φυγὴν αὐτούς. 25

76. τοῖσι δὲ ἀνέστη] ἔθισ γὰρ ἦν αὐτοῖς ἴστασθαι καὶ δημηγορεῖν.

77. ἡμαδόεντος] παραθαλασσίας· ἡ Ἡμαδόεις ποταμὸς Πύλου.

79. μέδοντες] πρόβουλοι, παρὰ τὸ μῆδεα. τὸ δὲ ρῆμα καὶ ὡς περιστώμενον ““Ιδηθεν μεδέων” (Π. 3, 276).

81. νοσφιζοίμεθα] ἔχωριζόμεθα τῆς πίστεως. τὸ δὲ μᾶλλον ἡ 30 Ἀττικῶς παρέλκει, ἡ ἐπεὶ φύσει φευδεῖς οἱ ὄνειροι, ἐξαιρέτως ἀν ἔχωρίσθημεν.

82. *ἀπρεπὲς εἶναι δοκεῖ τὸ οὖτον κολακεύειν ὡς τὰ μὲν τῶν ἄλλων ὄνειρατα φευδῆ λέγειν, μόνον δὲ τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀληθές. λύεται

5. οὐδὲν] οὐδέ

18. *Πορφυρίου] καὶ ἀλλως

27. Ἡμαδόεις εστίρpsi pro ἡμαδόης.

V. Thes. vol. 4 p. 144.

δὲ κατὰ λέξιν. οὐ γάρ εἶπεν, εἴ τις εἶδεν, ὅτι ψευδὲς ἐθεάσατο, ἀλλ' εἴ τις εἶπε, τάχ' ἀν πρὸς χάριν ἐδόκει πλάσαι γῦν· δὲ αὐτὸς ἔαυτὸν οὐκ ἀν ἔξαπατώη.

84. βουλῆς ἔξηρχε μέεσθαι] ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ὥστε νεῖσθαι. τοῦτο δὲ ἡ ἡλικία καὶ ἡ τιμὴ ἡ παρὰ Ἀγαμέμνονος αὐτῷ δίδωσιν. 5

85. οἱ δὲ πανέστησαν] ἀντὶ τοῦ πάντες ἀνέστησαν.

ποιμένι λαῶν] δεῖ γάρ τὸν ἄρχοντα τοσοῦτον εἶναι τῶν ἀρχομένων προνούστερον ὅσον ποιμένα προβάτων. λέγει δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα.

86. σκηπτοῦχοι βασιλῆες] καὶ γάρ καὶ οἱ γέροντες καὶ οἱ ἱερεῖς 10 ἐσκηπτροφόρουν.

ἐπεσεύοντο δὲ λαοί] ὄρῶντες ἥδη συνιόντας τοὺς ἐν τέλει καὶ αὐτοὶ ἡκολούθουν ἄμα.

87. ἔθνεα] πρὸς τοὺς εἰκαζομένους "Ελληνας. σμήνεα ἔδει εἰπεῖν. πρώτη δὲ αὗτη παραβολὴ τῷ ποιητῇ. συγγενὲς δὲ ποιητικῇ τὸ ζῷον διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸ γλυκὺν καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κηρίου. ἡ μὲν 15 οὖν φαλαγγηδὸν γινομένη πρόσδος εὑν ἔχει· ὠπλισμέναι τε κέντροις εἰσὶν, ὑπήκοοί τε καὶ αὐταί εἰσι· καὶ ἐπ' ἔργῳ ἔξιασιν, οὐχ ὡς αἱ γέρανοι. φιλάλληλοί τέ εἰσι, μεταβαίνουσαι τε πολλὰς ἀρχὰς πτήσεως ποιοῦνται. τὸ δὲ εἶσι καὶ ἐνικὸν δύναται εἶναι, ὡς τὸ "δοῦρα σέσηπε" (135), καὶ πληθυντικὸν τρίτον, ὡς "σπάρτα λέλυνται." 20 ἀδινάων δὲ παρὰ τὸ ἄδην· διὸ δασύνεται.

88. αἱεὶ νέον ἐρχομενάων] οἱ μὲν πρὸς τὸ πλῆθος τοῦτο εἰρῆσθαι βέλευσιν, ὅτι συνεχῶς οὕτω προΐασι πολλαὶ ὡς δοκεῖν αὐτὰς νεωστὶ ἀρχεσθαι τῆς ἔξοδου· οἱ δὲ νέον τὸ ἕαρ φασίν. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις ζῷοις αἱ πτήσεις ἀποτεταμέναι γίνονται, αἱ δὲ 25 μέλισσαι βραχὺ τι πτᾶσαι ἐφιξάνοντος τοῖς ἄνθεσι καὶ πάλιν ἐφ' ἔτερα μετίασιν ἄνθη.

*τὸ νέον ἐρχομενάων ἀποδεδώκασιν ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ἐρχομένων ἀεὶ, ὡς τὸ "κεῖνος γάρ νέον ἄλλοθεν ἐλληλούθει" (Od. 3, 318). τί οὖν ἐστι τὸ νεωστὶ ἔξηγούμενοί φασιν ὅτι τὰς πτήσεις οὐ διηνεκεῖς 30 πιωοῦνται, ἀλλ' εἰς βραχὺ, ὥστε φαντασίαν ἀεὶ παρέχεσθαι ὡς ἀρτίως ἔξορμωμένων· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὴν ὥραν μηνύειν μᾶλλον ὅτε πέτονται· πέτονται δὲ τοῦ ἥρος ἀεὶ· νέον δὲ τὸ ἕαρ ἐκάλουν, καὶ νέον ἔτος ἀπὸ τοῦ ἥρος προσηγόρευον. αὐτός τε ἐν ἄλλοις ἐκ πλήρους

2. πλάσω] πλᾶ

3. ἔξαπατώη] ἔξαπατοίη

4. * νεῖσθαι] γενέσθαι

17. αὐταί] αὐται

ἔφη “ἔαρος νέον ἴσταμένοιο” (Od. 19, 519). πατέρα τε τῶν καιρῶν τὸν χειμῶνα Πυθαγόρας καλεῖ. αὗται οὖν κατὰ τὸ νέον ἔαρ ἔρχονται. ὅτι γὰρ τὸ ἔαρ δῆλοι, ἐπάγει “βοτρύδεν δὲ πέτονται ἐπ’ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν.” θαυμάσαι δὲ ἔστι Σηνόδοτον τὸ βοτρύδον ἐκλαβόντα ἑοικότως βότρυϊ τῷ ὄρνεχ, ὥσπερ αὐτὸς συστρέφει ἐν τῇ πτήσει· οὐδεὶς 5 γὰρ τῶν παλαιῶν, αὐδὸς Ἀριστοτέλης, βότρυν ζῆσσον ἔγραψε. κέχρηται δὲ “Ομηρος ἐπ’ ἀμπέλου τῷ βότρυνος ὄνοματι” “μέλανες δ’ ἀνὰ βότρυνες ἥσαν” (Il. 18, 562). βοτρύδον οὖν τὸ ἑοικότως βότρυϊ σταφυλῆς· κατὰ συστροφὰς γὰρ πέτονται· τάχα δὲ καὶ ὅτι ἐν σχήμασι βοτρύνων ἐκκρέμανται τῶν ἀνθέων, τῶν ῥαγῶν τὴν τραχύτητα μημούμεναι τῷ 10 πολλὰς καθ’ ἔνος ἐκκρέμασθαι. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν μελισσῶν τὸ βοτρύδον λέγει, ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων, οἷς τὰς μελισσὰς παραβέβληκεν, ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν, κατὰ ἵλας καὶ συστροφὰς, ὅτι ὡς συνηθείας καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἑταρείας εἴχοντο. ἴσοδυναμεῖ οὖν ἄρα τὸ ἰλαδὸν τῷ βοτρύδον.

89. βοτρύδὸν] πυκναὶ καὶ ἐξηρτημέναι ἀλλήλων ὡς ῥάγες. οὕτω δὲ ἵπτανται σκιάζειν θέλουσαι ἀλλήλας, ὅχλοιςμεναι ὑπὸ τοῦ ἥλεου.

εἰαρινοῖσιν] τότε γὰρ γλυκέα καὶ τῆς ἱκμᾶδος πλήρη τὰ ἄνθη διὰ τὸ εὐκρατὸν τοῦ ἀέρος.

92. ἥιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο] οὐ λέγεται ὁ τῶν κυμάτων κτύπος, ἀλλ’ αὐτὸς ὁ αἰγιαλός. βαθείης δὲ οἱ μὲν μακρᾶς, ἐπεὶ καὶ “φρείατα μακρὰ νάουσιν” (Il. 21, 197) ἀντὶ τοῦ βαθέας ἡ ὅτι τοῖς μὲν ἀπὸ γῆς βαθεῖα δοκεῖ, τοῖς δὲ ἀπὸ θαλάσσης ἴψηλή. τὸ δὲ προπάροιθεν καὶ ἐπὶ τόπου καὶ ἐπὶ χρόνου λαμβάνεται. καὶ 25 ἐστιχόωντο δὲ ἐκ τοῦ στείχω στιχῶ, ὡς πείθω πιθῶ, καὶ φεῖδω φιδῶ.

93. ἰλαδὸν] ὁμοίως τῷ βοτρύδον, φ' καὶ ἀκολουθεῖ· σημαίνει δὲ τὸ μετὰ συστροφῆς καὶ εὐκινησίας.

94. Διὸς ἄγγελος] πανομφαῖος γὰρ ὁ Ζεὺς λέγεται, ὅτι τὰ αὐτομάτως γινόμενα εἰς αὐτὸν ἀναφέρεται. ἄγγελος δὲ ἡ θεία κληδῶν, 30 ἡ περὶ ἀπόκλου λέγειν ἔμελλεν. δεδήσι· δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξήπτετο παρὰ τὸ δαιώ.

95. τετρήχει] ἐθορυβεῖτο καὶ ἀσύμφωνος ἦν. ἐκ τοῦ ταράσσω. ἀγορὴ δὲ τὸ πλῆθος.

96. ὄμαδος] ὁμόσανδός τις ὢν, ἡ ὄπαδος, παρὰ τὴν ὄπα. πιθανῶς 35

17. * ἀλλήλας] οπι.

δε ἐν μὲν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ κύρικές εἰσιν οἱ τὴν βοὴν παύοντες,
ἐν δὲ τοῖς ἔξης Ἀθηνῶν Ὁδυσσεῖ παρέστησε· πλείων γὰρ ἦν ὁ
θόρυβος. ἐννέα δὲ κύρικες οἱ τῶν ἐνέα γερόντων, Ὁδίος Αἴαντος, οἱ
περὶ Ταλβύθιον καὶ Εύρυβάτην Ἀγαμέμνονος, Εύρυβάτης Ὁδυσ-
σέως, Ἀσφαλίων καὶ Ἐτεωνεὺς Μενελάου, Θοώτης, Στέντωρ 5
Νέστορος, Μηριόνης Διομήδους.

99. σκουδῆ] μόγις. δηλοῦ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ταχέως “σκουδῆ
νν ἀνάβανε” (Od. 15, 209).

100. ἀνὰ] τὸ ἔξης ἀνέστη. ἅμα δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον ἀνέτεινε κατ’ ἔθος.

101. κάμε τεύχῳ] καμὼν ἔτευξεν. ἀντιστροφὴ ὁ τρόπος. 10

102. "Ηφαιστος μέν] ὁ τρόπος κλίμαξ· τὸ λῆγον γὰρ τῆς
διανοίας ἀρχὴ γίνεται τῶν ἔξης. ἔκαστος δὲ στίχος τὸ γένος, τὸν
δόντα, τὸν εἰληφότα φησί. μέγα δέ ἐστι καὶ θείον ὃν καὶ ὑπὸ
θεῶν διακονούμενον. ὃ ὁ μὲν "Ηφαιστος τῷ Διὶ κατεσκεύασεν ὡς
χειρῶναξ κελευόμενος· ὃ δὲ Ἐρμῆς εἰληφε παρὰ Διὸς κομίσδε κατὰ 15
διακονίαν Πέλοπι· ὃ δὲ Πέλοψ καταλείπει Ἀτρεῖ πρεσβυτάτῳ ὃντι
τῶν νιῶν· Ἀτρεὺς δὲ ἐπὶ μικροῖς τελευτῶν τοῖς παισὶ διαδόχῳ χρῆ-
ται τῷ ἀδελφῷ. ὃ δὲ οὐ τῷ ἑαυτοῦ παιδὶ Αἰγύσθῳ τὴν ἀρχὴν ἐνεχεί-
ρισεν, ἀλλ’ ὡς ἀγαθὸς ἐπίτροπος διαφυλάξας ἀπέδωκεν Ἀγαμέμνονι.

103. αὐτὰρ ἄρα Ζεύς] καλῶς ὅτε μὲν ἀπὸ τοῦ ὄνόματος, ὅτε δὲ 20
ἀπὸ τοῦ συνδέσμου ἄρχεται, τὸ ὄμοειδὲς ἐκκλίνων.

ἀργειφόντῃ] ἀργῷ φόνου· “μηδέ τί τοι θάνατος καταβύμιος
ἔστω· τοιον γάρ τοι πομπόν” (Il. 24, 152). καὶ δάτορα δὲ ἑάνω
αὐτὸν φησιν. ἡ ἀργοφόντης ἡ ἀργειφόντης καὶ ἀργειφόντης, ὡς
πλέον πλεῖν. τὸν δὲ Ἰοὺς ἔρωτα οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς, πέπλασται δὲ 25
τοῖς νεωτέραις τὰ περὶ Ἀργον. ἐκ δὲ τοῦ Πέλοπι πληξίπτῳ ὁ ἵππι-
κὸς ἀγὸν Πέλοπος καὶ Οἰνομάου δηλοῦται. τὸ δὲ ἐπίθετον Θυέστου,
ὅτι πολύαρνος ὁν ἐγένησε τὸν μῦθον τὸν περὶ τῆς χρυσῆς ἀρνός.

104. Πέλοπι πληξίπτῳ] πληξίπτον φασιν εἰρῆσθαι τὸν Πέλοπα
διὰ τὸ μετὰ θάνατον Μυρτίλου αὐτὸν ἡνιοχῆσαι τεὺς ἵππους ἀπὸ 30
Εὐβοίας μέχρι Πελοποννήσου.

105. Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέϊ] φασὶν Ἀτρέα καὶ Θυέστην ἐπιβουλεύ-
σαντας Χρυσίπτῳ νόθῳ ἑαυτῶν ἀδελφῷ ἐκβεβλῆσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς,
μετὰ δὲ θάνατον Πέλοπος Ἀτρέα ἐπιστρατηγήσαντα εἰς Ἡλιν κρα-
τῆσαι τῶν σκῆπτρων τοῦ πατρός. 35

I. * παύοντες] παύοντες

10. * ἀντιστροφὴ] ἀναστροφὴ

106. Ἀτρεὺς δὲ θηῆσκων ἔλιπεν πολύαρι Θιέστη] ὅτι "Ομηρος οἴδεν αὐτοὺς ἄχρι τέλους ἀδελφικὴν εὔνοιαν φυλάξατας" εἰ δὲ ἦν αὐτοῖς ἔχθρα, οὐθ' ὡς Αἴγισθον Ἀγαμέμνων κατήγετο, οὐτ' ἂν οἱ θεοὶ ἐπέστελλον Αἰγίσθῳ μὴ ἀμίνασθαι Ἀγαμέμνωνα" οὗτε"Ομηρος πικρῶς ὥτως ἐλοιδόρει αὐτὸν ἄναλκιν καλῶν καὶ δολόμητιν, εἰ μὴ 5 τὰ τὴν συγγένειαν πρώτος ἐλυμήνατο. Λικύμνιος δὲ παραδηλοῦσθαι φῆσι λεληθότως τὴν ἔχθραν, ἵνα μὴ λαιδορήσῃ τὸ γένος· τὸ μὲν γὰρ δῶκε φιλίας τεκμήριον, τὸ δὲ καταλιπεῖν ἀνάγκης, διὸ ἐφ' ὧν μὲν τῷ ἔδωκεν ἔχρήστατο, ἐφ' ἂν δὲ τῷ ἔλιπεν.

107. λεῖπε φορῆιαι] μεγάλη καὶ πολυχρόνιος πρὸς ἀρχὴν ἡ 10 τοιαύτη κατασκευὴ καὶ τὸ παλαιὸν ἀξίωμα. ἔξαίρει δὲ τὸν φοροῦντα.

108. πολλῆσιν νήσοισι] τούτῳ τοῦτο συνέβη διὰ τὴν ἐπὶ "Ιλιου στρατείᾳ" Ῥᾶδοις γὰρ καὶ Αἰγινῆται καὶ οἱ λοιποὶ λαοὶ Ἀτρεΐδεων Ἀγαμέμνωνος λέγυνται. τινὲς δὲ ἐντέα κώμας φασὶν ἐν "Αργει", αἱ 15 ὑπέκειντο αὐτῷ, ἃς καλοῦσι καὶ νήσους.

109. ἐρεισάμενος] ἀπερειδῶν ἔαυτὸν καὶ ἀναπαύων.

110. ἥρωες Δαναοί] προεπαίρει τοῖς ἐγκωμίοις, ὅπως αἰδοῖντο φεύγειν. οὐ λέγει δὲ αὐτοῖς τὸ ὄνταρ, ὅπως μὴ δοκῇ σκευώρημα, ἢ ἔτερως ἀποβῆ καὶ θεομισῆς εἶναι δόξῃ. 20

111. ἄτῃ] ἄτῃ ἡ ἑκούσιος ἀμαρτία, καὶ ἀτηρός, καὶ ἴσα ἄτησιν. οἱ δὲ ζημία· τοῦτο δὲ ἀναποδεικτόν ἐστιν.

112. ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν] προτρεπτικὸν τοῦτο πρὸς τὸ μένειν τοὺς Ἀχαιούς· οὐ γὰρ ἀτελεύτητον ὅ τι κεν κεφαλῆ κατανεύσει (Il. 1, 527). ἀνάγει δὲ ἐπὶ τοὺς νεοσσοὺς καὶ τὰς διοσγυμίας. 25

113. ἐκπέρσαντ'] τὸ ἐντελὲς ἐκπέρσαντι, ὡς "χρυσεὶ κερκίδ̄ ὦφαινεν" (Od. 5, 62). καὶ "Αἴανθ, ὃς βελέεσσι βιάζετο καὶ οὐ χάζετ' ὅπισθεν" (Il. 15, 727).

114. κακὴν ἀπάτην] ἔστι γὰρ καὶ δικαία, ὡς καὶ Αἰσχύλος (fr. 287.) "ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός." καὶ τίς πείθοιτο 30 θεὸν ἐναντία ἔαυτῷ βουλεύσασθαι;

115. δυσκλέα] ἐκ τοῦ δυσκλεεύς δυσκλέα· ἔστι δὲ ἔλλειψις τοῦ ἔ, οὐ συναλοιφή· οἱ δὲ νεώτεροι ἐκτείνουσι καὶ περισπῶσιν ὡς ἀπὸ τοῦ δυσκλεής. τοῦτο δὲ εἶπεν οἰόμενος ὡς οὐ πείσονται οἱ "Ελληνες δυσκλεεῖς ὑποστρέψαι. 35

3. *οὐθ'] οὐκ

33. συναλοιφή] συναλιφή

ἐπεὶ πολὺν ὥλεσα λαόν] ἀντὶ τοῦ ὅτε. οἰκειοῦται δὲ τὴν ἀπώλειαν τοῦ στρατοῦ παραμυθίας ἔκεκα.

116. μέλλει ἀντὶ τοῦ ἔοικε· διὰ τούτου δὲ διστάξιμον αὐτὸς ἐποίησεν.

117. οἱ δὴ πολλάσιν πολίσιν] ἄδηλον εἴτε καθολικῶς αὐτὸς λέγει, 5 εἴτε περὶ τῶν εἰκοσιτριῶν πόλεων ἢν περὶ Ἰλιον ἐπόρθησαν. ὑπόνοιαν δὲ δίδωσι καὶ περὶ Ἰλίου πιθανὸν γὰρ ἐκ τῶν ὑποκειμένων τὴν δύναμιν δεῖξαι τοῦ Διός.

118. τοῦ γὰρ κράτος] Πιθαγόρας τί ἐστι θεῖον ἐρωτηθεὶς τὸ πάντων ἔφη κρατοῦν, τῷ αἰτίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥστε καὶ πολέμων 10 ἔχειν ἔξουσίαν τίς ἀν οὖν εἶην ἐγὼ, φησὶν Ἀγαμέμνων, πρὸς τὸ κράτος ἐκείνου;

120. τοιόνδε τοσούδε τε λαὸν Ἀχαιῶν] διὰ τῶν ἐγκωμίων μεῖζων 15 ἡ κατηγορία· καὶ ὅτι ἀδιος ἐσται αὐτοῖς ἡ ὕβρις, τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλιποῦσιν.

122. ταχεῖα οὖν ἐλπὶς τῆς νίκης, εἴ γε καὶ πλείους καὶ ἴσχυρότεροι καὶ Δία ἔχοντες σύμμαχον, καὶ τῆς ἥττης πολλὴ ἡ αὐσχύνη.

τέλος δὲ οὗ τῷ τι πέφανται] τὸ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ. κρίσις γὰρ νίκης ἡ ἥττης οὐ πέφανται. πῶς οὖν πρὸ τέλους ὑποχωρήσουσιν; 20 ἐκδεκτέον οὖν τὸ τῆς μάχης πέρας.

125. Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσαις ἔασιν] οὐχ ὁμοίως ἐσχημάτισε τῷ Τρῶας τὸ ἡμεῖς ἀντίστροφον δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὰς πτώσεις “ἢ ἐθέλεις ὅφρ’ αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ’ αὐτῶς” (Πλ. 1, 133). τὸ δὲ λέξασθαι δηλοῖ εἴ, τὸ λέγειν, ώς τὰς β “λέξασθαι δὲ περὶ τῶν οὐ δύναται” τὸ κοιμᾶσθαι, ώς τὸ “λέξομαι δὲ εἰς εὐνήν” (Od. 17, 102). τὸ ἐκλέγεσθαι, ώς τὸ “λέξασθαι κούρους” (Il. 21, 27). τὸ ἀριθμεῖν, ώς τὸ “λέγε κήτεσσι” (Od. 4, 452). τὸ οἰκοδομεῖν, ώς τὸ “αἴμασιάς λέξονται” (Od. 24, 223). ἐφέστιοι δὲ οἱ ἔποικοι, συναριθμουμένων παιδίων 30 καὶ γερότων ὅποι γάρ εἰσιν οἱ προβύμως ὑπὲρ τῆς σφετέρας ἀμυνόμενοι.

126. ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν] ἔθος πλείονας τῶν δέκα μὴ συνεσθίειν, ώς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Πολιτείαις φησίν. τὸ δὲ διακο-

33. * διακοσμηθῆμεν] διακοσμηθεῖμεν

σημῆτραις ἀντὶ τοῦ διακοσμηθῆναι, ἵν' ἦ δὲ κοινὸν τὸ ἔθελήσομεν.
οἱ δὲ διακοσμηθεῖμεν, ἵν' ἦ διακοσμηθείμεν εὐκτικόν.

127. οἰνοχοεύειν] πιθανῶς κάνει τῷ ἀριθμεῖν αὐχμαλωσίαν οἰωνίζεται
Τρωσίν. ἡ ὥς φιλοίνοις, ἡ ὥς ἐν συμποσίοις ἀλαζονευομένοις. ἦ
διαταίζει τὸν Γαυριάδους μῆνον.

129. πλέας] ἀπὸ τοῦ πλέονας τὸ πλέας συγκέκοπται. 5

130. ἀλλ' ἐπίκουροι] καὶ γάρ φησι “κέκλυτε μυρία φύλα περι-
κτιόνων ἐπικούρων” (Il. 17, 220). ἐπίκουροι δὲ οἱ ἐξ ἀλλοδαπῆς
ἥκοντες πρὸς συμμαχίαν.

131. ἄνδρες ἔαστο] διὰ τούτου ὑποχωρεῖν κελεύει, καὶ ὄνειδίζει τὸ
ἴδιον συμμαχημόν. τὸ δὲ ἔασι τινὲς ἔτεισιν, ὡς τὸ ἔτειμεν. 10

* ἐγγέσταλοι δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ ἔγχη πάλλειν καὶ κινεῖν
τὰ δόρατα. ἔσεισον δὲ αὐτὰ πρὸ τῆς ἀφέσεως, μῆποτε ἄρα εἶν
κεκλασμένα.

132. οἱ με μέγα πλάζουσι] ἀποσφάλλουσι τῆς ὄρμῆς. εὖ δὲ τὸ
οἰκειοῦσθαι τὴν ἡτταν καὶ μὴ τὸ κοινὸν ἐλέγχειν. ἔθέλοντα δὲ τὸ 15
δυνάμενον Ἰλίου δὲ πτολίεθρον ἄμεινον ἦν εἰπεῖν Ἰλίου ἡπερ Ἰλίου·
ἀλλὰ συνωνυμικῶς εἴπεν, ὡς Ἀργοῦς υῆς σκάφος. (Ευτίριδ.
Med. 1).

134. βεβάσαις Διός] ἀντὶ τοῦ διῆλθον, διεπορεύθησαν, ὡς τὸ “βῆ
δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην” (18) ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. Διός δὲ τοῦ ἡλίου, ἡ 20
τοῦ διερχομένου χρόνον.

ἐν ἐνὶ στέχῳ τέθεικε τὴν Ἀτβίδα καὶ κοινὴν χρῆσιν. ταῦτα δὲ
ἀμφοτέροις συηδεῖ, τῷ μὲν ἀπιέναι, πρὶν διαφθαρῆναι τέλεον τὰς
τῆς, καὶ τῷ μένειν διὰ τὸ τέως σεσηκέναι καὶ μὴ δύνασθαι πλεῖν.
Θεόπομπος δὲ ταύτην αἰτίαν αὐτοῖς τοῦ ναυαγίου φησὶν, ὡς καὶ 25
τοὺς περὶ Κάλχαντα καὶ Ἀμφίλοχον πεζοὺς ἀπαλλάττεσθαι. ἔστι
δὲ πρὸς μὲν τὸ ἀπιέναι διεγερτικὸν ὡς ἐκεῖ καθημένον ἀπράκτων
χρόνου τοσοῦτον, πρὸς δὲ τὸ μένειν ὡς τοῦ τῆς ἀλώσεως χρόνου πλη-
ρωθέντος τῷ γὰρ δεκάτῳ ἔτει τὸ Ἰλίου ἔφη Κάλχας ἀλώσεσθαι.
ἔλπιδα δὲ τοῦ τέλους ὑπογράφοντας αὐτοῖς οὐκ ἐνεστηκέναι τὸ γένετον 30
ἐνιαυτὸν εἴπε (καίτοι οὕτως ἦν τὸ ἀληθὲς, ὅπερ καὶ Ὁδυσσεύς φησιν
“ἡμῖν δ' εἴνατος ἔστι περιτροπέων ἐνιαυτός” 295). φασὶ δὲ ὅτι
παρεληλύθεισαν οἱ ἐννέα οὗτοι ἐνιαυτοί. λέγει δὲ ὅτι ὡς παρὰ γυναι-

2. * οἱ δὲ—εὐκτικόν] Pro his in B
nihil praeter οἱ δὲ διακοσμηθείησαν.

5. * τὸ πλέας] τὸ πολέας

καὶ καὶ παιδων ποδούμενοι ἀπαλλαττόμεθα, ἢ ὡς μηδὲν τῆς προσδοκίας ἄξιον εἰργασμένοι.

140. φεύγωμεν σὸν πηνὸι φίληρο ἐσ πατρίδα γεῖσα] ἐντὸς εἰπεῖν στείχωμεν ἀλλὰ τῷ αὐσχρῷ ὄντας ἀποτρέπει τοῦ ἀπόκλουν. φίληρο δὲ τὴν ἴδιαν· “φίλους λύθοντε τοκῆς” (Il. 14, 296). πατρίδα δὲ, 5 τουτόστιν ἔκαστος εἰς τὴν ἴδιαν· ἔδει δὲ εἰπεῖν πατρίδ' ἐσ αἴπει.

142. θυμὸν ἐν στήθεσσιν ὅρπεν] τὸ αἴφιδιον τῆς τῶν ἀθρώπου ὄρμῆς ἐσήμανε, περὶ τῶν οἰκοις τερπτῶν ἀκοντάστων. τὸ δὲ μετὰ πληθύν ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ πλήθεις ἡ κατὰ τὸ πλήθος. ἐπάκονταν δὲ ἀντὶ τοῦ ἥσθοντο τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος γηώμητος. 10

144. καπήθῃ] ὄρμησε. μακρὰ δὲ τὰ ὑψηλὰ, ὅποι τὰ ἐκ βάθους κινούμενα· συκωθοῦνται γὰρ ἄλλα ἐσ' ἄλλοις, ὡς ὅλης ἐκ βυθοῦ ταρασσομένης τῆς θαλάσσης.

διὰ τί δὲ προεπότος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν τοῖς προβεβουλευμένοις (75) “ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐργάζειν ἐπέεσσιν,” ὄρμησάστων 15 τῶν Ἐλλήνων ἐπὶ τὰς ναῦς οὔτε Ὁδυσσεὺς οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τοῦτο ἐποίησε ταχέως, ἀλλ' ὁ μὲν ἔστηκεν ἀπλῶς μόνον οὐχὶ ἀπτόμενος τῆς πηὸς, οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μένουσι, καὶ παραγίνεται ἡ Ἀθηνᾶ ἂσπερ καβεῦσσα ἐγείρουσα τὸν Ὁδυσσέα; ἡ ὅτι οὐχ οἶον τε ἦν ὄρμησάστων παραχρῆμα ἐπέχεσθαι αὐτοὺς, βορύθου κατέχοντος το- 20 σύντου· θεατὰς γοῦν ἡμᾶς ποιῶν τῆς τότε ἀταξίας αὐτῶν, ἐπιτραγῳδεῖ ταῦτα τὰ ἔπη “κινήθη δ' ἀγορὴ ὡς κύματα.” διὸ ὁ Ὁδυσσεὺς, μετὰ Νέστορα συνέσει προῦχων, ἵσταται μὴ καθέλκων τὴν ναῦν, διὰ τούτου δεικνὺς δὲ ἐβούλετο καὶ τοὺς ἄλλους ποιεῖν. ἔστι δὲ Ὁδυσσεὺς ἱκανώτερος Νέστορος πάντα πρᾶξαι τὰ διὰ σώματος, τῶν 25 δὲ ἄλλων συνετώτερος· διὸ πρὸς τοῦτον ἡ Ἀθηνᾶ ἤκει· οὐ γὰρ πιθανὸν θεοῦ δίχα παιθῆσαι τοιοῦτον βόρυθον.

146. ὕδροι] ἀπὸ τοῦ ὕδρωρε Ἀττικοῦ ὑπέρθεσις ἐγένετο τοῦ χρόνου. ἐπαΐξας δὲ, ἀκοθεν αἰγιδῶδης πνέυσας.

147. πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀσταχύων οἱ ζέφυροι πνέουσιν. λη̄ψ 30 δὲ τὴν ἡγίονα παρεικάζει. ἡπειρωτικὴ δὲ ἡ παραβολὴ, ὥσπερ ἄμεινον ἐνταῦθα· ἡ πρώτη μὲν γὰρ τὸν τάραχον, ἡ δὲ δευτέρα τὴν ὁμοιμαδὸν ὄρμὴν παρίστησιν.

148. πυκνοῖ τὸ λη̄ψιον τοῖς στάχυσιν, ὡς “ἔφριξε δὲ μάχη ἐγχέησαι.” οἱ δὲ στάχυες ὑπὸ τοῦ ἀνέμου συνειλούμενοι πυκνοῦσι τὸ 35 λη̄ψιον.

150. *ηῆς ἐπ' ἐσσεύοντο]* οὐκ ἀναστρεψτέον· αἱ γὰρ συναλειφόμεναι οὐκ ἀναστρέφονται, ἐπεὶ μὴ ἐπὶ τέλους κέωνται ρῆμα δηλοῦσσαι. ὑπένερθε δὲ ἦτοι ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν νέρθεν ἐγειρομένη ἀνίστατο ἡ κόνις.

152. *ἄπτεσθαι—δῖαν]* ἐπιλαμβάνεσθαι, ὡς τὸ “έσανū ἄπτομένη” 5 (Π. 16, 9). τὸ δὲ δῖαν Δωρικῶς συνέστειλεν.

153. *οὐρούς]* ἐκ τοῦ ὄρονειν δι' αὐτῶν γὰρ αἱ νῆες ὄρονουσιν. τῷ δὲ χρόνῳ πολλῇ τις ὥλη περὶ αὐτοὺς ἦν, ἦν καὶ ὑφεῖλκον.

• *ἀὕτῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν]* μεγαλοφυῖς ηὔξησε τὴν ταραχὴν, ἦν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσιν ἐλεπτολόγησεν. 10

155. *νόστος]* ἡ εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ὑποστροφή “νόστου δὴ μῆσαι” (Π. 10, 509) καὶ “νοστήσαντα ἄνακτα” (Π. 13, 38). τὸ δὲ ὑπέρμορα ὄνοματικόν ἔστιν ἐπίρρημα.

156. εἰ μὴ Ἀθηναῖην Ἡρῃ] εἰς τοσοῦτον ἄγει τὰς περιπετείας, ὡς μὴ δύνασθαι αὐτὰς ἀλλ' ἡ μόνον μεταθεῖναι τὸ θεῖον. πρῶτος δὲ καὶ τὰς τραγικὰς τοῖς τραγικοῖς εἰσηγήσατο μηχανάς. 15

τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα δόρυ κρατεῖ διὰ τὸ σταθηρὸν καὶ ἀνδρεῖον ὁμοίως καὶ ἀσπίδα παρὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ νῷ. καὶ περικεφαλαίαν διδόσατεν αὐτῇ διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον ἀθέατον καὶ ἐλαίαν ὡς καθαρωτάτης οὖσης οὐσίας· φωτὸς γὰρ ὥλη ἡ ἐλαία. καὶ Γοργόνα 20 διδόσατεν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῇ διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοῦ.

157. *ὅ πότοι]* καὶ τῷ σχετλιασμῷ καλῶς κέχρηται, καὶ τὴν αἰσχύνην τῶν φίλων προβέβληκε, καὶ τῶν πολεμίων τὴν χαρὰν ἐπάγει. συμφέρεσθαι δὲ ἀλλήλαις Ἡραν καὶ Ἀθηναν λέγων, δείκνυσιν ὅτι οὗτε μητριαὶ πρόγονον δεῖ μισεῖν οὗτε πρόγονον μητριαὶ 25 διαφέρεσθαι, ἀλλ' ἡ μᾶλλον συμφέρεσθαι.

161. Πριάμφ καὶ Τρωσί] καλῶς οὐκ Ἀλεξάνδρῳ, ἀλλὰ Πριάμφ καὶ Τρωσί φησι, τῆς Ἐλληνικῆς Ἐλένης αὖσαν τὸ ἐγκώμιον.

163. ἀλλ' ἴθι νῦν] οὐκ ἄποτον γὰρ καὶ τοῖς ἐνδόξοις ἡ χρειώδης ὑπηρεσία. 30

164. *ἀγανοῖς]* προσηγέρεσθαι, πράοις, ἐπάγεσθαι τε καὶ ὑπάγεσθαι

2. *ἐπει]* * εἰ, recte.

10. *Ἀχαρνεῦσιν]* οὐρανομήκη φωνήν dixit Nub. 357.

11. * δή] δέ μιν

15. * *τραγικὰς—τραγικοῖς]* στρατηγικὰς—στρατηγικοῖς

δυναμένοις· οὕτω γὰρ ἔδει μαλάσσειν, τὸ σφριγῦδες τῆς ὄρμῆς. τὸ
δὲ ἀ πρὸ τοῦ γῇ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἀγνός.

165. ἀμφιελίσσας] ἀμφοτέρωθεν στρεφομένας καὶ ἐρεσσομένας.

169. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον] εἰ μὴ δεξιὰ "Ομηρος περὶ θεῶν
ἐφρόνει, οὐκ ἀν τὸν Ὄδυσσεα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον ἔλεγε καὶ θεοῖς 5
ἐπαλγύκια μῆδε ἔχοντα. πῶς γὰρ οἱ θεοὶ δοκοῦεν ἀν αἴφρους, ὅπότε δὲ
ἔπαινος τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τούτους ἀναφέρει τὴν εἰκόνα; δὲ
κεκέλευσται ποιεῖν ἡ Ἀθηνᾶ, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων, διὰ δραστηρίαν
τοῦ ὑπηρέτου ποιεῖ· οὗτος γὰρ μετὰ τοῦ λόγου καὶ τὸ πρακτικὸν
ἔχει, ἀλλ᾽ οὐχ ὡς Νέστωρ τὸ ἔν.

10

*Πορφυρίου. λύων δὲ Ἀριστοτέλης τὸ τάλαντον οὔτε ἵσον φησὶ
τότε καὶ νῦν εἶναι, οὔτε ἀφωρισμένῳ χρῆσθαι σταθμῷ, ἀλλὰ μέτρον
τι μόνον εἶναι, ὡς καὶ φιάλη σχῆμά τι ἀφωρισμένον ἔχον σταθμὸν,
μέτρον δὲ οὐκέτι. καὶ τὸ τάλαντον δὲ μέτρον τί ἔστι, ποσὸν δὲ
οὐκέτι ἀφωρισμένον· διὸ καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῖς ὑπερφίαλον καὶ 15
ἀτάλαντον. ὥσπερ γὰρ τὸ ὑπερφίαλον τὸ πολὺ σημαίνει καὶ ἀμε-
τρον, ὡς τῆς φιάλης ἀμέτρου οὐσίας (ὑπερφίαλος γὰρ δὲ ὑπερβάλλων
τῇ ἀμετρίᾳ τὸ μέτρον τῆς φιάλης), οὕτω καὶ ἀτάλαντος ὁ ἐξηρη-
μένος τοῦ μέτρου τοῦ κατὰ τὸ τάλαντον. ὁ δὲ ἐκ τῶν ἀνίσων ἐκβε-
βηκὼς ἵσος ἀν εἴη· δὲ γὰρ οὐκ ἄκινος, οὗτος καὶ ἀτάλαντος, δὲ 20
ἄκινον τῶν ταλάντων μὴ ἔχων· διὸ καὶ ἵσος· δὲ γὰρ ἐν ἄλλοις ἔφη
"ἵσος Ἐνυαλίῳ," τούτῳ δεδήλωκεν ἐν τῷ "ἀτάλαντος Ἀρῃ."

170. οὐδὲ ὅγε ηνήρος] δὲ οἱ ἄλλοι βασιλεῖς μὴ ἐποίουν, οὐδὲ αὐτὸς
ποιεῖ.

171. ἐπεί μιν ἄχος] τὸ μίν ἀντὶ τοῦ αὐτόν. ἄχος δέ ἔστιν ἡ 25
ἀφωνος ἀνία, δῖαν καὶ ἡ Νιόβη ἔσχεν.

173. διογενὲς Λαερτιαδῇ] τὸ σχῆμα ὁμοιόπτωτόν ἔστι καὶ κλη-
τικὸν προσαγορεύεται. τὸ δὲ πολυμήχανέ τινες ταυτὸν τῷ πολύτροπέ
φασιν.

11. Πορφυρίου] Repetitum hoc
scholion ad 13, 295, ubi in initio
omissum est λύων. λύων qui delevit
non animadverterat deesse initium
ζητήματος, quod in aliis librīs ser-
vatum est ad 23, 269 διὰ τὸ δὲ
Ἀχιλλεὺς ἐν τῷ τετάρτῳ ἀγῶνι πλεί-
στον ἀκοδίωσιν ἀθλον; τὰ γὰρ δύο
τάλαντα τοῦ χρυσοῦ πλειόνι ἵππου καὶ
γυναικές. διὰ δὲ οὐκ δλίγον ἦν σημεῖον

ὅτι ἐν λιταῖς προτίθησι δέκα τάλαντα
χρυσοῦ πρὸς πολλῇ προικί. λύων οὖν
δὲ Ἀριστοτέλης cet.

13. Verba σχῆμα τι ἀφωρισμένον
—μέτρον τί ἔστι delet Thurot. Rousus
critique 1870 p. 152.

17. ἀμέτρου] μέτρον Thurot. Aliter
Rousius in Aristot. pseudopigr.
p. 155.

25. * αὐτὸν] αὐτοῦ

175. φεῦξεσθ' ἐν νήσοις πολυκλῆσι] εὖ τὸ καὶ τὸν Ὄδυσσέα συμπεριλαβεῖν τῇ φυγῇ παράξινε γὰρ αὐτὸν πρὸς τὸ τοὺς ἄλλους ἐπέχειν, ἐπαγαγοῦσα τῷ ἥρωι δειλίας ἐγκλήματα. πολυκλήσι δὲ ταῖς πολλὰς τὰς τάξεις ἔχούσας. τὰ δὲ τῷ ἡ παραληφόμενα μακροκατάληκτα ἐν τῇ συθέσει ἀναδιδόσαι τὸν τόνον, οἶνον μελάμψηφις 5 μελάγκρηπτις εὔκηρμις· οὕτως καὶ τὸ πολύκλητον. τὸ δὲ πεσόντες σύμβολόν ἐστιν ἀτάκτου φυγῆς· οὐ γὰρ δηλοῖ τὸ ἐμβάτες.

179. ἀλλ' ίθι νῦν] ἵστον ἐποίησε τῇ Ἀθηνῇ τὸν Ὄδυσσέα, τοῦτο παραγαγὸν αὐτὸν ὑπὲν αὐτῆς κελευσμένον, ὅπερ ἐκείη ὑπὸ τῆς Ἡρας ποιεῖν ἐπετέτακτο. 10

182. ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης] συνῆκε τὴν ὅπα φωνησάσης τῆς θεᾶς.

183. βῆ δὲ θέειν] ἀφείλετο τὴν ἀπόκρισιν ἡ ἐπειξις τοῦ καιροῦ. ὅστις δὲ ὅτι ὥρμησεν ἐπὶ τὸ θέειν. ἡ Ἀττικῶς λεέτει τὸ ὥστε. ἡ ἀπαρέμφατον ἀντὶ μετοχῆς, ἀπέβαλε δὲ τὴν χλαιῖναν ἡ διὰ τὸ 15 εὐπερίστατον, ἡ διὰ τὸ ἐπιστρέφειν τῇ παραδοξῷ θέρι τοὺς πολλοὺς, ἡ ἵνα ταπεινὸς ὑπηρέτης εἴναι δοκῇ τῶν βασιλικῶν δογμάτων. οἱ δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς σπουδῆς αὐτομάτως πέπτωκεν. καὶ περὶ Ἀγαμέμνονος δὲ ἐτέρωθί φησι “πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων” (Π. 8, 221).

* Πορφυρίου. ἀπὸ δὲ χλαιῖναν βάλε] ἀπρεπὲς εἴναι δοκεῖ τὴν 20 χλαιῖναν ἀποβαλόντα μοιχίτωνα θεῖν τὸν Ὄδυσσέα διὰ τοῦ στρατοπέδου, καὶ μάλιστα οἷος Ὄδυσσεὺς εἴναι ὑπείληπται. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ἵνα διὰ τὸ τοῦτο θαυμάζειν ὁ ὥχλος ἐπιστρέψηται, καὶ ἐξικῆται ἡ φωνὴ ὡς ἐπὶ μεῖζον ἄλλου ἄλλοθεν συνιόντος, οἶνον καὶ Σόλων λέγεται πεποιηκέναι, ὅτε συνῆγε τὸν ὥχλον περὶ Σαλαμίνος. ἄλλοι 25 δὲ, ὅτι ἐμπόδιον ἦν αὐτῷ πρὸς τὸν δρόμον ἡ χλαιῖνα. οἱ δὲ, ὅτι ταπεινὸν αὐτὸν καὶ ὑπηρέτην τῶν Ἀγαμέμνονος προσταγμάτων δεῖξαι βούλεται. οἱ δὲ, ὅτι τὸ σκῆπτρον λαμβάνει μετιὰν τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥστε τὴν ἐξουσίαν ἔχων τὴν βασιλικὴν τὸ οἰκεῖον σχῆμα τῆς ἀξίας περιεῖλεν. οἱ δὲ, ὅτι τρέχοντος αὐτοῦ πεσεῖν αὐτομάτως 30 συνέβη. οἱ δὲ, ὅτι τὴν σπουδὴν ἐπιδεῖξαι θέλων διὰ τῆς πτώσεως

5. μελάμψηφις] μελαμψῆφις πα-
ρίτερος κρῆτης εὐκῆρμις—πολυκλῆτος

20. * Πορφυρίου] Ἀριστοτέλους
hic ut p. 101, 11 et alibi. V. ad
p. 91, 3.

24. Σάλων] Conf. Plutarchi V.

Solon. c. 8.

27. * προσταγμάτων] πραγμάτων

31. * συνέβη. οἱ δὲ] συνέβη. βῆ δὲ
θέειν, ἀπὸ δὲ χλαιῖναν βάλε, τὴν δὲ
ἐκδύμασε κῆρυξ Εὑρυβάτης. οἱ δὲ

τῆς χλαμύδος, ἥτις ἐγεγόνει. οἱ δὲ μᾶλλον συντίθενται, ὅπους ἐπιστρέψῃ τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς περὶ τοῦ φεύγειν ταραχῆς, ἐπέχουν διὰ τοῦ ξενσμοῦ, ὡς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐτέρωθεν φῆσι παρφύρεον μέγα φᾶρος ἔχοντα παρακελεύοντες τοῖς Ἑλλησιν. τὸ δὲ σκῆπτρον λαμβάνειν ἔοικε παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἦτοι ἵνα τὰ τῷ βασιλεῖ δοκοῦντα φαίνηται πράττων καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως λαβεῖν τὴν ἔξουσίαν, ἢ ἵνα ἀπὸ βασιλέως φαίνηται ποιεῖν καὶ τὴν τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τοὺς πλημμυρεοῦντας εἰληφέναι ἔξουσίαν, ἢ ὅτι ἄλλως οὐκ ἔξηρ δημιηγορεῖν ἢ τὸ σκῆπτρον ἔχοντα.

186. τὸ σκῆπτρον δέχεται, ἵνα δοκῇ παρὰ τοῦ βασιλέως εἰληφθεῖν τὴν τοῦ κοσμεῖν ἔξουσίαν, καὶ μὴ χολῆσεν ἐπιτιμάμενος. ἡ ἐπειξις δὲ τοῦ καιροῦ περιεἴλε τοὺς Ἀγαμέμνονος λόγους. τὸ δὲ ἄφθετον πέτλασται ποιητικῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀβάνατον ἐπὶ τῶν ἐμφύχων οἱ φιλόσοφοι τάσσουσι, τὸ δὲ ἄφθετον ἐπὶ τῶν ἀψύχων.

189. τὸν δέ] δύο μέρη λόγου εἰσίν. ὁ δὲ δέ ἀπὸ τοῦ δή. οὐκ 15 ἐγκλητέον δὲ αὐτόν. χρῆται γὰρ αὐτῷ συνέθεις ὁ ποιητὴς περιττῷ.

190. οὗ σε] ἡ μὲν ἀκρίβεια ὀρθοτονεῖ, ἐγκλίνει δὲ ἡ συνήθεια δειδίσσεσθαι δὲ ἀπὸ τοῦ εὐλαβεῖσθαι. θυκεύων δὲ δυσπεπτεῖ.

191. κάθησο] τοῦτο οἱ Ἀττικοὶ κάθουν λέγουσιν. διὰ δὲ τῶν ἐμφανῶν καὶ τὸ πᾶν ἰδρύει πλῆθος. 20

193. ἀπὸ τοῦ “νῦν μὲν” ἔως τοῦ “τιμὴ δ’ ἐκ Διός ἐστι” τὸ νόημα εἴρηται. ἀθετοῦνται δὲ τὰ ἕπη ὡς εἰς καταστολὴν οὐ προτρεπτικά. τὸ δὲ τάχα διστακτικόν ἐστιν.

εἰς ὑπόνοιαν αὐτοὺς ὥστε, καὶ οὐ δοκεῖ ἐκφαίνει τὰ τοῦ βασιλέως ἀπόρρητα, ἀλλὰ συγκαλύπτει τὸν τοῦ λόγου τοῦν. 25

194. ἐν βουλῇ δὲ οὐ πάντες] μετρίως τοῦτό φησιν, ἵνα μὴ κατασχύῃ τοὺς ἄλλους. τινὲς δὲ ἐν ἐρωτήσεις μὴ οὐκ ἡκούσαμεν πάντες οἱ βασιλεῖς τί εἶπεν ἐν τῇ βουλῇ Ἀγαμέμνον; ἵνα δὲ μὴ διστακτικόν.

*διὰ τί τὸ ὄναρ οὐδεὶς τὸν ἐν τῷ προβουλίῳ ἀκούσας παρὰ Ἀγαμέμνονος ἔξειπε τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν; ἐν μὲν αἰτίαι, εὐλάβεια γὰρ ζῶν μὴ ὑπονήσωσιν οἱ Ἑλληνες ὅτι διὰ τὴν πρὸς Ἀχιλλέα στάσιν τὸν ὄνειρον πλάσσει, ὥσπερ οὐ βασιλικόν ἔτερον δὲ, ὅτι τὰ τῶν ὄνειρων οὐ βεβαίως πιστεύεται, δι' ἣν αἰτίαι οὐκ ἔξειπε τρέτον δὲ, ὅτι

1. ἐπιστρέψῃ] ἐπιστρέψῃ

σμοῦντων

3. * ὡς] δ

32. πλάσσει Cobetus] πράσσει

II. τοῦ κοσμεῖν] * κατὰ τῶν ἀκο-

τὰ ἐν ταῖς βουλαῖς βασιλικὰ σκέμματα καὶ διηγήματα τοὺς ἀκούοντας οὐ προσῆκεν ἔκκαλυπτειν.

196. μέγας] ἐπηρέμενος καὶ φοβερός. ἀλλὰ καὶ μεγαλήτορας τοὺς βασιλέας φησίν. καλῶς δὲ ταῦτα προστέθειται, ἵν' ὥσι μὲν δεδοικότες ὡς μεγαλόφρονα, τιμᾶσι δὲ ὡς θεοφιλὴ τὸν βασιλέα, 5 ἐπειδὴ καὶ θεὸν τιμᾶ ὁ μετ' αἰδοῦς πειθαρχὸν βασιλεῖ.

198. βοώστα τ' ἐφεύροι] ἐπειδὴ περὶ Ἀχιλλέως ὅργισθέντες ἤθελον ἑαυτῶν ἄρχειν, οὐ χάριν καὶ βοὴν ἐκίνουν. η ἐπεί φησι “τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον ἀπτεοθαντῷν” (151).

199. τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσσασκε] δόξειν εἶναι τοῦτο ἄλογον, ὅτι τῆς 10 Ἀθηνᾶς εἰπούσης “σοῖς δ' ἀγανᾶς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἔκαστον” τίκτει τινάς ταῦτα γὰρ παρακούοντος τῆς θεοῦ, ὅπερ ἀρμόζον οὐδαμῶς Ὁδυσσεῖ. ἐροῦμεν δὲ ὅτι η μώμησις ἄλογος· εἰκὸς γὰρ ην ἐν τῷ τοσούτῳ θορύβῳ σφάλλεσθαι πολλάκις καὶ Ὁδυσσέα πάντες γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς συνταραττόμενα παρηχούμενοι ὥστε 15 πολλὰ ἐπιλανθάνεσθαι. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οἱ θρασεῖς κολακευόμενοι πτεροῦνται, μᾶλλον δὲ πληγαῖς ὑπείκουσι.

200. ἀτρέμας ησο καὶ ἄλλων μῆνον ἄκουε] ἐν ἡσυχίᾳ κάθησο καὶ τῷν βασιλέων ἄκουε. τοῦτο δέ φησιν, ἵνα ἕκδηλος τοῖς πολλοῖς η βουλὴ γένηται.

203. οὐ μέν πως πάστες βασιλεύσομεν] οὐκ ἔσται δημοκρατία φησίν. εἰ δὲ τοῖς μεῖζοσι ταῦτα ἔλεγε, τὴν μάχην ἐξῆπτε τῷν σκοιδαρχιδῶν καθαπτόμενος ἀνδρῶν ἐν τοσούτῳ θορύβῳ. ἀγαθὸν δὲ τὸ συμφέρον. δογματίζει δὲ περὶ πολιτεῶν.

205. οἱ ἔδωκε Κρόνου πάϊς] εἰ μὴ γὰρ ην, φησὶ, καλὸν, οὐδὲ 25 οἱ θεοὶ αὐτῷ ἔχρωντο. δηλοῖ δὲ ὅτι μισητὸν αὐτοῖς τὸ περὶ βασιλείας φιλονεικεῖν καὶ διαφέρεσθαι. ἂμα δὲ καὶ σημαίνει ὅτι τὸ βασιλεύειν οὐκ ἔστιν ἄλλο η θεόσδοτον.

207. κοιρανέων] ἀντὶ τοῦ βασιλικὰ διατραττόμενος καὶ οίονεὶ ὡς περὶ ἑαυτοῦ φροντίζων. δίεπε δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ στρατοῦ ἐνήργει. 30

209. κῦμα] τοῦτο μὲν πρὸς τὴν κίνησιν ἔλαβε τὸ εἰκόνισμα, πρὸς δὲ τὴν ἀπήχησιν τὸν βρόμον.

210. αὐγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται] συμφιῶς τῷ ὑποκειμένῳ τετράχυνται τὸ ἔπος ταῖς ὄνοματοποιίαις. καλῶς δὲ καὶ τὸ μεγάλῳ, ἐμφῆναι θέλων τὴν τῶν κυμάτων παράτασιν.

10. δόξειν εἴτε p. 110, 16. λύσιτο] 24. *δογματίζει] δοκιμάζει
Addε δέ

212. Θερσίτης] ἐπίτροπον τοῦ ποιητοῦ φασὶν αὐτὸν, σφετερισά-
μενον τὴν οὐσίαν, δὲ δὴ κακῶς λέγει. τῶν ἀκόσμων δὲ εἰδὼς τὴν
ὅργην ἐπιπλήξεσιν ἡ γέλωτι παιυμένην, πρὸς μὲν τὸ ἐπιπλήσσειν
Ὀδυσσέα, πρὸς δὲ τὸ γελᾶν καὶ γελᾶσθαι Θερσίτην ἔλαβεν, ὡς καὶ
ἐπὶ τῷ θεῷ ἐν τῇ Α, ὅτε περὶ τῆς Ἡρας λέγει, παρίστησι μὲν δ
ἀπειλοῦντα Δία, Ἡφαιστον δὲ γελοῖον φανόμενον. καὶ νῦν οὖν τὸν
Θερσίτην ὁ ποιητὴς παρέλαβε πρὸς τὸ διαλῦσαι τὸ στυγοῦν τῆς
ἐκκλησίας καὶ οὐβρίσαι τὸν Ἀγαμέμνονα δίκαιον γάρ· ἀλλ’ οὐ
λυτεῖ ἀνάξιος ἄν. ἦδη δὲ οὐ Ξενοφάκει, ἀλλ’ Ὁμήρῳ πρώτῳ σιλλοὶ
πεποίηνται, ἐν οἷς αὐτὸν τε τὸν Θερσίτην σιλλαίνει καὶ ὁ Θερσίτης το
τοὺς ἀρίστους. οὐκέτι δὲ μέμνηται αὐτοῦ, ἐπεὶ σεσωφρόνισται τοῦ
λοστοῦ νεικείεν βασιλῆας.

Φερεκῦδης δὲ καὶ τοῦτον ἔνα τῶν ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον
στρατευσάντων φησίν· ὑποδείσαντα δὲ καὶ τὴν τοῦ συὸς ἐκκλίνοντα
μάχην ὑπὸ Μελεάγρου κατακρημνισθῆναι, διὸ καὶ λελωβῆσθαι τὸ ιε
σῶμα. Ἀγρίου δὲ καὶ Δίας τῆς Πορθάνους αὐτὸν φησιν. εἰ δέ γε
συνγενῆς ἦν Διομῆδους, οὐκ ἀν αὐτὸν ἔτληξεν Ὀδυσσεύς· τοὺς γὰρ
ἴδιώτας μόνους ἔτυπτεν. εἴ δὲ καὶ οὐκ ἀπὸ πατρὸς αὐτὸν συνέστησεν,
οὐδὲ ἀπὸ πατρίδος, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ τρόπου μόνου καὶ τῆς μορφῆς, ἣν
νῦν χρεία.

20

*διὰ τί μηκέτι μέλλων ὁ ποιητὴς τοῦ Θερσίτου μνημονεύειν ἀπαξ
αὐτοῦ ἐδεήθη; καὶ τίς ἡ χρεία τοῦ δεηθῆναι ἐν τῷ θορύβῳ τῷ γεγο-
νότι ἐκ τῆς Ἀγαμέμνονος τῶν Ἑλλήνων πείρας; ῥητέον δὲ ὅτι παρα-
λόγως γεγονίας τῆς Ἑλληνικῆς στάσεως διὰ τὸ ἄλλως ἐκδέχεσθαι
τοῦ βασιλέως τοὺς λόγους καὶ μὴ συνέναι ὅτι πείρας ἔνεκα εἴρηκε 25
τοὺς πολλοὺς καὶ συρφετώδεις, καὶ μάλιστα τῆς ἀγνοίας ἐν τῷ
χυδαίῳ πλήθει γεγονίας—τοῖς γὰρ ἡγεμόσι προείρητο ἡ τοῦ βασι-
λέως γνώμη, οἷς ἐν τῷ προβούλιῳ ἐρρήθη “καὶ φεύγειν σὺν ηησὶ
πολυκλήσις κελεύσω, ὑμεῖς δὲ ἄλλοθεν ἄλλος ἐργάζειν ἐπέεσσιν” —,
ἐκ τῶν πολλῶν ἔδει καὶ χυδαίων γενέσθαι τὴν μέμψιν· οὐ γὰρ ἐκ 30
τῶν βασιλικὴν καὶ ἀναπολόγητον ἐσχηκότων τῆς στάσεως τὴν αἰτίαν.
ἄπαξ δὲ ἐκ τῶν χυδαίων ὀφειλούσης γενέσθαι τῆς ἀταξίας, τοιοῦτον
πρόσωπον εἰκότως ἐδέξατο, δὲ προσυνίστησιν ὅτι “ἐπὶ φρεσὶν ἤσιν
ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδει, μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμενα
βασιλεῦσιν, ἀλλ’ ὅ τι οἱ εἰσαύτοις γελούσιν Ἀργείοισιν ἔρμεναι.” 35

28. ἐρρέθη] ἐρήθη

31. βασιλικὴν Vill.] βασιλικῶν

Digitized by Google

εἰδὼς δὲ ὅτι ὄργαὶ χυδαίων καὶ πλήθους ἀσύρτου ἡ φέβρων κρατοῦσσαι
ἡ γέλωτι διαχέονται, ἀμφοτέροις κέχρηται, φόβῳ μὲν διὰ τοῦ
Ὀδυσσέως, διαχύσει δὲ καὶ γέλωτι οὐκ ἀν ἄλλως ἔσχε χρήσασθαι
ἢ διὰ τοῦ τοιούτου προσάπτου, ὥστε τὸ αὐτὸν παρέλαβεν εἰς ἐκδεῖξιν
τῆς τοῦ χυδαίου πλήθους στάσεως, οἷα τις ἦν, καὶ εἰς τὴν τοῦ γέλων-5
τος ὑπόθεσιν. καὶ μετὰ τοῦτο ἔξειλεν αὐτὸν τῆς ποιήσεως, ὅτι καὶ
πᾶσσα τοιαύτη στάσιν ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα τῶν παρημάτων ἔξωρισε.
τοιοῦτόν τι καὶ ἐν στάσει θεῶν καὶ ἥριδι, ἐν ᾧ ἔφη “ὅχθησσον δ' ἀνὰ
δόμημα Δίος θεοὶ οὐρανίωνες” (Πλ. I, 570), ἐπενόησε διὰ τῆς Ἡφαί-
στου οἰνοχοίας, ὃν κυλλοποδίωνα καὶ ἀμφιγυγήσατα ἔφη, διὰ τῆς ΙΟ
τούτου οἰνοχοίας τὴν στάσιν βουληθεὶς εἰς γέλωτα περιτρέψας. τὰ
γὰρ ἐναντία τῶν ἐνατίοναὶ ίάματα πρῶτος ὑπέβαλεν εἶναι καὶ τὰς
παρὰ τὸν ἀνθρώπου ὄργας θεῶν διαλύεσθαι καὶ διὰ γέλωτος ὠσακεὶ
γέλωτος ἀξίων τῶν ἀνθρώπους προσηκόντων πραγμάτων.

ἀμετροεπής] “πάντων” γάρ φησι “κόρος ἐστόν” (Πλ. 13, 636), 15
δον οὐκ ἔδει οὗτος. οἱ δὲ μέτρον τὴν τάξιν. ἡμεῖς δὲ ἀπεραντολόγουν
τοῦτον φαμεν. ἵσως δὲ στάσεως ρύθμενοι τὴν πατρίδα ἤγαγον μετ'
αὐτὸν αὐτόν. Θερσίτης δὲ παρὰ τὸ θάρσος Αἰολικᾶς θέρσος. θάρσος
γὰρ ἐκ θράσους εἶχεν ἀκόσμουν.

213. ὃς ῥ' ἔπεια φρεσὶν ἥσιν ἀκοσμά τε πολλά τε ἥδη] τοῦτο 20
πάντων ἀτοπον, καν δοκῇ τισὶ βραχὺ εἶναι.

215. ὅ τι] τὸ ὅ τι ἀναφορικόν ἐστι. εἴσαιτο δὲ ἀντὶ τοῦ φανείη,
ἢ δοξείεν. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐδόκει. ἐστι δὲ εὐκτικὸν ἀντὶ ὄριστικοῦ ὡς
τὸ “καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἀρης” (Πλ. 5, 311).

217. φολκὸς ἔην] ὡς ἀνδριαντοπλάστης ἀπὸ τοῦ καλλίστου 25
ἀρχεται, ὡς “ὄμματα καὶ κεφαλήν” (478). “καρηκομόστες”
“ὄψιν τ' ἀγαθήν καὶ μῦθον” (Πλ. 24, 632). γίνεται δὲ παρὰ τὸ
ἐφέλκεσθαι τὰ φάγη. ὁ γὰρ τυφλὸς μᾶλλον ἐλεεῖται. σημείωσαι δὲ
ὅτι ἄπαξ εἴρηται αὐτῷ.

ἔτερον πόδα] οἰκείως, ἐπεὶ δύο, ἡ τὸν ἀριστερὸν ἡ τὸν δεξιόν. ὁ 30
καὶ πρὸς τὸ γελατοποιεῖν ἀμεινον· ἥττου γὰρ ἀν ἐγελάτο, εἰ ἀμφω
ἥν ὅμοιος τὸ πόδε.

218. συνοχαικότε] ἀπὸ τοῦ συνέχεσθαι, ὁ ἐστι συμπεπτωκέναι.

2. διαχέονται Vill.] διαδέχονται

16. *ἀπεραντολόγουν] ἀπέραντον τὸν

λόγον

21. πάντων ἀτοπον] * πάντων οπ.

30. * ἐπει] ἐπὶ

καὶ “ξυνεχῆσιν ὁδοῦ” (Ιλ. 23, 330) ταῖς ἀπὸ πλάτους εἰς στενὸν συμπιπτόσεσιν. ἐπὶ στῆθος δὲ, ἐν ὄφρῳ τὸ κυρτὸν ἔμπροσθεν.

219. φοῖβὰ κυρίως εἰσὶ τὰ πυριρραγῆ δοτρακα, φλοξά τινα ὅτα.

ψεδηῇ πιθαιῶς τοῦτο, ὅπως μὴ λανθάνῃ τὸ φοῖβον τῇ κόμῃ καλυπτόμενον. τὸ δὲ ἐπεινήνοθεν ἀπὸ τοῦ θέων, ἐν ὑπερβιβασμῷ ἔθω, 5 ἀναδιπλασιασμῷ ἐνέθω, ἥκινθα καὶ ἐνήνοθα.

220. τοῦτο τὸ ἔπος δηλοῖ ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ ξυγῷ τῶν ἀριστέων ἐτέτακτο Ὁδυσσεύς. ἄκρως δὲ ὑπογράφει τὸ μισοπόνηρον αὐτῶν, ὡς οὐκ ἡμέρχοντο γελάντων πονηρῶν ἀνθράκων· καὶ τὸ παροιμιῶδες δὲ συμφένει τούτοις· “συκετὸς συκετὸν φιλεῖ, ἄφρονα δὲ ἄφρων.” τοῖς ιοῖς καλλίστοις ἐναντίος ὁ ἔχθιστος.

221. τότ’ αὐτὸν Ἀγαμέμνονο] αἱ τῶν μεγάλων ἀτυχίαι ὑψοῦσι τοὺς τακεινούς. αἵτιος δὲ αὐτὸς ὡς τὸν ἀριστέα ὑβρίσας· διὸ οὐδὲ τολμῷ σωφρονίσαι.

225. Ἀτρεΐδη, τέο δὲ αὐτὸν ἐπιμέμφεαι] τὸ ἄμετρον ἐπιδείκνυσιν 15 ἀ δὲ ἐπὶ τῆς προτέρας ἐκκλησίας λέγειν ἔδει, ὅτε ἐλεγεν Ἀγαμέμνονος “ἄγεραστος ἔώ” (Ιλ. 1, 119) καὶ “ἥσθαι δενόμενον” (ib. 134), ὃν προβάλλεται, ἵσως τότε τῷ πρὸς Ἀχιλλέα φθόνῳ νικώμενος. τοιαῦτα δὲ ἥν καὶ τὰ παρὰ Ἀχιλλέως “ἀτὰρ ἥν ποτε δασμὸς ἵκηται, σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον” (ib. 166). τοῦτον δὲ τὸ 20 ἄκαρον μετὰ τῆς πηρώσεως εἰς καταφρόνησιν ἄγει.

228. πρωτίστῳ] φωνὴ ὑπερθετικὴ, ὡς ἐλευθερώτατος καὶ μονώτατος. οὗτος μὲν οὖν ἔλωμέν φησιν, δὲ Ἀχιλλεὺς “Τρώων ἐκτέρσωσ” (Ιλ. 1, 164). οὗτος γὰρ καὶ ἐαυτῷ ἐπιγράφει τοὺς πολεμούντος.

25

229. ἡ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδείνει τὸν κέ τις οἴσει] οἷμαι τὸ ἔτι τὴν παράτασιν τῆς ἀπλήστου αὐτοῦ δηλοῦν ἀδικίας.

231. ἐνταῦθα καὶ τῶν ἄλλων προῦθηκεν ἕαυτὸν, δὲ δὴ δείκνυσιν αὐτὸν καὶ γελοῖον παρὰ πᾶσιν ὑπὲρ πάντα.

232. ἡ γυναικα νέην] ἐλεεινὸς παρ’ αὐτοῦ καὶ ἐφύβριστος διὰ 30 Χρυσηῖδα ὁ βασιλεὺς δείκνυται. τὸ δὲ ἄγων ἀπὸ κοινοῦ γάρ ἔστι. κακῶν δὲ διὰ τὸν λοιμὸν καὶ τὴν Ἀχιλλέως ἀπόστασιν δί’ αὐτόν.

235. ὁ τέτονες] τὸ πέπονες ἀντὶ δύο παραλαμβάνεται, ἐπαίνου 35 καὶ ψόγου. καὶ ἐνταῦθα μὲν ἐπὶ ψόγου· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν

πεπανομένων καρπῶν, ὁ μετρίως πεπανθέντες εὑχρηστοι καὶ εὐαπόδεκτοι, ὑπερπεπανθέντες δὲ ἔκλυτοι καὶ σεσηρότες· διὸ ἡ λέξις τὰ ἐναντία σημαίνει. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπαίνου, ὡς τὸ “ὦ πέπον ὁ Μενέλαος” (Il. 6, 55).

δέ πέπον καὶ ἡ πέπον κοινὸν καὶ τὰ πέπονα. ὅμοιον δέ ἔστι τῷ 5 “ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάστεις” (Il. 1, 231). γέλωτα δὲ κινεῖ κακὰ ἐλέγχεια ἀποκαλῶν τοὺς Ἀχαιοὺς ὁ καὶ τῷ σώματι καὶ τὴν ψυχὴν ἐπονειδίστος.

236. σὺν τησὶν νεώμεθα] σὺν τῷ στόλῳ. κακούθως δὲ τοὺς 10 Ἑλληνας ὑπέμυησε τοῦ νόστου, εἰς ὅπερ ὄρμήσαντες ἐπεσχέθησαν· καὶ τὸ φεύγωμεν διὰ τοῦ νεώμεθα ιάσατο.

237. κυβεύειν, περιφέρειν, ἡ κατέχειν, ὡς τὸ “χόλον θυμαλγέα πέσσων” (Il. 9, 561).

241. οὐκ Ἀχιλῆῃ χόλος] οὗτο τὴν ἐκ χολῆς γινομένην τοῦ θυμοῦ κίνησιν δύνομάξει. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ἀτελὲς τῆς ξιφουλκίας φησίν. 15

243. Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν] μεθ' ὑποκρίσεως ἀντιταρέθηκε τὰ δύνατα, ἐμφαίνων ὅτι τὸν ἄριστον ὁ αἰσχιστος ὥνειδίζειν. διὰ τοῦτο οὖν ἥθικὴ ἡ ἀνάγνωσις ἔσται.

244. τῷ δὲ ὥκα παρίστατο δῖος Ὁδυσσεύς] μεταξὺ τοῦ αὐτὸν λέγεται παρέστη καὶ αὐτός. ἀναφέρεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τὸ “δὺ δὲ αὖ 20 δῆμου ἄνδρα ἵδοι βούωντα” (198). οὐκοῦν οὐ τῶν βασιλέων Θερσίτης· βασιλικῶς δὲ ὑπερφρονεῖ οὐ μόνον τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ Ἀγαμέμνονος· φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου κύνα μικρὸν ὄντα τὰ μὲν μικρὰ θηρία παρορᾶν, ἐπὶ σὺς δὲ καὶ λέοντας ὄρμᾶν. οἶον καὶ τοῦτον ἐλέγχει. ἐνεχυριάζει δὲ δι’ αὐτοῦ καὶ τὴν τὸν λοιπὸν γνώμην. 25 δύμάνυμον δὲ ἔρις καὶ νεῖκος.

245. *ἡνίκαπε] ἐκ τοῦ ἐνίπτω τὸ ἐπιπλήσσω. τοῦτο ἐκ τοῦ ἐνέπω τὸ λέγω· κυρίως γὰρ τὸ διὰ λόγου ἐπιπλήσσειν. ἐνίπτω γοῦν ἐνίψω, ὁ παρακείμενος ἦψα, ὁ μέσος ἦψικα καὶ ἡνίκαπα, ἐξ οὗ καὶ ἐνιπή, ὡς τὸ “μάλα τώς με καθίκετο θυμὸν ἐνιπή” (Π. 14, 104). 30

246. ἀκριτόμιθε, λιγύς] μετ' εἰρωνείας, ὡς καὶ τὸ λιγύς. οἱ δὲ, ἀκριτόμιθε ἀντὶ τοῦ ἀμετροεπὲς, πρὸς τὴν τὸν εἰρημένων κατάγνωσιν.

248. χερεύότερον] ὡς μειζότερον καὶ βελτιότερον.

250. ἀνὰ στόμ’ ἔχων ἀγορεύοις] διὰ συνεχοῦς μηνύμης, ἡ ἀντὶ

27-30. Ηαες maxima partem
ex Etym. M. p. 431, 52.

29. ἡνίκαπα] ἡνίπται

σκῆπτρου τὸ στόμα ἀνέχων. ἀγορεύοις δὲ, ὄνομαστὶ περιφέροις, ἡ ὑβρίζοις.

251. νόστον τε φυλάσσωις] τὴν πρὸς τὴν φυγὴν εὐκαιρίαν παρατηροῖς.

252. οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν] ἐντέχως πάνυ, ως πρὸς τὸν Θερ- 5 σίτην λέγων, πρὸς τοὺς "Ελληνας ἀποτείνεται· μέσης γὰρ αὐτῷ δεῖ γνώμης, στοχαζομένῳ τὸ πλῆθος. φησὶν οὖν ως οὐκ ἰσασιν εἰ ἐπ' ἀγαθῷ τὰ τῆς ἐπανόδου αὐτοῖς ἔσται. ἀδήλου δὲ ὄντος τοῦ νόστου, σὺ τὸν βασιλέα ἐπισκόπτεις, λέγων ως πολλὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων λαμβάνει.

10

254, 255. ἀθετοῦνται ως περιττοὶ οὗτοι οἱ δύο. ἔχουσι δέ τι καὶ ψεῦδος. πάντων γὰρ καθεσθέντων ἐκεῖσε μόνος Θερσίτης ἀκοσμεῖ· ἐνταῦθα δὲ ως περὶ καθημένου λέγει. ἡ τὸ ἥσαι ἀντὶ τοῦ προεδρεύεις καὶ προπηγῇ τῆς ὑβρεως.

255. ὅτι οἱ] τοῦτο ἐν μιᾳ προενεκτέον ὀξείᾳ· πᾶσα γὰρ δίβραχυς 15 λέξις πρὸ ἐγκλιτικοῦ οὐκ ἐπιδέχεται ἐπάλληλον ὀξεῖαν, εἰ μὴ ἀντωνυμία ἐπιφέροιτο διὰ τοῦ σφ., σεσημειωμένου τοῦ "ἔνθ' ἔσάν αἱ πέτλοι" (Od. 15, 105).

258. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος εἰς δέ τί σε, δὲ Ζηρόδοτος εἰς κ' ἔτι, δὲ προκριτέον. ἡ δὲ Σινωπικὴ εἶχε κιχήσομαι ως τὸ πάρος περ· ἡ δὲ 20 Μασσαλιωτικὴ ὑστερον αὗτις· ἡ δὲ κατὰ Φιλήμονα ἐν Δαναοῖσιν.

259. Ὄδυσσῃ κάρη ὕμοισιν ἐπείη] οἱ γὰρ πολέμιοι δειροτομοῦσιν οὓς λήψονται, ως τὸ "ἴν' ἀπ' ὕμοιν κεφαλὴν τάμοις" (Il. 17, 126) καὶ "σὺν σφῆσι κεφαλῆσιν" (Il. 4, 162).

260. μηδὲ ἔτι Τηλεμάχοιο πατήρ κεκλημένος εἰτην] οὐχ ἔαυτῷ 25 τὸν ἀράται, ἀλλὰ τῷ παιδί. καὶ ἔστιν ἡ μὲν πρώτη κατάρα κατὰ Ὄδυσσέως, ἡ δὲ δευτέρα κατὰ Τηλεμάχου· εἰς γὰρ ἀπόλοιτο ὁ παῖς, οὐκέτι πατήρ ἔστιν Ὄδυσσεύς. ἅμα δὲ καὶ τοῖς "Ἑλλησιν ἐμφαίνει ὅτι καὶ αὐτὸς οὐδὲν μυνογενῆ ἔχων οὐ σκεύδει ἐπ' αὐτόν. προσυνίστησι δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν Ὄδυσσειαν ὁ παιητής.

30

262. αἰδὼς] ἡ τὴν τοῦ ὄλου σώματος, ἡ τὴν τῶν μορίων ὥπερ καὶ ἀμεινον.

6. * ἀποτείνεται] ἀποφαίνεται

9. * παρὰ τῶν Ἑλλήνων] om.

7. τὸ πλῆθος] * τοῦ πλήθους

17. * διὰ—πέπλοις] om.

* εἰς ἐπ' ἀγαθῷ — ἔσται] μὴ ἐπ'

20. δ Vill.] δν

ἀγαθὸν—ἔσεσθαι

264. πεπληγὸς] τινὲς πεπληγὼν, ὡς τὸ “πέπληγον· δὲ χορὸν ποσσὸν” (Od. 8, 264). ἦ ὅτι τὸ πεπληγός ἀντὶ τοῦ πλήσσων.

266. πλῆξεν] πῶς ἤπειλησε μὲν περὶ τῶν ἔπειτα, τὸν δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐκτελεῖ; ἀλλ’ οὐχ ἢ ἤπειλησεν ἐτέλεσεν, ἀλλὰ διὰ τῆς βραχείας πληγῆς πιστοῦται ὅτι μὴ σωφρονιζόμενος καὶ ταῖς μεί 5 ζοσιν αἰκίσεται πληγαῖς. ἦ ἀπόπειραν διὰ τῆς ἀπειλῆς ποιεῖ, ὅπεις οἱ παλλοὶ ἐπισχεθῶσι δι’ αὐτοῦ, εἴτα ἴδων αὐτοὺς βουλομένους ταῦτα οὐχ ὑπερέθετο τὴν κόλασιν, ἀλλὰ παίει τὸν κυρτὸν, ἐκ τούτου γέλαστα κινῶν. ἦ τὸν μὲν ἐνδεδυμένου παίει, ὕστερον δὲ γυμνὸν πλήξειν ἀπειλεῖ. δικαίως δὲ τιμωρεῖται βραχείᾳ πληγῇ· κολάζεται γὰρ ὁ 10 μὲν εὐφυῆς νοιστερός, ὁ δὲ ἄκοσμος, ὥγιης δὲ βασάνοις ἡ χρημάτων εἰσφοραῖς, ὁ δὲ λελωβημένος, οὗτος ὁ Θερσίτης, βραχείᾳ πληγῇ καὶ τῇ μεθ' ὄρκων ἀπειλῇ.

*Πορφυρίου. ἐναντίον ἔστι τὸ εἰ̄ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιγῆσομα (258) τῷ ὃς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἥδε καὶ ὅμω πλῆξεν· 15 μεταξὺ γὰρ οὐχ ὑπερβαλλόμενος αὐτὸν παίει. λύστο δὲ τῇ λέξει· προεῖπε γὰρ “εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴμαστα δύσω” καὶ γυμνὸν αἰκιοῦμα, ὃν οὐδὲν φαίνεται δρῶν τὰ νῦν.

[ιδούθη] ἀπεκλάσθη, ὅπεις τέλειον προκύψῃ τὸ κυρτόν. θαλερὸν δὲ τὸ ἔνικμον, ἀπὸ τῆς τῶν φυτῶν μεταφορᾶς. τινὲς δὲ γράφουσιν 20 ἔκφυγε δάκρυ, διὰ τὸ τάχος δηλοῦν τὴν λέξιν.

267. σμῶδεις—έξυπανέστη] σμῶδεις καλεῖται τὸ ἐκ πληγῆς οἰδημα, παρὰ τὸ σμῶδαι· οὗτον γὰρ ἔλεγον Ἰωνες τὸ πατάξαι. ἐμφατικῶς δὲ πικνὰς τὰς προθέσεις ἔλαβεν ἐν τῷ ἔξυπανέστη ὡς ἐν τῷ ὑπεξαναδύς (Il. 13, 352). καὶ διὰ μὲν τῆς ὑπὸ τὴν κάτωθεν, διὰ δὲ 25 τῆς ἔξ τὴν εἰς εὐθὺν, διὰ δὲ τῆς ἀνά τὴν εἰς ὑψος σχέσιν. ἦ ὑποτρέχοντος τοῦ αἵματος κατ' ὀλίγον ἔξω διῆρεν.

268. ἔζετο] δηλοῖ ὅτι νῦν καθέζεται. μάτην οὖν ἄρα ἔλεγε τὸ ἥσαι ὄνειδίζων (255) ὅπισθεν.

269. ὄργιζομένου καὶ μὴ δυναμένου ἀμύνασθαι διαγράφει βλέμμα. 30 ἔστιν οὖν ἀκαίρως ὑποβλέψας, ὡς τὸ “ἀχρεῖον δὲ ἐγέλασσεν.” ἦ τὸ πρόσωπον ἀμορφώσας, “ὡς αἰσχρόν ἔστι μὴ καλῶν ἀπ' ὄμμάτων

5. *σωφρονιζόμενος] σωφρονιζόμενος

27. ἔξω διῆρεν] ἔξφρακεν

14. *Πορφυρίου] ομ.

32. ὡς—] Versus, ut videtur

19. τέλειον] *πλεῖον

Euripidei.

23. *παρὰ—πατάξαι] ομ.

μη] *καὶ

κλῶν πρόσωπον καὶ δακρυρροῦν ὄραν.” ἄκρως δὲ τὸ τῶν θραυσθείων εὐτελὲς κωμῳδεῖ. τὸ δὲ ἀχρεῖον παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ περισπάται, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς παροξύνεται.

δάκρυν, ἀποκοπῇ τοῦ ὅν. ἀχνύμενοι δὲ διὰ τὸν τῶν οἰκοῖς ἔρον. στασιάζον δὲ πλῆθος πληγαῖς ἡ γέλωτι παύεται, οἷς ἀμφοῖν δέχρηστο ὁ ποιητής.

272. πῶς εἴπων αὐτοὺς γεγελακέναι σπουδαῖα καὶ οὐ γελοῖα παράγει λέγοντας; τάχα οὖν τοῖς ἐπὶ Θερσίτον περιήργται τὸ θραύν καὶ παρρησιαστικὸν αὐτῶν Ὀδυσσεύς. ἄλλως τε προοικομεῖ τὴν εἰς ὅλην τὴν ποίησιν ἀμυντίαν Θερσίτου διὰ τοῦ “οὐ θήν ιο μιν πάλιν αὗτις ἀγήσει θυμὸς ἀγήνωρ” (276).

*διὰ τί ἐπὶ τῷ Θερσίτῃ πληγὰς λαβόντι καὶ γελοίως δακρύσατι, καὶ τοὺς “Ἐλληνας, -καίτερ ἐφ’ οἵς ἐπεκόνθεισαν ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος λειτημένους, γελάσαι ποιήσας ἐπὶ τῷ Θερσίτῃ αἰσχρῶς δακρύστι, οὐκ ἥρκεσθη ὁ ποιητὴς εἴπων “οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί τοι περ ἐπ’ αὐτῷ ἥδη γέλασσαν,” ἀλλὰ καὶ προστίθησι καὶ λόγους λεγομένους τοιούτους· “ἢ δὴ μυρί” Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε, Βουλάς τ’ ἔξαρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων” καὶ τὰ ἔξης; οὐ γὰρ ἀκόλουθον τῷ γέλωτι γνωμολογεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπισκώπτειν ἢ τι τοιούτον διασύροντας καὶ ἐπιταθάζοντας λέγειν. φαίνεται δὲ ὁ ποιητὴ τὸ τῆς ἐνδείκνυσθαι διὰ τοῦ λόγους ως λεγομένους τοιούτους ἀνακειμένου τῷ πλήθει ὅτι τὰν τὸ ἄκοσμον τῶν πολλῶν ἥδη κατέσταλται καὶ τὸ στασιώδεις αὐτῶν ἐξήργηται καὶ ὅλως τὸ κατεξανίστασθαι τοὺς φαύλους τῶν κρειττόνων, καὶ νομίζειν αὐτοῖς ἔξουσίαν εἶναι τοῦ καὶ λέγειν δὲ βούλονται καὶ ποιεῖν, πεταυμένου ἥδη ὑβριστοῦ καὶ ἐπεσ- 25 βόλου τοῦ ἐκ τοῦ τολμᾶν ἐκκλησιάζειν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἄλλο τι προσοικομεῖσθαι. ἐπεὶ γὰρ οὐκέτι μηησθήσεσθαι Θερσίτου ἔμελλεν, ἀλλὰ πρὸς ὀλίγουν χρησάμενος ἔξαιρήσειν πάσαν αὐτοῦ μηήμην ἐκ τῆς ποιήσεως, πιθανῶς τὴν μηκέτι μέλλουσαν αὐτοῦ πάροδον ἀνατέθεικε τῇ τότε παιδεύσει, καὶ προεῖπεν ἥμιν τοῦτο τῷ παντὶ πλήθει 30 χρησάμενος κήρυκι τοῦ μέλλοντος, δι’ ἣν ἔφη “οὐ θήν μιν πάλιν αὗτις ἀγήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.” εἰ γὰρ προσῆν μὲν αὐτῷ τὸ μὴ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,

2. περισπάται—παροξύνεται] Ήσε est προπερισπάται—προπαροξύνεται.

8. *περιήργηται (vel παρήρηται) περιαρέεται

11. * αὐτὶς—ἀγήνωρ] om.

14. ποιήσας Vill.] om.

31. κήρυκι Vill.] κήρυκι τε

οὐκέτι δὲ φαινεται τοῦτο δρῶν, ἀναγκαία ἡ τῆς αὐτίας ἀπόδοσις, ὅτι σωφρονισθεὶς ἐπάύσατο, ὃς μηδὲ ἀν ἐπιθυμῆσαι πάλιν ἀκοσμεῖν. τοῦτο γὰρ ἡπείλητο αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως “εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραι-
νοντα κιχήσομαι ὡς νῦ περ ὅδε” (258), μεθ' ὄρκου τὴν κόλασιν
ἐπακατειναμένου εἰς κώλυσιν πάσης τοιάτης μελλούσης ἀκοσμίας. 5
οἱ μὲν οὖν εὐφυῆς λόγῳ ἀμαρτάνων πιθετεῖται, ὁ δὲ κακοφυῆς
πλουτῶν μὲν χρημάτων ἔημίτ, ρώμῃ δὲ σώματος θαρρῶν δεσμοῖς καὶ
ταῖς τοῦ σώματος βασάνοις· ὁ δὲ οἶος ἦν ὁ Θερσίτης, ἀσθεῆτος τε
καὶ λελωβημένος πάντοθεν τὸ σῶμα, πληγαῖς τε καὶ μεθ' ὄρκουν
ἀπειλαῖς αἰκισμοῦ μέλλοντος μετὰ γυμνώσεως καὶ πάσης ἐνδείξεως 10
τῆς τοῦ σώματος αἰσχύνης. ταῦτα γὰρ γενόμενα ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ
ἀνδρὸς τὰ μέτρα τῶν κολάσεων καὶ τοὺς τρόπους καὶ τὸ κατ' ἀξίαν
έκαστου ἀμαρτήματος ὑπέδειξεν.

273. βουλάς τ' ἐξάρχων] οὗτος φησὶν “Ιεν ὅτι “βουλὴ μὲν
ἄρχει, χεὶρ δὲ ἐπεξεργάζεται.” τὸ δὲ κορύσσων Αἰολικὸν ἀπὸ τοῦ 15
κόρυς, δηλοῖ τὴν περικεφαλαίαν.

275. λωβητῆρα] τὸν φεύστην, ἡ τὸν λωβηθέντα. ἀγοράντον δὲ ὡς
συνεχῶς αὐτοῦ παρρησιαζομένου. ἐπεσβόλον δὲ ὡς ἐγχέσταλον,
ἥτοι τὸν ἔπειτα βάλλοντα τοὺς πολλούς. σημειοῦνται δέ τικες τὸ
λωβητῆρα καὶ ἐπεσβόλον, ὅτι ἐν ἐστιν ἐξ ἀμφοτέρων. τὸ μὲν οὖν 20
πάλιν τὸ ἐκ τούπισθα δηλοῖ. τὸ δὲ αὗτις χρονικόν ἐστιν.

278. ἀνὰ δ' ὅ μὲν Ἄρισταρχος μετὰ τοῦ ἄρθρου, τινὲς δὲ
χωρὶς, κακῶς.

279. πρὸς τὸ σχῆμα. φῆφον λαβὼν παρὰ τοῦ πλήθους ἀνίστα-
ται, παρῆλθε δὲ καὶ Ἀθήνη πρὸς ἡσυχίαν καὶ πειθώ· πῶς γὰρ 25
ἄλλως ἡσύχασαν, οὐς πρόην ἐνέα μόγις ἐπεῖχον κήρυκες; ἔνος δὲ
ἥν τοῖς δημητρόρεις παρίστασθαι κήρυκα, ὅπως νοήσωσι καὶ σιωπή-
σωσιν. διὰ τί δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς πρὸ τοῦ Νέστορος πρεσβύτου ὅντος
λέγει; ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὴν ἐκκλησίαν καὶ θερύβον τοσούτου
ὅντος ὡς καὶ τὴν Ἀθηνᾶν εἰδομένην κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνάγειν, ἔδει 30
τὸν πρῶτον δημητροῦντα γεγωνότερον βοᾶν, ὡς ὅμα οἱ πρῶτοι τε
καὶ ὕστατοι μῆθον ἀκούσειαν. ὁ μὲν οὖν Νέστωρ, ὡς γέρων, βοᾶν
οὐκ ἥδύνατο, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς μεγάλην ὅπα ἐκ στήθεος ἴει (Π. 3,

3. ἡπελητὸν Vill.] ἡπελεῖτο

9. μεθ' addidit Vill.

15. * ἐπεξεργάζεται] ἐπεργάζεται

30. * ὅντος—δ μὲν] ὅντος ἔδει
γεγωνότερον βοᾶν. δ μὲν

221). διὰ τοῦτο ὁ μὲν ἔτι τεταραγμένων αὐτῶν δημηγορεῖ, ὁ δὲ Νέστωρ ἥδη ἡσυχίαν ἀγόντων. τρία δὲ ρήτορικῆς εἴδη, συμβουλευτικὸν, ὃ ἐστιν ἐκ προτροπῆς καὶ ἀντροπῆς, ὡς νῦν δικανικὸν, ὃ ἐκ κατηγορίας καὶ ἀπολογίας, ὡς τὸ “δύο δὲ ἄνδρες ἐνείκεον εἶνεκα παιᾶς” (Πλ. 18, 498) πανηγυρικὸν, ἐξ ἐγκωμίου καὶ ψόγου, ὡς “ῷ 5 μάκαρ Ἀτρεΐδη” (Πλ. 3, 182) καὶ “οἰνοθαρὲς κυνὸς ὅμιματ’ ἔχων”. (Πλ. 1, 225).

284. Ἀτρεΐδη, νῦν δή σε] ἀντὶ τοῦ γάρ. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ ἀπὸ τοῦ γάρ ἄρχεσθαι, ὡς τὸ “πολλοὶ γὰρ τεθνάσι” (Πλ. 7, 328) καὶ “νῦν γὰρ καὶ πόνος ἐστί.” τὸ δὲ θέλουσιν, ὡς ἐξ οὐδεμαῖς αἰτίας ιο τοῦτο προαιρούμενοι. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς οὐ νοήσαντας τὴν πεῖραν. εἰ γὰρ ἐπονεῖδιστοι εἰσι φεύγοντες, τῷς ἀν αὐτοὺς προτρέπειτο φεύγειν; ηὗξηται δὲ καὶ τῷ πᾶσι βροτοῖσιν, ἀλλὰ μὴ μόνοις Ἐλλησιν εἰπεῖν. ἐντέχγως δὲ κατ’ αὐτῶν πρὸς αὐτὸν λέγει, ὡς συναχθόμενος αὐτῷ. πικρὸν δὲ ἦν τὸ φάναι ἐπονεῖδιστον ὥ Ἀχαιοὶ 15 ποιήσετε τὸν βασιλέα. κάκεινο δὲ πικρὸν, τὸ ὡς νήπιοι παιδεῖς ἢ ὡς κόραι ἀποδύρεσθε. ἄμα δὲ ἐμφαίνει ὅτι κατέχει αὐτοὺς ἐκείνου θέλοντος.

286. οὐδέ τοι ἐκτελέοντιν ὑπόσχεσιν] τοῦτο ἀνελεύθερον καὶ δουλοπρεπές. καλῶς δὲ ἀπὸ τῶν ὠμολογημένων ἥρξατο, ὃ μάλιστα 20 δυσπεπτεῖ. οὐκ οἶδε δὲ τοὺς πρὸς τοὺς Τυνδαρίδας ὄρκους· καὶ γοῦν Ἰδομενεύς φησιν “ώς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα” (Πλ 4, 266).

289. ἡ παιδεῖς νεαροὶ χῆραι τε γυναικεῖς] ἀμφοτερέτεινε, τὸ μὲν τῷ νεαροί, τὸ δὲ τῷ χῆραι. οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς κόρον τῆς ἀγορᾶς λα- 25 βόντες ἴερται οἴκαδε, αἱ δὲ τὸν οἴκοι φυλάσσοντα μὴ κεκτημέναι. κωμῳδεῖ δὲ τὸ ἀσύνετον καὶ ἀγενές, ὡς οὐ διὰ τὴν ὑπερτέλειαν τῶν πολεμίων, διὰ δὲ τὸ ἰδιον μαλακὸν αὐτῶν θελόντων τοῦτο ποιεῖν.

291. πόνος ἐστίν] πολὺς μὲν οὖν ἐστὶν ὁ πόνος, ὥστε λοιπὸν ἀκηδιάσαντα ἀνιᾶσθαι. ἀνίησι δὲ τὴν ἐπιτίμησιν τῇ συγγράμμῃ. δυνάμεως 30

1. * ἔτι] om.

2. * Νέστωρ ἥδη] om.

4. * ἐνείκεον εἶνεκα παιᾶς] om.

5. * καὶ ψόγου, ὡς] καὶ et ὡς om.

13. * τῷ] τὸ

14. * εἰπεῖν] om.

17. * ἀποδύρεσθε] ἀποδύρεσθαι

25. * εὐθὺς] εὐθὺς

27. ἀγενές] ἀγενές sum rasura

ante v.

28. ἰδιον μαλακὸν] * ἰδιομαλακον

δὲ ρήγορικῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πράγματος πρὸς ἕκατερον ἐξ ἑκατίου λαμβάνει τὰς ἀφορμάς.

292. καὶ γάρ τις] καλῶς τὴν συγγενέμενην τῇ ἐπιτιμήσει ἀνίησι· πάντες γὰρ ἀγαπῶμεν τοὺς ὑπὲρ ἓν ἡμάρτομεν ἀπελογουμένους. δύναται δὲ καὶ ἀνάγκη μεῖζονα ἐπιτιθέσαι διὰ τούτων τοῦ μένειν 5 αὐτοὺς, αἰσχρὸν δεικνὺς τὸ ἐπανελθεῖν ἀπράκτους καὶ ὄφθηται διὰ τισούτου χρόνου τοῖς οἰκείοις ἐπινειδίστως· διὸ καὶ ἐπάγει “αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενέον τε νέεσθαι.” ἀναγκαίως δὲ ἐνδιδωσιν, ὅπως μικρὰ βεραπειθέστες μεγάλα χαρίσωσται.

ἀπὸ ἣς ἀλλοχοίο] τοῦτο καὶ τὴν Ὁδυσσέως καὶ Πηγελότης πρε- 10 απακρούεται στοργήν. ἄμα δὲ ὅτι καὶ αὐτῷ τὸ γύναιον ὑπολέεισται, εὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ νήπιος ἔτι παῖς τῇ ἡλικίᾳ. τότε δὲ πιθανοὶ οἱ λέγοντες, ὅταν τοῖς ἀκούσυσιν ὄμοιοπαθεῖς καὶ αὐτοὶ τυγχάνωσιν.

294, 295. τὸ δυσχερὲς τῆς ἀνακομιδῆς πρὸ ὄφθαλμῶν αὐτοῖς ἄγει, καὶ τὴν τοῦ ἀριστμένου χρόνου συμπλήρωσιν. περιτροπέων δὲ 15 ἀντὶ τοῦ τροπὰς λαμβάνων, τουτέστι συμπληρούμενος.

296. μιμούντεσσι] ἀργοῦσιν, ἀπράκτοις καθημένοις, ἐπεὶ ἐντῇ αὐτῷ φάναι καὶ τὸ μαρναμένοισιν.

298. αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενέον τε νέεσθαι] ἀνιαρὸν τὸ χωρίζεσθαι τῶν οἴκοις ἐπὶ πολὺ καὶ ὑποστρέφειν ἀπράκτου. τὸ δὲ 20 κενέον ἥτοι διὰ κενῆς πολεμήσαντας ἢ κενὸν λαφύρων. δέλεαρ δὲ τοῦ μένειν ὑποβάλλει αὐτοῖς λαφύρων ἐλπίδα.

299. τλῆτε φίλοι] καταμαλάξας τὸ πλῆθος πρότερον νῦν ἀποστρέφει πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον, καὶ ἀντὶ Ἀχαιῶν φίλους καλεῖ.

300. ἡ ἐτεὸν Κάλχας] δικαίως ἀπὸ τοῦ ἔναγχος εὐδοκιμήσαντος 25 Κάλχαντος τὴν πίστιν λαμβάνει. ὅτι δὲ ἡγάπητο τῷ πλήθει, Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ καδ' ὄμοιότητα αὐτοῦ προτρέπονται τὸ πλῆθος (Πλ. 13, 45). στρατὸς δὲ ἐπὶ ξυροῦ τυγχάνων ψυχαγωγεῖται διοσημίαις, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχων εἰς θεούς. ἄκρως δὲ κατηγορεῖ αὐτῶν, ὅτι τότε μὲν τὸ μῆκος ἀκούσαντες οὐκ ὀκνησαν στρα- 30 τεύειν, νῦν δὲ πρὸς τὸ τέλος ἐκλέλυνται.

302. κῆρες] αἱ τοῦ λοιμοῦ κῆρες. ὁ δὲ Ζηνόδοτος μάρτυρες φησιν, Ὄμηρου σχηματίζοντος ἀπὸ τοῦ μάρτυρος. πιστὸς δὲ ὁ λόγος γίνεται, ὅταν τοὺς ἀκούοντας μάρτυρας ἔχῃ τῶν λεγομένων.

303. χθιζά τε καὶ πρώϊς] τοσοῦτον χρόνον χθιζά φησιν, ὅπως 35 τὸν ἐπερχόμενον ὡς μηδὲν ἡγήσωνται.

305. *“ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ιεροὺς κατὰ βωμούς” μέχρι τοῦ “τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρύσαγιαν” (329). περὶ τούτων τῶν ἐπῶν ἡπόρησεν ὁ Ἀριστοτέλης τοιαῦτα. διὰ τί δὲ Κάλχας, εἰ μὲν οὐδὲν ἦρ τέρας τὸ γινόμενον, ἔξηγεῖται ὡς τέρας; τί γὰρ ἄτοκον ὑπὸ ὄφεως στρουθοὺς κατέθεσθαι, ἢ τούτους ὅκτὼ εἶναι; περὶ 5 δὲ τοῦ λίθου γενέσθαι οὐδὲν λέγει, δὲ ἦν μέγα, εἰ μὴ ἄρα εἰς τὸν ἀπότλοιν ἐσήμαινεν, ὡς τινές φασιν. οὐκ ἔδει δὲ ἀναμνῆσαι· εἰκὸς γὰρ ἦρ ὑπολαβεῖν· καὶ εἰ μή τις ἔλεγε, καὶ τότε ἀξίως ἔλεγε τοῦτο, ὅτι οὐδὲ ἀπέδωκεν ἀν εἴη τὸ τέρας· ἐνάτη γὰρ ἦν ἡ μήτηρ, δεκάτῳ δὲ τὸ Ἰλιον ἦλα. φησὶν οὖν μὴ εἰς τὸν νόστον εἰρῆσθαι τὰ περὶ τῆς ιο ἀπολιθώσεως τοῦ δράκοντος, διὸ οὐδὲ ἐποίησε λέγοντα· οὔτε γὰρ πάστες ἀκοστοὶ ἐγένοντο, γελοῖς τ' ἀν ἦν οὐκ ἀποτρέπων τοῦ πλοῦ, ἀλλὰ πλεῖν προτρεπόμενος οὐς ἐδήλου τὰ σημεῖα μὴ ἐπανήξειν. μήποτ' οὖν, φησὶ, τὸ σημεῖον, τὸ λίθον γενέσθαι, βραδυτῆτος σημεῖον ἦν, ὥσπερ ἦδη ἐγεγόνει καὶ οὐκέτ' ἦν φοβερόν. ἐλήφθη δὲ ἐν ἔτεσιν 15 ἐπέα· τοῦ δεκάτου γὰρ ἔτους ἀρχομένου ἐγένετο, ἀριθμεῖ δὲ τὰ ἀλόκληρα ἔτη, ὡστε συνάδει ὀρθῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολωλότων καὶ τῶν ἐτῶν. οἱ δὲ τὰ περὶ οἰωνιστικῆς τῆς καθ' Ὀμηρον γράψαντες τὴν μὲν νεοττιὰν, ὡς ἀν ἐπ' ἄκρων τῆς πλατάνου κειμένην τῶν κλάδων οὖσαν ἐνάερον, εἰληφθαί φασι πρὸς τὴν ἡμερόεσσαν πόλιν· τοὺς δὲ 20 ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ στρουθοὺς στρατὸν εἶναι ἀλλοεθνῆ· πολλοὶ γὰρ ἐπίκουροι πολλέων ἐκ πολίων κατώκουν τὴν πόλιν. πτηνοὶ γὰρ ἀέρι μᾶλλον ἡ χώρᾳ οἰκειότεροι. τὸ δὲ ξύλον τῆς πλατάνου, νεαροῦ ξύλου καὶ ὑδρηλοῦ, δι' οὗ ὁ δράκων ἐπίγειον ἀνύει πορείαν ἐπὶ τοὺς στρουθούς. ἐδήλου οὖν διότι πολὺς στρατὸς πορείαν ποιησάμενος διαπόντιον, 25 τητίης περάσας, διὰ τῆς χώρας ἐπιπεσεῖσθαι τοῖς Τρωσὶν ἔμελλεν. ἐπίγειος γὰρ ὁ ὄφις· διὰ ξύλου οὗ ἔρπων ὑδρηλοῦ τὴν διὰ τηῶν πορείαν ἐδήλου, εἰτ' ἀπόβασιν καὶ διὰ τῆς χώρας ἐφοδον τοῖς τὴν ἡμερόεσσαν κατοικοῦσι πόλιν. τὸ δὲ πετάλοις ὑποπεπτυῶτας εἶναι τοὺς στρουθοὺς δηλοῦν τὸ ἀβέβαιον τῆς εὐθαλείας τῶν κατοικοῦντων 30 τὴν πόλιν· φυλλορροεῖ γὰρ τὰ δένδρα. στρουθοὺς δὲ καὶ οὐκ ἄλλα

3. ἡπόρησεν] ἡπόρῳ

8. ἔλεγε τοῦτο Vill.] ἐλ τοῦτο.
ἔλεξε τοῦτο Cobetus. Verba proxima vel corrupta sunt vel defecta.

13. οὐς Bekkerus] om.

19. νεοττιὰν Bekkerus] νεοττείαν

hic et infra locis plerisque.

30. εὐθαλείας] εὐθά/, ut incertum sit utrum εὐθαλείας voluerit an εὐθαλίας. De utraque scriptura v. Thess. vol. 3 p. 2265.

ὅρνεα παρείληφεν, ὅτι ἱερὰ μὲν Ἀφροδίτης ἡ στροιθὸς, κατωφερέστατον δὲ ζῆσον καὶ λάγνιστον· οἰκεῖος δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ οἱ Τρῶες, καὶ λαγνείας εἶνεκα τὸν πόλεμον ἐνστησάμενοι, ὥστερ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸς ὁ δράκων. φίλοι δὲ Ἀθηνᾶς οἱ Ἐλληνες, οὓς τῷ σημείῳ ὁ δράκων ἐσήμανεν. ὁ δὲ τῶν στροιθῶν ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ἐδήλου τὸν 5 ἀριθμόν. ἐτήσιος γὰρ ἡ γένεσις ὅρνισι. καὶ ὀκτὼ μὲν ἔτη ἐν οἷς ἦσαν ἀπόρθητοι μικρὰ ταῦτα, τὸ δὲ ἔνατον, ἐν φὶ τὸ τέλος, τὰ κεφάλαιον ἀν εἴη τοῦ χρόνου, ὥστε οἰκεία ἡ μῆτηρ τῷ χρόνῳ τούτῳ. ἐνέα δὲ καὶ οὐ δέκα ὁ ἀριθμὸς ὅτι τοῦ πολέμου ὁ χρόνος ἀριθμεῖται, οὐ τῆς ἀλώσεως. τί γάρ φησιν; “ὦς ἡμεῖς τοσσαῦτ’ ἔτεα πολεμίζομεν 10 αῦθι” ἐνέα ἔτεα, ὃν τὸ ἔνατον τὰ κεφάλαιον περιεῖχε τῶν κακῶν καὶ περιοχὴν τῶν παρελθόντων ὀκτὼ “τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν.” μετὰ γὰρ τὴν μητέρα τῶν στροιθῶν καὶ τὸ ἔνατον ἔτος ἑτοίμη ἦν ληφθῆναι ἡ νεοττὶα καὶ ἡ πόλις ἡ τῶν Τρώων, ἡ ἰσχή τε τῆς μητρὸς καὶ τῶν τριζόντων νεοττῶν τὴν οἰμωγὴν ἐδήλου τῶν ἀλισκομένων. ἡ δὲ τοῦ 15 δράκοντος ἀπολίθωσις κατὰ μὲν Ἀριστοτέλην τὴν βραδητῆτα ἐδήλου καὶ τὸ σκληρὸν τοῦ πολέμου, κατὰ δὲ ἄλλους τὴν τῆς πόλεως ἐρήμωσιν, καὶ τοῦ μὲν ζωτικοῦ παντὸς κένωσιν, τῶν δὲ λίθων καὶ οἰκοδομημάτων κατάλυσιν τῶν Τρώων ἀλόντων Ἐλλήνων ἀποκλευσάντων. τὸ δὲ δέκατον ἔτος ὅπερ διὰ τοῦ δράκοντος δεκάτου ὄντος ἐν τοῖς 20 σημείοις ἀριθμεῖται λαμβανόμενον τὸ αὐτὸν, εἰς μὲν τοὺς Ἐλληνας γίνεται λίθος μένων καὶ ἀρίζηλος πᾶσιν διακένωμα ὃν καὶ λίθους μεμενηκέναι τοῦ πολέμου καταλυθέντος· ὥστε τὸν δράκοντα ἐπίοντα μὲν δηλοῦν τὴν ἔφοδον τῶν Ἐλλήνων, διὰ δὲ τῆς πλατάνου τὴν διὲ τῶν νεῶν γινεμένην, κατεσθίοντα δὲ τοὺς ἐνέα στροιθῶν μετὰ τῆς 25 μητρὸς σημαίνειν μὲν τὸν ἐνναετῇ πόλεμον, ἀπολιθούμενον δὲ δέκατον ἐν τοῖς σημείοις αὐτὸν ἐρημίαν δηλοῦν τὴν ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει τῶν Ἐλλήνων ἀποστάντων καὶ τῆς πόλεως ἐν λίθοις μόνοις καταλειφθείσης, παντός τε τοῦ ἐμψύχου ἔκ τε αὐτῆς καὶ τῶν περὶ αὐτὴν καθημένων κενοθέντος. ἐμήνυε δὲ ἡ εἰς παράδοξον καὶ θαυμαστὸν μετα- 30 βολὴ τὴν τῶν κατειργασμένων ἐπὶ πλεῖστον μνήμην. ἡ δὲ ἔδρα τῶν ὄρνιθων καὶ ἡ ἐν τῇ νεοττὶᾳ τῶν στροιθῶν καθεδρα ἐδήλου τοὺς ἐνδομυχοῦντας καὶ ἐν τῇ πόλει κατακλείστους Τρώας. οἱ δὲ βεβαιότερόν φασιν εἶναι τὰ διὰ τῶν καθεδρῶν ἡ ὅσα πετόμενοι σημαίνουσιν

2. λάγνιστον] Probabilius λαγ- v. Thes. vol. 5 p. 21 et annot. ad νιστατον, quae usitata forma est: Epiphan. vol. 3, 2 p. 612.

ὅρνιθες. ὡσπερ γὰρ πετόμενοι μηνύουσι ταχύτερον οὗτο πάντα ἔσεσθαι, οὗτο καθεζόμενοι ποιοῦσι χρόνια καὶ παράμενα. τὸ δὲ καὶ περιστέτεσθαι τὴν νεοττιὰν τὴν μητέρα ἀεὶ καὶ μὴ πόρρω ἀποχωρεῖν ἐδήλου ὅτι καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἔξιόντες αὐτόθι περὶ τὴν πόλιν καὶ εὐ πόρρω χωρεῖν ἔμελλον, ἀλλὰ ζῆν περὶ αὐτὴν “χρειοῖ ἀναγκαίῃ 5 πρό τε παιδῶν καὶ πρὸ γυναικῶν.” τὴν δὲ νεοττιὰν οὐ διέφθειρεν ὁ δράκων ὅτι οὐκ ἐγγίγησθε τέλος ἡ πόλις, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐνοικοῦντες, αὐτῆς μὲν μεινάσης, τῶν δὲ ἐπελθόντων μετὰ τὴν ἀναχώρησιν καὶ πόρθησιν ἐρημίαν φοβερὰν καταλειπότων, καὶ πάντα εἰς λίθους περιστησάντων διὰ τὸ ἄπορον καὶ ἄψυχαν τῆς χώρας ἐγκατά- 10 λειμμα καὶ τῆς πόλεως. ἅμα δὲ καὶ ὅτι ἡ ἀποστροφὴ τοῖς “Ελλησιν ἀντιτυκής ἔστι καὶ σκληρὰ ἐδήλου ὁ ἀπολιθούμενος δράκων. ἀπαλλάσσεσθαι γὰρ μέλλων ἥδη τῆς νεοττιᾶς ἐγένετο λίθος καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἔτι ὁ. τὸ δὲ δένδρον οὖν ἡ ὁδὸς, ἀλλὰ καὶ ἡ πορεία τοῦ δράκοντος οὐκ οὖσα ὄρθη φύσει οὐδὲ εὐθεῖαν τὴν ὁδὸν τοῖς “Ελλησιν 15 ἐσήμανεν, ὅποια ἐγένετο καὶ αὐτοῖς ἀπιοῦσί τε καὶ ὑποστρέφουσιν. οὐδὲ τὸ “ἐλειξάμενος πτέρυγος λάβεν” ἔστιν ὡς πρὸς μαντείαν ἀχρηστον ἐδήλου δὲ τὸν τρόπον καθ' ὃν τὴν “Ιλιον ἔμελλον ἐκπορθῆσειν οἱ “Ελληνες. οὐ γὰρ ἐκ τοῦ εὐθέος ἐκράτησαν καὶ εἶλον, ἀλλ' ἀναχθέντες ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εἴδοντες τὸν ὑποστρέψαντες, δὲ 20 ἔστιν εἰκεῖν ἐλειξάμενοι. ἡ δὲ πλάτανος διὰ μὲν τὸ ὑδρηλὸν καὶ εὔμηκες ἐδήλου τὴν διὰ νεῶν καὶ ὕδατος μακρὰν πορείαν, διὰ δὲ τὸ ἄκαρκων φύσει ὅτι ἄκαρπος ἡ πορεία καὶ τοῖς ἐπελθοῦσιν “Ελλησι καὶ τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν πλάτανον τῶν Τρώων. τά τε γὰρ ληφθέντα λάφυρα ἐξ Ἰλίου ἄλλα ἄλλως ἀπώλετο καὶ οἱ Τρῷες οὐδένα καρπὸν 25 ἔσχον μεινάσης αὐτοῖς τῆς νεοττιᾶς ἐν ἀκάρπῳ μὲν δένδρῳ, φύλλοις δὲ πρὸς καιρὸν θάλλουσιν αὐτοὶ ἄρδην ἀπολόμενοι.

ἀμφὶ περὶ] οὐ διὰ τὸ μέτρον αἱ δύο προθέσεις, ἀλλὰ τὴν περὶ τὸν αὐτὸν τόπον συναγωγὴν παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐσήμανεν. πιστοῦται δὲ τὸ τέρας, εἴ γε ἐπὶ τοσούτου πλήθους καὶ θυσιῶν ἔν τε ἱερῷ τόπῳ γέγονεν. 30

307. μόνον οὐχὶ καὶ χρώμασιν ἡμῖν τὸν λόγον ἐσήμανε. καὶ τὸ παραρρέον δὲ ὕδωρ φησί. διυδατίζεσθαι γὰρ θέλεις ἡ πλάτανος, καὶ ἔστιν ἐπιτηδεία πρὸς γένεσιν στρουθῶν. οἶδε δὲ τὰς φύσεις ἀπάντων, καὶ ὠλεσικάρπους τὰς ἴτεας φησίν (Od. 10, 510).

308. ὁ δράκων Ἀθηνᾶς ἱερὸς, οἱ στρουθοὶ Ἀφροδίτης, χρόνον τε 35 δηλοῦσιν, ἐπεὶ πτηνὸς ὁ χρόνος· ὁ δὲ λίθος, ἐπεὶ οὐκέτι κίνησιν

ἔλαβεν ὁ πόλεμος· ἡ τὸ μὲν ἐφ' ὑψίν κεῖσθαι τὴν νεοπτιὰν,
τὴν ἡμερόσεσσαν "Ιλιον, οἱ δὲ ὑπὸ τοῖς πετάλοις νεοσσοὶ τὸ
όλυγοχρόνιον τῶν Τρώων" μαρανομένον γὰρ ὅσον οὐδέποτε τῶν
φύλλων ἀποκεσοῦνται. ἡ δὲ ἐνάτη μῆτηρ τῆς ἐπαετηρίδος τὸν
ἔσχατον ἀγῶνα ἐσήμασεν, ἡ δὲ διὰ τοῦ ὥδατος πορεία τοῦ δράκοντος 5
τὴν δι’ ὥδατος ἄφιξιν τῶν Ἑλλήνων, τὸ δὲ περιλειφθῆναι τὴν νεοτ-
πιὰν τὸ μὴ παντελῶς ἡφανίσθαι τὸν τόκον· οἰκεῖται γὰρ μέχρι τοῦ
τοῦ. ἡ δὲ ἀπολίθωσις τὸ δυσδιεξόδευτον τῶν νόστων, ἡ ὅλου τοῦ
ἀγῶνος παῦσιν (οὐ γὰρ ἡμίναντο ἔτι τοῦ λοιποῦ τοὺς Ἑλληνας οἱ
Τρώες), ἡ ὅτι εἰς λίθους περιστήσεται τοῦ πολέμου τὸ τέλος. ἔστι οὐ
δὲ σημεῖον μὲν τὸ παρὰ τόπου γινόμενον, ὡς μέλισσαι ἡ πτηνοὶ
μύρμηκες ἐν οἴκῳ, τέρας δὲ τὸ παρὰ φύσιν. τοῦτο οὖν ἀμφοι εἶχε,
σημεῖον μὲν τὸ ἐπ’ ἄκρῳ τῷ φυτῷ εἶναι τὴν νεοσσιὰν, τέρας δὲ τὸ
ἄκτῳ τετακέναι· ἔπτα γὰρ τίκτει, ὃν τὸ ἐν οὔριον ἔπι.

309. αὐτὸς Ὄλύμπιος ἡκε φόωσδε] ἐπεὶ τὸ σημεῖον τὸ φανέν 15
δύνατο τις ἀποφαίνειν καὶ ἄλλως γενόμενον (πολλὰ γὰρ τοιαῦτα
συμβαίνει καὶ ἐν οἰκίαις γίνεσθαι), ἔξαίρειν δὲ αὐτὸς πειράται ὡς
μέγα καὶ θεῖον καὶ δηλωτικὸν τῶν τοῦ πολέμου ἀγαθῶν.

312. ὑποπεπτηρῶτες] ὑφ' ἐν τοῦτο. εἰρηγται δὲ διὰ τὴν τῶν
νεοσσῶν ἀσθένειαν.

314. κατήσθιε] ἐπὶ δὲ λύκων "οἱ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι
δηγώσαντες" (Πλ. 16, 158), ἐπὶ δὲ λεόντων "ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα
λαφύσσετον" (Πλ. 18, 583). ὕστερ γὰρ καὶ ταῖς λέξεσιν ἐπανα-
βάνει ὁ ποιητής.

316. ἐλειλήξαμενος] ἐπιστραφείς. οὐδὲ τοῦτο δὲ ἀχρηστον πρὸς 25
τὴν μαντείαν· οὐ γὰρ εὐθέως ἐκράτησαν αὐτοὺς καὶ εἶλον, ἀλλ' ἀν-
αχθέντες ἀπὸ τῆς Τρωᾶδος, εἴτα ὑποστρέψαντες. ἀμφισχυῖαν δὲ
τελειοτέρῳ φωνῇ ἐχρήσατο τοῦ τετρηγύότας.

320. καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ὄρόντων διαβέσσεως κινεῖ τὴν ἔμφασιν.

323. ἐπιτιμᾶ ὡς οὐ δεομένοις μαντείας. καλῶς δὲ οὐ περιέτεμε 30
τὸν λόγον, ἀλλὰ τοῖς τοῦ μάντεως κέχρηται ρήμασιν, ὅπως ψυχα-
γωγοῖστο δοκοῦντες αὐτοῦ ἀκούειν. τὸ δὲ ἄνεψ ὃδε μὲν διὰ τοῦ ἵ,
ἐπὶ δὲ τοῦ "οἱ δὲ ἄνεψ δὴν ἦσαν" (Od. 23, 93) χωρὶς τοῦ ἵ.

2. ὑπὸ τοῖς πετάλοις]^{*} ὑποπετάλοις
(vel ὑποπεπτήλοις)
3. * οὐδέποτε] οἰη.
13. * τὴν νεοσσιὰν (vel νοσσιὰν)

21. * μέγαν] οἰη.
22. * δέ] οἰη.
27. * Τρωᾶδος] τρωᾶδος

325. ὅου κλέος] τὸ τοῦ πολέμου κλέος, ἢ τὸ τοῦ σημείου. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ πεῖσαι. τὸν δὲ λίθον οὐκ ἔξηγεῖται, ἢ πρὸς τὸ μὴ λυπῆσαι, ἢ ὅτι τέρας ἐστίν. προσέθηκε δὲ καὶ τὸ οὔποτ' ὀλεῖται, ἵνα μὴ διὰ τὸ μῆκος ἀπογρῦψι πρὸς τὴν μάχην.

328. ἔτεα] τρεῖς εἰσὶν οἱ χρόνοι δι᾽ ᾧν ὁ πᾶς αἰών ἀριθμεῖται, 5 ἡμέρα, μῆν, ἐνιαυτός. καὶ ἡ μὲν ἡμέρα οὐρανοῦ ἐστὶν ἀποκατάστασις, ὁ δὲ μὴν σελήνης, ὁ δὲ ἐνιαυτὸς τοῦ ἥλιου. εἰ μὲν οὖν ἥσαν ἐν τῷ στελέχει, ἡμέρας ἔπειν, εἰ δὲ ἐν μέσῳ, μῆνας ἔπει τὸ δὲ πρὸς τὸ τέλος, ἐνιαυτούς.

τὸ αἷθι ἐν Ἰλίῳ, ἀλλ' οὐκ ἐν Αὐλίδι.

10

329. τῷ δεκάτῳ] ἴσταμένου γὰρ τοῦ δεκάτου ἐπόρθησαν.

*Πορφυρίου. μαχόμενον ἔχει τὸν ἐπιλογισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῷ προκειμένῳ πλήθει τῶν στρουθῶν προείρηκε γὰρ “ὅκτὼ, ἀτὰρ μῆτηρ ἐνάτη ἦν, ἢ τέκε τέκνα.” λύεται δὲ, ὅτι τὸ δεκάτον τίθεται καὶ ἐπ’ ἀρχῆς, ὥστε εἰ κατ’ ἀρχὰς τοῦ δεκάτου γέγονεν ἡ ἄλωσις, οὐκ ἀν 15 ἐπιβάλλοις καὶ τοὺς στρουθοὺς δέκα ποιεῖν.

διὰ τί οὐχὶ ἐπάτῳ ἔφη ἐνιαυτῷ ἔσεσθαι τὴν πόρθησιν, καίτοι τῆς ἀκολουθίας τῶν σημείων τοῦτο ἔχουσης “ὅκτὼ, ἀτὰρ μῆτηρ ἐνάτη ἦν;” ἢ ὅτι τῶν ἐννέα πληρωθέντων ἀνάγκη νοεῖν τὸν ἐπέκεινα δέκατον ἢ καὶ τὸν δράκοντα αὐτὸν δεῖ συναριθμεῖν, ὃς ἐστὶ δέκατος, ὡς 20 ὅλου τοῦ ἀγῶνος ἐν τούτῳ μέλλοντος παύσεσθαι. ὁ λιθωθεὶς οὖν δράκων ἐσήμανεν ὅτι οὐκέτι κίνησιν ἔλαβεν ὁ πόλεμος.

330. κεῖνός θ' ὁις] ὁδυντέον τὴν Ὅ διὰ τὸν τέ. οὗτος Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδίανός.

νῦν πάντα τελεῖται] πρὸς τὸ χθιζά τε καὶ προϊζά καὶ τὸ νῦν 25 φησὶ, καὶ τὸ τελεῖται ἀντὶ τοῦ τελεσθήσεται, εἴτε ὁ ὄνειρος εἴτε “νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν.”

333. “οἵον γέ πού ’στι γλῶσσα κἀνθράκου λόγος,” κατὰ Εὐ-
πολιν “ὁ μὲν γὰρ λέγων φεύγωμεν ἀναπτεροῦ, ὁ δὲ μένωμεν πείθει.”
ἄμα δὲ καὶ τὸ παλίμβολον τῶν δήμων ἐσήμανεν.

30

336. δεινῶς ἄμα καὶ εὐπόρως τὴν αὐτὴν ῥήτορείαν ἐτέρας λέξεσι
μεταφράζει ὁ ποιητής. παρρησιαστικὸς δὲ διὰ τὸ γῆρας ὁ Νέστωρ.

8. τὸ τέλος] * τῷ τέλει

γλῶσσα etiam apud Eustathium :

12. * ἐπιλογισμὸν] ἀπολογησμὸν
(sic)

sed Eupolis γλῶττα scripserat. De

28. *οἴον γέ πού ’στι γλῶσσα] οἴον
γάρ φησι ποὺς τοῖον καὶ γλῶσσα.

duobus qui sequuntur trimetris
metro solutis v. Meinek. Com. vol.
2 p. 554.

337. ταισὶν ἐοικότες] καλῶς οὐκ εἶπε γυναιξὶν, ἀλλὰ ταισίν.
καὶ γὰρ ταύταις ἐστὶ φρόνησις.

ἀγοράσσεθε] τότε ὅτε συνετίθεσθε Ἀγαμέμνονι. ἦ μᾶλλον πρὸς
Ὀδυσσέα ἀποτείνεται δημοχαριστικῶς παρελθόντας ἔλεγε γὰρ “οὐ
κεμεσίζομ’ Ἀχαιούς.”

5

339. πῇ δῆ] τινὲς ἐλεγκτικῶς ὅλα προφέρονται· ποῦ ἀπῆλθον αἱ
συνῆκαι καὶ αἱ σπουδαὶ καὶ αἱ δεξιαὶ καὶ οἱ ὄρκοι; ἵν’ ἦ καὶ τὸ
βήσεται ἀντὶ τοῦ ἔβησαν, καὶ τὸ γενοίατο ἀντὶ τοῦ ἔγένοντο, καὶ τὸ
ἀγοράσσεθε ἀντὶ τοῦ τότε ὅτε συνετίθεσθε Ἀγαμέμνονι. ἦ ἐν διστα-
γμῷ· ποῦ ἄρα τελευτήσηται τὰ τῶν ὄρκων καὶ τῶν σπουδῶν; τὸ ιο
δὲ ἡμῖν ἀπολύτως ἀναγνωστέον.

* τῶν ἐκ τῆς Ἐλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μητείαν τῆς Ἐλένης
παρόντων διὰ γένος καὶ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὡς τινές
φασι, φυλασσόμενος μή ποτε ἔνα αὐτῶν προκρίνας τοὺς ἄλλους
ἔχθροὺς ποιήσηται, κοινὸν αὐτῶν ὄρκον ἔλαβεν, ἥ μὴν τῷ ληφθομένῳ 15
τὴν παιᾶν ἀδικουμένῳ περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαυτινεῖν. διόπερ
Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσιν. καὶ μετ’ οὐ τολὺν χρόνον ἀρκασθείσης
ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκοινώησαν τῆς στρατείας διὰ τοὺς γενομένους
ὄρκους.

340. ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο] οὐκέτι βουλῶν ὅησις. 20
ἀφανισθήσεται δὲ παντελῶς ἡ βουλὴ, μηδὲν ἀνίσχουσα τὸ ὀφελοῦν.
οὐχ ὑποσχέσεις δὲ κατὰ τὸν Ὀδυσσέα, ἀλλ’ αὐτὰ τῶν πίστεων τὰ
ὑνόματά φησιν ὅσα γὰρ ἐκεῖνος παρέδραμεν, οὗτος ἐπεξεργάζεται.
ἐλέγχει δὲ ὡς ἐνεδρεύσαντας τὸν βασιλέα· οὐκ ἀν γὰρ ἐστράτευσε
μὴ συνθεμένων αὐτῶν. εὖ δὲ τὸ μὴ εἰπεῖν τὰ ὑμῶν μῆδεα, ἀλλὰ 25
καθολικῶς τὰ τῶν ἀνδρῶν.

341. σπουδαί τ’ ἄκρητοι] σημείωσαι, ὅτι ὅταν λέγῃ “κρητῆρι δὲ
οἴνον ἔμισγον” (Il. 3, 269), οὐ λέγει σὺν ὕδατι, ἀλλ’ ὅτι τῶν Τρώων
καὶ Ἀχαιῶν οἴνον ἔμισγον.

344. Ἀτρεΐδῃ] ἐναντίως τῷ Ὀδυσσεῖ ἀπὸ τοῦ πλήθους εἰς τὸν 30
βασιλέα μετῆλθεν.

ώς πρίν] ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἐνδιδοὺς, ώς νῦν πρὸς φυγὴν ἐνδέδωκας.

345. ἄρχεν Ἀργείοισιν] καταπλήττει διὰ τούτων τοὺς Ἐλληνας.

10. * ποῦ] τοῦ

28. σημείωσαι om. Townl. ὅτι

19. ὄρκους] Additur * ἡ Iστορία supra versum.

παρὰ Στησιχρῷ.

346. ὑφ' ἐν τὸ τούσδε ἀναφορικῶς. τὰ δὲ τοιαῦτα ἀεὶ δεικτικά ἔστιν. ἔνα δὲ, ὅτι τῷ ἐλαχίστῳ ἀριθμῷ κάκείνους εὐτελῆσι καὶ τοὺς λαϊστοὺς εὐέλπιδας ποιεῖ. Ἀχαιῶν δὲ καὶ οὐ σοῦ εἶπεν, ἀλλὰ κοινὴν αὐτῶν κατηγορίαν ποιεῖται, ἐφελκόμενος τὸ πλήθος.

347. ἄνυσσις] τὸ ἄ πρὸ τοῦ ὁ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἀνδάνω. φησὶ 5 δὲ ὅτι οὐδὲν πρὸς τὸν ἀπόκλιτον ἀνύσσουσιν, ἔχρις ὅτου πέρας λάβῃ ἡ ὁ τοῦ Διὸς ὑπόσχεσις. Ὁδυσσεὺς δὲ αὐτοῖς ἐπέτρεπε, λέγων “τλῆτε φίλοι καὶ μείνατε.”

349. ψεῦδος] ἀντὶ τοῦ ψευδῆς. ταῦτα δὲ παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς λεκτὰ καλεῖται, τὰ πρὸς τὴν σημασίαν δι' ἄλλου φερόμενα. ψεῦ- 10 δος γὰρ τὸ ἐπάγγελμα.

350. κατανεῦσαι Κρονίωνα] οἰκείως ὁ μὲν Ὅδυσσεὺς δημοχαρι-
στικῶς δημηγορῶν τοῦ Κάλχαντος προβάλλεται τὰς μαντείας, δις
ἡρ ἔχθρὸς τοῖς Ἀτρεΐδαις, τῷ δὲ πλήθει γλυκύς· ὁ δὲ Νέστωρ τῷ
βασιλεῖ χαριζόμενος τὰ τῶν θεῶν προβάλλεται. διὸ Ὅδυσσεὺς μὲν 15
παρὰ τῶν Ἑλλήνων, Νέστωρ δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως ἐγκωμιάζεται·
“ἥ μὰν αὗτ' ἀρετῇ μικῆς, γέρον, νῖας Ἀχαιῶν” (370). ἐπὶ δὲ
Ὅδυσσέως “ὦς ἔφαθ”, οἱ δὲ Ἀργεῖοι μέγε ἵσχον” (333) καὶ τὰ
ἔξης. τελειοτέρως δὲ τοὺς νεοσσούς ὁ Νέστωρ ἀφεὶς ἐπὶ τὸν βασιλέα
τῶν θεῶν φέρεται. τὸ δὲ ἔξης, ὑπερμενέα Κρονίωνα ἀστράπτων, ἀντὶ 20
τοῦ ἀστράπτοντα.

352. Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες] καὶ Ὅδυσσεὺς ὁμοίως
“ὅτ’ ἔς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν ὥγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ
φέρουσαι” (303).

353. ἀστράπτων] ὅτι ἀκαταλλήλως εἴρηται (ἔδει γὰρ ἀστρά- 25
πτοντα καὶ φαίνοντα), ώς καὶ Εὐριπίδης ἐν Παλαμῆδει “Λάε,
πάλαι δή σ' ἐξερωτῆσαι θέλων σχολή μ' ἀπειργε.” Βραχὺν δὲ δια-
σταλτέον εἰς τὸ ἐπιδέξιον· ἀσύνδετος γὰρ ὁ λόγος, λείποντος τοῦ καί.

354. μή τις πρὶν ἐπειγέσθω] ὁ δὲ Ὅδυσσεὺς ἐπιταγματικῶς
“ἀλλ' ἄγε, μίμητε πάντες” (331). οὗτος δὲ συμβουλευτικῶς. 30

355. ἐν τοῖς Ἀριστάρχου ὑπομνήμασι πρὶν τινά περ, οὐ καλῶς.
μέγιστος δὲ εἰς κόλασιν φοντο οἱ καλαιοὶ τὸ τὰς γυναικας ὑπὸ
πολεμίους γενέσθαι.

356. λείπεις ἡ περί, ἵν' ἥ τίσασθαι τὰ περὶ τῆς Ἐλένης ὄρμή-
ματα. ὄρμήματα δὲ τὰ μεριμνήματα, ώς αὐτῆς ἀκουσίως παρὰ τοῖς 35
πολεμίοις οὖσης. ἵν' ἀξιόχρεως δὲ ἥ βοηθεῖσθαι, τοῦτο φησιν.

359. τοῦτο παρ' ὑπόκιαν ἐπήγαγεν. ἀρετὴ δὲ ρήτορος τὰ μὲν χαρῖζεσθαι, τὰ δὲ καταπλήσσειν ἀπειλῆ κολάτεων.

360. φοβερώτερον καθίσταται τοῦτο τοῖς ἀμαρτάνουσι, τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα ἄνακτα αὐτῶν καὶ οὐκ Ἀτρεΐδην καλεῖν. νόμον δὲ τοῦς βασιλεῦσι τίθησιν, εἰς δύο μερίζων αὐτῶν τὴν βουλὴν, τῇ τε ἰδίᾳν 5 καὶ τὴν σὺν ἄλλοις γενομένην. ἄριστον γάρ τὸ ἐπικρίνειν τὸ εὖ ἔχον· “οὗτος μὲν πανάριστος δὲ αὐτῷ πάντα νήσει” (Ηεσιόδ. Ο. 291).

361. οὗ τοι ἀπόβλητον] ἐξ ἀπεφάσεως τὴν κατάφασιν δηλοῖ τῶν ἐπαίνων, φεύγων τὸ φορτικόν· διὸ οὐκ εἶπεν ἐπαινέσεις τὴν βουλήν.

362. κρῖν’ ἄνδρας κατὰ φύλα] προσικονομεῖ ἑαυτῷ τὸν κατάλογον, 10 ὅπως τὰς φυλὰς διεξιὰν ἀντικάζηται τὸν τῶν ηῶν ἀριθμὸν λέγειν. περὶ τάξεως δὲ εἰσηγεῖται ὡς ἀναμφιβόλως δόξαντος αὐτοῖς μένειν· καὶ εἰς τοῦτο τρέπων λήθην ἐμποιεῖ τοῦ νόστου. ζητοῦσι δέ τινες τί δῆ ποτε οὐκ ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου τὸ στράτευμα διατάττει ὁ Νέστωρ. ρήτεον δὲ ὅτι ἔχοντες πρώτην Ἀχιλλέα τούτων οὐκ ἐδέοντο, 15 ὡς οὐδὲ τοῦ πλήθους.

363. ὡς φρήτρη φρήτρηφιν] τοῦτο ἔξηγήσατο ἐν τῷ “ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν” (ΙΙ. 3, 9). τοῦτο δὲ, ἵνα μὴ περιφρεν τοὺς οἰκείους, καὶ εὐδοξεῖν σπουδάζοιεν γνωριζόμενοι. οὕτω δὲ τὸ βούλευμα χαρίειν τὸ τῆς διατάξεως, ὥστε καὶ τὸν Δία εἰσηγήσασθαι 20 αὐτὸ τοῖς βαρβάροις διὰ τῆς Ἱρίδος (805).

366. κατὰ σφέας] διακεκριμένοι. τοῦτο δὲ χαρίζεται Νέστορι τὸ γῆρας καὶ ἡ ἐμπειρία τῶν πολέμων.

*μαχέονται] ἔστι μὲν καὶ καθ' ἑαυτοὺς διακεκριμένοι, σημαίνει δὲ ἐκ τούτου ἔκαστον καθ' ἣν εἴχε δύναμιν ὅμοιον γάρ ἔστι τῷ “καὶ 25 μαχόμην κατ' ἐμαυτὸν ἐγώ” (ΙΙ. 1, 271), τουτέστι καθ' ἣν εἴχον δύναμιν.

367. θεσπεσίῃ] λείπει τὸ βουλῆ, ὡς Πίνδαρος “τὸν δὲ ἄνδρα δαιμονίᾳ γεγάμεν” (ΟΙ. 9, 164). ἡ ἀπὸ κοινοῦ τὸ κακότητι, θεσπεσίῃ κατότητι ἡ ἀνδρῶν κακότητι.

368. ἦ] Πτολεμαῖος περισπᾶ τὸν ἦ, ἵνα ἦ τῇ ἰδίᾳ. οἱ δὲ περὶ Ἀλεξίωνα ὡς διαπορητικὸν ἦ διαζευκτικὸν ἐκδεχόμενοι ὀξύνουσιν, 30 ἦ ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ἦ.

370. *ἦ μὰν αὗτ' ἀγορῆ νικᾶς γέρον] διὰ τί Ὁδυσσέως καὶ κρατήσαντος τοὺς Ἐλληνας φεύγειν μέλλοντας καὶ τοὺς οἷς ὁ Θερσίτης 35

1. *παρ'] πρὸς

29. γεγάμεν ex Pindaro] γεγαμνεί

καταστασιάζοντας ἐπισχόντος καὶ ἀπειλαῖς καὶ πληγαῖς, ὅμοίως γὰρ τῷ Θερσίτῃ “δὸν δὲ αὖ δήμου τὸ ἄνδρα ἵδοι βούωντά τὸ ἐφέντος, τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ,” ὅπεν καὶ τὸν Θερσίτην προτίχθη τύφλων χείρονα ὄντα τὸν πληγαῖς εἰληφότων, πρὸς δὲ τούτοις δημητρογόρησαντος οὗτος ἐπιβοῆσαι αὐτῷ ἀπαντας ἐπαινοῦντας “Ἄστορε, 5 ἔφατ’, Ἀργείοις δὲ μέγ’ ἵσχεν, ἀμφὶ δὲ τῆς σμερδαλέου κονάβησαν ἀυσάντων ὑπὲρ Ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὁδυσσῆος θείοιο,” Ἀγαμέμνων μόνῳ Νέστορι τὰ πρωτεῖα δίδωσι καὶ τῆς νίκης παραχωρεῖ λέγων “ἢ μὰν αὐτὸν ἀγορῆ νικᾶς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν,” καὶ τοιούτους δέκα εὑχεται συμφραδμονας γενέσθαι. οὗτος γὰρ τάχα πορθηθῆναι ιο τὴν Ἰλιον “χερσὶν ὑφ’ ἡμετέρησιν ἀλοῦσσαν.” ῥητέον οὖν ὅτι οὐχ ἀπλῶς νικᾶν ἔφη καὶ ἐν πᾶσι τὸν Νέστορα, ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, τὰ πρωτεῖα δίδοντες κατὰ τὴν δημητρογορίαν καὶ αὐτὸς τῷ Νέστορι. καθάπερ οἱ “Ἐλληνες τῷ Ὁδυσσεϊ. Ὁδυσσεὺς μὲν γὰρ ἐδημαργώγησεν ὡς πρὸς δημοκρατίαν ἀρμόστας τὸν λόγον καὶ ὡς ἐπ’ 15 αὐτοῖς ὃν μένειν ἢ ἀποκλεῖν. τί γάρ φησιν ὑποτάξας τὸν Ἀγαμέμνωνα τῇ τῶν Ἑλλήνων ἔξουσίᾳ “Ἀτρεΐδη, νῦν σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσι” καὶ τὰ ἔξῆς. ὁ δὲ Νέστωρ τὸν Ἀγαμέμνονα αὐτὸς ἄρχειν παρακαλεῖ καὶ μὴ φροντίζειν τῶν ἀποστατούντων. συμφέρειν γὰρ πᾶσι τὴν τούτου 20 ἀρχὴν, διὰ τὸ πάντας οὐχ ὑποσχέσεσιν ἀπλῶς, ὡς Ὁδυσσεὺς ἔφη, ὄρκοις δὲ καὶ συνθήκαις καὶ δεξιαῖς πιστώσασθαι τὴν τούτου ἡγεμονίαν, ἀπειθοῦσι δὲ αὐτοῖς καθὼς ἔξωμοσαν πάντες γενέσθαι τὴν παράβασιν. “Ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ’ ὡς πρὸν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν ἄρχευ· Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,” διὰ τοῦ “πῇ γὰρ αἱ συνθῆ- 25 και καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν σπουδαῖ τὸ ἄκρητον καὶ δεξιαὶ ἢς ἐπέπιθμεν.” διόπερ Ὁδυσσεὺς μὲν τοὺς Ἐλληνας εἰπὼν “ῶστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραι τε γυναικες ἀλλήλοισιν διδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι” εὐθὺς ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ ἀνακαλούμενος τὸν λόγον διὰ τοῦ φάναι “ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι,” καὶ ἐκ τοῦ ἥττονος 30 παραβάλλειν τὸ μέγεθος τῆς Ἐλληνικῆς εἰ γὰρ καὶ ὁ ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ ἣς ἀλόχοιο ἀσχάλλει ὑπὸ ἀνέμων ἐναντίων ἐμποδιζόμενος, “ἡμῖν δὲ εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς ἐνθάδε μιμούντεσσι” (Π. 2, 291—296). τῆς μεσήσαι ἀσχάλλουσι τοῖς 35 Ἐλλησιν, ὁ δὲ Νέστωρ οὐχ Ἐλληνας φησὶν ἀξίους εἶναι ὡς παιδας διασύρεσθαι, ἀλλ’ αὐτοὺς τοὺς δημητρογόρους τὰ τοῦ πολέμου ἔργα μὴ

σκοπουμε ὃν μάλιστα ἥρτηται ἐκ τῆς πρὸς θεοὺς εὐτεβείας “ἢ δὴ παισὶν ἐουκότες ἡγοράσσει τηπιάχοις, οἵσι οὗτι μέλει πολέμησε ἔργα” πῶς οὖν μέλλει διὰ ἀφροσύνην τὰ τῶν πολέμων φρονεῖν, ὅτι δὴ φησὶν, “ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο” συθεσίσεις καὶ τὰ ὄρκια “σκονδαί τ’ ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ, ἃς ἐπέπιθμεν.” τὸ θαρ- 5 ρεῖν γὰρ εὐόρκουσι καὶ τηροῦσι τὰς διὰ βεῖν πίστεις ἀνδρῶν ἀντι- εὐφρόνων καὶ εἰδότων τὰ κοινὰ τῶν πολέμων εὐλαβεῖσθαι, καὶ τούτων ἀναμιμήσκειν δεῖ, φησὶ, τοὺς συμβουλεύοντας ῥήτορας. ἀκολούθως δὲ τούτοις ἐπάγεται καὶ τὸ “ἔα φθινύθειν ἔνα καὶ δύν” τῶν ἀπει- θούντων, οἷς οὐκ ἀνύνουσι πρότερον τὸ εἰς οἶκον ἀπελθεῖν “πρὶν καὶ 10 Δίὸς αὐγόχοοι γνώμεναι εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴτε καὶ οὐκί.” εἰ γὰρ ἐπὶ ὄρκοις καὶ σκονδαῖς καὶ τοῦ πολέμου παρασκευαῖς καὶ δε- ξιαῖς καὶ Δίὸς ἐγένετο ἡ ὑπόσχεσις, κίνδυνος τοῖς ταῦτα παραβαί- νουσι καὶ οὐ χρὴ θυτεύειν δημαγωγοῦντας, ἐπιπλήττειν δὲ μᾶλλον ἀμαρτάνουσι καὶ ἐπάγειν τὸν βασιλέα εἰς τὸ τῆς ἔξουσίας ἡγεμονι- 15 κὸν, ἀλλ’ οὐκ’ ἀπέχεσθαι τῶν ἀρχομένων, ἐπισταμένων οἵσι ἔκριναν μετὰ πίστεως ὡς χρεὼν ἐν πᾶσιν ὑπακούειν. διὸ Ὁδυσσεῖ μὲν ἀκό- λουθον δημαγωγοῦντι καὶ Κάλχαντος χρήσασθαι μαντείας. ὑβριστο μὲν γὰρ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, αἵτιος δὲ ἐδόκει ἔπαγχος αὐτοῖς γεγονέναι τοῦ λοιμοῦ τῆς θεραπείας καὶ διὰ τοῦτο πρὸς αὐτῶν ἡγαπᾶτο καὶ 20 ἐπιστεύετο. Νέστορι δὲ τούτου μὲν ἀμελεῖν, εἰς δὲ τὰς Δίὸς ἀνάγειν ὑποσχέσεις αἷς μετὰ τῆς τοῦ πολέμου κατορθώσεως καὶ τὸ ἡγεῖσθαι τοῦ πολέμου τὸν Ἀγαμέμνονα ἐκύρωσεν. “φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα” (Πλ. 2, 350) καὶ τὰ ἔξης. γράφει δὲ περὶ τῶν δεξιῶν ἀστραπῶν Ἐρμόδημος, καὶ ὅταν “κατὰ δεξιὰ χειρὸς 25 ἀστράπῃ νίκην καὶ ὑπέρτερον εὐχος ὀπάζει,” καὶ ὅλως οἱ περὶ τούτων σκεψάμενοι φασὶν ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ δεξιαὶ τοῖς ἐπιχει- ροῦσιν ἀγεσθαι. φόβους γὰρ τοῖς πολεμίοις σημαίνουσιν ἐν δεξιοῖς γινόμεναι. διαφόρων τοίνυν οὐσῶν τῶν δημηγοριῶν καὶ τῆς μὲν Ὁδυσσέως δημοτικωτέρας, τῆς δὲ Νέστορος βασιλικωτέρας καὶ 30 ἀρχικῆς, εἰκότως δὲ μὲν θυτεύει “οὐ νεμετίζομαι Ἀχαιοὺς λέγων ἀσχάλλειν παρὰ τηνοὶ καὶ ὅμως ἀξιῶν, τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ’ ἐπὶ χρόνον· αἰσχρὸν γὰρ δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι” (Πλ. 2, 296–298), δὲ δὲ ὀλίγον ἐνδούς καὶ τοσοῦτον θεραπεύσας ἐν τῷ φάναι “τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι, πρὶν τινα πάρ Τρώων ἀλόχῳ 35 κατακοιμηθῆναι” (Πλ. 2, 354), εὐθὺς μὲν ἐγείρει τὸν λόγον εἰς τὴν

ἐπερ τοῦ βασιλικοῦ ὄρκου μνῆμην “τίσασθαι γὰρ Ἐλένης ὄρμήματά τε στοναχάς τε,” εἰς ἀπειλὰς δὲ χωρεῖ οἰκείας βασιλικῷ φρονήματι, “εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἴκονδε νέεσθαι, ἀπτέσθω ἡς τῆς ἐνστέλμοιο μελαίνης ὅφρα πρόσθ’ ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη.” λοιπὸν δὲ οὐκ ὁ Ἀτρεΐδης λέγει; οὐδὲ ὁ Ἀγάμεμνος, ἀλλ’ 5 ἄλλας ὁ βασιλεὺς λέγων ἀξιοῦ μὲν αὐτὸν κατάρχειν σκευμάτων καλῶν, πειθεσθαι δὲ καὶ ἄλλῳ καὶ διατάσσειν ὡς χρὴ κατακοσμηθῆναι κατ’ αὐτούς. εἰκότως οὖν τὸν μὲν πρὸς τὸ ἀρχόμενον καὶ δημοτικὸν ἀρμόττει λόγυν, τοῦ δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ βασιλέα τῶν ἄλλων τὸν μὲν τὸ πλῆθος ἐπανεῖ, τῷ δὲ τὸ νικᾶν ὁ βασιλεὺς ἀπεδίδωσιν.

ἀγορῆ νικᾶς] ἐπιεικῆς ὁ βασιλεὺς, θεὸς οὐκ οἴεται δεῖν ἐν ἀπασι τάπτων ὑπερέχειν. ἔμμα δὲ καὶ πλέον Ὁδυσσέως αὐτὸν θαυμάζει, ὅτι ὁ μὲν εἰσηγήσατο ὡς μενετέον, ὁ δὲ Νέστωρ καὶ ὡς μένοντας πρακτέον. ἴσοστάσιος δὲ ὁ ἐπανος, εἰ καὶ τὸν μὲν τὸ πλῆθος, τὸν δὲ αὐτὸς ἐπανεῖ.

10

15

371. αἱ γάρ] πάτριοι γὰρ οὗτοι τοῖς Ἀθηναίοις θεοῖ.

372. τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες] δῆλος ἐστιν ὁ ποιητὴς τῶν σωματικῶν τὰ ψυχικὰ προτιμῶν. ἐνθάδε μὲν γὰρ δέκα Νέστορες ἀρκοῦσιν αὐτῷ πρὸς τὴν τῆς Ἰλίου ἄλωσιν· τοὺς δὲ Αἴαντας ἐπὶ τὸν πόλεμον προτρέπων φησὶ “τοῖος πᾶσι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο” 20 (Il. 4, 289). ἔνθεν Εὑριπίδης (fragm. 220) λαβὼν λέγει “σοφὸν γὰρ ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας νικᾶ· σὺν δχλῳ δὲ ἀμαβίᾳ, πλεῖστον κακόν.” λέγει δὲ ὅτι εἰ πάντες συμβουλεύσειαν τὰ αὐτὰ τῷ Νέστορι, τάχα ἀν πορθθείη ἡ πόλις. ἀπαρκεῖ οὖν τὸ χρηστὸν τῆς γνώμης μόνος ὁ Νέστωρ εἰσηγούμενος. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οὐ τοὺς 25 ἀλλήλων τοῖς λόγοις διοίσωντάς φησιν, ἀλλ’ οἷς ἡ αὐτὴ ἔξις ἐστί· πολλῶν δὲ ἀγρομένων τῷ πείσεαι, ὃς κεν ἀρίστην βουλὴν βουλεύσει” (Il. 9, 74). τάχα δὲ εἰς ταύτην τὴν εὐχὴν κατηνέχθη, ἵνα τῇ ὑπερβολῇ τῶν τοῦ Νέστορος ἐπαίνων προτρέψῃ τὸ στράτευμα ταῖς παραινέσεσι πειθεσθαι.

30

373. ἡμύνειε] ἀπὸ τῶν ὁφθαλμῶν ἡ μεταφορὰ, οἱ σὺν τῷ μύειν τοῦ φωτὸς στερίσκονται.

375. ἀλλά μοι αἰγίοχος] εὐεπίφοροι κατὰ θεῶν οἱ ἀτυχεῖς. πρ-

13. καὶ ὡς μένοντας πρακτέον] * καὶ τί χρὴ πράττειν μένοντας

21. * σοφὸν—νικᾶ] ομ.

23. * συμβουλεύσειν] συμβουλεύ-

27. * πολλῶν—βουλείσει] ομ.

μαλάτσει δὲ τὸ πλῆθος, τὴν αἰτίαν θεῷ ἀπατίθεις καὶ θυμῷ, ώς μή τις ἐθελοκακοίη αὐτῷ. συγγνώμονες δὲ πάτες τοῖς ὄμολογοῦσι τὰ πταισματα. πόρρωθεν δὲ ἑαυτῷ τὰς πρὸς Ἀχιλλέα διαλλαγὰς μητεύεται, τοὺς φκειωμένους ἐκέινῳ ὑπερχόμενος.

379. εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν] καὶ πῶς οὐ παρακαλεῖ; 5 αἰδεῖται χωρὶς ἀνάγκης, καὶ τῷ ὄγείρῳ πείθεται.

380. οὐδὲ ἡβαιόν] ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ ἡβαιόν ἐν ἐνὶ μέρει λόγου. ἔνθεν καὶ Καλλίμαχος (fr. 540) “ἡβαιὴν οὔτι κατὰ πρόφασιν.”

381. δεῖπνον] τὸ ἑωθινὸν ἄριστον, δὲ δι' ἀνάγκην πρὸ τοῦ δέοντος 10 ποιεῦνται· δόρκον δὲ τὸ ἐσπερινὸν, δόροπόν τι ὅν, τὸ μετὰ τὴν παῦσιν τῶν δοράτων διδόμενον. τὸ δὲ δεῖπνον ἔσθ’ ὅτε πᾶσαν τρεφήν. Αἰσχύλος (fragm. 181.) δὲ κακῶς “ἄριστα δεῖπνα δόρπα θ’ αἱρεῖσθαι.” τρισὶ δὲ οὐδέποτε οὔτε μητοτῆρες οὔτε μὴν Κύκλωψ ἔχρωτο τροφᾶς.

15
“Αρηα] τετραχῶς τῷ Ἀρης κέχρηται ὁ ποιητής. ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ πολέμου, ώς ἐνταῦθα “νῦν δὲ ἔρχεσθ’ ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα,” ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ σιδήρου “αἴματος ἄσαι Ἀρηα ταλαύρινον πολεμιστήν” (Il. 5, 289) καὶ “ἔνθα δὲ ἔπειτ’ ἀφίει μένος, ὅβριμος Ἀρης” (Il. 13, 444). ποτὲ δὲ ἐπ’ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, ώς τὸ 20 “καὶ δὲ αὐτὴ κυνάμυνα ὥγει βροτολογοῦν Ἀρηα” (Il. 21, 421) καὶ πάλιν “ἔς δὲ Τρῶας Ἀρης κορυθαίολος” (Il. 20, 38). ποτὲ δὲ ἐπὶ τῆς πληγῆς “ἔνθα μάλιστα γίνετ’ Ἀρης ἀλεγεινὸς ὀζυροῦσι βροτοῖσιν” (Il. 13, 568).

382. εὗ μέν τις δόρυ θηξάσθω] κινητικὰ τοῦ μέλλοντος 25 ἔστεσθαι πολέμου ταῦτα, καὶ τὴν πολεμικὴν παρασκευὴν διδάσκοντα τὸν ἀκροατήν. οἴδε γὰρ καὶ ταῦτα αἰτίας εἶναι τῆς ἡττῆς “οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο” (Il. 13, 607). “τῷ δὲ ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὑπτίος” (Il. 15, 647). δεῖ οὖν μὴ ἔξημῶν τὴν αἰτίαν εἶναι τοῦ κακοῦ. δύο δὲ συνέπλεξε σχήματα, ὁμοιοτέλευτον καὶ ἐπαναφορὰν, ἐπανὶ μὲν 30 εἰς τὴν αὐτὴν λέξιν, καταλήγων δὲ εἰς τὸ ὁμοιοτελὲς τῶν ρημάτων. ἔστι δὲ ἡ ἐπαναφορὰ ως τὸ “εὗ μὲν Μυρμιδόνας φάσ’ ἐλθέμεν, εὗ δὲ Φιλοκτήτην” (Od. 3, 188). “κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἐλένη, κλαῖε δὲ Τηλέμαχος” (Od. 4, 184). ίδὼν δὲ ὁ Ἀγαμέμνων τοὺς Ἀχαιοὺς

4. * ὑπερχόμενος] ἐπερχόμενος superscripto παρα.

26. * παρασκευὴν] κατασκευὴν, 29. * μῆ] φημὶ

καὶ τὸν Ὀδυσσέα ἐπαινέσαντας καὶ τὴν Νέστορος ἐπιτίμησιν πράως ἐνεγκόντας, τρέπεται ἐπὶ τὸ προστάσσειν.

θέσθω] ἀντὶ τοῦ περιθέσθω. τοῦτο δὲ καὶ ὁ Θουκυδίδης ἐν πολιτείαις φησὶ τὸ ὄπλισμα.

385. κρινώμεθ' "Αρηῖ] ἀβέλτερος, φησὶν, ὁ Ἀγαμέμνων μὴ 5 συνορῶν ὅτι ἐν πολέμῳ οὐκ ἐπὶ τοῖς μαχομένοις κεῖται τὸ τούτου τέλος, ἀλλ' ὡς ἀν τίχῃ γενόμενον. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι καλὸν ἐστὶ δυσχερῆ ἐλπίζειν, ἵνα ὡς ἐπὶ πλείου πόνῳ προθυμότεροι παρασκευασθῶσιν. ἡ γὰρ ἀποβάντων ἥττον ἡχθέσθημεν, ἡ μὴ τελεσθέντων ὑπεράγαν ἔχάρημεν.

10

388. ἴδρωσει μέν τεν τελαμών] οὕπω γὰρ πόρπακες ἀλλὰ τελαμῶνες ἥσαν. εἴρηται δὲ τελαμῶν παρὰ τὸ τετάσθαι. ἴδρωται μὲν οὖν καὶ πόνον προβάλλεται, κίνδυνον δὲ οὐδαμοῦ. πρὸς ἕκαστον δὲ τῶν προτραπέντων αὐτίαν ἐπάγει. τὸ δὲ ἴδρωσεις ὑγρανθήσεται ὑπὸ τοῦ ἴδρωτος τοῦ πολεμοῦντος.

15

389. ἐν τῇ συνθέσει μὲν προσλαμβάνει τὸ μὲν ὡς κεχρεωστημένον τὸ βροτός, ὡς τὸ ἄμβροτος καὶ τὰ ὄμοια· τοῦτο δὲ οὐχ οὗτως. ισως δὲ διὰ τὸ προεῖναι.

391. ὃν δέ κ' ἔγων] εὐτόνως κατέστρεψε τὸν λόγον· οὐ γὰρ τῆς πειθοῦς μόνης, ἀλλὰ καὶ ἀπειλῆς τῷ πλήθει προσδεῖ. πρῶτος δὲ τὸν 20 κατὰ τὸν λιποτακτῶν συνεἶδε θάνατον, ὡς καὶ "Ἐκτῷρ" ἀλλὰ κύνες ἐρύουσιν" (Il. 15, 351). τοῦτο δὲ, ὅπως τὸν εὔκλεᾶ ἀντὶ τοῦ δυσκλεοῦς καὶ τὸν ἀδηλού ἀντὶ τοῦ προδήλου θάνατον ἔλωνται.

393. ἄρκιον ἐσσεῖται] ἐπαρκοῦν αὐτῷ οὐκ ἔσται πρὸς τὸ φυγεῖν. τὸ δὲ ἐσσεῖται Ἀττικόν ἐστιν, ἐσσεται ἐσσεῖται ἔσται.

25

395. ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος] ἐξηγεῖται διὰ τούτου ὅτι ὁ νότος ὅπῃ πνεῖ, τὸ κῦμα μᾶλλον οἰδεῖ τῶν ἄλλων· καὶ ὅτι σκαιὸν ἐκεῖνο τὸ κῦμα καὶ χαλεπώτατον τῷ μετεώρῳ αἰγιαλῷ προσρηστόμενον.

*ἔστι δὲ ἀκτὴ παραβαλάσσοις καὶ πετρώδης τότος, ἀπὸ τοῦ περὶ 30 αὐτὸν ἀισσεσθαι, ὁ ἔστι ρήσσεσθαι καὶ περικλασθαι, τὰ κύματα.

3. Θουκυδίδης ἐν πολιτείαις];

18. προεῖναι] πρόθεσιν εἶναι Bekkerus. In προεῖναι consentit cod. Lips., sed in Angelico apud Matrangam vol. 2 p. 475 est προέιναι.

19. * κατέστρεψε] καταστρέψαι

* οὐ γὰρ τῆς] οὐκ ἐπὶ πειθοῦς

21. λιποτακτῶν scripsi pro λεπτοτακτῶν, quod est in B, qui frequens librariorum error est in huiusmodi vocabulis ab aoristo λιπεῖν formatis.

397. γένονται] γένονται οἱ ἄγεμοι. οἱ δὲ ἀήθεις μεταγράφουσι γένηται.

400, 401. δείκνυσιν ὡς πολύκλητοι ἥσαν· ἔκαστος γὰρ τοῖς πατρίοις θύει. τὸ γὰρ θεῖον φύσει μὲν οὐ πολὺ, θέσει δὲ πολὺ. Ἐλληνικὸν δὲ τὸ εἰς θεοὺς ἔχειν τὰς ἐλπίδας. ἀλλ' οἱ μὲν εὑχόντο 5 μόνον τὸ ζῆν (ἥρκει γὰρ αὐτοῖς), ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ εὔκλεως ζῆν· διὸ ἐκεῖνος πρεπόντως εὐχεταὶ καταπρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν (414).

402. αὐτὰρ ὅ] ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων τὴν θυσίαν ἐπὶ κεφαλαίου λέγων, πῶς καὶ τίνι ἔθνει οὐκ εἶτε ἐπ' οὐδενός· ἐπὶ δὲ τοῦ βασι- 10 λέως ἄπαντα ἀκριβῶς διέξεισι. καλῶς δὲ καὶ βασιλεῖ ὁ βασιλεὺς θύει, καὶ τῷ τελειοτάτῳ τῶν θεῶν, καὶ τῷ μέγιστον τῶν ζώων.

404-407. κίκλησκε δὲ γέροντας] αἱ κατὰ τὰ τέλη τῶν τεστάρων στίχων στιγμαὶ οὐ καλῶς κεῖνται· ἔδει γὰρ συνάπτειν ἔως τοῦ ἀτάλαντον· κοινὸν γὰρ καὶ αὐτοτελὲς ρῆμα τὸ κίκλησκε κατὰ τάκ- 15 των· ὅμως τὸ πρέπον διίστησιν. κοινωνικὸν δὲ τὸ συνθύειν τοῖς ἀρίστοις καὶ βασιλεῖ ἀρρόδιον.

405. Νέστορα μὲν πρώτιστα] ἄριστα τῇ τάξει ὁ πρεσβύτερος καὶ σύμβουλος πρώτος καλεῖται· δεύτερος Ἰδομενεὺς, καὶ οὗτος καθ' ἡλικίαν, καὶ ὅτι τῶν Ἀτρειδῶν γόνος· τρίτος δὲ Αἴας, ὅτι 20 ἄριστος ἦν τῶν Ἑλλήνων μετ' Ἀχιλλέα, καὶ ὁ Λοκρὸς σὺν αὐτῷ, ὅτι ἴσον θυμὸν ἔχοντες (Π. 13, 704.). πέμπτος Διομήδης, τῷ Αἴαντι κατ' ἀλκὴν δεύτερος ἄν. ἔκτος Ὄδυσσεὺς, οὐχ ὡς τῶν πρε- ειρημένων ἦττων (πῶς γὰρ ὁ Βουλάς τ' ἔξαρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων 273;) ἀλλ' ὡς μᾶλλον αὐτὸν φίλον παρεῖδεν ὁ Ἀγαμέ- 25 μνων. τὸν δὲ ἀδελφὸν οὐδὲ ἐκάλεσεν, ἀλλ' αὐτόματος ἤλθεν· “γῆδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο” (409). ἅμα δὲ διδάσκει συμφέρεσθαι τοῖς ἀδελφοῖς ἐν ταῖς αὐτῶν σχολαῖς· καὶ ἵνα μὴ δᾶῃ ἐπιλελῆσθαι αὐτοῦ ὁ ἀδελφὸς, αὐτόματος ἔρχεται, ἀπαλλάσσων ἐκεῖνον ὡς πανούμενον τοῦ ἐγκλήματος. 30

407. ἔκτον δ αὖτ' Ὄδυσση] ἔσχατον ἐῷ τοῦτον, ὅπως ὑψώσῃ τοῖς ἐγκωμίοις. ἅμεινον δὲ λέγειν ὅτι τὰ δύο ἄκρα τοῖς σοφωτάτοις ἀπένειμε, Νέστορε καὶ Ὄδυσσεϊ.

408. βοὴν ἀγαθός] διὰ τί τοὺς ἀνδρείους βοὴν ἀγαθοὺς ἀποκαλεῖ, τὸν μὲν Μενέλαον, ἀλλαχοῦ δὲ Διομήδην, πῇ δὲ “βοὴν ἀγαθός 35

28. συμφέρεσθαι—σχολαῖς] * συμπεριφέρεσθαι τῶν ἀδελφῶν ἀσχολίαις

βάλεν Αἴας” (Il. 15, 249) καὶ “Ἐκτορα δ’ ἐφράσσαντο βοὴν ἄγαθόν” (ib. 671) καὶ ἔτερους; ἥητέον δὲ ὅτι μή πω σάλπιγγος εὑρεθείσης βοῇ διώκουν τὰς τῆς μάχης ἐπιθέσεις τε καὶ ἀνακλήσεις. ἄλλως τε καὶ σημεῖν τοῦ θαρσεῖν τὸ βοᾶν· ἡ γὰρ δειλία θραύσουσα τὸ πνεῦμα βραχίστην ἀπεργάζεται τὴν φωνήν. διὰ τοῦτο βοῶντας 5 παρεισάγει τοὺς ἥρωας· “σμερδαλέον δ’ ἐβόησεν” (Il. 8, 92). “ἥσε δὲ διαπρύσιον” (ib. 227).

412. κυδίστε] ἐν δόξῃ προῦχων. μέγιστε δὲ δυνάμει προῦχων.

413. ἐπ’ ἡέλου δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν] ἀντὶ τοῦ δύναντος ἡλίου τὸ κνέφας ἐλθεῖν. λείπει δὲ τὸ δός. οἰκεία δὲ ἡ περίφρασις ιο τοῖς ἐκτενῷς εὐχομένοις· ἐνδιατρίβομεν γὰρ ὡς οὐ διδάξοντες τάληθη τὸ θεῖον. ἀπληστος δὲ ἡ ὄρεξις αὐτοῦ πρὸ τῆς τῶν φίλων σωτηρίας τὴν καταστροφὴν αἰτουμένου· διὸ ἀνανεύει ὁ Ζεύς.

414. κατὰ πρηνὲς βαλέειν] ἔμφασιν ἔχει ἡ ἀπὸ τῶν ἐμψύχων μεταφορά.

15

*τὸ δὲ πρηνὲς ἐκ τοῦ πρανές.

415. αἰθαλόει] κατὰ πρόληψιν τὸ αἰθαλωθησόμενον, ἡ τὸ ἀφανές. μικροῖς δὲ λόγοις μεγάλα αἰτεῖ· ἀντὶ γὰρ Ἰλίου οἰκίαν μίαν πρῆσαι. ὁ δὲ θυμὸς ἄκρως διὰ τῶν προσώπων παρίσταται Πριάμου τε 20 καὶ Ἐκτορος.

20

416. Ἐκτόρευν δὲ χιτῶνα] προσυνίστησιν ἡμῖν καὶ νῦν τὸν Ἐκτόρα.

417. ῥωγαλέον] διερρωγότα, παρὰ τὸ ρήσσω.

418. δάκω δάξω δάξ δάξ] τοῦτο δὲ συμβαίνει τοῖς ὅδυνωμένοις.

419. οὐδὲ ὄρα πῶ] διὰ τοῦ πῶ ἐλπίδα ὑπολείπει τῆς εὐχῆς. ἐπὶ 25 δὲ Θεανοῦς “ἀνένευ δέ” (Il. 6, 311).

423. *Πορφυρίου. Ἀρίσταρχος τὰ κνίσση αὐδετέρως ἀκούει, καίτοι εἰπὼν οὐδὲν ἀδιαιρέτον εἶναι τῶν εἰς ὃς ληγόντων αὐδετέρων παρ’ Ομῆρῳ κατὰ τὸ πληθυντικόν τείχεα γὰρ καὶ βέλεα λέγει. ἀλλ’ ὥσπερ τὰ τεμένη ἀδιαιρέτως εἴρηκεν, ὡς τὸ “Τηλέμαχος τεμένη 30 τέμεται” (Od. 11, 185), οὗτοι καὶ τὰ κνίσση. καὶ ἔστιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τὸ ἔνικόν “τὸ κνίσσος ὀπτῶν ὀλλύεις τοὺς γείτονας.” πλεονάζει δὲ Ομηρὸς τῇ θηλυκῇ προσηγορίᾳ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀναθυμίασιν τῶν κρεῶν, ὡς ὅταν λέγῃ “καὶ τότε με κνίσσης ἀμφήλυθεν ἥδὺς

27. *Πορφυρίου] om.

κνίσση (alterum σ ειπερscr.)]

Rectum est κνίση οτι κνίσος.

VOL. III.

K

Digitized by Google

ἀὐτηή” (Od. 12, 369) καὶ “κνίσσῃ δ’ οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ” (Il. 1, 317). σημαίνει καὶ τὸ λίπος, ὡς ἐπὶ τῷ γαστέρων ἔφη “ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἴματος” (Od. 18, 119). σημαίνει καὶ τὸν ἐπίπλουν, ὡς ὅδε “κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν, δίπτυχα ποιήσαντες.” διπλᾶ γὰρ ποιήσαντες τὰ κνίσση τοὺς μηροὺς 5 ἐπεκάλυψαν. δίπτυχα δὲ αὐτὰ τὰ κνίσση ἐπεὶ γὰρ δύο οἱ μηροί, τὸν ἐπίπλουν εἰς δύο διελόντες ἐκάτερον αὐτῶν θατέρῳ μέρει τοῦ ἐπίπλου ἐκάλυπτον.

432. *τὸ ἔντο γίνεται παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπτον τὸ παθητικὸν ἴεραι, διπλατικὸς ἴεμην ἵεσο ἵεμεθα ἵεσθε ἕντο, καὶ ἐκβολῇ 10 τοῦ ἵ ἔντο, καὶ μετὰ τῆς ἐξ προθέσεως ἐξέντο. γίνεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔω τὸ τελεῖω. τὸ δὲ ἔω σημαίνει ἐπτά. ἔω τὸ ὑπάρχω, ἐξ οὗ καὶ ἐντὸς ὁ ἀγαθός· ὁ γὰρ ἀγαθὸς βέβαιος. ἔω τὸ περιπατῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁδός. ἔω τὸ ἐνδύομαι, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπιειμένε. ἔω τὸ τελεῖω, ὡς τὸ “ἔξ ἔρον ἔντο.” ἔω τὸ καθέζομαι, ὡς τὸ “ἥσο παρ’ αὐτὸν ιοῦσα” (Il. 3, 406). 15 ἔω τὸ εὑφραίνομαι, ἐξ οὗ καὶ ἥδω. ἔω τὸ κορευνίω, ἐξ οὗ καὶ τὸ “ἐπεί κ’ ἔωμεν πολέμοιο” (Il. 19, 402).

435. ή μὲν Ἀριστάρχου οὕτως εἶχεν, ή δὲ Ζηνοδότου μηκέτι ταῦτα, τινὲς δὲ δὴ αὖθις χωρὶς τοῦ θ, Καλλίστρατος δὲ μηκέτι δὴ νῦν. λεγώμεθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἡθροισμέναι ἄμειν. στρατηγικὴ παραγ- 20 γελία, χρόνου φείδεσθαι· ἐρωτηθεὶς γοῦν Ἀλέξανδρος πῶς τῆς Ἐλαδὸς ἐκράτησε, μηδὲν ἀναβαλλόμενος, εἶπεν.

ἐγγυαλίξει] δώσει τὴν πόρθησιν, ἦν διὰ τοῦ ὄνείρου ἐπηγγείλατο.

439. ὑμεῖς δ’ ἀθρόοι] θαυμαστῶς τὴν τάξιν Ἀχιλλέως ἀποπληροῖ· τὴν γὰρ στρατηγίαν πρώτην εἶχεν. 25

444. τοὶ δὲ ἡγείροντο μάλ’ ἄκα] δύο ταῦτα τὰ μέγιστα μαρτυρεῖ αὐτοῖς, εὐταξίαν καὶ εὐψυχίαν.

446. ἵνα μὴ ἀπιστοῖτο, τὴν θεὸν παρέλαβεν, καὶ ὡς ἄξια τῆς θεοῦ μελλόντων αὐτῶν κατορθοῦν.

447. ἀγήρων] οὕτως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, ὡς καὶ 30 ἀλλαχοῦ “ὑμεῖς δ’ ἐστὸν ἀγήρω τ’ ἀθανάτω τε” (Il. 17, 444).

6. *δίπτυχα δὲ αὐτὰ τὰ κνίση] δίπτυχα ποιήσαντες

9. *τὸ παθητικὸν] διπλατικὸς

18. μηκέτι] μηκέτι sum duplice accentu hic et infra.

21. *φείδεσθαι] μὴ φείδεσθαι

22. *ά. εἶπεν] εἶπεν ἀ.

28. ἀπιστοῖτο] *ἀπιστοῖτο τὸ τάχος

30. Ἀριστοφάνης] Ἀριστοτέλης.
Correxi ex scholio Veneti A.

*ζήτει τὴν ἔξηγησιν τῆς αἰγίδος εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἐν τῷ στρίχῳ τᾶς οὐτως ἔχοντι “πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ” (787).

448. τῆς ἑκατὸν θύσαις] ἀντὶ τοῦ πολλοί. τῷ δὲ πλήθει τοῦ ἀριθμοῦ πίστιν πεπόρισται. 5

450. σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσυντο] ἀναδιπλασιασμός ἐστι φάσσω παιφάσσω, οἵονεὶ φανερῷ, ὡς πάσσω πάλη πασπάλη. παιφάσσειν δέ ἐστι τὸ φανεροῦν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐν ἀγγέλου σχήματι μένει.

452. εἰς τὸ καρδίῃ στικτέον, ἄληκτον δὲ ἀντὶ τοῦ ἀλήκτως. 10

453, 454. οὗν ἄμεινον κεῖνται ἥπερ ἐν τῇ Λ· πρόσφατος γὰρ αὐτοῖς ἡ τοῦ νόστου μημήη. καὶ ἡ αἴφνιδος δὲ μεταβολὴ οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.

455. ἡνῦτε πῦρ] νῦν μάλιστα ἡ δύναμις τοῦ ποιητοῦ, ὅτε καθ' ἕκαστον πρᾶγμα διαφόρων εἰκόνων εὔπορεῖ. πρώτη δὲ εἰκὼν ἡ ἀπὸ 15 τῆς τῶν ὄπλων λαμπτηδόνος μεγεθύνεται δὲ τῇ ἀσπέτῳ ὑλῇ, καὶ τῷ ὅρε ἔνθα καταγίδες εἰσὶ, καὶ τῇ κορυφῇ. διὸ θαρρῶν ἐπάγει “ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγῆ.”

460. χηνῶν ἡ γεράνων] μουσικὰ γὰρ καὶ ἡμερα καὶ συναγελα-
στικὰ ταῦτα οἰκείως οὖν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἔθνεά φησιν. 20

461. Ἀσίω] οἱ μὲν τῷ ἀσιν ἔχοντες ἀξιοπιστότερον δέ ἐστι τοῦτο κύριον αὐτῷ περιτιθέναι ὄνομα. ἐν γενικῇ δὲ αὐτὸς ἔκληπτέον καὶ χωρὶς τοῦ ἑ, ὡς τὸ “ἔϋμελίω Πριάμοιο” (Il. 4, 165). οὗτος Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου καὶ Πτολεμαῖος ἐν τῷ περὶ συναλοιφῆς κατὰ δὲ τὰς προχοὰς πηλώδη τόπον ὁ Κάυστρος ἀπεργάζεται. ὅπου 25 δὲ ὕδωρ καὶ βοτάνη, ἀφθονία ὀρνέων.

*ἄλλοι δὲ, ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ ἀσις γὰρ καλεῖται κατὰ διάλεκτον ἡ ἰλύς. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ, δις ἥρξε Λυδίας.

462. Ἀρίσταρχος ἀγαλλόμενα, ίν' ἦ πρὸς τὰ ἔθνη. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀγαλλόμεναι ἔχαρι. 30

πρὸς τὸ νοητὸν ὑπήντησε τὸ ὄρνιθες, ὡς τὸ “κίνηθεν δὲ φάλαγγες ἑελπόμενοι παρὰ ναῦφιν” (Il. 16, 280).

463. κλαγγηδὸν προκαθιζόντων] ἄλλου πρὸ ἄλλου καθιπταμένων μετὰ βιῆς. ἡ πρὸ τοῦ καθίσαι βοῶντων κέκραγε γὰρ τὰ ὄρνεα ἐπὶ

11. *κεῖνται] κεῖται

24. *συναλοιφῆς] συναλιφῆς

31. *ὑπήντησε—έελπόμενοι] ὑπέ-

στησε—ἀελπόμενοι

τὴν γῆν καταφερόμενα. καὶ ὅδε μὲν κατέμιξε τὰς γεράνους που-
σικοῖς ὄρνεις, καὶ εἰς λειμῶνάς φησιν αὐτὰς ἔξιέναι· ἐπὶ δὲ τῶν
Τρώων (Il. 3, 3) ἐπὶ φθορᾶ.

ὑποστιγμὴ ἐπὶ τὸ προκαθιζόντων, καὶ ἐπὶ τὸ λειμῶν τὸ δὲ
ἔξης, ὅρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, ἔνθα 5
καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν
τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου.

τὸ τραχὺ τῆς ἀπὸ τοῦ σμαραγεῖ ὄνοματοκοίας τὸ τοῦ λειμῶνος
παρέτεινε μέγεθος.

465, 466. αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν σμερδαλέον κονάβιζε] ἡ ὑπό πρὸς τὸ 10
ποδῶν ἀποδοτέα. κονάβησε δὲ ἀντὶ τοῦ ἥχησεν, ἀλλ' οὐκ ἐσμαρά-
γησεν· εἰς βραχὺ γὰρ τελευτῶσα τὸν ἥχον ἔμείου.

467. ἀνθεμόεντι] τῷ ἀνθη πρώην ἔχοντι, ἐπεὶ πᾶς ἥχει, ἡ πᾶς
ἀνθεῖ πατούμενα;

468. *Πορφυρίου. ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι 15
μυρίοι ὄσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη· ἐν μὲν τῷ λίαν φύλ-
λοισιν ἐαικότες ἡ ψαμάθοισιν (Il. 2, 800) ἐπίτασίς ἔστι κατὰ τὸ
ἐπενηγμένον τοῖς φύλλοις τοῦ πλήθους τῶν ψαμάθων· ἐν δὲ τῷ περὶ
Κικόνων ρήθεντι “ἥλθον ἔπειθ’ ὄσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρη”
(Od. 10, 51) δόξειεν ἀν ἐλάττωσις εἶναι ἐκ τοῦ ἐπαγορένου· ἐλάττω 20
γὰρ τὰ ἀνθη τῶν φύλλων. οὐκ ἔστι δέ· οὐ γὰρ τοῦ πλήθους παρα-
στατικὰ παρείληπται ἀμφω, ὥσπερ ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῆς ψάμ-
μου, ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι, ἀλλὰ τὰ μὲν
φύλλα παρίστησι τὸ πλήθος, τὰ δὲ ἀνθη τὴν τοῦ πλήθους ποικιλίαν
ἐν τε τῇ καβοτάλισει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμφίσει τῶν Θρακῶν. Σκαμαν- 25
δρίῳ δὲ τῷ Σκαμάνδρῳ ποταμῷ παρακειμένῳ πεδίῳ. ὁ δὲ Σκά-
μανδρος καταφερόμενος ἀπὸ τῆς Ἰδης τέμνει μέσον τὸ ὑπὸ τῇ Ἰλίῳ
κείμενον πεδίον, καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκδίδει εἰς θάλασσαν, ὃς
καλεῖται καὶ Ξάνθος.

469. μυιάων] τοῦτο πρὸς τὸ ἐπιθυμητικὸν τοῦ αἵματος. ἐπάγει 30
γοῦν “τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσιν.” ἀδινάων δὲ τῶν ἀθρόως ἴπταμένων.

470. σταθμὸν νυνὶ τὴν ἔπαυλιν. τρία δὲ δηλοῖ ἡ λέξις, τὸν στα-

1. κατέμιξε] ἐγκατέμιξε Beck-
kerius.

15. *Πορφυρίου] om.

22. *ώσπερ] ὥσπερ ω̄

28. ἐκδίδει (* ἐκδίδωσι)] Novitia
verbi forma, de qua v. Thes. vol.

2 p. 1423.

θυὸν, τὸν τῆς θύρας παραστάτην, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ μέτρου. τῷ δὲ δυσώδει καὶ τῷ θάλπει τῶν ἀερίων αὔξονται αἱ μυῖαι. τὸ δὲ ἡλάσκουσιν ὅτοι συνελαίνονται ἡ ἀποκλανῶνται· οὐ γὰρ διατέταται τῶν μυιῶν ἡ πτῆσις, ἀλλὰ περὶ τὸν αὐτὸν εἰλεῖται τόπον· ὡς πλανώμεναι οὖν εἰσίν.

474. αἰπόλια] αἰπόλιον αἴγων πλῆθος, ποίμνιον προβάτων, συβόσιον χοίρων, βουκόλιον βοῶν, ἵπποφόρβιον ἵππων. πλατέα δὲ, ὅτι διεσκεδασμένα νέμονται.

475. ἐπεί κε νόμῳ μιγέωσιν] ὅταν τὰ αἰπόλια ἀλλήλοις ἀναμιγγῇ νεμόμενα, ἀπαλλαττόμενοι περὶ τὴν ἐσπέραν οἱ αἰπόλοι ἔκαστος ἐπίλαμ- 10 βάνεται τράγου, φ τὸ οἰκεῖον ἐπεται αἰπόλιον. εὐπειθὲς δὲ τὸ Ἑλληνικόν.

478. ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὸς τερπικεραύνῳ] συγγραφεῖς μὲν τὸ ἀληθὲς μεταδιώκουσι, τραγικοὶ δὲ τὸ σεμνότερον, κωμικοὶ δὲ τὸ ἔλασσον, ἀπερ ἀπαντά παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶν, κωμῳδία μὲν ὡς ἐπὶ Θερσίτου, συγγραφικὴ δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ “τῷ δ’ ἔχεν Αὐτομέδων” 15 (Π. 9, 209). ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος νῦν καλλίων τῆς ἀληθινῆς καὶ μεγαλοπρεπεστέρα ἡ ὄψις ἀναπέπλασται.

ἰκανὸν μὲν ἦν ἐνὶ θεῷ εἰκάζειν αὐτὸν, ὁ δὲ τρεῖς παρέλαβεν, ἑκάστου τὸ διαπρεπὲς ἐκλεξάμενος, τοῦ Διὸς μὲν τὸ ἡγεμονικὸν καὶ ἐποπτικὸν, ἐννισιγγάίον τὸ ἴσχυρὸν, τὸ δὲ κόσμιον τῆς παντευχίας, 20 ὄμοιον Ἄρει· οίονεὶ τὸ ἀξιωματικὸν, τὸ γεραρὸν, τὸ πολεμικόν.

480. ἥντε βοῦς] πῶς μετὰ τοὺς θεοὺς βοὶ παρέβαλε τὸν Ἀγαμέμνονα; ἔνιοι μὲν οὖν φασὶν ὅτι διὰ τοὺς μὴ δυναμένους τὴν θείαν νοῆσαι φύσιν πάλιν ἔτέραν εἰκόνα ἀπὸ γυνωρίμους ζῴου παρέλαβε, μὴ νοητὴν οὖσαν. ἡ γὰρ προτέρα τῶν θεῶν παραβολὴ ὅλως ἐστὶ νοητή. 25 ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι τὴν πορείαν αὐτοῦ ταύρῳ εἰκασε βαδίζοντι δι’ ἀγέλης, ὅπερ ἐστὶ ζῴου ἡγεμονικόν. τὴν αὐτὴν δὲ εἰκόνα Ὁδυσσεῖ προσθεῖναι θέλων τὸ μὲν ὄμοιον ἐφύλαξε, τὸ δὲ μέγεθος ἐμείσωσεν, ἀρνειώπ παρεικάσας. ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ Ἀγαμέμνων τι πλεονεκτῆσαι οὐκ ἔμελλε, κατὰ τὴν ὄδον αὐτὸν κοσμεῖ. οὐ γὰρ ἔδει 30 εὔτυχεῖν, ἵνα δεηθῇ Ἀχιλλέως.

πάντων] τῶν ἄλλων ταύρων. εἰ γὰρ μὴ ὑπερεπαρθείη τῶν ἄλλων, οὐ γίνεται κήλων. ἐπεὶ δὲ τὸ βοῦς καὶ ἔξοχος κοινὰ τῷ γένει, καὶ τὸ ταῦρος προσῆγε τῷ λόγῳ.

1. τὸν—παραστάτην (παραστάδην
Β.)] * τὴν—παραστάδα

26. * παραβολὴ] μεταβολὴ

482. *Πορφυρίου τοῖον ἀρ 'Ατρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ]
 ἀπρεπὲς δοκεῖ τὸ τὸν εἰκασθέντα τοῖς θεοῖς κατὰ τὴν μορφὴν νῦν ὅμοιον
 εἶναι βοῦ. λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως· ὃν γὰρ τρόπον, φησὶ, ταῦρος
 ἐν βουσὶν, οὗτος ἐν τοῖς ἄλλοις ὑπῆρχεν ὁ Ἀγαμέμνων. διὰ τί δὲ
 ὅμματα καὶ κεφαλὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος τῷ Διὶ ὄμοιώσε, στέρνον 5
 δὲ Ποσειδάνῳ, τὸ δ' ἐν τῷ καθυπλισμῷ φοβερὸν τῷ περὶ τὸν Ἀρην
 δεινῷ τε καὶ λαμπρῷ, καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπέβη ταύρῳ μετὰ θεοὺς
 αὐτὸν ἔξομοιῶν; τί δὲ καὶ βούλεται τὸ “στέρνον δὲ Ποσειδάνῳ;”
 ἥητέον οὖν ὅτι τὸ μὲν σεμνὸν αὐτοῦ καὶ βασιλικὸν διὰ τῆς βασιλικῆς
 τοῦ Διὸς προλήψεως παρέστησεν, ὡς ἀν βασιλικὰ καὶ φρονοῦντος καὶ 10
 αἰσθομένου, τῆς μὲν φρονήσεως ἐκ τῆς ἡγεμονευούσης κεφαλῆς περι-
 σταμένης, τῆς δὲ αἰσθήσεως ἐκ τῶν ὅμμάτων. ὑπερβολὴ δὲ τὸ μὴ
 Διὸς κεφαλῆ καὶ ὅμμασιν ἐοικέναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ φάναι καὶ τὰ
 ὅμματα, ἀλλὰ τῷ Διὶ ὅλῳ. οὐ τῷ σωματοειδεῖ οὖν ἀπείκασε θεῷ, ἀλλὰ
 τῇ δυνάμει τοῦ Διὸς τῇ βασιλικῇ τε καὶ ἀρχικῇ· ὅφθεὶς γὰρ μόνον διὰ 15
 τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὅφθαλμῶν διέφηγε τὸ βασιλικὸν κράτος. τὸ δ'
 εὑρωστον καὶ δυναμικὸν αὐτοῦ, ὥπερ περὶ τὸν θώρακα καὶ τὸ στέρνον
 καθιδρῦσθαι λέγεται, Ποσειδῶν ἀπείκασε τῷ ἐνοσίχθονι, οὐ καὶ ἐρχομέ-
 νον, φησὶ, τρέμε δ' οὔρεα καὶ μακρὰ ὄλη· τὸ δὲ φοβερὸν τῆς καθυπλί-
 σεως τῷ Ἀρει. ἦν οὖν τὴν μὲν κρίσιν καὶ τὴν φρόνησιν τὴν βασιλικὴν 20
 ἔχων τοῦ Διὸς, τὴν δὲ δύναμιν καὶ τὴν ρώμην τοῦ Ποσειδῶνος, τὴν
 δὲ πανοπλίαν καὶ τὴν δι' ὅπλων χρῆσιν ὡς δ Ἀρης. λοιπὸν δὲ τὸ
 ἡγεμονικὸν καὶ ἔξαρχον τῶν ἄλλων ταύρῳ ἀπείκασεν οὐ μειώσας. οὐ
 γὰρ τὸ αὐτὸν εἶδος καὶ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν θεῶν ἐπὶ τὸν ταῦρον κατῆ-
 γαγεν, ἀλλ' ὅτι τὰ περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀπείκασε τῷ ἀγελάρχῳ 25
 ταύρῳ· ὥσπερ οὖν ἀπὸ τοῦ Διὸς εἰς τὸν Ἀρεα μεταβάσης οὐκ ἐμείωσε
 διὰ τὸ ἀπὸ ἄλλου εἰς ἄλλο τῶν περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα μεταβῆναι,
 οὗτος οὐδὲ τὸν ταῦρον παρειληφὼς εἰς παράστασιν τῆς ἔρχομέν τῶν
 ὅμοιεν ἐμείωσε τὸν ἐπαίνον, καὶ τὰ μὲν ἦν τὰ καθ' αὐτὸν προσόντα,
 ἐπαίροντα τὸν συγκριτικὸν, τὴν ὄμοιόσιν ἀπὸ ὅμοιεν λαμβάνει εἰς 30
 ὅμοιενεῖς. ταῦρος δὲ διαπρέπει ἐν ὅμοιενέσι βουσὶ τῆς ἀγέλης ἔξαρχον.

Ζεὺς ἥματι κείνῳ]
 ἐπεὶ ἄπιστα τὰ τῶν εἰκόνων προσήρτησεν
 Ἀγαμέμνονος, πρῶτον αὐτὰ τῇ θείᾳ δυνάμει πεκίστωται, ἔπειτα καὶ
 πρὸς μίαν ἡμέραν αὐτὰ συμβῆναι φησιν.

1. *Πορφυρίου] ομ·

10. προλήψεως] προλή,

16. διέφηγε] διέφην

484. ἔσπετε νῦν μοι] τὸ ἔσπετε ἀπὸ τοῦ ἐνίσπετε κατὰ συγκοτῆν.
καὶ ἔνισπε φησὶν ἀλλαχοῦ. ἦ ἀπὸ τοῦ ἔπω τοῦ σημαίνοντος τὸ
λέγω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἄρ. ψιλωτέον οὖν αὐτό. ὁ δὲ λόγος
τωοῦτος^{*} ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, οἵτινες ἡγεμόνες. ἀρχὸς γάρ,
φησὶ, τηῶν ἐρέω, πληθὺν δὲ οὐκ ἀν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' εἰ δεκαπλα- 5
σίων ἐμαυτοῦ γένωμαι· ὑμῶν γάρ ἔστι τὸ ἔργον τοῦτο. ὡς ἐπὶ¹⁰
ἔργῳδη δὲ καὶ θαυμασίαν περιπέτειαν τὰς Μούσας παρακαλεῖ, ὅπως ὁ
ἀκροατὴς ὅρεξιν ἔχῃ διὰ τὸ μέγεθος καὶ συγγινώσκῃ τοῖς ἐνδεέστερον
λεγομένοις. εὐτελίζων δὲ τὴν ιδίαν φύσιν, τὴν ἀπὸ τῶν ἀκουόντων
ἐπεσπάσατο εὗνοιαν.

* ψιλωτέον δὲ τὸ ἔσπετε ἀπὸ τοῦ ἔπω ἔστι τοῦ σημαντικοῦ τοῦ
λέγω, ἐν πλεονασμῷ τοῦ ἄρ. ἦ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ποιήσατε.

486. εἴ φησιν ἀγνοεῖν τοὺς ἡγεμόνας, πῶς ὑποκατιών (493)
φησιν “ἀρχὸν αὐτὴν ἐρέω;” στικτέον οὖν εἰς τὸ ἴδμεν, καὶ τὸν
λόγον οὕτως ἐκδεκτέον δύο ὑποτίθεται, ὥν τὸ μὲν μηδόλως δύναι- 15
σθαι διὰ τὸ πλῆθος εἰπεῖν, τὸ δὲ δύνασθαι μὲν, χρήζειν δὲ τῆς τῶν
Μουσῶν συμμαχίας. ἔστιν οὖν οὕτω τὸ ταῦτα ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦ-
σαι, οἵτινες ἡγεμόνες^{*} ἀρχὸν δ' αὐτὴν ἐρέω τὴν μηδάσ[†] τε προπάσας,
πληθὺν δ' οὐκ ἀν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδὲ ὄνομήνω, εἰ μὴ αὐταὶ δι' ἑαυτῶν
εἴποιτε. τὸ δὲ “ὑμεῖς γάρ θεαί ἔστε” ἐμεσολάβησε τοῦ ἔσπετε νῦν 20
μοι, Μοῦσαι, οἵτινες ἡγεμόνες, ὥσπερ αἰτίαν ἐπαγαγὼν τοῦ πρὸς τὰς
Μούσας ἀπερεῖσαι τὸν λόγον.

488. καίτοι λέγει καὶ περὶ τοῦ πλήθους δι' ὃν φησὶν “έρέται δ' ἐν
ἐκάστῃ πεντήκοντα” (719), καὶ δῆλός ἔστι βουλόμενος ἐμφῆναι τὸ
πλῆθος, ὡς ὁφειλόντων ἡμῶν ἐξ ἀμφοῖν τούτοιν συντιθεμένων τὸ μέσον 25
σκοτεῖν. ἔστι γάρ τὸ μέσον τὸ τοῦ πλείονος καὶ ἐλάττονος λαμβά-
νοντας κατὰ τὸν Θουκυδίδην (1, 10) τεκμαίρεσθαι πόσοι δύνανται
εἶναι τῷ ἀριθμῷ. χρὴ οὖν νομίζειν ὅτι οὐ χαλεπόν φησι τὸ εἰπεῖν
τὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ τὸ περὶ ἐκάστου διελθεῖν ἀκριβῶς ὡς περὶ τῶν
ἡγεμόνων τὸ τίς καὶ πόθεν καὶ τίνων πατέρων, καὶ τὰς πράξεις καὶ 30
τὰ πάθη, ἡ καὶ ὑπὲρ διήγησιν. ὑπισχγεῖται δὲ τοὺς ἡγεμόνας μὲν
εἰπεῖν Μουσῶν συλλαμβανομένων, τὸ δὲ πλῆθος οὐδὲ τῆς παρ' ἐκεί-
νων βοηθείας τυχῶν. τὸ δὲ μνησαίατε ἀντὶ τοῦ αὐταὶ εἴποιτε καὶ
διεξέλθαιτε.

5. * ἐγὼ] ομ.

6. * ἐμαυτοῦ] ἁντοῦ

26. * λαμβάνοντας] λαμβάνοντες

494. *Βοιωτῶν] διὰ τί τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς μάχης ἐνστάντος νεῶν κατάλογον ποιεῖται "Ομῆρος; ἡ ὅτι καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτῷ περὶ τὸ δέκατον ἔτος τοῦ πολέμου εἴληπται. γνώριμον δὲ τῷ θεατῇ οὐκ ἦν γενέσθαι μὴ προκαταλεχθέντων τῶν ἀφικομένων. ἡ μέντοι πρό-
φασις εὐλόγος· ὥργισμένου γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως καὶ ἡ τοῦ τείχους 5
οἰκοδομὴ εὐλόγου ἔσχε πρόφασιν καὶ ἡ τῶν Ἑλλήνων κατὰ φυλὰς
διάκρισις, ὅπως ἀν διαδῆλοι γίγνουντο οἱ ῥάβυμαντες. καὶ ὁ Τρωϊκὸς
ώσαντως διάκοσμος ἐν πεδίῳ τότε παρατασσόμενος. καὶ ἄλλως τοῖς
μὲν Τρωσὶ τὸ θαρσῆσαι, τοῖς δὲ "Ἐλλησι τὸ εὐλαβεστέρους γενέ-
σθαι· τοῦτο δὲ ἕκατέροις αἴτιον ἐγίγνετο τῆς διακοσμήσεως, καὶ τῷ 10
ποιητῇ πρόφασιν ἐδίδου τῆς εὐλόγου ἐντάξεως τοῦ καταλόγου.

θαυμάσιος ὁ ποιητὴς μηδ' ὅτιον παραλιμπάνων τῆς ὑποθέσεως,
πάντα δ' ἐξ ἀναστροφῆς κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα καιρὸν διηγούμενος,
τὴν τῶν θεῶν ἔριν, τὴν τῆς Ἐλένης ἀρπαγὴν, τὸν Ἀχιλλέως θάνατον
ἡ γὰρ κατὰ τάξιν διηγήσις νεωτερικὸν καὶ συγγραφικὸν καὶ τῆς 15
ποιητικῆς ἀπὸ σεμνότητος. εὔκαιρον τοίνυν ἐπιθεὶς Νέστορι ρήτορείαν
τὸν κατάλογον ἐμνηστεύσατο, ὅπως μὴ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ λέγων τὰ
πρακτικὰ καὶ γενεαλογικὰ τὴν ἀκίνην ἐπιταράσσοι· τὸ γὰρ μὴ
γνωρίζεσθαι τὸν ἥρωας ζήτησιν ἐποίει. τρεῖς δέ φησιν ὁ Πλάτων
λόγων ἰδέας, δραματικὴν, ἔνθα ὁ ποιητὴς συνεχῶς εὐδοκιμεῖ τοῖς 20
ζῆθεσι τῶν ὑποκειμένων προσώπων, ἀμίμητον, ὡς τὴν Φωκυλίδου,
μιμητικὴν, ὡς τὴν Ἡσιόδου. ἐν τῇ οὖν ἀμιμήτῳ καὶ ψιλῇ τοῖς
κεφαλαίοις ἀνάγκη τὸν ποιητὴν ἐπαγωνίζεσθαι, τοῖς σχήμασι καὶ
ταῖς ἐναλλαγαῖς ἐπικαλλύνοντα τὴν φράσιν, ὅπερ ἐποίησε πρῶτα μὲν
ἐν τοῖς τῶν πόλεων ἐπιθέτοις, καὶ τούτοις ἡκριβωμένοις· οὐ γὰρ 25
ἀνεξέλεγκτος ἦν περὶ χωρίων Ἑλληνικῶν διεξιών. καὶ ποτὲ μὲν τῷ
ἔναιον, ἄλλοτε δὲ τῷ εἶχον, ποτὲ δὲ δὲ τῷ ἐνέμοντο χρῆται· καὶ ποτὲ
μὲν τοὺς ἄρχοντας προλέγων ἐπιφέρει τὰς πόλεις, ὅτε δὲ τούναν-
τίουν. καὶ ποτὲ μὲν διὰ τέλους ἔξαριθμεῖ τὰς πόλεις, ὅτε δὲ κατ' ἐπε-
τομήν. νεῶν δὲ κατάλογος ἀντὶ τοῦ ἔξαριθμησις, ὡς κατάλογος 30
στρατιωτῶν. ἥρκται δὲ ἀπὸ Βοιωτῶν κατὰ μὲν Ἀρίσταρχον οὐκ ἔκ
τινος παρατηρήσεως, κατὰ δὲ ἐνίους, ἐπεὶ ἐν μεσαιτάτῳ τῆς Ἑλλά-
δος ἡ Βοιωτία· ἔστι δὲ αὐτῆς ἐξ ἀνατολῶν μὲν Εὔριπος, ἐκ δυσμῶν
δὲ Φακὶς, Βορείων δὲ Λοκρὶς, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας Ἀττική. ἡ ὅτι

6. * φυλὰς] φύλα

11. * ἐντάξεως] ἐκτάξεως

32. * ἐν] οὐ

μέγιστον εἶχε ναυτικὸν, ὡς Φοινίκων ἄποικος. ἡ ὅτι ἐν Αὐλίδι συνῆχθη τὸ ναυτικόν. ἡ ὅτι "Ἐλλην ὁ Δευκαλίωνος ἐν Βοιωτίᾳ φύκησεν. οὗτος δὲ ἥδης καὶ μεγαλοπρεπῆς ὁ κατάλογος, ὥστε καὶ πόλεις ἀμφισβητοῦσαι τοῖς Ὀμήρου ἔπεσι χρῶνται. Καλυδῶνα μὲν Αἴτωλοῖς ἔχαρίσατο, ἀμφισβητοῦσι πρὸς Αἰολέας, μησθεὶς αὐτῆς ἐν 5 Αἴτωλῶν καταλόγῳ. Ἀβυδηνοὶ δὲ πρὸς Σηστὸν παρ' Ἀθηναίων ἐκομίσαντο διὰ τοῦτο τὸ ἔπος "καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδον ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην" (836). Μιλησίοις δὲ πρὸς Πριηνεῖς ὑπὲρ Μυκαλησοῦ διαφερομένοις ἤρκεσε πρὸς νίκην τὰ ἔπη ταῦτα "οἱ Μίλητον ἔχον Φθειρῶν τὸ ὄρος ἀκριτόφυλλον, Μαιάνδρου τε ρόας, Μυκαλησοῦ τὸ ιο αἰπεινὰ κάρηνα" (868). καὶ Σόλων τὴν Σαλαμῖνα Ἀθηναίοις ἀπένειμε διὰ τὸ "Αἴας δὲ ἐκ Σαλαμῖνος ἄγε δυοκαΐδεκας νῆας" (557), προσθεὶς τὸ "στῆσε δὲ ἄγων οὐν Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες," καίτοι Μεγαρέων ἀντεχομένων τῆς νήσου.

"Ἀρνης τῆς Αἰόλου καὶ Ποσειδῶνος Βοιωτὸς, ἀφ' οὗ ἡ Βοιωτία, 15 οὗ Ἐτεωνὸς, οὗ Ἀρητλικος, Ἀλεκτρυών, Ἰππαλκμος, Ἀλεγγήνωρ· Ἀρητλύκου Ἀρκεσίλαος καὶ Προθοήνωρ, Ἀλεκτρυόνος Λήϊτος, Ἰππάλκμου Πηγέλεως, Ἀλεγγήνορος Κλονίος. πάντες δὲ ἄμα φύουν.

495. Κλονίος] τὰ εἰς ὃς κύρια τριβράχεα παραληγόμενα τῷ ι παροξύνεται, πλὴν τοῦ "Ανιος" Αλιος καὶ Κρόνιος καὶ Ξένιος. 20

496. οἱ θεὶς Ἄργειοις] ἀπὸ Τριέως. οἱ δὲ Θυρίην γράφοντες ἀμαρτάνουσιν.

Αὐλίδα] παρὰ τὸ τοὺς Ἀχαιοὺς ἐκεῖ αὐλισθῆναι.

497. Σχοῖνον] ἀπὸ Σχοινέως τοῦ πατρὸς Ἀταλάντης.

"Ἐτεωνόν] ἀπὸ Ἐτεωνοῦ τοῦ ἀπογόνου μὲν Βοιωτοῦ, πατρὸς δὲ 25 Ἐλεῶνος καὶ τῶν ἄλλων. ὅξυτόνως δὲ ὡς μελεδωνός. κολύκνημον δὲ ὄρεινην, ἡ τὴν πολὺ κυημὸν ἔχουσαν ἦτοι ὄρίγανον.

498. Θέσπειαν] ἀπὸ Θεσπειοῦ τοῦ Κηφέως, φθυγατέρες ἦσαν οὐ. Μυκαλησοὸς δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖσε τὰς Γοργόνας ἐλθούσας μυκήσασθαι. ἔστι δὲ καὶ ὄρος ἀντικρὺ Σάμου Μυκάλη. 30

Γραῖαν] ἀπὸ Γραίας τῆς Μεδεῶνος θυγατρὸς, Λευκίππου δὲ γυναικός. Ταναγραῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν, ὡς Εὐφορίων "οἱ πλόον ἡρησαντο καὶ ὄρκον Αἰγιαλήων."

6. * καταλόγῳ] καταλόγοις λοιο Eustathius p. 266, 20. Vera

24. τοῦ πατρὸς] * τοῦ Ἀθάμαντος scriptura est ὄρκους Αἰγιαλήων : de quo dixit Meinekius ad Euphorion. p. 115.

33. ὄρκον Αἰγιαλήων] ὄρμους αἰγια-

499. Ἀρμόν] ὅτι ἔκει κατεπόθη τὸ ἄρμα τοῦ Ἀδράστου, οἱ δὲ τὸ Ἄμφιαράου.

Ἐρύθρας] ὑπὸ τὸν Κιθαιρῶνα οὗτος ὁ τόπος. ἔστι δὲ ἀπὸ Ἐρυθρίου τοῦ νεωτέρου τῶν Ἀθαμαντιδῶν.

500. Ἐλεῶν] ἀπὸ Ἐλεῶνος τοῦ Ἐτεωνοῦ. 5

ἔξετειν τὸ ὑδάτινον μέτρον “Τλη ἔνι οἰκία ναίων.” ἔστι δὲ καὶ “Τλη ἐτέρα ἐν Λυδίᾳ” “Τμώλων ὥπο νιφόεντι, Τλης ἐν πίονι δῆμῳ” (Il. 20, 385).

503. Κορώνειαν—Ἀλίαρτον] Κόρωνος καὶ Ἀλίαρτος Θερσάνδρου τοῦ Σισύφου παῖδες, ἀφ' ὧν ὀνομάσθησαν αἱ πόλεις. 10

504. Πλάταιαν] ἀντὶ τοῦ Πλαταιᾶς, ἀπὸ Πλάτης τῆς Ὀγχήστου θυγατρός.

Γλίσαντ'] ἡ συνήθεια προπερισπᾶ τὸ ὄνομα, ἡ δὲ ἱστορία προπαρεῖνει.

505. ὑπὸ Θήβας εἰχον ἔүκτίμενον πτολεύθρον] πολίχνιον ἀκόνυ- 15 μον· οὐ γὰρ εὔλογον στρατεύειν Θηβαίους νεωστὶ ὑπὸ Ἀργείων πορθθέντας. ἡ ὅτι νεωστὶ ἦν οἰκισθεῖσα· διό φησιν ἔүκτίμενον.

506. Ὀγχηστον] οὗτος Βοιωτοῦ παῖς, διὸ ἐν τῷ τόπῳ πρώτος Ποσειδῶνος ἴδρυσατο ἵερόν.

507. Ἀρηνη] ἡ νῦν Χαιράνεια. ἐτέρα δὲ ἡ Λεοντάρη, ἡ ὑπὸ τὸν 20 Ἑλικῶνα, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ λέοντος.

508. Νῖσαν] Νῖσα Βοιωτίας, οὐ Μεγαρίδος. ἔστι δὲ ἐν Διονύσου ἐπιφανὲς ἵερόν. Ἀνθηδῶν δὲ παρὰ τὰ ἄνθη, ἡ Ἀνθίον τὸν Ποσειδῶνος· ἔστι δὲ παρὰ τὸν Εὔριπον.

509. πεντήκοντα νέες] ἀπὸ Φοινίκων εἰσί· καὶ Τίφυς γὰρ Βοιωτὸς 25 ὑπῆρχεν.

511. Ὁρχομενὸν Μινύειον] ἀπὸ Μινυοῦ τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου· δος Ἀρκαδίας Ὁρχομενὸς πολύμηλος.

“Ολμος Πορφυρίων Ἀθάμας οἱ Σισύφου παῖδες πρὸς τὸν Ἑλικῶνα πόλιν φύκησαν, ἦν ὀνόμασαν Ὁλμον. Ὁλμου δὲ νιὸς Μινύος, διὸ ἀφ' 30 ἑαυτοῦ Μινύας αὐτοὺς ἐκάλεσεν. τούτῳ παῖς ἦν Ὁρχομενὸς, διὸ τὴν πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνόμασεν.

i. κατεπόθη] κατεπάγη. Correxit Meinek. ad Euphor. p. 139 ex scholiis minoribus, in quibus καταπόθηται σὺν τοῖς ἄποις dicitur.

13. προπαροξύνει ex Eustathio]

περισπᾶ. Conf. Herodian. in schol. codicis Veneti A ad 12, 20.

24. * Ερύτην]

25. * Φοινίκων]

* Φοινίκης

29. * τὸν]

517. **Φωκήων]** Ὄρητος ὁ Σισύφου, εἰς "Τάμπολιν ἐλθὼν ἐπικουρῆσαι τοῖς αὐτόθι τοῖς Λοκροῖς πολεμοῦσι, καὶ νικήσας, ἥρξε τῆς χώρας αὐτός· οὗ νιὸς Φῶκος, ἀφ' οὗ Φωκέας αὐτοὺς ὀνόμασαν, οὗ 'Ορητίων, οὗ Ναύβολος, οὗ "Ιφιτος, οὗ Σχεδίος. τὰ δὲ δυτικὰ τῆς Φωκίδος 'Οζόλαι καὶ Λοκροὶ οἰκοῦσιν.

5

δύο Σχεδίοις παρ' 'Ομήρῳ "Σχεδίον Περιμήδεος νιόν" (Πλ. 15, 515) καὶ "Σχεδίον μεγαθύμου Ιφίτου νιόν" (Πλ. 17, 306). καὶ δύο Εύρυβάται κήρυκες, ὁ μὲν Ἀγαμέμνονος, ὁ δὲ Ὁδυσσέως. πάλιν τε δύο Εύρυμέδοντες, ὁ τε Ἀγαμέμνονος καὶ ὁ Νέστορος ἡγίονος.

519. **Κυπάρισσον]** Κυπάρισσος ἡ νῦν Ἀπολλωνίας, ἀπὸ Κυπαρίσ- 10 σου τοῦ νιὸν Μιννοῦ.

521. **Ἀνεμώρειαν]** ἀνεμώδη καὶ δυσχείμερον, παρὰ τὸ καταγί-
ζεσθαι ἀπὸ τοῦ κατοπτευτηρίου.

523. **Λίλαιαν]** τόπος παρὰ τὸν Παρνασσὸν, ἀπὸ Λιλαίας τῆς Κηφισοῦ θυγατρὸς, οὗ μέμνηται καὶ Ἡσίδος.

15

πηγῆς ἔπι] ἐπὶ ταῖς ἀκροχθίοις βρύσεσιν, ἃν καλοῦνται ποτάμιοι. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα μέτρῳ οὐχ ὑπόκειται.

526. **ἔμπλην]** ἔμπλελῆν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ χωρίς· "ἔμπλην αἴγιαλοῦ τε καὶ Ἀργεος."

527. **Οἰλῆος]** ψιλωτέον 'Οιλῆος· οὐ γάρ ἐστιν ἄρθρον. ὁ δὲ 20 Ἡσίδος διχῶς.

532. **Αὔγειας ὡς παρειάς**· ἡ γὰρ τοιαύτη ἀνάγνωσις Ιωνικωτέρα οὖσα συνήθης 'Ομήρῳ ἐστίν.

536. οἱ δὲ Εῦβοιαν ἔχον] ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων "Βοιωτῶν μέν," "αὐτὰρ Φωκήων." ὅδε δὲ, ἐπεὶ διαφόρως ὡς πρὸς τὴν πόλιν ὄνο- 25 μάζονται, διαφορὰν αὐτοῖς προσῆψεν· ἡ τὸ ὄμοιεδὲς ἐκκλίνων τῆς φράσεως. γίνεται δὲ ἀπὸ μὲν Ἐρεχθέως Κέκροψ, οὗ Μητίων, ἀφ' οὗ οἱ Μητιονίδαι, οὗ Χάλκων, οὗ "Αβας, δις Ἀβαντας αὐτοὺς ἐκάλεσεν, οὗ Χαλκώδων, οὗ 'Ελεφήνωρ.

537. **Χαλκίδα]** οὗτος ἀντικρύ ἐστιν Αὐλίδος παρὰ τὸν Εὔριπον 30 ὁ τόπος.

Εἰρέτριαν] καὶ αὕτη πέραν τοῦ Εὔριπου.

Ιστίαμαν] αὕτη ἐστὶν ἡ νῦν Ὄρεος καλουμένη.

3. * αὐτοὺς] αὐτοὺς

28. **Χάλκων]** "Αλκων dicitur ab

19. "Ἀργεος ex Callim. H. in Del. Ephoro apud Steph. Byz. s. v. 'Αθῆ-
73] δόστεος παι.

538. Κήρινθόν τ' ἔφαλον] τούτου γὰρ τὰ θεμέλια ὑπὸ θαλάσσης ἀλμίζεται. ἔστι δὲ περὶ τὴν παρὰ τὸ Αἴγαιον πλευράν.

542. Ἀγχέμαχος ὁ Εὐβοεύς φῆσι τοὺς Κούρητας ἐν Χαλκίδῃ οἰκῆσαι· συνεχῶς δὲ τοῖς ἀστυγείτοσιν ἐπολέμουν. ἐπεὶ δὲ οἱ πολέμοι τῆς κόμης ἀπτόμενοι κατέσπων αὐτοὺς, ὅπισθοκόμους γενέσθαι 5 φῆσι, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κείρεσθαι· διὸ καὶ Κούρητας ἀπὸ τῆς κουρᾶς κληθῆναι φῆσιν.

543. αἰχμηταῖ] καὶ ὁ χρησμὸς (Strab. 10 p. 689. c. schol. Theocriti 14, 48.) οὗτας περὶ αὐτῶν “ἄνδρες δουρίμαχοι ναίουσιν ὑδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.” ἦν δὲ παρ'. αὐτοῖς αἰσχρὸν τὸ τοξεύειν. 10

547. ὃν ποτ' Ἀθήνη] ἔξαίρει τὴν χώραν τῇ γενέσει, τῇ ἀνατροφῇ, τῇ τῆς βασιλείας μεγαλειότητι.

548. ζειδωρος] κυρίως ἐπὶ Ἀττικῆς τὸ ζειδωρος. δοκεῖ γὰρ ἐκεῖσε πρῶτον ἀναδοθῆναι καρπός. διὸ νῦν ὡς ἐπιθέτῳ ἔχρήσατο αὐτῷ. 15

550. ἔνθα δέ μιν] ἡ θεὸς γὰρ ἔχρησε τοῦτον τιμᾶν. θήλεα δὲ τῇ Ἀθηνᾷ θύειντιν· διὸ τὸ μέν οὐκ ἐπ' αὐτῆς.

552. Πετεῶ] Πετεώ. πλεονασμὸς γάρ ἐστι τὸ ὅ, ὡς Ἡρωδιανός.

553. τῷ δ' οὐ πώ τις ὁμοῖος] τοῦτο χαρίζεται αὐτῷ, ἐπεὶ μὴ εὐδοκιμήσει ἐν ταῖς μάχαις. 20

554. κοσμῆσαι] πρῶτος κόσμον πολέμου τὴν παράταξιν ὄντας μασεν.

557. δυσκαΐδεκα] τὸ δυσκαΐδεκα ὑφ' ἐν ἀναγυνωστέον· καὶ ἔστι ποιητικὴ ἡ χρῆσις. γράφει δὲ καὶ τὸν Σόλωνος λόγον, ὃς τινες, παραλόγως, τὸ ἵν' Ἀθηναίων ἴσταντο. ἐν γὰρ τῇ πρώτῃ οὐκ εἶχε 25 ποιῆσει τοῦτο, ἀλλ' ἡ ἀκολούθια οὕτως, οἷ δ' Ἀργος εἶχον.

559. οἱ δ' Ἀργος τ' εἶχον] ἀπὸ Ἀργου τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης τῆς Φορωνέως. διὰ δὲ τὸ πρῶτον φκίσθαι πρῶτον ἐτάχθη τῶν ὑπὸ Ἀγαμέμνονα· ἀφ' οὗ καὶ πάντας Ἐλληνας Ἀργείους καλεῖ. 30

561. Τροιζῆν] ἀπὸ Τροιζῆνος τοῦ Πέλοπος. λέγουσι δὲ τὴν Καλαυρίαν εἶναι.

9. ἄνδρες] In scholio Veneti A est ἄνδρες οἱ ναίουσιν

* δουρίμαχοι] δουρεμάχοι

31. λέγουσι δὲ τὴν Καλαυρίαν

εἶναι] Ad v. 562 refert Heynius (vol. 4 p. 691) ubi lectum esse

Νῆσον τὸ Λεγινάν τε. Buttmannus

ante λέγουσιν iuserit haec η δ' Ήλιον

562. Αἴγινα πλησίον Ἐπιδαύρου. ὁ δὲ Μάσης ἐπίνειον Αἴγινην. ἐκτέταται δὲ διὰ τὸ μέτρον.

564. Σθένελες] Προίτου Μεγασένθης, οὗ Ἀναξαγόρας, οὗ Ἰππόνοις, οὗ Καπανεὺς, οὗ Σθένελος.

565. Εύρυαλος] Βίαντος Περιάλκης, οὗ Ταλαὸς, οὗ Μηκιστεὺς, 5 οὗ Εύρυαλος.

566. Ταλαιονίδαο] ἀπὸ τοῦ Ταλαίων ἔστιν ἡ κλίσις. ἢ κατὰ πλεονασμόν ἔστι τοῦ οὐνι.

567. συμπάγτων δ' ἥγειτο] ὡς ἄριστος, ἢ κατὰ τὸν τῶν Φαιάκων νόμον “τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός” (Od. 8, 391). 10

569. Μικήνας] πόλιν Ἀργους, ἷς ἐβασίλευεν Ἀγαμέμνων, ἀπὸ Μικήνης υἱοφῆς Λακωνικῆς.

Μικήνων ἥρχεν Εύρυσθεύς. ἐπεὶ δὲ συμβαλὼν Ἀθηναῖοις ἐτελέντα, ίστῳσιν Ἀτρέα αὐτόθι διάγοντα, ἀμα Θυέστη ἐπὶ τῷ φόνῳ Χρυσίππου φυγόντα. 15

570. ἀφνειάν τε Κόρινθον] ἐμπόριον γὰρ ἦν τῆς Ἐλλάδος κατὰ Θουκυδίδην. ἥνικα δὲ ἥρωικόν ἔστι τὸ λαλοῦν πρόσωπον, Ἐφύρην αὐτὴν καλεῖ.

572. Ἀδρηστος] ἐκπεσὼν γὰρ Ἀργους παρὰ Πολύθρῳ τῷ μητροπάτορι ὕκει, καὶ ὑπέταξεν αὐτοὺς οὐκ εἰωθότας ἄρχεσθαι. 20

579. πᾶσι] οὐ τοῖς οἰκείοις μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἵνα καὶ τὸ “οὖνεκ’ ἄριστος ἔην” ἔχῃ αἰτίαν. διέπρεπε δὲ κάλλει καὶ μεγέθει. κυδιῷ δὲ οὐκ ἐπὶ πλούτῳ, ἀλλ’ ἐπ’ ἄρετῇ.

581. οἱ δ’ εἶχον κοίλην Λακεδαιμονα] Οἴβαλος ὁ Περιήρους ἥρχε Λακεδαιμονίου, οὗ Τυνδάρεως Ἰκαρος Ἀρη, καὶ νόθος Ἰππο- 25 κόων, δις συμφρασάμενος Ἰκάρῳ τὸν Τυνδάρεων ἀπελαύνει, καὶ ἥρχει πυλοῖς πλήθων νίοις. Ἡρακλῆς δὲ μετὰ τὴν ἐν Πύλῳ μάχην βύσων εἰς Ἀμύκλας κατὰ χρησμὸν ἐξέρχεται· Λικυμνίου δὲ τοῦ νίωνοῦ αὐτοῦ προελθόντος ἐπὶ θέαν Λακεδαιμονος, ἀναιροῦσιν αὐτὸν οἱ Ἰπποκωντίδαι θανάτου κυνὸς ἔνεκα. ἐφ’ οἷς Ἡρακλῆς ἀμα τῷ πατρὶ 30 κατακτείνας αὐτοὺς, τὴν ἄρχην Τυνδάρεῳ δίδωσι καὶ τοῖς παισὶ,

οὐκ οἰκεῖται, sumpta ex Eustathio
p. 287, 27.

2. * τὸ μέτρον] τὸ οπ.

7. * κλίσις] κλῆσις

25. Ἰπποκόων — Ἰπποκωντίδαι
Bekkerus] ιπποθών—ιπποθωντίδαι

28. Λικυμνίου δὲ τοῦ νίωνοῦ αὐτοῦ.
Scholiastae error, qui dicere debebat οἰωνοῦ δὲ τοῦ Λικυμνίου. V. schol. ad 1, 52 et Heyn. ad Apollod. vol. 2 p. 188.

Κάστορι καὶ Πολυδεύκει. ὃν μὴ στρατευσάντων Μενέλαος ἄρχει-
κοί λην δὲ, ὅτι περιέχεται ὑπὸ Ταῦγέτου καὶ Παρθενίου.

582. Μέσσην] τὴν Μεσσήνην λέγει. ὅτι γὰρ ὑπὸ Λακεδαιμονίους
αὐτὴν οὐδεὶς δῆλον ἔξι ὁ φησὶ “δῶρα τά cί ξεῖνος Λακεδαιμονίου δῶκε-
τὼ δ' ἐν Μεσσήῃ ξυμβλήτην ἀλλήλουν” (Od. 21, 15). 5

588. προθυμίησι πεποιθώς] βασιλεὺς ὃν ἑαυτὸν αὐτὸς διατάττει.
ἔξετειν δὲ τὴν μὲ διὰ τὸ μέτρον.

591. οἱ δὲ Πύλων] ἔξι Αἰόλου Κρηθεὺς, δις Ἰωλκὸν κατέσχε
Πελασγοὺς ἐκβαλόν. τούτου δὲ οἱ παῖδες Πελίας μὲν ἄμα Ἰάσονι
Ἰωλκὸν φέουν, Νηλεὺς Πύλων σὺν Ἀμυθάνῳ, Φέρης δὲ Φεράς. τρεῖς ιο
δὲ Πύλων εἰσὶν, Μεσσηνίας, Τριφυλίας, Ἀρκαδίας.

592. Αἴτιν] τοῦτο κύριον ἔστι, περὶ ἣς φησὶ “πόλις αἰτεῖα
κολώνη.” Ἡρωδιανὸς δὲ ἀναλογωτέραν φησὶ τὴν βαρεῖαν εἶναι τάσιν.
ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ Αἴτιντου. κατὰ ταύτην δὲ τὴν πόλιν ποσὶ περατός
ἔστιν ὁ Ἀλφείος, καὶ σφόδρα ῥῦη. βαρυτόνως λεκτέον τὸ αὐτόν. 15
ὄνομα γάρ ἔστι πόλεως. τὸ δὲ ὀξυτονούμενον ἐπίθετόν ἔστι καὶ
σημαίνει τὸ ὑψηλόν.

595. Θάμυριν] Θρᾶξ ἔστι, Φιλάμμυρος νιός* ἑαυτῷ δὲ ὥρισε
τῆς μὲν ἡττης τὴν πήρωσιν πρόστιμον, τῆς δὲ νίκης γάμον μιᾶς τῶν
Μουσῶν. φασὶ δὲ αὐτὸν τῶν ὀφθαλμῶν τὸν μὲν γλαυκὸν ἔχειν, τὸν 20
δὲ μέλανα. τότε δὲ τελείως τὸν ἔτερον ἀπώλεσεν.

596. πιθανῶς τῷ ὁμοιοτρόπῳ ἐνδιατρίβει. διδάσκει οὖν μὴ
πιστεῖσθαι πονηρὰς ὁμιλίας.

599. πηρὸν θέσαν] ὁ μὲν ποιητὴς ὀξυτόνως* οἱ δὲ Ἀττικοὶ ὡς τὸ
λῆπτος. οὐδὲν δὲ ἄρα ἡ τέχνη δίχα συνέσεως πρὸς μόνον ἄγουστα 25
ὄγκον. τὸ δὲ πηρὸν θέσαν ἀντὶ τοῦ τῆς τέχνης ἔκαυσαν καὶ
ἔκφρονα αὐτὸν ἐποίησαν. ἡ ἴσως περὶ τὴν φωνὴν ἔβλαψαν, πηρὸς
γὰρ καλεῖται ὁ κατά τι μέρος τοῦ σώματος βεβλαμμένος.

*οὐκ οὐδὲ ὄπως οἱ πολλοὶ ἐν τοῖς ἔπεσι τούτοις τοῖς περὶ τοῦ
Θαμύριδος, τοῖς οὕτως ἔχουσιν “αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, 30
αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν,” τὸ
πηρὸν ὀξυτονεῖν θέλουσι καὶ τὸν τὰς φρένας πηρωθέντα ἔξακούειν ἀπὸ

3. *Μεσσήνην] μεσσήνην hic et infra, pariterque Μεσσηνίας.

8. Κρηθεὺς — Ἀμυθάνῳ Bekke-
rus] κρηθεὺς—ἀμαθάνῳ

18. Φιλάμμυρος scripsi pro Phi-
λάμμυρος, quod consuetum librariis
vitium est, de quo dixi in Thesauro
vol. 8 p. 798.

τῆς λέξεως, τοῦ ποιητοῦ περὶ μὲν τοῦ Δημοδόκου εἰπόντος ὅτι ἡ μοῦσα αὐτῷ “δίδου ἀγαθὸν τε κακόν τε, ὁφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν,” περὶ δὲ Θαμύριδος ὅτι τὰ δυοῦ ἔπαθε κακὰ, τὸ τυφλωθῆναι καὶ ἐκλαβέσθαι τῆς μουσικῆς.

600. ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον] ἐπὶ μὲν τοῦ φυσικοῦ ἀφέλοντο, 5 ἐπὶ δὲ τοῦ διδακτοῦ ἐκλέλαθον δὲ γὰρ ἔμαθε τις, οὐκ ἀπόλλυσιν ἄλλως, ἀλλ' ἐπιλήθεται.

609. Ἀγκαίοι πάις κρείων Ἀγαπήνωρ] ἀπὸ Ἀρκάδος τοῦ Διὸς, οὗ Ἀμφιδάμας, οὗ Λυκοῦργος, οὗ Ἀγκαῖος, οὗ Ἀγαπήνωρ. ὡς 10 ἐπισήμων δὲ ὄντων, ἐκ τάφου καὶ ὄρους ἐσήμανε τὴν χώραν.

612. ἐπεὶ μεσογείους ὄντας εἰς Ἰλιον ἥγαγεν, λύει τὸ ζήτημα πόθεν εἶχον ναῦς.

615. Βουνάσιον] πόλις, ἡ δὲ χώρα Ἡλις. ὄροις δὲ αὐτοὺς περιγράφει, μὴ θέλων πάλιν τὰ κατὰ μέρος λεπτολογεῖν.

618. δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ] ἔδειξε τὴν διαιρέσιν τῆς ἀρχῆς, μὴ 15 εἰπὼν, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων, τοῖς δ' ἄμα τεσσαράκοντο.

619. Ἐπειοί] διηρημένως πρὸς τὴν πόλιν ὄνομάζονται, ὡς Ἀβαντες.

625. Δουλιχίοι] μία τῶν Ἐχινάδων τὸ Δουλίχιον. ὅτι δὲ πλησίον Πελεστονήσου, δῆλοι Τηλέμαχος πρὸς Νέστορα ἀπίσιον.

626. αἱ ναίουσι] ἀντὶ τοῦ ναίονται, ὡς τὸ “νῆσοι πολλαὶ ναιε- 20 τάουσι σχεδὸν ἄλλήλῃσιν” (Od. 9, 22).

620. διδάσκει ὡς ἀνηκέστου διαφορᾶς τῶν οἰκείων κρείσσων ὁ χωρισμός.

631. Κεφαλλῆνας] ἡ Κεφαλληνία παράκειται ταῖς Ἐχινάσιν. Κέφαλος γὰρ ὁ Δηϊόνος, φεύγων ἐκ Πρόκριδος διὰ τὸν τῆς γυναικὸς 25 ἀκούσιον φόνου, φκει ἐν Θύβαις· συστρατεύσας δὲ Ἀμφιτρύων, καὶ ταύτην γέρας λαβὼν, οὕτως ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν. ἐκ τούτου Κιλλεὺς, οὗ Ἀρκέσιος, οὗ Λαέρτης.

632. *Νήριτον] ὄρος Ἰθάκης. εἰνοσίφυλον δὲ καὶ πολυδενδρον, 30 ἐξ οὗ κατήνεμον καὶ ἴψηλόν ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

637. ὅτι ἥδη ἡ ἐκ χρωμάτων μίξις τῇ ζωγραφικῇ ἐπικολάσασα ἦν, αἱ δὲ τῆς Ὁδυσσέως ἔξηλλαγμέναι, ὅπως ὀλίγαι οὖσαι κανὸν διὰ τῆς χρίσεως τὸ ἐπίσημον ἔχωσι, καὶ ὅτε δέοι πλεῖν, μὴ σκορπίζοιντο. ἀμέλει καὶ μέστας αὐτὰς πρὸς κόσμον τῶν ἄλλων ἔταξαν (Il. 11, 805).

641. οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος] ἀστατος ἡ τύχη, ὅταν μάλιστα δι' 35 ἀσέβειάν τινες πορθοῦντο. προσπώλοντο δὲ Μελεάγρου οὗτοι.

642. διὰ τὸ προῦχειν αὐτὸν τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἵδιᾳ παρ' αὐτοὺς ἔταξεν.

645. Κρητῶν ἀκολούθως ἐπὶ τὴν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἰσθμοῦ θάλατταν μέτεισι, καὶ τὰς νῆσους αὐτῆς ὄνυμάζει.

647. Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον] πᾶσαι ἐν τῇ 5 ἀρχούσῃ τὸν τόνον ἔχουσιν. Λυκτὸν δέ τινες φασιν, οὐκ ὄρθως.

649. *Πορφυρίου. διὰ τί ἐνταῦθα μὲν πεποίηκεν “ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο,” ἐν δὲ Ὁδυσσείᾳ εἰπὼν ὅτε ἔστιν ἡ Κρήτη καλὴ καὶ πίειρα καὶ περίρρυτος, ἐπάγει “ἐν δ' ἄνθρωποι πολλοὶ ἀπειρέσιοι καὶ ἐνενήκοντα πόλης” (Od. 19, 174); 10 τὸ γὰρ ποτὲ μὲν ἐνενήκοντα, ποτὲ δὲ ἑκατὸν λέγειν δοκεῖ ἐναντίον εἶναι. Ἡρακλεῖδης μὲν οὖν καὶ ἄλλοι λύειν ἐπεχείρουν οὕτως. ἐπεὶ γὰρ μιθεύεται τοὺς μετ' Ἰδομενέως ἀπὸ Τροίας ἀποκλεύσαντας πορθῆσαι Λύκτον καὶ τὰς ἐγγὺς πόλεις, ἃς ἔχων Λεύκων ὁ Ταλῶ πόλεμον ἔβινεγκε τοῖς ἐκ Τροίας ἐλθοῦσιν, εἰκότως ἀν φαίνοιτο 15 μᾶλλον τοῦ ποιητοῦ ἡ ἀκρίβεια ἡ ἐναντιολογία τις. οἱ μὲν γὰρ εἰς Τροίαν ἐλθόντες ἔξι ἑκατὸν ἥσαν πόλεων τοῦ δὲ Ὁδυσσέως εἰς οἴκον ἥκοντος ἔτει δεκάτῳ μετὰ Τροίας ἄλωσιν, καὶ φήμης διηκούσης ὅτι πεπόρθηνται δέκα πόλεις ἐν Κρήτῃ καὶ οὐκ εἰσὶ πως συνφικισμέναι, μετὰ λόγου φαίνοιτ' ἀν Ὁδυσσεὺς λέγων ἐνενήκοντά- 20 πολιν τὴν Κρήτην, ὥστε εἰ μὴ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγει, οὐ μέντοι διὰ τοῦτο καὶ ψεῦδεται. Ἀριστοτέλης δὲ οὐκ ἀποκόν φησιν, εἰ μὴ πάντες τὰ αὐτὰ λέγοντες πεποίηνται αὐτῷ οὕτως γὰρ καὶ ἄλληλοις τὰ αὐτὰ παντελῶς λέγειν ἄφειλον. μήποτε δὲ καὶ μεταφορά ἔστι τὰ ἑκατόν, ὡς “ἐκ τῆς ἑκατὸν θύσανοι” (448). οὐ 25 γὰρ ἑκατὸν ἥσαν ἀριθμῷ. καὶ “ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης” (Hesiod. O. 454). ἐπειτα οὐδαμοῦ λέγει ὡς ἐνενήκοντα μόνα εἰσίν. ἐν δὲ τοῖς ἑκατόν εἰσι καὶ ἐνενήκοντα.

654. ἀγεράχων] ἄγαν γέρας ἔχοντων, ἐντίμων.

6. *Λυκτὸν δέ] λυκαστὸν δέ

7. *Πορφυρίου] ομ.

14. Λύκτον Hoeckius in libro de Creta] λέκτον.

Λεύκων] Λεῦκος diecit in scholio Odyss. 19, 74 et Eustath. p. 1860, 57.

Ταλῶ] τάλας. Correxi ex schol. Odyss., ubi codex Harleianus ταλῶ. Rectus nominis accentus est Ταλῶς, quem praecepit Ioannes Alex. Τον. παραγγ. p. 8, 36.

23. οὕτως] οὗτοι Thurot, Revue critique a. 1870, p. 152.

662. κατέκτα] διὰ βραχέος τοῦ ἀ· ἀποκοπὴ γάρ ἐστι τοῦ ἔκτανεν.

665. Ἐλληνικόν ἐστι τὸ μὴ φόνῳ φόνου λύειν, φυγαδεύειν δὲ τὸν ἄπαντα χρόνον ὅθεν Σόλων ἔτη πέντε ὥριστεν.

γάρ οἱ] τὸ οἱ ἀντωνυμία ἐστὶν, οὐκ ἄρθρον ἐλλειπτικὸς γάρ ἐστι δι τοῖς ἄρθροις ὁ ποιητής.

668. ἦδε ἐφίληθεν ἐκ Διός] τοῦτο πρὸς τὴν κοινὴν ὑπόνοιαν καὶ δοξαν· θεοφιλεῖς γάρ οἱ πολλοὶ τοὺς πλουσίους οἴονται.

671. ὅτε δύο σύμφωνα ἡ συλλαβὴ ἐπάγεται, περιγραπτέον αὐτῇ τῆς προτέρας τὸ σύμφωνον. 10

673. δις κάλλιστος] οὐδὲ ἐν πρὸς δοξαν κάλλος ἀγενές· Ἀχιλλέας δὲ ἀμφοτέροις κεκόσμηται. φιλέλλην δὲ ὁν πάντας ἀξιομήστους ποιεῖ καὶ πάντας ἐπανεῖ, ὅπως πιστεύοιτο, καὶ ἵνα τοὺς ἐν ἀνθρείᾳ καὶ σώματι καὶ κάλλει διαφέροντας εἰδῶμεν "Ελληνας.

674. μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα] ἀπήλλαξεν ἡμᾶς τῆς ζητήσεως τῆς πολυπράγμονος τοῦτο ἐπαγαγών.

677. Κῶν] ταύτην ἐλὼν Ἡρακλῆς μίγνυται Χαλκιόπῃ τῇ Εὔρυπύλου, καὶ ποιεῖ Θεσσαλὸν, οὗ μέμνηται οὗτος.

681. νῦν αὖ] ἐπιστρέφει ἡδικῶς τὸν κατάλογον ἐπὶ Ἀχιλλέα, δευτέραν ἀρχὴν καταλόγου ποιούμενος. ἐστι δὲ ἡ Θεσσαλία πεδίον μέγα καὶ κοιλον, πάντοθεν ὄρεσι καλυπτόμενον. τούτου πρώτος ἥρχε Θετταλὸς, ἀφ' οὗ καὶ ὀνομάσθη ὁν ἔκγονος Ἀμμων, ἐξ οὗ καὶ Ἀμμωνες οὗ Πελασγὸς, Φθίος, Ἀχαιός. ἄρχει δὲ Πελασγὸς ταύτης τῆς χώρας· Ἀργος δὲ ἀπὸ Ἀργείας τῆς αὐτοῦ μητρός. μετὰ δὲ θάνατον οἱ ἀδελφοὶ ἄρξαντες Φθίαν καὶ Ἀχαίαν ὠνόμασαν. ὥκει δὲ αὐτόθι καὶ Δευκαλίων ὁ τούτων κατά τινας ἔκγονος οὗ "Ελλην, δις "Ελληνας αὐτοὺς ὠνόμασεν.

683. Ἐλλάδα] οἱ μὲν πόλιν μίαν, οἱ δὲ πᾶσαν Φθιῶτιν δὲ καὶ βέλτιστον.

685. ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλέας] τοῦ πρακτικοῦ μόνου καὶ πολιτικοῦ ἤγειται, τὸ δὲ λοιπὸν ἔἄ.

692. ἔβαλεν] ἀπὸ μετοχῆς μετῆλθεν εἰς ρῆμα. ἀεὶ δὲ πρὸς Ἀχιλλέα προσκαθῶς ἔχει.

22. Ἀμμων—Ἀμμωνες] Λίμων et schol. Clinton Fast. Hell. vol. I Λίμων Eustath. p. 321: v. de hoc p. 19.

694. ἀνστήσεσθαι] ψυχαγωγεῖ ταῖς ἐλπίσι τοὺς ἀκροατάς. σὺν τῷ ὃ δὲ ἡ γραφή.

695. Φυλάκην] εἶς τὸν Αἰολιδῶν ὁ Δηϊών, οὗ Φύλακος, ἀφ' οὗ ἡ Φυλάκη, οὗ Ποίας, οὗ Πρωτεσίλαος καὶ Ἰφικλος.

697. *λεχεποίην] τὴν βαθείας βοτάνας ἔχουσαν, ἀφ' ὃν ἔστι 5 λέχος κατασκευάσαι, τουτέστι κοίτην ποιῆσαι.

699. ἔχει κάτα] ἀναστρεπτέον τὴν κατά πρὸς τὸ εἶχεν.

700. *ἀμφιδρυφής] τὸ ἀμφιδρυφής, ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατέξεσμένας ἔχουσα. τὸ δὲ δόμος ἡμιτελής ἦτοι ἀτεκνος, ἡ ἀφηρημένος τοῦ ἑτέρου τῶν δεσποτῶν, ἡ ἀτελείωτος· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς 10 γῆμασι θάλαμον οἰκοδομεῖσθαι. διὸ οἱ πολλοί φασιν ὅτι οἰκοδομῶν θάλαμον ἑαυτῷ ὁ Πρωτεσίλαος ἀπέκλευσεν ἐπὶ τὸν πόλεμον. βέλτιον δὲ εἰρῆσθαι ἡμιτελῆ διὰ τὸ μὴ γεγενηκότα παιᾶς πλεῦσαι. οἱ δὲ, ὅτι νεωστὶ γῆμας οὐδέπω τελείως τὰ κατὰ τὸν γεγαμηκότος οἴκον διεπράζατο, ἀλλὰ πρῶτον ἐστράτευσεν. 15

702. ἀποθρώσκοντα] ἀφορμῶντα διὰ τὸ πρόθυμον.

703. πόθεν γε μὲν] καίτοι ἔχοντες τὸν κοσμήσοντα. τῇ δὲ ἐπαναλήψει (709) οἰκτρότερον τὸ πάθος ἐποίησεν.

716. Μηδώνη] ἔξετεινε τὸ ἐ εἰς ἥ. Μεθῶναι δὲ τρεῖς, ἡ ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ ὑπὸ Φιλοκτήτην καὶ ἡ περὶ Τροιζῆνα. 20

721. ἐν νήσῳ] περὶ Τένεδον ἡ περὶ Ἰμβρον δηχθεὶς ὑπὸ ἐχίδνης εἰς Λῆμνον ἔξετέθη.

723. κακῷ ὕδρον] πρόσκειται τὸ κακῷ, ἵνα τὸ τοῦ ἥρωος καρτερικὸν δηλωθῇ. ὕδρον δὲ τοῦ χερτύδρου· οὗτος γὰρ τῷ σώματι σηπεδόνας παρέχει. λέγουσι δὲ κατέχειν αὐτῷ τὴν σῆψιν προσραυ- 25 νόμενον θαλάσσης ὕδωρ. ίστορεῖται δὲ ὅτι Φιλοκτήτης ἐν Λήμυνῳ καθαίρων τὸν θωμὸν τῆς Χρυσῆς καλουμένης Ἀθηνᾶς ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου, καὶ ἀνιαρῷ τραύματι περιπεσὼν κατελείφθη αὐτόθι ὑπὸ τῶν 'Ελλήνων· ἥδεισαν γὰρ τοὺς Ἡφαίστους ἱερεῖς θεραπεύειν τοὺς ὄφιοδήκτους. 30

724. μνήσεσθαι] φροντίσαι καὶ μνείαν παιήσασθαι. καλῶς δὲ προστέθειται· οὐδαμοῦ γὰρ ἔδειξε τῆς ποιήσεως πότε αὐτὸν μετεπέμψαντο. ταχέως δὲ οἱ 'Ελληνες ἔμελλον μνημονεύειν καὶ χρήζειν τοῦ Φιλοκτήτου, ἐπειδὴ εἴμαρτο χωρὶς τῶν Ἡρακλέους τοξῶν μὴ ἀλῶναι τὴν Ἰλιον. εἶχε δὲ ταῦτα ὁ Φιλοκτήτης, ἐσβέντα αὐτῷ ὑπὲ 'Ηρακλέους, 35

14. *γῆμας] οιπ. 15. πρῶτον] *πρότερον 17. *κοσμήσοντα] κοσμήσαντα

καθὸν μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου ὑφάψαι ἐν τῇ Οἴτῃ τὴν Ἡρακλέους πυρὰν ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ τοῦτο ἐποίησεν ὁ Φιλοκτήτης.

729. * κλωμακόεσσαν] τὴν τραχεῖαν καὶ ὅρη ἔχουσαν.

732. ἵητηρ' ἀγαθῶ] ἔθος ἢν τοῖς πάλαι βασιλεῦσι μανθάνειν τι τῶν χρησίμων ὃ καὶ οὗτοι ποιοῦσι καλῶς, ἵνα καὶ τοῖς ἴδιοις καὶ οἷς τοῖς ἐτέρων νοσῆμασι μάχονται.

735. Ἀστέρειον Τιτάνοιο τε λευκὰ κάρηνα] Ἀστέριον, ὅτι ἐφ' ὑψηλοῦ ἐστὶ τόπου· διὰ δὲ τὸ διαφανὲς οὔτως κέκληκε. Τιτάνοιο δὲ διὰ τὸ λευκὸν τίτανος γάρ ἡ κονία καλεῖται.

739. Ὁρθην, Ἡλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα] Ὁρθην ὡς το Σπάρτην Ἡλώνην δὲ ὡς κορώνην. ταύτην Ἡρακλῆς κτίζει ἐπὶ τῷ θανάτῳ Κενταύρων λευκὴν δὲ ὁξυτόνως· τῆς γάρ Ὁλοοσσόνος ἐστὶν ἐπίθετον.

743. * τοὺς Κενταύρους λέγει.

744. ἥδη εἰς Βαρβάρους ἥκαν ἔθυκῶς καὶ οὐκ ἀπὸ πόλεως αὐτοὺς 15 δονομάζει.

755. * ὄρκου γάρ—ἀπορράξ] ἐκεῖ γάρ ἀπερρηγμέναι δῖναι τοῦ Στυγὸς ὕδατος, ὥστερ ὄρκος θεῶν νομίζεται. ἀπορρᾶξ δὲ ὁξυτόνως μὲν ἀπορροή, βαρυτόνως δὲ ἀπόρρηγμα.

756. Μαγνήτων] Μάγνης εἰς τῶν Αἰολιδῶν ὑπὸ τὸ Πήλιον κτίσας 20 πόλιν ἀπὸ τῆς γυναικὸς Μελίβοιαν ἐκάλεσεν, ὑστερον δὲ τὴν πᾶσαν χώραν Μαγνησίαν οὖν Ἀλέκτωρ, οὖν Τειθρηδῶν, οὖν Πρόθοος.

760. οὗτοι] διὰ τοῦ οὗτοι συνεκεφαλαιώσατο τὸν κατάλογον, τῶν μὲν εἰρημένων μνήμην, τῶν δὲ ῥήθησομένων ἔφεσιν ἐργαζόμενος. ἀφορισμὸν δὲ τοῦτο καλοῦσιν οἱ ρήτορες. 25

761. * σύ μοι ἔννεπε Μοῦσα] ἐπὶ μὲν Τρώων οὐκ ἀξιοῖ Μοῦσαν καλεῖν· ἡ δὲ οὗτοι μὲν ἐφάμιλλοι, "Εκτωρ δὲ μόνος ἄριστος. παρὰ Μούσης δὲ τὴν ψῆφον ἔξαγει, ὥστε μὴ λυπεῖν ἡ χαρίζεσθαι δοκῆ. Εὐμήλουν δὲ ἵππους προκρίνει ὡς Θεσσαλικάς. καὶ εἰ προῦχουσι δὲ αἱ Ἀχιλλέως ὡς ἐκ θεῶν, ἀλλ' οὖν γε καὶ αὐτὰi Θεσσαλὸν ἡνίοχον 30 ἔχουσιν. σπέρματα δὲ προκαταβάλλει τῇ ἵπποδρομίᾳ καὶ τῇ ἀριστείᾳ τούτων τῶν ἵππων.

* καὶ ὁ χρησμός φησιν “ἴππον Θεσσαλικήν.”

763. οἰέτεας] οἰέτης ὡς εὐνέτης γαμέτης· συνεξηκολούθησε γάρ

11. * Σπάρτην] ἄρπην 19. * ἀπόρρηγμα] ἀπόρρημα 30. * αἱ] om.

αὐτοῖς καὶ τοῦτο. τὸ εὐρετής μόνον σεσημείωται. συντόμως δὲ πᾶσαν ἵππων ἀρετὴν καὶ ὁμοιότητα περιέλαβεν· διαφέρουσι γὰρ ἀλλήλων ἵπποις ἡλικίᾳ, χρόᾳ, μεγέθει, δυνάμει καὶ γένει. τὸ δὲ ὅρτριχας ἀντὶ τοῦ ὄμοχροας, οἰέτεας ὁμήλικας, ἐστας τοῖς νώτοις ὄμοιας.

5

σταφύλῃ] τὸ σταφύλῃ ὡς κοτύλῃ. ἐστι δὲ ἄμφω ἵσας τῷ νώτῳ ὡς σταφύλῃ μετρεῖσθαι, ὃ ἐστι λαοξικῷ διαβήτῃ, δις ἄμα πλάτος καὶ ὑψος μετρεῖ· ὁ δὲ διαβήτης μόνον πλάτος.

767. τὸ δόρυ, ἡ τὸν ἐκ σιδῆρου καυτῆρα. οἱ δὲ, μὴ φοβουμένας, ὡς λύπην φέρειν τὸ μὴ λυπεῖσθαι. οἱ δὲ, ἀπτοήτως φευγούσας. 10 ἀμεινον δὲ, ὡς ἐπιστάμενοι πεδίοιο. ἐπειδὴ δὲ ἴκανὸν πρὸς νίκην τὸ ἵππικὸν, καὶ θηλείας ἥγαγον, τοῦτο μὲν ἀφθονίας τοῦ γένους χάριν, ὅπως τε οἱ ἄρσενες ρυθμίζοντο μὴ ἔξοιστροῦσθαι—ἐστι γὰρ μάλιστα αἰσθόμενον ἵππος—, διά τε τὸ μὴ χρεμετίζειν ἐν τοῖς λόχοις.

773. *λαοί] οἱ τοῦ Ἀχιλλέως. δίσκος δὲ βαρύς ἐστι λίθος, δις 15 ἐρρίπτουν γυμναζόμενοι. τὸν γὰρ σιδηροῦν σόλωνα προσαγορεύουσιν.

774. δίσκοισιν τέρποντο] διδάσκει τοὺς εἰωθότας κινεῖσθαι μὴ ἀγυμναστεῖν. Λυκοῦργός τε γυμνοπαιδίας ὕρισεν, ὅπως μέμνοιντο καὶ παρὰ καιρὸν τῶν πόνων.

776. ἐλεόθρεπτόν τε σέλινόν] ἄλλο τοῦτο τὸ ἐλειον σέλινον παρὰ 20 τὸ πετροσέλινον, στραγγυσιριῶσι δὲ συμβάλλεται· στραγγυρία γὰρ ἀεὶ πολεμεῖ τοὺς ἀργοῦντας τῶν ἵππων.

*ἐλεόθρεπτον δὲ τὸ ἐν ἐλει τεθραμμένον.

779. φοίτων] τῇ γὰρ ἐπιθυμίᾳ τοῦ πολεμεῖν περιήσαν τὴν παράταξιν θεώμενοι.

25

780. ὥσει τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο] θείᾳ δυνάμει τὴν ἰσχὺν τῆς πορείας αὐτῶν παρέβαλε, καὶ διὰ μὲν τοῦ πυρὸς τὴν ἐκλαμψίν, διὰ δὲ τοῦ πᾶσα τὸ ταχὺ τῆς ἐπιδρομῆς ἐδήλωσεν.

783. Τυφωέος] φασὶ τὴν Γῆν ἀγανακτοῦσαν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Γιγάντων διαβαλεῖν Δία τῇ⁷ Ήρα· τὴν δὲ πρὸς Κρόνον ἀπελθοῦσαν 30 ἔξειπεν· τὸν δὲ δοῦναι αὐτῇ δύο φὰλ, τῷ ἴδιῳ χρίσαντα θορῷ καὶ κελεύσαντα κατὰ γῆς ἀποθέσθαι, ἀφ' ὧν ἀναδοθήσεται δαίμονος ἀποστήσων Δία τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ, ὡς εἶχεν ὄργης, ἔθετο αὐτὰ ὑπὸ

6. τῷ νώτῳ] *τὸ νώτον
- 8. *δ δὲ δ. μ. π.] cmt.

14. αἰσθόμενον] *πίσθόμενος
16. σόλων]^{*} σόλον

τὸ Ἀριμον τῆς Κιλκίας. ἀναδοθέντος δὲ τοῦ Τυφῶνος; "Ηρα διαλ-
λαγεῖσα Διὶ τὸ πᾶν ἐκφαίνει ὁ δὲ κεραυνώσας Αἴτην τὸ ὄρος
ἀνόμασεν. καλῶς δὲ καὶ τὸ φασί, ἵνα μὴ προσκρούοιμεν ὡς Ὁμη-
ρικῷ ὅντι τῷ στέχῳ. εὐφήμως δὲ τὸν τάφον εὐνὰς ἐκάλεσεν.

* Τυφῶν δὲ εἰς τῶν Γιγάντων, Γῆς ὧν νιὸς καὶ Ταρτάρου, πολέ- 5
μος δὲ τοῖς θεοῖς, ὡς φησιν Ἡσίοδος (Th. 821).

787. *πάρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ] τῶν μεβ' 10
"Ομῆρον παιητῶν πολλοί τινες τὴν αἰγιδὰ παραδιδόσιν ὡς ἴδιον
Ἀθηρᾶς ὥπλον" διὸ καὶ πλέον τῶν ἐπιθέτων ἀπ' αὐτῆς τίθεται τῇ
θεῷ. ὁ δὲ χρωμένην μὲν οὐδενὸς ἡσσον παρεισάγει ταύτη τὴν Ἀθηρᾶν, το
τῷ δὲ Διί φησιν αὐτὴν δοθῆναι παρὰ Ἡφαίστου σαφῶς οὕτω διὰ τῶν
ἐπῶν παριστάς "πρόσθεν δὲ κί" αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων εἰμένος ὡμοιν
νεφέλην, ἔχε δ' αἰγιδὰ θοῦριν δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ", ἷν ἄρα
χαλκεὺς Ἡφαίστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν," καθὸ δὴ καὶ
πυκνῷς αὐτὸν αἰγιόχον καλεῖ. ταύτην δὲ τὴν αἰγιδὰ παρασκευαστικὴν 15
ὑποτίθεται τῶν λεγομένων κατὰ τοὺς ἀνέμους αἰγιδῶν, ἃς καταγιδας
εἰώθαμεν προσαγορεύειν. "Ομῆρος μὲν γάρ οὕτω λέγει "ἢντε κινῆσῃ
Ζέφυρος βαθὺν λήγιον ἐλθὼν, λάβρος ἐπαιγίζων." νῦν γοῦν οὐκ ἄλλο τι,
τὸ αὐτὸ δὲ τὸ "λάβρος ἐπαιγίζων" βούλεται δηλοῦν. ἔλεγον δὲ αἰγιδας
τὰς νῦν καταγιδας τῶν σφοδρῶν καὶ συνεστραμμένων πνευμάτων καὶ 20
ἄμα καταρασσόντων, οἵον τι καὶ ἐν τούτῳ θεωρεῖται λέγων ὁ παιητής
"ἐν δ' ἔπεος ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἵσος ἀέλλῃ, ἢτε καθαλλομένη ἰσειδέα
πόντον δρίνει." Ἀλκαῖος δέ που καὶ Σασφὼ τὸν τοιοῦτον ἀνεμον
κατώρθη λέγουσιν ἀπὸ τοῦ κατωφερῆ τὴν ὄρμὴν ἔχειν τὴν δὲ τοῦ 25
Διὸς αἰγιδὰ συμβέβηκεν ὡνομάσθαι διὰ τῆς Ὁμῆρον ποιήσεως
ώσαντως τῇ κατὰ τοὺς ἀνέμους λεγομένῃ κατὰ μὲν αὐτὸν ἐκεῖνον
αἰγιδῖ, καθ' ἡμᾶς δὲ καταγιδῖ. παρασκευαστικὴν δὲ αὐτὴν τῶν
διμωνύμων εἰσάγεσθαι πνευμάτων, ὅτε ἐπισεισθείη κατὰ τὸ ἐναντίον.
ἐπισεισθείσης γάρ αὐτῆς καὶ καταρρηγνυμένης ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ μόνον
ἀπὸ τοῦ ψιλοῦ πνεύματος τοὺς ἐναντίους βλάπτεσθαι συμβαίνει, 30
κοινοροῦ δὲ πρὸς τὰς ὅψεις φερομένου παντελῶς ἐμποδίζεσθαι, οἷον
"καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἔλετ' αἰγιδὰ θυσσανόσσαν σμερδαλέην,
"Ιδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν, ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε,
τὴν δ' ἐτίναξε, νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούν." οἰκεῖα
γοῦν τοῖς ἀπὸ ταύτης φερομένοις πνεύμασι καὶ τὰ παρακείμενα αὐτῷ 35
συνεκπεφώνηται ἐν οἷς φησιν ὅτε ἔλαβε τὴν αἰγιδὰ τὴν μὲν Ἰδην

αὐτὸν καλίψαι τοῖς μέφεσιν, ἀστράψαντα δὲ μέγα μὲν ἐπιβροντῆσαι,
τινάξαι δὲ ἐκείνην. ὅτε δὲ κατ' ἐναντίον τοῦτο γίνεται τὸν τακεινοῦσθαι
μελλόντων, σαφὲς ἐκ τούτων “ ὅφρα μὲν ἀσπίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα
Φοῖβος Ἀπόλλων, τόφρα μάλ' ἀμφοτέροις βέλε' ἥπτετο, αὐτὰρ ἐπεὶ
κατένωκα ἴδων Δαναῶν ταχυπάλων.” εἴτα ἐπιφέρει “ τοῖσι δὲ θυμὸν 5
ἐνὶ στήθεσιν ἔθελε, λάθοντο δὲ θυρίδος ἀλκῆς.” ποτὲ δὲ διότι μὲν
ἐπέσεισε τὴν αἰγίδα τοῖς Ἀχαιοῖς ἀπὸ τῆς “ Ἰδης ὁ Ζευς οὐ παρέδωκε
ῥητῷ λόγῳ, τὸ δὲ γενόμενον ἐπ' αὐτῆς ἐσήμανε διὰ τοῦ συμβάντος
συνιστὰς τὸ προηγούμενον. λέγει γὰρ “ ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο,
τοὶ δ' ἂμ' ἔποντο ἦχῇ θεοπεσίῃ, ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος ὥστεν 10
ἀπ' Ἰδαιῶν ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν, ἥ δ' ἴδης ηὗν κονίην φέρεν.”
ἥ γὰρ εἰς εὐθὺν τῶν ηὗν τὸν κονιορτὸν φέρουσα θύελλα δῆλον ὡς ἔξ
ἐναντίον προσφέρεται τοῖς Ἀχαιοῖς. διὸ δὴ καὶ ἐπέζευξεν ἄλλως
“ αὐτὰρ Ἀχαιῶν θέλγε νόσον, Τρωσὶν δὲ καὶ “ Εκτορὶ κῦδος ὅπαξε.”
τοῦτο δὲ δεῖ νοεῖν συμβαῖνον τῆς αἰγίδος ἐπισεισθείσης· καὶ ἐπ' 15
ἄλλήλων δὲ πλειόνων ὁ παραπλήσιος ὑπάρχει τρόπος, ὥστε τοῖς
πάθεσι καὶ τοῖς πράγμασιν ὁμονύμους τινὰς ποιεῖν δαιμόνας εἰδωλο-
ποιουμένους εἰς κατασκευὰς μιθώδεις· ἐφ' ὃν οὐκ αὐτὸν τὸ ἀποτελού-
μενον δεῖ νοεῖν, τὸ δὲ παρασκευαστικὸν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἐνεργουμένουν
συμπτώματος, οἷον ἔρως ἐπὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ 20
κατὰ τὸ παρασκευαστικὸν εἶδος λεγομένου, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα,
πλοῦτος, ἔρις, ὕβρις, καὶ ὅσα ἂν τις ἀριθμήσει ῥᾳδίως. δεῖ γὰρ
παραθεωρεῖν τὴν τῶν τοιούτων διαφορὰν, ὡς ὅποταν εἴπωμεν, ὁ ἔρως
ἐνέβαλεν ἔρωτα τῷ δεῖνι ἥ πάλιν ἥ ἔρις ἔριν· τότε γὰρ ὡς θεὸν ἥ
δαιμονά τινα δεῖ νοεῖν παρασκευαστικὸν τοῦ ὁμονύμου συμπτώματος 25
ἥ πάθους. καὶ τὸ συμβαῖνον ἔξ ἐκείνου πάλιν ἀνάλογον πάθος ἥ
σύμπτωμα, καθάπερ ὁ ποιητὴς ἐν τούτοις δεικνύει “ οἱ δὲ ἵσαν,
ῆρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης καὶ πότνι 'Ενυώ, ἥ μὲν ἔχουσα κυδοῖμὸν
ἀναιδέα δηϊότητος.” νῦν γὰρ οὐχὶ τὸν ἐνεργῶς θεωρούμενον, ἀλλὰ τὸ
παρασκευαστικὸν τοῦ ὁμονύμου συμπτώματος μιθικῶς εἰδωλοποιού- 30
μενον. τὸ δὲ αὐτὸν κακὸν τούτων νοητέον “ Ζεὺς δὲ ἔριδα προΐαλλε
θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀγραλέην πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν
ἔχουσαν.” οὐδὲ γὰρ νῦν ἄλλο τι πάλιν, ἀλλὰ τὸν πόλεμον ἔχουσα
παραγίνεται τὸ παρασκευαστικὸν τοῦ κατὰ πρᾶγμα φαινομένου
πολέμου. καὶ γάρ ἐστιν ἐκεῖνος ὁ κατὰ τὸ μιθικὸν εἰδωλοποιούμενος 35
τοῦ κατὰ τὸ ἐνεργὲς θεωρουμένου πολέμου σημεῖον, ὁ δὴ νῦν προσαγο-

ρεύει τέρας. εἴη δ' ἀν οὗτος κυδοιμὸς μάχης ώς θεὸς οἶον ἔμπροσθεν θεωρούμενος, ὅπότε λέγομεν “ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊότητος.” ὡσαύτως ἐπὶ τούτου πάλιν δὲ δηϊότητος φησὶν εἶναι τὸ ἀπαράλλακτον ὑπάρχειν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐπὶ τῆς Βροντῆς καὶ ἀστραπῆς καὶ τῶν παραπλησίων ὥστε δεῖ νοεῖν ἔτερα 5 μέν τινα κατασκευάσματα παραπλευρικὰ τῶν ἐν ήμιν ἐνεργῶς ἀκούομένων, ἔτερα δὲ τὰ διὰ τούτων μὲν ἀποτελούμενα, καθ' δμωνυμίαν δὲ ἐνεργήματα, καθάπερ ὅταν εἴπῃ “βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῆ ἐναλίγκιος, ἢν τε Κρονίων χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήντος Ὀλύμπου, δεικνὺς σῆμα βροτοῦσιν, ἀρίζηλος δέ οἱ αἰγαίαι.” οὕτω γὰρ δεῖ τὸν νοῦν ἐκδέ- 10 χεσθαι, οἶον τὴν μὲν ἀστραπὴν λαβὼν ὁ Ζεὺς ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήντος Ὀλύμπου, οἶον ἐγκατασκεύασμά τι θεῖον. καὶ τοῦτο εἰκότως ἡμεῖς θεῖον ἐνοήσαμεν, ἀλλ' ὅπότε τῇ χειρὶ τινάξειν, οὖν διασεισθέντος ἀπέλαμψε τὸ τοιοῦτον φέγγυς. οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν ἔνοιαν ἔτι τὴν ἀστραπὴν παραλαμβάνομεν, ἀλλὰ τὴν μὲν ἀποτελοῦσαν, τὸ δὲ 15 ἀποτελούμενον. οὕτως ἐπὶ τῆς αἰγιδὸς ταῦτο δεῖ νοεῖν· ἢν μὲν ὁ Ζεὺς ἐπιστέίων κατασκεύασμά τι θεῖον, ἐτέρων δὲ τὴν ἀποτελουμένην διὰ τῆς κατ' ἐνέργειαν δμωνυμίας, ἢ τότε μὲν δμωνύμως αἰγὶς λέγεται, νῦν δὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας συνθείας καταγις· διὸ καὶ τὸ τοιοῦτον ἐπίφθεγμα τέταχεν ὁ ποιητὴς ἐπ' αὐτῆς κατὰ τὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος 20 λόγον “ἔσσεται ἡμαρ ὅταν ποτ' ὀλώλη” Ιλιος ἵρη καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐῦμελίω Πρίαμοι, Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος αὐτὸς ἐπιστέίησιν ἐρεμνὴν αἰγιδῖα πᾶσιν.” διὸ τρόπον γὰρ ἐπ' ἄλλων μερῶν τῆς ποιησεως τὴν λαίλαπα προσαγορεύων φανερός ἐστιν ἐρεμνὴν γὰρ αὐτήν φησι διὰ τὸ τοῦ πνεύματος ἀθροῦν καὶ ζοφῶδες, οἶον 25 ὅπόταν λέγῃ “αὐδε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι ἵσος ὅξεν κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,” τὸν αὐτὸν τρόπον οὐ παρ' ἄλλο τι δεῖ νοεῖν ἐρεμνὴν τὴν αἰγιδᾶ, κατὰ δὲ τὸ τῆς λαίλαπος οἰκεῖον, οἰσοὲς λαίλαπωδή λεγομένην τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἡ τῆς εἰσηγημένης καθ' Ὁμηρον αἰγιδὸς διάθεσις καὶ δύναμις οὕτως ἀν ἄριστα δειχθείη. 30

ἀλεγεινῇ] φροντίδος ἀξίᾳ. ἥδη δὲ τὸ δειλὸν τὸν Τρώων προανακρούεται ὁ ποιητής.

788. ἐπὶ Πριάμοι θύρησιν] πρὸ γὰρ τῶν βασιλείων ἢν τὸ ἐκκλησιαστήριον. ἡ δὲ βουλὴ ἵσως περὶ πολέμου ἀκούσασι τὴν μῆνιν Ἀχιλλέως. Πρίαμος μὲν οὖν διὰ γῆρας ἔσω διφέκει τὰ τοῦ πολέμου, 35 ὁ δὲ Ἐκτωρ διὰ θράσος ἔξω αὐτὰ ἐκρατεῖν.

789. πάγτες] παρὰ δὲ τοῖς Ἐλλησιν οἱ δυνατοὶ καὶ ἀριστοὶ ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμηρεῖς.

792. ποδωκείησι πεποιθώς] κωμῳδῶν τοῦτό φησιν, ἢ πρὸς τὸ προλαμβάνειν τὴν ἔφοδον τῶν πολεμίων.

796. ὃ γέρον] διὰ ταύτης τῆς ἐπιπλήξεως ἐμφαίνει ὅτι Πολίτης 5 ἔστιν. ἄκριτοι δὲ οἱ ἀναρίθμητοι.

801. τοῦτο ταράσσουσα αὐτούς φησιν, ὅπως ὡς περὶ πόλεως ἀμύνοντο.

805. τοῦτο πρῶτον εἴτα “πολλοὶ γάρ” (803) τὴν αἰτίαν προθέντος τοῦ ποιητοῦ, ὡς τὸ “ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη” (Od. 10, 10 226). ἀρχαικὸν δὲ τὸ κατὰ δοτικῆς τίθεσθαι τὸ ἄρχει. ἔδειξεν οὖν ὅτι θεοῦ κοινὸν καὶ ἀνθρώπου ἄρετή. καὶ μᾶλλον τοῦτο ἐν πολέμῳ διάφορον.

813. τὴν ἥτοι ἄνδρες] τὴν μὲν δημωδεστέραν ἀνθρώπους, τὴν δὲ ἀληθῆ θεοῖς προσάσπει. ἢ ὡς μουσοτραφῆς οἶδε τὴν τῶν θεῶν διά- 15 λεκτον. Βατίεια δὲ παρὰ τὸ βαίνεσθαι ἐν τοῖς πολέμοις.

816. κορυθαίολος] ποικίλος καὶ παρηλλαγμένος περὶ τὸν ὄπλισμὸν, ἢ τὴν κόρυν κινῶν. δι' ἔθνων δὲ, οὐ πόλεων, ὀνομάζει τοὺς βαρβάρους.

820. *'Αφροδίτη] ταύτης τὸ ἄγαλμα πλάττουσι κτένα φέρον, 20 ἐπειδὴ συνέβη ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξὶ κτῆφην λοιμώδη γενέσθαι, καὶ ξυρουμένων πασῶν γεγόνασιν αὐταῖς οἱ κτένες ἀχρεῖοι. εὐξαμένας δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνατριχωθῆναι, τιμῆσαι τε αὐτὴν ἀγάλματι κτένα φέρουσαν καὶ γένειον ἔχουσαν, διότι καὶ ἄρρενα καὶ θήλεα ἔχει ὅργανα· ταύτην γὰρ λέγουσιν ἔφορον πάσης γενέσεως, καὶ ἀπὸ 25 τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω λέγουσιν αὐτὴν ἄρρενα, τὰ δὲ κάτω θήλειαν. πλάττουσι δὲ αὐτὴν καὶ ἔφιππον, ὅτι ὁ Αἰγείας ὁ νιὸς αὐτῆς, πλεύσας μέχρι τῆς δύσεως, μετὰ τοῦτο ἵππῳ ἐπέβη καὶ τὴν μητέρα ἐτίμησε τοιούτῳ ἀγάλματι.

822. Ἀντήνορος υἱε] ἴσως ὑποκτεύων Αἰγείαν ὁ βασιλεὺς τούτους 30 αὐτῷ φύλακας ἔταξεν.

824. ὑπὰ τόδα] ἐμπροσθεν τοῦ ποδὸς, ἢν ἡμεῖς ὑπάρειαν καλοῦμεν.

*τουτέστιν ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἰδης· πόδα γὰρ μεταφορικῶς τὸ κατώτατον μέρος λέγει.

35

13. *διάφορον] ἀδιάφορον

825. μέλαν] τοῦτο κοινὸν ὑδάτων ἐπίθετον, ὡς “κυανώπιδος Ἀμφιτρέτης” (Od. 12, 60). καὶ Καλλίμαχος “Αἰσηπει ἔχεις ἐλικώτατον ὕδωρ.”

827. Πάνδαρος οὗτος ὁ Λυκάονος ἥγειτο τῶν ἐκ Ζελείας· ὃν τὴν 5
μὲν χώραν καλεῖ Λυκίαν, τοὺς δὲ οἰκήτορας Τρῶας.

* Πόρφυρίου. τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν] τοῦτο μάχεσθαι δοκεῖ τῷ “αὐτίκ’ ἐσύλα τάξον ἐνέζον ιξάλου αἰγὸς ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ’ αὐτὸς ὑπὸ στέριοισι τυχήσας” (Il. 4, 105). δηλοῦ γὰρ ἐκεῖ Πάνδαρον ἔσειται πετοιηκέναι τὸ τόξον. λύσιο δ’ ἀν καὶ λέξει καὶ ἔθει, λέξει μὲν οὕτως, τὸ γὰρ “φ’ καὶ τόξον αὐτὸς ἔδωκεν” δύναται ἐπὶ τὴν το 10 ταξικὴν μεταφέρεσθαι· ἔθει δὲ, ὅτι εἰδίσμεθα οὐχ ἐν ἔχειν ὄπλον, καὶ μάλιστα οἱ περὶ τινα τέχνην ἐσκουδακότες.

Πάνδαρος] τὴν τοξείαν μετωνυμικῶς. προσυνίστησι δὲ αὐτὸν κατὰ Μενελάου. τὰς δὲ εἰς ἄκρον εὐεξίας θεοῖς ἀνατίθησιν ὁ ποιητής.

* λύεται δὲ καὶ τῷ ἔθει. ὅτι εἰδίσμεθα οὐχ ἐν ἔχειν ὄπλον, καὶ 15 μάλιστα οἱ περὶ τινα τέχνην ἐσκουδακότες.

829. Πιτύειαν] διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ πιτύων.

830. λινοθώρηξ σφενδονήτης ἢ τοξότης.

831. Περκωσίου] ἐν Περκώτῃ τραφέντος. τὸ δὲ περὶ πάντων 20 οὐ δεῖ ἀναστρέφειν.

832. ἔασκε] διὰ βραχέος τοῦ ἀ. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σ̄ καὶ κ̄ παραγωγὰ ἱακὰ βραχείᾳ παραλήγεται.

833. φιλιστήρα] “Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λητέσται.”

834. Κῆρες] οὐδὲν ἄρα μαντικὴ μοίρας ἀντιτασσομένης.

836. Σηστὸς ἐναυτίον Ἀβύδου ἐν τῇ Θρακῷ Χερσονήσῳ. 25

838. τῇ ἐκαναλήψει ἐσημειώσατο τὸν ἥρωα ὡς λέξων περὶ αὐτοῦ. καὶ ὅτι διὰ τοὺς ἵππους ὀλεῖται (Π. 12, 110. 13, 384).

839. ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήγεντος. ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν.

841. Λάρισαν] ταύτην οἱ ἀπὸ τῶν Αἰολίδων μεταναστάντες ἔκτισαν διὸ Πελασγούς φησιν, ὡς ἀναθεν “Ελληνας ὄντας” καὶ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν σῶσαι τὰ στοιχεῖα μόνους “Ελλήνων φασίν.

844. *Πόρφυρίου. μάχεσθαι δοκεῖ τὸ “αὐτὰρ Θρήικας ἦγ” Ἀκάμας καὶ Πείρος ἥρως” τῷ “Ιφιδάμας Ἀντηνοριδῆς ἥντις τε μέγας τε, δε

2. Καλλίμαχος] Fr. 290, ubi v. λητέσται] οὐδένα pro οὐδένα corrēxi eis Schneider. p. 512.

6. *Πόρφυρίου] om.

23. Ἀρῆς γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν 649.

Stobaeo Flor. 8, 5. Est versus Sophoclis, de quo dixi ad fragm.

τράφη ἐν Θρήκῃ” (Il. 11, 221). ἕκεī γὰρ ὑποτίθεται τὸν Ἰφιδάμαντα βασιλέα τῶν Θρακῶν. ἡ δὲ λύσις ἐκ τῆς λέξεως· οὐ γὰρ οἱ περὶ τὸν Ἀκάμαντα πάντας τοὺς Θρᾷκας ἄγουσιν, ἀλλως τε ἐπεὶ εἴρηκεν “ὅσους Ἑλλήσποντος ἀγάρρος ἐντὸς ἔέργει,” ὥστε τῶν ἐκτὸς Θρακῶν καὶ τὸν Ρῆσον καὶ τὸν Ἰφιδάμαντα δύνασθαι βασιλεύοντας ὑπέρεις εἶναι βοηθούς. πάλιν δὲ τὸ “αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παιόνας ἀγκυλοτόξους” (848) ἐναντίον τῷ τὸν Ἀστεροπαῖον αῦθις ὑποτίθεσθαι τῶν Παιόνων βασιλέα (Il. 21, 154). λύσιτο δ’ ἀν τῷ καυρῷ τὸν γὰρ Ἀστεροπαῖον οὐκ ἀπεικὸς χρονίζοντος τοῦ πολέμου ἐλθεῖν ἄγοντα πάλιν τινὰς τῶν Παιόνων. τάχα δὲ καὶ τῇ λέξει διττὸν ἀποφαίνει γένος Παιόνων τοὺς μὲν γὰρ εἴρηκεν ἀγκυλοτόξους, τοὺς δὲ δολιχέγγεας.

καὶ πῶς Ἰφιδάμαντα καὶ Ρῆσόν φησιν ἀρχεῖν τῶν Θρακῶν; ἀλλὰ προστέθεικεν “ὅσους Ἑλλήσποντος” τῶν γὰρ Ἑλλησποντίων ἦτοι τῶν περὶ Μαρώνειαν ἥρχεν Ἀκάμας· ἐτέρων δὲ Ἰφιδάμας, 15 δις ἥλθε σὺν δυοκαΐδεκα μησίν· ἄλλων δὲ Ρῆσος, ἦτοι τῶν περὶ Λυδίαν.

848. οὗτοι τοξόται, οἵ δὲ ὑπὸ Ἀστεροπαῖον δολιχέγγεες. εἰκὸς δὲ τὸν Ἀστεροπαῖον χρονίζοντος τοῦ πολέμου ὑπέρειν, ὡς καὶ Ἰφιδάμαντα καὶ Ρῆσον.

851. Παφλαγόνων] ἀπὸ τῶν Εὐρωπαίων ἐπὶ τοὺς Ἀσιανὸς ἔρχεται.

λάσιον] μεταληπτικῶς τὸ συκετόν.

852. ἐξ Ἐνετῶν] παρὰ Ἐνετοῖς πρῶτον ἡ ἡμίονων καὶ ἵππων ἡ μῖξις ἐπενοήθη. ἀγροτεράων δὲ τῶν μάλιστα ἐν ἀγροῖς ἐπιτηδείων.

854. ὅτι ἡ παρθένος Ἀρτεμις ἀπολούεται ἐν αὐτῷ.

855. Ἐρυθίνους] ὡς Ἀκραγαντίνους. παραδηλοῦ δὲ τὴν ἦν ἔχουσας τόπου θέσιν.

856. οὗτοι γὰρ οἰκεῦσι γῆν ὑπὸ θαλάσσης ἐξωσμένην.

862. Φρύγας] τοὺς Φρύγας ὁ ποιητὴς διαστέλλει. ὁ δὲ Αἰσχύλος 30 συνέχεεν. οὗτοι δὲ τῆς μικρᾶς εἰσὶ Φρυγίας· ἡ δὲ μεγάλη παρὰ τῷ Σαργγαρίῳ κεῖται.

864. Μέσθλης] μέδω μέστρης Μέσθλης, ὡς φύτρη φύτλη.

867. βαρβαροφάνων] ὅτι Κρητῶν ἄποικοι ὄντες ἐκρήτωσαν τὴν

6. * δὲ τὸ] δὲ τὸ αὐτό

25. * ἐπενοήθη] om.

34. ἐκρήτωσαν] Sic etiam codex Lips., quod ἐκρήτισαν scribendum

Ἐλληνίδα φωνήν. ἡ βαρβαροφωνεῖν ἐστὶ τὸ τοὺς ἐπιμυγνυμένους
Ἐλλησι βαρβάρους ἐλληνίζειν μὲν διδάσκεσθαι, τῇ φωνῇ δὲ μὴ
καθαρεύειν. ἡ ὅτι μεγαλόφωνοι ὑπῆρχον.

868. Φθειρῶν ὄρος τὸ πιτυῶδές φησιν· φθείρ γὰρ ὁ τῆς πίτυος
καρκός. 5

869. Μαιάνδρου] ὁ γὰρ Μαιάνδρος σκολιός ἐστι καὶ πολλὰς
ἐκροᾶς ποιούμενος. Μυκάλη δὲ ὄρος ἀντικρὺ Σάμου. ἐστι δὲ καὶ ἐν
μυχοῖς Καρίας ἔτερος.

872. δε καὶ χρυσὸν ἔχων] προανεφώνησεν, ἵνα μὴ ἔτι αὐτοῦ
μητροῦ. Εὔφορβος μέντοι καὶ Γλαῦκος χρυσᾶ ὄπλα ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ
οὐ κωμῳδοῦνται, ἐπεὶ μὴ γυναικεῖα τὰ αὐτῶν ὡς τὰ τούτου.

876. Σαρπηδών] εἴσει νῦν τὸ γένος αὐτοῦ, ἵν' ἐν ἄλλῳ τόπῳ
μνείαν τούτου ποιούμενος πρὸς πλείονα αὐτὸν ποικιλίαν ἔχῃ.

877. Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος] πᾶσα πρόθεσις μεταξὺ κυρίου καὶ
ἐπιθετικοῦ τῷ κυρίῳ ἐπεται κατὰ Ἀρίσταρχον, κατὰ δὲ Πτολεμαϊον 15
τῷ προσηγορικῷ, κατὰ δὲ Ἀπολλώνιον πάντως ἀναστρέφεται. στικ-
τέον δὲ ἐπὶ τὸ δινήεντος, ἐπειδὴ εἰρμός ἐστι τῶν ἔξης. ἐπὶ μέντοι
τοῦ τέλους τῶν ἄλλων ποιημάτων οὐκέτι σιωπὴ γὰρ ἐκδέχεται.

ΕΙΣ ΤΗΝ Γ.

1. ἔκαστοι] πῶς ἐπὶ δύο στρατιῶν τὸ ἔκαστοι ἔταξεν; ἡ ὅτι 20
κατὰ ἔθνη καὶ φυλὰς διεκοσμήθησαν ἡ ἀντὶ τοῦ ἐκάτεροι, Τρῶες
τε καὶ Ἐλληνες, ὡς τὸ “δευδίλλων ἐς ἔκαστον” (Π. 9, 180). δύο
γὰρ οἱ πρέσβεις. ἐστι δὲ Ἀττικόν.

2. κλαγγῆ τ'. ἐνοπῇ τ'] κλάζω κλαγγή, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ
ἔνὸς γ κλαγγή. ἐνοπῇ δὲ τῇ εἰς ὀπὴν ὥτων φέρεσθαι δυναμένη βοῆ. 25
τὸ μέντοι διάκενον τῆς πορείας ἀναπληροῦσιν αἱ παραβολαί. ἀμφο-
τέρας δὲ τὰς στρατιὰς διατυποῖ, καὶ μέχρι τέλους οὐκ ἔξισταται
τοῦ ἥθους· “ὣστ' ὅιες πολυπάμονος” (Π. 4, 433.) καὶ “ἐς Τρώων
ὅμαδον κίε” (Π. 7, 307).

3. οὐρανόθι πρό] καὶ τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον καὶ τὸν ἀπὸ νεφελῶν 30

foret cum Lobeckio ad Phryn. p. κότων.

380, nisi praestaret ἡχρήστωσαν,
quod legit Eustathius p. 367, 40.
In scholiis minoribus est ἡχρηστη-

20. * στρατιῶν] στρατιωτῶν

28. πολυπάμονος] πολυπάμονος

εἰς οὐρανὸν οὗτον καλεῖ. παρέλκει δὲ ἡ πρό, τὴν δὲ τοῦ λόγου ἀπόδοσιν εἰς τὸ ἥντε περ. εἴτα φησιν ὅτι μετὰ τοσαύτης πορεύονται κραυγῆς ὅσης αἱ γέρανοι.

4. ἀθέσφατον] ὃν οὐδεὶς ὕσσος ἐστὶν ἔρμητεύει λόγος.

5. κλαγγῆ—ἐπ' Ὀκεανοῦ ροάων] ἀντὶ τοῦ εἰς ρόας, Ἀττικῶς. 5 τὸ ἀδιάλειπτον δὲ τοῦ θορύβου δηλῶν πολλάκις ὄνομάζει τὴν κλαγγήν. τὰ δὲ δειλότερα τῶν ζών φωνητικώτερα μᾶλλον τῶν ἀνδρέων.

6. Πυγμαίοισι] τῷ ξένῳ τῆς ἱστορίας ψυχαγωγεῖ τὸν ἀκροατήν. θεν καὶ τὸν θρῦν ἐπ' ἀπειρον αὐξεῖ. φησὶ δὲ Ἐκάτων μετὰ σχημάτων κριῶν τοὺς Πυγμαίους ἔξερχομένους πολεμεῖν αὐταῖς, αἱ 10 καταφρονοῦσαι τοῦ μήκους συνείρουσι πόλεμον.

8. οἱ δ' ἄρ' ἵσταν σιγῇ] ταύτης ποῦ τῆς παραβολῆς ἡ ἀπόδοσις; ἡ τάχα εἰς τὸ Τρῶες μὲν κλαγγῆ ἐνοπῇ τ' ἵσταν, οἱ δ' ἄρ' ἵσταν ἥντε περ, ἵνα τὸ ἥντε ἀπόδοσις ἦ. ἐπεὶ δὲ πολλάκις καὶ κατάπληξις σιωπὴν ποιεῖ, τὸ μένεα προστέθειται. 15

9. ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν] τοῦτο γὰρ ἐν ταῖς φάλαγξιν σκέπει γὰρ τὸν ὑπερασπίζοντα ἔκαστος ὡς αὐτὸν, κάκεινος τοῦτον.

11. ποιμέσιν] οὐ τοῖς βουκόλαις, ἐπεὶ μὴ νέμουσιν ἡμέρας διὰ τοὺς οἴστρους.

*νυκτὸς ἀμείνων] τὴν ὁμίχλην φησὶ τοῖς μὲν ποιμέσιν ἀσύμφορον 20 εἶναι, τοῖς δὲ κλέπταις κατὰ πολὺ καὶ νυκτὸς ὀφελιμωτέραν, ἐπεὶ τῆς μὲν νυκτὸς ὥρισμένον ἔχοντος καιρὸν ἐν ἀσφαλείᾳ φυλάττεται τὰ βισκήματα, τῆς δὲ ἡμέρας ἐσκεδασμένοις τοῖσδε κατὰ τὰς νομὰς, ὅπόταν ἔξαιφνης ἐπέλθῃ ὁμίχλη, εὐκόλως αὐτὰ ἀφαιροῦνται.

12. ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν] ἀόριστα ταῦτα, ὡς τὸ “ὅσον τε 25 γέγωνε βοήσας” (Od. 5, 400).

13. Ἀριστοφάνης γράφει κονισάλον ὥρνυτ’ ἀελλής. ἄριστος δὲ κριτής ὄμοιοτήτων Ὅμηρος· ὁμίχλη γὰρ καὶ κονιορτὸς ὁμόχροα καὶ ὄμοίως ἐπιπροσθοῦντα τοῖς ὅμμασιν.

16. προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆ,] τὸ δίκαιον νομοθετεῖ· οἱ 30 γὰρ αἴτιοι προασπίζουσιν, ἐγείρει τε τὸν ἀκροατήν, προκινδυνεύοντα εἰσάγων τὸν πλείστων κινδύνων ἐτέροις αἴτιοιν. ὁ δὲ μέν τὸν δέ ταῦθα οὐκ ἐπάγεται. διὰ τί δὲ θεοειδέα φησὶ τὸν πάσαις κακίαις χρώμενον; τοῦτο γὰρ ἐγκωμιάζοντος δόξειν εἶναι καὶ ἀποσεμνύοντος

9. μετὰ σχημάτων] *ἐπὶ σχημάτων. ἐπὶ σχήματι Ηευπίου, ἐπὶ διημάτων Bekkerus.

τὸν ἄνδρα. λεκτέον δὲ ὅτι, εἰ μὲν πάντα ἐπαινῶν ἐφαίνετο τὰ ἐν τούτῳ, δικαία ἦν ἢ μέμψις· ἐπαινεῖ δὲ αὐτοῦ τὴν μορφὴν, ἵνα καὶ ἐπὶ τὸν ψεκτῶν νομίζηται ἀληθεύειν. εἴτα καὶ μεῖζον κατασκεύα-
ζεται τὸ μῆσος, εἰ τοιοῦτος ὁν τὴν μορφὴν κατασχύνει.

18. τὸ αὐτάρ παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ τοῖς ἄλλοις οὐκ ἐπάγεται τὸ 5
ἄρθρον. ὅμως οὖν ἔστι καὶ τοῦτο τῆς Ὄμηρικῆς συνηθείας· ἔθος
γὰρ αὐτῷ περὶ τοῦ αὐτοῦ διαλεγομένῳ μεσολαβεῖν τὸ ἄρθρον, ὡς καὶ
περὶ ἄλλου λέγων ποιεῖ “Σαρπηδὼν αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτεν, οὐ δὲ
Πηδασον” (Πλ. 16, 466). ἐπιφέρεται δὲ τὸ δοῦρε δῆθεν, ἵνα, εἰ ἀπο-
τύχῃ τοξεύων, προσπεσὸν μάχοιστο. 10

19. προκαλίζετο] τῇ φαντασίᾳ, οὐ τῷ λόγῳ “αὐτὸς γάρ”
φησιν “έφέλκεται ἄνδρα σῖδηρος” (Od. 16, 294). κραδαίνων
τοίνυν τὸ δόρυ προεκαλεῖτο τοὺς τῶν Ἀργείων ἀρίστους εἰς μάχην· ἥ
τοὺς ἀριστεῖς τῶν Τρώων προετρέπετο κατὰ τῶν Ἐλλήνων. ἔθος δὲ
θραυσδείλων κωμῳδεῖ διὰ Πάριδος, Δόλωνος, Θερσίτου, Ἔκτορος,
καὶ τὸ μὲν προπετεῖς ἐν ἐπαγγέλμαστι, τὸ δὲ δειλὸν ἐν πράξει, τὸ δὲ
ἐποκειδιστον ἐν τέλει. 15

* ἐξήγηται πῶς Ἀλέξανδρος προκαλεῖται τοὺς ἀρίστους
τῶν Ἐλλήνων δειλὸς ὁν τὰ πάντα καὶ οὐδὲ ὀπλίτης, ἀλλὰ
τοξότης. λύσις· ἔνοι μὲν οὖν φασὶν ἀλαζονεύεσθαι αὐτὸν τὰ ἀδύ-
νατα, φοβεῖσθαι δὲ τὰ τυχόντα· οἱ δὲ, ὅτι συγκεκλεισμένοι ὑπὸ
Ἀχιλλέως οἱ Τρῶες τοὺς τῶν Ἐλλήνων ἀρίστους οὐκ ἔδεισαν. ἐμοὶ
δὲ δοκεῖ ὅτι κωμῳδεῖν ἐπανηρημένος ὁ ποιητὴς καὶ σχῆμα τῆς ὀπλί-
σεως καὶ θάρσος ἀλλότριον τῶν ὀπλων αὐτῷ προστέθεικεν, ἵνα ἐκ τοῦ
μέλλοντος φόβου μεῖζον προσοφλήσῃ τὸν γέλωτα. 25

21. Μενέλαος] οὗτος γὰρ ἦν μόνον ἔστως καὶ τὸν ἀδικήσαντα
ζητῶν ὁ δὲ ἀλαζονείᾳ ἐπτομένος.

22. τὸ σῶμα Ὄμηρος μὲν ἐπὶ νεκροῦ, οἱ δὲ ἄλλοι καὶ ἐπὶ ζώντων.
λέγει δὲ ἐκεῖνον, ἥ διν αὐτὸς νεκρὸν εἰργάσατο, ἥ τὸν τοξευθέντα, καὶ
ὁ μὲν ἐλάφῳ καὶ τεθνεώτι παρείκασται, οὐ δὲ λέοντι καὶ πεινῶντι· 30
μέγα δὲ πρὸς θάρσος καὶ δειλίας ὄνειδος. αἴγα δὲ, διότι καταφερήσει
καὶ κεραυνόρος ὁ τράγος· τοξότης δὲ καὶ ὁ Πάρις.

* κεραύν] ἔλαφος εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τοὺς ὄφεις, οἷονεὶ ἔλοφός

7. * τοῦ αὐτοῦ] τοῦ ομ.

ἀρίστων. V. Porson. ad Eur. Med. 5.

14. ἀριστεῖς] * ἀρίστους. Recte
vero ἀριστέων ad 9, 168, ubi alii

15. Δόλωνος] * Ἰρον
24. * αὐτῷ] αὐτοῦ

τις ὅν τούτους γὰρ ἐσθίων καθαίρεται φυσικῶς. ὅτε γοῦν ἀφανεῖς ὕσιν οἱ ὄφεις, αὐτὸ τὸ κέρας αὐτοῦ προστρίβει εἰς πέτραν, θερμαινόμενον δὲ ποιεῖ τὴν ἀναθυμίασιν, ἵς μεταλαμβάνοντες οἱ ὄφεις τῶν φωλεῶν ἔξιασιν εὑδέωσ.

24. δύναται ἐπὶ τοῦ πεινάντος καὶ στιγμὴ καὶ ὑποστιγμὴ εἶναι· 5 οὐ γὰρ συναπτέον τοῖς ἔξης. χαλεπὸς δέ ἐστι πεινῶν, ὅσον ἥμερος βεβρωκώς τὸν γὰρ ἄλλων ἐστὶ θερμότερος. ὥσπερ οὖν τοῦτον παρεξίνει λιμὸς καὶ εἰς ἀπερίσκεπτον κίνδυνον, οὕτως καὶ νέον ἄνδρας πολεμίου ζῆλος εἰς ἀνεκλόγυιστον ἀγῶνα προτρέπεται.

28. ὀφθαλμοῖσιν ἰδάν] πρώην γὰρ ἀναπολῶν αὐτὸν τῇ διανοίᾳ, νῦν 10 τῇ θέᾳ πρὸς ἐρεθισμὸν ἐδέξατο. .

29. ὄχέων] ἀπὸ τοῦ ἔχω ὄχος, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦτο· ὅθεν καὶ τὸ “ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο” (Π. 5, 745).

31. φανέντα] φανέντα μόνον, οὐδὲ μαχόμενον. διὰ δὲ τοῦ ἐξ ὄχέων πέφρακεν ἐν σχήματι ὡς ἴπτεὺς ἦν ὁ Μενέλαος. 15

33. ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα] ἀνωτέρῳ περὶ τοῦ λέοντος ἐξειργάσατο, οὐ τοῦ ἐλάφου· τοῦ δρῶντος γὰρ ἦν ἡ εἰκὼν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν ζῴων καὶ πόρρωθεν ὄραται μεγέθει ἡ φωνῇ, ὄφις δὲ ἐγγὺς γεγονότι παραδόξως ὄραται· δὲ συνέβη Ἀλέξανδρῳ.

34. γυῖα] πάντα τὰ μέλη, ὡς τὸ “ἀπὸ πραπίδων ἥλῳ ἵμερος ἥδ’ 20 ἀπὸ γυίων” (Π. 24, 514).

35. ἀψ] συνωνύμως τῷ παλίνορσος.

Ὥχρος] ὥσπερ τὸ μῶμος, ὥχρος ὥχρος Ὥχρος.

Ἄρισταρχος εὐδετέρως, ἔν τισι δὲ θηλυκῶς. τὸ δὲ παρειά ὡς τὸ ἀγαθά· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν θηλυκῶν Ἰωνικῶς μεταποιούμενα εἰς οὐδέ· 25 τερον γένος φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον, ἡ πλευρά—τὰ πλευρά. οὕτως οὖν καὶ τὸ παρειά παρῆκται.

36. Τρώων ἀγερώχων] λίαν γέρας ἔχόντων ἀμεινον δὲ ἐνταῦθα τὸ μεγαλοφρόνων.

37. Ἀτρέος νιόν] διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς Μενελάου καὶ τὸ 30 τούτου παρεδήλωσεν ἀδεές ἐν σχήματι.

39. *ἐκ ποίας αἰτίας τὸν Ἀλέξανδρον ὀνειδίζων τοιαῦτα προφέρει “Δύσπαρι, εἴδος ἀριστε, γυναιμαθὲς, ἡπεροπευτὰ, αἴδ’ ὄφελες” καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λοιδορίας; λοιδόρου γὰρ πάθος τὸ μετὰ ἐννέα

Ι. ἄν] * οὖσα

22. * τῷ] τὸ

ἔτη εἰς τοιαύτας λοιδορίας ἐκκίπτειν. καν τοιοῦτος δὲ οὐ, διὰ τέ
εἰς τοιαύτας κατηρέχθη ζητοῦσι. τὸ μὲν γὰρ ὅτι γυναιμαῆς καὶ
ἡπεροκευτῆς, δ σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα, ἐξ ὧν δέδρακε περὶ τὴν
Ἐλένην εἶχεν ὄνειδίζειν, τὸ δὲ “ἢ οὕτω λώβην τ’ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον
ἄλλων” καὶ τὸ ἀριστέα μὲν αὐτὸν ὑπολαβεῖν καὶ πρόμον τοὺς 5
“Ελληνας, χαίρειν δὲ ὅτι οὐκ ἔστι βίη ἐν αὐτῷ, πόθεν στοχάζεται
ὅτι ἀριστέα καὶ πρόμον αὐτὸν εἴναι ὑπενόουν, καὶ πάλιν ὅτι ἔγυνοσαν
δειλὸν ὄντα καὶ ἀνανδρον, νῦν τε διὰ τί ταῦτα προφέρει; οὐ γὰρ
δὴ ὥσπερ “Ομηρος πρώτην μάχην ταύτην ὑφίσταται ἐν ποιήσει
καὶ ταῖς ἀληθείαις πρώτη θῆν, ἵνα λόγον ἔχῃ ὁ τοῦ Ἐκτορος ὄνει- 10
δισμὸς, εἰ μὴ ἄρα λοιδορον ἐπιδεῖξαι βούλεται καὶ ὄργιον ἄλλως
τὸν Ἐκτορα. ῥητέον οὖν ὅτι, ἐπεὶ συνέμιξαν ἄλλήλοις θέλοντες,
φησὶν ὅτι “Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος παρδαλέην ὕμοισιν
ἔχων” καὶ τὰ λοιπὰ, “Ἀργείους προκαλίζετο ἀντίθειον μαχέ-
σασθαι” (Il. 3, 16–20). ὁ δὲ ἐν τοῖς προμάχοις γινομένος καὶ 15
προκαλούμενος πάντας τοὺς ἀριστέας εἰς μάχην ὑποληφθείη ἀν
ἀριστεὺς εἴναι πρόμαχος πάλιν δ’ οὗτος, ἥρικα τὸν Μενέλαον θεασά-
μενος κατεπλάγη καὶ ἀναστρέψας ἐκ τῶν προμάχων εἰς τὸ πλήθος
κατέδυν δείσας Ἀτρέως οὐδὲν καταγέλαστος γίνεται καὶ ἄλλως
ἄλαξών τε καὶ ἀπατεῶν καὶ ἐν φανερῷ τοῖς πᾶσι διεφθαρμένος. 20
ἐπεὶ τοίνυν ὁ Ἐκτωρ ἐκπηδῶντα εἰς τοὺς προμάχους ἐθεάσατο
καὶ πάλιν ἐκπλαγέντα, ὅτε εἶδε τὸν Μενέλαον, εἰς τὸ πλήθος
ὑπονοστοῦντα διὰ δέος καὶ φόβου, πρίν τι παθεῖν καὶ κινδυνεῦσαι
ἐξ αὐτῶν τῶν πᾶσιν ὀφθέντων εἰς τὰς λοιδορίας παρήχθη ἀπατεῶν
γὰρ ὁ τοιοῦτος καὶ ἄλλως ἄλαξών καὶ ἡπεροκευτῆς καὶ ὑπόψιον 25
ἄλλων λώβη καὶ φθορά. τὸ γὰρ “λώβην τ’ ἔμεναι καὶ ὑπόψιον
ἄλλων” σημαίνει ὅτι μὴ μόνον ἐφθαρμένος ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ πᾶσι
προδηλος. εἴ γὰρ, φησὶ, λώβη (τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἔμεναι) καὶ
γινώσκη ὑπὸ τὰς ὄψεις πάντων ὅτι τοιοῦτος εἴη, ἀλλ’ οὐκ ὅν λέληθας
καὶ ὑπολαμβάνοντοι μέν σε Ἀχαιοὶ ἀριστέα ἐκ τοῦ Τρωσὶ προμα- 30
χίζειν καὶ Ἀργείων προκαλίζεσθαι πάντας ἀρίστους. “οὐκ ἔστι
δὲ βίη φρεσί” (Π. 3, 45). “κατεπλάγη γὰρ φίλον θήτορ” (Π.
3, 31). ἀλλ’ ἐπεὶ τὸν Μενέλαον ιδὼν πεφόβηται εἰκότως καὶ τὸ
“οὐκ ἀν δὴ μείνειας ἀρητίφιλον Μενέλαον” (Π. 3, 52) εἰρηται.
καὶ ἐπειδὴ πάντες αὐτὸν εἶδον ἐν τοῖς προμάχοις καὶ πάλιν κρυπτό- 35
μενον ἐν τῷ πλήθει πάντων ἔφη τὴν λώβην ἔχειν ὡς πάντων αὐτῷ

φοβερῶν ὄντων, ὥσπερ Μενέλαον, διότι ἡδίκησε τὴν γυναικα ἀρπάσας, ἴδων ἔξεπλάγη. οὐκ ἐκείνου οὖν γυναικα, φησὶ, λαβὼν ἔχεις μόνου, ἀλλὰ “*υὸν ἄνδρὸν αἰχμητάν*” (Π. 3, 49). τούτων μὲν νύμφην —πάντες γὰρ αὐτὴν ἐμητσεύοντο οἱ ἀρίστοι—Μενελάου δὲ γεγονιᾶν “θαλερὴν παράκοιτιν” (Π. 3, 53). ἐκ τῶν οὖν τὸν ὑπὸ 5 ‘Αλεξάνδρου γεγονότων ὄνειδισμὸς γίνεται, ἀλλ’ οὐκ ἐκ λοιδόρου καὶ εἰς ὕβριν ἐπιφόρου διανοίας τοῦ “Ἐκτορος. τὸ δὲ “‘Αργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι” ἀμφίβολον, πότερον αὐτὸς πάλλων προεκαλεῖτο τοὺς ἀρίστους τῶν Ἐλλήνων αὐτῷ μαχέσασθαι ἢ πάλλων τὰ δόρατα προεκαλεῖτο πάντας τοὺς ἀρίστους τῶν ΕοΤρώων Ἀργείοις ἀντίβιον μαχέσασθαι· ἢ γὰρ τοὺς ἀρίστους τῶν Ἐλλήνων αὐτὸς προεκαλεῖτο μάχεσθαι κραδαίνων τὰ δόρατα ἢ τῶν Τρώων πάντας τοὺς ἀρίστους προκαλεῖτο Ἀργείοις ἀντίβιον μαχέσασθαι.

Δύσπαρι] ἡθικῶς τὸ τῆς παρονομασίας προσέρριψε τῷ ὀνόματι 15 δυσχεραίνων, ὡς καὶ Κακοτίλιον τού φησιν ἡ Πηγελόπη (Od. 19, 260 et 597. 23, 19). ἐπὶ δὲ τῷ εἴδει, ἐφ' ᾧ καὶ μεγαλύνεται, διασύρει αὐτόν. ὄνειδος δέ ἐστιν εἶδος οὐχ ὅμοιούμενον ψυχῆ, ὡς τὸ “Ἐκτορ εἶδος ἀριστε” (Il. 17, 142) καὶ “σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.” γυναιμανῆς δὲ ὁ τὰς γυναικας ὡς μαινάδας 20 τῇ τῆς ὥρας ποιῶν ἀπάτη, ἢ ὁ ἐπ’ αὐταῖς μαινόμενος.

40. ἄγονός τ’ ἔμεναι] ἐνταῦθα δέ τέ ἀντὶ διαζευκτικοῦ τοῦ ἦ, ὡς καὶ δέ καὶ, οἷον “πρώτησι καὶ ὑστατίῃσι βρέσσαι” (Π. 15, 634). τῷ δὲ θυμῷ ἡττώμενος ἐπὶ τὸ ἀδύνατον τῆς κατάρας ἐκπίπτει.

41. καὶ κε τὸ βουλοίμην] βουλοίμην ἀν τοῦτο ὡς καλῶς γε- 25 νησόμενον. ἀλλὰ καὶ πολὺ, φησὶ, κρεῖττον ἀν ἐγεγόνει, σοὶ δηλον-

ότι.
42. ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων] δεῖ στίξειν εἰς τὸ ἔμεναι, καὶ τὸ λοιπὸν συνάπτειν ἔως τοῦ ἄλλων, ἵν’ ἦ, βουλοίμην ἀν σε ἄγονον καὶ ἄγαμον εἶναι, καὶ τοὺς ἄλλους ὑφορώμενον, μή πως ἀ δράσεις 30 πείσῃ βαρύτερον δὲ φόβου ἔχθρῶν ἥγεῖται τὸ τῶν πολιτῶν μῆσος. Ἀριστοφάνης δὲ ἐπόψιον γράφει καὶ οὐ στίξει, ἵν’ ἦ οὕτω, λώβηη εἶναι καὶ κερδάναι τὴν ἀπὸ τῆς φυγῆς αἰσχύνην ἐπὶ τῆς πάντων ὅψεως.

1. ὥσπερ Μενέλαον Schraderus]
δισπερ δ μενέλαος

25. βουλοίμην] ἐβουλοίμην (*ἐβουλόμην)

43. τὸ ἔξῆς οὐτως· ἦ που καγχαλόσιν, οῦνεκα καλὸν εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν. τὸ δὲ φάντες διὰ μέσου, ἵν' ἦ, καίτοι σε ἀριστέα ιππονήσαντες εἴναι διὰ τῆς καθοπλίσεως καὶ τοῦ προηγεῖσθαι τῆς τάξεως. ἐκ προοιμίου δὲ τὸ φιλότιμον "Εκτορος δείκνυται καὶ τῆς παρὰ πολλοῖς πεφροντικὸς δόξης" "αἰδέομαι γάρ" φησι 5 "Τρῶας" (Π. 6, 442). "πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων" (ib. 479). "οὗ ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαῖδιμος "Εκτωρ" (Π. 7, 90).

φάντες ἀριστῆ] πότε ὑπέλαβον "Ελληνες Ἀλέξανδρον ἀριστέα εἶναι; δῆλον ὅτι ὁπότε πάλλων τὰ δόρατα Ἀργείων προκαλέζετο πάντας ἀρίστους.

10

45. εἶδος ἔπ'] μετὰ τὸ εἶδος ἔπ' ἔαν στίζης, τὸ ἔξῆς ώς ἀπὸ τοῦ "Εκτορος δώσεις, ἔαν δὲ ὑποστίζης, δὲ καὶ ἀμεινον, ἀπὸ κοινοῦ τὸ φάντες, ὅτι καλὸς μέν ἔστι, γύννις δέ.

46. ἡ τοιόσδε ἔών] τινὲς κατὰ πεῦσιν καὶ θαυμασμόν τοιοῦτος ὣν δειλὸς, συναγαγὼν πλῆθος, διελθὼν πέλαγος, γυναῖκα ἄνδρος 15 πολεμικοῦ ἥγανες, σῷ τε πατρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις κακὸν μέγα; εἴτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, οὐκ ἀν δὴ μείνειας Μενέλαον, ἥθικῶς μετὰ πεύσεως ἦ διαβεβαιωτικῶς. τινὲς δὲ τὸ πᾶν οὐτως· τὸν ἦ ἀντὶ τοῦ εἰ· εἰ τοιοῦτος ὣν ἐπηγάγον πλῆθος καὶ ἀπὸ ἔξης γῆς γυναῖκα ἄνδρος πολεμικοῦ ἥγανες, οὐκ ἀν ὑπειμείνειας τὸν ταύτης ἄνδρα. 20 καὶ προκρίνει Νικάνωρ ώς μᾶλλον τὴν δικαιολογίαν ἔχον.

47. ἐρίηρας] παρὰ τὸ ἔρι μόριον καὶ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω.

49. νυὸν ἄνδρῶν αὐχμητάων] πάντες γὰρ οἱ ἀριστοὶ τὴν "Ελένην ἐμυηστεύσαντο, μόνου δὲ Μενελάου θαλερὴ γέγονε παράκοιτις.

50. πατρί τε σῷ μέγα πῆμα] ἀκόρεστον καὶ ἄκτακτον ὁ θυμός· 25 πολλὰς γοῦν ὁ παιητὴς ἐπὶ τῶν ὄργιζομένων εἴωθε παιεῖσθαι ἀρχὰς, ἀσύνδετον ἔσν τὸν λόγον, ώς τὸ "οἰνοβαρές" (Π. 1, 225) καὶ τὰ ἔξῆς. ἄτοκον γὰρ πῆμα τὴν "Ελένην καλεῖν" Εκτορα, περὶ οὗ φησὶν "ἄλλ' οὐπω σεν ἄκουσα κακὸν ἔπος" (Π. 24, 767).

53. οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν] οἵς ὁν, φησὶ, τίνα 30 τίνος ἐστέρησας. οὐκ ἄρα Χίλωνος, ώς ὑποφαίνεται, δόγμα τὸ γνῶθι σαυτόν, ἀλλ' Ὁμήρου.

54. κίθαρις] ἡ ἐπὶ πορνείᾳ πρὸς χάριν Αφροδίτης, ἀλλ' οὐ Μου-
σῶν ἀδομένη. ἡ δὲ Αχιλλέως κιθάρα καὶ τὸ εἶδος ἐνάρετον. πᾶν δὲ

6. *πατρὸς—πότε δὲ ὑπέλαβον] τὸν δ' ἔκτανε φαῖδιμος ἔκτωρ. πότε δὲ καὶ πάτροκλος δι σέο πολλὸν ἀμείνων ὑπέλαβον

σωματικὸν πλεονέκτημα δίχα ψυχικῆς ἀρετῆς ἄχρειόν ἐστι· διὸ
αὐτὰ καὶ Ἀφροδίτης φησίν.

56. εὐλαβεῖς περὶ τοὺς ἄρχοντας. φιλάδελφος δὲ, ὃς κατὰ πρόσ-
ωπον λοιδορεῖ, ἡττώμενον δὲ οὐ προδίδωσιν.

57. εἰς τὸ ἔνεκα στικτέον, καὶ τὸ ἔξῆς ἴδιᾳ προεικέτεον ἐν ἦθει. 5

59. "Εκτορ]" οὔτε κασίγυμτόν φησιν οὔτε φίλον· πᾶσαν γὰρ
εὔνοϊκὴν προσηγορίαν ὁ θυμὸς ἔξεκοψεν. τὸ δὲ ἔξῆς οὗτος· ἐπεὶ με
κατ' αἷσαν ἐνείκεσας, μή μοι δῶρα· διὰ μέσου δὲ ἡ παραβολῆ.
τοιοῦτον δέ φησιν, ὅτι ἐπιπλήττει μὲν αὐτῷ εἰκότα, οὐ μὴν ἀληθῆ.

60. αἱεί τοι] μή τι οὖν με καταγίνωσκε τοιοῦτος ὃν καὶ πρὸς ιο
σεαυτὸν συγκρίνων. εὖ δὲ καὶ εἰκόνα ἀπαθεστάτην εὑρε τὴν σιδῆρου,
καὶ οὐκ ἀργοῦ, ἀλλὰ δρῶντός τι.

61. * τὸ "οστ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνῃ νῆσον
ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν" ἀδύνατόν φασιν εἶναι. τὸν γὰρ
πέλεκυν ἀδύνατον τέχνῃ χρῆσθαι. λύοιτο δ' ἂν κατὰ λέξιν, οὐχ ὡς 15
τινες, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς λέγεται τὸ ἀκροτελεύτιον, ὃς ῥά τε τέχνῃ,
δ' ἀνήρ· τὸ γὰρ ἐπιφερόμενον ἐλέγχει τοὺς λόγους ὑπὲρ τοῦ πελέ-
κεως ὄντας "όφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν," μᾶλλον ὥστε τὸ τέχνῃ
ἐστὶν ὑπὸ τέχνης. σύνήθης δὲ ὁ τρόπος τῆς ἐρμηνείας, ὡς ἐν τῷ
"γήραι δὴ πολέμῳ πεπαυμένοι" (150) ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ γήρας, καὶ τοῦ
"δεὶς δὴ γήραι κυφὸς ἔην" (Od. 2, 16) ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ γήρας.

62. ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν] ὁξὺς ὃν καὶ ἡκονημένος τὴν τοῦ
τέμνοντος αὐξεῖ δρμὴν, ὥσπερ θραύσει ὁ ἀμβλύς.

63. δύο ὑπεροχῶν ὄμοιότητας παρέθετο, πελέκεως καὶ γνώμης, ὡς
εἴ τις λέγοι, ὅσον ἣν Δίας πρᾶξαι δυνατός, τοσοῦτον Ὁδυσσεὺς 25
βουλεύειν. χρυσῆν δὲ τὴν Ἀφροδίτην ἀπὸ τῆς στολῆς καλεῖ.

64. *Ἐστιαία φησὶν ἡ γραμματικὴ ὅτι πεδίον ἐστὶ χρυσοῦν
καλούμενον, ἐν ᾧ χρυσῆν Ἀφροδίτην τιμᾶσθαι, καὶ εἶναι οὕτω χρυσῆς
Ἀφροδίτης ἱερόν. καὶ οἱ μὲν τὴν ἀπὸ τῆς Πάφου, οἱ δὲ τὴν καλήν.
Κλεάνθης δὲ ἐν Λέσβῳ οὕτω τιμᾶσθαι χρυσῆν Ἀφροδίτην. 30

65. *Πορφυρίου. τὸ "οὗτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο" ἐναντιολογίαν δοκεῖ
περιέχειν· τὰ γὰρ μὴ ἀπόβλητα δῶρα, καὶ μάλα παρὰ θεοῦ δωρού-
μενα καὶ ἐρικυδέα, πῶς οὐκ ἄν τις ἐκὼν ἔλοιτο; λύσις· ἐκὼν οὐκ ἄν

27. *Ἐστιαία] ἰστιά 30. *Κλεάνθης] ἀπλεάνθης
31. *Πορφύριου] οπ.

τις ἔλοιτο μαχομέναις ταῖς κατὰ τὸ κοινὸν ἐνοίαις. ἡ δὲ λύσις· θεῶν δῷρα οὐ μόνον ἀ διδόσιν ἀγαθὰ, ἀλλὰ καὶ ἀ παρέχουσι κακά· “δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδεὶς, δώρων οἷα διδῶσι κακῶν, ἔτερος δὲ ἑάν” (Π. 24, 527). ὥστε δῷρα καὶ κατὰ, ἀπέρ οὐκ ἄν τις ἔκὼν ἔλοιτο, δοθέντα δὲ στέργειν αὐτὰ ὀφείλει. ἡ ἀπλῶς τὰ δῷρα, ὅποια ἀνὴρ παρὰ θεῶν, φησὶν, οὐδὲ ἀπόβλητά ἐστι διὰ τὸ μὴ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν κεῖσθαι ἔξουσίαν εἰς τὸ ἀποβαλεῖν. τὸ οὖν μὴ εἶναι ἀπόβλητα μήτε ὑφ' ἔκόντων ληπτέα εἴρηται, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἔξουσίᾳ κεῖται εἰς τὸ ἀποβαλεῖν ἡ λαβεῖν. ἀναιρεῖ δὲ καὶ ἔκάτερον τὸ ἐφ' ἡμῖν, ως μήτε ἐνὸν ἡμῖν αὐτὰ ἀποβαλεῖν ἐθελήσασι μήτε ιο λαβεῖν προθυμηθεῖσιν, ἄν τε ἀγαθὰ ἄν τε ἐναντία· καὶ ἔστιν ὁ λόγος, ἀ θεοὶ διδόσι δῷρα, κανὸν ἐρικυδέα ἢ κανὸν φαῦλα, οὔτε ἀποβαλεῖν ἐφ' ἡμῖν ἐστιν οὔτε λαβεῖν ἐφ' ἡμῖν ἀνὴρ εἴη. τὸ γὰρ ἔκών ἐκ κοινοῦ δεῖ καὶ πρὸς τὸ ἀποβαλεῖν ἀκοῦσαι καὶ πρὸς τὸ ἐλεῖν· οὐ γὰρ ἔκὼν ἄν τις καὶ θέλων ἀποβάλοι οὐδὲ ἔκὼν ἄν τις καὶ θέλων λάβοι ἀ 15 ἐν τῇ τῶν κρειττόνων καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ὅντων ἔξουσίᾳ κεῖται. λύεται καὶ κατὰ λέξιν· τὸ γὰρ ἔκών ἐπὶ τοῦ βουληθείσας τιθέμενον δηλοῖ ὅτι καλὰ μὲν τὰ δῷρα, οὐ μὴν ἀπαντα τῷ βουληθέντι ῥῆστα ληφθῆναι.

68. ἄλλους μέν] ἐν σχήματι δηλοῖ ὅτι οὐ διὰ τὴν Μενελάου δύναμιν δειλιᾳ, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν συμμαχούντων, καὶ διὰ τοῦτο μόνος 20 μόνῳ αὐτεῖ πολεμῆσαι.

69. αὐτὰρ ἔμ’ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον] βαρβαρικὸν τὸ μονομαχεῖν ἔθος. τὸ δὲ ἐπίθετον Μενελάου ποιητικόν.

70. ἀμφὶ Ἐλένῃ] πολεμοῦσιν, ἵνα δὲ μὲν λάβῃ ἀπέρ ἀφῆρητο, δὲ ἀσφαλῶς κτήσηται. εἰς δὲ τὸ νικήσῃ καὶ εἰς τὸ γένηται βραχὺ 25 διασταλτέον.

73. ταμόντες] δι’ ἐντόμων ποιησάμενοι, τουτέστι θυσιῶν.

74. ναίοιτε] διὰ τὸ νεμεσητὸν οὐκ εἴπε ναίοιμεν.

75. Ἀχαιΐδα καλλγύναικα] τὴν πᾶσαν Ἑλλήνων γῆν. τῷ δὲ ἔρωτι Ἐλένης τοιαύτην πᾶσαν εἶναι ὑπολαμβάνει. 30

76. ἔχάρη μέγα] εἰκότως ἥδεται· ἡ γὰρ νικήσει, ἡ ἀκλεοῦς ἀδελφοῦ ἀπαλλαγήσεται.

79. τῷ δὲ ἐπετοξάζοντο] πληροῦν γὰρ τούτῳ τὴν μάχην φόντον· Ἀλεξάνδρου δὲ προϊόντος οὐδὲ φροντίζουσιν.

80. *τιτυσκόμενοι λάεσσοι τ’ ἔβαλλον] ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα· 35

8. *ὑφ’ ἔκόντων] ὑπ’ ἔχόντων

*ὅτι οὐκ] οὐχ ὅτι

οἱ δὲ, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔβαλλον· οἱ δὲ, τίτυσκόμενοι ιοῖς ἐτόξαζον. τὸ τίτυσκόμενοι ἀντὶ τοῦ καταστοχαζόμενοι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐτοξάζομαι, ὡς τὸ “ῳς εἰπὼν ὑπ’ ὄχεσφι τίτύσκετο” (Πλ. 8, 41), καὶ τὸ ψυχικῶς στοχάζεσθαι, ὡς τὸ “τίτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦστιν” (Πλ. 13, 558). 5

87. μῦθον Ἄλεξάνδρου] οἶδεν ἀδικα ἀξιῶν διὸ Ἄλεξάνδρου φησὶν ἐρέειν, οὐχ ἑαυτοῦ λόγου, ἐλευθερῶν ἑαυτόν. ἐπιδυσχεραίνων δὲ αὐτῷ φησὶ τοῦ εἴνεκα.

94. τάμωμεν] μετὰ γὰρ τὴν ἱερείων τομὴν οἱ ὅρκοι συντελοῦνται.

95. καταπλήσσει αὐτοὺς τὸ ξένον, ὡς εἴ τις μοιχείας διωκόμενος οὐ προκαλοῖτο τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς εἰς μάχην, ὡς μετὰ τοῦ γυναίου καὶ τὴν ψυχὴν ἀφελούμενος. Ἀγαμέμνων δὲ οὐδὲν φέγγυεται, οὗτε προκινδυνεύειν τὸν ἀδελφὸν θέλων (φιλαδέλφος γάρ) οὗτε ἀκαδύνεσθαι· οὐ γὰρ ἔπρεπε γινομένης τῆς κρίσεως περὶ τῶν ὅλων. πρεπόντως δέ πως οἱ πολλοὶ σιωπῶσιν· ἔνα γὰρ εἰς μάχην προεκαλοῦντο. 15

97. κέκλυτε] ἀκούσατέ μου, φησὶν, ὡς οὐδαμῶς μὲν ἐπὶ δικαίοις κινδυνεύσω, ἀλλὰ λυπούμενος ἐφ’ ὑμῖν καταπονουμένοις, καὶ ἵνα ἀπαλλάξω ὑμᾶς, τὸν ἀλυσιτελῆ ὑποδύνομαι πόλεμον.

98. *φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἥδη] διὰ τί ὑποσχομένου τὴν ἄλωσιν Ἰλίου συνθήκας ποιεῖται πρὸς Τρώας; ἥρτεον οὖν κατ’ ἐνίους 20 ὅτι οὐ πιστεύει τῷ ὀνείρῳ, κατὰ δέ τινας ὅτι οὐδὲν διέφερε καὶ ἐνὸς μονομαχία. ἄλλως τε οὖν προστέτακται αὐτῷ καθοπλίσαι τοὺς πάντας, οὐ μάχεσθαι.

100. εἴνεκ’ ἐμῆς ἔριδος] ἐπιεικῶς συγκατασκῆ ἑαυτὸν ὡς προσφιλονεικήσαντα τῷ ἄρξαντι. ἀντέστρεψε δὲ τὴν τάξιν. 25

καταγνωστέος, φασὶν, Ἄλεξανδρος μαχόμενος περὶ ὃν ἔχει, καὶ Μενέλαος περὶ τῶν ἰδίων. ἀλλ’ οὐ μὲν εἴχει μὲν, οὐκ ἴδια δὲ, μάχεται δὲ ἵνα ἴδια γένηται· οὐ δὲ ἵνα τῶν ἰδίων κρατήσῃ, καὶ οὐ μὲν, ἵνα τὴν πόλιν ἐλευθερώσῃ, οὐ δὲ, ἵνα τὸ πρόστιμον ἀπαιτήσῃ.

*Πορφυρίου. διὰ τί τὸν Μενέλαον ἐποίησε μονομαχοῦντα; οὐδὲ γὰρ 30 ἐξ οὗ ην ἡ μονομαχία. οὐ μὲν γὰρ Ἄλεξανδρος περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἐμάχετο, οὐ δὲ περὶ τῶν ἑαυτοῦ εἴχετο· ἡττηθεὶς δὲ τὰ ἑαυτοῦ ἀπέβαλεν. οὐ δὲ Ἄλεξανδρος νικήσας μὲν τὰ ἀλλοτρια ἔζειν ἔμελλεν, ἡττηθεὶς

19. διὰ τὸ] *διὰ τὸ Διός

22. μονομαχία Schraderus] μονομα-
χίαν

30. *Πορφυρίου] om. In B ad

355.

32. *ἀπέβαλεν] ἀπέλαφεν

δὲ οὐδὲν ἀποβαλεῖν τῶν ἑαυτοῦ. οὗτο δὲ πᾶς ἄν τις βούλοιτο μονο-
μαχεῖν περὶ τοῦ ἄγρου τοῦ πλησίον· νικήσας μὲν λήψεται, ὥττηεις
δὲ οὐδὲν ἀποβαλεῖ τῶν ἑαυτοῦ. οὗτο μὲν Ἀλέξανδρος ἀνόητος ἦν·
περὶ ἄν γὰρ εἶχε καὶ τῶν ἑαυτοῦ ἐκράτει. ἀλλ’ ἵσως ἀμφότερα
εἰκότως· ὁ μὲν γὰρ Ἀλέξανδρος περὶ ὃν εἶχεν ἐμάχετο, ἀλλ’ οὐ 5
τῶν ἑαυτοῦ, ἵνα γένηται αὐτοῦ, ὁ δὲ Μενέλαος περὶ τῶν ἑαυτοῦ, ἀλλ’
οὐχ ὃν ἐκράτει, ἀλλ’ ἵνα κρατήσῃ. ἔτι δὲ οὐ μόνον ἔδει αὐτὸν κομί-
σαθαι τὴν Ἐλένην καὶ τὴν κτῆσιν, ἀλλ’ ἔτι καὶ τιμὴν Ἀργείοις
ἀποτινέμεν ηγητιν' ἔσικεν.

103. ἐὰν στιξώμεν εἰς τὸ ἄρνε, δυϊκὸν ἔσται, ἐὰν δὲ συνάψωμεν, ιο
πτώσεως αἰτιατικῆς. ἀπὸ κοινοῦ τὸ νοούμενον. ταῦτα δὲ θύουσιν,
ἐπεὶ καρποφόρα τῇ τριχῇ· καὶ ἥλιος δὲ καὶ γῆ αἰτία τῶν καρπῶν.
διὰ τί δὲ οἱ Τρῷες γῆ καὶ ἥλιψ; ὅτι ὁ κίνδυνος περὶ σωτηρίας τῆς
ἐν τῇ οἰκείᾳ. "Ελληνες δὲ Διὶ, ἐπεὶ ξένιος· περὶ ξενίαν δὲ ἡδίκηνται.
μέλαιναν δὲ καὶ λευκὸν, ὅτι οἰκείοτατα τὰ χρώματα ἑκατέρῳ τῶν 15
θεῶν. ἐπὶ δὲ Διὸς οὐκ εἴπε τι χρῶμα· γῆν μὲν γὰρ καὶ ἥλιον ὄρῳ-
μεν, Δία δὲ νοοῦμεν μόνον.

105. Πριάμοιο βίνη] συνετῶς ἀξιοῖ ὄρκους γενέσθαι, ὅπως εἰ μὲν
στέργοιεν Τρῷες, εὗ ἔχοι, εἰ δὲ μὴ, ὁ θεὸς αὐτοῖς ἐκπολεμήσαι.
ἔμφρόνως δὲ τῷ γέροντι τοὺς ὄρκους πιστεύει. 20

108. ἡερέθονται] ἀβέβαιοι εἰσι καὶ ἀστατοι. ἐπικαλύπτει δὲ τὴν
ὑβριν, ἐφ' ἄπαντας ἀνάγων τοὺς νέους τὸ ἔγκλημα.

109. περὶ Πριάμου ὁ λόγος· πεπείραται γὰρ αὐτοῦ. ἡ δὲ στιγμὴ
εἰ μὲν μετὰ τὸ μετέησιν εἴη, οὕτως ὁ νοῦς, τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλ-
λοντα προορᾷ, ὅπως ἀμφι φέριστα πραχθῇ· εἰ δὲ εἰς τὸ ὀπίσσω, 25
οὕτως, οἵτις πάρεστιν ὁ γέρων εἰς τὸ νῦν καὶ τὸ μέλλον, ὁ ἔστιν ἐκά-
στοτε, προβλέπει τὰ ἄριστα.

114. τεύχεα] τὰς ἀσπίδας· αὗται γὰρ τελαμῶνας εἶχον, οὐκ
ὄχανα.

121. *¹Ιρις σημαίνει καὶ τὴν θεδν, ὡς ἐνταῦθα, καὶ τὸ τόξον· 30
ἔστι δὲ νέφους ὑγρότης κατ' ἔμπτωσιν ἥλιον πεποικιλμένη, οἷον τὸ
τόξον, ἡ αὐγὰς ἀφ' ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμέναι, ἡ ἔμφασις ἥλιον
τμήματος ἡ σελήνης ἐν νέφεις δεδροσισμένῳ κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς
φωτασίαν ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένην κατὰ κύκλου περιφέρειαν.

11. * κοινοῦ τὸ] τὸ οι.

13. τῆς] τῶν Vill.

19. δ—ἐκπολεμήσαι] * τὸν θεὸν
αὐτοῖς ἐκπολεμώσαι

τῆς δὲ Ἱριδος τὸ χλωρὸν ἀέρος σημαντικὸν, τὸ πυρρὸν πνευμάτων, τὸ δὲ μελανίζουν ὕδάτων.

121. ἐν ἀρχαις τῷ τῆς Ἡρας αὐτὴν ἐπιθέτῳ κοσμεῖ, Ἀργείας τε ἄμφῳ καλεῖ· “Ἡρη τ’ Ἀργείη” (Il. 4, 8) καὶ “Ἀργείη Ἐλένη” (Il. 6, 323). ἥλθε δὲ ἄγγελος δηλονότι παρὰ τοῦ Διός· οὐ γὰρ 5 αὐτάγγελος. θῆλυ δὲ θήλεις πείθεται· ἐρωτική τε ἡ Ἱρις, καὶ ἀεὶ συμπαροῦσσα τῇ Ἀφροδίτῃ. τινὲς δὲ αὐτῆς καὶ Ζεφύρου εἶναι λέγουσιν οὐδὲν τὸν Ἔρωτα.

123. τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε] οὔτε τῇ γαλόφ δοτικῇ οὔτε τῇ Ἀντηνορίδαιο γενικῇ ὑπήντησεν, ἄλλως σχηματίζουν τὸν λόγον. 10 ἥγάπα δὲ τὸ γένος τοῦ Ἀντηνορος ἡ Ἐλένη, ἐπεὶ πρώην ξένος ἦν τῶν Ἑλλήνων. τὸ εἶχε ἀντὶ τοῦ ἥτινι συνέφκει.

125. ἐν μεγάρῳ] τοῦτο γὰρ ἐνδιαιτημα γαμηθεισῶν, χηρῶν δὲ καὶ παρθένων ὑπερφῶν.

ἀξιόχρεων ἀρχέτυπων ἀνέτλασεν ὁ ποιητὴς τῆς ἴδιας ποιήσεως. 15 ἵσως δὲ τούτῳ τοῖς ὄρθσιν ἐπειρᾶτο δεικνύναι τὴν Τρώων βίαν καὶ τὴν Ἑλλήνων δικαίαν ἰσχύν.

126. δίπλακα] δίμιτον χλαιῖναν. τὸ δὲ μαρμαρέην, τὴν λαμπράν συνῳδὸν δὲ τοῦτο τῷ “ἰδυνεφὲς εῖρος ἔχουσα” (Od. 4, 135) καὶ τῷ “φάρε’ ὑφαίνοντος ἀλιπόρφυρα.”

128. οὓς ἔθεν] ἐγκλητικῶς, τὸ δὲ ἐμέθεν καὶ σέθεν μόνα ὄρθοτονύνται παρ’ αὐτῷ.

130. θέσκελα] θεοείκελα, ὡς θεόφατα θέσφατα· μετὰ γὰρ τὴν συγκοπὴν ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ δεῦρο ἀντὶ τοῦ ἄγε.

132. οἱ] τοῦτο τὸ οἱ ὑποτακτικόν ἐστιν ἄρθρον, τὸ δὲ ἔξῆς (134) 25 ἀντωνυμικόν.

134. διὰ μέσου τὸ πόλεμος δὲ πέπαυται, ἵν’ ἡ οἱ δὴ νῦν ἔσται σιγῇ ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δὲ ἔγχεα μακρὰ πέπηγε· πόλεμος δὲ πέπαυται· αὐτὰρ Ἀλέξανδρος.

135. ἀσπίσι κεκλιμένοι] ὑπὸ τῆς ἀπορρίψεως τῶν ὅπλων ἐμποδί- 30 ζόμενοι πολεμεῖν.

138. ὅτι οὐ μητικακήσει ὁ λαβών. τὸ δὲ κεκλήση ἀντὶ τοῦ ἔση, ὡς τὸ “σὴ παράκοιτις κέκλημαι” (Il. 4, 60).

140. ἀνδρός τε προτέροιο] ἀγνοεῖ τὴν Θησέως ἀρπαγὴν ὁ ποιητὴς,

7. * καὶ Ζεφύρου] οι.

11. πρώην ξένος] * πρόξενος. Conf. p. 178, 6.

ἢ τὸ προτέρῳ ἐπὶ μόνου Μενελάου τέθεικεν, ὡς εἶναι δεύτερον
'Αλέξανδρον· ἐπεὶ πρῶτον μὲν ὑπὸ Θησέως, εἴτα Μενελάου, εἴτα
'Αλεξάνδρου, Δηφόβου καὶ 'Αχιλλέως ἐν ὀνείρῳ, ὃν αὐτὸς οὐ
μέμνηται.

141. ἀργενῆσι καλυψαμένη ὁθόνησιν] οὗτος γὰρ σώφρον γυναικὶ 5
κόσμος· καὶ ποικίλλειν γοῦν εἰδὺα οὐκ ἡμπίσχετο ποικίλα. ὁθόνη δὲ
ὅ ἔστιν, δὲν καὶ πέπλον καλεῖ.

142. δάκρυ χέουσα] δακρύει ὑπὲρ Μενελάου δεδοικυῖα, ἢ καὶ τῇ
μνήμῃ αὐτοῦ μόνῃ συγχεῖται.

143. οὐκ οἷη] στικτέον εἰς τὸ οἷη, καὶ τὸ ἔξῆς ἀσύνδετον. 10

144. εἰ μὲν ὄμωνυμία ἐστὶν, ἐπέτον εἰ δὲ οὐ, στικτέον ἐν τῷ
Αἴθρῃ καὶ τὸ ἔξῆς συναπτέον. πιθανώτερον δὲ ὄμωνυμίαν εἶναι· οὐ
γὰρ ἀν τοσούτων οὖσα ἐτῶν ἀμφιπολεῖν ἥδυνατο.

*Πορφυρίου. ἀδύνατόν φασι τὴν Αἴθρην ἔτι ζῆν καὶ ἀμφιπόλου
τάξιν ἔχειν, εἰπερ δὲ μὲν Θησεὺς ἀρχαῖος ἐστιν ("ἔνθα κ' ἔτι προτέ- 15
ρους ἤδου ἀνέρας οὓς ἔθελόν περ, Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα
τέκνα" Od. 11, 630), ἢ δὲ ἀμφίπολος ἐπὶ νέας τάτετται. ἢ δὲ
λύσις ἐκ τῆς λέξεως, ἢ ὅτι ὄμωνυμία ἐστὶ τῆς Αἴθρας, ἢ ὅτι ἡ
ἀμφίπολος οὐ πάντως νέα· "γρῆτ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἢ οἱ βρῶσίν τε
πόσιν τε παρτίθει" (Od. 1, 191). 20

145. *Σκαιαὶ πύλαι] Σκαιαὶ προσηγορεύθησαν ἢ ἀπὸ Σκαιοῦ τοῦ
κατασκευάσαντος αὐτὰς, ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς καὶ ἀριστεροῖς μέρεσι
τῆς πόλεως κείνται. ἢ ἀπὸ τοῦ σκαιῶς βουλεύσασθαι τοὺς Τρῶας·
τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατὰ ταύτας ἐδέξαντο τὰς πύλας. αὗται δὲ
καὶ Δαρδάνειοι προσαγορεύονται. 25

146. Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ] μεταβὰς ἐπὶ ἔτερον γένος καὶ
τὴν πτῶσιν ἥλλαξεν. Ἀττικὸν δὲ τὸ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς εὐθεῖαν
μεταβάνειν.

149. δημογέροντες] οἱ γέρας ἐν τῷ δῆμῳ ἔχοντες. ἀπὸ δὲ τούτων
τῶν ἐνδόξων τοὺς πάντας δηλοῖ. 30

150. γῆραι] ἐντελῶς μὲν τῷ γῆρᾳ, γράφεται δὲ καὶ τῷ γῆρεῖ,
ὡς οὐδεῖ.

151. δύο γὰρ οἵδεν ἀνδρῶν καλλίστας ἀρετάς· "βουλάς τ'
ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων" (Il. 2, 273).

7. *δη]

22. *αὐτάς] om.

24. *κατὰ ταύτας] κατ' αὐτὰς

26. *καὶ τὴν] καὶ κατὰ

τεττίγεσσιν] ἄναιμα καὶ ψυχὴ ταῦτα τὰ ζῷα. οἱ δὲ ἄρρενες ἅδουσιν ἐφ' ὑψηλῶν καθήμενοι τόπων διὰ τὸ θέρεσθαι.

*Τίθωνοῦ τοῦ Λαομέδωντος, Πριάμου δὲ ἀδελφοῦ, ἡράσθη Ἡμέρα, ἐξ οὗπερ ἐποίησεν νιὸν Μέμνονα. μακρῷ δὲ βίῳ δαπανηθέντος ἐκείνου, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς τέττιγα ἡ θεός. διὸ δὴ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ 5 δημογέροντας τέττιξιν εἰκάζει ὁ ποιητής. ίστορει ὁ Ἑλλάνικος.

152. λειριόσσαν] παρὰ τὰ λείρια, ἀπὸ τῶν ὄρωμένων ἐπὶ τὰ ἀκουούμενα. οἱ δὲ τὴν ἐκ δρόσου ὡς βοτάνην ἀνθοῦσαν.

155. ἥκα] αἰσχύνην γὰρ αὐτοῖς ὁ λόγος ἔφερε, παρ’ ὕραν κάλλος γυναικὸς θαυμάζουσιν. καὶ ἄλλως φιλαλήθης ἡ μὴ κατὰ πρόσωπον 10 μαρτυρία.

156. οὐ νέμεσις] οὐ νεμεσητὸν, ὡς τὸ “οὐχ ὁσίη” (Od. 22, 412) ἀντὶ τοῦ οὐχ ὁσιον.

158. αἰνῶς] ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς τὸ “αἰνῶς γὰρ κεφαλῆν τε καὶ ὅμιματα ἐκείνῳ ἔοικεν.” οὐκ ὄρθως οὖν τινὲς τὸ αἰνῶς τῷ πάσχειν 15 ἀπτουσιν.

160. ἡμῖν] ὄρθοτονητέον τὴν ἡμῖν· μόλις δὲ ἀνακαλοῦνται τοῦ πάθους τὸν λογισμόν.

161. ἐκαλέσσατο φωνῇ] ἐφώνησεν, ἀλλ’ οὐ δι’ ἀγγέλου ἐκάλεσεν. φίλον δὲ τέκος, ἵνα μὴ ὑπονοοῦσά τι ἐν αὐτοῖς δεινὸν 20 ἀποστραφῇ.

162. *δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἵζεν ἐμεῖο] διὰ τί ἡ Ἐλένη ἐπὶ τὴν θεὰν ἀφίκνειται καὶ ταύτην ὁ Πρίαμος τὰ περὶ τῶν Ἐλλήνων πυνθάνεται; διὰ τί τε ἐνέα ἦδη τῶν τοῦ πολέμου παρφῆχκότων ἐτῶν ὁ Πρίαμος ἀγνοεῖν φαίνεται τοὺς ἡγεμόνας τῶν 25 Ἐλλήνων πάντως πολλάκις ἑωρακὼς αὐτοὺς ἐκ τοῦ τείχους, ὥσπερ καὶ νῦν ὑπόκειται, καὶ δυνηθεὶς ἀν καὶ ἔξετάσαι καὶ μαθεῖν περὶ ἐκάστου; ρήτεον δὲ ὅτι τοῦ Ἀχιλλέως συντεταγμένου τοῖς Ἐλλησι καὶ τῶν Τρώων ἐν τῇ πόλει καθειργυμένων ἔφοδοι ἐγίνοντο ἔνοπλοι καὶ τὰ μὲν ὄνόματα γνῶναι ἡδύνατο τῶν ἀρίστων ὁ Πρίαμος καὶ 30 αὐτοὺς ἐνόπλους θεάσασθαι, ἐπὶ συνθήκας δὲ καὶ διάλυσιν τοῦ πολέμου τοιαύτην μὴ ἐληλυθότων πρότερον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ προκλήσεως μονομαχίων οὐ μετ’ ἐκεχειρίας τῶν ἄλλων γινομένων καὶ διὰ τοῦτο ἐνόπλων ἀλλήλοις ἀεὶ ἀναμιγνυμένων ὁ ποιητής ἐπινοήσας

16. ἀπτουσιν] * συνάπτουσιν

33. ἐκεχειρίας] ἐκκεχειρίας hic et infra.

μυστηράχιον μετ' ἐκεχειρίας τῶν ἄλλων καὶ διὰ τοῦτο ἀποδύσας ἀπὸ τῶν ὅπλων τοὺς πολεμοῦντας. φησὶ γὰρ “ὦς ἔχάρησαν Ἀχαιοῖς τε Τρῷες τε, ἐλπόμενοι παύσασθαι δίξυροῦ πολέμου, τεύχεα τὸν ἔξεδύνογτο” (Il. 3, 12–14). καὶ ἐπισημηνάμενος ἀναγκαίως τὸ παραδίξον τῆς ἐπινοίας διὰ τοῦ φάναι “ἴνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι 5 Τρώων θεῶν πεποδάμων καὶ Ἀχαιῶν” (Il. 13, 130. 131). τί οὖν τὸ θαυμαστόν; ὅτι “οἱ πρὸν ἐπ’ ἀλλήλουσι φέρον πολυδάκρυν” Ἀρηα,— οἱ δὴ νῦν ἔσται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται” (Il. 3, 132–134). γυμνῶν οὖν γενομένων νῦν πρῶτον ἡ τε τῆς Ἐλένης θέα ἐπὶ τῷ παραδίξῳ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς γυμνητείας τῶν ὅπλων οὐκ ἄλογος, 10 καὶ δὲ ἐγειρόμενος ὑπὸ ἐκλύσεως τοῦ φόβου πεπαυμένου ἵμερος τοῦ πολέμου οὐκ ἄλογος, ἡ τε ἐξέτασις τοῦ Πριάμου εὔκαιρος καὶ λόγον ἔχουσα ταῦν. ἔτι καὶ νῦν αὐτοὺς γυμνοὺς ἄτερ ὅπλων θεώμενος δύναται ἐξετάσας παρὰ τῆς ὁμοεθνοῦς ἔκαστον διὸ καὶ φησι “τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ, αὐτὸς δὲ κτίλος ὦς” (Il. 3, 195). 15 καὶ πρὸς τοῦτο οὖν ἡ τῆς Ἐλένης εἰς τὸ τεῖχος παρουσία εὐλόγιας φύκονόμηται. ὅτι δὲ ἐκ τῶν ὅπλων ἐνην πλανηθῆναι τοὺς ἀπὸ τῶν ὅπλων σημανομένους ἔκαστον δηλοῖ τὰ ἐπὶ τοῦ Πατρόκλου, δις ἐνδύσασθαι τὰ Ἀχιλλέως ὅπλα ἐδεήθη “αἱ κέν πως αὐτόν γε ἐίσκοντες τῷ Ἀχιλλεῖ ἀπόσχωνται πολέμου Τρῷες” (Il. 16, 41). 20 οὗτος οὐκ ἡ τὸν ἀπὸ τῶν ὅπλων τινὰ δοξάζοντα ἥδη καὶ οὗτως γινώσκειν αὐτόν ὅτις γὰρ ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐδόξαζον τοὺς πολεμοῦντας δηλοῖ καὶ δὲ ὁ Κεβριόνης ὅταν λέγῃ τῷ Ἔκτορι “νῷι μὲν ἐνθάδ’ ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι Τρῷες ὀρίνονται, Αἴας δὲ κλονέει Τελαμόνιος, εὖ δέ μιν ἔγων· εὐρὺ γὰρ ἀμφ’ ὄμοισιν ἔχει 25 σάκος” (Il. 11, 523–527). καὶ πάλιν “Τυδεΐδη μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐίσκω ἀσπίδι γινώσκων αὐλώπιδι τε τρυφαλείη” (Il. 5, 181. 182). εἰ μὲν οὖν καθωπλισμένων αὐτῶν ἡ ἐξέτασις ἐγίνετο, ἄλογός γε ἀν διὰ τοῦ τοσούτου χρόνου γενομένη πρός τε τὴν Ἐλένην διατιθεμένη, δέον πρός τινα τῶν τὸν πόλεμον κατατι- 30 θέντων ἐπεὶ δὲ γυμνοὶ καὶ ἄνοτλοι τότε γεγένηντο, οὕτε ἡ ἐξέτασις

7. οἱ δὴ] οἱ δὲ

10. γυμνητείας] γυμνή'

11. ἵμερος ex Il. 3, 139 addidit

Schraderus.

14. παρὰ Schraderus] περὶ

26. μιν] μὲν

29. γενομένη Schraderus] γυνο-

μένη

31. γεγένητο] γεγένην

ἄλογος οὔτε ἡ πρὸς τῆς Ἐλένης περὶ τούτων γενομένη διδασκαλία. ἀκριβέστερον γὰρ ταύτης οὐδεὶς ἢ ἄλλος τῶν παρόντων τὰς μορφὰς καὶ τὰ εἰδη ἀνεγνώρισεν.

163. πηούς] πηοὶ οὐχ οἱ κυρίως, ἀλλὰ οἱ ἐπείσακτοι συγγενεῖς καὶ ἐπίκτητοι. 5

164. οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί] πατρικήν πως σώζων διάθεσιν κατὰ τὸν λόγον οὐ φησιν αὐτὴν αἰτίαν· πῶς γάρ;

165. ἐφώρμησαν] ἐμφαντικῶς ἀπὸ τῶν θηρευτικῶν κυνῶν φησὶ τὸ ἐφώρμησαν. δῆλον δ' ὅτι τοὺς "Ελληνάς φησιν.

166. *ἐξήγηται πῶς ὁ Πρίαμος τῷ δεκάτῳ ἔτει πυνθάνεται περὶ 10 τῶν ἀρίστων. ὅτι ἐπειδὴ πρότερον περὶ τὰς ἀστυγείτονας πόλεις ἐπλακώντες, ὡς που καὶ ὁ ποιητής φησιν "κατὰ ληδὸν ὅτη ἄρξειν 'Αχιλλεύς" (Od. 3, 106). νῦν δὲ προσκάθηται τῇ Ἰλίῳ. ἡ ὅτι πρῶτον μὲν οὐκ ἦγε σχολὴν πυθέσθαι περὶ αὐτῶν, τοῦ 'Αχιλλέως ἰσχυρῶς αὐτοῖς ἐγκειμένου καὶ μόνον ἑαυτὸν αὐτοῖς ἐπιδεικνύντος 15 καὶ τῷ φόβῳ κατακλείστους ποιοῦντος" τότε γὰρ ὁ Πρίαμος οὐ περὶ τούτων ἐφρόντιζεν, ἀλλὰ περὶ τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν. νῦν δὲ μηδιόντος ἐκείνου καὶ τῆς μάχης ἴσορρόπου γεγενημένης, ὡς καὶ τοῦ τείχους χωρὶς πολεμεῖν τοὺς Τρῶας, εἰκότως περὶ αὐτῶν πυνθάνεται. ἔτερος δέ φασιν ὅτι ἀπὸ τῆς πανοπλίας καὶ τῶν ἵππων 20 αὐτοὺς ἐγνώριζον, ὡς καὶ Πάνδαρος ἐπὶ τοῦ Διομήδους λέγει "ἀσπίδις γινώσκων αὐλάκιδί τε τρυφαλείῃ" (Il. 5, 182). πρότερον δὲ οὐ τεθέατο ἐνόπλους πάντας ὡς νῦν.

πῶς ἐν ταῖς πρώην πρὸ τείχους γενομέναις συμβολαῖς οὐ παρεκάλεσε Πρίαμος παρ' Ἐλένης μαθεῖν τοὺς ἀρίστους; ὅτι ἐνόπλων 25 αὐτῶν προσβαλλόντων τῷ τείχει δυσχερὲς ἦν ἐπισημῆνασθαι αὐτοὺς, καὶ τῶν ὄπλων πολλάκις δυναμένων ἀπατᾶν, ὡς καὶ ἐπὶ Πατρόκλου "καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω, αἴ κέ σε τῷ γ' ἵσκοντες ἀπόσχωνται" (Il. 11, 798). συνήργηται δὲ τοῦτο τῷ πρότῳ, ὅφει τῇδης πρότερον τε πόσιν, ὡς μοι τόνδε ἄνδρα, ἵν' ἦ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα. τινὲς δὲ τὸ 30 ὡς ἀντὶ τοῦ εἴθε καὶ τὸ ὄνομά της ἀντὶ τοῦ ὄνομά της.

172. αἰδοῖς τέ μοι] εὐφυῶς τὸ τῆς δυσαρεστήσεως ἱάσατο, φάσκουσα τὸ μέν τι αὐτὸν αἰδεῖσθαι, τὸ δέ τι καὶ φοβεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ αὐτὴν τέκος αὐτὸς εἴπε, καὶ αὐτή φησιν ὅτι πατρικὴν αἰδὼ καὶ

I. γενομένη Schraderus] γυνο-
μένη

II. *πόλεις] ομ.
14. πρῶτον] *πρότερον

σέβας σώζω πρὸς σέ· ἡ γὰρ ὑπερβάλλουσα τιμὴ ἐν αἰδοῖ καὶ φόβῳ
κεῖται.

173. ὡς ὅφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν] ὥφειλεν ἐν ἐμοὶ τερφθῆναι. εἰ
δὲ ἀρέσαι λέγοι, δῆλον ὡς ἐρασθεῖσα ἡκολούθησεν Ἀλεξάνδρῳ, ἀλλὰ
μὴ ἀπατηθεῖσα. 5

175. * ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς ζητήμασιν σῦτῳ φησὶν, ἐρα-
τειὴν εἶναι παιδία τὴν Ἐρμιόνην. ὁ δὲ Ἀρίαυθος Ἐλένης καὶ Μενελάου
ἱστορεῖ παιδία Μοράφιον, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Μοραφίων γένος ἐν Πέρσαις,
οὐ δὲ Κιναΐθων Νικόστρατον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δύο παιδίας Ἐλένης
τιμῶσι, Νικόστρατον καὶ Αἴθιόλαν. καταχρηστικῶς δὲ εἶπε τηλυ- 10
γέτην· κυρίως γὰρ τηλύγετος καλοῦνται οἱ τηλοῦ τῆς γονῆς ὅντες
παιδεῖς, ὃ ἐστιν ἐκ γεροντικῆς ἡλικίας σπαρέντες· δοκεῖ γὰρ τὰ
μετὰ ἀπόγονων τῆς παιδοποιίας γεννώμενα μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι.

179. ἀμφότερον] τοῦτο συναπτέον τῷ ἀγαθός, ἵν' ἦ κατ' ἄμφῳ
ἀγαθός· καὶ τὸν ἰσχυρὸν γὰρ ἀγαθόν φησιν. μέγιστα δὲ πρὸς βασι- 15
λείαν ταῦτα, τὴν τε τῶν οἰκείων καὶ τὴν τῶν πολεμίων εἰρήνην πραγμα-
τευόμενα. τοιοῦτος δὲ Ἀγαμέμνων, ὑπὸ μὲν Ὁδυσσέως καὶ Διομήδους
ἐνίστηται οὐδὲ οὐδὲ Αδράστου ἱκεσίαν οὐ δεχόμενος.

180. ἐμὸς ἔσκε κυνώπειδος] πρὸς τὴν σημασίαν ὑπήντησε· τοῦ
κυνώπειδος καὶ τὸ ἐμός. δαῆρ γὰρ ἐμοῦ τῆς κυνώπειδος. ἡ οὔτως· εἰ 20
ποτ' ἔην δαῆρ, ἐμὸς ἔην. τούτου δὲ τὸ θηλυκὸν οὐ δάειρα, ἀλλὰ
γάλως. διὰ δὲ τοῦ δαέρος λεληθότως τὸν ἄνδρα ὄλοφύρεται.

182. ὃ μάκαρ] ίκανὸς πρὸς πίστιν ὃ παρὰ τῶν ἐχθρῶν οὐ κατὰ
πρόσωπον γινόμενος ἔπαινος. σημειώσαμο δ' ἀν ώς κατὰ πρόσθετον
συλλαβῆς ηὗξηται μετ' ἐκπλήξεως ὃ ἔπαινος κλιμακηδόν. 25

7. Ἀρίαυθος] Legebatur Δίαιθος,
quod δίεθος scriptum in Ven. A.
Correxit Prellerus in libro de
Cerere et Proserpina p. 157.
Ariaethus memoratur in scholio
codicis Veneti A ad 4, 319. Per-
versa haec sunt in scholio ed.
Romanae δὲ Πορφύριος οὕτῳ φησὶν
“Ἐλένης δὲ καὶ Μενελάου παῖδες Δί-
αιθος καὶ Μορραφίων —,” quae
repetivit Eustathius p. 400, 34,
νιὼς αὐτῇ (τῇ Ἐλένῃ) καὶ Μενελάῳ
γεννῶσι—Δίαιθον καὶ Μαράφιον, ἀφ'
οὗ γένος φασὶ τὸ τῶν Μαραφίων ἐν
Πέρσαις. Gentem Persicam Mara-

φίουs appellatam fuisse satis ali-
unde constat: v. Thes. vol. 5 p.
529. Quae si nomen accepit ab
Helena filio, hunc Μαράφιον vel
Μαρράφιον potius nominatum fuisse
credas quam Μοράφιον. Non minus
obscurum est alterius filii nomen
Αἴθιδας, quem ex scholiastae an-
notatione memoravit Eustathius
l. c. Suidae glossa Αἴθιδας: ὅντα
κύριον unde sumta sit nescimus.
Apud Zonaram p. 98 est Αἴθιδεν.
In cod. Leidensi Αἴθιολον legitur.

24. * πρόσθετον] πρόσωπον

184. Φρυγίην] τὴν παρὰ Σαγγαρίφ, ἡ ἐστι μεγάλη· ἡ γὰρ μικρὰ παρὰ τῇ Τροίᾳ.

186. λαοὺς Ὄτρηος] λαοὺς τοὺς ἐπικούρους φησὶν, ὡς τὸ “λαός δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος” (Od. 9, 263).

187. παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο] διὰ τούτου τὸ μῆκος ἵσως τοῦ 5 ποταμοῦ δηλοῖ· διὰν γὰρ Φρυγίαν ἔξεισι διὰ Βιθυνίας.

188. ἐπίκουρος ἐών] ἵσως γὰρ διὰ τούτου καὶ τοῦ γάμου τῆς Ἐκάβης ἥξισται.

189. Ἀμαξόνες] παρὰ τῷ Θερμάδοντι αὗται φέουν. αἱ δὲ ἐπιφανεῖς αὐτῶν Ἰππολύτη, Ἀντιόπη ἢν ἥρκασε Θησεὺς, Ἀναία, 10 Ἀνδρομάχη, Γλαύκη, Ὄτρηρὴ, ἡς Πενθεσίλεια, ἃς φασιν ἐπὶ πυριπόνων ἵππων μαχομένας λητίζεσθαι τοὺς περιχώρους, καταδραμεῖν τε ὑστερον τὴν Φρυγίαν λείας ἔνεκεν ἐπὶ Μύγδανος τοῦ Ἀκμονος καὶ Ὄτρέως τοῦ Δύμαντος. ὀνομάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸν ἔτερον τῶν μαξῶν (ἐπυράκτουν γὰρ αὐτὸν πρὸς τὸ μὴ 15 ἐμποδίζεσθαι ἐν τῇ τοξείᾳ) ἡ παρὰ τὸ μὴ χρῆσθαι μάξαις, χελώναις δὲ καὶ ὄφεσι καὶ σαύραις. ἀντιάνειραι δὲ αἱ ἵσαι ἡ ἐναντίας τοῖς ἀνδράσιν.

190. ἐλίκωπες] ἀξιοθέατοι, εὐγενεῖς τὴν θέαν. οὐκ ἀλόγως δὲ αὐξεῖ τοὺς Ἑλληνας· τῶν γὰρ πλειόνων καὶ κρατῆσαι καλὸν καὶ 20 ἡττᾶσθαι οὐκ ἐπονεῖδιστον.

191. *κτίλος ὡς] ὡς πρᾶος καὶ χειροήθης κρίος, ἀφηγούμενος τῆς ποίμνης. εἴρηται δὲ κτίλος ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ λοιπὰ θρέμματα, οἷονεὶ ἀκτίλος τις ὁν, παρὰ τὸ ἄγω ἡ παρὰ τὸ κίειν.

ἐπιπωλεῖται στίχας] περιφοιτᾶ, μή πώς τις δόλος εἴη κατὰ τὴν 25 στρατιάν. στὶξ δὲ τὸ ἐκ δύο φαλάγγων, ὅ ἐστι σμ' ἀνδρῶν.

197. πηγεσιμάλλῳ] μελανομάλλῳ· οὗτος γὰρ ἐν λευκῷ τῷ ποιμνίῳ διάδηλος ἔσται. τῷ πραοτάτῳ δὲ εἴκασται διὰ τὸ ἀτάραχον.

*Πορφυρίου. ἐκ τοῦ πηγούν τὸ μέλαν· “κύματι πηγῷ” (Od. 5, 318). 30 ἐξ ἀντικειμένου δέ φησιν ἐπ' αὐτοῦ “ὅς τ' δίων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεντάν.” ἐν λευκοῖς δὲ ὁ μέλας διαφορώτερος. καὶ τοὺς ἵππους τοὺς πηγοὺς ἀθλοφόρους λέγει, παρ' ὅσον οἱ περὶ ἵππικῆς γράψαντές φασι πρὸς ἀρετὴν ἵππων ἀρίστους εἶναι τοὺς μέλανας. καὶ τὸ κῦμα

7. τούτου] * τοῦτο

30. * Πορφυρίου] ομ.

δὲ ἀντιφράζων ὅτε μὲν κύματι πηγῷ λέγει, ὅτε δὲ “μέλαν τέ ἐ^τ κῦμα κάλυψεν” (Il. 23, 693). καὶ Ἀντίμαχος δὲ τὸ λευκὸν ὡς ἀντικείμενον τῷ πηγῷ λαμβάνει.

198. δῖων] ὁ μὲν Ἀρίσταρχος οἰῶν ὡς αἰγῶν, ὁ δὲ Ἡραδιανὸς δῖων ὡς δαιδῶν, λέγων ὡς οὐ κλίνει τὸ μονοσύλλαβον ὁ ποιητὴς, εἰ 5 μὴ μέτρον κωλύσειεν.

200—202. ἐν βραχεῖ τὸ ἐπίγραμμα πάντα ἔχει. μετὰ ἐπαίνου δὲ περὶ ἑκάστου ἐκτίθεται διὰ τὸ προσπεπονθένα τῷ Ἑλληνικῷ.

201. κρανῆς] καὶ λυπρὰ γὰρ χωρία πέφυκεν ἀρίστους ἄνδρας ἐκφέρειν. οὗδε δὲ τούτους ὡς ξενισθέντας παρ' αὐτῇ, δὲ διὰ τὸ 10 προσκορὲς ἐπὶ μόνου Ἰδομενέως ἐσήμανεν. ὅτε γὰρ ἐκ Τενέδου ἐπρεσβεύοντο οἱ περὶ Μενέλαιον, τότε Ἀντήνωρ ὁ Ἰκετάονος ὑπεδέξατο αὐτοὺς, καὶ δολοφονεῖσθαι μέλλοντας ἔσωσεν ὅθεν μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν Ἀγαμέμνων ἐκέλευσε φείσασθαι τῶν οἰκείων Ἀντήνορος, παρδάλεως δορὰν ἔξαψας πρὸ τῶν οἴκων αὐτοῦ. 15

202. παντοίους τε δόλους] εἰσὶ γὰρ καὶ καλοὶ καὶ κακοί.

203. Ἀντήνωρ πεπυμένος] ὁ ἄρχων τὸν ἄρχοντα καὶ ὁ ρήτωρ τὸν ρήτορα ἐπαινεῖ.

206. σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ] οὐ ριψοκινδύνως Μενέλαιος ἔρχεται, ἀλλ’ οὐ πειρατεῖσθαις οὐ παθόντα. εἰ γὰρ Ἐλένης χάριν ὁ πόλε- 20 μος γέγονε, πόσῳ μᾶλλον εἰ Μενέλαιος ἀνήρητο; Ὁδυσσεὺς δὲ ὡς συνετὸς σκοπῆσαι τὰ βαρβάρων, οπως ρώμης ἔχοιεν. ἀλλ’ οὐχὶ Νέστωρ· οὐ γὰρ μόνον συνετοὺς, ἀλλὰ καὶ δραστηρίους πρεσβεύε- σθαι δεῖ.

* πρὸ δὲ τοῦ στρατεῦσαι τοὺς Ἐλληνας εἰς Τροίαν ἥλθον πρέσβεις 25 Ὁδυσσεὺς καὶ Μενέλαιος, ἀπαιτοῦντες τὴν Ἐλένην. τῶν ἀλλων οὖν μεθ ὕβρεως αὐτοὺς ἀποδιωξάντων μόνος δὲ Ἀντήνωρ ξενίζει φιλοφρό- νως. καὶ δολοφονεῖσθαι μέλλοντας σώει· ὅθεν μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν Ἀγαμέμνων ἐκέλευσε φείσασθαι τῶν οἰκείων Ἀντήνορος, παρδάλεως δορὰν ἔξαψας πρὸ τῶν οἴκων αὐτοῦ. 30

212. ἀλλ’ ὅτε δὴ μύθους] τρεῖς οἶδε τρόπους ρήτορείας Ὅμηρος, τὸν βραχὺν καὶ ἀπολελυμένον καὶ ίκανὸν αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα παρ- στῆσαι, δὲν Λυσίας ἔζήλωσεν τὸν ὑψηλὸν καὶ καταπληκτικὸν καὶ

6. * κωλύσειεν] κωλύσει

post scholion v. 220.

8. * ἑκάστου] ἑκαστα

* τρόπους] τόπους

31. Scholion sine lemmate in B

μέγιστον καὶ ἐθυμημάτων μεστὸν, καὶ τούτων ἀθρόως ἐκφερομένων,
ώς νῦν, δν Δημοσθένης¹ τὸν πίθανὸν καὶ τεχνικὸν καὶ πολλῶν πλήρη
δογμάτων, τὸ καὶ γνωμικὸν καὶ σαφὲς ἐπιλεγόμενον, δν Ἰσοκράτης.

213. παρατρέχων τὰ πολλὰ, καὶ τὰ καίρια μόνον λέγων οἱ γὰρ
νέοι, ἀπειρότεροι τοῦ τὰ πλείονα καὶ συμφέροντα λέγειν ὄντες, τὸ 5
ἀνθηρὸν μόνον καὶ χαρίεν διώκουσιν.

215. ᾧ] ἀντὶ τοῦ εἰ. τινὲς δὲ εἰς τὸ ἀφαμαρτοεπῆς στίζουσι τε-
λείαν, εἴτα καὶ περισπώσι τὸν ᾧ μετ' ἐπιτάσεως² καίτοι κεύτερος ἦν.

216. ἀνατέξειν]³ τὸ πρόθυμον δῆλοι τῆς ἐγέρσεως πρὸς κατά-
πληξιν.⁴

10

217. στάσκεν]⁵ ὅτι οὐκ ἀσχημονεῖν ἐν τινι δημητηροῦντα δεῖ, ἀλλὰ
καὶ τὴν στάσιν τῶν ἐρούντων μεμελετημένην εἶναι⁶ οἶδε γὰρ καὶ
αὗτη πολλάκις ὑπόνοιαν εἰς τι κινεῖν. ρήτορικὴ οὖν ἡ στάσις αὐτοῦ.
ἀφροσύνη δὲ σχηματίζεται πρὸς τὸ μὴ ὑπονοεῖσθαι παρὰ τοῖς ὄρω-
σιν, οἷα εἰκὸς Μενελάου τὰς οἰκείας βλάβας ἐκθεμένου τεταράχθαι⁷ 15
τὴν ἀγοράν· τῇ εἰς ἑαυτὸν οὖν ἐπιστροφῇ καταρτίζει τοὺς ὄρῶντας.

219. ἀδρεῖ]⁸ ἀπὸ τοῦ ἀδρεῖς⁹ ἀλλὰ διὰ τὴν εὐφωνίαν τὸ δεύτερον¹⁰
μετατέθειται.

220. ζάκοτον διὰ τὸ ὑπόδραξ ὄραν, ἄφρονα δὲ διὰ τὸ ἀκίνητον
τοῦ σκῆπτρου.

20

221. μεγάλην]¹¹ διὰ τὸν θόρυβον τῶν Τρώων, ἥ διὰ τὴν κατάπληξιν
τῶν ἀδικιῶν.

222. νιφάδεσσιν ἑοικότα χειμερίησιν]¹² ἡ εἰκὼν ἀφορᾶ πρὸς τὸ
τάχος τῆς ρήτορείας. διὰ μὲν γὰρ τοῦ πλήθους δῆλοι τὸ πυκνὸν τοῦ
λόγου, διὰ δὲ τοῦ λευκοῦ τὸ σαφὲς, διὰ τῆς νιφάδος τὴν φρίκην τῶν 25
ἀκούοντων. καὶ αἱ μὲν χειμέριαι ἀπαλαιί, αἱ δὲ ἔαριαι ἐκκόπτουσι
τοὺς καρπούς.

224. οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ μορφῇ τότε ἐθαυμάσαμεν, ὅσον ἐπὶ τῷ
λόγῳ ἐξεπλάγημεν.

225. τὸ τρίτον αὗτ' Αἴαντα]¹³ μετὰ τὴν τῆς φρονήσεως τάξιν τὴν 30
τῆς ἀνδρείας τέταχεν¹⁴ Ὁδυσσεὺς μὲν γὰρ φρονιμώτερος, Αἴας δὲ
ἀνδρειότερος.

229. πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν]¹⁵ πελώριος οὗτος διὰ τὸν ἔτερον

1. * ἐκφερομένων] ἐμφερομένων

24. * τοῦ] τοῦ ἔπεια

13. * αὗτῇ] αὐτῇ

Αἰαντα, τὸν Ὀϊλέως. ὅρα δὲ πῶς ἐπὶ μὲν Ἀχιλλέως μέγα ἔρκος φησὶν, ἐνταῦθα δὲ μόνον ἔρκος ἀπλῶς.

230. θεὸς ὁς] τῷ κάλλει. τὸ δὲ Κρήτεσσι προσέθηκεν, ὅπως φασῇ μὴ δελεασθεῖσα. ἡ τοῖς τρόποις αὐτὸν ἐχαρακτήρισεν ὡς εἰδυῖα τῇ συνεχεῖ ξενίᾳ. 5

235. οὓς κεν εὖ γνοίην καὶ τοῦνομα μυθησαίμην] ἀντὶ τοῦ γινώσκων καὶ μυθοῦμαι.

236. τοῦτό φησιν ὡς πάντη μὲν ἐκπετάσασα τὴν θέαν, οὐδαμῆδὲ ἵδούσα. πῶς δὲ οὐκ ἐρωτηθεῖσα προβάλλεται τὰ περὶ τῶν ἀδελφῶν; δῆλον οὖν ὅτι προοικονομεῖ ὁ ποιητὴς, βουλόμενος εἰπεῖν τὴν ιο ἀφάνειαν αὐτῶν. ἡγούσει δὲ τὰ περὶ αὐτῶν ἵσως μὴ συγχωρουμένη συντυγχάνειν τοῖς αἰχμαλώτοις.

*ἀπίθανον εἶναι δοκεῖ ἐννέα ἑτῶν διελθόντων τοῖς "Ελλησιν ἐν Ἰλίῳ μηδένα τῶν βαρβάρων ἀπαγγεῖλαι τῇ Ἐλένῃ περὶ τῶν ἀδελφῶν, εἴτε καὶ αὐτοὶ ἀφίκοντο εἰς τὸν πόλεμον, εἴτε ὅλως οὐκ ἥλθον 15 εἰς τὴν Τροίαν, ἡ ἐλθόντες οὐκ ἔξηλθον εἰς τὴν μάχην· οὐ γὰρ ἐνην τοιούτους ὄντας μὴ οὐχ ὑπὸ πάντων γινώσκεσθαι, παρόντας εἰς τὴν Τροίαν. λέγει δὲ Ἡρακλεῖδης ὅτι ἄλογον ἦν ὄντως τοῦτο, εἰ διατελεσάντων ἐν τῇ Τροίᾳ πάντων Ἐλλήνων ἐννέα ἔτη μηδὲν περὶ τῶν ἀδελφῶν ἔσχεν 'Ἐλένη λέγειν' εἰ δὲ οὐ πάντες ἥσαν οἱ στρατεύ- 20 σαντες ἐν Τροίᾳ, ἀλλ' οἱ μὲν περὶ Λέσβου καὶ τὰς ἄλλας νήσους ἃς οἱ Κᾶρες εἶχον ἐπόρθουν, πόλεις δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ, οὐδὲν ἥδει εἰ ἐστράτευσαν ἢ οὐ. πιθανότερον δὲ προσθεῖναι ὅτι ἡ φανισμένων τοῦ Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκους καὶ δοκούντων τεθνάναι, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τοὺς ἀνθρώπους τὸ συμβεβήκος, μήτε εἰ ἐτεθνήκεσσαν 25 μήτε εἰ ἔτι εἰσὶν, οὐκ ἀπηγγέλλετο τῇ Ἐλένῃ περὶ αὐτῶν. οὐδὲ γὰρ τὰ δυσχερῆ οἱ βάρβαροι τοῖς δυνάσταις πάντα εἰσὶν εἰθισμένοι ἀπαγγέλλειν. καὶ τούτου πολλὰ παραδείγματα λέγειν ἔστιν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν χρῶνται τῷ ἔθει. οὐδὲν οὖν ἐκώλυεν ἀμφιδοξεῖν περὶ αὐτῶν τὴν Ἐλένην. 30

*δοὶ δ' οὐ δίναμαι ιδέειν κοσμήτορε λαῶν] διὰ τί τὴν Ἐλένην πεποίηκεν ἀγνοοῦσαν περὶ τῶν ἀδελφῶν ὅτι οὐ παρῆσαν δεκαετοῦς

22. πόλεις Schraderus] πόλλας
ἥδει εἰ Vill.] ήδειν δύ

25. μήτε εἰ ἐτεθνήκεσσαν Bekkerus]
μὴ δτι ἐτεθνήκεσσαν

26. ἀπηγγέλλετο] ἀπηγγέλλετο
Bekkerus.
27. οἱ βάρβαροι Bekkerus] καὶ
βάρβαροι

τοῦ πολέμου ὅντος καὶ αὐχμαλώτων πολλῶν γινομένων; ἀλογον γάρ
ἔτι δὲ καὶ εἰ ἥγρυσε, ἀλλ’ οὐκ ἦν ἀναγκαῖον μηδεθῆναι τούτων οὐκ
ἐρωτηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πριάμου περὶ αὐτῶν, οὐδὲ γὰρ πρὸς τὴν ποί-
ησιν πρὸ ἔργου ἦν ἡ τούτων μνήμη. φησὶ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης Ἰσως
ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐντυγχάνειν ἐφυλάττετο τοῖς αὐχμαλώτοις· ἡ 5
ὅπως τὸ ἥθος βελτίων φαῆται καὶ μὴ πολιτραγυμούσῃ, οὐδὲ τοὺς
ἀδελφοὺς ἔχει ὅπου εἰσί. φαίνεται δὲ πάντα καὶ λέγουσα καὶ οἰκονο-
μοῦσα, ὅπως ὁ τε Πρίαμος καὶ οἱ ἄλλοι πεισθῶσι Τρῷες ὅτι ἀκούσιος
καὶ παρὰ γνώμην αὐτῆς ἡ εἰς τὴν Ἰλιον γέγονεν ἀφίξει. οὗτον γάρ τοῦ
Πριάμου εἰπόντος “οὔτι μοι αὐτίη ἔσσι, θεοί νῦ μοι αἴτιοί εἰσιν” (Π. 10
3, 164), αὐτὴ δὲ αἰδοῖον εἰποῦσα καὶ ἐπίφοβον διὰ τὸ σέβας (Π. 3,
172) καταράται, οὐδὲν μὲν ἐπισημαίνουσα εἴτε ἕκοῦσα εἴτε ἀκουστα
ἀφίκετο, ἀλλὰ μόνον “γνωτούς τε λιποῦσα παιδά τε τηλυγέτην”
(Π. 3, 174). καὶ ὅτι ἄχθεται τῇ μονῇ καὶ κλαίουσα διατελεῖ. καὶ
ὅτι δαήρ αὐτὸν ἔμεινε σκε κυνώπιδος (ὁ Ἀγαμέμνων), εἴ ποτ’ ἔηρ γε, 15
ἀντὶ τοῦ ὅποτ’ ἦν (Π. 3, 180), ὡς ἀν ποθούσης αὐτῆς τοῦ ἀνδρὸς
τὴν συγγένειαν. οὗτον γάρ ἀν ἄμα δοξεῖν ἔμελλε κάκείνῳ καὶ τοῖς
πρεσβύταις βελτίων εἶναι, καὶ τοῦ ἀφικέσθαι οὐκ αἰτίᾳ, εἴ γε
ἐπεθύμει ἀπελθεῖν, ὥστε καὶ περὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς ὅδοῦ ὑπολήψεσθαι
αὐτοὺς φέτο ὅτι μὴ ἐκουσία ἡ συγγράψεσθαι, ὡς ὅταν τις μεταμε- 20
λόμενος φαίνηται καὶ ὄμολογῷ, οὐκ ἐξοργίζονται, ἀλλ’ ἐλεοῦσι. διὰ
δὴ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐμήσθη εἰποῦσα, ὅτοι οὐχ
ἥκουσιν αἰσχεα δειδίτες καὶ ὀνείδεα (Π. 3, 242), ἡ κεκρυμμένοι
εἰσὶ, δι’ αὐτὴν ὄμοιώς αἰσχεα δειδίτες. καὶ ἡ μνήμη οὖν ἀναγκαία
εἰς σύστασιν τοῦ προσώπου, ἵνα φαίνηται ὄμολογοῦσα τὰ γεγεν- 25
μένα μὴ καλῶς ἔχειν, κανὸν ἀπόδοσις γένηται ἡττηθέντος Ἀλεξάνδρου,
μαρτυροῦντας ἔχῃ τοὺς γέροντας τῷ ἥθει αὐτῆς πρὸς τοὺς ὑπολαμ-
βάνοντας, ὡς αἰσχρὰ ὄμολογεῖ καὶ δεινὰ καὶ βίαια πεποιθένται καὶ
τὸν θάνατον ἥρειτο ἀντὶ τῆς σωτηρίας. οὗτον γὰρ καὶ εἰσελθόντος
Ἐκτορος εἰς τὴν Ἰλιον διὰ τὴν τῶν Τρώων ἥτταν, αὐτὴ πάλιν κύνα 30
τε ἑαυτὴν καλεῖ καὶ “δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου” (Π. 6, 344). καὶ
ταῦτα λέγει ἀτε πρὸς τὸν Πρίαμον ἀνακαλούμενη τὸν θάνατον. ἐπὶ
μὲν γὰρ τοῦ Πριάμου “ώς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς, ὅππότε
δεῦρο νιέει τῷ ἐπόμην θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα” (Π. 3, 173.
174) καὶ τὰ ἔντονα. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐκτορος μηδὲ γεννηθῆναι καταράται 35

20. ὡς addidit Schraderus.

“έαυτῇ ὡς μ' ὄφελ' ἥματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα” (Πλ. 6, 345). καὶ θρηνοῦσα τὸν “Ἐκτόρα ἀχθῆναι φησιν εἰς τὴν Τροίαν ὑπὲ 'Αλεξάνδρου “ὡς πρὶν ὄφελλον ὀλέσθαι” (Πλ. 24, 764), καὶ ἔαυτὴν οὖν κλαίει “τῷ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ” (Πλ. 24, 5 773), καὶ τὰ τούτοις ἔξης. καὶ ὅτι τοιοῦτον εἶχε βίον καὶ ταιαύτας ἐν Τροίᾳ διατριβὰς διεδόθη καὶ τοῖς “Ἐλλησι. διὰ τοῦτο μαχόμενοι ὑπὲρ αὐτῆς παρεκάλουν εἰς τὸν πόλεμον λέγοντες ὡς χρὴ “τίσασθαι 'Ελένης ὄρμήματά τε στοναχάς τε” (Πλ. 2, 356. 590).

10

238. αὐτοκαστιγνήτῳ] τοῦτο καὶ τοῖς πρώτοις δύναται συνάπτεσθαι. δηλοὶ δὲ τοὺς ὁμομητρίους ἀδελφούς. ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁμοπατρίους οὗτος καλεῖ, ὡς Αἴαντα καὶ Τεῦκρον.

239. 240. ἦ — ἦ] ὁ Νικάνωρ ἄμφω ὁξένεις ὡς διαζευκτικούς· ὁ δὲ 'Ηρωδιανὸς τὸν δεύτερον περισπῆ, ὡς διαπορητικοὺς ἄμφω δεχό- 15 μενος.

240. εὐκ ἔστιν Ἀττικὸν. τὸ δεύρω (οὐδέποτε γὰρ μακρᾶς προκειμένης τοιαύτην ἔκτασιν ποιοῦνται), ἀλλ' Ἰωνικόν. τὴν δὲ πρόθεσιν ἔδει μὲν ἀναστρέφεσθαι καὶ τῷ κυριωτέρῳ συντάττεσθαι· ὅμως ἀδιαφόρως συντέτακται.

20

242. δειδιότες] στυγοῦντες. εἰς δὲ τὸ ὀνείδεα στικτέον, ἐπειδὴ τὸ πόλλα συναλειφόμενον οὐ δέχεται στιγμὴν ἐν μεταξύτῃ. τὸ δὲ πόλλα ἄ μοι ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἀ ἐμοῦ χάριν ἔστιν. ἔαυτῆς δὲ κατηγοροῦσα εἰς ἔλεον ἐπισπάται.

245. ἐδύνατο τὸ θεῶν καὶ τοῖς πρώτοις συντάσσεσθαι, εἰ μὴ ὅτι 25 ἐν τοῖς ἔξης (269) φησὶν “ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον.”

246. οἵνον ἐνέφρονα] ἐτυμολογεῖται παρὰ τὴν ὄνησιν, ὡς καὶ τὸ “αὐτὸς ὄνησεις” (Πλ. 6, 260). ἦ παρὰ τὴν οἴησιν.

250. μετὰ τὴν προσαγόρευσιν ἡ στιγμή. τὸ δὲ ὄρσεο ἀπὸ τοῦ ὄρσω ἐνεστῶτός ἔστιν.

30

254. μακρῆς] τοῦτο εἰς ἀγωνίαν ἀγει τὸν γέροντα. τὰ δὲ ὑπὸ Μενελάου βλασφημηθέντα σιωπῶσιν.

258. Ἀργος] Ἀργος καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν Πελοπόννησον καὶ

4. * ὄφελλον] ὄφελον

mutatum.

17. δεύρω] Sic B, non δεῦρο. In textu est δεύρω, a m. sec. in δεῦρο

19. * ἔδει] οἴδαμεν

τὴν Θεσσαλίαν καλεῖ. ἄμεινον δὲ νῦν Ἀργος τὴν Θεσσαλίαν λέγειν,
Ἄχαιΐδα δὲ πᾶσαν Ἑλληνίδα.

259. ρόγυσεν δὲ ὁ γέρων] φυσικὴ γὰρ ἡ φιλοπαδία. ὁ δὲ Ἔκ-
τωρ ἔχάρη μέγα, τέλος οίονον ἐπιζητῶν τοῦ πολέμου.

261. προϊκονομεῖ τὴν ἐν τῇ Ω ἡνιοχείαν. ἄγει δὲ τὸν Ἀντήνορα 5
ώς συνετὸν καὶ πρόην ξένον Ἑλλήνον.

270. διὰ τοῦ ὃ τὸ ἔχειν, ἵν' ἥ ἀναλογοῦν τῷ μῆσγον.

271. ἀξιόχρεως αὐτουργῶν ὁ βασιλεύς. ἥ ὡς ἀγνοούντων τῶν
Τρῶων τὸν ἐν θυσίαις νόμον.

273. τινὲς ἀρνέων, ἵν' ἥ ὡς “ἰππείων ὄπλεων” (Π. II, 536).
σημειωτέον δὲ ὅτι τῶν ἐναγιζομένων οὐκ ἐπιβάλλουσι τὰς τρέχας
πυρὶ, ὡς οὐδὲ τοῦ κάπρου.

275. ἐξ Ἰδης ἐποκτεύων. τὸν ἐπιχώριον δὲ καλεῖ, ἐκπολεμῶν
αὐτοῖς αὐτὸν, εἰ παραβαῖεν τοὺς ὄρκους· καθ' ἐκάστην δὲ προσαγό-
ρευσιν διασταλτέον.

*Πορφυρίου. διὰ τί βουλόμενος ἐπιορκῆσαι τοὺς Τρῶας ὁ ποιη-
τὴς, ἵνα εὐλόγιος ἀπόλωνται, οὐδαμοῦ πεποίηκεν ἐπιορκοῦντας, ἀλλ'
οἴεται; ὁ γὰρ ὄρκος ἦν, εἰ Ἀλέξανδρον ἀποκτείνειν ὁ Μενέλαος,
ἀποδοθῆναι τὴν Ἐλένην· οὐκ ἀναιρεθέντος δὲ οὐδαμοῦ ἡδίκουν μὴ
ἀποδιδόντες, οὐδὲ ἐπιώρκησαν. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ὅτι οὐδὲ ὁ ποιη-
τὴς λέγει ὡς ἐπιώρκησαν, καθάπερ ἐπ' ἄλλων “ὡς φάτο καὶ ρ'
ἐπιορκον ὕμοσεν” (Π. IO, 332), ἀλλ' ὅτι κατάρατοι ἦσαν· αὐτοὶ
γὰρ ἑαυτοῖς κατηράσαντο εἰπόντες “Ζεῦ κυδιστε, μέγιστε, καὶ ἀδά-
νατοι θεοὶ ἄλλοι, ὑππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν, ὥδε σφ'
ἐγκέφαλος χαμάδις ρέοις ὡς ὅδε οἶνος” (298). οὐκ ἐπιώρκησαν μὲν οὖν, 25
ἐκακούργησαν δὲ καὶ ἔβλαψαν τοὺς ὄρκους. ἐπάρατοι οὖν ἦσαν. ταῦτά
τοι καὶ Ἡραπειράται ἐξ αὐτῶν ὥν κατηράσαντο γενέσθαι αὐτοῖς τὴν βλά-
βην· εὐξαμένων γὰρ ἐκείνων “ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
ἥδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ρέοις ὡς ὅδε οἶνος,” ἥ Ἡρα αὐτὸ τοῦτο παρα-
κελεύεται τῇ Αθηνῇ “ἐλθεῖν ἐς Γρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοκιν αἰνὴν, πειρᾶν 30
δὲ ἡς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς ἄρξασι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια
δηλήσασθαι” (Π. 4, 65). τὸ δὲ βλάψαι οὐκ ἔστιν ἐπιορκῆσαι.

*Πορφυρίου. διὰ τί τὸν ἥλιον πάντα ἐφορᾶν καὶ πάντα ἐπακούειν

6. πρώην ξένον] πρόξενον. Conf. Ἀριστοτέλους.

ρ. 166, II. 33. *Πορφυρίου] om. Eadem

16. *Πορφυρίου] om. In marg. fere in scholio Odyss. 12, 374.

εἰπὼν, ἐπὶ τῷν ἑαυτοῦ βοῶν ἀγγέλου δεόμενον ἐποίησεν; “ἀκέα δ'
ἡλίῳ ὑπερίονι ἄγγελος ἥλθε Λαμπτείη τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταν
ἔταιρος.” λύων δὲ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι ὅτι πάντα μὲν ὄρῃ ἥλιος,
ἄλλ’ οὐχ ἄμα, ἡ ὅτι τοῦ ἥλιου ἦν τὸ ἐξαγγεῖλαι ἡ Λαμπτεία ὥσπερ
τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ὄψις ἡ ὅτι, φησὶν, ἀρμόττοντος ἦν εἰπεῖν οὗτας τόν τε δ'
Ἀγαμέμνονα ὁρκίζοντα ἐν τῇ μονομαχίᾳ “ἥλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾶς
καὶ πάντ' ἐπακούεις,” καὶ τὸν Ὁδυσσέα πρὸς τοὺς ἔταιρους λέγοντα
οὐ γὰρ δὴ καὶ τὰ ἐν “Αἴδου ὄρῃ. καὶ ὅλως ὁ ποιητής, ὅπου πάρεστιν,
ἐκεῖνά φησιν ὄραν πάντως, ἐν μὲν τῇ ἀνατολῇ ὄντα τὰ ἐν τῇ ἀνατολῇ,
ἐν δὲ τῇ μεσημβρίᾳ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ δυσμῶν τὰ κατ' ιο
αὐτὸν ἐπιβλέπειν. εἰκὸς οὖν ἐστὶ κατ' ἄλλο κλίμα τῆς κινήσεως
ὄντα μὴ ἐωρακέναι τὰ κατὰ τὴν Θρινακίαν πραττόμενα. πάντα μὲν
γὰρ ἐφορᾶ, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν πάντα ἐποπτεύει.

*ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχρην ἐγνωκέναι τὸν πάντ' ἐφορῶντα ἥλιον. λύοιτο
δ' ἀν τῇ λέξει· τὸ γὰρ πάντα δηλοῖ τὰ πλεῖστα. λύοιτο δὲ καὶ τῷ 15
καιρῷ· νυκτὸς γὰρ εἰκὸς ἐπιθέσθαι τοῖς βουσὶ τοὺς Ἰθακησίους.

279. Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην φησίν. ἐκφοβῶν οὖν πρῶτον
μὲν τοὺς οὐρανίους, ἐπειτα τοὺς ὑπογείους καλεῖ. δεισιδαιμονεῖν δὲ
διδάσκει, μηδὲ μετὰ θάνατον ἀπαλλάσσεσθαι τοὺς ἀμαρτάνοντας
λέγων.

20

τελεία εἰς τὸ ὄμόσση.

280. βαρυτέον τὸ ἔστε, καὶ προστακτικὸν ἐκδεκτέον. τὸ δὲ φυ-
λάσσετε ἀντὶ τοῦ πιστώσασθε τὰ ἐπὶ τῇ πίστει γινόμενα ὄρκια.

281. εἰ μέν κεν Μενέλαον] ἀνεμεσήτως προέταξε τὴν τοῦ ἀδελφοῦ
ἥπταν. ὅλη δὲ τῇ παραβάσει τῶν συνθηκῶν ἀπολογίαν δίδωσι προσ- 25
θεὶς τὸ κτείνῃ δικαίαν γὰρ ἀπολογίαν παρέχει Τρυσί, δυναμένοις
λέγειν ὅτι οὐκ ἐγένετο τὸ ὄρισθέν οὐ γὰρ ἀπέκτεινε τὸν Ἀλέξανδρον
ὁ Μενέλαος. δύνανται δὲ καὶ οἱ Ἑλληνες, τὴν πρόκλησιν τοῦ Ἔκ-
τορος προβαλλόμενοι “ὅππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,”
εὐλόγως ἀπαιτεῖν τὰς συνθήκας. ἴσχυρότερα δὲ τὰ τῶν Τρώων, ὅτι 30
μάλιστα δεῖ ὄραν τὰ ἐπὶ τοῖς ἵρκαις ὄριζόμενα.

286. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παρακαθημένοις αἵτειν καὶ πρόστιμα· καὶ
οὐ δίκαιον τοὺς προκατάρξαντας ἐπ' ἵσης ἀπαλλάττεσθαι. ὁ μὲν οὖν
Μενέλαος σπεύδων ἀπολαβεῖν τὸ γύναιον οὐδὲν περὶ τούτων φησίν.

13. ἐποπτεύεις] ἐπακούει Vill.

14. *ἥλιον] om.

32. *ἥλιον] om.

ό δὲ μεγαλοφυῶς ὄρίζει τὸ ἐπιζῆμιον. ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἐμνήσθη τοῦ κεφαλαίου, ἐπιμένει τῷ λόγῳ.

291. εἴως κε] οἶδε γὰρ εὑνούς τοὺς θεοὺς, εἰ παραβαῖεν ἀπλοῖκὸν δὲ τὸ ἥθος τῶν ἡρώων, εἴ γε οὐ μεσεγγυᾶται ἡ Ἐλένη.

*Πορφυρίου. διὰ τί ἀβελτέρως τῆς μονομαχίας Ἀγαμέμνων ἐπεμε-¹ λήθη; οὐδὲν γὰρ ἔλαβε βέβαιον, οὐδὲ ἐμεσεγγυήσατο τὴν Ἐλένην, περὶ ἣς ὁ ἄγων, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνοις ἐγένετο τὸ μὴ ἀποδοῦναι. λύεται δὲ ἐκ τοῦ ἔθους· οὐ γὰρ ἦν τὸ ἀρχαῖον τὰ πρὸς ἀλλήλους διὰ πολλῆς φυλακῆς, ἀλλ' ἀπλῶς συνέβαλλον, καὶ ἐπιβουλαὶ καὶ ἀπάται οὐκ ἥσαν, πρὸς ἀς αἱ τοιαῦται εὐλάβειαι εὐρέθησαν. ἐπεὶ διὰ τί Ἀγα-² μέμνων καὶ Μενέλαος ἀδορυφόρητοι ἥσαν, ὃν ἀναρεθέντων ἐλέλυτο ἀν ἡ στρατιά; ἀλλ' οὕτω τότε ἥσαν αἱ πολιτικαὶ ἐπιβουλαί. ὁ δὲ ποιητὴς μιμητὴς ὃν τὰ ὑπάρχοντα ἐποίει, ἀλλ' οὐ τὰ μέλλοντα.

296. ἔκχεον] προειδὼς τὸ αὐτῶν ἀτελὲς οὐκ εἰπεν ἕσπειδον, ἀλλ' ἔχεον. ἀειγενέτησιν δὲ τοῖς ἀδίοιν ἔχουσι τὴν γενεάν, ἥτοι ι- αεὶ οὖσιν.

300. ὅδε σφ' ἐγκέφαλος] ἀντὶ τοῦ αὐτῶν, ως τὸ “ἥμιν δ” αὗτε κατεκλάσθη φίλοιν ἥτορ δεισάντων φθόγγου τε βαρύν” (Od. 9, 256).

301, 302. οὐδ' ἄρα πώ σφιν] κεφαλαιωδῶς τὴν τῶν μελλόντων πρωτήγγειλεν ἐπιδειξιν. διὰ δὲ τοῦ πω ἐλπίδα πάλιν ὑπολείπεται τῷ φιλέλλην.

303. οὕτω τλήσομ] ἐπεὶ σώζειν Ἀλέξανδρον μέλλει, πιθανὸς ὑπεξάγει τὸν πατέρα, “Ἐκτορα δὲ αὐτόπτην ἐᾶ ἐπὶ τῷ τὸν οἴκτον αὔξειν. παρὸν γὰρ ἐνταῦθα ἔδωκεν ἀν τὴν Ἐλένην ως τοὺς ὄρκους ἐμπιστευ-²⁵ θείς. εἰ δὲ καὶ πᾶσιν ως κῆρο ἀπέχθεται Ἀλέξανδρος, ἀλλ' ὁ πατὴρ τὸ φυσικὸν οὐ δύναται μὴ σώζειν.

*διὰ τί ὁ Πρίαμος τὸν μὲν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Μενέλαον οὐκ ἀ-
ἔφη δύνασθαι ἰδεῖν μαχομένους, ἀλλ' φέρετο ἀπιών, τὸν δ' Ἀχιλλέα
καὶ “Ἐκτορα θεωρεῖ, ὃν μᾶλλον ἔφίλει; η ὅτι ὁ μὲν αἴτιος τῶν ³⁰
κακῶν ὃν μονομαχήσειν ἔμελλεν. ὁ δοὺς οὖν τὸ χρῆναι αὐτὸν μονο-
μαχεῖν τῇ τύχῃ ἐπέτρεψε τὸ τέλος, αὐτὸς ἀφιστάμενος τοῦ θορύβου·
φησὶ γὰρ “Ζεὺς μέν που τό γε οἶδεν, ὀπποτέρῳ θανάτῳ τέλος τε-
πρωμένον ἔστιν.” ὅπου δὲ εὐ συγκατατίθεται τῇ μάχῃ, πείθεσθαι δὲ

5. *Πορφυρίου. διὰ] καὶ διὰ B, οπίσσο Πορφυρίου. V. de hoc scholio annot. ad v. 354.

παρακαλεῖ τὸν νιὸν ἀναχωρεῖν, ἐλπίδι τῆς ἀναχωρήσεως ἐπιμένει, οὐκέτης, ἀλλ' οὐ θεατὴς γινόμενος· ὅχρι γὰρ τέλους ἡ ἐλπὶς τοῦ πεισθῆναι δεόμενον κατεῖχεν. οὗτος γὰρ καὶ ἡ μήτηρ πάρεστιν, οὐχ ἵνα θεάσηται μαχόμενον, ἀλλ' ἵνα μὴ θεάσηται, εἰσελθόντος αὐτοῦ, δεομένη. καὶ ἄμα τῷ ποιητῇ ἡ τραγῳδία ἀνύεται, δι' οὗτον 5 ψυχαγωγιῶντα τὸν ἀκροατὴν, τούτων παρόντων· ἔπειτα ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῷ πεδίῳ ἡ μάχη ἦν, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐκτορος παρὰ τὸ τῆς πόλεως τεῖχος· συνεωσμένων δὲ τῶν μὲν Τρώων εἰς τὴν πόλιν, τῶν δὲ Ἀχαιῶν ἐφεστηκότων καὶ τοῦ Ἀχιλλέως θέοντος περὶ τὸ τεῖχος, ἀναγκαῖον ἦν οὐ τὸν Πρίαμον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην ιο ἀπασαν ὅχρηστον ἥλικίαν παρεῖναι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου.

308. Ζεὺς μέν που] ἵσως ὁ μέν που ἀντὶ τοῦ μέντοι, ὃς ἐστιν ἀντὶ τοῦ δέ· ἐγὼ μὲν ἀπειμι, Ζεὺς δὲ τὸ τέλος οἶδε καὶ τὴν τύχην. οὐκ ἀποκόπτει δὲ τοῦ νιὸν τὴν ἐλπίδα.

310. τὰ ἐν ὄρκοις σφαζόμενα οἱ μὲν ἐγχώριοι ἔκρυπτον τῇ γῇ, 15 οἱ δὲ ξένοι τῇ θαλάσσῃ. ἡ δεῖξων ἀποφέρει τοῖς ἐν ἀστει, πιστωσόμενος κάκείνις, ἡ ὡς ἀγνοοῦντας διδάξων.

314. καὶ διὸς Ὁδυσσεύς] ὑπηρετικὸν γὰρ τοῦτο· τὸ δὲ τῶν σπονδῶν βασιλικόν.

315. *χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον] ἀναγκαίως δὲ διεμέτρουν πᾶν 20 τὸ χωρίον ἐν φῇ ημελλον μονομαχήσειν, ὥστε μὴ μόνον τὸν διὰ τῶν ὕπλωτον ἡττηθέντα νενικήσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπολιπόντα τὸ ἀποδεδειγμένον χωρίον, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀβλητῶν. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ἵνα μὴ πρὸς τὰ ἑαυτῶν πλήθη χωρισθῶσιν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν εἰρκτῇ τῇ περιγραφῇ μένωσιν. μετὰ δὲ ταῦτα δεόντως καὶ κλῆρον ἐποιήσαντο 25 περὶ τῆς ἀφέσεως τοῦ δόρατος, ὥστε μὴ θόρυβον ἐμπεσεῖν τοῦ ὑστέρου φθάσαντος διὰ τῆς πρώτης βολῆς ἀνελεῖν τὸν πολέμιον. ψῆφοι δέ τινες ἔσαν οἱ κλῆροι, εἰς οὓς ἐσημειοῦτο ἔκαστος. οὖς οὕτως ὀνόμασαν διὰ τὸ καλεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰς πράξεις. χῶρον δὲ διεμέτρεον οὐ γὰρ ἔδει ἔξελθεῖν, ὡς ἀν τοῦ παρεξελθόντος 30 πεφευγότος καὶ διὰ τοῦτο ἡττηθέντος, κανὸν ἔξω γενόμενος τοῦ χώρου

11. τοῦ κινδύνου] Huius scholio Schraderus p. 39 adiunxit partem scholii ad 22, 38 a manu prima scriptam in B πῶς οὖν Ἀλεξάνδρου τὸ μονομάχιον—ἀλλ' ίκέτης τοῦ μῆ

πολεμεῖν ἐπιμένει.

23. ὅπερ] * ώσπερ

27. * τῆς πρώτης βολῆς] τὴν πρώτην βολήν

πολεμῆ. ἐπὶ τούτοις ὅν τὸν συνθηκῶν γεγονοῦν καὶ τῆς μάχῆς δί ὄπλων ἀφορισθείσης, ἀφανοῦς γενομένου τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοξευθέντος δὲ τοῦ Μενέλαου, καὶ ἀδήλου ὄντος ὑπὸ τίνος, κανομήτοτε ἵππος αὐτοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἡ δὲ ἄλλου τινὸς, ὡς ἐδηλοῦτο ἐκ τοῦ φάναι τὸν κῆρυκα “ὅτι τις ὁῖστεύσας ἔβαλεν τοῖσιν εὗ εἰδώς”⁵ (Il. 4, 206), καὶ τοξεύων δὲ διὰ τοῦτο κρύπτεται· “πρόσθεν γάρ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἔταιροι” (Il. 4, 113). καὶ ἐπαγγελία ὅτι, ἐάν τις τοξεύσῃ τὸν Μενέλαον, λήψεται δώρα παρὰ Ἀλεξάνδρου (Il. 4, 96). καὶ οὐκ ἄλλως ἐκδιδοται ὁ Μενέλαος, καίτοι οὗτος μὲν ἦν ὀπλισμένος ἔτι, Ἀγαμέμνων δὲ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἄνοικοι. πάντως οὖν ἴνα δοξῇ Ἀλεξάνδρος αὐτὸν τοξεύειν καὶ διὰ τοῦτο ἀνακεχωρηκέναι ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς δόλον καὶ μηχανὴν κατὰ τοῦ Μενέλαου. πάντ’ οὖν ταῦτα προϊδόμενοι διαμετροῦσι τὸν χῶρον καὶ ὄρκοις πιστοῦνται τὰ παρόντα, ἴνα ὁ παρελθὼν ἔνοχος γένηται τῇ ἐπιορκίᾳ, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀλεξάνδρος εἰς παρεξελθὼν¹⁵ τὸν τόπον ἔξεβλ Μενέλαος δ’ οὐ τοῦτο ἐγίνετο τῶν συνθηκῶν μὴ σωζομένων. οὐδὲν παρασκονδήσαντες φωραθῶσι, περιγράφεται ὁ τόπος τοῦ μονομαχίου· ἐκ τούτου λύεται καὶ ἡ αἰτία δι’ ἣν οὐ τὸν Ἀγαμέμνονα τοξεύει ἡ ἄλλου τινὰ τῶν ἀριστέων ὁ εὑμαρὲς οὐ διὰ τὸ εἶναι ἀνόπλους, ἀλλὰ τὸν Μενέλαον²⁰ ἔνοπλον ὄντα. δῆλον γάρ ὅτι ὑποκρίνεται τὸν Ἀλεξάνδρον ὁ Πάνδαρος, ὃς ἀν δὴ τούτου τοξεύσαντος τὸν ἀνθεστῶτα καὶ μηδεμιᾶς παραβάσεως τῶν ὄρκων ὑπὸ ἄλλου γεγονούσις· διὸ καὶ προσάγει τὸν Ἀλεξάνδρον παρδαλέην ὕμιοσιν ἔχοντα καὶ καμπύλα τοξα, ἴνα καὶ χρώμενος τούτοις εὐλόγως μετὰ ταῦτα ὑπονοηθῇ.

* Πορφυρίου. ἄλογον δοκεῖ εἶναι ἐπὶ μόνων τούτων διαμετρεῖν τὸν χῶρον καὶ κληροῦν. ἡ δὲ λύσις ἐκ τοῦ καιροῦ ὑπὲρ γάρ τῶν ὅλων αὐτῇ μόνῃ εἰσήχθη ἡ μάχη.

καὶ πῶς ἐπὶ “Εκτορος, ἔνθα Αἴαντι μονομαχεῖ” (Il. 7, 235), μὴ διαμετρεῖται ὁ τόπος; ἡ ὅτι ἐκεῖνοι μὲν περὶ τῆς ἀλλήλων³⁰ σφαγῆς διαμιλλῶνται, ἐνθάδε δὲ περὶ τῆς κοινῆς ἐλπίδος ἐστὶν ὁ πόλεμος· διὸ οἵ τε ὄρκοι καὶ ἡ γύμνωσις τῶν στρατῶν, μὴ πώς τις τὸν ἔνοπλον ὄντα προσαμίνη τῷ στρατηγῷ. ἡ ὅτι ἡ διαμέτρησις καρτερί-

13. προϊδόμενοι] προειδόμενοι
20. δ] δ Πάνδαρος Co-
betus.

22. παραβάσεως Schraderus] . . .
26. * Πορφυρίου] om.

πιτέρους ἐργάζεται τοὺς πολεμοῦντας. ἄλλως τε δεδίασι μὴ τοξύτης Ἀλέξανδρος ὁ δραπετεύσῃ τὴν συμβολὴν καὶ τὴν τοξείαν ἀντεπεισάξῃ Μενελάῳ. σκόπει γὰρ ὅτι καὶ αὐτοῦ μὲν ἀφανισθέντος, Μενελάου δὲ τοξεύθεντος, οὐκ ἴσασι μὴ καὶ αὐτὸς εἴη ὁ τοῦτο δράσας· φησὶ γὰρ Ἀγαμέμνων “οὐ τις ὁστεύσας ἔβαλε τόξων εὖ εἰδὼς Τρῶαν ἦ Λυκίων” (Il. 4, 196).

316. χαλκήρει] παραγωγὴ ἡ διὰ τοῦ ηρῆς βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἀφῷ διὰ τοῦ ἀ γίνεται ἡ παραγωγὴ, ὡς τὸ “ἔχει δὲ ἄλοχον θυμαρέα” (Il. 9, 336).

318. ἡρῆσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον] ἐὰν εἰς τὸ ἡρῆσαντο 10 στίξωμεν, φησὶν ὁ Νικάνωρ, ὡς ἑτέροις ἔσονται θεοῖς ἀνατείνοντες τὰς χεῖρας· διὸ στίξει εἰς τὸ θεοῖσι· τὸ δὲ δέ ἀντὶ τοῦ καὶ φησίν. ἐγὼ δὲ ἴδε φημι.

320. δύναται καὶ οὕτως, ἡρῆσαντο θεοῖς ἴδε χεῖρας ἀνέσχον·
καὶ ὁ ἴδε ἀντὶ τοῦ καί. 15

323. ἀπὸ κοινοῦ τὸ δός ἐπ' ἀμφοτέροις τέτακται.

324. πάλλεν δὲ—“Εκτωρ] πανταχόθεν τοὺς Τρῶας ἀπροφασίστους ποιεῖ.

325. τοῦτο μὲν τὰ ἀπὸ τῆς τύχης, ὅτι καὶ τοῖς ἡσσοσι προσγίνεται ἡ τύχη, τοῦτο δὲ καὶ τὰ ἀπ' ἀρετῆς περιποιεῖ. δηλοῖ δὲ διὰ τούτων ὡς κενὰ τὰ τῆς τύχης πρὸς τοὺς ἀνεπιτηδείους.

326. μόνως κατὰ γενικήν. τὸ ἔκαστῳ ἀντὶ τοῦ ἔκαστου.

327. τὸ ἔκειντο οὐκ ἔστι κοινὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, ἀλλὰ προσυπακούομεν τὸ ἔστασαν, ὡς ἐπὶ τοῦ “ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι” (Il. 10, 407); ἡ ὡς ἰσδυναμοῦν τοῦτο τῷ ἔστασαν ἐφί- 25 στασθαι γίνεται τὴν στήλην φαμὲν ἀντὶ τοῦ ἐπικεῖσθαι. ἡ καὶ ἐπὶ ἀργῶν τῶν ἵππων τὸ ἔκειντο ἀρμοδίον.

328. ἐδύσατο τεύχεα καλά] ὡς ἴδια μέλλοντες κινδυνεύειν ἀσφαλέστερον ὄπλιζονται· ἡ ὡς μέλλοντες κάμνειν προανεκτήσαντο ἔαυτοὺς τῇ τῶν ὄπλων ἀνέσει. κοσμεῖ δὲ αὐτὸν τῷ γάμῳ (329) 30 τέως. ὡς πρῶτος δὲ λαχῶν πρῶτος ὄπλιζεται.

* Πορφυρίου. διὰ τί πάντας μονομαχεῖν μέλλοντας, καὶ εἰ τύχοιεν ὄπλισμένοι, αὖθις ποιεῖ καθωπλισμένους ἐπιλέγων “κυημῖδας μὲν πρῶτον” καὶ τὰ ἔξης; ἡ ὅτι τῶν προκλήσεων γινομένων ἦν ἀναγκαῖον τοὺς μέλλοντας μονομαχεῖν διαναπαύεσθαι, καὶ πρότερον 35

1. * ἀλλως τε] ἀλλως τε δὲ

32. * Πορφυρίου] ομ.

ἀναψύξαντας καὶ νεαλεῖς γενομένους οὗτος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καθιέναι. εἰκὸς δὲ μέλλοντας ἴδιᾳ κινδυνεύειν, ἵνα βέλτιον ὅσιν ὄπλισμένος, ἐξ ἀρχῆς κατασκευάζεσθαι.

330. ὄπλισμὸν διδάσκει διὰ τούτου. ἐπισφύρια δέ εἰσιν οἱ γλουτοί, ἣτοι τὰ τῶν σφυρῶν σφαιρώματα. 5

333. ἥρμοσε δ' αὐτῷ] τοῖς γὰρ ὁμογενέσι καὶ ὁμοιοτρόποις ὄμοιαι τῶν σωμάτων αἱ κατασκευαί. κωμῳδεῖται δὲ ὡς οὐκ εἰδὼς τὸ συστᾶθην, ἄλλως τε καὶ δειλός. τοῦ γὰρ Λυκάονος ἔρριψε τὴν παντευχίαν, μὴ φέρων τὸν ἰδρῶτα (Π. 21, 50).

335. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὕμοιοις βάλετο, ἀναγκαίως διὰ τοὺς τελα- 10 μῶνας. βραχὺ δὲ διασταλτέον εἰς τὸ χάλκεον. ἔστι δὲ καὶ τοῖς ἔξῆς κοινόν.

336. ἔθηκεν] ἀντὶ τοῦ περιέθηκεν Ἀττικῶς. πολλὴν δὲ καὶ ὁ λόφος νεύων (337) ἔχει τὴν ἔμφασιν.

339. *ἔντε'] εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν καὶ σκέπευν τὸ 15 σῶμα. λέγεται δὲ καὶ τὰ πρὸς τὴν εὐωχίαν σκεύη ἔντεα, ὡς ἐκεῖ “μνηστῆρες δὲ ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός” (Od. 7, 232).

342. θάμβος δὲ ἔχειν εἰσορόωντας] ἐκ παντὸς τόπου καὶ προσώπου τὴν ἔμφασιν κινεῖ. τὸ δὲ ἄδηλον καραδοκοῦντες ἐκπλήσσονται· κοινὸς γὰρ Ἐνυάλιος. 20

346. δολιχόσκιον] οἱ μὲν παρὰ τὸ κίειν, οἱ δὲ παρὰ τὸ σκιά. οὐκ ἔχει δὲ παρρησίαν Ἀλέξανδρος εὐχῆς ἄδικος ὡν.

348. χαλκός] Ἀρίσταρχος μὲν χαλκόν, ἄμεινον δὲ χαλκός. καὶ γὰρ ὑστερόν φησιν “οὐ δὲ δεύτερος ὤρυντο χαλκῷ” ἀντὶ τοῦ δόρατος. καὶ τὸ μὲν τῆς τύχης ἔτυχεν, τὸ δὲ τῆς ἰσχύος ἀπώλεσεν. 25

350. ἐπενδάμενος] Ἑλληνικὸν τὸ μὴ πᾶν ἐπιτρέπειν τῇ ρώμῃ.

352. τινὲς τὸ δῖον τῷ ἐμέ συνάπτουσιν. ἡ ἐρεθίσαι κατ' αὐτοῦ βούλεται τὸν θεὸν, ὡς αἰσχύναντος τὸ ἀπὸ Δαρδάνου γένος.

354. ξεινεδόκον] διὰ τοῦ ἡ ὡς πανδοκεῖον. ὁ δεχόμενος δὲ ἐνεργεῖ, οὐ πάσχει· διὸ παροξύνεται. 30

*ξεινοδόκου κακὰ ρέξαι] ἀπελθόντα γὰρ ὡς πρέσβιν εἰς τὸ Ἀργος τὸν Ἀλέξανδρον ἔξεινοδόχησεν ὁ Μενέλαος· θεν καὶ εὔχεται τῷ ξενίῳ Διὶ, τῷ ὑπ’ αὐτοῦ καταφρονηθέντι.

8. δειλός. τοῦ γὰρ Λυκάονος]
*δειλὸς Λυκάων, δε

31. πρέσβιν]

33. *ξενίῳ] ξένῳ
καταφρονθέντι] Sequitur in B
scholion manus secundae ad v.

358. ἥρήρειστο] τὸ βίαιον τῆς πληγῆς παραδηλοῖ τῷ τραχεῖ τούτῳ ρήματι.

363. διατρυφέν] τὰ γὰρ ὑπερβάλλουσαν ἀλκὴν ἔχοντα μᾶλλον εὑδρυπτα.

*διὰ τί δὲ ὁ Μενέλαος συγκλασθέντος αὐτῷ τοῦ ξίφους οὐκ 5 ἐστάσατο τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου; ρήτεον οὖν ὅτι ἡ ἔκφρων ἐγένετο, τῷ λογισμῷ ἐκπλαγεὶς τῷ κινδύνῳ. ἡ πάντως ζῶντα εἰς Ἐλληνας ἐλκύσαι ἡθέλησεν, αἴξων τὸ κατόρθωμα. ἡ καὶ δί' οἰκονομίαν ὁ ποιητὴς ἐσεσώκει δι' Ἀφροδίτης τὸν Πάριν ἐλέλυτο γὰρ τὰ τῆς ὑποθέσεως τῷ ἐκείνου θανάτῳ.

10

365. Ζεῦ πάτερ] φιλεγκλήμονες γὰρ καὶ ἐλεγκτικοὶ οἱ ἀτυχεῖς. ὀλοώτερος] ὀλέθρων αἰτιώτερος. ἀναιρουμένου γὰρ Ἀλεξάνδρου τὰ τῆς μάχης ἐλύτο.

* τί οὖν βλασφημεῖ ὁ Μενέλαος; ρήτεον οὖν ὅτι οὐ βλασφημεῖ ὁ ἥρως, ἀλλὰ νεμεσᾶς ἀρετῇ γὰρ οἰκείᾳ οὐδὲ πάσχων ἄπερ οὐκ 15 ἔδει, καὶ νεμεσᾶς δικαίως ἐπὶ τῷ παρ' ἀξίαν σωζομένῳ.

366. ἐφάμην] Ἀττικῶς πέφρασται, ως τὸ “ἐγραψάμην Φίλιππον κλοπῆς παρὰ Βραχὺν, εἰ μὴ ἐσφάλην.”

369. καὶ ἐταῖξας] εἴδωλον Ἀλεξάνδρου καταλιμπάνει τῇ ὑποθέσει, τριχῇ φονεύσας αὐτὸν δόρατι, ξίφει, αἷχμαλωσίᾳ.

20

370. ἔλκε] διὰ τοῦ ρήματος τούτου παρέτεινεν αὐτοῦ τὴν αἰσχύνην. οὐ φονεύει δὲ αὐτὸν τῷ αὐτοῦ ξίφει ἡ ὑπὸ τοῦ καιροῦ ἡ ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης σφαλλόμενος, ἡ καὶ τοῖς ὄπλοις ἀπογνοὺς, ἡ καὶ ὅτι ἵσον θανάτου ἦν τὸ ὑπεκοτῆναι τοῦ μετρητοῦ, ἡ ζῶντα αὐτὸν ἐλεῖν βουλόμενος, ὥπερ ἦν μεῖζον· οὗτο γὰρ ἀν αξίως ἐτιμωρήσατο αὐτὸν ἡ 25 συντόμως ἀνελών.

* Πορφυρίου. ἄλογον τὸ μὴ σπασάμενον τὸ ἐκείνου ξίφος διαχειρίσασθαι αὐτόν. λύεται δ' ἐκ τοῦ καιροῦ· τὸν γὰρ ἐν τοσούτῳ ἀγώνι οὐκ εἰκὸς ἀπαντα συνορᾶν. εἰ μὴ καὶ ἐκ τῆς λεῖεως· λέγει

355, *διὰ τί τὸν Μενέλαον—ἥτιν⁹ ξουκεν, quod cum Bekkerio apposuit versui 100 supra p. 164, 30—165,

9. Tum scholion καὶ (καὶ omiserunt Vill. et Bekkerus et abest ab aliis codicibus) διὰ τί ἀβελτέρως —ἄλλ’ οὐ τὰ μᾶλλοντα, quod Bekkerus apposuit versui 291, supra p. 180, 5—13. Idem scholiorum

ordo in codicibus Scorialensi et Harleiano, in quibus utriusque scholio praescriptum Πορφυρίου.

7. τῷ λογισμῷ] * τὸν λογισμὸν ἐκπλαγείς] * ἐκκλαπείς

* πάντως ζῶντα εἰς Ἐλληνας ἐλκύσαι] πάντως ἐλλ⁹ ἐκλ⁹

17. Φιλίππον] Φιλίνον
27. * Πορφυρίου] om.

γὰρ τὴν Ἀφροδίτην αὐτῷ βοηθῆσαι, ὥστε ἦν καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ συλλαμβανομένη.

371. ἀπαλὴν ὑπὸ δειρήν] ὡς ἐπὶ γυναικὸς ἀπαλῆς εἶπεν ὀνειδίζων οὐκ εἰσθιάς κόρυθα φορεῖν.

374. * ἴστέον ὅτι κατὰ μὲν Ἡσίδον ἡ Ἀφροδίτη γίνεται ἐκ 5 τοῦ Ούρανοῦ τῶν αἰδοίων καὶ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὸν Ὁμηρον, Διώνης. ἀνεστράφη πάλιν ἡ περίοδος· ὅρθη δ' ἀνὴν οὔτως· εἴ μὴ ἄρ' ὁὖν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη, ἡ οἱ ρῆξεν ιμάτα βοὸς ἵψι κταμένοιο. γίνωσκε δὲ ὅτι τὰ τῶν θητημάτων ζῷων δέρματα ὡς προδιεφθαρμένων ὑπὸ τῆς νόσου εἰσὶν ἀσθενῆ. 10

375. ρῆξεν] οὐκ ἔλυσεν τάχους γὰρ ἦν χρεία. οὐ σώζεται δὲ σὺν τῇ κόρυθι, ὅπως καν τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων παρὰ τοῖς πολεμίοις καταλειφθῇ.

οὐ βοηθεῖ Ἀθηνᾶ Μενελάφ, ὅπως ἡ Ἰλιος πορθηθῇ Ἀλεξάνδρου σωζομένου· Ἀφροδίτη δὲ Ἀλεξάνδρῳ βοηθεῖ, ἐπεὶ θεράπων ἐστὶ τοῦ 15 αὐτῆς κεστοῦ, συναπάγει δὲ αὐτὸν ὅπως μὴ ἀπαγγονισθείη.

377. ἥρως] εὑκαρον ἐπὶ τῇ νίκῃ τὸ ἥρως, καίτοι δυνάμενον Ἀτρεΐδης κεῖσθαι.

378. ρῆψιν] σύμβολον τῆς νίκης· ταυτὸν γάρ ἐστι τῷ καὶ τὴν κεφαλὴν ρῆψαι. 20

379. * Πορφυρίου. αὐτὰρ ὁ ἀψιφόρος εἰπειν τακτάμεναι μενεαίνων ἔγχει χαλκείῳ] ἀδύνατον φασιν εἶναι κατὰ τὸ ἔγχειρημα. ἐρρίφη γὰρ, φησὶν, ἥδη τὸ ἔγχος· “ἥτιχθη παλάμηφιν ἐτώσιον.” λύεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔθους· δύο γὰρ δόρατα φέρειν νενομισμένον ἦν, ὡς πολλαχοῦ λέγει· “πάλλων δ' ὁζέα δοῦρα κατὰ στρατὸν φέχετο 25 πάντη” (Il. 6, 104). ἡ ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὐ γὰρ ἔτυχε τότε ἀπολλόμενον τὸ ἔγχος, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὑπάρχον, οὐ κατεκυρεύθη.

καὶ πῶς φησὶν “ἐκ δέ μοι ἔγχος ἥτιχθη;” ἡ ὅτι δύο δόρατα ἐβάσταξεν ἡ τῶν παρόντων ἥρτασεν ἡ τῷ ἐμπεπηγότι αὐτῷ 30 διαχρησόμενος ἐπεδίωκεν.

380. τὸν δ' ἔξηρταξ Ἀφροδίτη] ἐπὶ τοσοῦτον προάγει τὰς περιπτετείας ὁ ποιητὴς, ὡς ὑπὸ μόνων ιᾶσθαι θεῶν.

1. ἦν Bekkerus] δια
2. συλλαμβανομένη] Addit B

quaes iam scripsaserat ad v. 363.

καὶ διὰ τί δ Μενέλαος—ἐκείνου θανάτῳ,

21. * Πορφυρίου] om.

27. * οὗ] οὐ

382. κηρώετι] κοιμιστικῷ, εὐώδει. καὶ τοῦτο δὲ τῆς ἀκολασίας Ἀλεξάνδρου τεκμήριον.

383. αὐτὴ δὲ αὖθ' Ἐλένην καλέουσ' ἵε] κατηγοροῦσιν ὡς προαγωγὸν εἰσάγοντος αὐτοῦ τὴν θεόν. ἀλλ' ἐπεὶ ὥρμηται γέλωτα μὲν θέσθαι τὸν Πάριν, ἐπαινέσαι δὲ τὴν Ἐλένην, καὶ τοῦ μὲν τὴν 5 ἀκρασίαν, τῆς δὲ τὸ σῶφρον ὑπ' ὄψιν ἔχειν, οὐ δύναται δὲ διεστῶτα τὰ πρόσωπα δι' ἑτέρου συμβιβάζειν, ἐπίτηδες παρέλαβε τὴν Ἀφροδίτην, καλεῖ δὲ αὐτὴν, ὅπως μὴ διὰ τοῦ τείχους ἀποδοθῇ· ἢ μὴ πως οἴμενος αὐτὴν ἀποδεδόσθαι διαχειρίσηται ἔαυτόν.

384. περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἥσαν] πυθόμεναι γὰρ τὴν μονομαχίαν 10 ἔξηλθον. πιθανὸν δὲ ἀποστάντος τοῦ Πριάμου προστεθῆναι ταῖς Τρωάσιν αὐτήν· αἷς θεωροῦσα τὴν μάχην οὐδὲ ὅτιον φέρεγγεται, μὴ πως ἐκφήνῃ τὸ πάθος.

385. ἐτίναξε λαβοῦσα] ὑπεξάγει αὐτὴν, ὅπως μέλλουσα διαλέγεσθαι μὴ ἐν μέσαις διαλέγηται ταῖς Τρωάσιν. πρᾶγμα δὲ εὔτελες 15 μεθ ὅσης φαντασίας δηλοῖ, ὑψῶν τῷ κόμπῳ τῶν ἐπιθέτων.

387. ναιεταώσῃ] ἐκ τοῦ ναίω ναιέτης· καὶ ὕσπερ ἀπὸ τοῦ κυνηγέτης κυνηγετῶ, οὗτως ἀπὸ τοῦ ναιέτης ναιετῶ· καὶ ὕφειλε μὲν ναιεταούσῃ, ἀλλ' ἐστιν ἡ χρῆσις Ἰώνων.

391. δινωτοῖσι] ἐφ' ὃν ἀκινητοῦμεν, κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ ὅτι 20 δῖνος ὁ τόρνος, ὃ καὶ διὰ τοῦ ἴ φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ σχημάτων. λείπει δὲ ἐνταῦθα τὸ ἐστίν· ἐπεὶ δὲ ἡ φράσις συνήθης ἐστὶν, ἐὰν τεθῇ, πλεονάξειν δοκεῖ.

διχῇ αὐτὴν ἀναζωπυρεῖ ὑπομιμήσκουσα τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἀπὸ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ τόπου. 25

ταῦτά φησιν, ἵνα μὴ μυσταχθῇ αὐτὸν διὰ τὸ λύθρον.

394. χοροῖο νέον] ἡϊέων γὰρ τὸ χορεύειν· ὃ καὶ Πρίαμος ὀνειδίζει τοὺς νίοὺς “χοροιτυπίησιν ἄριστοι” (Πλ. 24, 261).

396. ἐνόσης θεᾶς περικαλλέα δειρήν] καὶ μὴν γραῖτ παρεικασθεῖσα ἦν. ἀλλ' ἔθος τοῖς ἡμιθέοις τοὺς θεοὺς ἐπιγινώσκειν, ὡς Αἴας τὸν 30 Ποσειδῶνα (Πλ. 13, 68).

*Πορφυρίου. ἀδύνατόν φασιν εἰς γραῦν μεταβαλεῖν τὴν ἰδέαν τὴν Ἀφροδίτην, καὶ νοῆσαι τὴν Ἐλένην τῆς θεᾶς δειρήν. λύσις· πολλαχοῦ ποιεῖται τοὺς ἡμιθέους τεκμαρομένους τὰς τῶν θεῶν μορφὰς, ὡς δταν ὁ Ποσειδῶν Κάλχαντι ἀπεικασθεῖς φαίνηται, 35 ὁ τε Αἴας φησὶν “οὐδὲ ὅγε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόκος· ἵχνα δὲ

μετόπισθε ποδῶν ἥδε κυημάων ρεῖ ἔγνων ἀπίστος ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ" (Il. 13, 70).

397. στήθεα θ' ἴμερόεντα] οὐδὲν ἄτοπον γυμνὴν φαίνεσθαι τὴν θεόν· Ἐλένη γὰρ ἥθελε γνωρισθῆναι, κρύπτεται δὲ ταῖς Τρωάσιν.

399. δαιμονίη] παρρησιάζεται ἡ Ἐλένη ὡς πρὸς ἀδελφήν. 5

400. ἦ πή με] τὸν ἦ περισπαστέον, τὸ δὲ πή ὀξυτέον διὰ τὸ μέ εὐκλειτικόν· οὐ γάρ ἐστι νῦν ἐρωτηματικὸν τὸ πῆ, ἀλλὰ ἀόριστον.

δίχα τοῦ ἵ τὸ προτέρῳ ἀπὸ τοῦ προσωπέρῳ γάρ ἐστιν.

402. κομματικὸς ὁ λόγος τῇ δυσχεραινούσῃ διανοίᾳ. θέλει δὲ 10 εἰπεῖν, οὐ τί με λανθάνεις ἐφ' φῆλθες.

411. πορσυνέουσα] εὐτρεπίζουσα, ὡς τὸ "λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν" (Od. 3, 403. 7, 347). τὸ δὲ ἑέῆς οὔτως, οὐκ εἴμι ἐκεῖσε πορσυνέουσα τὸ ἐκείνου λέχος. τὸ δὲ νεμεσσητόν διὰ μέσου. μωμήσονται γάρ με, φησὶν, αἱ Τρωάδες ὡς δευτέρας μάχης οὖσαι 15 αἰτίαν ἔδει γὰρ αὐτὴν τῷ νικήσαντι ἐπεσθαι.

414. μεθείω] μετωνυμικῶς, ἀντὶ τοῦ ἑαθῆναι ποιήσω καὶ μισηθῆναι, ὡς καὶ φιληθῆναι ἐποίησα. τὸ ἀνεξίκακον δὲ τῆς θείας ἐδήλωσε φύσεως· "θεὸς γὰρ ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται, | ἀλλ' ὡς λέβης τοῦ μεῖζονος δεῖται πυρός." 20

416. καὶ τῶν ἐναντίων γὰρ ἔχουσιν ἔξουσίαν οἱ θεοὶ, ὡς αἱ Μοῦσαι ἐπὶ Θαμύριδι.

420. σιγῇ] διδάσκει μὴ θρασείας ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας τὰς ἀποκρίσεις.

422. ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο] ἔδει γὰρ 25 αὐτὰς χωρίζεσθαι ὡς ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς τὰ συνήθη πρασσόντων.

423. δῖα γυναικῶν] ἀντὶ τοῦ διοτάτη. καλῶς δὲ τὰ ἐπὶ Διὸς οὐκ ἐπιτείνονται.

424. φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη] τὰ γὰρ ἀφροδίσια λύκης ἀπήλακται. τὸν δὲ δίφρον εἰ μὲν ὡς γραῦς τίθησιν, οὐκ ἄτοπον· εἰ δὲ 30 ὡς Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ λύχνου φαίνεις Ὁδυσσεῖ (Od. 19, 34). καὶ οὐ θαυμαστὸν εἰ ἀδελφῇ ὑπηρετεῖται· ἐπάγει γὰρ τὸ κούρη Διός.

*ἀπρεπῶς Ἀφροδίτη μαστροκεύει πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον τὴν

4. *ἥθελε] ἥλθε

19. θεὸς γάρ] δ θεὸς Valcken. ad Hippol. p. 179. Praestat θεὸς δ'.

*σμικροῦσιν] σμικροῖς

20. *τοῦ] om.

27. *διοτάτη] διωτάτη

Ἐλένην. ἀγυοῦσι γὰρ ὅτι νῦν λέγει τὴν ἐν τοῖς ἑρωτικοῖς πάθεσιν ἀφροσύνην, ἡ μεστίς ἐστιν ἀεὶ καὶ διάκονος μειρακιώδους ἐπιθυμίας. αὕτη καὶ τόπον εὗρεν ἐπιτήδειον, ὅπου τὸν Ἐλένης δίφρον ἀφιδρύσει, καὶ ποικίλοις μαγγάνοις ἐκατέρου κινεῖ τὸν πόθον, Ἀλεξάνδρου μὲν ἑρωτικῶς ἔτι διακειμένου, τῆς δὲ Ἐλένης μετανοεῖν ἀρ- 5 χρομένης. διὸ δὴ κατ’ ἀρχὰς ἀντειποῦσα τοῦσχατον ὑπείκει, μεταξὺ δύο φερομένη παθῶν, ἑρωτός τε τοῦ πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ αἰδοῦς τῆς πρὸς Μενέλαον.

425. ἀντί¹⁰] θέα γὰρ ἑρώτων συνεργός· ἐκ τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίνεται τὸ τοὺς ἀνθρώπους ἔραν.

427. ὅσσε πάλιν κλίνασα] ὑπογράφει τὸ σῶφρον τῆς Ἐλένης· τέχνη γὰρ ἀντιτάσσεται τῇ Ἀφροδίτῃ.

428. πλανώμενοί τινες ὑποστίζουσιν ἐν τῷ πολέμου διὰ τὴν ὑπόκρισιν· Νικάνωρ δὲ τελείαν δίδωσι καὶ τὸ ἔξῆς ἀπόλυτον ἔἄ.

431. Βίᾳ τῇ ψυχῇ, χερσὶ τῷ σώματι, ἔγχει τοῖς ἀμυντηρίοις.¹⁵ ἥθικῶς δὲ αὐτοῦ τὸ ἀλαζονικὸν ἔσκωψεν ἴδιον γὰρ τῶν ἑρώτων ἐπ’ ἀδραγαθίας αὐχεῖν.

434. παύεσθαι κέλομαι] θελγομένη ὑπὸ Ἀφροδίτης εἰς τοῦτο ἔρχεται. τάχα δὲ καὶ ἀποδοθῆναι θέλουσα λεληθότως παραινεῖ μὴ μάχεσθαι· μὴ μαχομένου δὲ αὐτοῦ ἀποδοθείη κατὰ τὰ Διὶ δεδογ- 20 μένα. διὰ τοῦτο ἐκδειματοῦσα ἀρητίφιλόν φησι Μενέλαον. τὸ δὲ παύεσθαι ἐνεστῶτος, οὐ παύσασθαι. τελεία δὲ εἰς τὸ κέλομαι, καὶ τὰ ἔξῆς ἀντὶ προστακτικῶν.

439. νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος] οἵας τῶν ἡσχημονηκότων αἱ ἀπολογίας. διὰ τὴν Ἀθηνᾶν φησὶ νενικῆσθαι, ὥσπερ οὐκ ἐκ τῶν ἐναντίων 25 διὰ τὴν Ἀφροδίτην αὐτὸς σωθείς. νικήσειν δὲ ὑπισχνεῖται τὸν Μενέλαον, οὐδὲ μετὰ τὴν ἡτταν τὴν ἀλαζονείαν ἀφείς.

2. * ἦ] ἦ

4. * ἀφιδρύσει] ἀφιδρεύσει

7. * φερομένη] φερομένων

9. Hic novi in B scholii initium cui lemma ἀντί¹ praefixi. In A hoc scholion cum superioris scholii (ad v. 424) verbis φιλομεδής: τὰ γὰρ ἀφροδίσια λύπης ἀπῆλλακται coniunctum est, sic scriptum sine lemmate ἡ θεὰ γὰρ αὕτη ἑρώτων συνεργός· ἐκ τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίνεται

ἀνθρώπους ἔραν. Qui poetae ignoti versus est a multis memoratus, quos indicavit Leutschus ad Dionigeniani Proverb. 4, 49 vol. I p. 239 cum levi scripturae diversitate, recte scriptus apud Hesychium s. v. ὄμμάτεος πόθος, ἐκ τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίγνεται (codex γίγνεται) ἀνθρώπους ἔραν, qualem versum manifestum est ab vetere poeta Attico scribi non potuisse.

440. κεῖνον δ' αὐτις ἐγώ] βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ ἐγώ, καὶ τὸ νικήσω ἐκδεκτέον· κοινὸν γάρ ἄμφω τὸ ἐνίκησεν.

441. τραπείομεν] τερφθῶμεν. κινδυκένσας δὲ ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς νικήσας, τῶν ἐπινικίων ἀπολαύειν ἀξιοῖ.

φιλότητι τραπείομεν εὔνηθέντε] πᾶς, φασὶ, μετὰ τοσαύτην 5 αἰσχύνην ὄργῃ; ἐμφανίζει ων τὴν πρόξενον ἀπάντων τῶν κακῶν αὐτοῦ λαγηνίαν. ἡ ἀνακτώμενος Ἐλένην προσποιεῖται αὐτῆς ἐρᾶν, ὑπονοῶν ὄργιζεσθαι αὐτὴν ἐφ' οὓς ἐκδοῦναι τῷ πολεμίῳ ἔσπευσεν. ἡ ὅτι ὃν στεροίμεθα ἦν, τούτων ἐρῶμεν.

*Πορφυρίου. διὰ τί τὸν Ἀλέξανδρον πεποίηκεν οὕτως ἄθλιον, ὥστε 10 μὴ μόνον ἡττηθῆναι μονομαχοῦντα, ἀλλὰ καὶ φυγεῖν, καὶ ἀφροδισίων μεμυημένον εὐθὺς, καὶ ἐρᾶν μάλιστα τότε φάσκοντα, καὶ οὕτως ἀσώτως διακεῖσθαι; Ἀριστοτέλης μὲν φησιν εἰκότως ἐρωτικῶς μὲν γὰρ καὶ πρότερον διέκειτο, ἐπέτεινε δὲ τότε. πάντες γὰρ, ὅτε μὴ ἔξῃ ἡ φοβοῦνται μὴ ἔξουσι, τότε ἐρῶσι μάλιστα διὸ καὶ 15 νουθετούμενοι ἐπιτείνουσι μᾶλλον· ἐκείνῳ δὲ ἡ μάχη τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ, ὅτι ἡ προσδοκία τῆς ἀποδόσεως ἤγειρε σφοδρότερον τὴν ἐπιθυμίαν διὰ τὴν μέλλουσαν ἀφαίρεσιν. οἱ δὲ, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη παροῦσα οὐ μόνον ἐκ τῆς μάχης αὐτὸν ἐρύσσατο, ἀλλὰ καὶ λελυπημένον διὰ τὴν ἡτταν εἰς παρηγορίαν ἤγε, μεταβαλοῦσα τὴν τῆς ψυχῆς κατή- 20 φειαν εἰς τὸ ἥδιν τῆς ἐπιθυμίας. ἄλλοι δὲ, ὅτι τῆς Ἐλένης ἀνακτώμενος τὴν εὔνοιαν σφοδρότερον τὸν ἕρωτα ἐπιτετάσθαι λέγει· ἐνόμιζε γὰρ τὴν αὐτὴν χαλεπῶς φέρειν δι' ἀ συνέθετο, ὥσπερ ἐκδοτον τοῖς Ἀχαιοῖς γενομένην. ἵνα δὲ ἐπιδείξῃ οἶος ἡν Ἀλέξανδρος, ἐν τε τῷ πολέμῳ ἐποίησε θρασὺν ἄμα καὶ δειλὸν, ἐπὶ τε τῆς οἰκίας ἀσελγῆ 25 καὶ καταφρονητὴν δοξῆς. χαρακτηρίζει γὰρ διὰ τούτων τὸ ἥθος τοῦ αἰτίου τῶν κακῶν τοῖς πᾶσι διὰ τὴν ἀσέλγειαν γενομένου.

442. ἀμφεκάλυψεν] ἐθήρευσεν. ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν θηρευτικῶν δικτύων.

443. ἐρατεινῆς] τοῖς ἐρῶσι καὶ αἱ τῶν ἐρωμένων πατρίδες καλαὶ 30 παρὰ πάσας εἴναι δοκοῦσιν.

445. νῆσφ δ' ἐν Κρανάῃ] ταύτην πρὸ Ἀττικῆς εἶναι φασιν. οἱ δὲ τὰ Κίθηρα Ἀφροδίτης γὰρ ἱερά.

10. *Πορφυρίου] οπ.

15. ἔξῃ ἡ—ἔξουσι] ἔχουσιν—ἔξῃ
Thurot, *Revue critique* 1870 p.

152.

19. *ἐρύσσατο] ἐρύσσατο
22. *ἕρωτα] ἕρων

446. ὡς σεο] ἐγκλιτέον ἀπόλυτον γάρ ἐστιν. ἐπὶ δὲ Διὸς (Il. 14, 328) ὄρθοτονητέον. τὸ δὲ ἔξῆς οὗτος, οὐδέποτε οὗτος ἔρως ἀμφεκάλυψεν ὡς νῦν ἐρῶ σου.

447. ἄκοιτις] τηρεῖ τοῦτο, καίπερ μὴ ὃν κατὰ τὸν συναφείας 5 οἶμον, ὡς ἐπὶ Ἡρας καὶ Διός.

448. κατείνασθεν] ἐπὶ μὲν τῶν ἀξιόχρεων γάμων εὐνὴν καὶ φιλότητα οὐομάζει· ἐπὶ δὲ Πηνελόπης καὶ πλέον τι “λέκτροιο παλαιοῦ θεσμού” (Od. 23, 296). ἐπὶ δὲ τῶν παρανόμων μόνην μιᾶς καὶ κοίτην.

449. θηρὶ] ἄγρας ἀφηρημένῳ, ἐπεὶ καὶ ἄνω (23) ἐπιτυχόντι 10 αὐτὸν εἰκάζει.

450. Τρῷες καὶ Δάρδανοι] εἰς δύο γὰρ ἡ Τρώων ἀρχὴ διήρητο ἀπὸ Ἀσσαράκου καὶ Ἰλου, ὃν οἱ νιὸι πολιέζουσι· Γανυμῆδης δὲ ἥρπαστο.

451. νίκη μὲν] ὑπερέβη γὰρ τὸ μετρητὸν Ἀλέξανδρος, καὶ 15 καλούμενος ἀπεστιν. καὶ Τρῷες μὲν ἔζουσι τὴν Ἀγαμέμνονος φωνὴν ἐπίκουρον, τὸ “εἰ δέ κ’ Ἀλέξανδρον κτείνῃ ἐπίκουρον” (284). οὐ γὰρ ἐκτάνθη Ἀχαιοὶ δὲ τὴν Ἔκτορος, τὸ “όππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται” (92). κρείσσων γὰρ ὄφθη Μενέλαος. καὶ γίνεται ἡ στάσις ρήτορὸς καὶ διάνοια. διὸ ἀμφοτέρων εὔλογον αἰτίαν 20 ἔχοντων ἐπίσκεψις καὶ πρὸς ὀλίγουν ἐπίσχεσις γίνεται τοῦ πολέμου.

*διὰ τί τῶν συνθηκῶν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος τοιούτων γεγονοῦιῶν “εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφηη, αὐτὸς ἐπειθὲ ‘Ἐλένην ἔχέτω καὶ κτήματα πάντα, ἡμεῖς δ’ ἐν τῆσσι νεώμεθα· εἰ δέ κ’ Ἀλέξανδρον κτείνῃ Μενέλαος, Τρῷας ἐπειθὲ ‘Ἐλένην καὶ κτήματα 25 πάντα’ ἀποδοῦναι, τιμὴν τὸν Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦντιν’ ἔοικεν· εἰ δ’ ἀν ἐμοὶ Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες τίνειν οὐκ ἐθέλουσιν, αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἐπειτα μαχήσσομαι εἴνεκα ποιῆς” (Il. 3, 281–290). τῶν γοῦν συνθηκῶν τῆς νίκης διὰ σφαγὴν θατέρου τῶν μαχομένων ὥρισμένης καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου μὴ ἀνηρημένου Ἀγαμέμνων φησὶ “νίκη 30 μὲν δὴ φαίνεται ἀργῆφίλου Μενέλαου, ὑμεῖς δ’ Ἀργείην ‘Ἐλένην καὶ κτήματα’ ἀμέντης αὐτῇ ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἦντιν’ ἔοικεν” (Il. 3, 457–459). ἐντὸν γὰρ ἀντικρούειν τὸν τυχόντα ὅτι “εἰ μὲν κεν Μενέλαος Ἀλέξανδρον καταπέφηη” εἴρηται, καὶ “εἰ δέ κ’

22. Scholion Porphyrii, quod 34. Μενέλαος Ἀλέξανδρον] Μενέλαι in B adscriptum est versui 281. λαον Ἀλέξανδρος Schraderus.

’Αλέξανδρος κτείνῃ ξανθὸν Μενέλαον.” ρήγέον ὅτι ἀπὸ τῶν “Εκτόρος λόγων ἡ ἀπαίτησις τῷ ’Αγαμέμνονι τοῦτον τὸν τρόπον ἔχόντων “κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ’Αχαιοὶ, μῆβον ’Αλεξάνδροι” ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας ’Αχαιοὺς τεύχεα κάλ’ ἀποθέσθαις ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, αὐτὸν δὲ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρτίφιλον Μενέλαον 5 οἵους ἀμφὶ ’Ελένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. ὅππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται, κτήμαθ’ ἐλῶν εὖ πάντα γυναικά τε οἴκαδ’ ἀγέσθω” (Π. 3, 86—93). μὴ ρήθεντος οὖν ὑπὸ τοῦ ’Αλεξάνδρου διὰ τοῦ “Εκτόρος περὶ σφαγῆς καὶ θανάτου, περὶ δὲ νίκης καὶ τοῦ ἐκ κρειττόνων γεγονότος, ὁ μὲν ’Αγαμέμνων εὐλόγως ἐξ 10 ὧν εἱρήκασιν οἱ πολέμιοι ἀπαιτεῖ τὰς συνθήκας, ἐπὶ δὲ ἥνεον ἄλλοι ’Αχαιοί (ΙΙ. 3, 461). οἱ δὲ Τρῶες οὐκέτι συναινοῦσι σφαγῆς μὴ γεγυνίας, ἐξ ὧν εἰρηκε ποιούμενος τὰς συνθήκας ’Αγαμέμνων διὰ σφαγῆς πρίνεσθαι τὴν νίκην, εὔλογον τῆς ἡσυχίας πρόφασιν λαμβάνοντες, ὅστε καὶ ἐνεῖναι διαμφισβητεῖν πρὸς ἄλλήλους, ἐκατέρων 15 μαρτυρομένων τὰς ἀπὸ τῶν ἀμφισβητούντων γεγονίας ὄμολογίας. ὁ μὲν γὰρ ’Αγαμέμνων ἐρεῖ δεῖν ἀποδίδοναι· τοῦτο γὰρ ὄμολογήθη ὑπὸ “Εκτόρος, τὸ τῷ νικήσαντι καὶ κρείσσονι γεγονότι τὴν ἀπόδοσιν γίνεσθαι· ὁ δὲ “Εκτώρ ἐρεῖ μὴ δεῖν ἀποδίδοναι. ὄμολογεῖσθαι γὰρ καὶ συγκείσθαι ὑπὸ τοῦ ’Αγαμέμνονος θανάτου γεγονότος καὶ σφαγῆς 20 ὅτι δεῖ τὴν ἀπόδοσιν γίνεσθαι· μηδενὸς δὲ ἀγηρημένου μένει ἀκεραίως τὰ πράγματα. πάλιν οὖν ἔδει μονομαχῆσαι αὐτούς· οὗθεν ’Αλεξάνδρου μὲν μὴ φαινομένου, τῶν δὲ συνθηκῶν μενούσῶν ἔτι ἐν ταῖς σπουδαῖς ἀντ’ ’Αλεξάνδρου ἀνταποκτεῖναι θελήσας τὸν Μενέλαον καὶ τοξεύσας συγκέχυκε τοὺς ὄρκους, καὶ πάντας ἐπὶ τὴν ἐπιορκίαν τοὺς μήτε 25 τὸν ’Αλέξανδρον ἐκδεδωκότας μήτε τὸν τοξεύσαντα τὸν Μενέλαον πεποίηκεν.

458. [’Αργείην ’Ελένην] τὴν οὖσαν ἐξ ”Αργούς καὶ ’Αργείοις προσήκουσαν.

461. ἐπὶ δὲ ἥνεον ἄλλοι ’Αχαιοί] οἱ Τρῶες σιωπῶσιν, οὔτε μὴν 30 τῶν βασιλέων καταγινώσκειν ἔχοντες οὔτε τοῦ δικαίου.

1. ’Αλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος Schraderus.

4—6. κάλ’ ετ πουλυβοτείρῃ ετ ἀρητοῖς φιλοι ετ καὶ κτήμασι πᾶσι ομ. B.

20. καὶ σφαγῆς Schraderus] καὶ ομ.

25. πάντας ἐπὶ τὴν ἐπιορκίαν] πάντας ἐπιορκους Schraderus.

ΕΙΣ ΤΗΝ Δ.

1. οἱ δὲ θεοί] πιθανῶς ἐκ τοῦ κάτωθεν θορύβου εἰς οὐρανὸν τὴν σκηνὴν μετήγαγε, σεμνώναν καὶ ποικίλλων ἅμα τὴν ποίησιν τόπους τε καὶ προσώπους καὶ λόγοις. ὑπονοεῖν δὲ δεῖ παρὰ τὴν ἀρπαγὴν Ἀλεξανδρου τοὺς λόγους γεγενῆσθαι τοῖς θεοῖς. ηὗξησε δὲ τὸ ἄγω- 5 πιστικὸν τῆς ὑποθέσεως τῇ τῶν θεῶν προνοίᾳ.

ἡγορόσυντο] ἐδημηγόρουν, ἐκ τοῦ ἄγορή ἄγορῷ ἡγορῶντο, καὶ δια-
ρέσει ἡ μᾶλλον πλεονασμῷ ἡγορόσυντο, ἡγουν διελέγοντο.

2. δάπεδα μὲν τὸ δμαλὰ χωρία, γῆπεδα δὲ τὰ ἐν ταῖς πόλεσι προκείμενα ταῖς οἰκίαις οἶνον κηπεῖδια· οἰκόπεδα δὲ οἰκιῶν κατηριπω- 10 μένων ἐδάφη.

δύο δὲ ἐνταῦθα δηλοῦ, ὅτι τε τὰ τῶν θεῶν ἀεὶ ἥβῃ, καὶ ὅτι οὐδέ-
ποτε ἀκρονοητούσιν. ἀπὸ δὲ τῶν παρ’ ἀνθρώπους τιμίων αὔξει καὶ τὰ θεῶν. τέως δὲ ἀνθρωποποιεῖς εἰσάγει νῦν τοὺς θεοὺς, προρυθμίζων
ἡμᾶς πληγὰς αὐτῶν ἀκούειν καὶ πάθη. 15

μετὰ δέ] τόνδε τὸν δέ ὁδε ἀνθυπήγαγεν ὁ δὲ συνδετικὸς γάρ
ἐστι καὶ αὐτῷ ἀεὶ ἀκολουθεῖ, ὡς τὸ “τὴν δὲ ἔξ αλὸς ἥπειρον ἔρυσ-
σαν, ἐκ δὲ εὐκάς ἔβαλον, ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον” (ΙΙ. 1, 435).

*“Ηβῃ” ἡ ἐνταῦθα εὐωχούμενοις τοῖς θεοῖς ὑποδιακονούμενη κατ’ ἀρχὰς “Ηβῃ τίς ἀν εἴη πλὴν ἡ διηγεκῶς ἐν ταῖς εὐφροσύναις νεότης; 20 οὐδὲ γὰρ ἐν οὐρανῷ ἔστι γῆρας, οὐδὲ ὑπεστί τι τῆς θείας φύσεως ἔσχατον βίου νόσημα· πάσης δὲ ἔξαιρέτως θυμηδίας ὠσπερεὶ συνε-
κτικὸν ὄργανόν ἔστιν ἡ τῶν συνεληλυθότων ἐπὶ τὴν εὐφροσύνην ἀκμή.

*διὰ τί ἡ μὲν “Ηβῃ τοῖς πᾶσι θεοῖς διακονεῖ, ὁ δὲ Γανυμῆδης μόνῳ τῷ Διὶ; ρήτεον οὖν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ θεῖον ἀεὶ νεάξει τε καὶ ἥβῃ· 25 τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτοῖς ἡ τε ἀμβροσία, ἀβροσία τις οὖσα, καὶ τὸ νέκταρ, παρὰ τὸ νεάξειν γεγενημένου, ὁ δὲ Γανυμῆδης ὑπηρετεῖ μόνῳ τῷ Διὶ, ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς πρῶτος ἔστι νοῦς, μόνος δὲ ὁ νοῦς ἔχεις οἰκεῖον τὸ τοῖς μηδεσὶ γάνυσθαι· τοῦτο γὰρ ὁ Γανυμῆδης. ἡ δὲ “Ηβῃ, ὡς λέγεται,” Ήρας ἔστι θυγάτηρ. 30

3. ἐφνοχόεις] πλεονασμός ἔστιν ὡς τὸ ἀνέψηγε καὶ ἔηνδανε. κατα-
χρηστικῶς οὖν τὸ ἐφνοχόουν ἐπὶ τοῦ νέκταρος, ὡς τὸ βωμὸν οἰκοδο-

8. ἡ μᾶλλον] μᾶλλον ἡ Lobeck-
ius Rhem. p. 187.

26. *ἀβροσία] om.

29. *γάνυσθαι—Γανυμῆδης] γάν-
υσθαι—γανυμῆδης hic et supra.

μεν καὶ ἵπποις βουκολέεσσι. τοιεὶ δὲ τοῦτο, ὅτι περὶ Ἰλίου ὁ λόγος,
καὶ ἡ τὸ συμπέσιον ἴσως λυτεύμενος. πέντε δὲ τὸ ὑπηρε-
τεῖν, ἀφ' οὗ καὶ τεὺς δούλους παῖδες καλεύμενοι.

4. *δειδέχατ']* ἀπὸ τῆς δεξιᾶς ἡ μεταφορά καὶ τοῦτο δηλοῦται
ἐκ τοῦ “πλησάμενος οἷοι δέκας δειδέκτῳ” (Π. 9, 224). καὶ ὁ 5
φιλόφρων δὲ ἀριδείκετος λέγεται.

Τρίαντα πόλειν εἰσερόσθτες] ἀπρεπές φασιν εἰ τέρπει τοὺς θεοὺς
πολέμου θέα. ἀλλ' οὐκ ἀπρεπές τὰ γὰρ γενναιὰ ἔργα τέρπει. ἀλ-
λως τε πόλεμοι καὶ μάχαι ἥμεροι δειπνά δοκεῖ, τῷ δὲ θεῷ εὐδὲ ταῦτα
δειπνά· συντελεῖ γὰρ ἀπαντά ὁ θεὸς πρὸς ἄρμονίαν τῶν ἄλλων η καὶ οἱ
ὅλοι, οἰκονομῶν τὰ συμφέροντα, ὅπερ καὶ Ἡράκλειτος λέγει, ως τῷ
μὲν θεῷ καλὰ πάντα καὶ δίκαια, ἀδροποιοὶ δὲ ἐ μὲν ἀδικα ὑπειλήφα-
σιν, ἀ δὲ δίκαια.

5. **αὐτίκ' ἐπειράτο]* πολλὰ ἔνεστι λύειν τῶν παρενθαμένων τοῖς
γραμματικοῖς. αὐτίκα τὸ ἐπὶ τοῦ Διὸς “αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης

15

ἐρεθίζεμεν “Ἡρη κερτομίοις ἐπέεσσι παραβληθῆντι ἀγορεύον” μὴ
νοήσαστές τικες ἀλλοκότους ἐξηγήσεις πεποίησται. φασὶ γὰρ ὅτι
παραβλητικοῖς ἔχρητο λόγοις ὁ Ζεὺς, παραβάλλων καὶ ἀπτεξετάζων
τὴν Ἀφροδίτης Ἀλεξάνδρῳ ἐπικουρίαν πρὸς τὴν Ἡρας καὶ Ἀθηνᾶς
τῷ Μενελάῳ γενομένην. τὸ οὖν παραβληθῆντι ὅτι μετὰ τοῦ παραβάλ-
λειν λέγει, ὅπερ εἰώθασι συγκρίνειν λέγειν, καὶ ὅτι τοῦθ οὗτος ἔχει
δηλοῖ ὁ τοῦ Διὸς λόγος συγκριτικὸς ὥν “δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρη-
γόνες εἰσὶ θεάων,” Ἡρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη. ἀλλ'
ἡτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόσθαι τέρπεσθον, τῷ δ' αὐτε φιλομ-
μειδῆς Ἀφροδίτη αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει.” καὶ 25
οὐκ ἔστιν ἀπλῶς παραβολὴ καὶ ἀπτεξέτασις, ἀλλ' οὗτος ἐρεθιστικὴ
καὶ κέρτομος, ως προεῖπεν ἔσεσθαι, δοιαὶ μὲν Μενελάῳ, μία δὲ τῷ
Ἀλεξάνδρῳ. καὶ ἡμὲν Ἡρα κηδεμῶν τοῦ Ἀργους κάκειθεν χρημα-
τίζουσα καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Μενελάου κηδεσθαι ὄφείλουσα, η δὲ
Ἀθηνᾶ Ἀλαλκομενῆς, η δὲ Ἀφροδίτη φιλομμειδῆς καὶ οὐκ ἀπ' 30
Ἰλίου καὶ ὄμως αἱ μὲν νόσφι τοῦ Μενελάου κάθηνται, η δὲ αἰεὶ³⁰
παρμέμβλωκε καὶ αἱ μὲν θεωροὶ εἰς τέρψιν τῶν ἀγώνων, η δὲ αὐτῷ
κῆρας ἀμύνει συμπαραμένουσα “καὶ νῦν ἔξεσάωσεν διόσμενον θανέ-
εσθαι.” ὅρθως ἄρα προείρηκεν ὅτι ἐρεθιστικὸς ὁ λόγος ἔσται καὶ
χλευαστικὸς καὶ παραβλητικός.

10. ἀλλων η καὶ] * om.

24. **φιλομμειδῆς*] φιλομειδῆς hic et infra.

ἐρεθιζέμεν Ἡρην] ἥθελε μὲν παράβασιν τῶν ὄρκων δι' Ἀχιλλέα ποιῆσαι, ἐβούλετο δὲ τὴν αἰτίαν αὐταῖς ἐπιθεῖναι.

7. ἀργόνες] ἐπὶ μόνου θηλυκοῦ τάσσει ὁ ποιητὴς αὐτὸ, ὃ ἐστιν ἡ ἀρργάν.

8. Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη] τοῦτο τὸ ὄνομα Κέκροψ αὐτῇ ἐπιτέθεικε 5 πρῶτος, καὶ οὕτως ἐτίμησεν. λέγει δὲ τοῦτο ὁ Ζεὺς ἡ ἀστατητικῶς, ἡ πρὸς τὰς τῶν Τρώων ἐπικούρους συγκρίνων θεὰς αὐτήν.

9. νόσφι] τοῦ Μενελάου. διασταλτέον δὲ εἰς τὸ καθήμεναι λείπει γὰρ ὁ καί. ὅρα δὲ τῷς πάντοθεν τὸ παράδοξον θηρῶν τὴν μὲν Ἡραν Ἀργείαν καὶ τὴν Ἀθηνᾶν καλεῖ πολεμικὴν, τὴν δὲ Ἀφροδίτην ιο φιλομυειδέα μόνον. πόρρωθεν δὲ ἄρχεται τῶν βουλευμάτων.

*Ἀλαλκομενῆς δὲ εἴρηται Ἀθηνᾶ ἀπὸ τοῦ τὰ μένη, τουτέστι τὰς δυνάμεις τῶν ἐναντίων, ἀποσοβεῖν.

13. νίκη μέν] λείπει τὸ ἐστί. διέκρινε δὲ τὸ ἀμφίβολον ὁ τοῦ Διὸς λόγος, ὅπως μὴ δοκῇ ὁ ποιητὴς τοῖς Ἀχαοῖς χαρίζεσθαι. 15

14. βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ ἔργα. τὸ δὲ μετ' αὐτὸ, τὸ ἡ ῥ', δύο μέρη εἰσὶ λόγου· ἐλλείπει γὰρ τοῦ ῥά συνδέσμου τὸ ἄ. ἄρχεται δὲ τῶν κερτομιῶν ἥδη.

15. φύλοπιν] ἐπειδὴ κατὰ φυλὰς μάχονται. περισπαστέον δὲ καὶ τὸ ἡ φιλότητος· ἔστι γὰρ διαπορητικόν. 20

20. μεμικόσι τοῖς χείλεσιν ἐπεμύχθησαν. ἥθικῶς δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον σχῆμα πρὸ τῶν λόγων ἐμφαίνει ὅπως γυνώμης ἔχουσιν. καὶ ἥρκει μὲν τοῦτο· ἡ δὲ ὄργὴ καὶ ἐπὶ λόγους αὐτὴν ἄγει.

23. σκυζομένη] ὀργιζομένη· καὶ γὰρ οἱ ὀργιλώτατοι Σκύθαι καλοῦνται. 25

24. οὐκ ἔχαδε] ἔμφασίς ἔστι τῆς διὰ τοῦ στόματος ὑπεκχεομένης ὄργης.

25. αἰνότατε] σχετλιαζούσης ὁ λόγος. ὅτε δὲ φιλοφρονεῖται αὐτὸν, φησὶ “Ζεῦ πάτερ, ἡ ῥά τί μοι κεχολώσεα” (Il. 5, 421);

26. τῷς ἔθέλεις ἄλιον] εὐλογον αἰτίαν τῆς ἀτιμίας προστίθησι 30 τὸ βουληθῆναι ἀκυρῶσαι τὰ πεπονημένα αὐτῇ.

27. μόνως τὸ ἴδρω θ'. ἀεὶ γὰρ δισυλλάβως ὁ ποιητὴς τοῦτο

5. *τὸ ὄνομα] om.

19. *φυλὰς] φῦλα

περισπαστέον—διαπορητικόν] Εα-
dem fere post 29. περισπαστέον τὸν
δεύτερον ἡ̄ ἔστι γὰρ διαπορητικός.

32. μόνως] διεσταλμένως frustra

Bekkerus. μόνως significat solam
veram scripturam esse idrōθ, non
conjunctionem idrōθ. Sic μόνως sae-
pius in scholiis.

φησιν. ἔξηλλαξε δὲ τὴν φράσιν εἰπὼν “καμέτην δέ μοι ἵπποις.” ἔδει γὰρ εἰπεῖν, πῶς βούλει ἀκυρώσαι καὶ τὸν ἐμὸν ἴδρωτα καὶ τὸν κάματον τῶν ἵππων;

29. θεοὶ ἄλλοι] δὲ ἔκαστος ἀποδέχεται, καὶ τοῖς ἄλλοις περιτίθησιν. ἡ οἱ Ἑλληνικοὶ, ὡς τὸ “πάντες δ' ἥτιόντο” (Il. II, 78). 5 παιδεύει δὲ μὴ ἴδιᾳ ψήφῳ τοὺς βασιλεῖς ἀρέσκεσθαι.

30. μέγ' ὄχθησας] ἡθικῶς, ὅπως δοκῇ παρὰ τὴν ἴδιαν γνώμην χαρίζεσθαι αὐτῇ τὸ αἴτημα.

31. δαιμονίῃ] ἡθικῶς ἀντὶ τοῦ μακαρία. τὸ δὲ τί νύ σε ἀπὸ τοῦ πᾶς δῆ, ὡς τὸ “τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ παθοῦσα” (Il. I, 414). 10

35. ὡμὸν βεβράθοις] ηὗξησε τὸ ὑπερβάλλον τῆς γυναικείας κακίας, ὡς ἐν τῷ “τοῦ ἐγὼ μέσον ἤταρ” (Il. 24, 212). αὔξεται οὖν ὁ λόγος ἐν τῇ καθ' ἔκαστον ἔξεργασίᾳ.

37. ἔρξον ὅπως ἐθέλεις] ὡς θέλεις πρᾶξον, μή πως ἡ ἀμφιβολία αὐτῇ ἐμοὶ καὶ σοὶ πόλεμος γένηται. οἱ δὲ στίζουσιν εἰς τὸ νεῖκος 15 καὶ λείπειν φασὶ τὴν διά, καὶ τὸ γένηται ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ γένοιτο ἡ γενέσθω. τοῦτο δέ φησιν, ἵνα μηδὲ αὐτὴ ἐναντιωθῇ αὐτῷ ἐν τῇ τῶν Ἐλλήνων ἄτῃ.

40. ὀππότε κεν καὶ ἐγώ] καὶ ταῦτα κερτομικὰ, πρὸς τὸ τὴν χάριν ἐπὶ πλεῖστον αὔξειν. 20

41. ἐγγεγάσσιν] ἐνδιατρίβουσιν, οὐ γεγένηται· πολλοὶ γὰρ ἀλλαχοῦ γεννώμενοι ἀλλαχοῦ οἰκοῦσιν.

42. διατρίβειν] μαλάσσειν· ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ κηροῦ. ἐμφαίνει δὲ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον.

43. πολλὰ γὰρ παρὰ προαιρέσιν τῆς ψυχῆς πράττομεν πρὸς τὸ 25 κεχαρισμένον τῶν πέλας, ὡς εἰ ἔλεγε, κατεδεξάμην μὲν ἐγὼ, τὰ δὲ τῆς προαιρέσεως οὐ πώ μοι κατένευσεν.

*Πορφυρίου. πῶς ὁ Ζεὺς δῶκά σοί φησιν ἐκῶν ἀέκοντί γε θυμῷ; τὸ γὰρ ἐκών τῷ ἄκων ἀντίκειται. Τρύφων μὲν οὖν συναλείψας ἐν τῷ καὶ συνάπτει τὸ ἄ πρὸς τὸ ἐκών, ἵν' ἦ ἀέκων ἀέκοντί γε θυμῷ. τοιαύτη 30 τις ἡ διάνοια· πολλὰ ποιοῦμεν τῶν πραγμάτων ἡ ἔξ ὅλης τῆς διανοίας ἡ μηδὲ βουλόμενοι. διεῖλεν οὖν τὸ ἐγώ τῷ θυμῷ, καὶ φησιν ἐγώ ἀέκων δέδωκα ἀκούσης μου τῆς διανοίας καὶ μὴ θελούσης. εἰ μὲν οὖν ἐγώ σοι δέδωκα ἔφη ἀέκων, ἐναντιολογία ἦν· καὶ εἰ ἐκόντι

28. *Πορφυρίου] ομ.

32. *μηδὲν]

θυμῷ, καὶ οὗτως ἀν ἦν ἐναντιολογία. ἐπεὶ δὲ ἐγὼ μὲν ἔκὼν ἔφη
ἀέκοντί γε θυμῷ, οὐκέτ’ ἔστι μάχη διὰ τὸ πολλὰ μὲν ποιεῖν ἡμᾶς,
μὴ συντιθεμένης δὲ τῆς διαινοίας. πᾶσα γὰρ πρᾶξις διὰ τὸ καθ'
ὅρμὴν γίνεσθαι ἐφ’ ἡμῖν οὖσα ἐκούσιος ἀν εἴη, οὐ πᾶσα δὲ πρᾶξις
καὶ τὸ εὐάρεστον τῆς διαινοίας ἔχει. ἔστι δὲ καὶ ἔτερον εἰπεῖν, ὅτι δὲ
ἔκὼν μὲν διδώσιν ὡς ἀδελφῇ καὶ γυναικὶ, ἄκων δὲ ὅτι τοὺς φιλτά-
τους πρὸς ἀπώλειαν ἐκδιδώσιν. καὶ γὰρ οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες
ὅταν περιπέσωσι κινδύνῳ, ἐκβάλλουσι τὸν φόρτον εἰς τὴν θάλασσαν
ἐκόντες τε καὶ ἄκοντες, ἐκόντες μὲν ἵνα σωθῆναι δυνηθῶσιν, ἄκοντες
δὲ ὅτι τὸν φόρτον ἀπόλλουσι δι’ ὃν πλέοντες.

10

44. ὑπὸ ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι] γῆς καὶ οὐρανοῦ νυκτός
τε καὶ ἡμέρας παρείληφε λαμπτῆρας, ἥλιον τε καὶ ἀστέρας.

46. περὶ κῆπῃ περισσῶς τῷ κέαρι.

47. καὶ Πρίαμος] ψεῦθεται αὐξῶν τὴν χάριν· φησὶ γὰρ Ποσει-
δῶν “ἥδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων” (Il. 20, 306), καὶ 15
μάλα εἰκότως, ἀσεβῇ γενομένην.

49. λοιβῆς τε] καὶ αὐτοῖς γὰρ ἐμέριζον οἱ θύοντες· καλῶς δὲ
προαναγνώσκει νόμον ἀσεβείας. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ ἐπ’ ὀλίγοις ἀγάλ-
λεοθαῖ, φησὶ “τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”

51. ἐμοὶ τρεῖς] διὰ τί ὁ μὲν Ζεὺς μίαν, ἡ δὲ Ἡρα τρεῖς ἔχειν 20
φησὶ πόλεις φιλτάτας, καὶ ἡ μὲν Ἐλληνίδας, ὁ δὲ βάρβαρον; ἔδει
γὰρ τὰς κρείσοντας τὸν βασιλέα τῶν θεῶν ἔχειν φιλτάτας. ῥητέον
δὲ ὅτι εὐπρεπή βουλόμενος περιθεῖναι αὐτῇ τὴν αὐτίαν τῆς ὄργης ὁ
ποιητὴς, καὶ οὐχ ἦν ὁ μῦθος ἀναπλάττει, ὡς ἄρα διὰ τὸ μὴ προτι-
μηθῆναι τῆς Ἀφροδίτης ἐπὶ τῇ κρίσει τοῦ κάλλους Τρωσὶν ἐχαλέ- 25
πανεν, ἐπίτηδες ταύτας φησὶν αὐτὴν τὰς πόλεις φιλεῖν, περὶ ἃς τὸ
ἀδίκημα τὸ κατὰ τὴν Ἐλένην γέγονεν. σύμψηφα δὲ τούτων κάκεῖνα,
ἐν οἷς αὐτὴν ποιεῖ λαμβάνονταν τὸν κεστὸν παρὰ τῆς Ἀφροδίτης,
ἵνα τῷ Διὶ μᾶλλον οὕτως ἐπέραστος φανείη· οὐ γὰρ ἦν εἰκὸς τὴν
δεομένην τῆς βοηθείας τῆς παρ’ αὐτῆς ἐπὶ τῷ ἀρέσαι τῷ ἀνδρὶ ἐνα- 30
γανακτεῖν ἡττηθεῖσαν ἐπὶ τῇ τοῦ κάλλους κρίσει. ὁ δὲ Ζεὺς μίαν
λέγων πόλιν φιλεῖν ἔξαιρε τὴν χάριν οὐχ οὕτω γὰρ ὁ ἀπὸ πολλῶν
διδούς τι θαυμάζεται ὡς ὁ ἀπὸ ὀλίγων. ὥστε ἀμφότεροι ῥήτορικῶς
κατασκευάζονται· ἡ μὲν γὰρ πολλὰς ἀντὶ μᾶς προήσεσθαι φησὶν,
ὁ δὲ τὴν μίαν, ἦν καὶ μόνην ἔχει, χαριεῖσθαι.

35

18. *ἐπ’ ὀλίγοις] ἐπὶ λόγοις

30. ἐναγανακτεῖν] *ἀγανακτεῖν

53. δείκνυσι τὸν ὄργιζομένων τὸ θύbos ἀλόγιστου, οὐ τῷ πόδῳ τῷ παρὰ χεῖρα τῶν μειζόνων ἀμελοῦσιν. διὸ δὲ τοῦ περὶ κῆρι ἐμφαίνει περὶ τῶν Τρώων, ὡς ὁμοίως αὐτῇ μισοῦνται ὡς ἐκείνῳ φιλοῦνται.

58. ἔνθεν] ἔντεχνον τὸ σχῆμα. τὰ γὰρ ἑαυτῆς δίκαια, δι' ὅπερ ὥφειλε τιμῆς τυγχάνειν, ἐκ τῆς περὶ τὸν ἄνδρα δόξης λαμβάνει, 5 προσταγομένη τὸν θεὸν λεληθότως.

59. πρεσβυτάτην] νῦν τιμωτάτην. πλανηθεὶς δὲ ἔντεῦθεν Ἡσίοδος περισσότερον φησι τὸν Δία (Th. 454).

ἀγκυλομήτης] ὁ καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις ἀγκύλα μήσασθαι εἰδώς.

60. ἐπὶ τῶν ἔξι τούτων ἡ γενεὰ λαμβάνεται, ἐπὶ ἡλικίας, ὡς τὸ 10 “οὐλότερος γενεὴ” (Il. 2, 707). ἐπὶ εὐγενείας, ὡς τὸ “γενεὴ μὲν ὑπέρτερος” (Il. 11, 796). ἐπὶ ἐπιγόνων, ὡς τὸ “ὅφρα μὴ ἀσπερμός γενεὴ” (Il. 20, 303). ἐπὶ πατρίδος, ὡς τὸ “γενεὴ δὲ οἵ ἐστ’ ἐπὶ λίμνη” (ib. 390). ἐπὶ ὥρισμένου χρόνου, ὡς τὸ “τῷ δ’ ἥδη δύο μὲν γενεαῖ” (Il. 1, 250). ἡ γὰρ τοιαύτη γενεὰ λέχει χρόνους ἐπὶ 15 φύσεως, ὡς τὸ “οἵ περ φύλλων γενεὴ” (Il. 6, 146). λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου ζωῆς ἀνθρώπων, ὡς τὸ “ἐνέα γὰρ ζώει γενεάς.”

61. κέκλημαι] οὐκ ἔστι τελεία εἰς τὸ κέκλημαι· φησὶ γὰρ διότι σοῦ εἰμὶ γυνὴ τοῦ πάντων ἀνάσσοντος· τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ κέκλημαι. 20 ἦδυ δὲ καὶ τὸ τῆς ἔξαλλαγῆς· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, σοῦ τοῦ πάντων βασιλεύοντος.

63. σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ’ ἐμοὶ] πιθανῶς προτέρων ἔταξε τὴν ἴδιαν χάριν, ὡς προκατάρχουσα καὶ οὐκ ἀμειβομένη. τὸ δὲ εἴσω δηλοῦν μὲν τὸ λέγω φιλοῦται, τὸ δὲ ἀκολουθῶν δασύνεται. ἀνάγκη δὲ πᾶσα 25 τοῖς ἀρχουσι τοὺς ποστὸς ἵποκειμένους ἔπεσθαι.

64. τὸ θᾶσσον συντακτέον τῷ ἐλθεῖν· φησὶ γὰρ (70) “αἷψα μάλ’ ἐς στρατὸν ἐλθέ.”

66. πειρᾶν] οὐκ ἀναγκάζουσιν ἐπιορκεῖν Πάνδαρον, ἀλλὰ πειρῶνται, εἰς πλείω τε ἀμαρτίαν προκαλοῦνται Τρώας, ὅπως ἀξίαν τίσωσι 30 δίκην· ἥδη γὰρ παρέβη Ἀλέξανδρος λέγων “κεῖνον δ’ αὗτις ἐγώ” (Il. 3, 440). τὸ δὲ πειρᾶν ἀντὶ τοῦ πειράτων.

14. λίμνη] λήμνη

17. ζώει scripsi pro ζώσιν, ex Plutarcho Moral. p. 415 c, qui Hesiodi versum integrum cum

aliis quattuor servavit, ἐνέα τοι ζώει

γενεὰς λακέρυζα κορώνη | ἀνδρῶν ἡ βάσισιν.

* οὐκ ἀσεβεῖ δὲ, φησὶν, ὁ Πάνδαρος, εἰς ἡ Ἀθηνᾶ συνεβούλευσε καὶ ὁ Ζεὺς ἀπέσταλκεν. ρήγτεον οὖν ὅτι ὁ μὲν εἰδὼς κακῶς τοὺς ὄρκους γεγενημένους (οὐδὲν γὰρ ἔτερον Τρῷες ἦ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ὄμοσαν) διὰ τοῦτο ἐσκούδασε λυθῆναι τὰς ἀδίκους συνθήκας. Ἀθηνᾶν δὲ νῦν ὑποληγετέον τὸν λογισμὸν αὐτοῦ τοῦ Πανδάρου, καὶ ὅτι αὐτὸς πρὸς 5 ἐαυτὸν ταῦτα διελογίζετο· ἀπιστοὶ γὰρ Λυκάονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ. ἄλλοι δὲ καὶ αὐτοῖς τοῖς Ὄμηρος λύνουσι λέγοντες προειρηκέναι τὸν ποιητὴν “πειρᾶν τ’ αἴ κε θέλησιν,” οὐχὶ πείθειν.

ὑπερκυδαντας] μεγάλως γαυριάσαντας ἐπὶ τῇ Μενελάου νίκῃ. 10 μέγιστον δὲ πρὸς εὐσέβειαν πορθεῖσθαι Τροίαν διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὄρκων, ὕσπερ καὶ Ὄδυσσεώς ἡ συγχὴ νανάγησις διὰ τὴν εἰς Ποσειδῶνα βλασφημίαν. ὑπερκύδας δὲ ἐκ τοῦ κῦδος κῦδας καὶ ὑπερκύδας.

69. αὐτίκ’ Ἀθηναίην] οὐ γὰρ ἀγγέλου μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ πεί- 15 σοντος Πάνδαρον ἔδει καὶ Μενέλαον σώσοντος· διὰ τοῦτο καὶ ἡ πάρος μεμανῖα πέμπεται.

75. ἀστέρα τὸν φησὶ τὸν ἀστεροειδῶς ἀκοντιζόμενον. καλῶς δὲ ἡ πολεμικὴ πολεμικῷ σημείῳ εἴκασται. καλοῦσι δὲ τούτους διάτοντας, καὶ δοκοῦσιν ἀπὸ συστροφῆς ἀέρος γίνεσθαι· ὅθεν καὶ ἀνέ- 20 μους δηλοῦσιν. σπινθηρίζουσι δὲ, καὶ πρὶν εἰς γῆν πεσεῖν ψυχροτέρῳ ἀέρι λύνονται. ἐν ὅσῳ δὲ, φησὶ, ταραττόμενοι σκοποῦσι περὶ τοῦ πολέμου διὰ τὸ τέρας, ἐν τοσούτῳ ἡ Ἀθηνᾶ ὁμοιουμένη αὐτῷ εἰς τὴν γῆν παρεγένετο.

77. ἔαν δηλοῖ τὸ ἄποθεν, βαρύνεται ἡ ἀπό· εἰ δὲ ἀναστρέφεται 25 πρὸς τὸ ρῆμα, δὲ καὶ βέλτιον, οὐ βαρύνεται.

79. καὶ δ’ ἔθορ] τὸ ἐνεργὲς καὶ σφοδρὸν τῆς θεοῦ ἡ πρόθεσις δηλοῖ. τὸ θάμβος δὲ οὐδετέρως παρ’ Ὄμηροφ, παρὰ δὲ Σιμωνίδη ἀρσενικῶς.

82. ἡ ῥ’ αὗτις πόλεμος] πόλεμον μὲν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀστέρος 30 ὑφορῶσιν, διὰ δὲ τὲ τὴν σβέσιν διστάζουσιν.

83. τελείαν εἰς τὸ ἔσσεται φησὶ Νικάνωρ, εἰ καὶ ἀπαντῷ ἡ ὑπόκρισις.

5. *δτι] om.

7. *ώε] om. In aliis καὶ Ἀριστοτέλης δὲ, omisso ὡς.

9. οὐχὶ] * οὐχὶ δὲ

22. *λύνονται] καλύνονται
- 32. *ἀπαντᾷ] ἀπαντᾷ

84. ὅστ' ἀθρύπεια ταμίης πολέμου] καλῶς τοῦτο τῇ φιλότητῃ
ἐπήγαγεν. ταμιεύει δὲ τὸ ἐπαποκλείει.

86. ἀνδρὶ ίκέλῃ] ἐπέτεσε μὲν τῷ πλάνθει τὸν Τρώων ὡς ἀστὴρ,
ἀνδρὶ δὲ εἰκασθεῖσα Πάνδαρον ζῆτει.

87. Λαιδόκῳ Ἀντηροφίδῃ] καλῶς τούτῳ εἰκάσθη. παρέβη γὰρ 5
καὶ ἔτερον νόμον οὗτος πρὸ τοῦ νῦν βούλεται δὲ παραβῆναι καὶ τοῦ-
τον τὸν νόμον ἥτοι τὸν σπουδῶν· εἰ γὰρ ἔτερος ἦν ὁ συμβουλεύων,
ἔφη ἀν ὁ Πάνδαρος διὰ τί μὴ καὶ σὺ παραβῆσῃ τοὺς ὄρκους; εἰκό-
τως δὲ ὁ τοῦ φιλιαζένου ἀνδρὸς παῖς Λαιδόκος καίτοι μὴ ὃν καλεῖται.
ἀλλὰ καὶ κρατερὸς αὐχμητῆς, ἥτοι εἰς τὸ αὐχμάζειν ἴσχυρός. 10

88. διξημένῃ] εἰκότως εἰκασθεῖσα ἀνδρὶ καὶ τὰ ἀνδρῶν ποιεῖ.
ἀντίθεον δὲ τὸν ἵσον Ἀπόλλωνι ἐν ταξείδῃ τοὺς γὰρ ὑπερέχοντας
ἐν τινι οὕτως φησίν. αὐσχροκερδῆς δὲ οὗτος, καὶ τοὺς ἵππους οἴκοι
καταλιπὼν φειδοῦ τροφῆς. ἀμύμονα δὲ αὐτὸν λέγει (89) τῷ σώ-
ματι ἡ τῇ τέχη ἡ τῷ γένει· οὐ γὰρ τοιοῦτος τοῖς τρόποις ἦν. ὡς 15
μικρολόγου τοίνυν καὶ πεισόμενον ὑποσχέσει δώρων αὐτὸν ζῆτει.

*Πορφυρίου. διὰ τί ἡ Ἀθηνᾶ εἰς σύγχυσιν τῶν ὄρκων οὐ τῶν
Τρώων τιὰ ἐπελέξατο, ἀλλὰ τῶν ἐπικούρων; καίτοι κεχαρισμένος ὅτι
τις ἐγένετο Ἀλεξάνδρῳ μᾶλλον, εἰ τῶν οἰκείων ἦν. καὶ διὰ τί τῶν
ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο; φησὶν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι 20
τῶν μὲν Τρώων οὐδένα, διότι πάντες αὐτὸν ἐμίσουν, ὡς ὁ ποιητῆς
φησιν “ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαινῇ” (Π. 3, 454).
τῶν δὲ ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο ὡς φιλοσχρήματον (σημεῖον
δὲ ἡ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τῶν ἵππων κατάλειψις, ἵνα μὴ δαπανῇ Π. 5,
202), καὶ ὅτι φύσει ἐπίορκος ἦν τὸ γοῦν ἔθνος ἔτι καὶ νῦν δοκεῖ 25
εἶναι, ὅθεν ἐκεῖνος ἦν, ἐπίορκον. ἄλλοι δὲ οὕτως λύουσιν, ὅτι ἄριστου
ἦν χρεία τοῦ δυναμένου καταστοχάσασθαι καὶ τρῶσαι τὴν χεῖρα·
οὐκ ἦν δὲ ἐν τῷ Τρωϊκῷ μέρει τις ἡ Ἀλέξανδρος μόνος καὶ Πάν-
δαρος εὐφυὴς οὗτως, ὡς καὶ ἐπιφωνῆσαι τὸν ποιητὴν “Πάνδαρος, φ
καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν” (Π. 2, 827), ὃ σημαίνει τὴν 30
τοξικήν. καὶ ὡς ἄριστον οὖν αὐτὸν ἐπελέξατο τοξότην.

90. ἀμφὶ δέ μιν] προοικονομεῖ τὴν ἀπὸ τῶν ὕπελων σκέψην. οὐκ
ἄτοπον δὲ τοξότην μὲν εἶναι τὸν ἡγούμενον, ὀπλίτας δὲ τοὺς ὑπηκόους.
Λοκρὸς γὰρ, περὶ ὃν φησὶ “καὶ ἐϋστρόφῳ οἰός ἀώτῳ πεποιθότες

17. *Πορφυρίου] ομ.

27. *χρεία] ομ.

28. *τις] ομ.

"Ιλιον είσακέβαυνον" (Π. 13, 716), τοξόται μέν εἰσιν, ὄπλίτην δὲ ἔχουσι τὸν ἄρχοντα· ὁ γὰρ Αἴας ἔγχει ἐκέκαστο παρὰ πάντας
Ἐλληνας.

91. οἵ] πρὸς τὸ λαῶν ἀπέδωκεν, ὡς τὸ "γενεὰὶ ἀνθρώπων, οἵ οἱ πρόσθεν ἄμα τράφεν" (Π. 1, 251). 5

93. η̄ ρά τύ μοί τι πίθοιο] οἰκεία ἡ παραίνεσις ὅμοτίμῳ ἀνδρὶ, εὐσχήμονα πρᾶξιν ὑποτιθεμένῳ. ἔτοιμον δὲ πρὸς πειθὴ τό τε μὴ κελεύετο καὶ τὸ ἐκ πατέρων ὄνομάζειν.

94. ἐπιτρέμεν] Ἀρίσταρχος μὲν βαρύνει τὴν ἐπί, Μενεκράτης δὲ ὑφ' ἐν ἀναγινώσκει. 10

95. χάριν καὶ κῦδος] χάριν μὲν ὡς τῆς μάχης παύσας αὐτοὺς, κῦδος δὲ ὡς τὸν βασιλέα τῶν πολεμίων ἀνελών. βεβαιωτικῶς δὲ ἀκαργωστέον ὅμοιον γάρ ἔστι τῷ "ἡ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο" (Π. 9, 303). πιστὸς δὲ ὁ λόγος παρ' ἀνδρὸς λεγόμενος ἐπιφανοῦς. 15

96. μάλιστ' Ἀλεξάνδρῳ] προσαγωγικῶς, εἴ γε αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ τοῦτο ποιῶν χαρίεις εὐρίσκεται. ἀγχίνους δὲ φαίνεται τῷ ποιεῖν τοὺς ἐπαίνους τῷ καιρῷ οἰκείους.

97. πάμπρωτα παρ' ἀγλαῖ] πρῶτα μὲν ὡς καὶ ἄλλων δωσόντων, ἀγλαὰ δὲ ὡς παρὰ βασιλέως. ἀπείρυτες δὲ ἡμᾶς δωροδοκίας διὰ τοῦ Πάνθαρου καὶ Ἀντιμάχου. τινὲς δὲ ἀναστρέφουσι τὴν παρά, κακῶς· οὐδέποτε γὰρ ἀναστρέφεται πρόθεσις γενικῇ συντασσομένη πτώσει.

99. σῷ βέλει δημητέτα] ἐλκυστικῶς τοῦτο φησιν, ὡς πάντως αὐτοῦ ἄμα τῷ βληθῆναι τεθῆξοντος.

* οἱ ἄρχαιοι τὰ σώματα οὐκ ἔθαπτον ὑπὸ τὴν γῆν, εἴ μὴ πρότερον 25 ἔκαυσαν· εἴδ' ὅντω τὴν τέφραν σὺν τοῖς ὀστέοις ἔχόννυνον.

100. πῶς μὴ Ἀγαμέμνονα τοξεύει ἀκαβόκλιστον ὄντα, ἡ τινα τῶν ἀρίστων ἄλλον, ἄλλὰ τὸν ἐντεθωρακισμένον Μενέλαον; δῆλον οὖν ὡς ἀποτριβόμενος τὴν κατηγορίαν τῆς ἐπιορκίας, ἵνα δοκῇ μᾶλλον Ἀλέξανδρος εἴναι ὁ ἐκ λόγου Μενέλαον τοξεύσας, ἄλλὰ μὴ Πάνθαρος. 30

101. Λικηγενέ] ἀφειδέστατον γάρ ἔστιν Ἀπόλλωνος ιερὸν ἐν Λικίᾳ. πληροῖ δὲ αὐτὸν φρονήματος μείζονος, πολίτην αὐτοῦ τὸν θεὸν ὑποτιθέμενος εἴναι.

*φασὶν ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα ἡ Λητὼ τὴν τῆς Ἡρας ζηλοτυ-

23. ἐλκυστικῶς] * ἐφελκυστικῶς

25. * ὑπὸ] ἐπὶ

πίαν εἰς Λυκίαν ἀπιοῦσα ἐγένησεν ἐκεῖ τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν τερὲ τὴν τοξικὴν ἔνδεξον. τεσσάρων γάρ τεχνῶν ἔφορός ἐστιν ὁ Ἀπόλλων, τοξικῆς ἴαστρικῆς μουσικῆς καὶ μαντικῆς.

* Λυκηγενῆ αὐτὸν προστηγόρευσεν οὐχ ὡς ἐν Λυκίᾳ γεγενημένον· ἔξω γάρ ἐστι τῆς Ὄμηρικῆς ἀναγνώσεως ὁ κεντέρος αὐτὸς μῆθος· 5 ἀλλ' ὕσπερ, οἶμαι, τὴν ἡμέραν ἡριγένειαν ὄνομάζει τὴν τὸ ἥρος γεννῶσαν, τουτέστι τὸν ὄρθρον, οὗτῳ λυκηγενῆ τὸν ἥλιον προστηγόρευσεν, ἐπειδὴ τοῦ κατὰ τὴν ὄρθριον ὥραν λυκαυγοῦς αὐτός ἐστιν αἴτιος. ἡ ὅτι τὸν λυκάβαντα γεννᾷ, τουτέστι τὸν ἐνιαυτόν· ὅρος γάρ ἐτησίου χρόνου διαδραμών ἥλιος ἐν μέρει τὰ ιβ' ζώδια. 10

102. πρωτογόνων] νέων, ἐπειδὴ καὶ τὸ θεῖον ἀεὶ κεάζει. ἡ πρωτευόντων ἐν γοηῇ. ἡ ἡριτόκων πρῶτον γάρ τάσσης ὥρας τὸ ἔαρ. πῶς δὲ ὁ Χρύσης (Il. 1, 41) ταύρων καὶ αἰγῶν θυσίαν ὑπισχγεῖται; ἐροῦμεν ὅτι τὰ ἀπόρρητα τοῦ θεοῦ σαφῶς εἰδὼς καὶ τὰ φίλα θύει· θυσίας γάρ αἰγῶν καὶ ταύρων ηὔτεται. ὑλη γάρ αὐτὰ τοῖς τοῖς κερασφόρα 15 ὄντα. Πάνδαρος δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς πειθόμενος τοξεύσας οὐκ αἴγας οὐδὲ ταύρους ὑπισχγεῖται, ἀλλ' ἐρίφων πρωτογόνων θυσίαν. ἀποτυχεῖν γάρ αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ τῆς καιρίας πληγῆς ἐβούλετο.

103. ἱερῆς εἰς ἄστο Ζελείης] τοῦτο πρὸς τὸ ἐπάραι Πάνδαρον ἡ ἐπεὶ χρηστήριον ἐστιν ἐκεῖ τοῦ θεοῦ. 20

104. ἄφρον] ὅτι θεοὺς ἐκάλει εἰς τὴν κατὰ θεῶν πρᾶξιν. διδάσκει δὲ μηδὲ θεῷ παρὰ τὸ δέον συμβουλεύοντι πείθεσθαι.

105. ἐσύλαι] ὅτι ἡσυχῇ ἔμελλε κλέπτειν τὴν πρᾶξιν καὶ λύειν τὴν τῶν θεῶν πίστιν ὡς ἱερόσυλος. τοῦ ἰξάλου δὲ τοῦ ἵκνουμένου ἐπὶ τοὺς ἄλας· φωριῶν γάρ οὐδενὸς ἐτέρου μεταλαμβάνει. ἡ τὸν εἰς 25 τὰς ἤζυας ἐρχόμενον, ὃ ἐστι κύλωνα. ἡ ἐντομίαν· οἱ γάρ τέλειοι διωκόμενοι ἐντρίβονται τοὺς ὄρχεις. ἡ τὸν εἰς πᾶν ὕψος ἵκεσθαι δυνάμενον.

106. προκατασκευάζει διὰ τούτου τὴν τοῦ ἀνδρὸς εὔστοχίαν. προδοκῆσι δὲ τόποις προβλήματα ἔχουσιν· οἱ δὲ ταῖς ἐνδραις. ὑπτιον 30 δὲ λέγει πεσεῖν, ἵνα τὸ καίριον τῆς πληγῆς δηλωθῇ, διὰ τὸν ὑπτιάζει.

109. κέρα] ἀποκοπή ἐστι τοῦ κέρατα· ἡ συναλοιφὴ τοῦ κέρας.

6. τὸ ἥρος] Conf. schol. ad 1, 477.

18. * ἡ Ἀθηνᾶ] om.

22. μηδὲ] μήτε

29. * εὔστοχία] εὔτυχία

33. συναλοιφῇ] συναλοιφῇ hic et

alibi.

πῶς δὲ δύναται κέρας εἶναι δύο καὶ ὥμισυ πήχεων; η̄ οὐκ ἐπὶ ἑκα-
τέρου τοῦτο φησίν, ἀλλ' ἀμφοτέρων.

Ι 10. κεραοξόος — τέκτων] πᾶς τεχνίτης ὅθεν λεθοτέκτονες καὶ
χρυσοτέκτονες.

Ι 11. ἐπέθηκε] ἦτοι ἐπάνω ἔθηκεν. κορώνη δὲ τὰν τὸ ἐπικαμπὲς, 5
ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζύφου.

Ι 12. τανυστάμενος] τουτέστιν ἐπαναβιβάσας τῇ κορώνῃ τὴν
νευράν. βραχὺ δὲ διασταλτέον εἰς τὸ τανυστάμενος.

Ι 13. ἀγκλίνας] ἀπερείσας. κατάφωρον δὲ αὐτὸν μᾶλλον ποιοῦσι
τεργχίζοντες τοῖς ὕπλοις. ἀλλ' ἂμα ἔτεινεν, ἀφῆκε, καὶ οὐ κατὰ τὴν ιο
τοῦ λόγου διηγησιν.

Ι 17. σημειοῦται ὁ στίχος ώς ἐνοχλῶν τῇ τάξει. καὶ τὸ ἀβλῆτα
δὲ οὐχ 'Ομηρικόν ἄμεινον δὲ τοῦ πτερόεντα τὸ πικρὸν δῖστόν. ἔρμα
δὲ τὸ ἔρεισμα· συνέχει γὰρ ἔνας ἀφαιρεθῆ τὴν δῦνην. δύμοιον δέ ἐστι
τῷ ἔρμα πόλης (Il. 16, 549). μελαινάνων δὲ, ὅτι μελαίνονται αἱ 15
σάρκες τῶν ἐκ πεφαρμακευμένων βληθέντων δῖστῶν, ώς τὸ μελαίνετο
δὲ χρόα καλόν (Il. 5, 354).

Ι 18. αἴψα] τὸ αὐτίκα (105) καὶ τὸ αἴψα δηλοῖ ώς καὶ αὐτὸς
τοῖς δώροις ἐπτερωμένος ἦν. τὸ δὲ κατεκόσμει διὰ τὸ ἐπικίνδυνον
τῆς βολῆς. ἀμέλει καὶ τὸ δῖστόν ἐπιλέγεται, ὃν μάλιστα εὔστοχον 20
οἰσταὶ εἶναι. 'Οδυσσεὺς δὲ "ταχέας ἐκχεύατ' δῖστούς" (Od. 22, 3).
κατὰ γυμνῶν γὰρ ἵησιν, οὐ στοχασμοῦ δεόμενος.

γλυφίδας] ἀντὶ ἑνικοῦ τὸ γλυφίδας. ἐπεὶ δὲ πρώτη βέλους ἐστὶν
ἄφεσις αὗτη, εἰκότως αὐτὴν ἐν τῷ ἀρίστῳ ἐπεξεργάζεται. νόμον δὲ
τοξείας γράφει. Σκύβαι μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ὄμων τείνουσι, καὶ νεύροις 25
ἰπτείσις, Κρῆτες δὲ τούτοις ἐναντίως, καὶ νεύροις βοείοις. ἀπὸ δὲ
τῶν παρεπομένων τὴν ἔντασιν δηλοῖ.

*γλυφίδες δέ εἰσιν αἱ παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομαὶ τοῦ βέλους,
ὅπου ἔντιθεται ἡ νεύρα.

Ι 24, 125. ἔτεινεν] ἀντὶ τοῦ τείνας κυκλοτερὲς ἐποίησεν. τὸ δὲ 30
λίγεν ὄνοματοποίᾳ ἐστίν. ἐκ δὲ τῶν παρεπομένων τὴν ἄφεσιν
δηλοῖ. τοῦ δὲ ἄλτο συνετμήθη ἡ λέξις πρὸς τὸ τάχος τῆς ἄφε-
σεως.

Ι 26. ὀξυβελής] ὀξέως βάλλων ἡ βληθείς. ἐμφαντικῶς δὲ τὴν

τοῦ βάλλοντος προθυμίαν εἰς τὸ βληθὲν μετήγαγεν, ὡς τὸ “λιλασο-
μένη χροὸς ἄσαι” (Πλ. 21, 168) καὶ “ἀγαλλόμενα Διὸς οὐρῷ”
(Οδ. 5, 176). ἐπιπτέοθαι δὲ τὸ ἐπικεσεῖν τῷ πλήθει, ἀπὸ τοῦ
πτῶ. τὸ δὲ διαπτάσθαι ἀπὸ τοῦ πτῆμα.

127. οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε] ἀποστροφὴ ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσω— 5
που. προσπέπονθε δὲ Μενελάῳ ὁ παιητής· διὸ συνεχέστερον αὐτῷ
διαλέγεται, ὡς Πατρόκλῳ καὶ Εύμαιῳ. εἴδη δὲ τῆς ἀποστροφῆς
ταῦτα, τὸ παρὰ λέξιν, ὡς ὅταν ἐκ μετοχῆς εἰς ρῆμα μετέλθῃ τὸ
παρὰ φράσιν, ὅταν ἀπὸ τοῦ διηγήματος εἰς τὸ μιμητικὸν μετέλθῃ ἡ
τούναντίον τὸ ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, ὡς τὸ νῦν “οὐδὲ σέθεν, 10
Μενέλαε,” καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ τόπου εἰς τόπον. τὸ δὲ οὐ λελάθοντο
κατὰ ἀντίφρασιν ἀπὸ τοῦ ἐφρόντισμα. ἡ δὲ ἀντίφρασις ἡ κατὰ
ἐναντίωσιν, ὡς νῦν, ἡ κατὰ εὐφήμησιν, ἡ παρ’ ὑπόνοιαν, ὡς χωρίου
σκληρὸν μὲν, οὐκ ἔχον δὲ ὑλην, δέον εἰπεῖν εὐγείου μέν.

129. βέλος ἔχετευκὲς ἄμυνεν] μᾶλλον ἥμισυ πρὸς τὸ μὴ ἔχε— 15
πευκὲς γενέσθαι.

130. μήτηρ] ἡ μήτηρ πρὸς τὸ εὔνοιν· ἡ μιᾶς πρὸς τὸ εὐχερῶς
μὲν ἀποσοβεῖσθαι, μεταπήδαν δὲ εἰς ἔτερον τόπον· ὁ δὲ ὑπνος πρὸς
τὸ ἀπαραφύλακτον καὶ ἀσθενὲς τῆς πληγῆς.

132. ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὄχησε] ἵνα μὴ χαλεπὴ γένηται ἡ πληγὴ, 20
εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἄγει, καθ’ ὃ ἀλλήλοις ἐπιφερόμενα τὰ πτερύγια
τοῦ θώρακος ἐσφίγγετο ὑπὸ τοῦ ζωστῆρος. ζωστῆρ δέ ἐστιν ἡ θωρα-
κῖτις ζώνη, ἣ τὸν θώρακα οἱ φοροῦντες ζώνουνται.

133. δίπλοος ἥντετο θώρηξ] διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῷμα συνένδησιν τοῦ
χαλκοῦ θώρακος. Τήλεφος γάρ φησι τὸ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἄχρι 25
διμφαλοῦ θώρακα καλεῖσθαι, τὸ δὲ ἀπὸ λαγόνων ἄχρι κνημῶν ζῷμα·
περὶ δὲ τὸ ξύτρον ἡ μίτρα ἔσωθεν ἐριώδης, περὶ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν
χαλκῇ οὖσα πρὸς τὸ μὴ θλίβειν τὴν γαστέρα· διὸ τὴν συμβολὴν
δίπλουν θώρακά φησιν. ἄνωθεν δὲ τῆς μίτρας καὶ τῆς συνδέσεως τοῦ
ζῷματος καὶ τοῦ θώρακος ζώνη ἐπέκειτο συσφίγγουσα πάντα, ἣν 30
ζωστῆρα καλεῖ. ἡ οὕτως τὰ πρὸς ταῖς λαγόσι μέρη τοῦ θώρακος
διὰ τὸ μὴ συνδεόσθαι ἀλλήλοις πτερύγια καλεῖται. ταῦτα δὲ ἐπι-
τιθέμενα μόνον ἀλλήλοις, καὶ συσφίγγομενα ὑπὸ τοῦ ζωστῆρος,
διπλοῦν τὸν θώρακα ἐκεῖσε ἀπεργάζονται. ἔστιν οὖν ἐν μὲν τῷ χρωτὶ

13. εὐφήμησιν] * εὐφημίαν

28. * πρὸς] διὰ

ἡ μίτρα, μεθ' ἦν τὸ ζῷμα τὸ ἀπὸ κυημῶν ἀνιὸν ὥχρι λαγόνεν· μεθ' ὁ ὄθωραξ, ὡς εἴρηται, περὶ τὰς λαγόνας διπλούμενος· ἄνωθεν δὲ ὁ ζωστήρ.

135. ἐνταῦθα μὲν ἐσίγησε τὸ ζῷμα, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς (186) τὸ ἐκαπίον· “εἰρύσατο ζωστήρ τε παναιόλος ἡδὸν ὑπένερθε ζῷμά τε καὶ βούτηρ.”

138. διὰ τί μᾶλλον τοῦ θώρακος αὕτη βοηθεῖ; ὅτι δυσπαθέστερα τῶν ἀντιτυπούντων τὰ ὑπείκοντα.

140. αὐτίκα δὲ ἔρρεεν αἷμα] ἵστως φλὲψ ἦν λυθεῖσα ἐκ τοῦ χρωτός· χρὼς δέ ἐστιν ἡ τοῦ σώματος ἐπιφάνεια. καὶ διὰ μὲν τοῦ κελαινοῦ ιο τὴν χροιάν, διὰ δὲ τοῦ νέφους τὴν σύστασιν· “νέφος εἴπετο τεξῶν” (274). ἐπεξεργάζεται δὲ τὴν πληγὴν, ὅπως τὴν Ἀγαμέμνονος ὑποφήγη διάθεσιν. ὠτειλὴ δέ ἐστι μόνη ἡ ἀπὸ δόρατος πληγὴ.

* γίνεται δὲ παρὰ τὸ οὐτῶ.

141. ὅψιν ἡμῖν γραφικὴν διὰ τούτου παρέστησεν. θαυμάζεται δὲ 15 παρὰ Λάκωσι λευκὸς χρὼς καὶ κόμη ξανθή. διὰ τοῦτο καὶ Τρῶες μαλθακὸν τοῦτον οἴονται· ἐπὶ παντὸς γὰρ ζώου τὸ μελάγχροόν ἐστιν ἴσχυρότερον. φοίνικι δὲ ἄνθει δὲ ἀπὸ τῆς πρίνου συλλέγουσι Τροιζήνιοι. μιήνη δὲ τὸ μίξει, ἐκ τοῦ μία, ἡ βάψει· μιάμματα γὰρ τὰ βάμματα. Μηγοὺς δὲ ἔχει τὸ ί ἀπὸ τοῦ Μαιονίς. παρήιον γο δὲ τὸ τῇ γνάθῳ ἐπικείμενον, ἀπὸ τοῦ παρειά.

143. θαλάμῳ] θάλαμος ὁ κοινὸς οἶκος· θάλαμος ἡ ἀποθήκη. καὶ θάλαμος ὁ κοιτῶν.

πολέες τέ μιν ἡρήσαντο] πολλοὶ μὲν, φησὶν, οἱ ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν, μόνος δὲ βασιλεὺς ἐπιτυγχάνει. 25

145. ἀμφότερον] ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κατ' ἀμφότερον, ἀλλ' οὐκ ὄνομα. μεγαλοπρεπέστερον δὲ ἀπεργάζεται ὑπὲρ τοὺς ἵππους τὸν ἐποχούμενον.

146. τοῖοι] ἀντὶ τοῦ τοίως. περιπαθῶς δὲ τῇ ἀποστροφῇ ἐπιμένει ὁ ποιητής. τὸ δὲ μιάνθην ἀντὶ τοῦ μιανθήτην· ἔστι δὲ δυϊκὸν ἐκ συγκοπῆς.

147. Νικάνωρ τὸ εὐφύέες τῷ μηροὶ προσάπτει, οἱ δὲ ὑπομυητισταὶ τῷ κνῆμα. ἄμεινον δὲ τὸ Νικάνορος.

* σφυρά] τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τῷ ἀστραγάλῳ, καὶ ἐκ πλαγίων

19. μιάμματα] * μιδσμάτα

20. * Μαιονίς] μαίονες

ἔχοντα τῆς κτήμας καὶ τῆς πτέρης. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν χαλκευτικῶν σφυρῶν.

148. δάρ] εἰς ὁ σύνδεσμος, οὐ δύο. διὰ τοῦ δ γραπτέω, μὴ διὰ τοῦ τ. δείκνυσι δὲ τοῦ μὲν τὸ φιλαδελφον, ὅτι πρὸ τοῦ τετραμένου αἰσθεταί, 5 τοῦ δὲ τὸ καρτερικόν. ἐπ' ἵσης δὲ ἄμφω ἀσχάλλουσσι, ὁ μὲν τοῦ ἀδελφοῦ, ὃ δὲ τοῦ πλήθους χάρις. μέλαν δὲ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἐπιπολῆς κατ' ἀρχὰς φερόμενον πυρρόν ἔστι, τὸ δὲ τελευταῖον καὶ ἐκ βάθους μέλαν.

150. ρίγησεν δὲ καὶ αὐτός] κοιτῇ λέξει χρησάμενος ἐπ' ἀμφοῖν τὸ τοῦ δέους ὑπέφηρεν ἵσου. 10

151. * ὡς δὲ ἴδειν κεῦρον τε καὶ ὅγκους ἐκτὸς ἔοντας] κεῦρον μὲν ὃ δεδεται τὸ σιδηρον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον, ὅγκους δὲ τὰς ἀκίδας καὶ ἔξοχὰς τῶν βελῶν.

ἐκτὸς ἔοντας] λείπει τὸ ἥσθετο· πρὸ γὰρ τούτου εὐχὴ ὠρᾶτο ἐμπειρηγός τῇ πατευχῇ. 15

152. ἄφορρόν οἱ] ἦτοι ὀπισθόρμητος εὐθέως ἐπὶ τὴν πρώτην ἡμέρην τάξεν.

ἐὶ στήθεσσοι] φαίνεται τὸ ἱγειμονικὸν περὶ τὰ στήθη εἰδός· ἐκεῖ τοίνυν καὶ τὸν λογισμὸν ἀθροισθῆται φησιν.

154. χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστειάχοντο δέ ἑταῖροι] ἀφελε τὸν 20 στίχον, καὶ τὴν σαφήνειαν μὲν οὐ βλάψεις, ἀπολέσεις δὲ τὴν ἐνάργειαν, ἦτις ἐμφαίνει τὴν Ἀγαμέμνονος συμπάθειαν καὶ τὴν τῶν συναχθομένων ἑταίρων διάθεσιν ἥθικὸν γάρ ἔστι τοῦτο καὶ περιπαθὲς, καὶ τὸ βαρὺ τῆς λύπης ηὗξηται δι' αὐτοῦ.

155. περιπαθῶς αὐτῷ διαλέγεται, καὶ τὸν θάνατον οἰκειοῦται τοῦ 25 ἀδελφοῦ, ὅπερ ἔστι τὸν μᾶλλον στεργούντων τινάς.

156. προστήσας] μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν θυμάτων ἀπέρ προϊστῶσι τῶν θωμῶν. τὸ δὲ πρὸ Ἀχαιῶν οἴκτον καὶ σκουδὴν καὶ πόνον κινεῖ τοῖς Ἐλλησιν.

157. Τρῶες] κοινῇ γὰρ ἀπαντες παρεσκόνδησαν. καὶ λόγῳ μὲν 30 τὸ μονομάχιον φησιν, ἔργῳ δὲ τὸν δόλον ἐσοφίσαντο. μετ' ἀγακτήσεως δὲ εἴρηται· διὸ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἔστιν. συνασχάλλων δὲ τῇ πληγῇ οὐ παραμυθεῖται.

158. οὐ μέν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον] γενναίου στρατηγοῦ τὸ μὴ συμπεπτωκέναι τοῖς καιροῖς, ἀνέχειν δὲ εἰς θεοὺς τὴν ἐλπίδα. ἄλλως 35 τε καὶ ἐπεὶ πολεμεῖ διὰ τοῦτο λαλεῖ.

159. δεξιαὶ μὲν ἐγίνοντο ἵσως κατὰ τὸ σιωπώμενον. ἡ διὰ τὸ δέξασθαι τὰς τρίχας τοῦτο λέγει.

161. τελεῖ] ἀντὶ τοῦ τελέσει. εἰς δὲ τὸ μεγάλῳ ἐκδεκτέον τὸ κακῷ. εὐσεβὲς δὲ καὶ τὸ δὶ' ἑαυτῶν καὶ τῶν φιλτάτων προσδοκᾶν τὴν τίσιν· τὸ γάρ κεφαλῆσιν ἀπὸ μέρους αὐτοὺς δηλοῖ. 5

164. ἀπειλεῖ τοῦτο οὐχ ὥπ' αὐτοῦ πάντως γενέσθαι, ἀλλ' ὥφ' ἔτέρων τινῶν. φησὶ γοῦν (171) “καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἀργος,” ἡ μᾶλλον διὰ τούτων τοὺς ἀκούοντας προτρέπεται πολεμεῖν.

166. * ὑψίζυγος] ὁ ἐν ὕψει ζυγοστατῶν καὶ ἀπονέμων ἐκάστῳ τὸ 10 πετρωμένον. ἡ ὁ ἐν ὕψει καθήμενος.

167. ἐπιστείησιν] ἀντὶ τοῦ μέλλοντος. ἐρεμήν δὲ τὴν σκοτοκοιὸν, ως τὸ “*Ίδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν*” (Π. 17, 594).

169. ἀλλά μοι] ἡθικῶς φησὶ μὴ εἶναι ὠφέλειαν ἑαυτῷ, εἰ οὗτος μὲν ἀπειλεῖται, ὑστερον δὲ τίσουσι δίκην οἱ Τρῷες. περιπαθῶς δὲ 15 πάλιν τούτου ἀνακαλεῖται τὸ ὄνομα.

171. πολυδίψιον] πολυβλαβῆς διὰ τὴν ἡτταν. ἔστι δὲ πλευτασμὸς τοῦ δ. διὰ τί δὲ οὕτως οὗτος ὑποστρέψειν φησίν; ὅτι “Ελληνες μὲν ἀπρακτοι ἀπειλεύσονται, Τρῷες δὲ κερτομήσουσιν Ἀγαμέμνονα, Μενέλαος ἐπὶ ξένης σαπήσεται, ἀτελῆς ἡ μάχη 20 μενεῖ. τεχνικῶς δὲ δι' ὃν ἀπολοφύρεται, ώσεὶ καταλειφθησόμενος ὑπὸ τῶν συμμάχων, εἰ Μενέλεως ἀποθάνῃ, κατέχειν αὐτοὺς πειράται τεθηκότος ἡ καὶ μὴ τοῦ Μενελάου.

* τινὲς δὲ, πολυδίψιον τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῶν ἄνδρον γάρ τοῦτο ὃν ἔνδρον ἐποίησεν ὁ Δαναός. 25.

173. εὐχωλὴν Πριάμῳ] κινητικὴ τοῦ πλήθους ἡ τῶν ἔχθρῶν εὐημερία.

176. ὑπερημορεόντων] ὑπερηφανούντων· ἡ γάρ ὑπὲρ ἄνδρα δύναμις ὑβριστὰς ποιεῖ τινάς.

177. τύμβῳ ἐπιθρώσκων] ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ βαρεῖαν τὴν ταφὴν τῷ 30 νεκρῷ ποιεῖ, ἦν πάντες κούφην ἑαυτοῖς εὐχόμεθα εἶναι. παρατέταται δὲ τὸ πάθος, ἐπὶ ζῶντι καὶ παρόντι λεγομένων τῶν τοιούτων.

178. χρήσιμον ἀνεστραμμένης τύχης ὑπόδειγμα.

181. κεναῖς τῶν συστρατευσαμένων ἡ τῶν λαφύρων ἡ τῶν ἥρασμένων· ἡ περιπαθῶς κενὰς αὐτὰς καλεῖ, ἐν αἷς οὐ πλεῖ ὁ Μενέ-35 λαος τὸ δὲ ἀγαθόν κατ' εἰρωνείαν, εἰ ἀπὸ τῶν Τρώων ἡ. εἰ δὲ τοῦ

Ἄγαμέμνονος, ὡς εἴ τις πατέρα θάλας λέγοι ὅτι ἀγαθὸν πατέρας
ἀπόλεσα· οὐ γὰρ τὰ τοῦ γένους τεσσάρων ὅσον τὰ τῶν τρόπων
ἀγαπητά.

182. ἐπίρρημα ἀπὸ τοῦ εὐρέως, ὡς “ἀγορὴν αἰψυηρήν” ἐν τῇ Β
(257) τῆς Ὄδυσσείας. 5

184. θάρσει] τειστός ἔστι ὡς εἰ ποστὴν νίστας παραμιθοῖτε γονεῖς.
ἄποτος δὲ ἦν μαλβακεύμενος Μενέλαος, ἐκείνων τὸ πάθος οἰκειού-
μένων. τὸ δὲ μὴ δειδίσσεο ἀπὸ τοῦ μὴ εἰς φυγὴν παρακάλει διὰ
τοῦ ἐμοῦ θεωτόνου.

185. τῷ κούφῳ τῆς πληρῆς ἐπικουφίζει τὴν λύπην τοῦ ἀδελφοῦ. 10

187. μάτρῃ] ἡ μάτρα ἔσωθεν ἐριώθης ἔστι, καίπερ κατὰ τὴν
ἐπιφάνειαν χαλκῆν ὑπάρχουσα.

191. φάρμασχ] τὰ φέροντα ἄκεστα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθῶν-
θεν καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶν ἐκάλουν, καὶ τὸ ἐκ τῆς βαφῆς
στομοῦ φαρμάσσειν φησίν. 15

192. θεῖον κήρυκα] ὅτι Διός ἔστιν ἄγγελος. εἰκότως δὲ θαρση-
θεὶς οὐ μηκύνει τὸν πρὸς Μενέλαον λόγον.

193. ὅτι τάχιστα] ὅτι τάχιστα ποιηταὶ, ὅσον τάχος Ἀττικοὶ,
ἡ δὲ συνήθεια ὡς τάχος. οὐ καλεὶ δὲ ἄμφω, ὅτι ὁ μὲν περὶ τὰ τραύ-
ματα, ὁ δὲ περὶ τὰ ἄλλα ἦν νοσήματα. 20

194. οὐ περιττὸς ὁ στίχος, ἀλλ’ ἐλπίδα διδοὺς τῆς σωτηρίας
Μενελάῳ ὡς ἀγαθοῦ ἰστροῦ τυγχάνειν μέλλοντι.

195. θαρυβούμενος πέρα τοῦ δέοντος φέρεται. οὐδὲ οὗτος οὖν
περιττὸς ὁ στίχος, ἀλλὰ μιμούμενος τὸ τῶν τεταραγμένων ἥθος.

199. βῆ δὲ ίέναι] τὸ βῆ δὲ θέειν ἡ ίέναι ἀνοίκεια τῷ παπταίνοντι, 25
οὐδὲ τὴν ἔφοδον αὐτοῦ ἐσιώπησεν.

200. παπταίνων] ὅπτω πτῶ πταίω πταίω. ἦν δὲ πανταχόστε τοὺς
ὁφθαλμοὺς ρίπτων, ὡς μὴ λάθοι αὐτὸν.

207. Τρώων πρὸς σύστασιν τῆς μάχης, Λυκίων ὡς ἀρίστων
συμμάχων. οὐ διακόνου δὲ ὁ λόγος, ἀλλὰ φίλου καὶ συμπαθοῦς 30
τὴν ἀπὸ παντὸς γὰρ προσώπου εὑνοιαν εἰς Μενέλαον συνίστησιν ὁ
ποιητής. τούκαντίον δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ.

209. βὰν δὲ ίέναι] περιεῖλεν αὐτοῦ τοὺς λόγους διὰ τὴν σπουδήν.

211, 212. ταῦτα τὰ δύο ἔπη τὰ μὲν πράγματα οὐ λυτεῖ μὴ
γραφόμενα, ἀπόλλυσι δὲ τὴν ἔμφασιν ἐμφαστικὸν γὰρ τὸ τοὺς 35
φίλους ἀγωνιῶντας περιεστάναι.

212. κυκλόσ'] ὁ μὲν Ἀρίσταρχος κύκλος γράφει, καὶ τὸ ὡς ἐκδέχεται· ὁ δὲ Ἡρωδίανὸς κυκλόσε, δὲ καὶ ἀμεινον. ἴσθιεν δὲ αὐτὸν καλεῖ διὰ τὴν τέχνην.

213. αὐτίκα] καλῶς αὐτὸν παραχρῆμα τοῦ ἔργου φησὶν ἔχεσθαι. τὸ δὲ ἔλκεν Ἰακὼς εἰρητα. τρεῖς δὲ βελουλκίας οἶδεν, ἐξολκὴν, ὡς βὴπὶ Μενελάου, ἐκτομὴν, ὡς ἐπὶ Εύρυπύλου (Π. 11, 843), διωσμὸν, ὡς ἐπὶ Διομήδους (Π. 5, 112).

214. πάλιν ἄγεν] εἰς τούπισαν ἀνεκάμφθησαν. εἰ δὲ στίξομεν εἰς τὸ πάλιν, δύναται οὕτως εἶναι, τούτου εἰς τούπισαν ἐλκομένου καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀνακαμπτομένου ἐμπήκειως συνεθλάσθησαν. ἄδηλος δὲ 10 ἦσαν συνεσφιγμένοι ἥως ἀφείθησαν.

217. πικρὸς δῖστός] τὸ τοῦ πληγέντος πάθος ἐπὶ τὸ τῆς ὁδύνης αἴτιον μετήγαγεν.

218. αἱμ' ἐκμυζήσας] διὰ τὸ μὴ ἐμπυῶσαι καὶ ἐμποδίσαι πρὸς τὴν ἀπούλωσιν. ἥπια δὲ, ἐπειδὴ νευρώδεις οἱ τόποι καὶ αἰσθητικοί· 15 διὸ οὐ προσέται τὰ δάκνοντα φάρμακα. εἰδὼς πάσσε τῷτοι εἰδήμων ὅν. τρεῖς δὲ φαρμάκων ιδέαι, ἐπίκαστα, ὡς ἐπὶ Μενελάου, χριστὰ, ὡς τὸ “ἰοὺς χρίεσθαι” (Od. 1, 262), πότιμα, ὡς ἐπὶ Ἐλένης (Od. 4, 220).

219. τά οἱ] οὐκ ἐκεῖνα, ἀλλὰ τὰς αὐτῶν δυνάμεις καὶ πρᾶξεις. 20

221. ἐπὶ Τρώων στίχεις ἥλινθον] διὰ τί οἱ Τρώες, εἰπερ πάλιν ἐκθέσθαι τὸν πόλεμον ἐβούλοντο, οὐ ζητοῦσι τὸν βαλόντα, ἀλλ' εὐθὺς ὄρμωσιν ἐπὶ τὰ ὄπλα; ὅτι φόντο βουλῇ τῶν βασιλέων πεπράχθαι τὴν παράβασιν καὶ εἰ μὲν τέθηκε Μενέλαος, κρατήσειν Ἐλλήνων ἥλπιζον διὰ τὴν ἐπ' ἐκείνῳ λύπην κατεπτωμένων, εἰ δὲ 25 μὴ, κανὸν φράσαι ἀόπλοις αὐτοῖς ἐμπεσεῖν. διὰ τί δὲ πάλιν “Ἐκτῷρ οὐκ ἐζήτησε τὸν βαλόντα; ὅτι οὐκ ἦν ἀναλαβέσθαι τὸ πταισμα ἀπαξὶ Μενελάου τρωθέντος.

222. κατὰ τεύχε' ἔδυν] συνῳκείωσε τὸν λόγον τῇ τῷ ὄπλιζο-
μένων σπουδῇ. συσταλτέον δὲ τὸ ἔδυν πληθυντικὸν γάρ ἐστι συγ- 30
κοπὲν ἀπὸ τοῦ ἔδυσαν, ὡς τὸ “ἀλλήλωσιν ἔφυν” (Od. 5, 481).
αἱ δὲ τοιαῦται συγκοπαὶ λῆξιν ἔχουσι τὴν παράληξιν τῆς γενικῆς
τῆς μετοχῆς. ἀπὸ γὰρ τοῦ δύντος καὶ φύντος ἔδυν καὶ ἔφυν.

223. τότε καταπεσὼν τῇ φιλαδελφίᾳ νῦν ἀνοιστρεῖται τῇ πρ-

21. πᾶλιν ἐκθέσθαι] πᾶλαι κατα-

25. κατεπτωμένων] *κατεπτομένων
27. *ἀναλαβέσθαι] ἀναβαλέσθαι

θυμίδ, καὶ τότε συμπαθής καὶ νῦν συμπρακτικός ἐπειδὴ γὰρ τὸ παραδοξὸν τῆς παραβάσεως εἰς ἀθυμίαν αὐτοὺς ἐκάλει, διεγείρει αὐτούς. εὔκταιν δὲ λίαν τὸν Ἀγαμέμνονα τῷ ἀκροατῇ ποιεῖ. Βρύζειν δὲ τὸ ἀναπτάνεσθαι.

224. οὐδὲ οὐκ ἐθέλοντα] ὑπεραποφαντικόν ἔστι τοῦτο· αἱ γὰρ δύο 5 ἀρνήσεις ἀντὶ μιᾶς εἰσὶ καταφάσεως.

226. ἵππους μὲν γὰρ ἔστε] τῇ φιλοποιίᾳ τοῦ σώματος διεγείρει τοὺς ὄρρητας, ὡς πού φησιν “ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα” (Π. 10, 70). ἐκκόπτει τε πᾶσαν ὑπόνοιαν δειλίας. ἄλλως τε γελοῖος ἦν καὶ ἐπαχθῆς ἀπὸ τῶν ἀρμάτων διαλεγόμενος τοῖς¹⁰ Ελλησιν.

*Πορφυρίου. ἐξήγηται πῶς τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα εἴσασε· τὸν γὰρ σπειδούντα οὐκ εἰκὸς τὰ ἄρματα καταλείπειν. λύεται δὲ ἐκ τοῦ καιροῦ· ἔδει γὰρ οὐ μόνον παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἔκαστον διαλεχθῆναι· σοβαρὸν γὰρ ἐφαίνετο τὸ ἀπὸ τοῦ ἄρματος ὄμιλεῖν.

228. Πείραιος Πειραιεῖδης, Πειραιεῖδης κατὰ διάστασιν. ἀναπτάνει¹⁵ δὲ αὐτοῖς τὴν δύναμιν, εἰς τὴν μέλλουσαν ταμιευόμενος μάχην.

235. οὐ γὰρ ἐπὶ] στρατηγὸς οὗτος ὄράται δις τὴν αἰτίαν τῆς ἀθυμίας ἐλπίδα νίκης ἐπέγραψεν. ἐν βραχεῖ δὲ προύτρεψε, δύο προβαλὼν, θεοῦ βούθειαν καὶ λαφύρων ἐλπίδα. ή δὲ ἐπί πρὸς τὸ ἀρωγός.

236. πρότεροι] καὶ οὗτοι παρὰ τοὺς ὄρκους ποιοῦσιν, ὅτι πρότεροι²⁰ τῆς μάχης ἥρξαν.

240. μεθιέντας] εἰκὸς γὰρ ἦν ἀγνοεῖν αὐτῶν ἐνίους τὸ πραχθέν.

241. χολωτοῖσιν] τοῖς ἀπὸ κινήσεως λεγομένοις χολῆς, ἢ πρὸς χολὴν τοὺς ἀκούοντας ἀγούσιν.

242. ἰόμωροι] οἱ μὲν, ἵην φύλακες. ἐπονείδιστον δὲ τὸ μόνον²⁵ τοξεύειν. ἀμέλει δὲ καὶ εἰδότες οὐ τοξεύουσιν. οἱ δὲ, περὶ ιοὺς πεποιημένοι. τετάρακται δὲ τῇ Μενελάου λύκη.

243. εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τῷ παραδόξῳ ἐκπεπληγθασι. εἴρε δὲ εἰκόνα καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀνδρείαν ὄνειδιζουσαν. πρόχειρον γὰρ καὶ εἰς φυγὴν ἔλαφος. ἀλλὰ γὰρ καὶ καμοῦσαι μάτην ἐκπε- 30 πληγμέναι λοιπὸν ἴστανται.

247. η μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν] ἀνδρείας ἐγερτικὸν ἄμα καὶ βάρους σωτηρίας ἀπόγνωσις. βραχεῖα δὲ διαστολὴ καὶ εἰς τὸ θαλάσσης καὶ εἰς τὸ ἐλθέμεν.

11. *Πορφυρίου] ομ.

13. *καὶ] ομ.

26. *καὶ] ομ.

249. ὅφει τὸν γὰρ αἴ κ' ὑμμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων] ἐπεὶ ἔλεγεν
 (235) “οὐ γὰρ ἐπὶ φεῦδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ’ ἀρωγός,” συνει-
 σφέρει τὸν οἰκεῖον πόνον κελεύει, οἵονει τῇ τοῦ θεοῦ ὑπηρετοῦντας
 βουλήσει, ὡς φησι καὶ ὁ τραγικὸς ἔνθεν λαβών “τῷ γὰρ πονοῦντι
 χῶ θεὸς συλλαμβάνει.” τοῦτο οὖν πρῶτος Ὀμηρος εἶπεν. 5

250. κοιρανέων] ἔργα πρέποντα βασιλεῖ ποιῶν.

251. ἐπὶ Κρῆτεσσι] πρὸς Κρῆτας, ὡς “ἐπ’ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν”
 (Il. 2, 89). οὓς δὲ κατέλεξεν Ἐλένη (Il. 3, 166), τούτους πάλιν
 ἥμιν δηλεῖ· καὶ ὁ παραλέλοιπεν ἐκεῖ, τοῦτο ὅδε ἀναπληροῦ.

253. σὺν εἰκελος] διώκειν γὰρ οὐ δύναται ὡς μεσαιπόλιος· ἢ ὅτι ιο
 δεύτερον λέοντος σὺς. Αἴας δὲ καὶ Ἀγαμέμνων καὶ Ἀχιλλεὺς εἰς
 λέοντος εἰκόνα φέρονται ἀλκιμωτάτου ζώου.

254. πυμάτας ὦτρυνε φάλαργγας] οὐκ εἶπε συνῆν αὐταῖς, ἀλλ’
 οἷον εἰς ἔρεισμα αὐτῶν ἦν. Ἡσαν οὖν οἱ μὲν ἔχόμενοι ἔργουν, οἱ δὲ
 παρασκευαζόμενοι· τὸν πλέονα δὲ πόνον ἀναδέχεται, καὶ τὸ τιμώ- 15
 τερον ἀφέντος τῷ βασιλεῖ. τινὲς δὲ πύματα τὰ ἀριστερὰ τῆς παρα-
 τάξεως.

257. πέρι μέν σε τίω] τῶν τιμῶν αὐτὸν ὑπομνήσας προθυμότερον
 εἰς τὸ παρὸν ποιεῖ, τῶν αὐτῶν ἐφίέμενον πάλιν.

258. ἐν πτολέμῳ] τῇ διαιρέσει τῶν λαφύρων. ἀλλοίω δὲ τῇ 20
 προεδρίᾳ, τῇ συμβουλῇ. ὅσα δὲ εἶπεν Ἐλένη, ἀνακεφαλαιοῦται,
 Ἰδομενεὺς θεὸς ὁς, Αἴας ἔρκος Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων ἀγαθὸς βασι-
 λεὺς, Ὄδυσσεὺς δόλιος.

259. ἐν δαιδῷ] τίμιον τοῦτο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς καὶ ἔτι παρὰ
 Κυμαίοις. γερούσιον δὲ τὸν τοῖς ἐντίμοις διδόμενον κατελείπετο 25
 γάρ τι τῶν λαφύρων εἰς τὰς κοινὰς εὐωχίας.

266. Ἀτρειδὴ, μάλα μέν τοι] συντόμως ἄρα καὶ μετρίως· οὐ γὰρ
 ἀριστεύσειν ὑπισχνεῖται, ἀλλ’ οὐκ ἀδικήσειν τὴν ἔταιρείαν.

274. νέφος] τὸ πυκνὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς φάλαργγος μιᾶ
 λέξει περιέλαβεν, εἰκάστας μέλαινι καὶ σκυθρωπῷ νέφει. ἀπὸ δὲ τῆς 30
 μεταφορᾶς καὶ εἰκόνα πεποίηκεν.

275. αἰπόλος] ὑψίνομος γὰρ αἱ αἰγαὶς καὶ δύσριγοι. καλῶς δὲ
 ἀπὸ ὕψους ὅρῃ, οὐδενὸς ἐπιπροσθοῦντος τῇ θέᾳ. πελάγιον δὲ νέφος

2. * πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ’] ζεὺς πατὴρ
 ἔσσεται

3. * πόνον] om.

4. ὁ τραγικὸς] Euripides fr. 435.
 24. ἔτι] * ἔτι νῦν

οὐμβρον ἐπάγει. εὖ δὲ καὶ ὑπὸ ζεφύρου ἐλαύνεσθαι φησιν αὐτόν οὗτος γὰρ μάλιστα νέφη συνάγει καὶ δειπνὸν χειμῶνος ἀπειλὴν, εὑρες δὲ καὶ νότος χειμῶνα ταίνουσι διαλυμένων εἰς οὐμβρον τῶν νεφῶν. παρεικάζει δὲ τὸν μὲν Λιόντα ζεφύρον, τὸν δὲ στρατὸν νέφει, τοὺς δὲ Τρῶας τῷ ποιμένι. τινὲς δὲ νέφος τὸ ἄτακτον πλῆθος φασιν.

277. μελάντερον] ὡς ἀδικότερον. μελανώτερον δέ ἐστι τῶν ἄλλων νεφῶν.

278. λαίλαπα] τὴν μεθ' ὑέτου αὔραν· “ὡς δὲ ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελατὴ βέβριθε χθῶν” (Il. 16, 384).

279. ὑπό τε σπέσις ἥλαστε μῆλα] κύνουσα γὰρ ἡ ὅīς, ἐστιν ἔξι 10 ἀκούσῃ βροντῆς, ἔξαμβλοι.

281. πυκναῖ] πυκνούμεναι γὰρ καὶ μελανόμεναι ὄρησται.

282. πεφρικυῖαι] ὠρθωμέναι· καὶ “ἔφριξεν δὲ μάχη” (Il. 13, 339). βραχὺ δὲ διασταλτέον εἰς τὸ σάκεσσόν τε· ἐξ αὐτῶν γὰρ ἥσαν μελανεῖσαι, ἐκ δὲ τῶν δοράτων ὄρθωθεῖσαι.

285. Ἀργείων ἥγητορε] τοῦτο προτρεπτικῶς. ἡ πρόμαχοι καὶ ἥγονοι μενοι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐν ταῖς μάχαις.

286. εἰς τὸ μέν διαστολὴ, εἰς δὲ τὸ ὄτρυνέμεν ἀντόκρετος. τὸ δὲ ἔδης, ὑμᾶς μὲν οὕτι κελεύω μάχεσθαι· οὐ γὰρ ἔοικεν ὄτρυνέμεν. καὶ Ἰδομενέα μὲν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ γέρως ὑπέμυησε, τοὺς δὲ τῇ φιλοτιμίᾳ προύτρέψατο.

289. πᾶσι] τοῖς ἥγεμόσιν, ἵνα πρὸς ὁμοτίμους ἡ σύγκρισις ἥ. ἐπὶ δὲ Νέστορος “τοιοῦτοι δέκα μοι” (Il. 2, 372). φαίνεται οὖν προτιμῶν ἀνδρείας φρένησιν.

295. Πελάγων καὶ Ἀλάστωρ καὶ Βίας καὶ ἐν Τρωσσίν εἰσιν.

296. *Πορφυρίου. διὰ τί τὴν τάξιν ταύτην ἐποίησεν, ἴσπεῖας μὲν πρῶτον, πεζοὺς δὲ ἔξόπισθε, κακοὺς δὲ ἐς μέσσον; ἄτοπον γὰρ τὸ τοὺς ἴππεας πρὸ τῆς φάλαγγος ποιῆσαι, καὶ τούτων μεταξὺ τοὺς φαύλους. λύει δὲ Ἀριστοτέλης· ἡ οὐ πρὸ τῆς φάλαγγος λέγειν τοὺς ἴππεῖς φησὶν, ἀλλ’ ἐπὶ τοῖς κέρασιν· καὶ οὕτως πρῶτοι ζοεῖεν ἄν. τοὺς δὲ κακοὺς οὐ τόπῳ διορίζει, ἀλλ’ ἐναλλὰξ μεταξὺ ἀνδρείου τὸν ἀσθενέστερον, πεζοὺς δὲ ἔξόπισθεν τῶν ἴππεων, ὅστε τὰ μὲν κέρατα κρατεῖν τοὺς ἴππεας, μετὰ δὲ τούτους τοὺς πεζούς. πανταχοῦ δὲ μεταξὺ τῶν ἀνδρείων ἴππεων τε καὶ πεζῶν τετάχθαι

1. * οὗτος] αὐτὸς

26. * Πορφυρίου] ομ.

6. μελανώτερον] * μελάντερον
ἀνδρείας] ἀνδρίας

30. * οὗτως] οὗτος

τοὺς κακοὺς, ἦτοι ἵππεις τε καὶ πεζούς. ἄλλοι δὲ οὐδὲν ὅλως τῷ τόπῳ διεορίζειν, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ λέγειν πρώτους καὶ μέσους καὶ τὸ ὕπισθεν ὑστέρους, ἵνα πρῶτοι μὲν συμβάλλωσιν οἱ ἵππεις οἱ ἀνδρεῖοι· μεθ' οὓς ἐπιφέρονται οἱ χείρους τῶν ἵππων τε καὶ πεζῶν οἱ ἀνδρεῖοι· τατοι· οἱ δὲ ὅτι οὐχ ὡς ἐπιτιμᾶται ἔταξε. καὶ γὰρ Βοιωτοὺς 5 οὗτοι τάττειν δοκεῖ· ὥστε ἀπὸ τοῦ ἔθνους ἡ λύσις, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς λέξεως. τὸ γὰρ πρῶτον δῆλον τὸ δεξιὸν κέρας, ὕπισθεν δὲ τὸ ἀριστερόν. πρώτους οὖν εἰκὸς εἰρῆσθαι τοὺς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους ἑστῶτας, ὕπισθεν δὲ τοὺς ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ, ὡς εἰκὸς, μεταξὺ τετάχθαι τοὺς δειλούς· οὗτοι γὰρ καὶ λόγου ἔξει τὸ “ὅφρα καὶ οὐκ ια ἐθέλων τις ἀναγκαίη πολέμιζῃ (300).”

οὐ δεόντως, φασὶ, τὴν πρώτην τάξιν οἱ ἵππεις ἔχουσι, κινδύνου ὄντος, εἰ τροπὴ γένηται τῶν ἵππων, συμπατηθῆναι τὴν ἀκολουθοῦσαν τάξιν. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι οἱ πεζοὶ ὕπισθεν εἰσιν, ὥστε τῶν ἵππων ὑποχωρούντων διιστάμενοι δέχοιντο αὐτοὺς, δὲ καὶ γεφύρας πολέμου 15 καλεῖ, καὶ τάλιν ἐνούμενοι ὡς τεῖχος δέχοιντο τοὺς πολεμίους ἐπιόντας· μεταξὺ δὲ δύο ἀνδρείων ἔνα κακὸν ἔβαλλε. τινὲς δὲ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὕπισθεν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ κέρως λαμβάνουσι· τοὺς δὲ κακοὺς τέταχθαι ἐν μέσῳ, ἵνα καὶ ὑπὸ τούτων καὶ ὑπὸ ἐκείνων ἀπαγκάζωνται πολεμεῖν. ἀλλὰ φάίνεται πεζοῖς οὐδὲν ἐπιτάσσων. 20 Βραχὺ δὲ διασταλτέον εἰς τὸ ὅχεσφι· καυνὸν γὰρ τὸ στῆσεν.

299. ἔρκος ἔμεν πολέμοιο] ἵνα τῶν ἵππων ὑποχωρούντων οὗτοι τοὺς ἐπιόντας δέχοιντο. μέσον δὲ τοὺς κακοὺς, ἵνα μιμοῦντο τοὺς ἔμπροσθεν καὶ ὑπὸ τῶν ὕπισθεν ἐπείγοιντο. κακοὺς δὲ ἦτοι τοὺς ἐκ πάντων ἡ τοὺς ἐκ μόνων πεζῶν· οἱ δὲ, ὅτι ἐν τοῖς δύο τάγμασι τοὺς 25 κακοὺς ἐμέσασεν.

302. σφοὺς ἵππους ἔχέμεν] ἐπὶ τῷ τὰς φάλαργας πολεμεῖν καὶ μὴ διαλύειν τὸ στῆφος. θαυμασίως δὲ καὶ τὸ λιποτακτεῖν κωλύει, μηδὲ τοῖς ἀριστεῦσιν ἔάσας τρόπον ἐκτροπῆς μηδὲ τοῖς ἄλλοις· ἵσου γὰρ ἐκάτερος τῇ οἰκείᾳ ἀπονοσίᾳ λυμαίνεται τὴν τάξιν. 30

303. ἀπὸ τοῦ διηγματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικὸν μέτεισιν.

306. ἔτερ'] τὰ τῶν πολεμίων. εἰ γὰρ ἐπὶ τῶν ὁμοφύλων, εἴπεν ἀλλα· πολλαὶ γὰρ αἱ τάξεις.

5-11. Cum his comparanda de quibus v. Rosium in Aristot.
quae ex Paris. 2681 excerpit pseudopigr. p. 162.
Cramerus Anecd. Paris. 3 p. 283: 5. *Βοιωτοὺς] Βοιωτοῖς

*ἰκηται] τοῦτο τὸ ῥῆμα κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ζητεῖται αὐτήν· καὶ οἱ μέν φασι παραγγέλλειν αὐτὸν ἵνα, διὸ ἀν τολεμίου ἄρματος ἐπεβῆ, μάχηται καὶ μὴ ἔξελαύνειν σπουδάζῃ· οἱ δὲ οὗτοι, ὅτις δ' ἂν ἀποκέση τοῦ ἴδιου ἄρματος καὶ ἐπὶ τοῦ πλησίου παραγένηται, μὴ ἡνιοχείτω διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐν ἀγορίᾳ τοῦ ἥδους τὸν ἵππον, δόρατι 5 δὲ μᾶλλον ἀμυνάσθω τοὺς πολεμίους, ὃ ἐστι πολεμείτω.

307. ἔγχει ὁρεξάσθω] ἐκ παρεπομένου· οἱ γὰρ ἀποθνήσκοντες ἔκτείνονται. αἱρετώτερον δέ φησι τοῦτο, ὅτι μεῖζον τὸ ἔτερον κακόν.

308. ἐπαιφοτερίζεις ἡ χρῆσις παρὰ τῷ ποιητῇ, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ἐ, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ἵ. τρία δὲ παρείληφε χρήσιμα, διάταξιν, ἀπειλὴν, 10 ἔγχον.

310. πάλαι πολέμων ἐν εἰδώλῳ] εὐτύχησε γὰρ πολλαχοῦ, ὡς ἐν "Ηλίδι, καὶ πρὸ τούτου τοῦ Ἰλιακοῦ πολέμου.

313. εἴθ' ὡς θυμός] ἄρμοδουσαν τῷ γήρᾳ πιεῖ τὴν εὐχὴν, καὶ ταύτη αὐτὸν τιμᾷ. θυμὸς δὲ ἡ προαίρεσις.

15

315. *ὅμοίοιν] ἴστεον ὅτι ὁ ποιητὴς πανταχοῦ τὸ ὅμοίον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει, οἷον ἐνταῦθα, καὶ “ἄλλ’ ὅτοι θάνατον μὲν ὅμοίον οὐδὲ θεοί περ καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν” (Od. 3, 236), “όπότ’ ἀν τέλος ἔλθῃ ὅμοίον πολέμοιο” (Il. 9, 440).

γῆρας ὅμοίον, θάνατος ὅμοίος, νεῦκος ὅμοίον (Il. 4, 444). 20

319. ὃς ἔμεν ὡς ὅτε] καὶ φιλόμιθος ὃν ὁ γέρων ἄκρως κατεμέτρησε τὸν καιρὸν· ἔξῆς δὲ αὐτὸν πληροῖ. μετὰ δὲ τοῦ ὃ τὸ ἔμεν. Πύλιοι μὲν οὖν πρὸς Ἀρκάδας ἐπολέμουν περὶ ὅρων γῆς· γίνεται δὲ αὐτοῖς συμβολὴ περὶ τὸν Ἀκίδαντα ποταμόν. Ἐρευθαλίωνος δὲ τοῦ Εανθίτου προτρεπομένου τὸν βουλόμενον Νέστωρ ἀντιστὰς 25 ἐνίκησεν. ὑπὸ δὲ τῆς ἥδους ἀλλόμενος ἐκπεπήδηκε τοῦ περιορισθέντος χωρίου· θίεν Ἀρκάδες Ἐρευθαλίωνα μᾶλλον ἔφασαν νικῆσαι. καὶ συμβαλόντες ἐκ δευτέρου, εἴτα κοινῇ περιγράψαντες τοὺς χώρους, ἔθαψαν Ἐρευθαλίωνα, καὶ τῷ σήματι ἐπέγραψαν “ἐνθαδ” Ἐρευθαλίωνα φίλοι περὶ τύμβου ἔθηκαν, Ἀρκαδίης βασιλῆα, γένος ἔξοχον 30 Ἀμφιδάμαντος, οἵ ποτε Νέστορα καὶ λαοὺς πολέμῳ δαμάσαντο.” ἴστορει Ἀρίσιθος.

2. ἄρματος] *ἄρματος κρατήσας

17. *οἰον] οἰον ὡς

19. *ὅμοίον] ὅμοίοις

26. *ἀλλόμενος] βαλλόμενος

30. Epigramma ex aliis fontibus
emendandum : v. annot.

32. *ἰστορεῖ Ἀρίσιθος] om. Vid.
Mueller. Fragm. Hist. 4 p. 318.

320. πάντα] λείπει τὸ ἥδεα ἐνταῦθα.

321. νῦν αὐτέ με γῆρας ἵκανει] οὐκ εἶπεν, εἰ τότε ἴσχυρὸς ἦν, νῦν εὔβουλός είμι, διὰ τὸ φορτικὸν, ἀλλὰ τὰς ἡλικίας ἀντὶ τῶν ἀρετῶν ὑπῆλαξεν.

322. ἵππεῦσι μετέσσομαι] οὐ γὰρ δύναται πεζὸς μάχεσθαι διὰ 5 τὸ γῆρας.

323. βουλῇ καὶ μύθοισι] ὑπηρετεῖ γὰρ ὁ λόγος τῇ βουλῇ.

324. αὐχμὰς δὲ αὐχμάσσουσι] πάντα ἀπὸ μέρους τὰ ὄπλα.

330. οὐκ ἀλαταδνᾶι] ὡς ἀπολογίαν τῆς ἀργίας ποιούμενος οὐκ ἀλαταδνᾶς αὐτάς φησιν. 10

331. ὁ λαὸς, φησὶν, αὐτῶν οὐπώ ἥκουσε τῆς βοῆς· οὐ γὰρ ἡλά-
λαξαν οἱ Τρῷες, ἵνα μὴ νοηθῶσιν.

334. εἴτε διὰ τοῦτο ἔστασαν, ἵνα οἱ Τρῷες πρότερον κατάρξωσιν,
εἴτε ἵνα τινὲς ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων. ἅμφω δὲ ἄλογα, καὶ τὸ ὑπὸ 15
τῶν Τρώων προληφθῆναι (οὐ γὰρ μικρὰ καὶ τοῦτο βλάπτει) καὶ τὸ ὑπὸ¹⁵
τῶν οἰκείων^{*} δεῖ γὰρ συντεταγμένους ἀπαντας πολεμεῖν. ἀρμόδzeι
δὲ μᾶλλον τὸ πρότερον, ἵνα οἱ Τρῷες παραβαίνοντες τὰς συνθήκας
καὶ τῆς μάχης ἀρξωσιν. ἀλλὰ τούτῳ δοκεῖ ἐναντιοῦσθαι τὸ “νῦν δὲ
φίλως χ' ὄρόφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν” (347). ἢ λείπει ἡ
κατά εἰς τὸ ὅρμήσειν, ὡς τὸ “ἀρμήθη δ' Ἀκάμαντος” (Π. 14, 20
488). θέλουσι δὲ πρὸ ἑαυτῶν ἄλλους[†] Ἑλληνας ἀρξασθαι τῆς μάχης,
ἀσυκοφαντήτους ἑαυτοὺς ἐκ παντὸς πρὸς τὸ θεῖον πειρώμενοι σῶσαι.
διὸ καὶ δόλον αὐτὸν καλεῖ Ἀγαμέμνων, ἐπεὶ οὐ φιλέλληρ, ἀλλὰ
φίλαυτος φωράται. καὶ ὁ μὲν ἔνα πύργον περιμένει, ὁ δὲ ὀνειδίζων
δέκα πύργοι Ἀχαιῶν φησίν. 25

338. ὃ νιέ Πετεῶ] τὸν μὲν τῇ τοῦ πατρὸς ὑπεροχῇ κατήσχυνε,
τῷ δὲ παρρησιαστικάτερον ὡς φίλῳ ἐπιφέρεται, τοῖς ἄλλοις δὲ'
αὐτοῦ μείζωνα τὴν προτροπὴν ποιῶν.

339. κακοῖσι δόλοισι] μέσον γὰρ ὁ δόλος· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ κακοῦ
μόνως, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀμφοτέρους εἰδότος “εἰδὼς παντοίους τε δόλους” 30
(Π. 3, 202). τοῦτο δέ φησιν ὅτι καὶ τῆς βοῆς ἥσθετο καὶ ἀκε-
βάλετο.

340. καταπτώσσοντες] προτρεπτικὸν τὸ πτώσσειν ἀνδρείᾳ ψυχῇ
λεγόμενον.

3. * εὔβουλος] σύμβουλος

15. * προληφθῆναι] προκληθῆναι

24. * φωράται] δράται

29. * μέσον] μέσος

343. δαιτὸς ἀκουάζετον ἐμεῖο] οὐ περὶ βρωμάτων, ἀλλὰ περὶ τιμῆς ὁ λόγος· τινὲς δὲ τὸ δαιτός τῷ ἐμεῖο συντάττουσιν.

344. δαιτα γέρουσιν] ὅμοιόν ἔστι τῷ “γερούσιον αἴθουσα οἶνον” (259). αἰσχρὸν δέ ἔστιν ἐν μὲν τῷ συμποσίῳ τοῖς ἀρίστοις καταλέγεσθαι, ἐν δὲ πολέμῳ τοῖς ἑσχάτοις.

347. καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν] ἔλυσε τὸ ἐμπροσθεν ἀμφίβολον· καὶ οἱ μὲν ἔνα ἀναμένουσιν, ὃ δὲ ὄνειδῖσιν δέκα φησίν.

350. φαντασίαν ἐποίησε τοῦ ἀπερισκέπτως ἔξενεχθέντος λόγου· πρὸς γὰρ φυλακὴν τῶν φαύλων αὐτοὺς ἡ φύσις ἔχει.

351. πῶς δὴ φήσι] ἥθικόν ἔστι καὶ τῶν πρότων ὑπομητοτικόν. ἐν τούτῳ τῷ μεθιέμεν τελείᾳ, ἐν δὲ τῷ Ἀρηα ὑποστιγμῇ.

353. ἦν ἐθέλησθα] ἔαν ἀποσχόμενος τῶν ἀγώνων ἡμᾶς ἐποκτεύειν βούλῃ.

354. προσυνίστησι τὰ πρόσωπα καὶ τὰς διαθέσεις· ἡ ὡς φιλόδοξος καὶ τὸν καῖδα συνίστησιν.

356. ἐπιμειδήσας προσέφη] σχῆματι ἄμα καὶ λόγῳ θεραπεύεις αὐτὸν διὰ τὴν ὕβριν.

357. πάλιν δὲ γε λάζετο] εἰς τούναντίον μετήγαγε τὸ “κακοῖς δόλοισι κεκασμένε” (339).

359. περιώσιον] περιστὸν, πλέον Μενεσθέως.

362. ἀρεστόμεθ] εἰς τὸ σοὶ ἀρέσκουν μετάβομεν. τεχνικὸν δὲ τὸ ὄμολογειν εἰς τὰ μὴ δέοντα ὑπὸ τῆς ὄργῆς ἐξῆγθαι.

366. ἐσταότ’ ἔν θ’ ἵππεισι] ζηλωτὴς γὰρ Ὁδυσσεὺς Διομῆδους, καὶ οὗτος αὐτοῦ. πικρότερον δὲ τούτου καβάττεται, ἐπεὶ καὶ ἐφ’ ἄρματος ἴστατο· δι συνεὶς καθήλατο. εὐτρέπιστο μὲν οὖν πρὸς τὴν μάχην, ὅμως Ὁδυσσέα ἀνέμενεν.

370. Τυδέος νιέ] τὴν ὕβριν μειοῦ ὁ ἔπαινος τοῦ πατρός· ἥδεα γὰρ τὰ τῶν πατέρων ἔγκώμια λεγόμενα. ξενικωτέρας δὲ διαλέξεις βούλεται εἰσαγαγεῖν· ἡ ἐν κεφαλαίοις μὲν εἰρηται, τῇ δὲ ποιήσει ἐπιτέταται.

375. οὐδὲ ἵδον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πονεύμενον ἐνταῦθα. δῶμεν δὲ τὴν ἀδολεσχίαν τῷ τεταραγμένῳ Ἀγαμέμνονι.

377. ξεῖνος] ξένος καὶ ὁ δεχόμενος καὶ ὁ δεχθείς· “ξεῖνος γάρ μοι ὅδ’ ἐστί” (Od. 8, 208). προξενος ὁ ὑπὸ πόλεως ἡξιωμένος ὃστε προΐστασθαι αὐτῆς. ἴδιοξενος, ὡς ὁ Μέντωρ τῷ Τηλεμάχῳ.

7. * δέκα] om.

ἀστοξενος ὁ ἐκ προγόνων ἐπιχώριος, ὡς Ἀτρεὺς Φριξί. δορύξενος, ὡς Γλαῦκος καὶ Διομῆδης.

382. πρὸ ὅδοῦ] ἔμπροσθεν τῆς ὁδοῦ, ὃ ἐστιν εἰς Θήβας. τινὲς δὲ εἰς τὸ ἐγένοντο ὑποστίζουσι, καὶ τῷ λεχεποίην τὴν τελείαν παρέχονται, πλεονάζειν λέγοντες τὸν δέ. 5

383. λεχεποίην] παρὰ τὸ λέχος ἢ τὸν λόχον.

389. ἀεθλεύειν προκαλίζετο] μετὰ τὸ δεῖπνον οἱ ἀγῶνες ἐγίνοντο· καὶ Πηγελόπη τὸ τοξον μετὰ τὸ δεῖπνον τίθησιν. ἵσως δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Ἀργείους εὐτέλιζον διὰ τὸ αὐτοῦ βραχύ. βουλόμενος οὖν τοῦ μώμου ἔαυτὸν ἀπαλλάξαι καὶ τοὺς οἰκείους τοῦτο ποιεῖ. 10

392. λόχον εἶσαν] ἵνα μὴ τοῖς Ἀργείοις ἀπαγγείλῃ τὴν ἀσθενειαν Θηβαίων.

396. καὶ τοῖσιν] οὐ μόνον, φησὶ, τοὺς προκληθέντας ἐνίκησεν, ἀλλὰ τούτους καὶ ἀγήρησεν.

398. θεῶν τεράσσοι πιθήσας] ἡ Ἀθηνᾶ γὰρ αὐτῷ εἶπεν ὅτι ἐάγη 15 αὐτοῦ τὸ δόρυ.

400. οὐ γὰρ μετεῖχε λόγου Τυδεύς. Ἀντίμαχος δέ φησιν ὅτι παρὰ συφόρβοις ἐτράφη· καὶ Εύριπιδης (Suppl. 902) “οὐδὲ ἐν λόγοις ἦν δεινὸς, ἀλλ’ ἐν ἀσπίδι.” πιθανῶς δὲ προφυλαξάμενος ἀγρυπτὴν αὐτὸν φησιν, ἵνα πρὸς τὴν ἀπολογίαν ὀκνήσῃ· διὸ οὐδὲν προσ- 20 φθέγγεται ὁ Διομῆδης.

401. τὸν δ’ οὗτοι προσέφη κρατερὸς Διομῆδης] πῶς οὗτος νεώτερος ὥν τὴν ἐπίπληξιν ἤνεγκεν, ὃ δὲ Ὁδυσσεὺς καὶ πρεσβύτερος καὶ φρονιμώτερος ὥν ὡργίσθη καὶ ἐχαλέσητο; ῥητέον δὲ ὅτι δι’ αὐτὸ τοῦτο, ἐπεὶ καὶ πρεσβύτερός ἐστι καὶ φρονιμώτερος, τὴν βλασφημίαν οὐ φέρει· 25 τιμᾶσθαι γὰρ σφᾶς αὐτοὺς οἱ πρεσβύτεροι νομίζουσι δεῖν. ἄλλως τε οὐχ ὅμοιώς ἀμφοτέροις ἐπέπληξε, τὸν μὲν πανοῦργον εἰπὼν, τὸν δὲ τοῦ πατρὸς ἥττουν· ὃ γὰρ τοῦ πατρὸς ἐπανισ ἐμείου τὴν ὕβριν. πρὸς τούτους ἐπιπληγθεὶς ὡς λάλος οὐκ ἥμελλεν ἐπιβεβαιοῦν τὸ λάλος εἶναι.

402. αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπήν] σώφρων, ὅστις οὐδέποτε τοὺς 30 πολεμίους δείσας φοβεῖται τὴν ἐπίπληξιν τοῦ στρατηγοῦ. καὶ νῦν μὲν, ἵνα μὴ δοκῇ εἶναι λάλος, ἡσυχάζει· τοῖς γε μὴν ἔργοις δεῖξας ἔαυτὸν ἐφάμιλλον τῷ πατρί φησιν “ἀλκὴν μέν μοι (φησὶ) πρῶτον ὀνειδίσας” (Il. 9, 34). καὶ τὸ κρατερός δὲ νῦν ἔμφασιν ἔχει, πληροῦν δὲ παρέλιπτεν ὁ βασιλεύς. 35

34. * ὀνειδίσας] ὀνειδίσας

404. ἐν τῷ τῆς ἀρετῆς ἀγῶνι οὐ γονεῦσί φησι δεῖν παραχωρεῖν. παρήψωσε δὲ ἑαυτὸν καὶ τῷ μέγα καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐπήγαγε. τοῦτο δὲ, ὅτι οὐ δεῖ ταῖς τῶν προγόνων ἀρεταῖς κοσμεῖσθαι. σύδεις δὲ παρ' Ὁμήρῳ πατέρα αἰνέσει εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα.

ὁ τρόπος ἐπαναφορά. στρατεύσαντες μὲν οὖν οἱ τῶν ἀρχαίων ἀπό- 5 γονοι τὰς Θήβας κατέσκαψαν καὶ τὸν βασιλέα Λαοδάμαντα ἀπεῖλον, ἐπένα ὅπες τὸν ἀριθμὸν οὗτοι, Αἴγιαλεὺς Ἀδράστου, Θέρσανδρος Πολυνείκους, Διομῆδης Τυδέως, Σθένελος Κατανέως, Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Στρατόλαος Παρθενοπαίου, Πολιῦδωρος Ἰππομέδοντος, Μέδων Ἐτεόκλου. 10

407. ἀγαγόνθ¹⁰] ἐπειδὴ δύο εἰσὶν οἱ κακολογούμενοι, ἔδειξε καὶ νῦν τὴν σύμπτυχον αὐτῶν¹¹ καὶ “αὐτὸρ ἐγὼ Σθένελός τε” (Il. 9, 48).

409. σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο] ὑποφαίνει ως διὰ δεισιδαιμονίαν οὐκ ἡθέλησαν ἀρχειν τῆς πρὸς τοὺς Τρώας συμβολῆς, ἦν οἱ πατέρες μὴ κτησάμενοι ἀπώλοντο. 15

412. τέττα σιωπῇ ἥσο] δασυντέον τὸ ἥσο. ἔστι δὲ ἐπίδειξις χρηστοῦ ἥθους τὸ μὴ δεῖν ταῖς τῶν πατέρων ἐπαίρεσθαι συμφορᾶς¹² καὶ ἐνδείκνυται τῷ βασιλεῖ ως ἀδίκως μὲν ὑβρισται, συγγινώσκει δὲ διὰ τὸν καιρὸν. τὸ δὲ τέττα ἐπίρρημά ἔστι σχετλιαστικὸν, ἀντὶ τοῦ νήπιε, ὑπὸ πρεσβυτέρου λεγόμενον πρὸς νεώτερον. 20

413. οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ] αἰδεῖται μὲν ἀποκρίνεσθαι πρὸς τὸν βασιλέα, ὅμως οὐ παραλέλοιπε τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπόκρισιν ἐν τῷ πρὸς Σθένελον λόγῳ. δεδεικταὶ οὖν καὶ ἐκ τούτου τὸ περὶ τὰς ἀποκρίσεις αὐτοῦ φιλότιμον διὰ τοῦτο γὰρ οὐκ ἀντιλέγει ὅτι ἀμείνονα τοῦ πατρὸς αὐτὸν ἐν τῇ δημητροφίᾳ εἶπεν. ιομοθετεῖ δὲ ποῖον δεῖ τὸν 25 ἀρχοντα περὶ τοὺς ἀρχομένους εἶναι καὶ μᾶλλον ἐπαινεῖ ως αὐτοῦ καὶ τῆς φθορᾶς καὶ τῆς σωτηρίας τὰ τέλη ἀναλαμβάνεσθαι μέλλοντος.

422. ως δ' ὅτ' ἐν αἴγιαλῳ¹³] οὐ πρὸς τὸν ἥχον, ἀλλὰ τὴν ἐπάλληλον τῶν φαλάγγων φοράν¹⁴ παρείνονται γὰρ “σιγῇ δειδιότες σημάντορας” (431). Ζέφυρον γὰρ παρέλαβεν ἀνθεψεν ἐπικυλίοντα τὰ κύματα, 30 ἡρεμαίως τε ἀρχεται, ἐπιτείνεται δὲ ὑποτερον¹⁵ διὸ καὶ τὸ ὑποκινήσαντος. καὶ οὕτως κατὰ μέρος αὗξει τὰ τοῦ πολέμου, προσκηφοῖ δὲ καὶ νῦν τὸ Διομῆδους πρόσωπον.

423. Ζεφύρου ὑπὸ κινήσαντος] Πτολεμαῖος ἀναστρέφει τὴν πρ-

7. *ἐπένα] οπ.

8. *Ἀλκμαίων καὶ] οπ.

9. *Ἀμφιαράου] ἀμφιάρου

10. *Μέδων Ἐτεόκλου] οπ.

θεσιν, καλῶς· οἱ δὲ ἄλλοι παρέλκειν αὐτήν φασι· καὶ τὸν τόνου φυλάσστειν.

426. ἀπειπτύει δὲ ἀλὸς ἄχνην] πτύελος γὰρ τῆς θαλάσσης ἐστὶν ὁ ἀφρὸς, διν ἐρευγομένη ἐκχέει.

429. ἀκὴν ἵσαν] ὅμοιον τῷ “ἀκὴν ἐγένεντο σιωπῆ” (Πλ. 3, 95). 5 τὸ δὲ ἔξης οὔτως, οἱ δὲ ἄλλοι ἀκὴν ἵσαν σιγῇ. ἄρρητος δὲ ἡ ἐπίνια σιωπὴν τοσούτου στρατοῦ εἰκάσταντος ἀφωνίᾳ. ὑποφαίνει γοῦν ἄκρως ὡς εὐπειθεῖς “Ελληνες, τοὺς πολεμίους οὐ δεδιότες, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς ἥγεμονας.

433. Τρῷες δὲ ὥστ' ὅιες] εἴσθεν ἀεὶ ἀντικαραβάλλειν τὸ θορυ- 10 βῶδες τὸν Τρώων. δειλὸν δὲ καὶ κατωφερὲς ἡ ὅις.

434. γάλα λευκόν] * Πορφυρίου. αἰτιῶνται τινες τὰς τοιαύτας προσθήκας ὡς περιττὰς, γάλα λευκόν. ποῖον γὰρ γάλα μέλαν; τάφρον ὄρυκτήν (Πλ. 8, 179). πῶς γὰρ ἀν γένοιτο τάφρος; ὑγρὸν ἔλαιον (Πλ. 23, 281). ἕηρὸν γὰρ πότ’ ἀν γένοιτο; ὀφθαλμοῖσιν ἴδων 15 (Πλ. 3, 28). πῶς γὰρ ἀν τις ἴδοι; οἱ δὲ οὐασι πάντες ἄκουον (Πλ. 12, 442). οὐ γάρ πως ἄλλῃ αἰσθήσεις ἀκούομεν. ἀλλ’ ὅτε δὴ Λυκότην ἦσε Ξάνθον τε ρέοντα (Πλ. 6, 172). ποῖος γὰρ ἄλλος ποταμὸς οὐ ρεῖ; ὅτι δὲ ἡ μὲν ὄρυκτὴ τάφρος πρὸς τὰς οὐκ ἐξ ὄρυγματος συνισταμένας τάφρους, ἡτοι ἀντιδιαιρουμένη, ἐκ χάσματος 20 δὲ γῆς ἡ ἐξ ὑδάτων παρόδου ἡ ἐξ ἄλλης αἰτίας· ἡ ὄρυκτὴ τάφρος ἡ βαθὺ τὸ ὄρυγμα διαφαίνουσα· ὅταν γὰρ βαθὺ γένηται σκάμψα καὶ ἐπικίνδυνον εἰς διάβασιν, τότε ἀπειλήφε τοῦ ὄρυγματος τὴν δύναμιν. τὸ δὲ γάλα λευκόν, ὅτι σκιὰν οὐκ ἐπιδέχεται. ὑγρὸν δὲ τὸ ἔλαιον, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ὑγρὰ ἐκχυθέντα, εἰ καὶ παραυτίκα τὰ δευθέντα 25 μαλακύνει, ἀλλ’ οὖν ταχέως ἔηραίνεται καὶ ἐκβληθέντα κραῦρα καὶ περιζηρα καταλείπει τὰ δεδευμένα· τὸ ἔλαιον δὲ ἐπὶ πολὺ διαμένει καὶ ἀνηραίνει τὸ δεξιάμενον, μαλακότερόν τε ποιεῖ πρὸς τὴν ἀφῆν τὸ φύσει ἀπαλόν. τὸ δὲ ἴδειν ὀφθαλμοῖσιν ἀντιδιαιρεσιν ἔχει πρὸς τὸν διὰ φαντασίας βλέποντά τι, ὥσπερ καὶ κατὰ τοὺς ὑπνους δοκοῦ- 30 μεν ὄρην τι καὶ διηγουμένων ἄλλων ἀναπλάστομεν τὰ διηγήματα· τὸ δὲ θεάσασθαι δι’ ὀφθαλμῶν σημαίνει τὴν ἐναργῆ θέαν καὶ τὴν δι’ αὐτοῦ κατάληψιν διὰ τῆς οἰκείας πρὸς τὸ δρώμενον αἰσθήσεως.

3. * πτύελος] πτύελον

6. * ἵσαν] ἵσαν

12. * Πορφυρίου] ομ.

21. * ἥ] ομ.

25. * τὰ] ομ.

27. * καταλείπει] καταλείπεται

ώσαυτως δ' ἔχει τὸ οὖσιν ἀκοῦσαι, τὸ τὸν παρόντα αὐτὸν ἀκοῦσαι τοῦ λέγοντος καὶ μὴ ἄλλου ἀγγέλλοντος ἀκοῦσαι λόγον, ὡς καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ εἰώθασι λέγειν παρὰ ζώσης φωνῆς ἀκηκοέναι, καὶ μήτε διὰ γραπτῶν λόγων ἀκοῦσαι μήτε τὰ παρ' ἄλλου διηγουμένου. Ξάνθον τε ρέοντα· ἦτοι ἐπεὶ Ξάνθος ἐστὶ καὶ πόλις τῆς Λυκίας, 5 διέκρινε τὸν ποταμὸν τῷ ρέοντα, ἥ τὸν σφοδραὶ ρέοντα βούλεται λέγειν, ὡς τὸν δινήεντα· ἥ Ξάνθον ρέοντα, ὡς εἰ ἔλεγε Ξάνθου ρόας· ἥ τὸν καλῶς ρέοντα, ὡς “ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας” (Il. 12, 470) τὰς εὖ πεποιημένας· ἥ ποιηταὶ πύλαι αἱ τέλος ἥδη λαβοῦσαι καὶ ἀποτετελεσμέναι. καὶ ὅλως ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων ζητῶν τις ιο εύρήσει εὐλογον τὴν τῆς προσθήκης αἰτίαν.

435. ἀξηχὲς] ηὗησε τὸν θόρυβον παραλαβὼν τὰς δῖς ἀντιμηκαζούσας τοῖς νεογνοῖς.

437. οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὅμος θρόος] εἰκότως τὸ βάρβαρον θορυβεῖ μᾶλλον, ἐτερόγλωσσον δν' δ γὰρ μή ἐστιν ὅμοφωνον, τοῦτο ἀνάγκη 15 θορυβεῖν.

439. ὥρσε δὲ τοὺς μὲν Ἀρης] μεγαλοπρεπῆς ἥ φαντασία· δεῖ γὰρ αὐτοὺς ὅμοια τῶν ἡγουμένων πράσσειν. ἄλλως τε καὶ τὴν πρώτην συμβολὴν μᾶλλον αὕξει.

440. ἀπληστον, πολύ. παραγενέσθαι δὲ αὐτούς φησιν οὐχ ὡς 20 συμμάχους, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡμετέρων ταῦτα παθὼν ἐπλάσατο.

* καὶ Ἔρις] περὶ τῆς Ἔριδος οὐδὲ ὑπεσταλμένως ἡλληγόρησεν "Ομηρος, οὐδὲ ὅστε δεῖσθαι λεπτῆς τινὸς εἰκασίας, ἀλλ' ἐκ τοῦ φανεροῦ τὰ κατ' αὐτὴν πεπόμπευκεν "ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύστεται, αὐτὰρ ἐπειτα οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει." 25 διὰ γὰρ τούτων τῶν ἐπῶν οὐ θεὰ οὐτῷ τις παντάπατος τερατῶδης ὑφ' Ομήρου μεμόρφωται, τὰς πρὸς ἐκάτερον μεταβολὰς τοῦ σώματος ἀπίστως ἔχουσα, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς ἐρριμμένη, ποτὲ δὲ εἰς ἀπειρον αἰθέρος ἐκτεινομένη μέγεθος, ἀλλ' ὅπερ ἔθος συμβαίνειν ἀεὶ τοῖς φιλονεικοῦσι πάθος ἐκ ταύτης τῆς ἀλληγορίας ἐδήλωσεν. 30 ἀρχομένη γὰρ ἀπὸ λιτῆς αἰτίας ἥ ἔρις, ἐπειδὴν ὑποκινηθῆ πρὸς μέγα δή τι κακὸν διογκοῦται. καὶ ταῦτα μὲν ἵσως μετριώτερα.

1. * αὐτὸν] αὐτοῦ

29 p. 61, ubi paullo aliter scripta

20. ἀπληστον, πολύ] Spectat ad leguntur.
ἀποτον.

29. * ὅπερ]

ὅπως. Apud Hera-

22. περὶ τῆς Ἔριδος—] Haec ex- clitum est δὲλ' δ συμβέθηκεν del. scripta sunt ex Heracliti Alleg. c.

441. καστιγνήτη] ἀπὸ τῆς ὄμοιότητος τῶν πλάττει καὶ τὰς συγγενείας, ὡς Δεῖμος καὶ Φόβος καὶ Ἔρις. ἔστιν οὖν ἀδελφὴ οὐ τῇ συγγενείᾳ, ἀλλὰ τοῖς τρόποις. ποιητικῶς δὲ καὶ τῆς Ἔριδος τὸ πάθος ἐσήμανεν.

445. ὁφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν] ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρίζειν καὶ πλείων ὁ 5 φόνος γένεται.

447. *σύν ρ' ἔβαλον ρίνούς] ἐλέγομεν περὶ τῶν παραβολῶν ὅτι πολλάκις τὰ οἰκεῖα τοῖς πράγμασιν ὄνόματα περιτίθησι τοῖς ἐν ταῖς παραβολαῖς ὄμοιόμασιν, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ἔμπαλιν. εἰς δὲ πίστιν τούτου παρακείσθω καὶ ταῦτα. συμβάλλουσι μὲν ἀλλήλους ιο στρατοὶ τὸν πόλεμον, “σύν ρ' ἔβαλον ρίνούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε ἀνδρῶν” (Πλ. 12, 181). μίσγονται δὲ ποταμοὶ καὶ τὰ ὑγρά “οἱ μὲν ἀρ οἴνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ” (Οδ. 1, 110). ὅθεν τὸ καταδεχόμενον τοὺς ποταμοὺς χωρίου μισγάγκεια εἴρηται. ἀλλ' ὅμως οὐτὸς ἐναλλάξ ἐπὶ μὲν τῶν ποταμῶν ἔφη τὸ συμβάλλειν 15 ὅπερ ἦν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων “εἰς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὅβριμον ὕδωρ” (Πλ. 4, 453). ἐπὶ δὲ τῶν στρατῶν τὸ μίσγεσθαι, ὅπερ ἦν οἰκεῖον ποταμῷ “ὡς τῶν μισγομένων γένετ' ίσχῆ τε φόβος τε” (Πλ. 4, 456). συνεχώρει δὲ τὸ μέτρον εἰπεῖν ἐς μισγάγκειαν συμμίσγετον ὅβριμον ὕδωρ, ‘Ομηρικοῦ ὄντος τοῦ παρετυμολογεῖν ὡς τὸ 20 “τέμενος τάμον” (Πλ. 6, 194). καὶ “κειμήλια κεῖται” (Πλ. 6, 47). καὶ “ἄρπαι ἀνηρείψαντο” (Οδ. 1, 241). καὶ “μένος οἴχεται δ πρὸν ἔχεσκες” (Πλ. 5, 472). καὶ “φῆς που ἀτερ λαῶν πόλιν ἔξεμεν” (Πλ. 5, 473). ὁ δὲ προείλετο τὴν ἀντίδοσιν τῶν ὄνομάτων εἰς ἐνωτικὴν τοῦ φραζομένου πρὸς τὸ εἰκαζόμενον, εἰ γε αἱ αὐταὶ φωναὶ πρέ- 25 πουσιν ἑκατέρις, ἐπὶ δὲ τῶν Αἰάντων καὶ τολμήσας νέφος εἶπε, καὶ κατὰ μεταφορὰν πεζῶν καὶ ὡς εὐλογον τὴν τόλμαν τῇ παραβολῇ ἐπιστώσατο, καὶ τὰς φωνὰς ἥμειψεν ἐπειπὼν τὸ παραβληθὲν τῷ παραβαλλομένῳ. “ἥλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὰν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν, τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἴπετο πεζῶν” (Πλ. 4, 30 273). προαναφωνήσας οὖν νέφος πεζῶν ἐξ αὐτοῦ πλάσσει παραβολὴν “ώς δ' ὅτ' ἀπὸ σκυτιῆς εἴδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ ἐρχόμενον

7. Scholion Porphyrii, quod iisdem fere verbis prescriptum legitur in Quaestionibus Homericis cap. 27.

14. μισγάγκεια] μισγάγγεια hic et

infra.

17. μισγεσθαι] μισγεαι

28. ἐπειπὼν] ἐποποιῶν. Correxi ex Porphyrio.

κατὰ πότων ἵππος ζεφύριοι ὥπης. τῷ δέ τ' ἀκεῖνοι ἔστι μελάστεροι
ἥγετε πίσσα φάντε' ἵπποι κατὰ πότων ἄγει δέ τε λαύλατα πολλήρα.
τοῖαι ἀμὲν Λιάστεσσι διυτρεφέσιν αἰζητῶν δῆμον ἐς πόλεμον πυκιναὶ
κίνυστο φάλαγγες κινάνεαι σάκεσσό τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι”
(Il. 4, 280–282). τὸ μὲν νέφος ἐρχόμενον καὶ ἵππον καὶ ἄγον 5
λαύλατα εἶτε, ὁ ἔστι πρᾶγμα στρατιώτου, ἐπὶ δὲ τῆς φάλαγγος
κίνυστο, ὅπερ ἐπὶ νέφους τάττει κινήσει πυκινὴ πεφέληρος καὶ πυκιναὶ
φάλαγγες καὶ κινάνεον νέφος καὶ κινάνεαι φάλαγγες· ἥμερης καὶ
ἐπὶ τοῦ λέστος καὶ τῆς Πηρελάστης τὰς φυτάς “ὅσσα δὲ μερμήρι-
ριξε λέστην ἀδρῶν ἐν ὄμιλῳ δείστας ὀπεύστε μηδέλου περὶ κύκλον 10
ἄγουσι, τόσσα μηδέρματανσαν ἐπῆλυθε πῆδυμος ὑποτος” (Od. 4,
792–794). μερμηρίξει μὲν γὰρ κυρίως ἀδρωτος, ὄρμαίνει δὲ λέστη.
ὁ δὲ ἐνήλαξε. τῷ δὲ τήκεσθαι κυρίως ἐπὶ τῆς χιόνος χρησάμενος
ἐνδιατρίβειν ὡς ἐναργεῖ πολλάκις οὐκ ὄκτησε καὶ τῷ αὐτῷ χρή-
σασθαι ἐπὶ τῆς διὰ λίπην τοῖς δακρύναις διαφρεομένης, “ὡς δὲ χιὸν 15
κατατήκετ—ην τ' εὔρος κατέτηξε, τηγομένης δὲ ἄρα τῆς—ὡς τῆς
τήκετο καλὰ παρήια δακρυχεύσῃς” (Od. 19, 205), καίτοι ἐν
ἄλλοις εἰπὼν “τῆς δὲ ἐλεεινοτάτην ἄχει φθινίδουσι παρειά.”

σὺν ρ̄ ἔβαλον ρίνους, σὺν δὲ ἔγχεα] τὰς μὲν πρὸς τὸ μηδέν
παθεῖν, τὰ δὲ, ἵνα τι δράσωσιν.

448. ὄμφαλόεσσα] τὰς εὐομφάλους, ὡς πύλας ποιητάς ἦτοι
εὐπαιήτους. ὅτε μὲν οὖν αὐτὰς εὐκύκλους, ὅτε δὲ ὄμφαλόεσσας καλεῖ,
τὴν ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὸ τέλος πυκῶν αὐτῶν ἴστόητα, καὶ
πάντος ἔίσας.

449. ὄρυμαγδός ἔστι πολέμου ἡ ὕδατος ἥχος, ἔχων ἐπὶ πολέμου 25
κτύπον ὅπλων, στρατιωτῶν ἀλαλαγμὸν, ἥρητόρων παράκλησιν, εὐχὴν
ἀγωνιώντων, οἰμωγὴν ἀπολλυμένων, θρῆνον ἐπὶ πεπτωκόσιν. ἔστιν οὖν
ὄρυμαγδός ἔνθα δρυνται ὄμαδος.

450. οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ] ἀκριβῶς ἔχει ἡ λέξις· πρότερον
γὰρ ἀνὸς παθὼν οἰμώζειεν, εἰσθὲν δὲ δράσας ἐπ' αὐτῷ μεγάλως χαροῖτο 30
καὶ αὐχήσοις.

ρέε] ἐμφαντικῶς· οὐ γὰρ εἴπεν ἐρραινέτο, ἀλλ' ὡς εἰ λέγοις ὅτι
ἐπήγαζεν αὐτὴν τὸ αἷμα διὰ τὸ πλῆθος. κρούνοι δὲ στειναί τινες καὶ
βαθεῖαι ἐκρύσεις.

7. τάττει κινήσει] πράττει κινήση. Σοττεξι εχ Ροργυγιο.

20. * τι;] om.

25, 32. Prima manus scholia,
non numeris notata, sed alio
signo.

452. ὡς δ' ὅτε] ἔστιν ἀκοῦσαι· δύο ποταμῶν ἦχου. πανταχόθεν δὲ αὐτῶν ηὗξησε τὸν ἦχον. οὐ γὰρ διὰ πεδίων, ἀλλ' ἐξ ὄρους ρέουσιν, πᾶ μὴ ρύσις, ἀλλ' ἐμβολὴ ὑδάτος εἰς· καὶ εἰς τὸν αὐτὸν καταφέρονται τόποι, τῇ συμπτώσει τῶν ὑδάτων πολὺν ἀπεργυζόμενοι τὸν ἦχον· καὶ κρουνῶν ἐκ μεγάλων προστίθησι, τῷ πλήθει τοῦ 5 καταρρέοντος ὑδάτος τραχὺν ἐγείρων τὸν ψόφον· καὶ τὸ κοίλωμα τὸ δεχόμενον αὐτοὺς μισγάγκεια εἴρηται, τραχυνόμενον τῇ ὄνυματοποιίᾳ καὶ συναπειλοῦν τῷ ρεύματι. Ἰσως δὲ καὶ δύο τοὺς ποταμοὺς παρέλαβεν οὐκ αὐξήσεως μόνον ἔνεκεν, ἀλλ' ὅτι εἰσὶ καὶ τὰ στρατεύματα δύο. καὶ τούτους ἐμπίπτοντας ἀλλήλοις· καὶ γὰρ οἱ 10 στρατοὶ ἀλλήλοις ἐπιφέρονται.

453. μισγάγκειαν] ὁ τόπος ἐν φύσιννται οἱ ποταμοί. τὸ δὲ ἔξῆς οὕτως· ὡς δὲ χείμαρροι κατ' ὄρεσφι ρέοντες ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον τὸ ὑδωρ ἐκ τῶν κρουνῶν ἔσω τῆς χαραδρῆς, ὡς τῶν μισγομένων.

455. τῶν δέ τε τηλόσε] εἰς μακρὰν, φησὶν, ἀφικνουμένων ὁ 15 ψόφος ἀκούεται. ἀμεινον δὲ τηλόθι γράφειν καὶ πρὸς τὸν ποιμένα ἀπειδίδόναι· ἀποκέκλεισται γὰρ τηλόθι που χειμῶνος ὄντος ὁ ποιμῆν.

457. πρῶτος δ' Ἀντίλοχος] τοῦτο χαρίζεται αὐτῷ, ἐπεὶ καὶ ἄλλην ἀριστείαν αὐτοῦ οὐ γράφει. ἄλλως τε καὶ ζηλοῖ τὸν πατέρα· “πρῶτος” γάρ φησιν “ἔχων ἔλον ἄνδρα” (Il. 11, 738). καὶ 20 θεατὴν αὐτὸν ἔχει. θερμότητος δὲ τοῦτο νεωτερικῆς ἔργου. ἡ Τρῶες κατεφρόνου Νέστορος, καὶ κατὰ τοῦτο μᾶλλον τὸ μέρος πρώτως ἔκρουσται.

*Πορφυρίου. κορυστήν] γελοίως δ' Ἀπίων τοὺς ἴπποκορυστὰς ἀπέδωκε τοὺς κόρυθας ἔχοντας ἵππείας θριξὶν κεκοσμημένας. εἰ γὰρ 25 παρὰ τὴν κόρυν συνέκειτο, κανὸν ἴπποκόρυθες ἐλέγοντο· τοῦ δὲ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὀπλίτην· κορυστῆς γὰρ ἀπὸ μέρους ὀπλίτης καὶ μαχητῆς. “ὦς ἡς τὸν ἴψον ἔχοντε δύο Αἴαντε κορυστά” (Il. 13, 201)· καὶ τὸν Ἀρεα δὲ ἔφη χαλκοκορυστήν. “Ἀργεῖοι δ' ὦντες Ἀρηὶ καὶ 30 Ἐκτορὶ χαλκοκορυστῆ” (Il. 5, 699), τὸν ὀπλίτην σημαίνων καὶ 30 ἀντίθετον τῷ ἴπποκορυστῷ· ἐκ δὲ τοῦ κορύθειας, ὥπερ ἐν πλεονασμῷ τοῦ θεοῦ ἔφη κορύθεται, ἡ τε περικεφαλαία κόρυς, καὶ κορύνη ἀμυντῆριον ἐκ κεφαλῆς ῥωτὴν ἔχον καὶ βάρος, παρὸ καὶ ρόπαλον λέγεται, καὶ κορυνήτης ὁ τῇ κορύνῃ χρώμενος. ἔμπαλιν δὲ τὸ εἰς τὸ

3. εἶη] * ὦ

19. * σὺν γράφει] συγγράφει

24. Πορφυρίου] Referendum ad ἴππων ὀπλίται

2, 1.

27. * τὸν ἔφιππον ὀπλίτην] τὸ ἔφ-

σκηρίπτεοθας ἐπιτίθεναι ξύλον σπάρτου καὶ σκῆναρον καὶ ἐπὶ τοῦ δόρατος τοῦ ἐπερεσθέντος τῇ γῇ “οὐδεὶς ἐμπάρφη” (Π. 16, 612). ὅστε δὲ ἐπὶ τοῦ δόρατος φέκτωχρῶνται εἰς τὸ σκηρίπτεοθας “στὴ δ’ ἄρ’ ἐπὶ μελίας χαλκογλυφίως ἐρεισθεῖς” (Π. 22, 225), οὕτως ἐπὶ τοῦ ρόπαλου, ὅταν λέγῃ “δὸς δέ μαι εἴ τοι τοῦ ρόπαλον τετμημένῳ ἐστὶ, σκηρίπτεοθας” (Οδ. 17, 195). ἐν δὲ τῷ ἵπποκορυνθής δύναται ἡ ἵππου γενικὴ συγκεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ἵππεῖς, ὡς τὸ “ἐν δ’ ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἴστατ’ Ἀχιλλεὺς ὄτρυπον ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδώτας” (Π. 16, 167). τοὺς γὰρ ἵππους τοῖς ἀσπιδιώταις ἀνδράσιν ἀπιτθεῖς, τοιτέστι τοῖς ὄπλίταις, ἐμῆψισεν ὅτι ἀπὸ τῶν ἵππέων¹⁰ τοὺς ἵππους ἔφη, φέροντας καὶ ἐν τῇ συμφείᾳ λέγομεν ἡ ἵππος τῶν Περσῶν ἐνίκησεν ἀπὸ τοῦ οἱ ἵππεῖς. ἥγεμονικύτεροι δὲ τῶν πεζῶν εὗτοι· διὸ ὄτρυπει ἵππους τε καὶ ἀνέρας. καὶ τὸ εὑδεῖον οὖν ἀνέρας ἵπποκορυνθάς κατ’ ἐπικράτειαν εἰρημένον δηλοῖ ὅτι οὐ μόνον οἱ ἵππεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ πεζοί, οὐδὲ οἱ ἄνδρες μόνον, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναικεῖς¹⁵ ἐκάθευδον.

458. Θαλυσιάδη[το] Ἐχέπωλον] κύριον τὸ δεύτερον· τότε γὰρ ἐπιθετικῶς, ὅτε λέγεις ταχύπωλον καὶ εὔπωλον. οὐ χρῆται δὲ πατρωνυμίκοις ἀπὸ κυρίων, εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ Ἀργεαδῆρος πολύμηλον (Π. 16, 417).

461. τὸν δὲ σκότος] ικανὴ μὲν καὶ ἡ αἴφνιδιος ὄρμὴ καὶ ἡ ἀσπρό-²⁰ οπτος πληγὴ, εἰ καὶ καιρία μὴ ἦν, εἰς τὸ θανατῶσαι· νῦν δὲ καὶ ἀμφοτέροις ἐπισυμβαίνει· καὶ γὰρ αὐτῆς τῆς μήνιγγος ἥψατο, ἢ διείργει τὸν ἐγκέφαλον ἄπω καὶ κάτω κειμένη καὶ μόνος περιφυλάττουσα· σχρι γὰρ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως αὐτῆς εἰσέθορε τὸ δόρυ. σημείωσαι δὲ ὅτι τοὺς περὶ κεφαλὴν βαλλομένους ἀνδόντας φῆσθαι²⁵ τελευτᾶς “τόν ῥ’ ἔβαλε κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος, ὥκα δὲ θυμὸς φέρετ’ ἀπὸ μελέων” (Π. 16, 606). “αὐτὰρ ἔπειτ’ Εύρύαλον πέτρῳ βάλε μέσσην κακκεφαλῆτο, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο” (ib. 415). τοῦ κυρίου γὰρ τρωθέντος τόπου καιρίως ἀκολουθεῖ θάνατος τῇ πληγῇ οὐδὲ ὀλίγον χρόνον εἰς ἀντίληψιν τῆς ὅδύνης παρέχων. καὶ ἐπὶ³⁰ ὄμφαλοῦ ταῦτὸ “ἔνθα μάλιστα γίνεται Ἀρης ἀλεγεινός” (Π. 13, 568). “ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ’ ὄμφαλὸν, γηὺς δὲ ἔριται οἰμώξας” (Π. 20, 416). οἱ γὰρ περὶ γαστέρα τόποι κευρώδεις ὄντες τὴν ἀπὸ τῶν ἥγεμονικῶν αἰσθησιν πλειόνως δέχονται.

6. * σκηρίπτεοθας] δοτε σκηρίπ-

τεοθας

7. * ἡ] om.

14. * δτι] om.

18. * ταχύπωλον καὶ εὔπωλον]
ταχυπώλων καὶ εὐπώλων

462. ἥρετε] εἰς τὴν ἔραν ἔπεσε.

463. ὑπτιος γὰρ ἔπεσεν ὑπὸ τῆς ὄρμῆς τοῦ δόρατος.

465. ὑπ' ἐκ] ἡ ὑπό τὸν ὑποκύψαντα δηλοῖ, ἡ δὲ ἐξ τὴν ἔξω τοῦ κεφαλέου φορά.

466. μίνυθα δέ] δικαίως κολάζεται ὡς αἰσχροκερδής, δέον γὰρ 5 τῶν ζωῶν ἀπτεσθαι.

468. πλευρὰ τά οἱ—έξεφασάνθη] οἱ ἑταῖροι, φησὶ, τὰ πλευρὰ ἐθεάσαντο. καίριος δὲ ἡ πληγὴ κατὰ καρδίας ἡ πνεύμονος ἐνεγχθεῖσα. τὸ δὲ παρ' ἀσπίδος ἀπὸ τοῦ παρενεχθέντος τοῦ σπλου. διδάσκει δὲ μηδὲν ἀσκόπως ποιεῖν. 10

470. ἔργον ἐτύχθη] ἀνακοῦται τὴν στάσιν, καὶ πλείους διδώσει τὰς τῶν ἀριστέων πτώσεις, καὶ τὸν πόλεμον ἐπιφανέστερον ποιεῖ. ικανὴν δὲ πίστιν ἔπάγει τοῖς λόγοις ὡς αὐτόπτης ὁν.

471. Τρώων καὶ Ἀχαιῶν] ἥλλακται ἡ φράσις πρῶτοι γὰρ ὠρμηταν· Ἐλληνες διὰ τὸν ἐξ αὐτῶν πεσόντα Ἐλεφήνορα. 15

473. Ἀιθεμίωνος νιόν] πολλὴν πίστιν ἐπιφέρει τῷ λόγῳ ὡς αὐτόπτης ὁν, οὐ ψιλὸν τοῦ τετρωμένου τὸ ὄνομα θεὶς, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτίαν δι' ἣν ἐκαλεῖτο Σιμοείσιος, καὶ τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα καὶ τὸ χωρίον ἐν φέτεχθη, καὶ ἐπὶ τί πορευομένη ἡ μῆτηρ ἔτεκεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἡλικίαν ἣν ἔχων ἀπέθανεν, ὅτι ἡγίθεος ἦν. 20

476. μῆλα ὁ ποιητὴς τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας, Ἡρόδοτος δὲ τὰ τετράποδα πάντα.

477. οὐδὲ τοκεῦσι] διδάσκει μὴ καραδοκεῖν τὴν ἀπὸ τῶν παιῶν γηροκομίαν τοὺς τοκεῖς διὰ τὸ ἀδηλον.

480. πρῶτον] ἐν τοῖς προμάχοις δηλούντι πρῶτον. 25

482. ὁ δὲ ἐν κονίησι] καίριος ὁ τόπος διελθὼν γὰρ τὸν πνεύμονα περὶ τὸν ὕμνον ἀνέσχεν.

ἀγγειρος ὡς] ποιητικὴ ἡ ἀναστροφὴ, οὐ μετρική.

483. μέχρι τούτου τὰ τῆς ὄμοιώσεως τὰ δὲ λοιπὰ ἐναβρυπομένος φησι καὶ διώκων τὴν ἡδονήν. 30

484. ὅξοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύαστιν] τὰ γὰρ ἄοξα ἔτοιμα πρὸς κάμψιν. παριδατίῳ δὲ φυτῷ εἴκασε τὸν παρὰ ποταμὸν γεγενημένον.

487. παράκειται τῷ ποταμῷ διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐσγῆναι, ὡς τὸ

10. ἀσκόπως] ἀπειρισκόπτως ut p.

216, 8.

19. *ἐπὶ τῇ] ἐπεὶ

21. *δέ] ομ.

31. *ἄοξα] δξα

“παλλὰς δὲ δρὸς ἀγέλεας, παλλὰς δὲ τε πέντες εἰσφέρεται” (Π. 11, 494). τίς δὲ παρεκλέω πυταμὸν οὐχ ὑπαμηθῆσεται τοῦ ἔπους;

491. *Πορφυρίου. ἀδίστατόν φησιν εἶναι ἐπὶ τὸν Λίσσατα τὸ βέλος περιφένει εἰς Ἰθακήσιν ἐλθεῖν οὐ γὰρ Ἰθακήσιαι τόρρων τεταγμένους εἰσὶ, καὶ οὐ κατὰ τοὺς Σαλαμινίους καὶ Λακρούς. λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως ὁ γὰρ ἑταῖρος οὐ πάστος παλέτης, ἀλλὰ καὶ φίλος καὶ συμβράττων. οὗτος καὶ Πάτρακλος Ἀχιλλέως οὐ παλέτης, ἀλλ’ ἑταῖρος.

πῶς ἑταῖρος αὐτόν φησιν Ὁδυσσέως, μὴ στρατευομένους Ἰθακῆς σώπιν πλαρσίων Σαλαμινίους; ἑταῖρον οὖν οὐ τὸν παλίτηρον, ἀλλὰ τὸν συνεργόν φησιν τί γὰρ ἄτοπον εἰς Σαλαμινίους οὐν ἑταῖρός ἐστιν Ὁδυσσεῖ; οὐ δὲ, ὅτι συγκέχυται ἡ μάχη. ἡ ὅτι ὁ Λίας πάσας ἐπέχει τὰς τάξεις βοηθεῖν. καὶ τὸν γὰρ καὶ Ὁδυσσεῖ βοηθεῖ, ως δηλοῦ ἡ πεδίας μάχη (Π. 11, 472). καὶ Μενεσθεῖ βοηθεῖ ἐν τῇ 15 τεχχομαχίᾳ (Π. 12, 370)· καὶ Μενέλως αὐτὸν ἐπὶ Πατρόκλου προσκαλεῖται (Π. 17, 120).

492. [Βουβόνη] ἐμπεφύκασι τοῖς βουβόναις μεγάλαις ἀρτηρίαις καὶ φλέβες αἵμαρραγίας πνοῦσαι, αἱ βουβούμεναι μὲν ἐπικίνδυνοι, ἀμελούμεναι δὲ θεαταδέις εἰσίν.

493. πεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός] ὡς ἐκεῖ “μυτικάδιος δέ οἱ γένεθλορμή” (466). περὶ δὲ μάλιστα ἐσποιῶνται, τούτου αὐτοὺς ὁ πασητής στερεὸν μᾶλλον κολάζει.

496. ἐγγὺς ἔον] ἐγγὺς τοῦ Λεύκου, καὶ τούτου ὑπερασπίζεται.

497. πατετήρας] οἰκεῖον τὸ προποτικὸν τῷ Ὁδυσσεῖ· οὐ γὰρ ὡς 25 Ἐλεφήνωρ· οὗτος γὰρ περιεσκόπει μὴ γυμνόν τι εἴη τοῦ σώματος. κεκάδοντο δὲ διὰ τὴν τοῦ δόρατος ὄρμὴν, οἱ μὲν ἔνθει, οἱ δὲ ἐκεῖθεν διασχωρισθέντες.

499. Δημοκόστα] πρῶτος οὗτος Πριαμιδῶν ἀναιρεῖται.

500. [Αβυδόθεν] τῆς Ἐλλησποντίδος Ἀβυδον μέμνηται· τὰς 30 γὰρ πλησίον τῆς Τροίας πόλεις ἀσφαλεστέρας ἔνει εἶναι ὡς τῶν ἐπιτηδείων χορηγούν· διὸ οὐ πεπόρθηται ὑπὸ Ἀχιλλέως. τὸ δὲ παρ’ ἵππων ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ἵππων, ὡς ἐκεῖ οὗτων τῶν ἵπποστασίων Πριάμου· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφ’ ἵππων.

4. *Πορφυρίου] ομ.
*φασιν] φησιν

18. *ἐμπεφύκασι] ἐκπεφύκασι
32. *πεπόρθηται] πεπόρθηται

502. κόρσην] τὸν κρόταφον λέγει· ἐπίκορσα γάρ φασιν Ἀττικοὶ τὰ ὑπερόσω τῶν γνάθων. ὡς οὖν ἔλος ἔλαφος, οὗτος κόρση κόρταφος κρόταφος.

505. χώρησαν δὲ] πῶς νικῶσιν Ἐλληνες, οὓς ὁ Ζεὺς θέλει ἥττᾶσθαι; ἔροῦμεν ὅτι Ζεὺς ἐξ Τρῶας ποιῶντας τῶν πλημμελητῶν τάκειν ἡ ὅτι δι' ἀμφοτέρων τὴν τῶν Ἐλλήνων δύναμιν, ἵνα καὶ συμμαχῶν Τρωσὶν ἐπιδείξηται τὴν χάριν, εἴ γε δι' ἔτρεψε μόνος Αἴας, οὗτος ἄμα Διὸς τοὺς πάντας Ἐλληνας διώκει.

506. νεκρούς] τοὺς ιδίους. φιλάλληλοι γάρ, καὶ ὑπὲρ Ἐλεφῆνος πόλεμος γίνεται, καὶ νῦν ὑπὲρ Λεύκουν. 10

507. ιερέσησε δὲ Ἀπόλλων] φθονεῖ μὲν τῇ τῶν Ἀχαιῶν εὐπραγίᾳ, συνάχθεται δὲ τῇ τῶν Τρώων δυσπραγίᾳ. καλῶς δὲ πρῶτοι βοηθοῦνται, ἵνα καὶ Ἀθηναὶ τούτοις εὐκόλως παραστῆ.

508. *Περγάμου ἐκκατιδών] τῆς ἀκροπόλεως. ἴστεον δὲ ὅτι οἱ παλαιοὶ ἔκτιζον τὰς ἀκροπόλεις ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις διὰ τὸ ἐκεῖ 15 προσφεύγειν ἀπὸ τῶν κοιλοτέρων τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν τοῖς κατακλυσμοῖς.

510. οὐ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σιδῆρος] καὶ Ἀγησίλαος μαχόμενος ὑπερίμμησκεν ὅτι πρὸς ἀνθρώπους καὶ τρωτοὺς ἡ μάχη· ὑπερβολὴ δὲ δέσυς, εἴ γε τοιούτους ὑπειλήφασι τοὺς πολεμίους. 20

512. οὐδὲ Ἀχιλεύς] εἰδότας ὑπομιμήσκει θραυστέρους ποιῶν, καὶ ἡμᾶς εἰς ὑπόμησιν ὕστει τῆς Ἀχιλλέως ἐξόδου καὶ ἐπιπόθησιν ἄμα δὲ καὶ τὸ πρόσωπον αὔξει.

513. πέσσει] ἐπὶ πολὺ κατέχει. πολὺ δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα μετὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν ἄχρι τῆς πέψεως ὅθεν καὶ τὴν 25 παραβολὴν εἴληφε ταύτην.

515. Τριτογένεια] ὅτι γεννηθεῖσαν ἔτρεσαν αὐτὴν οἱ θεοί.

*ἢ ἡ τὸ τρεῖν τοῖς πολεμίοις γεννῶσα, ἢ ἡ ἐπὶ τῷ Τρίτωνι ποταμῷ τῆς Λιβύης γεννηθεῖσα.

516. οἵτι μεθιέντας ἰδοιτο] οὐχ ἀπλῶς ὡς Ἀπόλλων τοὺς πάντας, 30 ἀλλὰ τοὺς ἀμελεῖς. τοῦτο γάρ διορθώσεως δύναται τυχεῖν, πταισμα ὃν ἔκούσιον τὸ δὲ μὴ δύνασθαι φυσικόν.

517. ἔνθ' Ἀμαρυγκεῖδην] νῦν ἀπὸ τῶν Ἐλλήνων ἥρξατο, ἐπειδὴ τότε ἀπὸ τῶν Τρώων. μοιρίδιον δὲ τὸν θάνατόν φησιν. καὶ τὸ ἐπέδησε δὲ καλῶς, ἐπεὶ κατὰ τὸν πόδα ἐβλήθη. 35

12. *δυσπραγίᾳ] δυσπραξίᾳ 34. μ. δὲ τὸν] μοῖραν δὲ τὸν μ. Bergler.

520. πῶς ἐν τῷ καταλόγῳ (Π. 2, 844) φησὶν ὅτι Θρῆικας ἦγε σὺν Ἀκάμαστι, ὃσους Ἐλλήσποντος ἐντὸς ἔέργει, νῦν δὲ λέγει ὅτι Αἰνόθεν εἰληλούθει; ἡ τάχα οὗτοι μὲν πάντες περιφόκου, τὰ δὲ βασίλεια ἐν Αἴνῳ ἦν τὰ αὐτοῦ.

522. ὑπτιος] εἰκότως ὑπτιος· σφοδρὰ γὰρ ή πληγὴ, ὅτι τὰ δόστα καὶ ἀμφο τὰ τένοντε συνηλόσεν ὁ λίθος.

523. χεῖρε—πετάσσει] τοῦτο ποιεῖ συμμαχίαν αὐτῶν.

526. *χολάδες καλοῦνται τὰ ἔντερα, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ χεῖται ἡ ξανθὴ χολὴ, τοῦτο μηχανησαμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διασθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι! αὐτὰ τῇ δριμύτητι αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν· ἥμελλε γὰρ ψυχρὰ ὄντα τῇ κράσει ἀργὰ μένειν καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν· τοιαῦτα γὰρ τὰ ιευράδη πάντα.

τὰ παχέα ἔντερα· ὅθεν καὶ χόλιξ. χύντο δὲ, ὅτι μαλβακὰ καὶ ὄλ σθηρὰ τὰ ἔντερα.

534. χασάμενος] καλῶς οὐκ ἐπὶ αὐτῶν, ἀλλὰ χασάμενος,¹⁵ μῆποτε γυμνωθῆ τῆς ἀσπίδος.

539. οὐκέτι] πλεονάζει τὸ έτι· παντοδαπάς δὲ πληγὰς καὶ πτώματα διελθὼν ἐπαναπταύει τὸν ἀκροατήν.

540. ἄβλητος καὶ ἀνούτατος λέγεται ὁ ἔτι μήτε ἀπὸ διαστήματος τρωθεὶς δόρατι ἡ διστρῆ μήτε ἐκ τοῦ σύνεγγυς ξίφει·²⁰ τοῦτο γὰρ διαφέρει βολὴ τρώσεως. βάλλω ἐκ τοῦ πόρρω, ἐξ οὗ καὶ βολὴ· τιτρώσκω ἐκ τοῦ σύνεγγυς, δὴ τρώσις.

541. δικεύοι] συστρέφοιτο· ὅθεν καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὑδάτων δῖναι καλοῦνται.

ἄγω δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη] θεατὴν ἔαυτῷ ἀνέπλασε τῆς μάχης,²⁵ ἵν' ἀθορύβως σκοτῷ καὶ ἐν μέσοις τοῖς μαχομένοις, καὶ ἵνα ἀκριβῶς θεῷτο.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.

1. ἔνθ' αὖ] τότε καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο.

Διομήδεϊ] πῶς ἐν τῷ καταλόγῳ δεύτερον εἰπὼν Ἀχιλλέως Αἴαντα³⁰ (ΙΙ. 2, 768) τὴν πρώτην ἀριστείαν οὐ τούτῳ, τῷ δὲ Διομήδει ἀνατίθησιν; ἡ ὅτι ὁ μὲν δυσκίνητος καὶ μεγαλόφρων τὴν φύσιν ὑπάρχων κατὰ πᾶσαν τὴν μάχην ἦν ἀριστος, ὁ δὲ ὀξὺς καὶ φιλότιμος ὁν ὑπὸ

6. *συνηλόσειν] συνηλοίσεν. In Laurent. 32, 3 est συνηλλοίσεται.

ΙΟ. *ἀπόκρισιν] διάκρισιν

τῆς Ἀγαμέμνονος προτροπῆς ἀνεπτέρωται· οἱ γὰρ νεανίσκοι καὶ θυμῷδεις ὑπερεβισθέντες εἰς μεγάλην τὴν ἐπίδοσιν ἀναφέρονται. ἡ ὅτι εἰς τὸν μείζονα κίνδυνον αὐτὸν φυλάσστει τὸν περὶ τῶν νεῶν ἥττον γὰρ ἀπεδιδρασκει καὶ διὰ τὸ δέος Ἀχιλλέως καὶ διὰ τῶν ὄρκων τὴν ὑποθίαν. καλῶς δὲ ὁ Διομῆδης προτρέπεται ἴδιᾳ· ἡ γὰρ κοινὴ πρὸς 5 τὸ πλῆθος προτροπὴ τὸν καθ' ἓνα ἀμελέστερον ἐργάζεται, ἡ δὲ πρὸς ἓνα τενά μονομαχία εὐθαρσέστερον καὶ γενναιότερον.

2. * μένος καὶ θάρσος] τὸ μένος ἔστι τοῦ σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς· ἵνα οὖν δύνηται καὶ θαρρῆ, ἀμφότερα δέδωκεν αὐτῷ· πολλοὶ γὰρ δύνανται μὲν, οὐθὲν θαρροῦσι δέ. θάρσος δὲ κατὰ μὲν 10 τοὺς Στωϊκοὺς φιλοσόφους τὸ ἀσφαλῶς πεποιθέναι αὐτῷ ὅτι οὐδενὶ ἀν δεῖπφι περιπέσοιεν, κατὰ δὲ τοὺς ἔξ 'Ακαδημίας καὶ τοὺς Ἐρετρι-κοὺς ἐπίτασις θαρραλέα, κατὰ δὲ τοὺς Κυρηναϊκοὺς καὶ Ἐπικουρείους εὐσταθεῖν κατὰ διάνοιαν καὶ λόγουν ἐν δειγῶν ὑπομοναῖς, ὡς φησιν ὁ ποιητὴς “καί οἱ μυήσι θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν” (Il. 17, 570). 15 τί θάρσος οὖν ἔστι; τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς, θράσος δὲ τούναντίον. ἔτερον γὰρ ἐτέρου χωριζόμενον ἄπρακτον. οὐχ ὡς πρότερον δὲ μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ τὸ ἔμφυτον ηὔξησεν. Θαρσὼ δὲ παρά τισιν ἡ Ἀθηνᾶ τιμᾶται. λέγεται δὲ θάρσος τὸ ὑπὸ θεοῦ ἐπαρμα τῆς ψυχῆς. ἔκδηλος δὲ ὅτι ἐπεσκοπεῖτο ὑπὸ τῆς Ἀχιλλέως ἀρετῆς. 20

μετὰ πᾶσιν] ἀντὶ τοῦ ἐν πᾶσιν εἰς τὸ “σφῶτε μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔσοντας” (Il. 4, 341).

3. ἄροιτο] ἀπὸ τοῦ αἵρων. ἔστι δὲ μέσου δευτέρου ἀορίστου.

4. ἄλλο φῶς ἀντὶ Ἀχιλλέως τοῖς Ἐλλησιν ἡστραψεν ὁ ποιητής. 25 ἀστέρα δὲ ἐνταῦθα τὸν Ἀρκτοῦρον λέγει.

6. λείπει ἡ ἔξ. Ὁκεανὸς δὲ ὁ ὄρίζων, παρὰ τὸ ὠκέως περὶ αὐτὸν ἀνύεσθαι τὸν δρόμον τῶν ἀστρων. ὥσπερ δὲ ἐπὶ σωμάτων τὰ λαμπρότερα λελοῦσθαι φαμεν, οὕτως καὶ ἐπὶ ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἀστρων. καὶ “πέμψεν ἐπ' Ὁκεανοῦ ρόσαν” (Il. 18, 240).

** Κλέανδρος ὁ Συρακούσιος ἐν τῷ περὶ τοῦ ὄρίζοντος “Ομηρόν φησι 30 πρῶτον ἔννοιαν ὄρίζοντος δηλῶσαι, οὐκ ὄνομάσαντα μὲν ὄρίζοντα (μαθηματικὴ γὰρ ἦδε ἡ κλῆσις), εἰπόντα δὲ ἐπὶ τοῦ κυνὸς “λαμπτὸν παμφαίνων Ὁκεανοῦ” ὁ γὰρ τοιοῦτος ἄγεισι μὲν ἐκ τοῦ Ὁκεανοῦ, ὅτε ἔτι κέκρυπται, ὑπερκύνθας δὲ τὸν ὄριζοντα λαμπτὸν παμφαίνησι λελουμένος Ὁκεανοῦ· οὐ λέληθε δὲ καὶ τὸν Ἀρατον ἀρπάσαντα τὴν 35 φωτὴν ἐπὶ τοῦ ὄριζοντος φάναι “ἰνθένεν Ὁκεανοῦ” (26).

7. * πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὄμαν] ἀδύνατον τοῦτο· πῶς γὰρ ἀν ἔξησεν ὁ οὗτος καύμενος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὄμβων; ἐγχωρεῖ μὲν οὕτως τῷ ἔθει λύειν, ὅτι συγκεχώρηται τὸ δοκεῖν τοὺς θεοὺς δύνασθαι τοιαῦτα δρᾶν τινὰ, ἀ τοῖς πάσχουσιν ἀκίνδυνά εἰσι κατὰ τὴν ἐκείνων προσίρεσιν¹ λύεται δὲ καὶ ἐκ τῆς λέξεως διχῶς, ἡ ὅτε τὸ 5 πῦρ οὐ κυριολογεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τῆς λαμπτηδόνος τίθησιν, ἡ ὅτε μετασυμπλῆκως ἀπὸ κρατός τε καὶ ὄμαν λέγει ἀπὸ τῶν περιεχομένων ἐπὶ τὰ περιέχοντα προείρηται γὰρ δαῖε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ. ἡ καὶ ἐκ τοῦ ἔθους² εἴσθε γὰρ ἐπὶ τῶν μαχομένων τὸ πῦρ λαμβάνειν εἰς παράστασιν τῆς συντόνου καὶ ἐνθέρμου ὄρμῆς³ 10 “ὦσι οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο” (Π. 11, 596) καὶ “μάχης καυστεφῆς ἀντιβολῆσαι” (ΙΙ. 4, 342). καὶ τὰ περὶ τὸν Διομῆδη οὖν παραστατικὰ τῆς κατὰ τοὺς ὄμους καὶ τὰς χειρας ἐνθέρμου ὄρμῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν κεφαλὴν πυκνοτέρας ἐπιστροφῆς⁴ οὗτον γὰρ καὶ κορυθαίολος εἴρηται.

15

πῦρ ἐνταῦθα τὴν λαμπτηδόνα καλεῖ.

8. κατὰ μέσσον] ἐκεῖ γὰρ ἡ μάχη τὰ τῶν πολεμιστῶν ἄνθη συναγείρεις ἀεί.

9. ἦν δέ τις] τοῦτο τὸ εἶδος διήγησις λέγεται. τρεῖς ἀρεταὶ διηγήσεως, σαφήνεια, συντομία, πιθανότης, ἀπέρι ἐνέθηκεν, τὸ ἔθνος, 20 τὸ ὄνομα, τὸν τρόπον, τὴν τύχην, τὴν ἀρχὴν, τῶν παιδῶν τὰ ὄνόματα καὶ τὴν ἀρετὴν παραστήσας.

Δάρης εἴρηται διὰ τὸ τὰ θήνη ἐκδέρειν.

10. ἴρενός] ἀπὸ τοῦ ἴερεὺς συνήλειπται ὡς πόλεις πόλις. ψιλοῦται δὲ, ἐπεὶ τὸ ί μακρὸν ψιλοῦται μὴ ὃν ἐκ κλίσεως μηδὲ διὰ χρείαν⁵ 25 ἐκτεινόμενον.

15. πρότερος] πρότερος Διομῆδους⁶ οἰκεῖον δὲ τῷ προπηδῶντι καὶ προακοντίζειν. ἀεὶ δὲ τοὺς πρώτους εἰσάγει ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀλλυμένους. ἅμα δὲ παρίστησιν ὅτι θρασεῖς οἱ Τρώες.

20. * Ἰδαιος δ ἀπόρουσε] κατηγορεῖ καὶ τούτου Ζωΐλος, ὅτι λίαν, 30 φησί, γελοίως πεκοίκη τὸν Ἰδαιον ἀπολιπόντα τοὺς ἵππους καὶ τὸ ἄρμα φεύγειν. ῥητέον οὖν ὅτι κατέθορε μὲν τοῦ ἄρματος ὡς ὑπερασπίσων τῷ ἀδελφῷ, εὐλαβηθεὶς δὲ τὸν πολέμιον εἰς φυγὴν

3. * ἐγχωρεῖ μὲν οὕτως] ἐγχειρεῖ μὲν οὖν

4. * τινά] τινάς

12. ἀντιβολῆσαι] ἀντιβολῆσαι
24. * συνήλειπται] συνειληπται
* πόλεις] πόλεις

ῷρμησεν. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι εἰδὼς τὸ Διομῆδους φίλιππον διὰ τοῦτο ἐξ τοὺς ἵππους, ὅπως περὶ αὐτοὺς γένηται. ἡ ὅτι οὐκ ἐπέστησε τῷ συμφέροντι· αἱ γὰρ φρένες ταραχθεῖσαι παρέπλαγξαν καὶ τὸν σοφόν. τοιοῦτος εὑρίσκεται παρ' αὐτῷ καὶ Ἀλέξανδρος, ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ ἔχθροῦ καὶ ἀγχόμενος ὑπὸ τῆς κόρυθος καὶ ἀγνοῶν χρήσασθαι 5 τῷ ξίφει κατὰ τοῦ πολεμίου.

λιπῶν περικαλλέα δίφρον] ὥντα ἀσχολία Διομῆδει τὸ λάφυρον γένηται.

21. ἀδελφειοῦ κταμένου] κατακερτομεῖ αὐτὸν ὄνειδίζεν τὴν δειλίαν· Ὁδυσσεὺς δὲ ὑπὲρ Λεύκου ἀγωνίζεται ἐταίρου μόνου 10 ὅντος.

22. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ] ἡ μία μὲν περισσὴ ἀπόφασις· “οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη,” “οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος νίος” (Il. 6, 130). καὶ ἔστιν ἡ μία μὲν ἐπὶ τοῦ πρόγυματος, ἡ ἐτέρα δὲ ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ μὴ φονεύσαντι δὲ Διομῆδει τὴν τῆς σφαγῆς ψῆφον δίδωσιν. 15

23. Ἡφαιστος ἔρυτο] ηὗκηται μὲν Διομῆδης ἀντιτασσομένου θεοῦ, πεπαιδεύμεθα δὲ ἡμεῖς εὔσεβεῖν· καὶ γὰρ Ἑλλήνων ὁ θεὸς, ἀλλ᾽ ὅμως ἀμείβεται τὸν θεράποντα. εὐχάριστος δὲ ὁ Ἡφαιστος καὶ περὶ Θέτιν.

24. μὴ πάγχυ] ἐμφαίνει διὰ τούτου ὅτι παιδῶν ἐτέρων οὐκ εἶχεν 20 ἐλπίδα Δάρης.

25. ἵππους δὲ ἔξελάσας] ἵππομανῆς ἀεὶ ὁ Διομῆδης· Ἀργεῖος γὰρ, τὸ δὲ Ἀργος ἵππόβοτον.

26. κατάγειν] ἐν τακεινῷ γὰρ τὸ ναύσταθμον, ἡ δὲ πόλις ἡμέο-
εσσα. 25

28. καὶ μὴν ἀσήλαστο τὸ ἄρμα. ἡ τῷ τόπῳ τῶν ἀρμάτων φησίν.
διό τινες ἔλεγον, παρ' ὄχεσφι πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἵν' ἢ οὖτως, τοῖς ἀρματηλάταις ὁ θυμὸς ὠρίνθη προσδοκῶσι τὸ δεινὸν καὶ ἐφ' ἑαυτοὺς ἦσεν. τὰ δὲ ἐπείγοντα πρῶτον εἰπὼν ἐπιφέρει καὶ τῶν Τρώων τὸ πάθος. 30

31. Ἄρες Ἄρεις] ἐπαναλήψεως ὁ τρόπος. ὁ δὲ Ἰξίων τὸ δεύτερον ὀξύνει· οὐδέποτε γὰρ κλητικὴ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀναδιπλασιάζεται. ἔστι δὲ ἀγτὶ τοῦ βλαπτικέ· ἡ παράδοσις δὲ οὐχ οὖτως ἔχει.

32. οὐκ ἀν δὴ] ἀγωγὸν τὸ ἐρωτηματικὸν, τὸ δὲ προστατικὸν καὶ

2. *ἐπέστησε] ἐπέσπεισε

5. *ἀγχόμενος] ἀγόμενος

λυπηρόν. μάρνασθαι δὲ, ὅτι πυρώδης ὁν ὁ πόλεμος μαραίνει τοὺς πολλούς.

37. Τρῶας δ' ἔκλινε Δακαοί] εἰκότως ἐπὶ τῇ "Ἀρεώς ἀπονοσίᾳ καὶ τῇ ταραχῇ ἡ παρέσχον οἱ Δάρητος παιδεῖς τοῦτο γένεται.

38. πρῶτος δὲ ἄνακτος γὰρ εἶναι ἀργὸν καὶ τοῖς ἄλλοις 5 ἐγκαλοῦντα.

39. 'Αλιξόνων] τῶν Παφλαγόνων, διὰ τὸ ὑπεξῶσθαι τῇ ἀλί. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Δαρητιδῶν προετύπωσε τὴν μάχην, νῦν δὲ καὶ τὸ λεληθότως ἐπειπτε· πρώτῳ γάρ φησι στρεφέντα.

'Οδίου] τὸ κύριον παροξύνεται, τὸ δὲ προσγηγορικὸν προπαροξύ- 10 μεται.

40. μεταφρέψῃ] μεβ' ὁ εἰσιν αἱ φρένες. οὐδένα δὲ τῶν Ἀχαιῶν οὕτω φονεύει, εἰ μὴ τὸν ἔκδοτον ὑπὸ θεῶν Πάτροκλον.

43. 'Ιδομενεύς παρὰ τὴν "Ιδην. δεύτερος δὲ Ἀγαμέμνονος ἀριστείνει ὡς ὑποσχόμενος αὐτῷ. εἴτα Μενέλαος· οὐ γὰρ συνεχώρει 15 τὸ τραῦμα συνανδραγαθεῖν τῷ ἀδελφῷ.

44. Τάρη ἐστὶν ἡ νῦν καλούμενή Σάρδις.

46. ἵππων ἐπιβήσομενον] ἐφανάμενον τοῦ ἄρματος καὶ μέλλοντα τελειώσαν τὴν βάσιν ἔφθασεν ἡ τοῦ πολεμίου πληγή.

48. ἐσύλευον θεράποντες] ἐν ἀκμῇ γὰρ τὰ τῆς συμβολῆς. 20 'Ελεφήνωρ δὲ παρὰ καιρὸν τοῦτο ποιῶν ἀναιρεῖται. σώζεται δὲ καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα.

49. Σκαμάνδριον] οἰκεῖον κυνηγῷ τὸ ὄνομα· ποταμοὶ γὰρ αὐτοῖς ἡ διαγνωγὴ καὶ ἔλασι.

50. 'Ατρεΐδης Μενέλαος] καταπλήττει τοὺς πολεμίους καὶ θαρ- 25 σύνει τοὺς Ἀχαιοὺς, ὑπογύιας τρυπεῖς καὶ μαχόμενος.

51. δίδαξε γὰρ Ἀρτεμίς αὐτῇ] τὰς ἐν ταῖς τέχναις ἔξοχὰς προσάπτει θεοῖς.

53. ἀλλ' οὐ οἵ] δείκνυται διὰ τούτου τὸ τοῦ μοιριδίου ἀπαράβατον.

55. ἀλλά μιν' Ἀτρεΐδης] ἀσθενής γὰρ ἡ βολὴ Πανδάρου θὺ ἐβλήθη Μενέλαος· ἔξηπται δὲ τῇ προθυμίᾳ ἡ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν Τρώων ἡ διὰ τὴν τῶν θεῶν ἐπικουρίαν.

58. πρητής] ἀπὸ τῆς τοῦ δόρατος βίας ἀνατραπείς. ἔδειξε δὲ ἥμπιν ὅπλα κραδανόμενα τῇ τοῦ τεθνεώτος πτώσει.

26. *ὑπογύιας] ὑπογύιας

27. ἔξοχὰς] *ὑπεροχὰς

59. Φέρεκλος ὁ κλόνου φέρων διὰ τῶν νέων.

61. ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη] ὡς ὄργανική. διδάσκει δὲ μὴ κακῶς κεχρῆσθαι τοῖς παρὰ θεῶν δώροις, μηδὲ συμπράττειν ἀδίκοις.

62. δεῖ] ὁ Ἀρμονίδης, ἐπειδὴ δὲ Φέρεκλος πρὸς τὰ δεύτερα ὑπαντῷ, ὡς καὶ Λυκόφρων (97) “τράμπις σ' ὥχήσει καὶ Φερέκλειος πόδες.” 5 δὲ δὲ Ἀρμονίδης ὄνομά ἔστι κύριον.

τῆς εἴσας] ἵσας φησὶ τὰς ναῦς, ὅτι ἀντιρρόπως πορεύονται. ἀντίρροπος δέ ἔστι ναῦς ἡ ἔχουσα ἵσα τὰ πλεῦρα κατά τε μέγεθος καὶ σχῆμα καὶ βάρος.

64. Λακεδαιμονίους φασὶ λιμῷ πιεζομένους τὸ αἶτιον ἀνακρίνειν τὸ τὸν θεόν· τὸν δὲ εἰπεῖν ἐξιλάσκεσθαι τοὺς ἐν Τροίᾳ κρονίους δαίμονας, Χιμαιρέα τε καὶ Λύκον· τὸν δὲ Μεγέλαν τὰ πλευθόντα εἰς Ἰλιον ἐπιτελεῖν τὰ προσταχθέντα· συμμιᾶντα δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἄμα αὐτῷ ἀπιέναι εἰς Δελφοὺς, ἐρησόμενον περὶ παιῶν γονῆς· ἐρωτᾶν δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ὅπως ἀν ἀρκάσοι τὴν Ἐλένην· τὸν δὲ θὲὸν εἰπεῖν 15 “τίπτε δύω βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δὲ Ἀχαιῶν, οὐκέτι ὅμα φρονέοντες ἐμὸν ποτὶ ηὴν ἔβητε, ἡτοι ὁ μὲν γενέτην ἴππου διζήμενος εὑρεῖν, αὐτὰρ ὁ πῶλον ἐλεῖν; τί νυ μῆσεαι, ὃ μάκαρ ὁ Ζεὺς;” τοὺς δὲ μὴ νοήσαντας ὑποστρέψαι. τοῦτο οὖν φασὶ λέγειν τὸν ποιητὴν, ἐπεὶ οὕτι θεῶν ἐκ θέσφατα γῆδει. 20

*Ἐλλάνικος δέ φησι χρησμὸν δοθῆναι τοῖς Τρωσὶν ἀπέχεσθαι μὲν ναυτιλίας, γεωργίᾳ δὲ προσέχειν, μὴ τῇ θαλάσσῃ χρώμενοι ἀπολέσωσιν ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν.

67. κατὰ κύστιν] αἰσχρὸν τὸ τραῦμα τοῦ τῆς πορνείας ναυπηγοῦ. δηλοῦται δέ καὶ ἡ τῆς πληγῆς βίᾳ ὀστέοις γὰρ ἡ κύστις σκέπτεται, 25 ἀ παρῆλθε τὸ δόρυ.

68. πιθανὸν σπασμοῦ γεγονότος καὶ τὸν τραθέντα συνιεῦσαι.

70. βάρβαρον ἔθος τὸ τῶν πολλῶν γυναικῶν· Λαέρτης γοῦν “χόλον ἀλέεσse γυναικός” (Od. I, 433). τάχα γὰρ ἥγενεν αὐτή. νόμον δὲ τοιοῦτον ὑπουράφει ταῖς γυναιξὶν ὁ ποιητής. σώφρονος γὰρ γυναικὸς 30 τὸ γεγονὸς ἀμάρτημα τοῦ ἀνδρὸς σκέπτειν. δείκνυσι δὲ διὰ Θεανοῦς

10. λιμῷ] *λοιμῷ

11. τοὺς — δαίμονας] * τοὺς Τεύ-
κρων δαίμονας

12. Χιμαιρέα] Ἱμερτώ

14. * Δελφούς] θεοὺς

18. πῶλος ἐλεῖν in spatio vacuo
supplevit manus antiqua in Townl.:
in B est ἀκοτιν ἄγειν

21. * 'Ἐλλάνικος] Ἐλληνικὸν

28. * ἥθος] ἥθος

σκηρίπτεσθαι ἐπιτήδειον ξύλον σκηράνιον καὶ σκῆπτρον· καὶ ἐπὶ τοῦ δόρατος τοῦ ἐπερεισθέντος τῇ γῇ “οὐδεὶς ἐνισκήφθη” (Il. 16, 612). ὥσπερ δὲ ἐπὶ τοῦ δόρατος φῶτα ψηφῶνται εἰς τὸ σκηρίπτεσθαι “στῇ δ’ ἄρ’ ἐπὶ μελίας χαλκογλάχινος ἐρεισθεῖς” (Il. 22, 225), οὕτως ἐπὶ τοῦ ρόπαλου, ὅταν λέγῃ “δὸς δέ μοι εἴ ποθι τοι ρόπαλον τετμη-⁵ μένον ἔστι, σκηρίπτεσθαι” (Od. 17, 195). ἐν δὲ τῷ ἵπποκορυστής δύναται ἡ ἵππου γενικὴ συγκεισθαι, ἀντὶ τοῦ ἵππεῖς, ὡς τὸ “ἐν δ’ ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἴστατ’ Ἀχιλλεὺς ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας” (Il. 16, 167). τοὺς γὰρ ἵππους τοῖς ἀσπιδιώταις ἀνδράσιν ἀντιτίθεις, τουτέστι τοῖς ὄπλίταις, ἐμήνυσεν ὅτι ἀντὶ τῶν ἵππέων ¹⁰ τοὺς ἵππους ἔφη, φῶτρόφῳ καὶ ἐν τῇ συνθείᾳ λέγομεν ἡ ἵππος τῶν Περσῶν ἐνίκησεν ἀντὶ τοῦ οἱ ἵππεῖς. ἡγεμονικώτεροι δὲ τῶν πεζῶν οὗτοι· διὸ ὀτρύνει ἵππους τε καὶ ἀνέρας, καὶ τὸ εὖδειν οὖν ἀνέρας ἵπποκορυστάς κατ’ ἐπικράτειαν εἰρημένον δηλοῖ ὅτι οὐ μόνον οἱ ἵππεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ πεζοί, οὐδὲ οἱ ἄνδρες μόνον, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναικες ¹⁵ ἐκάθευδον.

458. Θαλυσιάδην [Ἐχέπωλον] κύριον τὸ δεύτερον· τότε γὰρ ἐπιθετικῶς, ὅτε λέγει ταχύπωλον καὶ εὔπωλον. οὐ χρῆται δὲ πατρωνυμικοῖς ἀντὶ κυρίων, εἰ μὴ ἐπὶ τοῦ Ἀργεαδῆρος πολύμηλον (Il. 16, 417).

461. τὸν δὲ σκότος] ἵκανὴ μὲν καὶ ἡ αἰφνίδιος ὄρμὴ καὶ ἡ ἀπρό-²⁰ οπτος πληρὴ, εἰ καὶ καιρία μὴ ἦν, εἰς τὸ θανατῶσαι· τὸν δὲ καὶ ἄμφῳ ἐπισυμβαίνει· καὶ γὰρ αὐτῆς τῆς μηνιγγος ἥψατο, ἢ διείργει τὸν ἐγκέφαλον ἄνω καὶ κάτω κειμένη καὶ μόνος περιφυλάττουσα· ὅχρι γὰρ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου βάσεως αὐτῆς εἰσέθορε τὸ δόρυ. σημείωσαι δὲ ὅτι τοὺς περὶ κεφαλὴν βαλλομένους ἀνωδύνως φῆσι ²⁵ τελευτᾶν “τὸν δὲ ἔβαλε κεφαλὴν ὑπὲρ οὗτος, ὅκα δὲ θυμὸς φέχετ’ ἀπὸ μελέων” (Il. 16, 606). “αὐτὰρ ἔπειτ’ Εύρυαλον πέτρῳ βάλε μέσσην κακκεφαλῆν, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο” (ib. 415). τοῦ κυρίου γὰρ τραθέντος τόπου καιρίως ἀκολουθεῖ θάνατος τῇ πληρῇ, οὐδὲ ὀλίγον χρόνον εἰς ἀντίληψιν τῆς ὁδύνης παρέχων. καὶ ἐπὶ ³⁰ ὄμφαλοῦ ταῦτὸ “ἔνθα μάλιστα γίνεται Ἀρης ἀλεγεινός” (Il. 13, 568). “ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ’ ὄμφαλὸν, γνὺξ δὲ ἔριτ’ οἰμώξας” (Il. 20, 416). οἱ γὰρ περὶ γαστέρα τόποι νευράδεις ὄντες τὴν ἀπὸ τῶν ἡγεμονικῶν αἰσθησιν πλειόνως δέχονται.

6. * σκηρίπτεσθαι] φοτε σκηρίπ-
τεσθαι

7. * ἡ] om.

14. * δπι] om.

18. * ταχύπωλον καὶ εὔπωλον]
ταχυπώλων καὶ εὐπώλων

462. ἥριπε] εἰς τὴν ἔρων ἐπεσε.
 463. ὑπτίος γὰρ ἐπεσεν ὑπὸ τῆς ὄρμῆς τοῦ δόρατος.
 465. ὑπ' ἐκ] ἡ ὑπό τὸν ὑποκίνθαντα δηλοῖ, ἡ δὲ ἐξ τὴν ἔξω τοῦ κειμένου φοράν.
466. μίγνυθα δέ] δικαιώς κολάζεται ὡς αἰσχροκερδής, δέον γὰρ 5 τῶν ζωῶν ἀπετεσθαι.
468. πλευρὰ τά οἱ—ἐξεφαύσθη] οἱ ἑταῖροι, φησὶ, τὰ πλευρὰ ἐθεάσαντο. καίριος δὲ ἡ πληγὴ κατὰ καρδίας ἡ πνεύμονος ἐνεχθεῖσα. τὸ δὲ παρ' ἀσπίδος ἀντὶ τοῦ παρενεχθέντος τοῦ ὅπλου. διδάσκει δὲ μηδὲν ἀσκόπως ποιεῖν. 10
470. ἔργου ἐτύχθη] ἀναγεῦται τὴν στάσιν, καὶ πλείους διδωσι τὰς τῶν ἀριστέων πτώσεις, καὶ τὸν πόλεμον ἐπιφανέστερον ποιεῖ. ικανὴν δὲ πίστιν ἐπάγει τοῖς λόγοις ὡς αὐτόπτης ὁν.
471. Τρώων καὶ Ἀχαιῶν] ἥλλακται ἡ φράσις πρῶτοι γὰρ ὕρμησαν "Ελληνες διὰ τὸν ἐξ αὐτῶν πεσόντα Ἐλεφήροα. 15
473. Ἀνθεμίωνος οὔνομος] πολλὴν πίστιν ἐπιφέρει τῷ λόγῳ ὡς αὐτόπτης ὁν, οὐ ψιλὸν τοῦ τετρωμένου τὸ οὐνομα θεὶς, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτίαν δι' ἣν ἐκαλεῖτο Σιμοείσιος, καὶ τοῦ πατρὸς τὸ οὐνομα καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἐτέχθη, καὶ ἐπὶ τί πορευομένη ἡ μήτηρ ἐτεκεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἡλικίαν ἣν ἔχων ἀπέθανεν, στὶ ἥπιθεος ἣν. 20
476. μῆλα ὁ ποιητὴς τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, Ἡρόδοτος δὲ τὰ τετράποδα πάντα.
477. οὐδὲ τοκεῦσι] διδάσκει μὴ καραδοκεῖν τὴν ἀπὸ τῶν παιδῶν γηροκομίαν τοὺς τοκεῖς διὰ τὸ ἀδηλον.
480. πρῶτον] ἐν τοῖς προμάχοις δηλονότι πρῶτον. 25
482. ὁ δὲ ἐν κοινήσι] καίριος ὁ τόπος διελθὼν γὰρ τὸν πνεύμονα περὶ τὸν ὅμον ἀνέσχεν.
483. αἴγειρος ὡς] ποιητικὴ ἡ ἀναστροφὴ, οὐ μετρικὴ.
483. μέχρι τούτου τὰ τῆς ὄρμοιώσεως· τὰ δὲ λοιπὰ ἐκαβρινό-μενός φησι καὶ διώκουν τὴν ἡδονήν. 30
484. ὅζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν] τὰ γὰρ ἀοξα ἔτοιμα πρὸς κάμψιν. παριδατίφ δὲ φυτῷ εἴκασε τὸν παρὰ ποταμὸν γεγενημένον.
487. παράκειται τῷ ποταμῷ διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐαγῆκαι, ὡς τὸ

10. ἀσκόπως] ἀπερισκέπτως ut p. 216, 8.

19. * ἐπὶ τῇ] ἐπει

21. * δέ] om.

31. * ἀοξα] ὅξα

“πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας εἰσφέρεται” (Π. ΙΙ, 494). τίς δὲ παραπλέων ποταμὸν οὐχ ὑπομησθήσεται τοῦ ἔπους;

491. *Πορφυρίου. ἀδύνατόν φασιν εἶναι ἐπὶ τὸν Αἴαντα τὸ βέλος πεμφθὲν εἰς Ἰθακῆσιν ἐλθεῖν οἱ γὰρ Ἰθακῆσιοι πόρρω τεταγμένοις εἰσὶ, καὶ οὐ κατὰ τοὺς Σαλαμινίους καὶ Λοκρούς. λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως· ὁ γὰρ ἑταῖρος οὐ πάντως πολίτης, ἀλλὰ καὶ φίλος καὶ συμπράττων. οὗτος καὶ Πάτροκλος Ἀχιλλέως οὐ πολίτης, ἀλλ’ ἑταῖρος.

πῶς ἑταῖρον αὐτὸν φησιν Ὁδυσσέως, μὴ στρατευομένου Ἰθακῆ- 10 σίων πλησίον Σαλαμινίου; ἑταῖρον οὖν οὐ τὸν πολίτην, ἀλλὰ τὸν συνεργόν φησιν τί γὰρ ἄτοκον εἰ Σαλαμίνιος ἐν ἑταῖρός ἐστιν Ὁδυσσεῖ; οἱ δὲ, ὅτι συγκέχυται ἡ μάχη. ἡ ὅτι ὁ Αἴας πάσας ἐπήρει τὰς τάξεις βοηθῶν. καὶ του γὰρ καὶ Ὁδυσσεῖ βοηθεῖ, ὡς δηλοῖ ἡ πεδίας μάχη (Π. ΙΙ, 472). καὶ Μενεσθεῖ βοηθεῖ ἐν τῷ 15 τειχομαχίᾳ (Π. 12, 370)· καὶ Μενέλαος αὐτὸν ἐπὶ Πατρόκλου προσκαλεῖται (Π. 17, 120).

492. *Βουβῶνα]* ἐμπεφύκασι τοῖς βουβῶσι μεγάλαι ἀρτηρίαι καὶ φλέβες αἵμορραγίας ποιοῦσαι, ἀλλ’ βοηθούμεναι μὲν ἐπικίνδυνοι, ἀμελούμεναι δὲ θανατώδεις εἰσίν. 20

493. *ιεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός]* ὡς ἐκεῖ “μυνιθάδιος δέ οἱ γένεθ' ὄρμή” (466). περὶ δὲ μάλιστα ἐσπουδαζον, τούτου αὐτοὺς ὁ ποιητὴς στερῶν μᾶλλον κολάζει.

496. *ἔγγυς ἐών]* ἔγγυς τοῦ Λεύκου, καὶ τούτου ὑπερασπίζων.

497. *παπτήνας]* οἰκεῖον τὸ προνοητικὸν τῷ Ὁδυσσεῖ· οὐ γὰρ ὡς 25 Ἐλεφίτῳ· οὗτος γὰρ περιεσκόπει μὴ γυμνόν τι εἶη τοῦ σώματος. κεκάδοντο δὲ διὰ τὴν τοῦ δόρατος ὄρμὴν, οἱ μὲν ἔνθεν, οἱ δὲ ἐκεῖθεν διαχωρισθέντες.

499. *Δημοκόωντα]* πρῶτος οὗτος Πριαμιδῶν ἀναιρεῖται.

500. *Ἀβυδόθεν]* τῆς Ἐλλησποντίδος Ἀβύδου μέμυηται· τὰς 30 γὰρ πλησίον τῆς Τροίας πόλεις ἀσφαλεστέρας ἔδει εἶναι ὡς τῶν ἐπιτηδείων χορηγούς· διὸ οὐ πεπόρθηται ὑπὸ Ἀχιλλέως. τὸ δὲ παρ’ ἵππων ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν ἵππων, ὡς ἐκεῖ ὄντων τῶν ἵπποστασίων Πριάμου· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφ’ ἵππων.

4. *Πορφυρίου] οπι.
*φασὶν] φησὶν

18. *ἐμπεφύκασι] ἐκπεφύκασι
32. *πεπόρθηται] πεπόρθηται

502. κόρσηγ] τὸν κρόταφον λέγει· ἐπίκορσα γάρ φασιν 'Αττικοὶ τὰ ὑπεράνω τῶν γυνάθων. ὡς οὖν ἔλος ἔλαφος, οὗτος κόρση κόρταφος κρόταφος.

505. χώρησαν δῆ] πῶς νικῶσιν Ἐλληνες, οὓς ὁ Ζεὺς θέλει ἡττᾶσθαι; ἐροῦμεν ὅτι Ζεὺς ἐξ Τρῶας ποινὰς τῶν πλημμελη-⁵ βμάτων τίκειν· ἡ ὅτι δί' ἀμφοτέρουν τὴν τῶν Ἐλλήνων δύναμιν, ἵνα καὶ συμμαχῶν Τρωσὶν ἐπιδεῖξηται τὴν χάριν, εἴ γε δν ἔτρεψε μόνος Αἴας, οὗτος ἄμα Διὶ τοὺς πάντας "Ἐλληνας διώκει.

506. νεκρούς] τοὺς ἴδιους. φιλάλληλοι γὰρ, καὶ ὑπὲρ Ἐλεφή-¹⁰ πορος πόλεμος γίνεται, καὶ νῦν ὑπὲρ Λεύκου.

507. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων] φθονεῖ μὲν τῇ τῶν Ἀχαιῶν εὐπρα-
γίᾳ, συνάχθεται δὲ τῇ τῶν Τρώων δυσπραγίᾳ. καλῶς δὲ πρῶτοι βοηθοῦνται, ἵνα καὶ Ἀθηνᾶ τούτοις εὐκόλως παραστῇ.

508. *Περγάμου ἐκκατιδών] τῆς ἀκροπόλεως. ἵστεον δὲ ὅτι οἱ παλαιοὶ ἔκτιζον τὰς ἀκροπόλεις ἐν τοῖς ὑψηλοῖς τόποις διὰ τὸ ἐκεῖ¹⁵ προσφεύγειν ἀπὸ τῶν κοιλοτέρων τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν τοῖς κατακλυσμοῖς.

510. οὗ σφι λίθος χρὼς οὐδὲ σίδηρος] καὶ Ἀγησίλαος μαχόμενος ὑπερίμωησκεν ὅτι πρὸς ἀνθράπους καὶ τρωτοὺς ἡ μάχη· ὑπερβολὴ δὲ δέεις, εἴ γε τοιούτους ὑπειλήφασι τοὺς πολεμίους.²⁰

512. οὐδὲ Ἀχιλεύς] εἰδότας ὑπομιμήσκει θρασυτέρους ποιῶν, καὶ ἡμᾶς εἰς ὑπόμυησιν ὥσπει τῆς Ἀχιλλέως ἐξόδου καὶ ἐπιστόθησιν· ἄμα δὲ καὶ τὸ πρόσωπον αἴξει.

513. πέσσει] ἐπὶ πολὺ κατέχει. πολὺ δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα μετὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν ἄχρι τῆς πέψεως· ὅθεν καὶ τὴν²⁵ πάραβολὴν εἴληφε ταῦτην.

515. Τριτογένεια] ὅτι γεννηθεῖσαν ἔτρεσαν αὐτὴν οἱ θεοί.

*ἢ ἡ τὸ τρεῖν τοῖς πολεμίοις γεννῶσα, ἡ ἡ ἐπὶ τῷ Τρίτωνι πο-
ταμῷ τῆς Λιβύης γεννηθεῖσα.

516. ὅθι μεθίεντας ἴδοιτο] οὐχ ἀπλῶς ὡς Ἀπόλλων τοὺς πάντας,³⁰
ἀλλὰ τοὺς ἀμελεῖς. τοῦτο γὰρ διορθώσεως δύναται τυχεῖν, πταισμα ὃν ἔκουσιον· τὸ δὲ μὴ δύνασθαι φυσικόν.

517. ἔνθ' Ἀμαρυγκεῖδην] νῦν ἀπὸ τῶν Ἐλλήνων ἦρξατο, ἐπειδὴ τότε ἀπὸ τῶν Τρώων. μοιρίδιον δὲ τὸν θάνατόν φησιν. καὶ τὸ ἐπέδησε δὲ καλῶς, ἐπεὶ κατὰ τὸν πόδα ἐβλήθη.³⁵

12. *δυσπραγίᾳ] δυσπραξίᾳ 34. μ. δὲ τὸν] μοῖραν δὲ τὸν μ. Bergler.

520. πῶς ἐν τῷ καταλόγῳ (Π. 2, 844) φησὶν ὅτι Θρήικας ἦρε σὺν Ἀκάμαντι, ὃσους Ἑλλήσποντος ἐντὸς ἔέργει, τὸν δὲ λέγει ὅτε Αἰνόθεν εἰληλούθει; ἡ τάχα οὗτοι μὲν πάντες περιφέουν, τὰ δὲ βασίλεια ἐν Αἴνῳ ἦν τὰ αὐτοῦ.

522. ὑπτιος] εἰκότως ὑπτιος· σφοδρὰ γὰρ ἡ πληγὴ, ὅτι τὰ ὄστα 5 καὶ ἄμφω τῷ τένοντε συηλόσην ὁ λίθος.

523. χεῖρε—πετάσσας] τοῦτο ποιεῖ συμμαχίαν αὐτῶν.

526. *χολάδες καλοῦνται τὰ ἔντερα, ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ χεῖται ἡ ξανθὴ χολὴ, τοῦτο μηχανησαμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι! αὐτὰ τῇ δριμύτητι αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπόκρισιν 10 τῶν περιττῶν· ἥμελλε γὰρ ψυχρὰ ὄντα τῇ κράσει ἀργὰ μένειν καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπόκρισιν· τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη πάντα.

τὰ παχέα ἔντερα· ὅθεν καὶ χόλος. χύντο δὲ, ὅτι μαλθακὰ καὶ ὀλ σθηρὰ τὰ ἔντερα.

534. χασάμενος] καλῶς οὐκ ἐπὶ αὐτῶν, ἀλλὰ χασάμενος, 15 μήποτε γυμνωθῆ τῆς ἀσπίδος.

539. οὐκέτι] πλεονάζει τὸ ἔτι· παντοδαπὰς δὲ πληγὰς καὶ πτώματα διελθὼν ἐπαναπαύει τὸν ἀκροατήν.

540. ἄβλητος καὶ ἀνούτατος λέγεται ὁ ἔτι μήτε ἀπὸ διαστήματος τρωθεὶς δόρατι ἢ διστρφ μήτε ἐκ τοῦ σύνεγγυς ξίφει· 20 τοῦτο γὰρ διαφέρει βολὴ τρώσεως. βάλλω ἐκ τοῦ πόρρω, ἐξ οὗ καὶ βολή· τιτρώσκω ἐκ τοῦ σύνεγγυς, δὴ τρώσις.

541. δινεύοις] συστρέφοιτο· ὅθεν καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ὑδάτων δίναι καλοῦνται.

ἄγοι δέ ἐ Ἰαλλὰς Ἀθήνη] θεατὴν ἑαυτῷ ἀνέπλασε τῆς μάχης, 25 ἵν αθορύβως σκοπῇ καὶ ἐν μέσοις τοῖς μαχομένοις, καὶ ἵνα ἀκριβῶς θεῶτο.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.

1. ἔνθ' αὖ] τότε ὅτε καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο.

Διομῆδει] πῶς ἐν τῷ καταλόγῳ δεύτερον εἰπὼν Ἀχιλλέως Αἴαντα 30 (ΙΙ. 2, 768) τὴν πρώτην ἀριστείαν οὐ τούτῳ, τῷ δὲ Διομῆδει ἀνατίθησιν; ἡ ὅτι ὁ μὲν δυσκίνητος καὶ μεγαλόφρων τὴν φύσιν ὑπάρχων κατὰ πᾶσαν τὴν μάχην ἦν ἀριστος, ὁ δὲ ὀξὺς καὶ φιλότιμος ὁν ὑπὸ

6. *συνηλόσην] συηλλοίσην. In Laurent. 32, 3 est συηλλοίωσεν.

10. *ἀπόκρισιν] διάκρισιν

τῆς Ἀγαμέμνονος προτροπῆς ἀνεπτέρωται· οἱ γὰρ νεανίσκοι καὶ θυμῷδεις ὑπερεθισθέντες εἰς μεγάλην τὴν ἐπίδοσιν ἀναφέρονται. ἡ ὅτι εἰς τὸν μείζονα κίνδυνον αὐτὸν φυλάττει τὸν περὶ τῶν οὐών⁵ ἥττον γὰρ ἀπεδίδρασκε καὶ διὰ τὸ δέος Ἀχιλλέως καὶ διὰ τῶν ὄρκων τὴν ὑποψίαν. καλῶς δὲ ὁ Διομήδης προτρέπεται ίδια· ἡ γὰρ κοινὴ πρὸς τὸ πλήθος προτροπὴ τὸν καθ' ἓνα ἀμελέστερον ἐργάζεται, ἡ δὲ πρὸς ἓνα τινὰ μονομαχία εὐθαρσέστερον καὶ γενναιότερον.

2. * μένος καὶ θάρσος] τὸ μένος ἔστι τοῦ σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς⁶ ἵνα δὲ δύνηται καὶ θαρρῆ, ἀμφότερα δέδωκεν αὐτῷ πολλοὶ γὰρ δύνανται μὲν, οὐ διαρροῦσι δέ. θάρσος δὲ κατὰ μὲν ιο τοὺς Στωϊκοὺς φιλοσόφους τὸ ἀσφαλῶς πεποιθέναι αὐτῷ ὅτι οὐδενὶ ἀν δεινῷ περιπέσοιεν, κατὰ δὲ τοὺς ἔξ 'Ακαδημίας καὶ τοὺς 'Ερετρικοὺς ἐπίτασις θαρραλέα, κατὰ δὲ τοὺς Κυρηναϊκοὺς καὶ 'Επικουρείους εὐσταθεῖν κατὰ διάνοιαν καὶ λόγον ἐν δεινῶν ὑπομονᾶς, ὡς φησιν ὁ ποιητὴς “καί οἱ μινής θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν” (Il. 17, 570). 15 τί θάρσος οὖν ἔστι; τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς, θράσος δὲ τούναντίον. ἔτερον γὰρ ἔτερου χωριζόμενον ἀπρακτον. οὐχ ὡς πρότερον δὲ μὴ ἔχοντος, ἀλλὰ τὸ ἔμφυτον ηὗξησεν. Θαρσὼ δὲ παρά τισιν ἡ 'Αθηνᾶ τιμᾶται. λέγεται δὲ θάρσος τὸ ὑπὸ θεοῦ ἔπαρμα τῆς ψυχῆς. ἔκδηλος δὲ ὅτι ἐπεσκοπεῖτο ὑπὸ τῆς Ἀχιλλέως ἀρετῆς. 20

μετὰ πᾶσιν] ἀντὶ τοῦ ἐν πᾶσιν εἰς τὸ “σφῷ μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔδοντας” (Il. 4, 341).

3. ἄροιτο] ἀπὸ τοῦ αἴρω. ἔστι δὲ μέσου δευτέρου ἀορίστου.

4. ἄλλο φῶς ἀντὶ Ἀχιλλέως τοῖς "Ελλησιν ἡστραψεν ὁ ποιητής. αὐτέρα δὲ ἐνταῦθα τὸν Ἀρκτούρον λέγει. 25

6. λείπεις ἡ ἔξ. Ὁκεανὸς δὲ ὁ ὄριζων, παρὰ τὸ ὡκέως περὶ αὐτὸν ἀνείσθαι τὸν δρόμον τῶν ἀστρων. ὥσπερ δὲ ἐπὶ σωμάτων τὰ λαμπρότερα λελοῦσθαι φαμεν, οὕτως καὶ ἐπὶ ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἀστρων. καὶ “πέμψει ἐπ' Ὁκεανοῖο ρόσαν” (Il. 18, 240).

** Κλέανδρος ὁ Συρακούσιος ἐν τῷ περὶ τοῦ ὄριζοντος "Ομηρόν φησι 30 πρῶτον ἔνοιαν ὄριζοντος δηλῶσαι, οὐκ ὀνομάσαντα μὲν ὄριζοντα (μαθηματικὴ γὰρ ἦδε ἡ κλῆσις), εἰπόντα δὲ ἐπὶ τοῦ κυνὸς “λαμπρὸν παμφαίνων Ὁκεανοῦ” ὁ γὰρ τοιοῦτος ἀνεισι μὲν ἐκ τοῦ Ὁκεανοῦ, ὅτε ἔτι κέκρυπται, ὑπερκύψας δὲ τὸν ὄριζοντα λαμπρὸν παμφαίησι λελουμένος Ὁκεανοῖο· οὐ λέληθε δὲ καὶ τὸν "Αρατὸν ἀρπάσαντα τὴν 35 φωτὴν ἐπὶ τοῦ ὄριζοντος φάναι “ὑφόθεν Ὁκεανοῖο” (26).

7. * πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὥμων] ἀδίνατον τοῦτο· τῶς γὰρ ἀν ἔζησεν ὁ οὔτως καιόμενος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὥμων; ἐγχωρεῖ μὲν οὕτως τῷ ἔθει λύειν, ὅτι συγκεχώρηται τὸ δοκεῖν τοὺς θεοὺς δύνασθας τοιαῦτα δρᾶν τινὰ, ἀ τοῖς πάσχουσιν ἀκίνδυνά εἰσι κατὰ τὴν ἐκείνων προαιρεσιν¹⁰ λύεται δὲ καὶ ἐκ τῆς λέξεως διχῶς, ἡ ὅτι τὸ πῦρ οὐ κυριολογεῖ, ἀλλ ἐπὶ τῆς λαμπτηδόνος τίθησιν, ἡ ὅτι μετωνυμικῶς ἀπὸ κρατός τε καὶ ὥμων λέγει ἀπὸ τῶν περιεχομένων ἐπὶ τὰ περιέχοντα προείρηται γὰρ δαῖε οἱ ἐκ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ. ἡ καὶ ἐκ τοῦ ἔθους¹¹ εἴωθε γὰρ ἐπὶ τῶν μαχομένων τὸ πῦρ λαμβάνειν εἰς παράστασιν τῆς συντόνου καὶ ἐνθέρμου ὄρμῆς¹² “ὦ οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοι” (Π. 11, 596) καὶ “μάχης καυστερῆς ἀπτιβολῆσαι” (Π. 4, 342). καὶ τὰ περὶ τὸν Διομῆδην οὖν παραστατικὰ τῆς κατὰ τοὺς ὥμους καὶ τὰς χεῖρας ἐνθέρμου ὄρμῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν κεφαλὴν πυκνωτέρας ἐπιστροφῆς¹³ οὗτων γὰρ καὶ κορυθαίολος εἴρηται.

15

8. κατὰ μέσσον] ἐκεὶ γὰρ η μάχη τὰ τῶν πολεμιστῶν ἄνθη συναγείρει ἀδεί.

9. ἦν δέ τις] τοῦτο τὸ εἶδος διήγησις λέγεται. τρεῖς ἀρεταὶ διηγήσεως, σαφήνεια, συντομία, πιθανότης, ἀπέρ ἐνέθηκεν, τὸ ἔθνος, τὸ ὄνομα, τὸν τρόπον, τὴν τύχην, τὴν ἀρχὴν, τῶν παιδῶν τὰ ὄνόματα καὶ τὴν ἀρετὴν παραστήσας.

Δάρφης εἴρηται διὰ τὸ τὰ βίην ἐκδέρειν.

10. ἱρεύς] ἀπὸ τοῦ ἱερεὺς συνήλειπται ὡς πόλις πόλις. ψιλοῦται δὲ, ἐπεὶ τὸ ἱ μακρὸν ψιλοῦται μὴ ὃν ἐκ κλίσεως μηδὲ διὰ χρείαν¹⁴ ἐκτεινόμενον.

15. πρότερος] πρότερος Διομῆδους¹⁵ οἰκεῖον δὲ τῷ προτεγδῶντι καὶ προακοντίζειν. ἀεὶ δὲ τοὺς πρώτους εἰσάγει ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄλλυμένους. ἄμα δὲ παρίστησιν ὅτι θρασεῖς οἱ Τρῷες.

20. *'Ιδαιος δ' ἀπόρουσε] κατηγορεῖ καὶ τούτου Ζωτλος, ὅτι λίαν, 30 φησὶ, γελοίως πεποίηκε τὸν Ἰδαιον ἀπολιπόντα τοὺς ἵππους καὶ τὸ ἄρμα φεύγειν. ρήτεον οὖν ὅτι κατέθορε μὲν τοῦ ἄρματος ὡς ὑπερασπίσων τῷ ἀδελφῷ, εὐλαβηθεὶς δὲ τὸν πολέμιον εἰς φυγὴν

3. * ἐγχωρεῖ μὲν οὕτως] ἐγχειρεῖ μὲν οὖν

4. * τινὰ] τινὰς

12. ἀπτιβολῆσαι] ἀπτοῦ
24. * συνήλειπται] συνειληπται
* πόλις] πόλεις

ῷρμησεν. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι εἰδὼς τὸ Διομήδους φίλιππον διὰ τοῦτο ἐῇ τοὺς ἵππους, ὅπως περὶ αὐτοὺς γένηται. ἡ ὅτι οὐκ ἐπέστησε τῷ συμφέροντι· αἱ γὰρ φρένες ταραχθεῖσαι παρέπλαγξαν καὶ τὸν σοφόν. τοιοῦτος εὑρίσκεται παρ' αὐτῷ καὶ Ἀλέξανδρος, ἐλκόμενος ὑπὸ τοῦ ἔχθρου καὶ ἀγχόμενος ὑπὸ τῆς κόρυθος καὶ ἀγνοῶν χρήσασθαι 5 τῷ ἔιφει κατὰ τοῦ πολεμίου.

λιπῶν περικαλλέα δίφρον] ἵνα ἀσχολία Διομήδει τὸ λάφυρον γένηται.

21. ἀδελφειοῦ κταμένοιο] κατακερτομεῖ αὐτὸν ὄνειδίζων τὴν δειλίαν· Ὁδυσσεὺς δὲ ὑπὲρ Λεύκου ἀγωνίζεται ἐταίρου μόνου τοῦντος.

22. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ] ἡ μία μὲν περισσὴ ἀπόφασις· “οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη,” “οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος νίσσ” (Il. 6, 130). καὶ ἔστιν ἡ μία μὲν ἐπὶ τοῦ πρόγυματος, ἡ ἐτέρα δὲ ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ μὴ φονεύσαντι δὲ Διομήδει τὴν τῆς σφαγῆς ψῆφον δίδωσιν. 15

23. Ἡφαιστος ἔρυτο] ηὗηται μὲν Διομήδης ἀντιτασσομένου θεοῦ, πεπαιδεύμεθα δὲ ἡμεῖς εὐσεβεῖν· καὶ γὰρ Ἐλλήνων ὁ θεὸς, ἀλλ’ ὅμως ἀμείβεται τὸν θεράποντα. εὐχάριστος δὲ ὁ Ἡφαιστος καὶ περὶ Θέτιν.

24. μὴ πάγχυ] ἐμφαίνει διὰ τούτου ὅτι παιδῶν ἐτέρων οὐκ εἶχεν 20 ἐλπίδα Δάρης.

25. ἵππους δ' ἔξελάσας] ἵππομανὴς ἀεὶ ὁ Διομήδης· Ἀργεῖος γὰρ, τὸ δὲ Ἀργος ἵππόβοτον.

26. κατάγειν] ἐν ταπεινῷ γὰρ τὸ ναύσταθμον, ἡ δὲ πόλις ἡγεμό-
εσσα. 25

28. καὶ μὴν ἀπήλαστο τὸ ἄρμα. ἡ τῷ τόπῳ τῶν ἀρμάτων φησίν. διό τινες ἔλεγον, παρ' ὅχεσφι πᾶσιν ὄρινθη θυμός, ἵν' ἢ οὐτως, τοῖς ἀρματηλάταις ὁ θυμὸς ὄρινθη προσδοκῶσι τὸ δεινὸν καὶ ἐφ' ἐσυτοὺς ἦξειν. τὰ δὲ ἐπείγοντα πρῶτον εἰπῶν ἐπιφέρει καὶ τῶν Τρώων τὸ πάθος. 30

31. Ἄρες Ἄρες] ἐπαναλήψεως ὁ τρόπος. ὁ δὲ Ἰξίων τὸ δεύτερον ὀξύνει· οὐδέποτε γὰρ κλητικὴ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀναδιπλασιάζεται. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ βλαπτικέ. ἡ παράδοσις δὲ οὐχ οὕτως ἔχει.

32. οὐκ ἀν δὴ] ἀγωγὸν τὸ ἐρωτηματικὸν, τὸ δὲ προστατικὸν καὶ

2. *ἐπέστησε] ἐπέσπεισε

5. *ἀγχόμενος] ἀγόμενος

λυπηρόν. μάρνασθαι δὲ, ὅτι πυρώδης ὁν ὁ πόλεμος μαραίνει τοὺς πολλούς.

37. Τρῶας δ' ἔκλινε Δαναοῖ] εἰκότως ἐπὶ τῇ "Αρεως ἀπουσίᾳ καὶ τῇ ταραχῇ ἡ παρέσχον οἱ Δάρητος παιδες τοῦτο γίνεται.

38. πρῶτος δὲ ἄναξ] ἀποτον γὰρ εἶναι ἀργὸν καὶ τοῖς ἄλλοις 5 ἐγκαλοῦντα.

39. 'Αλιζάνων] τῶν Παφλαγόνων, διὰ τὸ ὑπεξώσθαι τῇ ἀλί. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Δαρητιδῶν προετύπωσε τὴν μάχην, νῦν δὲ καὶ τὸ λεληθότως ἐπεῖτε πρώτῳ γάρ φησι στρεφθέντι.

'Οδίον] τὸ κύριον παροξύνεται, τὸ δὲ προσηγορικὸν προπαροξύ- 10 μεται.

40. μεταφρένῳ] μεθ' ὁ εἰσιν αἱ φρένες. οὐδένα δὲ τῶν Ἀχαιῶν οὕτω φοκεύει, εἰ μὴ τὸν ἔκδοτον ὑπὸ θεῶν Πάτροκλον.

43. 'Ιδομενεύς παρὰ τὴν "Ιδην. δεύτερος δὲ Ἀγαμέμνονος ἀριστεύει ὡς ὑποσχόμενος αὐτῷ. εἴτα Μενέλαος· οὐ γὰρ συνεχώρει 15 τὸ τραῦμα συνανδραγαθεῖν τῷ ἀδελφῷ.

44. Τάρη ἐστὶν ἡ νῦν καλουμένη Σάρδις.

46. ἵππων ἐπιβήσομενον] ἐφανάμενον τοῦ ἄρματος καὶ μέλλοντα τελεῖσθαι τὴν βάσιν ἔφθασεν ἡ τοῦ πολεμίου πληγή.

48. ἐσύλευνον θεράποντες] ἐν ἀκμῇ γὰρ τὰ τῆς συμβολῆς. 20 'Ελεφήνωρ δὲ παρὰ καιρὸν τοῦτο ποιῶν ἀναιρεῖται. σώζεται δὲ καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα.

49. Σκαμάνδριον] οἰκεῖον κυνηγῆ τὸ ὄνομα· ποταμοὶ γὰρ αὐτοῖς ἡ διαγωγὴ καὶ ἔλαι.

50. 'Ατρεΐδης Μενέλαος] κατακλήττει τοὺς πολεμίους καὶ θερ- 25 σύνει τοὺς Ἀχαιοὺς, ὑπογυίως τρομεῖς καὶ μαχόμενος.

51. δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ] τὰς ἐν ταῖς τέχναις ἔξοχὰς προσάπτει θεοῖς.

53. ἀλλ' οὐ οἰ] δείκνυται διὰ τούτου τὸ τοῦ μοιριδίου ἀπαρά- βατον.

55. ἀλλά μιν' 'Ατρεΐδης] ἀσθενής γὰρ ἡ βολὴ Πανδάρου ἦν ἐβλήθη Μενέλαος· ἔξηπται δὲ τῇ προθυμίᾳ ἡ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν Τρώων ἡ διὰ τὴν τῶν θεῶν ἐπικουρίαν.

58. πρητής] ἀπὸ τῆς τοῦ δόρατος βίας ἀνατραπείς. ἔδειξε δὲ ἡμῖν διλα κραδανόμενα τῇ τοῦ τεθνεῶτος πτώσει.

26. *ὑπογύνως]

*ὑπογύνως]

27. ἔξοχὰς]

*ὑπεροχὰς]

30

35

59. Φέρεκλος ὁ κλόνον φέρων διὰ τῶν νέων.

61. ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη] ὡς ὄργανική. διδάσκει δὲ μὴ κα-
κῶς κεχρῆσθαι τοῖς παρὰ θεῶν δόροις, μηδὲ συμπράττειν ἀδίκοις.

62. δεῖ] ὁ Ἀρμονίδης, ἐπειδὴ ὁ Φέρεκλος πρὸς τὰ δεύτερα ὑπαντῷ,
ὡς καὶ Λυκόφρων (97) “τράμπις σ' ὅχήσει καὶ Φερέκλειος πόδες.” δ
ὁ δὲ Ἀρμονίδης ὄνομά ἔστι κύριον.

ηῆς ἔίσας] ἵσας φησὶ τὰς ναῦς, ὅτι ἀντιρρόπτως πορεύονται. ἀντίρ-
ροπος δέ ἔστι ναῦς ἡ ἔχουσα ἵσα τὰ πλεῦρα κατά τε μέγεθος καὶ
σχῆμα καὶ βάρος.

64. Λακεδαιμονίους φασὶ λιμῷ πιεζομένους τὸ αἴτιον ἀνακρίνειν 10
τὸν θεόν· τὸν δὲ εἰπεῖν ἔξιλάσκεσθαι τοὺς ἐν Τροίᾳ κρονίους δαιμονας,
Χιμαιρέα τε καὶ Λύκον· τὸν δὲ Μενέλαον ἀπελθόντα εἰς Ἰλιον
ἐπιτελεῖν τὰ προσταχθέντα· συμμίξαντα δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἄμα αὐτῷ
ἀπίειν εἰς Δελφοὺς, ἐρήσομεν περὶ παῖδων γονῆς· ἐρωτᾶν δὲ καὶ
Ἀλέξανδρον ὅπως ἀν ἀρπάσοι τὴν Ἐλένην· τὸν δὲ θεὸν εἰπεῖν 15
“τίπτε δύω βασιλῆς, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δὲ Ἀχαιῶν, οὐκέτ' ὅμα
φρονέοντες ἐμὸν ποτὶ μὴν ἔβητε, ἥτοι ὁ μὲν γενεὴν ἵππου διζήμενος
εύρει, αὐτὰρ ὁ πῶλον ἐλεῖν; τί νυ μήσεαι, ὃ μάκαρ ὁ Ζεὺς;”
τοὺς δὲ μὴ νοήσαντας ὑποστρέψαι. τοῦτο οὖν φασὶ λέγειν τὸν
ποιητὴν, ἐπεὶ οὕτι θεῶν ἐκ θέσφατα γῆσι.

20

*Ἐλλάνικος δέ φησι χρησμὸν δοθῆναι τοῖς Τρωσὶν ἀπέχεσθαι
μὲν ναυτιλίας, γεωργίᾳ δὲ προσέχειν, μὴ τῇ θαλάσσῃ χρώμενοι
ἀπολέσωσιν ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν.

67. κατὰ κύστιν] αἰσχρὸν τὸ τραῦμα τοῦ τῆς πορνείας ναυπηγοῦ.
δηλοῦται δὲ καὶ ἡ τῆς πληγῆς βίᾳ ὀστέοις γάρ ἡ κύστις σκέπεται, 25
ἄ παρηλθε τὸ δόρυ.

68. πιθανὸν σπασμοῦ γεγονότος καὶ τὸν τρωθέντα συντεῦσαι.

70. βάρβαρον ἔθος τὸ τῶν πολλῶν γυναικῶν· Λαέρτης γοῦν “χόλον
ἀλέειν γυναικός” (Od. I, 433). τάχα γὰρ ἥγηνεν αὐτή. νόμον δὲ
τοιοῦτον ὑπογράφει ταῖς γυναιξὶν ὁ ποιητής. σώφρονος γὰρ γυναικὸς 30
τὸ γεγονὸς ἀμάρτημα τοῦ ἀνδρὸς σκέπεται. δείκνυσι δὲ διὰ Θεανοῦς

10. λιμῷ] *λαιμῷ

11. τοὺς — δαιμονας] * τοὺς Τεύ-
κρων δαιμονας

12. Χιμαιρέα] Ἰμερτά

14. * Δελφούς] θεοὺς

18. πᾶλος ἀλέιν in spatio vacuo

supplevit manus antiqua in Townl.:
in B est ἀκοτιν ἀγεω

21. *Ἐλλάνικος] ἐλληνικὸν

28. * ἔθος] ἡθος

ώς ὁ ἀγαθὸς περιγίνεται τρέπος τῶν τοῦ λογισμοῦ πεδῶν. ἔκαστον δὲ σαφηνίζει, τοὺς βάλλοντας καὶ πίπτοντας αὐξεν καὶ τὸ προσκορὲς ἀφανίζειν.

73. [ινίον] τὸ κοῖλον τοῦ τένωτος. κέκληγται δὲ οὗτος διὰ τὸ πευρῶδες εἶναι. ἡ πλατὺ καὶ παχὺ πένηρον τὸ ἀπὸ κεφαλῆς καθῆκον 5 ἐπὶ τὸν αὐχένα.

74. ἀντικρὺ δὲ ὁδόντας] ὑπὸ τὴν γλῶσσαν διιάν ό χαλκὸς τοὺς δόδόντας ἀκτέμεν. ὀξέως δὲ διὰ ἀναίμαν ὀστέων διιόντος τοῦ σιδήρου ψυχρὸν αὐτὸν ὀπομάζει. ἀλλαχοῦ δὲ “πᾶν δὲ ὑπεθερμάσθη ξίφος” (Il. 16, 333). 10

75. εἰκότως τελευτῇ· ἡμέχθη γὰρ τὸ δόρυ, καθὸ λήγει ὁ ἐγκέφαλος καὶ ὁ μυελὸς ἄρχεται ὁ ποτιαῖος. ἵσον δὲ τῇ τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίᾳ δύναται τοῦτο τὸ μέρος.

*ψυχρὸν] ἡ διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ ἄθερμον εἶναι τὸν σιδηρον, ἡ τὸν τοῦ ψύχους ποιητικὸν, διὰ τὸ ἀποψύχεσθαι τοὺς ἀναρρουμένους ὑπ’ 15 αὐτοῦ τὸν γοῦν ψυχροποιὸν σιδηρον τοῖς ὅδοῖσιν ἔλαβεν.

78. θεὸς δὲ ὡς τίτειο δῆμῳ] διδάσκει πῶς χρὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς διακεῖσθαι.

80, 81. τὸ ἔξῆς οὗτος, μεταδρομαδην ἀξεις ἥτοι ἐπιδιώξεις τὸν φεύγοντα. 20

81. τὸ ράδιον τῆς ἐκτομῆς ἐδήλωσεν ἔξεσεν εἰπὼν, οὐκ ἀπέκοψεν.

82. οἴκτον ἔχει ἡ χεὶρ δίχα παντὸς τοῦ σώματος κειμένη· ὑπ’ ἄψιν γοῦν ἤγαγε τὸ πάθος.

83. ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος] ὁ μέλας, ὡς τὸ “πορφύρεον δέ ἐ 25 κῦμα κάλυψεν” (Il. 23, 693).

84. οἱ μέν] ὡς καὶ ἄλλων τικῶν ἀσῆμων ἐνεργησάντων.

85. ἥδη τὸ τῆς ἀποστροφῆς ὡς πρὸς πρόσωπον, οἷον “φαίης κεν ζάκοτόν τέ τιν’ ἔμμεναι” (Il. 3, 220). ἡ δὲ τῆς ἐρμηνείας θερμότης τὸν βεβακχευμένον Διομῆδεα δείκνυσιν. 30

87. θίνε] ἐνθουσιωδῶς μετά τινος ὅρμῆς ἐφέρετο. ἐπέτεινε δὲ αὐτὸν τῷ χειμάρρῳ, προεικονίσας ἡμῖν τί ἐστι χείμαρρος· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τῷ πλήθοντι. καλῶς δὲ κάκ τῶν πασχόντων τοῦ ποταμοῦ τὴν βίαν ηὔξησεν.

8. *ἀναίμων δοτέων] ἀνίμων ἀστείων

32. *μάνων] μῆν

88. *χειμάρρῳ] χείμαρρος ὁ μὴ ἀέναον τὸῦ ὑδωρ ἔχων, ἀλλὰ χειμῶνος πληρούμενος ὑπὸ τῶν συνεχῶν ὄμβρων.

89. τὸν δὲ] ἡδὺ τὸ τῆς ἐναλλαγῆς τῆς πτώσεως ἐν τῇ ἐπαναλήψει, καὶ πάλιν ἐν τῇ γενικῇ “πολλὰ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔργα κατήριπε” (92). 5

90. *ἀλωάων] χωρίων ἀμπελοφύτων ἢ δευδροφύτων.

92. αἰξηῶν] ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπων ἐμφαντικῶς δὲ καὶ τὰ ὑπὸ νεανιῶν οἰκοδομούμενα παρασύρεσθαι φησιν.

98. καὶ βάλ' ἐπαῖσσοντα] καλῶς τιτρώσκει Διομῆδεα, ἐπεὶ ῥέζουντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. ἢ δὲ ὅρμὴ ἡ Διομῆδους, καὶ τῷ βέλει 10 συνήργησεν.

99. θώρηκος] τοῦτον ἐγκωμιάζων “Ἐκτῷρ ἡφαιστότευκτον οἴδε καλεῖν (Πλ. 8, 195), ἐπεὶ καὶ τὸ Πανδάρου τοῦ 'Ἀπόλλωνος. γύαλον δὲ τὸ περὶ τὸν ὕμνον κοῦλον τοῦ θώρακος μέρος.

101. ἄυσε Λυκάονος ἀγλαδὸς νιός] οὐδεὶς τῶν βαλλόντων ἢ μόνος 15 οὗτος ὁ ἀλαζῶν ἐφθέγξατο. διὸ ὥσπερ ἐλέγχων αὐτοῦ τὸ φλύαρον φησι “τὸν δὲ οὐ βέλος ὡκὺ δάμασσεν.” οὐ φθέγγεται δὲ τρώσας Μενέλαον, ὅτι ἡ πρᾶξις αἰσχρὰ, καὶ ἔλεγχον βασιλείας ἔχει καὶ παρασπονδισμόν.

103. ἄριστος] ἀντὶ τοῦ ἄριστεύς· Αἴας γὰρ μετ' Ἀχιλλέα. ἢ 20 διὰ τὴν εὐδαιμονίαν “δὺ δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν” (Πλ. 6, 98). ἢ ἔαυτὸν ὑψῶν ὁ Πάνδαρος ἄριστον τὸν τρωθέντα φησὶν ὑπὲρ αὐτοῦ.

108. ἔστη] γενταῖον τὸ Διομῆδους ἥθος, ὅτι μὴ τελείως ἀναχωρεῖ, καίπερ καιρίαν λαβὼν τὴν πληγήν.

110. ὅφρα μοι] οὐδὲν ἀποιμώζει πρὸς τὴν πληγὴν, ἀλλὰ φέρει 25 γενναιότερος καὶ μόνην τὴν χρείαν ἐπιζητεῖ.

111. Σθένελος δέ] πρεπόντως οὐδὲν ἐπιζητεῖ Σθένελος· καὶ γὰρ ἀνοίκειον τῷ καιρῷ.

112. βέλος ὡκὺ διαιμπερὲς ἐξέρυσ' ὕμνον] αὕτη ἔστιν ἡ κατὰ διωσμὸν βελουλκία, ἵνα μὴ πάλιν τιτρώσκοιτο ταῖς ἀκίσιν ὑποστρεφούσαις.

113. ἀνηκόντιζε] ἐμφαντικὴ ἡ μεταφορὰ τοῦ αἵματος ἀναθέοντος μετὰ βίας· ἀρτηριώδης γὰρ καὶ φλεβώδης ὁ τόπος.

114. ἥρατο] οὐ περὶ τῆς ἴασεως, ἀλλὰ τῆς τοῦ βαλόντος εὑχεταί τιμωρίας. οἰκείως δὲ τοῖς παθήμασιν οἱ εὐχόμενοι τοῖς θεοῖς τὰ 30

12. *τοῦτο]

19. *παρασπονδισμόν]

παρασπονδησμόν

ἐπίθετα ποιοῦνται, καὶ τὸν μὲν ὁ καταπονύμενος ἀτρυτώνην, ἡ δὲ εὐχομένη τὴν Ἰλιον σώζεσθαι ἐρυφίπτολιν (Π. 6, 305). οἱ δὲ τὴν λείαν λαβόντες ἀνατιθέασι τῇ λητίδι (Π. 10, 460).

116. μοι] ἀντὶ τοῦ μου. προφκονόμησε δὲ τὸν Τιδέα ὁ ποιητής.

117. ὑποστικτέον εἰς τὸ πολέμῳ. ἅμεινυ δὲ ὄρθοτονεῖν τὸ ἐμέ, 5
ἴν' ἥ καὶ ἐμὲ ὡς ἐκεῖνον.

118. ἡ ἐμὲ ἰσχῦσαι πάλλειν τὸ δόρυ κατὰ τοῦ βαλόντος, ἡ
ἐκεῖνον ἐλθεῖν πρὸς ἀντίστασιν τοῦ ἐμοῦ δόρατος. μόνον δὲ πλησιάσαι
Πάνδαρον εὑχεται· πέποιθε γὰρ αἴρησειν αὐτόν.

119. ὃς μ' ἔβαλε φθάμενος] καλῶς ἐπὶ τὴν τύχην, οὐκ ἐπὶ τὴν 10
ἀρετὴν τοῦ βαλόντος ἀνήνεγκε τὴν ἀνδραγαθίαν. ἀπτεται δὲ τῶν
κρειττόνων ἡ τὸν χειρόνων μεγαλαυχία.

122. γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά] οἰκείως· τρωθεὶς γὰρ ἐθεβάρητο.
οὐκ ἔχομεν οὖν εἰπεῖν, πῶς ἀριστεύει πάλιν;

126. Τιδεύς] φασὶν ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ Τιδέα τρωθέντα 15
ιπὸ Μελανίππου τοῦ Ἀστακοῦ σφόδρα ἀγνακτῆσαι· Ἀμφιάρεων
δὲ φονεύσαντα αὐτὸν δοῦναι τὴν κεφαλὴν Τιδεῖ· τὸν δὲ δίκην θηρὸς
ἀναπτυξάντα ροφεῖν τὸν ἐγκέφαλον. κατ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ παρεῖναι
Ἀθηνᾶν ἀθανασίαν αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ φέρουσαν, καὶ διὰ τὸ μύσος
ἀπεστράφθαι. τὸν δὲ θεασάμενον παρακαλέσαι καὶ τῷ παιδὶ αὐτοῦ 20
χαρίσασθαι τὴν ἀθανασίαν. ἴστορεῖ Φερεκῦθης.

127. *Πορφυρίου. διὰ τί ἡ Ἀθηνᾶ ἀφείλετο τῷ Διομῆδει τὴν
ἄχλυν, ὅφρ' εὗ γινώσκοι πότερον θεός ἐστιν ἡ ἄνθρωπος; καὶ φαμεν
μέχρι τοῦ τὴν Ἀφροδίτην τρῶσαι καὶ τὸν Ἄρεα ἔδωκεν αὐτῷ τὴν
δωρεὰν, ἀλλ' οὐκ ἀεί. τρωθέντων δὲ τούτων πάλιν κατὰ τὸ σιωπό- 25
μενον ἀποδίδοται καὶ ἡ οἰκεία ἄχλυς, δι' ἣν ἀγνοεῖ καὶ τὸν Γλαῦκον.
καὶ ἀναπυνθάνεται πότερον θεός ἐστιν ἡ ἄνθρωπος.

παιδευτικῶς ἐδογμάτισεν ἄχλὺν ἐπικεχύσθαι τοῖς ἀνθρώποις, ὅπως
ἀεὶ δοκοῦμεν ἡμῖν παρεστάναι τὸν θάνατον καὶ τὸ θεῖον εὐχοίμεθα.

128. ὅφρ' εὗ γινώσκοις] ὅπως εὗ διακρίνοι καὶ τὸν ἀτρεπτον θεὸν 30
καὶ τὸν ὡς ἄνδρα πάλιν θεόν.

131. ἀτὰρ εἴ κε] ἡ γὰρ πρακτικὴ φρόνησις, καὶ καταφρονεῖν
αὐτὸν παρασκευάζει τῶν ἥδονῶν.

4. *προφκονόμησε] προφκοδόμησε

21. *τὴν ἀθανασίαν] om.

9. *αίρησεν] αἴρησθαι

22. *Πορφυρίου] om. hic et p.

20. *αὐτοῦ] αὐτὴν

237, 8.

132. διὰ τί κατὰ χειρὸς τιτρώσκεται ἡ Ἀφροδίτη; ὅτι τῆς χειρὸς λαβομένη παρήγει τὴν Ἐλένην.

136. ὥστε λέοντα] καλῶς τὸν μὲν τετραπόδων τὰ ἀσθενέστερα παρείληφε, τὸν δὲ θηρίων τὸν ἀλκιμάτατον λέοντα, καὶ τὸν μὲν ὑπὸ τῆς πληγῆς ἡρεθισμένου, τὰ δὲ τοῦ φυλάττοντος ἔρημα. 5

137. ἐπ' εἰροπόκοις δίεσσιν] ἀντὶ τοῦ ταῖς ἐπαύλεσιν, ὡς τὸ “ποιμάνων δ” ἐπ' δεσσι μύγη” (Π. 6, 25).

* Πορφυρίου. ἐν μὲν τοῖς ἀγρῷς τὰς οἰκοδομὰς οὗτω καταλέγουσιν. αὐλὴ, καὶ ἐν ταύτῃ σταθμὸι, ἔνθα ἔστηκε τὰ ζῷα, καὶ κλισίαι, ἔνθα καθεῦδουσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ σηκοὶ, ἔνθα ἐγκλείεινται τὰ νεογνὰ, 10 ὅταν τὰς μητέρας ἀμέλγωσιν ἡ εἰς νομὴν ἐκπέμπωσι. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς αὐλῆς “οὐν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις δίεσσιν χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ.” λέγει δὲ καὶ μέσαυλον, ὅτι ὁ τῆς αὐλῆς τόπος ἐν μέσῳ ἐστὶ τὸν βοῶν καὶ ἀπὸ μεσαύλοιο (Π. 11, 548) αὐλῆς. ἐν χόρτῳ δέ φησι (ib. 774) τῷ περιωρισμένῳ 15 τόπῳ καὶ περιέχοντι τὸ χώρισμα τῆς αὐλῆς. περὶ δὲ τῶν σταθμῶν “ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύνεται, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται,” δηλούστι εἰς τόπουν ἐνδοτέρῳ τῆς αὐλῆς, δὲ σταθμὸν προσηγόρευον ἀπὸ τῶν ἐστώτων ἐν αὐτῷ ζῷων. διὸ καὶ Ἡφαιστος ποιεῖ “σταθμούς τε κατηρεφέας ἡδὲ σηκούς” (Π. 18, 589). κατηρεφεῖς γὰρ καὶ ἐστε- 20 γασμέναι αἱ κλισίαι διὰ τὸ τὴν αὐλὴν μὴ εἶναι τοιαύτην· τὸ γὰρ κατηρεφέας ἐκ καινοῦ τῶν τε κλισιῶν καὶ τῶν σταθμῶν ἀκούουσιν. σηκοὶ δὲ ἔνθα συνέκλειον τὰ νεογνά· “ώς δ' ὅταν ἄγραιοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσσωται, πᾶσαι ἀμά σπαίρουσιν ἐναντίαι, οὐδέ τι σηκοὶ ἵσχουσ’, ἀλλ’ ἀδινὸν 25 μυκώμεναι ἀμφιθέουσι μητέρας” (Od. 10, 410). ἔρσας καλεῖ δὲ ποιητὴς τὰς ἀπαλὰς καὶ νεογνὰς, καὶ νεηγενέας γαλαθηνάς (Od. 4, 336). συμβέβηκε ταύτας ἐν τοῖς μυχοῖς καθεῖρχθαι. καὶ πάλιν “Τρῶες δ', ὥστ' οἵες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ μυρίαι ἐστήκασιν, ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν, ἀζήχες μεμακυῖαι ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν” 30 (Π. 4, 433). αὗται γὰρ ἐν τῇ αὐλῇ ἀμέλγονται, τὰ δὲ ἀρνία ἐν τῷ σηκῷ κατακέλεισται. λέγει δὲ πάλιν “στείνοντο δὲ σηκοὶ ἀρνῶν ἦδε ἐρίφων” (Od. 9, 219). ἐκ τούτων τοίνυν μεταφέρων ἐπὶ τῶν Τρώων φευγόντων φησὶν “ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, καί τύ κε σήκασθεν κατὰ Ἰλίου ἥπτε ἄρνες” (Π. 8, 130). 35

ἡλάθησαν γὰρ τῆς Ἰλίου εἰς τὸν ἐνδότατον τόπον, ώς εἰς σηκὸν
ἄρνες. ταῦτα μὲν οὖν ἐν ἀγροικίᾳ· ἐν δὲ τῇ πόλει ἀνάλογον τῷ
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἥρε σηκοὺς λέγειν, πλὴν τοῦδε
ἄρ' αἰθουσαὶ τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν. αἰθουσαὶ δὲ αἱ ὑψηλαῖς
στοαι ἀνθήλαι, παρὰ τὸ καταίθεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. εἴτα αὐλῆς⁵
κατὰ γὰρ παράλειψιν τῆς αὐλῆς ἔφη τὰ ἔρκεα· ἐν γὰρ ἄλλοις τὸ
πλῆρες ἔφη “καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρίας ρήξες
ἔξῃλθον, καὶ ὑπέρθορον ἔρκιον αὐλῆς” (Il. 9, 475). καὶ πάλιν ἄλλως
ἔφη “παρὲκ μέγα τεχίον αὐλῆς” (Od. 16, 165). ἄλλοι δὲ ἀκρι-
βέστερον αἰθουσαὶ λέγουσι τῆς αὐλῆς τὰς στοὰς, ἵνα μὴ ἔξω ὅσιο
τῆς αὐλῆς, ἄλλὰ τὸ μὲν ἄστεγον καὶ ὑπαίθριον αὐλὴ, αἱ δὲ πέριξ
τοῦ ὑπαίθριον στοαι αἰθουσαὶ· αὐτὸς γὰρ ἔφη “οὐδέποτε” ἔσβη πῦρ,
ἔτερον μὲν ὑπὸ αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς, ἄλλο δὲ ἐνὶ προδόμῳ πρόσθεν
θαλάμοιο θυράων” (Il. 9, 471). ἦσαν γὰρ μετὰ τὰς αἰθουσας οἱ
πρόδομοι, ὃν πάλιν ἐνδότεροι θάλαμοι, οὓς καὶ μυχοὺς καλοῦσι διὰ¹⁵
τοῦτο· “κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι δέμαινι ὑπὸ αἰ-
θούσῃ θέμεναι” (Od. 7, 335). εἴτα ἐπιφέρει “ὦς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε
πολύτλας διος Ὁδυσσεὺς τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπὸ αἰθούσῃ ἐριδούσω·
Ἀλκίνοος δὲ ἄρ' ἔλεκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο.” ὅτι γὰρ τῆς αὐλῆς
τῆς αὐτῆς ἔνδον εἰσὶν οἱ δόμοι, σαφῶς παρίστησι διὰ τούτων “αὐτίκ' ²⁰
ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὁδυσῆος” (Od. 16. 407). εἴτα
ἐπάγει “κῆρυς γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, δις ἐπεύθετο βουλὰς αὐλῆς ἐκτὸς
ἔδυ, οἱ δὲ ἐνδόθι μῆτιν ὑφαινον.” καὶ πρόδομος οὖν ὁ μεταξὺ τόπος
τοῦ τε δόμου καὶ τοῦ θαλάμου· “ἄλλο δὲ ἐπὶ προδόμῳ πρόσθεν θα-
λάμοιο θυράων” (Il. 9, 473). καὶ ὅταν οὖν λέγῃ “ἄλλος ἐξελθόντες ²⁵
μεγάρων ἔζεσθε θύραζε ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν” (Od. 22, 375), ἐκ τῶν
δόμων λέγει.

138. χραύσῃ] εὗ τὸ μὴ φάναι τύψη ἡ βάλῃ, ἄλλὰ θίξῃ διὰ τὴν
ἐπιπολαίαν πληγήν.

140. **οἱ μὲν οὗτοις ἐρμηνεύουσιν, ἔνιοι δὲ οὗτοις, ταῦθι ἐρῆμα, ³⁰
τουτέστι τὰ πρόβατα ἐρῆμα γενόμενα τοῦ ποιμένος φεύγεις.

141. ἀγχηστῖναι] οὗτοις γὰρ συνέρχονται ἄλλήλαις, ἐπειδὴν
πτοηθῶσιν. ὅτοι δὲ τὰς ζώσας φησὶν ἡ τὰς καταβαλλομένας. διὰ
δὲ τοῦ κέχυνται τὸ πλήθος δηλοῖ, ώς τὸ “μελισσάν ἀδινάν”

I. ἐνδότατον] ἐνδότρα

22. *δε] Δε

(Π. 2, 87) καὶ “μῆλ’ ἀδινά” (Od. 1, 92). ἐναργῶς δὲ τὸ τῶν δεδιότων ἐσήμανε σχῆμα.

142. ἔξα ὁ ἄλλεται κατὰ τῆς αὐλῆς. ἡ ἀντὶ τοῦ καθάλλεται. ἡ ὑπεράλλεται τῆς αὐλῆς, ως ἐξωγκώσθαι λέγομεν τὸ ὑπερυψώσθαι. ἔμφασις δὲ, εἴης καὶ ὑψηλῆς οὐσίης τῆς αὐλῆς ἄλλεται αὐτήν. ἔστι 5 δὲ ως τὸ “Τρώων ὄρμήσειαν” (Π. 4, 335): οὐ γὰρ ἀναχωροῦντι τῷ λέοντι εἴκασεν αὐτόν.

143. ὡς μεμαώς] δῆλον ὅτι τῆς προθυμίας ἐποιήσατο τὴν ὅμοιωσιν. οὐκέτι δὲ καθ’ ἓνα, ἀλλὰ σύνδυο ἀναιρεῖ. ὅρα δὲ τὴν ποικιλίαν τῆς ἐρμηνείας.

147. πλῆξεν] ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα, ως τὸ “ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ’ ἔβαλλον” (Π. 3, 80).

150. καὶ ἄλλως ἔστιν εἰπεῖν οἰστερ μὴ ἐπανιοῦσι τοῦ πολέμου ὁ γέρων ἔκρινε τοὺς ὄνείρους. ἔστι γὰρ ἐν τῷ τῶν ἀμφιβόλων· ἦτοι γε ἐμαπτεύσατο ως οὐκ ἐπανερχομένοις, ἡ ἐν ᾧθει λέλεκται, καὶ οὐ 15 προεῖπε διὰ τῶν ὄνείρων ὅτι ἀναιρεθήσονται. οὐχ ὅτι οὐδαμῶς ἔκρινεν αὐτοῖς ἐρχομένοις ὁ πατὴρ τοὺς ὄνείρους καὶ τὰ συμβησόμενα ἐμαπτεύσατο, ἀλλ’ ὅτι οὐκ ἐπανήξουσιν ἀπὸ τοῦ πολέμου ἔκρινεν αὐτοῖς τοὺς ὄνείρους.

ἐρχομένοις εἰς τὴν μάχην οὐκ ἐμαπτεύσατο. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ 20 “ἄλλ’ οὐ οἱ τότε γε χραῖσμ’ Ἀρτεμις” (53).

153. *τηλυγέτω] ὅτι μὲν ὁ τηλύγετος δηλοῖ παρ’ αὐτῷ καὶ τὸν μόνον γενόμενον παρίστησι τὰ ὑφ’ Ἐλένης περὶ Ἐρμιόνης λεγόμενα “παιδά τε τηλυγέτην καὶ ὄμηλικίν ἐρατεινήν” (Π. 3, 175). σημαίνει δὲ τὸν τηλοῦ τῆς ἡλικίας τῷ πατρὶ γεγονότα, ως ἐνταῦθα· ως 25 ἐπὶ δυοῖν γὰρ γηράσκοντι τῷ πατρὶ γενομένων ἔφη “ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ ἐτείρετο γῆραι λυγρῷ, μιὸν δὲ οὐκ ἔτεκ’ ἄλλον.” ἐπὶ τοίνυν τοῦ Ἰδομενέως, ὅταν λέγῃ “ἄλλ’ οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὡς” (Π. 13, 470), ἐνδέχεται μὲν ἀκοῦσαι ἀπὸ τῶν μονογενῶν παιδῶν κατὰ μεταφορὰν τὸν μεμονωμένον, ἐνδέχεται δὲ καὶ ως 30 τηλοῦ γενεᾶς ὅτα, τουτέστι πρεσβύτην ἔφη γὰρ περὶ αὐτοῦ “ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας, Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσε” (ib. 361). παρέχει δὲ τὴν ἀμφίβολον ἐκδυχὴν αὐτὸν ποιήσας λέγοντα τὸν Ἰδομενέα ἐπιόντος τοῦ Αἰγαίου

29. * μὲν ἀκοῦσαι] ἀκοῦσαι μὲν

* μονογενῶν] δρμογενῶν

“δεῦτε φίλοι καὶ μ' οἴφ ἀμύνετε, δεῖδια δ' αἰκός” (ib. 481). ἐκ γὰρ τοῦ οἴφ ἀμύνετε τηλύγετον ἔστιν ἐκδέξασθαι τὸν μόνον. ὅταν δὲ ὁ αὐτὸς πάλιν ἐπάγῃ “καὶ δ' ἔχει ἡβῆς ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον” εἰ γὰρ ὁμηλική γε γενούμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ, αἴψα κεν ἦτε φέροιστο μέγας κράτος ἡὲ φεροίμην,” ἀμφίβολον γίνεται, μὴ ὅτι μὴ 5 τηλύγετόν γε ἔσικεν ἐπὶ τοῦ μὴ ὁμήλικος, ἀλλὰ πρεσβυτέρου καὶ τῆς τηλοτέρας γενεᾶς ὅντος, ως ἔφη ποτὲ ἐπὶ τοῦ μὴ ὁμήλικος “οὗτος δὲ προτέρας γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων” (Il. 23, 790). ἀλλ' Ἰδομενεὺς μὲν μεσαπόλος, καὶ διὰ τοῦτο τῆς προτέρας γενεᾶς.

μεθ' οὓς οὐκ ἐπαιδοποίησεν ὁ πατὴρ, οἱ τῆλε τῆς ἥλικίας γενομένῳ τῷ πατρὶ τεχθέντες. ἐλέγχει δὲ τοὺς ἐπὶ γήρᾳ οἰομένους δεῖπνοις, 10 ὅπως διαδόχοις χρήσαντο, ως κακῶς οἰομένους· νικᾷ γὰρ ἡ πήρωσις.

158. χηρωσταῖ] οἱ τὸν χῆρον οἴκον διανεμόμενοι κληρονόμοι. 15 χηρωσταί δὲ ως ἀθληταί. προληπτικῶς δὲ τοῦτο φησιν οὕτω γὰρ ἀπέθανεν ὁ γέρων.

162. εἰπὼν τὸ γενικὸν ἐπὶ τὰ ἴδια ἔρχεται. ὁ δὲ ἡὲ ἀντὶ τοῦ καί, ως τὸ “εἰ δέ κ' Ἀρης ἄρχωσι μάχης ἡ Φοῖβος Ἀπόλλων” (Il. 20, 138).

166. *ἀλαπάζοντα] κενοῦντα· διὸ καὶ Ἀθηναῖοι τὰ κενώματα λάπαθα καλοῦσιν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς λαπάθου καλουμένης βοτάνης. ἡ γὰρ λάπαθος κενωτική ἔστι τῶν κατὰ γαστέρα παθῶν καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἀ ἀλαπάζοντα.

167. βῆ δ' ἵμεν] τὸ ὁμοειδὲς ἐκκλίνει, καὶ πρόθυμον Πάνθαρον 25 ποιεῖ ἀθυμοῦντα ἐπὶ Διομῆδει.

169. εὑρε Λυκάονος οὔν] αὐτὸς ἔξω κινδύνων στὰς τοξότην ἀντικαθίστησιν αὐτῷ· οὐ γὰρ ἔθέλει κινδυνεύειν Αἰγείας.

171. πτερόεντες δῖστοι] οἰκεῖα τὰ ἐγκώμια τῶν δῖστῶν τῇ προτροπῇ, ως εἰς αὐτὸν ἀφορώσης μόνον τῆς τῶν Τρώων σωτηρίας. 30

172. *οὗτις] κατὰ ἀπόφασιν, ἀντὶ τοῦ οὐδείς.

177. εἰ μὴ τις] πρὸς τὸ ἀμφίβολον, εἰ μὴ οὗτος αὐτὸς θεός ἔστιν ὁ ἐναντιούμενος, ἢ εἰ μὴ τις θεός ἐγκοτῶν τοῖς Τρώσι τῷ πολεμίῳ ἀρήγει. οἰκείως ὑπονοεῖ θεὸν ὁ προελθὼν ἐκ θεᾶς. ἅμα δὲ καὶ ἥθος ὁ λόγος ἔχει.

2. *ἐκδέξασθαι] εἰσδέξασθαι 4. γε] om. 5. δις Vill.] δ

178. κατὰ παρολκήν ἐστιν ἡ ἐπί πρόθεσις· διὸ οὐκ ἀμείβει τὸν τόνον.

182. καὶ πῶς γινώσκει πολέμιου ὄντα; ὅτι ἐστιν ὅτε καὶ κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον συναντῶσιν ἀλλήλοις καὶ γνωρίζονται, ἐστι δὲ ὅτε καὶ μὴ ὄντος πολέμου κατοπτεύοντες βλέπουσι τοὺς ἀλλήλων 5 ἀριστεῖς.

* αὐλώπιδι] περικεφαλαίᾳ αὐλίσκον ἔχούσῃ καθ' ὃν πήγυνται ὁ λόφος. τρυφαλείᾳ δὲ τῇ φάλους ἔχούσῃ τρεῖς· φάλοι δέ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας χρυσοῦ ἥλοι ἡ ἀστερίσκοι.

191. οὐκ ἐδάμασσα] ἡθικῶς φησὶ διὰ τὸ μὴ ἀναιρεθῆναι αὐτὸν. 10

193. ἀλλά που ἐν μεγάροισι] κερτομεῖ τὸ ἑαυτοῦ φιλάργυρον, ὡς ἀμελοῦντος τῆς ἴδιας σωτηρίας χρημάτων φειδοῦ.

194. πρωτοπαγεῖς] πρώτως παγέντες, ὅτι ἐστιν ἐξόχως, ἡ νέοι.

ὅρα τὸν φειδωλὸν καὶ ἀχράντους φυλάξαντα ὡς ἀναθῆματα τοὺς δίφρους, καὶ ταῦτα πλῆθος ἔχοντα συνωρίδων. 15

196. ἐρεπτόμενοι] κυρίως ἀπὸ τῆς ἔρας λαμβάνοντες· οὗτοι γὰρ δηλοῦν διαιρουμένη ἡ λέξις.

197. γέρων] ἐπιτείνει τὴν φειδωλίαν τούναντίον γὰρ ἔδει. τὸ φιλότιμον δὲ τῶν νέων ἐπέχουσιν οἱ γονεῖς ὡς γέροντες· ὁ δὲ καὶ τοῦ γέροντος ἐναντίως μικρολογώτερος ἔφθη. 20

203. ἄδδην] Νικίας δὲ διὰ δύο γράφει δῆδη διὰ τὸ μέτρον, ὄμοιώς τῷ “κύνον ἄδδεές” (Il. 21, 481), καὶ ψιλοῦ. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος δι' ἐνὸς δὲ καὶ βραχέως καὶ δασέως τὸ γὰρ ἄ πρὸ τοῦ δεκτικὸν μὲν ψιλοῦται, ἀδολέσχης ἄδρανής, μὴ οὕτως δὲ ἔχον δασύνεται “ἄδε δὲ Ἐκτορὶ” (Il. 12, 80) “ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν” (Il. 11, 88). 25 καὶ τὸ Ἀδωνις δέ τινες δασύνουσι παρὰ τὸ ἥδω.

206. ἥδη γὰρ δοιεῖσιν] ὡς πρὸς φίλον ὄμιλῶν ἐξέλκεται ὑπὸ μεγαλανχίας καὶ τὰ ἑαυτοῦ ὄμοιογειν ἀπόρρητα.

208. ἀτρεκὲς αἷμ’ ἔσσενα] ἀντὶ τοῦ ἀτρεκέως εἶδον αὐτὸ, οὐκ ἡπάτημαι. διαστολὴ δὲ εἰς τὸ βαλάνων. 30

211. μετὰ τὸ Τρώεσσιν ἀναπαύσασθαι δεῖ· ἥγούμην τῶν Τρώων χάριν φέρων τῷ “Ἐκτορὶ. τὸ δὲ Τρώεσσιν καθολικῶς, ὡς τὸ “Τρώων δὲ οἰσθη καὶ Ἀχαιῶν” (Il. 6, 1), καὶ τοῖς ὑφ’ “Ἐκτορος τεταγμέναις, ὡς τὸ “Τρωσὶ μὲν ἥγεμόνευε μέγας κορυθαίολος “Ἐκτωρ”

21. * Νικίας] νεκίας

23. * βραχέως—δασέως] βραχέος—δασέος

34. * Τρωσὶ] τρώων

(Il. 2, 816). ἡ καὶ τοῖς Ζελείταις “οὐ δὲ Ζέλειαν ἔναισν ὥπαι πόδα νείατον” Ἰδης, Τρῶες, τῶν αὐτὸν ἥρχε Λυκάονος ἀγλαὸς νιός” (ib. 824). τοὺς δὲ μὴ θέλοντες Τρῶας εἶναι τοὺς Ζελείταις, τὸ “Ἐκτορὶ ἀντὶ τοῦ δι’ Ἐκτορά φασιν, ὡς τὸ “σοὶ πάντες μαχόμεσθα” (Il. 5, 875), οὐκ εὖ.

216. διακλάσσας] διὰ τῆς διπλασιάσεως τοῦ στὸν ἀπὸ τῆς συντριβῆς τῶν κεράτων γινόμενον ἦχον ἐμιμήσατο.

ἀνεμώλια] ἀπέμοις ἀπολέσθαι ὄφείλοντα, οἷον ἀλλαχοῦ (Od. 1, 241) φησὶν “ἄρπυιας ἀηρείψαστο,” τουτέστι θίελλαι, ἀνεμοὶ νιφάδεις.

219. νῷ] ἐπὶ τῷδε τῷ ἀνδρὶ ἐνταῦθα δὲ μόνον κέχρηται τῷ νῷ καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ ἄπαξ.

222. Τρῶις] τοῦτο κοινὸν, εἰ μὴ τοὺς ἀπὸ Τρῳὸς λάβοιμεν.

Τρῶοις] ἡ οἱ τῷ Τρῳὸς κεχαρισμένοι ἀντὶ τῆς ἀρπαγῆς Γανυμήδους.

223. συκέτεμε τὸ ἐγκόμιον πρὸς εἰδότα λέγων. Διομῆδης δὲ (263) ἔξετειν, ὅπως μὴ καταφρονήσῃ ὁ Σθένελος.

224. τῷ καὶ νῷ] πιθανῶς ἀλαζονευόμενος ἐπ’ αὐτοῖς στέρεται αὐτῶν, καὶ πρὸ πείρας φυγὴν προσδοκᾷ. Διομῆδης δὲ τούματίον.

226. *στγαλόεντα] τὰ εὐδιάσειστα, ἡ λαμπτὰ καὶ ποικίλα καὶ θαυμαστὰ τῇ κατασκευῇ καὶ σιωπὴν ἐκ τοῦ θαύματος ἐντιθέντα, οἵονεὶ στγαλόεντά τινα ὄντα.

227. δέξαι] ἀπὸ τοῦ ἡμέρου.

Ζηροδότος ἐπιβήσομαι· φησὶ γοῦν “εἰς ἄρματα ποικίλα βάστες” (239). ἐὰν δὲ γραφῇ ἀποβήσομαι, ἀντὶ τοῦ ἐκστήσομαι τῆς ἐπι- 25 μελείας αὐτῶν.

231. ὡς ἄπειρος προφασίζεται, ἐπεί τοι Κεβριόνου ἀποθανόντος ἄλλον “Ἐκτωρ διδωσιν ἥνιοχον, καὶ Διομῆδης σὺν αὐτοῖς ἀγωνίζεται, καὶ Μενέλαος Αἴθη τῇ Ἀγαμέμνονος ἵππῳ.

233. *ματήσετον] μάταιον τι πράξωσιν.

οὗδὲ περὶ αὐτῶν χρηστόν τι μαντεύεται. Δημοσθένης δέ φησι “δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἀπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς,

1. οἱ δὲ—Τρῶες] οι.

4. * ώς τὸ—εὖ] οι.

9. * νιφάδεις] νιφάδεις

13. * λάβωμεν] λάβωμεν

21. *θαύματος ἐντιθέντα] θαυμαστῶς ἐντιθέμενα

τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δὲ ἀνὸν ὁ θεὸς διδῷ
μάλα γεναιώς” (p. 258).

241. τοὺς δὲ ἵδε Σθένελος] ὡς ἀπὸ τοῦ δίφρου ὑψηλότερος ὡν
ἔθεστο. ἦ δέ τοι ἀσχολουμένου Διομῆδους περὶ τοὺς πολεμίους.

242. αἴψα] ἐπείγει γὰρ τοὺς λόγους ὁ καιρός.

5

245. ἀπέλεθρον] ἀντὶ τοῦ ἄμετρον, πολλήν τὸ γὰρ πλέθρον
μέτρον ἔστι γῆς, ἔχον πῆχεις ἔξ' δίμοιρον.

οἱ μέν] ἀντὶ τοῦ τούτων ὁ μέν, ὁ δέ ὡς τὸ “ἔξι ὁμόθεν πεφιάτε, ὁ
μὲν φυλίης, ὁ δὲ ἐλαίης” (Od. 5, 477). στιγμὴ δὲ εἰς τὸ ἔχοντας·
ἀπέλεθρον δὲ λέγει τὴν ἀνάριθμον. τὸ δὲ πλέθρον ἔχει πῆχεις ἔξ' ιο
καὶ δίμοιρον.

246. νιὸς δὲ αὗτε Λυκάονος] οὐκ ἀκαίρως γενεαλογεῖ· συνίστησι
γὰρ ἐκ προγόνων αὐτοὺς, οὐκ εὐχερῆ τὴν πρὸς τούτους μάχην δεικνύς.
καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πατρὸς εὑχεταῖ, ἐπὶ δὲ τῆς μητρὸς ἔστιν, ὡς τὸ
“μῆτηρ μέν τέ μέ φησιν” (Od. 1, 215).

15

249. ἐφ' ἵππων] ἀντὶ τοῦ εἰς ἵππους, ὥσπερ ἐπὶ Ἀθηνῶν πλεῖν
φαμὲν, καὶ “πέτανται ἐπ' ὠκεανοῦ ρόάων” (Il. 3, 5).

οὐκ ἀναχωρεῖν αὐτῷ τῆς μάχης ἐπὶ τῶν ἵππων κελεύει, ἀλλ'
ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ μὴ πεζὸν πρὸς ἵππεας ἀγανίζεσθαι·
ἐπικίνδυνον γάρ.

20

252. ὡς γεναιῶς καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄρμα ἀνάβασιν φυγὴν ὅριζει,
καὶ τὸ μετακῆσαι τι τῆς στάσεως ἐν οἴᾳ κατελήφθη. ἡθικὸν δὲ τὸ
σέ, καὶ τῶν πάντων φίλων. ἡθικὸν δὲ καὶ τὸ ὅτω.

256. ἔα] συστέλλεται τὸ ἄ καὶ βαρύνεται, ἵνα ἢ παρατατικοῦ
εἴων εἴας εἴα, καὶ τὸ προστακτικόν “ἀλλ' ἔα ὡς οἱ πρῶτα δόσαν 25
γέρας” (Il. 1, 276). ποιητικῶς οὖν συνέσταλται τὸ ἄ καὶ ἔστιν ὁ
παρατατικὸς ἴσοδυναμῶν ἐνεστῶτι. εἰ δὲ ἐνεστώς ἔστιν, ἔθει Ὁμη-
ρικῷ λυθῆσται· τὰ γὰρ τῆς δευτέρας συζυγίας κατὰ τὸ δεύτερον
καὶ τρίτον πρόσωπον πολλάκις διαλύει εἰς δύο ἄα, ὥν τὸ μὲν πρῶτον
συνέσταλται, τὸ δὲ δεύτερον ἐκτέταται καὶ σὺν τῷ ἣ γράφεται “οὐχ 30
ὅράς οἶος κάγγω” (Il. 21, 108), “ἥτ' ἐκπεράῃ μέγα λαῖτμα”
(Od. 9, 323), “οὐκ ἔάδι Κρονίδης” (Il. 8, 414). τοῦτο τοίνυν τὸ
ἔαδι ἀποκέκοπται, ἔνθεν καὶ συνεστάλη τὸ ἄ καὶ βεβάρυνται. ἀν-
δρείου δὲ καὶ εὐσεβοῦς τὰ τοιαῦτα ρήματα, τῷ πάντα τῇ θείᾳ ἀνατι-
θένται προνοίσθ.

35

1. * ἀ ἀν] ἀ om.

2. μᾶλα] * om.

6. * πλέθρον] πλέθρον

257. τούτῳ δ' οὐ] πολὺ τὸ διάφορον αὐτοῦ καὶ τῶν Πανδάρου λόγων.

258. γενναιὸν τὸ λῆμα, εἰ μὴ ἀμφοτέρων, ἀλλά γε τοῦ ἑτέρου κρατήσειν πέπεισται. ἄμα δὲ καὶ ἀνθρωπίνως οὐ περὶ τῶν δύο ἀποφαίνεται, τὸ δὲ ὅλον τῇ Ἀθηνᾷ ἀνατίθησιν.

284. * κενεῶντα τὸν ὑπὸ τὰς πλευρὰς τόπον, τὴν λασγόνα, διὰ 5 τὸ κενὸν εἶναι αὐτὸν ὀστέων.

293. * παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα] ζητοῦσι πᾶς τοῦ Πανδάρου τῷ δόρατι πεπληγότος κατὰ τὸν ὄφθαλμὸν τὸ δόρυ ἔξηλθε διὰ τοῦ γενείου. ῥῦτέον οὖν ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ μείζων οὗσα καὶ ὑψηλοτέρα ἀνωθεῖ κατενεχθῆται ἐποίησε τὸ δόρυ, ρίνα παρ' ὄφθαλμὸν, καὶ οὕτως 10 λευκοὺς διεπέρησεν ὁδόντας.

306. * ἴσχίον λέγεται τὸ ὑπὸ τὴν ὄσφυν ὀστέον, εἰς ὃ ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὅπερ καὶ γλουτὸς καλεῖται καὶ κοτύλη παρὰ τὴν κοιλότητα.

334. * ὄπαξων] ἡ λέξις αὐτῇ πλείονα σημαίνει, ποτὲ μὲν τὸ 15 περιποιεῖν καὶ διδόναι, ὡς ἐκεῖ "Τρωσὶ μὲν καὶ Ἐκτορὶ κῦδος ὄπαξει." ποτὲ δὲ τὸ καταφέρεσθαι, ὡς ἐν ἐκείναις "χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὄπαξόμενος Διὸς ὅμιλρῳ" (Il. 11, 493). ποτὲ δὲ τὸ ἐπιλέγεσθαι, ὡς τὸ "ἢ, καὶ νεώτερον οὐδὲν ὄπάσσατο κυδαλίμοιο" (Il. 19, 238). ποτὲ δὲ τὸ διώκειν, ὡς ἐνταῦθα. 20

336. * πολλάκις ἡ καθ' Ὁμῆρου τραγῳδία σκηνοβατεῖ παρὰ τοῖς ἀγνωμόνως αὐτὸν ἐθέλουσι συκοφαντεῖν, ὅτι παρεισάγει κατὰ τήγηδε τὴν ράψῳδίαν τιτρωσκομένους θεοὺς, Ἀφροδίτην τὸ πρότερον ὑπὸ Διομήδους, εἴτα Ἀρην. προστιθέασι δὲ τούτοις ὅσα κατὰ παρηγορίαν ἡ Διάνη περὶ τῶν ἔτι πρότερον ἀτυχησάντων ἀπαγγέλλει θεῶν. 25 ἐν μέρει δ' ὑπὲρ ἐκάστου τὸν λόγον ἀποδώσομεν ἡμεῖς, οὐδεμιᾶς ἐκτὸς ὅντα φιλοσοφίας. Διομήδης γὰρ Ἀθηνᾶν ἔχων σύμμαχον, τουτέστι τὴν φρόνησιν, ἔτρωσεν Ἀφροδίτην, ἦτοι τὴν ἀφροσύνην, οὐ

2. γενναιὸν — ἀνατίθησον] Ultimum hoc est scholion folii 67 b numero notatum ‛: proximum est ad v. 356 numero notatum ‛, a quo incipit folium 70 a: nam exciderunt folia manus primae 68 et 69, versus complexa 259—355, quos supplevit manus recentior, omissis quorum copia non fuerat scholiis manus primae, quibus

substituta sunt recentiora pauca et longiora quaedam ad v. 272 ex Suida s. v. Φάβος et ad v. 320 ex Diogenio Laertio 7, 94 et ex Suida excerpta, vol. I p. 18 ed. Kust. Ἀγαθὸν — p. 20 φέρε εἰπεῖν et p. 17 Ἀγαθὸν δαίμονος—φιλοσοφίας.

21. πολλάκις (πολλάπερ B.)] Apud Heraclitum c. 30 est πολλὴ—σκηνοβατεῖται.

μὰ Δία θεάν. τινα, τὴν δὲ τῶν μαχομένων βαρβάρων ἀλογιστίαν. αὐτὸς μὲν γὰρ ἄτε διὰ πάσης ἐληλυθὼς μαθήσεως, καὶ τοῦτο μὲν ἐν Θῆβαις, τοῦτο δ' ἐν Ἰλίῳ δεκαετῇ χρόνον τοῦ μάχεσθαι προϊστάμενος ἐμφρόνως, εὐμαρῶς διώκει τοὺς βαρβάρους· οἱ δ' ἀναίσθητοι καὶ λογισμῷ ὀλίγα κοινωνοῦντες ὑπ' αὐτοῦ διώκονται, καθάπερ ὅτες 5 πολιτάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ. πολλῶν οὖν φυευομένων, ἀλληγορικῶς "Ομηρος τὴν βαρβαρικὴν ἀφροσύνην τετράσθαι φησιν ὑπὸ Διομῆδους. ὁμοίως δὲ ὁ "Αρης οὐδέν ἐστιν ἄλλο πλὴν ὁ πόλεμος, παρὰ τὴν ἀρὴν ἀνομασμένος, ὡπερ ἐστὶν ἡ βλάβη. γένοιτο δ' ἀν ἥμιν τοῦτο σαφὲς ἐκ τοῦ λέγειν αὐτὸν "μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσ- 10 αλλον" (831). ἐπιθέτοις γὰρ ἀρμόζουσι πολέμῳ κέχρηται μᾶλλον ἡ θεῷ. μανίας γάρ εἰσι πλήρεις ἀπαντεῖσι μαχόμενοι, πρὸς τὸν κατ' ἄλληλων φόνον ἐνθουσιαστικῶς ζέσαντες. καὶ τὸ ἀλλοπρόσαλλον ἔτερωθι που διὰ πλειόνων ἔξηγεῖται, λέγων "ξυνὸς Ἔνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα" (Π. 18, 309). νεμεσηταὶ γὰρ αἱ πολέμων ἐπὶ 15 ἀμφότερα ῥοπαὶ, καὶ τὸ νικηθὲν οὐδὲ προσαντῆσαν αἰφνιδίως πολλάκις ἐκράτησεν, ὥστε τῆς ἐν ταῖς μάχαις ἀμφιβολίας ἄλλοτε πρὸς ἄλλους μεταφοιτώσης ἐτύμως κακὸν ἀλλοπρόσαλλον εἴρηκε τὸν πόλεμον. ἐτρώθη δὲ ὑπὸ Διομῆδους "Αρης οὐ κατ' ἄλλο τι μέρος, ἀλλὰ νείατον ἐς κενεῶνα σφόδρα πιθανῶς· ἐπὶ γὰρ τὰ κενὰ τῆς μὴ 20 πάνυ φρουρουμένης τῶν ἀντιπάλων τάξεως παρεισελθὼν εὐμαρῶς ἐτρέψατο τοὺς βαρβάρους. καὶ μὴν χάλκεον λέγει τὸν "Αρην, τὰς τῶν μαχομένων πανοπλίας ὑποσημαίνων" σπάνιος γὰρ ἦν ὁ σιδηρος ἐν τῷ πάλαι χρόνῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἐσκέποντο χαλκῷ. διὰ τοῦτο φησιν "ὅσσε ἄμεργεν αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάνων θωρήκων τε 25 νεοσμήκτων" (Π. 13, 340). ἀναβοϊδὲ τρωθεὶς "ὅσσον τ' ἐννεάχιλος ἐπίαχον ἡ δεκάχιλοι" (860). καὶ τοῦτο δὲ τεκμήριον πολλῶν διώκομένων ἐν τῷ πολέμῳ πολεμίων οὐ γὰρ ἀν εἰς θεὸς ἀνεβόησε τοσοῦτον, ἀλλ' ἡ φεύγουσα μυρίανδρος, ὡς οἴμαι, τῶν βαρβάρων φάλαγξ, ὥστ' ἐναργέσι τεκμηρίοις καὶ διὰ τῶν κατὰ μέρος ἐδεί- 30 ξαμεν οὐκ "Αρην τὸν τετρωμένον ὑπὸ Διομῆδους, ἀλλὰ τὸν πόλεμον. αὗται δὲ αἱ παρεκβάσεις τῶν προτέρων ἀλληγορῶν, δι' ὧν καὶ τεχνικωτέραν ἔχουσιν ἐμπειρίαν, ἐν οἷς φησὶ "τλῆ μὲν "Αρης, ὅτε μιν

25. ἄμεργεν] Recte ἄμερδεν αρ. Heracl. Heraclitum c. 31.

31. οὐκ "Αρην τὸν] οὐ τὸν "Αρην τὸν πόλεμον] τοὺς πολεμίους Meh-legus.

"Οτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, παιδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ" (385). γενικοὶ γὰρ οὗτοι καὶ κατ' ἀλκὴν ἰσχυροὶ νεανίαι γεγονότες, ἐπειδὴ πολέμων καὶ ταραχῶν μεστὸν ὥδεσαν τὸν βίον, οὐδεμιᾶς εἰρηνικῆς ἀναπταύσεως μέσης τοὺς παρ' ἔκαστα κάμυοντας ἀνιείσης, ἴδιοις ὄπλοις ἐκστρατευσάμενοι τὴν ἐπικοπήν τοῦτον ἀηδίᾳ⁵ ἀνέστειλαν. ἄχρι μὲν οὖν τρισκαΐδεκα ὁ οἶκος μητῶν αὐτῶν ἀκλητῆς καὶ ἀστασίαστος ἐν ὅμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ διεστρατήγει, μητριὰ δὲ παρεισπεσοῦσα φιλόνεικος, οἰκίας νόσος, ἀνέτρεψε πάντα καὶ διέφθειρε τὴν πρώτην εὐστάθειαν. ἐκ δευτέρας δὲ πάλιν ὄμοιας ταραχῆς ἀναφθείσης, ἔδοξεν ὁ Ἄρης ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου λυθῆναι, τουτέστι¹⁰ ὁ πόλεμος. Ἡρακλέα δὲ νομιστέον σύκ ἀπὸ σωματικῆς δυνάμεως ἀναχθέντα τοσοῦτον ἰσχῦσαι τοῖς τότε χρόνοις, ἀλλ' ἀπὸ ἔμφρων καὶ σοφίας οὐρανίου μύστης γεγονὼς, ὡσπερεὶ κατὰ Βαθείας ἀχλύος ἐπιδεδικυῖαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καθάπερ ὁμολογοῦσιν οἱ φιλέσοφοι καὶ Στωϊκῶν οἱ δοκιμώτεροι. περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ἄθλων,¹⁵ ὅπόσοις τῆς παρ' Ομῆρον μηνύμης ὑστεροῦσι, τί δεῖ παρὰ καιρὸν ἐκμηκύνειν φιλοτεχνιῶντας; ὅτι κάπρον μὲν εἴλε τὴν ἐπικοπήν τοῦτον ἀνθρώποις ἀκολασίαν, λέοντα δὲ τὴν ἀκρίτως ὄρμῶσαν ἐφ' ἂ μὴ δεῖ φορὰν, κατ' αὐτὸν δὲ θυμοὺς ἀλόγους πεδήσας, τὸν ὑβριστὴν ταῦρον ἐνομίσθη δεδεκέναι. δειλίαν γε μὴν ἐφυγαδέουσεν ἐκ τοῦ βίου τὴν²⁰ κεραυνίαν ἔλαφον. καὶ τις ἀπρεπῶς ὄνομαζόμενος ἄθλος αὐτῷ Αὐγέους κόπρος ἐκμεμόχθηται, διακαθήραντος αὐτοῦ τὴν ἐπιτρέχουσαν ἀνθρώποις ἀσέλγειαν. ὅρνεις δὲ τὰς ὑπηρέμους ἐλπίδας, αἱ βόσκουσι τὸν βίον ήμῶν, ἀπεσκέδασε δὲ καὶ τὸν πολύχον κόπρον. καὶ τὴν πολυκέφαλον²⁵ "Τύραννον, τὴν ἡδονὴν, ἥτις ὅταν ἐκκοπῇ πάλιν ἄρχεται βλαστάνειν, ὥσπερ διὰ πυρός τινος τῆς παραινέσεως ἔξεκαυσεν. αὐτός γε μὴν ὁ τρικέφαλος δειχθεὶς ἡλίῳ Κέρβερος εἰκότως ἀν τὴν τριμερῆ φιλοσοφίαν ὑπαινίττοιτο· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς λογικὸν, τὸ δὲ ἡθικὸν, τὸ δὲ φυσικὸν ὄνομαζεται, ταῦτα δ' ὥσπερ ἀφ' ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυκότα τριγῇ κατὰ κεφαλὴν μερίζεται. περὶ μὲν δὴ τῶν ἄλλων ἄθλων,³⁰ ὥσπερ εἴπον, ἐν συντόμῳ δεδήλωται· τετρωμένην δ' Ομηρος ὑπεστήσατο τὴν Ἡραν, τοῦτο ἀκριβῶς παραστῆσαι βουλόμενος, ὅτι τὸν θολερὸν ἄέρα καὶ πρὸ τῆς ἐκάστου διανοίας ὑπαχλύοντα πρῶτος

21. κεραυνίαν] Κερυνείαν Munck. v. Mehlert. p. 68.
ad Hygin. p. 72.

21-25. In his nonnulla turbata: 23. ὅρνεις] ὅρνες
ὑπηρέμους Hemsterh.] συνταρέμους

“Ηρακλῆς θείῳ χρησάμενος λόγῳ διήρθρωσε, τὴν ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων ἀμαβίαν πολλαῖς νουθεσίαις κατατρώσας, ὅθεν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν ἀφίησι τὰ τόξα. τὰ δὲ λοιπὰ ζῆτει ἔμπροσθεν εἰς τὸ “τλῆ δ” “Ηρη” (Π. 5, 392). ὡσδ’ αἱ Ἡρακλέους χεῖρες ἀγνεύοντις παντὸς Ὄλυμπίου μύσους. ἀρχηγὸς δὲ πάσης σοφίας γενόμενος 5 “Ομηρος ἀλληγορικῶς παρέδωκε τοῖς μετ’ αὐτὸν ἀρύστασθαι πάνθ’ ὅστα πρῶτος παρεφιλοσόφησεν.

341. *οὐ γάρ] ἄλογος ὁ συλλογισμός. οὐ γὰρ διότι σῖτον καὶ οἶνον οὐ προσφέρονται, διὰ τοῦτο εἰσιν ἀναίμονες καὶ ἀθάνατοι πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα ζῷα οὐ προσφέρεται ταῦτα. λύεται δὲ ἐκ τῆς 10 λέξεως· ὑπακοῦσαι γὰρ δεῖ τῷ “οὐ σῖτον ἔδουσιν,” ἀλλ’ ἀμβροσίαν, τῷ δὲ “οὐ πίνουσιν οἶνον,” ἄλλὰ νέκταρ.

*οὐ διὰ τὸ μὴ ἄρτον αὐτοὺς ἐσθίειν μήτε οἶνον πίνειν θεοὶ ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀθανάτους εἶναι τῶν τοιούτων τροφῶν ἀπέχονται. τὸ δὲ ἀναίμονες ἀντὶ τοῦ ἀνευ αἷματος, ἐπεὶ οὐ τρέφονται. ἀθάνατοι 15 δὲ, ὅτι ἀναίμονες· ὁ γὰρ θάνατος ψύξει τοῦ θερμοῦ γίνεται.

342. τὸ τοῦνεκα ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. τουτέστι διὰ τοῦτο εἰσιν ἀναίμονες καὶ ἀθάνατοι καλέονται, διότι οὔτε σῖτον ἔδουσ’ οὔτε οἶνον πίνουσι.

348. *δημοτῆτος] παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ δηγοῦσθαι πολλοὺς, ὃ ἐστιν ἀφανίζεσθαι.

20

356. ἐκέκλιτο] ἐκέκλιτο ἀπὸ τοῦ κλίνω, ὡς τὸ “σάκε’ ὥμοισι κλίναστες” (Π. 11, 592) καὶ “στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ” (Π. 11, 371).

357. διαστολὴ εἰς τὸ ἐριποῦσα, καὶ τὸ ἔξῆς κασιγνήτοιο φίλοιο. οἴκειον δὲ καὶ τὸ γγύξ τῇ ἀνάλκιδι, ὡς τὸ “ἡ δὲ ἐν γούνασι πίπτε 25 Διώνης” (370).

358. πολλὰ λισσομένη] οὐκ εὖ φασὶ προσκεῖσθαι τινες τὸ πολλά· καὶ γὰρ ἐραστής ἐστι καὶ ἀδελφὸς, καὶ τοῖς αὐτοῖς βοηθεῖ. ῥήτεον δὲ ὅτι τὸ γυναικεῖον καὶ ἀσθενὲς ἐμφαίνει ἡ πολλὴ δέσσις καὶ τὸ γονυπετεῖν.

30

371. βιωτικὰ ταῦτα, καὶ τὸ τοὺς προβεβηκότας τῶν παιδῶν ὡς μικροὺς ὑπὸ τῶν γονέων θωπεύεσθαι. διὰ δὲ τὸ τρυφερὸν τῆς δαιμονος πίπτεν εἴπεν, ἅμα καὶ τὴν ἐκ τοῦ τραύματος παρειμένην ἐμφῆναι θέλων.

6. ἀρύστασθαι Vill.] ἀρρύστασθαι

13. *αὐτὸν] αὐτὸν

16. *ψύξει] ψύχει

373. *τοῦτο καὶ κατ' ἐρέτησιν καὶ κατ' ἀγωνίστησιν καὶ κατὰ
θαυμασμόν.

374. μαφιδίως] Ἰδιον γοκέσιν ἀλικοῦσι παισὶν ὑπερασπίζειν. τὸ δὲ
ἐνωπῆ̄ ξῆται ἐν ὅψει ἀδικοῦσσα. *τινὲς δὲ γράφουσιν ἐνιπῆ̄.

376. ὑπέρθυμος] ἀλόγιστος καὶ μεστὸς θυμοῦ. 5

377. σὺνεκ' ἔγῳ φίλον νίσσιν] ηὔξησε τὸ θράσος Διομήδους, εὐλο-
γον ἔχουσα τὴν αἰτίαν.

380. ἀλλ' ἥδη Δασαοῖ] ὡς Τρωοὶ βοηθοῦσα κοινοποιεῖται τὸ
πταισμα, καὶ ἵνα μὴ δοκῇ μόνῃ ἀδικεῖσθαι.

384. ἐξ ἀνδρῶν] τινὲς συνάπτουσιν, ἵνα δὲ δι' ἀνδρῶν ἀλλήλους ιο-
κακοποιοῦντες.

385. Ἀδώνιδος τοῦ Κινύρου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτη, καὶ τὸν φθόνον
ὑφορωμένη, παρέθετο τοῖς περὶ Ὁτον καὶ Ἐφιάλτην, οἱ θέσεις μὲν
ἥσαν Ἀλωέως, φύσει δὲ Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας. τοῦτον θηρολε-
τοῦντα ἐν τῷ Λιβάνῳ τῆς Ἀραβίας ἀναμειπεῖ Ἄρτη. οἱ δὲ ὄργισθέντες 15
ἐπὶ τρισκαΐδεκα μῆνας ἀποκλείσαστες τὸν Ἀρέα εἰχον ἐν εἰρκτῇ. ἡ
δὲ τούτων μητριὰ Ἡερίθαια, ἡ Εύρυμάχου τοῦ Ἐρμοῦ, ἀπήγγελ-
λεν Ἐρμῆ. ὁ δὲ καὶ τάντη χαριζόμενος καὶ τῇ Ἡρᾳ κλέπτει τὸν
Ἀρέα. ὁ δὲ φυγὼν εἰς Νάξον ἦκε, καὶ κατέκρυψεν ἑαυτὸν εἰς τὴν
σιδηροβρύστιν λεγομένην πέτραν. ἐκεῖνοι δὲ ἐρασθέντες τῶν Ἡρας 20
καὶ Ἀρτέμιδος γάμων ἀλλήλους ἐν κυνηγεσίοις ἀπέκτειναν· κατὰ
πρόνοιαν γὰρ Ἀρτέμιδος ἔλαφος διὰ μέσων διῆλθεν αὐτῶν, καθ' ἣς
ρίψαντες ἀμφότεροι διεχρήσαντο ἀλλήλους. ἐπίτηδες δὲ μύθους
συλλέξας ὁ ποιητὴς Διώνη περιτίθησι, δι' ὃν Διομήδης ἀπαλλά-
τεται τοῦ τῆς βλασφημίας ἀντικοίνου, ὡς οὐ καιναῖς, ἀλλὰ παλαιαῖς 25
πιθήσας παραδόσεσιν. οὐδὲν δὲ ἄτοπον τοὺς Ποσειδῶνος δῆσαι
Ἀρέα.

*οὗτοι βέλτιον φιλοσοφεῖν διὰ τῆσδε τῆς ράψῳδίας, ὡς καὶ δι'
ὅλης τῆς παιήσεως. Ἄρην ὀνομάζει τὸν θυμὸν, Ὁτον δὲ καὶ Ἐφιάλ-
την τοὺς ἐν παιδείᾳ λόγους. τούτων γὰρ ὁ μέν τις ἐκ μαθήσεως καὶ 30
διδασκαλίας κινεῖται, ὁ δὲ ἔτερός ἐστιν ἐνδιάθετος καὶ ἐκ φύσεως
παραπεμπόμενος τοῖς ἀνθρώποις. τὸν μὲν οὖν διὰ τῆς μαθήσεως
διδασκόμενον λόγουν Ὁτον προσηγόρευσεν, ὅτι διὰ τῶν ἄτων αὐτὸν
καὶ τῆς ἀκοῆς ἐκμαθάνομεν παιδεύομενοι· τὸν δὲ ἐνδιάθετον καὶ ἐκ
φύσεως παραπεμπόμενον τοῖς ἀνθρώποις Ἐφιάλτην ὀνόμασεν, οἷον 35
τὸν αὐτομάτως ἐφαλλόμενον, τουτέστιν ἐμβαλλόμενον, ταῖς ἀκοαῖς.

ἴπο τούτων δ' ἀμφοτέρων φησὶ δεθῆναι τὸν "Αρη, τουτέστι τὸν θυμὸν, καὶ ἐπὶ πολὺ βασανισθῆναι, ἐπειδὴ οἱ ἐν παιδείᾳ λόγοι ἐκπαιδεύουσι καὶ διδάσκουσι τοὺς ἀνθρώπους κατέχειν μὲν τὴν ὄργην καὶ ἐπιθυμίαν, ἥκιστα δὲ θυμῷ χρῆσθαι· ὅπερ φησὶν "Ομηρος κατέχεσθαι θυμὸν μὲν ἐπὶ τῶν λόγων τούτων, ἐπεὶ πάντοτε οἱ τῆς παιδείας λόγοι 5 ἐκπαιδεύουσι καὶ διδάσκουσι τοὺς ἀνθρώπους μετὰ γνώμης ἀπαντα πράττειν καὶ μὴ πολλῇ ὄργῃ χρωμένους κατὰ τῶν φίλων ἀνήκεστόν τι πράττειν, ἐκδιδάσκουσι δὲ καὶ διὰ τρόπου δεῖ γονέων ἐπιμελεῖσθαι καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν κήδεσθαι καὶ τῶν ἄλλων πάντων. αὖθις δὲ λυθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ἐρμοῦ, Ἡερίβοιας τοῦτο μηνυούσης, Ἐρμῆν 10 πάλιν ὄνομάζων τὸν λόγον, ὅτι ἔρμην γίνεται πάντων ὁ λόγος, Ἡερίβοιαν δὲ ὄνομάζων τὴν στάσιν παρὰ τὸ μεγίστη φωνῇ χρῆσθαι τὰ στασιάζοντα πλήθη ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐπειδὴ πολλάκις ὁ λόγος ἔξουσίαν διδωσι τῷ θυμῷ χρῆσθαι τῇ οἰκείᾳ ρώμῃ, ὅταν ὑπὲρ πατρίδος δέη καὶ ὑπὲρ παιδῶν καὶ γονέων καὶ κτημάτων καὶ πολιτείας πρὸς 15 πολεμίους ἀγωνίζεσθαι. τότε γὰρ ὁ λόγος οὐκέτι κατέχει τὸν θυμὸν, οὐδὲ εἰργει χρῆσθαι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, ἀλλὰ τούναντίον αὐτὸς καὶ παρακελεύεται καὶ προτρέπει χρῆσθαι κατὰ τῶν οἰκείων, μᾶλλον δὲ τῶν ἔχθιστων, ἵνα μὴ ὑπὸ πολεμίων ληφθέντες κακῶς πάθωσιν.

388. ἀπόλοιτο] ἡ ὑπερβολικῶς εἶπεν, ἡ ἀντὶ τοῦ ἀφανῆς ἐγένετο, 20 ὃσκερ φαμὲν "ἀπόλωλεν ὁ παῖς."

392. φιλόσοφος Ἡρακλῆς καὶ σοφίας οὐρανίου μύστης, ὃς ὃσκερ εἰς τὰ βάθη εἰσδεδυκυῖαν ἀχλύος τὴν φιλοσοφίαν ἐφότισε. τὸν θολερὸν τοίνυν ἀέρα καὶ πρὸς τὴν ἑκάστου διάνοιαν ἐπαχλύνοντα πρῶτος Ἡρακλῆς θείῳ διήρθρωσε λόγῳ, τὴν ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων 25 ἀνοιαν πολλαῖς νοοθεσίαις κατατρώσας. οὗθεν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν ἀφίησι τὰ βέλη· πᾶς γὰρ φιλόσοφος ἐν ἐπιγείῳ σώματι πτηνὸν ὃσκερ τι βέλος τὸν νῦν εἰς τὰ μετέωρα διαπέμπεται. διὰ δὲ τοῦ τριγώνου βέλους ἡ τριμερῆς ἡμῖν φιλοσοφία δεδήλωται. μετὰ δὲ "Ἡραν τοξεύει "Αἰδην· οὐδεὶς γὰρ ἄβατος φιλοσοφίᾳ χῶρος, ἀλλὰ 30 μετὰ τὸν οὐρανὸν ἐξήτηκε τὴν κατωτάτων φύσιν. διὸ καὶ ἀνεληλυθέναι τὸν "Αἰδην φησὶ, μόνον οὐχὶ συνάπτων ἀμφο τὰς γνώσεις· καὶ τὸν ἀλαμπῆ γὰρ πᾶσιν ἀνθρώπους τόπου ὁ τῆς φιλοσοφίας δῖστὸς

19. πάθωσιν] * πάθωμεν

multa cum diversitate scripturae.

22. Scholion manus primae, ex-
cerptum ex Heracl. c. 34 p. 69,

Conf. p. 247, 1.

διευκρίνησεν. ἡ δὲ ἴστορία ὅτι ἐν τῇ πρὸς Πυλίους μάχῃ αὐτὴν ἔτρωσεν οἱ δέ φασιν ὅτι, διότι νήπιον ὅντα οὐκ εἶσεν αὐτὸν σκάσαι τὸν ἴδιον μαζὸν, ἔτρωσεν αὐτήν. διὰ μειζόνων δὲ προσώπων παραμυθεῖται Ἀφροδίτην.

395. τλῆ δ' Ἀΐδης] φασὶν Ἡρακλέα, ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πλούτῳ 5 νος ἀνευ ἀσπίδος καὶ σιδῆρου χειρώσασθαι τὸν Κέρθερον, τῇ μὲν δορῷ χρήσασθαι ἀντὶ ἀσπίδος, ταῖς δὲ λιθίναις ἀκίσιν ἀντὶ τῶν βελῶν· μετὰ δὲ τὴν νίκην πάλιν ἐκατιουμένου τοῦ θεοῦ τὸν Ἡρακλέα ὁργισθέντα τοξεῦσαι αὐτόν.

401. τῷ ἐπὶ] πρὸς τὸ πεῖσαι τὴν θυγατέρα ἐναργῶς περὶ τοῦ 10 πλήγματος διαλέγεται. οὐκ ἀναστρεψτέον δὲ τὴν πρόθεσιν· τῷ γὰρ ἔξης συντέτακται.

402. ἡκέσατ'] ηὗξησε τὴν ἰατρικὴν, εἴ γε καὶ θεοὶ δέονται αὐτῆς. παραμυθεῖται δὲ τὴν παιδία ὡς οὐδὲν ἐκ τῆς πληγῆς πεισομένην. Παιάνονα δὲ οὐ τὸν Ἀπόλλωνα λέγει. 15

404. τοξοισιν] οὐδέποτε οἶδεν ὁ ποιητὴς Ἡρακλέα ῥιπάλῳ χρώμενον.

405. σοὶ δ' ἐπὶ] οὐκ ἀναστρεψτέον τὴν πρόθεσιν· πρὸς γὰρ τὸ ἀνῆκε συντέτακται. οὐχ ὑπὸ θητοῦ δὲ τέτρωται, ἀλλ' ὑπὸ θεοῦ ἴστοίμου· καὶ ὁ ὑπηρετήσας δὲ οὐκ ἀβλαβής ἐκφέρεται. 20

406. νήπιος] ἥδη τὸ τῆς ἔξαλλαγῆς. ὁ δὲ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

407. μάλ' οὐ δηναίδος] οὐ μάλα δηναίδος καὶ χρόνιος. εἰς εὔσέβειαν δὲ ἡμᾶς διὰ τούτων παρακαλεῖ.

408. οὐδέ τι μιν] σεμνύνει τὴν παιδοποιίαν, τοὺς ἀσεβοῦντας κολάζεσθαι λέγων ἀτεκνίᾳ. εἰ δὲ λέγοις, καὶ μὴν “τέτρατον ἵμαρ 25 ἔην ὅτ’ ἐν Ἀργεί” (Od. 3, 180), ἵσθι ὡς οἱ ἑταῖροι ὑπέστρεψαν, οὐ Διομῆδης. λαθάνει δὲ τὸ τακεινὸν τῆς λέξεως παρεγεθὲν καὶ διὰ τὸ λέγον καὶ διὰ τὸ ἀκοῦον πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔξ ἄρσενος λέγεται, οὐχ ἥρως, οὐ θεοῦ, ἀλλ' ὑπὸ θεᾶς καὶ μητρὸς ἐναγκαλισαμένης τὴν παιδία. 30

412. μὴ δὴν Αἴγιάλεια] φασὶν Αἴγιάλειαν τὴν μίαν τῶν Ἀδρηστίδων, τὴν νεωτέραν, γυναῖκα Διομῆδους οὖσαν, σφόδρα αὐτὸν ἐπιποθεῖν καὶ ἀπολοφύρεσθαι τὰς νύκτας. ὑστερον δὲ κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης

4. *Ἀφροδίτην] ἀφροδίτη

νεωτέραν γυναῖκα, Διομῆδους οὖσαν]

28. *τὸ λέγον] τὸν λόγον

* τὴν νεωτέραν τὸν Ἀδρηστίδων, γυ-

31. τὴν μίαν τῶν Ἀδρηστίδων, τὴν

νάκα Διομῆδους (οπίσσιο οὖσαν)

πάση τῇ τῶν Ἀργείων νεολαίᾳ συγκωμάσαι αὐτὴν, ἔσχατον δὲ καὶ Κομῆτη τῷ Σθενέλου, δις ἦν ὑπὸ Διομήδους πιστευθεὶς τὰ κατ' οἶκον. ἥκονται δὲ αὐτὸν μέλλων ἀνελεῖν ἐφείσατο διὰ τὸ καταφυγεῖν εἰς τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμόν ὅθεν αὐτὸν φυγόντα φασὶν ἥκειν εἰς Ἰβηρίαν, κάκεῖ, ως μὲν τινες, δολοφονηθῆναι ὑπὸ Δαύνου τοῦ βασιλέως, ως δέ 5 τινες, ἀπολέσθαι ὑπὸ Ἰουνίου τοῦ Δαύνου παιδὸς ἐν κυνηγεσίοις· ὅθεν, ως φασιν, αὐτὸν μὲν ἀπεθέωσεν Ἀθηνᾶ, τοὺς δὲ ἑταίρους εἰς ἐρωδιοὺς μετέβαλεν. τὸ δὲ δήν ἄμεινον εἶναι χρονικὸν ἐπίρρημα, ἵνα τῇ τὸ ἔξῆς οὖτῳ, φραζέσθω μή πώς τις αὐτῷ ἄμεινων σεϊο μάχηται, καὶ μὴ δῆλη, ὅτι εἴστιν ἐπὶ πολὺ, μείνη αὐτὸν ἡ γυνὴ θρηνοῦσα.

10

Βουλευέσθω μή πως ἡ Αἰγιάλεια ποθοῦσα αὐτὸν, ἀκούσασα δὲ τὴν αὐτοῦ ἀπώλειαν, θρηνοῦσα ἐκ τοῦ ὕπνου τοὺς οἰκείους ἀνεγείρη. οὐκ οὐδὲ δὲ ὁ ποιητὴς τὸν τοῦ Κομῆτου πόθον.

414. τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν] εἰρωνεία ἐστί· τὸν φρόνημα ἔχοντα ὅτι ἄριστος ἐστιν. ἡ ως αὐτὴ λέξις θρηνοῦσα. ἡ καὶ πρὸς παραμυθίαν τῆς Ἀφροδίτης λέγει, ὅτι ὁ τρώσας αὐτὴν ἄριστος τῶν ἄλλων ἐστὶν, ἀλλ' οὐκ οὐδαμινός.

416. ἀτ' ἰχῷ] Ἀττικόν ἐστι κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ῥ καὶ ᾱ, ἡ κατὰ συναίρεσιν, ἰχῷρα ἰχῷ. ἡ δὲ ἀπό πρὸς τὸ ὄμοργυν τάττεται, ἡ πρὸς τὸ χειρός.

20

417. ἄλθετο χείρ] ἔδειξεν ἐπὶ ποίῳ τραύματι ἥσχαλλεν Ἀφροδίτη, ὅπου οὐκ ἔδέησεν ἰατροῦ. καὶ ὅτι τὸ λάλον ἔνδείκνυται τῶν γυναικῶν, πῶς τε τὰ δοκοῦντα μικρὰ μεγάλα διὰ τὸ λάλοι εἶναι ποιοῦσιν. ἄλθετο δὲ τὸ ὑγιοῦτο, ἐκ τοῦ ἄλθω τὸ αἷξω τὰ γὰρ ὑγιῆ καὶ αἷξεται.

25

419. κερτομίοις] ἐτεί ἐκερτόμησεν αὐτὰς ὁ Ζεύς “δοιαὶ μὲν Μενελάου” (Il. 4, 7), τρωθείσης Ἀφροδίτης ἀντικερτομοῦσι τὸν Δία. τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς συνεὶς ἐμειδίασεν. ἅμα δὲ τὴν κατὰ Διομήδους ὄργην μαλάσσουσιν, ἡ μέλλουσι κατηγορεῖσθαι, ταῦτα προδιασύρουσσαι.

30

420. εὗ τὸ τῇ Ἀθηνᾶ τὴν τῆς εἰρωνείας προκαταρχὴν ἐπιθεῖναι· ἡ γὰρ Ἡρα μεῖζονός ἐστιν ἀξιώματος.

2. Κομῆτη τῷ Σθενέλου] Σθενέλφ
τῷ Κομῆτου. Ex Tzetza ad Lycophr.
610 et Eustathio p. 566, 3 cor-
texit Schneidewinus in Philologo

vol. I p. 151.
4. Ἰβηρίαν] * Καλαυρίαν
27. * Μενελάου] μενελάφ
31. ἐπιθεῖναι] * περιθεῖναι

422. Ἡ μάλα δή τινα Κύπρις] ὡς προκαταρχούσης τῆς εἰς Ἐλένην ἀδικίας. διὰ δὲ τοῦ καταμύξατο λεληθότως ἀπολογεῖται.

*τὸ ἀγνεῖσα ἀντὶ τοῦ ἀναπείθουσα.

*τὸ ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, δούκην ἐνόησαν οἱ πρὸ ἡμῶν τί σημαίνει. συμπλασθέντες γὰρ τῷ Ἡσιόδῳ ἔδεξαν ὅτι Κύπρις λέγεται, 5 ὡς φησιν Ἡσίοδος, Κυπρογένεια, διὸ γεννᾶται ἐν τῷ περικλύστῳ, ἐν Κύπρῳ (Th. 199), ὥσπερ καὶ τὴν φιλομειδῆ, ὅτι μηδέων ἔξεφαάνθη. "Ομηρος δ' οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ τὴν μειδιάματα φιλοῦσαν, οἷον ἴλαρὰν, διὰ τὴν ἐγκειμένην αὐτῇ δύναμιν ἀπὸ τῆς συνουσίας. ὥσπερ οὖν τὸ πῦρ Ἡφαιστον λέγει ἐμωνύμως τῷ εὑρόντε, 10 οὕτω καὶ Ἀφροδίτην ποτὲ τὴν ἀνδρὸς πρὸς γυναικα συνουσίαν, ἥνικα ἀν περὶ τῶν μηηστήρων λέγῃ "καὶ ἐκλελάθοντ' Ἀφροδίτης, ἦν ἄρ' ὑπὸ μηηστήρων ἔχον, μίσγοντο δὲ λάθρη" (Od. 22, 444). τὸ οὖν ἐπίθετον τὸ διὰ τοῦ Κύπρις σημαινόμενον ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὴν δυνάμεως Ὁμήρῳ παρείληπται. ἔστι γοῦν κατὰ συγκοτὴν εἰρημένον 15 κυύπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα· ἵδιον γὰρ Ἀφροδίτης τοῦτο· οὐ γὰρ ἄλλως γυναικες κυτσκουσιν χωρὶς τῆς Ἀφροδισιακῆς συνουσίας. τὸ δὲ πλανῆσαν τὸν Ἡσίδον καὶ τοὺς ἄλλους ἔστι τὸ ἐν τῇ Θ ράψιδίᾳ λεγόμενον "ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε, φιλομειδῆς Ἀφροδίτη, ἐς Πάφον ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις" (Od. 8, 362). οὐκ 20 εἴ τις δ' ἐν τινι τόπῳ τετίμηται, ἐκεῖθι καὶ γεγένηται καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἐπιθέτῳ κοσμεῖται. οὐδέποτε γοῦν Δῆλιος ὁ Ἀπόλλων παρ' Ὁμήρῳ οὐδὲ Πύθιος· καίτοι γε καὶ ἐκάτερον τῶν ιερῶν οἵδε, δι' ᾧ φησὶ ποτὲ μὲν "Δῆλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενόν γ' ἐνόσσα" (Od. 6, 162), ποτὲ δὲ "οὐδὲ 25 ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔέργει Φοίβου Ἀπόλλωνος Πυθοῦ ἔνι πετρηγέσσῃ" (Π. 9, 404). οὐδὲ ἐπεί φησιν "ἴκετο δ' εἰς Αἴγας, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν" (Od. 5, 381), Αἴγαιος ποτε εἴρηται ὁ Ποσειδῶν παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἡ Κυθέρεια δὲ καθ "Ομηρον οὐχ ὅτι "προσέκυρσε Κυθήροις" (Hesiod. Th. 198). οἵδε μὲν γὰρ τὰ 30 Κύθηρα, οὐκ ἀπὸ τούτου δὲ εἴρηται. Κυθέρεια δὲ ἡ κευθόμενον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πάσης τῆς ἐρωτικῆς φιλίας ἔξηρτημένον ἴμάντα, οἷον

I. *Ἐλένην] ἔλληνος

10. * τῷ εὑρόντε] εὑρῶν τί

12. * περὶ] παρὰ

λέγηι] λέγει

14. * διὰ τοῦ] * δι' αὐτοῦ

16. * πορίζουσα] πορίσκουσα

18. Θ] οπ.

19. * φιλομειδῆς] φιλομειδῆς

τὸν ἔρωτα, δὸν πᾶσι τοῖς θεοῖς ἐφίησι· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα παρέπεται. “ἔνθ’ ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ’ ὥμερος, ἐν δ’ ὀδαριστὺς, πάρ-φασις, ἥτ’ ἔκλεψε νόνι πύκα περ φρονεόντων” (Π. 14, 216). ἐπεὶ τοις καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνη παρὰ τοῖς εὖ λογιζομένοις ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἡ ἀπαλλάσσουσα τῷ ἴδιῳ μένει τοὺς ἐναντίους· οὐ γὰρ 5 πειθόμεθα τοῖς νεωτέροις, οἴ φασιν ἀπὸ Ἀλαλκομενίου τινὸς εἰρῆσθαι, οὐδὲ ὡς Ἐρατοσθένης παρήκουσεν Ὁμήρου εἰπόντος “Ἐρμείας ἀκά-κητα” (Π. 16, 185), ἦγουν ἀπὸ Ἀκακησίου ὅρους, ἀλλ’ ὁ μηδενὸς κακοῦ μεταδοτικός, ἐπεὶ καὶ δοτὴρ ἔάσων. πάντ’ οὖν ἀπὸ τῶν παρεπο-μένων τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ ἡ γλαυκῶπις οὐκ ἀπὸ τοῦ “ἥ τ’ ἄκρης ιο θῖνα Γλαυκώπιον ἵζει,” ἀλλ’ ἀπὸ τῆς περὶ τὴν πρόσοψιν τῶν ὄφθαλμῶν καταπλήξεως. καὶ τἄλλα δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐπιοῦσιν ἡμῖν πάρεστιν ὄραν οὐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὀνομασμένα, ἀπὸ δὲ τῶν ψυχικῶν ἐνεργειῶν, ἡ νὴ Δία συμβεβηκότων περὶ τὸ σῶμα, ὡς ἡ λευκώλευος “Ηρη καὶ ἀργυρόπεζα Θέτις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων καὶ ἀκερτεκόμης, 15 καὶ πάλιν ἀπὸ πράξεως, “Ἐκατος, Ἐκάτη, ἐκατηβελέτης, ἐκηβόλος· “Ἄρτεμις δὲ καὶ ἀγρυπότερα καὶ ἰοχέαρια καὶ πάντα τὰ παραπλήσια. καὶ γὰρ εἰ σπανίως Ἐλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα εἰρηκεν ἀπὸ Ἐλικῶνος, ὡς ὁ Ἀρίσταρχος βούλεται, ἐπεὶ ἡ Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος — οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ Ἐλίκης, ἐπεὶ φησιν “οἱ δέ τοι εἰς Ἐλίκην τε 20 καὶ Αἰγὰς δῷρ’ ἀνάγουσιν” (Π. 8, 203). Ἐλικήιον γὰρ ἀν εἴπε, συγχωροῦντος τοῦ μέτρου — δύναται δὲ Ἐλικώνιος λέγεσθαι διὰ τὸ ἔλικας καὶ περιφερεῖς εἶναι τὰς τῆς θαλάσσης δίνας. ἔτι δὲ εἴτερη ἡ Κύπρις ἀπὸ τῆς Κύπρου, πολλῷ μᾶλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ᾧ “Βαμός τε θυήεις” αὐτῆς (Od. 8, 363), Παφίη ἐλέγετο· ἀλλ’ 25 οὐδέποτε Παφίην εἴπε τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ὁμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι.

I. *θίνα] τινά. In scriptura corrupta consentiunt codices Etymologici M. p. 547, 3. In scholiis minoribus scriptum est ἡ τ’ ἄκρης θίνα γλαυκώπιον ἵζει. Est versus Callimachi, ut ostendit Naekius in Dissert. de Hecale c. 6 p. 58, quem in Thes. vol. 4 p. 368 sic correxī, ἡ τ’ ἄκρης πόλιος θίνα Γλαυκώπιον ἵζει. Schneiderus ad Callim. Fragm. p. 773 coniecit ἡ τ’ ἐπ’ ἄκρης πόλιος θίναις Γλαυκώπιον ἵζει, Hesychio confisus cuius in glossa

θινάι: ψάμμοι, ὑψηλοὶ τόποι, haud dubio θίνες corrigidum, ut dixi in Thes. vol. 4 p. 386, et poeta de viribus herbarum v. 3 qui ἐπὶ θινάις dixit. De Glaukopio Attico res incerta est, de quo dixerunt Wachsmuthius in libro de urbe Athenarum et novissime R. Schoellius in Ephem. Ienensibus a. 1875 no. 39 p. 686.

14. *ἡ νὴ Δία] ἵν’ ἡ διὰ *τὸ] om.

καὶ γὰρ εἴπερ γε σπανίως ἐπίθετα ἔξεμήροχε τοπικὰ, ἀλλ' ἐξ ἥρωϊκοῦ προσώπου κατὰ τὸ εἰκὸς αὐτὰ λέγει. Ἀχιλλεὺς γὰρ Θεοσαλὸς ὥν φησι “Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖς Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων” (Πλ. 16, 233), καὶ Ἐκάβῃ “ἀλλ' εὑχεο σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέῖ Κρονίωνι Ἰδαίῳ, ὃς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὄραται” (Πλ. 24, 290). εἰ 5 γὰρ ἡ Ἰδη τῆς Τροίας, οἰκείως ἡ Ἐκάβῃ ἔσχηκε παρονομάσαι τὸν Δία Ἰδαιόν. ὁ δὲ Ὅμηρος οὐκ ἀν εἴπει ἀπὸ τῆς Κύπρου τὸ ἐπίθετον, ἐξ ἴδιου προσώπου λέγων “ὅ δὲ Κύπριν ἐπφέχετο μηλέει χαλκῷ.”

425. πρὸς τὸ ἀσθενὲς τῆς πληρῆς. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ ἀραιήν ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενῆ δασύνει, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιβλαβῆ ψιλοῖ. τὸ δὲ το κατεμύξατο καταμύξατο φησι διὰ τοῦ ἀ.

428. οὗ τοι τέκνον ἐμόν] τὸ γνῶθι σαυτὸν ἐνταῦθα λέγει. οὐδὲν δέ φησιν· οὐδὲ γὰρ αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἔχουσαν διὰ τὴν ἀρπαγὴν Ἀλεξάνδρου, ἣν ταῖς αὐτῆς βουλαῖς ἐποιήσατο. διὸ οὐδὲ αὐτὴ φεύγεται ὡς ἡμαρτηκυῖα, ἀλλὰ μᾶλλον ἀσκεῖ σιωπήν. 15

429. ἔργα γάμοιο] τὰ περὶ τὸν ἔρωτά φησι καὶ τοὺς ἔργαζομένους τὸν γάμον.

432. Αἰνείᾳ δὲ ἐπόρουσε] οὐδὲν πράσσει, δεικνὺς ὡς οὐδὲ τὸ κατὰ Ἀφροδίτην αὐτοῦ ἦν.

443. ἀνεχάξετο τυτθὸν ὀπίσσω] ἐμφαίνει τὴν ἀφετὴν Διομῆδους 20 διὰ τοῦ τυτθὸν. ἐπὶ δὲ Πατρόκλου πολλὸν ὀπίσσω φησίν (Πλ. 16, 710). ὑπ' οὐδενὸς γὰρ θεοῦ βοηθεῖται, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα δεδοικέν.

446. οἱ οἵ τοις γένεσιν] καὶ Ἀθηνᾶς δὲ ἦν αὐτόθι ναός· “ηὸν Ἀθηναῖς γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ οἰκασται” (Πλ. 6, 88).

448. ἀκέοντο] θεοὶ γὰρ εἰς ἀνθρώπους πράσσειν πάντα πεφύκασιν. 25 κυδαινόν τε] λόγῳ παρεμιθοῦντο. ἀκολούθως δὲ τοῖς ἱατρικοῖς παραγγέλμασι τοὺς τραυματίας λόγῳ θεραπεύεις. ἄλλως τε καὶ Ἀφροδίτης ἦν νιὸς καὶ τῶν Τρώων ἄριστος μεθ' Ἐκτορα.

449. αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεῦξ· ἀργυρότοξος Ἀπόλλων] εἴδωλον μὲν ἀκούει πᾶν τὸ δημιούργημα τοῦ κόσμου, ὅπερ τύκος ὃν τοῦ ὄντως 30 ὄντος ὑπὸ πάντων μὲν τῶν ἐγκοσμίων θεῶν κοσμεῖται, προηγουμένως δὲ ὑπὸ ἥλιου, ὃς ἐστιν ἡγεμὼν παντὸς γενητοῦ τε καὶ δρατοῦ. οὐδὲν δὲ ἡττόν ἐστι τὸ Αἰνείου εἴδωλον νιὸν Ἀφροδίτης καὶ Τρώος, ὃ ἐστι

1. * τοπικά] τοῦ παιητοῦ

2. * προσώπου] om.

* λέγει] om.

6. * παρονομάσαι τὸν Δία Ἰδαιόν]

παρωνομασμένον τὸν Ἰδαιόν

21. * διὰ τοῦ] διὰ τὸ

τὸ ἐγχώριον κάλλος. πᾶν γὰρ ἐξ Ἀφροδίτης κάλλος ἔστι, περὶ δὲ αἱ ὑλικώτεραι τῶν ψυχῶν οὐκ ἀπαλλάσσονται προστριβόμεναι. εἴ-δωλον δὲ ποιεῖ, ἵνα φιλοτιμοτέρως μάχωνται Τρῶες, τὸ πτῶμα σῶσαι θέλοντες.

451. ἀμφὶ δὲ ἄρ' εἰδώλῳ] καὶ πῶς Διομήδης οὐ μηνύει τοῖς 5
Ἀχαιοῖς ὅτι εἰδώλον ἦν, τὴν ἀχλὺν ἀφηρημένος “οὐφρὲ εὖ γινώσκοι θεὸν ἥδε καὶ ἄνδρα;” ρήτεον δὲ ὅτι τὸ εἰδώλον ἀμφιστέρων τούτων ἔστερηται.

453. *Πορφυρίου. τὸ λαισῆα εἰ καὶ ἄλλοι ἄλλως ἀποδεδώκασιν, ἀλλ' ἐγώ φημι σάκη λέγειν κοῦφα ἥγουν ἐλαφρά (τοῦτο γὰρ δηλοῖ 10 τὸ πτερόεντα), λαισῆα δὲ εἰρῆσθαι τὰ ἐν τῇ λαιῃ βασταζόμενα μικρὰ ἀσπιδίσκια, ὡς ποτε ἔφη. “οὐδὲ ἀριστερὸν ὅμον ἔκαμψεν, ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον” (Il. 16, 106). πτερόεντα δὲ ὡς κοῦφα· “τῷ δὲ εὗτε πτερὰ γίνετο” (Il. 19, 386).

λαισῆα οἱ μὲν τοὺς ἐπιμήκεις θυρεούς, οἱ δὲ ἐκ τριχωδῶν δερμά- 15 των γεγονότα· οἱ δὲ καὶ λάσια εἶναι φασιν.

454. *Αρη] φυλάσσεται μὲν αὐτὸς τὴν πρὸς Ἀθηνᾶν ἔχθραν, πείθει δὲ τὸν ἀλλοπρόσαλλον.

461. Τρωὰς] ἀντὶ τοῦ Τρωϊκάς· καὶ δεῖ ὑποστίζειν εἰς τὸ στίχας. εἰ δὲ γράφει Τρῶας, ὑποστικτέον εἰς τὸν δέ, ἵν’ ἣ τὰς δὲ 20 στίχας, ὃτις τάξεις ὁ οὖλος “Αρης μεταβὰς τοὺς Τρῶας ὥτρυνεν” ἢ οὗτως τοὺς Τρῶας μετελθῶν ὁ “Αρης τὰς στίχας ὥτρυνεν.”

465. ἐς τί] τὸ ἐς ἀντὶ τοῦ ἔως, τὸ δὲ τί ἀντὶ τοῦ τίνος, ἵν’ ἣ ἔως τίνος· διὸ καὶ εἰς τὸ τί ἡ ὀξεῖα. καὶ ἔστι πρόθεσις ἀντὶ ἐπιρρήματος.

466. ἡ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης] ὅμοιόν ἔστι τῷ “ἡ μένετε Τρῶας” (Il. 4, 247).

467. κεῖται ἀπῆρ] οὐκ ἀγνοῶν τὰ περὶ αὐτοῦ τοῦτο λέγει, ἀλλὰ παρορμῶν. εὖ δὲ τὸ μὴ Ἀφροδίτης νῦν φάναι, ἀλλ' Ἀγχίσου, ἵνα δειχθῇ ὅτι συγγενής ἔστιν αὐτῶν ὁ ἀνηρημένος.

4. Post hoc scholion B a manu secunda apponit folio 71 b quae apud Suidam leguntur s. v. εἴδωλον (εἴδωλον—eis θεούς ἔπος) cum hac scripturae diversitate ab editione Kusteri, alθεροειδής· καὶ Βακχυλίδης] δεροειδής· ὡς καὶ Βακχυλίδης μα-

κρὸν] μικρὸν τῶν ὑφεστώτων] εἰ-
κάσματα addit τὸ προσκυνῆσαι]
τὸ om. Σοφοκλῆς] καὶ Σοφοκλῆς
hic et infra καὶ οἱ τοῦ Ἐφραὶμ]
οἱ om.

9. Πορφυρίου] om.

472. μένος οἴχεται] ἀνεδίπτο γὰρ τὴν μάχην, οὐ διὰ δειλίαν, ἀλλὰ τὴν ὄρκων σύγχυσιν, οὓς αὐτὸς ἐπεπρυτανεύκει.

473. φῆς] ὑπέλαβες· οὐ γὰρ ἀν "Εκτῷρ ἐφθέγξατό τι τοιοῦτον εἰς τοὺς συμμάχους. λαῶν δὲ λέγει τῶν τῆς πόλεως.

477. ἔνειμεν] οὗτος αἱ Ἀριστάρχου. τὸ ἀπλοῦν ἐστὶν εἰμέν· 5 πᾶν δὲ ρῆμα ὅξυνόμενον ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον.

479. τηλοῦ γὰρ Λυκίη] ὅμοια τοῖς Ἀχιλλέως "ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ οὐρεά τε σκιόεντα" (Il. 1, 156).

480. ἔνθ' ἄλοχόν τε] ὅτι τῶν φιλτάτων προῦκρινα τὴν σὴν φιλίαν, οὐχ ὡς ἀστυγείτονα δεδιώς, ἀλλ' οὐδὲ πόθῳ χρημάτων ἀλούς. 10

481. κτήματα πολλά] ἔχω, φησὶ, τὰ πρὸς ζωὴν, ὥστε μὴ μάτην ὑπὲρ ἄλλοτρίων κινδυνεύειν.

482. ἀλλὰ καὶ ὡς] ἀντικαραβαλῶν ἑκατέρους τοὺς λαλοῦντας, ὅψει πόσαι πρὸς αἰσχύνην ὄρωσιν οἱ λόγοι.

485. τύη δὲ ἔστηκας] ἀπὸ τοῦ σύ ἐστιν ἐν παραγωγῇ τύη. πῶς 15 δὲ ἀν αὐτὸς ἀμελῶν τοὺς ἄλλους πείσειε προκινδυνεύειν αὐτοῦ;

486. ὥρεσσι] ταῖς ὑμῶν. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ "ἄλοχοι δὲ ἄλλοισι μιγεῖεν" (Il. 3, 301). αὕξει δὲ τὸν γάμον. ὥρεσσι δὲ ἀπὸ τοῦ ὀρῖζειν κατὰ συγκοπήν καὶ "δάρων ἔνεκα σφετεράων" (Il. 9, 327). 20

487. * ἀψίσι] ψιλωτέον τὸ ἀψίσι.

ἀλόντε] ὑμεῖς καὶ αἱ γυναικες. ἀλλοτριοῦ δὲ τῶν κινδύνων ἔαυτὸν, ὡς περὶ τῶν ἐκείνοις συμφερόντων λαλῶν. ἡ δε τοῦ λίνου ὅμοιώσις οἰκεία, πελλῶν καὶ διαφόρων ἀνθράκων ὡς ἰχθύων περιληφθέντων.

490. σοὶ δὲ χρῆ] ὀνειδιστικῶς· ὃν ἔχρην καὶ τοὺς ἄλλους ὀτρύ- 25 νειν, ὑπὸ τῶν συμμάχων προτρέπεται.

492. * ἔχέμεν] ἐπιμελεῖσθαι, καὶ βαστάζειν καὶ ὑπομένειν τὸν πόλεμον καὶ μὴ ὑποχωρεῖν καὶ φεύγειν.

ἀποθέσθαι ἐνιπήν] τοιοῦτος γὰρ "Εκτῷρ "οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος ἐνθαδὲ ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἔκαστον" (Il. 17, 221). 30 ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ χρῆ.

493. δάκε] ἡνίασε· "θυμοδακῆς γὰρ ὁ μῦθος" (Od. 8, 185).

494. αὐτίκα δὲ ἐξ ὄχέων] ἔδει γὰρ ἔργοις, ἀλλ' οὐ λόγοις ἀπολογεῖσθαι.

5. * οὗτος αἱ Ἀριστάρχου] οι.

16. * πείσειε] ἐπεισε

14. * δρῶσιν] οι.

495. καὶ εἰς τὸ δοῦρα δύναται καὶ εἰς τὸ στρατόν εἶναι στιγμή· εὐκρινὲς γάρ κατ' ἄμφω τὸ νόημα.

499. ἀλφάς] ὡς ἀγαθάς· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλφῆ, ὃ σὺν τῷ ἐγράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλοιῶ ἐστίν.

502. ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαῖ] καλῶς ἡ ὑπό· οὐ γὰρ ἀθρόα ἡ 5 τῶν ἀχύρων ἐπὶ τὴν ἄλλη φορὰ, κατ' ὀλίγον δὲ ἔτεροι οὗται τὸ χρῶμα τοῦ ὑποδεχομένου αὐτὰ χωρίον· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς μαχομένοις κατ' ὀλίγον προσεκάθιζεν ὁ κονιορτός. κατ' ὅξειαν δὲ τὸ ἀχυρμαῖ, Ἰωνικώτερον δὲν, ὡς τὸ ἀγναίναι θαμειαί ταρφειαί. εἰσὶ δὲ οἱ τόποι ἔνθα ἐκτινάσσονται τὰ ἄχυρα. 10

505. ἀψ ἐπιμιγομένων] ἐκ δευτέρου τῶν Τρώων προσμιγνύντων τοῖς Ἀχαιοῖς. καὶ οἱ μὲν ἥνιοχοι ἐπιστρέφουσι τοὺς ἵππους, οἱ δὲ ἐπιβάται τὸ μένος φέρουσιν.

506. ἀμφὶ δὲ νύκτα] ὁ Ἀρης σκοτοῖ αὐτοὺς, ὡς εἰ καὶ θέλοιεν, μὴ δύναιντο φυγεῖν, ὡς τὸ “πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν” (Π. 21, 15 6). ἡ ἑαυτὸν ἐσκέπασεν, ὅπως μὴ ὄρφτο κακῶν τοὺς Ἐλληνας. ἡ ἦτα οἱ μὲν λευκανθέντες ὄρφντο, οἱ δὲ σκέποιντο. στιγμὴ δὲ εἰς τὸ μάχη.

509. *χρυσάορον αὐτὸν ὠνόμασεν οὐχ ὡς ὑπεξωσμένον χρυσοῦν ξίφος (ἀνοίκειον γὰρ Ἀπόλλωνι τὸ ὄπλον τοξότης γὰρ ὁ θεός), 20 ἀλλ ἐπειδήπερ ἐξ ἀνατολῆς χρυσῷ μάλιστα τὸ φέγγος ὄραθεν ἔοικεν, εὐρέθη πρέπον ὡλίφ διὰ τὰς ἀκτῖνας τὸ χρυσάωρ. ὅθεν, οἷμαι, καν τῇ θεομαχίᾳ Ποσειδῶνι ἴσταται διαμιλλώμενος· ἀεὶ γὰρ ἀσπονδος ἔχθρα πυρὶ καὶ ὕδατι, τῶν δύο στοιχείων ἐναντίαν πρὸς ἄλληλα φύσιν ἀποκεκληρωμένων. διὰ τοῦθ ὁ Ποσειδῶν, ὑγρά τις ὑλη καὶ παρὰ 25 τὴν πόσιν οὐτως ὠνομασμένος, ἐξ ἀντιπάλου μάχεται ταῖς διαπύροις ἀκτῖσι τοῦ ὡλίου· πρὸς γὰρ Ἀπόλλωνα ποίαν ἔχει πρόφασιν ἐξαίρετον ἀπεχθείας;

511. πιθανῶς αὐτοὶ τῆς ἀδικίας προάρχουσιν, ἵνα μὴ προλάβῃ ἡ θεομαχία. 30

512. πίστος] τοῦ κεκυισμένου καὶ λελιπασμένου.

516. μετάλλησάν γε μὲν οὕτι πιθανῶς τὸ ψυχρὸν τῆς δισσολογίας περιεῖδε, τὴν διάθεσιν αὐτῶν τὴν ἀδικον ἥδη ἐμφήνας.

520. οἱ δὲ καὶ αὐτοί] ίκανὸν καὶ τοῦτο πρὸς αὖξησιν. ἄλλως τε καὶ τὴν παρὰ τῶν ἀκούοντων εὔνοιαν κτῶνται ἔρημοις θεῶν ὄντες. Ἐλ- 35 ληνες· δικαίως οὖν ἀνθίσταται ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Ἀρει.

522. *ιεφέλησιν ἐωκότες*] διὰ τί μὴ πύργοις ἡ ὄρεσιν; ὅτι ὑπέρον κινηθήσονται.

523. *ηηημίης*] ποικίλως ἄκα μὲν ἀπὸ ταραχῆς ἀνέμου ἔλαβε τὴν εἰκόνα, ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ ηηημίας.

524. *ἄφρ'*] τὸ ἐν ὅσφι ἐνταῦθα δηλοῖ. τὸ δὲ εῦδησιν τὸ εῦδει. 5 τὸ δὲ ἀτρέμας καὶ τοῖς ἄκῳ δύναται καὶ τοῖς κάτω συνάπτεσθαι.

526. *ἀέντες*] ως τιθέντες ἀπὸ τοῦ ἄηημι παράγεται.

528. *πολλὰ κελεύνων*] ἄκῳ παραλεπὼν αὐτὸν, ιάσατο διὰ τοῦ πολλά τὸ ἐλλεῖπον.

529. *ἀνέρες ἔστε*] οὐκ εἶπεν ἀνδρεῖοι, ἀλλὰ μὴ προδώτε, φησί, 10 τὴν φύσιν.

530. *ἄλλήλους τ' αἰδεῖσθε*] εἰκότως· κατὰ φῦλα γάρ εἰσι. δογματίζει δὲ ὅτι χρήσιμον αἴδως οὐ μόνον ἐν εἰρήνῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ. μετρίως δὲ ὡς λέγει αἰσχύνθητε ἐμὲ, ἀλλ' ἄλλήλους. τελεία δὲ εἰς τὸ ὑσμίνας.

531. *αἰδομένων δ' ἀδρῶν*] οὐ γὰρ τὸ περὶ αὐτοῦ μόνον σκοπεῖ, ἀλλ' αὐτός τε χωρίζεται συμμαχίας καὶ τοὺς ἄλλους χωρίζει.

533. *Πορφυρίου. τὸ ἦ ὅτι μὲν ταυτὸν σημαίνει τῷ ἔφη δισυλλαβθῷ καὶ τῷ φῆ διγραμμάτῳ ρῆματι παρ' Ὁμήρῳ δηλον· καὶ δοκεῖ γεγενῆσθαι τὸ ἦ ἀπὸ τοῦ φῆ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ φῆ. ζητοῦσι δὲ τίς 20 ἡ διαφορὰ τοῦ ἦ πρὸς τὸ φῆ. διαφέρειν δὲ φαίνεται ὅτι τὸ μὲν ἦ ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιλέγεται, οἷον ἐν τούτοις “ἢ καὶ κινέησιν ἐπ' ὄφρύσι νεῦσε Κρονίων” (Π. 1, 528) “ἢ καὶ ἐπ' ἀργυρέη κύπη σχέθε χεῖρα βαρεῖαν” (ib. 219). προειπόντος γὰρ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ταῦτα ὁ ποιητὴς λέγει, καὶ δι' ἀμφοτέρων ὅλων 25 τῶν ποιήσεων οὕτως αὐτὸν καὶ μόνον ὑποτάττει. τὸ δὲ φῆ καὶ τὸ ἔφη καὶ προτάσσεται τῶν ρήθησομένων λόγων, καὶ τούτοις ὑποτάσσεται. καὶ μία μὲν αὗτη διαφορὰ τοῦ φῆ καὶ ἔφη πρὸς τὸ ἦ, δευτέρα δὲ αὗτῇ τὸ μὲν γὰρ ἦ καθ' ἓνα σχηματισμὸν ἐκφέρεται, καὶ σημαίνει ρῆμα τὸ εἶπεν, ὀριστικὸν ἐνικὸν ἀορίστου χρόνου, δηλωτικὸν ὑπάρ- 30 χον τρίτου προσώπου· τὸ δὲ φῆ κλίσιν εἰς ἀπαντας τοὺς χρόνους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ γένη λαμβάνεται, καὶ τρέπεται καθάπερ τῶν ἄλλων ρῆμάτων τὰ παραπλήσια. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἔστι τι μονοσύλλαβον ρῆμα καὶ μονογράμματον ἦ, σημαίνει δὲ

18. *Πορφυρίου] om. Scholion turce.

totum repetitum ad Od. 8, 186 31. κλίσι] Addendum videtur nulla fere cum diversitate scrip- dēxerat

δύο, τὸ μέν τι ταῦτὸ τῷ παρ' Ὁμήρῳ χρῶνται γὰρ αὐτῷ παραπλησίως ἀντὶ τοῦ ἔφη, κατὰ τοῦ τρέτου προσώπου· τὸ δέ τι ταῦτὸ τῷ ὑπῆρχον, διπεισί τοιούτοις ἦν, ὅπερ ἐπικολάζει τοῦ. τῶν δὲ Ἀττικῶν οἱ μὲν ἀρχαῖοι μονογράμματον αὐτὸν προεφέροντο, οἱ δὲ νεώτεροι σὺν τῷ ὑπῆρχον, διπεισί τοιούτοις τινέσ. χρῆται δὲ τούτῳ ὁ παιητὴς ποτὲ διπεισί τοῦ Νέστορος “εἴ ποτε κοῦρος ἔσαι, τοῦτο μέντοι με γῆρας ἴκανει” (Πλ. 4, 321) καὶ “τοῖος ἔσαι ἐν πολέμῳ, ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔνει” (Od. 14, 222). τούτων τὸ πρότερον ἐκτείνων γράμμα εἰς τὸ συγγενές τὸ ὑπῆρχον, οἶον “ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦταν κιῶν τεὸς ἀμφιελίσσοντος” (Od. 10, 156). ἐν γὰρ τούτοις ταυτόν τι λέγει τῷ ὑμην. τὸ δὲ μονοσύλλαβον οὐχ εὐρίσκομεν παρ' αὐτῷ κατὰ τῆς δυνάμεως ταύτης, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἑτέρας μόνου. τῶν δὲ Ἀττικῶν ἐστὶ παρὰ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ “γυνὴ δ' ἐκείνου πρότερον ἦταν, τοῦ δ' οὐκέτι,” καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ (fr. 399) “ἢ γὰρ φίλη ἐγὼ τῶνδε τοῦ προφερτέρου,” καὶ ἐν Οἰδίποδι τῷ ἐπὶ Κολωνῷ (Ο. R. 1123) “ἢ δοῦλος οὐκ ὄντης, ἀλλ' οἰκοτραφής,” καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ (Βερ. 1 p. 328 c.) “οὐ γὰρ ἐγὼ ἔτι ἐν δυνάμει ἦταν ράδιος.”

καὶ ἀκόντιστε] καλῶς τοῖς ἑαυτοῦ πρώτως ὑπακούει κελεύσμασιν, τύπον τοῖς ἄλλοις παρεχόμενος.

20

539. νειαίρῃ δ' ἐν γαστρί] τῷ παχεῖ ἐντέρῳ, ἢ τῇ κύστει.

541. ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους] δικαίως, ἐπεὶ καὶ ἀριστεὺς, καὶ παρόξυνται διὰ τὸν ἑταῖρον, καὶ προθυμίαν ἔχει τὴν Ἀπόλλωνος.

542. νῦν Διοκλῆος] Ἐλληνικὸν καὶ φιλαδέλφον τὸ συναποθήσκειν τοῖς ἀδελφοῖς, ἀλλ' οὐχ οἶον τὸ Φηγέως ἥθος (11).

25

543. τῶν Ῥα πατήρ] προσυνίστησιν αὐτοὺς, τὴν περὶ αὐτῶν μάχην αὖσιν. οὐ μέμνηται δὲ αὐτῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐπεὶ Μεσσήναιοι εἰσιν, οἵ καὶ ὑπὸ Μενελάῳ δῷρα ἐτέλουν. διὰ τοῦτο καὶ πεσόντων αὐτῶν ἄλλος οὐδεὶς ἢ Μενέλαος ἐλεεῖ.

550. ἡβήσαντε] ηὗξησε τὸ πάθος, καὶ ὅτι ἡβῶντες καὶ ὅτι δίδυ- 30 μοι ἤσαν δηλώσας, καὶ εἰς οἰκτον κινεῖ τὸν ἀκροατήν.

554. οἴω τῷ γε λέοντε] λέοντε μὲν διὰ τὸ εὐγενές ἄνωθεν καὶ εἰς

2. τὸ δέ τι ταῦτὸ τῷ ὑπῆρχον ad-
didi ex schol. Od.

14. ἢ νῦν] ἢ τοῦ et inītra ἢ δοῦλος
et ἢ τοῦ.

7. εἰ ποτὲ κοῦρος ἔσαι schol. Od.]

25. οἶον τὸ Φηγέως ἥθος] * οἶον τὸ
εἰ ποτ' ἔσαι.

13. Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ] κράτη / ἐν πυτή /

ἀλκὴν προκόπτον, ἀτελεῖς δὲ διὰ τὸ μῆτρα θαρρεῖν τῇ δυνάμει. ἡ δὲ λέσαινα δύο τίκτει, δύο μαζοὺς ἔχουσα, οἱ τὴν μῆτραν ἀμύξαντες τοῦ λοιποῦ ποιοῦσι τὴν μητέρα στεῖραν. ἡ δὲ πόρδαλις τέσσαρα τίκτει.

556. ἀρπάζοντε] ἀρπάζειν λέγεται ἐπὶ τῶν κωλυμένων λαβεῖν διὰ μιᾶς οὖν λέξεως ἐθήλωσε καὶ τῶν πασχόντων τὴν ἄμυναν καὶ τὸν 5 ἀρπαζόντων τὴν βίαν.

557, 558. σταθμοὺς ἀνθρώπων — ἀνδρῶν ἐν παλάμησι] πιθανῶς ἐπὶ μὲν τῶν βλαστομένων τὸ τῶν ἀνθρώπων ἔθηκεν ὄνομα, ἐπὶ δὲ τῶν κτεινόντων τὰ θηρία τὸ τῶν ἀνδρῶν.

560. περιπαθῶς τὸ ἐλάτηγσιν ὑψηλῆσι διά τε τὸ κάλλος καὶ τὸ τὴν ἥβην.

563. "Αρης] ἀνθρωποπαθεῖς εἰσάγων τοὺς θεοὺς, πλέον πάντων τὸν ἀλλοπρόσαλλον "Αρεα.

567. ἀποσφήλειε] ἀκοτυχεῖν ποιήσειν· "αὐτίκα γάρ" φησι· "μητέονται Ἀχαιοί" (Π. 4, 172). 15

569. * ἔχέτην] ἐκράτουν.

570. "Αντίλοχος δέ] ἐν τοῖς καυροῖς τοῖς τοιούτοις ὅξις ἀεὶ ὁ 'Αντίλοχος. τιμῷ δὲ αὐτὸν διὰ Νέστορα τιμῶντα τοὺς βασιλεῖς καὶ ὑπ' αὐτῶν τιμώμενον. καὶ ὁ μὲν 'Αλέξανδρος ὡς ἡδικηκὼς τοῖς Τρωσὶν "ἀπήχθετο ἵστον κηρὶ μελαίνῃ" (ΙΙ. 3, 454), ὁ δὲ 20 Μενέλαος εὐνοεῖται ὑπὸ τῶν Ἐλλήνων ὡς ἡδικημένος.

572. ὡς εἴδεν δύο φῶτε] δείκνυσιν ὅσου αἰδὼς καὶ φιλαλητία, θην ἔχειν συνεβούλευσεν 'Αγαμέμνων.

574. καλῶς τὸ δειλώ· προειπε γάρ τὸ ἐμπαθὲς τῆς ἥλικίας, τῆς ὅμογενείας, τοῦ θανάτου, τῆς περὶ τοὺς φίλους σκουδῆς· μηδέπτω 25 γάρ καλοῦντος τοῦ καυροῦ ἦκον ἐπίκουρος.

576. * Πορφυρίου. τὸ "ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτηρ ἀτάλαντον "Αρηΐ" μάχεται τῷ ἐν τῇ παρὰ τηνσὶ μάχῃ ζῶντι καὶ ἐπομένῳ τῷ παιδὶ 'Αρπαλίωνι· "παρὰ δέ σφι πατήρ κίε δάκρυα λείβων" (Π. 13, 658). ἡ δὲ λύσις ἀπὸ τῆς λέξεως· καὶ γάρ ὁ Πυλαιμένης 30 ὁμότυμος εἶναι δύναται· καὶ τὸ "μετὰ δέ σφι πατήρ κίε δάκρυα λείβων" μετανυμικῶς ἐκδέχεται ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη· καὶ τὸ "ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτηρ" οὐ πάντως ἐστὶν ἀκεῖλον, ἀλλὰ κατέ-

1. *ἀτελεῖς] ἀτελέσι

4. *ἐπὶ] ἀπὸ

2. *ἀμύξαντες] πρώτως ἀμύξαντες

27. *Πορφυρίου] om.

3. πόρδαλις] *πάρδαλις

λαβον, ὡς ἐπὶ τοῦ “ζῶν ἔλον” ἵππω γάρ οἱ ἀτυχομένω πεδίοιο” (ΙΙ. 6, 38). οὐδὲ γὰρ ἀγῶνα αὐτοῦ εἰρηκεν, οἷα εἴσθε λέγειν τοῖς ἀποθανοῦσι. τάχα οὖν αὐτὸ μόνον τέτρωται.

ἐτέρου εἰς τὸ αὐτό. τῷς οὖν τῷ οἵῳ ἔπειται δάκρυα λείβων ἐν τῇ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχῃ “ἔνθα” γάρ “οἱ οἵοις ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος 5 βασιλῆος” (Π. 13, 643); ἔστιν οὖν ὅμωνυμία καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς, οὗτος δὲ ἄρχων. διὸ καὶ ἡ πλειών σπουδὴ ἐκεῖσε γίνεται Παφλαγόνων καὶ Ἀλεξάνδρου.

* ἀτάλαντον] τὸ τάλαντον ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἄλλως ἐξηγεῖται, καὶ εὑρήσεις τοῦτο ἐμπροσθεν ἐν τῷ Ν εἰς τὸν οὔτως ἔχοντα στίχον “ὡς 10 φάτο, Μηριόντης δὲ θῷῳ ἀτάλαντος Ἀρηί” (Π. 13, 295). ὁ δὲ Διόδωρος ὃς φησιν ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, τάλαντόν ἔστι μνῶν ᷂, ἡ δὲ μνᾶ δραχμῶν ρ̄, ἡ δὲ δραχμὴ ὀβολῶν ᷂, ὁ δὲ ὀβολὸς χαλκῶν η̄, ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ζ̄. τὸ τάλαντον δὲ τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικόν παρὰ δὲ Σικελιώτας τὸ μὲν ἄρχαιον ἦν μνῶν κδ̄, νῦν δὲ ιβ̄. δύναται δὲ 15 εἶναι τρία ἡμιωβόλια, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σάφρονος Ἀπολλόδωρος ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς Ἐλληνικῶν ὀνομάτων.

582. ἐκ δὲ ἄρα χειρῶν] ἐπώδυνος ἡ πληγή· διὸ καὶ τὰς ἡνίας ἀπέβαλε καὶ φεύγων μηδὲ ὅλως εὐάλωτος γίνεται.

583. λεύκ’ ἐλέφαντι] λείπει τὸ ὡς, ἵνα ἡ λευκὰ ὡς ἐλέφας. οἱ 20 δὲ, ἔξι ἐλεφαντίνων λελευκασμένα ὀστῶν ἔχουσι γὰρ αἱ ἡνίας ἐλεφαντίνους ἀστραγάλους ἑκατέρωθεν, δι’ ᾧν ἐλκουσιν οἱ ἡνίοχοι.

584. ξίφεις ἥλασε κόρσην] πῶς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐστηκὼς τὴν κεφαλὴν ξίφει πλήττεται; τάχα οὖν τὰς ἡνίας ἀναλαβεῖν θέλων ἡ παρκήσας ὑπὲρ τῆς πληγῆς κατέκυψεν. 25

586. βρεχμόν] βρεχμὸς λέγεται ἡ τοῦ αὐχένος σπουδυλώδης ἀρχή· καὶ βρέχμα δὲ τὸ τοῦ θώρακος ἀπόπτυγμα.

587. δηθὰ μάλ’ εἰστήκει] οὐκ ἀπίθανον τοῦτο· ἡνέχθη γὰρ μεταξὺ τῶν ἵππων καὶ τοῦ ἄρματος, καὶ ἦν ἡ μὲν κεφαλὴ βυθισθεῖσα, οἱ δὲ ὄμοι ἰδραιοὶ ὄντες μετὰ τοῦ σώματος, οἱ δὲ ποδες τῷ ἄρματι ἐρειδόμενοι. 30 γέγονε δὲ τοῦτο διὰ τὸ τοῦ θανάτου αἰφνίδιον· ψυχορραγῶν γὰρ ἔτι ἔτει καὶ ἐνήλατο. ἀκριβῶς δὲ τὸ κύμβαχον διὰ τούτου ἐπεξηγήσατο.

593. ἔχουσα κυδοιμὸν] ἡ δύναμιν ἐν αὐτῇ θορυβώδῃ ἔχουσα, ἡ

4. * ἐτέρου εἰς τὸ αὐτό] om.

12. ὡς φησιν] * om. Exspectes

ἐν τῷ π. στ. φησιν ὡς

13. * δὲ ὀβολὸς χαλκῶν η̄] om.

14. * τὸ νῦν] τὸ om.

19. * ἀπέβαλε] ἀπέχει

26. * σπουδυλώδης] σποντυλώδης

31. * ἔτι] ἔτει

ός φύλη τῆς χειρὸς πεπέχωστα, ἢ ὁς τὸ “τέρας μετὰ χεροῦν
ἔχωσσα” (ΙΙ. 11, 4).

596. *μέγητε]* ἐπεὶ ἀπέρητο αὐτῷ μὴ σπάστε τὸν τὸν ἄλλον
θέατον πόλεμον.

597. *ἀπάλαμψα]* ἀπειρος, ἐπεὶ καὶ Διομήδης ἀπειρος τῆς πρὸς 5
“Ἄρεα μάχης. τὸ δὲ ἀπειρος, ἥρωος τοῦ πάρχοντος ἀπειρος.

605. ἄλλα πρὸς Τρῶας] κατ’ ὅλον ἀπαγχωρεῖτε ὑποστοῦστες.
διδάσκει δὲ τῷ δεῖ τὰς τροπὰς παιεῖσθαι.

ἄμφοι τοιεῖ, τῷ τε θεῷ εἴκετο παρεῖσαι, καὶ τὸν πόλεμον μὴ ἐκ-
φεύγειν προτρέπεται. 10

609. *Μεκέσθητην]* ὕστερ ἀπὸ τοῦ ὄρος Ὄρεστης, οὗτος ἀπὸ τοῦ
μένος Μεκέστης, καὶ μεταβολῆς Μεκέσθης.

613. ἄλλα ἐ Μοῖρᾳ] διδάσκει τοὺς πλουσίους θητὰ φρονεῖν καὶ
τὸν θάνατον ποιῆσαι μηδὲν ἡττών παρεῖσαι, ἄλλα μὴ πλούτῳ ἐπῆρθαι.

619. *σάκος δὲ ἀπεδέξατο πελλέα]* τὸ πλῆθος τῶν βλαυβεντῶν δορά- 15
των καὶ τὴν ἀνδρείαν τοῦ βαλλομένου δηλοῖ.

631. **νιός θ νιανός τε Διός]* ὁ μὲν Σαρπηδὼν νιός τοῦ Διὸς, ὁ
δὲ Τλητόλεμος νιός Ἡρακλέους, ἔγγονος δὲ Διός.

φασὶν Εύρώπη τῷ Φοίνικος ἀδελογούσῃ φασῆται τὸν Δία ἐν σχή-
ματι ταύρου κρόκον ἐκ τοῦ ρίζῶν βλαυβανεντος· ἐπικαθεσθείσης δὲ σο
τοῖς πότοις τῆς κόρης εἰς ἀπαθισμὸν, ἀρτάσας εἰς Κρήτην ἐκόμισεν
ἀφ’ ἣς φασὶ Σαρπηδόνα γενέσθαι.

ταχέως ἄμφοι ἔδήλωσεν τὸν μὲν γὰρ ἵσμεν διὰ τοῦ καταλόγου,
τὸν δὲ τὸν γνωσόμενα. τῷς οὖν συγγενεῖς ὄντες μάχονται; οὐκ
ἔδοκει μιαρὸς εἶναι ὁ ἐν πολέμῳ θάνατος. ἄλλως τε καὶ ἀρνοῦνται 25
τὴν συγγένειαν φησὶ γὰρ ὅτι “ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον”
(635).

635. *ψευδόμενοι δέ]* ἀλλοτριοῖς αὐτὸν ἐκείνου ἐφ’ ᾧ αὐτὸς αὐχεῖ
ἄλογος δὲ ὁ μὴ τὰ ἑαυτοῦ διεξιὰν, ἄλλὰ τὰ τοῦ πατρός. ἥρέμα οὖν
ἐλέγχει ὁ ποιητὴς τοὺς ἐπὶ πατράσιν αὐχοῦντας καὶ τούτου χάριν 30
ἐθέλοντας πρωτεύειν διὸ καὶ Τλητόλεμον ἀναπρεῖ.

638. *δασυτέον τὸ οἶον θαυμαστικὸν γάρ.* τινὲς δὲ φιλοῦσι καὶ
ἐκδέχονται ἀντὶ τοῦ μόνον. οἱ δὲ ὑφ’ ἐν ἀλλοῖσι, ἵν’ ἢ οὗτοις
πάντες μὲν ἀγαθοὶ οἱ ἀπὸ Διὸς, ἔγχλαγμένον δὲ καὶ ὑπὲρ πάντας

6. τὸ δὲ ἀπειρος—ἀπειρος] Ηασσ verba a m. sec. addita.

14. * μηδὲν ἡττών παρεῖσαι] οιη.

φασὶν εἶναι τὸν Ἡρακλέα. ὁ δὲ Πῖος ἀντὶ τοῦ ὄποιον, οὐχ ὡς εἰ σὺ, φησὶν, ἀλλ' οἶος ὁ Ἡρακλῆς· οὕτω γὰρ, φησὶ, βούλεται ὁ ἀλλά.

639. θρασυμέμνονα] τοὺς θρασεῖς καὶ ἀπηρεῖς ὑπομένοντα. φασὶ δὲ ἀεὶ Λυκίους Ῥοδίους ἔχθρεύειν.

640. δεῦρ' ἐλθὼν] εὗ τὸ παράδειγμα τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς, ὅτι δούλοις ἀλλοθεν αὐτὸν φέρει ἡ ἐκ τῆς νῦν πολεμουμένης πόλεως. Μενεκλῆς δέ φησιν ἐψεύσθαι τὴν ἐπὶ Ἰλιον στρατείαν.

642. χήρωσε] αὐτῇ ἡ μεταφορὰ τὴν μετὰ λύτης ἐθήλωσεν ἐρημίαν. τὸ δὲ κακός ἀντὶ τοῦ δειλός.

649. ἀέρος ἀφραδίησιν] εὐτέλιστε τὴν δύναμιν Ἡρακλέους, τὴν ιδιαίτερην Λαομέδοντος αἰτίαν εἶναι φήσας τῆς ἀλώσεως. ἔδει δὲ ἐπαγαγεῖν, σὺ δὲ ἀδίκως πολεμῶν ἀλώσῃ, οὐχ αἱρήσεις ἡμᾶς δικαίως πολεμοῦντας· ὁ δὲ θυμῷ φερόμενος ἐκομμάτισε τὸ ἔπος. ἡ ἡθικὸς ὁ λόγος, οἷον ἐκεῖνος μὲν τὴν Ἰλιον εἶλεν, ἐγὼ δὲ σέ· τὰ δὲ ἐν μέσῳ πρὸς μείσων Ἡρακλέους ἐστίν.

15

651. οὐδὲ ἀπέδωκ' ἵππους] ἐξ ἀμφοῖν δηλοῦται ἡ ἱστορία· ὁ μὲν γάρ φησιν ὅτι διὰ ἵππους, ὁ δὲ διὰ ποίους ἵππους. λέγει δὲ τὴν περὶ τὸ ἀμφίχυτον τεῖχος ἱστορίαν (Πλ. 20, 145).

653. ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι] ὁ μὲν Τληπόλεμος πρότερος καυχησάμενος ἀναιρεῖται, ὁ δὲ Σαρπηδὼν μόνον τιτρώσκεται, ἐπεὶ ἀνταλα-
ζούεται.

654. κλυτοπώλῳ] ἐνδόξους ἵππους ἔχοντι, ἡ οὖ κλυτή ἐστιν ἡ ἐπιπώλησις, οἷον ἀκουστὴ διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀποθηήσκουσιν οἵματα. ἡ ἔοικε τῷ ἐπιβέτῳ καὶ κατὰ τοῦ Ἀιδού κεχρῆσθαι διὰ τὴν τῆς Περσεφόνης ἀρπαγήν. ἡ κλυτοπώλῳ τῷ ἴσπικῷ. ἀρμόδιον τὸ ἐπίθετον· 25 ἄμα γὰρ νοήματι τὰ πανταχοῦ ἔφα καταλαμβάνει.

656. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὸ ἀμαρτῆ χωρὶς τοῦ ἰ γράφει καὶ ἀξύνει, οἱ δὲ περὶ Ἡραδιανὸν περισπώσι καὶ προσγυράφουσι, παρὰ τὸ

2. Addit B folio 75 b excerptum ex Suidā s. v. Ἡρακλῆς Ἀλκμήνης (οὐτος δ 'Ἡρακλῆς—ἀχρις θανάτου) cum hac scripturae diversitate, quam communem habet cum cod. Lips.

Ἡρακλῆς Ἀλκμήνης οὐδέ· τοῦτον] οὐτος δ 'Ἡρακλῆς ήν Πίκου τοῦ καὶ Διὸς οὐδε καὶ Ἀλκμήνης· τοῦτον

ρόπαλον — μῆλα] ρόπαλον φέροντα τὴν δεξιὰν χειρί, τῇ δ' ἀριστερῇ τρία μῆλα

πολυποίκιλον—πονηρᾶς] πολυποίκιλος δράκοντα τουτέστι τὸν τῆς πονηρᾶς ρόπαλον τῆς] ρόπαλον ήγουν τῆς ἔχοντα περιβλλαμον—λέοντος] ἔχοντα ὡς περιβόλη τὴν δορὰν τοῦ λέοντος ήγουν τὴν φράνησιν

μῆλα, ὃ ἐστι] μῆλα τουτέστι καὶ τὸ μῆλον φύλαργυρεν] καὶ οπ.

ἰδην] οὐδὲν

4. δεῖ] αἰεὶ

12. * ἀλώση] ἀλώσην

άμα καὶ τὸ ἄρτῳ περισπώμενον. οὗτος δὲ αὐτὸς καὶ ἡ συνήθεια δέχεται, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησεν.

659. *νὺξ ἐκάλυψεν*] τοῦ βρόγχου διαιρεθέντος καὶ τῆς ἀναπνοῆς εἰργομένης ταχὺς ὁ θάνατος ἐπεγένετο. ὑπὸ συγγενοῦς δὲ ἀναιρεῖται, ὅτι καὶ συγγενῆ ἀνείλε τὸν Λικύμηον “φίλον” γὰρ “μῆτρας 5 κατέκτα” (Π. 2, 662).

662. *πατὴρ δ' ἔτι*] προαναφωνεῖ μὲν διὰ τοῦ ἔτι τὸν τοῦ Σαρπηδόνος θάνατον, παραμυθεῖται δὲ καὶ τὴν ἥτταν τοῦ πολεμίου, ἀργὸν ποιήσας αὐτὸν.

667. *ἐπ' αὐτῷ ταρασσομένων, ἦ δίον ἐπιβῆναι αὐτὸν σπειδόντων.* 10 ἄκρως δέ ἐστι μιμητὴς ἀληθείας ὁ ποιητής· πολλὰ γὰρ τῶν χρησίμων σπειδούντες παρορῶμεν.

670. *μαίμησε δέ οἵ]* συνεπάθησε, φησὶ, καὶ συνήληγσε τῷ νεκρῷ.

671. *μερμήριξε*] διδάσκει δι' Ὁδυσσέως καν τοῖς κινδύνοις φρονήσει δεῖν χρῆσθαι, μὴ θυμῷ καὶ πάθει. 15

672. *προτέρῳ*] ἀπὸ τοῦ προσσοτέρῳ γέγονεν ἐν συγκοτῇ.

683. *όλοφυδόν*] οἰκτρὸν καὶ τακεινὸν διὰ τὸ ἐπιβυμεῖν ἐν τῇ σφετέρᾳ ἀποθανεῖν. ἐπιρραπίζει δὲ διὰ τούτων ὁ ποιητὴς τοὺς οἰօμένους τὸ μὴ ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀποθανεῖν μηδὲν εἶναι.

Χρομίος καὶ Ὁδίος καὶ τὰ τοιαῦτα τριβράχεα ἐπὶ κυρίων τιθέ- 20 μενα παροξύνεται, πλὴν τοῦ Ἀνιος, Ξένιος, Κρόνιος, Ἀλιος.

686. *ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε*] ἐντέχνως ὑπομιμήσκει τῆς συμμαχικῆς χάριτος τὸν Ἐκτόρα.

689. *οὕτι προσέφη*] πέπονθε γὰρ τῇ ψύχει καὶ τῷ λόγῳ. ἀλλ' οὐδὲ ἀδολεσχίας ὁ τοιοῦτος ἦν καιρός. 25

690. *λελιημένος*] τῷ θυμῷ θερμαινόμενος καὶ ὑποκαιόμενος· λιαρὸν γὰρ τὸ θερμόν.

693. *ἀπαγαγὼν ἡμῶν τὸν νοῦν τῆς μάχης* ὑπὸ ἀνθηρὰν ἴζει δρῦν τὸν τραυματίαν. καλῶς δὲ αὐτῇ ἱερὰ τοῦ Διὸς, ἐπεὶ βαλάνοις πρώην ἔχρωντο, καὶ ἵνα ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἰσαῦ· πλησιάζον γὰρ ἦν καὶ ἱερὸν, 30 εἰς ὃ παρεγένετο, εἰ καὶ ἐπὶ δρῦν λέγει.

695. **Πορφυρίου. ὃς οἱ φίλοις ἦν ἑταῖρος*] τοὺς ἑταίρους ἀπὸ τῶν φίλων διαιρεῖ· οἱ μὲν γὰρ ἑταῖροι οἱ προσοικειωθέντες κατὰ φιλίαν, οἱ δὲ φίλοις οἰκεῖοι καὶ κατὰ γένος προσήκοντες, ὥσπερ καὶ ὁ ἔτης καὶ

3. **βρόγχου*] βρόγχου

8. **πολεμίου*] πολέμου

14. **κάν*] καὶ

32. **Πορφυρίου*] om.

δέ γείτων ἔται μὲν γάρ οἱ συνέστιοι, γείτουες δὲ οἱ πλησίον μένοντες “γείτουες ἡδὲ ἔται” (Od. 4, 16). καὶ ὅτι ἔταιρος συνδαιτας οἶδεν “ἔπει οἱ ἔταιρος ἔην φίλος εἰλαπινιστής” (Il. 17, 577)· καὶ “ἐρένηρας ἔταιρος” (Od. 9, 100) τοὺς διὰ τῆς χρείας φίλους· καὶ “Ἐκτορὶ δὲ θεὸν ἔταιρος” (Il. 18, 251), παραλιπὼν ἐνταῦθα τὸ 5 εἶδος. ὁμοίως δὲ αὖ “σοὶ δὲ ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἦν σὺ μενοικᾶς· τοῖος γάρ τοι ἔταιρος ἐγὼ πατρῷός εἰμι, ὃς τοι τῆς θοὴν στελέω καὶ ἄμ' ἔφομαι αὐτός” (Od. 2, 285)· καὶ “ἐγὼ δὲ ἀνὰ δῆμον ἔταιρος αὗτὴν ἐβελοντῆρας συλλέξομαι” (ib. 292). καὶ μεταφέρων ἐκ τοῦ ἔγκυήμιδας Ἀχαιοὺς λέγει “Τηλέμαχός, ἥδη μέν τοι ιο 10 ἔγκυήμιδες ἔταιροι” (ib. 402), καὶ ἐκ τοῦ κομόσσωντες Ἀχαιοί “εὗρεν ἔπειτε ἐπὶ θινὶ καρηκομόσσωντας ἔταιρους” (ib. 408). φίλος δὲ νιὸς, καὶ φίλη μῆτηρ, καὶ φίλα γυναῖς, καὶ φίλαις χειρεσ. καὶ διακρίνων “ἡ μετὰ οὓς ἔταροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ, ἡὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἔπειτε πόλεμον τολύπευσεν” (Od. 1, 237)· οὐκ ἀν, φησὶν, ἐλυπήθην, 15 εἰ ἐν τῇ Τροίᾳ μετὰ τῶν αὐτοῦ ἔταιρων ἀπώλετο πολεμῶν, ἡ εἰ κατεργασάμενος τὸν πόλεμον καὶ ἐπανελθὼν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν οἰκείων ἐτελεύτησεν. καταχρώμενος δὲ καὶ τὴν φύξιν ἔταιραν τοῦ φόβου λέγει “φύξα φόβου κρυόσεντος ἔταιρη” (Il. 9, 2), καὶ ἀνεμον “ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον ἐσθόλὸν ἔταιρον” (Od. 11, 7). καὶ 20 πάλιν ὅλην τὴν οἰκειότητά φησι δηλῶν “ὅφρα τίδη πρότερόν τε πόσιν πηγούς τε φίλους τε” (Il. 3, 163), τὸν ἄνδρα, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς οἰκείους. διὸ ἐπιζητεῖ ἡ Ἐλένη τοὺς ἀδελφούς.

696. ψυχή τὸ ἐκπνεόμενον πνεῦμα. διὰ τὴν αἵμορραγίαν δὲ ὠλιγώρησε πάντως.

697. ἀμετύνθη] ἀνέλαβε τὴν πνοήν. δὲ ἐνέλιπε τῷ πνεύματι, προσεπορίζετο ὁ ἄνεμος. κάποις δὲ λέγεται τὸ πνεῦμα.

* ἀμετύνθη] ἐν ἑαυτῷ γέγονεν.

700. οὔτε ποτὲ προτρέποντο] τὸ γάρ προτροπάδην φεύγειν ὄνειδος ἡγεῖται. ἐπεξηγεῖται δὲ αὐτὸς σαφέστερον διὰ τοῦ “αἰὲν ὀπίσσω χάζοντο.” 30

703. διὰ τοῦ ἀ τὸ ἐξενάριξαν.

704. χάλκεος Ἀρης] αὐξῶν τὴν Ἐκτορος ἀρετὴν συνέζευξεν αὐτὸν τῷ Ἀρει. οὐκ ἀτόπως δὲ τρωθήσεται καὶ δι’ ἑαυτοῦ φονεύων ὁ Ἀρης.

2. συνδαιτας scripsi pro συνδαιτας. extra seriem scriptum nullo praefixo numero, sed signo ॥. Pariter

V. Thes. vol. 7 p. 1257.

7. τοῖος Bekk.] καὶ τοῖος

31. διὰ τοῦ ἀ τὸ ἐξενάριξαν] Hoc

p. 266, 34. 270, 31.

708. τὸ "Τλη ἐνταῦθα μὲν συστέλλει, ἐν δὲ τῷ καταλόγῳ ἔκτείνει
“ἢ” “Τλην καὶ Πετεῶνα” (Π. 2, 500).

μέγα πλούτοιο μεμηλώς] μεγάλως τῆς γεωργίας ἐπιμελόμενος,
ὅπως ἐκ ταύτης κτήσαιτο πλούτον.

709. κεκλιμένος] ἀντὶ τοῦ παρακείμενος, ὡς τὸ “αἴθ’ ἀλὶ κεκλί-
αται” (Od. 4, 608).

722. “Ηβῃ δὲ] ὑπηρετικὴν τινα τὴν “Ηβῃ παρεισάγει ὁ ποιητής”
καὶ ἀνωτέρω γάρ (Π. 4, 2) εὐωχουμένοις τοῖς θεοῖς διηκόνει. ἐν δὲ
τοῖς ἑξῆς (905) καὶ τὸν “Ἀρεα λούει” παρθενικὸν γάρ τὸ τοιοῦτον, ὡς
Τηλέμαχον Πολυκάστη (Od. 3, 464). τὸν δὲ τῆς “Ηρας δίφρον ιο
οῦτως ἡ Δημὸ φυσιολογεῖ. “Ηραν γάρ φησιν εἶναι τὸν ἀέρα, τὴν δὲ
φύσιν τοῦ στοιχείου τὸν ποιητὴν ἐκτιθέμενον τὰ μὲν περίγειας αὐτοῦ
μέρη, ἄπειρ ἐστὶ ζοφωδέστερά τε καὶ πολὺ τὸ γεῶδες ἔχοντα, ταῖς
παχυτέραις ὅλαις εἰκάζειν, χαλκῷ τε καὶ σιδήρῳ· καὶ χρυσὸν δὲ
μερικῶς ἐγκατέμειξε, ἵστις διὰ τὸ ποστῆς ὑπὸ ἥλιου φωτίζεσθαι· τὰ 15
δὲ μετεωρότερα, τὸν ῥυμόν φημι, ἀργύρεον λέγει, τὸ δὲ πάντων ἀνω-
τέρω καὶ συνημμένον τῷ αἰθέρᾳ χρύσεον ζυγόν (συνέσεικται γάρ τού-
τῳ), ἴμάντας δὲ χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς τοὺς ἑξ ἥλιου καὶ σελήνης
φωτισμοὺς, δύο δὲ ἀντυγας τὸ ὑπόγειον τε καὶ ὑπέργειον ἡμισφαι-
ριον.

723. τὰ μὲν ἐνεργῇ μέρη τοῦ ἄρματος ταῖς στερεαῖς ὅλαις
κοσμεῖ, τὰ δὲ ἄλλα ταῖς πολυτελέσιν.

οἰκτάκημα] κνῆμαι αἱ ἀπὸ τῆς χοινικίδος ἔως τῆς τοῦ τροχοῦ
διήκουσαι ράβδοι.

ἄξονι] ἄξων τὸ εἰς τὰς χοινικίδας ἐμβαλλόμενον ἐκατέρου τροχοῦ 25
ἔνδον.

724. ἵτυς] ἡ ὄψις εἰς ἣν αἱ κνῆμαι αἱ ἀπὸ τῆς χοινικίδος
ἐμπήγνυνται.

725. * ἐπίσσωτρα] τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρα, ἂν καὶ πανδὶ²
καλοῦνται, ἤγουν ὁ ἔξωθεν τὸν τροχὸν συέχων σιδηρος ἡ χαλκὸς, ἂν
καὶ στέφανοι.

ἐπίσσωτρον τὸ εἰς γῆρα κυλινδούμενον, ἦτοι τοῦ παντὸς περιφεροῦς
τὸ τελευταῖον.

ἐν τισι διὰ τοῦ ὁ ὄπισσωτρα.

5. * ἀλὶ] θιαν 13. * τὸ γεῶδες] τὸ αετ.
28. * ὀμπήγνυνται] μήνυνται

726. πλῆματα λέγονται διὰ τὸ πλήσσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος ταύτας δὲ ἔνιοι χρόας ὀνομάζουσι. καλῶς δὲ καὶ τὸ εἰσὶ πρὸς ἀληθείας ὑπόληφν. εἰσὶ δὲ πλῆματα αἱ χονικίδες.

727. δίφρος] ἀπὸ τοῦ δύο φέρειν.

728. ἄντυγες] τὰ ἐπὶ τοῦ δίφρου ἡμίκυκλα, ἔνθεν καὶ τὰ ἡνία 5 ἔξαπτονται.

729. ρυμός] τὸ ἀπὸ τοῦ δίφρου μέχρι τοῦ ζυγοῦ ξύλου, ἀπὸ τοῦ ἐρύειν.

730. ζυγὸς παρὰ τὸ δύο εἰς ἐν αὐτὸν ἄγειν.

λέπαδνα] τὰ περιτραχήλια τῶν ἵππων κύκλα. 10

734. πέτλον] πρέπω πρέπαλος πέπαλος πέτλος. τὸ δὲ κατέχεντεν ἀντὶ τοῦ τὰς περόνας λύσασα καταφέρεσθαι ἀφῆκε. γυμνὴν δὲ ἥματα τὴν Ἀθηνᾶν διὰ τῆς λέξεως παρέστησεν.

736. ἡ] δασυτέον τὸ ἡ ἄρθρον γάρ ἐστιν ἀντωνυμικόν. τινὲς δὲ φιλοῦσι, σύνδεσμον ἐκδεχόμενοι τὸν ἡ ἥδε, κακῶς. οὗτος δὲ ὁ χιτῶν 15 ἐπιτήδειός ἐστιν ἐν πολέμῳ, ἵν' ἡ ἴση περιβολὴ Διὸς καὶ Ἀθηνᾶς ὡς Ἀχιλλέως καὶ Αἴαντος. τεύχεσι δὲ λέγει τῇ αἰγίδι καὶ τῇ περικεφαλαίᾳ.

739. δεινήν] διὰ τὸ δυνάμεις ἀρεϊκὰς ἐντετυπώσθαι ἐν αὐτῇ.

ἐστεφάνωτο] κύκλῳ περιείχετο ἀναστρεπτέον δὲ τὴν περί. 20

740. ἐν δ' Ἔρις] ἀδηλον εἰ εἰδωλα ταῦτα ἐστιν ἡ διαβέσεις, ὡς τὸ “ἔνδ’ ἔν μὲν φιλότης” (Π. 14, 216).

741. *Πορφυρίου. διὰ τί ποτὲ μέν φησι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος ἐν “Αἰδου εἶναι, λέγων “μὴ μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελάρους ἐξ “Αἰδου πέμψει” (Od. 11, 633), ποτὲ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν 25 ἔχειν ἐν τῇ αἰγίδι, λέγων “βάλετ’ αἰγίδα θυσσανόεσσαν,” καὶ ἐπάγει “ἐν δ’ ἔρις, ἐν δ’ ἀλκῇ, ἐν δὲ κρυόεσσαν ἰωκὴ, ἐν δέ τε Γοργείην κεφαλὴ δεινοῖο πελάρου.” φησὶ δ’ Ἀριστοτέλης ὅτι μήποτε ἐν τῇ ἀσπίδι οὐκ αὐτὴν εἴχε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, ὥσπερ οὐδὲ τὴν Ἔριν οὐδὲ τὴν κρυόεσσαν ἰωκὴν, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς Γοργόνος γιγνό- 30 μενον τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν. καὶ μήποτε πάλιν ῥητέον ὅτι οὐκ αὐτὴν εἴχειν, ἀλλ’ ὅτι γεγραμμένον τῇ ἀσπίδι ὥσπερ σημεῖον

2. *χρόας] χήσας

co additum s. v. φόβος.

9. ἐν αὐτὸν] ἐστὸν

23. *Πορφυρίου] om. Eadem

19. *αἴτη] αἴτοις

fere traduntur in scholio ad Odysse.

20. Sequitur in B excerptum
manus secundae ex Zonarae Lexi-

11, 634. V. Rosium p. 162.

τι. ρήγτεον δὲ ὅτι οὐδὲ Ὀδυσσεὺς λέγει ὡς ἦν Ἐιδου ἡ Γοργόνος κεφαλὴ, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἐφοβήθη μὴ τοιοῦτος δαιμων ἐκπεμφθῇ· φοβηθεὶς οὖν οὐκ ἰδεῖν. ἡ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ ἐν Ἐιδου, τὸ δὲ σῶμα ἐν τῇ ἀσπίδῃ. καὶ Γοργείην κεφαλὴν οὐ πάντας τὴν τῆς Γοργόνος, ἀλλά τινα φοβερὸν δαιμονα, ὡς “τοίην γὰρ κεφαλὴν πόθεον υἱες 5 Ἀχαιῶν.”

οἶον κατάστημά τι γοργότητος δεινὸν ἦν καὶ βλοσφύρον. Ἡσίοδος γὰρ τὸν τῶν Γοργόνων μῦθον διέπλασε.

*πέλωρ ὄνομα οὐδέτερον· σημαίνει δὲ τὸ ἔξαισιον καὶ φοβερὸν, καὶ γίνεται παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχων καὶ τὸ ὄρα, δ σημαίνει τὴν 10 φροντίδα, οἷς ὑπάρχει ἀεὶ ἡ φροντὶς διὰ τὸ μέγεθος. ἐτυμολογεῖται δὲ οὕτως· παράγεται δὲ παρὰ τὸ προσκελάζειν καὶ προσεγγίζειν τῷ ’Ωρίωνι, ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ Χ, διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, ὅτι εἴδεν ὁ Πρίαμος τὸν Ἀχιλλέα “παμφαίνονθ’ ὥστ’ ἀστέρ’ ἐπεσσύμενον πεδίοιο, ὃς ρά τ’ ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ φαίνονται 15 πολλοῖσι μετ’ ἄστρασι πυκτὸς ἀμολυγῷ, ὃν τε κίν’ Ὁρίωνις ἐπίκλησιν καλέουσι· λαμπρότατος μὲν ὁ γ’ ἔστι, κακὸν δέ τι σῆμα τέτυκται.” λοιπὸν πέλωρ πέλωρος, τὸ οὐδέτερον πέλωρον.

742. σμερδηνή] ὡς ἀλαπάζω ἀλαπαδνός, οὕτως μερίζω μεριδνός καὶ σμερδνός.

*μερίζεται γὰρ ἡ ψυχὴ τῶν ὄρώντων τῷ φόβῳ, καὶ οὐκ ἐᾶ ἐν τῷ αὐτῷ μένειν.

*τέρας] τὸ σημεῖον. διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν τέρας ἔστι τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον πρᾶγμα, οἷον ἐπὶ τῆς στρουθοῦ (Il. 2, 313). οὐδέ ποτε γὰρ ἡ στρουθὸς ὀκτὼ γενῆ· σημεῖον δὲ τὸ παρὰ τὴν κοινὴν 25 συνήθειαν γινόμενον.

744. ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαι] εἶχε γὰρ, φασὶν, ἐν ἑαυτῇ ὀπλίτας τετυπωμένους πόλεων ρ'. ὑποτυποῖ δὲ ἡμῖν τὸ μέγεθος τῆς φερούσης· εἰ γὰρ ἡ κόρυς τοσαύτη, πόσον τὸ μέγεθος τῆς περικειμένης; καὶ ἐπὶ Ποσειδῶνος “ὅσον τ’ ἐνεάχιλοι” (Π. 14, 30 148)· οὐ γὰρ εἰπὼν τὸ μέγεθος αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, κατ’ ἔμφασιν δεδώκε συλλογίζεσθαι πηλίκος ἦν ὁ τὴν τοιαύτην φωνὴν ἔχων.

3. φοβηθεὶς] φοβηθῆ

27. *φασὶν] φησὶν

28. ὀπλίτας Hermannus in dis-

sertatione de hyperbole p. 6]

πολίτας

29. φερούσης] *φερούσης αὐτὴν

745. φλόγεα] τὰ κατὰ τὴν κίνησιν ὡς πῦρ, ἢ μᾶλλον ἀεί.

746. οὐκ ἄνδρας εἶπεν, ἀλλ' ὑπερφυῶς στίχας ἀνδρῶν.

749. Ὁραι] ἐπεὶ τὴν τῶν οὐρανίων τάξιν καὶ τοὺς καιροὺς διοικοῦσιν. ἐμφαίνεται δὲ καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν θεῶν, εἴ γε ἔκουσαι αἱ πύλαι εἰκουσιν αὐταῖς. οὐρανὸν δὲ νῦν τὸν ὑπὲρ τὰ νέφη λέγει 5 τόπον.

* ἔχον] τὸ ἔχον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἐφύλασσον.

752. κεντρηνέκας] τοὺς οὕτω φέροντας ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἐπιβάτας ὡς ὑπὸ κέντρου μαστιζομένους, παρὰ τὸ κέντρον καὶ τὸ ἐνεγκεῖν.

757. Ζεῦ πάτερ] χαριέντως τὸν οὐδὲν ἀμαρτάνοντα παρὰ γνώμην 10 τοῦ κυρίου κολάζειν οὐκ ἐπιχειρεῖ. πῶς οὖν Ἀθηνᾶ τοῦτο οὐκ ἀναμένει; ὅτι οὐκ ἴδιον Ἀφροδίτης πόλεμος, ὡς καὶ Ζεὺς “οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμῆα ἔργα” (428).

759. ἔκηλοι] δασυτέον· τὸ γὰρ ἐπρὸ τοῦ καὶ δασύνεται, εἰ μὴ ἐκ κλίσεως εἴη. σεσημείωται τὸ ἐκεχειρία. 15

760. τέρπονται] πιθανοῖς, ἵνα μὴ δοκῇ μάτην τετρῶσθαι.

765. ἔπορσον Ἀθηναίην] ἀνθεν κατασκευάζει τὴν τρῶσιν Ἀρεως. ἄλλως τε τὸν ταραχώδη ἢ τῆς συνέσεως προεστηκυῖα καταλύει.

770. διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν ὁξυτάτου ἐδήλωσε τὸ τάχος τῶν ἵππων· ὅσον γάρ τις ἐκτείνει τὴν ὄψιν, εἰς τὸν παρὰ θάλασσαν ἀτενίζων 20 ἀέρα, μηδενὸς ἀντιπίκτοντος, ἀλλὰ τοῦ ὄρωμένου παντὸς ἀέρος ὄντος, τοσοῦτον, φησὶν, ἐστὶ τὸ βῆμα τῶν θείων ἵππων ὄρμώντων. ἡροειδὲς δὲ τὸ τοῦ ἀέρος εἶδος.

*Πορφυρίου. ἀέρα λέγει τὸ ὄμιχλωδες καὶ ἀόρατον· “ἀληρ γὰρ παρὰ ημσὶ βαθεῖ τὴν” (Od. 9, 144) ὅθεν καὶ ἡροφοῖτις Ἐρινύς 25 (Il. 9, 571) ἡ σκοτεινῶς καὶ ὄμιχλωδῶς φοιτῶσα. τὸ οὖν ἡροειδές δύον εἶδε μέχρι τοῦ ἀεροειδοῦς, τουτέστι τοῦ ἀφανοῦς καὶ ἀχλυώδους. ἡρόφωνοι οὖν κήρυκες, ὃν ἡ φωνὴ καὶ μέχρι τοῦ ἀφανοῦς καὶ ἀχλυώδους διικνεῖται, ὅπερ ἐν ἄλλοις “φωνὴ δ' αἰθέρ' ἵκανεν” (Il. 15, 686). ἀφανῆς δὲ οὗτος ἀνθρώποις. 30

772. ἱψηχέες] ἱψαύχενες, ἤτοι εἰς ὑψος ἀειρόμενοι μετὰ ἥχου. ἄριστοι γὰρ οἱ κυμβαλίζοντες ἵπποι.

774. τὸ σχῆμα προεπίζευξις· προθεὶς γὰρ ἐν ὄνομα δυϊκὸν ἐπάγεις πληθυντικὸν, καὶ λοιπὸν ἀναπληροῖ τῇ ἐπαγωγῇ· “ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθω τε ἔρουσι Κωκυτός τε” (Od. 10, 513) “εἰς 35

3. * τάξιν καὶ] καὶ οπ. * διοικοῦσιν]

διακρίνει

24. * Πορφυρίου] οπ.

ἀλκὴν προκόπτον, ἀτελεῖς δὲ διὰ τὸ μῆτρα θαρρεῖν τῇ δυνάμει. ή δὲ λέαινα δύο τίκτει, δύο μαζοὺς ἔχουσα, οἱ τὴν μῆτραν ἀμύζαντες τοῦ λοιποῦ ποιοῦσι τὴν μητέρα στειραν. ή δὲ πόρδαλις τέσσαρα τίκτει.

556. ἀρπάζοντε] ἀρπάζειν λέγεται ἐπὶ τῶν κωλυμένων λαβεῖν· διὰ μᾶς οὖν λέξεως ἐδήλωσε καὶ τῶν πασχόντων τὴν ἄμυναν καὶ τῶν 5 ἀρπαζόντων τὴν βίαν.

557, 558. σταθμοὺς ἀνθρώπων — ἀνδρῶν ἐν παλάμησι] πιθανῶς ἐπὶ μὲν τῶν βλαστομένων τὸ τῶν ἀνθρώπων ἔθηκεν ὄνομα, ἐπὶ δὲ τῶν κτεινόντων τὰ θηρία τὸ τῶν ἀνδρῶν.

560. περιπαθῶς τὸ ἐλάτησιν ὑψηλῆσι διά τε τὸ κάλλος καὶ τὸ τὴν ἥβην.

563. "Αρης] ἀνθρωποπαθεῖς εἰσάγων τοὺς θεοὺς, πλέον πάντων τὸν ἀλλοπρόσαλλον "Δρεα.

567. ἀποσφήλειε] ἀποτυχεῖν ποιήσειν· "αὐτίκα γάρ" φησι· "μηνσονται Ἀχαιοί" (Π. 4, 172). 15

569. * ἔχέτην] ἐκράτουν.

570. 'Αντίλοχος δέ] ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις ὁξὺς ἀεὶ ὁ 'Αντίλοχος. τιμῆ δὲ αὐτὸν διὰ Νέστορα τιμῶντα τοὺς βασιλεῖς καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τιμώμενον. καὶ ὁ μὲν 'Αλέξανδρος ὡς ἡδικηκὼς τοῖς Τρωσὶν "ἀπήχθετο ἵσον κηρὶ μελαίνῃ" (ΙΙ. 3, 454), ὁ δὲ τῷ Μενέλαος εὐνοεῖται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὡς ἡδικημένος.

572. ὡς εἶδεν δύο φῶτε] δείκνυσιν ὅσον αἰδὼς καὶ φιλαληγία, ην ἔχειν συνεβούλευσεν Ἀγαμέμνων.

574. καλῶς τὸ δειλῶν προεῖπε γὰρ τὸ ἐμπαθὲς τῆς ἡλικίας, τῆς ὄμογενείας, τοῦ θανάτου, τῆς περὶ τοὺς φίλους σπουδῆς· μηδέπει 25 γὰρ καλοῦντος τοῦ καιροῦ ἦκον ἐπίκουροι.

576. * Πορφυρίου. τὸ "ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον "Αρηΐ" μάχεται τῷ ἐν τῇ παρὰ τηνὶ μάχῃ ζῶντι καὶ ἐπομένῳ τῷ παιδὶ 'Αρπαλίωνι· "παρὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων" (Π. 13, 658). ή δὲ λύσις ἀπὸ τῆς λέξεως· καὶ τὸ "μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων" μετωνυμικῶς ἐκδέχεται ή τοῦ πατρὸς μηῆμη· καὶ τὸ "ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην" οὐ πάντως ἐστὶν ἀκεῖλον, ἀλλὰ κατέ-

1. * ἀτελεῖς] ἀτελέσι

4. * ἐπὶ] ἀπὸ

2. * ἀμύζαντες] πρώτως ἀνοίξαντες

27. * Πορφυρίου] ομ.

3. πόρδαλις] * πάρδαλις

λαβον, ώς ἐπὶ τοῦ “ζωὸν ἔλον” ἵππω γάρ οἱ ἀτυχομένω πεδίοιο” (Il. 6, 38). οὐδὲ γὰρ ἀγῶνα αὐτοῦ εἰρήκεν, οἷα εἴσθε λέγειν τοῖς ἀποθανοῦσι. τάχα οὖν αὐτὸ μόνον τέτρωται.

έτερου εἰς τὸ αὐτό. πῶς οὖν τῷ οὐρῷ ἔπειται δάκρυα λείβων ἐν τῇ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχῃ “ἔνθα” γάρ “οἱ οὐροὶ ἐπάλτο Πυλαιμένεος 5 βασιλῆος” (Π. 13, 643); ἔστιν οὖν ὁμωνυμία· καὶ ὁ μὲν βασιλεὺς, οὗτος δὲ ἄρχων. διὸ καὶ ἡ πλείων σπουδὴ ἐκεῖσε γίνεται Παφλαγόνων καὶ Ἀλεξάνδρου.

* ἀτάλαντον] τὸ τάλαντον ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἄλλως ἔξηγεῖται, καὶ εὐρήσεις τοῦτο ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ν εἰς τὸν οὐτως ἔχοντα στίχον “ώς 10 φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἀρηῆ” (Π. 13, 295). ὁ δὲ Διόδωρος ὃς φησιν ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, τάλαντόν ἔστι μνῶν ៥', ή δὲ μνᾶ δραχμῶν ρ', ή δὲ δραχμὴ ὀβύλῶν 5', ὁ δὲ ὀβύλος χαλκῶν η', ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ៥. τὸ τάλαντον δὲ τὸ οὗν λεγόμενον Ἀττικόν παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἄρχαιον ἦν μνῶν κδ', οὗν δὲ ιβ'. δύναται δὲ 15 εἶναι τρία ἡμιωβόλια, ώς ἐν τοῖς περὶ Σάφρονος Ἀπολλόδωρος ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς Ἐλληνικῶν ὄνομάτων.

582. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] ἐπώδυνος ἡ πληγή· διὸ καὶ τὰς ἡνίας ἀπέβαλε καὶ φεύγων μηδὲ ὅλως εὐάλωτος γίνεται.

583. λεύκ' ἐλέφαντι] λείπει τὸ ὡς, ἵν' οὐδὲ λευκὰ ώς ἐλέφας. οἱ 20 δὲ, ἐξ ἐλεφαντίων λελευκασμένα ὀστῶν· ἔχουσι γὰρ αἱ ἡνίαι ἐλεφαντίνους ἀστραγάλους ἐκατέρωθεν, δι' ᾧν ἐλκουσιν οἱ ἡνίοχοι.

584. ξίφεις ἥλασε κόρση] πῶς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐστηκὼς τὴν κεφαλὴν ξίφεις πλήττεται; τάχα οὖν τὰς ἡνίας ἀναλαβεῖν θέλων η̄ παρκῆσας ὑπὸ τῆς πληγῆς κατέκυψεν. 25

586. βρεχμόν] βρεχμὸς λέγεται ἡ τοῦ αὐχένος σπονδυλώδης ἄρχη· καὶ βρέχμα δὲ τὸ τοῦ θώρακος ἀπόπτυγμα.

587. δηθὰ μάλ' εἰστήκει] οὐκ ἀτίθανον τοῦτο· ἡνέχθη γὰρ μεταξὺ τῶν ἵππων καὶ τοῦ ἄρματος, καὶ ἦν ἡ μὲν κεφαλὴ βιθισθεῖσα, οἱ δὲ ὅμοι ἔδραιοις ὄντες μετὰ τοῦ σώματος, οἱ δὲ ποδες τῷ ἄρματι ἐρειδόμενοι. 30 γέγονε δὲ τοῦτο διὰ τὸ τοῦ θανάτου αἰφνίδιον· ψυχορραγῶν γὰρ ἔτι ἔτνει καὶ ἐνήλατο. ἀκριβῶς δὲ τὸ κύμβαχον διὰ τούτου ἐπεξηγήσατο.

593. ἔχουσα κυδοιμὸν] ἡ δύναμιν ἐν αὐτῇ θορυβώδη ἔχουσα, ἡ

4. * ἔτερου εἰς τὸ αὐτό] om.

12. ὁς φησιν] * om. *Exspectes*

ἐπ τῷ π. στ. φησὶν ώς

13. * δὲ δύολος χαλκῶν η̄] om.

14. * τὸ νῦν] τὸ om.

19. * ἀπέβαλε] ἀπέχει

26. * σπονδυλώδης] σποντυλώδης

31. * ἔτι] ἔτνει

ώς φίλη τῆς χειρὸς κατέχουσα, ἢ ὡς τὸ “τέρας μετὰ χερσὸν
ἔχουσα” (Il. II, 4).

596. ρύγησε] ἔπει ἀπείρητο αὐτῷ μὴ συνάπτειν τινὶ τῶν ἄλλων
θεῶν πόλεμον.

597. ἀτάλαμνος] ἀπειρος, ἔπει καὶ Διομήδης ἀπειρος τῆς πρὸς 5
“Ἄρεα μάχης. τὸ δὲ ἀπειρος, ἦγουν τοῦ νήγεσθαι ἀπειρος.

605. ἄλλα πρὸς Τρῶας] κατ’ ὀλέγον ἀναχωρεῖτε ὑποκοδίζοντες.
διδάσκει δὲ τῷς δεῖ τὰς τροπὰς ποιεῖσθαι.

ἄμφω ποιεῖ, τῷ τε θεῷ εἴκειν παρανεῖ, καὶ τὸν πόλεμον μὴ ἐκ-
φεύγειν προτρέπεται. 10

609. Μενέσθην] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ὄρος Ὁρέστης, οὗτος ἀπὸ τοῦ
μένος Μενέστης, καὶ μεταβολῇ Μενέσθης.

613. ἄλλα ἐ Μοῖρα] διδάσκει τοὺς πλουσίους θητὰ φρονεῖν καὶ
τὸν θάνατον πομίζειν μηδὲν ἡττον παρεῖναι, ἄλλα μὴ πλούτῳ ἐπῆρθαι.

619. σάκος δὲ ἀνεδέξατο πολλᾶ] τὸ πλῆθος τῶν βληφέντων δορά- 15
των καὶ τὴν ἀνδρείαν τοῦ βαλλομένου δηλοῖ.

631. *νίος δὲ νιωνός τε Διός] ὁ μὲν Σαρπηδὼν υἱὸς τοῦ Διὸς, ὁ
δὲ Τλητόλεμος υἱὸς Ἡρακλέους, ἔγγονος δὲ Διός.

φασὶν Εὐρώπη τῇ Φοίνικος ἀνθολογούσῃ φανῆναι τὸν Δία ἐν σχή-
ματι ταύρου κρόκον ἐκ τῶν ρινῶν βλαστάνοντος· ἐπικαθεσθείσης δὲ σο
τοῖς πότοις τῆς κόρης εἰς ἀπανθίσμὸν, ἀρπάσας εἰς Κρήτην ἐκόμισεν
ἀφ’ ἧς φασὶ Σαρπηδόνα γενέσθαι.

ταχέως ἄμφω ἐδίλωσεν τὸν μὲν γὰρ ἵσμεν διὰ τοῦ καταλόγου,
τὸν δὲ νῦν γνωσόμεθα. τῷς οὖν συγγενεῖς ὄντες μάχονται; οὐκ
ἐδόκει μιαρὸς εἶναι ὁ ἐν πολέμῳ θάνατος. ἄλλως τε καὶ ἀριθμηταὶ 25
τὴν συμγένειαν φησὶ γὰρ ὅτι “ψειδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον”
(635).

635. ψειδόμενοι δέ] ἀλλοτροῖς αὐτὸν ἐκείνου ἐφ’ ᾧ αὐτὸς αὐχεῖ.
ἄλλογος δὲ ὁ μὴ τὰ ἑαυτοῦ διεξιῶν, ἄλλα τὰ τοῦ πατρός. ἡρέμα οὖν
ἐλέγχει ὁ ποιητὴς τοὺς ἐπὶ πατράσιν αὐχοῦντας καὶ τούτου χάριν 30
ἐθέλοντας πρωτεύειν· διὸ καὶ Τλητόλεμον ἀναφεῖ.

638. δασυπτέον τὸ οἷον θαυμαστικὸν γάρ. τινὲς δὲ ψιλοῦσι καὶ
ἐκδέχονται ἀπὸ τοῦ μόνον. οἱ δὲ ὑφ’ ἐν ἀλλοῖσι, ἵν’ οὐτως·
πάντες μὲν ἀγαθοὶ οἱ ἀπὸ Διὸς, ἐξηλλαγμένοι δὲ καὶ ὑπὲρ πάντας

6. τὸ δὲ ἀπειρος—ἀπειρος] Ηασσ
verb a. m. sec. addita.

14. * μηδὲν ἡττον παρεῖναι] om.

φασὶν εἶναι τὸν Ἡρακλέα. ὁ δὲ Πῖος ἀντὶ τοῦ ὄποιον, οὐχ ὡς εἰ σὺ, φησὶν, ἀλλ' οὗτος ὁ Ἡρακλῆς· οὗτος γὰρ, φησὶ, βούλεται ὁ ἀλλά.

639. θρασυμέμνονα] τοὺς θρασεῖς καὶ ἀπγρεῖς ὑπομένοντα. φασὶ δὲ ἀξὲι Δικίους Ῥοδίους ἔχθρεύειν.

640. δεῦρ' ἐλθὼν] εὗ τὸ παραδειγμα τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς, ὅτι δὲ οὐκ ἄλλοιεν αὐτὸν φέρει ἡ ἐκ τῆς νῦν πολεμουμένης πόλεως. Μενεκλῆς δέ φησιν ἐψεύσθαι τὴν ἐπὶ "Ιλιον στρατείαν.

642. χήρωσε] αὕτη ἡ μεταφορὰ τὴν μετὰ λύτης ἐθήλωσεν ἔρημίαν. τὸ δὲ κακός ἀντὶ τοῦ δειλός.

649. ἀκέρος ἀφραδίησιν] εὐτέλιστε τὴν δύναμιν Ἡρακλέους, τὴν ιδίκιαν Λαομέδοντος αἰτίαν εἶναι φήσας τῆς ἀλώσεως. ἔδει δὲ ἐπαγαγεῖν, σὺ δὲ ἀδίκως πολεμῶν ἀλώσῃ, οὐχ αἰρήσεις ἡμᾶς δικαίως πολεμοῦντας· ὁ δὲ θυμῷ φερόμενος ἐκομμάτισε τὸ ἔπος. ἡ ἡγικὸς ὁ λόγος, οἷς ἐκεῖνος μὲν τὴν "Ιλιον εἶλεν, ἐγὼ δὲ σέ· τὰ δὲ ἐν μέσῳ πρὸς μείσων Ἡρακλέους ἔστιν.

15

651. οὐδὲ ἀπέδωχ' ἵππους] ἐξ ἀμφοῖν δηλοῦται ἡ ιστορία· ὁ μὲν γάρ φησιν ὅτι διὰ ἵππους, ὁ δὲ διὰ ποίους ἵππους. λέγει δὲ τὴν περὶ τὸ ἀμφίχυτον τεῖχος ιστορίαν (Il. 20, 145).

653. ἐξ ἐμέθεν τεύξεοθα] ὁ μὲν Τλητόλεμος πρότερος καυχησάμενος ἀναιρεῖται, ὁ δὲ Σαρκηδὼν μόνον τιτρώσκεται, ἐπεὶ ἀνταλα-
ζούνεται.

654. κλυτοπώλῳ] ἐνδόξους ἵππους ἔχοντι, ἡ οὖ κλυτή ἔστιν ἡ ἐπιπώλησις, οἷον ἀκουστὴ διὰ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀποθήσκουσιν οἰμωγάς. ἡ ἔσοικε τῷ ἐπιθέτῳ καὶ κατὰ τοῦ "Αἴδου κεχρήσθαι διὰ τὴν τῆς Περσεφόνης ἀρταγήν. ἡ κλυτοπώλῳ τῷ ἵππικῷ. ἀρμόδιον τὸ ἐπιθετον' 25
ἄμα γὰρ νοήματι τὰ πανταχοῦ ζῷα καταλαμβάνει.

656. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὸ ἀμαρτῆ χωρὶς τοῦ ἱ γράφει καὶ δύνει, οἱ δὲ περὶ Ἡρωδιανὸν περισπῶσι καὶ προσγράφουσι, παρὰ τὸ

2. Addit B folio 75 b exscerptum ex Suida s. v. 'Ἡρακλῆς' 'Ἀλκμήνης (οὗτος δ 'Ἡρακλῆς—ἀχριθανάτου) cum hac scripturae diversitate, quam communem habet cum cod. Lips.

'Ἡρακλῆς' 'Ἀλκμήνης οὐδέ· τοῦτον] οὗτος δ 'Ἡρακλῆς ἦν Πίλου τοῦ καὶ Διὸς οὐδέ καὶ 'Ἀλκμήνης' τοῦτον

ῥόπαλον — μῆλα] ρόπαλον φέροντα τῇ δεξιᾷ χειρὶ, τῇ δὲ αριστερῇ τρία μῆλα

πολυποίκιλον—πονηρᾶς] πολυποίκιλον δράκοντα τουτέστι τὸν τῆς πονηρᾶς ρόπαλον τῆς] ρόπαλον ήγουν τῆς ἔχοντα περιβόλαιον—λέοντος] ἔχοντα ὡς περιβόλον δοράν τοῦ λέοντος ήγουν τὴν φράνησιν

μῆλα, δέ ἐστι] μῆλα τουτέστι καὶ τὸ μὴ φύλαγγυρεν] καὶ οὐ.

ἰδὲν] οὐδὲν

4. δεῖ] αἰεὶ

12. * ἀλώση] ἀλώσειν

άμα καὶ τὸ ἀρτῷ περισπόμενον. οὗτος δὲ αὐτὸς καὶ ἡ συνήθεια δέχεται, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησεν.

659. πὺξ ἐκάλιψεν] τοῦ βρόγχου διαιρεθέντος καὶ τῆς ἀναπνοῆς εἰργομένης ταχὺς ὁ θάνατος ἐπεγένετο. ὑπὸ συγγενοῦς δὲ ἀναιρεῖται, ὅτι καὶ συγγενῆ ἀνεῖλε τὸν Λικύμιον “φίλον” γὰρ “μῆτρα 5 κατέκτα” (Π. 2, 662).

662. πατὴρ δ' ἔτι] προσαναφωτεῖ μὲν διὰ τοῦ ἔτι τὸν τοῦ Σαρεγδόνος θάνατον, παραμιθεῖται δὲ καὶ τὴν ἡτταν τοῦ πολεμίου, ἀργὸν παιήσας αὐτόν.

667. ἐπ' αὐτῷ ταρασσομένων, ἡ οἷον ἐπιβῆται αὐτὸν σπευδόντων. 10 ἄκρως δέ ἐστι μιμητὴς ἀληθείας ὁ ποιητῆς· πολλὰ γὰρ τῶν χρησίμων σπεῦδοντες παρορῶμεν.

670. μαίμησε δέ οἱ] συνεπάθησε, φησὶ, καὶ συνήληγησε τῷ νεκρῷ.

671. μερμήριξε] διδάσκει δί 'Οδυσσέως καν τοῖς κινδύνοις φρονήσει δεῖν χρῆσθαι, μὴ θυμῷ καὶ πάθει. 15

672. προτέρῳ] ἀπὸ τοῦ προσσοτέρῳ γέγονεν ἐν συγκοτῇ.

683. ὀλοφυδνόν] οἰκτρὸν καὶ ταπεινὸν διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν ἐν τῇ σφετέρᾳ ἀποθανεῖν. ἐπιρραπίζει δὲ διὰ τούτων ὁ ποιητῆς τοὺς οἰομένους τὸ μὴ ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀποθανεῖν μηδὲν εἶναι.

Χρομίος καὶ Ὁδίος καὶ τὰ τοιαῦτα τριβράχεα ἐπὶ κυρίων τιθέ- 20 μενα παροξύνεται, πλὴν τοῦ Ἀνιος, Ξένιος, Κρόνιος, Ἀλιος.

686. ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε] ἐντέχνως ὑπομιμήσκει τῆς συμμαχικῆς χάριτος τὸν Ἐκτόρα.

689. οὕτι προσέφη] πέπονθε γὰρ τῇ ἄψει καὶ τῷ λόγῳ. ἀλλ' οὐδὲ ἀδολεσχίας ὁ τοιοῦτος ἦν καιρός. 25

690. λελιημένος] τῷ θυμῷ θερμαινόμενος καὶ ὑποκαιώμενος· λαρὸν γὰρ τὸ θερμόν.

693. ἀπαγαγὼν ἡμῶν τὸν νοῦν τῆς μάχης ὑπὸ ἀνθηρὰν ἴζει δρῦν τὸν τραυματίαν. καλῶς δὲ αὐτῇ ἱερὰ τοῦ Διὸς, ἐπεὶ βαλάνοις πρώην ἔχρωντο, καὶ ἵνα ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἰαθῆ· πλησιάζουν γὰρ ἦν καὶ ἱερὸν, 30 εἰς ὃ παρεγένετο, εἰ καὶ ἐπὶ δρῦν λέγει.

695. *Πορφυρίου. ὃς οἱ φίλος ἦν ἑταῖρος] τοὺς ἑταίρους ἀπὸ τῶν φίλων διαιρεῖ· οἱ μὲν γὰρ ἑταῖροι οἱ προσοικειωθέντες κατὰ φιλίαν, οἱ δὲ φίλοι οἰκεῖοι καὶ κατὰ γένος προσήκοντες, ὥσπερ καὶ ὁ ἔτης καὶ

3. * βρόγχου] βρόγχου

8. * πολεμίου] πολέμου

14. * κἀ] καὶ

32. * Πορφυρίου] om.

ὁ γείτων ἔται μὲν γὰρ οἱ συνέστιοι, γείτονες δὲ οἱ πλησίον μένοντες “γείτονες ἡδὲ ἔται” (Od. 4, 16). καὶ ὅτι ἑταίρους συνδαιτας οἴδεν “ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἦη φίλος εἰλαπινιστής” (Il. 17, 577)· καὶ “ἐρίηρας ἑταίρους” (Od. 9, 100) τοὺς διὰ τῆς χρείας φίλους· καὶ “Ἐκτορις δὲ οὐεν ἑταῖρος” (Il. 18, 251), παραλιπὼν ἐνταῦθα τὸ 5 εἶδος. ὅμοίως δὲ αὖ “σοὶ δὲ ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἦν σὺ μενοινᾶς· τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώιός εἰμι, ὃς τοι μῆτα θοὴν στελέω καὶ ἄμ' ἔφορμαι αὐτός” (Od. 2, 285)· καὶ “ἐγὼ δὲ ἀνὰ δῆμους ἑταίρους αλλ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι” (ib. 292). καὶ μεταφέρων ἐκ τοῦ ἐῦκτήμιδας Ἀχαιοὺς λέγει “Τηλέμαχ”, ἥδη μέν τοι 10 ἐῦκτήμιδες ἑταῖροι” (ib. 402), καὶ ἐκ τοῦ κομόωντες Ἀχαιούς “εὗρεν ἐπειτ’ ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους” (ib. 408). φίλος δὲ νιὸς, καὶ φίλη μήτηρ, καὶ φίλα γυναῖς, καὶ φίλαις χειρες. καὶ διακρίνων “ἢ μετὰ οὓς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ, ἢε φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπεντεν” (Od. 1, 237)· οὐκ ἀν., φησὶν, ἐλυπήθην, 15 εἰ ἐν τῇ Τροΐᾳ μετὰ τῶν αὐτοῦ ἑταίρων ἀπώλετο πολεμῶν, ἢ εἰ κατεργασάμενος τὸν πόλεμον καὶ ἐπανελθὼν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν οἰκείων ἐτελεύτησεν. καταχρώμενος δὲ καὶ τὴν φύξιν ἑταίρου τοῦ φόβου λέγει “φύξα φόβου κρυόεντος ἑταίρη” (Il. 9, 2), καὶ ἄνεμον “ἰκμενον οὔρον ἵει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον” (Od. 11, 7). καὶ 20 πάλιν ὅλην τὴν οἰκειότητά φησι δηλῶν “ὅφρα ἴδη πρότερόν τε πόσιν πηγούς τε φίλους τε” (Il. 3, 163), τὸν ἄνδρα, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς οἰκείους. διὸ ἐπιζητεῖ ἡ Ἐλένη τοὺς ἀδελφούς.

696. ψυχή τὸ ἐκπνεόμενον πνεῦμα. διὰ τὴν αἵμορραγίαν δὲ ὠλιγώρησε πάντως.

697. ἀμπτύνθη] ἀνέλαβε τὴν πνοήν. δὲ ἐνέλιπε τῷ πνεύματι, προσεπορίζετο ὁ ἄνεμος. κάπος δὲ λέγεται τὸ πνεῦμα.

* ἀμπτύνθη] ἐν ἑαυτῷ γέγονεν.

700. οὔτε ποτὲ προτρέποντο] τὸ γὰρ προτροπάδην φεύγειν δινείδος ἡγεῖται. ἐπεξηγεῖται δὲ αὐτὸς σαφέστερον διὰ τοῦ “αἰὲν ὀπίσσω χάζοντο.” 30

703. διὰ τοῦ ἀ τὸ ἐξενάριξαν.

704. χάλκεος Ἀρης] αὐξῶν τὴν Ἐκτορος ἀρετὴν συνέζενεν αὐτὸν τῷ Ἀρει. οὐκ ἀτόπως δὲ τρωθήσεται καὶ δι’ ἑαυτοῦ φογεύων ὁ Ἀρης.

2. συνδαιτας scripsi pro συνδαιτας. extra seriem scriptum nullo praefixo numero, sed signo ॥. Pariter

V. Thes. vol. 7 p. 1257.

7. τοῖος Bekk.] καὶ τοῖος

31. διὰ τοῦ ἀ τὸ ἐξενάριξαν] Ήσος

p. 266, 34. 270, 31.

708. τὸ "Τλη ἐνταῦθα μὲν συστέλλει, ἐν δὲ τῷ καταλόγῳ ἐκτείνει
“ἢ” “Τλην καὶ Πετεῶνα” (Πλ. 2, 500).

μέγα πλούτοιο μεμηλώς] μεγάλως τῆς γεωργίας ἐπιμελόμενος,
ὅπως ἐκ ταύτης κτήσαιτο πλοῦτον.

709. κεκλιμένος] ἀντὶ τοῦ παρακείμενος, ὡς τὸ “αἴθ ἀλὶ κεκλί-
5 ατα” (Οδ. 4, 608).

722. “Ηβῃ δὲ”] ὑπηρετικήν τινα τὴν “Ηβῃ παρεισάγει ὁ ποιητής”
καὶ ἀνωτέρω γάρ (Πλ. 4, 2) εὐαγχουμένοις τοῖς θεοῖς διηκόνει. ἐν δὲ
τοῖς ἑζῆς (905) καὶ τὸν “Ἄρεα λούει” παρθενικὸν γάρ τὸ ταιοῦτον, ὡς
Τηλέμαχον Πολυκάστη (Οδ. 3, 464). τὸν δὲ τῆς “Ηρας δύφρον 10
οὗτος ἡ Δημόθια φυσιολογεῖ. “Ηραν γάρ φησιν εἶναι τὸν ἄέρα, τὴν δὲ
φύσιν τοῦ στοιχείου τὸν ποιητὴν ἐκτιθέμενον τὰ μὲν περίγεια αὐτοῦ
μέρη, ἀπέρ ἐστὶ ζοφωδέστερά τε καὶ πολὺ τὸ γεῶδες ἔχοντα, ταῖς
παχυτέραις ὥλαις εἰκάζειν, χαλκῷ τε καὶ σιδήρῳ καὶ χρυσὸν δὲ
μερικῶς ἐγκατέμιξεν, ἵστις διὰ τὸ ποστὸν ὑπὸ ἡλίου φωτίζεσθαι· τὰ 15
δὲ μετεωρότερα, τὸν ῥυμόν φημι, ἀργύρεον λέγει, τὸ δὲ πάνταν ἀνω-
τέρω καὶ συνημμένον τῷ αἰθέρι χρύσεον ζυγόν (συνέζευκται γάρ τού-
τῳ), ἴμάντας δὲ χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς τοὺς ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης
φωτισμοὺς, δύο δὲ ἀντιγας τὸ ὑπόγειον τε καὶ ὑπέργειον ἡμισφαι-
ρίουν.

20

723. τὰ μὲν ἐνεργῇ μέρη τοῦ ἄρματος ταῖς στερεαῖς ὥλαις
κοσμεῖ, τὰ δὲ ἄλλα ταῖς πολυτελέσιν.

όκτακτημα] κυῆμαι αἱ ἀπὸ τῆς χοινικίδος ἔως τῆς τοῦ τροχεῦ
διήκουσαι ράβδοι.

ἄξονι] ἄξων τὸ εἰς τὰς χοινικίδας ἐμβαλλόμενον ἐκατέρου τροχοῦ 25
ξύλον.

724. ἵτις] ἡ ἀψὶς εἰς ἣν αἱ κυῆμαι αἱ ἀπὸ τῆς χοινικίδος
ἐμπήγνυνται.

725. *ἐπίσσωτρα] τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρά, ἂν καὶ κακοὶ
καλοῦνται, ἤγουν ὁ ἔξωθεν τὸν τροχὸν συνέχον σιδηρος ἡ χαλκὸς, ἃ
καὶ στέφανοι.

ἐπίσσωτρον τὸ εἰς γῆρα κυλινδούμενον, ἦτοι τοῦ παντὸς περιφεροῦς
τὸ τελευταῖον.

ἔν τισι διὰ τοῦ ὁ ὀπίσσωτρα.

5. *διλι] διλον 13. *τὸ γεῶδες] τὸ αὖτις.
28. *ἐμπήγνυνται] μήρυνται

726. πλῆματα λέγονται διὰ τὸ πλήσσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος² ταύτας δὲ ἔνιοι χρόας ὀνομάζουσι. καλῶς δὲ καὶ τὸ εἰσὶ πρὸς ἀληθείας ὑπόληψιν. εἰσὶ δὲ πλῆματα αἱ χοινικίδες.

727. δίφρος] ἀπὸ τοῦ δύο φέρειν.

728. ἄστυγες] τὰ ἐκὶ τοῦ δίφρου ἡμίκυκλα, ἔνθεν καὶ τὰ ἡνία 5. ἔξαπτονται.

729. ρυμός] τὸ ἀπὸ τοῦ δίφρου μέχρι τοῦ ζυγοῦ ξύλον, ἀπὸ τοῦ ἐρύειν.

730. ζυγὸς παρὰ τὸ δύο εἰς ἐν αὐτὸν ἄγειν.

λέπαδα] τὰ περιτραχήλια τῶν ἵππων κύκλα. 10

734. πέκλον] πρέπω πρέπαλος πέπαλος πέκλος. τὸ δὲ κατέχεντος ἀπὸ τοῦ τὰς περόνας λύσασα καταφέρεσθαι ἀφῆκε. γυμνὴν δὲ ἥμεν τὴν Ἀθηνᾶν διὰ τῆς λέξεως παρέστησεν.

736. ἦ] δασυγένεον τὸ ἦρον γάρ ἔστιν ἀγτωνυμικόν. τινὲς δὲ ψιλοῦνται, σύνδεσμον ἐκδεχόμενοι τὸν ἦρδέ, κακῶς. οὗτος δὲ ὁ χιτῶν 15 ἐπιτήδειός ἔστιν ἐν πολέμῳ, ἵν' ἦση περιβολὴ Διός καὶ Ἀθηνᾶς ὡς Ἀχιλλέως καὶ Αἴαντος. τεύχεσι δὲ λέγει τῇ αἰγίδῃ καὶ τῇ περικεφαλαίᾳ.

739. δεινή] διὰ τὸ δυνάμεις ἀρεϊκὰς ἐπτετυπῶσθαι ἐν αὐτῇ.

ἐστεφάνωτο] κύκλῳ περιείχετο ἀναστρεπτέον δὲ τὴν περί. 20

740. ἐν δ' Ἔρις] ἀδηλον εἰ εἶδωλα ταῦτα ἔστιν ἡ διαθέσεις, ὡς τὸ “ἔνθ” ἐν μὲν φιλότης” (Π. 14, 216).

741. *Πορφυρίου. διὰ τί ποτὲ μέν φησι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος ἐν Ἀιδου εῖται, λέγων “μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου ἐξ Ἀιδου πέμψειε” (Od. 11, 633), ποτὲ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν 25 ἔχειν ἐν τῇ αἰγίδῃ, λέγων “βάλετ’ αἰγίδα θυστανέσσαν,” καὶ ἐπάγει “ἐν δ’ ἔρις, ἐν δ’ ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκὴ, ἐν δέ τε Γοργείην κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου.” φησὶ δ’ Ἀριστοτέλης ὅτι μήποτε ἐν τῇ ἀσπίδι οὐκ αὐτὴν εἴχε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, ὥσπερ οὐδὲ τὴν Ἔριν οὐδὲ τὴν κρυόεσσαν ἰωκῆν, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς Γοργόνος γιγνό- 30 μενον τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν. καὶ μήποτε πάλιν ῥήτεον ὅτι οὐκ αὐτὴν εἴχει, ἀλλ’ ὅτι γεγραμμένον τῇ ἀσπίδι ὥσπερ σημεῖον

2. *χρόας] χήρας

co additum s. v. φόβος.

9. ἐν αὐτῷ] ἐντὸν

23. *Πορφυρίου] om. Eadem

19. *αὐτῇ] αὐτοῖς

fere traduntur in scholio ad Odyss.

20. Sequitur in B excerptum manus secundae ex Zonarae Lexi-

ii, 634. V. Rosium p. 162.

τι. ρήτεον δὲ ὅτι οὐδὲ Ὄδυσσεὺς λέγει ὡς ἦν ἐν "Αἰδου ἡ Γοργόνος κεφαλὴ, ἀλλ ὅτι αὐτὸς ἐφοβήθη μὴ τοιοῦτος δαιμῶν ἐκπεμφθῆ φοβηθεὶς οὖν οὐκ ἴδεῖν. ἡ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ ἐν "Αἰδου, τὸ δὲ σῶμα ἐν τῇ ἀστίδι. καὶ Γοργείην κεφαλὴν οὐ πάντως τὴν τῆς Γοργόνος, ἀλλά τινα φοβερὸν δαιμονα, ὡς "τοίην γὰρ κεφαλὴν πόθεον νίες 5 'Αχαιῶν."

οἶον κατάστημά τι γοργότητος δεινὸν ἦν καὶ βλοσφύρον. Ἡσίόδος γὰρ τὸν τῶν Γοργόνων μῦθον διέπλασε.

* πέλωρ ὄνομα οὐδέτερον σημαίνει δὲ τὸ ἔξαισιον καὶ φοβερὸν, καὶ γίνεται παρὰ τὸ πέλωρ τὸ ὑπάρχων καὶ τὸ ὄφα, δημηταίνει τὴν 10 φροντίδα, οἵτις ὑπάρχει ἀεὶ ἡ φροντὶς διὰ τὸ μέγεθος. ἐτυμολογεῖται δὲ οὗτος παράγεται δὲ παρὰ τὸ πρωτελάζειν καὶ προσεγγίζειν τῷ 'Ωρίωνι, ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ Χ, διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, ὅτι εἴδεν ὁ Πρίαμος τὸν 'Αχιλλέα "παμφαίνοντος ὥστ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο, ὃς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ φαίνονται 15 πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολυῖ, ὃν τε κύν' 'Ωρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι· λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἔστι, κακὸν δέ τι σῆμα τέτυκται." λοιπὸν πέλωρ πέλωρος, τὸ οὐδέτερον πέλωρον.

742. σμερδηνή] ὡς ἀλαπάζω ἀλαπαδνός, οὕτως μερίζω μεριδνός καὶ σμερδνός.

* μερίζεται γὰρ ἡ ψυχὴ τῶν ὄρωντων τῷ φόβῳ, καὶ οὐκ ἐξ ἐν τῷ αὐτῷ μένειν.

* τέρας] τὸ σημεῖον. διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν τέρας ἔστι τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον πρᾶγμα, οἷον ἐπὶ τῆς στρουθοῦ (ΙΙ. 2, 313). οὐδέποτε γὰρ ἡ στρουθὸς ὀκτὼ γεννᾷ· σημεῖον δὲ τὸ παρὰ τὴν κοινὴν 25 συνήθειαν γινόμενον.

744. ἑκατὸν πόλεων πρυλέεστος ἀραριῖαν] εἶχε γὰρ, φασὶν, ἐν ἑαυτῇ ὀπλίτας τετυπωμένους πόλεων ρ'. ὑποτυκοῖ δὲ ἡμῖν τὸ μέγεθος τῆς φερούσης· εἰ γὰρ ἡ κόρυς τοσαύτη, πόσον τὸ μέγεθος τῆς περικειμένης; καὶ ἐπὶ Ποσειδῶνος "ὅσον τ' ἐννεάχιλοι" (Π. 14, 30 148). οὐ γὰρ εἰπὼν τὸ μέγεθος αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τῆς 'Αθηνᾶς, κατ' ἔμφασιν δέδωκε συλλογίζεσθαι πηλίκος ἦν ὁ τὴν τοιαύτην φωνὴν ἔχων.

3. φοβηθεὶς] φοβηθῆ

27. *φασὶν] φροῖν

28. ὀπλίτας Hermannus in dis-

sertatione de hyperbole p. 6]

πολίτας

29. φερούσης] *φερούσης αὐτὴν

745. φλόγεα] τὰ κατὰ τὴν κίνησιν ὡς πῦρ, ἢ μᾶλλον ἀεί.

746. οὐκ ἄνδρας εἶπεν, ἀλλ' ὑπερφυῶς στίχας ἀνδρῶν.

749. Ὄφαι] ἐπεὶ τὴν τῶν οὐρανίων τάξιν καὶ τοὺς καιροὺς διοικοῦσιν. ἐμφαίνεται δὲ καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν θεῶν, εἴ γε ἔκουσαι αἱ πύλαι εἴκουσιν αὐταῖς. οὐρανὸν δὲ νῦν τὸν ὑπὲρ τὰ μέφη λέγει 5 τόπον.

*ἔχοι] τὸ ἔχον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἐφύλασσον.

752. κεντρηγεκέας] τοὺς οὕτω φέροντας ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἐπιβάτας ὡς ὑπὸ κέντρου μαστιζομένους, παρὰ τὸ κέντρον καὶ τὸ ἐνεγκεῖν.

757. Ζεὺς πάτερ] χαριέντως τὸν οὐλὸν ἀμαρτάνοντα παρὰ γνώμην 10 τοῦ κυρίου κολάζειν οὐκ ἐπιχειρεῖ. τῷς οὖν Ἀθηνᾶ τοῦτο οὐκ ἀναμένει; ὅτι οὐκ ἴδιον Ἀφροδίτης πόλεμος, ὡς καὶ Ζεὺς “οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμῆσα ἔργα” (428).

759. ἔκηλοι] δασυντέον· τὸ γάρ ἐπρὸ τοῦ καὶ δασύνεται, εἰ μὴ ἐκ κλίσεως εἴη. σεσημείωται τὸ ἐκεχειρία. 15

760. τέρπονται] πιθανῶς, ἵνα μὴ δοκῇ μάτην τετρῶσθαι.

765. ἐπορσον Ἀθηναίην] ἀναθεν κατασκευάζει τὴν τρῶσιν Ἀρεως. ἄλλως τε τὸν ταραχώδη ἡ τῆς συνέσεως προεστηκυῖα καταλύει.

770. διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν ὁξετάτου ἐδήλωσε τὸ τάχος τῶν ἵππων ὅσον γάρ τις ἐκτείνει τὴν ὄψιν, εἰς τὸν παρὰ θάλασσαν ἀτενίζων 20 ἀέρα, μηδεὸς ἀντιπίποντος, ἀλλὰ τοῦ ὄρωμένου παντὸς ἀέρος ὅντος, τοσοῦτον, φησὶν, ἐστὶ τὸ βῆμα τῶν θείων ἵππων ὄρμώντων. ἡροειδὲς δὲ τὸ τοῦ ἀέρος εἶδος.

*Πορφυρίου. ἀέρα λέγει τὸ ὄμιχλωδες καὶ ἀόρατον· “ἀήρ γάρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ τὴν” (Od. 9, 144). ὅθεν καὶ ἡροφοῖτις Ἐρινύς 25 (Il. 9, 571) ἡ σκοτεινῶς καὶ ὄμιχλωδῶς φοιτῶσα. τὸ οὖν ἡροειδές δυον εἶδε μέχρι τοῦ ἀεροειδοῦς, τουτέστι τοῦ ἀφανοῦς καὶ ἀχλυώδους. ἡρόφωνος οὖν κύρικες, ὃν ἡ φωνὴ καὶ μέχρι τοῦ ἀφανοῦς καὶ ἀχλυώδους διικνεῖται, ὅπερ ἐν ἄλλοις “φωνὴ δ' αἰθέρ' ἵκανεν” (Il. 15, 686). ἀφανῆς δὲ οὗτος ἀνθρώποις. 30

772. ὑψηλέες] ὑψηλήγενες, ἥτοι εἰς ὑψος ἀειρόμενοι μετὰ ἤχου. ἄριστοι γάρ οἱ κυμβαλίζοντες ἵπποι.

774. τὸ σχῆμα προεπίζευξις· προθεὶς γάρ ἐν ὄνομα δυϊκὸν ἐπάγει πληθυντικὸν, καὶ λοιπὸν ἀναπληροῦ τῇ ἐπαγωγῇ “ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ύρεουσι Κακυτός τε” (Od. 10, 513) “εἰ 35

3. *τάξιν καὶ] καὶ οπ. *διοικοῦσιν] διακρίνει 24. *Πορφυρίου] οπ.

δέ κ' Ἀρης ἄρχωσι μάχης καὶ Φοῖβος Ἀτόλλων” (Il. 20, 138). ἀλλαχοῦ δὲ “μεσηγὴν Σιμόεντος ἵδε Εάνθοιο ροάν” (Il. 6, 4).

776. ἡέρα πουλὸν] ἀντὶ τοῦ πολλήν. ἀεὶ γὰρ θηλυκῶς φησὶ καὶ τὸ σκότος δῆλον τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ συνήθους ἄπαξ εἶπε “δί’ ἀέρος αἰθέρ’ ἵκανεν” (Il. 14, 288).

777. τοῖσιν δ’ ἀμβροσίην Σιμόεις] ποιητικοῦ κάλλους ἴδεια ταῦτα, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ λέχους τοῦ Διός (Il. 14, 347). καλῶς δὲ οὐχ ὁ Σκάμανδρος ἀκέτειλε Τρωσὶ γὰρ ἦν βοηθὸς οὗτος.

778. Ἰθμαθὸν δόμοιαν] τὴν ὄρμὴν καὶ τὴν πτήσιν ἀποτον γὰρ τρυφερῶς βαδίζειν τὰς εἰς πόλεμον ἐσκευασμένας. ἀλλως. καλῶς 10 τὸν βουλομένων λαθεῖν τὰ ἔχη περιστεραῖς εἴκασεν ἀφανῆ γὰρ αὐτῶν τὰ ἔχη, ὡς Ἀριστοτέλης. ἡ καὶ διὰ τὸ καθαρὸν, ἡ διὰ τὸ ταχύ-

* οὐ περιστεραὶ γενόμεναι, ἀλλ’ ὅμοιαι τοῖς Ἰθμασιν ἥγουν τοῖς ὄρμήμασι καὶ ταῖς πτήσεσι τῶν περιστερῶν εἰς τὸ στρατόπεδον ἔρχονται· τὸ γὰρ ὡς πελειάδας τὰς θεὰς πορεύεσθαι ἀπρεπές. 15

785. Στέντορι] τινὲς αὐτὸν Θρῆκά φασιν, Ἐρμῆ δὲ περὶ μεγαλοφωνίας ἐρίσαντα λέγουσιν ἀκαρεθῆναι, αὐτὸν δὲ καὶ τὴν διὰ κόχλου μηχανὴν εἰς τὰς μάχας εὑρεῖν. ἔθος δὲ Ὁμήρῳ τοῖς μὴ παρεῦσιν εἰκάζειν τοὺς θεούς.

786. ἐν τισιν οὐκ ἦν ὁ στίχος, διὰ τὴν ἀπερβολὴν ταύτην τὴν 20 ψυχράν.

788. Ἀχιλλεύς] οὐκ ἐῷ λήθη δίδοσθαι τὸ ὄνομα τοῦτο ὁ ποιητής.

789. Δαρδανιάν] τῶν Σκαιῶν φησὶ γὰρ “ἀλλ’ οὐσιν ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανον” (Il. 9, 354).

795. ἀναψύχοντα, τό μιν Ὅβαλε] γυμνοῦντα πρὸς τὸ ἀποβαλεῖν 25 τὸν λύθρον. οὐ τὸ ἔλκος δὲ ἔβαλεν, ἀλλὰ βαλὼν εἰργάσατο ἔλκος, ὡς τὸ “νεκρὸν ἄγειν προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτακτε δῖος Ἀχιλλεύς” (Il. 24, 151). πάντως γὰρ ὁ κτακὸν νεκρὸν εἰργάσατο. ἀνδρείου δὲ καὶ καρτερικοῦ τὸ μὴ εἰς τὰς καῦς μετὰ τὸ τραῦμα ἀνασχωρῆσαι.

797. Ἀρίσταρχος τείρετο, αἱ δὲ κοιναὶ τρίβετο. 30

799. ἰππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο] ἄκρως τοῦ ἀνθρωπίνου ἥθους μέμνηται· τοῦτο γὰρ καὶ νῦν γίνεται.

1. * ἄρχωσι—ἴδε] ἄρχουστο—ἡδὲ

24. Ὁμηρος, quam manus secunda in B versui 792 apponit, Io. Philoponi (ad Aristotelis de anima

lib. 1) de θυμῷ disputationem, receptam a Suida νν. θυμός θυμός ἀπταθένειος. θυμός δργῆς. ΒΕΚΚ.

25. ἀποβαλεῖν] * μποψῆν

801. Τυδεύς] τῇ ἐπαναλήψει τοῦ ὄνόματος ηὗηται Τυδεύς.

802. καὶ ρ' ὅτε περ] καὶ ὅτε αὐτὸν ἐγὼ ἀπετρεπόμην, ἵνακα
ῆλθεν ἄγγελος εἰς Θήβας, ὅμως ἐκεῖνος μαχητὴς ἦν. τὸ δὲ ἔξης
ἀσύνδετον.

803. ἐκπαιφάσσει] φᾶς τὸ φαίνω, φάσσω, ἀκαδιπλασιασμῷ
παφάσσω, πλεονασμῷ παφάσσω, οἷονεὶ φανερῶ, ὡς πτῷ πταίνω
παπταῖνω. ἐκπαιφάσσει δὲ τὸ φανεροῦν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐν ἀγγέλου
μᾶλλον εἴκα σχήματι. δύναται δὲ εἰς τὸ ἐκπαιφάσσειν εἴναι στυγμὴ,
εἴτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τὸ ὅτ' ἤλθεν.

ὅτε ἤλθε, φησὶν, εἰς Θήβας, ἐγὼ μὲν ἐκέλευον δαινυσθαι, δὲ 10
ἐπολέμει. ὑπερβολὴ δὲ, εἴ γε καὶ ὑπὸ τῆς πολεμικωτάτης θεοῦ
κελεύεται ἥσυχάζειν ὡς ἀν ἀμετρον ἔχων δύναμιν.

807. πάστα] πάντα κούρον, ἡ τὰ ἀγωνίσματα. οὐ καθόλου δὲ
εὑρέθη παρὰ Ἀριστάρχῳ τὸ “ῥηϊδίως· τοιη̄ τοι ἐγὼν ἐπιτάρρεος
ἡ” ἐκατίον γάρ ἔστι τοις προκειμένοις. 15

809. σοὶ δ' ἦτοι] ἐκ τῆς τοιαύτης ἀντιπαραβέσεως ἐλέγχει
αὐτόν.

811. κάματος πολυάτε] ἐκ γὰρ πολλῆς κινήσεως ὁ κόπος.

812. ἀκήριον] τὸ εἰς ἀφυγίαν σε ἄγον φησίν.

827. μήτε σύ γ' Ἀρη] οὐ καθολικὴ, ἀλλὰ πρὸ τὸ παρὸν προ- 20
τρεπτικὴ ἡ παραίνεσις.

831. τυκτὸν κακόν] οὐ μόνον, φησὶ, φυσικὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτη-
δευτόν.

836. *ἔμματέως] αὐτίκα, εὐθὺς, ἅμα τῷ λόγῳ. γίνεται δὲ ἐκ
τοῦ ἅμα καὶ τοῦ ἔπος, καὶ κατὰ ἀναστροφὴν ἔμματέως. 25

838. ἐμψύχως τὸ ἔβραχεν, ὡς τὸ “Ἐκλαγέαν δ' ἄρ' διστοί”
(Π. 1, 46).

843. Ὁχησίον] Ὁχήσιος Οἰνέως υἱός, ὡς φησὶ Νίκανδρος ἐν
τοῖς Αἰτωλικοῖς. κατὰ Διομήδους οὖν καὶ αὕτη τοῦ Ἀρεως ἡ
πρᾶξις. 30

845. μή μιν ἴδοι] ἐπὶ τῷ πρὸ τῆς πληγῆς λαθεῖν ἀμέλει μετὰ
τὴν πληγὴν ὄραται, ὡς καὶ τὸν Ἀρεα κατ' αὐτῆς πρὸς τὸν Δία
λέγειν.

12. δύναμις] * δρμήν

μένοις] Trimeter iambicus.

15. ἐκατίον γάρ ἔστι τοις προκε-

851. ὑπέρ] τινὲς ἀντὶ τῆς ὑπό, ἵνα τρώσῃ αὐτὸν λαθών.

853. καὶ τό γε] δύναται μὲν Ἀρεῖ μονομαχεῖν Ἀθηνᾶ, φυλάσσει δὲ τὸν πόλεμον εἰς ἔτερον ὁ παιγνῆς καιρόν.

855. μόνιν ὄρμαται Διομήδης, καὶ μόνη ἔχει τρώσεως ὄνομα δύο οὖν παρίστησι, καὶ τοὺς ἀσθετεῖς τῶν κρειττόνων ποιῶν κρατεῖν 5 διὰ προστασίας θεοῦ καὶ τοὺς ἀτακτοῦντας κολάζειν.

857. νείατον ἐς κενεῶνα] κατὰ τὸ ἔσχατον τῆς λαγύνος ἦτοι τὸ ἐνδότατον. εἰ οὖν ἐπταπέλεθρος ὁ Ἀρης, πῶς τὸ δόρυ Διομήδους τρώσαι αὐτὸν δύναται κατὰ κενεῶν; ὅτι τὸν ἀνδρὶ εἴκασται “πάρα γάρ οἱ κεῖνος Ἀρης” φησὶ “βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.” τὸ δὲ 10 μίτρην κατὰ δοτικὴν Ἀρίσταρχος, Ἡραδιανὸς δὲ μετὰ τοῦ ὑ, δὲ καὶ βέλτιον.

865. καύματος ἐξ] ὅταν γὰρ καυματώδους οὖσης τῆς ἡμέρας πρὸς ἀνατολὴν ἡ δύσιν ὁ ἀήρ μέλας δοκῇ, προσδοκῶσιν ἀκεμον. τὸ δὲ ἐξῆς οὔτως, ἐκ καύματος ἀνέμου ὄρμήσαντος δυσαέος, ὅ ἐστι σφο- 15 δροῦ. γίνονται γὰρ καὶ καυσανικαὶ πνοαὶ κατὰ τὰς ἐαρινὰς καὶ θερινὰς ὥρας, ὅτε νότοι πνέουσιν.

867. *τὸ ὄμοι ὄμοιος τοῖς νέφεσι διὰ τὸ σκοτεινόν.

εἰς τὸ νεφέεσσι διαστολὴ, ἵνα ἢ ἐγγὺς τῶν νεφῶν. καὶ Δημοσθένης “Ἀθηναῖοι δέ εἰσιν ὄμοι δισμύριοι” (adv. Aristogit. I p. 20 785). οἱ δὲ συνάπτουσιν ὅλον, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ νεφῶν καλυπτόμενος καὶ ἀνιών εἰς οὐρανόν.

870. αἷμα] οὐκέτι προσέθηκε τὸ ἰχώρ· πρεδίδαξε γὰρ ἡμᾶς ὅποιον τί ἐστιν ἰχώρ.

871. ὄλοφυρόμενος] κυρίως ὄλοφυρμὸς ὁ μετὰ τίλσεως τριχῶν 25 θρῆνος, παρὰ τὸ τὰς οὐλας, ὅ ἐστι τὰς τρίχας, φύρειν.

874. ἀλλήλων ιότητι] χαριζόμενοι, φησὶν, ἀνθρώποις ἀλλήλους διατίθεμεν κακῶς, οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων δὲ πάσχομεν ὅποις γὰρ ἀσθενεῖς πρὸς ἡμᾶς εἰσίν.

875. σοὶ] ἡ διὰ σέ, ἡ σὺ πᾶσι πολέμιος εἶ, ταύτην ἐπιτρέπων 30 καθ' ἡμῶν ἀδεῶς. τὸ δὲ τέκεις ἀπλοϊκῶς, ὡς ἐπὶ Ἡφαίστου “ἀλλὰ τοκῆε δύω” (Od. 8, 312).

876. ἀήσυλα] ἥδω ἥσω, ἥσυλον καὶ ἀήσυλον. δηλοῖ δὲ τὰ μὴ τέρποντα καὶ ἥδοντα, μᾶλλον δὲ λυποῦντα.

15. * ὄρμήσαντος] ὄρμήσοντος

877. ἄλλοι μὲν γάρ] τῇ ἀντιπαραθέσει χαλεπωτέραν ἐποίησατο τὴν κατηγορίαν. διὰ δὲ τοῦ πειθηνίου καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐπάγεται.

878. περὶ πρόσωπον τὸ σχῆμα, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ (Ορ. 1483) “διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες,” ἔκαστος καλῶς μαχόμενος. 5

879. προτιβάλλεις] ὑπερβάλλεις, νικᾶς, ὅπως ὑπακούοις σοι.

880. αὐτὸς ἐγείναο] τοῦτο δέδωκεν ἀφορμὴν Ἡσιοδῷ τὸ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ μόνος λαβεῖν, ὥπερ ὁ ποιητὴς οὐκ οἴδεν, ἀλλὰ λέγει ἀγεῖς αὐτὴν, ἐπεὶ καὶ σὺ αἰδήλον αὐτὴν ἐγένυτας, ἢτοι ἐπιβλαβῆ.

882. *μαργαίνειν] μαίνεσθαι· καὶ μάργος ὁ μανόμενος. 10

883. Κύπριδα μέν] ῥήτορικὸν τὸ μὴ ἐκ τῶν οἰκείων ἄρχεσθαι· κατηγοριῶν, ἀλλ’ ἐξ ἑτέρων ὀμολογημένων.

884. δαιμονιὶ Ἰσος] ἐπιφθόνως καὶ κινητικῶς τοῦτο φησιν· ἡ ἀλαζονικῶς, ἵνα μὴ δοκῇ ὑπὸ τοῦ τυχόντος τετρᾶσθαι.

886. πήματ’ ἔπασχον] καὶ πῶς ἀν ὁ Ἀρης ἔπασχε δεινὰ ἐν τοῖς 15 νεκροῖς κείμενος; εἰ μὲν γὰρ ζῶν, πῶς ἐπιφέρει διαστέλλων “ἢ κεν ζῶς ἀμενηνός;” εἰ δὲ καὶ τεθνηκὼς, πῶς θεὸς ἀποθανεῖν ἡδύνατο ὡς καὶ ἀποθανὼν ἔτι ἔπασχε δεινά; λύσις γὰρ τῶν δεινῶν ὁ θάνατος. ῥητέον οὖν ὅτι ὁ δεύτερος ἡ ἀντὶ τοῦ εἰ συναπτικοῦ κεῖται, ὡς τὸ “ὅφρα καὶ” Ἐκτῷρ εἰσεται, ἡ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμη- 20 σιν” (Πλ. 16, 243). καὶ ὁ λόγος οὕτως, δεινὰ ἀν ἔπασχον ἐν τοῖς νεκροῖς κείμενος, εἰ ζῶν ἀσθενῆς διὰ τὸ τραῦμα ἦν.

887. ζώς] ἡ γενικὴ ζωοῦ ἀπὸ γὰρ τοῦ ζωός ἐστιν ἡ συναίρεσις.

890. ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι] ἀπαλλάσσει ἡμᾶς ὁ ποιητὴς τῶν τοιούτων, καὶ πατρὶ ὅντι μεμισῆσθαι διὰ ταῦτα λέγων τῷ Διὶ τὸν 25 Ἄρεα. ἄχθεται δὲ αὐτῷ οὐχ ὅτι ἔριδι χαίρει, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς γελᾷ ὃ δράτο θεοὺς ἔριδι ξυνίοντας (Πλ. 21, 391), ἀλλ’ ὅτι ἀεὶ καὶ πάνυ. καὶ οἰνόφλιξ λέγεται ὁ οἰνῷ χαίρων.

892. μητρός τοι μένος] τῆς Ἡρας μέγας ὁ θυμὸς κατὰ σοῦ. ἡ ἀνίκητός σού ἐστιν ἡ μήτηρ, πρὸς ἣν ἀντιτάσσῃ. 30

893. *σπουδῇ] ἀντὶ τοῦ μόλις.

895. ἀλλ’ οὐ μάν] ἔδειξεν ἦθος πατέρων διὰ τούτου τοῦ σχήματος.

1. *ἀντιπαραθέσει] παραθέσει

16. *ἢ κεν] εἴ κεν

2. *πειθηνίου] πιθηνίου

25. *πατρὶ ὅντι μεμισῆσθαι] πά-

4. τὸ] *ομ.

τριον μῆτος δείκνυσι

*παρὰ Εὐριπίδη] ομ.

27. *δράτο] δρᾶ τοὺς

898. εἰ μὴ ὅτι αὐτὴν ὡς πατὴρ ἔπεχω τῆς κατὰ σοῦ ὄρμῆς,
πάλαι ἀν, φησὶν, ἃς τῶν ποτὲ οὐρανίων Τιτάνων ὑποχθοιώτερος.

902. ὡς δ' ὅτ' ὁκὸς] οὗτῳ καὶ τῷ φάρμακον, φησὶν, συνέπηξε τὸ
αἷμα καὶ ἐσάρκωσε τὴν πληγήν. ταχέως δὲ παρῆλθε τὸν τῆς ἴασεως
τρόπον ὁ μὲν γάρ ἐστι θεὸς καὶ τὴν τέχνην ἔχων, ὁ δὲ θεὸς καὶ τὴν 5
ἴασιν φθάνων.

*ὅπερ ἡ παρὰ τοῖς ἰδιώταις λεγομένη πιτύα. ἔνιοι δὲ λέγουσις
τὸν ἀπὸ τῶν σύκων ὅπον βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

903. κυκόωντι] δετικὴ ἀντὶ γενικῆς· κυκόωντι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὑπὸ^{τα}
κυκόωντος.

905. ὡς ἀλλοπρόσαλλος ἥδη ἐπιλέλησται ὡν πέπονθε· διὸ τὸ
ἔπος Ζηνόδοτος ἀθετεῖ.

907. αἱ δ' αὗτις] καλῶς οὐ πάρεισιν ὅτε ἐκετύγχανεν "Αρης, ἵνα
μήτε ἀδολεσχοῖεν μήτε κατὰ δειλίαν δοκοῖεν σιωτᾶν. οὐ διὰ τῶν
ἴπων δὲ ὑποστρέφουσι" προετεραπολόγησε γὰρ αὐτοὺς ὁ ποιητής. 15

ΕΙΣ ΤΗΝ Ζ.

1. Τρώων] ἡ Τροία τὰ μὲν θαλάσσια πρὸς Ἑλλήσποντον ἔχει,
τὰ δὲ βόρεια πρὸς Ζέλειαν, τὰ δὲ ὑποκείμενα πρὸς Φρυγίαν, τὰ δὲ
μεσημβρινὰ πρὸς Λιδίαν. ὡς φιλέλλην δὲ ἐπάγει τοὺς θεοὺς, καὶ ἐξέ-
τασιν ἀμφοτέρων ποιεῖ. ἐμονώθη δὲ ἡ μάχη τῆς τῶν θεῶν συμμαχίας 20
οὗτως· "Ηρα μὲν γὰρ καὶ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν "Ολυμπον ἀπίασιν, "Απόλ-
λων δὲ εἰς Πέργαμον" ὁ δὲ "Αρης καὶ ἡ Ἄφροδίτη τέτρωνται ὑπὸ^{τα}
Διομήδους. τινὲς δὲ τὸ οἰώθη ἀντὶ τοῦ ἰσώθη, ὡμοιώθη. φύλοπις
δὲ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος κακῶς παρά τισι λέγεται· ἀλλ' ἡ μετὰ
βοῆς φῦλα συνάπτουσα ἀμφότερα τῶν τε Τρώων καὶ Ἑλλήνων 25
μάχη. λέγεται δὲ καὶ ἡ κατὰ φῦλα, οἷον ἔθνους μετὰ ἑταίρου
οἰκείου πολεμούντων ἄλλων διὰ τὸ ὁμοψυχεῖν· "κρῖνε" γάρ φησιν
"ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον" (Π. 2, 362).

*φύλοπις] ἀπὸ τοῦ κατὰ φῦλα μάχεσθαι συνερχομένους.

2. ἔνθα καὶ ἔνθ'] ἡ ἐν τῷ διώκειν καὶ φεύγειν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ 30
ἀριστερά. ἐξηγεῖται δὲ τὸ πολυάικος πολέμοιο (Π. 1, 165). ἔθυσε
δὲ τὸ ιθὺς ὄρμησεν.

3. * συνέπηξε] ἐπηξε

18. * πρὸς Φρυγίαν] πρὸς οἷς.

4. πρότερον ἐγέγραπτο “μεσηγγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίμυντς·” ὕστερον δὲ Ἀρίσταρχος ταύτην τὴν γραφὴν εύρων ἐπέκρινεν. Χαῖρις δὲ γράφει “μεσηγγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ Σιμόεντος.”

[Ξάνθοιο] διὰ τὸ τραχὺ τοῦ Σκαμάνδρου εὗρεν ὄνομα τῷ μέτρῳ 5 ἐμπίστον, ἵνα μὴ δᾶξῃ ἀτίμον εἶναι. πολλάκις δὲ καὶ ἐφ' ὃν τὸ μέτρον οὐ κωλύεται, διττὰ ὄνοματα τάττει· “χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμανδιν” (Il. 15, 291) “ὅν Βριάρεων καλέοντι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες Αἴγαιώνα” (Il. 1, 403). “ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, ἀθάνατοι δέ τε σῆμα” (Il. 2, 813). διὰ ταύτην τὴν 10 αἰτίαν καὶ τῷ “Ἐκτορος υἱῷ Σκαμανδρίῳ ἔτερον ὄνομα περιτίθησι τὸ Ἀστυάνακ. εἰ δέ τις ἐπιζητεῖ πῶς ἐν τοῖς ἔξης οὐ μόνον Ξάνθον, ἀλλὰ καὶ Σκάμανδρου τὸν ποταμὸν φησιν, ἵστω ὅτι φειδοντος παρεῖχεν ἴστοφίαν τὸ μὴ παραλαβεῖν ποτὲ τὸ κύριον.

5. Αἴας δὲ πρῶτος] τρισὶ μεταφοραῖς κέχρηται ἐπιφαίνων τὴν 15 ὄμοιότητα. ὁ γὰρ δύναται πρὸς ἀσφάλειαν πόλεως τεῖχος, τοῦτο πρὸς σωτηρίαν στρατοῦ γενιαῖος ἀνήρ· καὶ πάλιν δύναται ῥῆξις ἐσθῆτος τὴν σκέπην ἀγαροῦσα, τοῦτο ἐδυνήθη ῥησσομένη ἡ φάλασγξ καὶ τὸν στρατὸν παραβλάπτουσα· καὶ πάλιν ὡς ὄντης φῶς τοὺς σκότῳ κατεχομένους, οὕτως καὶ τοὺς θλιβομένους ὑπὸ τῆς τοῦ πολέμου 20 ἀχλύος ἡ τοῦ Αἴαντος ἐπέλαμψεν βούθεια.

6. *ζητεῖται πῶς Αἴας ἀνελὼν τὸν Ἀκάμαντα “φόως δὲ ἑτάροισιν ἔθηκε,” μήτω ἀριστείας αὐτοῖς παραδεδομένης. ῥητέον οὖν ὅτι κατὰ τοῦτο φοβερὸς ἔδοξεν ὁ Ἀκάμας εἶναι, καθὸ ὁ Ἀρης αὐτῷ ἀπείκασται πολλοὺς Ἑλλήνων ἀναιρών. 25

9. κόρυθος φάλον] τὸ τῆς περικεφαλαίας λαμπτὸν, τὸ προμετωπίδιον.

10. τινὲς τὸ μετώπων διηκῶς. καὶ ἀλλαχοῦ γάρ φησιν “ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπα” (Il. 16, 70).

12. “Ἀξυλον] οἰκεῖον φιλοξένῳ τὸ ὄνομα· Ἀξυλος γὰρ παρὰ τὸ 30 ἄγειν, ὡς καὶ παρὰ τὸ καλεῖν Καλήσιος. τινὲς δὲ τὸν ξύλα δαπανῶντά φασιν, ἐπιτάσει τοῦ ἄ.

3. *ἐνέκρινεν] ἐπέκρινεν

τὴν τῶν ἐπιφαίνων ὄμοιότητα

*Χάρης (ρεστός Χαῖρις La Roche Texilk. p. 81) δὲ γράφει] ἀλλοι δὲ

23. μήτω] τῆς Vill.

25. ἀπείκασται] ἀπείκι

15. *ἐπιφαίνων τὴν ὄμοιότητα] ἐπὶ

14. ἀφνείος βιότοιο] πλούσιος τῷ βίῳ. δηλονότι δὶ’ ὅλης πλευτῶν τῆς ζωῆς.

15. πάντας, φησὶ, τοὺς παρατυγχάνοντας. ἡ δὲ ἐπί ἀντὶ τῆς παρά, ὡς τὸ ἐπὶ λιμένι οἰκῶν.

*Πορφυρίου. τὸ ὁδῷ ἐπὶ οἰκίᾳ· ναίον οὐκ ἔστι τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν 5 οἰκῶν, ἀλλ’ ἡ ἐπί δηλοῖ ἐν τούτοις τὸ ὑψηλὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπεὶ τοίνυν ἔστιν ἡ οἰκία ὑψηλοτέρα τῆς γῆς, καὶ ὁ οἰκῶν ἐν αὐτῇ ἐπάνω γῆς οἰκεῖ. οὗτος ἔφη καὶ τὸ “τὴν μὲν ἔπειτ’ ἐπὶ βωμὸν ἄγειν πολύμητις Ὀδυσσεύς” (Π. 1, 440), ἤγουν παρὰ τὸν βωμὸν, ὅτι κυρίως βωμὸς κατασκεύασμα ἐλέγετο ἀναβαθμοὺς καὶ βήματα ἔχον, 10 ὑψηλὸν ἀπὸ τῆς γῆς· διὰ τοῦτο οὖν ἐπὶ βωμὸν Ὀδυσσεὺς ἄγει. καὶ οὗτος μὲν ὁ βωμὸς θυήσις, εἰς δὲ ἀναβαίνειν ἔστιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὅπου τὰ ἄρματα ἐτίθετο· “ἄρματα δὲ ἀμφι βωμοῖσι τίθει” (Π. 8, 441). καὶ ἐπὶ τούτου οἰκείως χρησάμενος τῇ ἀνά προθέσει, καὶ τὸ “ἥδη ἥσται ἐπ’ ἐσχάρῃ” (Od. 6, 305) σημαίνει ὡς τοῦ θρόνου 15 ὑψηλοτέρου οὗτος τῆς ἐσχάρας, καὶ τὸ “γενεὴ δέ τοι ἔστ’ ἐπὶ λίμνῃ Γυγαίῃ” (Π. 20, 390), ἡ γένεσις καὶ ἡ γονὴ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ φειτής λίμνης.

16. ἀλλά οἱ οὗτις] δοκεῖ ἡ προσθήκη αὐτῇ τὸ κάλλιστόν τε καὶ βιωφελὲς ἔξευτελῆσεν ὡς οὐκ ὃν καλόν· καίτοι μᾶλλον ἔχρην καὶ 20 βοηθόν τινα ἐκ θεῶν τούτῳ ἀνατλάσαι, ἵνα ἡμεῖς προτρεπόμεθα ἐπὶ τὸ φιλοξενον. ἡ οὖν ἀπλῶς ἀναπεφώνηται, ὡς τὸ “οὐδὲ ἔκηβολία” (Π. 5, 54). ἡ ἀποδοκιμάζει τὴν ἀκριτον φιλοξενίαν καὶ τὸ μὴ ἐπικρίνειν ποιός τις ἔστιν φέρειν μέλλει δεξιὰν συνάπτειν. ἐναρέτων γὰρ ἴδιον οὐχὶ τὸ πάντας φιλεῖν, ἀλλὰ τινάς· διὸ οὐδένα φίλον ἔσχεν. 25 εἴτα καὶ ἐπίορκος μετὰ τῶν ἄλλων ὑπόκειται· τὰ δὲ καλὰ καθαρεύειν ἀπὸ τῶν ἐναντίων ὄφειλει.

17. πρόσθεν ὑπαντιάσας] ἡ ὑπερασπίσας, ἡ ἐναντιωθεὶς Διομήδει, ἡ ἀντὶ τοῦ πρὸ τούτου, ἵνα ἡ πρὸς Διομήδην καὶ καθ’ ὑπερβατόν· ἀλλὰ πρόσθεν ὑπαντιάσας ἅμφω θυμὸν ἀπηύρα, τουτέστιν ἀμφοτέ- 30 ρων ἀφελόμενος τὸν θυμὸν αὐτοὺς ἀφείλετο· ἀφηρημένης γὰρ τῆς ψυχῆς κωφὸν τὸ σῶμα λείπεται.

19. πλεονάζει ἡ ὑπό, ὡς τὸ ὑποδμός. ἡ ὅτι καὶ ὁ παραβάτης ἥνιοχος λέγεται, ὡς τὸ “θρασὺν ἥνιοχον φέροντες Ἐκτορα” (Π. 8, 89). τὸ δὲ γαῖαν ἐδύτην φησὶν, ὅτι γῆν ταφέντες ἐνεδύσαντο. 35

5. *Πορφυρίου] ομ.

6. Post oikῶν signum scholii finiti (—)

21. Αἰσητον] οὗτος μὲν ἐξ Αἰσήκου τοῦ ποταμοῦ λέγεται, ὁ δὲ Πῆδασος παρὰ τὸ πηδᾶν. οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον Πήρεχον τὴν Πῆδασον λέγουσιν.

22. Νητές] ἡ παρὰ τὰ νήματα ἡ παρὰ τὰ νήα ξύλα· φασὶ γὰρ τὰς λεγομένας Νηῖδας νύμφας ἐν ἐλώδεσιν ὄρεσι διαιτᾶσθαι. τὸ δὲ 5 Ἀβέρβαρέη κύριον λέγει δὲ τὸ πολὺ καὶ χυδαῖον ἀβέρβηλον.

23. ἀγανοῦ] τῷ γένει ἡ τῷ κάλλει· τὸν γὰρ Λαομέδοντος τρόπον οὐκ ἔταινε, ἐπειδὴ τοὺς περὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ποσειδῶνα θεοὺς ἥδικησε, καὶ αὖθις Ἡρακλέα.

24. σκότιον τὸν ἐξ ἀδαμουχήτων γάμων λέγει. σκότιον δὲ ὡς 10 λόγιον· τὸ γὰρ κύριον παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ.

* σκότιον τὸν ἐκ λαθραίας μίζεως γεννηθέντα. τὸ δὲ κύριον ὄνομα Σκοτίος.

25. Ἀττικῶς ἀπὸ τῶν ὄντων τὸν τόπον δηλοῖ, ὡς τὸ “δήεις τὸν γε σύεσσι παρήμενον” (Od. 13, 407). 15

* τὸ ἐπί ἀντὶ τῆς παρά.

27. καὶ μὲν τῶν] οὖ μὲν τὰ γένη τῶν θανάτων προλέγει, οὖ δὲ ἐπιλέγει ἀφί τοε.

35. ταύτην τὴν Πῆδασον Μονηίαν φασὶ τὸ πρότερον καλεῖσθαι· Ἀχιλλέως δὲ αὐτὴν ἐπὶ πολὺ πολιορκοῦντος, εἴτα μέλλοντος ἀνα- 20 χωρεῖν, πηδήσασά τις παρθένος ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἐν μῆλῳ ἔγραψεν οὕτως “μὴ σκεῦδ”, Ἀχιλλεῦ, πρὶν Μονηίαν ἔλησ· | ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔχουσι· διψῶσιν κακῶς.” ὁ δὲ περιμείνας ὑπέταξε τὴν πόλιν, καὶ Πῆδασον ὀνόμασε διὰ τὴν παρθένου.

37. ζωὸν ἔλ] καλὸν ἐπεισόδιον πρὸς ἐξαλλαγὴν ταυτότητος. 25

ἀτυχομένω] ἀπὸ τοῦ ἀττω, ἀτῷ, ἀτύσω, Αἰολικῶς ἀτύζω.

39. μυρικίνῳ] ἐπεὶ μεταξὺ ποταμῶν ἡ μάχη, εἰκότως μυρίκαι πολλά· καὶ ἐπὶ Δόλωνος “θῆκεν ἀνὰ μυρίκην” (Il. 10, 466). ἀγκύλον δὲ διὰ τοὺς τροχούς.

2. Πήρεχον] *Τήρεχον

4. * νήματα] νάματα

6. ἀβέρβηλον] Sic correxi pro ἀβέρβελλον (* ἀβέρβερε). Hoc vocabulum Hesychius et Suidas explicant inter alia per πολὺ, ἐπαχθὲς, μέγα, βαρύ.

19. *Μονηίαν alii codices, ut hic et infra ap. Eustathium p.

623 bis : in B priorē loco μετήμειαν,
altero μεντηίαν.

21. πηδήσασά τις] * Πεισιδίκη

23. ἔχουσι] *ἔπεστι cum Eustathio.

26. ἀπὸ τοῦ ἀττω ἀτῷ ἀτύσω (ἀτύσω Philemo p. 278, ἀτύσσων Etym. M. p. 168)] *ἀτω ἀττω ἀτύω ἀτύσω

40. ρύμῳ] ἐνταῦθα ἡ τὸν ἄξονα λέγει, ἡ τὸ τοῦ ρύμοῦ τέλος, ὃ προσερέδεται τῷ ζυγῷ. ἅμεινον δὲ λέγει τὸν ἄξονα· καὶ γὰρ καὶ "παρὰ τροχὸν ἔξεκυλίσθη" (42).

αὐτῷ μέν] γραφικῶς οἱ μὲν ἵπποι φεύγοντιν ἐπικειμένου τοῦ ζυγῶν τὸ δὲ ἄρμα ἐπιπλέκεται μυρίκης κλᾶδων ὃ δὲ "Ἄδραστος 5 κυλισθεὶς ἐκ τοῦ ἄρματος κεῖται παρὰ τὸν τροχὸν ἐπὶ πρόσωπον" ὃ δὲ Μενέλαος ἀνατετακὼς τὸ δόρυ ἐφέστηκεν αὐτῷ.

46. ἄξια δέξαι ἄποινα] οὐχ ὥρισε ποσότητα, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ τὸν ἀριθμὸν κατέλιπεν. ἀπὸ δὲ διηγηματικοῦ εἰς μιμητικὸν μέτεστιν.

48. πολύκμητος] ὃ ἦδη εἰργασμένος, ἡ ὁ πολλοὺς κάμψειν (ὅ τι ἔστιν ἀποθνήσκειν) ποιῶν ἡ ὁ εἰς πολλοὺς καμάτους ἐπιτῆδειος· ἡ ὁ δυσκατέργαστος. ταῦτα δὲ λέγει, ἵνα μὴ ὡς πένητι αὐτῷ ἀπιστήσῃ.

49. χαρίσαιτο] μετὰ χαρᾶς δοίη. ἡ τὴν πρᾶσιν ἐτέρῳ ὀνόματι περιεκάλυψεν.

51. τῷ δὲ ἄρα θυμόν] μαλθακός ἐστιν αἰχμητὴς, ὅτι λόγος πολεμίου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὥρικεν.

53. καταβέμεν] ὑψηλὴ γὰρ καὶ ἀνεμόεσσα ἡ Ἱλιος.

54. ἥλθε θέων] ἥλθε πρὸ τοῦ συνθέσθαι Μενέλαον. τὸ δὲ ἀντίος ὁ μὲν Σηνιδοτος διὰ τοῦ ὃ γράφει, ἀντίον, ὃ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ 20 σ., ἀντίος δὲ καὶ ἅμεινον.

56. ἦ] περισπαστέον τὸν ἦ διαπορητικὸς γάρ ἐστι. πολὺ δὲ τὸ ἥθος ἐμφαίνει, λέγων ἄρα καλὰ πέπονθας πρὸς αὐτῶν.

58. στικτέον εἰς τὸ ἡμετέρας.

μηδὲ ὄντινα γαστέρι μήτηρ] μισητὰ καὶ οὐχ ἀρμόζοντα βασιλι- 25 κῷ ἥθει τὰ ρήματα· τρόπου γάρ ἐνδείκνυσι θηριότητα, ὃ δὲ ἀκροατὴς ἄνθρωπος ὃν μισεῖ τὸ ἄγαν τικρὸν καὶ ἀπάνθρωπον. ὅθεν καν ταῖς τραγῳδίαις κρύπτουσι τοὺς δρῶντας τὰ τοιαῦτα ἐν ταῖς σκηναῖς, καὶ ἡ φωναῖς τισὶν ἔξακονομέναις ἡ δι' ἀγγέλων ὕστερον σημαίνουσι τὰ πραχθέντα, οὐδὲν ἄλλο ἡ φοβούμενοι μὴ αὐτοὶ συμμισθῶσι τοῖς 30 δρωμένοις. δεκτέον δὲ λέγειν ὅτι εἰ μὲν ἔλεγε ταῦτα πρὸ τῆς ἐπιορκίας, ἦν ἀν ἔγκλημα· ἐπειδὴ δὲ μετὰ τοὺς ὄρκους καὶ τὴν παράβασιν, οὐκ ἐπαχθῇ· σχεδὸν γὰρ καὶ ὁ ἀκροατὴς τοῦτο βούλεται, τὸ

31. δεκτέον δὲ λέγειν ὅτι] *λεκτέον
δὲ ὅτι

32. *ἀν] οπ.
33. ἐπαχθῆ] * ἐπαχθῆς Ἀγαμέμνων

μηδὲ γένος ἐπιλιμπάνεσθαι τῶν ἐπιόρκων· τάχα γοῦν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν ὄργυῖσται. ἄλλως τε πρᾶος μέν ἔστι τοῖς ἀρχομένοις, Βαρὺς δὲ τοῖς ἀντιτάλοις· τοῦτο γὰρ βασιλέως ἀγαθοῦ καὶ ἴσχυροῦ.

60. ἀκήδεστοι] μὴ ἔχοντες τὸν κηδεύοντα. ἄφαντοι δὲ, ὡς μηδὲ μωημένοι αὐτῷν παραλείπεσθαι. 5

62. αἴσιμα] τὰ πρέποντα τοῖς ἀδικουμένοις. ἐμαρτύρησε δὲ αὐτῷ ὡς καλῶς διαθεμένῳ τοὺς λόγους. ὁ δὲ Μενέλαος ὡς ἵκετην οὐ φονεύει. μέτριον οὖν καὶ ἀόργυτον τὸ τούτου ἥθος χαρακτηρίζει· ὁ πρότερον γὰρ ἀδικηθεὶς, νῦν δὲ τρωθεὶς ἐπὶ σκονδαῖς, φείδεται τοῦ πολεμίου. 10

66. μακρόν] ὡς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν μακρόν· ἦ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῆς χαρᾶς ἐπιρρώνυται.

70. κτείνωμεν] τῷ πόνῳ συζεύγνυσιν ἑαυτὸν, δυσωπῶν τοὺς νέους. διὰ δὲ τὸ οὐεμεσητὸν οὐ πρὸ τῆς συμβολῆς τοῦτο παραινεῖ. τακτικὸς γάρ ἔστι καὶ καλῶς παραγεῖν οἶδε. νεκροὺς δὲ λέγει τεθνειῶτας 15 τὸ ὃν δηλῶν, ὡς τάφρον ὄρυκτήν. ὁ δὲ Ζηνόδοτος “Τρώων ἀμπεδίον συλήσομεν ἔντεα νεκρῶν,” ἵνα μὴ μόνον εἰς τὴν πρᾶξιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κέρδος συμπεριλαμβάνοις ἑαυτὸν ὁ Νέστωρ. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ἔθος ἔστιν Ὁμηρικὸν τὸ ταυοῦτον, ὡς τὸ “ἄλλ’ ἄγεθ”, ὡς ἀν ἐγὼ εἴπω, πειθόμεθα πάντες” (Il. 2, 139). ἄφειλε γὰρ πείθεσθε. καὶ “νῦν 20 μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν” (Il. 18, 298). ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἐλώμεθα.

73. ἔθα κεν αὗτε Τρῷες] λίαν οἶδε τὸ τῆς εἰμαρμένης ὁ ποιητὴς, ὡς καὶ ἐπὶ Ἀχιλλέως. καὶ νῦν οὖν ἀπεφθάρησαν ἀν, εἰ μὴ ἵκετευσαν. 25

77. διὰ τὸ ἀλαζονικὸν συμπεριλαμβάνει καὶ Αἰνείαν· τραχὺς γὰρ ὁ Ἐκτωρ πρὸς τοὺς συμβούλους.

78. ἐγκέκλιται] ἐρήρεισται, ἐπίκειται, ἐκ μεταφορᾶς τῶν καυνόντων ἀρρωστίαις καὶ προσαναπανομένων ἴσχυροτέροις σώμασιν, ἢ τῶν ζυγοστατουμένων. Λυκίων δὲ κατ’ ἔξοχὴν τῶν συμμάχων. φησὶ 30 δὲ ὅτι ἔὰν ὑμεῖς ἀπόλησθε, στραφήσεται ὁ πόλεμος καὶ ἡ βουλή.

*Πορφυρίου. τί βούλεται τὸ “Αἰνεία τε καὶ Ἐκτωρ ἐπεὶ — φρονέειν τε;” τὸ μὲν οὖν ἐγκεκλίσθαι τὸν πόνον αὐτοῖς ἔχει τὴν μεταφορὰν ἦτοι ἀπὸ τῶν χειραγωγουμένων δι’ ἀσθένειαν καὶ ἐπικλι-

5. *παραλείπεσθαι] παραλιπέσθαι. Fortasse περιλείπεσθαι. καταλείπεσθαι Bekkerius.

νόντων αὐτοὺς πρὸς τοὺς κουφίζοντας, ἡ ἀπὸ τῶν ζυγοστατούντων καὶ ῥεπόντων εἰς μέρος. ἡ ροτὴ οὖν τῶν πραγμάτων πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ κεκλιμένη· τὸ ἀσθενὲς καὶ ἑαυτὸ φέρειν μὴ δυνάμενον ὑμεῖς διακρατεῖτε ὄρθοῦντες. ἡ ἀπὸ τῶν ἐγκεκλιμένων τινὶ ζήφων. ἐγκέκλεται οὖν, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ φροντίδι περικέκλεισται ἡ σωτηρία τῶν πραγμάτων· καὶ ἡ αὐτία, οὐνεὶς ἄριστοι πᾶσαν ἐπὶ ιθύν ἐστε. ἡ ιθὺς οὖν ἡ ὄρμὴ, ἀπὸ τοῦ πρόσω φέρεσθαι· ἐπὶ πᾶσαν οὖν ὄρμὴν καὶ τοῦ φροντίδος καὶ τοῦ μάχεσθαι ἐστε ἄριστοι. ἡ ιθὺς ἡ ὄρθοτης· ἄριστοι οὖν ἐστὲ ἐν πάσῃ ὄρθοτητι τοῦ τε φρονεῖν καὶ μάχεσθαι.

ἀρετὴ τῶν ἥγουμένων βουλεύεσθαι μὲν ἄριστα τὸ συμφέρον, 10 πράττειν δὲ κάλλιστα τὸ βεβουλευμένον. θεραπεύει δὲ αὐτοὺς, ἵνα ὡς φρόνιμοι δέξανται τὴν συμβουλήν. "Ἐκτορα δὲ πέμπει ὡς πείσοντα τὴν θεὸν διὰ τῆς ἀξιοπιστίας.

80. στῆτ' αὐτοῦ καὶ λαὸν ἐρυκάκετε] ὁ τρόπος σύλληψις· τῷ μὲν ἐνὶ στῆναι κελεύει πρὸ τῶν πυλῶν μὴ συγχωροῦντι φυγεῖν, τῷ 15 δὲ ἔτερῳ περιέναι ὀτρύνοντι. ἡ τὸ στῆτε τῆς φυγῆς παύεσθε. οἱ δὲ ἀντιστρέφουσιν, ὡς τὸ "εἴματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα" (Od. 5, 264).

81. χερσὶ γυναικῶν] καλῶς οὐκ εἶτε πύλησιν ἡ οἰκοισιν, τοῦτο γὰρ εὐσχημονέστερον, ἀλλὰ χερσὶ γυναικῶν· τοῦτο δὲ ἀσχημονέ- 20 στερον καὶ ἀτιμότερον.

84. ἡμεῖς] ἐγὼ καὶ Αἰγείας. πιθανῶς δὲ τοῖς ἐπικινδύνοις ἑαυτὸν καταλέγει.

87. γεραιάς] τινὲς γεραιράς ἀναγινώσκουσιν, ἵνα δηλοῖ τὰς ἱερείας, τὰς ἐκ τῶν ιερῶν γέρας δεχομένας.

25

88. εἰς τὸ γλαυκώπιδος στικτέον, καὶ λείπει ἡ εἰς· συνάγουσα εἰς τὸν ναὸν τὰς γεραιὰς καὶ ἀνοίξασα τὰς θύρας αὐτοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει. ἡ περισσοὶ οἱ δύο στίχοι· διὸ οὐδὲ ὑπὸ τοῦ "Ἐκτορος λέγοντας" οὐ γὰρ αὐτῇ τὸ οἶξαι προσῆκεν.

90. διδάσκει ἐκ τῶν καλλιστευόντων τὸ θεῖον τιμᾶν.

30

92. ἡ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρά, ὁμοίως τῷ "ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο." Στράβων γάρ φησι καθῆσθαι πρώην τὰ ἀγάλματα τῆς Ἀθηνᾶς. ἡ ἐξαρτῆσαι αὐτῆς κελεύει. φασὶ δὲ τὸ διοπτεῖς ἀνδρὸς δορὰν ἡμ-

2. ἐστὶ κεκλιμένη] ἐστὶν ἐγκεκλιμένη Vill. 17. ἀμφιέσασα—λούσασα] ἀμφιέσασθαι—λούσασθαι

8. ἡ ιθὺς ἡ Bekkerus] ἡ ιθὺς

φεέσθαι, ἔχειν δὲ στέμματα καὶ ἡλακάτην, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ πόλιν,
ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ δόρυ.

* πῶς δὲ ὄρθοῦ ὄντος τοῦ Παλλαδίου τὸν πέπλον ἐπὶ γούνασι
θεῖναι παρακελεύεται; καὶ τινὲς μὲν οὖν φασὶν ὅτι πολλὰ τῶν
Παλλαδίων κάθηται. οἱ δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον σῶμα, ὡς ἐπὶ τοῦ 5
ἔνκηρίμιδες Ἀχαιοί. οἱ δὲ, ὅτι γούνατα καὶ τὰς ἰκετείας φῆσι·
λέγει γὰρ “ἄλλ’ ἥτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται” (Od. 1,
267), τουτέστιν ἐν τῇ τῶν θεῶν λιτανείᾳ καὶ δεήσει. θεῖναι τὸν
πέπλον ἐπὶ γούνασιν Ἀθηναίης ἀντὶ τοῦ ἐπὶ λιτανείᾳ καὶ δεήσει.
καὶ τὸ ἐπὶ οὖν ἀντὶ τῆς παρά, ὡς ἐν τῷ “ποιμαίνων δὲ εἰς τὸν
ἔμιγη φιλότητι” (Il. 6, 25) ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς δεσσιν. οὗτοι
γοῦν καὶ ἐπὶ γούνασιν ἀντὶ τοῦ παρὰ γούνασιν Ἀθηναίης.

102. οὗτι καστιγνήτῳ ἀπίθησεν] καὶ γὰρ καὶ τὸ μονομάχιον τούτῳ
πεισθεὶς ἐποίησεν. δεισιδαίμων δὲ ἀν οὐ θέλει παρέργως τὴν θυσίαν
γενέσθαι. ἄλλως τε παροδύνει αὐτοὺς καὶ καταλείπει Αἰνεάν. ἦ 15
πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν στρατευμάτων. διὸ καὶ τὸ μονομάχιον Γλαύκου
παράγεται. ἦ ἐπει ὠνειδίσται ὑπὸ Σαρπηδόνος, Ἀλέξανδρον θέλει
παρεγεῖραι.

103. ἐλελίχθησαν] διεγείρει γὰρ αὐτὸν ἡ τοῦ “πάντη ἐποιχό-
μενοι” (Il. 6, 81) ἔπειξι. 20

108.- δε] ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

109. ὃς] ἀντὶ τοῦ οὗτος τινὲς δὲ συνάπτουσιν ὅλον, τὸ ὡς ἀντὶ²
τοῦ ὅτε λέγοντες.

110. ἐκέλετο] ἀπὸ τοῦ κέλω ἐκέλετο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ
ἐκέλετο.

112. ἐπιπληγθεὶς ὑπὸ Σαρπηδόνος μετριώτερος γέγονε, καὶ τὴν
προσφώνησιν φιλανθρωποτέραν ποιεῖται.

3. πῶς—Ἀθηναίης] Hoc scholion infra ad v. 273 repetitur cum levi scripturae diversitate sic scriptum, πῶς ὄρθοῦ ὄντος τοῦ παλλαδίου τὸν πέπλον ἐπὶ γούνασι θεῖναι παρακελεύεται; καὶ τινὲς μὲν οὖν φασὶν ὅτι πολλὰ τῶν παλλαδίων κάθηται· οἱ δὲ ἀπὸ μέρους τὸ δλον σῶμα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔνκηρίμιδες Ἀχαιοί· οἱ δὲ ὅτι γούνατα καὶ τὰς ἰκετείας λέγει· φῆσι γὰρ “ἄλλ’ ἥτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται” (Od. 1, 267), τουτέστιν ἐν τῇ τῶν θεῶν ἰκετείᾳ καὶ δεήσει. θεῖναι

οὖν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασι, τουτέστιν ἐπὶ τῇ λιτανείᾳ (λιτὸν codex) καὶ δεήσει τὸν πέπλον. οἱ δὲ ὅτι τῇ ἐπὶ ἀντὶ τῆς παρὰ εἴωθε χρῆσθαι, ὡς τὸ (25) “ποιμαίνων δὲ εἰς δεσσού μίγη φιλότητι,” ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς δεσσοῖς. καὶ “ἡ μὲν ἐπ’ ἐσχάρῃ ἥστο” ἀντὶ τοῦ παρὰ τῇ ἐσχάρῃ. οὗτοι γοῦν καὶ ἐπὶ γούνασι τὸ παρὰ γούνασιν Ἀθηναίης.

15. ἀλλως τε] ἀλλως τε καὶ Bek-kerus.

26. * ἐπιπληγθεὶς] ἐπεὶ πληγθεὶς

113. ὅφρ' ἀν ἐγὼ βείω] ταύτην τὴν ἀπολογίαν ποιεῖται, ἵνα μὴ δοκῇ φεύγειν.

114. βουλευτῆσι] ὁ μὲν "Ελενος ἔλεγεν "εἰπὲ δὲ σπειτα μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ηδὲ ξυνάγουσα γεραιάς." ὁ δὲ "Ἐκτῷρ τὴν μὲν ὑπὲρ Διομῆδους ἐκκλέψτε εὐχὴν, τοῦ δὲ εὐπρεποῦς ἔνεκα προστίθησι τοὺς 5 προβούλους γέροντας. πιθανῶς δὲ καὶ τοῖς βουλευταῖς φησὶν, ἵνα μὴ δοκῇ γυναικας μόνας ἐπὶ τοῦ στρατεύματος ὄνομαζειν.

115. δαίμοσιν ἀρήσασθαι] ἐπέρρωσεν αὐτοὺς χρηστῇ ἐλπῖδι· δεδίασι γὰρ ὡς παρασκονδήσαντες.

116. ἀπέβη] καὶ τῶς ἔδει τοσαύτη περιστάσει συνεχομένων τῶν 10 Τρώων ἀναχωρεῖν καὶ μὴ μᾶλλον ἐπικηρυκεύσασθαι τὴν θυσίαν; ἀλλ' ἥδει τοὺς Τρώας ἐθελοκακούντας τῇ ἀπονοσίᾳ Ἀλεξάνδρου, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦτον ὄφρυτο, ἵνα διεγείρῃ καὶ αὐτόν.

*Πορφυρίου. η εἰς τὴν "Ιλιον ἐπάνοδος τοῦ "Ἐκτορος ἀλόγως ἔχειν δοκεῖ καὶ γὰρ διὰ κήρυκος τὰ περὶ τὴν θυσίαν ἀποσταλῆναι 15 ἥδύνατο. η λύσις ἐκ τοῦ καιροῦ. τῶν γὰρ Τρώων ἐθελοκακούντων διὰ τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπονοσίαν, τὸ πλέον ἐπὶ τούτους πορεύεται.

*ἀποροῦσιν ἐπὶ τῇ ἀποστάσει "Ἐκτορός τινες τῇ εἰς τὴν τέλιν γεγονούια, πάσης ὕπτως τῆς ρόπης τῶν πραγμάτων παρὰ τοῖς "Ελλην-σιν οὖσης. δυνάμενος δὲ "Ἐκτῷρ καὶ ἄλλον ἀποστέλλειν πρὸς τὴν 20 μητέρα, ἵνα εὑξῆται καὶ τὰς ἄλλας εἰς τοῦτο παρακαλέσῃ, οὐ ποιεῖ τοῦτο, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεισιν. οἱ μέν φασιν, ὅπως τῇ γυναικὶ διαλεχθῇ, τοῦτο τὸν ποιητὴν οἰκονομῆσαι· οἱ δὲ τοῦτο μὲν ἄλλως φασὶν ἐπα-κολουθῆσαι, προπηγούμενον δὲ ἰδεῖν ὡς εὐλογον εἶναι ἀπαίτησιν. . . . φασὶν ὅτι παρών τε οὐδὲν ὠφέλει καὶ ἀπελθὼν ἐξ ὧν ὁ μάντις ἔλεγεν 25 ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων εὑρίσκει, παρασκευάσας τὸ θεῖον εὐμενές. καὶ οὐ μικρὰν δὲ ἔφασαν ἐπιστροφὴν τοῦ θείου εἶναι τὸ η διὰ τοῦ τυχόντος η διὰ τοῦ προεστῶτος τῶν πραγμάτων γίνεσθαι τὴν θερα-πείαν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ὑπὸ οἰκέτου τυχεῖν διακονίας ὅμοιον τῷ ὑπὸ τοῦ νιοῦ η ἀδελφοῦ η γυναικός· ὑπὸ τῶν ἀρίστων γὰρ τιμωμένους τοὺς 30 θεοὺς εἰκὸς μᾶλλον χαίρειν η ὑπὸ τῶν τυχόντων. ἔπειτ' οὐ περὶ τοῦ "Ἐκτορος ζητεῖν δεῖ, διὰ τί χωρίζεται πεισθεῖς τῷ μάντει καὶ τούτου

14. * Πορφυρίου] ομ.

17. τούτους] τούτον Vill.

19. πάσης] Post πάσης (π . . . codex) et infra post ἀπεισιν et post

ἀπαίτησιν (in cod. ἀπαιτοῦ . . . quod corregit Vill.) aliquot litterae exci-

derunt, quae hodie legi non possunt.

27. μικρὰν Vill.] μικροῖς

ἀκούσας ἐκτελεῖ τὴν πρόσταξιν, συντελεῖν τὰ κελευόμενα πρὸς τοὺς θεοὺς καθήκειν κρίνας πρὸς δὲ τὸν μάντιν, εἰ ἄρα, ζῆτεν ἔδει δὶ’ ἣν αἰτίαν καὶ τοῦτον ἀπάγει. εἴπε δὲ ἀνὴρ ὅτι οὐ πρὸς τὰς δοξὰς τῶν πολλῶν ἀπαντά πέφικεν εἰς τοὺς θεοὺς καθήκοντα, ἀλλ’ ὥσπερ ἐφάνη δεῖν εὗξασθαι, καὶ θεῷ οὐκ ἄλλῳ, ἀλλὰ τῇ Ἀθηνᾷ, πέπλον τε 5 ἀκαθεῖναι τὸν χαριέστατον ἥπερ μέγιστον, καὶ βουθυσίας ὑποχέσθαι, καὶ διὰ πρεσβυτίδων γυναικῶν καὶ ἐγίμων καὶ τῶν ἵερειῶν γενέσθαι τὰς εὐχὰς, οὐτωσὶ δὲ καὶ ὅτι διὰ πρεσβευτοῦ καὶ ἀξιόχρεω Ἐκτορος πατρὶ λόφον ἐφάνη τὴν πραγματείαν γενέσθαι, μεῖζονα ἔχοντος τὴν τοῦ συμφέροντος κατάληψιν ἡ οἵ τιλοι ἰδιώται. καὶ μῆνις θεῶν 10 πολλάκις ἴδιως διά τινος λύεται προσώπου, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον τοῦ ἱερείου ἡ τοῦδε, καὶ τῶν παρόντων ἡ τῶνδε. χωρὶς δὲ τούτων, οὐκ ἔρημον ἄρχοντος κατέλιπτε τὸ στρατόπεδον, ἀλλ’ οἵ τε ἀδελφοὶ παρῆσαν πολλοὶ καὶ ὁ Αἰγαίας καὶ οἱ Ἀντηηρίδαι καὶ Πουλιδάμας, 15 ἀξίωμα ἐπὶ τῷ μάχεσθαι καὶ φρόνημα οὐ μικρὸν ἔχοντες. δεῖ οὖν πολλοὺς λογίζεσθαι διὰ τὴν εἰρημένην χρείαν καὶ ἄλλα παρευρίσκειν ὀφελεῖν μέλλοντα τοὺς οἰκείους, ὃν καὶ τὸ ἐξαγαγεῖν κρυπτόμενον τὸν Ἀλέξανδρον καὶ οἴκοι διατρίβοντα πρὸς δύν εἰκὸς ἀγανακτοῦντας τοὺς Τρῶας ἐθελοκακεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. ῥᾳδίως δὲ οὐκ ἀν ἐξήγγελλε, πέμψας ἄλλους πρὸς αὐτόν.

20

117. ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ] ἐναργῶς ἐδήλωσε θέοντα καὶ ὑπὸ τῆς ἀμφιβρότης ἀσπίδος τυπτόμενον. καταλλήλως δὲ εἴπεν ὅτι κατὰ τὰ σφυρὰ καὶ τὸν αὐχένα ἡ δερματίη ἀντυξ αὐτὸν ἔτυπτεν. οὐκ ἐπὶ ἔπειταν δὲ ἀναχωρεῖ διὰ τὸ μὴ δοκεῖν φεύγειν, ἡ ἐπεὶ πρὸς ἰκετείαν ἀπεισιν· ἡ ὅπεις καὶ οἱ πολέμιοι θεώμενοι τὸ ἄρμα μὴ δοκοῦεν αὐτὸν 25 ἀπηλλάχθαι.

119. διαναπαύεις τὸν ἀκροατὴν γενεαλογίας καὶ μίθους παρεμβα-
λὼν, οὐκ ἔτι τε κενὴ τὴν ἄφιξιν Ἐκτορος, δ.τε στρατὸς διαναπαύεται
ἀφορᾶν τὸ τέλος τῶν ἀριστέων. καὶ Ἐλλήνων ὑποχωρησάντων καὶ
κενοῦ ὄντος τοῦ μεταχυμίου προκηδῷ Γλαῦκος. ἐν τάχει μὲν οὖν 30
πέφρασται, ὅμως δὲ πρὸς ὀφέλειαν ταῦτα ὁ παιητὴς ἐπεξείργα-
σται.

120. ἐς μέσον ἀμφοτέρων] διεστῶτες γὰρ ἦσαν καὶ ἀναπαυ-
όμενοι.

7. ἱερεῖων Beckerus] ἱερείων

28. ἄφιξι] * ἔξοδον

31. * πέφρασται] πέφραται

123. τίς δὲ σύ ἐσσι] μέχρι γὰρ τοῦ τρῶσαι τοὺς θεοὺς τὴν ἀχλὺν ἀφήρητο· νῦν δὲ περίκειται αὐτῆν.

124. οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα] δευτέραν γὰρ Σαρπηδόνος ἔχων τὴν τάξιν οὐ προεμάχει. ἡ ἐν τῇ πρὸς ἐμὲ, φησὶ, μάχῃ οὐ πώ σε τεθέαμαι.

125. προβέβηκας] ὡς δὴ ἀναπανομένων τῶν φαλάγγων χώραν λαβὼν ἔπεισιν αὐτῷ.

127. δυστήνων] κακὴν ἔχόντων τὴν στάσιν, ἡ δυσθανῶν.

128. ὡς τὸ “βάν δὲ κατ’ Ἰδαιών ὁρέων” (Il. 8, 410) καὶ “ὡς φαμένη κατέβαν’ ὑπερώϊα σιγαλόεντα” (Od. 18, 205), ἵνα καὶ τοῦτο τῷ εἰλήλουθας συντάσσοιτο. οἱ δὲ ἀντὶ τῆς ἀπό. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ εἴπε “φὰν δέ τιν’ ἀδανάτων” (108). τὸ γὰρ παράδοξον τῆς τόλμης ἀπιστεῖν αὐτὸν εἰκότως ἐργάζεται.

129. *Πορφυρίου. πῶς, φασὶ, λέγει Διομῆδης “οὐκ ἀν ἔγωγε—Λυκούργου” καὶ τὰ ἔξης; πῶς γὰρ παραιτεῖσθαι λέγων τὸ θεομά- 15 χεῖν αὐτὸς μὲν δύο τέτρωκε θεοὺς ηδη, τὸν Διόνυσον δὲ ἐν αὐτοῖς τούτοις μαινόμενον λέγει καὶ τεφευγέναι εἰς θάλασσαν φοβηθέντα; ἄποκον γὰρ καὶ φεύστην ὅμοιον καὶ βλάσφημον τὸν Διομῆδην κατελέγχον. λύσις. τὸ μὲν οὖν τρῶσαι θεοὺς οὐ κατὰ προσάρεσιν αὐτοῦ γέγονε, καθ’ ὑπηρεσίαν δὲ ἄλλης θεοῦ, κατὰ θεῶν ἔπεισθαι καὶ αὐτῆς κελευσάσης. τοῖς δύο δ’ εἰρηκούις ‘Ἀθηνᾶς μόνοις δεῖν ἐκαντιωθῆναι, 20 καὶ διὰ τούτους τὴν ὄμβριλην ἀφελούσης καὶ τὴν ἀπὸ τούτων μόνων ἀγωνίσιαν ἀφγηρμένης, προσθείσης δὲ “μή τι σύ γ’ ἀδανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι τοῖς ἄλλοις” (Il. 5, 130), καὶ τοῦ Διομῆδους εἰπόντος “ἄλλ’ ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων ἀς ἐπέτειλας, οὐ μ’ 25 εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι τοῖς ἄλλοις” (ib. 818), Γλαύκου δὲ θρασύτερον ἐπιόντος, εὐλαβεῖται μή τις εἴη θεὸς, καὶ τῆς παραγγελίας εἰς μωῆμην ἀγείρει, λέγων “οὐκ ἀν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.” μαινόμενος δὲ ὁ Διόνυσος οὐ κατὰ βλασφημίαν εἰρηται, ἀλλὰ παραστατικῶς τῆς τοῦ θεοῦ κατὰ βακχείαν 30 δρμῆς, φλέγοντος ἰσχυρῶς καὶ ἀκμάζοντος καὶ ἐρρωμένου ἐν τῇ τῆς χορείας καταστάσει, ὅμοίως τῷ “μαίνετο δ’ ὡς ὅτ’ ‘Ἄρης ἐγχέσπαλος ἡ ὄλοὸν πῦρ’ (Il. 15, 605). καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ δὲ ἐπὶ τῶν

4. προεμάχει] προεμάχη

18. κατελέγχον Bekk.] κατελέγχον

25. ἐπέτειλας] ἐπέτειλλ

28. εἰς μωῆμην ἀγείρει] μωῆμην

ἐγείρει Vill.

31. καὶ ἐρρωμένου Vill.] καὶ om.

ὑπερβαλλόντων τοῖς ἔργοις καὶ ἀνδρείαν μαίνεται φαμὲν, μανίαν τὴν ἐνθουσιαστικὴν πρᾶξιν λέγοντες. καὶ Πλάτων δὲ διαιρῶν τὰς μανίας δείκνυσι τὰς ἀγαθάς τε καὶ θείας αἴτινές εἰσι. φυγὴν δὲ Διονύσου, οὐχ ὁ Διομήδης κατέγνωκε. τοῖς δὲ λεγομένοις καὶ κεκρατηκόσι μύθοις^{4.} Ομῆρος κρίνων αὐτοὺς εἰς χρῆσιν κατὰ καιρὸν τοῖς 5 ἥρωσιν ἀνατέθεικεν. τὰ δὲ κατὰ τὴν Λυκούργειαν οἰκεῖον ἦν εἰδέναι τῷ Διομήδῃ. Οἶνεὺς γὰρ ὁ πάππος αὐτοῦ ὁμόλεκτρος λέγεται Διονύσῳ γενέσθαι^{6.} οὖν οὖν εἰκότως τὰ κατὰ τὸν Διόνυσον, καὶ ὅποιον τέλους ἔτυχεν ὁ πρὸς τοῦτον μαχεσάμενος Λυκούργος. ἐναργῶς δὲ καὶ ἐν ὄλμοις καὶ κυρίᾳ τῇ λέξει χρώμενος χορείαν ἀπήγγειλε¹⁰ Βακχῶν· ὁ μὲν γὰρ Λυκούργος τὸν πέλεκυν ἀνατετακὼς ὄρται (οὗτος γάρ ἔστιν ὁ Βουπλῆς), αἱ δὲ φεύγουσαι κατὰ τὸ ὄρος, οἱ δὲ θύρσοι κείμενοι χαμαὶ, ὁ δὲ Διόνυσος διὰ δέος καταδυόμενος εἰς τὴν θάλασσαν ὡς ἀν ἔτι παιᾶς, καὶ Θέτις ὑποδεχομένη τοῖς κόλποις ὡς τήπειον ἔτι καὶ παιᾶ, τὸν δὲ δεδίστα διὰ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἐπανατείνα-¹⁵ μένου τὸν πέλεκυν ἀνδροφόνου Λυκούργου. καὶ τὸ τὰ θύρσλα δὲ καταχέας φάναι, ἀλλὰ μὴ ρῆψαι, τὸ ἀβρὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον Βακχῶν παραστήσει.

132. * νομίζουσί τινες μηδὲ Διόνυσον εἶναι παρ' Όμήρῳ θεὸν, ἐπειδήπερ ὑπὲδ Λυκούργου διώκεται, καὶ μόλις δοκεῖ σωτηρίας τυχεῖν²⁰ Θέτιδος αὐτῷ παραστάσης. τὸ δ' ἔστιν οἷον συγκομιδῆς γεωργικὴ ἀλληγορία, δι' ὃν φησὶν “ὅς ποτε μαινομένοιο—κόλπῳ δειδίστα.” μαινόμενον μὲν εἴρηκεν ἀντὶ Διονύσου τὸν οἶνον, ἐπειδήπερ οἱ πλειόνες τῷ πότῳ χρώμενοι τοῦ λογισμοῦ διασφάλλονται, ὥσπερ τὸ δέος χλωρὸν καὶ πευκεδανὸν, εἰ τύχοι, λέγει τὸν πόλεμον²⁵ ἀ γὰρ ἀπ' αὐτῶν συμβαίνει, ταῦτα ἐκείνοις εἴρηκε περιάφας ὅθεν ἄρχεται τὰ πάθη. Λυκούργος δὲ ἀνὴρ καὶ ἀμπέλου λήξεως δεσπότης, μετὰ τὴν ὀπωρινὴν ὥραν, ὅτε συγκομιδὴ τῶν Διονυσιακῶν καρπῶν ἔστιν, ἐπὶ τὴν εὐφοριστάτην ἔξεληλύθει Νῦσαν. τιθήνας δὲ τοῦ Διονύσου νομίζειν δεῖ τὰς ἀμπέλους. καὶ μετὰ τοῦτο ἔτι δρεπομένων τῶν βοτρύων φησὶ³⁰ “Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς,” ἐπειδήπερ ὁ μὲν φόβος εἴωθε τρέπειν τὴν διάνοιαν, ὁ δὲ τῆς σταφυλῆς καρπὸς τρεπόμενος, θλιβόμενος εἰς οἶνον

4. οὐχ ὁ Διομήδης] οὐκ Ἰδομενέως
Beck. οὐκ Ἰδομενῆς Vill.

6. Λυκούργειαν] λυκούργιαν
γ. αὐτοῦ Beck.] αὐτῷ
11, 18. Βακχῶν] βάκχων

12. αἱ δὲ φεύγουσαι] οἱ ετ ; (i. e.
οἱ δὲ φεύγουσι) παρεργεῖται.

25. χλωρὸν—λέγει Vill.] καὶ π.
εἰ τύχῃ καὶ χ. λέγει
29. Νῦσαν] νύσσαν

ἔθος γάρ τοις πολλοῖς ἐπὶ φυλακῆ τοῦ διαιμένειν ἀκλαῖ τὸν οἶνον
ἐπικιριᾶν θαλαττίῳ ὥδας. παρὰ τοῦτο ὁ Διόνυσος “δύσεθ’ ἀλὸς
κῦμα, Θέτις δὲ ἵπεδέξατο κάλπη,” ἡ τελευταία μετὰ τὴν ἀπόθλιψιν
τοῦ καρποῦ θέσις· αὕτη γάρ ἐσχάτη δέχεται τὸν οἶνον, διότι τὸν ἐν
ἀρχῇ τοῦ νεοθλιβοῦς γλεύκους παλμὸν καὶ τὴν μεθαρμόζουσαν ὄρμην 5
δέος εἴπει καὶ τρόμον. οὗτος ὁ “Ομῆρος οὐ φιλοσοφεῖν μόνον ἀλλη-
γορικῶς, ἀλλὰ καὶ θεωρεῖν ἐπίσταται. θύσθλα δὲ αἱ κράδαι αἱ βακ-
χικαὶ, ἣτοι συκῆς φύλλα. ἔνια δὲ τὰ ἐπιφερόμενα τοῖς βωμοῖς οἱ
δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου, ἡ κισσὸν, ἡ κλάδους, ράβδους, πάρθηκας,
θύματα, στεφάνους, χοάς.

10

133. ἐν διαφόροις τόποις ἴστοροῦσι τὰ περὶ Νυσίων ἀμεινον δὲ
τὰ περὶ Θράκην. ἀκούειν καὶ Σαμιθράκην, καὶ τὸν Διόνυσον ἐκεῖσε
δύνειν ἔνθα καὶ Θέτις διῆγε “μεσσηγὸν Σάμου τε καὶ Ἱμβρου
παιπαλοέσσης” (Il. 24, 78).

134. θύσθλα] οἱ μὲν τοὺς κλάδους, οἱ δὲ τὰς ἀμπέλους, οἱ δὲ τοὺς 15
θύρσους, εὐς ἐβάσταζον, δὲ καὶ ἀμεινον.

135. φοβηθείς] μικρὸς γάρ ἦν ἀπὸ τοῦ καὶ τὰς τιθήκας αὐτῷ
συγκαταλέγεσθαι καὶ εἰς τὸν κόλπον αὐτὸν δεδυκέναι καὶ Λικοῦργον
μὴ τιμωρήσασθαι.

138. ρέια ζώοντες] ὁ γάρ ἡμῶν βίος παρὰ τὴν βίαν ὅλως ἐστίν. 20

139. τυφλὸν ἔθηκε] ἐπεὶ τὰς τελετὰς ὄρων οὐκ ἐσωφρόνει, οἰκείως
τὰς ὄψεις κολάζεται.

148. τηλεθόσα] εἰς ὕψος θάλλουσα καὶ αὐξομένη.

149. ἡμὲν—ἡδὲ] δύναται μὲν καὶ ἄρθρα εἶναι, ἀμεινον δὲ συνδέ-
σμους αὐτοὺς ἐκδέχεσθαι. Ἀλεξίων δὲ εὐθίνει τὰ ἄρθρα σολοκισμὸν 25
κατὰ τὴν φράσιν νομίζων, καί φησι, πᾶς ἐνικὸν ὃν τὸ γενεύ ἐπιμε-
ρίζεσθαι δύναται; κακῶς δέ δύναται γάρ καὶ ἐξ ἐνικοῦ ἐπιμερισμὸς
γενέσθαι.

*φύει] τὸ φύω σημαίνει τρία, τὸ ἀναβλαστάνω, ὡς ἐνταῦθα, καὶ
τὸ ὑπάρχω, ὡς τὸ “θεὸς πεφυκώς,” καὶ τὸ κρατῶ καὶ περιπλέκομαι, 30
ὡς τὸ “ἐν τ’ ἄρα οἱ φῦ χειρί” (Il. 6, 253) καὶ τὸ “ὦς ἔχετ’
ἐμπεφυνῖα” (Il. 1, 513).

150. εἰς τὸ θέλεις ὑποστικτέον, ἵνα ἢ τὸ δαήμεναις ἀντὶ τοῦ
δάηθι.

7. Post ἐπισταται signum est scholii finiti (:-). Reliqua recen-
tiora sunt.

152. τὴν Κόρινθον λέγει. εἰσὶ δὲ Ἐφυραὶ καὶ ἄλλαι, ἡ ἐν Θεσπρωτίᾳ, ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ, ἡ ἐν Οἰνόῃ, καὶ νῆσος περὶ Μῆλου.

153. κέρδιστος] μέσον ἔστι τοῦτο τὸ ὄνομα: ὡς συγγενῆς δὲ οὐ βλασφημεῖ. ἡ δὲ ἐπανάληψις τὸν ἔνδοξον παρίστησι καὶ τὸν συνετόν.

155. *Βελλεροφόντη] οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Ἰππόνος. ἀνελὼν 5 δὲ Βέλλερον τὸν Κορινθίων δυνάστην Βελλεροφόντης ἐκλήθη. ἦν δὲ φύσει μὲν ταῖς Ποσειδῶνος, ἐπικλήσει δὲ Γλαύκου. λαβὼν δὲ παρὰ Ποσειδῶνος τὸν Μεδεύσης τῆς Γοργόνος Πύγασον πτερωτὸν ἵππον (διὰ γὰρ τοῦτο ἔσχε καὶ τὴν προσηγορίαν, ὅτι ἐκπειηδήκει ἐκ τοῦ τῆς Γοργόνος τραχήλου), τούτῳ ἐπωχεῖτο. δράσας δὲ ἐμφύλιον 10 φόνον, Βέλλερον γάρ τινα, ὡς ἔφην, τῶν πολιτῶν ἀποκτείνας φεύγει εἰς Ἀργος· τυχὸν δὲ καθαρούν παρὰ τοῦ βασιλέως Προίτου μετ' αὐτοῦ διέτριβεν. Ἀντεια δὲ ἡ Προίτου γυνὴ, ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου, ἐδέετο ὅπως συνενιασθῇ· ὁ δὲ δεξιούμενος τὸ ὄστιον ἀντέλεγεν. ἦν δὲ Ἀντεια δείσαστα μὴ τῷ Προίτῳ προλαβὼν ἔξείποις 15 τοὺς αὐτῆς ἔρωτας, ἔφθασε τὸν Βελλεροφόντην κατειποῦσα ὡς ἄρα εἴη βεβιασμένη παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Προίτος αὐτόχειρ μὲν οὐκ ἡβουλήθη ἀποκτεῖναι τὸν Βελλεροφόντην, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδοκήτως καθ' ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. ὁ δὲ πολλοῖς αὐτὸν ἐγγυμνάσας ἄθλοις, ὡς οὐχ ἔώρα φθειρό- 20 μενον, ὑπετόπησε τὴν κατ' αὐτοῦ στρατηγῆσαι δεινὴν καταβολήν· τοσοῦτον γάρ κακῶν ὅχλον τῇ δυνάμει κατηγωνίσατο. ἔδωκε δὲ αὐτῷ τὴν ἴδιαν θυγατέρα Κασάνδραν καὶ τῆς βασιλείας μοῖράν τινα. ἐπαρθέντα δὲ αὐτὸν ἐφ' οἷς ἐπραξεις λέγεται θελῆσαι μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν κατοπτεῦσαι· τὰ γὰρ νῦτα, ὡς ἔφαμεν, πτερωτὰ 25 εἶχεν ὁ ἵππος· τὸν δὲ Δία μηνίσαντα οἴστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ, ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην καὶ κατενεχθῆναι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον, ἀλλασθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα, τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν Ἡῶ δεηθεῖσαν τοῦ Διὸς δῶρον πρὸς τὸ ἀκόπως περιέναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιαδῆ τὸν τραγῳ- 30 δουμένοις.

4. καὶ τὸν συνετόν] Additamentum manus secundae.

21. στρατηγῆσαι δεινὴν καταβολήν.] *στρατηγηθεῖσαν δεινὴν καταβολήν. In scholiis minoribus ὑπετόπησε κατ'

αὐτοῦ στρατηγῆσαι τὴν δεινὴν διαβολήν.

29. *Ἡῶ] ἡμέρα

31. Scholio de Bellerophonte aliud inferius in B adiectum est de eodem scholion ex Palaephati

Λεωφόντης ἐκαλεῖτο¹ Βέλλερον δὲ ἵππικῇ φονεύσας οὗτος ὄνόμασται.

156. κάλλος τε καὶ ἥμορέν] οὐδὲν γὰρ κάλλος ἄνευ ἀνδρείας. διεῖν δὲ ὅπων πλευρεκτημάτων τὴν ἀνδρείαν ἔρατεινὴν εἶπεν.

158. ὃς ρ' ἐκ δήμου] ὁ Προῖτος ἐκ τοῦ τῶν Ἀργείων δήμου, διὰ 5 τὴν ἀρχήν τοὺς γὰρ Ἀργείους ὁ Ζεὺς τῇ βασιλείᾳ Προίτου ὑπέταξεν.

160. ἀποτρέπων ἡμᾶς τοῦ τοιούτου μανίαν ὄνομάζει τὸ πάθος· ἦ καὶ διὰ οὗσα ἐπεμήνατο. τινὲς δὲ Διάντεια ὄμοι ἀναγνώσκουσι, κακῷς, ἀγνοῦντες ὅτι τὸ διὰ πολλαχῶς παρ' Ομῆρον νοεῖται.

162. πεῖθ] ὁ παρατατικὸς τὴν πολλάκις τοῦτο λέγουσαν ἐδήλωσε. 10 τὸ δὲ ἀγαθὰ φρονέοντα ἀφ' ἕαυτοῦ ἐκπεφώνηκε· κάκει γὰρ κατὰ μηχανὴν νομοθετῶν φησὶν “ὦ; ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος” (Od. 1, 47) καὶ “οὐκ ἀρετὴ κακὰ ἔργα” (Od. 8, 329). δῆλον δὲ ἦν καὶ μὴ προστεθέντος τοῦ ὄνόματος ὅτι Βελλεροφόντης λέγεται. περὶ γὰρ τούτου ὁ λόγος ἦν. ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τῇ σωφροσύνῃ τοῦ ἀνδρὸς ἥδομενος 15 διὰ στόμα αὐτὸν ἔχει· οἵτις γὰρ ἥδομεθα, τούτους ἀνὰ στόμα ἀεὶ περιφέρομεν.

c. 29 a manu recentiore descriptum, scriptura proxime ad codicem Mosquensem accedente, Φασὶν ὅτι Βελλεροφόντην ὑπόπτερον ἴππος Πήγασος ἔφερεν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ οὐδέποτε ἵππος τοῦτο δύνασθαι, οὐδὲ εἰ πάντα τὰ τῶν πτηνῶν πτερά λάβοι· εἰ γὰρ ἦν ποτὲ τοιοῦτον ἔων, καὶ νῦν ἀν ἦν. τούτῳ δὲ φασὶ τὴν Ἀμισθάρου χίμαιραν ἀνελεῖν. ἦν δὲ ἡ χίμαιρα πρόσθε λέων, ὅπισθε δράκων, μέστη δὲ χίμαιρα. ἔνιοι δοκοῦσι τοιοῦτον γεγενήσθαι θηρίον τρεῖς ἔχον κεφαλὰς, σῶμα δὲ ἐν ἀδύνατον δὲ ἔφην καὶ λέοντα καὶ αἴγα δμοὶς τροφῇ χρήσθαι καὶ τὸ θητήριον φύσιν ἔχον πῦρ ἀποπνεῖν εὑθεῖς. ποιαὶ δὲ τῶν κεφαλῶν τὸ λοιπὸν σῶμα ἐπακολουθεῖ· τὸ δὲ ἀληθές ἔχει δόδε. Βελλεροφόντης ἦν Φρύγιος ἀνὴρ, γένος Κορίνθιος, καλὸς καὶ ἀγαθός. κατασκευάσας δὲ πλοίον μακρὸν ἐληγέστο τὰ παραβαλάσσαια χωρία περιπλέων καὶ ἔξεπόρθει. δύομα δὲ ἦν τῷ πλοιῷ Πήγασος, ὡς καὶ νῦν ἔκαστον τῶν πλοίων δυνομα ἔχει. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πλοίῳ μᾶλλον ἡ ἱππερ δυνομα κείσθαις Πήγασος.

βασιλεὺς δὲ Ἀμισθάρος φέκει ἐπὶ τῷ Σάνθῳ ποταμῷ· δρος δὲ ὑψηλὸν ἔξι οὖν ἡ Τελματίς ὑλη προσκέχεται, πρὸς δὴ δρος προσβάστεις εἰσὶ δύο μὲν ἐμπροσθεν ἐκ πολεως τῆς Σαρδίων, τρίτη δὲ προσθεν τῆς Καρίας. τὰ δὲ ἄλλα πρημιούν ὑψηλούν ἐν μάσφ δὲ αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τῆς γῆς μέγα, ἔξι οὖν δὴ καὶ πῦρ ἀναφέρεται. τούτῳ τῷ δροι δύομα χίμαιρα. τότε δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν οἱ προσχάροις, κατὰ μὲν τῷ πρόσθετῳ πρόσβασιν λέων οἰκών, κατὰ δὲ τῷ ὅπισθε δράκων· οἱ δὴ καὶ ἐσίνοντο τούς ὑποτόμους καὶ νομέας· τότε δὴ Βελλεροφόντης ἐλθὼν τὸ δρος ἐκέπρησε καὶ ἡ Τελμασία κατεκάψη, καὶ τὰ θηρία ἀπώλετο. ἔλεγον οὖν οἱ προσχάροις Βελλεροφόντην ἀφικόμενον μετὰ τοῦ Πηγάσου τὴν Ἀμισθάρου χίμαιραν ἀπολέσαι τούτου οὕτως γενομένου ὁ μῆθος προσανεπλάσθη.

1. Λεωφόντης] * ἡ Ἰππόνος πρότερον addunt alii.

3. * ἀνδρεῖας — ἀνδρείαν] ἀνδρίας — ἀνδρίαν.

164. τεθναίης] καλόν σοι, φησὶ, τὸ ἀποθανεῖν, εἰ μὴ κατισχύσεις τοῦ καθυβρίσαντός σε ἀλλ' εἰ βούλει ζῆν, ἐκεῖνον ἄνελε· εἰ γὰρ ἐμὲ ἡθέλησε βιάσασθαι, οὐδὲ σοῦ φείσεται. δείκνυσι δὲ ὅτι τέλος ἔρωτος ἀποτυχόντος μῖσος ἔστιν.

* Πορφυρίου. οὐχ ὡς τινες ἔκειδέξαντο τεθνήῃ ἀναιρεθεὶς ὑπὸ τοῦ βέπτισμούλου, εἰ μὴ φθάσας σὺ τοῦτον ἀποκτείνας. ἔστι δὲ ἡθικὴ ἡ φράσις λεγούσης ὅτι καλόν σοι ἀποθανεῖν, Προῖτε, εἰ μὴ τιμωρήσεις τὸν ὑβρίσαντά σε διὰ τὸ θέλειν μιγῆναι μοι οὐκ ἐθελούσῃ ἀποθάνοις, ὃ Προῖτε, εἰ μή μ' ἐκδικήσεις κατὰ ἀρὰν λεγούσης· συντόμως δὲ τὰ ἀρχαῖα δελήλωκε μιγῆναι οὐκ ἐθελούσῃ, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ Ἡσίοδος ιο τὰ περὶ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Ἀκάστου γυναικὸς διὰ μικρῶν ἐπεξελθών.

165. μιγῆμεναι οὐκ ἐθελούσῃ] τρεῖς τρόποι μίξεων· ἡ βούλεται τις μὴ βουλομένη μιγῆναι, ὡς τῦν οὗτος λοιδορεῖται· ἡ μὴ βουλόμενος βουλομένη, ὡς Ὁδυσσεὺς “παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ” (Od. 5, 155) τῇ Καλυψῷ· ἡ ὡς Αἴγισθος τῇ Κλυταιμήστρᾳ ἐθέλων ιε ἐθελούσῃ (Od. 3, 272). τέταρτος δὲ τρόπος οὐκ ἔστιν οὐδεὶς γὰρ ἄκων ἀκούσῃ πάκτωτε μίγνυται.

166. οἶον] ἀντὶ τοῦ παραδόξον. πῶς δὲ οὐκ ἤλεγξεν; ἡ διασύρει διὰ τούτου τὸ τῶν ἀνδρῶν γυναικοπαθὲς Ομηρος.

168. σήματα μὲν τὰ γράμματα, πίνακα δὲ τὸ λεγόμενον γε πινακίδιον.

172. ρέοντα] καὶ ποῖος, φασὶ, ποταμὸς οὐ ρεῖ; ρήτεον ὅτι ἐπεὶ Εάνθος ἐστὶ Λυκίας πόλις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀπλῶς τὸ ρέοντα τέθεικεν. ἡ τὸν ἀέναον λέγει καὶ ἀεὶ ὠσαύτως ἔχοντα. ἡ μᾶλλον τὸν ρέυματοῦ.

173. τίεν] ἡ ὡς παρὰ κηδεστοῦ ἥκοντα φιλοφρονεῖται, ἡ ὅτι ἐν 25 θυσίαις αὐτὸν εὑρεν· ἡ ὀκτὼν οὗτος οὐκ ἀκεδίδου, μὴ θέλων τάχιστα διὰ τὴν γυναικα ἀποδημεῖν.

4. *ἀποτυχόντος] ἀποτυχόντος

5. *Πορφυρίου] οι.

5-18. In codice Scorialensi haec duo scholia in unum sunt coniuncta ita ut post ἐπεξελθῶν pergatur, τρεῖς δὲ οὗτοι τρόποι μίξεως· ἡ γὰρ βούλεται τις μὴ βουλομένης τῆς γυναικὸς, ὡς ἡ Ἀντεια τὸν Βελλεροφόντην διέβαλεν, ἡ μὴ βουλόμενη σύνεστιν ὥσπερ Ὁδυσσεὺς “παρ' οὐκ ἐθέλων θελούσῃ” τῇ Καλυψῷ· ἡ βουλομένη βουλόμενος, ὥσπερ Αἴγισθος

τῇ Κλυταιμήστρᾳ· καὶ γὰρ ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν οὐδὲ δόμονδε· τέταρτος γὰρ τρόπος οὐκ ἔστιν. οὐδὲ γὰρ ἄκων ἀκούσῃ σύνεστιν, εἰ sic fere Leidensis quoque et Harl.

5. οὐ] *οὐ γὰρ Scor. et Harl.

11. Ἀκάστου scripsi pro Ἀκάτου

18. *ἡ] οι.

20. σήματα μὲν] *Πορφύριος μὲν σήματα

27. ἀποδημεῖν] *ἐπιδημεῖν

180. θεῖν γένος] τὰ τερατάδη εἰς θεοὺς ἀναφέρει. ὅτοι οὖν διὰ τὸ παρηλλαγμένη κεχρῆσθαι φύσει, ἢ διὰ τὸ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης μυθολογεῖσθαι γεννηθῆναι αὐτήν.

181. πρόσθε λέων] εἰ τὸ πλεῖον καὶ ἐμπρόσθιον μέρος εἶχε λέοντος, ἔδει αὐτὸ χίμαιραν μὴ καλεῖσθαι, ἀλλὰ λέοντα. ἦν οὖν τὸ πᾶν 5 χίμαιρα, ἀφ' οὗ καὶ ὡνομάζετο, κεφαλὴν δὲ εἶχε λεαίτης, οὐρὰν δὲ δράκοντος. τοίνυν πῦρ εἰσάγεται ἀναπνέουσα διὰ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος. Ἡσίοδος δὲ ἡ πατήθη τρικέφαλον αὐτὴν εἰπών.

183. θεῶν τεράσσι τιθῆσας] ἀπίστου ὄντος τῶν τὸ τοιοῦτον θηρίον ἀνάλωσε, τὸ ἀπίστον ίάσατο, θείαν ἐπαγγεῖλαν δύναμιν. 10

185. φάτο] εὗ τὸ μὴ εἰπεῖν ὅτι ἄλλοι ἔφασαν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ πεπειραμένος.

186. Ἀμαζόνας] αὗται γὰρ κατατρέχουσαι τὴν Ἀσίαν ἐληγίζουστο· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον.

187. *Ἀμαζόνα] ἔνιοι λέγουσιν ὅτι οὐκ ἥσαν γυναικες αἱ στρατεύ- 15 σασαι, ἀλλ' ἄνδρες βάρβαροι. ἐφόρουν δὲ χιτῶνας ποδήρεις καὶ τὴν κόμην ἀνεδοῦντο μίτραις, ἐξυφόντο δὲ καὶ τοὺς πάνωνας, καὶ διὰ τοῦτο ἐκαλοῦντο παρὰ τῶν πολεμίων γυναικες. Ἀμαζόνες δὲ τὸ γένος, μάχεσθαι δὲ ἀγαθοὶ ἥσαν στρατείαν δὲ γυναικὸς οὐδέποτε εἰκὸς γενέσθαι οὐδὲ γὰρ τοῦ οὐδαμοῦ. 20

188. φῶτας ἀρίστους] διδάσκει μόνους τοὺς ἀρίστους λεχᾶν· “ἔνθα μάλιστ’ ἀρετὴ διαεῖδεται ἀνδρῶν” (Π. 13, 277). ἀπὸ ιδίας δὲ ὁ στίχος ἀρχῆς.

189. λόχον] δῆλον ὡς καὶ αὐτὸς διὰ τὴν καλοκαγαθίαν τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἡθέλησεν αὐτὸν προφανῶς φονεῦσαι. 25

191. ἡ πρᾶξις αὐτὸν ὡς θεοῦ ἔδειξεν νιόν· ἐκ τῶν πράξεων γὰρ τὰς εὐγενείας ἀξιοῖ κρίνεσθαι ὁ ποιητής.

194. Λύκιοι] ὡς τῶν δεινῶν δι’ αὐτοῦ ἀπηλλαγμένοι· πολλὰ γὰρ παρὰ τῶν γειτονούντων δεινὰ καθ’ ἑκάστην ἔτασχον.

199. καὶ πῶς ἐν ἑτέρᾳ ἱστορίᾳ Εὐρώπης αὐτὸν φησιν; λέγομεν 30 δὲ ὅτι ἡ αὐτή ἐστιν. εἴρηται γὰρ Εὐρώπη οὐχὶ κυρίως, ἀλλὰ τοῦ ῥ πλεονάζοντος· εὐόφθαλμος γὰρ ἦν.

14. *οὐ μόνον] οὐ μὴν εἰσήλυθον] *εἰσήλυθον. ἀμέλεις ἐξ αὐτῶν Ἔφεσος καὶ Σμύρνα καλεῖται.

15. Scholion manus recentioris.

19. στρατείαν δὲ γυναικός] For-
tasse στρατείαν δὲ γυναικῶν scrip-
sit.

200. καὶ κεῖνος] ὥσπερ καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ Ἰσανδρος καὶ Λαοδάμεια, ἡ ὡς οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἀναιρεθέντες.

* τίς ἡ αἰτία, φασὶ, τὸν Βελλεροφόντην ἀπεχθῆ θεοῖς γενέσθαι καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων συναναστροφὴν ἐκκλίνειν; καὶ τρὸς τίνα ἔχει τὴν ἀναφορὰν τὸ “ἀλλ’ ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 5 ἦτας ὁ καππεδίον τὸ ἀλλήλον οἶος ἀλλάτο;” τὸν θέρευτον πρόγονον πᾶς οὐκ ἀφρόνως ὁ Γλαῦκος ἀπεχθῆ γενέσθαι θεοῖς καταγγέλλει, ἀφ' οὗ τὴν τῆς ξενίας φιλίαν καταβάλλεσθαι ἔμελλεν; ρῆτέον δὲ ὅτι οὐδέποτε γνωρισθεὶς ὁ Γλαῦκος Διομήδει, καὶ ὡς πρόγονικὴν ἔχων πρὸς αὐτὸν φιλίαν, ὑπεύθυνός ἐστιν ἀπλοϊκώτερον διηγούμενος τὰ 10 κατὰ τὸν πάππον καὶ ἀλληβέστερον μᾶλλον ἡ κεχαρισμένως. ὥσπερ δὲ ἀρχῇ διέσυρε τὰ ἀνθρώπινα, τὸ φρύαγμα τοῦ Διομήδους καθαιρῶν “Τυδειδη μεγάθυμε, τί—ἢ ἀπολήγει,” οὕτω καθαιρεῖ δι’ ὀκείων παραδειγμάτων. ἡ μήποτε τῶν καθόλου ρήθεντα περὶ ἀνθρώπων ἐν τοῖς πρόσθεν πίστις ἡ περὶ τὸν πρόγονον μεταβολὴ ἐκ το- 15 σαύτης ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας γενομένη. ἐκεῖνο δὲ πάλιν ὅπερ ἔπειτε τῷ ἀπογόνῳ γεγονέναι τὴν συμφορὰν, οὐκ ἀπεκάλυψε. μήποτε οὖν ὡς φαμεν “ἀλλ’ ὅτε δὴ καὶ κεῖνος,” ἀναφορὰν εἰς τὰ καθόλου περὶ τὸν ἀνθρώπων ρήθεντα, ὡς θάλλει τε ὁμοῦ καὶ πάλιν μαραίνεται. κάκεῖνος οὖν ὅτε τὰ ἀνθρώπινα πάσχειν ἔμελλε καὶ 20 ταῖς τύχαις ἐνίσχεσθαι ταῖς ἀνθρωπίναις, μεταβέβληκεν. ἐπειδὴ τὰς μὲν εὐτυχίας εἰώθασιν ἀναφέρειν εἰς τὸ θεοφιλὲς, τὰς δὲ δυστυχίας εἰς ἀπέχθειαν θεῶν, τὴν μεταβολὴν ἐπὶ τὸ χείρον τοῦ Βελλεροφόντου εἰκότως εἰς ἀπέχθειαν θεῶν ἀνατέθεικεν. ὅτι δὲ πολλὴ τις ἡ κατ' αὐτὸν μεταβολὴ γέγονε δῆλοι ἡ καταλέγει 25 δυστυχήματα αὐτοῦ· Ἰσανδρον μὲν γὰρ τὸν νιὸν αὐτοῦ Ἀρης μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε, Λαοδάμειαν δὲ τὴν θυγατέρα χωσαμένη χρυσήμοις Ἀρτεμίς ἔκτα. οὐκ ἀπέικός οὖν ὑπερταθῆσαντα αὐτὸν ἐπὶ τῇ τῶν τέκνων ἀπωλείᾳ φιλέρημον γενέσθαι, καὶ τεθοῦντα ἀνακαλεῖσθαι τοὺς θεοὺς ὡς θεομισῆ γενόμενον. ἄπερ 30 οὖν ἐκεῖνος δυστυχῇ περὶ ἑαυτοῦ κατακέρικε, ταῦτ' εἰς τὰ γένη διαδοθέντα εἰκὸς ἦν μὴ ἀγυνῆσαι τὸν ἔκγονον. ἄμεινον γὰρ διὰ τὰ τέκνα φάκαι τὸ τῆς λύπης μέγεθος γενέσθαι ἡ νόσφι ἀγενέγκαι πὴρ αἰτίαν τῇ τῶν μελαγχολώντων, οἱ φιλέρημοι γίνονται καὶ

23. εἰς ἀπέχθειαν Vill.] ἐπίχθει, ομίσσο εἰς

τὰς λεωφόρους ἐκτρέπονται λυπούμενοι ἐπὶ μῆδεὶ λύτης ἀξίφ.
Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λυδῷ, ὅτι τοὺς Σολύμους ἀσεῖλε θεοῖς ὄντας
προσφιλεῖς, διὰ τοῦτο μισθῆται αὐτὸν φησὶν ὑπὸ τῶν θεῶν. Λέων
δὲ ἐν τοῖς Χρυσαορικοῖς γεγράφθαι φησὶν ὡς ἀστήθετο πᾶσι θεοῖς,
Πρότριψ μὲν διαβεβλημένος ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀδίκως, Ἱοβάτη δὲ 5
ἡ Ἀμφιάνατι ἐκ τῶν γραμμάτων τούτῳ δ’ ἀκόλουθον εἶπεν καὶ
τὸ πάτον ἀδρόπων ἀλεείνων. φασὶ δὲ τὰς ὕστερους Πισίδας κληρέ-
τας Σολύμους πρότερον κεκληθεῖσας.

201. ἀλήγον οἶος ἀλλτό] ἡ τῶν παιδῶν ἀπώλεια γέγονεν αὐτῷ
τοῦ μετασμοῦ αἰτία, ὡς καὶ τῷ Λαέρτῳ. ἀλήγον δὲ πεδίοις, ὥσπερ οἱ
ῷκει ἀλεείνων τοὺς ἀνθρώπους. τάχα δὲ καὶ τὰ τῆς τύχης εἰς
θεοὺς ἀναφέρει. ὥσπερ δὲ ἐν ἀρχῇ διέσυρε τὰ ἀνθρώπινα, τὸ φρύ-
αγμα Διομῆδους καβαρῶν, καὶ τὸν οὐκ ἀπώκνησε τὴν τῆς τύχης
περὶ τὸν πρόγονον ὁμολογῆσαι μεταβολήν. ἡ τάχα πιστοῦται τὰ
ἀγαθὰ διὰ τῆς ὁμολογίας τῶν ἀτυχιῶν. τὸ δὲ ἀλήγον τοὺς ἐδάσν- 15
ναν παρὰ τὸ τοὺς ἄλας ἐκεῖ πήγυνοσθαι· ἀμεινον δὲ ψιλοῦν ἀπὸ¹
τῆς ἄλλης.

*ἀξιῶν δὲ ἐγὼ "Ομῆρον ἐξ Ὁμῆρου σαφηνίζειν, αὐτὸν ἐξηγούμενον
ἔσαυτὸν ὑπεδείκνυν, ποτὲ μὲν παρακειμένως, ἄλλοτε δὲ ἐν ἄλλοις.
τῷ γὰρ εἰροκόμῳ παράκειται συνέενυμένη ἡ ἐξήγησις· "γρηῇ δὲ 20
μιν εἰκυῖα παλαιγενέῃ προσέειπεν εἰροκόμῳ" (Πλ. 3, 386). τίς οὖν
ἡ εἰροκόμος; "ἢ οἱ" φησίν "ἥσκειν εἴρια καλά" ἡ γὰρ ἀσκοῦσα τὰ
ἔρια αὐτοῦ ἐξηγησαμένου εἴη ἀνὴρ εἰροκόμος· κομεῖν δὲ τὸ ἀσκεῖν
καὶ καλλωπίζειν, ὡς τὸ "χρυσὸν κέρασι περιχεύνη ἀσκήσας, οὐ²
ἄγαλμα θεὰ κεχαροίστι ἴδοῦσα" (Οδ. 3, 437). καὶ πάλιν "ἄλλους 25
τ'. αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους" (Οδ. 2, 65). τίνες οὖν οἱ
περικτίονες; ἐπάγει "οἱ περιναιετάουσι." "Βοῦν ἦν τὸν εὔρυμέτωπον
ἀδμήτην" (Πλ. 10, 292). ἄρ' οὖν τὸ ἀδμήτην τὴν ἀγαμον δηλοῖ;
οὐχὶ, ἄλλα "τὴν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ." καὶ πάλιν "εἴθε
οἱ γ' οὐκέτι πάμπταν ἀφέστασαν, ἤρχε γὰρ Ἀρης" (Πλ. 21, 391). 30
τί οὖν ἔστιν ἤρχε; "καὶ πρῶτος Ἀθηναίη ἐπόρουσεν." ἐπὶ δὲ τῆς

18. Πορφυρίου πομεν πραε-
scripsit Vill.

20. τῷ γὰρ εἰροκόμῳ Vill.] τῆς τε
γὰρ εἰροκόμου

21. προσέειπεν εἰροκόμῳ Vill.] εἰρο-

κόμῳ προσείπε

23. κομέν δὲ τὸ ἀσκεῖν Vill.] ἀσκεῖν

δὲ τὸ κομέν

26. τ'] om.

28. τὸ ετ τὴν addidit Vill.

Πηλεαδος μελίης καὶ φιλοτιμουμένῳ ἔσικε πολλαχόθεν τὴν κλῆσιν προσοῦσαν δεικνύναι· ἦ γὰρ ἀπὸ τοῦ μόνου αὐτὴν ἐπίστασθαι πῆλαι τὸν Ἀχιλλέα “ἀλλά μιν οἶσι ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς” (Π. 16, 142). ἦ ἀπὸ τοῦ Πηλέως τοῦ πατρός “τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων” (ib. 143). ἦ ἀπὸ Πηλίου τοῦ ὄρους ὅθεν ἐτρήθη “πατρὶ 5 φίλῳ τάμε Χείρων Πηλίου ἐκ κορυφῆς.” ἀλλ’ ἐπεὶ μελίη τὸ δόρυ ἀπὸ τοῦ δένδρου τῆς μελίας, καὶ “οὐδὲ ἄρ’ ἀπ’ ἀσφάραγον μελίη τάμε” (Π. 22, 328), δῆλον ὡς καὶ τὸ μείλινον ἔγχος (Π. 5, 655) ἐκ μελίας τοῦ δένδρου, οὐ μὴν ὡς οἱ πολλοὶ, τὸ μακρόν, καὶ ἔγχεα ὁξύοντα (ib. 568) τὰ ἐξ ὁξύας τοῦ δένδρου, ὡς καὶ 10 Ἀρχίλοχος “ὁξύη πατάτο,” ἀλλ’ οὐ τὰ ὁξέα, ὡς οἱ γραμματικοὶ ἀποδεδώκασιν. πάλιν ἔφη “ἥτοι ὁ καππεδίον τὸ ἀλήιον.” διὰ τί οὖν ἀλήιον; ἄρα γε παρὰ τὸ ἀσπορον καὶ μὴ ἔχον λήια; οὐδαμοῦ, ἀλλ’ ἐκ τοῦ οἰον αὐτὸν ἐν αὐτῷ ἀλᾶσθαι. καὶ τί οὖν τὸ οἰον ἀλᾶσθαι; ἔζηγεῖται “πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.” ἐν δὲ τῷ “καὶ μέν οἱ Λύκιοι 15 τέμενες τάμον” ταχέως δεδήλωκεν ὅτι ἀπὸ τοῦ τετεμνῆσθαι καὶ ἀφωρίσθαι τὸ τέμενος λέγεται “τέμενος τάμον.” οὗτον καὶ κειμήλια ἔφη κεῖσθαι (47). ἀπὸ γὰρ τοῦ κεῖσθαι κειμήλια λέγεται. πάλιν πτωχὸν ἔφη πανδήμιον (Od. 18, 1). τίς οὖν οὗτος; “ὅς κατὰ ἄστυ πτωχεύεσκε” Ἰθάκης, ἀλλ’ οὐχ ὡς Ὁδυσσεὺς ἐν μιᾷ 20 οἰκίᾳ. πάλιν δέ “μετέπρεπε γαστέρι μάργη” (ib.). τίς οὖν ἡ γαστριμαργία; ὕσπερ ὄρου ποιούμενος ἐπάγει “ἀξηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν,” τὸ ἀδιαλείπτως ἐσθίειν καὶ πίνειν μεταλαβὼν εἰς τὸ ἀξηχές, δὲ ἐν ἄλλοις (Od. 9, 74) ἔφη “συνεχὲς αἰεί.” καὶ ἐπὶ ἄλλου μὲν ἔφη ἐν πᾶσι διαπρέποντος “οὐδὲ ἐπρεπε καὶ διὰ πάντων” 25 (Il. 12, 104), ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰρού “μετὰ δὲ ἐπρεπε γαστέρι μάργη,” ὅτι ἐπὶ τῇ γαστριμαργίᾳ μόνη διέπρεπε. πόθεν οὖν Ἰρος καλεῖται; “οὐνέκ ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι” (Od. 18, 7). καὶ πάλιν “οὐκ ἀίεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοί” (ib. 11). τί οὖν τὸ ἐπιλλίζειν; τὸ διανεύειν “ἐλκέμεναι δὲ κέλονται,” ἀπὸ 30 τοῦ τοὺς διανεύοντας ἐπίλλειν τοὺς ὄφθαλμούς καὶ ἰλλαδεῖς οἱ συνεστραμμένοι ἴμάντες, ὡς ἀλλαχοῦ ἔφη “ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτῆρ” (Od. 13, 438). “τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ’ ἀργυρότοξος

10. ὁξύοντα—οξύας—οξύη Vill.]
οξύειντα—οξύας—οξύη

12. ἔφη addidit Vill.

16. τετεμνῆσθαι] Mira forma
perfecti. τετμῆσθαι Vill.
24. δ addidit Vill.

“Απόλλων” (Od. 7, 64). τίς οὖν ὁ ἄκουρος; “μίαν οἴην παιδά λιπόντα.” ώσαύτως καὶ τὸ κύμβαχος ἔχηγεῖται, ἐπάγων “ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὕμους δηθὰ μάλ’ εἰστήκει” (Il. 5, 586). γυνᾶ δ’ ἔχηγεῖται “πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν” (ib. 122). καὶ ἀμφιγυγήεις οὖν ὁ περὶ τὰ γυνᾶ βεβλαμμένος, δν καὶ κυλλοποδίονα προσεῖπε. 5 καὶ τὸ “γυνώσω μέν σφαιν ὥφ’ ἄρμασιν ὡκέας ἵππους” (Il. 8, 402), σκελεσθεῖς ποιήσω ἐπάγει γὰρ “κατὰ δ’ ἄρματα ἄξω.” φιλοτιμεῖται καὶ τὸ λυκόφως ἔχηγήσασθαι εἰόν ἐστιν “ῆμος δ’ οὗτ’ ἄρ πω ἡῶς, ἔτι δ’ ἀμφιλύκη νῦν” (Il. 7, 433); οὐ γὰρ εἰς μηδέπω ἡῶς, ἔτι ἦν ἡ νῦν, ἀλλ’ ἡ ἀμφιλύκη ἦν, ὁ βαθὺς ὅρθρος. 10 ἡῶ δὲ λέγει νῦν τὸν ὅρθρον καὶ τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου πεφωτισμένον διάστημα ὅτι γὰρ καὶ τοῦτο τὸ διάστημα λέγει ἡῶ δηλοῦ ἐπὶ τῆς νεὼς τοῦ Τηλεμάχου εἰπὼν “πανυχίῃ μὲν ἄρ’ ἦγε καὶ ἡῶ πειρε κέλευθον” (Od. 2, 434), ἐπάγει “ἡέλιος δ’ ἀνόρευσε λιπὼν περεκαλλέα λίμνην” (Od. 3, 1). καὶ ἡμεῖς δὲ τὸ πρὸ ἡλίου ἐξ ἑωθινοῦ 15 φαμὲν καὶ ἔωθεν, ὅπερ ὁ ποιητὴς “ἡῶθεν δ’ ἀγορήδε” φησίν (Od. 1, 372). ἔως οὖν καὶ ἡῶς τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου τὸ δὲ πρὸ τῆς ἔω λυκόφως καὶ νῦν ἀμφιλύκη. λέγει μέντοι καὶ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἄχρι μεσημβρίας διάστημα ἡῶ. “ἔσσεται ἡ ἡῶς ἡ δείλη ἡ μέσον ἥμαρ” (Il. 21, 111) “ὅφρα μὲν ἡῶς ἦν καὶ ἀέκετο ιερὸν τοῦ ἥμαρ” (Il. 8, 66) “εὔδον παννύχιοι καὶ ἐπ’ ἡῶ καὶ μέσον ἥμαρ” (Od. 7, 288). λέγει ἡῶ καὶ ὅλην τὴν ἥμέραν “ἥδε δὴ ἡῶς εἰσὶ δυσώνυμος” (Od. 19, 571) “ἥδε δέ μοι νῦν ἡῶς ἐνδεκάτη” (Il. 12, 155), περὶ οὗ φησίν “ἔνδεκα δ’ ἥματα θυμὸν ἐτέρπετο οἵσι φίλοισιν ἐλθὼν ἐκ Λήμνου” (ib. 45). ἡῶς δὲ καὶ ἡ θεός· “ἄς μὲν ὅτ’ Ὁρίσων ἔλετο 25 ροδοδάκτυλος ἡῶς” (Od. 5, 121). πάλιν αὐτὸν ἔχηγεῖται παρακειμένως δι’ ὄντος ἐπάγει ἐν τούτοις “Ιρφ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός” (Od. 18, 75). τί οὖν τὸ κακῶς ὠρίνεσθαι τὸν θυμόν; ἐπάγει “δειδιότα.” τί οὖν παρακολούθημα δέους; “σάρκες δὲ πειτρομέοντο μέλεσσιν.” ὁ δὲ δειλὸς κακὸς, ἀφ’ οὗ τὸ κακόν· καὶ πάλιν τὸ δεδιέναι, ὅπερ πάθος ἐν 30 τῇ ψυχῇ γίνεται, καὶ τὸ τρέμειν, ὅπερ ἐν τῷ σώματι, ἐπιτέμνων ἔφη “εἰ δὴ τοῦτον γε τρομέεις καὶ δειδιας αἰνῶς” (ib. 80). ἐπιμένων δὲ τῇ ψυχῇ φύσει τοῦ φόβου, κρυσσεντα καλεῖ τὸν φόβον “φόβου κρυσσετος ἑταίρη” (Il. 9, 2) καὶ ἐν ἄλλοις “ψυχρὸν δέος εἶλε” καὶ “ρίγησεν δ’ ὁ γέρων” (Il. 3, 259), φοβηθείς. εἰ δ’ ὁ φόβος 35

ψύχει, δῆλον ὡς τὸ θάρσος θάλπει· εἰκότως ἄρα θαλπωρὴν λέγει τὸ θάρσος. ἐκ δὴ τούτων παρακειμένας ἔχόντων τὰς ἐξηγήσεις δεῖ παρατηρεῖσθαι καὶ τὰ ἐν διαφόροις ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανοίας παραλαμβανόμενα εἰς ἐξηγησιν τῶν ἀσαφεστέρων.

202. πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων] οὐχ ὡς οἱ νεώτεροί φασι, μελαγχολήσας, ἀλλ’ ὁδυνώμενος ἐπὶ τῇ τῶν ἑαυτοῦ παιδῶν ἀπωλείᾳ ἐμόνταζε. διδάσκει δὲ πόσην ἔχει ψυχαγωγίαν ἡ συντυχία, καὶ μάλιστα ἡ τῶν ιδίων, ὅτι δι’ αὐτοὺς τὴν ψυχὴν ἀπελέγετο.

203. * ὁ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ.

204. Σολύμοισι] ἵσως γηράσαντος τοῦ Βελλεροφόντου πάλιν ιο ἀπέστησαν, ὁ δὲ τῆς πατρόφας ἀντιποιούμενος ἀρχῆς ἐπολέμει αὐτοῖς.

205. * τὴν Λαοδάμειαν.

208. αἰὲν ἀριστεύειν] τοῦτο ἀναφέρει πρὸς τὸ ὑπὸ Διομῆδους εἰρημένον “ἀτὰρ μὲν ὅν γε πολὺ προβέθηκας ἀπάντων” (125). 15

211. αἴματος] τοῦ σπέρματος λέγει· τὸ γὰρ αἷμα εἰς θορὸν μεταβάλλεται. οἱ γοῦν συνεχῶς ἀφροδισιάζοντες τελευταῖον αἷμα φέρουσιν τὸ γὰρ μεταβαλλόμενον ἀναλώσαντες τὸ ἀμετάβλητον ἐξέλκουσιν.

212. γῆθησε] ἔοικε διὰ τὸ ὄνομα Βελλεροφόντου καὶ τοὺς πολλοὺς 20 ἀνασχέσθαι τοῦ Γλαύκου λόγους.

213. ἔγχος μὲν κατέπηξεν] γραφικῶς καὶ τοῦτο. ἵνα γὰρ μηκέτι πόλεμος εἶναι δοκῆι, κατατήγνυσι τὸ ἔγχος ὁ Διομῆδης.

214. μειλιχίσσι] ἐπὶ φιλοξενίαν προτρέπεται, δεικνὺς ὡς καὶ ἐκ κινδύνων ρύεται. 25

220. Βελλεροφόντης δὲ] ὁ μὲν ὡς μένοντι διδωσιν, ὁ δὲ ὡς ἐκδημοῦντι.

221. καὶ μιν ἐγὼ] ἀπαύδος γὰρ τελευτῶντος Οἰνέως Διομῆδης αὐτὸν κληρονομεῖ.

* τὸν πάσπον ἥτοι τὸν Οἰνέα.

30

226. ἔγχεα δὲ ἀλλήλων] ἀλλήλων τὰ ἔγχη ἐκκλίνωμεν. γράφεται δὲ καὶ ἔγχεσιν, ἵν’ ἢ ἀλλήλων ἀποτύχωμεν, καίτοι ἐν πλήθει ὄντες· τὸ γὰρ δι’ ὄμιλου ἀντὶ τοῦ ἐπὶ παντὸς τοῦ πλήθους, ὅπως γῶσιν ὅτι ξεῖνοί εἰσιν· ἡ διὰ πάσης τῆς μάχης, ὡς τὸ “τανυσσά-

2. ἔχόντων τὰς Vill.] ἔχοντ (i. e. ἔχοντας)

μενος διὰ μῆλων” (Od. 9, 298). ἦ καὶ ἡμεῖς καὶ αἱ ἡμέτεραι στρατιαὶ παραφυλάξωνται τὴν πρὸς ἀλλήλας ἐν πολέμῳ στάσιν ἐκκλίνουσαι.

228. ὅν κε θεός γε πόρη] καίτοι εὐημερῶν παραπεφυλαγμένως λαλεῖ, ὡς πρὸς φίλον μετριάζων. 5

230. τεύχεα δὲ ἀλλήλοις ἐπαμείφομεν] ἀπλοϊκῶς φησὶ τοῦτο διὰ φιλίας σύμβολον, ἀλλ’ οὐ δι’ αἰσχροκέρδειαν.

οὗτος] δῆλον οὖν ὡς ἐν ἡσυχίᾳ εἰσὶ τὰ πλήθη καραδοκοῦντες τὸ τέλος.

234. Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἔξελετο Ζεύς] εἰκότως ὁ Γλαύκος ιο τοῦ προγόνου τὸ φιλότιμον ἀκούσας Βελλεροφόντου χρυσὸν δωρεᾶται πρὸς τὸ παρόν ἄλλως τε τὸ περήδεται τῇ συντυχίᾳ, γενόμενος ἴδιο-
ξενος τοῦ παναρίστου Διομήδους. τὸ δὲ ἔξελετο ἀντὶ τοῦ ὑπερηγ-
ξησε τῇ φιλοτιμίᾳ, ὡς τὸ “γέρας ἔξελον” (Il. 16, 56). ἦ μᾶλλον αἰτιᾶται αὐτὸν, ὅτι λαμπροῖς ὅπλοις ἐκοσμεῖτο κατὰ ἑαυτοῦ καὶ 15 τῶν συμμάχων· ὅπου γὰρ ταῦτα, εὔκαιρος ἦ τῶν πολεμίων ὄρμῆ.
καὶ τῶς οὐ Διομήδης φρενῶν λείπεται γυμνούμενος, πρὸ μικροῦ τῶν Τρώων παρασκονδησάντων; τάχα οὖν τὸν ζωστῆρα μόνον καὶ τὸ ξίφος ὡς οἱ περὶ Ἔκτορα (Il. 7, 303) ἡμειψαν· οὐ γὰρ ἀν τὴν ἀσπίδα πρὸς χάριν ἐδίδουν. ἦ γὰρ ἀν προῦκρινε τὴν Αἴαντος 20
Ἐκτωρ, εἰ ἐδίδοτο, ὑπὲρ τὴν Νέστορας.

*Πορφυρίου. διὰ τί ὁ μὲν Γλαύκος προτίχθη εἰς φιλοτιμίαν τοῦ ἀλλάσσοντος τὰ ὅπλα χρυσᾶ ὄντα πρὸς Διομήδην, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπι-
τιμᾷ ὡς οὐ δέον, οὐδὲ εἰ φίλος εἶη, προτείσθαι πλείονος ἄξιον; προ-
γόνων ὁ Γλαύκος φιλοτιμίαν ἔξηγησαμένου Διομήδους ἀκούσας 25 οὐκ ἀφήσισε χρυσοῦν ἔκπωμα δοῦναι καὶ ὅλως χρύσεον δεδώρηται τῷ
ξένῳ, οὕτω καὶ αὐτὸς χρυσὸν δν εῖχε περικείμενον δοῦναι προτίχθη, 30
ἀκούσας παρὰ τοῦ φοβερωτάτου Διομήδους τῶν τότε “τῷ νῦν σοὶ
μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἀργεῖ μέσσων εἰμὶ, σὺ δὲ ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν

8. *καραδοκοῦντες] καραδοκοῦντα

12. *γενόμενος] γυνόμενος

22. *Πορφυρίου] οπ.

30. περικείμενον Cobetus] παρ-
κείμενον

31. παρὰ Vill.] περὶ

τὸν δῆμον ἵκωμαι,” καὶ προσέτι εἰπόντος τοῦ Διομήδους “τεύχεα δ’ ἀλλήλοις ἐπαμείφομεν, ὅφρα καὶ οἴδε γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ’ εἶναι” μικρολογίας γὰρ ἦν αἰτηθέντα τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπακοῦσαι, ἀντειπεῖν δὲ πρὸς τὰ δῶρα. ὁ ποιητὴς δὲ, φησὶν Ἀριστοτέλης, οὐχ ὅτι τὰ πλείονος ἄξια ὅντα προήκατο ἐπιτιμᾶ, ἀλλ’ ὅτι βέν πολέμῳ καὶ χρώμενος προτίτεο· οὐδὲν γὰρ ἀλλοιότερον, ὥσπερ ἀν εἰς ἀπέβαλε τὰ ὄπλα. ἐπιτιμᾶ οὖν ὅτι κρείττω προτίτεο οὐκ εἰς τιμὴν, ἀλλ’ εἰς χρῆσιν ἀναγκαῖον δὲ τοῦτο δηλῶσαι εἰπόντα τὴν ἀξίαν. τινὲς δὲ οὐ καταμέμφεσθαι φασιν ἐν τῷ φάναι Κρονίδης δὲ φρένας ἔξελετο Ζεύς. τὸ γὰρ ἔξελεῖν δηλοῖ καὶ τὸ εἰς μέγα ιο ἄραι καὶ αὐξῆσαι, ὡς ἐν τῷ “κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν” (Πλ. Ιβ, 56). δηλοῖ γὰρ ἦν εἰς τιμὴν γεραίροντες μεταδεδώκασι καὶ τὸ γέρας μονούσιν εἰς τιμὴν γεραίροντες, ἔξαίρετον ποιοῦντες. τὰ δὲ γινόμενα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θεοῖς εἰώθασιν ἀνάπτειν. τὸ μέντοι “ἔγχεα δ’ ἀλλήλων ἀλεύμεθα καὶ δι’ ὄμιλου” 15 ἀντὶ τοῦ ἐν ὅψει πάντων, ὡς εἰδέναι αὐτοὺς ὅτι ξένοι ἀλλήλων ἐσμέν. ἡ μὴ μόνον ἀλλήλων φειδώμεθα, ἀλλὰ καὶ οἱ ὄμιλοι ἡμῶν. ἀλλ’ οὗτοι μὲν διὰ προγονικὴν φιλίαν τὸν πρὸς ἀλλήλους ἐσπείσαντο πόλεμον, Σαρπηδὼν δὲ καὶ Τληπόλεμος, συγγενεῖς ὅντες καὶ τοῦτο γινώσκοντες, συνελθόντες διὰ θανάτου ἐκρίθησαν, τοῦ μὲν ἀποθανόντος, 20 τοῦ δὲ τρωθέντος. οὕτως ἡ λεγομένη συγγένεια πρὸς φιλίαν οὐδὲν συνεργεῖ.

*ἄλλως. ἀσύμφορον δοκεῖ εἶναι ἄφρονας καλεῖν τοὺς λαμπροὺς τὰς ψυχὰς καὶ ἀποκλείειν τὰς μεγαλοψυχίας τὸν ξένων πρὸς ἀλλήλους. οἱ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς λέξεως λύνοντο, τὸ ἔξελετο ἀποδιδόντες 25 τὸ ἔξαίρετον καὶ ἕκκριτον ἐποίησε, βιαιώς πως· οἱ δὲ περίφρασιν εἶναι, Γλαύκῳ φρένας ἔξελετο· μὴ γὰρ ἀμειψάμενος, ἀλλ’ ἀπειθήσας ἀνηρέθη ἀν, πολὺ βιαιότερον ἀποδιδόντες. οἱ δὲ πρὸς τὸν καιρὸν, ὅτι ὁ χρυσὸς ἐπιτιθειότερος πρὸς τὸν πόλεμον, διὰ τὸ στίλβον τῶν ὄπλων. ἐμοὶ δὲ οὐδὲ οὕτως καλῶς· “καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς 30 κοῦραι μεγάλοι, χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ’ ὀφθαλμώ” (Πλ. 9, 502).

236. ἑκατόμβοι] ἑκατὸν ἄξια νομισμάτων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐν τοῖς ἑαυτῶν νομίσμασι βιοῦν ἐνετύπουν.

237. “Ἐκτωρ δ’ ὡς] εὐκαίρως μεταβαίνει, τὸ διάκενον τῆς πορείας 35 “Ἐκτωρος ἀνακληρώσας τοῖς διὰ Γλαύκου καὶ Διομήδους.

238. ἄλοχοι θέσσαν ἥδε θύγατρες] ηδη ἐπὶ τὸ περιπαθὲς ἔρχεται· διὸ οὐδὲ γερότων ἐμαῆσθη, ἀλλὰ γυναικῶν. οὐκέτο δὲ ἐπ’ αὐτῷ τὸ θέσσον.

239. παιδαῖς] ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ παιδῶν. φιλοπτέρω δὲ τὸ ἔτας. ἔται δὲ λέγονται καὶ οἱ πολῖται καὶ οἱ συγγενεῖς. 5

240. εὑχεσθαι ἀπόγει] ὡς πάστων περιόστων χρηστὰς ὑπέθειξεν ἐλπίδας· οὐδεὶς γάρ ὑπὲρ τεθεώτων εὑχεται.

241. πάσας ἔξεινης] ὅτι πρὸς πάσας ἐφεξῆς τὴν αὐτὴν ἐπομέτο ἀπόκρισιν.

242. ἀλλ’ ὅτε δῆ] τὸ ἔξῆς, ἀλλ’ ὅτε δῆ Πριάμῳ δόμον (251), 10 ἔνθα οἱ ἥπιοδωρος· τὰ δὲ ἔξῆς διὰ μέσου. αἴθουσαι δὲ τὰ τῆς αὐλῆς τεγχία.

245. παιδεῖς] ἵσως οἱ περὶ Ἔκτορα ἀνδρωθέντες καὶ βασιλικοὶ γεγονότες ἀπέστησαν τοῦ πατρός.

248. τέγεος θάλαμοι] ὑπερῷοι ἐπὶ τοῦ στέγους φιλοδόμηροι· 15 τοιοῦτοι γάρ κατεσκευάζοντο ταῖς γυναιξὶ πρὸς τὸ μὴ ὄρασθαι συνεχῶς ἀνδράσιν.

251. ἥπιοδωρος] δῶρον παρὰ τῆς φύσεως ἔχουσα τὸ εἶπαι ἥπιά, 20 ὅτι κλαυθμυριζομένοις τοῖς παισὶ μαζὸν προτείνουσι τὸν λαδικηδέα (Il. 22, 83).

252. Λαοδίκην ἐσάγουσα] πρὸς Λαοδίκην εἰσεισι, πευσομένη τὴν αἵτιαν δί· ἦν ἔξηγαγεν Ἐλένη· αὐτῇ γάρ ἡ Ἱρις εἰκασθεῖσα ἔξηγαγεν αὐτὴν εἰς τὸ τεῖχος. τὸ δὲ ἐσάγουσα ἀπὸ τοῦ εἰσιοῦσα, ὡς φαμεν ποι εἰσάγεις ἀντὶ τοῦ ποι εἰσέρχῃ. τινὲς δὲ τὴν ἐς ἀπὸ τῆς πρός, ἵν’ ἡ πρὸς Λαοδίκην. 25

*Πορφυρίου. τὸ ἐσάγουσα οὐκέτι κατὰ τὸ σύνηθές ἐστιν οἷον εἰσφέρουσα· οὐ γάρ ἐσάγειν μεθ’ ἔαντῆς λέγει τὴν Λαοδίκην, ἀλλὰ πρὸς τὴν Λαοδίκην εἰσπορευομένη. εἰσήγει γάρ πρὸς Λαοδίκην, ἀλλ’ ἐπεὶ ταύτη ὁροιθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἐλένην ἐπὶ τὸ τεῖχος ἔξηγαγεν “εἰδομένη γαλόφ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν Ἀντηνορίδης 30 ἔσχε κρείων Ἐλικάων, Λαοδίκην” (Il. 3, 122). νομίζουσα γάρ ὄντως εἰς τὸ τεῖχος ὑπὸ τῆς Λαοδίκης ἀπῆχθαι, εἰσήγει τὴν αἵτιαν τῆς ἔξδου πολυπραγμονήσασα.

255. δυσώνυμοι] οὐδὲ γάρ οὐδὲ τὸ ὄνομα αὐτῶν ὄνομάζειν ἐθέλει,

26. *Πορφυρίου] οιμ.

τὸ ἐσάγουσα] *πρόσχεις μοι καὶ τού-

τοις εἰ προσήκουσαν παρ’ ἡμῶν λαμβάνει τὴν λύσιν. τὸ ἐσάγουσα

ὅς καὶ ἡ Πηνελόπη “κακοῖλον οὐκ ὀνομαστήν” φησιν (Od. 19, 260).

256. σὲ δὲ ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν] δεόντως τὴν τοῦ παιδὸς ἀρετὴν ἔξειδυτα φυγὴν οὐχ ὑπώπτευσεν.

260. τίτησθα] μητρὸς ἥθος ἀναφαίνεται διὰ τούτου. καὶ γὰρ ἀεὶ β φαγεῖν καὶ πιεῖν ἀξιοῦσι τὰ τέκνα. πιθανὸν δὲ αὐτὸν νοεῖν διψῆν ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ πολέμου. ὑφαιρουμένη δὲ αὐτῷ τὴν αἰδῶ καὶ τὸ σπείσης εἶπεν. ὄντης δὲ οὗνος μέτριος ποθεὶς, δύναμιν τε ἐμποιεῖ, ὡς τὸ “τὸ γὰρ μένος ἔστι καὶ ἀλκῆ” (Il. 9, 706). ὁ δὲ, ἐπεὶ πραῦνει ὁ οῖνος, βούλεται δὲ ἄγριος πρὸς τὸν πολεμίους εἶναι, 10 παραπτεῖται. ἡ ὅτι δίχα τροφῆς βλάπτει, τῶν νεύρων καθαπτόμενος. ἄλλως τε στρατιώταις μὲν θράσος πορίζεται, στρατηγοὺς δὲ τῆς φρονήσεως ὑπεκλύει, μόνους δὲ τὸν ἀποκαμόντας ὀφελεῖ· ὁ δὲ ἔτι ἰσχύει. ἡ ἐν ὑπερβατῷ ἔστι, χεροὶ δὲ ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν ἄζομα, μή μ' ἀπογυιώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμα. 15 ἄλλως τε ὁ μὲν μετὰ πόνους οῖνος ὡφέλιμος, ὁ δὲ πρὸ πόνου ἐπιβλαβής.

261. μένος] ἡ προθυμία, παρὰ τὸ μένων ῥῆμα, ὁ δῆλοι τὸ προθυμῆμα, ὅθεν ὁ παρακείμενος γράφεται μέμακα, ὁ μέσος μέμαα, ἐξ οὗ καὶ τὸ “μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσοι.” ἔστι δὲ καὶ μέμονα ὁ 20 παρακείμενος. ἀπὸ τοῦ μένων μενῶ καὶ ὡς φθείρω φθαρτὸς, οὕτω μένω ματὸς, καὶ αὐτόματος.

*εἰς τὸ “ἀνδρὶ δὲ κεκμηῷτι μένος μέγα οῖνος ἀέβει,” πῶς ἔξῆς (265) λέγει “μή μοι οἶνον ἀειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ, μή μ' ἀπογυιώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμα;”; λύοιτο δὲ ἀν προσώπῳ μὲν, ὅτι 25 οὐ πάντες τὰ αὐτὰ δικιμάζουσι, λέγει δὲ ὡς ὑπερβατῶς, ὅτι μεμημένος τοῦ πατρὸς ἔκλαιε· [λείβων οὖν ἀντὶ τοῦ λείβειν ποιῶν εἴρηκε.] μή μοι οἶνον ἀειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ· χεροὶ δὲ ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἴθοκα οἶνον ἄζομα, μή μ' ἀπογυιώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμα. 30

262. ἔτησι] πολίταις. εὗ δὲ τὸ μὴ φάναι ἔαυτῷ μηδὲ τοῖς οἰκείαις τοῦτο γὰρ ἡγεμόνι πρέπειν.

264. μελίφρονα] τὸν ἀναγκάζοντα ἥδεα διανοεῖσθαι· ἵλαρωτέρους γὰρ ποιεῖ ὡς τὰ πολλὰ τὸν πίνοντας· ὁ δὲ ἐν πολέμῳ οὐ βούλεται πρᾶος εἶναι.

35

23. πῶς αὐτὸς εἰς τὸ transposuit Vill.

27. λείβων—εἴρηκε] Seclusi.

265. *ζητεῖται πῶς ποτὲ ἐναντία ἑαυτῷ ὁ ποιητὴς λέγει· προειπὼν γὰρ “ἀνδρὶ δὲ κεκμητῷ μένος μέγα οἶνος ἀέξει” νῦν ἐπάγει “μὴ μ' ἀπειγυιώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι.” ἡ μὲν οὖν ὑπὸ πολλῶν γενομένη λύσις τοῦ ζητήματος τοιαύτη, ὅτι ἔτερόν ἐστι πρόσωπον Ἐκάβης τὸ λέγον ὄφελεμον εἴναι τὸν οἶνον, ἔτερον δὲ τὸ τοῦ 5 “Ἐκτορος τὸ ἀριούμενον” οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν εἰ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐναντία λέγεται ὑπὸ διαφόρων φωνῶν ὅσα μὲν γὰρ ἔφη αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἔξιδίου προσώπου, ταῦτα δεῖ ἀκόλουθα εἴναι καὶ μὴ ἐναντία ἀλλήλωις· ὅσα δὲ προσώποις περιτίθησι, οὐκ αὐτοῖς εἰσὶν, ἀλλὰ τῶν λεγόντων νοεῖται· οὗτον καὶ ἐπιδέχεται πολλάκις διαφωνίαν, ὥσπερ καὶ ἐν τούτοις. ἡ μὲν γὰρ Ἐκάβη οὐκ εἰδυῖα τὸν κάματον τῶν ἀνδρῶν ταύτης ἐστὶ τῆς γνώμης, ὁ δὲ Ἐκτωρ μάλιστα ἐπιστάμενος ἀντιλέγει. ἔτειτα καὶ ἡ μὲν πρεσβύτεις ἦν, χαίρει δὲ τῷ οἴνῳ ἡ ἡλικία αὐτῇ· ἐπωφελῆς γὰρ ταύτη ἐστὶν ὁ οἶνος, θερμὸς ὁν καὶ ὑγρὸς ψυχρᾶς οὔσης καὶ ξηρᾶς, καὶ ἀναρρώσυσιν αὐτήν· ὁ δὲ 15 “Ἐκτωρ νέος ἦν καὶ ἀκμαῖος. ἄμεινον δέ ἐστιν ἐκεῖνο λέγειν, καὶ δεικνύειν ἐκάτερον τῶν εἰρημένων ἔχεσθαι λόγουν, καὶ μὴ εἴναι ἐναντία τὰ περὶ τοῦ οἴνου λεγόμενα, ἐὰν σκοπῇ τις ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος ὁ καιρὸς καὶ τὸ μέτρον πολὺ διαλλάγτει. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τούτου· τῷ μὲν γὰρ μέτρᾳ πεπονηκότι πρὸς ἴσχὺν ὁ οἶνος συμφέρει, 20 τὸν δὲ πάνυ κεκμηκότα σφάλλει· ὥσπερ συμβέβηκε τῷ Ἐκτορὶ, οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν δρόμου. ἄλλως τε καὶ οὐδὲ σιτίου οὐδενὸς ἐγέγενεστο· ἡ γὰρ τροφὴ σὺν τῷ οἴνῳ τὸ πλεῖστον συμβάλλεται εἰς δύναμιν, ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ εἴπεν ὁ ποιητὴς “σίτου καὶ οἴνου, τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκῆ” 25 (Il. 9, 706) καὶ πάλιν “ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεστάμενος καὶ ἐδωδῆς ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριον πολεμῖζει” (Il. 19, 168) καὶ τὰ λοιπά. λύεται δὲ τὸ προκείμενον καὶ οὕτως, ὅτι τὸ μένος διχῶς κεῖται, καὶ ἐπὶ θυμοῦ καὶ ὄργης καὶ δυνάμεως.. ἡ μὲν οὖν Ἐκάβη φύσει τοῦ πιόντος οἴνον τὴν δύναμιν αὔξειν λέγει, ὁ δὲ πα- 30 ραίνεσθαι τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὄργην τοῦ πιόντος λέγει οὐπὸ τοῦ οἴνου· ὥστε μὴ κεῖσθαι ἐναντία.

266. χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν] ἄμφω τὰς προτάσεις Ἐκάβης παραιτεῖται ὁ Ἐκτωρ. ἥδύνατο μὲν οὖν ῥάδιώς κομισθῆναι ὕδωρ κελευσάσης, ἵνα πρότερον νίψηται καὶ λυθῇ αὐτοῦ ἡ πρόφασις· ἀλλ' οὐ 35 τοῦτο ἦν ἔθος ἀρχαῖον τὸ τὰς χεῖρας ἀπονίπτεσθαι μόνον, ἀλλὰ τὸ

ὅλον ἀπολούσθαι σῶμα, ὅπερ οὐκ ἦν εὐχερὲς "Εκτορὶ ἐπειγομένῳ. καὶ τῷς ἐν τοῖς ἔξης (476) ἀνίπτοις χερσὶν εὔχεται "Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι παιδὸν ἐμὸν, ὃς καὶ ἐγώ περ;" οὐκ ἔστι τοίνυν ἐναντίον. οὐ γὰρ ταυτὸν ἔστιν ἐπισπένδειν καὶ ἀπλῶς διὰ λόγων εὔχεσθαι· τὸ μὲν γὰρ διὰ σώματος, τὸ δὲ διὰ ψιλῶν 5 ρήματων γίνεται.

268. αἰματι] τῷ ἐκ πολέμου, ὁμοίως καὶ λύθρῳ τῷ τῇ κόνει ἐπιμίκτῳ. τοῦ εὐχετάσθαι δὲ τὸ δεύτερον ἡ συσταλτέον τὰ γὰρ εἰς θαῖς ἀπαρέμφατα προπαροξυνόμενα βραχυπαράληκτά εἰσι, τὰ δὲ παροξυνόμενα μακροπαράληκτα. 10

270. θυέεσσιν] ἀ ήμεῖς θυμιάματά φαμεν, οἱ δὲ Ἀττικοὶ θηλύματα ἀπὸ τοῦ ἐκθηλύνειν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐμψύχων κυρίως τὸ ἱερεῦσας λέγεται, ὃ ἔστι σφάξαι.

272. καὶ τοὶ πολὺ φίλτατος αὐτῷ] ἵνα ἐκ προθυμίας ἢ τὸ δῶρον.

280. Πάριν μετελεύσομαι] ἵνα μὴ δι' Ἀνδρομάχην δοκῇ τῆς 15 μητρὸς ὑπεξίστασθαι. καλῶς δὲ τὰ ἀναγκαῖα τῶν ἥδεων προκρίνει· τοῦτο γάρ ἔστι φρονήσεως τὸ πάντα εἰδέναι, τὰ δὲ ὀφέλιμα αἴρετωτερα ἤγεισθαι.

282. ἐνδείκνυται διὰ τούτου τὸ ἀπειθὲς, μᾶλλον δὲ ἐμπαθὲς Ἀλεξάνδρου. οὐκ εἶπε δὲ ὅτι σὺ αὐτὸν ἔτρεφες, ἵνα μὴ μᾶλλον λυτήσῃ 20 αὐτὴν ὡς κακοῦ θρέπτριαν, ἀλλ' ὁ Ὁλύμπιος.

283. οὐ προσέθηκεν οὐδὲ ἐνταῦθα τὸ σοί, ἵνα ἔτι ἔχῃ ἐλπίδας ὡς ἡ πόλις οὐχ ἀλώσεται.

284. εἰ κεῖνόν γε] εἰ εἶδον, φησὶν, αὐτὸν ὀλεσθέντα, ὑπέλαβον ἀν κατὰ φρένα χωρὶς ταλαιπωρίας καὶ θλίψεως ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ, 25 καίπερ μὴ οὕτως διὰ τὸ φιλάδελφον ἐπιλαβόμενος.

286. ἡ δὲ μολοῦσα] εὔκαιρος ἡ ἀποσιώπησις· οὔτε γὰρ συναυνεῖν τῇ Ἀλεξάνδρου ἀρῷ βούλεται ὡς μήτηρ, οὔτε ἀπολογεῖσθαι, ἵνα μὴ παροξύνῃ "Εκτορα.

291. ἥγαγε Σιδονίθεν] δεδιώς γὰρ τὸν διωγμὸν διὰ Φοινίκης καὶ 30 Αἰγύπτου ἥλθεν. περιεργασία δὲ Ἀλεξάνδρου τὸ μὴ μόνους πέπλους ἀνήσασθαι, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐργαζομένας πρίασθαι.

* κλέψας τὴν Ἐλένην ἀπὸ τῆς Λακεδαιμονος, οὐχ ἦν ἥλθεν οὖτον οὐδὲ τὸν κατ' εὐθεῖαν πλοῦν ἐπορεύθη, ἵνα μὴ διωχθεὶς καταληφθῇ,

I. * οὐκ ἦν] οπ.
εὐχερὲς] * εὔκαιρον

14. Sequitur in B scholion de
quo dixi ad p. 281, 3.

ἀλλ' ἔπλευσε διὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης καὶ Σιδώνος, κάκεῖθεν ἔξω τοῦ ἀστεος γυναικας εύρων ἔλαβε τρόπῳ ληστρικῷ.

*έπιπλώς] μετοχὴ, ἀόριστος πρότερος· ὁ ἐκεῖτῶς ἔπιπλώς βαρυτόνως διὰ τοῦ ὅ μεγάλου, ὡς ζώω γνώω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐγκώσθη. οὗτως οὖν ἐστὶ καὶ τὸ πλάσι. γίνεται οὖν ἐκ τοῦ πλέω πλάσι διὰ τοῦ 5 ὁ μικροῦ, καὶ ἐπανέγγει τοῦ ὁ εἰς ὅ μέγα ποιητικῶς πλάσι βαρύτουν, ἐπειδὴ τὰ κατ' ἐπανέγγει τοῦ ὁ εἰς ὅ γνόμενα ρήματα, εἰ μὲν καθαριεύουσι, βαρύνονται, οἷον ζώω γνώω πλάσι, εἰ δὲ οὐ καθαριεύουσι, περιστᾶγται, οἷον νηρᾶ στρωφᾶ. λοιπὸν ἐκ τοῦ πλάσι ὁ ἀόριστος ἔπιπλωσα, καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως ἡ μετοχὴ ἔπιπλώσας, το 10 καὶ ἀφαιρέσει τῆς ἀσ συλλαβῆς ἔπιπλώς.

293. καλῶς· τὸ ἀνήγαγε. βορειοτέρα γὰρ τῆς 'Ελλαδὸς ἡ Ιλιος.

293. 'Εκάβῃ φέρε] τὰ σκουδᾶτα δι' ἐαυτῷν αἱ ἐλεύθεραι οἰκουμοῦσι παρ' Ὁμήρῳ. καὶ τοῦ μὲν ἡ 'Εκάβῃ τὸν πέπλον ἐκφέρει, ἐτέρῳ δὲ ἡ 'Ελένη τῷ Τηλεμάχῳ πάλιν δίδωσι πέπλον (Od. 15 15, 123), ἀλλὰ καὶ ἡ Πηγελόπη τοῖς μυηστῆρσι τὸ τοῖον (Od. 21, 59).

295. νείατος ἄλλων] ὃν γὰρ ἡ χρῆσις συνεχῆς, ταῦτα καὶ πρόχειρα· οἵδις δὲ μὴ χρῆτο τις, ταῦτα καὶ νείατα.

300. τὴν γὰρ Τρῶες] οὕτε κληρωτοὺς οὕτε ἐκ γένους βεύλεται 20 τοὺς ἱερεῖς εἶναι, οὕτε ψήφῳ ἐνὸς, ἀλλ' οὓς πλῆθος ψηφιζόμενον ἔλοιτο, διὰ τὸ πολλὰς δημοτικὰς τοῖς προχειριζομένοις καὶ προχειρίζουσι τὰς αὐτίας ἀνακύπτειν.

304. εὐχομένη δὲ ἥρατο] ὅτι τὸν ἱερέα περὶ τῶν κοινῶν εὐχεσθαι δεῖ, οὐκ ἴδιᾳ ἔκαστον. ἔκαστον δὲ τὸ ἀξίωμα οἴδεν ὁ ποιητής· τὴν 25 Θεανὼ γοῦν 'Εκάβης παρισταμένης ποιεῖ εὐχομένην, καὶ τὸν Χρύσην τῷ 'Απόλλωνι ὑπὲρ 'Ελλήνων παρόντος 'Οδυσσέως.

305. ἐρυσίπτολι] οἰκεῖον καὶ ἀρμοδίον ταῖς περὶ σωτηρίας εὐχομέναις τῆς πόλεως τὸ ἐρυσίπτολι, ὡς καὶ ἐκεῖ "Αθηναίη λητίδι" (Π. 10, 460). 30

307. Σκαιῶν προπάροισθε πυλάσιν] ὡς μέχρι τούτου ἐλάσσαστος αὐτοῦ τοὺς Τρῶας. ἐμφασιν δὲ ἔχει βιαζόμενον ἐμπεσεῖσθαι εἰς τὴν πόλιν.

311. ἀνένευε] τῇ γνώμῃ ἀνένευεν. ἀλλ' ἐπὶ μόνῃ τῇ ἀστιρέσει, ἐπεὶ καὶ παύει Διομῆδεα διὰ τῆς Αἴαντος μονομαχίας πρὸς "Εκτορα. 35 *διὰ τί ὀνομάσθη ἡ 'Αθηνᾶ Παλλάς; ρήτεον οὖν ὅτι Παλλαδίον

ἥν ζῷδιον μικρὸν ἔύλινον, δὲ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας· ἐδόθη δὲ Τρῳὶ τῷ βασιλεῖ κτίζοντι τὴν πόλιν ἵππον Ἀσίου τινὸς φιλοσάφου καὶ τελεστοῦ· διὸ δὴ εἰς τιμὴν Ἀσίου τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν, πρότερον "Ηπειρον λεγομένην, Ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ παιητικῶς γράψαντες ἐκ τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ 5 Παλλαδίον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ Τρῳὶ βασιλεύοντι Φρυγῶν. τοῦτο Διομήδης καὶ Ὁδυσσεὺς, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποιήσαντο πρὸς Πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προδεδωκυίας αὐτὸν Θεανοῦς τῆς τοῦ Ἀντήνορος γυναικὸς, ἱερείας τυγχανούσης καὶ φυλαττούσης αὐτῷ· ἥσαν γὰρ ἀπὸ χρησμοῦ καὶ Ἀντήνορος μαθόντες ὅτι, ἔως τοῦ 10 μένει τὸ Παλλαδίον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν Φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ Αἴαντος καὶ Ὁδυσσέως ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἴδιαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων αὐτοὺς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμάχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινηθέντων καὶ γενομένης ὁψίας ἔδοξεν αὐτοῖς παραβέσθαι τὸ βρέτας 15 Διομήδει, μέχρις ἣν γένηται πρωτ. καὶ τούτου γενομένου διὰ τῆς πυκτὸς εὑρέθη ὁ Αἴας ἐσφαγμένος ἀδήλως. ὑπενόντων δὲ δόλῳ φονεῦσαι αὐτὸν τὸν Ὁδυσσέα. καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἄλλήλους ἀπέπλευσαν. ὅπερ Παλλαδίον ἀνέθεντο τῇ Ἀθηνᾷ. ἔτεροι δέ φασιν ὃς παλλαδίων χρυσουμένων ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων, οἱ Ἀθηναῖοι ἀγάλματά 20 τινα ἔύλινα τῇ Ἀθηνᾶ καθίδρυν, ὃν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

314. αὐτὸς ἔτευξε] ὡς περὶ ἀβροδιαιτού καὶ τοῦτο φησιν οὐκ ἐβουλήθη γὰρ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς καὶ κηδεσταῖς κατοικεῖν, ἀλλ' ἔαυτῷ ἰδίᾳ οἰκησιν ἐδείματο.

315. τέκτονες κυρίως οἱ λαοῦσοι. τὸ δὲ ἔτευξεν ἀντὶ τοῦ εὗ 25 ἐπεστάτησε· καλλωπιστὴς γὰρ ἦν καὶ ἴσως πρὸς ζῆλον τῆς Μενελάου οἰκίας ποιεῖ, ὥστε εἰ ἦν αὐτῷ δυνατὸν, ἥρκασεν ἀν καὶ αὐτήν.

316. οἰκημα αὐτῷ ἐποίησαν ἐν φέρνει τάλαμος, ὃ ἔστι τυμφικὸς κοιτωνίσκος, καὶ δῶμα, τουτέστιν ἀνδρών, καὶ αὐλή, ὃ ἔστι τὸ ἔξωτερον.

319. ἐνδεκάπηχυ] ἐνδεκα πηχῶν, ἐπεὶ τὸ κολλητὸν δύο καὶ εἰ-30 κοσίπηχυ. πρὸς ὑπογραμμὸν δὲ καὶ προτροπὴν Ἀλεξάνδρου θρασὺς φαίνεται ὁ "Ἐκτωρ διὰ τοῦ δόρατος" ἅμα δὲ καὶ προμηνύει τὴν ἄφιξιν. τὸ δὲ ἔχε αὐτὶ τοῦ ἐκράτει.

I-18. Eadem apud Suidam s.v.
Παλλάδιον et scriptores Byzantinos
ab editoribus indicatos.

14. λόγων addidi ex Suida.
33. τὸ δὲ—ἐκράτει] Haec a manu
recentiore.

320. πόρκης] πόρκης καλεῖται ὁ τῆς ἐπιδορατίδος δακτύλιος.

* παρὰ τὸ πέρω πέπορα, πόρκης.

321. τὸν καλλωπιστὴν δηλοῖ καὶ ἐκαθρυόμενον τῇ γυναικὶ, καὶ μόνον οὐχὶ δὶ' αὐτὴν τὰ ὅτλα μεταχειρίζομενον.

* τὸ εἴσω σημαίνει τέσσαρα, τὸ λέγω, ὡς τὸ “ἄσδρα μοι 5 ἔνετε Μοῦσα” (Od. 1, 1), καὶ τὸ ἀκολουθῶ, ὡς τὸ “ἢ οὐχὶ ἐπέσθην Λακεδαιμονος ἐξ ἑρατειῆς” (Il. 3, 239), τὸ εὐτρεπίζω, ὡς ἐνταῦθα, καὶ τὸ διοικῶ, ὡς τὸ “ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικος πολέμοιο χεῖρες ἐμὰς διέπουσιν” (Il. 1, 165).

322. βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ θώρηκα, ἵνα γῇ πρὸς τὸ ἔποντα. 10

* τινὲς φόστα, τουτέστι λαμπρύνοντα.

323. Ἐλένη] ἐμπρακτοτέρα λίαν ἐστὶν αὗτη τοῦ Ἀλεξάνδρου. τὸ δὲ ἔργα ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἔργων.

325. αἰσχροῖς] λοιδόροις. παρ' ἑαυτοῦ δὲ ἐξήνεγκεν ὁ ποιητὴς τὸν στίχον. 15

326. οὐ μὲν καλὰ χόλον] ἀφορμὴν λαμβάνει διὰ τῆς αὐτοῦ ἀργίας (οὐ γὰρ ὡς ἀσθενοῦς, ἀλλ' ὡς ῥᾳθύμου αὐτοῦ κατηγορεῖ), καὶ φησιν, οὐχ ὑγιῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν μῆτριν ἔχεις· σοὶ γὰρ οἱ Τρῶες μηνίουσιν, ὡς θελησάντων αὐτὸν ἐκδοῦντας Μενελάῳ. γῇ χόλον τὴν ῥᾳθυμίαν λέγει. ἐβούλετο μὲν οὖν αὐτοῦ πλειόνως καθάψασθαι, ἀλλ' οὐκ ἔδει αὐτὸν ἐπὶ Ἐλένης λοιδορεῖσθαι.

327. λαὸς μέν] περικέκοπται ὁ λόγος· ἐφυλάξατο γὰρ ἐπαγαγεῖν σὺ δὲ καθέξῃ ἀκίνδυνος.

328. δασυπτέον τὸ ἥματη, ἀντὶ τοῦ ἐκαθήμην ἄμεινον γάρ. τινὲς δὲ ψιλοῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἥματη, δὲ δηλοῖ τὸ ὑπῆρχον. 25

* ἄχει προτραπέσθαι] διὰ τὴν λύπην τοῦ δυσημερήματος ἥθελον ἀποτραπῆναι μικρὸν τῆς μάχης. γῇ ἥθελον διὰ τὴν ἥτταν λυπούμενος μεῖναι καὶ κατακλιθῆναι· γῇ ἐβουλόμην ἐκ τῆς συμβάσης μοι λύπης διὰ τὴν ἥτταν παρατραπήν τινα καὶ παραμυθίαν εὑρεῖν.

εἶξα τῇ συμφορᾷ καὶ ήσυχάσαι. δέον μὲν οὖν γῇ τὸ πταῖσμα 30 ἔργοις ἀνανεύσθαι· οὗτος δὲ διὰ ήσυχίας φησὶν ἀνακτᾶσθαι ἑαυτόν.

338. * ὄρμητ'] ὄρμηθηναι ἐποίησεν.

339. νίκη δ' ἐπαμείβεται] ὡς τὸ “κεῖνον δ' αὖθις ἐγώ” (Il. 3, 440). τῇ δὲ τύχῃ, οὐ τῷ πολεμίῳ περιάπτει τὸ κατόρθωμα.

18. ἐν ιαντῷ] * ἐν ιῷ

30. ήσυχάσαι] * ἀφησυχάσαι

342. οὗτι προσέφη] καλῶς οὐδὲ ἀποκρίσεως αὐτὸν ἡξίωσεν εἰπόντα
“νῦν δέ με ταρεικοῦσ’ ἄλοχος,” ἀλλὰ τῇ ‘Ελένῃ αὐτὸν παρορμᾶν
παραίνει.

343. προσηῦδα μειλίχιοισι] προσάγεται αὐτὸν ἔυνίσσι γὰρ ὡς
διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν αἰδὼ τὰς ἐπιπλήξεις παρῆκεν. 5

344. δᾶερ ἐμεῖο κυνός] τῷ συγγενικῷ ὄνόματι προσοικειοῦται τὸν
‘Εκτώρα’ ἐπεὶ δὲ δι’ αὐτὴν ἀτυχοῦσι Τρῶες, προσαναγγέλλει τε τὴν
· ἑαυτῆς κατηγορίαν καὶ τὴν εὔνοιαν αὐτῷν ἐπισπάται.

345. ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ] ὡς καὶ παρ’ αὐτὴν τὴν γένεσιν
εἰμαρμένων τούτων, ἀπέρ αὐτῆς ἁδόκει εἶναι πλημμελήματα. 10

348. ἀπόερσε] ψιλωτέον τὸ ἔρσε. πᾶν γὰρ φωνῆν λῆγον εἰς ᾧ
ἐπιφερομένου τοῦ σ φίλουσθαι θέλει. πιθανῶς δὲ παρέδραμε τὴν
τῶν αὐτῆς εἰργασμένων αἰσχύνην.

349. τεκμήραντο] εἰς τέλος ἥραγον, ἀπὸ τοῦ τέκμαρ.

351. ἥδη νέμεσίν τε καὶ αἰσχεα] ἥδει πρὸς τὸ φυλάσσεσθαι καὶ 15
μὴ εἰς αὐτὰ ἐμπίπτειν.

διδάσκει ὁ ποιητὴς τὰς ἐπιγαμίας πρὸς συνετοὺς ποιεῖσθαι· ἡ
γοῦν ‘Ελένη πλούσιον ἄνδρα ἔχουσα τὸν Ἀλέξανδρον καὶ νιὸν βασι-
λέως εὑχεται συνετοῦ γεγενῆσθαι γυνῆ.

354. ἀλλ’ ἄγε νῦν] τὸ συνεχὲς τοῦ λόγου ἐκεῖνο ἦν, δᾶερ ἐμεῖο 20
κυνώπιδος, εἰσελθε καὶ ἔζεο. μέσα δὲ παρενθεῖσα πλείονα ἀπ’ ἄλλης
ἀρχῆς ἥρξατο, ἀλλ’ ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἔζεο. τὸ δὲ δᾶερ ἔνεκα
φιλοφροσύνης λαμβάνει. εἰσελθε δὲ, ὅτι μέχρι τῆς αὐλῆς προελη-
λίθει· φιλοφρονητικὸν δὲ τοῦτο.

355. ἔστι μὲν νῦν ἀντιδιασταλτικὴ ἡ σέ ἀντωνυμία καὶ ἔχρην 25
αὐτὴν ὄρθοτονεῖσθαι, ἡ δὲ συνήθεια ἐγκλιτικῶς ἀνέγνω.

356. εἶνεκ’ ἐμεῖο] “Ἐκτώρ μὲν οὐ συμπαραλαμβάνει αὐτὴν
‘Αλέξανδρῳ· ‘σέο γάρ” φησιν “εἶνεκ’ ἀütή τε πόλεμός τε” (328).
ἡ δὲ τὴν αἰτίαν καὶ εἰς ἑαυτὴν φέρει, προκαταλαμβάνουσα αὐτόν.

357. Πτολεμαῖος ἀναστρέφει τὴν ἐπί, ‘Ηρακλέων δὲ οὐ. ἵτας 30
δὲ τὰ ἑαυτῆς πττάσματα καὶ λεηθθέτως αἴξει τὴν πείστιν.

359. * Πορφυρίου. οὐκ οἵδ’ ὅθεν τῶν γραμματικῶν τινὲς τὸ
αἰόλου ἐπὶ τοῦ ποικίλου παρ’ ‘Ομήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν οὗτοι γοῦν τὸ
αἰόλοπτωλον (Il. 3, 185) ἀποδιδόσι, καὶ “πόδας αἰόλος ἴππος” (Il.
19, 404), καὶ τὸ “αἰόλος ὄφις” (Il. 12, 208). οὐκ ἔστι δὲ οὗτος, 35

32. * Πορφύριον] οπι.

ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ τῆς ἀέλλης, ὅτις ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ τοῦ εἰλεῖν πεποίηται, ώς αὐτὸς ἔξηγήσατο εἰπὼν “ὅπερ ἄελλαι χειμέριαι εἰλέωσιν” (Πλ. 2, 293), τουτέστιν εἰλῶσιν, ώς καὶ ἐπὶ τοῦ Βορέου ἔφη “εἴλει γάρ Βορέης ἀνεμος” (Οδ. 19, 200). ἡ μὲν οὖν ἄελλα ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ εἰλεῖν πεποίηται, ἡ δὲ θύελλα ἀπὸ 5 τοῦ θύειν καὶ εἰλεῖν θύειν δὲ τὸ σφοδρῷς καὶ ἀκαθέκτως ὄρμαν δίκηρ μαινομένῳν “ἢ γὰρ ὁ γ' ὀλοῆσι φρεσὶ θύει” (Πλ. 1, 342) καὶ “θύει διὰ προμάχων” (Πλ. 5, 250). θύεν καὶ θυάδες αἱ Βάκχαι. ώς οὖν ἀελλόποτος Ἱρις λέγεται (Πλ. 8, 409), ἣν μεταλαβὼν ποδήνεμον προστηγόρευσεν (Πλ. 2, 786), καὶ τὰς ἄελλας εἰς τοὺς ἀνέμους 10 μεταλαμβάνει, οὗτος τὸν ποδώκη ἵππον μεταλαμβάνων ποδᾶς αἰόλος ἵππος ἔφη· καὶ ὕπερ εἰπὼν ἀργίποδας κίνας (Πλ. 24, 211) κατὰ παράληψιν ἀλλαχοῦ ἔφη καὶ κίνας ἀργούς (Πλ. 1, 50), οὗτοι τοὺς τοὺς ποδᾶς αἰόλους ἵππους κατὰ παράληψιν αἰολοπάλους εἶπε. καὶ αἰόλαι οὖν εὐλαὶ (Πλ. 22, 509) ἀπὸ τοῦ ταχέως εἰλεῖσθαι. εἴρηνται 15 καὶ σφῆκες μέσον αἰόλαι (Πλ. 12, 167) αἱ κατὰ μέσον συνεχῶς κινούμεναι καὶ εἰλούμεναι. καὶ κορυθαίολος οὖν ὁ συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα, δὲ μεταποιῶν ἐπὶ τοῦ Ἀρεως ἔφη “ἵσος Ἐπιναλίφ κορυθάϊκι” (Πλ. 22, 132). λύσεις δὲ ἐντεῦθεν καὶ τὸ “ὦς δὲ ὅτε γαστέρ’ ἀντρὸς πολέος πυρὸς αἴθομένοιο, ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἴματος, ἔνθα καὶ 20 ἔνθα αἰόλλῃ” (Οδ. 20, 25). δηλοῖ τὸ εἰλεῖν καὶ συνεχῶς στρέφειν. ἐκ δὲ τοῦ κορυθαϊκοῦ λύσεις τὸ “Δωρίες τε τριχάκες” (Οδ. 19, 177), οἱ συνεχῶς τὰς τρίχας διὰ τὸ δραστικὸν κινοῦντες· καρηκο-μόντες γὰρ εἴρηνται οἱ Ἀχαιοί.

360. φιλέουσά περ] πιθανῶς προσέθηκε τὸ φιλέουσα, ἵνα μὴ ὑπ’ 25 ἀπεχθείας δοκῇ μὴ καθέεσθαι.

ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν] στρατιωτικὸν τὸ τῆς ἀλαζονείας καὶ οἰκεῖον Ἐκτορος. οὐκ ἡξίωσε δὲ διαλέξασθαι Ἀλεξάνδρῳ, τὸ πᾶν τῇ γυναικὶ ἐπιτρέπων.

364. ἐδήλωσεν ὅτι οὐ χρονίσει ἐν τῷ τῇ γυναικὶ ὄμιλεῖν. 30

366. οἰκῆας] τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ ἀσυμπαδοῦς γὰρ τὸ ἐλθόντα μὴ ἰδεῖν· προῦκρινε δὲ τῶν ἥδεων τὰ ἀναγκαῖα.

367. οὐ γάρ τ’ οἶδ’] οὐ γὰρ τέως· πολεμικὸς δὲ ὁν ὑποπτεύει τῶν πολεμικῶν κινδύνων τὸ ἀδηλον.

14. κατὰ Vill.] μετὰ 20. ἐμπλείην κνίσης] ἀμπλείην κνίσης

29. ἐπιτρέπων] *ἐπιτρέποντι

370. εὗ ναιετάοντας] διὰ τὴν τῶν δεσποτῶν πρόνοιαν καὶ φρόνησιν ἐπὶ δὲ Ἀλεξάνδρου (314) μόνον καλά.

371. οὐδὲ εὑρ' Ἀνδρομάχην] ἐκκλίνων τὸ ὄμοειδὲς πιθανῶς ἐποίησε τὴν Ἀνδρομάχην μὴ εύρισκομένην ἔνδον. ἅμα δὲ καὶ κρίνειν τὸν ἀκροατὴν ἀξιοῦ ὅσης ἐπληρώθη μὲν λύπη εὐρὼν Ἐλένην, Ἀνδρομά- 5 χρῷ δὲ οὗ. ἀπήγει δὲ κατηφῆς, τῶν φιλτάτων μὴ θεαθέντων ἐν γὰρ τῷ τείχει παραδόξως συντυγχάνει αὐτοῖς.

373. πύργῳ ἐφεστήκει] τὴν αἰτίαν τῆς ἑξόδου φησὶ, παραμυθού- μενος ἡμᾶς συναχθομένους τῷ Ἐκτορὶ. βούλεται δὲ ὥσπερ ἵκετήριον τὸν πατέρα τῷ Διὶ προτείναι τὸν παῖδα διὰ τὸ τοῦ πολέμου ρίψουκίν- 10 δυνον.

376. ημερέα] ἐπίρρημα, ἀπὸ τοῦ ημερτές οὐδετέρου. τοῦτο ἐκ τοῦ ημερτής. τοῦτο παρὰ τὸ ἀμαρτῷ τὸ ἀποτυγχάνω, καὶ μετὰ τοῦ ἣ στερητικοῦ ημαρτής, οἷονεὶ ὁ μὴ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τοῦ λόγου, τουτέστι μὴ ψευδόμενος· καὶ τροπῇ τοῦ ἀ εἰς ἐ ημερ- 15 τῆς.

377. λευκώλενος] τοῦ ποιητοῦ τὸ ἐπίθετον, οὐ τοῦ Ἐκτορος. λέγει δὲ καὶ τὰς αἰτίας δὶς προϊέναι τὰς σώφρονας δεῖ.

381. * ὀτρηρή] ἡ δραστικὴ, ἡ μὴ ἀναμένοντα ὀτρυνθῆναι παρά τινος, ἀλλὰ δὶς ἐαυτῆς παροτρυνομένη ἀπαντα ποιεῖν. γέγονε δὲ 20 παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβοῦμαι.

383. οὗτε πῃ] ὄργιζομένῳ τῷ Ἐκτορὶ ἀπολογεῖται ὑπὲρ αὐτῆς ἡ θεράπαινα, ὡς οὐ χαιρούσης προσδόξεις, ἡνωγκασμένης δὲ νῦν φιλανδρίας χάριν, ἵνα μᾶλλον οἰκτίσῃ αὐτὴν ὁ Ἐκτωρ.

389. μαινομένη είκυνα] ἵνα ἀπροαιρέτως δοκῇ ἐκβεβαχγεῦσθαι. 25 παῖδα δὲ φέρει τιθήνη, ἡ ὅτι ὑποτίθιος ἦν, ἡ ὅτι ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔσσι μόνους τοὺς παιᾶς.

390. ὁ δὲ ἀπέσυντο] οὐκ ἀποκίνεται ὑπὸ θυμοῦ. εὗ δὲ τὸ μὴ περιμεῖναι τὴν γυναικα· καὶ ἔστιν ἴδειν ἀντικείμενα τὰ πρόσωπα, Ἐκτορος μὲν προτιμήσαντος τῶν φιλτάτων τὴν βοήθειαν τῶν πολιτῶν, 30 Ἀλεξάνδρου δὲ τῇ Ἐλένῃ παρακαλημένου.

392. διερχόμενος μέγα ἀστυ] μετὰ τὸ διελθεῖν τὰς λεωφόρους καὶ πρὸς τέλει ἐλθεῖν. τοῦτο δέ φησιν, ἵνα ὁ ἀκροατὴς ἀγωνιώτερος γένηται.

394. ἔνθ ἄλοχος] ἀναβέβηκεν ἐπὶ τὸ τεῖχος ὡς ἐκεῖθεν ὀψομέτη 35 τὸν Ἐκτορα, οὐδαμοῦ δὲ ὄρωμένου οἴκαδε ἐπανέρχεται, καὶ ἴδοισα

ἔξιέναι μέλλοντα προστρέχει, ἵνα αὐτὴν μὴ φθάσῃ παραλλάξαι· διὰ τοῦτο γὰρ ἔθει πάντως, ἵνα μὴ ἔξελθεῖν φθάσῃ.

Ἄδραμυστις ὁ Πελασγὸς ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἰδην τὴν ἐν Λυκίᾳ κτίζει πόλιν Ἀδραμύστειαν καλουμένην· ἔχων δὲ θυγατέρα Θήβηρ ἔπαθλον δρόμου αὐτὴν ὥρισε τῷ βουλομένῳ. Ἡρακλῆς δὲ ταύτην 5 λαβὼν καὶ τὴν πόλιν Γαύπλακον Θήβην ἀνόμασεν, ὅτι ὑπέρκειται αὐτῆς πλακῶδες ὄρος, συνεχεῖς ἔχον πέτρας.

400. ἀταλάφρονα] μὴ δυνάμενον τλῆναι κακοπάθειαν.

401. ἀλύγικον ἀστέρι καλῷ] προταραθίδωσιν ἡμῖν τὸ χαρίεν τοῦ παιδὸς, ἵνα προσανέχωμεν αὐτῷ τὸν νοῦν, ὅταν εἴπῃ “οὗ παιδὸς ιο ὀρέξατο” (466). πρέπον δὲ παιδίῳ τὸ μὴ ἡλίφη σελήνη, ἀλλ’ ἀστέρι εἰκασθῆναι.

402, 403. ἄμφω πρέποντα. ὁ μὲν γὰρ οὐ βουλόμενος ὄνειδίζειν τοῖς ὑποτεταγμένοις ἦν παρεῖχεν αὐτοῖς σωτηρίαν, ἀπὸ τοῦ ἐγχωρίου Σκαμάνδρου καλεῖ τὸν νίον· οἱ δὲ Τρῷες, ἀντ’ ὅν ἐφύλαττεν αὐτοὺς 15 ὁμολογοῦντες χάριν, Ἀστυάνακτα καλοῦσιν, οἰκείαν θέμενοι τὴν προστηγορίαν· καὶ γὰρ καὶ οὗτος “Ἐκτῷρ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἔχειν “ἀλόχους κεδνάς” (Π. 24, 730). προτρέπει δὲ ἡμᾶς ἐπ’ ἀρετὴν δι’ ὅν καὶ παισὶν αἴτιοι εὐκλείας οἱ ἀγαθοί.

404. μειδησεν ἴδων ἐξ παιδὸς σιωπῇ] τοῦτο γὰρ ἡρωϊκὸν καὶ 20 μεγαλοφυὲς, τὸ μὴ ἀθρώσ τιελᾶν. χαρίζεσθαι δὲ δοκοῦσι ταῖς γυναικὶ τοὺς παιδὰς φιλοφρονοῦντες· συνδέσιμος γὰρ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἡ παιδοποία. πατρικὸν δὲ καὶ τὸ σχῆμα· προστηγορεύομεν γὰρ μειδιασμῷ τοὺς παιδὰς τοὺς μηδέπω μὲν λόγους συνιέντας, γνωρίζοντας δὲ ἥδη τὴν ὄψιν. 25

405. παρίστατο δακρυχέουσα] ἥδη προῦδιδαξε τί μέλλει λεχθῆναι. πιθανὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἀπροσδοκήτου χαρᾶς κλαίειν τὴν γυναικαγραφικῶς δὲ ὁ μὲν μειδιῷ ἀφορῶν ἐις τὸ παιδίον, ἡ δὲ δακρύουσα παρέστηκεν αὐτῷ.

406. φῦ χειρί] τὸ δυσαποσπάστως ἔχεσθαι τοῦ ἀνδρὸς δηλοῖ τὸ 30 φῦ χειρί

407. φθίσει σε τὸ σὸν μένος] διὰ τὴν φιλοστοργίαν πέπεισται

3. *Ἀδράμυστις] ἀνδραμυντό. Rēcte scriptum apud Eustathium p. 649,

45.

* Λυκίᾳ] κιλικίᾳ

4. *Ἀδραμύστειαν] Ἀδραμυστίων

apud Eustathium.

10. οὐ παιδὸς ὀρέξατο] τοῦ παιδὸς ὀρέξατο

22. συνδέσιμος] * σύνδεσμος

αὐτὸν ὑπερέχειν Ἐλλήνων, καὶ οὐ τοσοῦτον τοῖς πολεμίοις εὐχείρωτον εἶναι ὅσον ἔαυτῷ διὰ τὸ ριψοκίνδυνον. θαυμάζει μὲν οὖν τὴν ἴσχυν, οὐκ ἐκπαινεῖ δὲ τὸ θράσος. οὔτε δὲ Ἔκτορ οὔτε ἀνέρ φησιν, ἀλλὰ δαιμόνιε, δ παρεμφαίνει θυμόν τε καὶ εὗνοιαν.

409. σεῦ ἔσομαι] οὐ τῇ κοινῇ χηρείᾳ, ἀλλὰ τῇ Ἔκτορος ᾧ- 5
θεται.

410. πάτες ἐφορμηθέντες] ἔνα γὰρ ἔκαστον αὐτοῦ ἥττονα ἥγει-
ται αὕτη.

411. σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι] φίλανδρον τὸ ἥθος αὐτῆς.
ἡ δὲ ἀντωνυμία πολλάκις παραληφθεῖσα πάθος καὶ ἥθος κινεῖ. 10

412. ἔσται θαλπωρῇ] περιπαθῶς φησὶν ὅτι ἄμα σοὶ πάντα τὰ
ἔμοὶ ἀπολοῦνται καλὰ, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινότατον πάντων ἀνθρώπων
ἀφαιρεθήσεται, η ἐλπίς. τὸ δὲ πότμον ἐπίσπης ἀντὶ τοῦ ὑπὸ¹
πότμου καταληφθήσῃ.

413. οὐδέ μοι ἔστι πατήρ] οἴκτον ἐπάγεται ἀντὶ πάντων αὐτὸν 15
λέγουσα ἔχειν. ἐλεοῦμεν γὰρ μᾶλλον τοὺς ἡμῶν μόνον ἥρτημένους.
οὐκ ἀγνοοῦνται μὲν οὖν διαλέγεται, ἀλλ' ἐκ πάντων τῶν οἰκείων αὗξει
τὸν Ἔκτορα· οἱ γὰρ ἀτυχοῦντες φιλοῦσι καὶ πρὸς εἰδότας λέγειν
τὸ μῆκος τοῦ λόγου. τὸ δὲ ἀμόν ἐν μὲν τῇ Ἰλιακῇ προσφεδίᾳ φησὶν
ὁ Ἡραδιανὸς Δωρικώτερον εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀμέτερον· ἐν δὲ ἐπιμερισμῷ 20
φησὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐμὸν ἐκτέταται τὸ ἐ εἰς ἀ μακρόν.

417. ὡς τίμιον καὶ βασιλικόν. οὐ περιττὰ δὲ ταῦτα· ἀξίωμα
γὰρ τοῦ πατρὸς ἐμφαίνει, διὸ ἥδεσθη καὶ πολέμιος.

420. *νύμφαι ὄρεστιάδες] σημειωτέον ὅτι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ
ἐν ταῖς πηγαῖς οἵδε θεὰς, ἀς νύμφαις καλεῖ· “νύμφαι κρηναῖαι” 25
(Od. 17, 240) καὶ “νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διός.” οὗτος πεπλη-
ρῶσθαι θείων δυνάμεων “Ομηρος ἥγεῖται πάντα.

423. κατέπεφνε — Ἀχιλλέυς] λεληθότως ὑποβάλλει αὐτῷ κακό²
τούτου τὸν Ἀχιλλέα φοβεῖσθαι.

428. πατρὸς] μητροπάτορος· τεθήκει γὰρ Ἡετίων ἥδη. 30

429. Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι!] τὸ σχῆμα καλεῖται σχέσις· ἐμφαίνει
δὲ εὗνοιαν καὶ πάθος ψυχῆς.

430. θαλερός] ἀγαπητός· “τοιόνδε θάλος” (Od. 6, 157) οἷον
ἀγάπημα.

9. *φίλανδρον] φιλάδελφον

19. *τῇ Ἰλιακῇ] om.

16. μόνον] *μόρων

431. αὐτοῦ μίμν] ἡ μὲν Ἐλέη ὡς αἰτιον τοῦ πολέμου ἐκπέμπει τὸν Πάριν, ἡ δὲ ὡς ῥήφοκίνδυνον κατέχει. καλῶς δὲ οὐ μένει αὐτὸν οἶκοι ἀξιοῖ (οἴδε γὰρ ὅτι οὐ πείσει), ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τείχους μένειν, ὅθεν καὶ ἀμυνεῖται τοὺς πολεμίους, ὅθεν καὶ σωθήσεται.

433. οὐ πρέποντα μὲν τὰ τῆς ὑποθήκης γυναικὶ, ἀλλ' εἰ καὶ 5 γυναικὶ μὴ πρέπει, ἀλλά γε τῇ Ἀνδρομάχῃ, ἐπεὶ καὶ τὸ ἵπποκομεῖν οὐ γυναικὸς, ἡ δὲ Ἀνδρομάχη καὶ τοῦτο ποιεῖ (Π. 8, 168), ὡς καὶ φίλανδρος, ἐπιμελουμένη δὲ καὶ τῶν φερόντων αὐτῆς τὸν ἄνδρα τοῦτο ποιεῖ.

*ὑπόκειται γὰρ ἡ Ἀνδρομάχη τοιαύτη, καὶ οὐκ ἀπείρως καὶ τοὺς 10 Ἔκτορος ἵππους τημελοῦσα.

434. περίπλασμά τι τοῦτό ἔστιν, ὅπως αὐτὸν ἀποστήσῃ τοῦ πεδίου· διὸ οὐδὲ ἀποκρίνεται περὶ τούτου.

*ἐπιδρομον, καθ' δ ἔστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους κατερχομένην ὅδὸν καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν. 15

436. ἀμφ' Αἴαντε] περιειργάσατο παρά τενος τὰ ὄνόματα. ἅμα δὲ θέλει ὁ ποιητὴς δηλῶσαι τι τῶν μετὰ Γλαῦκον καὶ Διομήδην γεγονόταν. διὰ τί δὲ, φασὶν, οὐ συνεῖδε ταῦτα ὁ Ἔκτωρ; φαμὲν δὲ ὅτι συνεῖδεν “ἔμοι” γάρ φησι “τάδε πάντα μέλει, γύναι.”

438. θεοπροκίας εὗ εἰδὼς] ὑποβάλλει ταῦτα προοικονομῶν ὡς 20 κατὰ τοῦτο τὸ μέρος εἵμαρτο ἀλῶναι τὴν Ἱλιον.

441. τάδε πάντα] ἡ ὄρφανία καὶ ἡ χηρεία καὶ ἡ τῶν πολεμίων σκόνησις.

442. αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωᾶδας] νόμος γὰρ ἄρχουσιν αἰδεῖσθαι τοὺς ὑποτεταγμένους· χεῖρον δὲ παρὰ γυναιξὶν ἀκούειν δειλόν. 25

444. μάθον ἔμμεναι ἐσθλός] διδακτὰ γὰρ αἱ ἀρεταί. ἄμεινον δὲ τὸ ἔμμαθον ἀντὶ τοῦ εἰσθα. ἐξ ἐπιλογισμοῦ δὲ τοῦτο φησιν.

445. ὁ Νικάνωρ φησὶν ὅτι δεῖ στίζειν εἰς τὸ ἀεί, ἵνα μὴ τοῦ συνδέσμου ὑπερβατὸν γένηται.

446. ἀρνύμενος πατρός τε] οὐ μόνον, φησὶν, ἑαυτῷ τὴν δόξαν, 30 ἀλλὰ καὶ τῷ πατρὶ σῶσαι σκουδάζω.

448. οὐκ ἐκφοβεῖ, εἰ καὶ τῆς ἀλώσεως μέμνηται, ἀλλὰ μᾶλλον εὐπαράμυθον ποιεῖ, καὶ τὴν αὐτοῦ φιλοστοργίαν πρὸς τὴν γυναικα ἐμφαίνει· διὸ οὐδὲ τὸν τῆς ἀλώσεως ὄρίζει χρόνον. ὃν δὲ δεινῶν χρόνος

4. *ἀμυνεῖται] ἀμύνεται

οὐχ ὁρίζεται, τοῦτον ἡ προσδοκία ἐλύπησεν, ὅσπερ ἔστιν ἦδεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ θανάτου. προειδότες γὰρ ὅτι τεθηκόμεθα διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τὸ πότε ἥττον ἀχθόμεθα ἐλπίζει δὲ τὰ δεινὰ διὰ τὴν παράβασιν καὶ τὴν Διομήδους ἀριστείαν.

450. οὐ μοι Τρώων τόσον μέλει] ἐπεὶ ἑκεῖνοι ἔκόντες ἐδυστύχουν, 5 ἐπιτρέποντες Ἀλεξάνδρῳ ἀδικεῖν· ἡ δὲ Ἀνδρομάχῃ διὰ τὰς ἑκείνων ἀμαρτίας προητυχήκει, τοσούτων οἰκείων στερηθεῖσα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ὑπερέβαλε δὲ τὴν τῆς γυναικὸς φιλοστοργίαν. ἡ μὲν γὰρ ἀντὶ τῶν εὐκέτει ὄντων αὐτὸν οἰκείων ἔθετο, ὃ δὲ καὶ τῶν περιόντων αὐτὴν προτιμᾶ· ἂμα δὲ ἐλεεῖν καὶ ἡ ἡλικία καὶ ἡ δουλεία. μιμεῖται δὲ καὶ οἱ βαρβάρων φιλογύναιον ἥθος, οἱ περὶ πλείστου ποιοῦνται τὰς γυναικας.

454. ὅσσον σεῖ] δεινῶν γὰρ πάντων χείρων ἡ τῶν γυναικῶν ὕβρις.

456. ἐν Ἀργεϊ ἐοῦσα] ὥκο ἄλλης κελευομένη· τοῦτο γὰρ τὴν ὕβριν φέρει, οὐχὶ τὸ ἔργον, σύνθετος δὲ ταῖς παλαιαῖς. 15

458. πόλλ' ἀεκαζομένη] τέτακται μὲν ἡ δουλεία εἰς ὑδροφορίαν καὶ ἴστουργίαν· ὃ δὲ κατ' ἄμφω τίθησιν ἐπίτασιν. θαρρῶν δὲ τῇ σωφροσύνῃ αὐτῆς, ὅτι οὐκ ἀν ὑπομείνειν ἐκουσίως προδοῦναι ἔαυτῆς τὸ σῶμα, ἐτέρου ἀνδρὸς οὐ μέμνηται.

460. δις ἀριστεύεσκε μάχεσθαι] παρέδραμε τὰ ἔαυτοῦ· ἔστι δὲ 20 ἐν τῇ λέξει πάντα ὑπονοεῖν. ἐπιγραμματικὸν δὲ ἔχει τύπον ὁ στίχος.

464. ἀλλά με τεθειώτα] καὶ πάλιν ἡ Ἐκτόρος ὑπερβάλλει φιλία· ἡ μὲν γὰρ Ἀνδρομάχῃ στερηθεῖσα τοῦ Ἐκτόρος θανεῖν εὔχεται, ὃ δὲ μὴ κλαιούσης αὐτῆς ἀκοῦσας.

468. ἀτυχθείσ] ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ὄψις ταραχθείσ. ἡθικὸν δὲ καὶ 25 τοῦτο ὅτι οὐκ ἄλλον, ἀλλὰ τὸν πατέρα φοβεῖται.

καὶ χωρὶς μέν τινος μορμολύττοντος δυσαποσπάστως ἔχουσι τῶν τροφῶν τοῦτον δὲ καὶ ἡ ὄψις φοβεῖ· οὕτως δέ ἔστιν ἐναργείας μεστὰ τὰ ἔπη, ὅτι οὐ μόνον ἀκούεται τὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ ὀρᾶται. λαβῶν δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ βίου ὁ ποιητὴς ἄκρως περιεγένετο τῆς 30 μιμήσεως. πρῶτος δὲ παῖδας ἐν τραγῳδίᾳ εἰσάγει.

469. διασταλτέον εἰς τὰ τέλη τῶν τριῶν ἐπῶν· ἔστι γὰρ ἀτυχθείσι ὄψιν ταρβήσας χαλκὸν καὶ λόφον νοήσας ἀπονεύοντα.

471. ἐκ δ' ἐγέλασσε] ἀπὸ τῆς πολλῆς αὐτῶν λύπης ἡ μικρὰ τοῦ παιδὸς αὐτία φυσικόν τινα κινεῖ καὶ μέτριον γέλωτα. 35

9. * οἰκείων] οἰκείου

472. μημητικῶς καὶ τοῦτο εὐάλωτος γὰρ καὶ ὁ τραχὺς φιλοστοργίᾳ τέκνου.

474. κύσε πῆλέ τε] τοῦτο γὰρ ποιοῦμεν πρὸς διάχυσιν αὐτῶν. ἄκρως δὲ περιεγένετο τοῦ ἔθους, οὐδέν τι λυπήσας τὴν ἡρωϊκὴν συμμετρίαν. ταῖς δὲ χερσὶ λαβόμενος αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν πληροῖ, 5 ἐπεὶ μὴ δύναται περιπλακῆναι αὐτοῦ.

476. δότε δὴ καὶ τόνδε] φιλότιμος ἡ εὐχή. διαχυθεὶς δὲ πειλέλησται τῶν πράτην ἡ ὅτι δυνατὸν θεοῖς καὶ παρ' ἐλπίδα τι ποιῆσαι. ὡς νῦν δέ ἐστι πλούσιος οὐκ εὑχεται· τὸν νιὸν γενέσθαι, ἀλλ' ἡ μόνον ἄρχοντα καὶ ἀνδρεῖον, τὴν μητέρα θρασύνων, ἵν' ἔχῃ ἐπίκουρον. 10

479. πατρὸς δ ὅγε] φυσικῶς ἐκ τοῦ βίου τοῦτο ἔλαβεν· ἀπασι γὰρ τῶν ἄλλων ἀμείνονες εἶναι· θέλοντες μόνοις εὐχόμεθα πασὶν ἡττᾶσθαι.

480. οὐκ ἀεὶ πολεμεῖσθαι καὶ πολεμεῖν εὑχεται, ἀλλ' ἐν μόναις ἀριστον εἶναι ταῖς χρείαις.

15

484. δακρυόν γελάσασα] δυνατῶς καὶ σοφῶς ρήθεν ὡς ἀνερμήνευτον πεφώραται. ἔστι δὲ εὐκρεπές· οὐ γὰρ ὡς ἀπλοῦν τὸ πάθος, ἀλλὰ σύνθετον ἐξ ἐναντίων παθῶν, ἥδονῆς καὶ λύπης· εἰς γέλωτα μὲν γὰρ αὐτὴν προήγαγε τὸ βρέφος, εἰς δάκρυν δὲ ἡ περὶ τοῦ "Εκτορος ἀγωνία.

20

487. οὐ γάρ τις] ὑποθεὶς ἔαυτὸν τῇ εἰμαρμένῃ, ἵστον ἐποίησε τό τε κινδυνεύειν καὶ τὸ ἀσφαλῶς ζῆν.

488. *Πορφυρίου. ἐξήγησάν τινες πῶς ἐνταῦθα ἀπαράβατον λέγει τὴν μοῖραν ὁ ποιητὴς, ἐν δὲ τῇ Ὁδυσσείᾳ παραβατὸν ὑφίσταται, ὅταν λέγῃ "ώς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο γῆμ' ἄλοχον" (Od. 1, 35). λύεται δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ δείκνυσθαι ὅτι τριχῶς ἡ μοῖρα παρὰ τῷ ποιητῇ λέγεται, ἡ εἰμαρμένη, ἡ μερὶς καὶ τὸ καθῆκον. ὅταν οὖν λέγῃ "μοῖρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα" (Od. 3, 66), τὰς μερίδας λέγει. ὅταν δὲ λέγῃ "Ἐλλαχε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταί" (Il. 5, 83), τὴν εἰμαρμένην 30 σημαίνει. ὅταν δὲ ἐπὶ τῶν Τρώων φευγόντων λέγῃ "οὐ κατὰ μοῖραν τάφρον διεπέρων" (Il. 16, 367), οὐ κατὰ τὸ καθῆκον διεπέρων τὴν τάφρον λέγει, ἀλλ' αἰσχρῶς. καὶ ἐπὶ τῶν οὖν προκειμένων, ἐν μὲν τῷ "μοῖραν δὲ οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν" τὴν εἰμαρμένην λέγει· ὅταν δὲ "ώς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον," οὐ 35

23. *Πορφυρίου] οπ.

τὸ σημαῖνον τὴν εἰμαρμένην λέγει, ἀλλὰ τὸ ὑπὲρ τὸ καθῆκον· οὐ γάρ ἔστι τὸν πρέπον οὐδὲ καθῆκον τὰς ἄλλοις νόμῳ συνχρισμένας φθείρειν γυναικας. ἄλλως τε οὐκ ἐκ τοῦ ποιητοῦ οἱ λόγοι, ἐκ προσώπων δὲ διαφόρων, εἰς μίμησιν παραληφθέντων. ποτὲ μὲν γὰρ λέγει πρὸς Ἀνδρομάχην ὁ "Εκτωρ, ποτὲ δὲ ὁ Ζεύς· διαφωνεῖν δὲ πρὸς 5 ἄλληλα οὐδὲν ἀπεικὸς τὰ διάφορα πρόσωπα. ὥστατις δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Ἐλλήνων ὅταν λέγῃ "ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη" (Il. 2, 155), παρὰ τὸ καθῆκον ἀκουσόμεθα. "Ομηρος μέντοις ἀπαράβατον τὴν μοῖραν τὴν κατὰ τὴν εἰμαρμένην οἴδεν ἐν οἷς φησὶ "καὶ δὲ σὸι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, τείχει ὥπο τοι Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι" (Il. 23, 80) καὶ πάλιν "ἄλλα ἐ μοῖρα ἦγ' ἐπικουρήσαντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἱας" (Il. 5, 613). κρατεῖν δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπων, ἄλλα καὶ θεῶν ἀποφαίνεται, ὡς που καὶ ὁ Ἀρης φησὶν "εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι" (Il. 15, 117) καὶ ὁ Ποσειδῶν πρὸς τὴν Ἰριν 15 "ἄλλα τοῦδε αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανει, ὅπόταν ἴσομορον καὶ ὅμη τεπρωμένον αἰσηγείσιν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν" (ib. 208), ἀφ' ὧν δηλοῖ ὡς τὴν πεπρωμένην καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν ἐπικρατεῖν γινώσκει. διὸ καὶ ὑπείκειν αὐτῇ καὶ τὸν ὑπέρτατον θεὸν Δία, καὶ "ἄνδρα θυητὸν ἔόντα πάλαι πεπρωμένον αἰσηγητόν" (Il. 16, 20 441) αὐτοῦ τε υἱὸν νενομισμένον μὴ θελῆσαι θανάτοιο δυσηχέος ἔξαναλυσαι, ἄλλα μᾶλλον αἰματοέσσας ψιάδας κατέχευεν ἔραζε, παῖδα φίλον τιμῶν. διὸ καὶ Πάτροκλος "ἄλλα με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦς ἔκτανεν νιός" (ib. 849). οὕτω καὶ περὶ Ἡρακλέους λέγει "οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος, ὃς κεν φίλτατος ἔσκε Διὸς Κρονίωνι 25 ἄνακτι, ἄλλα ἐ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἡρῆς" (Il. 18, 117). καὶ ἀλλαχοῦ "ἄλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νούματα πάντα τελευτῷ· ἀμφα γὰρ πέκρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι" (ib. 328). ἄλλα καὶ Ἡφαιστος τὰ μὲν ὄπλα δοῦναι ὑπισχνεῖται, τὴν δὲ μοῖραν παρατρέψαι ἀρνεῖται "αἱ γάρ μοι θανάτοιο δυσηχέος ὃδε 30 δικαίμην νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἵκανοι" (ib. 464), ἔστι δὲ καὶ ἄλλα μυρία ἀφ' ὧν δείκνυται "Ομηρος ἀπαράβατον λέγων τὴν τοῦ θανάτου μοῖραν.

489. φαίνεται καὶ τὴν μαθηματικὴν πρώτος εἰδὼς Ὁμηρος, ἐν ᾧ τὴν τῆς γενέσεως ὥραν τὰ ἀποτελέσματα περιέχει. 35

490. διὰ βραχέων τῶν ῥημάτων βίον καὶ οἰκονομίαν σώφρονος

ὑπογράφει γυναικός. οἰκονομικῶς δὲ ἐποίησε τὸν Ἐκτορα ἐπιτρέποντα αὐτῇ οἰκουρεῖν, ἵνα μὴ κατὰ τὴν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχην ὀφθεῖσα ἐπὶ τοῦ τείχους πείσῃ αὐτὸν μὴ τολεμεῖν.

491. *Πορφυρίου. διαφέρει τὰ ἡλάκατα τῆς ἡλακάτης, καὶ ἡ διαφορὰ ἥδε. ἡ μὲν γὰρ ἡλακάτη δηλοῦ τὸ ἔύλον εἰς δὲ περιελοῦσι 5 τὸ ἔριον αἱ νήσουσαι, ἡλάκατα δὲ αὐτὰ τὰ ἔρια τὰ περιελούμενα τῇ ἡλακάτῃ. τὴν μὲν οὖν ἡλακάτην διὰ τούτων δεδήλωκεν, ὡς ἐν τῷ Ὁδυσσείᾳ (4, 135) “ἡλακάτη τετάνυστο ἴσινεφες εἶρος ἔχουσα.” τετανύσθαι δὲ αὐτὴν εἴπε διὰ τὸ εἶναι ἐπιμήκη τε καὶ λείαν. τὰ δὲ ἐπὶ τῆς ἡλακάτης ἔρια “ἡλάκατα στρωφῶσ’ ἀλιπόρφυρα, θαῦμα 10 ἰδέσθαι” (Od. 6, 306) καὶ ἔτι δὲ “παρ’ ἡλάκατα στροφαλίζετο” (Od. 18, 315). λέγει δὲ καὶ χρυσῆν τὴν ἡλακάτην, ὡς τὸ “χωρὶς δὲ αὐθὸν Ἐλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δώρα, χρυσῆν τ’ ἡλακάτην τάλαρόν θ’ ὑπόκυκλον ὅπασσε· τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα νήματος ἀσκητοῦ βεβισμένον” (Od. 4, 130). καὶ ἡ 15 χρυσηλάκατος δὲ Ἀρτεμις ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καὶ τῆς κατασκευῆς τῆς ἡλακάτης εἰρητα χρυσοῦν τοῖον ἔχουσα· “Ηρη δὲ ἀπέστη χρυσηλάκατος κελαδειὴ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα” (Il. 20, 70).

492. πόλεμος δὲ] ταῦτα φησι διὰ τὰς παραπέσεις αὐτῆς. ζεστι δὲ ἥθη σκοπεῖν διάφορα Ἀλέξανδρου καὶ Ἐκτορος· ὁ μὲν γάρ φησι 20 “πόλεμος δὲ ἄνδρεσσι μελήσει,” ὁ δὲ Ἀλέξανδρος “νῦν δέ με παρειπούσ’ ἄλοχος” (337).

496. ἐντροπαλιζομένη] ἀπῆγε μὲν ἡ ἐπίπληξις, ἐπέστρεφε δὲ ἡ εὗνοια· ποία γὰρ ἀνὴν τοιοῦτον ἄνδρα τοιούτῳ κινδύνῳ προπέμπουσα;

499. ἐνώρσεν] ἡ διηγησαμένη, ἡ ἀπὸ τῶν ἴδίων δακρύων. ηὔησε 25 δὲ τὸ συμπαθὲς διὰ τοῦ παρανόμου θρήνου· κλαίουσι γὰρ ἔτι ζῶντα. ἄμα δὲ καὶ ἐνδείκνυται ὡς δεῖ οὕτω δεσποζειν, ἵνα καὶ εὐνοῶνται.

503. οὐδὲ Πάρις δήθυνεν] δῆλον οὖν ὡς διὰ τοῦτον ἐνδιέτριβεν δηθύνων Ἐκτωρ, ἵνα μετ’ αὐτοῦ προελθὼν παραβαρσύνῃ τοὺς Τρῶας ἴδόντας αὐτὸν παραδόξως σεσωσμένον, ὡς τῶν θεῶν εὐνοϊκῶς ἔχόντων 30 πρὸς αὐτούς.

505. πεποιθώς] ἔαυτῷ πρόεισιν ἀρέσκων, τὴν ἤτταν οὐδὲ ὅλως ἐνθυμούμενος.

506. στατδὲ] ὁ τῆς ἀγέλης ἀποσπασθεὶς καὶ ἐπὶ φάτνης ἐστώς· οὕτω γὰρ ποθεῖ τὴν συνήθη δίαιταν. ἀκοστήσας δὲ τὸ ἡσυχάσας 35

4. *Πορφυρίου] οπι. 6. νήσουσαι] θῆται 14. ὑπόκυκλον Vill.] ὑπέρκυκλον

παρὰ τὴν ἀκήν. οἱ δὲ τὰς κριθάς φασι παρὰ Θεσσαλοῖς ἀκοστὰς εἶναι.

507. δεσμὸν] δεσμὸς οὖν Ἀλεξανδρου ἡ Ἐλένη νοηθήσεται.

ὑψηλῶν, ἐριγδουπῶν, κυμβαλίζων ἀρίστῳ γὰρ ἵππῳ χηλὴ ἡ κοίλη, ἥ καὶ κυμβαλίζει. 5

508. φιλόλουτρον τὸ ζῷον ἐν ποταμῷ δὲ, ἐπεὶ τοῖς θολεροῖς ἔδεται ὕδασιν. οὐ ποκεῖν δὲ ἔθελήσας τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ μεταβολὴν τῆς στάσεως εὑρεῖν.

509. χαῖται] δοκεῖ ἡ κόμη τοῖς ἵπποις μεγαλοπρεπείας εἶναι αἰτία. καὶ Πάρις δὲ εὔκομος. πρεπόντως δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ καλλω- 10 πιστοῦ· καὶ τὸ παράδειγμα ἀπὸ γαυρικοῦ ἵππου καὶ ἀλογίστου.

510, 511. ὁ δὲ ἀγλαΐηφι πεποιθώς] ἀντὶ τοῦ τὸν δὲ πεποιθότα. καὶ τὸ ρίμφα ἐ ἀντὶ τοῦ αὐτόν.

513. διαστολὴ εἰς τὸ ἡλέκτωρ. δύο δὲ παραβολὰς ἑταῦθα ἔμιξεν. 15

*ἡλέκτωρ δὲ ἐπιθετικῶς ὁ ἥλιος, ὅτι ἀλέκτρους ποιεῖ ἡμᾶς ἀνισταμένους ἐκ τῆς κοίτης.

514. καγχαλόων] ὡς ἡγαπημένος τῇ Ἀφροδίτῃ γαυριᾷ ἐν μέσαις ταῖς Τρωάσιν. ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς κυνάστρῳ εἴκασται (Π. 22, 26), ἅμα τῷ λαμπρῷ καὶ τῷ φθοροποιὸν ἐπιφερόμενος. 20

516. οὗτοι ἦ δάριζε γυναικί] οἰκονομικῶς οὐ παρατυγχάνει ταῖς ὄμηλίαις· τί γὰρ ἀν δρασεν ὁ γυναικῶδης ἀκούσας εἰπόντος "Εκτορος "ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόστον μέλει;" καταλιπὼν γὰρ ἀν τὴν μάχην πάλιν οἴκοι ἐκαβέζετο παρὰ τῇ Ἐλένῃ.

517. πρότερος] ὡς τὸ πταινόμα θεραπεύων ἑαυτοῦ. 25

518. ἥθει] παρὰ τὸ θεῖος τὸ σημαντικὸν τοῦ θαυμασίου, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἥ, διὸ καὶ προπερισπαστέον. ταῦτα δέ τινες προσαγορευτικὰ λέγουσιν. οὐδέποτε δὲ περὶ τίνος αὐτά φησιν ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ πρός τινα. ἔστιν οὖν τὸ μὲν τέττα φίλου, τὸ ἄττα τροφέως, τὸ πάππα πατρὸς, τὸ ἥθειε ἀδελφοῦ. τὸ δὲ ἥ μάλα πευστικὸν καὶ τὸ ἥδικον.

*τινὲς δὲ τὸ ἥθειος παρὰ τὸ θεῖος κανονίζουσι, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἥ γέγονεν ἥθειος πλεονάζει γὰρ τὸ ἥ ἐν πολλαῖς λέξεσιν, ὡς μύει ἡμένει, "τῷ κε τάχ' ἥμισει πόλις Πριάμοιο ἀνακτος" (Π. 2, 373), πεδανός ἥπεδανός εὐγενής εὐηγενής "τείχει ὑπὸ Τρώων 35 εὐηγενέων ἀπολέσθαι" (Π. 23, 81).

521. δαιμόνιον ὥν τις] ὁμοίως τοῖς προτέροις ἀμελείας αὐτὸν κατακρίνει, οὐ βουλόμενος αὐτοῦ καν τὴν μικρὰν ταύτην θραύσειν ὅρμήν.

523. *μεθίεις τε καὶ οὐκ ἐθέλεις] τί γάρ μεθίει τε καὶ τί οὐκ ἐθέλει; ἐκ τῶν προρρηθέντων ἔστι λαβεῖν. προεῖπε δὲ “δαιμόνιον ὥν τις τοι ἀνήρ, δις ἐναίσιμος εἴη, ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἔστι.” μεθίεις οὖν τὸ ἔργον τῆς μάχης, καὶ οὐκ ἐθέλεις μάχεσθαι, ὕστερ ἐν ἄλλοις ἐκ πλήρους ἔφη “οὔστινας αὖ μεθίεντας ἔδοι στυγερῷ πολέμοιο” (Il. 4, 240).

524. ἄχυττας ἐν θυμῷ] φιλαδέλφως ἀπολογεῖται ὑπὲρ τῶν ιο ὑβρεων. θυμῷ δὲ τῷ λογισμῷ καὶ “ἔτερος δέ με θυμὸς ἔρυκε” (Od. 9, 302). λυποῦμαι οὖν, φησί, λογιζόμενος, ὅταν κατὰ σοῦ ὑβρεῖς ἀκούω. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν τοῦ Σαρπηδόνος λόγον.

526. ἀρεσσόμεθ] ἀρμοσόμεθα η πρὸς Τρῶας η πρὸς ἄλλήλους. τοῦτο δὲ παρ' Ομήρῳ φασὶν οἱ μετὰ τὸ ἀδικῆσαι εἰς εὐμένειαν προ- 15 τρεπόμενος τὸν ἀδικηθέντα.

528. κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον] τὸν ἐπὶ ἐλευθερίᾳ ιστώμενον.

529. ἐκ Τροΐης ἐλάσαντας] μεγαλοφυῖς, ἵνα μὴ εἶπῃ φόβων ἀπηλλαγμένους.

ΕΙΣ ΤΗΝ Η.

20

1. πυλέων ἔξεστυτο] διὰ τῶν πυλῶν ἔξωρμησε. δηλοῦ δὲ τὸ πρόθυμον “Ἐκτορος, ὃ ἐδείκνυτο πρὸς προτροπὴν Ἀλεξανδρον· διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ἐπάγει κάκείνου τὴν προθυμίαν.

2. τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος] διδάσκει ὅστον ἔστι προτροπὴ κατὰ καιρὸν γινομένη.

3. πολεμῆσιν ἡδὲ μάχεσθαι] ἐπανείληφε τὸ αὐτὸ πρὸς ἔμφασιν τῆς προθυμίας.

5. οὔρον] καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ λήξει τῶν δεινῶν “ἀσπάσιος γῇ νηχομένοισι φανείη” (Od. 23, 233) φησίν. ἐνταῦθα δὲ μεσοῦντος τοῦ δεινοῦ τὸν οὔρον ἔλαβεν.

8. εἰς τὸ ἐλέτην βραχεῖα διαστολή· πρῶτος δὲ ἀριστεύει Ἀλέξανδρος ὡς προπετής “Τρωσὶ μὲν προμάχίζειν” (Il. 3, 16). η ὡς ἐξ ἀναπάνσεως ὅν καὶ ὑπὸ τῶν “Ἐκτορος λόγων ἡρεθίσμένος.

28. *λήξει] πλήξει

25

30

9. Μενέσθιον] δοκεῖ μάχεσθαι ἔαυτῷ ὁ ποιητὴς, ἀεὶ πρεσβύτατον λέγων Νέστορα τῶν ἐπὶ Ἰλίου στρατευσάντων (“μετὰ δὲ τριτάοισι ἄνασσαι” Π. 1, 252), ἐνταῦθα δὲ Μενέσθιον δυσὶ γὰρ γενεαῖς παράγεται πρεσβύτερος ὥν τοῦ Νέστορος. Ἀρηΐθον γὰρ λέγει τοῦ ἐπικαλούμένου Κορυνήτου παῖδα εἶναι Μενέσθιον ὥπὸ δὲ Λυκούργου 5 φησὶν ἀνηρῆσθαι τὸν Ἀρηΐθον, ὃν δὴ καὶ λαβεῖν αὐτοῦ τὰ ὅπλα· γηράσαντα δὲ τοῦτον Ἐρευθαλίων παραδοῦναι· τὸν δὲ Ἐρευθαλίωνα ὥπὸ Νέστορος ἀναιρεθῆναι νέου ὄντος. φησὶ γὰρ “γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων” (153). ῥῆτέον δὲ ὅτι ἵσως ἀπέθανεν Ἀρηΐθοος ἐνιαυσιαῖον ἔάσας τὸν υἱὸν, ἀνεῖλε δὲ τὸν Ἀρηΐθοον ὁ Λυκούργος ἥδη 10 γηραιὸς ὥν φησὶ γὰρ “πέφυε δόλῳ, οὕτι κράτεῖ γε” (142). ὀλίγου δὲ ἐπιβιοὺς δύναται Ἐρευθαλίων παραχωρεῖν τὴν πανοπλίαν. προκαλούμενος δὲ οὗτος τοὺς Πυλίους οὐκ ἀπεικότως ὥπὸ Νέστορος ἀναιρεῖται νέου ὄντος, ὥστε Νέστορα μὲν εἶναι Μενέσθιον πρεσβύτερον, τῶν δὲ ἄλλων τῶν ἐπὶ Ἰλίου στρατευσάντων μείζονα Μενέσθιον. ἡ 15 τῇ τοῦ ὄνόματος πλανῶνται ὁμωνυμίᾳ· ὁ γὰρ τοῦ Μενέσθιον πατὴρ Ἀρηΐθοος Βοιωτὸς ἦν, ὁ δὲ ὥπὸ Λυκούργου ἀναιρεθεὶς Ἀρκάς.

*Πορφυρίου. ἀδύνατον Μενέσθιον τοῦ Κορυνήτου υἱὸν ὄντα πολεμεῖν πρεσβύτερος γὰρ ἀν εἴη Νέστορος, εἰ γε τὸν Κορυνήτην Λυκούργος ἀνεῖλεν, γηράσας δὲ οὗτος Ἐρευθαλίων κατέλιπε τὴν 20 κορύνην, τοῦτον δὲ Νέστωρ νεώτατος ὥν ἀνεῖλεν. ἡ δὲ λύσις ἀπὸ τῆς λέξεως ὁμώνυμος γὰρ πατὴρ οὐκέτι, καὶ ὅταν φῆ δν κορυνήτης, οὐ τὸν Μενέσθιον λέγει, ἄλλὰ τὸν Ἀρηΐθοον τὸν Μενέσθιον πατέρα, ὥστε εἶναι τὸν Κορυνήτην πάππον τοῦ Μενέσθιον.

11. ὀξύεντι] ἀπὸ παραγωγῆς τοῦ ὀξύς, ὡς φαιδριμός φαιδριμόεις²⁵ “φαιδριμόεντες Ἐπειοί” (Π. 13, 686).

12. στεφάνης] εἶδος περικεφαλαίας ἔξοχὴν ἔχον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς τῶν ὀρῶν στεφάνης.

*ώς τὸ “ὄν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρος ὢσει.” ὔστι δὲ καὶ κόσμος γυναικεῖος.³⁰

13. Γλαῦκος] καλῶς τρίτος ἀριστεύει, μὴ σβέσας τὴν πρὸς

1. * πρεσβύτατον] πρεσβύτερον

σας

7. Ἐρευθαλίων — Ἐρευθαλίωνa
Bekk.] ἐρευθελίων — ἐρευθελίωνa
riterque infra.

18. * Πορφυρίου] om.

22. φῇ addidit Bekkerus

δν] δ

10. δὲ addidit Bekkerus.

26. φαιδριμόεντες Ἐπειοί] φαιδριμ-

20. γηράσας Bekkerus] εἰ γηρά-

έντος ἥλειοι

Διομήδην ὄρμήν. ὄρμήσας γὰρ ἐπ' ἀνδραγαθίαν τῷ ἀναγνωρισμῷ
κεκώλυται τῶν προγόνων.

15. τινὲς δεξιάδην ἐπιάλμενον ἦτοι ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπιβαίνοντα.

17. τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόσησε θεά] ἀγωνιστικὸν τὸν πόλεμον τῇ
ὄρμῇ τῶν θεῶν ποιεῖ, καὶ διαναπαύει τὸ ὄμοειδές. ὡς φιλέλλην δὲ 5
καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς ἀπολωλότας πολλοὺς εἶναι δοκεῖ.

21. Περγάμου ἐκκατιδών] ὅτι αὐτὸς Περγάμῳ ἄκρῃ ἐφίζετο·
παρατηρεῖ γὰρ μή τις θεῶν ἐπίθηται Τρωσίν.

22. ἀξιοπίστως ἔθηκε καὶ τὸν τόπον. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ δένδρον
καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολυχρόνιον. φηγὸς δὲ παρὰ τὸ φάγω, ὁ ἔστι τράγω· 10
τὰ γὰρ ἔστι τῶν βαλάνων ἐσθίοντες τὰ ἔξω ἔκαιον διὰ θέρμην ὅθεν
καὶ βαλανεῖα.

24. τίπτε σὺ δ' αὖ μεμανίᾳ] τί πάλιν ἐθέλουσα ποιεῖν, ἐπειδὴ ἡ
πρώτη αὐτῆς ὄρμὴ μέγιστα τοῖς Ἀχαιοῖς συνεβάλετο.

26. ἐπίθετον τοῦτο τῆς νίκης. γίνεται δὲ ὅταν· οἱ πρότερον ηκῆ· 15
σάντες ἔξι ἑτεροδυναμίας τινὸς παρεισβαλούσης ἥττηθῶσιν.

28. ὑποστικτέον καὶ εἰς τὸ πίθοιο καὶ εἰς τὸ εἴη. τινὲς δὲ τῷ
πίθοιο τελείαν νέμουσιν.

29. νῦν μὲν] ὁ μὲν ἀκροατὴς δεινὰ ἐλπίζει ἐπὶ τῇ παροδῷ τῶν
θεῶν, οἷα καὶ πρόην γέγονεν· ὁ δὲ ἀνακόπτει τὸ προσδοκώμενον, καὶ 20
ἄμα ἀντεισάγει τὴν ἀλαζονείαν "Εκτορος, τὴν αἰδὼ 'Ελλήνων, τὴν
επούδην Μενελάου καὶ Ἀγαμέμνονος, τὴν Νέστορος δημηγορίαν.

34. τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτῷ] ἡκε γὰρ πρὸς τὸ μηδὲν βλα-
βῆναι τὸ 'Ελληνικόν· ἡ γὰρ ἡ συχία οὐδὲν αὐτοὺς ἔβλαστεν.

36. πᾶς] οὐκ ἔδει γὰρ ἀλόγως τὴν παῦσιν γίνεσθαι ἐν τῇ τοιαύτῃ 25
ἀκμῇ τοῦ πολέμου.

38. "Εκτορος ὅρσωμεν κρατερὸν μένος] ἵνα μικρὰν ἀνακωχὴν δῷ
Τρωσίν· εἴπε γὰρ "ώς δὲ θεός" (4). συνανεῖ δὲ καὶ Ἀθηνᾶ πρὸς
τὸ κεχαρισμένον ταῖς Τρωαῖς εὐχαῖς.

39. τὸ μὲν οἰόθεν ἔξι οἴσι σημαίνει, ὡς τὸ οὐρανόθεν· ἴδιας δὲ ὁ 30
ποιητὴς χρῆται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ οἴφ, τουτέστι μόνος μόνῳ.

40. ἄμεινον τελείαν δοῦναι εἰς τὸ δηϊοτῆτι, καὶ τὸν ἔξῆς δέ
ἀντὶ τοῦ γάρ λέγειν.

44. φασὶν Ἐλεον καὶ Κασάνδραν διδύμους εἶναι, λαθόντας δέ

3. ἐπιάλμενον] ἐπάλμενον 10. φάγω Vill.] φάγε
13. * ποιεῖν] οπι.

ποτε πυκτὸς τοὺς γονεῖς καταδραθεῖν τὸν μὲν εἰς τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Θυμβραίου ναὸν, τὴν δὲ εἰς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ἔνθεν δὲ εὑρεθῆναι ὑπὸ ὅφεων καθαρισθέντας τὰς ἀκοάς. διὰ τί δὲ οὐχ ὁ Ἀπόλλων ὑπέθετο Ἔκτοι προκαλέσασθαι; ὅτι ἡττηθεὶς ἐμελλεν ἀπίεναι.

47. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε] διδάσκει ὅτι δεῖ τὸν ἄρχοντα μὴ μόνον 5 μᾶς πόλεως, παντὸς δὲ τοῦ κόσμου προνοεῖν δύνασθαι.

48. κασίγυητος, δέ τοι εἴμι] βραχεῖ προοιμίῳ τῆς φύσεως ὑπομιμήσκων προτρέπεται.

52. οὐ γάρ πω] πάντοτε θαρσύνει αὐτὸν· ἐπ' οὐδεμιᾷ γάρ χρείᾳ ὡς Ἀλέξανδρος μέγιστον αἱρεῖται τὸν κίνδυνον. ἀλλως τε προεμ- 10 φαίνει τὴν ἀρετὴν Αἴαντος, ὡς εἰ μὴ τὸ μοιρίδιον ἐπεῖχε, καν ἀπώλεσεν Ἔκτορα.

ἐπισπεῖν] ὥσπερ τὸ πλεῖν, οὗτω καὶ τὸ ἐπισπεῖν πᾶν δὲ ἀπαρέμφατον ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον.

53. ὃς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἀκουσα θεῶν] καὶ μὴν οὕτε τοῦτο εἰρήκασιν, 15 οὕτε παραστάντες αὐτῷ εἴπον ἂ ἐβούλοντο. ἡ τοίνυν ὑπολύει τὴν μαντικήν καὶ γὰρ ὁ τυχῶν ἀκούσας δύναται λέγειν, ἵνα ἢ τὸ ἡκουσα ἀντὶ τοῦ ἡσθόμην, ὡς τὸ “μάλιστα δέ τ' ἔκλυνον αὐτοί” (Od. 6, 185). ἡ τὸ ἑέῆς οὔτως, αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἀκουσα, δηλούντι τὸ δεῖν προκαλέσασθαι. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ ἔφη “οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν,” τοῦτο παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς διὰ τὸ θαρσῦναι.

54. ἔχάρη] ὡς ἀκινδύνως εἰδοξήσων καὶ τὴν πρώην θεραπεύσων ἀργίαν.

55. καί ρ' ἐς μέσσον ίών] τὸ φιλότιμον ὑπέφηρε τῷ μὴ ἀποκρί- 25 νασθαι. οὐ διακηρυκεύεται δὲ, ἀλλὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων καὶ ἴδιαν δόξαν αὐτουργεῖ.

56. μέσσου διὰ τὸ ἄπρακτον. ἀκμαζούσης γὰρ τῆς μάχης οὐκ ἐνηρ βοᾶν. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀρχὴ τῆς μάχης ἦν.

57. καὸ δ' Ἀγαμέμνων] φέτο γὰρ αὐτὸν μετεγνωκέναι τὴν παρά- 30 βασιν καὶ ἐν συμβουλίᾳ δημογερόντων γεγονέναι ἐν τῇ πόλει.

59. αἵγυπτοισιν] σαρκοφάγον τὸ ζῷον. παιδεύει δὲ τὰ τοιαῦτα ζῷα ὄρῶντας θητότητα ὑπονοεῖν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ λογισμῷ χρῆσθαι τῷ θυμῷ. ὑψῶν δὲ τὰ πραττόμενα θεατὰς αὐτῶν ὑπογράφει

10. προεμφάνει] προυφάίνει

15. τούτῳ] τούτῳ Bekk.

16. ὑπολύει] ὅπα λέγει Bekk.

θεούς. καλῶς δὲ τὰ τοῦ Διὸς τέκνα ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς κάθηνται δρυῖ. καὶ τὸ ὑψηλὸν δὲ πρὸς τὴν θέαν ἐπιτηδείουν.

61. ἀνδράσι τερπόμενοι] φιλοσόφως οἵς ἔκαστος πρόσκειται, ὡς ἕδιοις τέρπονται κτήμασιν. φὶ γὰρ ἐμφύτως τις ἔγκειται, τούτῳ καὶ ὑπερῆδεται, μηδὲν φροντίζων τοῦ ἀπολλυμένου. οὐκ ἀμφοτέροις δὲ 5 ἀμφότεροι τέρπονται, ἀλλ' εἰς ἐνί. ἔχρην δὲ μετὰ τοῦτο τοὺς λόγους ἐπαγαγεῖν· Εκτορος, ὅπως φιλοτίμως ἐκλιπαρεῖ· ἀλλὰ τῇ τοῦ πλήθους διαγραφῇ καὶ εἰκόνα παραφέρειν.

62. ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι] ἡ τοιαῦτη προφορὰ φαντασίαν μὲν τῇ διανοίᾳ, κόσμον δὲ τῇ ἀπαγγελίᾳ ποιεῖ. 10

φρίσσει τις φόβῳ ἡ ψύχει ἡ ὄργη. ἐψύχωσεν οὖν τὰ ὄπλα, φρίσσειν λέγων αὐτὰ διὰ τῆς παραβολῆς. φρίξ δὲ λέγεται καὶ ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων.

64. πόντον ὥπ' αὐτῷ] διὰ τοῦ ὃ τὸ πόντον, μελάνει δέ τε πόντον ὥπ' αὐτῷ, καὶ ἔστι, μέλανα ποιεῖ τὸν πόντον ὥπο τῇ φρικὶ ὁ Ζέφυρος. 15 ἔστι δὲ Ὁμηρικὸν τὸ σχῆμα. εἰ δὲ γράφεται μελάνει δέ τε πόντος ὥπ' αὐτῷ, τὸ μελάνει ἀντὶ τοῦ μελαίνεται ὥπο τῇ φρικὶ τοῦ Ζεφύρου. ἅμεινον δὲ τὸ πρώτον. τὸ δὲ μελάνει ἀπὸ βαρυτόνου ἐνεστῶτος ἀποβολῆ τοῦ ἵ, ὡς τὸ κοιλάνει ἀντὶ τοῦ κοιλαίνει. καλῶς δὲ τὴν τῶν ὄπλων ἡρεμίαν καὶ ἀργύριαν κινήσει Ζεφύρου παρέβαλεν· οὐ γὰρ 20 ἀθρόως ἐμπίπτει ὁ ἄνεμος οὗτος τῇ θαλάσσῃ, μελαίνων δὲ αὐτὴν καὶ οίονεὶ ἐπιστίζων κατὰ μικρὸν ἐγείρεται. καὶ ἀλλαχοῦ δέ φησιν “Ζεφύρου ὑποκινήσαντος” (Π. 4, 423).

69. Κρονίδης] εἰς θεοὺς ἀναφέρει τὴν αἰτίαν, Τρῶας ἐλευθερῶν καὶ τὸ παράδοξον προφέρων τῆς προκλήσεως. 25

70. ἀμφοτέροισιν] πιθανῶς ἐξ ἴσου τὸν κίνδυνον ἀμφοτέροις κατέστησε, παρελῶν Ἑλλήνων τὴν τῶν θεῶν ἐπικουρίαν.

72. ἡ αὐτοῖ] ἔδει ἐπαγαγεῖν ἡ ἡμεῖς παρὰ ταῖς ναυσὶν ὑμᾶς ἐλοιμεν. διὰ δὲ τὸ νεμεσητὸν οὔτως ἐσχημάτισε τὸν λόγον.

75. ἵνα πάντες αἰδεσθῶσι μὴ προβαλλόμενοι, κοινότερον διαλέ- 30 γεται, οἴεν καὶ διὸν ἑαυτὸν κατ' ἔξοχὴν ἐκάλεσεν. οὐκ ἀπαιτεῖται δὲ ὄρκων προσθήκη, ὅτι πρὸς μόνην ἀνάπτανται τοῦ στρατοῦ ἡ μάχη γίνεται, ἡ ὅτι ἐναγχος τοὺς ὄρκους παρέβησαν. γίνονται δὲ αἱ τοιαῦται προφανήσεις δι' ἔξοχὴν, ὡς τὸ “Ζῆν ὑπατον” (Π. 8, 22), δι' οἰκτον, ὡς τὸ “Σαρκηδόνος ἀμφιμάχεσθαι” (Π. 16, 496), καὶ 35 δι' ἦθος, ὡς τὸ “οὐδὲ σύ γ' ἔγνως Παλλαδ' Ἀθηναίην” (Od. 13, 299).

79. σῶμα δέ] βαρβαρικὸν τὸ σπεῦδειν περὶ τὰς ταφάς. περιπαθῶς δὲ προκατασκευάζει ὁ ποιητὴς πρὸς ὃ μάλιστα ἀπεύχεται δυστυχήσατα.

85. ταρχύσωσι] ἀπὸ τοῦ ταρχύω. καὶ ταρχύματα δὲ ἡ τοῖς νεκροῖς πρὸς κηδείαν ὡς νεομισμένα ἐποίουν. 5

86. σῆμά τέ οἱ] λεληθότως ἀποτρέπει τῆς μονομαχίας τοὺς Ἑλληνας. αὐτὸς γὰρ ἔμελλεν ἀναιρούμενος θάπτεσθαι ἐν Ἰλίῳ πόρρω τῆς θαλάττης, ὥστε μηδεμίᾳ γίνεσθαι μνῆμην τῷ φονεύσαντι· τοῦ δὲ ἀντικάλου ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου ταφέντος ἀείμνηστον κλέος ἔχειν ἔμελλε παρὰ τοῖς πλέοντιν. διὸ καὶ ἐγκαλλωπιζόμενος δυοῖν 10 ἐποῖν οἶνον ἐπεγκολάπτει καὶ ἐπιγυράφει τῷ τάφῳ “ἀνδρὸς μὲν τοῦδε σῆμα, ὅν τοτέ ἀριστεύοντα.” τὸ δὲ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ, καθ' ὃ μέρος ἔστι πλατύτατος ἑαυτοῦ περὶ τὰς ἐκροὰς τοῦ Σκαμάνδρου. ἐπὶ πάντων δὲ κοινὸν τὸ ὄφρα.

89. ὡς ἥδη νευκηκὼς ἐπιγυράφει τῷ τάφῳ τὸ ἐπινίκιον, οὐκ ἐπὶ 15 τεθηκότι, ἀλλ’ οὐδὲ γινωσκομένῳ τῷ μέλοντι μονομαχεῖν, τὸ ἐπικήδειον τρὸν τοῦ θανάτου διατιθεῖς. ἀριστεύοντα δὲ προστίθησι πρὸς ἴδιαν ἐπίτασιν, εἰ καὶ τοῦ ἀρίστου φανεῖται κρείττων. φιλότιμος δὲ καὶ ἀλαζὼν καὶ βαρβαρογένης ἀεὶ ὁ Ἔκτωρ χαρακτηρίζεται.

93. αἰδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι] δειλῶν γὰρ καὶ ἀσθενῶν τὸ ἔργον. 20 δεδίασι δὲ τὴν ἐκ τῶν βασιλέων περιμένοντες κέλευσιν, ὡς δῆλον ἐπὶ τῶν ἔξης. ἡ ὑπὸ θεοῦ ὡρμῆσθαι αὐτὸν ὑπονοοῦντες πρὸ δλίγου ἥττώμενον καὶ γὰρ καὶ τοῦ Διομήδους ἀκηκόασι τὸ “παρὰ γάρ οἱ κεῖνος Ἀρης” (Π. 5, 604).

*Πορφυρίου. διὰ τί προκαλουμένου Ἔκτορος εἰς μονομαχίαν οἱ 25 μὲν ἄλλοι ἀριστοὶ αἰδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δὲ ὑποδέχθαι, Μενέλαος δὲ πρῶτος ἀνίσταται, καὶ μεμψάμενος τοὺς ἄλλους κατεδύσατο τεύχεα καλὰ, μάχεσθαι προθυμούμενος· ὅτε δὲ προτραπέντες οἱ ἐνέα ἀνίσταντο, οὐδαμοῦ οὗτος ἐν τούτοις εὑρίσκεται, ἀλλ’ Ἀγαμέμνων καὶ Διομῆδης καὶ οἱ Αἴαντες καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης 30 καὶ Εύρυτυλος καὶ Θόας καὶ Ὀδυσσεύς; φησὶ δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι ἀπαξ ἀκούσας “μηδὲ θελ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι Ἔκτορι” (111) οὐκ ἔμελλεν αὐθις ἀνίστασθαι· καὶ ὅτι τὸ πρότερον ἐκ φιλονεικίας ἡ ἀνάστασις· καὶ ὅτι ἥδη μονομαχήσας

13. πλατύτατος Bekkerus] πλατύτερος

25. *Πορφυρίου] om.

15. *τὸ] τὸν

έτυγχανεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ οὐ καλῶς ἀπαλλάξας, καὶ νεωστὶ ἐτέ-
τρωτο ὥπὸ Πανδάρου· καὶ ὅτι ἀποκινδυνεύειν τοῦτον οὐκ ἔχρην ἐν φ
τὸ τέλος ἥρτητο τοῦ πολέμου. ἐπὶ γὰρ Ἀλεξάνδρου ἵστη τὸ τοῦ
κινδύνου.

94. Μενέλαος] ὡς αἴτιος ὧν τοῦ παντὸς καὶ πλέον ὁδυνώμενος. 5
καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον δὲ μονομαχίᾳ οὗτος προτετεύεται. διὰ
δὲ τοῦ ὄψε βιδάσκει μὴ παραχρῆμα ποιεῖσθαι τὰς ἀποκρίσεις.

97. αἰνόθεν αἰτῶς] ἐκ δεινοῦ δεινὰ, η καὶ τὸν δεινὸν δεινότερα.
ἐκ τῶν δεινοτάτων ὑμῶν πράξεων δεινότερα καὶ η λόβη γενήσεται.

99. ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε] τὸν στοιχείον ὕδωρ καὶ γῆ κατὰ 10
φύσιν ἀκίνητα, τὰ δὲ ἄλλα κινητὰ δι' ἑαυτῶν. ταῦτα οὖν φησὶ τὴν
ἀκίνητίαν ὄντειδίζων, η ἐξ ὧν συνετήκασιν, εἰς ταῦτα αὐτοὺς ἀναλυ-
θῆναι εὔχεται. καὶ Ξενοφάνης “πάντες γὰρ γαῖης τε καὶ ὕδατος
ἐκγενόμεσθα· ἐκ γῆς γὰρ πάντα καὶ εἰς γῆν τελευτᾶ·”

101. θωρῆσομαι] πῶς ἐν πολέμῳ ὧν οὐκ ἦν ὀπλοσμένος; φαμὲν 15
ὅτι ἀσφαλέστερα ὅπλα ἀναλαβεῖν θέλει, μέλλων εἰσιέναι εἰς μον-
ομαχίαν.

102. τὸ ἄκινον οἶδεν, ὡς καὶ Πρίαμος “Ζεὺς μὲν τό γ' οἶδε”
(Πλ. 3, 308).

104. ἔνθα κέ τοι.] εἰς κίνδυνον προαπογαγὸν τὴν ὑπόθεσιν καὶ 20
λύσιν τοῦ παντὸς πιθανῶς ἀνίστησι τὸν ἀδελφόν. φιλοστόργως δὲ
πρὸς αὐτὸν ποιεῖται τὸν λόγον ὁ ποιητὴς, καὶ συμπαθῶς προανεφώνησεν
αὐτῷ τὸν κίνδυνον. καὶ τὸ βασιλῆς δὲ χαρίεν καὶ εὐνοϊκὸν, διὰ
τὸ προλαβεῖν τοὺς φίλους τὴν σκουδὴν Ἀγαμέμνονος.

107. αὐτός τ' Ἀτρεΐδης] διὰ τί τὸν μὲν Ἀλέξανδρον κελεύει 25
μονομαχεῖν· Ἐκτωρ, τὸν δὲ Μενέλαον κωλύει κινδυνεύειν Ἀγαμέμνων
καὶ οἱ ἄλλοι βασιλεῖς; ὅτι τὸν μὲν Ἀλέξανδρον ἀδικοῦντος ἥρέως
οἱ Τρῷες εἴχον, τὸν δὲ ὡς ἀδικούμενον ἐλεοῦσιν.

109. ἀφραιδίνεις] παραφρονεῖς, μωραίνεις, ἀσυνετεῖς· φιλοδᾶξως
γὰρ, οὐ φρονίμως ἐσπούδακεν ἐπὶ τῇ μάσχῃ. δεῖ οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, 30
οὐ τὸ κατὰ προθυμίαν σκοτεῖν.

1. οὐ καλῶς Bekkerus] οὐκ ἀλλως

2. * δεινότερα] om.

3. * ἐκγενόμεσθα] om.

ἐκ τῆς γὰρ — γῆν τελευτῆ] Sic
etiam Ven. A. et scholia minora.

Recte apud Sextum Empir. 10,
713 p. 685 ἐκ γῆς γὰρ πάντα καὶ

εἰς γῆν πάντα τελευτᾶ.

24. * προλαβεῖν] λαβεῖν

111. ἔριδος] τῆς πρὸς Ἀχαιοὺς ἔριδος. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ γνῶθι σαυτόν.

112. τεχνικῶς ὥττονα πολύ φησιν "Εκτορος, ὅπεις μὴ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων καταφρονεῖν ὑποπτευθῆ, τὸν μὲν τοῦ κινδύνου ρύσμενος, τὸν δὲ κινδυνεύειν προτρέπομενος." 5

113. καὶ δ' Ἀχιλλεὺς] τοῦτον παρέλαβεν, οὐ καὶ Μενέλαος οὐκ αἰδεῖται ὥττων εἶναι ὀμολογεῖν, οὐκ ἄλλον τινὰ τῶν ὀλίγῳ τοῦ Μενέλαου κρειττόνων. ἀναπολεῖ δὲ πανταχοῦ τὸ ὄνομα Ἀχιλλέως ὑπὲρ τοῦ μὴ λήθῃ δοθῆκαι.

116. τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον] ἐντέχνως παρυπέμνησεν ὅτι πάντως 10 δεῖ τινὰ αὐτῶν ἀναστῆναι.

122. γηθόσινοι θεράποντες] τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπάντων κηδεμονίαν δηλοῦ.

123. Νέστωρ] πιθανῶς τοῦτον ἐπιπλήσσοντα παρεισάγει, διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἐπισπάται τὸ ὄμοιον ἔγκλημα. 15

124. ὁ πόποι] λειπόμενοι γὰρ οἱ γέροντες δυνάμεως τῷ σχετλιάζειν ἐμφαίνουσι τὴν οἰκείαν προθυμίαν. μόνον οὐχὶ δὲ τὴν Ἑλλὰδα πᾶσαν αὐτὸν ἐλεεῖν φησίν. εὖ δὲ καὶ τὸ μὴ λύπην εἰπεῖν ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ πένθος, καὶ μέγα.

125. Πηλεύς] διδάσκει ὅτι τοὺς γέροντας δεῖ καὶ ἀπόντας τιμᾶν, 20 ὡς Πηλεῖ μέλει Ἑλλήνων καὶ μὴ παρόντι· ἀνόητον δέ φασι τὸ μὴ τοὺς γονεῖς αὐτῶν παραλαβεῖν ἀχθομένους, ἀλλὰ τὸν Πηλέα, διν ἔδει χαίρειν δυστυχούντων Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἀχιλλέως ὕβριν. ἔστι δὲ ἐντεχνοῦ εἰ γὰρ ὁ τοῦ πολεμίου πατὴρ ἀθυμεῖ, πόσῳ μᾶλλον οἱ ὑμῶν; ἀμα δὲ καὶ ὑπομιμήσκει Ἀγαμέμνονα Ἀχιλλέως, ὅτι ὁ νῦν προκα- 25 λούμενος πάντας "ὅφρ" Ἀχιλλεὺς μετ' Ἀχαιοῖσι πολέμαζεν, οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν "Εκτωρ" (Π. 9, 352). ἐπα- χθὲς γὰρ ἦν οὕτω σαφῶς ὀνειδίσαι. προμηνηστεύει οὖν τὰς λιτὰς, καὶ τοῖς βαρβάροις δὲ ἐμφαίνει ὅτι οὐκ ἔσται ἡ Ἀχιλλέως ὄργη πολυχρόνιος, τοῦ Πηλέως οὗτως πρὸς τοὺς "Ἐλληνας διακειμένου. 30 ὑποθωπεύει δὲ λεληθότως τὸν Ἀχιλλέα.

126. βουληφόρος] ὁ φέρων εἰς πέρας ἀ βούλεται. συνίστησι δὲ τὸ πρόσωπον, ὅπεις ὁ τούτου σχετλιασμὸς δεινὸς γέμηται.

128. θαυμασίως τῆς εὐγενείας αὐτὸὺς ὑπέμνησεν, οὐκ αὐτὸς ἐπαινῶν τοὺς γονεῖς αὐτῶν, ἀλλὰ Πηλέα τὸν ἄκρον ἐπ' εὐγενείᾳ 35

7. δλίγρ] ὀλίγον ab correctore.

χαίρειν ἐπὶ τῇ γονῇ αὐτῶν λέγων. ἀλλ' οὐδέ φησιν ὅτι ἐμαρτύρησα τῷ Πηλεῖ περὶ ὑμῶν τὸ γὰρ λέγειν ὅτι ἐπ' εὐγενείᾳ ὑμῖν ἐμαρτύρησα, σφοδρὰ ἐπίθυμον.

131. θυμὸν ἀπὸ μελέων] δηλοῖ ὅτι παρέσκαρται ἡ ψυχὴ παντὶ τῷ σώματι. ταῦτα δὲ πάσχει, φησὶν, ὅτι τοιούτοις ἀγενέσι καὶ δει- 5 λοῖς τὸν ἴδιον οὐδὲν πεπίστευκεν.

132. αἱ γὰρ] οὐκ ἄκαρος ἡ πρότασις ἐπιτιμήσας γὰρ τοῖς ἀρίστοις, ὥφειλεν ἀποδεῖξαι διὰ τῆς παραβέσεως τῶν πεπραγμένων αὐτῷ ὅτι δεόντως ἄγει ταύτην τὴν παρρησίαν, ἵνα πρὸς ζῆλον αὐτοὺς τῶν ὄμοιών κινήσῃ. μέτριος μὲν οὖν ὁ λόγος τῇ φαντασίᾳ, πικρὸς δὲ 10 τῇ δυνάμει· εἰ γὰρ ὁ Πηλεὺς τὰ ὑμᾶν ἀκούων δεινὰ θυεῖν εὑχεταί, πόσῳ μᾶλλον ἐγὼ ὁ τοσαῦτα ποιήσας ἐν νεότητι καὶ τοῦ ὄρου ὑμᾶς; πραγματικῶς δὲ καὶ πρὸς Ἀχιλλέα ἀποτείνεται· εἰ γὰρ οὗτος βαρέως οἴσει ὁ Πηλεὺς τὴν τῶν ἀλλοτρίων ἀνανδρίαν, πῶς οὐκ ἀν μᾶλλον ἐπὶ τῷ οὐφῇ ἔχθοιτο; 15

138. Ἀρηΐδόν] οὗτος μὲν ὁ Ἀρηΐδος Βοιωτὸς ἦν τὸ γένος, Ἀρκάσις δὲ συνεμάχει. τοῦτον δὲ Λυκούργος ὁ Ἀρκὰς φθόνῳ ἀναρεῖ. εὐκαίρως δὲ ἐνταῦθα ἐρευκῇ, πρώην ἀπλῶς παρελθών.

139. γυναικες] ἔμφασις τοῦ κλέους ὅτι καὶ γυναικὶν ἐγνώσθη.

143. οὐδὲ ἄρ' οὐ κορύνη] οὐ διὰ τὸ στενὸν οὐκ ἐχράισμησεν, ἀλλὰ το διὰ τὴν πρόληψιν.

146. τά οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης] λεληθότως τὸν ἴδιον ἐπαινον αὗξει ὁ Νέστωρ, εἰ περιεγένετο ἄνδρὸς ὄπλα φοροῦντος θεῖα.

153. θάρσει φ] τῷ ἑαυτοῦ· “Βουλὴ γὰρ ἀρχει, χεὶρ δὲ ἐπεξεργάζεται.” νεώτερος δὲ ἡμην, φησὶ, διὸ καὶ ἐθάρσουν. ἐντέχνως δὲ 25 τοὺς μὲν πρεσβυτέρους ἀπολύει τοῦ κινδύνου, τοὺς δὲ νεωτέρους ἀνίστησιν.

154. δῶκε δέ μοι εῦχος Ἀθήνη] ὅτι δεῖ τὰ ἴδια θεοῖς ἀναφέρειν· καὶ γὰρ συνεργοῦσι τοῖς προθύμοις.

155. τὸν δῆ] οὐχ ἑαυτὸν μήκιστον εἶπε καὶ κάρτιστον, ἀλλὰ τῷ 30 μὲν Ἐρευθαλίων ταῦτα ἐμαρτύρησεν, ἐκείνου δὲ περιγεγενῆσθαι λέγων λεληθότως καὶ ἀνεπιφθόνως αὐτὸν ηὔξησε. ζηλωτὸν δὲ ἑαυτὸν καθιστάς προτρέπει αὐτοὺς εἰς ἔνοιαν ἀγωνίας.

156. ἀπὸ τῶν ἀριθμουμένων ἐπὶ τὰ μετρούμενα μεταβαίνει μεγέθη. παρήρορος δὲ ἦτοι εἰς μῆκος καὶ πλάτος παρηρτημένος. 35

24. βουλὴ γὰρ (μὲν) —] Ionis versus ap. Sext. Emp. p. 24.

159. ὑμέων δ' οἵπερ ἔστιν] τὸ σχῆμα τοῦτό ἐστιν δὲ καλεῖται περὶ πρόσωπου.

162. Ἀγαμέμνων] καὶ ὡς βασιλεὺς προτρέπων, καὶ ὡς ἀχθόμενος τῇ μελλήσει αὐτῶν. καὶ τὸν ἀδελφὸν δὲ ἐπισχὼν ἐνδείκνυται ὅτι καὶ αὐτὸς οὐ δέδιεν "Εκτόρα, εἰ καὶ ἐκεῖνος ἐκώλυσεν. 5

163. Τυδεῖδης] φιλοτιμεῖται γὰρ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, καὶ θερμότερός ἐστι τῶν Αἰάντων.

164. Αἴαντες] δευτερεύει γὰρ Αἴας Ἀχιλλέως, συνανέστησε δὲ αὐτῷ καὶ τὸν Λοκρόν "ἴσον" γάρ φησι "θυμὸν ἔχοντες" (Il. 13, 704). πολεμεῖ δὲ νῦν καὶ κρατεῖ, ἵνα ὅταν ἡγτᾶται "Εκτόρι, τὸν ιο Δία νοοῖμεν.

165. Ἰδομενεὺς καὶ ὄπανον Ἰδομενῆς] ἐκείνων μὲν λείπονται, Εύρυππος δὲ καὶ Θάντος ἴπερέχουσι. συνεργεῖ δὲ ἀεὶ Μηριόνης τῷ Ἰδομενεῖ.

167. Εύρυππος] κρείττων καὶ οὗτος τὰ πολεμικὰ Θόαντος· περὶ 15 λόγους γὰρ μᾶλλον δεινὸς ὁ Θόας "ἀγορῆ δέ ἐστι παῦρος Ἀχαιῶν νίκων" (Il. 15, 283).

168. Ὄδυσσεύς] ἔσχατος τέθειται οὐχ ὡς δειλὸς, ἀλλ' ὡς σοφός· πάντα γὰρ λογισμῷ πράττων εἰς πάντα μέλλει.

170. Νέστωρ] ὁ καὶ ἀναστῆναι προτρέψας, οὐχ ὁ βασιλεὺς, δις 20 ποιεῖν ἐθέλει ἀεί.

171, 172. αἱ πᾶσαι πεπάλασθε, ὁ ἐστι τῷ κλήρῳ ἥτοι τῷ λαχμῷ κινήθητε. ἔκαστος, φησὶ, τῷ ἑαυτοῦ κλήρῳ ἐν λαχῆσι κινήθητε. ἀπὸ τοῦ πάλλω παλάσσω. τὸ δὲ πεπάλασθε τὸ μολύνθητε δηλοῦ. τὸ δὲ διαμπερές τὸ διηγεκώς, ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας ἐλ- 25 θόντος τοῦ κλήρου, ὁ ἐστι διὰ πάντων. εἴτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, δις γὰρ ἀν λάχῃ, καὶ "Ελληνας καὶ ἑαυτὸν ὀφελήσει. τινὲς δὲ τελείαν εἰς τὸ λάχησι. λέγει δὲ ὅτι κληρώθητε" λάχοι γὰρ ἀν τις. οἱ δὲ στίζουσιν εἰς τὸ πεπάλασθε, εἴτα, δις γὰρ ἀν λάχῃ, διηγεκώς καὶ εἰς πάντα τὸν βίον ὀφελήσει τοὺς "Ελληνας. ἀνοήτως δὲ, φασὶν, ἐπὶ 30 κλήρου ἔρχεται" δέον γὰρ ἐλέσθαι τὸν ἄριστον πάντων, ὅπου τοιοῦτος ὁ κίνδυνος ἦν, τὸν δὲ φαυλότατον ἔασαι. τοῦτο δὲ ποιεῖ δις Νέστωρ, ἵνα μηδενὸς προκριθέντος ὑβρισθῶσιν οἱ λοιποὶ, τῷ τε πολεμίῳ ἐνδείκνυται ὅτι οὐχ ἔνα μόνον οἴεται ἀξιόχρεων εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν μάχην, καὶ ἵνα μήτε νικήσας τὸν ἄριστον δοκῇ νεκυκήνει, ἀλλὰ τὸν ὑπὸ 35 κλήρου δεδομένον, μήτε λειφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἄριστου λελεῖθαι, ἀλλ'

νπὸ τοῦ λαχόντος τὸν κλῆρον. ἅμα δὲ καὶ ἀγωνᾶ ἐπὶ τῷ κλήρῳ ὁ ἀκροστῆς.

175. γράμμασιν ἐσημάνσατο. καὶ τῶς ὁ κῆρος οὐδὲ οἱ ἄλλοι γνωρίζουσιν; ὅτι ἔθικὰ ἦν;

177. λαοὶ δὲ ἡρήσαστο] ἥδεα ταῦτα καὶ Ἑλληνικὰ, τὸ ἀγωνᾶν 5 τοὺς Ἕλληνας περὶ τῆς εὐδοξίας.

179. ἡ Αἴαντα] ταῦτα ἡ εὐχὴ ἔχει, τὸν πρῶτον κατ' ἀλλήν καὶ τὸν δεύτερον καὶ τὸν τρίτον καταλέγουσα.

181. πάλλεν δὲ — Νέστωρ] ὡς μὴ κακουργηθῆται τι περὶ τὸν κλῆρον πιστότατος γὰρ οὗτος ἦν περὶ τῶν ἄλλων. 10

182. διν ἄφ' ἥθελον αὐτοῖς] πιθανῶς εἰρηται τοῦτο (εὐχῆς γὰρ τὸ ἔργον ἦν) καὶ κεχαρισμένως τῷ ἀκροστῇ.

184. βαρυντέον τὸ ἐνδέξια ἐπίρρημα γάρ ἔστιν, ἀπὸ τοῦ ἐνδέξιως.

185. οὐ γιγνώσκοντες] οὐχ οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν παρὰ πᾶσι τοῖς 15 Ἕλλησι χαρακτῆρες διάφορα δὲ καὶ τὰ τῶν στοιχείων ὄνόματα. Καλλίστρατος δὲ ὁ Σάμιος ἐπὶ τῷ Πελοπονησιακῷ ταύτην μετήνεγκε τὴν γραμματικὴν καὶ παρέδωκεν Ἀθηναίοις, ὡς φησιν Ἐφόρος. τέως δὲ ἡμῶν ἔξαρτᾳ τὸν νοῦν, οὐκ εὐθὺς ἐπὶ τὸν Αἴαντα φέρων τὸν κλῆρον. 20

189. γήθησε δὲ θυμῷ] καλῶς οὐκ εἶπεν ἐμειδίασε· τοῦτο γάρ εἰρωνικὸν ἐπὶ τῶν φίλων ἦν· βάλλει δὲ χαμαὶ τὸν κλῆρον, τύπον τῆς ἥττης Ἐκτορος παρεγνιθείς.

192. δοκέω νικησέμεν] μέτριον καὶ Ἑλληνικὸν τὸ ἥθος· οὐχ ὡς δὲ Ἐκτωρ γάρ περὶ τῶν ἀδήλων ὑπισχρεῖται. 25

194. εὔχεσθε] Ἑλληνικὸν τὸ πρὸ τῶν κινδύνων εὔχεσθαι. ἅμα καὶ τὸ διάκενον πληροῦ. η δὲ τῶν πολλῶν εὐχὴ εἰσακούεται, ὅτι καὶ τὸν κράτιστον ἐπὶ θεοὺς δεῖ καταφεύγειν.

195. σιγῇ ἐφ' ὑμείων] ἵνα μὴ δόξωσι δεδοικότες τὸν Ἐκτορα ἐπ' εὐχὰς τρέπεσθαι. 30

197. βίῃ] ἐκ δυοῖν γὰρ η νίκη προσγίνεται, ἀνδρείας καὶ πολυτειρίας, ὃν τὸ μὲν ὡς ἐγνωσμένον παρῆκε, τὸ δὲ ἔξῆς ἐπεξεργάζεται. μετρίως δέ φησιν ὅτι μὴ βουλόμενον με οὐδεὶς βουλόμενος βιάσασθαι βιάσεται. καὶ τίς, φασὶ, βούλεται βιασθῆναι; διὰ τούτου

5. * τὸ] τῷ

34. * φασὶ] φησὶ

φαμὲν ὅτι τὸ τῶν πολλῶν ἀμελὲς ἐδείκνυται. γράφεται δὲ καὶ ἔλών. ἀϊδρείη δὲ τῇ πολυπειρίᾳ, ἐπιτάσει τοῦ ἄ. τὴν δὲ ἐμέ ὁ Ἡραδιανὸς εὐλόγως ὕξεινε.

199. ἔλπομα ἐν Σαλαμῖνι] καλῶς τὴν ἐκ παιδείας ἀρετὴν τῇ θρεψαμένῃ περιάπτει πατρίδι· καὶ τοῦτο γὰρ Ἑλληνικὸν καὶ φιλο-⁵ δίκαιον.

202. ¹⁰ Ἰδηθερ] καλῶς ἐγχωρίως καλεῖ τὸν θεὸν, ἵνα καὶ ἀγωνίζονται, ἵνα μὴ παρὰ μόνοις Τρωσὶ τιμώμενος ἐναπτίος εἴη Αἴαντι.

204. εἰ δὲ καὶ Ἔκτορα] θέλων αὐτοὺς ἐπ’ ἴσης διαλλάξαι ὁ παιητὴς οὐδένα συνίστησιν, οὐδὲ ἐν τῇ εὐχῇ. ¹⁵

208. οὗτος τε πελάριος ἔρχεται Ἀρης] ἥδη προεπαίρει τὸν Αἴαντα καὶ τὴν ἔκβασιν ὑποφαίνει. καὶ ἀπήρκει μὲν καὶ μέχρι τούτου τὸ τῆς εἰκόνος, προσφιλοτιμεῖται δὲ ὁ παιητὴς τὰ λοιπά. ἐκτείνει δὲ καὶ τὰς συλλαβὰς, τὸ σχῆμα τῆς ὄψεως καὶ τῆς πορείας δηλῶν Αἴαντος. ¹⁵

212. προσώπασι] ἀπὸ τῆς πρόσωπα εὐθείας Αἰολικῷς προσώπατα καὶ προσώπασιν. εὖ δὲ τὸ πληθυντικῷς χρήσασθαι σμικρύνει γὰρ τὸ πρόσωπον καὶ ἀποστένοι δειλία, χαρὰ δὲ πληθύνει τε καὶ διαχέει. πολλὰ δὲ τεκμήρια τῆς τοῦ Αἴαντος γενναιότητος· καὶ λαχὸν γὰρ ἥσθη, πλησίον δὲ ὅντα γνοὺς τὸν κλῆρον μειδιᾶ, οὐ γελᾶ· τὸ μὲν γὰρ γελᾶν θρασύτητος καὶ ἀφροσύνης, τὸ δὲ μειδιᾶν γέλωτος μὲν αὐστηρότερον, σκυθρωπίας δὲ φαιδρότερον, ἐκπλῆττον Ἔκτορα, θρασύνον δὲ τοὺς φίλους· μειδιῶν γὰρ, οἷον ἡμερόν τι καὶ γενναιῶν ἔχων τὸ πρόσωπον.

213. βιβάς] ἡ κίνησις τοῦ σώματος τὸ τῆς ψυχῆς ὑπεμφαίνει ²⁵ θάρσος· τῶν δὲ δειλῶν “μετοκλάζει καὶ ἐπ’ ἀμφοτέρους πόδας ἴζει” (Π. 13, 281).

214. Ἀργεῖοι μέγ' ἐγγήθεον] ἦν ὁ παιητὴς ἔχει διάθεσιν, καὶ τοῖς προσώποις περιάπτει. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν ὄραντων σχέσεως καὶ τὸν ὄρώμενον ηὔδησεν. ³⁰

215. Τρῶαις δὲ τρόμος] οὐ μόνος ὁ κινδυνεύων ἔτρεμεν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι.

216. θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν] τὴν κίνησιν καὶ ἀγωνίαν τῆς διανοίας ὑπέγραψε, τῶν δὲ σημείων τῆς δειλίας οὐδὲν παρέλαβεν, ὡς

29. *προσώποις] πρώην

ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου “ ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς ” (Π. 3, 35) καὶ ἐπὶ τοῦ Δόλωνος “ ὑπὸ δὲ τρέμε γυῖα ” (Π. 10, 390), ἀλλὰ μόνου τὴν ἀγωνίαν περὶ γὰρ ἀξιοπίστου προσώπου αὐτῷ ἐστὶν ὁ λόγος.

217. ἀλλ’ οὕτως ἔτι εἶχεν ὑποτρέψαι] ὡς εἰ γε δύνατὸν ἦν, κανὸν ἔφυγε. ταῦτα δὲ καὶ περὶ τοῦ Ἰροῦ νόει. 5

219. Αἴας δὲ ἐγγύθεν ἦλθε] γενητιος γὰρ ὃν οὐ μένει τὸν προκαλεσάμενον.

220. χάλκεον, ἑπταβόειον] δᾶξαν ἡμῖν ἀληθείας ἐμποιῆσαι θέλων, τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς καὶ τὸν τεχνίτην καὶ τὴν πόλιν ὑπέγραψε, καὶ μαρτυρεῖ αὐτῷ ὡς τῶν ἄλλων τεχνιτῶν ἐν τεχνητοῖς 10 ἀρίστοις.

222. αἰόλον] ποικίλον διὸ καὶ τὸ τεύχων πρόσκειται· δηλοῖ γὰρ τὸ καλλωπιζων.

225. ἀπειλήσας δὲ προσηῦδα] νοθῆς μέν ἔστι, κινηθεὶς δὲ ὄργὴν ἐνδείκνυται, ἀφ' ἣς αὐτῷ καὶ ἡ κίνησις· εὑμεγέθης γὰρ ὃν κινεῖσθαι 15 οὐ δύναται. τὴν ὄργὴν δὲ καὶ πρὸ τῶν λόγων τῷ σχῆματι ἐπεδείξατο.

227. οἷοι καὶ Δακαοῖσιν] οὐκ εἶπεν ὅτι γνώσῃ οἵσις εἴμι, κοινοποιεῖται δὲ ἀπαντα τοῖς φίλοις καὶ ἔνα ἐκ πολλῶν ἑαυτὸν φησιν· οὐχ ὡς δὲ αὐχεῖ τὸ “ οἴδ’ ἐπὶ δεξιᾷ, οἴδ’ ἐπ’ ἀριστερά ” 20 (238).

228. Ἀχιλλῆα] ἐπίτηδες καταπλήττει τὸν πολέμιον τῇ τοῦ κρείτονος προσδοκίᾳ, ὅπως μὴ εὑελπίςῃ οἱ οἰόμενος τεθνάναι ἢ ἀποκεκλευκέναι τὸν πολέμιον.

*Πορφυρίου. διὰ τί ὁ Αἴας τῷ Ἐκτορὶ δεδήλωκε τὴν τοῦ Ἀχιλλέως μῆνιν; οὐδεμία γὰρ ἀνάγκη ἦν, οὐδὲ φρονίμου ἀνδρὸς τὰ παρ’ αὐτοῦ κακὰ τοῖς πολεμίοις ἔξαγγελλειν. ἡ ὅτι ἐγίνωσκον οἱ Τρῷες τὴν μῆνιν Ἀχιλλέως ὑποδεῖξαι πάντως· ὁ γὰρ Ἀπόλλων ἐδήλωσεν αὐτοῖς ἐν οἷς φησὶν “ οὐ μὰν οὐδὲ Ἀχιλλεὺς Θέτιδος πάις ἡγκόμαιο μάρναται, ἀλλ’ ἐπὶ τηνὸς χόλον θυμαλγέα πέσσει ” (Π. 4, 512). εἰ 30 δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ὄργὴν οἱ Τρῷες, καὶ οὕτως τὸ τῆς δηλώσεως ἀναγκαῖον, μὴ ἐν τῷ λοιμῷ τεθνηκέναι νομίσωσιν αὐτόν. λύσις· Ἀριστοτέλης δὲ, ἵνα μὴ οἴηται τὸν Ἀχιλλέα ἀποδεδειλιακέναι, ἀλλὰ κάκεῖνον καὶ ἄλλους αὐτοῦ εἶναι κρείττους. εἴτα εἰπὼν “ νῦν δὴ σάφα εἰσει

2. * μόνου] μόνην

25. * Πορφυρίου] om.

29. πάις] om.

οιόθεν οῖς, οῖς καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆς μετέασι, καὶ μετ' Ἀχιλλῆα
ρηγήνορα θυμολέοντα,” ἵνα καταπλήξῃ τῆς Ἀχιλλέως ἀρετῆς ἀνα-
μνήσας, ὃν ἐδόκει τεφοβῆσθαι, εἰκότως πέπονθεν Ἀχιλλεύς· τὸ γὰρ
μετ’ Ἀχιλλῆα ἀμφίβολον πότερον μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἦ
μετὰ τὴν ἐκείνου ἀρετὴν, ἦ καθάπερ ἐκεῖνος ἦν καὶ ἄλλοι εἰσίν. 5
ἀναγκαῖον οὖν δηλῶσαι τί πέπονθεν Ἀχιλλεὺς, καὶ ὅτι μηνίων οὐ
πάρεστιν, ἀλλ’ οὐχὶ τεθηκὼς ἦ ἀποκλεύσας, ἀλλ’ ὅτι ἐν νηυσὶ κο-
ρωνίσι μηνίων ὄργη δὲ ἐν ἀγαθοῖς ἀνδράσιν εὑδιάλυτον.

231. τοῖοι] οἱ γλωσσογράφοι τὸ τοῖοι ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῖ· ὅθεν καὶ
Καλλίμαχος τῷ “τοίων δεῖ” κέχρηται. 10

232. ἄρχε] βραδὺς γὰρ καὶ δεύτερος ἀεὶ ὁ Αἴας. ἄμα δὲ εὔτε-
λεῖς τὸ προπετές. ἦ καὶ αὐτὸν εὐτελίζων τοῦτο φησιν εἰρωνικῶς.

235. μή τί μεν] συνειδὲ καὶ δὲ Ἐκτωρ ὅτι μεμφόμενος καὶ κατα-
πλήττων αὐτὸν ἄρχειν κελεύει τῆς μάχης.

238. δεξιὰ μὲν τὸ φεύγειν, ἀριστερὰ δὲ τὸ διώκειν. 15

241. ὄρχησις γὰρ καὶ παιδιὰ γενναίων ὁ πόλεμος. πολλὴν δὲ
εὐχέρειαν τῶν δεινῶν ἐμφαίνει.

242. ἀλλ’ οὐ γάρ σ’ ἐθέλω] καίτοι πάντα τρόπον μάχης εἰδὼς,
φησὶν, οὐ θέλω σε λάθρᾳ βαλεῖν· ἦ γὰρ μετὰ ἀπάτης ἀριστεία
αἰσχρά. ἡθικὸν δὲ καὶ τὸ τοιοῦτον, οἷονεὶ μέγαν καὶ θαυμαστόν. 20

248. ἔβδομάτῃ] ἦ καὶ τὸν χαλκὸν συναριθμήσεις, ἵνα καὶ αὐτός
ἐστιν ἡ ἔβδομη ρίνος, ἦ δύδοον αὐτὸν λάθης· δὲ καὶ ἀμεινον.

252. ἡρήρειστο] ἐτράχυνε τὰς συλλαβᾶς, τὴν βίαν τῆς εἰσόδου
δηλῶν.

255. τὸ δὲ ἐκσκασαμένω] ἀπὸ τῆς τοῦ ἑτέρου ἀσπίδος τὸ ἴδιον 25
ἐκάτερος.

258. Πριαμίδης μέν] ἐνάρχεται πάλιν οὗτος ἀμβλυνθείσης τῆς
ἀκμῆς ἐν τῇ πρώτῃ βολῇ.

261. στυφέλιξε] εἰς τοῦμπροσθεν δρμῶντα ἔστησε καὶ ἐπέσχεν.

262. φυλάσσει μὲν Ἐκτορα τῇ ὑποθέσει, τὴν δὲ καιρίαν πληγὴν 30
Αἴαντι διδωσιν, ἐπὶ τὸ ἐπικίνδυνον φέρων τὴν ὑπόθεσιν.

263. ἀλλ’ οὐδὲ φέσι] Αἴαντα ἐπιτείνει, τὸ πρόθυμον τοῦ Ἐκτορος
αὔξων.

9. τὸ τοῖον Bekk.] τὸ τοιοῦτο

27. ἀμβλυνθείσης τῆς ἀκμῆς] ἀμ-

10. δεῖ Meinek. Vindic. Strabon. βλυθείσης τῆς μάχης

p. 211] δεῖ (sic, non aleij).

30. *Ἐκτορα—Αἴαντι] αἴαντα—

25. τὸν ἑτέρου] ἕστον

ἐκτορι

264. λίθον εἴλετο] ἡττώμενος ἐν τῇ συσταδῇ μετάγει τὴν μάχην ὡς πρὸς ἄτρωτον ἡ βαρύστλον πολεμῶν.

269. ἐπέρεισε δὲ ἵν' ἀπέλεθρον] συνεπέδωκεν ὅλον τὸ σῶμα τῇ βολῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει ἔχρήσατο.

270. ἀσπίδ' ἔαξε] ἐπὶ μὲν "Εκτόρος τὸ ἀσθενὲς τῆς βολῆς δηλῶν 5 "περιήχησε" φησιν (267), ὡσανεὶ μηδὲ τοῦ ὄμφαλοῦ θλασθέντος· ἐπὶ δὲ τοῦ Αἴαντος κατέαξε τὴν ἀσπίδα ὡς καὶ ὑπ' αὐτῆς πεσεῖν τὸν "Εκτόρα.

271, 272. ἔξετανύσθη ἀσπίδι ἐγχριψθείς] οὐκ εἶπεν ὑπὸ τοῦ λίθου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς ἀσπίδος· συνῶσε γὰρ αὐτὴν ἐπ' αὐτὸν ἡ 10 βολή.

273. ὅξυτέον τὸ αὐτοσχεδόν· τὰ γὰρ εἰς δὸν ἐπιρρήματα ἐν τῇ συνθέσει φυλάττουσι τὸν τόνον.

274. εἰ μὴ κήρυκες] οἰκονομικῶς σῶσαι θέλων τὸν "Εκτόρα οὕτω διαλύει τὴν μάχην.

276. Ταλβύβιός τε καὶ Ἰδαῖος] ὁ μὲν Ἰδαῖος εἰκότως προσέρχεται, τὸν "Εκτόρα σώσων κινδυνεύοντα· ὁ δὲ Ταλβύβιος οὐκέτι, τὴν νίκην τοῦ Αἴαντος ἀφαιρούμενος. φαμὲν δὲ ὅτι αὐδέτω ἀκριβῆς ἦν ἡ νίκη περὶ τὸν Αἴαντα· ἐπὶ ξίφη γὰρ αὐτοὺς ὥρμησθαι λέγει, ἔνθα μάλιστα τύχης, οὐ τέχνης καὶ ἴσχύος, κρίσις τὸ πλεῖστον ἔχει· ἀπὸ 20 ἵσου γὰρ ὥρμησται· ἔτι τε καὶ τὸν "Εκτόρα ὁρᾶ ὑπὸ θεῶν βοηθούμενον. ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τῆς νυκτὸς κατάστημα. κατὰ τὸ σιωπώμενον δὲ οἱ ἥρεμόνες αὐτοὺς πέμπουσιν.

279. παῖδε φίλω] ὁ μὲν σεμνοποιῶν τὰ καθ' ἑαυτὸν παῖδε φίλω φησὶν, ὁ δὲ Αἴας ἐξ ὄνόματος Ἰδαιε. 25

281. ἄμφω δ' αἷχμητά] ἵσους αὐτοὺς ἔφησε, τὴν τοῦ "Εκτόρος ἡτταν καλύπτων.

284. "Εκτορὶ ταῦτα κελεύετε μιθήσασθαι] πράου μὲν τὸ ἥθος· οὐ γὰρ προσφιλονεικεῖ κρατῶν τῇ μάχῃ· συνετοῦ δὲ, ὅτι μὴ εἰδένεις τῷ κήρυκι συνεχώρησεν, ἵνα μὴ ἀσμενος δοκῇ τὴν διάλυσιν προσίσθαι, 30 ἀλλὰ τὸν προκαλεσάμενον φήθη δεῖν περὶ διαλύσεως ποιεῖσθαι τὸν λόγον. ἀξιόπιστον δὲ ἑαυτῷ πορίζει νίκην· τὸ μὲν γὰρ φονεύειν κοινὸν, τὸ δὲ ὄμολογίαν ἡττῆς δέξασθαι καὶ ἀπαγορεύσαντα ἔσται ἀξιόπιστον. διὸ καὶ νῦν ἐγκωμιάζει αὐτὸν, ὑπογύμως τῆς ἀρετῆς

27. καλύπτων] * ἐπικαλύπτων

αὐτοῦ πειραθεὶς καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν ὑποθυπεύων· ἡνίκα δὲ ὑπὸ τῆς τύχης ἐπῆρτο “Αἴαν ἀμαρτοεπές” φησιν (Πλ. 13, 824).

289. ὑποστικτέον εἰς τὸ πινυτήν ἡ εἰς τὸ ἐστί. καλῶς δὲ τὸ ’Αχαιῶν, ἵνα μὴ καὶ ἐαυτὸν ἐμπεριλάβῃ ἀλαζὸν γάρ ἐστι, καὶ οὐδὲ ὑπὸ τοῦ ἀρίστου πλεονεκτεῖσθαι θέλει. ἡ μᾶλλον, οὐ μόνον ἐμοῦ 5 ἐστὶς κρείττων, ἀλλὰ καὶ τῶν ’Αχαιῶν.

291. σῆμερον] ἐπεὶ τὸ νῦν ἀόριστόν ἐστι, διὰ τοῦτο καὶ τὸ σῆμερον προστέθειται.

292. δόντη δὲ τέρειοισί γε νίκην] ἐντέχνως ἐαυτὸν τῆς νίκης ὑπεξίστησιν, ὡς νῦν μὴ νικηθεῖς. 10

293. νῦν δὲ ηδη] εὐπροσώπως καὶ τοῦτο, ἵνα διὰ τὸν καυρὸν εἴκειν δοκῇ. τὸ δὲ πιθέσθαι (282) παροξυτόνως· μέσος γάρ ἐστι δεύτερος ἀόριστος.

295. καλῶς ἐπὶ Αἴαντος ἡ προσθήκη· πολλοὺς γὰρ εἶχεν ἰσοθύμους, οἱ συνέστησαν αὐτῷ κληρωσόμενοι. εὐφρανεῖς μὲν οὖν, φησὶ, 15 πάντας, ἐπεὶ δὲ φθονοῦνται τοῖς ἀρίστοις οἱ ἀρίστοι, ἀλλά γε τοὺς σοὺς ἔταιρους. “Εκτωρ δὲ ἀντιζήλους οὐκ ἔχει.

298. θεῖον ἀγῶνα τὸν περὶ τὰ ιερὰ, ἵνα οἱ θεοὶ αὐλίζονται διὰ τὰ ἀγάλματα. γράφεται δὲ καὶ θύονται, ὡς Ἡρωδιανός· οὗτον γὰρ ἀμεινον. 20

299. δῶρα δὲ ἄγ] ἵνα δοκῇ καὶ ἐξ ἵσου ἀπηλλάχθω, καὶ ἐπαγόμενος τὴν φιλίαν Αἴαντος.

302. ἀρθρήσαντε] ἀρμοσθέντες καὶ συμβιβασθέντες.

303. ὁ μὲν ἀφρόνως ἀσπλον ἐκδίδωσιν ἐαυτόν· ὁ δὲ ὄμως καὶ προπαρασπονθήσαντων Τρώων οὐδὲν πλημμελεῖ. ἄλλως τε ἐπεποίθει 25 ὁ “Εκτωρ μηδὲν πείσεσθαι· “οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν” ἥκουσεν (52).

304. σὸν κολεῷ] οὐ πειριτὸν τὸ ἔπος, ἀλλ’ ἐπειδὴ ἐσπασμένον ἦν τὸ ξίφος, ἵνα μὴ μόνον νοοῖμεν αὐτό.

306, 307. ἐπὶ μὲν Αἴαντος τὸν λαόν, ἐπὶ δὲ “Εκτορος ὅμαδόν 30 φησι, διαστείλας” ἀεὶ γὰρ θορυβώδεις αὐτοὺς ἐκδέχεται.

308. ὡς εἶδον ζωόν] καλῶς θαυμάζουσι καὶ χαίρουσιν ὡς ἀνέλπιστον πρᾶγμα ιδόντες. ἐπὶ μὲν οὖν “Εκτορος τὴν ἀνέλπιστον σωτηρίαν ἐδήλωσεν, ἐπὶ δὲ Αἴαντος τὴν ἐπὶ τῇ νίκῃ ἥδονήν.

310. ἀελπτέοντες] μείζων αὐτοῖς ἡ χαρὰ, ὅτι ἐξ ἀπροσδοκήτου 35 τὸν στρατηγὸν ἐδέξαντο.

312. νίκη] τέτρωται γὰρ καὶ πέπτωκε καὶ ἀπηγόρευσε τῇ μάχῃ
δ' Εκτῷρ.

314. τοῖσι δὲ] η μὲν τιμὴ εἰς Δία γίνεται, η δὲ χρεία τῶν χρεῶν
εἰς τοὺς στρατιώτας.

321. πότρισιν] τὰ γὰρ τῆς ἀνδραγαθίας ἄθλα εὐτελῆ, ως κότινος 5
καὶ σέλινα, τὰ δὲ δὴ τῆς πλεονεξίας χρυσὸς καὶ ἄργυρος. ἀμα δὲ
διὰ τὸ μὴ δεῖξαι τῷ πολεμίῳ τὰ πότα.

325. πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλῇ] 'Αχιλλέα τὸ ὅσον ἐφ' ἔσυτῷ
χαλεπαίνοντα διήλαξεν 'Αγαμέμνονος καὶ τοὺς "Ελληνας ὁρμῶντας
εἰς τὰς πατρίδας ἐπέσχε" καὶ περὶ διατάξεως ὑπέθετο "ώς φρήτρη ιο
φρήτρηφιν ἀρήγη" (Π. 2, 263)" καὶ τοὺς ἀριστέας ὀκυῦντας εἰς
τὴν πρὸς "Εκτορα μάχην ἀνῆγειρεν.

327. 'Ατρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι] καλῶς τὴν ἀρχὴν τῆς συμβουλίας
εἰς τὸν ἄρχοντα φέρει, μηδὲ τοὺς ἄλλους παρείσ.

328. πολλοὶ γάρ] εἴσθεν ἀεὶ ἀπὸ τοῦ γάρ ἀρχεσθαι, τὴν αἰτίαν 15
προτάσσων τοῦ πράγματος προθυμοτέρους δὲ τοὺς ζῶντας ποιεῖ,
τῶν τεθνεώτων μεταποιούμενος· αἰσχρὸν γὰρ ἐδόκει τὸ μὴ ἀξιοῦσθαι
ταφῆς. ἀμα δὲ καὶ διαναπαίνειν θέλει τὸν ἀκροατὴν καὶ τειχομα-
χίαν εἰσφέρειν. δῆλον δὲ ως ἐκάστοτε τὰς ἀναιρέσεις ποιοῦνται τῶν
νεκρῶν.

20

332. τοῦτο πρὸς παραμυθίαν μὲν τῶν ζῶντων εἴρηται, οὐχ οὕτως
δὲ πέπρακται διὰ τὴν στάσιν τῶν 'Ατρειδῶν. τὸ δὲ κυκλήσομεν
ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰς ἀμάξας θήσομεν· κύκλα γὰρ οἱ τροχοί.

334. ἀπὸ πρὸ] ὁ 'Ηρωδιανὸς τῆς ἀπό φυλάσσει τὸν τόνον, καὶ
συντάσσει αὐτὴν τῷ νεῶν τὴν δὲ πρὸ ως πλεονάζουσαν κοιμίζει. 25
τινὲς δὲ τοῦ ἀπόπροθι ἀποκοπὴν αὐτὸν νομίζουσιν. η ἡ ἀπό σημαίνει
τὸ ἀποθεν, τὸ δὲ πρὸ νεῶν ἀντὶ τοῦ πλησίον, τουτέστι καύσομεν
αὐτοὺς ὀλίγον μὲν ἡμῶν ἀποθεν, πρὸ τῶν νεῶν δέ.

336. ὑποστικτέον εἰς τὸ χεύομεν. τὸ δὲ ἐξαγαγόντες ὅμοιόν
ἐστι τῷ "Λαοδίκην ἐσάγουσα" (Π. 6, 252) ἀντὶ τοῦ εἰσερχομένη. 30
οὗτο καὶ τὸ ἐξαγαγόντες ἀντὶ τοῦ ἐξελθόντες τὸ δὲ ἄκριτον ἀντὶ
τοῦ ἀγνώριστον, ἀχώριστον, ὅμοιον τῷ λοιπῷ πεδίῳ. τὸ δὲ ὥκα
προστέθειται, ἵνα πιθανὸν δοκῇ τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τεῖχος.

339. μία μὲν ἴππήλατος ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν τοῦ ναυστάθμου. τὰς
δὲ λοιπὰς πυλίδας εἶχον πρὸς τὰς ἄλλας μικρὰς χρείας.

35

6. * χρυσὸς] οπ.

25. * κοιμίζει] κομίζει

345. ἀγορὴ γένετ'] ἔδει γὰρ τῶν τοῦ βασιλέως υἱῶν ἡττώμένων καὶ κινδυνευσάσης τῆς πόλεως ὑπὸ Διομήδους, δυσελπίδων ὄντων διὰ τὴν παράβασιν σκοπεῖν τι τῶν ἀναγκαίων. ἔστι δὲ ἐν αὐτοῖς Νέστωρ ὁ Ἀντήνωρ.

346. δεινὴ, τετρηχυῖα] τεταραγμένη, ἡ διὰ τὰ προλεχθέντα, ἡ 5 διὰ τὸ “πολύκλητοι δὲ ἔσται”. (Il. 4, 438), ἡ διὰ τὸ διχογνωμονεῖν περὶ Ἐλένης, ὡς Ἀντήνωρ καὶ Ἀντίμαχος. δηλοῖ ὡς οὐχ οἱ βασιλεῖς συνήγαγον αὐτοὺς, ἀλλ’ ἀγανακτοῦντες ἥκον εἰς τὰ βασίλεια.

* τὸ δὲ τετρηχυῖα ἐκ τοῦ ταράσσω τετάραχα, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ Ἰωνικῇ τέτρηχα καὶ τετρηχυῖα. 10

347. Ἀντήνωρ] ὡς πρόξενος Ἐλλήνων καὶ ἀεὶ δημητροῦν καὶ θεοσεβής. Ἐκτωρ δὲ σιωπᾶ αἰσχυνόμενος διαλύειν τὴν μάχην, ἵνα μὴ δοκῇ πρὸς τὸ τέλος ἡττησθαι.

351. δώομεν] μετρίως καὶ ἕαυτὸν συγκαταλέγει, ἵνα μὴ πικρότερον χρήσηται τῷ ἐλέγχῳ. 15

353. τὸ ἵνα ἀντὶ τοῦ ἐάν παρὰ Ἡρωδιανῷ· δυνατὸν γὰρ σύνδεσμον ἀντὶ συνδέσμου παραλαβεῖν. παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ὀβελίσται.

357. οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα] οὐ γὰρ τὰ κοινῇ συμφέροντα βούλεται ἀκούειν, ἀλλὰ τὰ πρὸς ιδίαν χάριν. 20

358. ἄλλον μῦθον ἀμείνονα] καίτοι οὐδὲν ἣν βέλτιον τοῦ δοῦναι τὰ ἀλλότρια καὶ τοῖς ὄρκοις ἐμμένειν. οὗτος δὲ ἡττώμενος θηλυμανίας ὡς πολέμου αὐτὸν διαβάλλει.

360. ἐξ ἄρα δή τοι] αὐτὸς ἐν μεγίστῃ φρενοβλαβείᾳ ὃν τοῦτο ὀνειδίζει τῷ γέροντι. 25

362. ἀντικρύ] κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξ ἐναντίας πάντων. χαρακτηρίζει δὲ κιναιδὸν λόγον καὶ τέλεον ἀπηριθριακότος· διὰ γοῦν τοῦ ἀποδώσω ὁμολογεῖ ἀδίκως κατέχειν.

364. καὶ ἐτ' οἴκοθεν] οὐχ ὡς πεισομένων Ἐλλήνων, ἀλλ' ὅπως ἔχει βουλῆς ἐνδεικνύμενος ταῦτα φησιν. 30

367. ἐϋφρονέων] οὕτε γὰρ Ἀντήνωρι ἀντιλέγει οὕτε τῷ παιδὶ, πολιτικὴν ὑφοράμενος στάσιν διὰ τοὺς συναιρομένους αὐτοῖς. ἡ τάχα καὶ τοὺς Ἐλληνας ἀκούων δυσχεράνατας τῷ μήκει τῆς μάχης φέτο δέξασθαι τὴν πρεσβείαν.

375. πυκινὸν ἔπος] ὅτι τοῦτο τοὺς κάμνοντας ἀνακτήσεται, καὶ 35 ἵνα ἀδεῶς ἐπιμιγνύμενοι ἄλλήλοις ἀφορμὴν τοῦ ποιῆσαι εἰρήνην

λάβωσιν. ὃ δὲ καὶ Ἑλληνες ἐβούλοντο, τὸ συνάξαι τοὺς νεκροὺς, τοῦτο καὶ αὐτοῖς δοκοῦσι χαρίζεσθαι.

382. εἰν ἀγορῇ] οὐκ εἰς ἑκκλησίαν, ἀλλ' ἔωθεν πρὸς Ἀγαμέμνονα ἐλθόντας, καὶ εἴ τι δέος πράσσει τῷν βουλευθέντων ἐρομένους.

388. τοῦ εἶνεκα νεῖκος ὄρώρει] τὸ τυραννικὸν Ἀλεξάνδρου δεικνὺς πρωτέρους κατὰ τῶν Τρώων ποιεῖ τοὺς Ἑλληνας.

393. ψεῦδεται εἰς τὸ κεχαρισμένον Τρωσὶ, καὶ ἵνα ἔάσωσι ταφῆσαι τοὺς Τρώας, καὶ γνόντες ὡς οὐχ οἷοί τέ εἰσιν ἀναγκάσαι Ἀλεξάνδρον ἀποτελεύσωσιν.

398. πάντες ἀκὴν ἐγένοντο] στρατηγικῶς τέως ὁ Ἀγαμέμνων 10 σιωπῇ, ἐπιτρέπων τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ πέρας, ὅπως αὐσχυνόμενοι μηδὲν ἄναδρον εἴπωσι, καὶ ἵνα καταπλαγῶσι Τρῷες τῇ τῷν συμμάχουν προβυμά.

399. ὃψὲ δὲ] ἀκέμενε γὰρ τὴν τῷν Ἀτρειδῶν γνώμην ὡς πεποι-
θὼς δὲ τῇ ἑαυτοῦ ἀριστείᾳ ἀνίσταται. 15

401. γνωτὸν] καὶ διὰ τὴν παράβασιν καὶ διὰ τὸ σπεῦδειν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν τῆς μάχης διάλυσιν.

403. ἐπίσχον] σύμφυφοι γὰρ γίνονται τῇ καταβέστει· διό φησιν “ἥτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις.”

407. ὑποκρίνονται] ἀποκρίνονται. ὅθεν καὶ ὑποκριτής ὁ πρὸς τὸν 20 χορὸν διαλεγόμενος.

408. μετὰ ὑποκρίσεως δεῖ ὑποστίζειν εἰς τὸ νεκροῖς. μεγαλο-
φυῖς δὲ οὐκ ἀποκρύπτει τὴν ἴδιαν γνώμην. ἥθικεύεται δὲ δοκῶν αὐτοῖς χαρίζεσθαι.

409. οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων] Ἀττικὴ ἡ σύνταξις. οὐ γάρ τις 25 φειδὼ γίνεται τοῖς τεθνεῶσι νέκυσι χαρίζεσθαι· τοῦτο γὰρ δηλοῦ τὸ μειλισσέμεν, ἐπεὶ γλυκεῖα ἡ χάρις. φησὶ δὲ ὅτι οὐδέν ἐστι κέρδος τοὺς τῷν πολεμίων νεκροὺς ἀτάφους εἶναι.

411. ὄρκια] ἡ τὰ νῦν καὶ περὶ τῶν νεκρῶν, ἡ τὰ πρότερον καὶ ἀπαρέβησαν, ἵνα ἐκδειματώσῃ αὐτούς. 30

416. ἀπέέιπε] ἀπεδοκίμασε καὶ ὡς ἀνωφελῆ ἀνήγγειλεν, ὅτι μὴ προσεδέξαντο τὴν πρεσβείαν οἱ Ἑλληνες.

417. τοὶ δὸς ὠπλίζοντο] οὐκ ἔδει γὰρ λόγων, ἀλλὰ τοῦ ἔργου ἀντέχεσθαι.

418. τὸ ἀμφότερον κατὰ δύο μέρη, ἦγουν οἱ μὲν εἰς τοὺς νεκροὺς, 35 οἱ δὲ εἰς τὰ ἔντα ἄγειν.

421. προσέβαλλεν] καλῶς τῷ παρατατικῷ ἔχρήσατο· κατ' ὀλίγου γὰρ φωτίζει τὴν γῆν ὁ ἥλιος σφαιροειδῆ οὖσαν.

426. δάκρυα θερμὰ χέοντες] βαρβάρων ἴδιον ὁ θρῆνος, τῶν δὲ Ἑλλήνων τὸ μεγαλόψυχον μόνον γὰρ ἀχνύμενοί φησιν (431). τὸ γὰρ μηδὲ ὅλως λυπεῖσθαι ἀπαθείας ἐστίν. 5

427. οὐδὲ εἴς κλαίειν] ἵνα μὴ καταδηλοὶ τοῖς πολεμίοις εἴεν ὡς μαλακιζόμενοι.

433. ἀμφιλύκη] παρὰ τὴν ἥλυκην, ὅ ἐστι σκιὰν Δωρικῶς. καὶ λυκόφως δὲ τὸ μεταξὺ σκότους καὶ σκιᾶς.

* τὸ πρὸς ὄρθρον βαθὺν λυκόφως, τὸ μὴ καθαρὸν φῶς, ἀλλ' ἔτι 10 σκοτῶδες.

* Πορφυρίου. οὐ γὰρ εἰ μηδέπω ἥώς, ἔτι ἦν ἡ νῦξ, ἀλλ' ἡ ἀμφιλύκη ἦν, ὁ βαθὺς ὄρθρος. ἥω δὲ λέγει νῦν τὸν ὄρθρον καὶ τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἥλιον πεφωτισμένον διάστημα· ὅτι γὰρ καὶ τοῦτο τὸ διάστημα λέγει ἥω δηλοῖ ἐπὶ τῆς νηὸς τοῦ Τηλεμάχου εἰπὼν “πανυχίη μὲν 15 ἄρ’ ἦγε καὶ ἥω πεῖρε κέλευθον” (Od. 2, 434) ἐπάγει “ἥλιος δ’ ἀνόρουσε λεπτὸν περικαλλέα λίμνην,” καὶ ἡμεῖς δὲ τὸ πρὸ ἥλιον ἐξ ἑωθινοῦ φαμὲν καὶ ἔωθεν, ὅπερ ὁ ποιητὴς “ἥώθεν δ’ ἀγορῆνδε” (Od. 1, 372) φησίν. ἔως οὖν καὶ ἥώς τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἥλιον· τὸ δὲ πρὸ τῆς ἔω λυκόφως καὶ νῦξ ἀμφιλύκη. λέγει μέντοι καὶ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς 20 ἥλιον ἄχρι μεσημβρίας διάστημα ἥω· “ἔσσεται ἡ ἥώς ἡ δείλη ἡ μέσον ἥμαρ” (Πλ. 21, 111). ὅφρα μὲν ἥώς ἦν καὶ ἀέξετο ιερὸν ἥμαρ” (Πλ. 8, 66). “εὗδον πανύχιοι καὶ ἐπ’ ἥω καὶ μέσον ἥμαρ” (Od. 7, 288). ἄλλοι δὲ γράφουσιν καὶ μέσην νύκτα. λέγει ἥω καὶ ὅλη τὴν ἡμέραν “ἥδε δὴ ἥώς εἴσι δυσώνυμος” (Od. 19, 571). 25 “ἥδε δέ μοι νῦν ἥώς ἐνδεκάτη” (Πλ. 21, 155), περὶ οὗ φησὶν “ἐνδεκα δ’ ἥματα θυμὸν ἐτέρπετο οἵσι φίλοισιν ἐλθὼν ἐκ Λήμυνοι” (ib. 45). ἥώς δὲ καὶ ἡ θεός· “Ἄς μὲν ὅτ’ Ὁρίων’ ἔλετο ροδοδάκτυλος ἥώς” (Od. 5, 121).

434. κριτὸς] εἰς αὐτὸ τοῦτο κριθεῖς τὸ τὰ περὶ τὴν πυρκαϊὰν 30 ἐκπονῆσαι.

435. τύμβον δὲ] οὐ προστέθειται θρῆνος ἐνταῦθα· τὰ γὰρ ἀνάξια

12. * Πορφυρίου] ομ.

12—29. Eadem fere supra p.

294, 9—26. Conf. etiam p. 337.

15. νηὸς] οὐδὲ 294.

19. φησὶν addidit Vill.

20. μέντοι—ἀπὸ 294] μὲν—πρὸ

24. ἄλλοι—νύκτα] ομ. 294.

25. δὴ 294] δὲ

τῆς ἡρωϊκῆς μεγαλοφύΐας παρατρέχει. καὶ οὐδεὶς αὐτῷν Χείρων ὀρᾶται τῶν ἀτάκτων καὶ θορυβωδῶν ἐκείνων Τρώων.

443. παρεκτείνων τὸ ἔργον τὴν τὸν θεῶν ἀγορὰν παρέλαβεν ἄτοπον γὰρ ἦν εἰπεῖν “ὦς οἱ μὲν πονέοντο,” εἴτ’ εὐθὺς “δύστετό τ’ ἡέλιος.”

5

445. Ποσειδάων] ἀναμρῆσαι τὸ πλάσμα τοῦ τείχους σπουδάζων ὁ ποιητής, ὃσπερ ἀπὸ μηχανῆς βοήθειαν πορίζεται εἰς τὸ μηδένα ἐπιζητεῖν ὑστερον τὰ τῶν τειχῶν ἔχη. οὐδεὶς δὲ ἥρμοττεν ἡ κατηγορία ἡ Ποσειδῶνι καὶ Ἀπόλλωνι, ἀντιτεγχίζοντων τὸν Ἐλλήνων τῷ Τρωϊκῷ τείχει. καὶ ὁ μὲν Ἀπόλλων οὐ λαλεῖ, ἵνα μὴ αὐτὸν ἐπι- 10 πλήξῃ ἡ Ἡρα, Ποσειδῶν δὲ Ἐλληνικὸς ὃν θεὸς δοκεῖ ἀπαδὼς τὸν Ἐλλήνων κατηγορεῖν.

446. ἀνακοινώσεται διὰ θυσιῶν, συνεργοὺς αὐτοὺς θέλων λαβεῖν· οἱ γὰρ θύοντες εἴσονται παρὰ θεῶν εἰ δεῖ ἔργοις ἐγχειρεῖν ἢ οὐ.

451. κλέος ἔσται] ἵσως διὰ τὴν ποίησιν αὐτοῦ· διὰ γὰρ ταύτην 15 τὸ τεῖχος ἀοιδίμον ἔσται, οὐ δομηθὲν τοῖς Ἐλλησιν, ἀλλ’ Ὁμήρῳ γενόμενον διὰ τὴν ἐπ’ αὐτῷ μάχην. διὰ δὲ τοῦ ὅσου τ’ ἐπικίδναται: ἡώς ὑπερβολικῶς καὶ τὴν ἀοιδήτον δηλοῖ.

466. βουφόνεον] βουφόνειν ἔστιν οὐ τὸ θύειν θεοῖς (ἄτοπον γὰρ ἐπὶ θυσίας φόνου λέγειν), ἀλλὰ τὸ φονεύειν βοῦς εἰς δείπνου κατα- 20 σκευήν.

467. ἐπιτηδείως ἐδήλωσεν ὅθεν αὐτοῖς ἡ χορηγία ἦν.

475. ἀνδραπόδεσσι] οὐ περισπουδαστος γὰρ ἡ τὸν ἀνδραπόδων κτῆσις ἐκεῖσε οὖσιν ἦν πρὸς φυλακήν.

479. σμερδαλέα κτυπέων] προκινεῖ καὶ ἀγωνιῶν ποιεῖ τὸν ἀκροα- 25 τὴν ἐπὶ τοῖς ἐσομένοις ὁ ποιητής.

480. χέον] καλῶς τὸ χέον, ἐπεὶ μὴ προσίεται τὴν σπουδὴν ὁ Ζεὺς, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ μονομαχίου Ἀλεξάνδρου (Il. 3, 296).

481. τὸ δεύτερον πρίν ἀντὶ τοῦ πρὶν ἦ, τὸ δὲ πρώτον ἀντὶ τοῦ πρότερον.

30

482. κοίμησαν] ἀνεκλίθησαν, ὡς τὸ “Εὔρυνόμη δ’ ἄρ’ ἐπὶ χλαι- ναν βάλε κοιμηθέντι (Od. 20, 4).”

ὑπνου δῶρον] αὐτὸ τὸ κοίμημα, ὅπερ ἡμῖν ὁ σωματοειδῆς ὑπνος δωρεῖται.

3. Hoc scholion in B ad v. 456.

ΕΙΣ ΤΗΝ Θ.

ταύτην τὴν ῥαιφδίσκην κόλον μάχην καλοῦσι· συντέμει πάρ τὴν διήγησιν, συναχθόμενος τοῖς Ἀχαιοῖς.

1. * Πορφυρίου ποσαχῶς μὲν τῷ τῆς ἡρᾶς ὄνόματι κέρχηται "Ομηρος εἴρηται, καὶ ὅτι οὐχ ἀπλῶς οἶδε τὰ στοιχεῖα, ὡς οἱ πολλοὶ, ὁ ἀπροστάτευτα καὶ ἀνεύ οἰκείου θεοῦ ἀλλ᾽ ὥσπερ οἱ θεολόγοι ἴσασι μὲν καὶ ποταμὸν καὶ τὸ ῥέον ὑδωρ καὶ θεὸν πάλιν τὸν τοῦ ῥείθρου προστάτην, φῦ δὲ καὶ εὔχοντας καὶ θύσισιν, οὐ τῷ ὑδατι δήκου, ἀλλὰ τῷ προεστηκότι δαίμονι τοῦ ποταμοῦ, οὕτως καὶ "Ομηρος, ὃσου γε οὐδὲ τὸ μεθημερινὸν φῶς τῆς ἡμέρας εἴσασεν ἀπροστάτευτον, ἀλλὰ ΙΩ καὶ τοῦ μεθημερινοῦ φωτὸς εἰσήγαγε τὴν ἥω, ὥσπερ καὶ τοῦ νυκτερινοῦ σκότους τὴν νύκτα τὴν δὲ δήη καὶ ὁ Ζεὺς ἀξέται μὴ ἀποβύμια ἔρδοι (Il. 14, 261). καὶ ποσαχῶς μὲν ἡρᾶς παρ' αὐτῷ λέγεται εἴρηται· ὅτι δὲ ἡ κροκόπεπλος καὶ ἡ ρόδοδάκτυλος ἐπὶ τῆς δαίμονος λέγεται δῆλον· ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπίβετα ἐκ τοῦ περὶ τὸ ὄρόμενον τῆς ΙΩ ἡμέρας καταστήματος εἴληπται, ἔξηγεῖται τὸ ἐκ τοίας μὲν καταλήψεως ἡ κροκόπεπλος, ἐκ ποίας δὲ ἡ ρόδοδάκτυλος. φημὶ τοίνυν ὡς διὰ μὲν τῆς τοῦ κρόκου χρόας δηλοῖ ὀλίγον τῆς ἡμέρας φῶς πολλῷ τῷ τῆς νυκτὸς μέλανι κιρνώμενον· ὅταν δὲ λέγῃ "ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος ἡρῶς," διὰ τῆς τοῦ ρόδου χροιᾶς δηλοῦν αὐτὸν ως ὀλίγον τὸ τῆς νυκτὸς μέλαν πολλῷ τῷ τῆς ἡμέρας φωτὶ χρώμενον. καὶ ὅτι τοῦτο νοεῖ δῆλον ἔστω ἐκεῖθεν· μηηθεὶς πάρ τοι ἔωσφόρου, ὡς νυκτὸς ἔτ' οὖσης ἀνατέλλει, ἐπάγει αὐτῷ τὴν κροκόπεπλον ἡρᾶ "ἡμος ἔωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν, ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἀλλα κιδνατο ἡρῶς" (Il. 23, 226). γεννήσας δὲ ἐκ τῆς κροκοπέπλου τὸν ὄρθρον, ἐπάγει τὴν ρόδοδάκτυλον "ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ρόδοδάκτυλος ἡρῶς" (Il. 1, 477). ἐν δὲ τῷ "ἡρᾶς μὲν κροκόπεπλος ἐκιδνατο πᾶσαν ἐπ' αἰαν," τοῦ κιδνασθαις δηλοῦντος τὸ σκορπίζεσθαι, ὡς ἐν τῷ "σκιδναται κατὰ στρατόν," δύο ταῦτα τηρήσεως ἄξια ὑπεδείκνυεν, ἐν μὲν ὅτι ἐκιδνατο ἐφη πᾶσαν ἐπ' αἰαν, ὥπερ παρά· τασιν ἔχει, οὐ συντέλειαν, οἷον τὸ ἐσκεδάσθη. ἐπεὶ δὲ σφαιροειδοῦς ὄντος τοῦ κόσμου καὶ τῆς γῆς οὐχ ἄμα παρὰ πᾶσι κατὰ τὸ αὐτὸ ὁ

2. * κόλον μάχην] κολοφομάχην.
Idem vitium in scholio 13, 745.
15, 479.

4. * Πορφυρίου] om.
14. εἴρηται] Supra p. 294 et 335.
16. καταλήψεως] καταλήψη,

ηλιος ἀνατέλλει οὐδὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἡ ἡμέρα ἀνίσταται, εἰκότως ἐκίδνατο ἔφη, τὴν ἐν παρατάσει ἄλλοτε πρὸς ἄλλους ἐπιβολὴν παριστὰς τῆς ἡμέρας καὶ πορείαν. ἔτερον δὲ πάλιν ἐσημειούμην, ὅτι σὺν τῷ ἀποτελέσματι καὶ τὸν κύριον τοῦ ἀποτελουμένου εἶναι βούλεται· ἡ μὲν γὰρ θεὸς κροκόπεπλος ὡς ἀν οὐσίᾳ ἔπους τε καὶ 5 ἔμφυχος καὶ ἐνσώματος, τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς φῶς σκεδάννυται περὶ τὴν γῆν. ὁ δὲ λαβὼν τὴν σωματοειδῆ θεὸν ἐν τῷ κροκόπεπλος συήργησεν αὐτὴν τῷ σκεδανυμένῳ ἀπ' αὐτῆς φωτὶ, εἰπὼν αὐτὴν, ἀλλ' οὐχὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς φῶς σκεδάννυσθαι· “ἡὸς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴλαν.” οὐ γὰρ δήποτε ἡ σωματοειδῆς ἐπεκόρευτο, ἀλλὰ 10 τὸ ἀπ' αὐτῆς ἡμεριὸν φῶς. ἀλλ' οὔδεν, ὅπου τὸ ἀποτέλεσμα, ἐκεῖ καὶ τὸ ἀποτελούμενον. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὔδε τὸ ποιοῦν καὶ τὸ ἀποτελούμενον, λάμβανε πρῶτον ἐπὶ τῆς νυκτὸς, τὸ μὲν ἀποτέλεσμα “νῦξ δὲ ἡδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι” (Πλ. 7, 282), “αἱ δέ τοι νύκτες ἀθέσφατοι” (Od. 15, 391), “ἐκ νυκτὸς δὲ ἄνεμοι 15 χαλεποί” (Od. 12, 286), τὴν δὲ δεσπότιν “εἰ μὴ νῦξ δμήτειρα τε θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν” (Πλ. 14, 259) “τὴν ἱκόμην φεύγον” (ib.) καὶ “ἄζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι” (ib.). οὕτω καὶ “Ηβῃ ἀποτέλεσμα καὶ θεὸς ταύτης προστάτις· “οἱ νῦν ἀγάσαντο παρ' ἄλλήλοισι μένοντες ἡβῆς ταρφθῆναι καὶ γήρασος οὐδὲν ἱκέσθαι” 20 (Od. 23, 211), τῆς νεότητος καὶ ἀκμῆς τῆς ἐν νεότητι σφριγώσης· “ἄφρ' ἡβῃ τε πεποίθεια χεροί τ' ἐμῆσιν” (Od. 8, 181). “οὐδέ τι τί ἡβῆς δεύεται” (ib. 136). ἐπὶ γὰρ πάντων τὰ ἀποτελέσματα λέγεται. ἐπὶ δὲ τῆς θεοῦ “μετὰ δέ σφις πότυα “Ηβῃ νέκταρ ἐφυχόεις” (Πλ. 4, 2). “τὸν δὲ “Ηβῃ λοῦσεν” (Πλ. 5, 905). ἐν γὰρ 25 τοῖς ἀγηράτοις καὶ ἀεὶ ἡβῶσιν οἰνοχόου τὴν “Ηβην καὶ ὑπηρέτιν ἐποίησεν. ἐκ τούτων λύσεις πῶς ἀγάστονύ τε λέγει τὴν Ἀμφιτρίτην, ὅταν εἴπῃ “καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἔνεστι κῆτος, ἢ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη” (Od. 12, 96), καὶ πάλιν κλυτόν ἐν οἷς φησὶν “ἢ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπιστεύῃ μέγα δαίμων ἐξ ἀλὸς οἵα τε πολλὰ 30 τρέφει” (Od. 5, 421). κλυτός μὲν γὰρ ἡ θεὸς, ἡ μεγάλη δαίμων, ἀγάστονος δὲ ἡ θάλασσα. οὕτως καὶ γῆ μὲν τὸ στοιχεῖον “ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ” (Πλ. 11, 425) καὶ “κάππεσεν ἐν γαῖῃ” ἡ δὲ θεός “ἴστω νῦν τοῦτο Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν” (Πλ. 15, 36) καὶ

14. αἱ δέ ται] Legitur αἴδε δέ

16. δμήτειρα] δημήτερα (sic)

“Γῆ τε καὶ Ἡλιος καὶ Ἔρινύες” (Il. 19, 259). οὗτω καὶ Στυγὸς ὑδωρ λέγει τῆς δαίμονος τὸ Στύγιον ἀπ’ αὐτῆς καλούμενον “καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὑδωρ” (Il. 15, 37), ὕσπερ καὶ ποταμὸν λέγεις δαίμονα Ἀλφείον καὶ Ἀξίον καὶ Σπερχείον, ὃν εἶναι καὶ γένος, καὶ Ξάνθον διηγέντα. καὶ ὅταν μὴ εἴπῃ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, τὸν εὐχόμενον 5 ποιεῖ λέγοντα “κλῦθι, ἄναξ, ὅτις ἐστί” (Od. 5, 445)* εὑχεται δὲ τῷ ποταμῷ, ως ἀν ἑκάστου ἔχοντος δαίμονα. ὁ δὲ καὶ ἐν ταῖς κρήναις οἴδε θεὰς, ἀς νύμφας καλεῖ· “νύμφας κρηναῖς κοῦραι Διός” (Od. 17, 240), καὶ ἄλλαι “νύμφας ὀρεστιάδες κοῦραι Διός” (Il. 6, 420). οὗτω πεπληρώσθαι θείων δυνάμεων “Ομηρος ἥγειτο ιο
ἀπαντα.

*κροκόπεπλος δὲ ἡ Ἡώς λέγεται ὅταν πολὺ σκότους ἔχῃ, ὀλίγον δὲ φωτός. τὸ δὲ ρόδοδάκτυλος ἐναυτίον. ποιητικὴ δέ ἐστιν ἡ περίφρασις, ως εἰ εἴπειν ἡμέρα μὲν γέγονεν. τὸ δὲ ἐκίδνατο ἐν παρατάσει· σφαιροειδῆς γάρ οὖσα ἡ γῆ οὐ πᾶσα ὑφ' ἐν φωτίζεται. 15

2. Ζεὺς δὲ] εἰκότως νῦν ἄρχεται συμμαχεῖν Τρωσὶν ὁ Ζεὺς, ὅπότε τῆς παραβάσεως δίκην ἀπέτισαν Διομῆδει καὶ Πάνδαρος ἀνηρέθη καὶ Τρῶες ὡμολόγησαν τὴν παράβασιν δι’ ὃν πέμπισσιν Ἰδαῖον ἀπολογούμενοι τοῖς Ἑλλησιν. αὗτει δὲ τὰ Ἑλλήνων ἡ ποιητὴς, εἰ γε καὶ ἐκκλησίας ἐδέησε τῷ Διὶ. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ κεραυ- 20 νῶν δεῖται πρὸς τὴν ἡτταν αὐτῶν. καὶ ἐν ἄλλοις μὲν ποιεῖ ἐκκλησιάζοντας τοὺς θεοὺς, ἀλλ’ ἀπλούστερον, ἐνταῦθα δὲ καὶ Ζεὺς συνάγεις καὶ πρωτολογεῖ, τόπος τε ἀποδείκνυται τῇ ἀγορᾷ, ως δὴ καὶ περὶ μεγάλων καὶ ἀναγκαίων. δηλοὶ δὲ καὶ ἡ ἔωθεν ἀγορὰ τὸ πανύχιον αὐτὸν περὶ αὐτῆς ἐσκέφθαι· ἄλλως τε καὶ προεῖπε “πανύ- 25 χιος δέ σφιν κακὰ μῆδετο” (Il. 7, 478). μέγα οὖν εἰς ἐν τοιούτῳ καιρῷ καν ἀντέσχον οἱ Ἑλληνες.

*Πορφυρίου. ἀγορὴ καὶ ὁ τόπος ἔνθα ἀγορεύονται, ως τὸ “Ἴζου δ’ εἰν ἀγορῇ τετιηότες” (Π. 9, 13). ἀγορὴ καὶ ἡ δημητηρία καὶ ὁ λόγος, ως τὸ “ἀγορῇ δέ ἐ παῖροι Ἀχαιῶν νίκων” (Π. 15, 283). 30 καὶ ἡ ἐκκλησία, ως τὸ “τῇ δεκάτῃ δ’ ἀγορήνδε καλέσσατο” (Π. 1, 54). νῦν δὲ θεῶν ἀγορὴ, τῶν θεῶν ἀγυρις, ἡ συναγωγὴ καὶ τὸ ἄθροισμα, ως ἐν τῷ “κινήθη δ’ ἀγορὴ ως κύματα μακρὰ θαλάσσης” (Π. 2, 144). τὸ δὲ ἄθροισμα ἐνίστε ἀγῶνα καλεῖ, ως τὸ, “νεῶν ἐν

6. ὅτις] δοτ^τ

27. * οἱ Ἑλληνες] οἱ οιμ.

28. * Πορφυρίου] οιμ.

ἀγῶνι” (Il. 15, 428), τῇ ἀθροίσει. πεποίηται δὲ οὐ παρὰ τὸ ἀγορεύειν ἡ τὸ ἀθροισμα δηλοῦσα ἀγορὰ, παρὰ δὲ τὸ ἀγείρεσθαι “λαὸν ἀγείροντες” (Il. 11, 770) καὶ “οἱ μὲν ἐκῆρυσσον, τοὶ δ' ἡγείροντα μάλ' ὥκα” (Il. 2, 52). καὶ ἀθραιζόμενοι μὲν ἦγερθεν, ὅμοι δὲ γενόμενοι “διμηγερέες τε γένοντο” (Il. 1, 57). ἀλλὰ τὸ μὲν ἦγερέ- 5 θοντο δηλοῖ τὸ καθ' ἓνα συνιόντες, τὸ δὲ διμηγερέες μετὰ τὸ ἀθροισθῆναι τοὺς καθ' ἓνα ὁμοῦ πάντας γενέσθαις ὅτε οὖν ὁμοῦ συνηθροισμένοι ἔγενοντο οἱ καθ' ἓνα ἀθροισθέντες “τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πᾶδας ὥκὺς Ἀχιλλεύς” (ib. 58). οὐκ ἀπιθάνως δὲ οἱ τερπικέραυνοι οὐ τὸν τερπόμενον τῷ κεραυνῷ ἀποδιδόντες, ἀλλὰ κατὰ 10 μετάθεσιν τοῦ ἢ τὸν τρεπικέραυνον, τὸν τρέποντα τοὺς ἐναντίους τῷ κεραυνῷ, ὡς δρατὰ σώματα ἔφη (Il. 23, 169) τὰ δαρτὰ καὶ τὴν καρδίαν κραδίην. τὸ μέντοι ἀγορεύειν σημαίνει τὸ δημηγορεῖν, ὡς τὸ “τοῖσι δ' ἐπειδὴ ἥρως Αἰγύπτιος ἥρχ' ἀγορεύειν” (Od. 2, 15), καὶ τὸ διαιλέγεσθαι, ὡς τὸ “ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον” 15 (Il. 5, 274). ἀγείρειν καὶ ἤγειρα ἐπὶ τε τοῦ ἀθροίζειν, ὡς “λαὸν ἤγειρα” (Od. 2, 41), καὶ ἐπὶ τοῦ παροῦνται, ὡς “Τρωσὶ θυμὸν ἤγειραι” (Il. 5, 510). καὶ τὸ κατ' ἔλλειψιν “ἥδη γάρ οἱ ἔφῆκα βέλος, ἤγειρα δὲ μᾶλλον” (Il. 5, 188 et 208) ἀντὶ τοῦ παρώντα.

τερπικέραυνος] ὁ τοῖς κεραυνοῖς τρέπων τοὺς ἐναντίους. 20

3. *φυσικῆς ἔξαπτεται θεωρίας καὶ ὅταν ὁ Ζεὺς εἰς τὸ αὐτὸ συναθροίσθαις ἀπαντας τοὺς θεοὺς ἄρχηται τῶν μεγάλων ἀπειλῶν, καθήμενος ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι, πρῶτος ἔστηκεν αὐτὸς, ἐπειδὴ τὴν ἀνωτάτω τάξιν, ὥσπερ ἐδηλοῦμεν, ἡ αἰθεριώδης ἐπέχει φύσις. σειρὰν δ' ἀπήρτησεν ἀπὸ τοῦ αἰθέρος χρυσῆν· οἱ γὰρ 25 δεινοὶ τῶν φιλοσόφων περὶ ταῦτα ἀνάμματα πυρὸς εἶναι τὰς τῶν ἀστέρων περιόδους νομίζουσι. τὸ δὲ σφαιρικὸν ἡμέρην τοῦ κόσμου σχῆμα δι' ἐνὸς ἐμέτρησε στίχου, εἰπὼν “τόσσον ἔκερθ’ Ἀΐδεως ὅσον οὐρανός ἐστ’ ἀπὸ γαίης.” ἔστια δέ τις οὖσα καὶ κέντρου δύναμιν ἐπέχουσα καθίδρυται βεβαίως ἡ γῆ πᾶσα, κύκλῳ δ' ὑπὲρ αὐτὴν ὁ 30 οὐρανὸς ἀπαύστοις περιφοραῖς εἰλούμενος ἀπ' ἀνατολῆς εἰς δύσιν τὸν ἀεὶ δρόμον ἐλαύνει. συγκαθέλκεται δὲ ἡ τῶν ἀπλανῶν σφαιρα.

21. φυσικῆς —] Sunt haec ex Heraclito excerpta c. 36.

ἔξαπτεται] *ἀπτεται

24. ἀνωτάτω] ἀνωτά

32. συγκαθέλκεται — ἀπὸ γαίης]

Hanc partem scholii omisit Vill.,
quia in B aegre legi potest. Omnia
clara et integra in codicibus Scō-
rialensi et Harleiano.

πᾶσαι γε μὴν αἱ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος ἀνωτάτῳ κυκλοφορούμεναι πρὸς τὸ κέντρον εὐθεῖαι κατ' ἀναγωγάς εἰσιν ἀλλήλαις ἵσαι. διὰ τοῦτο γεωμετρικῇ θεωρίᾳ τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διεμέτρησεν εἰπὼν “τόσον ἔνερθ' Ἀΐδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.”

4. ἡ ὑπό πρὸς τὸ ἥκουν· διὸ οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν, 5 ἀλλὰ πρὸς τὸ πειθαρχικὸν χρὴ νοεῖν· ὑπακούειν γάρ ἐστι τὸ τὰ λεγόμενα πράσσειν ἀκούοντας, ἐκόντας ἡ ἄκοντας.

5. πάντες] κοινοποιεῖται τὸ βούλευμα, ἵνα μὴ λυπήσῃ τοὺς Ἀχαιῶν. τὸ δὲ θέαιναι δι’ Ἡραν καὶ Ἀθηνᾶν.

*Πορφυρίου. ἐν τῇ Διὸς δημηγορίᾳ τῇ οὐτως ἔχούσῃ “κέκλυτέ 10 μεν πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι,” ὅτι μὲν ἄξιον διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν ἀρετὴν ἐκκλησίας δεῆσαι ὑπελήφθη τῷ Διὶ, ἐν δὲ τοῖς ἔξης καὶ ὅμιλοις καὶ κεραυνῷ, ἵνα ἡττηθῶσι, καλῶς εἴρηται καὶ ἐν ἄλλοις, καὶ ὅτι βούλεται μὲν εἰργειν τῆς συμμαχίας τὴν Ἡραν καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, ἃς οὖθε μάλιστα τῇ γνώμῃ αὐτοῦ ἐναντιωθησομένας, 15 κοινὸν δὲ ποιεῖται περὶ πάντων τῶν θεῶν τὸν λόγον καὶ τὸν Τρωσὸν ἐπαμυνόντων, ἵνα μὴ ταύταις ἀντιπράττειν μόναις δοκεῖ· διὸ καὶ μάλιστα ἀποτείνεται τὸν λόγον πρὸς τὰς θηλείας “κέκλυτέ μεν πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι,” καὶ ἀπὸ τῶν θηλειῶν ἄρχεται “μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην.” καὶ μὴν κάκεινο λύεται 20 καλῶς. πῶς γὰρ ὑπεσχημένος ὁ Ζεὺς τοῖς Τρωσὶν ἐπικουρίαν οὐκ εὐθὺς ἐποίησε νικῶντας αὐτοὺς κατὰ τὴν πρώτην τῆς Ἰλιάδος ἀρχὴν, ἀλλὰ νῦν μετὰ ἡτταν καὶ τοσοῦτον τῶν Τρώων φόνου; ἔδει γὰρ αὐτοὺς πρότερον, φασὶν, ἀντὶ τῆς τῶν ὄρκων παραβάσεως δοῦναι δίκην. ἂν γὰρ ὁ ποιητὴς ἐφρόνει, ταῦτα ποιεῖ τινὰ λέγοντα· λέγει γὰρ ὁ 25 Ἀγαμέμνων “Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, αὐτὸς ἐπισείησιν ἐρεμηνὴν αὐγίδα πᾶσιν τῆσδ’ ἀπάτης κοτέν” (Πλ. 4, 166). ἅμα δὲ καὶ ἡθέλησεν ἀλκιμιστέους “Ελληνας ἐπιδεῖξας, τότε τοῖς Τρωσὶ τὴν παρὰ τοῦ Διὸς βοήθειαν ἐπαγαγεῖν.. καὶ τὸ ὅμοειδὲς δὲ ἐφυλάξατο· ἦν γὰρ ὅμοειδὲς Τρωσὶ μάχῃ παραγαγεῖν τοὺς 30 “Ελληνας ἡττωμένους” ποικίλλειν γὰρ θέλει. ὅθεν ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ μάχῃ ἀμφοτέροις βοηθοῦντας ἐποίησε τοὺς θεοὺς, ἐν αὐτῇ δὲ μόνον τὸν Δία τοῖς βαρβάροις. εἶτα πάλιν ἐρεῖ “ἀμφοτέροισι δ’

1. ἀνωτάτῳ κυκλοφορούμεναι] ἀνω καὶ κάτω κύκλου φορούμεναι Mehle-

2. εὐθεῖαι Μέhlerus] εὐθεῖαι καὶ
10. * Πορφυρίου] om.

ἀρήγειθ' ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστου” (Π. 20, 25). οὗτως ἐθηρᾶτο τὸ ποικίλον. ταῦτα μὲν οὖν εἴρηται. τί δὲ δηλοῦν ἐθέλει “ἀλλ' ἂμα πάντες αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτῆσιν τὰδε ἔργα,” οὐ πάντως παρέστησεν· ποῖα γὰρ ἔργα τελευτῆσιν οὐ παρέστησεν ὁ Ζεὺς, ἀλλ' ἐν ἀσαφεῖ εἴσεσεν λέγει δὲ ἀνὴρ ἔργα σύνεσθαι μόνος βούλομαι, 5 πρὸς δὲ καὶ παρακελεύεται μηδένα ἀπιτερᾶξαι τῶν θεῶν. ἔργάστασθαι δὲ ἡβούλετο εἰς τέλος “ώς Ἀχιλῆα τιμῆσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ τηνὸν Ἀχαιῶν” (Π. 2, 3). ἔφη γὰρ “οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδὲ ἀπατηλὸν οὐδὲ ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῆ κατανεύσω” (Π. 1, 526). ταῦτα οὖν ἔφη, ὅφρα τάχιστα τελευτῆσιν τὰδε ἔργα, εἰς 10 τέλος ἀγάγω. καὶ ἡ παροιμία “μήπω μέγ' εἴπης, πρὶν τελευτῆσαντ' ἔδης,” ἥγουν μὴ θαυμάσῃς τὸν μέγα ἐπαγγελλόμενον. ἀσαφῆ δὲ ἔάσσας ὅσα ἔξεπιτήδες ἔφη τάχιστα ἐκτελέσειν, ὡς σαφῶς εἰπὼν ἔπαγε “δὲ δὲ ἀνὴρ ἔργων ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω” καὶ τὰ ἔξης. οὐκ ἔστι περισσὸν τὸ δὲ δὲ ἀνὴρ ἔργω, οὐδὲ ἐπτεῦθεν ἀρχεται τοῦ 15 λόγου, ἀλλ' ἐκ τοῦ “αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτῆσιν τὰδε ἔργα.” φὶ ἀκόλουθον ὡς δηλώσαντος τὸ βούλημα τὸ “δὲ δὲ ἀνὴρ ἔργων ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω.” λέγουσι δὲ κανὸν τούτῳ περιττεύειν τὸ ἐθέλοντα ἔδει γὰρ “δὲ δὲ ἀνὴρ μήσω ἐλθόντα Τρώεσσιν ἀρηγέμεν.” οὐκ ἔστι δὲ περισσὸν, ἀλλ' ἔστιν ἡ διάνοια, δὲ δὲ ἀνὴρ νοήσω ἡ 20 Τρώεσσι θέλοντα ἀρηγέμεν, ἡ Δαναοῖσιν ἐλθόντα.

7. θεὸς] τὸ θεός κοινὸν, φὶ ἀντὶ ἀρθρου παραπέλεκται τὸ θήλεια καὶ ἄρσην.

ἀπὸ τῶν θηλειῶν ἀρχεται, ὑπονοῶν αὐτῶν τὸ θορυβῶδες καὶ ἀτακτον· ἥττον γὰρ οἱ ἄρρενες ἡ αἱ θήλειαι ταρσοχώδεις εἰσί. ταῦτα 25 δὲ δι' Ἡραν καὶ Ἀθηνᾶν φησίν.

8. διακέρσαι] διακόψαι· οὐδεν καὶ κέρμα τὸ εἰς μικρὰ διακεκομένον. ἐμὸν δὲ ἔπος τὴν ἐμήν φησιν ἐπαγγελίαν ἦν ὑπεσχόμων Θέτιδι. πρόδυμος δέ ἔστι, δεικνὺς οἶνος δεῖ περὶ τὰς ὑποσχέσεις εἶναι.

30

9. τάχιστα] σπεῦδει γὰρ ἔξεπιγαγεῖν Πάτροκλον καὶ τιμῆσαι Ἀχιλλέα. ποῖα δὲ ἔργα φησί; τὸ τιμῆσαι μὲν αὐτὸν, πολλοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων ἀπολέσαι. πιθανῶς δὲ οὐκ ἐπεξηγεῖται αὐτά.

10. τὸ ἔξης οὗτως· δὲ δὲ ἀνὴρ ἔργων τῶν θεῶν χωρὶς ἐμοῦ καὶ δίχα

11. παροιμία] Apud Sophoclem
fr. 583 b.

22. * παραπέλεκται] παρέπλεκται

τῆς ἐμῆς ἐπιτροπῆς ἐλθόντα εἰς τὴν μάχην καὶ θέλοντα τοῖς Τρωσὶν
ἢ τοῖς Ἑλλησις βοηθῆσαι. τὸ γὰρ κοινὸν οὐ λυκεῖ τινά.

12. ἀμεινον ὑποστίζειν εἰς τὸ πληγεῖς, καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ
κεραυνοθείς. διδάσκει δὲ ὡς οἱ παραβαίνοντες τὰ τῶν ἀρχόντων
θεσπίσματα κολαστέοι εἰσίν. 5

13. ἐς Τάρταρον] ἐναντίος Ὁλύμπῳ ὁ Τάρταρος· ὁ μὲν γὰρ οὔποτ'
ἀνέμοισι τινάσσεται οὐδέ ποτ' ὅμβρῳ (Od. 6, 43), οὗτος δὲ τετάρα-
κται καὶ ψυχρὸς εἶναι δοκεῖ· οὐδεν καὶ τὸ σφόδρα ρίγοῦν ταρταρίζειν
φασί. καὶ ὁ μὲν ὅλος καταλάμπεται, ὁ δὲ ἥπερειδής ἔστιν.

14. βέρεθρον] οἱ Ἀττικοὶ βάραθρον αὐτό φασιν. πῶς δὲ δύναται 10
τις ἐκεῖσε κατελθεῖν; φαμὲν δὲ ὅτι οἱ ἀπειλοῦντες τὰ ἀδύνατα
σχεδὸν ἀπειλοῦσι πρὸς κατάπληξιν.

15. ἔνθα σιδήρειαι τε πύλαι] κολαστήριον γάρ ἔστι φυλάσσον
τοὺς δεσμάτας· καὶ “πυλάρταο κρατεροῦ” (Il. 13, 415). φοβερὰν
δὲ δείκνυσι τὴν ἄνοδον διὰ τούτου. 15

16. τὰ οὐράνια, ὡς φησι, τρία διαστήματα ἔχει, ἀέρα μέχρι
νεφελῶν, εἴται αἰθέρα μέχρι τῶν φαινομένων καὶ τῆς Διὸς ἀρχῆς·
οὗτῳ καὶ ἀπὸ τῆς γῆς εἰς Ἄιδου, ἀπὸ δὲ Ἄιδου εἰς τὸν Τάρταρον.
δῆλον δὲ ὡς τὸ μέσον κέντρον ἔστιν ἡ γῆ. ἔδει δὲ εἰπεῖν, τόσσον
ἔνερθε γῆς ὅσον ἀπ' αὐτῆς εἰς οὐρανόν. τάχα οὖν τὸ Ἄιδεων ἀπὸ τῆς 20
ἀρχῆς τοῦ Ἄιδου φησίν.

18. πειρήσασθε] τῷ ἀποτόμῳς ἀπειλοῦντι καὶ τὴν ρώμην οὐκ
ἄποκον ἐνδείκνυσθαι.

εἰ βούλεσθε, φησὶ, τὴν διαφορὰν γνῶναι, πειράθητε. μεγάλα δὲ
ὅντα τὰ προστάγματα μείζοιν ὑπερβολαῖς ἐπιστώσατο. τοῦτον δὲ 25
καὶ τὸν ἔξης συνάπτει Νικάνωρ· εἰς δὲ τὸ κρεμάσαντες τελείαν
τίθησιν.

22. πάντες] ταῦτά φησι δεικνὺς ὡς οὐ καθ' ἕνα, συλλήθδην δὲ
πάντων κρείττων ἔστιν.

Ζῆν' ὑπατον μῆστωρ] δείκνυσιν οἵ δεῖ κοσμεῖσθαι τὸν ἀρχοντα, 30
ρώμη καὶ συνέσει.

24. αὐτῇ κεν γαίῃ] λείπει ἡ σύν, ὡς τὸ “αὐτῆσι ρίζησι” (Il. 9,
542). πιθανῶς δὲ οὐ μόνοις εἴπειν ἀνασπάσειν θεοὺς, ἀλλὰ καὶ τὸν
περιέχοντα αὐτοὺς τόπον τὸν Ὁλυμπον.

17. φαινομένων] φεύγομένων

25. περὶ δίον Οὐλύμπιον] ἵνα αὐτὸν δεσμεύσας καὶ τὰ λοιπὰ ἐπάρῃ, συνερριζωμένης αὐτῷ μὲν τῆς γῆς, τῇ δὲ γῇ τῆς θαλάττης.

27. περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμι ἀνθρόστων] ἔδει μὲν τὸ ἀσθενέστερον προτάξαι· ἀλλ' η τὸ μέτρον αἵτιον ἐγένετο, η τοὺς θεοὺς εύτελήσων τοῦτό φησιν. 5

30. Ἀθήνη] τιθανώς οὐχ η "Ηρα λέγει· ἑξεκαύθη γὰρ ἀν μεγάλη ἔρις, εἰσθνίας ἀεὶ πρὸς τὸν Δία ἀντιλέγειν. Ἀθηνᾶ δὲ μετ' αἰδοῦς τῷ πατρὶ διαλέγεται μετριώτερον, οὐχ ώς η "Ηρα φθεγγομένη. ἄλλως τε καὶ τοῖς προοιμίοις αὐτὸν ἔξαιρει, καὶ τὰ μὲν κελευσθέντα φησὶν ἀποσληροῦν, ὑποθήκης δὲ ἀξιοῖ μὴ φθονῆσαι, καὶ ταῦτα οὐχ ἵνα το αὐτῷ ἐμπιθίσῃ, ἀλλ' ἵνα μὴ πάντες ἀπόλωνται.

31. μετρίοις χρῆται λόγοις· πατέρα γὰρ αὐτὸν ἐν προοιμίοις ἀποκαλεῖ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν μέγιστον, καὶ τῇ ὑπεροχῇ ην ἔχειν βούλεται μαρτυρεῖ συντόμως αὐτή.

33. ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν] ὁ μὲν οὐκ ἐγύμνωσεν ἑαυτοῦ τὴν γνόμην 15 ὅτι τοῖς Τρωσὶν ἐπικουρεῖν θέλει, ἀλλ' ἀμφοτέροις βοηθεῖν ἐκέλευσε κωλύειν· η δὲ ἐνεῖστα ἥλεγχειν αὐτοῦ τὴν προσίρεσιν.

34. κακὸν οἶτον] διὰ τὸ εἶναι κακὸν ἄχθεται, οὐχ ὅτι μόνον ἀπολοῦνται· δὲ καὶ οἴκτον κινεῖ.

36. βουλὴν δέ] τὸ μὲν ἐπαμῦναι ἔργῳ ἐναπτίσιν ἔχει τοῦ Διός· 20 τὸ δὲ λόγῳ πρὸς τὸ μὴ πάντας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ δεηθῆναι Ἀχιλλέως καὶ αὐτὸς θέλει.

39. Τριτογένεια] Μῆτιν τὴν Ὄικεανοῦ, ὡς φασιν, εἰς πολλὰ τὴν μορφὴν ἀμείβουσαν βουλόμενος ὁ Ζεὺς παρ' ἑαυτῷ ἔχειν, κατέπιεν ἔγκυον οὖσαν ὑπὸ Βρόντου τοῦ Κύκλωπος· τελεσφορηθείσης δὲ τῆς 25 παιδὸς, ὁ Ζεὺς διὰ τῆς κεφαλῆς τεκὸν διδώσι τῷ Τρίτονι τῷ ποταμῷ τρέφειν. ὅθεν Τριτογένεια ἐκλήθη ώς ἐκ τριῶν συναιζηθεῖσα, Βρόντου Διὸς Τρίτωνος. Δημόκριτος δὲ ἐτυμολογῶν τὸ οὔνομα φησὶν ὅτι φρόνησίς ἐστιν ἀφ' οὗ τρία συμβαίνει ἀπογεννᾶσθαι ἀγαθὰ, εὑλογίζεοθαι, λέγειν καλῶς, πράττειν δὲ δεῖ. η ὅτι τρίτη φθίνοντος 30 ἐτέχθη· καὶ παροιμία "παῖς μοι τριτογενῆς εἴη, μὴ τριτογένεια." ἀρρενοῦδεις γὰρ αἱ τοιαῦται γυναικεῖς.

40. πρόφρονι] ἀντὶ τοῦ ὑπέρφρονι, ως "πρὸ παιδῶν καὶ πρὸ γυναικῶν" (57), ὁ λόγος οὖν οὗτος· οὐ βούλομαι σοι τυραννικὴν

16. ἐκέλευσε κωλύειν] * ἐκώλυσεν

30. * τρίτη] ομ.

17. * ἐνεῖστα] ἐνεῖστα

31. * μὴ] η

ἀπήνειαν, ἀλλὰ βασιλικὴν ἐνδείκνυσθαι προσήνειαν. δείκνυσι δὲ ὅσον δύνανται λόγοι εὐμενεῖς καίτοι παιδὸς πρὸς πατέρα.

41. ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο] αἰκεῖον τῷ ἀπειλοῦντι τὸ αὐτουργεῖν.

43. χρυσὸν] τὴν αἰγιδὰ φησὶν, ως καὶ ἀλλαχοῦ “περὶ δ' αἰγιδὶ πάστα κάλυψε χρυσεῖγ” (Πλ. 24, 20). 5

46. οὐδέποτέ φησιν ἀπ' Ὀλύμπου ἀστερόεντος· ἔνθεν δῆλον ὅτι “Ολυμπος οὐ τὸν οὐράνιον τόπον δηλοῖ, ἀλλὰ τὸν ὑπ' οὐρανόν.

47, 48. *Ιδην — Γάργαρον] ἐν ὑπερβατῷ, οἷον *Ιδην Γάργαρον ἀντὶ τοῦ ἐξ Γάργαρον *Ιδης, ως τὸ “ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανεν ἐξ Πάφου” (Οδ. 8, 362). ἔστι δὲ καὶ Γάργαρος πόλις. 10

47. ἀρμόδιον δὲ τῷ ὅρει τὸ μητέρα θηρῶν λέγεται γὰρ ὅφεις ἐνεγκεῖν, οἱ τῷ μεγέθει τοὺς ἐλάφους ἀναμροῦσιν, εἰλούμενοι περὶ τὰ σκέλη καὶ τοὺς αὐχένας, καὶ τοῖς δένδροις προσαρτῶντες αὐτοὺς, καὶ οὕτω διαφθείροντες.

51. κυδεῖ γαίων] τῇ ἑαυτοῦ ἐπηδόμενος δόξῃ καὶ ἀρετῇ. 15

53. *Πορφυρίου. δεῖπνον λέγεται καὶ τὸ ἐξ ἑσθιοῦ ἀκράτισμα, ως τὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, καὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ἄριστον, ως ἐν τῷ “ῆμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὥπλίσατο δεῖπνον” (Πλ. 11, 86). καὶ πάλιν ἄριστον τὸ ἀκράτισμα “ἐντύναντο ἄριστον” (Πλ. 24, 124). τὸ δὲ ἐν τοῖς προκειμένοις “ἀπὸ δὲ αὐτοῦ θωρήσσοντο” οὐκ 20 ἔστιν ὑπερβατὸν, ως τινες, ἀπεθωρήσσοντο δὲ αὐτοῦ, ἀλλά φησιν ἀπὸ τοῦ δείπνου θωρήσσοντο. καὶ ἔστι πεζοτέρα ἡ φράσις, καὶ διὰ τοῦτο λαθάνει τὸ νόημα.

56. καὶ πῶς φησὶ “πολλέων ἐκ πολίων;” τὸν οὖν τοὺς ἰθαγενεῖς φησί. διὸ καὶ τὸ “πρό τε παιδῶν καὶ πρὸ γυναικῶν.” ἡ ἑαυτὸν 25 ἥττους γενόμενοι διὰ τὸν θάνατον. ἀναγκαίως δὲ καὶ τὸ μέμασταν ἐπιφέρει, ἵνα μὴ νομίσωμεν αὐτοὺς ἐπτηχότας ἐξιέναι διὰ τὴν προγενομένην ἥτταν.

58. *Πορφυρίου. πᾶσαι δὲ ὁμηρυντο πύλαι, ἐκ δὲ ἔσσυτο λαός] οὐ λέγει περὶ τῶν ἐν Ἰλίῳ πυλῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ 30 πανστάθμῳ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ λαὸν τὸν Τρωϊκὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑλληνικόν· τούτῳ γὰρ ἀκόλουθον καὶ τὸ “οἱ δ' ὅτε δήρ' ἐς χῶρον ἔντα ξυπόντες ἵκοντο.” εἴτα ἐπάγει ὅτι συνέβαλλον παντάπασι τὰς ἀσπίδας ταῖς ἀσπίσι, τὰ ἔγχη τοῖς ἔγχεσι, τὰς δυνάμεις ταῖς

16 et 29. *Πορφυρίου] om. κειμένῳ πῦρ

19. ἄριστον Vill.] ἄριστον ἀμ' ἡσὶ 34. ταῖς ἀσπίσι Beck.] ταῖς om.

δυνάμεσι. καὶ ἀναλαμβάνει αὐτὰ “ἀστιθες ὄμφαλόεσσαι ἔπληγτ’ ἀλλήλησιν.” ἔψανες γὰρ ἀλλήλων, τευτέστιν αἱ μὲν τῶν Τρώων ταῖς τῶν Ἑλλήνων.

62. ἐξ ἐπαναλήψεως αἱ ἀστιθες· καὶ γὰρ καὶ ρίους τὰς αὐτάς φησι. τὸ δὲ ἔπληγτο πρὸς φαντασίαν τῶν ῥῆθησομένων ὅμοιον δέ 5 ἔστι τῷ, “ἀστὶς ἄρ’ ἀσπιδὸς ἔρειδε” (Πλ. 13, 131). πρὸ δὲ τοῦ κατὰ μέρος ἔξαιρει τὸν τῶν ἀκροατῶν νοῦν.

66. τὴν μέχρι μεσημβρίας λέγει αὐδῆσιν, ὡς σφαιροειδῶς τῷ οὐρανῷ προσαναβαίνοντος τοῦ ἥλιου. ἵερὸν δὲ διὰ τὸ ἐν τούτῳ τοῖς θεοῖς θύειν τὸ γὰρ μεσημβρινὸν τοῖς κατοχομένοις ἐνέμετο. πρὸς 10 πίστιν δὲ καὶ τὸν καιρὸν ἔλαβεν. ἥπας δὲ σημαίνει τὸν ὄρθρον, καὶ τὴν ἔως ἕκτης, καὶ τὴν ἡμέραν. εἰς τρία δὲ διαιρεῖ τὴν ὅλην περίοδον τῆς ἡμέρας· “ἢ ἥπας ἢ δείλη ἢ μέσον ἡμέρα” (Πλ. 21, 211).

68. γινώσκει καὶ μεσουράπτημα, διὰ τοῦ δηλοῖ· ἔστι δὲ τὸ ἴσον ἀπόστημα ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως. δείκνυσι δὲ διὰ τοῦ ἀμφιβίσ- 15 βύκει ὅτι μείζων ὁ ἥλιος τοῦ οὐρανοῦ τὸ γὰρ ἀμφιβῆναι μεῖζονός ἔστι περὶ ἔλαττον, ὡς λέοντες μὲν σκύμνους περιβαίνουσι, κύνες δὲ σκύλαξιν.

69. *τάλαντα] ποιητικῶς τὸ δισταξόμενον ἐπανέγει τῷ ζυγῷ. οἱ Στωϊκοὶ δέ φασιν ὡς ταυτὸν είμαρμένη καὶ Ζεύς. διττὸν δὲ τὸ 20 τῆς Μοίρας ἀπαράβατον, ὡς τὸ δεῖ θητὸν ὅντα ἀποθανεῖν, οὗ οὐδὲ Ζεὺς κρατεῖ, ὡς ἐπὶ Σαρκηδόνος· τὸ δὲ ταχὺ ἡ βραδὸν, ὡς ἐπὶ Ἀχιλλέως, οὗ κρατεῖ Ζεύς. ταῦτα μὲν οὖν λεγόμενα ἔχει φαντασίαν, δρώμενα δὲ οὐδέν ἔστι διὰ τὸ σύνθετο.

70. *Πορφυρίου. πῶς δύο κῆρες ἐντίθησιν ὁ Ζεὺς ὥσπερ ἀνὰ 25 μίαν ἑκατέρου στρατοῦ, ἐν δὲ τοῖς ἔξης (73) πλείους αὐτάς φησιν “αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες;” ὅτι αἱ δύο καὶ πολλὰ ἂν εἰσὶν λέγομεν γοῦν διττὰ πρόγυματα. πλειόνων δὲ ἔμφασιν διδόντος τοῦ ὀνόματος, εἰκότως ἐν τῇ μεταλήψει πλέοντας εἶπεν. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα συνεκδοχικῶν σχημάτων ἔν. κῆρ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ καίω. διὰ πυρὸς γὰρ 30 ἐθάπτοντο. εἰ δὲ τὴν ψυχὴν δηλοῖ, παρὰ τὸν κηρόν· δίκην γὰρ αὐτοῦ τὰ μαθήματα ἐν ἑαυτῇ ἀπομάττεται.

*Πορφυρίου. πρὸς Αἰσχύλον ψυχεστασίαν γράψαντα· καὶ τὸ κῆρ

8. *τὴν] τὸ

16. *τοῦ] ομ.

25. *Πορφυρίου] ομ.

33. *Πορφυρίου] om. sed habet lemma ἡ δὲ ἐτίθει δύο κῆρε

ἀκούσαντα οὐκ ἐπὶ τῆς Μοίρας λεγόμενου, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ὅτι
θηλυκῶς μὲν ἡ κῆρ τὴν μοῖραν δηλοῦ, οὐδετέρως δὲ τὸ κῆρ καὶ περι-
σπωμένως τὴν ψυχὴν, δὲ διαιρεῖται εἰς κέαρ. εἰ δὲ ἔλεγε τὴν ψυχὴν,
οὐκ ἀν ἔφησε δύο κῆρε διὰ τοῦ ἑ, ἀλλὰ δύο κῆρα διὰ τοῦ ἄ. καὶ
αὐτὸς δὲ ἔξηγήσατο τίς ἡ κῆρ, εἰπὼν “ρέπε δὲ αἴσιμον ἥμαρ 5
Ἀχαιῶν” ἀντὶ γὰρ τοῦ φάναι ρέπε δὲ ἡ κῆρ τῶν Ἀχαιῶν,
μεταλαβὼν ἔφη “ρέπε δὲ αἴσιμον ἥμαρ Ἀχαιῶν” ἡ κῆρ δὲ
εἰληπται οὐχ ἐνὸς τῶν Ἑλλήνων μία, ἀλλὰ πάντων, οὐδὲ Τρώων
ἐνὸς μία, ἀλλὰ πάντων, διὸ καὶ ἐπάγεις “αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες.”
ὡς ἡ ἴππος τῶν πολεμίων σημαίνει τὸ πλῆθος, οὗτως ἡ κῆρ τῶν 10
Ἑλλήνων αἱ κῆρες ἡσαν. καὶ τὸ ἐπὶ χθονὶ ἔζεσθαι τὸ πρὸς γῆν
ρέψας δηλοῦ, τὸ δὲ ἐς οὐρανὸν ἀρβῆναι τὸ ὑπερτέραν γενέσθαι.
συμβολικῶς δὲ λαμβάνει τὰ μὲν ρέποντα πρὸς τὰ χθόνια θανα-
τικὰ, τὰ δὲ πρὸς τὸν οὐρανὸν ζωτικά· ζωηφόρα γὰρ τὰ οὐράνια,
θανατηφόρα δὲ τὰ χθόνια. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες ἡθέτησαν τὰ 15
ἔπη ἐν οἷς φησὶν “αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη
ἔζεσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εύρὺν ἀερθεν,” νομίσαντες ὅτι τὸ
ἔζεσθην δυϊκόν ἔστιν, ὡς ἀποδεξαμένων τινῶν ὅτι ἀνὰ δύο τίθησι κῆρας
εἰς τὸν ζυγόν. οὐ σημαίνει δὲ τὸ ἔζεσθην, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἔζεσθαι, ὡς
“μιάνθην αἴματι μηροί” (Il. 4, 146). ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐμιάνθησαν 20
ἐπὶ πληθυντικοῦ κεῖται· εἰ γὰρ ἦν ἐπὶ δυϊκοῦ, ἔφη ἀν μανθήτην ὡς
κλινθήτηρ καὶ ἡσθήτην. ἔζεσθην οὖν ἀντὶ τοῦ ἔζεσθεν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ
ἔζεσθησαν, ὡς τὸ ἐκόσμηθεν ἀντὶ τοῦ ἐκόσμηθησαν.

72. αἴσιμον ἥμαρ] οὐκ ἄρα, φησὶν, ἐχαρίσατο τῇ Θέτιδι, εἰ
μοιρίδιον ἦν. φαμὲν δὲ ὅτι εἰς ἐπίτασιν τῆς Μοίρας καὶ αὐτὸς 25
ὑπλίζεται κατ' αὐτῶν· ὅπερ ἦν τῆς χάριτος.

73. αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες] ὅμοιόν ἔστι τῷ “δύω δέ τε θύραι
εἰσὶν, αἱ μὲν πρὸς Βορέαο καταβαταὶ ἀνθρώποισιν” (Od. 13, 109),
οἷον δύο μὲν τὰ μέρη, ἀρκτικὸν καὶ μεσημβρινὸν, καὶ δύο θυρῶν ἔξο-
δοι, εἰς δὲ τὸ κατὰ μέρος πλείονες αἱ κῆρες. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ ζυγοῦ 30
τὸ μέγεθος τοῦ ταλαντεύοντος δηλοῦ· ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐπίγεια θυητὰ, τὰ
μὲν δυστυχῆ πλησιάζει τῇ γῇ, τὰ δὲ εὐτυχῆ μετεώρῳ τῇ πλάστηρι
ἐπεται. τὸ δὲ ἔζεσθην ἀντὶ τοῦ ἔζεσθεν ὡς ἀερθεν· ὅμοιον δέ ἔστι
τῷ “μιάνθην αἴματι μηροί” ἀντὶ τοῦ ἐμιάνθησαν.

75. *Πορφυρίου. πῶς ἔφη τὸν κεραυνὸν σέλας δαιόμενον; σέλας μὲν γὰρ ἡ φωτὸς ἐλλαμψίς· καυθεῖσα δὲ καὶ ἐκπυρωθεῖσα κεραυνὸς γίνεται, καὶ οὐκ ἀστραπὴ μόνον.

τὸ σέλας δηλοῦ τὴν ἐλλαμψίν· βουλόμενος οὖν εἰπεῖν ως οὐκ ἦν ἀστραπὴ τὸ γενόμενον, ἀλλὰ κεραυνὸς μετὰ τὴν βροντὴν, προσέθηκε 5 τὸ δαιόμενον· ἡ γὰρ πρὸ βροντῆς ἀστραπὴ οὐ κεραυνός μετὰ γὰρ τὴν βροντὴν ὁ κεραυνὸς, ὃς ἐστι καυστικός.

77. καὶ πάντας] δαιμονίαν ὑποφαίνει τὸν Ἀχαιῶν τὴν φυγὴν, αὐξῶν αὐτούς· ἔτερου γὰρ ὑποχωροῦντος καὶ οἱ λογκοὶ τοῦτο τοιοῦσι. δόξαν γὰρ ἔχουσι περὶ αὐτῶν ως οὐδείς ἐστι φυγοπόλεμος, ἀλλ’ ἕνα 10 θυμὸν ἔχουσιν. ὅταν οὖν ἴδωσι τοὺς ἀρίστους ὑποχωροῦντας, οὐκ ἔξ αναλκίας ὑποπτεύοντι φεύγειν, ἀλλὰ θεομηνίᾳ ποῦσιν εἶναι· δὲ γέγονε καὶ τοῦ.

78. ἐνθ' οὗτ' Ἰδομενεὺς] ως φιλέλλην παρατρέχει τὰ δυσχερῆ, ἐπ' ὀλύγα πρόσωπα τὴν ἥτταν φέρων. καὶ ἡ ἐκλογὴ δὲ τὸν ὄντομάτων 15 θεραπεύοντός ἐστι τὴν φυγὴν· οὐ γὰρ εἴπειν ἔφυγον, ἀλλὰ περιπετείᾳ τινὶ περιέπεσον. ἐκφαίνει δὲ ὅτι βουλόμενοι κακοῖς ἀγωνίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐπηρεάζονται.

80. οὗρος] μεταφορικῶς ὁ ἀνεμος· δι' αὐτοῦ γὰρ ιθύνεται τὰ πράγματα, καὶ εἰ οὗτος ἀπολεῖται, συναπόλλυσι σχεδὸν τὸ πᾶν. οὐκ εἰσάγει δὲ, αὐτὸν ἀναιροῦντα διὰ τὸ ἀπίθανον· ἀλλ' οὐδὲ πάσχοντά τι διὰ τὴν ἔξαιρετον φυλακὴν περὶ αὐτόν. οὐ τυχόντα δὲ διὰ τούτου ἐκίνησεν ἡμῖν ἀγῶνα. ἐπεὶ δὲ ἀπιστον ἦν τοσούτων νέων φευγόντων μόνον μεῖναι τὸν γέροντα, ὕσπερ ἐν ἀπολογίας μέρει ἐπιφέρει τὸ οὗτι ἐκών.

25

82. δῖος Ἀλέξανδρος] καὶ πόρρωθεν πολεμεῖ, καὶ οὐκ ἄνδρα τοξεύει, ἀλλ' ἵππον γέροντος βάλλει, καὶ συμπλέκεται αὐτῷ πάντων Ἑλλήνων φευγόντων.

83. πρῶται] ἀντὶ τοῦ ἄκραι. θανάσιμος δέ ἐστιν ὁ τόπος διὰ τὸ τὸν ἐγκέφαλον πλησιάζειν ταῖς μήτριγξιν.

30

87. ὅφρ' ὁ γέρων] οἴκτον χάριν τὸ γέρων τίθησιν, ἐν ἀγωνίᾳ δὲ καθιστᾶς τὸν ἀκροατὴν, καὶ τὸν δεινὸν "Εκτορα αὐτῷ ἐπάγει, διὰ δὲ τοῦ ἀπέτεμνε τὸν οὐρθὸν τοῦ γήρως ἐδήλωσεν.

*ἀπέτεμνε] δεινός ἐστιν ὁ "Ομηρος καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὅλον τὸν

I. *Πορφυρίου] οπ.

IO. αὐτῶν] αὐτῶν

17. *κακοῖς] οπ.

ἄνδρα σημαίνειν διὰ γὰρ τοῦ ἀπέτεμνε τὴν ἀσθένειαν τοῦ γέροντος δηλοῖ καὶ ἐντεῦθεν τὸ βραδὺ τῆς ἐνεργείας. προσηκόντως οὖν ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου ἔχρήσατο τῷ παρατατικῷ χρόνῳ, εἰπὼν τὸ ἀίσσων, ἐπὶ δὲ τοῦ νέου Αὐτομέδοντος (Π. 16, 474) τῷ συντελικῷ, εἰπὼν τὸ ἄιξε καὶ ἀπέκοψε, συντόμως τὸ πρᾶγμα ἐδήλωσεν.

5

*παρηρίας] τὰς ἔξωθεν παρατεταμένας τῶν ἵππων ἡνίας, τοὺς λάρρους.

91. Διομῆδης] εἰκότως Διομῆδης τὸν πρεσβύτην κινδυνεύοντα ὥρᾳ ὡς ἀναχωρῶν ἔσχατος θελήσας γὰρ μονομαχῆσαι, ἀποσφαλεῖς δὲ τῷ κλήρῳ, νῦν καὶ τοῦ καιροῦ μὴ συγχωροῦντος πειρᾶται πολε- 10 μεῖν. Βοηθεῖ δὲ τῷ Νέστορι διὰ τὸ χάριεν αὐτοῦ τῶν ἥβῶν.

92. ἐποτρύνων Ὄδυσσῃ] ἐν σχήματι ἐδήλωσεν ὡς καὶ Ὄδυσσεὺς ἔφυγεν, ἅνω μὴ μητσθεὶς αὐτοῦ. ἀεὶ δὲ ἀσφαλῆς Διομῆδης, καὶ μόνος οὐδαμῇ θέλει πορεύεσθαι.

93. πολυμήχαν' Ὄδυσσεϊ] πρὸς ἐπιστροφὴν τὸ ἐπίθετον τέθειται. 15 δεῖ γὰρ τὸν στρατιώτην τοιοῦτον εἶναι. γεωργὸς μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ καλῶς ἐν πόᾳ τὴν ἄρπην καὶ τὰ ἄλλα τῆς γεωργίας ὅπλα κινεῖν γινώσκεται, κυβερνήτης δὲ ἀπὸ τοῦ πόδα τῆς ιθύνειν καλῶς, τέκτων ἀπὸ τῆς εὐθεσίας τῶν λίθων καὶ τῆς εὐπριστίας τῶν ξύλων, ναυπηγὸς ἀπὸ τῆς τηὸς, κυνηγὸς ἀπὸ τῆς κυναγωγῆς καὶ τῆς ὀρεσινομίας, 20 μάντις ἀπὸ τῶν ἐκβάσεων, μάγειρος ἀπὸ τοῦ ὡς δεῖ ὀπτᾶν καὶ δατρεύειν, ἰατρὸς ἀπὸ τοῦ νόσους γινώσκειν καὶ τάμνειν ιοὺς, μουσικὸς καὶ ἀοιδὸς ἔξι φδῶν κάλλους καὶ μύθων, πύκτης καὶ παλαιστῆς ἔξι εὐστροφίας καὶ χειρῶν συμπλοκῆς, τοξότης ἀπὸ διασκέψεως ἀρίστης, ἀκοντιστής ἀπὸ τοῦ εὖ τάλλειν τὸ δόρυ, ρήτωρ ἀπὸ πιθανό- 25 τητος, στρατηγὸς ἀπὸ φρονήσεως καὶ ἀνδρείας, στρατιώτης ἀπὸ πολυμηχανίας καὶ πολυπειρίας.

94. οὐ δειλὸν αὐτὸν καλεῖ, ἀλλὰ δειλοῦ ποιοῦντα ἔργον. ὀλίγον δὲ διασταλτέον εἰς τὸ βαλάνων, ἵν' ἦ, ποῦ φεύγεις μεταβαλλὼν τὰ νῶτα, ὡς οἱ δειλοὶ ἐν ὁμίλῳ καὶ θορύβῳ; ἢ πῃ φεύγεις ἐν ὁμίλῳ 30 ὡς κακὸς, ἵν' ἦ εἰς τὸ κακὸς ὡς ἡ στιγμὴ, τὸ δὲ ἐν ὁμίλῳ τῷ ἔξης συναπτέον. ἀπὸ δὲ τοῦ εὐπρεποῦς καὶ συμφέροντος ἀναστέλλει τὴν φυγὴν. αἰσχρότερον δὲ καὶ τὸ πῆξαι τοῦ ἀκοντίσα.

1. *σημαίνειν] σημαίνω

13. *μὴ] οὐ.

20. κυναγωγῆς] *κυνηγεσίας

26. ἀνδρεῖας] ἀνδρίας, sed i in gara-
sura.

97. οὐδὲ ἐσάκουσε] οὐκ ἤσθετο ὑπὸ τοῦ θορύβου, η̄ οὐκ ἐπείσθη διὰ τὸν καιρόν φεύγει γὰρ σὺν Αἴαντι καὶ θεομαχεῖν οὐκ ἐθέλει· ἐν γὰρ δαιμονίοις φόβοις φεύγουσι καὶ παῖδες θεῶν. τῶς γὰρ δειλὸς ὁ μετὰ πάντας φεύγων; οὐ γὰρ ἀν Διομῆδης τοῦτον μόνον ἔκάλει.

99. * τὸ αὐτός ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ μόνος. 5

101. ἔπεια πτερόεντα προσῆνδα] τὰ μὲν πράγματα τάχιστα γέγονεν, η̄ δὲ τῶν λόγων σχολὴ ποιητική.

103. λέλυται] πέπηγε γὰρ ἐν τῇ νεότητι, τέλος δὲ λύσεως θάνατος.

104. ἡπεδανὸς] ἀσθενής, η̄ ἀτεχνος, οἰονεὶ ἀπεδανὸς, ὁ μὴ 10 δυνάμενος ἐν τῷ πεδίῳ στῆναι διὰ τὸ ἀσθενές. ὑπογράφων δὲ ἂντα τὸ ἀσθενὲς τοῦ γέροντος οὐδὲν περὶ τοῦ ἴδιου σθένους ἀνθυπήγαγεν, ἀλλ' ἐλπίδα αὐτῷ ὑπογράφει σωτηρίας διὰ τὸ τάχος. εἰκότως δὲ ὅλα συνήγαγε τὰ κακὰ, ὅπως πείσῃ τῷ ἴδιῳ ἐπιβῆναι ἄρματι τὸν εἰπόντα “δες δέ κ' ἀπὸρ ἀπὸ δὲ ὃν ὀχέων” (Il. 4, 304). εὗ δὲ τὸ μὴ 15 τὸν Νέστορα ταῦτα προβαλέσθαι εἰς τὸ τυχεῖν βοηθείας. ἐγκώμιον δὲ Νέστορος ἔχει ὁ λόγος, δες οὐδὲ τῷ γῆραι δὴ τρυχόμενος ἀμελεῖ.

108. ἡθικῶς τὸν χθὲς ἀνάγει χρόνον, ὡς καὶ ἐν Ὁδυσσείᾳ Φιλοίτιος “τοῦτό σοι ἀντὶ ποδὸς ξεινῆιον, ὃν ποτ' ἔδωκας ἀντιθέψιον Ὁδυσσῆι” (Od. 22, 290). ἄμα δὲ καὶ θαρσαλεώτερον ποιεῖ τὸν γέροντα η̄ Αἴνειον ἥττα.

111. καὶ ἐμόν] ἐμόν φησι δι' Ἀχιλλέα, η̄ μᾶλλον Αἴαντα τὸν μονομαχήσαντα αὐτῷ ὑποσυίως.

114. Σθένελός τε καὶ Εὔρυμέδων] ἐν σχῆματι ἐδήλωσε τὸ δοκοῦν 25 παραλειψθεῖν οὐ γὰρ εἰρηκει ἀνωτέρῳ ποιοὶ ἥσαν οἱ θεράποντες. φασὶ δὲ τὸν Σθένελον ἀπὸ τοῦ τείχους κατενεχθέντα τρωθῆναι τὸ σκέλος· διὰ τοῦτο οὐ πολεμεῖ, ἀλλ' ἡνιοχεῖ Διομῆδες.

115. τὸ δὲ εἰς ἀμφοτέρων] οἰκονομικῶς ἐπὶ τὸ ἄρμα Διομῆδους ἀναβιβάζει τὸν Νέστορα, ἵνα πεισθῇ φυγεῖν καὶ εἰᾶν ταῖς τοῦ 30 Νέστορος παραινέσσεις· Σθενέλῳ γὰρ οὐκ ἀν ἐπείσθη, ὅπου γε μηδὲ ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ἄρμα παρανοῦντι.

116. ἡνία] τὰ ἡνία αὐτῶν ἐξ ἀστρωγαλίσκων ἐλεφαντίνων ἥσαν, θθεν καὶ τὸ “ἡνία λεύκ’ ἐλέφαντι” (Il. 5, 583). σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ πρώην βασιλεῖς καὶ πολεμισταὶ καὶ ἡνίοχοι ἐτύγχανον. 35

13. τὸ τάχος] * τοῦ τάχους

32. ἀνωτέρω] ἀνωτέρων

117. Ἔκτορος ἄγχι γένοντο] εἰ τοσῦτον ἀπῆρ, διὰ τί μὴ φεύγει; τὸ ὅλον πρωγματεύεται πρὸς τὸ μὴ ἀθρόως καὶ ἄνευ πόνου νικᾶν τοὺς Τρῷας, ἀλλὰ τοὺς φεύγοντας ἀνακοχὴν λαβεῖν. ἄλλως τε ἡ νική-σειν οἴεται, ἢ νικώμενος ῥᾳδίως φεύξεσθαι.

120. νιὸς Θηβαίον οὐ τῷ γένει· κύριον γάρ ἐστιν ὄνομα, ὡς καὶ 5 ἐν Ὁδυσσείῳ ὁ Αἰγύπτιος.

122. ὑπερώησαν] ὕσπερ τὸ ὑπεχώρησαν παρὰ τὴν χώραν, οὗτος τὸ ὑπερόησαν παρὰ τὴν ἔραν. δῆλοι δὲ καὶ τὴν ὄρμην, ὡς τὸ “ἔρωσῆσε περὶ δουρί” (Π. 1, 303). ἀναγκαῖον δὲ τοῦτο εἰς τούκισθα φερομένου τοῦ ἡνίσχου. 10

πύκασε] ἐσκέπασε, περιεκάλυψεν, ἀπὸ τοῦ πυκάζειν, ὃ ἐστι καλύ-πτειν.

126. θρασύν] θρασύς ἐστι καὶ ὁ ἡνίσχος ἀναλόγως αὐτῷ, διὰ τὸ ὅμοιον φυγήν.

130. ἔνδα κε λοιγὸς ἔην] δῆλον ὡς καὶ ἄλλα διαθεμένου Διομῆτος 15 δους. τέως δὲ ἡ τῶν Ἀχαιῶν φυγὴ οὐ μεμένηκεν ἀπρακτος, ἀλλὰ Τρῷες ἀναιροῦνται.

131. σήκασθεν] εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. σηκὸς δὲ εἴρηται οἰστεὶ ἴστηκός τις ὁν, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἴστασθαι τὰ θρέμματα. ὅθεν καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν σηκὸν λέγουσι τὸν ναὸν, ἀπὸ τοῦ ἐν 20 αὐτῷ ἴστασθαι τὰ ἀγάλματα.

* καὶ τὴν Διομῆδους ἀρετὴν αὖτει καὶ τὴν τῶν βαρβάρων δειλίαν κωμαρδεῖ, εἰ γε καὶ τοῦ Διὸς ἐπαμύνοντος εἰρχθῆκαι ἐκινδύνευσαν προβάτων τρόπον, καὶ οὐδὲ τούτων τελείων ἀργῶν γάρ φησιν.

134. πρόσθ ἵππων] πεφεισμένως καὶ τοῦτο ἐκδειματοῦν γάρ 25 μόνον αὐτὸν βούλεται, ἐπεὶ οὐδὲ αὐτὸς μασέλληρος ὑπάρχει ὁ Ζεύς.

135. δεινὴ δὲ φλὸξ ὥρτο] δεινὴ γάρ ἐστιν ἡ δυσωδία αὐτοῦ, ὅταν προσφαύσῃ ὑλῇ τινὶ, καὶ πικραίνει τὴν αἰσθησιν.

137. ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία] εἰ γάρ παρατηρεῖ τὰς διοσημείας ὁ Νέστωρ ἐν οἷς φησὶν “ἀστράπτων ἐπιδέξι’ ἐναίσιμα” (Π. 2, 353), 30 τῶς ἀντιτάξεται αὐταῖς; ἢ οὐχ ὑπὸ τοῦ δέους τὰς ἡνίας εἴασεν, ἀλλ’ οἱ ἵπποι καταπτῆξαντες ὑπὸ τοῖς ἄρμασι τῇ βίᾳ καὶ αὐτὰς ἐπεσκάσαντο.

139. φόβοιον ἔχε] ἡ εὔκαιρος φυγὴ οὐκ αἰσχύνει. τοῦτο δὲ διὰ

23. *κωμαρδεῖ] om.

29. διοσημείας] Rectius διοσημίας

31. *ἐναίσιμα] αἰνέσιμα

34. *αἰσχύνει] αἰσχύνη

στρατηγικοῦ προσώπου δῆλοῖ, ὡς καὶ ἔτεροθι διὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος “βέλτερον δις φεύγων προφύγη κακόν” (Il. 14, 81). εἰ γὰρ τὰ βέλη, φησὶ, φεύγειν πειρώμεθα παρασχηματίζοντες τὸ σῶμα, πόσῳ μᾶλλον τὸν θάνατον φεύγειν δεῖ;

140. ἐκ Διὸς οὐχ ἔπειτ’ ἀλκῆ] ἵνα μὴ τῷ θεῷ ἀντιστῇ, λέγει 5 ὅτι οὐ βοηθῇ, φησὶ, παρ’ αὐτοῦ. εὐπρεπῶς δὲ οὐκ εἶπεν ὅτι ἐνατιοῦται σοι ὁ θεός· ὑπεκλύοντος γὰρ ὁ λόγος ἦν.

141, 142. τὸν—σήμερον] δῆλοῖ διὰ τῆς ἐπαναλήψεως ὅτι πρὸς ὀλόγον ἔσται αὐτῷ ἡ χαρά· τὸν γάρ φησι, καὶ τὸ σήμερον προστίθησιν, ἵνα μὴ τὸ τὸν ἡ ἀόριστον. καὶ οὐδὲ τὸν “Ἐκτορα φοβερὸν, ἀλλὰ 10 τὸν Δία φησίν. καὶ χρηστὰς αὐτῷ ὑπογράφει ἐλπίδας, ἵνα μὴ αἰδεσθῇ φυγεῖν ὡς ἀν μὴ δυνάμενος τὴν ἥτταν ἀνακαλέσασθαι. οὐ δεῖ δὲ τὸ ἄδηλον ὀρίζειν, ἀλλὰ μόνον ἀγαθὴν προσδέχεσθαι ἐλπίδα.

143. εἰρύσσαστο] λέπτει ἡ μετά. τὸ δὲ ὅλον οὔτως ἀνὴρ δὲ τὸν τοῦ Διὸς νοῦν, παρ’ ὃ θέλει αὐτὸς ὁ Ζεὺς, οὐκ ἀν μεθελκύσας οὐδὲ 15 μεταθείη.

144. πολὺ φέρτερός ἔστιν] ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ἴσχὺς, οἵα τε ἡ ἦ, πρὸς τὴν θείαν οὐδέν ἔστιν.

146. κατὰ μοῖραν ἔειπες] θεοσεβῆς γὰρ ὁ Διομῆδης, εἴ γέ φησι “σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν” (Pl. 9, 49). 20

148. “Ἐκτωρ γάρ ποτε φῆσει] καν τούτοις τὸ φιλότιμον Διομῆδους ἐμφαίνεται, δις μὴ μόνον παρὰ τοῖς “Ελλησιν εὐδοκιμεῖν σπουδάζει, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς πολεμίοις.

150. τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν] τὸ εὐρεῖα ἀντὶ τοῦ εὐρέως. κρείσσων δὲ, φησὶ, θάνατος ψόγου. 25

152. διὰ τοῦ οἵ μοι τὸν λόγον ἐκφαυλίζει ὡς ἀνάξιον ὄντα τοῦ λέγοντος. εἰς δὲ τὸ δαΐφρονος στικτέον.

154. ἀλλ’ οὐ πείσονται] πρῶτον μὲν ἄδηλον εἰ ἐρεῖ, ἄλλως τε ὅτι οὐ πείσει· καθάπτεται δὲ τῶν φροντιζόντων τί ἐροῦσιν αὐτοῖς οἱ ἀνθρώποι, τοῦ δὲ πράγματος ὅποιον ἔστιν ἀμελούστων. 30

157. φρονίμως οὔτε ἀντίρρησιν Διομῆδους ἀναμένει, οὔτε βιάζεται αὐτὸν φιλότιμον φεύγειν ὄντα ὄμολογεῖν, ἀλλ’ αὐτὸς τρέπει τοὺς ἵππους, ἵνα μηδὲ ἐκ τούτων μειώσῃ Διομήδεα ὁ ποιητής.

15. *μεθελκύσας οὐδὲ μεταθείη]
μεθελκύση οὐδὲ μεταθῆσει

26. οἱ μοι] *ἄλλοι
29. δτι] *οπ.

159. χέοντο] ἔμφασιν ἐκίνησεν ἡ μεταφορά. δῆλοῖ δὲ ὅτι λίαν ἀπελείποντο, ἐπεὶ τῷς αὐτὸν βλασφημεῖ ὁ "Ἐκτωρ λόγοις;

163. ἀντιτέτυξο] διὰ τοῦ ἵ εἶχον αἱ ἐκδόσεις· ὁ δὲ Ἡραδιανὸς διὰ τοῦ ἐ ἐξέθετο. ὅστις δὲ τὸ ὄλον οὗτως, γυναικὸς ἄρα ἴσος ἦσθα.

164. ὅτι μικρόφθαλμος, ὡς φασί τινες, ὁ Διομήδης ἦν, ἡ ὑπόρ-βραβος, δ καὶ ὄνειδίζεται. τὸ δὲ οὐκ εἴξαντος, οὐχ ὑποχωρήσαντος, ἀλλὰ μείναντος, ὥστε οὐ σὺ, φησὶ, ποιεῖς. ἀναφέρει δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τὰ ὑπὸ Ἰδαίου ἀπαγγελθέντα Τρωσίν.

166. λόγου κακὸν καὶ ἀγγελίαν· δῶσω γάρ σοὶ, φησὶν, ὑπόμνησιν, ὅταν ἐν ταῖς ναυσὶ κρατήσω σου. ἡ μᾶλλον τὴν δαιμονα ἥτοι τὴν τοῦ θανάτου ψῆφον.

167. διάνδιχα μερμήριξεν] πῶς δύο εἰπὼν τὸν Διομήδην μεριμνῆσαι, ἐν ἐπάγει; φαμὲν δὲ ὡς δύο βουλὰς ἐμερίμνησεν εἰς ἐν νεούσας, ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον πολεμῆσαι. ἡ ὡς ὀμολογημένου ἀφίησι τὸ ἐν· ἥτοι τὸ ἡ στραφῆναι ἡ μὴ στραφῆναι, ὃ 15 κατέλιπεν.

169. φρένα μὲν τὸ λογιστικὸν, θυμὸν δὲ τὸ θυμοειδές. ἐπεμερίζετο οὖν, φησὶν, ὑπό τε τοῦ νοῦ κωλυόμενος καὶ τούναντίον ὑπὸ τοῦ θυμοῦ διεγειρόμενος πρὸς τὴν πρᾶξιν.

171. σῆμα τιθεὶς] ἀντὶ τοῦ σημαίνον. εἰς δὲ τὸ Τρώεσσι 20 στιγμή. τί δὲ ἦν τὸ σῆμα; μάχης ἐτεραλκέα νίκην.

175. γινώσκω δὲ ὅτι μοι] στρατηγικῶς τὴν εὐημερίαν αὐτοῖς δηλοῖ. οἰκειοῦται δὲ αὐτὴν ὑπερηφάνως, καὶ οὐ μετριοφρονεῖ.

178. οὐδενόσωρα] ὑφ' ἐν τὸ οὐδενόσωρα, εἰ καὶ σπάνιος ἡ τοιαύτη σύνθεσις· λέγω δὲ ἐξ ἀποφάσεως καὶ συνδέσμου καὶ τῆς ἐνός 25 γενικῆς τελείας. τινὲς δὲ οὐδενὸς φυλακτικά. πιθανὸν δὲ καὶ τοῦ ὑπογύνου ἔργου μεμυῆσθαι, τῶν Ἀχαιῶν τὴν πρᾶξιν ἐξευτελίζοντα.

180. ἀλλ' ὅτε κεν] ἀλαζονεύεται, ὡς οὐ πρὸ μικροῦ σηκασθεὶς ἥντε ἄρνες (131).

181. μημοσύνη τις ἔπειτα] ἀλαζονείαν ἔχει τὸ πρὸ τῆς νίκης 30 τὴν τοῦ πυρὸς διορίζεσθαι χρείαν. ἄμα δὲ καὶ τὸ προνοεῖσθαι στρατηγικόν ἔστιν.

185. ἀθετεῖται ὁ στίχος, πρῶτόν γε καὶ διὰ τὸ σύ, εἴτα διὰ τὰ ὄντα· Λάμπτος γὰρ τῆς Ἡοῦς ἔστιν ἵππος, Ζάνθος Ἀχιλλέως

29. * ἄρνες] ἄρνος (* ἄρνειος)

(Π. 19, 400), Πόδαργος Μενελάου, Αἴθη Άγαμέμωνος (ΙΙ. 23, 295), ἦν Αἴθωνα τὸν εἶπε, μετατιθεὶς τὸ γένος· οὐδαμοῦ δὲ τεθρίσπεψ κέχρηνται ἥρωες, εἰ μὴ ἐν Ὁδυσσείᾳ ἐπὶ παραβολῆς· “ἡ δὲ ὡς τὸν πεδίφ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι” (Οδ. 13, 81). τὸ γὰρ “τέσσαρας ἀθλοφόρους ἵπποις” (Π. 11, 699) ὑπώπτευται ὡς νόθον ἡ 5 δύο ἄρματα δηλοῦν βούλεται. “τὸν δὲ ἐλατῆρα ἀφίει ἀκαχήμενον” (ΙΙ. 11, 702) τὸν ἐξ ἑκατέρας συνωρίδος. εἶποι δὲ ἂν τις πρὸς τοῦτο ὅτι εἰκὸς, τῶν ἄλλων τεθρίσπεψ μὴ χρωμένων, τὸν “Ἐκτόρα θρασῆσαι τέσσαρας ἵπποις ὑποξεῦξαι πρὸς κατάκληψιν τῶν πολεμίων· ἀπόγονος γάρ ἔστι Τρῶος, φέρεται Ζεὺς ὑπὲρ Γανυμήδους ἔδωκεν ἵπποις, 10 καὶ φιλότιμός ἔστι περὶ ἵππικήν· οὐδὲ γὰρ ἵππος ἀγαθὸς πρὸς ἵππικὴν ἐγείρειν, ὡς καὶ πρὸς πόλεμον διάφορα ὄπλα καὶ θηρευτικὴ κύνων καλῶς ἰχνηλατῶν ἐπὶ τὸ κυνηγεῖσιν. διὸ καὶ τὸν “Ἐκτόρα θρασὺν ἡνίοχόν φησιν” Ομηρος, καὶ οὐ μόνον τοῦτον θρασὺν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἡνίοχοντα αὐτῷ Ἀρχεπτόλεμον· οὐ τοῦ τυχόντος γὰρ ἦν 15 τὸ τέτρωρον ἡνίοχεῖν. φασὶ δὲ, εἰ τέτρωρον ἦν, πῶς ὡς πρὸς δυϊκὸν ἀποτείνεται καὶ φησι “τὸν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον” καὶ “ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεῦδετον;”; ρῆγέον δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ὅτι οὐ πρὸς ἕκαστον ἵππον λέγει, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἐξ αὐτῶν συστήματα· δύο γὰρ ξύγιοις ἔσται καὶ δύο παρήροι. τοὺς μὲν οὖν ξυγίους ἀνθ' ἐνὸς, 20 τοὺς δὲ παρήροις ἀνθ' ἑτέρου λαμβάνει. ὅμοιον δέ ἔστι τῷ “τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπατε” (67)· πρὸς ἑκατέραν γὰρ κάκεινο στρατιάν· καὶ τῷ “τύη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδὲ ἄλλοισι κελεύεις, μῆτως ὡς ἀψίσι λίνου ἀλόντε” (ΙΙ. 5, 485)· πρὸς γὰρ τὸν “Ἐκτόρα καὶ τοὺς Τρῶας. τρισὶ δὲ ἵπποις ἔχρωντο οἱ ἥρωες, ἵνα τραβέντος 25 ἐνὸς τῶν ξυγίων εἰς τὴν τούτου χώραν ὁ παρήρος ἄγηται. εἰ δὲ Ομηρικοὶ θεοὶ συνωρίσι χρῶνται, ἐπεὶ τιτρωσκόμενοι οὐχ ὁρῶνται. ὁ δὲ “Ἐκτόρωρ ἐτόλμησε προσθεῖναι τὸν τέταρτον ἄμα μὲν διὰ τὰ προειρημένα, ἄμα δὲ καὶ τῶν δυοῖν ἵππων ὑφορώμενος τὴν τρώσιν. καθ' ἑκάστην δὲ κλητικὴν βραχεῖα διαστολή. οὐκ ἔωσι δὲ οἱ σύν-30 δεσμοι, ὡς τινες, δύο εἶναι κύρια καὶ δύο ἐπίθετα ὄνόματα.

187. [Άνδρομάχη] οἰκονομικὴ γὰρ ἦν, καὶ εἰς σωτηρίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐπισπειδουσα, εἴ γε καὶ τὰ ὄπλα αὐτοῦ δέχεται, ὡς δηλοῖ ὁ Ζεύς “ὅ οἱ οὐτι μάχης ἐκνοστήσαντι δέξεται Άνδρομάχη κλυτὰ

2. * Αἴθωνα] αἴθωνα

7. * τὸν] οπ.

16. τέτρωρον] τέτρρον bis, quod pro τετράωρον accepit Vill.

τεύχεα” (Π. 17, 207). ὡς γυνὴ δὲ παρὰ φύσιν τὸν πυρὸν αὐτοῖς παραβάλλει· καὶ αἱ Διομῆδους δὲ ἵπποι μελιηδέα πυρὸν ἔδουσιν (ΙΙ. 10, 569). παρὰ προτέροις δὲ διὰ τὸ μὴ ἐπιλαθέσθαι αὐτῶν ἄλογον γὰρ ὃν τὸ ξῦρον ἀφ’ ἑαυτοῦ τροφὴν οὐκ αἴτει. ἀθετεῖται δὲ τὸ “οἶνον τ’ ἐγκεράσασα,” ὅτι οὐ σύνηθες οἶνον πίνειν ἵππους, καὶ 5 διὰ τὸ “ὅτε θυμὸς ἀνώγοι” ψυχρὸν γὰρ καὶ τοῦτο ἐπὶ ἵππων. ἔστιν οὖν ὑπερβατόν ὑμῶν προτέροις πυρὸν παρέθηκεν ἢ ἐμοὶ τὸν αὐτὸν πυρὸν ἔθηκεν, οἶνόν τ’ ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι, ἵν’ ἢ τὸ πυρὸν ἔθηκεν ἀπὸ κοινοῦ.

189. *ἐγκεράσασα] εἰς κέρας ἐγχέασα· πρὸ γὰρ τοῦ εὑρεθῆναι 10 τὴν τῶν ποτηρίων χρείαν εἰς κέρας ἔπινον.

192. ἄτοπον τὸν φυσιολογεῖν “Ἐκτορα. δηλοῖ δὲ ὅτι τὰ Ἐρευθαλίωνος ὄπλα τίμια, καὶ ὅτι εἰ περιέσται τοῦ συνετοῦ καὶ ἀνδρείου, τοὺς λοιποὺς εὐκόλως” Ελληνας ἔξει.

193. κανόνας] τὰς ῥάβδους αἵς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας· οὕπω γὰρ 15 ἔχρωντο τοῖς πόρπαξιν, οὓς ὅχανα ἐκάλουν· ὕστερον γὰρ οὗτοι ἐπενήθησαν ὑπὸ Καρῶν, ὡς καὶ ‘Ανακρέων φησὶ “Καριεργέος ὄχανοιο.” ἐπεὶ οὐδὲ ἐκ πόρπακος εἶχον τὰς ἀσπίδας ἡρτημένας, ἀλλ’ ἐκ τελαμώνων· διὰ τοῦτο πρὸς τὸ κατευθύνειν αὐτὰς ἔχρωντο κανόνιν, δύο σχῆματα ἀποτελοῦντα ἐργασάμενοι. 20

197. ηῶν ἐπιβησέμεν] καὶ πῶς πρὸ ὀλίγου καῦσαι αὐτὰς ἥθελεν; κωμῳδεῖ διὰ τούτου ὁ ποιητὴς τὸ τῶν βαρβάρων εὐμετάβολον.

199. σείσατο δὲ εἰνὶ θρόνῳ] γυναικεῖον ἥθος ὑπογράφει διὰ τῆς “Ηρας, ἣ νικᾶται μὲν τῇ ἀπειλῇ Διὸς καὶ κατὰ χώραν μένει, οὐκ ἡρεμεῖ δὲ τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς ὀργῆς, καὶ τὸν ὁμότιμον Διὸς Ποσειδῶνα 25 διεγείρει. καὶ τοῦ μὲν μέχρι λόγων προέρχεται· ἔξῆς δὲ (218) ἐπιθησιν Ἀγαμέμνονι αὐτῷ ποιηνύσαντι θῶς ἐγεῖρας Ἀχαιούς· τέλεον δὲ ἥττηθεῖσα ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ προσέρχεται.

201. ἥθικῶς αὐτῷ διαλέγεται, καὶ φησι, τῶν ἄλλων θεῶν ἀμελούντων τοῦ ‘Ελληνικοῦ οὐδὲ σὺ τοὺς “Ελληνας ἐλεεῖς. παροξύνει δὲ 30 αὐτὸν καὶ διὰ τῶν ἐπιθέτων, ἰσότιμον ἀποφαίνουσα τῷ Διὶ καὶ ἀξιόμαχον.

203. οἱ δέ τοι εἰς ‘Ελίκην] προτρεπτικὸν καὶ τοῦτο πρὸς τὴν βοήθειαν. ‘Ελίκη δέ ἔστι τῆς Ἀχαΐας πόλις, ὑπὸ σεισμοῦ ἤφαντος· Αἴγαι δὲ ηῆσος πλησίον Εὐβοίας. 35

25. *Διὶ] διὸς

204. σὺ δέ σφισι βούλεο νίκηρ] ἡθικῶς καὶ τοῦτο· ὅτου εἰς θελήσεις, δύνασαι καὶ βοηθῆσαι αὐτοῖς· βούλεο οὖν, φησὶν, αὐτοῖς τὴν νίκηρ.

206. στικτέον εἰς τὸ ἐρυκέμεν. τὸ δὲ ἔξης, εὐρύσκα Ζήρ (ἀπὸ τοῦ Ζεύς) αὐτοῦ κεν ἀκάχοιτο. οὐ γὰρ εἰκὸς ἐπιβουλεύειν τῷ Διὶ καὶ αὐτὸν κωλῦσαι στενδεῖν τὴν παρ' αὐτοῦ κολασθεῖσαν πολλάκις. ἐμφαίνεται δὲ αὐτῆς καὶ τὸ ἄγαν θρασύ· ὁ γὰρ γυναικεῖος θυμὸς θρασύτερος ὥν τῶν ὑπερεχόντων καταφρονεῖν ἀλόγως ποιεῖ.

207. ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου τὸ ὑθετέον, ὅτι τὸ πρὸ τῆς ἀκοστρόφου σύμφωνον τῷ ἐπιφερομένῳ συνάπτεται φωνήστι. μετὰ δὲ τὸ ὑ ή 10 στιγμή· καὶ μεταξὺ γὰρ συλλαβῆς καὶ μετὰ συναλοιφῆς καὶ ἐν ἀρχῇ στίχου πολλάκις ποιητικῶς ἡ στιγμὴ τίθεται.

208. τὴν δὲ μέγ' ὥχθησας προσέφη] οὐκ ἔφη κοινῶς "τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα," ἀλλὰ διὰ τοῦ σχετλιασμοῦ τὸ θράσος αὐτῆς πραγμαστέλλει. 15

209. ἀπτοεστές] ἀπτομένη, ἡ ἀσπτους λέγουσα λόγους, ἡ ἀπτόντε· διὸ καὶ "ποιον τὸν μῦθον ἔειπες" ἀπὸ τοῦ τὸν ποιον, Ἀττικῶς. ἀναπαύων δὲ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς διηγήσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἀτυχημάτων τὸν τῶν θεῶν παρεισάγει διάλογον.

210. οὐκ ἀν ἔγωγ' ἐθέλοιμι] πῶς οὖν ἐν τῇ περὶ τὰς ηῆς μάχῃ 20 ηναντίωται αὐτὸς τῷ Διἱ; ὅτι ἐκεῖσε αὐτὸν ὁ πολὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνέπεισεν ὄλεθρος.

213. τοῦτο δῆλωσίς ἔστι τοῦ συνεληλάσθαι τοὺς Ἑλληνας εἰς τὸ μεταξὺ τῆς τάφρου καὶ τοῦ τείχους στενόν. τὸ δὲ ἔξης, ὅσου εἶχε διάστημα ἀπὸ τῶν θεῶν ἡ ἔξω τοῦ τείχους τάφρος, πλῆθεν 25 ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀποκλεισθέντων καὶ μὴ δυνηθέντων εἰσδραμεῖν ἐν τῷ τείχει, ἀλλὰ μηδὲ τολμήσαντος ἔξω τῆς τάφρου μεῖναι τινος. ἕνιοι δὲ τὰ δύο διαστήματα πεπληρώσθαι φασι, τό τε ἀπὸ τῶν θεῶν ἔως τοῦ τείχους καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ τείχους ἔως τῆς τάφρου. τινὲς δὲ οὐτως· ὅσον ἀπέεργεν ἡ τάφρος ἐκ τοῦ πύργου τῶν θεῶν, 30 τουτέστιν ἐκ τοῦ πύργου τοῦ διὰ τὰς ονᾶς γενομένου.

217. καὶ νῦ κεν ἐπρησε] εἰς ἄκρον τοὺς κινδύνους εἴωθεν ἔξαγειν, ἀεὶ ἐνσωμάτιον ποιῶν τὸν ἀκροατὴν, εὐθύς τε τὴν ἴασιν αὐτοῖς ἐπιφέρει.

4. * Ζήρ] [Ἴην'

11. μετὰ συναλοιφῆς Bekkerus]

23. * συνεληλάσθαι] συνηλάσθαι

33. ἀκροατὴν] * ἀκροατὴν τῇ προσδοκίᾳ

218. εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ'] ἐν καταπλήξει γὰρ ἡσαν ἀπαυτες· τοῦτο δὲ ίάσατο ἡ Ἀγαμέμνονος προτροπή. δεῖ δὲ αὐτουργεῖν ἐν τοῖς δεινοῖς τοὺς ἄρχοντας.

221. πορφύρεον μέγα φᾶρος] κατὰ τὸ σιωπώμενον ἔλαβε τὸ φᾶρος. ἐπισείων δὲ αὐτὸ τῷ παραδόξῳ τοῦ σχήματος ἐπιστρέφειν· πειρᾶται τοὺς ἔσω τείχους εἰσελθόντας.

227. διαπρύσιον] διαπορεύσιμον καὶ μέγα καὶ εἰς πάντας ἥκον.

228. εἴδος ἀγητοῖ] οἱ τὰ μὲν παρὰ τῆς φύσεως εὔποροῦντες, οἰκείᾳ δὲ κακίᾳ ἀμελοῦντες, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ “οὐκ ἄρα σοί γε ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἡσαν” (Od. 17, 454). δηλοῖ δὲ ὅτι οὐδέν ἔστι το κάλλος δίχα δυνάμεως.

229. λεληθότας τῶν προγεγούντων αὐτοὺς ὑπομιμήσκει. πιθανῶς δὲ συμπεριέλαβε καὶ ἔαυτὸν, ἵνα μὴ ἄντικρυς αὐτοὺς διατρέψῃ.

230. τὸ ὄπότε ἀντὶ τοῦ ποτέ· οἱ δὲ στίζουσιν εἰς τὸ Λήμνῳ, λείποντος τοῦ ἥμεν. δείκυντι δὲ ὡς αἱ παρὰ κύλικας ὑποσχέσεις 15 ἀβέβαιοι. πρῶτος δὲ “Ομηρος ἔργαψε στράτευμα μεθύον καὶ μεγαλορρημοῦν, ἐν δὲ ἀνάγκαις χρειῶδεσι σωφρονοῦν καὶ ἀτυχοῦν.

233. ἄνθ] τὸ πλῆρες μᾶλλον ἄντα, ὡς καὶ τῷ Ἡρωδιανῷ ἀρέσκει, οὐχὶ δὲ ἀντί, καθὼς Ἀριστάρχῳ ἔδοξεν.

* Πορφυρίου. οὐκ ἔστι τὸ “Τρώων ἄνθ’ ἑκατόν τε διηκοσίων τε 20 ἕκαστος στήσεσθ’ ἐν πολέμῳ” πρὸς ἑκατὸν καὶ διακοσίους μάχεσθαι ἐν πολέμῳ, ὡς τινες ἀποδεδώκασιν, ἀλλ’ ὡς εἰ ἔλεγεν, ἀντίσταθμοι καὶ ἴσοβαρεῖς ἑκατὸν καὶ διακοσίων ἕκαστος ἡπείλει γενέσθαι ἐν τῷ πολέμῳ. τῇ γὰρ διανοίᾳ ταύτη ἀκόλουθον τὸ “νῦν δ’ οὐδὲ ἄξιοί εἰμεν Ἔκτορος.” ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ἰσταμένων τε καὶ 25 πικρασκομένων εἴρηται. ἐπὶ μὲν τούτων ἔφασκεν ἕκαστον αὐτὸν λέγειν ἀντίσταθμον εἶναι ἑκατὸν καὶ διακοσίων, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἔκτορος “οὐδὲ εἴ κεν σαυτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι Δαρδανίδης Πρίαμος” (Il. 22, 351), οἷον ἵσον χρυσῷ καὶ ἴσόσταθμον χρυσοῦ. τὸ δὲ ἐρύσασθαι ἀντὶ τοῦ στῆσαι.

30

236. Ζεῦ πάτερ] διὰ τῆς ἀναφωνήσεως ταύτης καὶ ὀνειδίζει καὶ ψυχαγωγεῖ, τὴν αὐτίαν εἰς θεοὺς ἀναφέρων. οἰκειοῦται δὲ τὴν συμφορὰν, ὅπως καταιδῆ παρακαλῶν. μέγαν δέ φησιν ὀνειδισμὸν τὸ τοιεῦτον εἶναι, εἰ πάντες ἄξιοι ἐνὸς τοῦ Ἔκτορος οὐκ εἰσὶν, ἀλλ’ ὡς νεφροὶ ἡσσῶνται λέοντος.

35

20. * Πορφυρίου] om.

29. χρυσοῦ] χρῦ

239. ἔρρων] φθορὰν ὅδυνώμενος, ἀλλ' οὐ πλοῦν ὄποιαζει τὴν ὁδόν.
παιδεύει δὲ ἡμᾶς καὶ ἐπὶ ξένης σύντας θεῷ προσανέχειν ἀεὶ, ἀφ' οὗ
πᾶν τὸ διδόμενον.

242. ἀλλὰ, Ζεῦ] "Ελλην ὧν καὶ ἀγαθὰ φρονῶν τῆς εἰς θεοὺς
ἐλπίδος οὐδέποτε ἀφίσταται. παιδευτικοὶ δὲ οἱ λόγοι." 5

243. αὐτοὺς δή περ] ἐλεεινὸν ἡ παρ' ἐλπίδας ἀτυχία. πάλαι γὰρ
περὶ νίκης εὐχόμενοι νῦν περὶ τῆς σφῶν αἰτοῦσι σωτηρίας.

245. ὀλοφύρατο δακρυχέοντα] ἐν ἄλλῳ ὀλοφύρετο. καὶ ὅτι
ἔδακρυεν Ἀγαμέμνων νῦν ἐσῆμανεν.

247. οἱ μέν φασι τικτομένου τοῦ Διὸς τεχθῆναι καὶ τὸν ¹⁰
ἀετόν· οἱ δὲ ὅτι ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ αἴσιος τῷ Δίῳ ἐγένετο.
εἴρηται δὲ ἀετὸς παρὰ τὸ ἀεὶ ἐτεὸν αὐτὸν εἶναι, ὃ ἐστιν ἀληθῆ.
τελειότατον δὲ ἦτοι τὸν τελεστικώτατον, ἢ τὸν μέγαν.
ὁ νεβρὸς δὲ τοὺς κατεκτηχότας "Ελληνας δηλοῖ, ὁ κοινὸς
βωμὸς τὴν κοινὴν ἄπασιν ἀπὸ τοῦ Διὸς σωτηρίαν ἀδειαν γὰρ ¹⁵
τοῖς καταφεύγουσιν ὁ βωμὸς πορίζεται. ὅτι δὲ κοινὸς, καὶ τὸ
πανομφαίῳ δηλοῖ, οἷον ἀπὸ πάσης φωνῆς καὶ γλώττης τετιμη-
μένῳ.

248. νεβρὸν] νεβρὸς ὁ νεωστὶ βορὰν δεχόμενος, ἢ πρὸς αὐτὴν
ἐπιτήδειος. 20

250. πανομφαίῳ] τινὲς τῷ ὑπὲρ πάντων φωνουμένῳ, παρόσον αὐτός
ἐστι κατά τινα λόγον ὁ ἀήρ· ὅθεν καὶ ὁ λόγος. ὄμφὴ δὲ ἡ φωνὴ,
διὰ τὸ δὲ φαίνεται. καλῶς δὲ τοῦ τείχους ἐντὸς τὸ σημεῖον ἐγένετο·
εἰ γὰρ εἴδον αὐτὸν οἱ Τρῷες, πλέον ἀν ἐθάρρησαν.

* τοῦτο γὰρ δηλοῦσθαι παρ' Ἀράτῳ (2) ἐν τῷ "μεσταὶ δὲ Διὸς ²⁵
πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ, πᾶσαι δὲ ἀνθρώπων ἀγοραί·" "Ομηρον δὲ μῆτον"
ἐπὶ ψιλῆς φωνῆς ἀνθρωπίνου τὴν ὅπταν θεῖναι ἢ τὴν ὄμφην, ἀλλ'
ἀεὶ ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος.

251. ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἥλινθεν ὅρνις] ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀγαμέμνονος
γέγονε λόγοις· διὸ καὶ φανερὸν τοῖς "Ελλησιν ἦν ὡς πάντως ἥλέηται ³⁰
ὑπὸ Διός.

252. μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον] ὅτι καὶ πρώην ἥσαν πρόθυμοι ἐκ
τῶν Ἀγαμέμνονος παρορμήσεων μᾶλλον δὲ νῦν ἐθάρρησαν τοῦ σημείου
φανέντος αὐτοῖς.

254. Τυδεΐδαο] τελευταῖος γὰρ ὑποχωρῶν πρῶτος ἐστιν εἰς ³⁵
ὑποστροφήν· ἄλλως τε καὶ παρώξυνται ὑφ' "Εκτορος. δείκνυσι δὲ

ὅτι οὐκ ἄλλῳ ἡ τοῖς κεραυνοῖς εἶκεν. Ὁδυσσεὺς δὲ πολέμιον ὄρην
τὸν Δία ταῖς αἰφνιδίοις οὐ πιστεύει μεταβολαῖς ὡς ἀδήλοις.

257. ὁ μὲν] ὅτι Τρῷες εὐθέως ἐτράπησαν ἐν δὲ τῇ τηλικαύτῃ
Ἐλλήνων τροπῇ οὐδεὶς οὐδαιροῦ πλήγτεται.

261. τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι] τὴν μὲν φυγὴν τῶν Ἐλλήνων ἀπαγ- 5
γέλλων οὐ πολλῶν δεῖται τῶν ὄνυμάτων, νῦν δὲ εἰς τὴν μάχην ἐπιστρέ-
φων αὐτοὺς τῶν πλείστων μέμνηται.

266. Τεῦκρος δ' εἴνατος] διγύρηκεν ὡς μέλλων περὶ αὐτοῦ λέγειν.
ἔνδον δέ ἔστιν Ὁδυσσεὺς τὸν λαὸν διεγείρων. ἀλλ' οὐδὲ Θόαντος
μέμνηται, καὶ οὐ πάντως ἔστι δειλός. 10

268. ὑπεξέφερεν] ἀντὶ τοῦ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἔφερε. τοῦτο δὲ καὶ
τὴν φιλαδελφίαν τῶν Τελαμωνίων ἐδήλωσε, καὶ τὸ μέγεθος φανεροῦ
τῆς ἀσπίδος τῆς περιλαμβανούσης αὐτούς.

269. βραχεῖα διαστολὴ εἰς τὸ πατήνας· ἥδης δὲ ὁ λόγος, καὶ
τὸ σχῆμα ὄμοιον. 15

274. Ὁρσίλοχον μὲν] φιλέλλην ὃν τοὺς μὲν ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ
πρώην ἥττῃ τελευτήσαντας οὐ καταλέγει τεκροὺς, τοὺς δὲ τῶν
Τρώων ἀεὶ ἀριθμεῖ καὶ νῦν.

279. φάλαγγας] τὸ πλήθος τῶν ἀναιρουμένων διὰ τῆς φάλαγγος
ἐδήλωσεν. 20

281. φίλη κεφαλῇ] εἰς εὔνοιαν αὐτὸν διὰ τῆς φιλίας ἐπάγεται,
καὶ τοῦ πατρὸς ὑπομήσας καὶ τῆς ἡγεμονίας, ὅπως μὴ ἀνάξιος
τούτων ὀφθῇ. καλὴ δὲ καὶ ἡ τοῦ βάλλε παράτασις.

282. αἱ κέν τι φόως] λεληθότως αὐτὸν κατὰ τοῦ Ἔκτορος
ὅπλίζει· οὗτον κάκεῖνος συνιείς φησι “τοῦτον δὲ οὐ δύναμαι βαλέειν 25
κύνα.”

283. ὁ σ' ἔτρεφε] τὸ ὁ ἀντὶ τοῦ ὁς. πανταχόθεν δὲ αὐτὸν
προτρέπει, ὡς καὶ τὸν πατέρα καὶ τοὺς Ἐλλήνας πάντας εὑρεγετή-
σοντα.

284. ** Ἡρακλῆς, πορθήσας Ἰλιον, Ἡσιόνη τὴν Λαομέδοντος 30
θυγατέρα, Πριάμου δὲ ἀδελφὴν ἔλαβεν αἰχμάλωτον, καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν γέρας Τελαμῶνι. ὡς οὖν ἀπὸ Τρωϊκῆς γυναικὸς τεχθέντα τὸν
παῖδα Τευκρὸν ἐκάλεσαν, προαναπέμψαντες τὸν τόνον καὶ ποιή-
σαντες κύριον· Τευκρὸι γάρ οἱ Τρῷες ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν

30. Ἡρακλῆς—γενῶν] Tertiae classis scholion, rubrica notatum in B.

Τεῦκρον. ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρά τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γενῶν.

οὐκ ὄνειδίζει, ἀλλ’ ἐπαινεῖ, ὅτι διὰ τὴν τοῦ τρόπου χρηστότητα καί περ νόθος ὁν οὔτως ἔτραφη. ἄλλως τε διδάσκει ὅτι οὐκ ἔστιν ὄνειδος τὰ ἴδια ἀκούειν. ἀλλ’ οὐδὲ ὄνειδος ἦν ἡ νοθεία παρὰ τοῖς 5 παλαιοῖς. πολεμεῖ δὲ τοὺς ὁμοφύλους βαρβαρόθεν καὶ αὐτὸς ὁν, ὅτι τῇ φιλαδελφίᾳ μᾶλλον ἤτταται.

289. * πρεσβήτου] τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον δῶρον.

291. ἡ κέν ται ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι] τοιαύτην, φησὶ, δώσω σοι ἦν ἀν ἀξιώσαις κτᾶσθαι καὶ γαμετήρι. 10

293. τὸ σπειδεῖν ἐνταῦθα τὸ κακοπαθεῖν δηλοῖ, ἡ μᾶλλον ἐπείγεσθαι.

296. δεδεγμένος] εἰρωνευόμενος τοῦτό φησιν ἀντὶ τοῦ δεξιούμενος καὶ φιλοφρονούμενος· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ δεδεγμένος ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι. 15

299. κύνα διὰ τὸ θρασὺν καὶ πολύλαλον, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ.

306. ὅλον ὅλῳ παραβέβληται μηδενὸς ἐλλείποντος. ἔστι δὲ διάκενος ὁ μῆκων διὸ βαρεῖται. κοινὸν δέ ἔστι τὸ κάρη βάλεν.

307. καρπῷ βριθομένῃ] λείπει τὸ ἔστιν· ἐκδέχεται δὲ Νικάνωρ τὴν μετοχὴν ἀντὶ ρήματος. νοτίησι δὲ, ὅτι εἰ μὴ ἦν ὑγρὰ, οὐκ ἂν 20 ἐκέκλιτο, ἀλλ’ ἐκέκλαστο.

311. παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων] καὶ τὸν "Ἐκτορα σώζει, καὶ Τεῦκρον ἐπαινεῖ ὡς μὴ ἀποτυχόντα, ἀλλὰ σφαλέντα" παρέσφηλε δὲ ἡ τὸν Τεῦκρον ἦ τὸ τόξον.

312. μόνους τοὺς "Ἐκτορος ἡνιόχους ἐποίησεν ἐν τῷ πολέμῳ 25 τιτρωσκομένους, ἥντι μὲν Ἡνιοκέα, ὅν δὲ Ἀρχεπτόλεμον, μετὰ δὲ ταῦτα Κεβριόνην" θρασὺς γὰρ ἡνιόχος ἔστιν Ἐκτωρ. διδάσκει δὲ ὁ ποιητὴς ὅτι βλάπτει ἡ πρὸς τοὺς θρασεῖς φιλία.

313. ιέμενον πόλεμόνδε] ἐμφαίνει διὰ τούτου ὅτι ἔδρασεν ἣν τι χαλεπὸν, εἰ μὴ ὑπὸ Ἀπόλλωνος μὲν παρεσφάλη, ὑπὸ δὲ Ἐκτορος 30 ἐτρώθη.

2. Ἀπολλωνίῳ]	Ἀπολλοδώρῳ	logi libri fuerunt duodecim.
Valcken. Dissert. p. 124.		18. * δ μῆκων]
ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γενῶν] In cod.		ἡ μῆκων
Leid. ἐν καταλόγῳ νεῶν: unde		23. * ἀποτυχόντα]
Valcken. ἐν β' καταλόγου νεῶν. Cata-		ἀποφύγοντα
		25. μόνους]
		* ὅτι μόνους (sic
		Townl.)

325. ὅθι κλητὶς ἀποέργει] περὶ τὸν σύνδεσμον τῆς ὡμοιωτάτης ἥτοι τὴν ἀκρωμίαν. καίριον δὲ τοῦτο ὡς πρὸς τοξότην καλεῖ.

328. νάρκησε δὲ χείρ] ποῖος ὄμοις βέβληται; δῆλον ὅτι ὁ ἀριστερὸς, διό φησι “τόξου δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.” ἄλλως τε τὸν προβεβλημένον ὄμοιν εἰκὸς πεπλῆχθαι, οὐχὶ τὸν συνεσταλμένον ἐν τῷ το- 5 ξεύειν. προδιέλυσε δὲ τὴν ὄρμὴν τοῦ λίθου ἡ κοπεῖσα νευρά.

* Πορφυρίου. ἐν τούτοις τοῖς ἔκεσι τοῖς περὶ τοῦ Τεύκρου εἰρημένοις ζητοῦσι ποίαν χεῖρα τέτρωται ὁ Τεύκρος, καὶ πότερον τὴν νευρὰν ἐπὶ τὸν ὄμοιν ἔλκει, καθάπερ οἱ Σκύθαι· τοῦτο γὰρ φέτο Neotéλης, ὅλην βίβλου γράφας περὶ τῆς κατὰ τοὺς ὥρως τοξείας, 10 καὶ τοὺς μὲν Κρῆτας φάμενος τὴν νευρὰν ἔλκειν ἐπὶ τὸν μαστὸν, τὴν δὲ τάσιν κυκλοτερῇ ποιεῖσθαι, τῶν Σκυθῶν οὐκ ἐπὶ τὸν μαστὸν, ἀλλ’ ἐπὶ τὸν ὄμοιν ἐλκόντων, μὴ πρόχειν τὰ εὐώνυμα μέρη τοξεύοντα τὰ δεξιά. ρήτεον δὲ ὅτι αὐερύοντα οὐ δεῖ συνάπτειν τῷ παρ’ ὄμοιν, ἀλλὰ στίξαντα ἐν τῷ αὐερύοντα τὸ ἔσης λέγειν, παρ’ ὄμοιν ὅθι κλητὶς 15 ἀποέργεις αὐχένα τε στῆθός τε· τοῦτο γὰρ τῷ μὲν τὴν νευρὰν ἐπὶ τὸν ὄμοιν ἔλκειν οὐ συνάδει, τῷ δὲ ἐμφῆναι βουλομένῳ τὴν παρ’ ὄμοιν πληγὴν, ὅπερ καὶ ποσὶ μάλιστα συνάδει· παρὰ γὰρ τὸν ὄμοιν ἡ κλείς ἔστιν, ἀποδιαιροῦσα τὸ στῆθος ἀπὸ τοῦ αὐχένος. τοῦτο μὲν οἷμαι οὗτοις λύεται. φαμὲν δὲ ὅτι παρὰ τὸν ἀριστερὸν ὄμοιν ὁ λίθος 20 κατηγένθη. οὐκ ἐκ τῶν προκειμένων δὲ ἐπῶν, ἀλλ’ ἐξ ὧν ἐπάγει, ἔδειξε· “ῥῆξε δέ οἱ νευρὴν, νάρκησε δὲ χείρ ἐπὶ καρπῷ, στῆ δὲ γυνὴ ἐριπῶν, τοξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός,” οὐ μὰ Δία τῆς δεξιᾶς, ἀλλὰ τῆς εὐωνύμου. καὶ συνέβη ταύτῃ ναρκῆσαι κατὰ τὴν πρὸς τὸν ὄμοιν συνάφειαν, ὅπερ καὶ πεπληγέναι συνέβαινε. προσεχῇ γὰρ τῇ μὲν 25 δεξιᾳ χειρὶ τὰ δεξιὰ τῶν ὑπὲρ αὐτὴν, τῇ δὲ ἀριστερᾷ ἐν συναφῇ τὰ ἐναντιά· καὶ οὐκ ἡδύνατο τῆς κρατούσης τὸ τόξον ἀριστερᾶς χειρὸς ναρκησάσης, καὶ διὰ τοῦτο ἀποβαλούσης τὸ τόξον, μᾶλλον ὁ δεξιὸς ὄμοις βεβλῆσθαι, ἀλλ’ οὐχ ὁ τῆς πεπονθίας ἀριστερᾶς, ἐπεὶ καὶ προβάλλοντες μὲν τὸν ἀριστερὸν ὄμοιν, συστέλλοντες δὲ εἰς ἑαυτοὺς 30 τὸν δεξιὸν τοξεύοντες· ἐτοιμότερον δὲ εἰς βολὴν τὸ προβεβλημένον τοῦ κρυπτομένου.

7. * Πορφυρίου] ομ.

10. δλην βίβλον] δλ̄ β̄ν quod pro
δλον βίον accepit Vill. In schol. 9,
90 est δλον β̄ι pro δλον βιβλίον, non

δλον βίον, ut Vill. v. Schmidt. de

Didymo p. 350.

18. συνάδει Vill.] συνάδειν

21. ἀλλ’ addidit Bekkerus

331. περίβη] τὴν προθυμίαν καὶ σπουδὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ θέων ἐδήλωσεν, ἐπεὶ οὐ μακρόθεν ἦν, ἀλλ' ἐγγύς.

335. Ὁλύμπιος] πάλιν ἐπὶ τὸν Δία τὸ τῆς νίκης αἴτιον ἀναφέρει, μὴ θέλων μωμῆσαι Ἑλληνας.

336. οἱ δὲ ιθὺς τάφροι] τῇ ταραχῇ τῶν φευγόντων μόνον οὐχὶ 5 καὶ οἱ ἄριστοι τῇ τάφρῳ φεύγοντες ἐνέπεσον.

338. ώς δὲ τίς τε κύων] οὐ δεόντως, φασὶ, τῷ κυνὶ ἐν ζῷον διώκοντι παραβάλλει τὸν Ἔκτορα διώκοντα πολλούς. ἄλλως τε οὐκ ἔδει εἰκάζειν τὸν διώκοντα κυνὶ, τοὺς δὲ διωκομένους ἀλκιμωτέρῳ ζῷῳ, τῷ λέοντι. ῥῆτέον δὲ πρὸς μὲν τὸ πρότερον ὅτι ὁ Ἔκτορας εἰκασται κυνὶ ἐνὶ καὶ ὁ ἀποκτεινάμενος θηρὶ ἐνὶ φησὶ γὰρ “αὖν ἀποκτείνων τὸν ὄπίστατον” (342). πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ὅτι ἡ παραβαλὴ οὐ πρὸς ἴσχὺν, ἀλλὰ πρὸς τάχος· κύνες γὰρ ἐν ταῖς θήραις ἐπιτήδειοι πρὸς δίωξιν διὰ τοῦτο ὁ Ἔκτορας διώκοντι εἰκασται κυνί. τὰ δὲ ἄγρια ζῷα φεύγειν εἴωθε τὰ πολλά. διὰ τοῦτο οἱ ὑποχωροῦντες 15 Ἑλληνες τοῖς φεύγουσιν εἰκάζονται. ἔπειτα καὶ δεόντως τοῖς ἀλκιμωτέροις ζῷοις φεύγουσι παρέβαλε τοὺς Ἑλληνας· προεῖχον γὰρ τῇ ῥώμῃ, καὶ τὰ μὲν δυστυχοῦσι, καὶ ἀεὶ ὁ ποιητὴς εἴωθε κακοπραγοῦντας αὐτοὺς θηρσὶν εἰκάζειν.

339. ἀπῆται κατόπισθε] εὗ τὸ ἀπῆται· οὐ γὰρ ἐπιλαμβάνεται, 20 ἐπιπηδᾶ δὲ ὑλακτῶν. εὖ δὲ καὶ τὸ ὄπισθεν ἀντίος γὰρ οὐ πρόσεισι τῷ θηρίῳ, τὴν ἐμβολὴν αὐτοῦ φοβούμενος. καλῶς δὲ οὐ τῇ πλευρῇ ἐπίκειται, ἀλλὰ τοῖς γλουτοῖς καὶ τοῖς ἴσχοις πρὸς τὸ ῥρδίως ἐκκλίνειν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ θηρίου. ἐπιφέρει γοῦν “ἐλισσόμενόν τε δοκεύει.” καὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ δὲ ὑφοῦται τὸ Ἑλληνικόν. 25

345. ἐρητύνοντο μένοντες] οὐ κατὰ τοὺς Τρῷας πεφύκότες ἔμενον ἡύτε νεθροί (Π. 22, 1)· φιλάλληλον γὰρ καὶ αἰδέσιμον ἀεὶ τὸ Ἑλληνικόν. εὑχούνται δὲ θεοῖς καὶ ἀλλήλους παρακαλοῦσιν.

348. ἀμφιπεριστρώφα] οὐ περιττὴ ἡ ἐτέρα πρόθεσις, ἀλλ' ἐναργῶς δείκνυσι τὴν ἐν ταύτῃ γινομένην συνεχῆ τοῦ Ἔκτορος 30 συστροφὴν, ζητοῦντος κατὰ ποιὸν εἰσελάσσει μέρος ταὺς ἔσυτες ἵππους.

349. Ἀρίσταρχος μὲν οἵματά φησιν, οἱ δὲ ἄλλοι ὅμματα· φησὶ γὰρ βλοσυρῶπτις· καὶ ἀπὸ τῶν ὅμμάτων δὲ εἴωθε καὶ τοῦ προσώπου

13. * πρὸς τάχος] πρὸς οπ.

15. * οἱ] οπ.

χαρακτηρίζειν, ώς τὰ “κυνὸς ὅμιματ’ ἔχων” (Il. 1, 225). Γοργόνος δὲ γράφει Ἀρίσταρχος, κακῶς οὗτε γὰρ ὁ ποιητὴς οὗτε Ἡσίδος Γοργών φασιν, ἀλλὰ Γοργώ.

350. τοὺς δὲ ἴδοις ἐλέησε θεὰ] ἀναρτᾶ πάλιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν παρόντων, μὴ διηγούμενος ώς φιλέλλην τὴν τὸν Ἑλλήνων δυστυ- 5 χίαν.

351. αἴψα δ' Ἀθηναίην] δείκνυσι τὸ αἴψα ὅτι δίχα ἐπιλογισμοῦ τοῦτο ποιεῖ διὸ καὶ μεταμεληθῆσται ὑστερον. ἀποτυχοῦσα δὲ Ποσειδῶνος ταύτην ἀναπείθει.

352. ὃ πόκοι] οἰκεῖον τῇ σχετλιαζούσῃ τὸ προοίμιον. κατ' ἐρώτη- 10 σιν δὲ αὐτῇ διαλέγεται· οὐκέτι, φησὶ, κανὸν ἐσχάτως τειρομένων κεκα- δησόμενα Ἑλλήνων; τὸ δὲ κεκαδησόμενα ἀντὶ τοῦ φροντιοῦμεν, ἀπὸ τοῦ κῆδεσθαι.

353. *κεκαδησόμενος] φροντιοῦμεν ἐκ γὰρ τοῦ κῆδω γίνεται.

355. ἀνδρὸς ἕκος ρίπῃ] τεχνικῶς οὐ κατὰ Διὸς αὐτὴν ὄτρύνει, μή 15 πως αἰδεσθῇ τῷ πατρὶ ἐναντιοῦσθαι· ή δὲ συνίστι τὸ σιωπηθὲν, καὶ φησιν “ἀλλὰ πατὴρ οὐμάς.” ἐμφαντικὴ δὲ ή μεταφορά· τὸ γὰρ ρίπῃ ἐπὶ ἀνέμου καὶ πυρὸς τάττεται, ἄμφω δὲ ἔχει ἐπὶ “Ἐκτορος” “ἐν δ’ ἐπεστὸν ὑσμίνῃ ὑπεραεῖ Ἰσος ἀέλλῃ” (Il. 11, 297) καὶ “μαίνετο δ’ ὡς ὅτε Ἀρης ἐγχέσπαλος ἦ ὀλοὸν πῦρ” (Il. 15, 20 605).

358. καὶ λίγην οὗτός γε] καὶ μὴν περὶ τούτου μὲν οὐδέν μοι μέλει, φησιν ἀπολεῖται γὰρ ὅσον οὐδέπω· οὐ δὲ πατήρ ἐστιν οὐ ἐμὸς αἴτιος.

360. μαίνεται] ἐνθουσιᾶ, ώς τὸ “μαίνετο δ’ ὡς ὅτε Ἀρης” (Il. 25 15, 605). τὸ φιλότιμον δὲ τῆς κακώσεως δῆλοι.

362. οὐδέ τι τῶν μέμιηται] πρὸς μὲν τὸν Δία εὐπρεπῆς η εἰς τὸν Ἡρακλέα τῆς ἐνέργειας ἀνάμιμησις, πρὸς δὲ τὴν Ἡραν οὐκέτι· αὐτῇ γὰρ ἡματίωτο αὐτῇ σωζούσῃ τὸν Ἡρακλέα. ή ἐκεῖνο ρήτεον, ὅτι ἀνθρώπινόν τι ἔχει η εἰκὼν· πολλὴν γὰρ σπουδὴν εἰς τινας εἰσε- 30 νεγκάμενοι καὶ δι' αὐτῶν τοῖς ἀναγκαῖοις εἰς ἀπέχθειαν ἐλθόντες, ἀχαρίστων ὅντων τῶν εὖ πεπονθότων, εἰώθαμεν σχετλιάζοντες εἰσφέ- ρειν πρὸς οὓς ἀπηχθήμενα τὴν τῶν εὐεργετηθέντων ἀχαριστίαν μεμ- φόμενοι ἔαυτοῖς ἐπὶ τῇ ἀβούλῳ κρίσει.

2. *Ἀρίσταρχος] Σημόδοτος Vill. 11. *τειρομένων] τῶν Ἀργείων
29. *αὐτῇ] αὐτῇ

364. ἥτις ὁ μέγ] τὸ εἰσεβίες Ἡρακλέους δηλοὶ καὶ τὴν ἐστῆς αὕξει ἐπικευρώσ.

365. κύνα στυγερῷ Ἀΐδως] ἀπὸ τοῦ μεῖζους ἄθλου πάστας δηλοῖ αἴδε δὲ τὸν κύνα καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ. Πόνδαρος μὲν οὖν ἐκατὸν, Ἡσίδος δὲ πεντήκοντα κεφαλὰς αὐτὸν ἔχει φησό. 5

** τὸν Κέρβερον τελεσθέτω τὸν Ἡρακλέους ἄθλον ἐν μηρὶ καὶ ἔτεσι ὅκτω, μὴ προσδεχόμενος Εὔρυοθεὺς τὸν τε τὸν Αὐγέου βοσκημάτων ἄθλον καὶ τὸν τῆς "Τύρας, ἐπέκατον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ, τὸν Κέρβερον ἐξ Ἀΐδου κομίζει.

369. αἰτὰ] προσάρτη καὶ ἀνθει καταρρέοντα. τὸν πλοῦν δὲ τοῦ 10 Κωκυτοῦ φησί, ὃς ἐστι Στυγὸς ὑδατος ἀπόρρωξ. Στυγὸς δὲ διὰ τὴν ἐπὶ τῷ θαύματῷ κατήφειαν.

370. στυγέει] οὐκ ἔπει ὅτι οὐκ ἀπενηρυγετήθη, ἀλλ' ἡθικῶς ὅτι μᾶλλον καὶ μεμίσημαι.

371. τὴν μὲν Θέτιδος χάριν ἀπέκριψε, λέγουσα δωρεὰν αὐτὴν 15 εὑρεγετῖσθαι, τὴν δὲ ἴδιαν ὀνειδίσει μὴ εὑρεγετούμετη.

373. ἡθικῶς τῶν φιλοφρονήσεων τοῦ πατρὸς μέμηται, αὐτὰ τὰ ὄνόματα εἰποῦσα οἷς παρακαλῶν αὐτὴν ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς ἴδιας ὑπεκορίζετο χρείας.

374. ἀλλὰ σὺ μὲν] οὐχ ὡς ἥττονι κελεύει, ἀλλὰ καυρὸν λαμβά- 20 νουσα πρὸς τὸν ὄπλισμόν.

378. γηθήσει προφανείσας] ἡθικῶς καὶ τοῦτο πρὸς τὸ "οὐ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς" (455). προφανείσα δὲ γράφει Ἀρίσταρχος, δυϊκῶς. οὐ δὲ Ἡροδιανὸς προφανεῖσας βούλεται, συστέλλων Δωρικῶς τὸ ἄ, φ καὶ πειθόμεθα. 25

393. πύλαι μύκου οὐρανοῦ] οὗτας λέγει ἐπὶ τῶν θυρῶν ἀεὶ, ταύτην μιμούμενος τὴν φωνήν "τὰ δ' ἀνέβραχεν ἥπτε ταῦρος" τόσον ἔβραχε καλὰ θύρετρα" (Od. 21, 48 et 49).

399. ταχεῖα] ἀντὶ τοῦ τάχεως, ὡς τὸ "λῦσε δ' ἀγορὴν αἰψυηρήν"

5. Addit B Palaephati c. 40.

7. τῶν Vill.] τοῦ

Ἀνγέου] διύ

9. κομίζειν] Addit B de Cerbero Apollodori verba 2, 5, 12 εἶχε δὲ οὐδος—τῶν "Ἄιδου βῶν διέσφαξην, quae ex Ven. A dedimus vol. I p. 287 cum hac scripturae diversitate, ποιολπον—Εὐμόλπου A. Εὐφορβον—

Εὐφόρβου B. ήν δὲ—ξένοις] οὐκ ἔξδι δὲ ἦν τόπε τοῖς ξένοις κενταύρων μεγισταύρων Τάιναρον] Τάιναρον τὴν Γοργόνα] τὴν Γοργὴν παραθέσθαι παρασχέσθαι

11. Στυγὸς—κατήφειαν] Ηαες ab alia manu addita.

19. * ὑπεκορίζετο] εἰσεπορίζετο

27. * τόσσον] τόσσον

(Il. 19, 276) καὶ “ταχέες δὲ ἵππηες ἔγερθεν” (Il. 23, 287). λέγει δὲ ὅτι μὴ συγχώρει αὐτὰς ἐξ ἐναντίας τῆς ἐμῆς κελεύσεως ἔρχεσθαι· οὐ γὰρ καλῶς ὑποστραφήσονται.

408. [ἐνικλᾶν] ἐμποδίζειν. εἴληπται δὲ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν εἰς τὰς ἀσπίδας ἀποθραυμένων δοράτων. 5

τὰ μὲν θεῖα ἔᾳ, σκοπεῖ δὲ τὰ βιωτικά· ἐναντιοῦνται γὰρ ἄλλη-λοις ἄνδρες καὶ γυναικες.

411. πρώτησιν] ἄκραις, ώς τὸ “ἐν πρώτῳ ῥυμῷ” (Il. 6, 40)· οὐ γὰρ πολλαὶ πύλαι τοῦ Ὄλύμπου. πολὺ δὲ τάχος ὑποφαίνεται τῆς Ἱρίδος. 10

413. πῆ μέματον] καλῶς μηδὲ προσφωνήσασα αὐτὰς τοῦ πράγματος ἀρχεται. οἰκεῖον δὲ τῇ ἐπιπληγτούσῃ πολλαῖς ἀρχαῖς κεχρῆσθαι.

415. Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἦ, καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ὁς, ἵν' ἢ σύμφωνον τῷ “ῶδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.” 15

420. οὐκ ἔδει, φασὶ, ταῦτα πρὸς τῆς Ἱρίδος λέγεσθαι, ἀλλὰ μόνον τὰ τῆς ἀπειλῆς. ταῦτα δὲ σχετλιάζων φησὶν, ἢ οὐ σχετλιάζων, ἀλλ' ἐντέχως τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν διιστάς, δι' ὃν τὴν μὲν ἀεὶ ἐναντιοῦσθαι αὐτῷ λέγει, τὴν δὲ νῦν καὶ πρώτου, ἵνα αἰδεσθῇ μεταβάλλεσθαι. 20

423, 424. ἀθετοῦνται διὰ τὸ τραχύ· ὅσφ δὲ δεινά ἔστι, τοσούτῳ τὴν κηδομένην ἐμφαίνει. θεραπεύεται δὲ καὶ διὰ τοῦ εἰ ἐτέον γε τολμήσεις οὐ γὰρ ἀντικρυς αὐτὴν ἀναιδῆ λέγει, ἀλλ' εἰ ἐθελήσειε μάχεσθαι τῷ Διί. πιθανῶς δὲ οὐκ ἥρκεσεν αὐτῇ ἀπαγγεῖλαι μόνον τὰ παρὰ Διὸς, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῆς τι προσέθηκε. τοιαύτη δὲ 25 ὄραται καὶ ὅτε πρὸς τὸν Ποσειδῶνα πέμπεται (Il. 15, 178. 201), οὐ μόνον τὴν τοῦ ἀγγέλου, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ συμβούλου ἀποπληροῦσα χώραν.

424. Διὸς ἄντα] ρήτορικῶς ἀμφοτέρας ἐνέθηκε τὰς προσηγορίας, ἔκει μὲν ἐντρέπουσα σῷ πατρὶ, νῦν δὲ ἐκδειματοῦσα Διὸς ἄντα 30 φησί. καὶ ἡ μὲν καθ' Ἔκτορος ὄρμῃ, ἡ δὲ ἀλλοιωτικῇ στάσει χρωμένη κατὰ Διὸς αὐτήν φησι πολεμεῖν.

425. ἀπέβη] οὐ περιμένει τὴν ἀπόκρισιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀπειλαῖς αὐτὰς καταλείπει πρὸς κατάπληξιν μείζονα.

9. * ὑποφαίνεται] ἀποφαίνεται

16. * φασὶ] φησὶ

11. * αὐτὰς] αὐτὰς

426. Ἡρη] ἡ καὶ τῆς συμβουλῆς προκατάρξασα.

428. τὸν ἐναντιούμενον ηὗξησε καὶ τὴν αἰτίαν ἐμείωσεν, ἔπειται
ἀνθρώπων λέγουσα μὴ δεῖν διαφέρεσθαι τῷ Διὶ.

ὅταν εἰς τὴν ἀξίαν ἀτενίσῃ τὸν θεῶν, τότε φησὶν αὐτοὺς μὴ
κινεῖσθαι περὶ θητῶν, ὡς οὐδὲ ἀνήμεις περὶ μυρμήκων· ὅταν δὲ 5
ἐπιλογίσηται τὴν ποιητικὴν, ἔπειται τοῖς μύθοις καὶ τὴν ὑπόθεσιν
ἐκτραγῳδεῖ, συμμαχίας καὶ θεομαχίας παράγων.

433. τῆσιν δ' Ὁραι] διὰ τοῦτο αὐταῖς αἱ Ὁραι ὑπηρετοῦσιν, ὅτι
οὐκέτι τῷ Δίῳ μέλλουσιν ἐναντιοῦσθαι.

435. ἐνώπια παμφανόντα] τοὺς παρεδίους τούχους· οὗτοι γὰρ 10
μόνοι φαίνονται τοῖς παριοῦσιν. τινὲς δὲ τὸ ἐξῆς ἄρματα παμφα-
νόντα.

439. οὐκ εἶπεν ἥλαινεν, ἀλλ' ἐδίωκεν ἐμφαντικῶς διὰ τὸ ταχὺ,
ὡς τὸ “ρίμφα διωκομένη” (Od. 13, 162), ἣτοι ἐπειγομένη.

440. ἐνοστύγαος] διὰ φιλαδελφίαν τοῦτο, οὐ διὰ τὴν τοῦ Διὸς 15
ποιεῖ ἐνδοξότητα.

444. ἀμφὶς] χωρὶς, οὐκ εἰς τὴν συνήθη ἔδραν· ἀλλαχοῦ “πλησίον
ἥσθην” (Π. 4, 21). ὅθεν φησὶν “οὐδὲ εἴ κε τὰ νείατα πείραθ
ἴκηαι” (478).

446. ἔγων] διὰ τῆς καθέδρας ἡ τῆς σκυθρωπότητος. 20

448. οὐ μέν θην] τινὲς ἐν ἐρωτήσει, καὶ περὶ τῆς προτέρας νοοῦσι
μάχης, οἷον οὐκ ἀπήκεσεν ὑμῖν ἐκεῖνα· οἱ δὲ ἐν ἀποφάσει καὶ περὶ
τῆς τοῦ κερτομικῶς.

462. αἰνότατε Κρονίδη] οὐκ ἔδει λέγειν Ζεῦ πάτερ· οὐ γὰρ
φιλοφρονεῖται· οὐδὲ αἰνότατε Κρονίδη, πρὸς τὸ μὴ ἐρεθίσαι αὐτὸν. 25
αὐτοῦ οὖν ἄρχεται τοῦ πράγματος. καὶ ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ταῦτα ἔλεγεν
(33), ἀλλὰ φιλοφρόνως· διὸ ἐδάμασε τὸν Δία· ἡ δὲ ἐντεταμένως·
διὸ ἐπιτείνει τὴν τοῦ Διὸς ὄργην.

472. δὲλλοντ' Ἀργείων πουλὸν στρατὸν] κινητικὰ μὲν ταῦτα τῶν
ἀκονόντων, ἀλλ' ὄριζων τὸ πέρας παραμυθεῖται τὴν ἀτυχίαν. 30

473. τὸ οὐκ ἀποταμένεται καὶ τὸ ὅβριμος πρὸς τὸ ἔτι λυπεῖν
προστέθεινται.

477. θέσφατον] τὸ μοιρίδιον προβάλλεται, ἵνα μὴ δοκῇ τυραννεῖν.

479. γαίης καὶ πόντοιο] δείκνυσιν ὁ ποιητὴς ὅτι συναπολήγει
γῆ καὶ θάλασσα, ὡς ἀν τοῦ ὕδατος περικεχυμένου τῇ γῇ σφαιρικῶς 35

27. * ἐντεταμένως] ἐπετεταμένως

καὶ καλύπτοντος αὐτὴν πλὴν τῶν ἀνεχουσῶν ἡπείρων ἐν αἷς κατοικοῦμεν.

484. τὸν δὲ οὗτον προσέφη] ἐν καιρῷ ἡ ἀποσιώπησις· οὗτε γὰρ ἐπισκεπτεῖν ἔχει τὰ λεχθέντα οὕτε ἀντιλέγειν πρὸς ὄργην τοισάντην.

485. ἐν δὲ ἔπεισος' Ὀμκεανῷ] τῷ ὄρίζοντι, φησὶν, διατειχίζει τοῦ 5 κόσμου τὸ φανερὸν καὶ ἀφανές. οὐκ ἀλλιθῆ δὲ δηλοῖ ἐμπτυσιν τοῦ ἥλιου, ἀλλὰ φαντασίαν δίδωσιν ὡς ἐπὶ τὸν Ὀμκεανὸν ἔρχεται ἐπὶ τὴν δύσιν ἐλθὼν.

486. ἔλκους νύκτα μέλαπναν] τῇ ἀσθενείᾳ τοῦ τῶν ἀκτίων φωτὸς ἐφέλκεται ἡ νύξ. εὖ δὲ καὶ ὁ παρατατικός· σφαιροειδῆς γὰρ οὖσα ἡ 10 γῆ οὐ πᾶσα ὑφ' ἐν σκιάζεται.

βραχεῖαν ταύτην τὴν μάχην ἐποίησεν, ἐγχρονίζειν οὐ θέλων ταῖς τῶν Ἑλλήνων δυστυχίαις· ὅθεν μέρος μάχης καλεῖται.

490. ιόσφι νεῶν ἀγασθῶν] συνελάσσας μέχρι τῶν νεῶν αὐτοὺς ἀφίσταται παρὰ τὸν ποταμὸν πρὸς τὸ μήτε τοῖς πολεμίοις ἐξακού- 15 εσθα μήτε μακρὰν ἀπεῖναι τῆς πόλεως.

493. Διὶ φίλοις] οὐδαμοῦ μᾶλλον ὁ "Ἐκτυρψ ἐν καιρῷ ἐλέχθη Διὶ φίλοις ἡ νῦν, εἴ γε καὶ θεοῖς δι' αὐτὸν ἀπέχθεται.

494. ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ] καλῶς οὐ σκῆπτρον κατέχων δημη- 20 γορεῖ, ἀλλὰ τὰ τῆς ἀνδρείας σημεῖα προβαλλόμενος.

498. νῦν ἐφάμητο] ὑπερηφανίας μεστὸς δὲ λόγος· οὐ γὰρ εὔνους θέλει ποιήσασθαι τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλὰ μόνον καυχήσασθαι, οὐχ ὡς τὸ "ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοῖ" (Il. 2, 110). καὶ πάλιν δὲ τὸ κοινὸν οἰκειοῦται κατόρθωμα καὶ πάλιν τῇ νίκῃ γαυριᾶ.

503. στρατηγικῶς πρὸ αὐτῶν τῶν ἵππων φροντίζει, δὲ καὶ Ἀνδρο- 25 μάχη πιεῖ· "ὑμῖν πάρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν" (188).

507. οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῦ σίτου κοινὸν τὸ ἄξεσθε· οὐδέν γὰρ τῶν ἀφύχων ὕγεται, φέρεται δὲ μᾶλλον. προσυπακονυστέον τὸ φέρετε.

509. καίσμεν πυρὰ] πρὸς ἀσφάλειαν μὲν ἑαυτῶν, κατάπληξιν δὲ τῶν πολεμίων. στρατηγικῶς δὲ εὐέλπιδας αὐτοὺς ποιεῖ διὰ τῆς τῶν 30 πολεμίων φυγῆς.

20. ἀνδρείας] ἀνδρίας

27. ἀξεσθε] ἀξασθε (in A ἀξεσθαι)

29. καίσμεν πυρὰ—φυγῆς] ΣεQUITUR in B scholion Porphyrii, τοῦ ποιητοῦ—δέκεσθε, quod ad 10, 418 recte totum transtulit Bekkerus,

ubi in B altera tantum pars scholii, προδεδηλωμένου δτι—τὸ δέχεσθε δέκεσθε, est repetita, multa cum diversitate scripturae, omissa priore, τοῦ ποιητοῦ—οἵσσαι μὲν πυρὸς ἀσχάραι.

513. βέλος] τὸ ἐκ βολῆς τραῦμα, ὡς τὸ “Ἄς δὲ σταύρωσεν
ἔχη βέλος” (Il. 11, 269).

519. λέξασθαι] παρὰ τὸ λέχος, καὶ ξύλα λέξασθαι, καὶ “Τρῶας
μὲν λέξασθαι” (Il. 2, 125), ὅθεν καὶ λογάδες καὶ σύλλογος
Ἀχαιῶν. 5

520. θηλύτεραι] τῶν ἄλλων ζώων, ἢ τῶν παρθένων. αἱ τετοκυῖαι,
φησὶ, τὴν συήθη ἐπικουρίαν πρασσέτωσαι, συνεργοῦσαι κατὰ δύνα-
μιν τοῖς κακοπαθοῦσιν.

523. ὁδὸς ἔστι] τυρανικῶς αὐτοῖς, οὐχὶ βασιλικῶς διαλέγεται,
ἐπηρμένος τῇ ἀλαζονείᾳ. 10

524. * ὑγιῆς] ὁ ἀπαρακοίητος καὶ ἀπαράβατος.

527. ἔξελάνας ἐνθένδε] ὥρα τὸ παλίμβολον “Ἐκτόρος” τῇ γυναικὶ¹⁵
ἔλεγεν “ἔσσεται ἦμαρ σταύρον ποτ” ὀλώλῃ “Ιλιος ἵρῃ” (Il. 6, 448),
ἄδε δὲ ἄλλως. ἐκεῖ μὲν γὰρ τῶν Τρώων ἡττωμένων δύσελπτις ἦν,
ἐνταῦθα δὲ τῇ μάχῃ κρατῶν ἐλπίζει τὰ χρηστά.

532. ἐντέχως ἐφ’ ἑαυτοῦ μὲν εἶπεν ὅτι οὐκ ἀπωσθήσεται, ἐπὶ δὲ
τοῦ Διομῆδους ὅτι ἀναρεθήσεται καὶ ὅτι σκῦλα παρέξει αὐτῷ ἀπο-
θανόν. στρατηγικῶς δὲ παραδαρπόνει αὐτούς· δεδίασι γὰρ Διομῆδην
διὰ τὴν ὑπόγυιον ἀριστείαν· καὶ τὸ Τυδείδης προσλαβὸν τὸ ἄρθρον
οὐκ ἀργὴν τὴν ἀκαφορὰν ἔχει. 20

535. ἀμφ’ αὐτὸν ἔταιροι] ἀπὸ κοινοῦ ληπτέον τὸ κείσονται.

539. εἴην ἀδάνατος] βαρβαρικὸν τὸ εὑχεσθαι τὰ ἀδύνατα.

542. κελάδησσα] καλῶς ἐπὶ μὲν Ἐλλήνων φησὶν “Ἀργεῖοι δὲ
μέγ’ ἵσχον” (Il. 2, 333), ἐπὶ δὲ Τρώων κελάδησσα λέγει· βορυ-
βῶδες γὰρ ἀεὶ τὸ βαρβαρικόν. 25

555. *Πορφυρίου. ἐκ τοῦ ἀδυνάτου καὶ τοῦτο· πῶς γὰρ δυνατὸν
περὶ τὴν φαειήνην ἀριπρεπῆ εἶναι τὰ ἀστρα; λύεται δὲ ἐκ
τῆς λέξεως. τὸ φαειήνη οὐκ ἐπὶ τῆς τότε, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς φύσει, ὡς
ἐπὶ τούτου “κούρη δὲ ἐκ θαλάμου φέρει ἐσθῆτα φαειήνη” (Od. 6,
74), οὐκ ἐπὶ τῆς τότε, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς φύσει· καὶ “πλήθεις γὰρ δὴ 30
μοι νεκύων ἐρατεινὰ ρέεθρα (Il. 21, 218). τὸ ἀμφὶ σελήνην φαειήνη
φύσει· οὗτον συντακτέον· ὅτε γὰρ ἐκείη φαειήνη, οὐ πάντως ἀριπρεπῆ
τὰ ἀστρα, ἀλλ’ ὅταν μὴ φαίνηται, ἢ φαίνοιτο μὲν, οὐ μὴν φαειήνη,
ἀλλά πως ἀμαρὰ καὶ ἀλαμπής, τινὶ αἰτίᾳ ἐπηλυγαζομένη.

7. ἐπικουρίαν] οἰκουρίαν Bekkerus

26. *Πορφυρίου] οι.

οἱ μὲν ἄρτι φαίνεσθαι ἀρχομένην, “οἱ δὲ λεπτὴν, ώς τὸ μάστιγα φαεινήν” (Πλ. 10, 500). οἱ δὲ τὴν φύσει φαεινήν. προσφυῖς δὲ τῷ νικτερινῷ φωτὶ παρεικάζει αὐτά.

560. ἄλλως ἐσχημάτισε τὸν λόγον, οὐκ ἐπενεγκὼν τῷ “ώς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρῳ” τὸ “οὔτως μεταξὺ νεῶν.” 5

563. ἀφορμὴν λαβὼν καὶ τῷν Τρῷων ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν ἐδήλωσεν, ὅτι ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας ἐστὶν ὁ τῶν πολιτῶν οἱ γὰρ ἐπίκουροι καθεῦδουσι Τρῳσὶ τὴν φυλακὴν ἐπιτρέψαντες.

ΕΙΣ ΤΗΝ Ι.

10

Λιτὰς μὲν τὴν ῥαιψιδίαν καλοῦσιν. ἐπειδὴ δὲ οἱ Τρῷες ἐκ παραδόξου νικῶσι, βέλεσι Διὸς, οὐκ οἰκείῃ δυνάμει, παντὶ πόνῳ τὴν τύχην φυλάττουσι, παρεμβολὴν ἐπὶ τῷ ναυστάθμῳ ποιούμενοι. τοῖς δὲ Ἐλλησιν ἀπαντα δυσχερῆ, πρῶτα μὲν ἐν καιρῷ μὴ παρόντος ἀγαθοῦ συμμάχου, εἴτα καὶ μετὰ παράβασιν τοσοῦτον εὐτυχούντων 15 Τρῷων οἱ κεραυνοὶ τοῦ Διός· μάλιστα δὲ πάντων ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων Ἀγαμέμνων ἄχθεται. ὅταν δὲ ἄλλων πραγμάτων ἀρχεσθαις μέλλῃ, ώς οἱ νόμιμοι τῶν ἴστοριογράφων, παραγραφὰς ἐμβάλλει· μεταβαίνων γὰρ ἐπὶ τὰ Ἐλλήνων ἀπεκορύφωσε τὸν λόγον.

1. Τρῷες φυλακὰς ἔχον—’Αχαιοὺς—ἔχε φύξα] ὅρα πῶς τὸ 20 ἀντίθετον ἐν ἐδήλωσε ρήματι, Τρῷες ἔχον—’Αχαιοὺς ἔχε.

2. θεσπεσίῃ] ἡ βουλήσει θεῶν προσγεγενημένη. φύξα δὲ ἀεὶ μὲν ἡ μετὰ δέους φυγὴ, ὅθεν καὶ “φυζακίνης ἐλάφοισι” (Πλ. 13, 102). νῦν δὲ ἐκπληξις. ἀπολογεῖται δὲ ὅτι ἐκ θεῶν. κριόεις δὲ φόβος ὁ ψυχρός· τὸ γὰρ θερμὸν ἐπιλείπει τοὺς δεδιότας. 25

3. πένθει] οἱ μὲν ἄλλοι ἐν φυγῇ, οἱ δὲ ἄριστοι ἐν πένθει· ἀνάξιον γὰρ Ἐλληνικῶν ἀρχόντων ἡ φυγὴ. μάλιστα δὲ αὐτῶν ἀπτονται αἱ συμφοραί· καὶ γὰρ τὰς τῶν κατορθωμάτων αἰτίας ἐπὶ τούτους ἀνάγομεν. τὸ μὲν οὖν βεβολήσατο ἐπὶ ψυχῆς, τὸ δὲ βεβλήσατο ἐπὶ σώματος. 30

4. καὶ γὰρ καὶ τὰ τούτους λυκοῦντα διττὰ, ἡ τῶν παρελθόντων ἐκπληξις καὶ δέος τῶν μελλόντων.

16. οἱ] εἴτα οἱ Vill.

18. νόμιμοι] Fort. δόκιμοι.

* τὸν δοκεῖ πρὸς μηδεμίαν χρείαν δυοῖν ἀνέμοιν εἰκόνα παραλαμβάνειν· εἰ γὰρ αὐξῆσεως ἔνεκα, ἔδει τοὺς τέσσαρας, ὡς ἐν ἄλλοις “σὸν δὲ Εὔρος τε Νότος τ' ἔπειτον Ζέφυρος τε δυστῆς καὶ Βορέης αὐθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλύνθων” (Od. 5, 295). λύει δὲ τὴν ἀπορίαν αὐτὸς, ὡς καὶ Ἀπολλάνιος ὁ τοῦ Μόλων παρέστησε· δύο 5 γὰρ πάθεις χειμαζομένους παιήσας τοὺς Ἀχαιοὺς, φόβῳ μὲν ἐν οἷς εἴρηκε “θεοπεσίη ἔχε φύξα, φόβου κριόντος ἔταιρη,” λύπη δὲ ἐν οἷς ἐπάγει “πάνθε δὲ ἀτλάγτῳ βεβολήσατο πάντες ἄριστοι·” δεδίαστι γὰρ τὰ μέλλοντα, βαρέως δὲ φέρουσι τὰ γεγονότα οἱ ἄριστοι· δύο 10 οὖν πάθεις συνεχομένους εἰπὼν τοὺς Ἐλληνας προσηκόντως ἀπει- 10 κάζει πελάγει δυσὶ πνεύμασιν ἔξεγειρομένῳ. τὸ θεοπεσίη δὲ ἔχε φύξα δηλοῖ τὸν οὐ προσγινόμενον αὐτοῖς διὰ δειλίαν φόβου, ἀλλ᾽ ἐκ βουλήσεως θεῶν, ὃς που καὶ ἐν ἄλλοις αὐτὸς ἀντέθηκεν, εἰπὼν “γνώσεαι δὲ εἰ καὶ θεοπεσίη πόλιν οὐκ ἀλατάξεις ἢ ἀνδρῶν κακότητες καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο” (Il. 2, 367), τουτέστι θείᾳ βουλήσει καὶ 15 οὐ συμφύτῳ κακίᾳ. ἔστι δὲ καὶ ἐπίθετον ἄλλων τὸ τῆς θεοπεσίας, ὡς τὸ θεοπεσίου πλοῦτον καὶ θεοπεσίη φύξα. ἐκ κοινοῦ ἔσται ἡ κακότητες· γνώσῃ πότερον θεοπεσίη κακότητες ἢ ἀνδρῶν κακότητες. δηλοῦται δὲ οὕτως ἡ θείᾳ. φύξα δέ ἔστιν ἡ φυγὴ· φόβου δὲ φίλη λέγεται, ὅτι ὁ φοβούμενος τὴν φυγὴν προσεταιρίζεται. καὶ τὸ μὲν 20 βεβολήσατο τὴν βούλησιν βεβλάφθαι δηλοῖ, τὸ δὲ βεβλῆσθαι δηλοῖ τὸ σῶμα. ἀνιστόρητον δέ φασιν εἶναι τὸ τοὺς ἀμφοτέρους, ἤγουν τὸν Βορέαν καὶ τὸν Ζέφυρον, πνέειν ἐκ τῆς Θράκης· οὐ γὰρ πνέουσιν ἀμφότεροι ἐξ αὐτῆς. λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως τρόπῳ συλληπτικῷ· τὸ γὰρ θατέρῳ συμβεβηκὸς ἐπ' ἀμφοῖν τέθεικεν. ἔστι δὲ καὶ 25 ἑτέρως. ὁμονύμως γὰρ τὰ πνεύματα καὶ οἱ προεστῶτες αὐτῶν θεοὶ λέγονται· τοὺς δὲ σωματικῶς ἐν Θράκῃ κατοικοῦντας ὑποτίθεται ὁ ποιητής.

6. ἄμυνδις] ἄμα τῷ πνεῦσαι τοὺς ἀνέμους. ψιλωτέον δὲ τὸ ἄμυνδις. Αἰολικὸν γὰρ καὶ τόνον καὶ πνεῦμα ἐδέξατο.

30

7. δύο εἰσὶ προθέσεις. ἀμέλεις καὶ τρέπεται τὸ ξεῖς τὸ κ, παρὲκ μέγα, παρὲκ νόον. τινὲς δὲ ἐν μέρος λόγου, ὥσπερ ἐστὶν ἐπίρρημα.

1. Πορφύριος praescripsit Vill.

Vill.

* ἀνέμου] ἀνέμων

11—22. θεοπεσίη ἔχε—δηρλοῦ τὸ

4. αὐθρηγενέτης Vill.] αὐθρηγενέτης

σῶμα] His verbis Πορφύριον prae-

7. ἐν οἷς Bekkerus] ἐφ' οἷς

scriptum in aliis.

10. ἀπεικάζει] αὐτοὺς ἀπεικάζει

16. ἐστι Bekk.] εἰ

ἔστι δὲ καὶ πάρεξ, ὃ γενικῇ θέλει συντάσσεσθαι. μετὰ τὴν διά δὲ οὖσα ἡ ἐξ οὐδέποτε τρέπει τὸ ξ. τὸ δὲ ἔνης οὔτως, πολλὸν δὲ παρὰ τὴν ἄλλα φύκος ἔχειν.

11. τὸ μὲν πλῆθος οὐ συνάγει, ἐπεὶ ἐν ταῖς δυσπραγίαις ὅργι-
ζονται τοῖς ἄρχουσιν, ἐπ' ἐκείνους τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς ἀνα-
φέροντες. ἄλλως τε εἰ καὶ μηδὲν δυστυχήσαντες οὕτω πρότη
ἔδεξαντο τὴν φυγὴν, πόσῳ μᾶλλον νῦν δυστυχήσαντες; κατ' ὄνομα
δὲ τοὺς ἀρίστους συνάγει, ἵνα μὴ ἐκπυστα γένηται τοῖς πολεμίοις
τὰ πρασσόμενα, ἢ καὶ πρὸς τὸ μὴ ταράξαι τοὺς οἰκείους. οὐδὲ ἐν
ταῖς δυστυχίαις οὖν ἔξισταται τῶν πρακτέων ὁ βασιλεύς. 10

14. ἴστατο δακρυχέων] διὰ τοῦ βαρέως στενάζειν τὸ δακρυχέειν
δηλοῦται, ως τὸ “έξομενοι λεύκαινον ὑδωρ” (Od. 12, 172). τοῦτο δὲ
ποιεῖ, ἵνα ἐλεεινὸς γεγονὼς μὴ καταλειφθῇ παρ' αὐτῷ.

15. διοφερόν] μετὰ δονήσεως φερόμενον. τῷ δὲ ψόφῳ ὁ στεναγμὸς
εἴκασται. 15

17. *Πορφυρίου. διὰ τί λέγοντα ποιεῖ ἐν δῆμῳ “ὦ φίλοι
Ἀργείων ἥγγήτορες ἥδε μεδόντες,” τοὺς ἥγγήτορας καὶ βασιλεῖς
προσφωνῶν, καίτερ πάντων παρόντων; φησὶν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης
ὅτι ὁ μὲν δῆμος μόνον τοῦ ἀκοῦσαι κύριος, οἱ δὲ ἥγεμόνες καὶ τοῦ
πρᾶξαι.

τὴν μὲν πρώτην πεῖραν ὁ Ἀγαμέμνων σύμπαντος τοῦ πλήθους
ἐποιεῖτο καὶ “ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρηος” ἔλεγεν·
νῦν δὲ ταύτην δευτέραν πεῖραν εἰς τοὺς Ἀργείων ἥγεμόνας φέρει,
δεδοικὼς μὴ καὶ τούτων τὴν γνώμην ἡ γενομένη ἦττος καὶ δι παρὰ
τοῦ Διὸς φόβος ἀνέτρεψεν. ὅτι γὰρ ἀποκειρωμένου ἦν καὶ ἐξ αὐτῆς 25
τῆς συνδόνου μακάνομεν καὶ ἐξ ὧν Ἀγαμέμνων τὴν Διομήδους
ἐπίπληξι φέρει, οὐκ ἐνεγκὼν τὸ πρώτον τὴν τοῦ κρείττονος Ἀχιλ-
λέως δικασιογίαν. δῆλον δὲ καὶ ἐξ ὧν ὁ Νέστωρ, ως τὴν τοῦ βασι-
λέως γνώμην εἰδὼς, τὸν Διομήδην ἐπαινεῖ, πρότερον ἐπιτιμήσας τῷ
Ἀχιλλεῖ. 30

18. Ζεύς με μέγα Κρονίδης] ἀπαλλάσσει τῆς κατηγορίας ἑαυτόν.
οὐ πρὸς τὸ πλῆθος δὲ ἀποτείνεται, ἐπεὶ μόνοι ἥγεμόνες οἱ παρόντες
εἰσίν. τότε δέ μοι, φησὶν, ὑπέσχητο καὶ κατένευσε τὴν Ἰλιον ἐκπορ-
θῆσαντα ἀναστρέψαι, ὅτε αὐτῷ ἐν Αὐλίδι τὰς θυσίας ἐποιοῦμεν, καὶ
τὸ τέρας ἥμιν ὑπέφηγεν ἀκριβῶς. 35

16. *Πορφυρίου] om.

25. ἔτι καὶ λίσε] ὑπέλυχρός ἐστι τὸ διοτάζειν περὶ τῆς ἀλλούσιας Τριάς ἐν τωάντῃ δεσμῷ στυκειλεισμένῳ τῇ περιστάσει.

29. ἀκέρ] ἀκέρ τοῦ ἄγη γίνεται· εἰ γὰρ ὑπερβάλλοντες θεομαρμοὶ ἐπελήσσουσι, τάσσα δὲ ἐπελήξις σιωπὴ ἄργει, ὡς καὶ τὸ “βῆδ’ ἀκέντ” (Πλ. I, 34) ἀπὸ τοῦ ἐπελαγεύς. ἄγη καὶ παρὰ τῷ ἀχεινά 5 ἄγη καὶ ἄγη· εἴτε οὗ μέσοντες χρηστὸν ἔχων ἐλπίδα εἴτε φεύγειν εὐκλεῖς ἥγουστα. ἅμα δὲ καὶ τῷ προτέρῳ πεῖραν εἰδότες ὑποπτεύουσι τίς ὁ ποὺς τοῦ λέγοντος. ἔπικε δὲ αὐτὸς ὁ πατητὴς διοτάζειν τίαν ἀστεάζει τῇ ῥήτορείᾳ Ἀγαμέμνωνος εὖ ἔχοντα καὶ κηδεμονικός.

10

31. Διομῆδης] αἰκεία Διομήδους ἡ ῥήτορεία· τὸν γὰρ παραιβάτην “Εκτορος ἐφόνευσε, τὴν σύζυγον τὸν Ἀλέξανδρον ἔτραυτε, τοὺς Λίτείου ἵππους ἔλαβε, χρύσεια ὄπλα ἔσχει, Ἰδαίῳ μότος ἀπετέπε, τοὺς κεραυνοὺς μότος ὑπέμειπε, ἔφυγεν ὑστατος, ὑπέστρεψε πρῶτος· ὀπειδισθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀγαμέμνωνος εὐκάίρως αὐτὸν τὸν ἀστογειδίζει 15 μετὰ τὴν ἀριστείαν, ἀρετὴ δὲ καὶ θυμῷ καὶ φιλοδιξίᾳ παράξυγται. εἰ δὲ ἦν γέρων, ἐδόκει ἐγκελᾶν ἀλλοτρίους πόρους· εἰ δὲ ἀσύνετος ἐτύγχανεν, ὑπωπτεύετο πάντας τῆς ἀσφαλείας καταφρονῶν.

32. σοὶ πρῶτα] εἰπὼν τὸ πρῶτα, δηλοῖ ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιμέμφεται τῇ φυγῇ διὰ τῆς σιωπῆς σιναινοῦσι. μάχην δέ φησι τὴν 20 τοῦ λόγου ἐκπατίσσιν.

33. προδιόρθωσίς ἐστιν, ἐπειδὴ αὐτοῦ σφρότερον μέλλει καθάπτεσθαι, ὡς ἐφιεμένου μὴ ἄλλοτε ἢ ἐν ταῖς δημηγορίαις ἀπτιλέγειν τοῖς βασιλεῦσι. προπαραπτεῖται δὲ τὴν ὄργην, ἀξιῶν δέξασθαι τὴν πρὸς τὸ συμφέρον ἀλήθειαν, καὶ δηλῶν ὡς τοῖς εἰρημένοις, οὐκ αὐτῷ 25 ἀπέχθεται. εὖ δὲ καὶ τὸ μή τι χολωθῆς, ἀξιοπίστως εἰρημένον· εἰ γὰρ καὶ οἶδε τὰ καταβύματα αὐτῷ λέξων, ὅμως ἀκαφέρει πρὸς τὸ “στυγέη δὲ καὶ ἄλλος” (Πλ. I, 186). θέμις δὲ τῆς δημηγορίας τὸ τὸ δοκοῦν παρρησιάζεσθαι.

34. πρῶτον] οὐ πρῶτον, ἀλλὰ πρῶτος. δηλοῖ δὲ τὸ μόνον, οἷον 30 μετὰ σεαυτοῦ μὴ ἔχων ἔτερον οὐ γάρ τίς με, φησὶ, καὶ ἄλλος ὕβριστεν, ἀλλὰ σὺ πρῶτος, ὅτοι μόνος αὐτὸς καὶ τέλος καὶ ἀρχή. ὃν δὲ βαρύτατα φέρων ἥνεσχετο ψόγον δειλίας, περὶ τούτου πρῶτον

14. *ὑστατος] ὑστερος

id est πρῶτον, superscripto a m.

28. *στυγέη] στυγέει

pr. πρῶτος.

30. πρῶτον] In textu est πρῶτον,

ἔρηξε φωνήν ἐκ γὰρ θυμοῦ καὶ φιλοδοξίας τὰ συμβουλευόμενα παρεὶς τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρρησίαν πρῶτον εἰσήγαγεν.

** περὶ τῆς δυνάμεως μου ὧνειδίσας με ἐν τοῖς Δαναοῖς ως ἀσθενῆ καὶ ἄπειρον πολέμου. οὗτοι δὲ ἐν ᾧθει λέγει. τὴν μέντοι ἀναφορὰν ἔχει ταῦτα ἐπὶ τὰ ρήθεντα ὑπὸ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ Δραψιφδίᾳ 5 (370) “ὦ μοι Τυδέος νιὲ δαίφρονος ἵπποδάμαιο, τί πτώσσεις; τί δὲ ὀπίστεύεις πολέμοιο γεφύρας;”

36. ἀνεπαχθῶς τοῦτο φησι διὰ τὸ σῶσαι τὸν Νέστορα διὰ κάκεῖνος λέγει “πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐστι” (53).

37. διάνδιχ' ἔδωκε] διηρημένως τὸ ἔτερον τῶν δυεῖν, οὐχ ἐκάτιο τερον.

38. σκήπτρῳ μέν] προθεραπεύει διὰ τούτου, ως δειλοῦ μέλλων καθάπτεσθαι.

39. ὦ τε] τὸ ἄμφω κεκτῆσθαι, ως οὐ τέλειος εἶη βασιλεὺς ὁ μὴ ἔχων τὰ δύο· καὶ ὅτι ἡ μὲν δύναμις βασιλείαν περιποιεῖ, ἡ δὲ 15 βασιλεία πρὸς κτῆσιν ἀλκῆς ἀδύνατος. δύο δέ εἰσι, τὸ μὲν ἐκ τύχης, τὸ δὲ ἐξ ἀρέτης, ὅπερ ἀποδέχεται ὁ ποιητὴς, ως μὴ δεήσοντος πόνου. καὶ Ἀχιλλεὺς οὖν ταῦτα ὄνειδίζει. οὐ πειστέοι δὲ ἀντιπολετευόμενοι· τὰ δὲ ἀπαθῆ τῶν προσώπων πρὸς μαρτύρησιν ἴκανα, οἷον τὸ “βασιλεὺς τ' ἀγαθός,” (Il. 3, 179) καὶ τὸ “ἢ αὐτὸν 20 βασιλῆα” (Π. 7, 180).

40. δαιμόνι] εὔκαιρος ὁ ἔπαινος διὰ τὰ κατ' αὐτοῦ εἰρημένα.

43. ἔρχεο, πάρ τοι ὁδός] πικρὰ μὲν τῷ ἀκούεσθαι, ὥδιστα δέ ἐστι τῷ νοεῖν. ταῦτα γὰρ ἀκούειν ἐθέλεις Ἀγαμέμνων παρὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι ἐθελοῦται τὸν κίνδυνον ἀναδέχονται, ως δημοκρατούμενοι, 25 οὐ βιαζόμενοι.

44. αἱ τοι ἔποντο Μυκήνηθεν] τούτων γὰρ ἄρχει μόνων, οὐχ Ἐλλήνων. πῶς δὲ οὐκ αἰσχρὸν σὺν πολλῷ ἐλθόντα στόλῳ μάταιον ὑποχωρεῖν;

45. ἄλλοι μενέουσι] ῥήτορικῶς αὐτῶν προενεχυράζει. τὴν γνώ- 30 μην.

46. ὑποστικτέον εἰς τὸ αὐτοί, καὶ λείπει τὸ θέλουσι φυγεῖν· ἢ κοινὸν τὸ ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι. κομματικῶς δὲ εἴπε, μιμούμενος τὸν θυμούμενον.

18. πειστόι] πιστευτέοι Vill.

19. * τῶν προσώπων] οπ.

25. * ἐθελούται] ἐθελούτεις

48. προτρεπόμενος αὐτοὺς οὐκ ἐδύστασεν, ἀλλὰ προθύμως φθέγγεται ταῦτα.

49. τὸν λόγον τὸ οὐφῆλὸν τῇ θείᾳ προσείδη λένε. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ “πειθόμενος τεράσσοσι θεῷ” (Π. 4, 408).

52. ἡ σιωπὴ Ἀγαμέμνονος ἀπόπειρα δευτέρας ἔχει τὸν Ἐλλήνον. οὔτε δὲ ἀντιπράσσει τῷ Διομήδει (θυμῷρη γὰρ εἶχε) οὔτε ὁς ἥδομενος συναντεῖ, ἵνα μὴ πρὸς τὸ μέλλον ἀπιστοτήσῃ τοιοῦτόν τι τεχνάσασθαι. καλῶς δὲ μετὰ τὸ μαθεῖν τὴν γνώμην τῶν Ἀχαιῶν ἐπάγει τὸν λόγον ὁ Νέστωρ.

55. δύο γὰρ τὰ ἀκυροῦντα πάντα, ἣ τε τὸν λόγον ἐκποτίσσις καὶ ιοὶ μέμψις.

οὗτοι ἀμφοῖν ἐλοιδόρησε τὸν βασιλέα, τούτοις αὐτὸν προῦχειν φησὶν, ἀλλ’ οὐκ ἄκρως· οὔτε γὰρ κρατερώτατον εἶπεν, ἵνα μὴ τοὺς ἄλλους λυπήσῃ καὶ αὐτοὺς τῆς ἀδρείας ἀντιποιουμένους, ἀλλὰ καὶ μετὰ πάντας ὄμηλικας, ἵνα μὴ τοὺς πρεσβυτέρους ἀνιάσῃ. 15 ἄλλως τε καὶ ἀνατρέψαι αὐτοῦ τὸν λόγον βούλεται· διὸ καὶ οὐ συνετώτατον καλεῖ αὐτόν.

* τουτέστιν οὐκ ἐπλήρωσας τὸν λόγον σου. τὰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν βασιλέα δεότως εἴρηκας. ἐλλείπει δὲ τὰ τῆς συμβουλῆς καὶ παραφυλακῆς, ἀπέρ αὐτὸς ἀναπληροῖ. 20

57. τῷ τῆς συγγενείας ὀνόματι τὴν ἑξ αὐτοῦ ἐπιστάται εὔνοιαν. ὅρα δὲ ὄπόσιοι οἱ ἐπανοι· σχεδὸν γὰρ αὐτῷ ἀπένειμε τὸ πᾶν τῆς συμβουλῆς.

60. δες σεϊο γεραίτερος] ἀνεπιφθόνως οὐ τὴν σύνεσιν, ἀλλὰ τὴν ἥλικίαν προβάλλεται, διὰ ταύτης ἔχειν ἀξιῶν τὸ κρείττον καὶ 25 λογιώτερον.

61. ἔξείτω καὶ πάντα διξομαι] τοῦτο πρὸς τὸ “ἀτὰρ οὐ τέλος ἕπει μίθων” (56) ἀντιπαρατέθειται.

62. οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνον] πρὸς τὸ μὴ Διομῆδην ἀντειπεῖν τοῖς λεχθησομένοις. οὐδὲ δὲ Ἀγαμέμνονα εἰπόντα τὸ “εἰ δέ ποτ’ ἔστι 30 γε μίαν βουλεύσομεν” (Π. 2, 379).

i. Hoc et proximum scholion inverso ordine leguntur in B.

12. προβχειν B, sed spiritu, ut videtur, eraso.

14. * ἀδρείας] ἀνδρίας

20. * ἀναπληροῖ] ἀναπλέρωμα

24. * ἀνεπιφθόνως] ἀνεπιφθόνως οὕτως

63. ὁ μὲν μένειν παρήγγειλεν, ὁ δὲ τοὺς συμμάχους ὅμοιοισιν ταῖς ἔχειν. διδάσκει δὲ ὡς εἶναι μὲν πολεμικὸν δεῖ, δι' ἓν φησὶν “οἵσι οὗτι μέλει πολεμῆσαι ἔργα” (Il. 2, 338), οὐ μὴν φιλοπόλεμον ἀνατρέπει γὰρ τοῦτο πᾶσαν πολιτείαν. Διομῆδης δὲ τοῦ μὲν οὐκ ἀντεῖπεν, ἵνα μὴ ἀφρήτωρ δοκῇ· δτι δὲ οὐκ ἡρέσθη τῇ γνώμῃ, 5 δῆλος διὰ τοῦ “μὴ ὅφελες λίστεσθαι” (698). καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς συμβουλῆς ἐπὶ τοῦ πλήθους εἶπεν, ὅπως μὴ ὑπέρθηται τὰς λεπτὰς Ἀγαμέμνων, τὰ δὲ κατὰ μέρος ἐπὶ τῶν δείπνων. καὶ Ἰσοκράτης δὲ ἐν τῷ Πανηγυρικῷ, τῶν ῥητόρων συμβουλευόντων ἐν τῷ δῆμῳ πάντας πλεῖν ἐπὶ Ἀσίαν, δεῖν ἔλεγε πρῶτον τὰς Ἐλληνιδας διαλλάσ- 10 σειν πόλεις καὶ κοινῇ τὴν ὄρμὴν ποιεῖσθαι. ἀθέμιστος δέ ἐστιν ὁ θηριώδης, ὃν καὶ Κύκλωπες θεμιστεύονται παιδῶν ἥδ' ἀλόχων (Od. 9, 114), ἦτοι τὸ περὶ συγγένειαν φυλάσσουσι δίκαιον.

ἀνέστιος] ὁ γὰρ ἐστίαν νέμων καὶ βίον ἐδραῖον τιμῶν τῆς πρὸς τοὺς οἰκείους ἀπέχεται στάσεως.

15

65. τοῦ μὲν] τοῦ καιροῦ στοχάζεται, καὶ προδεῖξας τὸ ὀφελοῦν σιωπῇ τέως τὴν θεραπείαν.

66. δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα] ἄξιον γὰρ τοὺς κάμινοντας προνοεῖν τῆς θεραπείας τοῦ σώματος. φησὶ δὲ ἵτι οἰονεὶ ὄχλα τῆς μάχης ποιησώμεθα τὰ δόρπα.

20

67. τείχεος ἑκτός] ἵνα ὄρώμενοι τοῖς πολεμίοις καταπλήσσοιεν αὐτοὺς, ἔσω δὲ ὄντες τῆς τάφρου ἀσφαλεῖς ὂσιν.

70. δαίνου δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὗτοι ἀεικές] ἔθος μὲν ἦν ἀλλ' οὔτει αὐτὸν τῇ ἐκπλήξει παραλείψειν τὸ ἔθος. ἄριστος δὲ ὁ καιρὸς ἐπὶ ὀλίγων, ἔνθα τὸν ἔλεγχον προσδέ- 25 ἔτεται. τοῦ γὰρ πάντες οἱ τῶν Ἀργείων ὑγήτορες καὶ μέδοντές εἰσι συνειλεγμένοι· ἐπὶ δὲ τὸ δεῖπνον οἱ γέροντες μόνοι συνάγονται, ἐφ' ὃν ἤνεγκεν ἀν τὴν τοῦ γέροντος παρρησίαν ῥάον ὁ Ἀγαμέμνων. καὶ ἄλλως ἐν οἷνῳ ῥάονται ἑαυτῶν ἐσμὲν, ἢ τε ὁμοτράπεζος κοινωνία πάντας φίλους ποιεῖ. διὸ καὶ Πέρσαι μεθύοντες συμβουλεύονται, 30 τύφοντες δὲ ἐπικρίνουσιν. καὶ τὸ μὲν πλῆθος ἀπαλλάσσει, γρηστὰς ἴπογράφας ἐλπίδας περὶ τῶν λιτῶν, οὐ μὴν ἀναγκάσσας ἐπ' αὐτῶν

2. * ἔχειν] ἔχει

ἄνθρωπος καὶ θηριώδης

9. * δῆμῳ] ομ.

22. * δωσιν] εἰσίν

10. * διαλλάσσειν] διαλλάξειν

28. * ράον ὁ Ἀγαμέμνων] ομ.

11. ὁ θηριώδης] * ὁ ἄδικος καὶ

τὸν βασιλέας περὶ τὸν δύρον ἐσφυγῆσαι πᾶσαντος γὰρ ἦ τὸ καιρόν. καὶ ἡ Ἱρίων δὲ πάρες ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς πελένει συσσιτεῖσθαι τοὺς ἀρίστους, περὶ τὸν ἔνδειν πραττέαν βασιλευμένους.

73. ὑποδεξέται] ἡ πρὸς ὑπενθυρῷ χρητγύα. τοὺς δὲ εὗτας, ὅτι καὶ πάστοις, ἥτις θέλεις, εὐχερῆς ὑποδεξῆ. ἐπαύρει δὲ αὐτὸν διὰ τοῦ 5 "παλέοσσι δ' ἀσσοσις" εἰς τὸ μετὰ ταῦτα σχήματι ὑπέκειται.

74. τῷ πείσαι ὃς καὶ ἀρίστη] μετράντος εὐχὴ ἐποτῷ ἀποδίδωσι. διδάσκει δὲ τὸν στρατηγὸν παλλὰ μὲν ἀπούσιον, αἴρεισθαι δὲ τὸ κράτιοντος.

75. ἐσθλῆς καὶ πυκνῆς] πρὸς τὸ πείσαι Ἀχιλλέα· εἰδὲ γὰρ 10 αὐτοῦ τὸ φιλότιμον.

77. τίς ἂν ταῦτα] οὐ λέγει τὸ ὄφεν, ἀλλ' ἔστι παλαιὰ συγένεια ἥ ἔξι ἀστικειμένου, οἷον τίς οὐκ ἂν κλαύσειε.

78. ἐν τῷ πεῖσαι τὸν Ἀχιλλέα τῷ σωτηρίᾳ τίθεται. οὐδὲ γὰρ ἔτερον πράσσει πυκτὸς ἐδύπατο. 15

81. ἀμφί τε Νεοτορίδη] εὗ τοῦ περὶ φυλακῆς εἰσηγησαμένου πρώτος ἀριθμεῖται ὁ νιός· καὶ ὅτι ὁ παρὸν καιρὸς οὐκ εὐτελεῖς ὄδρας ἐπέτρεψε φυλάσσει.

88. πῦρ κείαστο] ταύτην τὴν πυρκαϊὰν πρὸς τὸ πεῖσαι δεῖπνον εὐτρεπίζουσιν ἀσφαλέστερον γὰρ ἦ αὐτοῖς τὸ ἀπὸ σκότους ὄραν 20 τοὺς πολεμίους. ἐπὶ μὲν οὖν τὸν κατεπτυχότων φυλὴ καὶ ἡ τοῦ δείπνου παρασκευὴ, καὶ ἐνικῶς πῦρ φησίν· ἐπὶ δὲ τὸν εὐημερούντων βαρβάρων καὶ τὰ τῆς εὐωχίας μετὰ πολλῆς τῆς ἐπειργασίας δεδήλωται "ἐκ πόλιος δ' ἀξαντο βόας" (Π. 8, 545) καὶ τὰ τῆς φυλακῆς λαμπτρότερα. 25

90. κλισίην] * Πορφυρίου. ὅλου βιβλίου ἐδέησε Διαροθέῳ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ εἰς ἔζηγησιν τοῦ παρ' Ὁμήρῳ κλισίου. τρία δέ φησι ζητεῖσθαι περὶ αὐτοῦ, περὶ τοῦ σημαιαιομένου, εἰ ταῦτὸ δηλοῦται τῷ παρὰ Ἀττικοῖς, καὶ δεύτερον περὶ τῆς ὀρθογραφίας, πότερον διὰ διφθόγγου ἡ πρώτη ἡ διὰ τοῦ ἰῶτα, καὶ τρίτον περὶ τῆς προσφδίας, 30 πότερον παροξύτονον ἡ προπαροξύτονον. τὸ μὲν οὖν δηλούμενόν φησιν

16. * εἰσηγησαμένου] ἡγησαμένου

Harleiano. Vid. annot. ad 8, 328.

26. * Πορφυρίου] om.

28. περὶ αὐτοῦ Bekkerus] περὶ τοῦ αὐτοῦ

βιβλίου] β^v, quod pro βίον accepserat Villois: recte βιβλίου Coraës ad Hippocr. de aëre p. 305. Plene scriptum βιβλίου in codice

29. περὶ τῆς ὀρθογραφίας Bekkerus] διὰ τὴν ὀρθογραφίαν

οὐ πολλῆς σκέψεως δεῖσθαι οὔτε παρὰ τῷ ποιητῇ οὔτε παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· οἶκον γάρ τινά φησι μέγαν "Ομηρος, τῶν ἐν ταῖς ἐπαύλεσι κατασκιαζομένων πῦρ δὲ ἐν αὐτῷ καίειν, καὶ κοιμᾶσθαι τοὺς ἐργάτας σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις. κλίσιον δὲ αὐτὸ προσηγόρευσεν ἀναλόγως τῇ κλίσιᾳ, ὅτις στρατιωτικὴ σκηνὴ ἐστιν αὐτοσχέ- 5 διος· ἀπὸ γὰρ τοῦ κλίνω, ἐξ οὗ καὶ κλιντήρ καὶ κλισμός· καὶ οἱ μὲν ἔχοντες ἀπέρεισιν τοῖς ὄφαις κλισμοί, οἱ δ' ἄλλοι θρόνοι; Ἀττικῶς δὲ κλιντήριον τὸ μικρὸν κλενδίον λέγεται. τὸ οὖν χωροῦν κλίνας πολλὰς καὶ θρόνους κλίσιον ἐκάλουν" φ τρόπῳ καὶ τὸν κοιτῶνα ἡμεῖς ἐκαλέσαμεν· δωμάτιον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν κοιτῶνα 10 ἔλεγον, "Ομηρος δὲ θάλαμον. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, φησὶ Δωρόθεος, ἀπὸ τοῦ κεκλίσθαι κατωνομάσθαι τοῦ σημαίνοντος τὸ περιειληφέναι καὶ περιέχειν. Ἀρίσταρχος δὲ ἑτέρως ἐξηγήσατο· τὸ γὰρ "περὶ κλίσιον θέε πάντη" (Od. 24, 208) δηλοῦν ὡς κύκλῳ τοῦ οἴκου στιβάδων φοκοδομημένων, πρὸς αἷς οἱ θρόνοι ἔκειντο, ὥστε ἐπ' αὐτῶν καθεζομέ- 15 νοις δειπνεῖν, ἐπὶ δὲ τῶν στιβάδων κοιμᾶσθαι, ἵνα μὴ ἄλλος οἶκος ἢ τοῦ Λαέρτου, ἄλλο δὲ τὸ κλίσιον, ἄλλ' ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Λαέρτου εἰρῆσθαι τὴν ἐν κύκλῳ οἰκοδομίᾳν τῶν στιβάδων καὶ θέσιν τῶν θρόνων. ἐμφαίνει δὲ ὅτι ὁ μὲν οἶκος Λαέρτου ἐν τῷ ἐντὸς καὶ περι- εχομένῳ ὑπὸ τοῦ κλισίου, τῶν δὲ ἄλλων ἐν τῷ ἔξωθεν περιέχοντι 20 κλισίῳ. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐν τῇ Ὁδυσσέως οἰκίᾳ ὁ θάλαμος τοῦ Τηλεμάχου μέσος ἴψηλὸς φοκοδόμητο, ὑπὸ τῆς αὐλῆς περιεχόμενος" "Τηλέμαχος δὲ ὅθι οἱ θάλαμος ἴψηλὸς δέδημητο, περισκέπτω ἐνί χώρῳ" (Od. 1, 425). καὶ γὰρ τοῦτον τὸν θάλαμον κατὰ τὸ μέσον τῆς αὐλῆς κεῖσθαι φησι· διὸ καὶ περίσκεπτον ὀνόμασεν 25 οἶον περιφανῆ, διὰ τὸ πανταχόθεν περιέχεσθαι. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸν Λαέρτου οἶκον περιέχεσθαι, πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ κλισίου κατὰ μέσον φοκοδομημένον. τὸ γὰρ περιθεῖν τοῦτο δηλοῖ, οἶον καὶ Ἀρχίλοχος δηλοῖ, ποιήσας "τοῖον γὰρ αὐλὴν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν." ἔχει γὰρ τὸ κλίσιον ἀναλογίαν τινὰ πρὸς τὰ τοιαῦτα, πρὸς τὰς παστᾶδας, 30 πρόδομος, ἐξέδρα· προφκεδόμητο γὰρ οἰκήσεώς τινος ἡ παστᾶς καὶ

3. κατασκιαζομένων Vill.] κατα-
σκευαζομένων

9. * κλίσιον] κλισίδιον

10. ἀφ'] ὑφ' Valcken. disserr.
p. 107.

15. φοκοδομημένων Vill.] φοκονομη-

μένων. In Leid. στιβάδην ὀκοδομη-
μεν: unde Valck. p. 107 στιβάδες
ἥσαν φοκοδομημένα, qui tamen φοκο-
νομημένων praefert pariterque infra
οἰκοδομίαν in οἰκονομίαν μιτατ.

ἡ προπαστὰς καὶ ὁ πρόδομος, καθάπερ καὶ τοῦνομα δῆλοι· “ἄλλο δὲ ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων” (473). τοιοῦτο δέ τι καὶ ἔξεδρα τῆς οἰκίας, ἔξω πᾶσα οὖσα, πρὸς αὐτὴν τῇ εἰσόδῳ κατεσκευασμένη· οἵς δὴ παραπλησίως καὶ τὸ κλίσιον ἔξω τοῦ οἴκου.

93. πάμπρωτος] οἶνον προφθάσαις ἐκείνους τοὺς τὴν γνώμην αὐτοῦ 5 ἀπαιτοῦντας. πρόσθεν δὲ, ὅτε παρήνει 'Αγαμέμνονι πάντασθαι τῆς πρὸς Ἀχιλλέα ὄρμῆς “'Ατρεΐδῃ σὺ δὲ πᾶν τεὸν μένος” (Π. 1, 282)· καὶ ὅτε τὸ μονομάχιον ἦν καὶ ἤγειρε τοὺς Ἀχαιούς (Π. 7, 123).

97. ἐν σοὶ μέν] καταστήξαντα αὐτὸν τῇ τῶν πολεμίων ὄρμῇ καὶ 10 τῇ τῶν συμμαχικῶν λόγων παραχῆ καὶ συγχύσει ἀνακτᾶται καὶ πρὸς τειθῷ παρακαλεῖ διὰ τῶν ἐγκωμίσων.

πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἐπιτάσσειν, κύριον αὐτὸν τῆς ἀπάντων ἀποφαίνει γνώμης, προσεκτικόν τε ἀπεργάζεται, ὡς ὅλου τοῦ πράγματος ἐπ’ αὐτῷ κειμένου. ἡ ἐπεὶ τότε εἰς αὐτὸν ἐληξει λέγων “λίσσομεν 15 Ἀχιλλῆς μεθέμεν χόλον” (Π. 1, 283), ἐκείνη δὲ τὴν ληξῖν ἀρχὴν ποιεῖται τοῦ νῦν διαλόγου.

99. σκῆπτρον διὰ τὸ κράτος, θέμιστας διὰ τὸ δίκαιον οὕτω γὰρ εἶχον γραπτοὺς νόμους, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἐν τοῖς κρατοῦσιν ἦν· ὅθεν καὶ δικαστόλοι. εὐγενῆ δὲ αὐτὸν ποιεῖ, τὰς εὐτυχίας ἔξαρθ- 20 μούμενος, καὶ ἄξια τῆς ἑδίας δοξῆς ποιεῖν ὑποτίθεται. καὶ ὅτι πρώτη ἀρετὴ ἐστιν ἡ φρόνησις.

100. φάσθαι ἔπος ἥδη ἐπακοῦσαι] ἵνα ἔξι ἀπάντων αἱροῦτο τὸ χρήσιμον. ἂμα δὲ καὶ ἀναιρεῖ τὴν δοξὴν τῆς ησσης, καθ’ ἣν τινες οἴονται ἀδοξεῖν τῷ πλησίον εἰς τι πειθόμενοι χρηστόν. 25

102. δέ δήποτε τῆς παρανέσεως ἀρχῇ καὶ ἐπικρατεῖσθῇ, ἐκ σοῦ γίνεται. καὶ ἀλλαχοῦ “'Αλκινόου δὲ ἐκ τοῦδε ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε” (Od. 11, 345). ἵσου δὲ ἀπέφηνε τῷ συμβούλῳ τὸν βασιλέα τὸν κυροῦντα τὸ τέλος, ὅπως μὴ φθονοί ταις ἀγαθαῖς ὑπεθήκαις· οὐδεὶς γὰρ φθόνῳ καὶ θυμῷ καὶ ζηλοτυπίᾳς ἀδίκοις πολλὰς ἀράξεις 30 ἀγαθὰς ἀγηρημένας. τὸ πέρας οὖν τῶν λεγομένων ἐπὶ τὸν κορυφοῦντα ἀναφέρει.

3. πᾶσα οὖσα Vill.] πάδ (i. e. πάσης)

8. *'Αχαιούς] ἀρίστους

12. *πειθῷ] πειθῶ hic et infra.

15. * αὐτῷ] αὐτὸν

22. ἀρετῇ] * ἀρετῶν

26. ἀρχῇ Vill.] ἀρχεῖ (* πρωτεύεις)

103. ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα] προσεκτικὸν μὲν τὸν ἀκριατὴν ποιεῖ δί' ὃν ἄριστα ὑποσχυεῖται ἐρεῖν, εὔνουν δὲ, ὅτι μεθ' ὑποστολῆς τὸ δοκεῖ προστέθειται.

104. ἐπὶ διαλλαγὰς τὸν βασιλέα φέρων, οὐκ ἐν ἐπιτιμήσεως μέρεις τὴν Ἀχιλλέως ἔχθραν προφέρει, ἀλλὰ μόνον ἄριστα συνεωρα-5 κέναι φησὶν ἔσυτόν.

105. ἥμεν πάλαι] εἰ τὰ μέλλοντα προγινώσκει ὁ Νέστωρ, πῶς καὶ χερὶ τῶν ἐνεστώτων καλῶς οὐκ ὀφείλει νοεῖν.

106. ἔξει τοῦ ὅτε] οὐκ ὀνειδίσαις θέλει τὴν ἀμαρτίαν αὐτῷ, ἀλλὰ παρακελεύεται μὴ δεύτερον ἔξαμπρτάνειν. προτρεπτικῶς δὲ αὐτῷ 10 διαλέγεται, καὶ τὴν πειθὼ τοῖς χείλεσι συνεπάγεται· τοῦτο γὰρ τῆς φρεγήσεως ἴδιον.

109. σὺ δὲ] δεξιῶς ὑπῆλλαξε τὰ ὄνόματα, τὴν αὐθάδειαν μεγαλοφροσύνην καλῶν καὶ τὸ προπετὲς εἴχαι λέγων. ἐν συντόμῳ δὲ καὶ τὰ 15 Ἀχιλλέως εἰσφέρει κατορθώματα.

112. φράζόμεθ] προσποιεῖται τὴν παράκλησιν, ἵνα μὴ αἰσχυνθῇ ὁ βασιλεὺς· τὸ γὰρ φράζου πικρότερον ἦν καὶ προστάξεις ἔχόμενον. καλαὶ δὲ αἱ λιταὶ διὰ τὸ ὄμοειδές, καὶ ἵνα προμαλαχθῇ Ἀχιλλέυς. δεῖ δὲ τὸν προαδικήσαντα παρακαλεῖν ἀεί.

113. δώροισίν τ᾽—ἔπεστί τε] ἵσην τῶν χρημάτων καὶ μείζονα 20 πρὸς πειθὼ τὴν τῶν λόγων ὑποτίθησι κτῆσιν.

115. ὄμολογεῖ τὴν πρᾶξιν, ἵνα μὴ αἰσχύνοιτο παρακαλῶν, καὶ ἥμαρτηκέναι φησὶ, καὶ οὐκ ἀδικεῖται, εὔνοιαν ποριζόμενος ἔσυτό. ἀπλοῦς δὲ ὁ τρόπος· τὸ μὲν γὰρ ἀεὶ χρηστὸν ἔχειν τὸν νοῦν μακάριον, τὸ δὲ καὶ χρόνῳ μετανοῆσαι οὐκ ἄχαρι. τὸ δὲ ψεῦδος ἀντὶ τοῦ 25 ψευδῶς. τὸν ὅλον δὲ συναπτέον στίχον· μὴ στικτέον εἰς τὸ ψεῦδος, ὃς τινες κακῶς.

119. λευγαλέησι] οἵονεὶ λοιγαλέησιν, ἀπὸ τοῦ λοιγός. λέγει δὲ, τῇ ὀργῇ πεισθείς· ὀλεθρεύειν γὰρ ὁ θυμὸς τὰς φρένας εἴωθεν.

120. ἐλευθερίως ὄμολογεῖ ὁ Νέστωρ ἐκοινώσατο. ἀπερείσια 30 δὲ, ἵνα μὴ σμικροψυχίας ἔνεκεν δοκῇ τὸν στρατὸν τῆς συμμαχίας ἀποστερεῖν Ἀχιλλέως.

122. ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας] διηγήτας ἡ ὑπόσχεσις εἰς δύο, εἰς τε τόπους καὶ χρόνους, διὰ δὲ τῆς ποικιλίας τῶν δώρων θηρεύσειν Ἀχιλλέα· εἴτε φιλότιμος, διὰ τῶν ἵππων, εἴτε φιλο-35 χρήματος, πολὺν χρυσὸν καὶ χαλκὸν διδοὺς, εἴτε φιλογύνης εἴη,

θυγατέρα πρὸς γάμον. ἀπύρους δὲ τρίποδας ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐμπυριβῆτῶν.

123. αἴδωνας] τοὺς εἰς πῦρ βαλλομένους· “ώς δὲ λέθης ζεῖ ἔνδον” (Il. 21, 362). αἴδων δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπαίθεσθαις ἦτοι ὑποκαίεσθαι. καλῶς δὲ καὶ τὸν ἄρτιον τῶν ἵππων ἀριθμὸν τίθησιν ἰκανῶς γὰρ 5 ταῦτα πρὸς ἐπίζευξιν τυγχάνει. ἵπποτρόφοι δὲ οἱ Θεσσαλοὶ ἀεί.

124. πηγὸν] μέλανας· τούτους γὰρ ἀρίστους φασὶν οἱ περὶ ἵππων γράψαντες. τινὲς δὲ μεγάλους, εὐτραφεῖς, ὑψαύχενας.

ἀέθλια ποσσὸν ἄροντο] οὐκ ἐν Πελοπονήσῳ εἰσὶν οἱ ἵπποι ἥγεις μισμένοι· εἴεν γὰρ ἀνὴρ δηλούστης, ἀλλ’ ἐν Ἰλίῳ νεκτήκασιν ἐπι- 10 ταφίους ἀγῶνας.

125. οὐ κεν] διακόπτει τὸ τοῦ καταλόγου ὁμοιόσχημον, τῶν δώρων τὸ ὄμοειδὲς ἐκκλίνων. ἀμα δὲ καὶ ἐκάστην μερίδα σπουδαίαν ἀποδείκνυσι, καὶ δῶρα δώροις προστίθησι, καὶ τὴν εἰς ἔπειτα χάριν αὐξεῖ. ἀλήγος δὲ λέγεται ὁ μὴ ἔχων λήγια. 15

128. ἑπτὰ γυναικας] ἐντέχνως τῶν ἄλλων δώρων μέσας ἔταξε τὰς γυναικας, ἵνα μὴ ὑπόνοιαν παράσχῃ ὡς ἀκρασίαν αὐτοῦ καταψηφιζόμενος. καὶ περὶ μὲν ὅν οὔτε μαρτυρεῖ· περὶ δὲ τῶν Ἰλιαδῶν “αἱ κε μετ’ Ἀργείην Ἐλένην κάλλισται ζωσιν.”

129. Λέσβον ἔυκτιμένην ἔλευ αὐτός] πιθανῆς τὸν ἔπαινον 20 Ἀχιλλέως παρέμιξε, καὶ μόνον οὐχὶ παραχωρήσειν αὐτῷ τῶν αὐτοῦ σκύλων φησίν. ἀμα δὲ καὶ ὑπ’ ὄψιν αὐτῷ τὴν δωρεὰν ἀγει, ἐμφαίνων ὅτι δὲ οὔτε ἐκεῖνος διδώσιν. ἀπλοῦν δὲ τὸ ἥθος, καὶ πάντα πρὸς πειθὼ ἐστίν.

132. δίχα τοῦ ὑ τὸ κούρη. διὰ δὲ τοῦ ὄρκου τὸν ζῆλον τοῦ ἔρωτος 25 τοῦ Ἀχιλλέως θεραπεύει, καὶ τὸ σῶφρον ἑαυτοῦ ἐνδείκνυται, διὰ φιλοτιμίαν, οὐκ ἀκρασίας ἔνεκεν ἀφελόμενος αὐτήν.

134. δασυτέον καὶ ὀξυτέον τὸν ἄ ἴσοδυναμοῦντα τῷ ὡς. θαυμα- σίως δὲ φύσεως νόμῳ τὴν αἰσχρὰν λέξιν ἐκάλυψε, τὰ τῆς συμπλο- κῆς τακεινὰ καὶ ἀνθρώπινα τιμωτάταις ἐπισκιάζων ταῖς λέξεσιν. 30 εἰς τρεῖς δὲ χρόνους ἡ διαιρέσις γέγονε, εἰς τὸ “αὐτίκα πάντα,” εἰς τὸ “εἰ δέ κεν αὗτε ἄστυ μέγα,” καὶ εἰς τὸ “εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμην” (141).

2. * ἐμπυριβῆτῶν] ἐν πυρὶ λε-
βῆτων. μέγαν τρίποδ̄ ἐμπυριβῆτην
dixit Homerus Il. 23, 702.

19. * κάλλισται ζωσιν] om.

23. * δὲ οὔτεν] οὐδὲν

25. δίχα] * Λύτόχθων δίχα

30. ταῖς λέξεσιν] * προσηγορίας

139. αὐτὸς ἐλέσθω] τὴν γὰρ δωρεὰν ἡ ἐκλογὴ ποιεῖ μείζονα. μακρὰν δὲ ἑαυτὸν τοῦ γυναικείου τίθησι πόθου.

140. Ἐλένην] οὐχ ὡς αἰχμάλωτον συγκαταλέγει, ἀλλ' ὡς ἐν κάλλει πρεσβεύοντα.

141. οὐδαρ ἀρούρης] τῆς γῆς τὸ τροφιμώτερον.

5

143. τηλύγετος] μονογενὴς, ἡ μεθ' ὃν οὐ παιδοποιεῖ τις. τινὲς δὲ λείπειν φασὶ τὸ ὡς.

145. οἰκεῖα θυγατράσι βασιλέως τὰ ὄνόματα· τρία γάρ εἰσιν ἀ συνέχει τὴν ἀρχὴν, νόμος ὄρθδος, ἔπειτα κρίσις καὶ ἴσχυς.

146. διὰ τῆς ἐπιγαμίας πιστοῦται τὴν φιλίαν, ὅπως μὴ δοκῇ 10 πρὸς τὴν χρείαν κολακεύειν.

149. ἐπτὰ δέ οἱ δώσω] ἀδηλον εἴτε φερνὴν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ καὶ ταύτας δίδωσιν, εἴτε ἐκτὸς, ὡς καὶ τὰ ἄλλα δῶρα. ἀμεινον δὲ ἀντὶ φερνῆς αὐτὰς ἥγεισθαι.

150. Μεσσηνῆς αὗται πόλεις, ἡ δὲ Μεσσήνη εἰς τὸν τῶν 15 Λακεδαιμονίων νομὸν πάλαι συνετέλει· πῶς οὖν, φασὶν, Ἀγαμέμνων ταύτας δίδωσιν οὐκ εὔσας αὐτοῦ; φασὶ δὲ αὗτας Κλυταιμήστρας εἶναι. ἡ ὅτι κοινὰ ἥγειται τὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ὡς κάκεῖνος τὴν Αἴθην ὑπομένει (Il. 23, 295), ὡς καὶ Μενέλαος ἰκετεύει αὐτόν. διὰ τί δὲ οὐ μέμνηται αὐτῶν ἐν τῷ καταλόγῳ; ὅτι νεωτὶ ὑπὸ Διοσκούρων 20 ἦσαν πορθηθεῖσαι, τῶν δὲ πεκτορθημένων οὐ ποιεῖ συμμαχίαν, ὡς οὐδὲ Νηρίκου φύσεις γάρ εἰσι πολέμιοι τοῖς πορθήσασιν. ἡ περὶ αὐτῶν φησὶν ἐν οἷς λέγει “Αἴγιαλόν τ' ἀνὰ τάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὑρεῖαν” (Πλ. 2, 575). μεγάλῃ δὲ ἡ δόξα Ἀχιλλεῖ, ὅταν καὶ τῶν πόρρω χωρίων ἀρχῇ. διὰ δὲ τῶν ἐπιθέτων σερμυστοῖων μικροῦ δεῖν 25 τὰς πόλεις τῆς Πηλέως ἀρχῆς μείζους φησί· διάφοροι μὲν γάρ εἰσι τοῖς καρποῖς, ποικίλαι δὲ ταῖς φύσεσι τῶν ζῴων, διαφερόντως δὲ ταῖς κατοικίαις. φιλάνθρωποι, ταῖς δὲ ἀγωγαῖς εὐνομώταται.

153. νέαται] ὄμοιώς τῷ κέαται. σημαίνει δὲ τὸ οἰκοῦνται ἀπὸ τοῦ κῷ τοῦ δηλοῦντος τὸ οἰκῷ, οὖν παραγωγὸν νέω καὶ πλεονασμῷ 30 νεάω. παράλιοι δέ εἰσιν, ἵνα καὶ τῶν ἐκ θαλάσσης ἀγαθῶν ἀπολαύσωσι παρακείμεναι αὐτῇ.

155. θεὸν φῖς] ὡς θεῷ, φησὶ, προσάγοντες τὰς ἀπαρχὰς τῶν ὄντων.

16. φασὶν] φησὶν Vill.

19. * ὑπομένει — ‘Ἐλίκην εὑρεῖαν] ἀρχῆς μείζους φησὶν αὐτάς om.

25. * δεῖν — φησὶ] δεῖν τῆς πόλεως

ἀρχῆς μείζους φησὶν αὐτάς

27. ποικίλαι δὲ Bekkerus] δὲ om.

156. οὐ στασιαζόντων, φησὶν, ἄρξει ἀδρῶν, ἀλλὰ πειθαρχούστων καὶ τῷ σκῆπτρῳ ὑπεικόντων. τελέουσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀεὶ τελοῖεν. λιπαρὰς δὲ τὰς θέμιστας καλῶν τοῦτο δηλοῖ, ὅτι τὸ κρίνειν καλῶς εὑδαιμονίαν ἔγει.

158. διὰ τί οἱ μὲν ἄλλοι θεοὶ στρεπτοὶ λέγονται, τὸν δὲ⁶ Αἰδην⁵ ἀνελεήμονά φησιν εἶναι; ὅτι ἐκεῖνοι μὲν περὶ τῶν εἰς ἑαυτοὺς χαλεπαίνουσιν ἀμαρτημάτων, διὸ καὶ συγγενώσκουσιν, ὁ δὲ περὶ τῶν ἴδιων καὶ ἄλλοτρίων, διὸ ἀνηλεής ἐστιν ὅθεν ἐν οὐδεμιᾷ πόλει¹⁰ "Αἰδου βιωμός ἐστιν. Αἰσχύλος (fr. 156) φησὶν "μόνος γὰρ θεῶν Θάνατος οὐ δώρων ἔρῃ, οὐδὲ ἐπιβυμεῖ σκονδῶν." ἀναγκαῖον δὲ τὸ μετὰ τὰ δῶρα τὴν παράκλησιν ἐπαγαγεῖν διὰ τὸ ὑπεκκλίνειν τὸ ἀλαζονικόν. ἀμειλίχος δὲ ὁ ἀγορύτευτος καὶ ἀδάμαστος¹⁵ δύο γάρ εἰσιν οἵς πείθομεν, λόγῳ καὶ βίᾳ. διὰ δὲ τοῦ "Αἰδου ἐδήλωσεν ὡς, ἐάν τις ἐστιν ἀμειλίχος, βθελυρὸς τοῖς πᾶσιν ἔσται.

160. ὅσσον βασιλεύτερός είμι] ὥσπερ δέσιν προσάγει τὴν¹⁵ ἥλικίαν καὶ τὸ σκῆπτρον, οἵς εἴκουσι καὶ μεγαλόφρονες. ἐξέφυγε δὲ τὸ ἐλεεινόν, εἴκειν αὐτὸν ἀπαιτῶν τοῖς μείζοσιν ἀξιώμασιν.

* τὸ δὲ ὅσσον ἐνταῦθα οὐκ ἔστι πλήθους ἐμφαντικὸν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ καθόσον εἰρὶ βασιλικώτερος. σημαίνει καὶ τὸ ὀλύγον, ὡς τὸ ὅσσον βιῶσαι με, ὅσον ζῆσαι. καὶ τὸ σχεδόν, ὡς τὸ ὅσσον οὐκ ἀποτελέστε²⁰ τέλεστο, ὅσον οὐκ ἥδη πονήρως τε καὶ ἀθλίως ἀπολουμένων. καὶ τὸ ταχύ, ὅσον οὕτω ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον ἡ ἀντὶ τοῦ ἥδη, ὡς τὸ "ὁ δὲ ἄμα ἐνθυμούμενος τὴν ὅσσον οὕτω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων λύει τὴν πολιορκίαν" καὶ "ἐπιπεσεῖσθαι γὰρ ὅσον οὕτω τὴν οἰκίαν" καὶ αὖθις "ὅσον οὕτω προσεδόκα τοὺς βαρβάρους." ὅσῳ καὶ ὄπόσῳ²⁵ "ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός," τουτέστι τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης τοῦ πολλοῦ μετὰ ἀδικίας πλείουν ἔχει τὴν ὄνησιν, Ἡσίοδός φησιν (Ο. 40).

165. τοὺς ἔξ ὄνόματος πρέσβεις. καλῶς δὲ πρεσβείαν ἀποστέλλει, ἵνα ἡ πείσωσιν αὐτὸν ἡ πραότερον ἐργάσωνται. τάχιστα δὲ³⁰ διὰ τὸν ἐπείγοντα τῆς νυκτὸς καιρόν.

167. αὐτὸς οὐκ ἀπεισιν ἡ διὰ τὸ γῆρας, ἡ ὑποστεύεσθαι παρὰ τῷ

6. *εἶναι] om.

9. Aeschyli fragmentum integrum legitur in scholio Ven. A et apud alios, μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἔρῃ οὐδὲ ἀν τι βύων

οὐδὲ ἐπισπίνδων ἄνοις.

13. τις addidit Bekkerus.

24. * καὶ ἐπιπεσεῖσθαι] καὶ αὐτὸς πεσεῖσθαι

Ἄχιλλεῖ νομίζει ὡς ἐκπληρῶν τὴν αὐτοῦ ἀπουσίαν, τοῦτο μὲν τῇ διατάξει τοῦ στρατοῦ “ ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη ” (Πλ. 2, 363), τοῦτο δὲ τάφρον περιβαλλόμενος καὶ τεῖχος, δὲ καὶ Ἀχιλλεὺς ὄνειδίζει “ ἦ μὲν δὴ μάλα τολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο, καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμεν ” (348). ἦ ὅτι εἶτεν “ τούσδε δ’ ἔα φθινύθειν ἔνα καὶ δύο ” 5 (Πλ. 2, 346). εἰ δὲ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ φιάλην αὐτῷ ἐδωρήσατο, οὐδὲν θωμαστὸν, εἰ τὴν ἔχθραν ἀποθέμενος τὴν πρὸς Ἀγαμέμνονα λύει καὶ τὴν πρὸς Νέστορα ὑποψίαν. ἥτις ἀδήλους ὄντος εἰ πείσειε, καλῶς ἔτέρους ἔπειμφεν πεισάντων γὰρ ἔμελλεν αὐτὸς ἔχειν τὴν δόξαν ὡς εἰσηγησάμενος, ἀποτευχθείσης δὲ τῆς ἰκεσίας αὐτίαν ἔσχον οἱ πρέστιοι βεις ἐνδεῶς διειλεγμένοι.

168. Φοῖνιξ] ἀπὸ τῆς Ἀχιλλέως σκηνῆς δεῖ νοεῖν ἡκειν τὸν Φοῖνικα ὡς ἐπὶ θέαν τῆς μάχης, ὅτι ἐδόκουν εἴναι ἐν δεινοῖς συνελασθέντες εἰς τὸ τεῖχος, κάνταῦθα γενόμενον κατασχεῦναι ὑπὸ τῶν ἀριστέων εἰς τὴν εὐωχίαν ἐθεράπευεν γὰρ αὐτὸν ὡς τροφέα Ἀχιλλέως. 15 ἵστως δὲ καὶ συμβιβάσαι αὐτοὺς θέλων παρῆν καὶ ἴασασθαι τὴν ἀργίαν Ἀχιλλέως. πέμπεται οὖν ὁ Φοῖνιξ οὐχ ὡς πρεσβευτής—δύο γὰρ ἦν ἔθος πρεσβεύειν “ ἄνδρε δύω κρίνας ” (Οδ. 9, 89) καὶ “ ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέφῳ Ὁδυσσῃ ” (Πλ. 11, 140)—ἀλλ’ ἵνα τοῖς πρεσβευταῖς συλλάβηται. διό φησιν “ ἡγησάσθω, ” ὡς ἐκεῖθεν ἡκοντος αὐτοῦ 20 καὶ πάλιν ἐπανελθεῖν ἀνάγκην ἔχοντος, ὅπου καὶ μὴ πρεσβεύσαντός φησιν “ Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν ” (613) καὶ “ Φοῖνιξ δὲ αὐτὶς παρ’ ἄμμῳ μένων κατακομηθήτω ” (427), ὡς μέλλοντος αὐτοῦ ἐπανίσται πρὸς Ἀγαμέμνονα καὶ ἀπαγγεῖλαι ἣ ηκουσεν.

169. Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὁδυσσεύς] καὶ τούτων ἡπείλησε 25 τὸ γέρας ἀφελέσθαι Ἀγαμέμνονα. πρεσβεύσαντι οὖν ὡς συνβριθέντες καὶ μὴ μυησικακήσαντες, ἵνα δυσωπήσωσιν αὐτὸν. ἔκαστον δὲ τῶν ἀπίοντων ὑποθωπεύει.

170. κηρύκων] καὶ κήρυκες συμπαραγίνονται, ἵνα δηλωθῇ ὅτι δημοσίᾳ ἡ πρεσβεία ἐστί. Ταλθύβιος δὲ οὐδέποτε παραγίνεται, ὅτι 30 Ἀγαμέμνονός ἐστιν ὑπηρέτης.

172. ὄφρα Διῖ] ὅτι δεῖ ἐν παντὶ καιρῷ ἐκ θεῶν ἄρχεσθαι, μάλιστα δὲ ἐν κινδύνοις· οὕτω γὰρ προθυμότερον ἐπὶ τὴν πρᾶξιν

9. ὡς εἰσηγησάμενος Bekkerus]

ώστε ἡγησάμενος

16. ἄργιλον] * ὀργὴν

19. * σὺν ἀντιθέφῳ Ὁδυσσῃ] σὺν ἀρηφίλῳ Μενελάῳ

δρμῶμεν καὶ οὐδὲν ἔαυτοῖς ἀποτυχόντες ἐγκαλοῦμεν. ὑψωσε δὲ τὸ πρᾶγμα, εἴ γε συμπρεσθεντὴν ἔχουσι Δία.

180. κατὰ τὸ δέον διαστρέφων τοὺς ὄφθαλμοὺς, καὶ οἷον τῇ ὅψει ἕκετεύων ὡς ἐπὶ σωτηρίαν τοῦ παντὸς ἐσταλμένους. ἔκαστον δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκάτερον οὐ γὰρ παρῆν Φοῖνιξ, ἐπεὶ κατασχύνεται διὰ τοῦ 5 “Οδυσσῆι δὲ μάλιστα.”

183. γαυγόχῳ] τὸ γὰρ παρὸν εἰς μυήμην ἔτοιμον. καὶ Εὔμαιος θύει ταῖς νύμφαις, καὶ[”]Ελλῆνες ἐπίκαλοῦνται τὸν Ἰδαιὸν Δία, καὶ νῦν δὲ Ποσειδῶνα, ὅτι ἐπίκουρος τῶν Ἀχαιῶν. ή ὅτι Νηρῆιδος ταῖς ἐστὶν Ἀχιλλεὺς, τῶν δὲ ἐναλίων θεῶν οὗτος ἐστι βασιλεύς. 10

184. περισταστέον τὸ πεπιθεῖγ' δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος. τὸ δὲ μεγάλας εὐκαίρως οὐ γὰρ ἔπεισαν.

186. τερπόμενον φόρμιγγι] οἰκεῖον τῷ ἥρωϊ νυκτὸς οὖσης γυμνά-
ζεσθαι μᾶλλον τὰ μουσικὰ, ἀλλὰ μὴ διαπανυχῖζεν παραμίθια
γὰρ ταῦτα θυμοῦ καὶ λύπης. ἐστι δὲ νέος καὶ φιλόμουσος, καὶ 15
λάφυρον ἔχων τὴν κιθάραν καὶ οὐ θηλυδριώδη μέλη, ἀλλὰ κλέα
ἀνδρῶν ἄδει. ή οἱόμενος ἥξειν αὐτοὺς σοβαρεύεται. καλῶς δὲ ἀπούσης
τῆς ἐρωμένης ἄδει, ὅπως μὴ δοκοΐη κωμάζειν. ή ὅτι πεφρόντικε μὲν
τῆς τῶν Ἐλλήνων ἀσφαλείας, προσποιεῖται δὲ καταφρονεῖν φησὶ
γοῦν “διε Μενοιτιάδη, νῦν δίω περὶ γούνατ’ ἐμὰ λίσσεσθαι Ἀχαιούς” 20
(Il. 11, 608). καὶ πάλιν “ὅρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε·
λεύσσω δὴ παρὰ τηνὸν πυρὸς δηῖοιο ἐρωήν” (Il. 16, 126). οὐκ ἥθελε
δὲ ἀργῶν σώματι καὶ ψυχῇ ἀργεῖν, ἀλλ’ ἥτοι μάζευν αὐτὴν πρὸς
τὰς πράξεις, καὶ ἐπ’ εἰρήνης τὰ τοῦ πολέμου μελετῆ, ὡς καὶ οἱ
Μυρμιδόνες. 25

ἴπκον διὰ πόλεμον, δίσκον καὶ κιθάραν πρὸς σωματικὴν καὶ ψυχι-
κὴν γυμνασίαν εἶχον. σύντροφον δὲ ὄργανον εύρων οὐ παρῆκεν. οὐ
γὰρ οἰκοθεν εἴλετο. καὶ ίσως Ἐλληνικὸν ἄνδρα εύρων Ἡετίωνα σὺν
τοῖς ὄπλοις ἐκῆδενσε, καὶ τοῖς ἐκείνου χρῆται.

*ζυγὸν δὲ λέγει πῆχυν τῆς κιθάρας, φ ἔγκεινται οἱ κόλλαβοι. 30
οὗτον δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι ὃν ἐξάπτονται αἱ χορδαὶ, παρὰ τὸ
κεκολλῆσθαι.

189. κλέα ἀνδρῶν] ὅτι ἀειμήστους δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς εἶναι οἱ
γὰρ ἀοιδοὶ διὰ τῶν παλαιῶν ἴστοριῶν τοὺς ἀκούοντας ἐσωφρόνιζον.
προσέθηκε δὲ τὸ ἀνδρῶν, ἐπειδὴ καὶ θεῶν ἄδουσι γάμους. 35

20. δίω] οἷω

λίσσεσθαι] * στήσεσθαι

190. Πάτροκλος δέ οι οῖος] ἡδεῖα γὰρ ἐπίδειξις ἡ ἐπὶ τὸν φίλων. ἦτοι δὲ μόνον αὐτὸν καθέζεσθαι λέγει, ἢ μόνον ἐναντίον παρὰ τοὺς ἄλλους Μυρμιδόνας· καὶ ὅτι ἐν ἡσυχίᾳ δεῖ τῆς μουσικῆς ἀκούειν.

193. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν] διὰ τὸ φίλον, ἢ διὰ τὸ χαίρειν ἐπὶ τῇ προσδοκωμένῃ πρεσβείᾳ, ἢ διὰ τὸ γυκτὸς αὐτοὺς ἥδη οὔσης μέσης παρεῖναι.

*τὸ δὲ ταφῶν ἀντὶ τοῦ ἐκπλαγείς, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τάφων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες τοὺς τάφους ἐκπληγτόμεθα τὸ μέλλον δεινόν. τάφος δὲ σημαίνει τρία, τὴν ἐκπληγήν, ὡς ἐνταῦθα καὶ ὡς τὸ “τάφος ιο ἔλε πάντας Ἀχαιούς” (Od. 21, 122). καὶ τὸ δεῖπνον, ὡς τὸ “ἥτοι ὁ τὸν κτείνας δάινον τάφον Ἀργείοισιν” (Od. 3, 309) καὶ “ὣς οἴ γ' ἀμφίεπον τάφον “Εικτόρος ἵπποδάμοιο” (Il. 24, 804). καὶ ὄνομα νήσου, ὡς τὸ “ξεῖνος δ' οὗτος πατρώιος ἐκ Τάφου ἐστίν” (Od. 1, 417).

194. ὅδε στικτέον. ὑπὸ γὰρ φιλοφροσύνης ἀπήντησεν αὐτοῖς οὕτως ὡς εἶχε, σὺν τῇ κιθάρᾳ. τινὲς δὲ ὑφ' ἐν “αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἔδος·” καὶ τὴν φόρμιγγα, φασὶν, ἐκεῖσε καταλιπὼν ὡς αἰδού-
μενος.

196. τὸ καὶ δεικνύμενος] δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος.

197. ἀμφοτέρους τοὺς συνδέσμους περισπαστέον βεβαιωτικὸν γάρ εἰσι. τὸ δὲ τί ἀντὶ τοῦ τινός. δυσωπεῖ δὲ αὐτοὺς ὡς παρὰ τὸν τῶν φίλων θεσμὸν δὶ ἀνάγκην ἐλθόντας. οὐχ ὁμολογεῖ δὲ εἰδέναι τὰ περὶ τῆς ἐντεύξεως.

203. ζωρότερον] ἀκρατότερον, παρὰ τὸ ζῆν· οἱ δέ ταχύτερον. 25
ἥτις ὡς μουσικὸς καὶ ὑδαρέστερον τίνων, ἀφ' ὧν ὀνειδίζει καὶ οἰνοφλυγίαν Ἀγαμέμνονι.

*Πορφυρίου. ἀπρεπὲς δὲ τὸ ὡς ἐπὶ κῶμον ἥκουσιν ἀκρατότερον διδόναι παρακελεύεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς λέξεως λύσουσι· τὸ γὰρ ζωρότερον τάχιον· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, ὅτι μή· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ 30
ἔθους· τοὺς γὰρ ἥρωας, ἄλλως καταπονούμενους, δαψιλεστέροις τοῖς πρὸς τὴν δίαιταν χρῆσθαι εἰκός.

206. κρεῖον μέγα κάββαλεν] εἰς ταπεινὴν τάξιν μαγειρικὴν κατερ-
χόμενος οὐδὲν ἥττον τὴν ἥρωϊκὴν διαφυλάττει σεμνότητα. ἔμφασιν

11. Ἀχαιούς] Immo ίδοντας.

28. * Πορφυρίου] om.

18. * φασὶν]

φησὶν

δὲ ἔχει καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν ὄνομάτων. πρῶτον μὲν οὐκ εἶτε κατέθηκεν, ἀλλὰ κάββαλεν, ἐπειδὸν ἐμφαίνον τοῦ διακονουμένου, ἐπειτα τροπικὸν εἰσήγεγκεν ὄνομα τὸ τεθαλυῖα.

καὶ ἐπὶ ἥλιου αὐγὴ λέγεται. ἥλιος δέ ἐστι τὸ ἄστρον ἥμερος
δὲ ἀφυῶς φαμὲν ἐν ἥλιῳ καθῆσθαι. 5

208. σιάλοιο] ἐντροφίου, ἀπαλοτρεφοῦς· ὅθεν καὶ τὸ “ἀπαλοτρε-
φέος σιάλοιο” (Π. 21, 363).

209. ἐν σχῆματι ἔδειξεν ὡς καὶ Αὐτομέδων ἔνδον ἦν μετὰ Πατρό-
κλου, ὡς καὶ αὐτὸς φίλτατος.

τάμνεν δὲ ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς] τὸν τῶν πολλῶν ἐκβάλλει τῦφον 10
ἥμαν ἐαυτῷ ὑπηρετούμενος δὲ Ἀχιλλεύς.

214. ἀλλὸς θείοιο] ἡ ὅτι τὰ ἀλίσσαστα διαμένει, ἡ ὅτι τὰς φιλίας
συνάγει. κρατευτάων δὲ ἡ τῶν ἀλοθηκῶν, ἡ τῶν ἐξοχῶν τῆς ἐσχάρας.
ἐκβάλλει δὲ ἐκ τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἐκεῖσε πάτταν ἐνοχλῇ.

215. ἐλεοῖσιν] ἐπιμήκεσι τραπέζας μαγειρικαῖς, ἐξ ἐλείων 15
ῥάβδων πεπλεγμέναις.

218. ἀντίον ἤζεν Ὁδυσσῆος] ὡς διαλεξόμενος· οὐδὲ γὰρ ὅτι αὐτὸς
τὴν πρεσβείαν πεπίστευται.

219. θῦσαι] ἀπάρξασθαι ἡ θυμιᾶσαι, ὡς τὸ “πῦρ δὲ κείαντες
ἐθύσαμεν” (Od. 9, 231). 20

220. βάλλε θυηλάς] δεισιδαίμων δεις καὶ ἐπὶ τροφῆς τοῖς θεοῖς
ἀπάρχεται, καὶ ἀποκλεῦσαι θέλει ἱερὰ Διὶ ρέξας αὔριον (357).

222. τῶς παρὰ Ἀγαμέμνονι δεδειπνηστέος νῦν πάλαι ἐσθίουσιν;
ἡ οὖν τὸ Πατρόκλῳ καὶ Ἀχιλλεῖ συμβεβηκὸς συλληψτικῶς περὶ
πάντων εἴπεν, ἡ συλλήβδην ἐσθίουσιν εἰς ἔνδειξιν τοῦ ἥδεσθαι τῇ 25
παρ' αὐτῷ ἐστίαστε.

223. οὐχ ἵνα εἴπῃ, ἀλλ' εἰ καιρός ἐστιν Ὁδυσσεὺς γὰρ πρ-
σκεπτόμενος τί δεῖ λέγειν, τὸν καιρὸν οὐχ ὁρᾷ. σύννους δὲ ὁν ταῦτα
Ὁδυσσεὺς αὐτὸς λέγειν ἄρχεται, οὐχ ὑπὸ βασκανίας τοῦ Φοίνικος
τὸν λόγον προαρπάζων, ἀλλὰ τὸ δυσχερὲς ἐφ' ἐαυτὸν φέρων οὐδὲ 30
γὰρ δυησθόμενος ἀντιτάξασθαι Ἀχιλλεῖ. ἵσως δὲ οὐδὲ ἐπιτήδειον
εἴναι τὸν Φοίνικα ἐλογίζετο ἄρχειν τοῦ λόγου, ὅπως μὴ ὡς οἰκείω
ἀπιστήσας Ἀχιλλεὺς ἀναστείλῃ καὶ τὸν αὐτὸν λόγον. Αἱας δὲ οὐ
λέγει· βραδὺς γάρ ἐστι καὶ μεμψίμοιρος.

15. μαγειρικαῖς α. π. sec.

26. παρ' αὐτῷ Vill.] περὶ αὐτὸν

28. σύννους δὲ ὁν ταῦτα] * συνεῖς δὲ ταῦτα

225. δαυτὸς μὲν] πρὸς τὸ δισχέα τὸ σκυθρωπὸν αὐτοῦ, δν ἦν σκεψάμενος λόγου ἀφῆκε, καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἔλαβε τὸ προσίμιον, ὡς τὸ “ὦ γέρον, οὐχ ἐκὰς οὗτος ἀνὴρ, δς λαὸν ἥγειρα” (Od. 2, 40).

226. *'Αγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο] διὰ τί τὸν ἔχθρὸν οὗτος ὠόμασε β προτετῷς, οὐ προθεραπεύσας; ρήτεον οὖν ὅτι εἴτε ἐνδεικνύμενος Ἀχιλλεῖ ὅτι ὁ πρότερον ὑβρίσας ἵκέτης καθέστηκεν· ἢ πάντα ρήτορικῶς ὁ ἀνὴρ εἰς φιλίαν ἄγει τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ τῇ τραπέζῃ διυστεκτῷ, καὶ μόνον οὐχὶ τοῦτο λέγων, ὡς ὁμόσιτος αὐτῷ δι’ ἡμῶν γεγένησαι καὶ γὰρ ἐκείνου καὶ σοῦ μετεσχήκαμεν τραπέζης. 10

λεληθότως ἐσήμανεν ὡς ἐξ αὐτοῦ ἐπέμφθησαι, οὐ διαρρήδην, ὅπως μὴ τραχὺς γένηται Ἀχιλλεύς. καλῶς δὲ τὰ περὶ τὴν ἐστίασιν ὅμοια τῇ παρ' ἐκείνῳ λέγει, ἐν ᾧ οὐδεμίαν ἐώρα φιλοτιμίαν τὴν δὲ σωτηρίαν ἐν Ἀχιλλεῖ κεῖσθαι μόνῳ φησί· τοῦτο γὰρ λέγει, ἥκομεν αἰτοῦντες δὲ ἐξ ἄλλου λαβεῖν οὐ δυνάμεθα. ὅτι διὰ φιλίαν ἥνεσχοντο 15 τῆς παρ' αὐτῷ ξενίας.

228. εἰς δύο στάσεις διεῖλε τὸν λόγον, εἰς τὴν παρορμητικὴν, τραγῳδήσας τὰς συμφορὰς, καὶ εἰς τὸ καλὸν καὶ ἀκαγκαῖον καὶ συμφέρον ποιήσας τὴν παρόρμησιν· καὶ εἰς τὴν ἀλλοιωτικὴν, ἡς μέρος τὸ ὑπαλλακτικόν ἀντὶ γὰρ Ἀγαμέμνονος τὴν στρατιὰν 20 ἔλαβεν.

230. ἐν δοιῇ] παρὰ τὸ δέω τὸ διωχθεῖσα, δοή καὶ δοιή· ἐξ οὐ καὶ τὸ “δοάσσατο θυμῷ” ἀντὶ τοῦ τῶν δύο τὸ ἐν ἐξελέξατο.

τὸ πρῶτον κεφάλαιον τὸν κίνδυνον τῶν νεῶν περιέχει. τεχνικῶς δὲ ἔξαιρει, δεικνὺς ὡς ἐπὶ τηλικούτοις τὴν χάριν τίσουσιν Ἐλληνες. 25

231. δύσεας ἀλκῆν] ὡς νῦν ἐκδεδυμένου αὐτήν. λέγει δὲ τὴν εἰς τὸν πόλεμον ὄρμήν. τὴν δὲ πάντων σωτηρίαν εἰς αὐτὸν ἀνάγει, ἵνα πεισθῆται ὡς φιλότιμος ἔλειτο.

232. ἐγγὺς γὰρ ἡπῶν] ἔνθεν ἡ διήγησις. τῷ δὲ τόπῳ τὸν κίνδυνον γῆγησεν, δ καὶ περιέμενεν Ἀχιλλεύς. δι' ᾧ δὲ οἱ ἵκέται μείζονα 30 τὴν χρείαν ποιοῦνται, τὴν προδυμίαν αὔξουσι τῶν ἐπικούρων.

233. ἐπίκουροι] ὀνειδίζει ὅτι καὶ ἀδικοῦσιν αὐτοῖς παραμένουσιν οἱ σύμμαχοι· δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς τῆς Ἐλλήνων συμμαχίας ἀπέστη καὶ διὰ λόγων μόνων.

9. * καὶ μόνον οὐχὶ] καὶ τοῦτο μόνον

20. * στρατιὰν] στρατείαν

236. Ζεὺς δέ] θεραπεύων τὸν Ἀχιλλέα φησὶν ὅτι καὶ τὸ θεῖον τοῖς ὑβρίσασιν αὐτὸν "Ελλησι συνωργίσθη.

237, 238. "Εκτῷρ] ὄνομάζων αὐτὸν κινεῖ τὸν Ἀχιλλέα. τὸ δὲ μαίνεται καὶ λύσσα δῆλοι εὐχερῶς κρατηθήσεοθα τὸν ἀπροαιρέτως κινδυνεύοντα. 5

λύσσα] τὸ ἐναντίον αὐτὸς γὰρ αὐτὴν ἐνδέδυται. πολλὴ δὲ ἡ τοῦ θράσους ἔμφασις. ἐρεθισμὸς δὲ ἵκανὸς ὁ τῶν ἐχθρῶν ἔπαινος.

241. *ἄκρα κόρυμβα] διὰ τί δὲ πρῶτον ἀποκόπτει, εἴδ' οὕτως τὸ πῦρ ἐμβάλλει; ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἀκροστολίσιν ἥσσων ἀγάθματα καὶ εἰκόνες τῶν θεῶν ἐκκλίνων οὖν τὴν τῶν θεῶν ὄργην τοῦτο ποιεῖ. 10

οὐκ ἀγαπᾶν φησὶν αὐτὸν μόνον ἐμπρῆσαι τὰς ναῦς, ἀλλὰ καὶ τὰ κόρυμβα ἀποκόψαι θέλειν, ὕστερ τρόπαια τῆς κατὰ τῶν Ἑλλήνων νίκης ἀναθεῖναι σκευδοντα. ταῦτα δὲ πάντα κινητικά.

247. καλῶς τὸ ὄψέ· εἰ γὰρ καὶ δύο γεγόνασι τῆς μάχης ἡμέραι, ἀλλ' οὖν γε τοῖς κεκακωμένοις ὁ τῆς δυστυχίας χρόνος, κανὸν ἐπ' 15 ὀλίγον γένηται, πολὺς εἶναι δοκεῖ. καὶ ἡ τοῦ χρόνου δὲ αἰξησις ἔπειξις ἐστιν ὡς ἵκανὸς ἐποινήθησαν Ἑλληνες. τάχα δὲ καὶ τοιοῦτος ἐστιν ὁ λόγος· εἰ μέλλεις ποτὲ ἀμύνειν, νῦν ἀμυνον. συνῆδει δὲ καὶ τὸ ἔξης, ὅτι εἰ μὴ νῦν ἐπαμύνῃ, οὐχ εὑρήσεις οὐδαμοῦ τὴν τοῦ κακοῦ ιασιν. 20

υῖας Ἀχαιῶν] οὐκ Ἀγαμέμνονά φησι· τοῦτο γὰρ κατακρύπτει διὰ τὸ μὴ αἴφνης παροξῦναι αὐτόν.

249, 250. οὐδέ· τι μῆχος] οὐδεμίᾳ ἐσται μηχανὴ τοῦ κακοῦ πραχθέντος θεραπείαν εὑρεῖν. πρὸς τὸ παρὸν δὲ ἡ γνώμη· τινὰ γὰρ τῶν κακῶν ἴασεως τυγχάνει. 25

249. τὸ "οὐδέ τι οὐδὲ νῆσται ἀμά πρόσσω καὶ ὀπίσσω" ἐντέχνως αὐτῷ προβάλλεται· τοῦτο γὰρ περὶ Ἀγαμέμνονος ἔλεγε τοῖς κῆρυξιν (Il. I, 343). ἐφ' ἔτερον δὲ κεφάλαιον ἔρχεται, ὡς καὶ αὐτῷ συμφέρον καὶ ὀφέλιμον τὸ μὴ παριδεῖν τὸν νῦν καιρὸν. τὸ δὲ οὐδέ τι μῆχος ἐσται, οὐδεμίᾳ ἐσται μηχανὴ ρεχθέντος τοῦ κακοῦ τούτου· 30 καὶ νηῶν ἐμπρησθεισῶν οὐκ ἐστι μηχανὴ εὑρεῖν· καὶ "ἀμηχανίη δέ ἔχει θυμόν" (Od. 9, 295).

252. ἡ μὲν σοί γε πατὴρ] τοῦτο δεύτερον κεφάλαιον, εἰς ἐπιεί-

4. *λύσσα] λυσσαῖ

7. *ἐρεθισμὸς δὲ] ἐρεθισμὸς τε

8. *δέ] δέ φησι

9. *ἔπλ τῶν] ἐπλ τῶν

15. *κλύ] καὶ εἰ

19. *εὑρήσεις] εὑρήσεις

κειαν καὶ πραότητα προκαλούμενον. τὸ δὲ στασιαστικὸν θέλων ὄνειδίζειν οὔτε τοῖς ρήμασιν ἀνακεκαλυμμένως χρῆται οὔτε εἴδιον προσώπου τὴν ἐπιτίμησιν ποιεῖ, ἀλλ' ἐν ἡθοποιίᾳ εἴδιον προσώπων ταύτην εἰσήγαγεν. ἔστιν οὖν ἀνεπαχθῆς ὡς οὐκ ἴδιας ὑποθήκας εἰσάγων, ἀλλ' ὑπομιμήσκων τοῦ πατρός. καὶ ὁ Νέστωρ ὁμοίως 5 πρὸς Πάτροκλον (Il. 11, 785).

253. *Αγαμέμνονι*] ὥσπανεὶ δευτέρῳ πατρί. ἐντέχνως οὖν οὐκ εἶπε σὺν *Αγαμέμνονι*.

254. συνετῶν τὸ τὰς φύσεις τῶν νιῶν καταμαθόντας πρὸς ταύτας ἀρμόττεσθαι τοὺς λόγους, ὡς καὶ ὁ Πηλεὺς εἰδὼς Ἀχιλλέα 10 ἀνδρεῖον μὲν, ὄργίλον δὲ καὶ πλήρη φιλοτιμίας, παρασυεῖ αὐτῷ ἀποθέσθαι τὸ τοῦ ἥθους φιλόνεικον, ὡς ἐκ τούτου μάλιστα τευξόμενον τιμῆς ἡς ὀρεγόμενον αὐτὸν ἔωρα. ἔστι δὲ πιστὸς ὡς πατὴρ καὶ ἐν πολέμοις πολλάκις εὐδοκιμήσας.

255. αἱ κ' ἐθέλωσι] εὗ τὸ ἐθέλωσι· δηλοῖ γὰρ ὡς αὐτὸν δώσουσιν, 15 εἰ ἀνάξιος ὅλος ὄφθείη τῆς δωρεᾶς.

257. *ἔριδος κακομηχάνον*] πρὸς τὴν ἀγαθὴν διέστειλεν, ἐπείκεροι ἐρίζοντες κακὰ τοῖς πλησίον μηχανῶνται. δείκνυσι δὲ ὅτι οὐ τοσοῦτον ὄντιμησιν ἴσχὺν, ὅσον ἡ πρὸς τοὺς φίλους ἔρις βλάπτει.

258. ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες] εἰ μὴ ὑποθήκη πατρὸς ἦν τὸ λεγό- 20 μενον, κανὸν ἡρέθισεν Ἀχιλλέα, ὑποσημαίνων ὡς ἀσχημονεῖ τοῦν καὶ παρὰ νέοις καὶ παρὰ γέρουσιν.

259. *λήθεα*] πράσις καθήψατο, οὐκ ἀμελεῖν αὐτὸν φῆσας, ἀλλ' ἐπιλελῆσθαι. ὄνομα οὖν ἐξελέξατο συγγνώμης ἄξιον.

ἀλλ' ἔτι καὶ τοῦν] καλῶς τὸ τοῦν, ἵνα καὶ τὸν ἱκέτην παραδηλώσῃ. 25 ἄμα δὲ ὑποφάνειν ὡς οὗτος αὐτῷ τοῦν ὑποτάττεται φόδο πατὴρ αὐτὸν ὑπέταξεν· μετὰ δὲ τοὺς τοῦ πατρὸς λόγους, πεπάνας αὐτὸν, προσφέρει τὰ δῶρα· αἰσχροκερδὲς γὰρ ἦν τὸ ἀπ' ἀρχῆς. τρίτου δὲ κεφάλαιον ἔστι τὸ περὶ τῶν δώρων.

262. εἰ δὲ] ἄγε σύ. δυσχεράνοντος δὲ αὐτοῦ πρὸς τὸ ὄνομα τῶν 30 δωρεῶν δεῖται ἀκουσθῆναι. ἡ τάχα ἐμφασίσι τοῦ πλήθους τῶν δοθησομένων ἔστιν.

265. *Πορφυρίου. τί βούλεται τὸ αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσιν; καὶ οἱ αὐτοὶ τοῖς ἀπύροις, ὅπαν εἰπῇ ἄκυρον λέβητα

1. *στασιαστικὸν] στάσιμον

23 et 26. *αὐτὸν] om.

3. *ἐπιτίμησιν] ἐπιστήμην

33. *Πορφυρίου] om.

(Πλ. 23, 885). φημὶ οὖν ὅτι τῶν τριπόδων καὶ τῶν λεβήτων οἱ μὲν ἥσαν εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ πυρὸς ἐπιτύχειοι, οἱ δὲ ἄργοι καὶ εἰς θέαν καὶ τὴν διὰ τῆς ὅψεως τέρψιν εἰργασμένοι. διακρίνει δὲ τοῖς ἐπιθέτοις ἀπ' ἀλλήλων, τοὺς μὲν λέγοντας αἴθωντας καὶ ἐμπυριβήτας, τοὺς δ' ἀπύρους καὶ ἀνθεμόεντας, τοὺς ἔνεκα κόσμου μόνον εἰργασμέ- 5 νους.

300. εἰ δέ τοι [Ἄτρειδης] τέταρτον κεφάλαιον δευτικὸν ὑπὲρ τῶν Ἐλλήνων. ὑποφορᾶ δὲ χρῆται, προλαμβάνων αὐτοῦ τὴν ἀντίρρησιν, καὶ τῇ Ἀγαμέμνονος ἔχθρᾳ ἀντιτίθησι τὸν ἀπάντων ἔλευν, καὶ μόνον οὐχὶ πᾶσαν ἰκετεύονταν παράγει Ἐλλάδα. ἐπὶ τὴν δευτέραν δὲ 10 μεταβέβηκε στάσιν, καὶ πανταχόθεν πείθειν πειράτας, ὑποσχέσει, δέησει, ἀφελύμῳ, ἐλέφ. εἰς δύο δὲ μερίζει τὴν ἰκετείαν, εἰς Ἀγα- 15 μέμνονα καὶ Ἐλληνας.

303. τρία ποιεῖ, τῷ μὲν καλῷ τῆς ἐπικουρίας τὸ φιλότιμον συνάπτει. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ τοῦ ἀδικήσαντος ὄργης τὴν τῶν ἀτυ- 15 χούντων ἰκετείαν οἰκτίζεται. τὸ δὲ ἀνθέλκουν τοῦ θυμοῦ ἐπιρρεπὲς ποιεῖ φθόνῳ τῶν περὶ τοὺς ἔχθρους εὐτυχημάτων.

304. τὴν] ὡς πρώτην αὐτοῦ πτώσσουντος ἐν τῷ τείχει, ὕστε, φησὶ, μὴ ἀπολέσῃς τὸν καιρὸν ἐν ᾧ μεγάλα δυνήσῃ ἐπιδειξαθαι κατὰ τῶν πολεμίων. 20

309. τὸν [Ἄχιλλέα παραδίδωσι φιλότιμον, ἀπλοῦν, φιλαλήθη, βαρύθυμον, εἴρωνα. καὶ ὅσα μὲν φθέγγεται συνετὰ, ταῦτα αὐτῷ ἡ παιδεία δέδωκεν, ὅσα δὲ αὐθάδη καὶ μεγαλόφρονα, ταῦτα ὑπὸ τῆς φύσεως λέγειν προάγεται.

γυμνός ἔστιν ὑπὸ τῆς ὄργης, καὶ περιπλοκὰς οὐκ οἶδε λόγων. 25 ἔδει γὰρ δικαιολογεῖσθαι, εἴδ' οὕτω τὴν ἀπόφασιν εἰπεῖν. ὁ δὲ τούναντίον ποιεῖ· ἔστι γὰρ θυμὸς μεστὸς ἀκοσμῆτον παρρησίας. τοσοῦτον δὲ ἀπέχει πειθοῦς, ὅτι καὶ τῶν ἄλλων προσκαστέλλει τοὺς λόγους “ώς μή μοι τρύζητε παρήμενοι.” πάντες δὲ οἱ παρὰ θυμὸν ἀπειλοῦντες πίστιν ἐπάγουσι τοῖς ἴδιοις λόγοις, οἱ μὲν λόγῳ, οἱ δὲ 30 δὶ ἀποδείξεων, οἱ δὲ διὰ γνωμῶν, δὲ νῦν ποιεῖ. ἀπηλεγέντες δὲ ἀπαγορευτικῶς, διαρρήδην. ἡ συντόμως, ἀπὸ τοῦ ἀηδᾶς, ὁ ἔστι παῦσαι φιλοσύντομος γὰρ ὁ θυμός. ἡ ἀσυμπαθῶς καὶ ἀπηλγημένως. οἱ γὰρ λυτεῖν ἔθέλοντες τὰς χρηστὰς ἐκκόπτουσιν ἐλπίδας ὥρα δὲ ὡς

26. εἰπεῖν] * ἐπαγαγεῖν

πρὸς μὲν Ὀδυσσέα ἀπίέναι φησὶν, πρὸς Φοίνικα (619) μένειν, μὴ μέντοι πολεμήσειν, πρὸς Αἴαντα (650) πολεμήσειν, ὅταν ἀνάγκη καλῇ.

* τὸ ἀπηλεγέως σημαίνει τὸ ἀφροντίστως· γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ ἀπό καὶ τοῦ ἀλέγω τὸ φροντίζω.

311. αἰθαδῶς ἐπισκόπτει τὴν ἐπιτέχνησιν τῷ λόγῳν Ὀδυσσέως, 5 καὶ Φοίνικα προσανακόπτει, διὰ ὑποπτεύει παρακεκλῆσθαι ὑπὸ Ἀγαμέμνονος. τρύζητε δὲ ἡτοι τρύχητε τὴν ἀκοὴν καὶ βαρύνητε.

312. ὁμῶς Ἄιδαο πύλησιν] πλέον πάντων Ἀχιλλεὺς μισεῖ τὸν θάνατον διὰ τὸ ἄπρακτον. τάχα δὲ καὶ ἄλλως χρήσιμόν ἐστι τὸ διαβάλλειν τὸν θάνατον, ἐπεὶ πῶς ἂν τις τοὺς γονέας σέβοις τοὺς τὸ ζῆν αὐτῷ παρασχομένους, εἰ μὴ τὸ ζῆν ἀγαθόν ἐστι καὶ κακὸν ἐκ τῶν ἐναντίων ὁ θάνατος;

315. οὗτ' ἐμέ γ'] τὸ ἐλεεινὸν τῶν λόγων Ὀδυσσέως ἐξέκοψε, καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἀντιρρήσεώς ἐστι τὸ μὴ πεισθήσεσθαι τοῖς λεγομένοις· ἀλλ' ἐπεὶ τὸ ἀτιμασθὲν ἀπλήρωτον πρὸς ἀγανάκτησιν, 15 εἰς μῆκος ἐξέλκεται λόγων.

316. οὗτ' ἄλλους Δαναούς] πρὸς τὸ “εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο, σὺ δὲ ἄλλους περ Ἀχαιούς” (300). ἀνέτρεψεν οὖν καὶ ταύτην τὴν στάσιν. τάχα δὲ καὶ βουλόμενος εἰπεῖν ὅτι οὐδὲ ὑμεῖς πείσετε οἱ πρέσβεις, εὐπρεπῶς τῷ κοινῷ τῶν Ἐλλήνων οὐόματι 20 συμπεριέλαβε καὶ αὐτούς. καλῶς δὲ οὐκ εἶπεν οὐκ ἐλεῶ αὐτοὺς, ἀλλ' οὐ πείσουσί με.

318. ἵση μοῖρα] τοῦτο γὰρ μάλιστα τοὺς χρηστοὺς λυκεῖ, ὅταν μὴ κατ' ἀξίαν τιμῶνται.

320. κάτθαν' ὁμῶς] ὅρον οὐκ ἔχει κατηγορίας θυμός. τοῦτο δὲ 25 πρὸς τὸ “τύμβον δὲ ἀμφὶ πυρήν” (Il. 7, 336). οὐ γὰρ πρὸς τὰς πράξεις ὁ τάφος.

321. περίκειται] περισσὸν τῶν ἄλλων ἀπόκειται.

ἐπεὶ πάθον] διὰ μὲν οὖν τοῦ “πάθον ἄλγεα” τὸ ἐπίπονον αὐτοῦ παρίστησι, διὰ δὲ τῆς μάστακος τὸ κηρδεμονικὸν, διὰ δὲ τοῦ ἀγρυ- 30 πνεῖν καὶ νύκτας οὐκ ὀλόγας τὴν πρόνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν, διὰ δὲ τοῦ τὰ ποριζόμενα ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ τὸν βασιλέα πάντα ἀναφέρειν τὸ ἐλεύθερον τῆς ψυχῆς, διὰ δὲ τῶν πόλεων ὃν ἔχειρώσατο τὸ ἑαυτοῦ ἀνδρεῖον.

2. Αἴαντα] * Αἴαντα δὲ
7. βαρύνητε] * τοιχορύζετε

19. * οὐδὲ] οὐτε
23. * γὰρ μάλιστα] μάλιστα γὰρ

323. ὡς δὲ ὅρτις] εἰς τὸ ἐπιδεικτικὸν ἐρχόμενος διὰ τῆς καθημε-
νίας αὐτοῖς τὴν ράμψην, τοσοῦτον προῦχει φάσκων Ἐλλάτων ὃσιν
μῆτηρ πεσσῶν. εὖ δὲ τὸ μηδὲν τῶν τετραπόδων λαβεῖν εἰς τέκουν
φιλοστοργίας ταῦτα γὰρ τρέφοντα τῷ γάλακτι οὐδὲν ἤττον
ἀφελεῖται τῶν τρεφομένων. αἱ γὰρ ἀνάμελαται καὶ ποσθίεις “οὐ 5
θατα γάρ” φησί “σφαραγεῦντο” (Od. 9, 440). ἡ δὲ ὅρτις τὴν
έαυτῆς τροφὴν εἰς τοὺς πεσσούς ἀναλίσκει. οὗτον καὶ πεθανῶς
ἐπήρευκε τὸ “κακῶς δὲ ἄρα οἱ πέλει αὐτῷ” εὖ δὲ καὶ τὸ ἀπτῆσιν
οἱ γὰρ πετόμενοι, κανὸν ὀλέγον, προστορίζονται.

326. αἵματόντα] διὰ φόνου ἦν ὁ βίος, οὐ δι' ἐμὴν δὲ ἥδωστή· 10
“οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔπεικ' ἥλιθον” (Π. I, 152), ἀλλὰ διὰ τὸ
γύναιον Μενελάου τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὀάφων ἔπεικα σφετεράστη. ἡ
τολμηρῶς, φησί, πολεμῶν πρὸς ἄνδρας ὑπὲρ παιδῶν καὶ γυναιῶν
ρίψοκιδόντως ἀγωνιζομένους.

328. δώδεκα δὲ] ἐντέχρως τὰς πράξεις ἐπάγει, πίστιν τοῖς 15
προειρημένοις φέρων. εὖ δὲ καὶ τὸ μὴ κατ' ἄνδρα τὰ πραχθέντα
φράζειν, ἀλλὰ κατὰ πόλεις, ἀμα δὲ καὶ συμπληροῦ τὴν ὑπόθεσιν.
Σηστὸν δὲ καὶ Ἀβυδον οὐ πορθεῖ ὡς ἡσφαλισμένας· λαφύρων γὰρ
ἔδει, οὐ κατορθωμάτων.

332. ὄπισθε μένων] ἐμοῦ, φησίν, ἐκδημοῦντος τὴν δειλίαν δὲ 20
Ἀγαμέμνονος τὸ ὄπισθεν ἐμφαίνει. ἀμφοτέρωθεν δὲ ηὗξηται ἡ
ἀχαριστία αὐτοῦ, ὅτι τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα λαβὼν, καὶ βραχὺ δοὺς
γέρας τῷ κομίσαντι, καὶ τοῦτο ὑστερον ἀφῆργται.

334. ἄλλα δὲ ἀριστήσσοι δίδου γέρα] τεχνικῶς ἐνδείκνυται ὅτι
καὶ τὰ ὕν τοῦτῷ διδόμενα δῶρα μέρος εἰσὶν ὧν Ἀγαμέμνων ἐσφε- 25
τερίζετο παρ' αὐτοῦ λαμβάνων ἀδίκως.

336. ηὗξησε τὴν ὑθριν, ἄλοχον αὐτὴν εἰπὼν καὶ θυμαρέα.
ἐπιφθόνως δέ φησι, τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφύλαξε τὰ γέρα, ἐμοὶ δὲ οὐ.
εὐπρεπῶς δὲ οὐκ εἴπειν ὑμῖν. ἀτοκον δὲ εἰ πολλὰ μὲν ἔχων, μικρὰ δὲ
παρέχων οὐδὲ ἐπ' ἵσης τῶν ἄλλων ἐῇ αὐτῷ τὰ κοινῆ δοθέντα. γρά- 30
φεται δὲ καὶ εἰλετ' ἔχειν ἀντὶ τοῦ ἡθέλησεν, ὅπερ ὁ Ἡραδιανὸς
ἀποδέχεται ὡς ἀμεινον.

παριαύων] οὐ συνιαύων, διὰ τὸ βίασον. φησὶ γοῦν τὸ “δμωῆσι
δὲ γυναιξὶ παρεινάζεσθαι ἀνάγκη” (Od. 22, 37).

339. ἡ οὐχ Ἐλένης ἔπεικ] πρακτικὸς ὁ λόγος, δεικνὺς τὸν Ἀγα- 35
μέμνονα ἡ ἀσύνετον ἡ ἀδίκον. εἰ μὲν γὰρ μικρὸν ἤγειται τὸ ἀδικη-

θῆναι περὶ γυναικα, πολεμεῖν οὐκ ἔδει περὶ 'Ελένης' ἀσύνετος οὖν ἐστὶ περὶ μικρᾶς αἰτίας πολεμῶν. εἰ δὲ χαλεπὸν καὶ μέγα, πῶς ἀπέρ παθὼν ὑπὸ ἀλλοφύλων ἀγανάκτει, ταῦτα εἰς τοὺς φίλους ποιῶν οὐκ ἀδικεῖν νομίζει; καὶ πρῶτον μὲν ὑπέφηνε τὸ ἀχάριστον, εἶτα τὴν ὕβριν.

5

340. τὸ τοιοῦτον ἐπιμονὴ λέγεται, ὅταν τις αἰτίαν ἔχων ἐπὶ τινὶ μὴ φεύγῃ τὸ ἔγκλημα. καὶ Ἀχιλλεὺς οὖν, ἐπεὶ τὴν διαβολὴν εἴχεν ὡς γυναικὸς χάριν ὄργισθεὶς, εἰς τὸ ὅτι δικαίως ἔχαλέπηνεν ἔρχεται, καὶ πρῶτον μὲν διέστρεψε, δυσαπόκριτον προβαλλόμενος "ἢ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόκων ἀνθρώπων Ἀτρεῖδαι;" εἶτα τανδήμῳ 10 ψῆφῳ τὴν γυνάμην ἐπεσφραγίσατο "ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἔχεφρων." τεχνικῷς δὲ τὸ ἄνομον ιᾶται διὰ τοῦ παρὰ τοῖς σπουδαίοις ἰστέμον εἶναι τὸν γάμον.

344. νῦν δ' ἐπεὶ] πολλὰ ὑπισχυούμενος καὶ τὸ βραχὺ ἀφήρηται. ὁσπερ δὲ στινθῆρ κεκρυμμένος, ὕστερον δὲ τὸ πᾶν τῆς ὄλης κατανα- 15 λώσας ἔκδηλος γίνεται, οὗτος ὁ ἥρως τοὺς ἐπιπλάστους λόγους ἀποσείμενος πεφανέρωται. Ἰσως δὲ ὑποσχόμενος αὐτὸν ἐντίμως ἀποκέμψει καὶ μετὰ δοξῆς νῦν ἡπάτησεν.

346. ἀλλ', Ὁδυσεῦ, σὸν σοὶ] οὔτε γὰρ Φοίνικα ἔδει εἰρωνεύεσθαι ὡς τροφέα, οὔτε μὴν Αἴαντα ὡς ἀνδρεῖον, Ὁδυσσέα δὲ ὡς φυγόντα. 20 τοῦτο δὲ διὰ τὸ "παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι" (Il. I, 174).

348. μάλα πολλά] εἰρωνικὸς ὁ λόγος· ὃν γὰρ καταφρονοῦμεν, ταῦτα αἴξομεν. ἔοικε δὲ τὴν βουλὴν Νέστορος εὐτελίζειν.

349. ἥλασε] ἔξετεινεν ἀπὸ τοῦ σιδήρου, ἢ μᾶλλον ὄρυξεν.

353. ἐθέλεσκε] ἐδύνατο. καὶ ἀνάπαλιν "οὔτε τελευτὴν ποιῆσαι 25 δύναται" (Od. I, 249). μείζων δὲ ἄρα τοῦ τείχους Ἀχιλλεὺς, εἰ γε τούτῳ μὲν ἐπαυλίζεται ὁ "Ἐκτωρ, ἐκεῖνον δὲ ἔφευγε. νῦν δὲ Ὁδυσσέως εἰς Δία φέροντος τὴν αἰτίαν τῆς εὐημερίας τῶν Τρώων, Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀπουσίαν τρέπει.

356. οὐκ ἐθέλω] τινὲς εἰρωνικῶς ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι, διὰ τὸν 30 Ἀγαμέμνονος λόγον "καὶ δ' Ἀχιλλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι" (Il. 7, 113).

357. αὔριον ἵρα] τὸ ἔξῆς οὗτως· ἐπὴν αὔριον ἵρα Διὶ ῥέξας καὶ τηῆσας τὰς ναῦς ἄλλας προερύσσω, ὅψει τὴν ἐθέλησθα πλέοντας

30. Versus 356 adscriptum in B scholion de Museo Alexandrino, quod ad v. 688 transtulit Vill.

ήμας. διδάσκει δὲ πρὸ ἀπάσης πρᾶξεως ἡγεμόνας θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι. καὶ ὅτα μὴ λέθρα δοκῆ ὑποχωρεῖ, προλέγει αὐτοῖς, καὶ τῷ ἐλπίδων ἀποτεχνίζει πασῶν.

359. ἐθέλησθα] δυτηθήσῃ ἐὰν οἱ πολέμιοι, φησὶ, ἐπιτρέπωσι σοι. ἥθικῶς δὲ εἰρωτεύεται. 5

361. ἄδρας ἐρεσσέμενος μεμαῶτας] τὸ περὶ τὸν ἀπόκλουν αὐτὸν πρόδυμον διὰ τούτου ἐθήλωσεν.

πιθανῶς προσέθηκε καὶ τοῦτο, ἵνα ἀπελπίσωσι καὶ τὴν παρὰ τῶν Μυρμιδόνων ἐπικουρίας, ὃς συναχθομένων αὐτὸν τῇ ἀτιμίᾳ.

* ἦρι δὲ τῷ ὄρθρον καιρῷ.

10

· 363. ἥματι κεν τριτάτῳ] ἐμπείρως τοῦτό φησι· τοσοῦτος γάρ ἔστιν ὁ ἀπὸ Ἑλλησπόντου εἰς τὴν Φθίαν ἀπόκλους τοῖς ἀέμενοι χρωμένοις οὐρίῳ.

364. ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ] ἀντίθεσιν πινεῖται τὸν δώρων Ἀγαμέμνονος, ὅτι μοι, φησὶν, οὐ χρεία αὐτὸν ἔχοντι πολλὰ, τοῦτο 15 μὲν τὰ τοῦ Πηλέως, τοῦτο δὲ ἀπερ ἐκ τῷ Τρωϊκῷ λαφύρων ἐδέξετο. τὸ δὲ ἔρρων φησὶ δυσαρεστῶν τῇ στρατείᾳ.

365. ἄλλον δὲ ἐθένδε χρυσόν] ταῦτα ἀντιτίθησι πρὸς τὸ “νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ τηγσάσθω” (279) καὶ πρὸς τὸ “Τρωϊάδας δὲ γυναικας ἔεικοσιν” (281). 20

366. πολιόν] ἡ τὸν τίμιον διὰ τὰς γεωργίας, ἡ τὸν πολιτικὸν διὰ τὰ ὄπλα, ἡ τὸν μέλανα κατὰ ἀντίφραστον.

367. ἀστ’ ἔλαχον γε] ἔλαχον, φησὶν, ὄμοίως τῷ φιλῷ πλήθει λέγεις γοῦν “τῶν δ’ ἄλλων ἂ μοί εἰσι” ταῦτα γὰρ οὐκ εἰλήφει παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος· τὸ γὰρ γέρας ἔκαιρετων καὶ τοῦ διδόντος 25 ἦν. διὰ τοῦτο γοῦν κάκεῖνος, ὃς ἔξεν δὲ ἔδωκε λαβεῖν, ἀφαιρεῖται. πάλιν δὲ τὸ κυμάζον πάθος εἴλευσεν αὐτὸν τὴν μυήμην ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. δειπνοποιῶν δὲ τὴν ὑβριν Ἀγαμέμνονος φησὶ τὸ ὕσπερ ἔδωκεν, ἐκεῖ δὲ ἐπανιστὰς τὸ πλῆθος “δόσαν δέ μοι νέες Ἀχαιῶν.”

369. τῷ πάστ’ ἀγορευέμεν] πιθανῶς, ἵνα μὴ τὸν Ἀγαμέμνονα 30 εὑφράτωσιν ἀφελόντες τι τῶν τραχύτερον εἰρημένων, αὐτὸν δὲ ταπεινὸν ἀποφήνωσι, πραότερον τῆς ἀπειλῆς ἀποκρεσθεύσαντες. ἔστι δὲ καὶ χαρακτηριστικὸν τῶν ὄργιζομένων τὸ ἀξιοῦν αὐτὰς τὰς φωνὰς

9. αὐτῶν] * αὐτοῦ

17. * στρατεῖα] στρατιᾶ

21. γεωργίας] * γερωσίας

27. κυμάζον] Inusitata verbi forma pro κυμαῖνον.

29. * ἐπανιστάς] ἐπανιστᾶ

διακομίζειν τοῖς ἔχθροῖς καὶ τὸ ἐπὶ πολλῶν ταῦτα λέγειν ὡὐ γὰρ
μόνον τὸ κακόν τι τὸν ἔχθρὸν εἰπεῖν τοῖς ὄργιξομένοις ἥδη, ἀλλὰ καὶ
τὸ παρόντων πολλῶν μαρτύρων. Ἰσως δὲ καὶ τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν
αἵτίας ἀπολυθῆναι θέλει, ἵνα μὴ αὐτῷ δυσχεραίνωσιν ὡς τὴν συμ-
μαχίαν ἐγκαταλίποντι, ἀλλὰ τῷ τῶν Δαναῶν τὸν ἄριστον ἀπιμάσαντι. 5
ἄμα δὲ καὶ ὡς δίκαια λέγων ἐπὶ πλειόνων αὐτὰ βούλεται ἔξετά-
ζεσθαι.

371. ἔξαπατήσειν] εἴ γε οἴεται, φησὶ, περὶ ἐμοῦ λέγων ἀπατήσειν
τοὺς Ἀχαιούς· ἐμὲ γὰρ οὐ πείθειν, ἀλλ' οὐδὲ ὅραν δυνήσεται,
καίπερ ὃν ἀναιδῆς, διὰ τὴν συνείδησιν τῶν μεγίστων ἀδικημάτων. 10
ταῦτα δὲ καθ' ἑαυτὸν νοητέον λέγειν, ἵν' ἡ κομματικὴ ἡ ἀπαγγελία,
τὸν θυμούμενον δηλοῦσα.

375. ἐκ γὰρ δῆ] ἐμφαντικώτεροι γίνονται οἱ λόγοι θᾶττον διακο-
πτόμενοι· ἐν γοῦν τέτρασι στίχοις ὀκτώ εἰσιν αὐτοτελεῖς λόγοι καὶ
τοσαῦται αἱ στιγμαὶ, ἀπὸ τοῦ ἐκ γὰρ δῆ με ἔως τοῦ ἐν καρὸς 15
αἴσῃ, τὸ δὲ ἔξῆς, οὐ συμφράσομαι αὐτῷ οὐδὲ ἀπατήσει με, οὐδὲ ἔάν
μοι δεκάκις τόσα δοίη. οὐ μόνον δὲ τὰ πολεμικὰ ἥσκητο ὁ
Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ καὶ βουλεύειν ἄριστος ἦν· καὶ γὰρ καὶ διδάσκαλον
ἔπειμεν ἄμα αὐτῷ ὁ πατήρ “μύθων τε ῥήτηρ” ἔμεναι πρηκτῆρά τε
ἔργων” (443). 20

376. ἔξαπάφοιτ'] ἀπὸ τῶν ταῖς ἀφαῖς φιλοφρονουμένων. εὐηθείας
γάρ ἔστι τὸ ἀπαξ ἀπατηθῆναι ὑπὸ φίλου, τὸ δὲ δίς μωρίας. ὅρα δὲ
ὡς ἐπιμένει πάλιν τῇ ἀφαρέσει.

377. ἐρρέτῳ] ἰκανὴν οἴεται τιμωρίαν παρὰ τοῦ ἔχθροῦ λαμβάνειν
τὸ ἀπαλλάσσεσθαι τῆς φιλίας αὐτοῦ, ὡς εἰώθαμεν λέγειν ἑαυτὸν 25
ἔχέτω.

378. *Πορφυρίου. ἐν καρὸς αἴσῃ] ἀπὸ τῶν Καρῶν, οὓς ἀεὶ λοι-
δορεῖ ὁ παιητὴς, οἷον ἐν μοίρᾳ Καρὸς, οἰονεὶ δούλου. τὸ καρὸς Ἄλκαιος
μὲν ὁ ἐπιγραμματοποίος ἐγκέφαλον ἥκουσεν (Anth. Pal. 9, 519),
ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ κάρᾳ εἶναι· τὰ γὰρ παλαιὰ τῶν γραιῶν ἀπορρίπτει 30
τὸν ἐγκέφαλον. λέγει οὖν τὸ τίσ δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ, τουτέστι
τιμῶμαι αὐτὸν ἐν ἡ μοίρᾳ αἱ γυναῖκες τὸν ἐγκέφαλον. Ἀρχίλοχος
δὲ, τιμῶμαι αὐτὸν ἐν μισθοφόρῳ καὶ τοῦ τυχόντος στρατιώτου

2. *τὸν ἔχθρὸν] τῷ ἔχθρῳ

* λόγος—αἱ] οι.

14. τέτρασι] * τέσσαροι

15. * ἐν καρὸς] οι.

* στίχοις] στιχίοις

18. * καὶ γὰρ] καὶ γοῦν

ὅκτὼ] * ἔφεξῆς ὀκτὼ

μοίρα. Λυστανίας δὲ ὁ Κυρηναῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος ἐν κυρὸς μοίρᾳ φασὶ λέγειν τὸν ποιητὴν, Δωρικῶς μεταβαλόντα τὸ
ῆ εἰς ἄ. Νέσσος δὲ ὁ Χῖος καὶ τὸ ἄ μηκύνει, οὐδὲν φροντίσας τοῦ
μέτρου. Ἡρακλεῖδης δέ φησιν ὅτι τὰ ἐκ τοῦ ἥ εἰς βραχὺ ἄ μετα-
γόμενα Ἰωνικά ἔστιν, ἀλλ' οὐ Δωριέων συστολαί ἀντιφράζει μέντοι 5
ὅ ποιητὴς τῷ ἐν καρὸς αἴσῃ τὸ “εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο
κυρόθι μᾶλλον” (300) καὶ “ἴσον γάρ σφιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίη”
(Π. 3, 454)· καὶ ὁ αὐτὸς Ἀχιλλεὺς “ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὅμως
Ἀΐδησ πύλησιν” (312).

ὅμοιον ἔστι τῷ “ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ 10
μελαίη.” πρὸς τὸ δεύτερον δὲ κεφάλαιον, τὴν τοῦ Πηλέως παραί-
νεστιν, μηδὲν ἀντειπεῖν ἔχουν, παρῆκεν αὐτὸν ἀμυημόνευτον.

• 379. δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις] πλείσταις ὑπερβολαῖς λόγων
εἰώθασιν οἱ ὄργιζόμενοι χρῆσθαι. ἵνα δὲ μὴ ὑπόνοιαν δῷ ὡς πλειόνων
ὁρεγόμενος, ἡ ὅτι δώροις αὐτὸν πείσουσιν, ἀπειριόστῳ ἀριθμῷ δώρων 15
ἐχρήσατο καὶ οὐδὲ οὕτως πεισθήσεσθαι ἐπαγγέλλεται.

381. δύο πόλεις συνήγαγεν ἐν Εύρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ κομώσας
πλούτῳ, καὶ οὐδὲ ταύταις ἡρκέσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ἀόριστον
ἀριθμὸν φάμμου τε καὶ κόνεως τὴν ὑπερβολὴν ἐποιήσατο τοῦ λόγου,
ὡς εἰ ἔλεγεν ὑπὲρ τὰ τῆς οἰκουμένης ἀγαθά. Ὁρχομενὸν δὲ τὴν τῆς 20
Βοιωτίας φησὶν, δὲ Μινύαι κατώκησαν. πολὺ δὲ τούτῳ παράκειται
πεδίον, εἰ πιστός ἔστιν “Ἐφορος, πλῆρες πολλῶν ἀγαθῶν, ὃν ταῖς
ἐκεῖσε τιμωμέναις Χάρισι πέμπουσιν οἱ περίοικοι.

383. *Πορφυρίου. ζητεῖται πότερον τὸ μέγεθος τῆς πόλεως δηλῶ-
σαι βούλεται ὡς ἀν ἔχούσης πύλας ἑκατὸν, ἡ τῶν πυλῶν τὸ μέγεθος 25
ὡς ἐκ διακοσίων ἀρμάτων καθ' ἑκάστην ἅμα εἰσιέναι δυναμένων, ἡ τὸ
μέγεθος τῆς δυνάμεως, ὅπερ καὶ βούλεται. εἰ γὰρ διακόσιοι ἄνδρες
καθ' ἑκάστην εἰσίασιν, οἱ διακόσιοι ἐπὶ τὰ ἑκατὸν πολλαπλασια-
σθέντες δισμύριοι ἀν εἰεν· καὶ οὐδὲν μέγα εἰ δισμύριοι ἄνδρες
οἰκοῦσι τὴν πόλιν. ρήτεον δὲ ὅτι μέγεθος πόλεως δηλοῖ καὶ δυνάμεως 30
μέγεθος, οὐκέτι δὲ πυλῶν οὐδὲ γὰρ καὶ τὸ ἅμα τοὺς διακοσίους
εἰσιέναι δεδήλωκεν, ἀλλὰ μόνον ὅτι καθ' ἑκάστην ἔξιασι διακόσιοι,
οἱ καὶ ἐπεσθαι ἀλλήλοις ἥδύναντο. μέγεθος δὲ τῆς πόλεως δηλοῖ

3. Nέσσος scripsi pro Nέσος.
V. Hemst. ad Luciani Contempl.
c. I.

21. *Μινύαι] μηνῖαι
24. *Πορφυρίου] om.
32. *ἔξιασι] εἰσίασι

τὸ ἑκατόμπυλον, τῆς δὲ δυνάμεως, τῶν ἄρμάτων καὶ ἡνιόχων τοσοῦτον εἶναι πλῆθος· οὐ γὰρ δὴ ἀπλῶς τῶν κατοικούντων τοσοῦτον τίθεται τὸ πλῆθος, ἀλλὰ τῶν ἄρματοφορούντων. ἀμφίβολον δὲ πότερον ἄνδρες σ' σὺν σ' ἄρμασιν ἢ ἄνδρες ρ' σὺν ρ' ἄρμασιν, ὡς τὸ συναμφότερον εἶναι τοὺς σ', τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἄρματα. κανὸν σ' δὲ ὁσιν β ἀνθρώποι, ἀμφίβολον πότερον ἐν ἔκαστος ἔχει ἄρμα, καὶ οὕτως ἔσογται σ' ὅντων ύπποι· ἢ σ' ἄνδρες ἔχουσιν ἄρματα, ἐν ἔκάστῳ ἄρματι ἡνιόχου καὶ παραβάτου ὅντος, ὡς ρ' μὲν εἶναι τὰ ἄρματα, ὕππους δὲ σ' καὶ ἀνθρώπους σ', καὶ ἄρματα μὲν τὰ πάντα μύρια, ὕππους δὲ δισμυρίους· ἔκείνων γὰρ ἄρματα μέν εἰσι σ', ὕπποι δὲ ιο τετρακισμύριοι, ἡνίοχοι δὲ δισμύριοι σύμπαντες. ἔκατέρων δὲ ἡ δύναμις μεγάλη φαίνεται, ἢ τετρακισμυρίων ὕππων τρεφομένων ἢ καὶ δισμυρίων. ἦν δὲ τὸ παλαιὸν τὰ Αἰγύπτου βασίλεια, καὶ πολλοὺς εἰς αὐτὴν ἀνῆγον φόρους Διόσπολις Λίβυες Αἰθίοπες καὶ ἄλλα ἔθνη. νῦν δὲ Διόσπολις καλοῦνται αἱ τὸ παλαιὸν Θῆβαι, καὶ φασι ι5 δείκνυσθαι περὶ τὴν Διόσπολιν πολλῶν πυλῶν ἵχνη. ὡς δὲ Κάστωρ ἴστορεῖ, ἢ Διόσπολις ἡ μεγάλη, πρὸ τοῦ ὑπὸ Περσῶν ἀφανισθῆναι, κώμας μὲν εἴχε τρισμυρίας γλ', ἀρούρας δὲ γψ', ἀνθρώπων δὲ μυριάδας ψ', ρ' δὲ πύλαις διεκοσμεῖτο. ταύτην ἐτείχισε βασιλεὺς "Οσιρις. τινὲς δέ φασι τῶν ἱερέων ὅτι ρ' εἴχε πύλας, ἐξ ἔκαστης 20 δὲ ὄπλιται μὲν μύριοι, χίλοι δὲ ἵππεῖς ἔξεστράτευον, ἄρματηλάται δὲ σ'. Θῆβαι δὲ ὄνομάζονται ὑπὸ Ελλήνων ἀπὸ Θήβης τῆς Νείλου θυγατρός· οἱ δὲ Ἐπάφου εἶπον αὐτὴν, οἱ δὲ Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος, οἱ δὲ Λίβυος τοῦ Ἡπείρου.

οὐ τὸ πλάτος. τῶν πυλῶν θέλει σημαίνειν (οὐδὲ γὰρ ἄμα 25 πάντας ἔξιέναι φησίν), ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, εἴ γε πύλας μὲν ρ' ἔχει, ἄνδρας δὲ ἄρματοφόρους δισμυρίους. ἐν ταύτῃ δὲ ἦν πρότερον τὰ βασίλεια τῆς Αἰγύπτου, εἰς ἀ πολλοὺς ἔφερον φόρους Λίβυες, Αἰγύπτιοι, Αἰθίοπες, νῦν δὲ Διόσπολις ὄνομάζεται. εἴχε δὲ κώμας μὲν τρισμυρίας γλ', ἀρούρας 30 δὲ γψ' καὶ πύλας ρ', ἀνδρῶν δὲ μυριάδας ψ. ταύτην ἐτείχισεν ὁ βασιλεὺς "Οσιρις, ἐξ ἔκαστης δὲ πύλης ἐστράτευον ὄπλιται μὲν

13. * τὰ] om.

16. Κάστωρ Wyttenb. ad Plut.
Mor. vol. 7 p. 25] Κάτων
18. * ἀρούρας δὲ γψ'] om.

20. τῶν ἱερέων (ἱερὸν B)] τὴν ἱερὰν Vill.

21. * μὲν] om.

* ἄρματηλάται δὲ σ'] om.

28. * δισμυρίους] ψ μυριάδας

μύριοι, ἵππηες δὲ χίλιοι, ἄρματηλάται δὲ διακόσιαι. Θήβη δὲ ἀνόμαστο ὑπὸ Ἑλλήνων, ὑπὸ δὲ Περσῶν ὕστερον ἐπορθήθη.

385. οὐδὲ ἐπὶ τῶν προειρημένων ἔστησε τὸ τίμημα τῆς ὑβρεως. καλῶς δὲ ἀμφότερα συμπεριέλαβε τῷ λόγῳ, τὴν τε θαλαττίσων καὶ πεδιάδα. 5

387. πρὶν γ' ἀπὸ τᾶσαν] ἡρέμα ὑπώλισθεν εἰς τὸ ἀληθὲς, καὶ ἐκκόψας τὴν ἐλπίδα πάλιν αὐτοῖς ὥρισε πρόστιμον τὴν τοῦ ἐχθροῦ ποιήν.

388. τοῦτο ἐδόκει ὄχυρὸν ἔχειν ὡς ἀξιῶν γαμβρεύσειν αὐτῷ. τοῦτον δὲ πλειον λυπεῖ τὸ εὐτελίζεσθαι τὸν τῆς Βρισηΐδος γάμον. 10

389. οὐδὲ εἰ χρυσείη Ἀφροδίτῃ] μεγίστη χρῆται τῇ ὑπερβολῇ. δύο δὲ οὐδεν ἀρετὰς γυναικὸς, κάλλος καὶ ἔργα φρονήσεως ἀνδρὸς δὲ “μύθων τε ῥῆτηρ’ εἶναι πρηκτῆρά τε ἔργων” (443).

392. ὅστις οἱ] ὅστις ἀξιος, φησὶν, αὐτοῦ ἐστὶν, καὶ ὅστις ἐμοῦ ἡ πάντων ἀνθράκων βασιλεύτερός ἐστιν ἔλεγε γὰρ (160) “καί οἱ μοι ὑποστήτω, ὅσον βασιλεύτερός είμι.” διδάσκει δὲ ὡς οὐδὲ ὀνίησι τυραννίς ἐπὶ γνώμῃ ἀδίκῳ.

394. Πηλεύς θήν μοι] φιλοπάτορα καὶ σώφρονα ἑαυτὸν ἀποδείκνυσι, κάκεινον κρείττονα γάμου δὲ ἀν ὁ πατὴρ ἔλοιτο.

396. ἀριστήων] ὄνειδίζει τὴν ἀκανθρίαν τῷ Ἀγαμέμνονι, γενναίων 20 κηδεστῶν, οὐχὶ τοιούτου δεῖσθαι λέγων. ἐν φῷ δὲ προῦχει, ἐν τούτῳ ποιεῖται τὴν κρίσιν.

397. τοῦτο φῆσιν ὡς πολλῶν ἐπιδικασομένων γαμβρεύσειν αὐτῷ διὰ τὴν ἀρετήν.

399. μητοτὴν] τὴν γὰρ Ἀγαμέμνονος οὐ λαγύζεται μητοτὴν, 25 ἐπεὶ δῶρον αὐτῷ δίδοται. δοτικῆς δὲ τὸ γύμναντι γάμου δὲ τέλος οὐ κτῆσις, οὐ κάλλος, οὐκ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, εἰ μὴ τῶν συνόντων ἡ ὁμόνοια καὶ τὸ ἀρμόδιον, ὅπερ φησὶν “οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον, ἡ δὲ ὁμοφρονέοντε” (Od. 6, 182). ἡ εἰρωνεύεται ὡς γαμήσων κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἀξιώμα· φησὶ γοῦν (391) “ὁ δὲ Ἀχαιῶν 30 ἄλλον ἐλέσθω ὅστις οἱ τ' ἐπέοικεν.”

400. τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς] λέγεις ὅτι πατρῆα ἔχειν δεῖ

13. * ῥῆτηρ’ εἶναι] ῥῆτηρα, omisso εἶναι

16. * βασιλεύτερός είμι] βασιλεύ- τατός ἐστι

21. * τοιούτου] τοιούτων

32. πατρῆα—εὐδαιμονῶντα] Me- nandri versus (ap. Stobaeum Flor. 68, 28) fuit πατρῷ ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαιμόνα.

τὸν καλῶς εὐδαιμονοῦντα. φησὶ γοῦν ὡς μᾶλλον αἰροῦμαι πατρίδος καὶ τῶν ἐμῶν ἀπολαύειν κτημάτων ἡ πολεμεῖν.

401. ἐμφαίνει τι τοῖς παροῦσιν, εἴ γέ δώρων προήστεται τὴν ψυχὴν, αὐτῶν δῶρα διδόντων ὑπὲρ σωτηρίας τῆς ψυχῆς ἔαυτῶν καὶ ὅτι πρώην κατεφρόνει αὐτῆς, ἀχαρίστῳ χαριζόμενος ἀνδρί. ὅτι δὲ οὐ 5 φιλοψυχεῖ, πρὸς τὴν μητέρα φησὶν “αὐτίκα τεθναίη” (Π. 18, 98).

404. *ἀφήτορος] τοῦ Ἀπόλλωνος, ἦτοι ὁμοφήτορος, τοῦ ὁμοῦ ἡ ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος καὶ μαντευομένου, τῷ τε πλουσίῳ καὶ πένητι. ἡ τοξικοῦ, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. ἡ τοῦ πολυφήτορος, 10 τοιτέστι τοῦ πολλὰς φήμας ἀφίεντος· ὃ καὶ ἄμεινον.

οἱ μὲν ἀσαφήτορος, οἱ δὲ τοξέτου. ἔκαστον δὲ ἀγωνιστὴν δύσθυμον πιεῖ τὸ ἐπτασμένον ὑποδηλῶν τοῦ πολέμου. ἥδεια δὲ ἡ περίφρασις καὶ πλήρης ἐναργείας.

405. *Πιθὼ] Πιθὼ πόλις Φωκίδος, ἢς οἱ οἰκήτορες Δελφοί. 15 ἔστι δὲ ιερὰ Ἀπόλλωνος. κέκληται δὲ ἦτοι ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῆς Πιθίας τοὺς μαντευομένους, ἡ ἀπὸ τοῦ τοξευθῆναι τὸν τοῦ χρηστηρίου φύλακα δράκοντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτόθι καὶ πυνθῆναι, ὃ ἔστι σαπῆναι.

410. μήτηρ γάρ τέ μέ φησι] διὰ τοῦ φησί δηλοῖ ὅτι ὑπογυνίως 20 αὐτῷ εἴρηκεν εὖ δὲ τὴν τῆς μητρὸς ἐδήλωσε πρόρρησιν. ἐμφαίνεται δὲ ὡς ἔστιν ἀνοήτου χρημάτων ἔνεκεν εἰς πρόδηλον ἔμβαλεῖν θάνατον, καὶ ὅτι ἄφρονές εἰσιν οἱ δεόμενοι ὑπὲρ τῆς ἔαυτῶν σωτηρίας ἔτερον ἐπὶ δώροις τελευτῶν καὶ ἵνα ἀποπλέοντι μὲν αὐτῷ συγγειώσκωσι, βιοθοῦντι δὲ μεγίστην δμολογοῖεν χάριν. τὸ ἀμφί- 25 βολον δὲ τῆς μοίρας καὶ ἐν ἄλλοις οὐδε, δι' ὧν Τειρεσίας φησὶν Ὁδυσσεῖ “τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἔῃς, εἰ δέ κε σίγηαι” (Od. 11, 110).

417. καὶ δὸν τοῖς ἄλλοισιν] τοσοῦτον ἀπέχει πειθοῦς ὥστε καὶ τοὺς λοιποὺς ὑποχωρεῖν βούλεται. πιθανῶς δὲ ἀφίστησιν αὐτοὺς τοῦ 30 πολέμου, τὸ ἀδύνατον τῆς ἀλώσεως προβαλλόμενος.

418. δήμετε] τεχγικῶς πρὸς αὐτὸν ἀπέστρεψε τὸν λόγον, ἐπεὶ καὶ

1. φησὶ γοῦν] *φησὶν οὖν

15. *Πιθὼ πόλις—κέκληται δὲ
ἥτοι] οπ.

17. *τῆς Πιθίας] τὴν Πιθίαν

18. πυνθῆται] *πυνθῆται

20. *ὑπογυνίως] ὑπογύνως

27. *μέν κ'] μέν κεν

ἔλεγε “Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης” (Il. 4, 166). εἰ τοίνυν, ὡς φῆσ, πολέμιον ἔχετε τὸν θεὸν, ὑπόλοιπον ὑμῖν ἐστὶν ἀποκλεῖν.

420. χεῖρα ἔην ὑπερέσχε] ὑπερασπίζει⁵ ἐν χερσὶ γὰρ ή πᾶσα δύναμις. μεγάλη δὲ ή φαντασία, ὡς οὐ μόνον συλλαμβάνοντος τοῦ Διὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα ὑπερέχοντος.

421. ἀριστήσεσιν Ἀχαιῶν] νῦν οὐδὲ λόγον ποιεῖ Ἀγαμέμνονος, καίτοι πρότην λέγων “τῷ πάντῃ ἀγορεύεμεν ὡς ἐπιτέλλω” (369). ή ὡς μὴ αὐτοῦ μόνου πέμψαντος, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν. ή τῷ θυμῷ ὑπερκαεῖς.

425. ἔτοιμη] εὐληπτος, φανερὰ, ἔτοιμος. λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι ιο ματαία ἐστὶν αὐτῇ ή βουλὴ ην ἐβουλεύσαντο οἱ “Ελληνες, πέμψαντες ὑμᾶς πρέσβεις πρός με ὡς δυναμένους πεῖσαι με.

427. Φοίνιξ δ' αὐθὶ] τοῦτο εἰς πίστιν τοῦ τῷ ηρι ἀποκλεῦσαι. προσκρούει δὲ Φοίνικι ὡς παρ' Ἀγαμέμνονοι διατρίψαντι⁶ καὶ ἔξης “Ἀτρεΐδῃ ηρῷι φέρων χάριν” (613). ἄμα δὲ καὶ προεκκόπτει 15 αὐτὸν τῆς λιτής.

429. ην ἐθέλησιν] ην ἐθέλησι, φησὶ, πρόσθαι Ἀγαμέμνονα. διὸ καὶ αὐτός φησι “πῶς ἀν ἔπειτ' ἀπὸ σεϊ, φίλον τέκος” (437).

ἀνάγκῃ δ' οὖ τί μιν ἄξω] οὐ γὰρ ην εἰκὸς βιάζεσθαι φόρο πειθαρχεῖν ἐκέλευσεν.

431. μάλα γὰρ κρατερῶς] ἐμπατύρησεν ἔαυτῷ ὁ ποιητὴς ὅτι ἀπότομον λόγον τῷ Ἀχιλλεῖ περιέθηκεν. ἄκρως γὰρ διέθηκε τὸν Ἀχιλλέως λόγον, φύσει, φρονήματι, ἀξιώματι, ηθει.

432. ὀψὲ δὲ δῆ] φρονίμως τὸ μὴ εὐθέως τοῖς Ὁδυσσέως λόγοις τοὺς ἔαυτοῦ ἐπιβαλεῖν, ἀλλ' ἀντειπεῖν πρῶτον ἔσται τὸν Ἀχιλλέα 25 καὶ ἔκχέαι τὸν θυμόν. ἀλλ' οὐδὲ παυσαμένου Ἀχιλλέως αἴφης ἄρχεται, οὐδὲ ἀρέαμενος εὐθὺς τὴν συμβουλίαν προάγει, ἀλλὰ δακρύσας προσοχὴν καὶ ἔλεον ἐπισπάται⁷ οἴκτῳ γὰρ τὸ πλέον ἀγωνίζεται καὶ διηγήμασιν οἰκείων ἀτυχημάτων. τὸν δὲ λόγον οὐκ ἐπὶ ίκετείαν ἀνάγει, ἀλλ' ἐπὶ τὸ συμφέρον Ἀχιλλεῖ. ὀψὲ δὲ τοῦτο 30 ποιεῖ, ὅτι πάντες ἥπορησαν.

433. δάκρυ' ἀναπρήσας] φησὶν, οὐκ ἔστεξε τὸ δάκρυον. συνείκει μὲν οὖν ἀπ' ἀρχῆς, εἴτα ἐπάγει τὴν λιτήν. τὸ δὲ εἰ μὲν δή ὡς παραδόξου τῆς κρίσεως οὖσης προσεδόκων γὰρ, φησὶν, ὡς παρακληθεῖς μενεῖς. ὕσπερ δὲ Ὁδυσσεὺς ἐκ τοῦ παρόντος ἔλαβε τὸ 35

15. * προεκκόπτει] προκόπτει

προσίμιον, αὕτω καὶ οὗτος. οὐχ ὡς συμβουλεύσων δὲ παρελήλυθεν, ἀλλ' ὡς δώσων ἀπόκρισιν πρὸς τὸ “Φοῖνιξ δ' αὖθις παρ' ἄμμις μένων.”

435. ἀμύνειν ηγεσί] τὸ ἀνεπίφθονον τῶν ὀνομάτων καὶ τὸ ἔσχατον τῶν κινδύνων ἐδήλωσε, τὸ Ἀγαμέμνονος πρόσωπον σιωπήσας, ὡς καὶ 5 Ὁδυσσεύς.

436. χόλος ἔμπεσε θυμῷ] δείκνυσιν ὅτι διὰ θυμὸν καταφρονεῖ τοῦ δικαίου, οὐ μάλιστα δεῖ τὸν πεπαιδευμένον κρατεῖν.

437. ἦς ἀν ἔπειτ] φάσκων ἀπετλευσεῖσθαι μετ' αὐτοῦ, διότι Πηλεὺς ὡς διδάσκαλον συνέπεμψεν αὐτὸν, τεχνικῶς ἐνέφηνεν ὅτι 10 προσῆκόν ἐστι τὸ μὴ ἀπειθεῖν τῷ διδασκάλῳ. εἰ δὲ ὡς διδασκάλῳ ἐκέλευσε πείθεσθαι, χαλεπῷς ἀν ἥμερον Ἀχιλλεύς. νῦν δὲ, δὶς αἰτίας ἐκεῖνον τὸ κελευόμενον ποιεῖ ἔδει, διὰ ταύτας αὐτὸς ἀκολούθσειν φησὶν, ὡς ἀν μὴ φάναι ὡς οὐ χωρισθείη τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλ' ὡς πυθανόμενον λέγειν· διαγανακτοῦντος γὰρ ἥθος ἐμφαίνεται. 15 ἄμα δὲ καὶ τὸν Ἀχιλλέα εὐμενῆ ἀπεργάζεται, οὐδεμίᾳ λέγων ὑπολείπεσθαι αὐτῷ ἄλλην ἐλπίδα. προσαγωγὸν δὲ καὶ τὸ φίλον τέκος λέγει γὰρ ὅτι διὰ τὴν φιλοστοργίαν καὶ παρὰ τὸ δέον αὐτῷ πείσεται.

438. σοὶ δέ μὲν ἔπειμπε] ὡς ὀπάνω αὖν, φησὶν, οὐκ ὀφείλω 20 ἀπολιπέσθαι. τοῦτο δὲ διστοκεῖ αὐτὸν· τὸν γὰρ διδάσκαλον δεῖ κελεύειν.

439. ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι] λεληθότως δείκνυσιν ὅτι ἀπειθεῖ τῷ πατρὶ, τούτου ἀποστὰς, φῶς καὶ πόρρωθεν αὐτὸν ἀκέστειλεν.

440. ηγεσί] εἰ νηπίον ὄντος οὐ προτεφάσισται πρὸς τὴν αἴτησιν 25 ὁ πατὴρ, πῶς, φησὶ, νῦν τελειωθεὶς οὐ πολεμεῖς;

441. ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι] ἄμφω τὰς ἀρετὰς κυδιανείρας φησί. νῦν δὲ μᾶλλον ἐχρῆν ἐπαινεῖν τὰ ψυχικά.

442. διδασκέμεναι] ιᾶται τῇ ἡλικίᾳ τὸ τραχὺ τῆς λέξεως. τὸ δὲ τάδε, εἰς ἀνὴρ ἀμαρτάνεις. καὶ ὅτι οὐκων τετέλεσται ἡ μάθησις, 30 διὰ τῆς παρατάσεως ἐδήλωσεν οὐ γὰρ εἶπε διδάξαι. εἰ οὖν σύμβουλος ἐπέμφθη, νῦν δὲ βοᾷ τὸ πρᾶγμα, βοᾷ δὲ δεόμενον συμβουλῆς, πῶς αὐτῷ οὐ πείθεσθαι δεῖ;

443. σημείωσαι ὅτι τὸ ὁμοιοτέλευτον ὁ ποιητὴς ἔφυγε μεταβαλὼν τὴν φράσιν· οὐ γὰρ εἶπε μύθων τε καὶ ἔργων ῥητῆρα ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλ' 35.

14. * μῆ] τὸ μῆ

ἐπῆλλαξεν. καὶ ὅτι δὲ πάντων κρέστην ἡ εὐβουλία δηλοῖ διὰ τούτου.

δείκνυσιν ὅτι διδακτὸν ἡ ἀρετή. εἴπετο δὲ αὐτῷ ὁ Φοῖνιξ ὑποδεῖξεν ἃ τε λεκτέον καὶ ἃ χρὴ πράττει. εἰς ὑπὸ Φοῖνικος οὖν πεπαιδευταί, τί παρὰ Χείρωνος ἐδιδάχθη; δῆλον ὅτι πολεμικὴν καὶ 5 ἴατρικήν.

446. γῆρας] γῆρας, φησὶ, τὸ μάλιστά με τοῦ ἐποχλοῦν. διὰ δὲ τοῦ ἀποξύσας ἐδήλωσε προστεπλασμένην ἀσθέτειαν παλλακίδα σώματι. καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τῆς συλλαβῆς χρόνῳ τὸ δυσαφαίρετον τοῦ γῆρας δηλοῖ. Ἀττική τέ ἔστιν ἡ ἔκτασις.

10

448. *φεύγουν νείκεα πατρὸς] Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος ἔξεπεσε τῆς οἰκείας γῆς διὰ ταύτην τὴν αὐτίαν. τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παλλακίδα μὲν ὄνοματι: Κλυτίαν ἀγαπῶντος, Ἰπποδάμειαν δὲ, ἐξ ἣς τὸν Φοῖνικα ἔτεκε, στυγοῦντος, δεηθείσης τῆς μητρὸς τῇ παλλακίδι τοῦ πατρὸς ἐμύγη. γνοὺς δὲ ὁ πατὴρ ἐπηράσσατο τῷ παιδὶ περὶ τέκνων. δείσας 15 δὲ Φοῖνιξ τὸν πατέρα καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας ἀρὰς φεύγει. Πηλεὺς δὲ, ὅστις ὑποδεξάμενος αὐτὸν διὰ τὴν συγγένειαν δίδωσιν αὐτῷ τὴν Δολοπίαν χώραν, καὶ Ἀχιλλέα τὸν οἰὸν μικρὸν ὄντα εἰς ἀνατροφὴν παραδίδωσιν.

μιθολόγος οἱ γέροντες, καὶ παραδείγμασι παραμυθούμενοι. ἄλλως 20 τε ψυχαγωγεῖ τὴν ὄργην ὁ μῦθος. εἰπεῖν δὲ θέλει τὰς εὐεργεσίας Πηλέως, εἴς πως πείσειεν ὅτι εὔνους αὐτῷ ἔστι· καὶ ὅτι λιταῖς οὐ πεισθεῖς ἐν ἀλλοδαπῇ ἀπαυτισμῷ διῆγαγεν. ἥδεα δὲ ἡ ἀκρόασις τῶν οἰκείας συμφορὰς διηγουμένων. καὶ ὁ κυνικὸς δὲ Διογένης τοῖς συνοῦσιν ὀμολόγει οἷας εἶχεν ὄρμὰς πρὸ τοῦ φιλοσοφεῖν, ὡς ἀρχεῖν 25 αὐτοῦ μὴ δυνάμενος τῶν ἄλλων ἥθελεν. ἀκριβῆς δὲ διδασκαλία ἡ πεῖρα· διὸ καὶ τοσαῦτα ἡμαρτηκότι τῷ Φοῖνικι καὶ ἐν προσκρούσει τοῦ πατρὸς γεγονότι τὸν οἰὸν ἐπιτρέπει ὁ Πηλεύς· ἔώρα γὰρ αὐτὸν αἰσθόμενον τῆς ἡμαρτίας δι' ὄντος ἐαυτῷ τὴν ἑκούσιον ἐπήγαγε φυγῆν.

30

449. παλλακίδος] οὐ τῆς ἥδη μηγείσης, ἀλλὰ τῆς εἰς τοῦτο τρεφομένης· φησὶ γοῦν προμιγῆναι. οὐκ ἀντίκειται δὲ τὸ ὅτι τὴν μὲν ἐφίλει, ἡτίμαζε δὲ τὴν γυναικαν· ἔπραττε γὰρ ταῦτα ἐν οῷ ἔχων ἥδη τὴν πρὸς αὐτὴν ὄμιλίαν. τοῦτο οὖν ὁ Φοῖνιξ ἐποίησεν εἰς τῶν γονέων τὴν ὄμόνοιαν. οἰκείως δὲ ταῦτα πρὸς τὸν ἔνεκα τῆς 35

15. περὶ τέκνων] *τέκνων ἀγονίαν

25. * ὀμολόγει] διμολογεῖ

Βρισηδος χαλεπαινοντα, ὅτι συγγνωστέος ἀμαρτήσας περὶ τὴν κόρην Ἀγαμέμνων, εἰ γε καὶ αὐτὸς ἀμαρτὼν συγγνώμης ἡξίσται παρὰ Πηλέως. τὸ δὲ περιχώσατο ἀπὸ τοῦ περισσῶς ὀργίσθη.

452. *[ν' ἔχθηρε]* ῥᾶστα γὰρ ἀνδρὸς ἀφίσταται γέροντος γυνὴ νέα, πειραθεῖσα νέου καὶ ἰσχυροτέρου ἀνδρός· ἡττον γὰρ οἱ γέροντες 5 ἀφροδισιάζειν δύνανται.

*Πορφυρίου. ἀπρεκὲς τοιαῦτα περὶ αὐτοῦ διεξιέναι πρὸς μηδὲν ἀναγκαῖον. οἱ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς λέξεως λύουσιν, ὅτι προμηγῆναι οὐδεμίαν ἔχει ἀτοπίαν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, ὅτι τὰς παλλακίδας διαβάλλει πρὸς τὸν Ἀχιλλέα ἔνεκα τῆς Βρισηδος χαλεπαί- 10 νοντα.

453. τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα] ὡς πρὸς ὁμόνοιαν γονέων τὸ τοιοῦτον ἐπούσης φησὶ γοῦν “ἢ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο.” καὶ πάλιν τῆς διχοστασίας αὐτῷν κρείττονα τὴν φυγὴν ἤγγιστο. ἐν ᾧθει δὲ δεῖ τὸν στίχον ἀναγνωσκειν ὡς μετανοοῦντος αὐτοῦ διὸ καὶ ἐμπε- 15 πίστευται Ἀχιλλέα· ὁ γάρ τι πταίσας πάντως καὶ φυλάττεται. καὶ Σοφοκλῆς (*Fragm. 750*) “ὅς μὴ τέποιθε τάμα, μὴ βουλευέτω.” οἱ δὲ εὗ πρὸς γονεῖς ἔχοντες ἐπ' Ἰσης μὲν αὐτοὺς ἀγαπῶσιν, ἐπα- μύνουσι δὲ τῷ καταπονουμένῳ. ἢ τάχα βούλεται λέγειν ὅτι οὐ πάντα πειστέον μητρί· Θέτις γοῦν ἔλεγεν “ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τησὶ 20 παρήμενος ὡκυπόροισι μήνι Ἀχαιοῖσιν” (*Il. I, 421*), ἀλλὰ μᾶλλον πατρὶ τῷ λέγοντι “φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων” (*256*). ἀγαθοὶ δὲ διδάσκαλοι οἱ ἐν παθημάτων πείρᾳ γενόμενοι· καὶ Χειρώνα γάρ φασι τραβέντα τὴν χεῖρα τὴν περὶ βοτανῶν ἐπιτηδεῦσαι ἱατρικὴν, τὴν δὲ περὶ τὰς διαίτας τὸν Σηλυβριανὸν Ἡρόδικον, ὃς ἐμπεσὼν 25 διὰ τοὺς πόνους εἰς φθόνη ἐπιπόνως τὴν τέχνην ταύτην ἐμελέτη- σεν.

454. *[Ἐρινῦς]* τὰς καταχθονίους δαιμονας, ὡς τιμωρητικὰς πατρόφων ἀσεβημάτων, ὃν τὰ ὄνόματα Ἀληκτὼ, Τισιφόνη, Μέγαιρα. εἴρηνται δὲ παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας, ἦγουν τῆς γῆς, εἶναι. 30

455. μή ποτε γούνασιν οἵσιν ἐφέξεσθαι φίλον νιόν] ἐοικυῖα κατάρα τῷ ἀτιμάσαντι πατέρᾳ τὸ τὴν ἀπὸ τῶν καιδῶν μὴ δέξασθαι τιμῆν. πᾶς δὲ εὗ φρονῶν πατὴρ νιῶν νιός εὑχεται πάππος γενέσθαι μᾶλλον.

7. *Πορφυρίου] ομ.
15. ὡς] *ὡς καὶ

16. πάντως] *πάντα
17. *βουλευέτω] βουλεύηται

457. Ζεύς τε] πῶς ὁ μὲν εὐχεταὶ ταῖς Ἐρινύσι, τὰς δὲ εὐχὰς αὐτῷ ἔκτελει "Αἰδης καὶ Περσεφόνη; ὅτι αὐτοκράτορες τῶν τιμωρῶν ὄντες τὴν τοῦ κολάζειν ἔξουσίαν τοῖς ἄλλοις δαιμοσιὶ παρέχονται.

463. κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι] ἐδήλωσεν ὅτι ἐν ταῖς ἀδιαλλά- 5 κτοις ἔχθραις οὐδέν ἔστι τοῦ φεύγειν ἀμεινον.

464. ὅτι πᾶσιν ἡγαπημένος ἦν διά τε τὸ κάλλος καὶ φρόνημα, ὁ δὲ πατὴρ ὄργιζόμενος ἦν διὰ τὸν τῆς παλλακίδος ἔρωτα.

468. *Πορφυρίου. δῆλον ὅτι οἱ σύες θαλέθοντες ἀλοφῇ καὶ πιμελεῖς ὄντες εύόμενοι τῇ φλογὶ καὶ διτώμενοι ταυίονται, ὃ ιο σημαίνει τὸ ἐκτήκοντας, ἀπὸ τοῦ τετανοὺς γίνεσθαι τοὺς ἰσχνα- νομένους.

472. πῦρ ἔτερον μέν] ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ θαλάμου, ὃπου αὐτὸς ἦν· τρίτον δὲ τὸ ἐν τῇ στοᾷ καιόμενον.

473. ἄλλο δὲ ἐνὶ προδόμῳ] μετήγαγε τὴν τάξιν. θάλαμος μὲν γὰρ 15 ὁ ἕστιος, τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ προδόμος· αἴθουσα δὲ τὸ περίστυλον, τουτέστι τὸ πρὸς ἥλιον τετραμμένον παρὰ τὸ ἀεὶ αἴθεσθαι.

476. ρήξας ἐξῆλθον] τῷ μὲν Φοίνικι ἡ μεταβολὴ ἀδύνατος διὰ τὴν ὄργην τοῦ πατρὸς, τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ καὶ ἔνδοξος διὰ τὴν τοῦ πατρὸς παραίνεσιν. 20

477. ρεῖα] τῷ ὑπέρθορον συναπτέον τὸ ρεῖα· λαθεῖν γὰρ ραδίως ἀδύνατον οὕτω φυλαττόμενον. ρεῖα δὲ διὰ τὸ τῆς νεότητος ἄνθος.

480. ἄναχθ] ἐμὸν, φησὶν, ἄνακτα, διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ γεγονοῖαν εἴνοιαν. 25

*Πορφυρίου. διὰ τί ὁ Πηλεὺς τὸν Φοίνικα τοιαῦτα ἡμαρτηκότα, ὥστε τῇ παλλακίδι τοῦ πατρὸς συγγενέσθαι καὶ τῷ πατρὶ ἐπιβουλεῦσαι, ὅμως διδάσκαλον τῷ νιῷ συνέπεμψεν; ἡ ὅτι ὥσπερ ἱατροὶ ἄριστοι ἐγγίνονται οὐχ οἱ μὴ ἡρρωστηκότες, οὐδὲ ἡρρωστηκότες μὲν, μὴ ειδότες δὲ τὰ ἀμαρτήματα καὶ τὰς αἰτίας, ἀλλ' οἱ ἄμφω 30 ἔχοντες, οὕτω καὶ σύμβουλοι ἄριστοι οὐχ οἱ ἄτειροι τῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' οἱ ἐμπτειροί, οὐδὲ οἱ ἐν ἐμπτειρίᾳ μὲν γενόμενοι, μὴ οἰόμενοι δὲ ἡμαρτηκέναι, ὃ παρῆν τῷ Φοίνικι· καὶ γὰρ ἡμαρτε, καὶ ἀμαρτῶν ἔγνω ὅτι ἡμαρτε καὶ προσεπιγνοὺς ὅτι ἡμαρτεν ἔαυτὸν τετιμώρηκε διὰ τῆς ἐκουσίου φυγῆς. ὁ τοιοῦτος ἀν εἴη ἄριστος 35

9 et 26. *Πορφυρίου] οι.

ιατρὸς τῶν παιδείας δεομένων. ἡ δὲ μνήμη τῆς περὶ τὴν παλλακὴν ἀμαρτίας πρὸς τὸν Ἀχιλλέα οὐκ ἄκαρος διὰ παλλακίδος αἰτίαν ἔξαμαρτάνοντα πρὸς τοὺς Ἑλληνας, καὶ παράδειγμα φέρουσα πρὸς τὸν Ἀχιλλέα πατρικῆς πράξεως ὡς γὰρ ὁ Πηλεὺς τὸν εἰς παλλακὴν πλημμελήσαντα, καὶ πρὸς πατέρα ὅμολογήσαντα τὸ ἀδίκημα, 10 καὶ ἵκετεύσαντα, καὶ διὰ φυρῆς ἔξιλασκόμενον τὴν τοῦ πατρὸς μῆνιν οὐ παρηγήσατο δέξασθαι, οὕτω τὸν ἵκετεύσαντα Ἀγαμέμνονα ἀνθ' ὅν εἰς τὴν παλλακίδα πλημμελεῖν ἐδόκει μὴ ἄποτον εἶναι προσήσεσθαι, μήτ' οὖν τῷ Ἀχιλλεῖ, μήτε τῷ Φοίνικι ὑπὲρ αὐτοῦ πρεσβεύειν.

482. μοῦνον, τηλύγετον] εὗ τὸ μὴ ἀρκεσθῆναι τῇ πρὸς τοὺς νίοὺς τῶν πατέρων φιλοστοργίᾳ, καίτοι ὑπερβολὴν μὴ δεχομένη, ἀλλ' ἐπενέγκαι τὸ μοῦνον μᾶλλον γὰρ οἱ μονογενεῖς φιλοῦνται, μὴ μεριζομένης εἰς πολλοὺς τῆς φιλοστοργίας. καὶ οὐδὲ τούτῳ ἀρκεσθεὶς προσέθηκε τὸ τηλύγετον οὗτος δέ ἐστιν ὁ τῆς γονῆς τέλος 15 ἔχων, μεθ' ὃν ἔτερος οὐ γίνεται ἐπὶ τούτοις γὰρ τὴν τῶν γονέων συμπάθειαν ἔστιν ἴδειν, ἀπασαν τὴν ἐλπίδα ἐν τῇ τούτων σωτηρίᾳ τιθεμένων. δυσωπητικὰ δὲ Ἀχιλλέως ταῦτα, καὶ ὅτι μὴ πεισθεὶς ἀτιμάσει τούτον δν ὁ πατὴρ ἐτίμησεν. ἀμα δὲ καὶ ὅτι ἐν ταῖς φυγαῖς οὐδὲν οὕτως συμβάλλεται ὡς φρόνησις καὶ παιδεία, δι' ἣς ὁ Φοῖνιξ 20 ὑπὸ Πηλέως ἐτιμήθη.

485. τοσοῦτον] δυσωπητικὸν τὸ τῆς δεῖξεως, ὡς καὶ Σοφοκλῆς (El. 13) “καὶ σ' ἐθρεψάμην τοσόνδ' ἐς ἥβης.”

486. οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ] οὐκ οἴδεν ὁ ποιητὴς παρὰ Χείρωνει αὐτὸν τραφέντα, ἀλλ' οἱ νεώτεροι. δεινὸν οὖν τὸ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ 25 τοσοῦτον στέρξαντα ἀπειθεῖν τελειωθέντα.

489. ὅφου] πᾶν τὸ ἐσθιόμενον ὅφου καλεῖται. ἐπὶ τὰ εὐτελέστερα δὲ καταβὰς ἔδειξε τὴν ἴσχυν τοῦ λόγου διὰ τοῦ προταμών πρώτον γὰρ τέμνοντες παρέχουσι, καὶ ἐπισχών, ὡς “λαθικῆδεα μαζὸν ἐπέσχον” (Π. 22, 83). οὐκ ἀν δὲ διὰ κοινοῦ ὀνόματος ἐτέρως 30 αὐτὸς φράσειας.

491. ἀποβλύζων] ὠνοματοπεκοίηται ἀφράστως. καλῶς δὲ προδανεισθείσας ἀπαιτεῖ χάριτας, εἴτα ἐπάγει τὸ “ἴνα μοί ποτ' ἀεικέα λογὶὸν ἀμίνης,” νῦν ἰδιούμενος τὴν σωτηρίαν τῶν Ἑλλήνων πάντων.

3. φέρουσα Bekkerus]

15. οὗτος Bekkerus]

30. * ἐπέσχον]

ἀντὸς

ἐπισχών

494. ὄρθοτοκεῖται τὸ σέ, ὅτι δεικτικόν ἐστιν.

496. οὐδέ τί σε χρῆ] ἄπειρ Ὁδυσσεὺς εἰπεῖν ἐφυλάξατο (πικρὸν γὰρ ἦν), ἐπὶ δὲ τὸν Πηλέα ἀπήγαγε, ταῦτα Φοίνικι διδωσιν ἡ τῆς ἀνατροφῆς παρρησία.

497. ἀποφευγματικὸν ἐστιν, ὅταν βιωφελές τι δι’ ὀλόγης ἐκφέ- 5
ρηται λέξεως. ἐπίφθονος δὲ ὁ λόγος· ὡς θεοῦ γὰρ ἥκουν δεησόμενοι.
καὶ λεληθότως διδάσκει ὅτι μὴ πειθόμενος λιταῖς, αἷς καὶ θεοὶ
πείθονται, ἀσεβεῖ καὶ εἰς θεοὺς καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

499. θύεσσι] καὶ ἀνατίρρητος ἄρα ἡ ἐπιχείρησις αὐτῶν. ἔτοιμον
δὲ αὐτὸν ποιεῖ διὰ τούτων πρὸς τὴν τῶν δώρων ληψιν. 10

500. λαθεῖν μὲν γὰρ ἀδύνατον τοὺς πάντα ἐφορῶντας, ἀλλ’
οὐδὲ βιάσασθαι τοὺς ἴσχυροτέρους. μία οὖν ὁδὸς ἐκφυγῆς, ἡ
ἰκετεία.

502. πρὸς ἐντροπὴν Διὸς κούρας αὐτάς φησιν ἡ διὰ τὸ “Ζεὺς
ἐπιτιμήτωρ ἵκετάων” (Od. 9, 270). ἡ παρόσον ὁ Ζεὺς πατὴρ 15
ἀνδρῶν τε θεῶν τε λέγεται. μιθικῷς δὲ ὡς γέρων ὑποβάλλει ὅτι ὅρα
μή σοι διὰ τὴν ὑπεροψίαν ἔσται τι δεινόν.

503. ἀπὸ τῶν συμβανόντων περὶ τοὺς ἱκέτας παθημάτων τὰς
μορφὰς τῶν αὐτήσεων διετύπωσεν. ὅσα δὲ κρατεῖ τῆς ἡμετέρας δυνά-
μεως, θεῖα ἀνόμαλον. χωλαὶ δὲ διὰ τὸ μόγις εἰς δεήσεις ἔρχεσθαι 20
ρύσαι δὲ διὰ τὸ σκυθρωπάζειν παραβλῶπτες δὲ, ὅτι παριδόντες
τι τῶν ἀναγκαίων παρακαλοῦμεν ὕστερον.

*ρύσαι ἐπὶ τοῦ μετώπου συστροφὰς τοῦ δέρματος ἔχουσαι·
παραβλῶπτες διάστροφοι τοὺς ὄφθαλμοὺς, ἐπειδὴ οἱ ἱκετεύοντες
ὑπὲρ τοῦ ἐλεεινοὶ φαίνεσθαι προσίσιτον οἰκτρὰ τὰ σχήματα αὐτῶν 25
καὶ τὰς θέας ἔχοντες. Διὸς δὲ θυγατέρας ταύτας καλεῖ, ὥστε
σεβασμιωτέρας φαίνεσθαι. ἔνιοι δὲ οὗτοι εἰσὶν ἀμαθεῖς ὡς αἰτιᾶσθαι
τὸν “Ομηρον καὶ περὶ τῶν Λιτῶν, εἰ τὰς Διὸς γονὰς οὗτοις ὑβρίσουν,
διάστροφον αὐταῖς περιθεὶς ἀμορφίας χαρακτῆρα “καὶ γάρ τε Λιταί
εἰσι Διὸς κούραι μεγάλοι, χωλαί τε ρύσαι τε παραβλῶπτες τέ 30
ὄφθαλμώ.” ἐν δὲ τούτοις τοῖς ἔπεσι τὸ τῶν ἱκετεύοντων σχῆμα
διαπέπλασται. πᾶσα γὰρ οὖν συνείδησις ἀμαρτόντος ἀνθρώπου

16. * δρα] om.

schol. minoribus.

18. παθημάτων] μαθημάτων

27. ἔνιοι δ—όνόμασι] Ηαες εκ

25. εἰλεεινοὶ recte A et B: male
εἰλεεινούς Bekkerus. εἰλεεινὸν in

Heracliti Alleg. c. 37 p. 75.

29. περιθεὶς Heraclitus] περὶ

βραδεῖα, καὶ μόλις οἱ δεόμενοι τοῖς ἵκετευομένοις προσίασι, τὴν αἰδὼ κατὰ ρῆμα μετροῦντες. οὔτε μὴν ἀτρεμὲς δεδόρκασιν, ἀλλ' ὅπίσω τὰς τῶν ὄμμάτων βολὰς ἀποστρέφουσι. καὶ μὴν ἐν γε τοῖς πρώτοις οὐδὲν γεγηθὸς ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν ἵκετευόντων περιτίθησιν ἔρευθος, ἀλλ' ὥχροι καὶ κατηφεῖς διὰ τῆς πρώτης ὄψεως ἐκκαλουμένη τὸν 5 ἔλεον· ὅθεν εὐλόγως οὐ τὰς Διὸς θυγατέρας, ἀλλὰ τοὺς ἵκετεύοντας ἀπεφήνατο χωλούς τε ρυσούς τε παραβλῆπάς τ' ὀφθαλμῷ, τοῦμ-παλιν δὲ τὴν κρατεράν τε καὶ ἀρτίουν κρατερὸν γὰρ αὐτῆς τὸ ἄφρον ἀλογίστου γὰρ ὄρμῆς ὑπόπλεως δρομὰς ὡς ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν ἔται. παθῶν οὖν ἀνθρωπίσιων ὀσπερὲς ζωγράφος ἐστὶν "Ομηρος, 10 ἀλληγορικῶς τὸ συμβαῖνον ἡμῖν θεῶν περιθεὶς ὄνόμασιν.

504. καὶ μετόπισθ] ἀμαρτάνοντες γὰρ καὶ βλαβέντες ὑστερον παρακαλοῦμεν, φροντίζομεν δὲ τῶν ὑπὸ τῆς "Ατης πεπραγμένων" συνέπονται οὖν αὐτῇ αἱ Λιταί.

505. σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος] εἰκότως διὰ τὸ ἐξ ὑπεροχῆς τῆς 15 ἰσχύος τὰς βλάβας γίνεσθαι. οὐκ ἔστι δὲ ἐναντίον τῷ ἐτέρῳ (Il. 19, 92) λεγομένῳ, ὅτι τῆς "Ατης ἀπαλὸν τὸ πόδε" ἐκεῖ γὰρ ὡς λεληθότως αὐτῆς ἐπιούσης τοῖς ἀνθρώποις ἀκούσιον θέλει δεῖξαι τὸ πταισμα.

509. τὸν δὲ μέγ' ὕπησαν] ὑπὲρ αὐτοῦ οὖν ἐστὶν, ὅπως ἐν ἀσφα- 20 λείᾳ διάγοι ἐπικούρους ἔχων· εἰκὸς γὰρ καὶ αὐτὸν ἀμαρτῆσαι καὶ εὐμενεῖς τοὺς ἵκετευομένους ἔξειν. φυσιολογεῖ οὖν μὴ θέλων εἰπεῖν ἐξ ὄνόματος ὡς καὶ αὐτὸς βλαβήσεται μὴ πείσθεις· ὅθεν ἐπάγει "ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σύ."

512. ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ] ἵνα καὶ αὐτὸς ἐν ἄτῃ γεγονὼς ἐπὶ 25 τὰς λιτὰς καταφύγῃ.

514. ὦ τ' ἄλλων περ] καὶ ἄλλοι, φησὶν, εἰσὶν ἀγαθοὶ ἀδικηθέντες, αἰδοῦμενοι δὲ τὰς λιτάς.

515. δῶρα] ταῦτα τὴν ἵκετείαν δηλοῦ καὶ τὸν ἐνυποτίπτοντα Αγαμέμνονα. καὶ διὰ τοῦ φέροις αὐτὸν παρέστησε. καὶ τὸ μὲν 30

2. οὗτε] Ἰμπο οὐδέ

3. πρότοις] προσώποις Mehlerus p. 76.

4. οὐδὲ—ἔρευθος ex Heraclito]

οὐδὲ—ἔριθος
ἐν τῇ διανοίᾳ—ἐκκαλουμένη (ἐκκαλούμενος Β)] τῶν ἵκετευόντων ἡ διάνοια

περιτίθησιν ἔρευθος, ἀλλ' ὥχρα καὶ κατηφῆς διὰ — ἐκκαλουμένη ἀριδ Heraclitum.

11. ὄνόμασιν] ὄνομα/

14. * αὐτῇ] αὐτάς

22. * εὐμενεῖς] θυμὸν εἰς

οργήσεσθαι δικαίως συγχωρεῖ, τὸ δὲ ἀτιμάζειν τὰ διδόμενα καὶ τοὺς ἥκοντας Ἀχιλλέως ἀνάξιον φησιν.

520. ἀρίστους] οὗτος πρεσβευτὴς οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ οὐκ ἀν έσυτὸν ἐπήνει.

521. κρινάμενος κατὰ λαόν] ὁ μὲν γὰρ συνέσει, ὁ δὲ ἵσχυ⁵ προύχει. λέγει δὲ ὅτι καὶ δίχα Ἀγαμέμνονος ὄφειλεν αὐτοῖς πείθεσθαι.

522. φίλτατοι] ἐλεγκτικῷς, ὅτι εἰπὼν “οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέσαι μελάθρῳ” (204) νῦν ἀπειθεῖ τοῖς φιλτάτοις.

τὸ δὲ ἐλέγχης ἀντὶ τοῦ ὄνειδίσης· “τὰ δ’ ἐλέγχεια πάντα λέλει· ιο πται” (Il. 24, 260). ὡς τῆς αἰσχύνης τοῦ μὴ πείθειν ἀντρεχούσης εἰς αὐτούς.

* μὴ ἀτιμάσῃς, μὴ ὄνειδίσῃς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀξιώσεως καὶ πρεσβείας λόγον αὐτῶν μηδὲ τὴν ἀφίξειν αὐτῶν.

523. πρὶν δὲ οὕτι νεμεσητὸν] τὸ πρώτην μηνίειν ἀγεμέσητον εἰπὼν, 15 ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ νῦν νεμεσητόν φησιν.

525. χόλος ἵκοι] περὶ πάντων τοῦτο. εἴτα τὸν Μελέαγρον ἐπὶ τῇ ἴσοτητι παρέλαβεν οὐ γὰρ ἀν ἐφάμη τὸ δεινὸν τοῦ μὴ πεισθῆναι, εἴ τινα παρέλαβε τῶν πεισθέντων.

527. μέμνημαι τόδε ἔργου] ὑποδιήγησις τὸ τοιοῦτον καλεῖται. 20 ὅμοιαν δὲ μῆνιν παραγγάφει. Ἀχιλλεὺς τοῖς Ἐλλησιν οὐκ ἐταμάνει δι’ Ἀγαμέμνονα, καὶ ὁ Μελέαγρος τοῖς Αἰτωλοῖς διὰ τὴν μητέρα. ἀρχὴ μῆνιδος Ἀχιλλεῖ χόλος Ἀπόλλωνος, καὶ τῷ Μελεάγρῳ Ἀρτέμιδος ὄργη· Ἀχιλλεῖ Βρισηΐδος ὑβρις, Μελεάγρῳ δὲ Ἀταλάντης. πρὸς ἑκάτερον πρεσβεύοντος, δῶρα δώσειν ὑπισχνούμενοι. τὰ λοιπὰ 25 ὁ Φοῖνιξ εὑχεται ὅμοια μὴ γενέσθαι· ὅμως γεγόνασιν. οὐδέτερος αὐτῶν εἴτε τοῖς δεσμένοις. τὸν Μελέαγρον ἐποίησεν ἡ γυνὴ ἐξελθεῖν, τοῦ πολέμου ἐπὶ θύραις ὄντος· καὶ ὁ Πάτροκλος πλησίον τῶν πολεμίων ὅντων δευθεὶς προελθεῖν, ἔπειτα ἀποβανὸν, ἤραγκασε τῆς ἔχθρας παύσασθαι τὸν Ἀχιλλέα. ὅπερ καὶ Μελέαγρος πέποιθεν. 30

528. ἐπεὶ κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως ἐκφέρει τὸ παραδειγμα, φησὶν, ἐπὶ φίλων γάρ μοι ἔστιν ὁ λόγος.

529. ἀντὶ τοῦ εἰκεῖν Κουρῆτες καὶ Καλυδώνιοι ἐπὶ τὸ γενικώτερον ἥκε. διχῇ δὲ διηρηγται ἡ Αἰτωλία, καὶ τῆς μὲν Καλυδωνίας

17. * περὶ—ἰσότητι] ομ.

24. * δρυὴ] ομ.

31. * ἐκφέρει] φέρει

ῆρχεν Οἰνεὺς, τῆς δὲ Πλευρωνίας Θέστιος. ψυχαγωγεῖ δὲ ἡ ἱστορία τὸν θυμόν. δύο δὲ φησι, μὴ ἀτιμάζειν ἵκέτας, καὶ ὡς ἀτιμος ἡ μετὰ δέσην αὐτόκλητος ἐπικουρία. περισκέπων δὲ διὰ τῆς διηγήσεως τὸν λόγον δείκνυσιν ὡς πάντως δεῖ βοηθῆσαι. καὶ τὰς ἱστορίας δέ φησι παλαιὰς, ὅτι ἀειμνήστους ἐπὶ κακῷ ποιεῖ τοὺς ὄργιζομένους ὁ θυμός. 5 οἰκεῖον δὲ διδασκάλῳ ἐκ τῶν παλαιῶν σωφρονίζειν τοὺς νέους. ποικίλλει δὲ τὴν δέσην, πιστούμενος τὰς ἱστορίας διὰ τῶν παλαιῶν προσώπων.

534. *θαλύσια] τὰς ὑπὲρ εὐθαλείας καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομένας θυσίας μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις ιο θεοῖς καὶ τῇ Δήμητρι.

δῆλοι ὅτι ἀεὶ δεῖ μεμνῆσθαι θεοῦ. ἄπαξ δὲ κεῖται ἡ λέξις. δῆλοι δὲ ἡ ημεῖς φαμὲν συγκομιστήρια.

**Οἰνεὺς Αἰτωλίας δινάστης τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων καρπῶν τοῖς θεοῖς θύσιον Ἀρτεμιν μόνην παρέλιπτεν. ἡ δὲ θεὸς ὄργισθεῖσα 15 μέγα τοῖς Αἰτωλοῖς συὸς χρῆμα ἔπειρψεν, ὃς οὐ μόνον τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας διέφθειρε. Καλυδώνιοι δὲ καὶ Πλευρώνιοι πρηῆλθον ἐπὶ τοῦτον. Μελέαγρος δὲ ὁ Οἰνέως πρῶτος ἐπιτυχὸν, γέρας τὰ τοῦ συὸς ἀκροθίνια λαβὼν, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρμα, Ἀταλάντη δι' ἔρωτα δωρεῖται· καὶ γὰρ αὐτὴ συνεῆλθεν αὐτοῖς ἐπὶ 20 κυνηγίᾳ. οἱ δὲ Θεστίου μὲν παιδεῖς, ἀδελφοὶ δὲ τῆς Μελεάγρου μητρὸς Ἄλθαιας, ὄργιλως ἐπὶ τούτῳ διατεθέντες ἐπεβούλευον τῷ Μελεάγρῳ. ὁ δὲ προγονὸς οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ εἰς φυγὴν τραπῆναι ἐποίησε· διόπερ Πλευρώνιοι τοῖς Καλυδωνίοις ἐπεστράτευον. Μελέαγρος δὲ κατ' ἀρχὰς τῇ μητρὶ μηνιῶν οὐκ ἐβοήθει τῇ 25 πατρίδι, πορθυμένης δὲ ἥδη τῆς πόλεως πεισθεὶς ὑπὸ Κλεοπάτρας τῆς γυναικὸς, καὶ προελθὼν οὓς μὲν ἀνεῖλεν, οὓς δὲ ἡ νάγκασεν ἐκεῖθεν κατὰ κρημνῶν ἐνεχθῆναι. Ἄλθαια δὲ μηνιῶσα τῷ παιδὶ τὴν ὑπὸ Μοιρῶν δεδομένην δῆδα κατέφλεξεν· ἦν δὲ πεπρωμένον ἐκείνης κατακασίσης καὶ τὸν Μελέαγρον ἀποθανεῖν. φθαρέντος δὲ τοῦ 30 παιδὸς Ἄλθαια μετανοήσασα ἐαυτὴν ἀναιρεῖ.

537. ἡ λάθετ’ ἡ οὐκ ἐνόησε] ἀπὸ μετοχῶν εἰς ρῆμα μετῆλθε. λάθετο δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκὼν παρεπέμψατο· οὐκ ἐνόησε δὲ οὐκ ἔλαβεν

11. * Δήμητρι] δημήτρᾳ

15. * παρέλιπτεν] κατέλιπτεν

21. * κυνηγίᾳ] κυνηγίᾳν

* Θεστίου] θυέστου

28. * μηνιῶσα] μηνίουσα

29. * Μοιρῶν] μηροῖς

εις τοῦ. ἀξιόπιστον δὲ τὸ διστάσαν· ὡς ἔχει καὶ τὸ “ἢ δρυὸς ἢ πεύκης” (Π. 23, 328). ἀσύγγυωστον δὲ τὴν εἰς θεοὺς παράβασιν ὑποτίθεται, εἴθ' ἐκὼν μὴ τιμῷ εἴτε ἀκουσίως, καὶ εἰ μὴ πάντας.

538. δῖον γένος] πρὸς Ἀχιλλέα· οὐδέποτε γὰρ ἐπὶ θεοῦ τάσσει 5 τὴν λέξιν. ὁ δὲ Νικάνωρ ἐπὶ Ἀρτέμιδος.

539. ἐπὶ¹] οἱ μὲν ἀναστρέψουσιν, ἵνα ἦ ἐπώρσεν· οἱ δὲ ἐκδεξάμενοι χλούνην τὴν χλόην ἐνέκλιναν, ἵνα γένηται τὸ ἔβης ἐπὶ τὴν χλούνην.

** χλούνηγ] οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς 10 Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινὰ φάσαν “ἄνδρα δὲ ἐσπέρης καθεύδοντα ἀπ' ὃν ἔδυσε χλούνης.” Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλούνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἡδωνοῖς (Fr. 63) “μακροσκελῆς μὲν ἄρα μὴ χλούνης τις ἦ.” τινὲς δὲ τῶν τὰ Αἰολικὰ ἀναγεγραφότων 15 Χλούνην τόπου τινὰ καλεῖσθαι φασι περὶ Καλυδῶνα, ἐν τῷ τὸν κάπρον διατρίβειν, καὶ διὰ τοῦτο χλούνην προσαγορευθῆναι. τινὲς δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸν παρατείνοντα τὸν ποιητὴν σὺν ἄγριον εἰρηκέναι.

οἱ μὲν τὸν ἐντομίαν. κνώμενοι γὰρ πρὸς τὰ φυτὰ παρατρίβονται καὶ ἀγριότεροι γίνονται. οἱ δὲ τὸν ἐν χλόῃ διάγοντα· τὸν γὰρ οἴκο- 20 τραφῆ σιαλόν φησιν· οἱ δὲ τὸν εἰς γῆν καταβάλλοντα τὰ φυτά.

540. ἔθων] εἰθισμένος τοῖς τόποις διατρίβειν. οἰκεία δὲ τιμωρία τῷ περὶ καρποὺς ἡμαρτηκότι.

** τὸ ἔθων ὅμοιον τῷ “οὓς παιδεῖς ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες” (Π. 16, 260), τουτέστιν ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶντες. καὶ οἱ ἔθημονες δὲ ἐν- 25 τεῦθεν.

541. τὰ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις προτιθέμενα, ὁ ἐστι συνεχῆ. φησὶ γοῦν καὶ “σάκος σάκει προθελύμνῳ” (Π. 13, 130) καὶ “τετραδέλυμνος” (Π. 15, 479).

1. * ἢ δρυὸς] ἢ om.

12. ἄνδρα—ἔδυσε Hermannus
Opusc. vol. 5 p. 10] ἀνὴρ δοξ
ἐσπέρης καθεύδοντα ἀπονησε

χλούνης (quod in fine versus
collocatum fuisse videtur) scripsi
pro χλούνην. χλούνης Hermannus.

13. Ξενοφῶντα—Ἰνδῶν] Ξενοφάνη

—ἀκρίθων Hermannus.

14. μὲν ἄρα μὴ χλούνης (ἄρα
μαχλούνης apud Vill.) τις ἦ] In-
certa emendatio. Hermannus
ΑΓΓ. μακροσκελῆς μέν. ΛΥΚ. δρα μὴ
χλούνης τις εἰ;

22. * διατρίβειν] om.

542. μήλων] ἔξι ἐνὸς τὸ πᾶν· “καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι” (Od. 7, 115). μηλοφόρον δὲ καὶ τὴν Δήμητρα τιμῶσιν.

543. Μελέαγρος] ἵσως ὅτι πρώτος ἔβαλεν ἄμα δὲ καὶ ἡ Ἀταλάντη. Μελέαγρος δὲ παρὰ τὸ ἐν μελέτῃ τῆς ἄγρας εἶναι· κυνηγοὶ γὰρ οἱ Αἰτωλοί. 5

546. οὐ ζῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τελευτήσας διὰ τὴν ἐπ’ αὐτῷ μάχην. ἀλεγεινῆς δὲ, ὅτι ἀλγοῦμεν ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσιν.

548. ἀμφὶ συὸς κεφαλῆ] δείκνυσιν ὅτι οἱ θεοβλαβεῖς περὶ τῶν οὐδενὸς ἀξίων διαφέρονται πρὸς ἀλλήλους. ἐσιώπησε δὲ τὴν Ἀταλάντην, αἰδούμενος τὸν Ἀχιλλέα. 10

* ταῦτα συνέκειτο δοθῆναι ἀριστεῖα τῷ πρώτως βαλόντι τὸν σὺν λαβὼν δὲ αὐτὰ ὁ Μελέαγρος ἐδωρήσατο Ἀταλάντη τῇ Ἰάσου, Ἀρκάδι τὸ γένος. λοχήσαντες δὲ αὐτὴν οἱ μῆτρες τοῦ Μελεάγρου ἀφείλαντο τὸ γέρας τῆς κόρης. ἐφ’ ᾧ ὄργισθεὶς ὁ Μελέαγρος διεχειρίσατο αὐτούς. λυτηθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἡ τοῦ Μελεάγρου 15 μῆτρη Ἀλβαία κατέφλεξε τὸν ὑπὸ Μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλὸν, ὅντα συνεκτικὸν τῆς Μελεάγρου ζωῆς, ὃ συνδιεφθάρη καὶ ὁ Μελέαγρος.

554. οἰδάνει] οἰδαίνεσθαι ποιεῖ, ως τὸ μελάνει. καὶ ὅτι μὲν ἀνθρώπινον τὸ κάθος οἴδεν, ἀλλὰ περιγίνεσθαι παρανεῖ, καὶ ἡμᾶς μὲν 20 αὐτῆς ἐκτρέπει, τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ συγγινώσκει.

555. καθόλου τὸ φίληγ· οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ τότε φίλη ἡ μῆτρη.

557. κούρη Μαρπήσσης] Ἰδας ὁ Ἀφαρέως μὲν παῖς κατ’ ἐπίκλησιν, γόνος δὲ Ποσειδῶνος, Λακεδαιμόνιος δὲ τὸ γένος, ἐπιθυμήσας γάμου παραγίνεται εἰς Ὁρτυγίαν τὴν ἐν Χαλκίδι, καὶ 25 ἐτεῦθεν ἀρπάζει τὴν Εὐηνοῦ θυγατέρα Μάρπησσαν. ἔχων δὲ ἕπτους Ποσειδῶνος ἥπειγετο. ὁ δὲ Εὐηνὸς εἰς ἐπιζήτησιν ἐξῆλθε τῆς θυγατρὸς, ἐλθὼν δὲ κατὰ τὸν Λυκόρμαν ποταμὸν τῆς Αἰτωλίας, μὴ καταλαβὼν, ἐαυτὸν ἐκεὶ καθῆκεν ὅθεν ὁ Λυκόρμας Εὐηνὸς μετωνυμάσθη. κατὰ δὲ τὴν Ἀρίγην ἀπαντήσας ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἰδᾳ λαμβά- 30 νεται τῆς Μαρπήσσης· ὁ δὲ ἐτείνε τὸ τόξον καὶ διεφέρετο περὶ τοῦ γάμου. οἵ τε κριτὴς ὁ Ζεὺς γενόμενος αἴρεσιν τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ Μαρπήσσῃ τίθεται. ἡ δὲ δείσασα μὴ αὐτὴν ἐπὶ γήρᾳ καταλίπῃ ὁ

2. Δήμητρα] δήμητραν

14. διεχειρίσατο] * διεχρήσατο

28. Λυκόρμαν—Λυκόρμας] λυκορ-

μᾶν—λυκορμᾶς

* μὴ καταλαβὼν] σπ.

29. * μετωνυμάσθη] ὀνομάσθη

Απόλλων, αἱρεῖται τὸν Ἰδαν. οὗτος δὴ Σιμωνίδης τὴν ἱστορίαν περιείργασται.

** Εὐηνὸς Ἀρεως παῖς, βασιλεὺς Αἰτωλίας, ἔχων θυγατέρα Μάρκησσαν τοῦνομα εὐπρεπεστάτην, τοὺς μητρεομένους αὐτὴν προεκαλεῖτο εἰς ἀρματηλασίας ἄγωνα, λέγων ἐκδώσειν τῷ διαφεύγοντι αὐτὸν διώκοντα. τοὺς δὲ λειφθέντας καρατομῶν, ἐκετίθει τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς οἰκίας εἰς κατάπληξιν τῶν λοιπῶν. πολλῷν τοίνυν ἥδη ἀγηρημένων, Ἰδας Ἀφαρέως μὲν υἱός, ταῖς δ' ἀληθείαις Ποσειδῶνος, τελευταῖον λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἵππους ποδωκεστάτους, ἥρπασε τὴν κόρην χορεύουσαν ἐν Ἀρτέμιδος. Εὐηνὸς δὲ ὡς οὐκ ἥδυνατο καταλαβεῖν, ἀποσφάξας τοὺς ἵππους οὓς εἶχεν, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλατταν, μᾶλλον δὲ εἰς τὸν Λυκόρρην ποταμὸν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Εὐηνὸς προσηγορεύθη. διακεφευγότι δὲ τῷ Ἰδᾳ τὸν κίνδυνον Ἀπόλλων ἡναυτοῦτο περὶ τῆς κόρης, βουλόμενος ἀφαρτάξειν αὐτήν. προϊόντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, Ζεὺς πέμψας Ἐρμῆν ἐπέτρεψε τῇ κόρῃ ἐλέσθαι διὸ ἀνθύληται. ἡ δὲ εἶλετο τὸν Ἰδαν, εὐλαβθεῖσα μὴ γηράσασαν αὐτὴν ἀπολίπη Ἀπόλλων.

καλλισφύρου] σημεῖον ἔστι συμμετρίας σώματος· αἱ γὰρ παχεῖαι τοῖς ἐρῶσιν οὐκ ἀγαθαί. τὸ δὲ θῆλυ εἶδος ἐκ τῶν σφυρῶν καὶ τῆς ζώνης καὶ τῆς ὄψεως ὄρᾶται.

559. τῶν τότε] ἐπαινετὸν τὸ ἀκριβὲς περὶ τὴν ἐκάστου ἥδυτοιίσαν. ὁ μὲν οὖν Φοῖνιξ κάρτιστον εἰπὼν τὸν Ἰδαν, ἵνα μὴ δοῦῃ καὶ τοῦ Ἀχιλλέως αὐτὸν προτετιμηκέναι, ἐκήνεγκε “τῶν τότε.” τῷ δὲ Νέστορι ἀθωπεύτως εἴρηται “οὐ γάρ πω τοίους ἴδον” (Il. I, 262).

561. τὴν δὲ τότ] τὴν Κλεοπάτραν ὁ Ἰδας καὶ ἡ Μάρκησσα. 25 ἀπὸ τῶν αὐτοῖς δὲ συμβεβηκότων τὴν Κλεοπάτραν οὗτος ἐκάλουν, ὡς Μεγαπέθης καὶ Ὁδυσσεύς· ἔκλαιε δὲ ἡ Μάρκησσα καλοῦσα τὸν ἄνδρα Ἰδαν, ὅτε αὐτὴν, τὴν Μάρκησσαν, ἥρπασεν ὁ Ἀπόλλων.

562. Ἀλκυόνη] ἀντὶ τοῦ Ἀλκυόνα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐν ἀλλαγῇ.

3a

* Κῆνεξ ὁ Φωσφόρου τοῦ ἀστέρος, Ἀλκυόνην γῆμας τὴν Αἰόλου, μέγα φρονήσας ἐφ' ἑαυτῷ θεὸς ἐβούλετο νομίζεσθαι· διόπερ ἡ τε

6. * λειφθέντας] ληφθέντας

24. * ἰδον] εἶδον

9. τελευταῖον] τελευταῖον

31. * Κῆνεξ] κύνεξ hic et infra.

* τοῦ πατρὸς] τοῦ οπ.

* τοῦ ἀστέρος] οπ.

12. τὸν] * οπ.

32. * ἐφ] ἐν

21. ἐπαινετὸν] * ἐπαινετόν

γαμετὴ διὰ παντὸς αὐτὸν ἐκάλει Δία, κἀκεῖνος Ἡραν τὴν γυναικα. Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας μετέβαλεν αὐτὸὺς εἰς ὄρνεα χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντα· ἐκλήθη δὲ ἡ μὲν ἀλκυόνη, ὁ δὲ κῆυς. τῆς ἀλκυόνης δὲ παρὰ τοῖς αἴγιαιοῖς τικτούσης συνέβη ἐπελδόντα τὰ κύματα τὰ ἔκγονα αὐτῆς κατασύρειν. Ζεὺς δὲ θεασάμενος αὐτὴν κλαίουσαν κατηλέσεις καὶ ἐπέταξε τοῖς ἀνέμοις, καθ' ὃν καιρὸν ἡ ἀλκυόνη τίκτει, μὴ πνεῖν μέχρι· οὐδὲ ἡμερῶν τοῦ χειμῶνος αὐξανομένου. ἐπώνυμον δὲ ἀντὶ τοῦ φερόνυμον καὶ ἐκ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείως κείμενον. Κλεοπάτραν οὖν, φησὶ, φερωνύμως καὶ Ἀλκυόνην ἐκάλουν διὰ τὸ τὴν μητέρα Μάρπησσαν δίκην ἀλκυόνος κλαῦσαι, ὅτε ἀφηρεῖτο αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων. ἀλκυὼν δὲ παρὰ τὸ ἐν ἀλὶ κύειν. οἱ οὖν γονεῖς ἀπὸ τῶν αὐτῆς συμβεβηκότων οὗτοις ἐκάλουν αὐτὴν Κλεοπάτραν, ὡς Μεγαπένθην καὶ Εὑρυσάκη καὶ Ὁδυσσέα καὶ Νεοπτόλεμον· ἐκλαίειν οὖν τὸν ἄνδρα "Ιδαν, ὅτε ἥρκασεν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων.

567. κασιγνήτοιο φόνοιο] τοῦ ἀδελφικοῦ. λείπει δὲ ἡ περί. 15

568. ** χερσὶν ἀλοίᾳ] ταῖς χερσὶν ἔπληγτεν. εὔχονται δὲ οἱ ἥρωες τοῖς μὲν οὐρανίοις θεοῖς ἄνω τὰς χεῖρας ἀνίσχοντες "μεγάλ' εὐχετόντο ἔκαστος" .(Il. 8, 347). τοῖς δὲ θαλασσίοις "πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἥρήσατο χεῖρας ὁρεγνύς" (Il. 1, 351), εἰς θάλασσαν δηλουότις τοῖς δὲ καταχθονίοις κόπτοντες τὴν γῆν, ὡς ἐνθάδε φησὶν. 20

570. *τὸ πρόχυν σημαίνει δύο· τὸ πρόγονον, ὡς ἐνταῦθα, καὶ τὸ παπτελῶς, ὡς "πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἐπὶ γούνατ' ἔλυτε" (Od. 14, 69).

571. ἡεροφοῖτις] ἡ ἐν τῷ σκότῳ φοιτῶσα· αἱ ποιναὶ γὰρ ἀπροοράτως ἔρχονται. πῶς δὲ "Αἰδην ἐπικαλεῖται, ἡ δὲ Ἐρινὺς 25 ἔρχεται; δῆλον ὡς ὑπηρέτις.

573. δοῦπός ἐστι ψόφος δέος ἐμποιῶν τοῖς ἀκούουσι.

579. ἐπίτηδες καὶ τοῦτο λέγει, ἵνα τὰ Ἀγαμέμνονος δῶρα δειζη μείζονα. γύνης δέ ἐστι μέτρον γῆς, μικρῷ τῶν δέκα ὀργυιῶν ἔλασσον.

580. ψιλὴν διὰ τοῦ ἑ, ἥτοι γυμνὴν φυτῶν· λείπει δὲ ἡ εἰς, ἵν' 30 ἡ ἥμισυ καὶ ψιλὴν εἰς ἄροσιν.

583. σείων] πράως κινῶν διὰ τὸ γῆρας. τοῦτο δὲ ἐποίει, ὅτι ἥδη ὁι πολέμοις τὸ τεῖχος ἀμφέβαινον.

3. * τῆς ἀλκυόνης] τῆς ἀλκυόνη

13. * καὶ Ὁδυσσέα] οπ.

5. * κατασύρεων] πολεμεῖν

οὖν] * οὖν ἡ Μάρπησσα καλοῦσα

10. * ἀφηρεῖτο] ἀφῆρῃ

584. γράφεται μὲν κασίγνηται κατὰ Ἀρίσταρχον, δύκαται δὲ μᾶλλον κασίγνητοι πλείους γὰρ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ ἡσαν· “οὐ γὰρ ἔτ’ Οἰνῆς μεγαλήτορος νίέες ἡσαν” (Π. 2, 641). δύκαται δὲ συλληττικῶς μετὰ τῶν ἀρσένων καὶ αἱ θήλειαι ἀκούεσθαι. παρακαλεῖ δὲ καὶ ἡ μῆτηρ, ἡ αὐτία τῆς Μελεάγρου ὄργης, ὡς καὶ Ἀγα- 5 μέμνων.

586. οἱ οἱ κεδυόταοι καὶ φίλταοι] ὡς οἱ νῦν τοιοῦτον δὲ εὗρε παράδειγμα τὸ ἰκανὸν πρὸς πειθώ.

590. παράκοιτις] καὶ πῶς οὐκ ἄτοκον μόνη γυναικὶ πείθεσθαι; ἡ ὅτι ὁ καιρὸς ἦν ὁ πειθῶν, οὐχ ὁ ἔρως. ὅτι γὰρ οὐ γυναικοκρατεῖται¹⁰ δῆλον· οὐ γὰρ ἐρωτικοῖς αὐτῇ ἐχρήσατο ρήμασιν, ἀλλὰ πεφθέντος τοῦ θυμοῦ τότε παρακαλεῖ.

593. ἀμαθύνει] σποδὸν καὶ κόνιν ἐργάζεται, ἦν καὶ ἀμαθων εἴπεν.

598. εἴςας φῶθυμῳ] πάλαι ὅτε ὠργίζετο, οὐ νῦν ὅτε ἥμινεν. ἡ θυμὸν τὸν ἐπιλογισμὸν φησὶ· τοὺς γὰρ ἀναγκαίους παρεὶς τῇ¹⁵ γυναικὶ πέπεισται.

600. μή μοι ταῦτα νόει φρεσί] μόγις παρρησιάζεται, καὶ ὡς μέγα κακὸν ἀπείχεται αὐτῷ.

602. ἐπὶ δώροις] ἀντὶ τοῦ μετὰ δώρων. ἐλέγχει δὲ ὅτι καὶ ἄκων ὑστερον αὐτόκλητος ἐπικουρήσει.²⁰

605. τιμῆς] οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ τιμήεις κατὰ συναίρεσιν. Ἀρίσταρχος δὲ, τῆς τιμῆς, φησὶν, ἔσῃ· διὸ καὶ ἐπάγει “οὐ χρεὼ τιμῆς.” τοῖς γὰρ ἔμπροσθεν ἀντειπεῖν οὐκ ἔχων ἐκ τοῦ ἐσχάτου ἄρχεται.

607, 608. πρὸς τὸ εἰρημένον ὥπο Φοίνικος “ἴσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί”. (603) φησὶν ὁ Ἀχιλλεὺς “οὐ τί με ταύτης²⁵ χρεὼ τιμῆς ἢ μ' ἔξει,” δέ ἐστιν, οὐκ ἀγαθόν μοι τοιαύτη τιμὴ, δι' ἦν ἐγὼ μέχρι θανάτου ταῖς ναυσὶν ἐνδιατρίψω. εἶπε γὰρ “εἰ μέν κ' αὖθι μένω, ὥλετο μέν μοι νόστος” (412). πιθανῶς δὲ τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος τιμῇ ἀντέθηκε τὴν παρὰ τοῦ Διός. οὐ καλῶς δὲ κέχρηται ταῖς εὐτυχίαις.³⁰

612. μή μοι σύγχει θυμόν] ὁμολογεῖ μὲν ἡττῆσθαι τῷ ἐλέφῳ, τὴν δὲ ἀφορμὴν διαβάλλει.

615. καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κῆδειν] δεῖγμά ἐστιν ὅπως χρὴ διακεῖσθαι τοὺς φίλους συναιρομένους ἀλλήλοις τὰ φίλα.

616. ίσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς] κοινὰ γὰρ τὰ³⁵

3. * νίέες ἡσαν] οπ.

29. * παρὰ] οπ.

τῶν φίλων. ἄμα δὲ καὶ ἀντὶ τῆς χάριτος ἦν λαβεῖν ἐβούλετο ὁ Φοῖνιξ, ἔτέραν αὐτῷ μείζω διδώσι, τὴν δέησιν αὐτοῦ ἀποκρουόμενος.

617. *σὺ δέ] διὰ τί τὸν Φοίνικα οὐκ ἀπολύει ὁ Ἀχιλλεύς; ῥήτεον οὖν ὅτι γνοὺς παρακεκλῆσθαι αὐτὸν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος τῇ πρεσ- 5 βείᾳ ἐφοβήθη μὴ μετὰ μείζονος δέησεως πάλιν ἐκπεμφθῆ, καὶ διὰ ἀτιμάζειν ἀνάγκην ἔχει. οἱ δὲ ὡς ὠμολογημένον αὐτὸν λαμβάνουσιν, ὅτι ὡς τροφέα αὐτὸν κατέχει.

619. φρασσόμεν ᾧ κε] ὄργης ἴδιον τὸ μὴ ἐφ' ἐνὶ τὴν γνώμην ἐρείπειν. εὐελπιν δὲ ποιεῖ τὸν γέροντα, σκοτήσειν λέγων τὸ συμ- 10 φέρον.

622. ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο] παρενοχλεῖσθαι ἐπὶ πλέον οὐ θέλει ταῖς νοικεσίαις· οἴδε γὰρ ὅτι παρόντες δυσωπήσουσι. καὶ πάλιν γὰρ τραχέως διώκειν οὐχ Ἐλληνικόν.

τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας] τέσσαρές εἰσι ρήτορες· Ὁδυσσεὺς συνετὸς, 15 πανοῦργος, θεραπευτικός· Ἀχιλλεὺς θυμικός, μεγαλόφρων Φοῖνιξ ἥθικός, πρᾶος, παιδευτικός· Αἴας ἀνδρεῖος, σεμιὸς, μεγαλόφρων, ἀπλοῦς, δυσκόνητος, βαθύς. εἰ δέ που κινηθείη εὐκαίρως, εὐστόχως καὶ διὰ βραχέων φησίν. νῦν γοῦν οὐκ ἐκινήθη πρὶν ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτὸν ἐπὶ παντὶ δυσχεραίνων παράξυνεν. ἐλευθερίως δὲ ἄρχεται, ὡς 20 οὐδὲ πρεσβεύσασθαι πρὸς τὸν τοιοῦτον ἐχθρὸν ἐχρῆν· ἐκείνου δὲ Πατρόκλῳ διαλεχθέντος, καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν συμπρεσβευτήν. ἄτοπιν δὲ ἦν μετὰ Φοίνικα καὶ Ὁδυσσέα πείθειν τὸ δὲ μὴ λαλεῖν περισσὴν αὐτῷ τὴν πάροδον ἐποίει.

625. ἵομεν] εὗ τὸ μὴ ἀπὸ δεήσεως ἄρξασθαι, ἀλλ' ἀγανακτοῦντα. 25 πολλὴν δὲ ἐμφαίνει μεγαλοφροσύνην, κελεύων ἀπαλλάσσεσθαι.

626. ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα] ὑποκνίζει, μὴ ποτε πορισάμενοι μηχανὴν σωτηρίας οὐ δεηθῶσιν αὐτοῦ. ἄμα δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν καραδοκούντων δυσωπεῖ Ἀχιλλέα. ἔρικε δὲ δηλοῦν ὡς ὅτι δευτέρας ἀπάντων δεῖ πρεσβείας. ἡ ἐλέγχει τὸ ἀπηνὲς αὐτοῦ διὰ τοῦ “καὶ 30 οὐκ ἀγαθόν.”

630. σχέτλιος] ἴδιον τῶν θυμουμένων μὴ πρὸς τοὺς μεμφομένους ἀποτείνεσθαι. τὸ δὲ “οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἔταιρων”

9. * μὴ] οι.

18. εὐκαίρως] * ἐπικαίρως

19. * γοῦν] τὸ οὖν

20. * παντὶ] πάντη

30. * διὰ τοῦ] οι.

33. * τὸ δὲ—ἔταιρων] οι.

παρρησίᾳ λέγει, καὶ οὐκ Ἀγαμέμνονος μέμηται, ἀλλ' ὡς Φοῖνιξ λέγει (521) “οἴ τε σοὶ αὐτῷ.”

631. ποιήν] ἔθος γὰρ ἦν τοῖς συγγενέσι διδόναι, πρὸς τὸ μὴ πλέον τοῦ ἐμιαυτοῦ φεύγειν. λέγει οὖν, μὴ λαβὼν ἐκεῖνος οὐκ ἐξ μόνου ἐμιαυτὸν φεύγειν.

632. σοὶ] ἐντέχως ἡ μετάβασις ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου εἰς τὸν πρὸς αὐτὸν ἐγένετο. χρῆται δὲ παρρησίᾳ ὡς ἀνδρεῖος ἡ ὡς συγγενῆς.

637. εἶνεκα κούρης] ἵνα μὴ δι' ἀκολασίαν, ἀλλὰ διὰ γέρας μικρὸν δοκῇ λυπεῖσθαι. καὶ δὲ μὲν Ἀχιλλεὺς εἰς γυναικα ἡδικῆσθαι 10 ἔφη, οὗτος δὲ κούρην αὐτήν φησι, διασύρων αὐτοῦ τὴν πρόφασιν. καλῶς δὲ ταῦτα μετὰ τὴν πέψιν τοῦ θυμοῦ.

639. ἥλαιν] μεγαλοφυῖς θωτείας ὁ λόγος μετέχει· θεοποεῖ γὰρ αὐτὸν διὰ τοῦ ἥλαιον.

640. αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον] ἀξιολόγῳ ὄνόματι ἱκετεύει· τὸ γὰρ 15 αἰδεσσαι μέλαθρον τοὺς πρόσφυγας τῆς ἐστίας λέγει, αἰδεσσαι. τὸ δὲ ὅμοτράπεζον καὶ ὅμόστεγον προτείνας καὶ πολέμου ἀν ἐκίνησεν, ὡς καὶ τοῦ οἴκου συμπρεσβεύοντος.

641. ἐκ τοῦ πλήθους φῆσας τοὺς εὐνουστάτους καὶ συγγενικούτατους ἥκειν πολλὰ δι' ὀλέγων ἐσήμανε, ὑπεροψίας ἐπιτίμησιν, 20 μετριότητος ὑπόμνησιν, αἰδὼν τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ἔλεον ἱκεσίας, ἐντροπὴν συγγενίας, καὶ οἷος ἀν ἕοις ἀνὴρ, ἀρετῆ μὲν ἵσος, ἀνθρωπισμῷ δὲ βελτίων, λόγῳ δὲ σύμβουλος, συγγενῆς δὲ γεναιός, ὅστε μηδ' ὅτιον ἀντειπεῖν Ἀχιλλέα.

646. ὅμολογει θυμῷ κρατεῖσθαι διὰ τὸ δεινὸν τῆς ῥήτορικῆς ἡ 25 σύντομον. ὅτι δὲ ἰσχυρὸς ὁ λόγος δηλοῖ τὸ “οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο.”

647. μνήσομαι] πάλιν τῆς ἐξ Ἀγαμέμνονος ὑβρεως μέμηται, δεικνὺς ὡς βούλεται μὲν εἴκειν, τὸ δὲ μέγεθος αὐτῆς οὐκ ἐπιτρέπει.

ἀσύφηλον] ἀντὶ τοῦ ἀσυφῆλως· δηλοῖ δὲ τὸ μετὰ παραλογισμοῦ βλάπτειν.

1. * λέγει] om.

6. * αὐτοῦ] αὐτὸν

9. * δι' (διὰ plene in cod. Lips.)
ἀκολασίαν] Mire in B διὰ πεκρο-
κτασίαν, quod vocabulum neque

alibi lectum neque aptum huic
loco.

16. * λέγει] om.

23. δὲ σύμβουλος] * καὶ συμβουλῆ

649. ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε] ἔχει τινὰ ἐλπίδα. νῦν γὰρ, φησὶν, ἀποστρεσθεύσασθε· ὑστερον δὲ ταῦτα ποιήσω. σκληρὸν δὲ ἦν τὸ μετὰ τῆς προθέσεως εἰπεῖν ἀπέρχεσθε.

650. πολέμοιο μεδήσομαι] πρὸς μὲν Ὁδυσσέα ἀποπλεύσεσθαι φησὶν (ἔτι γὰρ αὐτὸν σφόδρα ἡ ὄργὴ ἔξεμαινε), πρὸς δὲ Φοίνικα 5 ἥδη πραῦνόμενος σκέψασθαι περὶ τοῦ μένειν, τὸν δὲ Αἴαντα αἰδεσθεὶς τότε ἐπαμυνεῖν ἥνικα πλησίον γένουνται οἱ πολέμοι, οὕτε ἀνέλπιστον τὴν συμμαχίαν τοῖς "Ελλησι καταστῆσαι θέλων οὕτε ἔτοιμον, ἵνα μὴ μέτρια πεπονθέναι δοκῇ.

651. "Εκτορα δῖον] οὐχ Ὄμηρικὸν τὸ ἐπίθετον, ἀλλ' ὁ Ἀχιλλεὺς 10 πεποίηκεν αὐτὸν, λυπῶν τοὺς Αχαιούς. καὶ Ὁδυσσεῖ ἔλεγε (356) "νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμᾶσθαι" Εκτορὶ δίω."

654. σμύξαι] σμύχειν ἔστι τὸ καπνὸν μόνον διὰ τοῦ πυρὸς ἀνίσθαι, δὲ καὶ τύφεσθαι λέγεται.

657. Πάτροκλος οὐ λαλεῖ, ἵνα μὴ νῦν προσκρούσας Ἀχιλλεῖ 15 ὑστερον μὴ πείσῃ.

661. ρῆγός τε] ρῆξαί ἔστι τὸ βάτψαι. βαπτὸν οὖν περιβόλαιόν φησὶν οἱ δὲ τάπητα. οἰκεία δὲ ἡ κοίτη τῷ γέροντι. καὶ ὁ Νέστωρ καθεύδει "εὐνῇ ἔνι μαλακῇ" (Il. 10, 75). καὶ ρῆγεις οἱ βαφεῖς.

671. ἐρέοντο] πάντες αὐτὸν ἔξερωτῶσι, προσδοκῶντες χρηστόν τι 20 καὶ τῆς σφῶν σωτηρίας παρ' αὐτοῦ τεκμήριον ἐναργὲς ἀκούσεσθαι.

673. πολύαν Ὁδυσσεῦ] διὰ τὸ φρονιμώτερος εἶναι τῶν ἄλλων τὸ πλεῖστον αὐτῷ τῆς πρεσβείας ἐπετέτραπτο· θεν καὶ Νέστωρ "Οδυσσῆς δὲ μάλιστα" (180) φησὶ, καὶ οὗτος αὐτὸν πρὸ τῶν ἄλλων ἐρωτᾷ. οὖ γὰρ φρόνησις, ἀνδρείας οὐ τόσον φροντίς. 25

674. οὐ περὶ τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς δεξιώσεως αὐτὸν ἐρωτᾷ, ἣ περὶ τῆς τῶν δώρων λήψεως, ἀλλὰ τὸ καιριώτατον πάντων προμαθεῖν ἐπέργεται.

678. καλῶς τὸ σβέσαι^o δίκην γὰρ πυρὸς ὁ θυμὸς τὰ ἐντὸς ὑποσμύχει. 30

681. σόγης] καὶ μὴν Φοίνικι μὲν ἔλεγε "φρασσόμεθ' ἢ κε νεώμεθα," Αἴαντι δὲ "οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι." ἀλλ' ἵσως

4. ἀποπλεύσεσθαι Bekk.] ἀπο-

πλεύσασθαι

6. * περὶ τοῦ μένειν] om.

9. * μὴ] om.

16. * μὴ] om.

20. * χρηστόν τι] χρηστότητα

22. * φρονιμώτερος] φρονιμώτερον

27. * καιριώτατον] καιριώτερον

‘Οδυσσεὺς τὰ πρὸς ἑαυτὸν μόνον ρήθεντα ἀγρέλλει, ἀνακόπτει δὲ τὰ Αἴαντος εἰπὼν “εἰσὶ καὶ οἶδε,” ὅπως μὴ αὐσχύνοιτο Αἴαντος πλέον κατορθώσαντος. ἡ ἴνα ἐκκόψῃ αὐτὸν τὴν ἐλπίδα καὶ εὐφύχως πολεμῆσθαι· ὅθεν καὶ παραινεῖ ὁ Διομῆδης “καρταλίμως πρὸ νεῶν ἔχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους.” ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες ὠβέλισσαν τὰ 5 ἔση.

688. *τὸ ὃς ἔφατ’ ἐνταῦθα μὴ νόει, ὃς τινες κακῶς, ἀντὶ τοῦ οὗτος εἶπεν ‘Οδυσσεὺς πρὸς Ἀγαμέμνονα, ἀλλὰ τὸ ὃς ἔφατο ὁ Ἀχιλλεύς· ὁ γὰρ Ὁδυσσεὺς ἀπαγγέλλει πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα τὰ παρὰ Ἀχιλλέως αὐτῷ λεχθέντα. διὸ καὶ φησιν Ὁδυσσεὺς πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, “εἰσὶ καὶ οἶδε ταῦτα εἰπέμεν οἱ μοι ἔποντο.”

*Πορφυρίου. ἐν τῷ μουσείῳ τῷ κατὰ Ἀλεξάνδρειαν νόμος ἦρ προβάλλεσθαι ζητήματα καὶ τὰς γινομένας λύσεις ἀπαγράφεσθαι. προεβλήθη οὖν, πῶς τοῦ Ἀχιλλέως τοῖς πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσι πρέσβεσι ταύτην δεδωκότος ἀπόφασιν “οὐ γὰρ πρὶν — νῆας ἵκεσθαι” 15 ἀμφὶ δέ τοι — σχήσεσθαι ὅτι” (650-1-2-4-5), Ὁδυσσεὺς ἐρωτώμενος τὰ περὶ τῆς πρεσβείας τοῦτο μὲν οὖν φησιν, ἀλλὰ τὸ “αὐτὸς δὲ ἡπείλησεν ἄμ’ ἣντι φαινομένηφι νῆας ἐνσέλμους ἄλαδ’ ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας” παραπρεσβείας γὰρ εἶναι τὸ μὴ τάληθη ἀπαγγέλλειν. πρὸς τοῦτο ὁ λύων ἔφασκε τάληθη μὲν ἀπαγγεῖλαι 20 τὸν Ὁδυσσέα, οὐχ ἀ πρὸς ἄλλους εἰρηκεν εἰπόντα, ἀλλ’ ἀ πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀ ἥκουσε παρ’ Ἀχιλλέως· ἦν δὲ πρὸς αὐτὸν ρήθεντα “νῦν δὲ ἐπεὶ—μεμαῶτας” (356-361). ὅταν μὲν οὖν ὁ μὲν εἰπῇ αὔριον πορεύεσθαι, ὁ δὲ Ὁδυσσεὺς ἄμ’ ἣντι φαινομένηφι, τάληθες ἀν εἰη ἀπαγγελκώς. οὐ μέντοι ἀπλῶς ἔφη ὅτι ταῦτα εἰρηκεν Ἀχιλλεὺς, 25 ἀλλ’ ὅτι ἡπείλησεν, ἀπειλὴν τὸ πρᾶγμα καὶ οὐκ ἔργον ἀποφαίνων, δι’ ἀ ἥκουσε πρὸς τοὺς ἄλλους ὑπὲν αὐτοῦ λεγόμενα, ὃν πρὸς μὲν τὸν Φοίνικα “φρασσόμεθ ἡ κε νεώμεθ ἐφ’ ἡμέτερ ἡὲ μένωμεν” (619), πρὸς δὲ τὸν Αἴαντα, πρίν γ’ οὐδὲν Πριάμοιο ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν σκηνὴν, οὐ πρότερον ἔξεσθαι τοῦ πολέμου. τί οὖν ἔδει τὰ πρὸς τοὺς ἄλλους 30 λέγειν, ἀλλ’ οὐχὶ μόνον ἐπικρίνειν τὰ πρὸς αὐτὸν ρήθεντα; ἀπειλαὶ δὲ ἥσαν ἐξ ὧν πρὸς τοὺς ἄλλους μετὰ ταῦτα ἔφη. εἰ δὲ αὐτῶς καὶ

2. οἶδε] * οἶδε τάδε εἰπέμεν

Transpositum Villoisonus.

7. τὸ ὃς ἔφατ'] Scholion manus

recentioris. ἔξεσθαι Cobetus]

12. *Πορφυρίου] Hoc scholion
in B adscriptum est versui 356.

32. αἴτως] Compendio expres-

sium ait, ut mox διμ pro δμως.

τὰ πρὸς Αἴαντα φθάσας εἶπε ρήθεντα, ὑβρις ἀνὴν τοῦ Αἴαντος μὴ δυναμένου λέγειν ἐπὶ ἀκήκοε· διὸ ἐπήγαγεν, εἰσὶ καὶ οἱδε ἀπαγγέλλειν οὗτοί τε τὰ ρήθεντα πρὸς ἄυτούς.

εἰσὶ καὶ οἱδε] συντέμενε διὰ τὸ ἀρδὲς τῆς ὑποθέσεως, ἄλλως τε, ἵνα μὴ δοκῇ ἀτιμάζειν τοὺς λοιπούς. 5

690. Φοῖνιξ δέ] οὐχ ὡς πρεσβεύσαντος τοῦ Φοίνικος, ἀλλ' εἰς πίστιν τοῦ ἀποτλευσεῖσθαι.

697. Ἀτρεΐδῃ] οὐδὲ ὅλως ἐσχημάτισε τὸν λόγον πρὸς Νέστορα, εἰπόντα “ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκε μύθων” (56), ἀλλ' ὡς συναλγῶν Ἀγαμέμνονος ταῦτα φησιν. 10

698. μὴ ὄφελες] ἀντὶ τοῦ οὐκ ὄφελες. ἀεὶ δὲ ἀντιστασιώτης τοῦ Ἀχιλλέως ὁ Διομήδης εὑρίσκεται.

699. μυρία δῶρα διδούς] ἔταινεī αὐτοῦ τὴν προαιρεσιν ὡς ὑπὲρ τῶν Ἀχαιῶν πολλὰ παρασχόντος.

709. καὶ δέ αὐτὸς] ἀπὸ τοῦ κοιμήσασθε πληθυντικοῦ ἐπὶ τὸ 15 ἐνικὸν μετεσχημάτισε τὸν λόγον ἐπὶ γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα μετῆλθε. στρατηγικῶς δὲ καὶ αὐτὸν βούλεται πολεμεῖν, πρὸς τὸ καταπλῆξαι τοὺς ἐναντίους τῷ προθυμοποιηθῆναι τὸν βασιλέα.

ΕΙΣ ΤΗΝ Κ.

1. *ἄλλοι μὲν — εὗδον] εἰκότως ἀμφότερα γὰρ ὕπνου ἀγωγὰ, 20 καὶ ὁ ἐκ τῆς μάχης κάματος καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ἥττῃ δυσθυμία. παρὰ νηυσὶ δὲ λέγει, ἐπεὶ οἱ φύλακες ἐκτὸς τῶν ηῶν ἦσαν, οἵς τὸ ἐγρηγορεύειν ἀναγκαῖον. οὕτε δὲ οἱ ἀριστεῖς δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς ἐκάθευδον, ἀλλ’ Ὁμηρος τὸ παννύχιοι καὶ πανημέριοι εἴωθε τιθένται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ μέρος “παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο ψυχὴ 25 ἐφεστήκει” (Π. 23, 105). “παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοί” (Π. 7, 476). “οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἴλασκοντο” (Π. 1, 472)..

2. παννύχιοι] γῦν τὸ παννύχιοι οὐ σημαίνει τὸ δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νυκτὸς. 30

μαλακῷ] τῷ πάντας μαλάσσοντι, ὅθεν καὶ πανδαμάτωρ καλεῖται.

18. προθυμοποιηθῆναι] *πρόθυμον scholio dicitur quod νερσιν 2 γενέσθαι adscriptum est οἱ γὰρ φύλακες ἔξω

22. ἐπεὶ οἱ φύλακες. Idem in νεῶν ἦσαν κοιμώμενοι.

3. ἀλλ' οὐκ Ἀτρεῖδην] ἀγυρισκεῖ ὁ στρατηγὸς πρῶτα μὲν ὅτις “οὐ χρὴ πανύχιον εὑδεῖν βουληφόρον ἄνδρα” (Π. 2, 24) — τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῆς τύχης, τοῦ δὲ ἀμελεῖν ἡ αἰτία ἀπαραίτητος τοῖς στρατηγοῖς —, καὶ ὅτι τὸν πρώτην πολιορκούμενους ὅρᾳ πολιορκοῦτας, καὶ ὅτι ἡ εἰς Ἀχιλλέα ἐλπὶς ἔξεκέκοπτο, ἡς μάλιστα τὴν 5 αἰτίαν εἶχεν. πολλῶν δὲ κατὰ τὴν ποίησιν διηνυσμένων μετὰ μάχας ἴππικὰς καὶ πεζὰς, θεῶν τρώσεις, μονομαχίας, δημητροίας, ἐκκλησίας ἄνδρων καὶ θεῶν, πρεσβείας, καὶ μέχρι τῆς Ἰδης καταγαγὼν τὸν Δία, καὶ ἀστραπαῖς καὶ κεραυνοῖς ποιήσας ἡττάμενον τὸν Ἐλληνικὸν, ἐπ' ἄλλο εἴδος τρέπεται ὁ ποιητὴς, διὰ δόλου καὶ νυκτὸς ἀπο- 10 πληρῶν τὴν ἡμέριτὴν ἀτυχίαν τῶν Ἀχαιῶν.

4. πολλὰ φρεσὶν ὄρμαίνοντα] τὸ πολυμερὲς καὶ ἀπέραστον τῆς φροντίδος διὰ τοῦ πολλὰ ὄρμαίνειν ἐδήλωσεν.

5. πρὸς τὸ διαπύρως καὶ ὀξέως καὶ μετὰ σκέμματος γίνεσθαι τοὺς στεναγμούς. μεγαλοπρεπῶς δὲ τὸν τῆς Ἐλλάδος στρατηγὸν εἴκασε ιδιαὶ μεγίστῳ θεῷ.

6. τὸ ἀθέσφατον τῷ χάλαζαν συναπτέον. εἰς τρία δὲ διήρηκεν, εἰς ὅμβρον, εἰς χάλαζαν καὶ οὐφετόν. χάλαζα μὲν οὖν ἐστὶ τὸ παχὺ ὕδωρ, οὐφετὸς δὲ τὸ λεπτομερέστερον. διὸ ἐπάγει ἐπάλυνεν, ἐπέπασσε· πασπάλῃ γὰρ ἡ γυρίς. 20

8. φθαρτικὸν γάρ ἐστι τὸ στόμα τῶν δι' αὐτοῦ φερομένων σιτίων.

10. νειόθεν ἐκ κραδίης] ἐκ τῶν ἐσωτάτω λογισμῶν ἔνδον γὰρ ἐν τοῖς ἐπιλογισμοῖς τὰ δεινὰ ὄρῶν καθ' ἑαυτὸν στένει. ἐντεῦθεν κινηθεὶς Φιλότιμος ἐν καρδίᾳ τὸ ἥγεμονικὸν ἔθετο· οὗτον γὰρ τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι τὰς ἀρχὰς ἔχει, δῆλον ὅτι ὁ νοῦς ἐκεῖθεν 25 ἤρτηται.

11. *Πορφυρίου. ἀδύνατον, φασὶν, ἐν τῇ σκηνῇ ὄντα κατιδεῖν εἰς τὸ πεδίον. ρήτεον οὖν ὅτι ἴδεῖν καὶ ἀθρῆσαι λέγομεν καὶ τὸ τῇ διανοίᾳ σκέψασθαι. ἐγχωρεῖ δὲ καὶ οὕτως ἔχειν τὴν σκηνὴν ὥστε δύνασθαι ἀπιδεῖν· ἔθος γὰρ τοῖς βασιλεῦσι τοιαῦτα κατασκευάζειν 30 ἀφ' ὧν περιόψονται.

ἢ ὅτι ἐφ' ὑψους ἡ σκηνὴ ἡ βασιλικὴ, ἢ ὅτι οἱ Τρῷες ἐπὶ

20. πασπάλη γὰρ ἡ γυρίς] *πα- etiam in Ven. A. vol. I p. 340, 1, παλη γὰρ ἡ πιτυρίς sed Φιλότιμος Ιατρός ib. p. 392, 2,

24. Φιλότιμος] Φιλότιμος σοφιστὴς ubi vid. quae dixi.
cod. Lips. Simpliciter Φιλότιμος 27. *Πορφυρίου] om.

θρωσμῷ πεδίοιο. ἔνοις δὲ τὸ ἀθρήσειεν ἐπὶ τοῦ νοῦ ἀκούουσιν· ἀλλὰ προσέθηκεν ἀν τὸ φρεσὶν, ὡς τὸ “ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶ” (Il. 18, 61) καὶ “ὅσσόμενος πατέρ’ ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶ” (Od. 1, 115).

14. αὐτὰρ ὅτ’ ἐς νῆας] πανταχόθεν τὸ ἐναγτίον ὄρῶν ἐδυσφόρει. 5 οὐκ ἐπεξῆλθε δὲ ὅσα περὶ τοὺς Ἐλληνας ἦν δεδοικὼς, ἀλλ’ ἡρκέσθη τῇ τῶν εὐημερούντων διαβέσει ἐμφῆναι τὴν τῶν δυστυχούντων κατάστασιν· ἀεὶ γὰρ φιλέλλην ὁ ποιητής.

17. οὐδὲ δέ οἱ] τὸ προνοητικὸν αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς δηλοῦται, μὴ ἀποφάσκοντος τοῖς δεινοῖς. δείκνυσι δὲ ὅτι δεῖ καὶ ἐν τοῖς 10 κακοῖς ἐπὶ σοφίαν καταφεύγειν. αὐτουργεῖ δὲ δυσωπῶν αὐτὸν, ὅπως τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ γέροντος διαφοιτάντων ὑπακούσωσιν οἱ λοιποί.

23. δαφοινὸν] λίαν φονευτικόν. τινὲς δὲ πυρρόν.

δέρμα λέοντος] τινὲς ἐκ τούτου χειμέριον φασι τὸν καιρὸν· σκέπη γὰρ ὅμβρων ἦν ἡ λεοντῆ. τὸν δὲ Μενέλαον ὡς ἥττω παρδαλῆν ἐνδύει, 15 Δόλωνα δὲ ὡς δειλὸν καὶ ἐπὶ λαθρίδιον πρᾶξιν ὄρμῶντα λυκῆν.

25. ὡς δὲ αὐτῶς] κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τῷ Ἀγαμέμνονι· ἀλλ’ ὁ ποιητὴς τῷ βασιλικωτέρῳ προσώπῳ ἀπένειμε τὴν προτέραν τάξιν τοῦ λόγου, ὥστε καὶ τῶν ἀριστέων οὓς μὲν διῆγειρεν Ἀγαμέμνων, ἀκριβῶς διεξέρχεται, οὓς δὲ Μενέλαος ἐπὶ κεφαλαίου.

20

29. τὸ μὲν ζῆσον πόρδαλις, ἡ δὲ δορὰ παρδαλέη γράφεται.

32, 33. διὰ τάχους ἐνέφηνε τὸ ἀξίωμα καὶ τοὺς ἀρχομένους, ὅπως πρὸς τοὺς ἄρχοντας διακεῖσθαι δέου, καὶ τοὺς ἄρχοντας ὄποιούς ὀφείλουσιν ἑαυτοὺς παρέχειν τοῖς ἀρχομένοις, ἵνα ὡς θεοὶ τιμῶνται. δῆλον δὲ ὡς προεταράχθη Μενέλαος, ὃ δὲ ποιητὴς καταπλῆξε ἥθε- 25 λησε διὰ τοῦ βασιλικωτέρου προσώπου.

35. νῆ] ἀγτὶ τοῦ νηός. εἰ δὲ ἄλλων ἐδεῖτο, πόσῳ μᾶλλον ἀδελφοῦ;

36. πρότερος] ὡς κατεπτηχότος τοῦ βασιλέως· ἡ ὅτι ἐνδιδυσκό-
μενον αὐτὸν εὑρεν, ὅθεν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄρχεται.

30

*τὸ πρότερος διαφέρει τοῦ πρώτος, ὅτι ὁ μὲν πρότερος ἐπὶ δύο λαμβάνεται, ὡς ἐνταῦθα καὶ ὡς ἐπὶ Τληπολέμου καὶ Σαρπηδόνος “τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος” (Π. 5, 632)· καὶ τῷ μὲν προτέρῳ

15. *δέρμων] ὅπλων

dem fere in Etym. M. p. 692, 54.

16. *λυκῆν] λύκον

et apud Choerobosc. in Psalm. p.

31. τὸ πρότερος διαφέρει —] Εα-

2, 17.

ἀκόλουθος ὁ ὑστερος, ὁ δὲ πρῶτος ἐπὶ πολλῷ, ὡς τὸ “ῷρτο πολὺ¹
πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων” (Il. 7, 162). τὸ δὲ πρῶτος
σημαίνει τέσσαρα, τὸ κατὰ χρόνον, ὥσπερ πρῶτοι εἰσιν οἱ προφῆται
τῶν ἀποστόλων· τὸ κατὰ φύσιν, ὡς τὸ πρῶτον ἐστι τὸ ζῆν τοῦ ἀν-
θρώπου· τὸ κατὰ τάξιν, ὥσπερ πρῶτα εἰσι τὰ στοιχεῖα τῶν συλλα- 5
βῶν καὶ τὰ προϊόματα τῶν διηγήσεων· τὸ κατ’ ἀξίαν, ὡς τὸ πρῶτοι
εἰσιν οἱ ἀρχοντες τῶν ἀρχομένων.

38. προῦλαβε τὴν Νέστορος γυνώμην τὴν περὶ τοῦ δεῖν κατα-
σκόπους πέμπει, τοῦ καιροῦ αὐτῷ τὴν ἐπίνοιαν τοῦ ἔργου ὑποβάλ-
λοντος, καὶ τὸν ἀδελφὸν ὄπλιζόμενον ὅρων, καὶ αὐτὸν τοῦτο βουλεύ- 10
εισθαι ὑπονοεῖ.

39. δείδω μὴ οὖ τις] ὡς ἥδη δεδειγμένης τῆς βουλῆς ἐπι-
λογισμὸν εἰσάγει. εἰς κίνησιν δὲ τὸν ἀκροατὴν εἰσάγει διὰ τὸ
δυσχερές.

43. σεμνὸν τὸ τοῦ βασιλέως εἰς ἐπίσκεψιν πλείονα φερομένου. 15
ἄμα δὲ καὶ ὁ ποιητὴς ἀναρτᾷ τὸν ἀκροατὴν. τὸ δὲ χρέω οἱ μὲν ἀντὶ²
τοῦ χρεία λέγουσιν, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ δεῖ, οἷον δεῖ ἐμὲ καὶ σὲ βουλῆς,
ἥτοι περὶ βουλῆς διανοεῖσθαι ἀρίστης.

44. κερδαλέης] ἐπωφελοῦς³ δεῖ γὰρ, φησὶ, τὰ ἀπὸ τῆς τύχης
προσγενόμενα ταῖς βουλαῖς ἀντισηκοῦν. 20

46. θεοσεβῆς ὑπόνοια μὴ δι' Ἀχιλλέα, διὰ δὲ θυσίας λέγειν τὸν
Δία βοηθεῖν.

47. οὐ γάρ πω ἰδόμην] ηὗξησε τὰ ἔργα τοῦ Ἐκτορος, ἀντέρ-
βλητα φήσας αὐτὰ εἶναι καὶ ὄψεις καὶ ἀκοή.

50. ἀπλοϊκῶς δεῖ λαμβάνειν· οὐ γὰρ πρὸς Ἀχιλλέα ή σύγκρισις. 25

53. ἀλλ' ἦθι νῦν] πρεπόντως τὴν τάξιν ἐμέρισεν ἀμφοτέροις⁴
καὶ μὲν νεώτερος καὶ ἡττων τὸ ἀξίωμα ἐπὶ τοὺς πόρρω σκηνοῦντας
ἀπέρχεται, ὁ δὲ πρεσβύτερος καὶ βασιλικώτερος ἐπὶ τὸν συντεώ-
τατον Νέστορα, σὺν ἐκείνῳ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐγείρει. πρεπόντως
δὲ καὶ ἐπὶ μὲν τῶν νεωτέρων καὶ ἡττουν ἐνδέξων τὸ κάλεσον προστα- 30
κτικῶς εἴπε· περὶ δὲ τοῦ Νέστορος παραπεφυλαγμένως φησὶν αἵ κ'
ἐθέλησιν, ἀντὶ τοῦ ἐαν αὐτῷ δόξῃ χρήσιμον εἶναι, ἐπὶ τῇ ἐκείνου
γνώμῃ τὴν πᾶσαν κρίσιν ποιούμενος.

9. *ὑποβάλλοντος] ἐπιβάλλοντος

12. δεδειγμένης] δεδογμένης Bek-
kerus.

25. ἀπλοϊκῶς] *κατὰ Πορφύριον

ἀπλοϊκῶς

28. *πρεσβύτερος καὶ βασιλικώ-
τερος] πρεσβύτατος καὶ βασιλικάτατος

56. ἵερὸν τέλος] ὅτι τοῖς καθεῦδονσιν ἄδειαν παρέχουσιν, ὁ ἐστι θεοῦ ἴδιον.

* ἡτοι μέγα, ἡ ἀπηλλαγμένον τῶν λοιπῶν ἔργων. τέλος δὲ τὸ τάγμα. σημαίνει δὲ ἡ λέξις πολλὰ, ποτὲ μὲν τὸ τάγμα, ὡς ἐνθάδε, ποτὲ δὲ τοῦ συμπεπληρωμένου πράγματος ἡ ἔργου τέλος, 5 ποτὲ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐπεισαγομένων ὧνιν φοιτῶσαν ταῖς πόλεσι πρόσοδον, ποτὲ δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἐστιν εὐρεῖν παρά τε Θουκυδίδῃ καὶ Εἰνοφῶντι καὶ Εὐριπίδῃ· “τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι.” ποτὲ δὲ τὸ δαπάνημα, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πολυεύδῳ (Fr. 640) “μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ’ ἐκβαίη τέλος” καὶ 10 Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς (p. 73, 8) “Χερρόνησον δὲ ἐν τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει.” ποτὲ δὲ τὴν ἑορτὴν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ (1382) “σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλος προσάφομαι.”

57. κείνου γάρ κε μάλιστα] διὰ δύο, ὅτι τε τὸν νιὸν παρέσχεν αὐτὸν ἄρχειν, καὶ αὐτὸς δυστυκεῖ παρὸν καὶ ἐπιμελόμενος. παδευ- 15 τικῶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐτέρῳ παραχωρεῖ τὰ τῆς πειθοῦς.

61. πῶς γάρ] πιθανῶς· ὁ μὲν γὰρ ἐκπεπληγὼς οὐ προνοεῖ τὸ πᾶν τῆς ἐπιταγῆς, ὁ δὲ ὡς προπαρεσκευασμένος ἐρωτᾷ τὸ πῶς.

62. αὖθι] ἐν τοῖς φύλαξιν ὅθεν καὶ Ἀγαμέμνων ἔξῆς (126) πρὸς τὸν Νέστορά φησιν “ἐκείνους δὲ κιγησόμεθα πρὸ πυλάων ἐν 20 φυλάκεσσιν.”

* διαφέρει τὸ αὖθι τοῦ αὖθις. τὸ μὲν γὰρ αὖθι ἐστι τοπικὸν ἐπίρρημα, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ αὐτόθι· τοῦτο ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ὡς τὸ “αὐτοῦ κ’ ἔνθ’ ἀκάχοιτο” (Π. 8, 207), τὴν εἰς τόπον σχέσιν, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀγχοῦ γίνεται ἀγχόθι, οὕτως καὶ 25 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτόθι, καὶ συγκοπῇ αὖθι. τὸ δὲ αὖθις σημαίνει πάλιν καὶ μετὰ ταῦτα.

67. φθέγγεο] τεχνικός, ἵνα ἐκ τῆς φωνῆς ἐπιγινώσκηται φίλος ὁν, μή πως ὑπονοήσωσιν ἔφοδον εἶναι πολεμίων. καὶ Νέστωρ πρὸς Ἀγαμέμνονά φησι (85) “φθέγγεο μηδ’ ἀκέων ἐπ’ ἔμ’ ἔρχεο.” 30

8. * καὶ Εὐριπίδη—πείσομαι] οπ. Εὐριπίδη] Immo Soforleī Ant. 67.

10. γὰρ in aliis codicibus omis- sum, δ est apud Eustathium, γ' ἀν Matthiae.

οἴκῳ σὸν] * εἰκοστόν. οἴκῳ σῷ Valckenarius.

* ἐκβαίη] ἔκκαλε. In aliis ἐκβαίνει

11. * Χερρόνησον] Χερρόνησον

12. * Μηδείᾳ] μειδίᾳ

13. προσάφομαι] προσάφομεν ges- te apud Euripidem.

15. * ἐπιμελόμενος] ἐπιτελλόμενος

22—27. διαφέρει—] Eadem fere in Epimer. Homericis Cramerī p. 15, 31 et Etym. M. p. 169, 16.

67. ἐγρήγορθαι] πρὸς τὸ διαιμένειν τὴν φυλακήν. ἐπεὶ δὲ τὸ ἄνωχθι ἀνοίκειον τῷ καιρῷ, πρόσκειται τὸ πάντας κυδαίνων.

68. πατρόθεν ἐκ γενεῆς] ὡς ὅταν λέγῃ “διογενὲς Λαερτιαδη” τὸν πατέρα γὰρ δηλοῖ, τὸ δὲ διογενὲς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γένους.

Πορφυρίου. φθέγγεο δῆ κεν—μεγαλίζεο θυμῷ] ταῦτα σημειωτέον 5 ὡς ἐπιτήδεια εἰς αἰτίας ἀπόδοσιν, δι’ ἣν εἰώθασιν οὗτω πρὸς ἀλλήλους διαλέγεσθαι οἱ ἥρωες “διογενὲς Λαερτιαδη πολυμήχανος” Οδυσσεῦν^{} εἶναι γὰρ φιλοφρονούμενων τὸν τοιοῦτον τρόπον τῆς προσωγορεύσεως. τὸ μὲν οὖν πατρόθεν ὀνομάζειν ἔστιν ἐν τῷ Λαερτιαδῃ, τὸ δὲ ἐκ γενεῆς τὸ ἐκ γενάρχου, οἷον τὸ διογενές· ἐκ γὰρ τοῦ Διὸς τοῦ 10 ἀρχηγέτου τοῦ γένους εἴληπται τὸ διογενές. τὸ δὲ οὗτος ὀνομάζειν κυδαίνοντός ἔστι τοὺς καλούμενους. τί οὖν τὸ μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ; οὐ γὰρ, ὥσπερ οἱ γραμματικοὶ, τὸ μὴ μέγα ἥρον τὸ τοιοῦτον καὶ τὸ οὗτο προσφανεῖν ἀλλὰ σημαίνει, μὴ μεγάλυνε σεαυτοῦ τὴν ψυχὴν, ἐξ οὗ σημαίνεται, μὴ ὑπερόπτης γίνου μηδὲ ἀνάξιον σαυτοῦ 15 τὸ ἄλλον κυδαίνειν ἥρον. ταυτὸν γὰρ τοῦτο καὶ ἐν ἄλλοις ἔφη “σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν ἴσχειν ἐν στήθεσσι” (Πλ. 9, 255). ὅμοιον γὰρ τῷ μὴ μεγαλίζεο θυμῷ τὸ ἴσχειν ἐν στήθεσι θυμὸν μεγαλήτορα, φῶτά εἰπάγεις “φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων” ταυτὸν οὖν τῷ πάντας κυδαίνων. καὶ ή Πηγελόπη δὲ λέγει “οὐ γάρ τι μεγαλίζομαι οὐδὲ ἀθερίζω” (Οδ. 23, 174), οὐχ ὑπερηφανῶς τις τις μεγάλη, οὐδὲ σ’ ὡς μικρὸν καὶ ἀνάξιον ἀτιμάζω ἀθερίζειν γὰρ, ἀπὸ τῶν ἀποκρινομένων ἀθέρων, τὸ ἀτιμάζοντα ἀποκρίνειν ὡς τοῦ μηδενὸς ἄξιον, ὡς ἀθέρας ἀπὸ τοῦ καρποῦ ἀποκρίνοντα· “καὶ οὐ ποτέ μ’ οἴ γ’ ἀθερίζον” (Ιλ. 1, 261), οὐ ποτέ με ἐν ἀθέρων μοίρᾳ εἶχον. ταυτὸ δὲ τὸ ἀθερίζειν 25 ἔστι τῷ ἀπόβλητον τι ποιεῖσθαι· “οὐ τοις ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται” (Ιλ. 2, 361), φῶτά αὐτικείστεται τὸ “ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπρόέηκεν ἀρίστους κρινάμενοι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν” (Ιλ. 9, 520) καὶ “αἰσυμῆται δὲ ἕκκριτοι ἐνέα πάντες ἀνέσταν” (Οδ. 8, 258). ἐξηγούμενος δὲ τὸ ἀθερίζειν ἔφη “τῶν δὲ ἄλλων οὐ πέρ τιν’ ἀναίνομαι οὐδὲ 30 ἀθερίζω.” ἔστι δὲ τὸ ἀναίνομαι οὐχὶ ἐπαιω, διὸ ίσον ἀν εἴη τῷ πάντας κυδαίνειν. καὶ τὸ οὐχ ἄλιον δὲ ίσον τῷ οὐκ ἀθερίζειν, οὐκ ἀποβολῆς ἄξιον τῆς θαλάττης· τὸ μὲν γὰρ ἀθερίζειν ἀπὸ τῶν ἀποκρινομένων ἀθέρων, ὁ δὲ ἄλιος ἀπὸ τῶν εἰς ἄλλα βαλλομένων, ὡς τὸ

5. * Πορφυρίου] ομ.

17. ἴσχειν] ἴσχειν

“ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἥματι κείνῳ” (Il. 18, 324). τὸ μὲν οὖν μὴ μεγαλίζεσθαι θυμῷ σημαίνει τὸ μὴ ὑπερηφανεῖν δὶ’ ὑπεροφίαν. αὐτό τε τὸ ὑπερηφανῆσαι φησι “σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ εἴξας ἄνδρα φέριστον, δὲ ἀθάνατοι περ ἔτισαν, ἡτίμησας” (Il. 9, 109), δὲ ἐφη ἥδεριστας. καὶ πάλιν “οἱ τὸ πάρος θυμῷ ἥρα φέροντες ἀφεστᾶσι” 5 (Il. 14, 131) καταφρονοῦντες καὶ ὑπερηφανοῦντες διὰ τὸ αὐτοῖς χωρίζεσθαι, ὃς που ἐφη “ταῦθ’ ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες ἥμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώνται” (Il. 11, 694). οἱ μέντοι συνείκοντες καὶ τῆς ὑπεροφίας πανόμενοι “ὦς δὲ μὲν Δίτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ, εἴξας φῶ θυμῷ” (Il. 9, 597). 10

70. ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς] πρὸς τὸ πρόθυμον τοῦ ἀδελφοῦ. καὶ ἔστι συμπαθὲς τὸ δύο βασιλεῖς οὔτως αὐτουργεῖν.

72. εὗ ἐπιτείλας] ἐπεσημήνατο τοὺς λόγους ὡς καὶ καλῶς εἰρημένους καὶ παραγγελθέντας στρατηγικῶς.

75. εὐνῇ ἔνι μαλακῷ] οὐδὲ ταῦτα ἔστι, ἀλλὰ τὸ πρέπον αὐτοῖς 15 σάζει. μαλακὴ γὰρ στρωμνή ἔστι τῷ γέροντι, ὡς καὶ τῷ Φοίνικι· τῷ δὲ Διομῆδει νεωτέρῳ ὅντι ὑπέστρωτο ρίνος βοός (155). τὸν δὲ Ὄδυσσέα κατέκλινεν Εῦμαιος ὑποβαλὼν ῥῶπας καὶ δέρμα αἰγός (Od. 14, 49).

79. ἀφαιρεῖ τὰς προφάσεις τῶν ἀργεῖν ἐθελόντων, δεικνὺς ὡς καὶ τοις φυσικοῖς ἐλαττώμασιν οὖθεν ἀντιτάσσεσθαι προθυμία.

80. εἰς τὸ ἀγκῶνος ἡ διαστολή. λείπει δὲ ὁ καί, ἵν’ ἥ καὶ κεφαλὴν ἐπαείρας.

82. τίς δὲ οὗτος] τετάρακται μέν σκόπει δὲ τὴν προσοχὴν τοῦ γέροντος, δις οὐδὲ φθεγγομένου τοῦ Ἀγαμέμνονος γῆσθετο καὶ προύλαβε 25 τὸν λόγον διὰ τῆς ἐρωτήσεως. ἔθος δὲ τοῖς γέροντσιν ἀύπνεϊν καὶ μηδὲν φροντίζουσιν οὗτος δὲ καὶ διὰ τὸν καιρὸν τοῦτο ποιεῖ.

85. φθέγγεο] ταρασσόμενός φησιν, εἰπὲ δι’ ἣν αἰτίαν πρὸς ἐμὲ ἥλθες· ἐκπλήγτεται γὰρ ὑπονοῶν τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον.

87. ὁ Νέστορ Νηληΐαδῆ] δὲ προσέταξε τῷ Μενελάῳ, καὶ αὐτὸς 30 ποιεῖ, πατρόθεν ἐκ γενεῆς αὐτὸν καλῶν.

88. ἂμα τῇ ἐκφωνήσει τοῦ ὀνόματος τὸ πάθος ἥρεστο κινεῖν, τὰς συμφορὰς παρατιθείς.

91. ὥδη] ὥδε μόνος, ὡς ὄρας, περιέρχομαι. ἀσύνδετος δὲ ὡν δὲ λόγος τὸ κομματικὸν τοῦ πάθους δηλοῖ. 35

3. σῷ] τῷ

5. φέροντες] φρένες

94. ἀλαλίκτημαι] παρὰ τὸ ἀλάλημαι ἡ λέξις. τῷ δὲ πλεονασμῷ τῶν στοχεύεται ἐπιτετάρακται. φαστοσία δέ τις πρωτόπτει τῆς ἐκπηδήσας βιαζομένης καρδίας.

96. οὐδὲ σέ γ' ὑπνος ἵκανες] ὥστα μὴ δοῦῃ ἐμποδίζειν πρὸς τὸν ὑπνον τῷ γέροντι. 5

98. ἀδηκότες] ἀηδισθέντες. ὑπνοφ δὲ τῷ ἀγρυπνίᾳ λέγει· “ὑπνοφ καὶ καμάτῳ ἀρημένος” (Οδ. 6, 2).

100. περισσὸν τὸ τί. ἔξηλλαξε δὲ τὴν φράσον ἔθει γὰρ εἰπεῖν, μὴ ἐκεῖνοι μὲν ἀμελήσωσι, οἱ δὲ πολέμους ἀπρόσπτως ἐπέλθωσιν.

104. οὐ θην “Επτορι πάντα] αἱ γὰρ ἄκραι τῶν εὐτυχιῶν μετα- 10 βολᾶς ποιοῦσι. πιθανὸς μὲν οὖν τὸν παραθαρόντες τὸν Ἀγαμέμνονα ὅρῃ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς συμφορᾶς τεταπειωμένον ἐν δὲ τοῖς ἔξησ τὸν Διομῆδην φοβεῖ, εὐρὼν βαθέως καθειδόντα. δεῖ γὰρ, ὡς ἔικε, τοὺς μὲν πεφοβημένους θαρσύειν, τοὺς δὲ θαρροῦντας φοβεῖν, ὅπως μήτε τῷ δέει τις ἐκπλήγτοιτο μήτε τῷ βάρσει ἀπαρασκεύαστος 15 γίνοιτο.

108. ἐγείρομεν] καλῶς οὐχ ὁ Ἀγαμέμνον καθ' ἑαυτὸν ἐγείρεις τοὺς ἀριστέας, ἔχων τὴν αἰτίαν τῆς Ἀχιλλέως ὄργης.

114. ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα] χαρίεν τὸ τῆς ὑποθέσεως ὅπερ γὰρ εὑρίσκεται ἡδη πεποιηκώς Μενέλαος, περὶ αὐτοῦ μέμφεται. 20

120. ἄλλοτε μέν σε] οὐχ ὡς συκοφαντοῦντι τῷ Νέστορι μέμφεται, οὐδὲ καθάπταξ ὑπεραπολογεῖται τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλ' ὅμολογει αὐτὸν ἐνίοτε ἀμελεῖν. δεξιῶς οὖν τὸν λόγον ἐκέρασεν.

122. οῦτ' ὄκνῳ εἴκων] φιλαδέλφως ἀπολογεῖται. δύο δέ ἔστι δι' ᾧ ἡ ράθυμία γίνεται, ἀμέλεια καὶ ἄνοια. 25

124. μάλ' ἐπέγρετο] ἐπέστη ταχέως. ἐδήλωσε δὲ ὡς πολλῷ προῦλαβεν αὐτὸν ἐκεῖνος ἀγαστάς.

129. οὐ τίς οἱ] οὐδεὶς οὐδέπω τῶν κελευομένων ἀντερεῖ, ὅταν αὐτουργοῦντα τὸν βασιλέα δρᾷ.

138. ἀνέγειρε — Νέστωρ] οὐδὲν ἔτι ποιεῖ Ἀγαμέμνον, ἀλλ' ἐπε- 30 ται αὐτῷ, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ ποιητοῦ, ὡς ἐν ταῖς χρείαις ὁ λόγῳ δυνατὸς ὄφείλει πάντα πράττειν, οὐ βασιλεύς.

6. Versui 98 adscriptum est scholion Porphyrii, quod ad v. 198 referendum suo loco posuimus.

20. * αὐτοῦ] αὐτὸν

26. Scholion versus 124 bis scriptum est, sed omisso ἀναστάσ loco altero.

140. δυσωπεῖται γὰρ Νέστορος καλοῦντος. οὐδὲιλὸς δὲ, ὅτι ἐπὶ τῆς σκηνῆς καθεύδει· οὐ γὰρ πρὸς ἀσφάλειαν αἱ σκηναὶ, ἀλλὰ πρὸς σκέπην αὐτοῖς πεποίηται.

141. ταῦτα ὡς σχετλιάζων, ὅτι θορυβοῦσι τοὺς στρατιώτας μόνοι οἱ βασιλεῖς νυκτὸς περιιόντες· δέδιε γὰρ μή τι νεώτερόν ἔστιν ἐν τῷ 5 στρατῷ.

145. μὴ νεμέσα] παραιτεῖται τὴν μέμψιν, οὐ νεώτερόν τι σημαίνων, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐνεστῶτα· ὃ συνεὶς Ὁδυσσεὺς ἔπειται μηδὲ ὅτιον ἀπτιλέγων.

149. ἀμφ' ὕμοισι σάκος θέτο] δειλὸς, φασὶν, οὗτος, ὅτι ἀσπίδα 10 καὶ οὐ δόρυ ἀναλαμβάνει. ἵσως δὲ σιωπωμένη τῇ ἀποκρίσει χρῆται πρὸς τὸν Νέστορα εἰπόντα βουλεύσεσθαι πότερον φευκτέα ἢ μενετέα, ἐμφαίνων διὰ τῆς ἀσπίδος ὅτι μενετέα. δόρυ μὲν γὰρ φέρουσι καὶ μὴ μαχόμενοι, ἀσπὶς δὲ μενόντων ἔστι καὶ μαχομένων.

151. σὺν τεύχεσιν] οὐχ ὄπλισμένος (δειλοῦ γάρ), ἀλλ' οἶον 15 πλησίον ἔχων τὰ τεύχη. καλῶς δὲ οἱ ἑταῖροι τὴν μεθ' ἡμέραν τάξιν φυλάττουσιν, περιστοιχοῦντες τὸν βασιλέα. στρατηγικὸν δὲ καὶ τὸ αἰδριοκοιτεῖν.

153. τρόπον τινὰ περιχαρακοῦντα τὸν ἥγεμόνα. ἐμφαίνει δὲ καὶ διὰ τούτου ὁ ποιητὴς τὸ ἀνδρεῖον Διομῆδους καὶ ἔτοιμον εἰς μάχην 20 στρατιωτικῷς δὲ τοῖς αὐτοῖς ὄπλοις χρῶνται καὶ πρὸς πόνον καὶ πρὸς ἀνάπταυλαν. τῷ δὲ σκιάζοντι τῆς νυκτὸς ἀντιπεριέστησε τὴν ἐκ τῶν αἰχμῶν ἀναλάμπουσαν αὐγήν. σαυρωτὴρ δὲ ἡ δορατοδόκη καλεῖται· παρὰ δέ τισιν ὁ καυλὸς τοῦ δόρατος.

*Πορφυρίου. φαύλῃ δοκεῖ εἶναι ἡ τῶν δοράτων ἐπὶ σαυρωτῆρας 25 στάσις· καὶ δὴ πανταχοῦ θύρυσιν ἦδη πεποίηκε νύκτωρ ἐν μόνῳ πεσόν. λύει δὲ Ἀριστοτέλης λέγων ὅτι τοιαῦτα ἀεὶ ποιεῖ "Ομηρος οἴλα ἦν τότε. ἦν δὲ τοιαῦτα τὰ παλαιὰ οἴλαπερ καὶ νῦν ἐν τοῖς βαρύσιοις πολλοὶ δὲ οὕτω χρῶνται τῶν βαρβάρων.

156. τάπης] ἀναγκαῖον σκληρᾶς οὔσης τῆς στρωματῆς τὸ προσ- 30 κεφάλαιον εἶναι ἀταλὸν, ἵνα μικρὸν ἀναπταύοιτο. τάπης δέ ἔστιν ὁ ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους ἔχων μαλλὸν, ἀμφιτάπης δὲ ὁ ἐξ ἀμφοτέρων.

158. *λὰξ] εὐτόνως τῷ δακτύλῳ τοῦ ποδὸς τοῦ κοίλου μέρους ἀψάλμενος τοῦ Διομῆδους ποδὸς, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐπιφερομένων "ἀτρυνέ τε νείκεσέ τ' ἄντην." 35

11. *οὐ] οπ.

25. *Πορφυρίου] οπ.

32. μαλλόν] μαλόν

είκος αὐτὸν διὰ τοὺς μεθ' ἡμέραι κόπους οὐκ αἰσθάνεσθαι φωνούτων. δυσωπητικὸν δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ γέροντος ἀνίστασθαι· διὸ καὶ λὰξ αὐτὸν ἀνίστησι, τὴν ἀπρονοησίαν ὄνειδιζουν.

160. οὐκ ἀτέις] Ἀγαμέμνονα μὲν καταπληγθέντα παραμιθεῖται, Διομήδεα δὲ ἀμελοῦντα ἀναπτεροῦ, καὶ ἅμφω βελτίους ποιεῖ. 5 τὸ δὲ ἀτέις ἀπὸ τοῦ ἀκούεις, πρὸς πλείονα ἐπίτασιν ὡς πληγίου αὐτῶν ὄνταν.

*Θρωσμὸς δέ ἔστι τόπος ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς Ἰλίου, ὃς ὀνοματικῶς καλεῖται Θρωσμὸς, ὡς καὶ ἕτερος Καλλικολώνη, φ στρατοπέδῳ ἔχοντο οἱ Τρῷες, εἴ ποτε τῆς πόλεως ἔξω τάσσοιντο. 10

164. σχέτλιος ὁ ἄξια ἀγανακτήσεως πράσσων. εἰώθαμεν δὲ ἀμελείας ἐγκαλούμενοι φιλοκονωτέρους τοῦ δέοντος φάσκειν τοὺς ἐγκαλοῦντας, τῷ ἐπαίνῳ ἐκείνων τὸν Γδιον ἀπολυόμενοι ψόγοι, οὐχ ἔαντος ἡττον τοῦ δέοντος φάσκοντες πονεῖν, ἀλλ' ἐκείνους τοῦ δυνατοῦ περιστότερον.

167. ἀμήχανος] ἀνίκητος, πρὸς δὲ οὐδὲ τὸ γῆράς τι μηχανήσασθαι δύναται.

οὗ νυ καὶ ἄλλοι — γεραιέ] ἀμήχανος γὰρ, πρὸς δὲ οὐδὲ τὸ γῆράς τι ἐμηχανήσατο, ἐξ οὗ νοεῖται τὸ ἀνίκητος. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς "Ηρας" "ἢ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, "Ηρη" (Πλ. 15, 14), 20 τουτέστιν ἀγήτητε, πρὸς ἣν οὐδὲν ἔστι μηχανήσασθαι. ὁ δὲ ἀπὸ κοινοῦ τρόπος ἔστι καὶ παρ' αὐτῷ καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις "οὐ γὰρ τώποτ' ἐμὰς βίοις ἥλασσαν οὐδὲ μὲν ἵππους" (Πλ. 1, 154). ἀπὸ κοινοῦ γὰρ οὐδὲ τοὺς ἵππους ἥλασσαν. "ὦσι οἱ μὲν παρὰ τηνσὶ κορωνίσι: θωρήσσοντο, Τρῷες δὲ αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο" (Πλ. 25 20, 1). ἐκ κοινοῦ γὰρ θωρήσσοντο. "πανύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόντες Ἀχαιοὶ δαίνυντο, Τρῷες δὲ κατὰ πτόλιν ἥδ' ἐπίκουροι" (Πλ. 8, 476), δαίνυντο δηλούντι. "πολλὰ δὲ τόνδε καστηνήτη καὶ πόνια μήτηρ ἐλίσσονθ, ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο, πολλὰ δὲ ἐταῖροι" (Πλ. 9, 580). ἐκ κοινοῦ γὰρ τὸ ἐλίσσοντο. "ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἔστιν 30 ἐταῖρον" (Πλ. 11, 793) ἀγαθοῦ· οὐ τάσσα γὰρ παραίφασίς ἔστιν ἀγαθὴ, ἀλλὰ τοῦ ἀγαθοῦ, ὥστ' ἐκ κοινοῦ τὸ ἀγαθή τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐταῖρου ἀκουστέον ἀρσενικῶς. τάλιν "οἱ δὲ ἀμφ' Ἰδομενῆς θωρήσσοντο· Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺν εἰκελος ἀλκήν" (Πλ. 4, 252). τὸ γὰρ θωρήσσετο προσυπακούομεν ἀπὸ τοῦ θωρήσσοντο. 35 "χώρησαν δὲ ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαιδίμιος "Εκτωρ" (Πλ. 16, 588).

ἐκ κοινοῦ τὸ ἔχωρησεν. “εὗρ’ νίδν Πετεῶ Μεγεσθῆα πλήξιππον ἔσταότ” ἀμφὶ δὲ Ἀθηναῖοι μῆστωρες ἀῦτῆς” (Il. 4, 327). ἐκ κοινοῦ τὸ ἔστασαν ἀπὸ τοῦ ἔσταότα. “τῇ ρ’ ἐνόρουσ”, ἅμα δὲ ἄλλοι ἀριστῆς Παναχαιῶν” (Il. 11, 167), δηλούντι ἐνόρουσαν. “ώς ἀν Πηλείδην τιμήσομεν, δις μέγ’ ἀριστος Ἀργείων παρὰ τηνὶ καὶ ἀγχέμαχοις διθέραποντες (Il. 16, 271). ἀπὸ τοῦ ἀριστος καὶ ἀριστοιοι οἱ θεράποντες ἀκουσθήσονται. “οὐδὲ ἄρ’ ἔμελλε δίφρῳ ἐφέζεσθαι πολλῷν κατὰ οἰκον ἐόντων” (Od. 4, 716). ἐκ κοινοῦ δίφρων. “καμάτῳ τε καὶ ιδρῷ ιωλεμὲς ἀεὶ γονάτα τε κυῆμαί τε παλάσσετο” (Il. 17, 385). ὡς ἐκ κοινοῦ τὸ παλάσσοντο ληπτέον, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν γονάτων ιο οἰκείως εἴρητο, ἐπὶ δὲ τῶν κυημῶν ὑπακουούστεον. “ἐκ πόλιος δὲ ἄξεσθε βόας καὶ ἵφια μῆλα καρπαλίμας, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε, σῖτον δὲ ἐκ μεγάρων” (Il. 8, 505). οὔτε γὰρ οἰνίζεσθε οὔτε ἄξεσθε, ἀλλὰ φέρετε ἡ λαμβάνετε. καὶ πάλιν “οἱ μὲν ἐπειθ’ ἤζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστῳ ἵπποι ἀρεστίκοδες καὶ ποικίλα τεύχε’ ἔ-ιστο” (Il. 3, 326). οὐ γὰρ καὶ οἱ ἵπποι ἐκεινοι, ἀλλὰ τὸ εἰστήκεισαν ἀκούομεν ἡ ἡσαν, ὡς ἐπὶ τοῦ “ποῦ δέ οἱ ἔντει κεῖτο ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι” (407); ὑπακουούμεθα γὰρ τὸ εἰσίν ἡ εἰστήκεισαν “οὐ μὰν ἀκληγεῖς Λυκίην κατακορυφανέουσιν ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα οἶνόν τ’ ἔξαιτον” (Il. 12, 318), δηλούντι πίνουσι. τὰ δο τοιαῦτα παρατηρῶν τις πολλὰ λύσει τῶν ζητουμένων κατὰ τὸ παραπλήσιον. τούτοις γὰρ ὅμοιον τὸ “ἀλλὰ πολὺ πρὶν φραζώμεθ’ ὡς κεν καταπαύσομεν, ἥδε καὶ αὐτοὶ πανέσθων” καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τοῦτο λώιόν ἔστιν” (Od. 2, 167). ἐκ κοινοῦ γὰρ δεῖ λαβεῖν τὸ πανέσθων, καὶ σχηματίσαι οἰκείως τοῖς ἔξης, ἵν’ ἦ καὶ γὰρ καὶ αὐτοῖς ἄφαρ 25 πανταρμένοις καὶ ταχέως, πρὶν ἐλθεῖν τὸν Ὁδυσσέα, λώιόν ἔστι τροείρηται γὰρ “ἀλλά που ἥδη ἐγγὺς ἐών τοισθεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει πάντεσσι.” τὸ δὲ “ἄφαρ χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν” (Il. 13, 814) ἐν ὑπερβατῷ εἴρηται, ἐπεὶ εἰσὶ γὰρ καὶ ἡμῖν χεῖρες ὥστ’ ἄφαρ ἀμύνειν. τὸ δὲ “αἱ γὰρ δὴ Ὁδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς 30 Διομῆδης ἄδ’ ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μάνυχας ἵππους” (Il. 9, 537), δῆλον οὐ τὸ ταχέως. ἀπὸ δὲ τοῦ ἄφαρ ἕοικεν ἐν συηθείᾳ εἶναι τῶν Ἀλεξανδρέων τὸ λέγειν ἄφαρ πεποίηκε τὸ ἐσπευσμένως καὶ τεθορυβημένως. “Ομηρος δὲ ἀπὸ τοῦ ἄφαρ πεποίηκε τὸ ἀφάρτεροι,

I. * ἔσταότ] ἔσταότ 3. ἔσταότα] ἔσταότα 22. φραζώμεθ] φραζόμεθ
32. δῆλον] δῆ 33. ἄφαρ] ἄφαρ (sic)

οἱ ταχύτεροι· “τὸν δὲ ἵπποις μὲν ἔσσιν ἀφάρτεροι” (Il. 23, 311) ἦτοι ταχύτεροι. πολλάκις δὲ ὁ ποιητὴς ἐν ἄλλοις μὲν τὸ πλῆρες λέγει, ἐν ἄλλοις δὲ τὸ ἐλλιπὲς, καὶ δεῖ ἀναπληροῦν μαθόντας παρ’ αὐτοῦ τί ἦν τὸ λεῖπον, οἷον εἰπέ που “ὡς δὲ αὗτως καὶ κεῖνο ίδων ἐτεθήσει θυμῷ, ὡς τὸ γύναι ἄγαμαί τε τέθητά τε δεῖδια δ’ αἰνῶς” (Od. 6, 5 166). λέγει δὲ οὖν ὡσαύτως, ὅπερ καὶ ἐν τῇ συνθείᾳ λέγεται, ὡσαύτως με ἀδικεῖς ὡς καὶ πολλάκις. καὶ ὅταν οὖν λέγῃ “αὗτως γὰρ ἐπέεσσος ἐριδαίνομεν” (Il. 2, 342), λείπειν φῆσομεν τὸ ὡς, ἵνα δὲ ὡσαύτως γὰρ λόγοις μόνοις ἐριδαίνομεν, μηχανὴν δὲ εὑρεῖν, οὐ δικαίη ἐληλύθειμεν, οὐ δυνάμεθα. ὅμοιον καὶ τὸ “ἀλλ’ αὗτως ἀλάλητος ἀν’ εὐρυτυπίας Ἀιδός δῶ” (Il. 23, 74), τουτέστιν ὡσαύτως ὡς κατῆλθον, καὶ ἐξ οὗ κατῆλθον, ὅμοιος ἀλάλημα. οὕτως ἀκουσόμεθα καὶ τὸ “οὔπω μέν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὗτως” (Od. 16, 143). ὡσαύτως καὶ ὅμοιος. “κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα αὗτως ὥστε γυναικα” (Il. 22, 124), ὡσαύτως ὡς γυναικα. “αὗτως οὔτε θεᾶς ιστίδος φίλος οὔτε θεοῖο” (50). ὡσαύτως οὔτε θεᾶς οὐδὲς οὔτε θεοῖο.

169. ναὶ δῆ] ὁ γέρων ἐπαινεθεὶς ἰᾶται τὸ “τί πάνυχον ὑπνον ἀστεῖς;” φρονίμως δὲ οὐ συνεχώρησε τοῦτο ὅτι φιλοποιώτερός ἐστι τῶν ἄλλων (φορτικὸν γὰρ ἦν), διὰ τὸ τὸν καιρὸν ἐπικίνδυνον εἶναι καὶ τῆς παρὰ δύναμιν φιλοπονίας δεόμενον.

170. τὸ ἔξης ἀνστησον, εἴ μ’ ἐλεαίρεις. οὐκ ἐπιτακτικῶς δέ φησιν, ἀλλ’ εἰ ταῖς ἀλφείαις ἐλεεῖς με, διὰ τὸ “σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις.” τὸ δὲ “σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος” πρὸς τὸ “καὶ ἄλλοι εἴσοι νεώτεροι μέσει Ἀχαιῶν.” 25

179. βῆ δ’ ἴεναι] ταχέως πάνυ καὶ μεγαλείως τοῦτο ποιεῖ οὐδὲν γὰρ ἔδει διατρίβειν περὶ πρᾶξιν μηδὲν ἡθικὸν μηδὲ ἀξιόπιστον ἔχουσαν.

182. οὔτε κατακλίνονται δεόντως, ἵνα μὴ καταβαρθῶσιν ὑπνῳ, οὔτε ἐστήκασιν, ἵνα μὴ τῆς χρείας προκάμψωσιν. οἰκεῖον δὲ φύλαξι 30 τὸ μὴ κοιμᾶσθαι μηδὲ πρὸς βραχὺ ἀποθέσθαι τὴν ἀσπίδα.

183. θείως τὴν τῶν φυλάκων ὀγυρτυπίαν τῇ τῶν κυνῶν παρέβαλε, καὶ ταῦτα ποιμενικῶν ὀξυήκοοι γὰρ καὶ ὀγυρτυποι, ἔπειτα καὶ λέοντος προσδοκῶντες ἔφοδον.

18. * πάνυχον] παννύχιον

186. σφιν] αὐτοῖς τοῖς κυσί· θορύβου γὰρ παρεμπεσόντος, καν
εἰ ἄνδρες ἀφυπνώσωσιν, οὐκέτι κοιμῶνται οἱ κύνες. διὸ ὑπερβολικῶς
εἴπε τὸ ὄλωλεν, ως μηδὲ ὕστερον εἰ βουλγηθείεν ὑπνωσόντων.

187. κοινῶς ως ἀν εἴποις, κακὴν νύκτα διήγαγον· καὶ ἔστι παθη-
τικὸν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ προσκείμενον. ἅμα δὲ καὶ ἐξηγεῖται τὸ δυσω-
ρήσονται· δηλαὶ γὰρ τὴν δυσχερῆ παραφυλακήν.

192. οὕτω νῦν] τεχνικῶς διὰ τοῦ παραγγεῖλαι αὐτοῖς ὅμοιώς
φυλάττειν ἐπήνεσέ τε ἄμα καὶ προσέταξεν ἀνεπιφθόνως. εὖ δὲ καὶ
τὸ φίλα τέκνα· τῷ γὰρ συγγενικῷ ὄνόματι τὴν ἀπὸ τοῦ ὕπνου
νενίκηκεν ἥδονήν.
10

193. μὴ χάρμα] τὸ μάλιστα λυποῦν παρέλαβε, χαρὰν πολεμίων.
ως ἐν ὑποθήκῃ δὲ λέγων, ἐν αὐτοῖς εἶναι τὴν πᾶσαν Ἑλλήνων σωτη-
ρίαν φησίν.

194. ὑπὲρ γεροντικὴν προθυμίαν καὶ πρῶτος πρόεισι, δυσωπῶν
αὐτούς. διὰ τί δὲ μὴ μᾶλλον ἔσω τοῦ τείχους ἀσφαλέστερον βου-
λεύονται; ἀλλ' ἐν τῷ στρατεύματι νυκτὸς περιιόντες θόρυβον ἀν
ἐκίνησαν, καὶ ταῦτα προτεταλαιπωρημένων ἥδη τῶν Ἑλλήνων. ἄλλως
τε ἄτοπον ἦν εἰς κατασκοπὴν ὀτρύνοντας μὴ τολμᾶν προέενται τῶν
πυλῶν. ἔτι δὲ καὶ πρὸς παραμυθίαν τῶν μελλόντων ἐκπέμπεσθαι.
15

198. *Πορφυρίου. ἄλογον τὸ μὴ ἐντὸς τῆς τάφρου τὸ συνέδριον
εἶναι. λύεται δὲ ἐκ τοῦ καιροῦ· οὐ γὰρ τὸ θορυβεῖν τοὺς ἐν στρα-
τοπέδῳ προσῆγον. θαρραλεώτερόν τε τὸν κατάσκοπον ἐχρῆν ποιεῖν
παρακαθήμενον καὶ οὐδὲν μέλλοντα πείσεσθαι δεινὸν, τῶν φυλάκων
περὶ τὴν τάφρον τυγχανόντων.

*Πορφυρίου. ἡπόρησεν Ἀριστοτέλης διὰ τί ἔξω τοῦ τείχους
ἐποίησε τοὺς ἀριστέας βουλευομένους ἐν νυκτιγορίᾳ, ἔξον ἐντὸς τοῦ
τείχους ἐν ἀσφαλεῖ. καὶ φησι· πρῶτον μὲν οὖν οὐκ εἰκὸς ἦν ἀπο-
κινδυνεύειν τοὺς Τρῶας οὐδὲ ἐπιτίθεσθαι νύκτωρ· οὐ γὰρ τῶν εὐτυ-
χόντων ἦν ἀποκινδυνεύειν· ἐπειτα ἐν ἐρημίᾳ καὶ καθ ἡσυχίαν βου-
λεύεσθαι περὶ τῶν τηλικούτων ἔθος. ἄτοπον δὲ ἦν εἰς ἡξίουν μὲν
πορευθῆναι τινας εἰς τοὺς Τρῶας, αὐτοὶ δὲ οὐδὲ μικρὸν προελθεῖν
20
25

3. * ὑπνωσόντων] ὑπνωσόντων

adscriptum est versui 98.

18. * ὀτρύνοντας] ὀτρύνοντες

28. οὐδ' scripsi pro οὐδ'

20, 25. * Πορφυρίου] om.

30. ἡξίουν Bekk.] ἡξίου

25. ἡπόρησεν] Scholion manifesto
ad hunc versum referendum in B

31. προελθεῖν Bekk.] προσελθεῖν

έτολμων. ἔπειτα στρατηγῶν ἀν εἴη τὸ φυλάσσεσθαι τοὺς νικτέριους θερόβους, τὸ δ' ἐν τῷ στρατεύματι νικτὸς συνιόντας βουλεύεσθαι, πεντερισμοῦ ὑποψίᾳν παρασχὸν, φόβον ἔπειτοιει. ἅμα δὲ καὶ ἡ πρόβεσις ἦν τοὺς φύλακας θεάσασθαι, ἐν οἷς ἦν ἡ σωτηρία τῶν καθευδόντων· γενόμενοι δ' ἐν τούτοις τὰς βουλὰς, ὀλύγῳ πόρρω 5 τούτων ἀποστάτες, ἐν ἡσυχίᾳ μὲν καὶ ἐν ἀπορρήτῳ ἐποιοῦντο, μὴ ἀναμεμγυμένοι τοῖς φύλαξιν, ἐν ἀσφαλεῖ δέ πλησίον γὰρ τῶν φυλάκων· καὶ ἅμα ταχέως ἦν ἐπιτελέσθαι τὰ δόξαντα. ὁ δὲ πεκύνης χῶρος πλήρης μὲν τῶν κειμένων πτωμάτων, ὀλίγον δὲ καθαρὸν ἔχων νεκρῷν, ἔνθα καθέζοιντο, τοῦ περὶ τὴν τάφρον παντὸς χωρίου πλήρους 10 ὅντος τῶν ἀνηρημένων. ἀπολογούμενος δὲ διότι ἄταφοι ἦσαν, ἐπάγεις ὅτι τῶν πολεμίων νικτὸς γέγονεν ἡ ἀναχώρησις καὶ σχολὴν οὐκ ἐνδέδωκεν ὁ καυρὸς εἰς ταφὴν, νικτὸς μὲν καταλαβούσης, ἐκ δὲ τῆς ἥπτης ὑπὸ τοῦ καμάτου εἰς ὕπνον τετραμμένων πάστων. φησὶ γὰρ “μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἥδε καὶ ὑπνῷ κοιμήσωνται, ἀτὰρ 15 φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται” (98) καὶ “ὅθεν αὗτις ἀπετράπετ’ ὅθριμος” Εκτῷρ (200) καὶ τὰ ἔξης.

όρυκτήν] τὴν εὖ ὄρυχθεῖσαν, ὅ ἐστι βαθεῖαν· ἡ ἀντιδιαστέλλει πρὸς τὰς ἐκ τῶν ὅμβρων γυμνένας ρογαδὰς.

199. διεφαίνετο] ὡς ἐν σκότῳ οὐ καθαρῷς ἐφαίνετο. ἐκίνησε δὲ 20 ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἐναργεῖ, τὸ μὲν περὶ τὴν τάφρον ἄπαν χωρίον φῆσται πλήρες εἶναι νεκρῶν, ὀλίγον δὲ τὸν καθαρὸν τόπον.

204. οὐκ ἀν δῆ τις] ἔξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἄρχεται· οὐκ ἔδει γὰρ προοιμίων, ἀλλ' ὀξυθουλίας ἐν τῷ τοιούτῳ καιρῷ. ὑποθετικῶς δὲ ἄρχεται, οὐ προστακτικῶς. εὖ δὲ καὶ τὸ μὴ ἔνα ἐκλέξασθαι· ἐλύτει 25 γὰρ αὐτὸν ὡς καταφροῦν τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, καὶ τοὺς λοιποὺς ἥσχυνε. φιλοτιμίαν οὖν τοῖς ἀρίστοις εἰς ἀλλήλους ἐμβαλὼν τοὺς ἀτόλμους οὐκ ἥλεγχει, ἀλλ' ἡσυχίᾳν αὐτοῖς ἀνεπίθυμον δέδωκεν. εὖ δὲ καὶ τὸ αὐθαίρετον· οὐ γὰρ ἐμοὶ, φησὶ, πεπίθωτο, ἀλλ' ἔφ αὐτοῦ θυμῷ, καὶ τολμήσει, ὅ ἐστι περιεκτικὸν τῆς προκειμένης πράξεως. 30

206. ὑποστίζων εἰς τὸ ἐλθεῖν τελείου ὡς εἰς τὸ Ἀχαιούς, καὶ τελειῶν εἰς τὸ ἐλθεῖν ἀπόδος εἰς τὸ ἀνθρώπους.

ἔλοι] ζωγρήσει πρὸς τὸ πυθέσθαι τὰ τῶν πολεμίων. διὰ δὲ τοῦ ἐσχατόνωντα τὸ ἀκίνδυνον ὑπέφηγε τῆς πράξεως.

10. καθέζοντο Vill.] καθίζον

207. *φῆμιν] εἰώθασιν οἱ πολεμούμενοι φῆμας τινὰς λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, οἷον Λακεδαιμονίων βουλευομένων ποιῶν χωρίον ἐπιτειχίσουσι τῆς Ἀττικῆς, Ἄλκιβιαδῆς συνεβούλευσε πέμπτειν εἰς Ἀθήνας κατασκόπους, οἵτινες παραγενόμενοι ἡκουσαν αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων διαλεγομένων ὅτι τὴν Δεκέλειαν μέλλουσιν ἐπιτειχίζειν οἱ πολέμιοι 5 καὶ οὗτοις Λακεδαιμόνιοι ἐπετείχισαν τὴν Δεκέλειαν.

211. πανταχόθεν προτρέπεται, τῷ εὐχερεῖ, τῷ ἀκινδύῳ, τῷ εὐκλεεῖ.

215. τῶν πάντων] μέγας οὖν ἔσται, ἀριστεῖα παρ' ᾧδίαν λαμβάνων· καὶ τὸ δῷρον ἐκ μεγίστης προφάσεως διδόμενον. ἔσται δὲ 10 αὐτῷ ἀγέλη μελάνων δῖων, δι σκάνιον ἔστι καὶ σύμβολον τῆς νυκτὶ πραξίας.

217. αἰεὶ δὲ ἐν δαιτήσι] ἐκ τούτου δῆλον ὡς οὐ πάντες ἀεὶ ἐκαλοῦντο. η τὸ ἀεὶ τὸ αὐτόματον δῆλοις τῆς ἐστιάσεως.

221. οὐκ εἰκῇ τὸ ἐγγὺς ἐόντα, ἀλλ' ὅτι μέγαν κίνδυνον ἀναδέ- 15 χεται. τοῦτο δὲ οὐχ οὗτοις ἔξαιρων ἑαυτόν φησιν, ἀλλ' ὡς καὶ ἐτέρους τιὸς συνεργοῦ δεόμενος.

223. μᾶλλον θαλπωρή] ἐπιτήδειόν ἔστι πανταχοῦ τὸ κοινωνὸν ἐν τοῖς δεινοῖς αἴρεσθαι, ὥσπερ μὴ ποιήσας Δόλων ἀποτυγχάνει.

227. οἱ δὲ ἔθελον] προτρέπει ἐπὶ τὰ καλὰ τῶν ἔργων δεικνὺς ὅτι 20 πᾶς ἀνὴρ ἀγαθὸς πρὸς ὄντιναοῦν κίνδυνον ἐλθεῖν θέλων πολλοὺς ἔχει συγκινδυνεύοντας.

233. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ] πάντα Νέστωρ διφέρει καταπληρχθέντος τοῦ Βασιλέως. ἄποκον δὲ ἣν τὸ ἄφανον αὐτὸν μεῖναι· οὐν οὖν τῷ θάρσει τῶν ἀριστέων ὥσπερ ἀνασφῆλας φησὶ περὶ τοῦ 25 ἀδελφοῦ.

235. τὸν μὲν δὴ ἔταρον] τεχνικῶς ἔχει ὁ λόγος. καὶ γὰρ ὅρῶν τοὺς ἀνθρώπους πολλάκις καὶ παρὰ γνώμην τοὺς ἐν ἀξιώμασι προτιμῶντας, ᾧδια μὲν ὥκησεν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ποιήσασθαι τὸν λόγον, ἵνα μὴ τοῦ κινδύνου αὐτὸν ὑπεκκλέπτειν δοκῇ, κοινῇ δὲ ὑπὲρ ἀπάντων 30 λέγει τὸν ἀριστὸν αἴρεσθαι.

237. τοὺς πρὸς τὰ ἔργα ἡμῖν χρησίμους ἐσομένους ἀξιοῖ "Ομηρος σκοπεῖν, οὐ τοὺς εὐγενεῖς η πλουσίους, ὥσπερ καὶ ιατροὺς οὐ τοὺς πλουσίους παραλαμβάνομεν ἐν ταῖς νόσοις, ἀλλὰ τοὺς ίάσασθας διηναμένους.

35

2. ἐπιτειχίσουσι] * ἐπιτειχίσωσι 5, 6. * Δεκέλειαν]

243. Ὄδυσσες] τῇ ἑαυτοῦ θαρρῷ ἀδρείᾳ σύμβουλον μόνον αἴρεται.

244. εὐ πέρι] ἀληθῆς ὁ ἐτοῖς κινδύνοις ἔπαινος τάσσω αἰδὼν παρασάμενος. ἀμα δὲ καὶ τοῖς ἄλλαις ἀταλογεῖται, οὐ δι' ἀδρείᾳ φήσας αὐτὸν αἴρεσθαι, ἀλλὰ διὰ φρόνησιν. 5

247. ποτήσαιμεν] τρὶς τὸ φιλάλληλον οὐκ εἶπε ποτήσαιμεν, καὶ ὑποφαίνει ὡς εἰ ἄλλον εἶλετο, αἵτις ἀνθεάτον ἀμφοτέροις ἐγεγόνει. καὶ δείκνυσιν ὅτι κρείττων ἀδρείας φρόνησις.

249. ἐπτεῦθεν τὸ μηδὲν ἄγαν δηλοῦται. ἀριστέως δὲ τὸ θέλειν μὲν εὐφημίαν, οὐκ ἀρέχεσθαι δὲ αὐτῆς· περιστὸς γὰρ ὁ μεταξὺ ιο τῶν φίλων ἔπαινος.

251. μάλα γὰρ οὖξ ἀστεῖ] ἥδη πρὸ τῆς ἔξοδου περὶ τοῦ καιροῦ συμβουλεύει, κατεπείγων αὐτὸν· ἀτοκεν γὰρ πρὸς ἦῶ κατασκόπους τέμπτεσθαι. δεόντως οὖν αὐτὸν εἶλετο.

252. *Πορφυρίου. ἡ συναγωγὴ τῶν ζητουμένων γέγονε μὲν ἥδη 15 καὶ ταρ' ἄλλοις· ἡμεῖς δὲ τὰ προβλήματα λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἐζητητότων τὰς λύσεις ἐπικρίνομεν ἃς ἐκεῖνοι ὑπέταξαν τοῖς προβλήμασιν, καὶ τινὰς μὲν τούτων ἐγκρίνομεν, τινὰς δὲ παραιτούμεθα, τὰς δὲ αὐτοὶ ἐξευρίσκομεν, τὰς δὲ πειρώμεθα διορθοῦν καὶ ἐξεργάζεσθαι, ὕστερ ποιῶντος ἐπιτυχάνουσιν ἔσται δῆλον. αὐτίκα τῶν παλαιῶν 20 ζητημάτων ὡμολόγηται εἶναι τὸ τοιοῦτο, ἐν οἷς φησὶν “ἀστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρφύγηκεν δὲ πλέον οὖξ τῶν δύο μαιράων, τριτάτη δὲ ἔτι μοῖρα λέλειπται.” τῶς γὰρ, εἰ αἱ δύο μοῖραι ἐξήκουσιν αὐταί τε καὶ ἔτι τούτων πλέον, ἡ τριτάτη μοῖρα λέλειπται, ἀλλ' οὐχὶ τῆς τρίτης μόριον; οὗθεν καὶ τινες προστιθέντες τὸ στήζοντο “τριτάτης 25 δὲ ἔτι μοῖρα λέλειπται” γράφειν, ἵνα τῆς τρίτης μερίς τις ἡ καταλελειμμένη, ἀλλ' οὐχ ὅλη ἡ τρίτη. Μητρόδωρος μὲν οὖν τὸ πλεῖον δύο σημαίνειν φησὶ παρ' Ὁμήρῳ· καὶ γὰρ τὸ σύνθετος, ὡς ὅταν λέγῃ “νότου ἀποτροπῶν, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο” (Od. 8, 475) καὶ “ἄλλα τὸ μὲν πλεῖον πολυνάϊκος πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσιν” 30 (Il. 1, 165). σημαίνει καὶ τὸ πλήρες, ὡς ἐν τῷ “σὸν δὲ πλεῖον

1. ἀνδρείᾳ] ἀνδρίᾳ ab correctore, et infra ἀνδρίαν et ἀνδρίας

15. *Πορφυρίου] Quae sequuntur sunt prooemium libri cuiusdam ζητημάτων Ὁμηρικῶν Porphyrii, e quo hoc delatum est hoc scholion.

Monuit Rosius in Aristot. pseudoprigt. p. 165.

21. τὸ τοιοῦτο] Hoc ζητημα, quod πολυθύλητον vocatur in scholio codicis A, memorat Aristoteles Poet. c. 25 p. 1461, 26.

δέτας αἰεὶ ἔστηκε” (Il. 4, 262) καὶ ἐν τῷ “πλεῖαι τοι χαλκοῦ κλισίαι” (Il. 2, 226). νῦν οὖν τὸ πλέον ἀντὶ τοῦ πλῆρες εἰρήσθαι· πλήρης γάρ ἡ οὐκέτων δύο μοιρῶν γεγονοῦα παρόχηκε, τριτάτης δέ τι περιλέλειπται. διεῖλε δὲ εἰς τρία ὡς ἀν τριφυλάκου τῆς νυκτὸς οὖσης. Χρύσιππος δὲ, ὥσπερ εἴ τις, φησὶ, περὶ τριῶν ἡμερῶν δια- 5 λεγόμενος ἐν τῇ τρίτῃ λέγει μίαν ἀπολείπεσθαι ἔτι ἡμέραν, καν μὴ περὶ ὄρθρον ποιῆται τοὺς λόγους, οὕτως καὶ τὸν Ὁδυσσέα, εἰ καὶ πλέον ἦν παρφορχηκὸς τῶν δύο μοιρῶν, τὴν τρίτην φάναι καταλείπεσθαι, ἐπειδὴ τριμεροῦς οὖσης τῆς νυκτὸς ἔκαστον μέρος ἐν τι λαμβάνεται, ὥστε καν ἐλλειπὲς ἦ τοῦτο καὶ μὴ δλόκληρον, ἀλλ’ ἀριθμεῖ- 10 σθαι γε τρίτην, τῷ τάξιν τῶν ἡμερῶν ἔχειν τὴν τρίτην οὕτω γάρ καὶ ἀνθρωπον παρὰ ποδὰ γενόμενον ἔτι τυγχάνειν τῆς ὅλης προσηγορίας. ἄλλοι δέ φασιν ἔθος ἔχειν τοὺς ποιητὰς τῷ ἀπηρτισμένῳ χρῆσθαι ἀριθμῷ, ὅτε μὲν τὰ ἐπιτρέχοντα τοῖς ἀριθμοῖς περιγράφοντας ὑπὲρ τοῦ ὀλοσχερεῖ καὶ ἀπηρτισμένῳ χρῆσθαι, ὅταν χιλιόναν στρατὸν¹⁵ φῆσει τῶν Ἑλληνῶν — ἡσαν δὲ αἱ νῆσοι χίλιαι ἑκατὸν ὄγδοονκοντα ἔξ —, καὶ ἔτι “πύργους εἴκοσι μιᾶς στολῆς πεζοῖς μὲν ἑνδεκα, ναυσὶ δὲ δυώδεκα” ἀντὶ τοῦ κυρίου ὅτε δὲ τὸν προκείμενον περιγράφουσι, τῷ ἐπιτρέχοντι ἀρκούμενοι, οἷον (Pind. fr. 157) “κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἐπεφνε βάλλοντα ἥβᾳ δυώδεκα, αὐτὸν δὲ τρίτον” ἀντὶ τοῦ τρίτον²⁰ καὶ δέκατον καὶ “τετράτῳ δὲ αὐτὸς πεδάθη,” φησὶν ὁ Πίνδαρος (fr. 100), ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ “ἡ δὲ γυνὴ τέτορος ἥβώσι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο” (Hesiod. O. 696) ἀντὶ τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ καὶ πεντεκαιδεκάτῳ. Εὔπολίς τε Χρυσῷ γένει

δωδέκατος ὁ τυφλὸς, τρίτος ὁ τὴν κάλην ἔχων,
ὁ στιγματίας τέταρτος ἐστιν ἐπὶ δέκα,
πέμπτος δὲ ὁ πύργος, ἔκτος ὁ διεστραμμένος·
χοῦτοι μὲν εἰς ἑκκαιδεκάτην, εἰς Ἀρχέστρατον,

25

3. τριτάτης] τριτάτη
 17. πεζοῖς] πεζὸς
 22. τέτορ' ex Hesiodo pro τετάρτῳ
 τῷ ἥβῃ
 24. Χρυσῷ γένει Bekk.] χρυσογένει
 25. δωδέκατος Meinekius vol. 2 p. 537] δέκατος
 καλὴν Otto Schneiderus apud

Meinekium vol. 5 p. lxxxiv, collato Phrynicho Bekk. Anecd. p. 47,
 20.

27. πύργος] πηρός Cobetius.
 28. χοῦτοι Meinekius] καὶ οὗτοι ἑκκαιδεκάτην, εἰς—ἐπτακαιδεκάτην] ἑκκα-
 δεκα, ἐπὶ—ἐπτακαιδεκα. Personarum
 notas B et A ante et post ἵσχε δῆ addidit Meinekius.

ἐς τὸν δὲ φαλακρὸν ἐπτακαιδεκ'. Β. ἵσχε δή.

Δ. ὅγδος ὁ τὸν τρίβων ἔχων.

ὅτε δὲ ἔξι προστίθεστι, ἵνα τὸν πλήρη ἀριθμὸν εἰπωσι, αἷς Ὁμηρος εἰπόντος “ἐπτακαιδεκα μέν μαι ἦτις ἐκ τηδίου ἥσσων” (Il. 24, 496) Σιμωνίδης φησὶ “καὶ σὺ μὲν εὔκοσι παιδῶν μάτερ ἐλλαδί.” καὶ 5 δεκάτῳ μηνὶ τοῦ τοκετοῦ ταῖς γυναιξὶ γιγνομένου φησὶν “Ομηρος “χαῖρε γυνὴ φιλότητι, περιπλομένου δὲ ἐνιαυτοῦ τέξῃ ἀγλαὰ τέκνα” (Od. 11, 248). καὶ “ἄλλοι θ' εἰς Κρήτην ἐκατόμετολιν ἀμφενέμοντο” (Il. 2, 649) καὶ “πολλοὶ ἀπειρέσιοι καὶ ἐπεγκόντα πόλησ”¹ (Od. 19, 174). ἡ γὰρ κατὰ τὸ ἔτερον προστίθησιν ἡ κατὰ τὸ ἔτερον¹⁰ ἀφαιρεῖ. δύοις καὶ “πρόταν ἥμαρ ἐς ἥλιουν καταδύντα δαίσυντο” (Il. 1, 601), οὐχ ἄμα τῇ ἕφ ἀρξαμένων πόνειν καὶ “πᾶν δὲ ἥμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλησι” (Il. 18, 453), καίπερ βραχέος γινομένου χρόνου ὑπὲρ τὴν μάχην. καὶ τῶν Ὀλυμπίων δὲ ἐναλλὰξ ἀγομένων διὰ νέαν μητῶν καὶ μεθ', οἱ παιηταὶ πεντηκοντάμηνον φασι τὴν¹⁵ πανήγυριν εἶναι. οὗτοι οὖν οὐδὲν κωλύει καὶ τῆς τρίτης μοίρας ἐλλεποῦς οὐσῆς οὐχ ὀλόκληρον τρίτην αὐτὴν διομάσαι μοῖραν. Ἀριστοτέλης δὲ οὗτοι ἀξιοῖ λύειν, ἐν οὓς φησίν· ἡ εἰς β' διαιρεσίς εἰς ἴσην δύναται γενέσθαι ἐν τούτοις, ἐπειδὴ τὸ πλέον τοῦ ἥμίσεος ἀόριστον ἐστιν. ὅταν τοσοῦτον αὐξηθῇ ὡς τοῦ ὅλου τρίτον ἀπολείπεσθαι,²⁰ ἀκριβοῦς ἀν εἴη τὸ ἀφορίσαι τοῦτο καὶ δηλῶσαι ὃσον ἐστὶ τὸ καταλειφθεῖν, ἵνα ὃσον ηὗξηθε τοῦ ὅλου τὸ ἥμασυν δηλον γένηται. οἷον τῶν⁵ 5' ἥμασυν τὰ γ'. εἰπερ διαιρεθείη τὰ σ' εἰς β' ἵσα, ἐσται γ'. ἐὰν τὸ ἔτερον μέρος αὐξηθῇ, ἀδηλον πότερον μορίῳ ἀριθμοῦ ἡ ὅλη μονάδι. ἐὰν οὖν ὅλη μονάδι πλέον γένηται τὸ μέρος τὸ ὑπολειπόμενον, τρίτον²⁵ ἐσται τοῦ ὅλου, ὥστε καὶ ὁ εἰπὼν τῶν β' μερῶν θάτερον πλέον γινόμενον καταλέοιπε τριτάτην μοῖραν δεδήλωκεν ὅτι ἐν αὐξήσει τὸ πλέον μονάδι γέγονε, τεσσάρων γεγονότων τῶν τριῶν καὶ β' ὑπολειπομένων, ὅπερ ἦν τῶν σ' τὸ τρίτον. ἐπεὶ οὖν καὶ τῆς νυκτὸς αἱ ιβ' μοῖραι εἰς β' ἵσας μερίδας μερίζεσθαι δύνανται εἰς σ', ηὗξηθη δὲ³⁰ 30 καὶ πλέον γεγονὸς θάτερον μέρος, ἀδηλον δὲ τὸ πόσας ἄραις — καὶ γὰρ μιᾷ καὶ δύο καὶ τρισὶ καὶ πλείσιν ἡ αὐξήσις δύναται γίνεσθαι —, ἀφορίζει ὁ παιητὴς τὸ ἀόριστον τοῦ πλείονος πόσον ἦν, καὶ ὅτι β' ὥραις ηὗξηθη, ἐπήγαγεν ὅτι τριτάτη μοῖρα λέλειπται, ὡς η' μὲν

1. ἐς τὸν δὲ φαλακρὸν Meinckius]
ἐς δὲ τὸν φαλακρὸν

5. Ἑλλαδί] Forma Aeolica, de
qua v. Thes. vol. 3 p. 242.

γενέσθαι τὰς παρφχηκύιας ὥρας, καταλείπεοθας δὲ δ', αὖτε εἰσὶ τοῦ ὅλου τρίτον. οὕτω καὶ εἰ μή εἴη μερῶν, ὅτι δέχα διαιρεῖται εἰς θ', εἴποις δ' ὅτι πλέον τῆς εἰς β' μοίρας παρφχηκεν, ἡ δὲ τρίτη μοῖρα περιλείπεται, δῆλον ποιήσεις ἐκ τοῦ τὸ τρίτον φάναι περιλείπεται, ὅπερ ἔστιν σ', ὅτι ιβ' φῆς εἰληφθαί. ἔστω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ 5 πυχθημέρου τῶν ὥρῶν τὸ αὐτὸν ζητούμενον, καὶ λεγέτω τις ὅτι πλέον τε τῶν εἰς β' μοίρας νεμομένων ὥρῶν παρφχηκεν, ἔτι μὴ ἀφορίσας τὸ πόσον, ἐπαγέτω δὲ ὅτι ἡ τρίτη μοῖρα τοῦ παντὸς λέλειπται· δῆλον γίνεται ὅτι τῆς εἰς β' διαιρέσεως εἰς ιβ' καὶ ιβ' γενομένης, τοῦ τρίτου καταλειφθέντος τοῦ παντὸς, ὅπερ ἔστιν η', θάτερον μέρος τὸ πλέον ἐν τέτρασιν ἔσχεν, ὥστε ισ' ὥρας τὰς πάσας παρεληλυθέντας, ὑπολείπεται δὲ η'. ἐν οἷς οὖν εἰς β' ἵσται καὶ εἰς γ' ἔστι διαιρεσίς, ἐάν τις εἰς β' πλεονάσαντα τὸ γ' τῆς εἰς γ' καταλίποι, ἀφορίζει ὅσῳ πλέον ἡ αὐξησις γέγονε. σοφῶς οὖν ὁ ποιητὴς τὸ ἀόριστον τρίτου τῆς αὐξήσεως τοῦ ἡμίσεος δεδήλωκεν ὅσον ἦν, ὅτι ὥραις δύο καὶ 15 ὅγδοῃ παρεληλύθει ὥρα, διὰ τοῦ φάναι “τριτάτη δὲ τι γὰρ μοῖρα λέλειπται.” εἰδὼς γάρ τις ὅτι ιβ' μὲν αἱ ὥραι πᾶσαι τῆς νυκτὸς, ὧν ἡ εἰς δύο μὲν μοίρας διαιρέσις σ' καὶ σ' ποιεῖ, ἡ δὲ εἰς γ' δὲ καὶ δ', καὶ ἀκούσας τῆς εἰς β' μοίρας διαιρέσεως πλέον τι παρφχηκέναι, εἴτα γνοὺς ὅτι τῆς εἰς γ' τὸ τρίτον ἐπιμένει, ὅπερ ἔστιν ὥραι δ', 20 εὐθὺς γινώσκει ὅτι ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου β' ὥραι ἥσταν παραλλάξασαι μεταβάντος. Αὐτόχθων δέ φησιν ὅτι τετελεσμένων τῶν β' μορῶν, λειπομένης δὲ τῆς τρίτης, εἰκότως φησὶν ὡς παρῆλθε τὸ πλέον ἡ νὺξ οὖσα μοιρῶν β'. πλέον γὰρ μέρος εἰσὶ τῆς νυκτὸς α' β', εἴ γε τὰ β' τοῦ ἑνὸς πλείονα. τὸ οὖν παρφχηκεν, ὅτι παροιχομένων τῶν β' 25 μοιρῶν τῷ πλείον ἡ νὺξ παρφχηκεν. οὕτω γὰρ οὐδὲ ἀμάρτημα ἔσται ἐν τῷ πλέον, ὅπερ θηλυκῶς ἀκούοντές τινες ἡμαρτῆσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἡ πλείων ἔστι γὰρ τῷ πλέον ἡ νὺξ παρφχηκυῖα μέρει, τουτέστι τῷ πλείονι καὶ μείζονι μέρει παρήλλασθε, τῶν β' μερῶν παρφχημένων. Ἀπίστην δὲ αὐτῶν τῶν β' τὸ πλέον μέρος ἀνηλῶσθαι λέγει, 30 ὥστε καὶ τῆς δευτέρας εἶναι λείψανον, καὶ ὧν οὖν τὸ πλέον παρφχηκεν, τὸ τρίτον καταλείπεται· περὶ γὰρ νύκτας μέσας ἀναστὰς

2. μερῶν Bekk.] μάτρων

3. τῆς εἰς β' Bekk.] τῶν εἰς β'

5. φῆς] φησὶν Bekk.

7. παρφχηκεν, ἔτι Bekk.] παρφχηκέ τι

19. παρφχηκέναι Bekk.] παρ-

χηκεν

30. Ἀπίστην] ἀππίσων

31. δευτέρας (δευτ^η/ B)] δεκάτης Vill.

Ἄγαμέμηνον ἐγείρει τὸν Νέστορα καὶ μετ' αὐτοῦ τιὰς τῶν ἀριστέων, καὶ ἐπὶ τῷ τάφρον προελθόντες πέμπουσι τοὺς κατασκόπους. τὸν δὲ καιρὸν τῆς πυκτὸς ὑποβάλλει καὶ τὸ πλήθος τῶν πράξεων. ὅπλισάμενοι γὰρ οἱ κατάσκοποι, ὁφέντος αὐτοῖς τοῦ ἐρωδιοῦ, εὐξάμενοί τε τῇ Ἀθηνᾷ χωροῦσι πρόσω· καὶ ἐπιτυχόντες τῷ Δόλων οὐκ 5 ὀλόγος χρόνον περὶ τὰς ἐρωτήσεις διέτριψαν καὶ κτείναντες αὐτὸν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοὺς Θρῆκας ἔρχονται· καὶ βραδύνοντες αὐτοῖς περὶ τὸν τούτων φόνον ἡ Ἀθηνᾶ ἐπὶ τὰς παῖς ἀπαλλάσσεις παρακεῖ· καὶ ἐπανελθόντες λούονται τε καὶ ἀριστοπαιοῦνται, καὶ τότε ἥμέρα γίνεται. Ὁδυσσεὺς δὲ λέγει “ἐγγύθι δὲ ηώς,” τὴν διέξοδον 10 ἐπείγονταν οὐδὲ γὰρ εὐλογεῖ πλησιαζούσης τῆς ἔω κατάσκοπον πέμπεσθαι, ἀλλὰ καὶ πάντα ἐπισφαλές. τὸ δὲ πλέω δύναται μὲν καὶ ὡς πληθυντικὸν οὐδέτερον παρειλῆφθαι, τὰ πλείστα ἐκ τῶν δύο μοιρῶν παρῆλθεν ἡ πλείστα παρὰ μοίρας τὰς δύο, ὡς που καὶ ὁ Θουκυδίδης λέγει “ἀλλὰ καὶ ταῦτη τὴν στρατιὰν βαλάσσῃ ἥδη πλείω χρό- 15 μενοι συνῆλθον” (1, 3). δύναται δὲ καὶ θηλυκὸν ἐνικὸν εἶναι, πτῶσιν αἰτιατικὴν προβάλλον, ἡ πùξ παρῆλθε τὴν πλείστα μοίραν τῶν δύο μοιρῶν. πιθανῶς δὲ οὐδένα ἄλλον τὴν τῶν ἄστρων πορείαν ἐποίησε φυλάσσοντα ἡ τὸν Ὅδυσσεα, προοικονομῶν εἰς τὴν Ὅδυσσειαν· ἐκεῖ γὰρ αὐτῷ ὁ πλοῦς ἀνύεται “Πληγάδας εἰσορόσωντε καὶ ὑψὲ δύναται 20 Βοῶτηρ” (5, 272).

*λέγοντος τοῦ Ὅδυσσεως “ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε” ζητήσειεν ἀν τις τί δηλοῖ τὸ προβέβηκεν, καὶ ποιά εἰσι τὰ ἄστρα ἐξ ὧν στοχάζεται τὴν ὥραν. τὸ γὰρ ἐκ τῆς ἄρκτου λέγειν οὐχ ὑγιές· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀειφανῶν, ἀλλ’ ἐκ τῶν ἀνατελλόντων καὶ δυομένων τὰς ὥρας 25 τεκμαίρεσθαι ἔστιν. οἱ δὲ οὐδὲ ἐπ’ ἄλλου φασὶν οἶσν τε ἡ ἐπὶ τῆς ἄρκτου εἰρῆσθαι διὰ τοῦ προκείσθαι τὸ προβεβηκέναι· σημειώσαμενον γὰρ τοὺς τόπους καθ’ ὥραν ὡς ἐπιλαμβάνουσι στρεφόμενοι τῆς ἄρκτου οἱ ἀστέρες, προβεβηκέναι φάναι ἐπὶ πλέον κατὰ τὴν στροφὴν χωρήσαντας. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν Πληγαδῶν καὶ Τάδων καὶ Ὄριωνος, ἦτοι 30 δὲ ἀνατολὴν ἐφαν ποιουμένων καὶ προβεβηκότων ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, Πληγαδῶν δύσιν ποιουμένων καὶ ἥδη προβανόντων εἰς τὴν δύσιν· τὸ αὐτὸν γὰρ καὶ ἐν τῷ “ἀλλ’ ὅτε δὴ τρίχα πυκτὸς ἔην, μετὰ δὲ ἄστρα βεβήκει” (Od. 12, 312) ἡ ὡς πρὸς ἀνατολὴν ἡ πρὸς δύσιν, τὸ μέν-

20. εἰσορόσωντι] ἐσορῶντι
23. τὰ ἄστρα] τὰ οἳ.

30. Υάδων Vill.] νιάδων

τοις τρέχα ἀντὶ τοῦ τρίτου. διχῶς δὲ τὸ τρίτου, τό τε κατὰ σχέσιν τὴν πρὸς τὸ πρῶτον. μή ποτε ἐκ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου τὴν ὥραν καταμεμαθηκέναι φησί· τούτου γὰρ εἰς ιβ' διηρημένου, σ' μὲν εὐθέως καταδύνοντος ἡλίου βλέπεται, νυκτὸς δὲ προβαῖνούσης τὰ λασπά, οὐκ αὐτὰ μὲν ὄρώμενα, τὸν δὲ ἀριθμὸν τὸν ἔξι φυλάττοντα. ἐκ τῶν 5 ζῳδίων οὖν τῶν ἐπιφερομένων τῷ δωδεκατημορίῳ τούτῳ ἐν φ' ὁ ἡλίος ἔδυ, τὴν ὥραν στοχάζεται Ὁδυσσεύς. ἡ ἀπλῶς πάντα, φησὶ, τὰ ἀστρα προβέβηκε, τοιτέστι προκεχώρηκεν εἰς δύσιν τὰ ἀφ' ἑσπέρας ἐν τῇ ἀνατολῇ φανέντα, ὡς καὶ νῦν φαμὲν, πολὺ προῆλθε τῆς ἡμέρας, εἰς δύσιν λέγοντες προελθεῖν· ἐφ' ὅν γὰρ ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας 10 ἐστί τις δρόμος, ὅταν ἦδη πρὸς τῷ ἐτέρῳ πέρατος ὄρώμενα φαίνηται, προβεβηκέναι λέγοιτο ἀν ἀφ' οὐ πρῶτον ὄρμώμενα ἄφθη. ὅτι δὲ καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα εἰς τρία διαιρεῖ δῆλον. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἡμέρας “ἔσσεται ἡώς ἡ δείλης ἡ μέσον ἡμαρ” (Il. 21, 111), ἐπὶ δὲ τῆς νυκτὸς “ἄλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην” (Od. 12, 312). 15

παρῆλθον τῆς νυκτὸς αἱ β' πλήρεις μοῖραι· οἱ δὲ, ὅτι τὸ πλέον τῶν β' μοιρῶν τῆς νυκτὸς παρῆλθεν. αἱ β' δὲ μοῖραι η' εἰσιν ὥραι· τούτων τὸ πλέον, ὃ ἐστιν αἱ ζ', παρῆλθεν ἐσμὲν δὲ ἐν ὅγδοῃ ὥρᾳ, λείπονται δὲ τέσσαρες. τὸ δὲ ὅλον οὗτως παρῆλθεν η' πλείων ἦδη μοῖρα τῶν β' τῆς νυκτὸς μοιρῶν, ἵνα λείπηται μέρος τι τῶν β' καὶ 20 τρίτη τελεία.

255. Τυδείδη μὲν δῶκε] ἵνα μὴ ἀπιόντες πάλιν εἰς τὰς σκηνὰς χρονοτριβοῖεν. ὀπλίζει δὲ αὐτὸν ὁ Θρασυμῆδης ὡς νεωστὶ τὸν Νέστορα σώσαντα.

258. ὁ φάλος ὁμφαλός ἐστιν ἀσπιδὶ μικρῷ παραπλήσιος. κεῖται 25 δὲ κατὰ τὸ μέτωπον, ὑπερέχων τῶν ὀφρύων, ἀποσκιάζων τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου. ἦν δὲ ἀφαλος καὶ ἄλοφος διὰ τὸ λαυθάνειν· καταίτυξ δὲ παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι· οὐ γὰρ ἔχει λόφον.

259. ῥύεται δὲ κάρη] δείκνυσιν ὅτι πρὸς μόνην σκέπην, οὐ πρὸς κόσμον πεποίηται, ὥστε τῇ μὲν ἐμπλοκῇ τῶν ἴμάντων δυσδιάλυτον 30 εἶναι τὸ κράνος, τὴν δὲ ἔξωθεν ἐπιφάνειαν σκέπεσθαι μετὰ τῶν διόπτων πυκνῶς ἐρεισθέντων.

266. τὴν μὲν κλοπὴν ἐν Ἐλεῶνι φησι γενέσθαι τῆς Ἀμίντορος καταίτυγος (Ἐλεῶν δὲ πόλις τῆς Βοιωτίας), τὴν δὲ διανομὴν ἐν Σκανδείᾳ πόλει Κυθήρων. 35

268. Σκάνδειαν] κατὰ παράλειψιν ἐστι τῆς εἰς προθέσεως,

ἴν' ἦ τοι εἰς Σκάνδειαν. εἰς δὲ τὸ ἄρα διαστολὴ μικρά. τὸ δὲ ἔξῆς ἀκόλουθον.

271. δὴ τότ' Ὄδυσσηος] ἡδεῖα ἡ περιπέτεια, τὸ διὰ τοσούτων ἐλθοῦσαν αὐτὴν πάλιν σκεπάσαι Ὄδυσσέα τὸν ἐξ Αὐτολύκου.

272. ὕπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν] ἵσως διὰ τὴν κατάβληξιν τῆς προσ- 5 δοκωμένης αὐτῶν λαθραίας πράξεως τὴν δεινότητα τοῖς ὕπλοις προσῆψεν.

273. πάντας ἀρίστους] μένοντας καὶ καραδοκοῦντας δηλονότι τὴν ἀσύβασιν.

274. ἀγαθὸν λίαν τὸ σημεῖον τοῖς ἐγεδρεύσυσιν, ὡς φησὶν Ἐρμαν. 10 ἐδήλου δὲ ὅτι οὐχ ὁραθήσονται μὲν, ἔκπυστα δὲ καὶ ἄκρυπτα δράσουσιν ἐν τοῖς πολεμίοις. ἐρωδὶὸν δὲ ἔπειμψεν, ἐπεὶ ἐλώδης ὁ παρὰ τῷ Σκαμάνδρῳ τόπος καὶ ὑδατῶδες τὸ ὄρυγον. ἐδήλου οὖν τὴν ἐπὶ τὰς ναῦς ὑποστροφήν.

*έρωδιόν] Ζωίλος ὁ κληθὲὶς Ὄμηρομάστιξ γένει μὲν ἦν Ἀμ- 15 φικολίτης, τοῦ δὲ Ἰσοκρατικοῦ διδασκαλείου, δις ἔγραψε τὰ καθ' Ὄμήρου γυμνασίας ἔνεκα, εἰωθότων καὶ τῶν ῥητόρων ἐν τοῖς ποιηταῖς γυμνάζεσθαι. οὗτος ἀλλὰ τε πολλὰ Ὄμήρου κατηγόρει καὶ τὰ περὶ τοῦ ἔρωδιοῦ, διν ἐν τῇ νυκτεγερσίᾳ ἔπειμψε τοῖς περὶ τὸν Ὄδυσσέα ἡ Ἀθηνᾶ, διν, φησὶν, οὐκ εἶδον ὄφθαλμοῖσιν, ἀλλὰ κλάγ- 20 ξαντος ἄκουσαν. πῶς γὰρ, φησὶ, χαῖρε δὲ τῷ ὄρυγι Ὄδυσσεύς; εἰκὸς γὰρ ἦν ὑπολαβεῖν περιβοήτους ἔσεσθαι· φωνὴ γὰρ σημεῖον ἔστι τοῖς λαθάνειν προαιρουμένοις ὑπεναντίον. Μεγακλείδης, ὅτι μαντικῶς ταῦτα ἐποίησεν· δηλοῦ γὰρ ὅτι φωνὴν ἤκουσαν μόνου. οὐκοῦν οὔτως ἀπέβη τὸ μέλλον· αὐτοὶ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πολεμίων 25 οὐκ ὄφθησαν, ἤκουσαν δὲ τὰ βαυλεύματα καὶ τὰς τάξεις Δόλωνος ἐξαγγείλαντος. πῶς ἀν οὖν οἰωνὸς σαφέστερος φανείη; Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ζῷων ἡπόρει διὰ τί ἡ Ἀθηνᾶ ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν πορευομένοις τοῖς περὶ τὸν Ὄδυσσέα οὐ τὴν γλαῦκα τὴν ἴδιαν ὄρυν ἔπειμψε σημαίνουσαν τῇ φωνῇ, καὶ ταῦτα νυκτερινὴν 30 οὖσαν ὄρυν, ἀλλ' ὅτι ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἔτερων τινῶν θεῶν. φασὶν οὖν λύοντες ὅτι ἐλώδους οὗτος τοῦ τόπου, τῶν ζῷων τούτων νυκτὸς ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ τοῖς τέλμασι νεμομένων, διὰ τούτου σημῆναι τι τοῖς κατασκόποις ἡβούληθη, καὶ οὐ τῆς τὸ ὑδωρ καὶ

6. αὐτῶν] * δι' αὐτῶν
16. διδασκαλείου] διδασκά', quod pro διδασκάλου accepit Vill.

τὰ ἔλη μισούσης ὄρνιθος, διαιτωμένης καὶ οἰκούσης ἐν πέτραις καὶ τείχεσιν, ἐπεὶ καὶ ὁ ὄρνις οὗτος ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτὶ χρῆται ἐνεργὸς ὥν, καὶ ἔστιν ἀμφίβιος, ὥστε καὶ ἐν ὕδατι τροφὰς ἑαυτῷ πορίζειν. οἱ δὲ ἀριστεῖς οὗτοι καὶ σὺν ναυσὶ καὶ πεζοὶ τὰ κατὰ τοὺς πολεμίους ἐλητίζοντο, καὶ ἀναφανδὸν καὶ τότε διὰ τῆς νυκτὸς τὰ πρὸς 5 τὸν πόλεμον ἔκραττον. ἐπεὶ δὲ αὐτίκα δράσειν ἔμελλον, ἐγγὺς ὁδοῖο φησι· τὰ γὰρ ἐγγὺς ἀπανταχοῦ ἔστι σημεῖα. ἐν δεξιᾷ δὲ χώρᾳ ἡ κλαγγὴ αὐτοῖς γίνεται, ὅτι ἡ δεξιὰ ἀλλοτρία χώρα, ἐν ᾧ τοῖς δυσμενέσιν ἔμελλον ἔσεσθαι ἀλγηδόνες, τοῖς δὲ ἀκούσασι χαρά τε καὶ ἔρυμα. ὁ γὰρ ἐρωδιὸς οὗτος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τότε κλαγγάζει, 10 ἦνίκα εὖ πράττει καὶ εὐθυμεῖ ἄγρας ἔνεκα. ἔτι δὲ ὁ ἐρωδιὸς λέγεται ἀφροδισίων ἔνεκα αἴμα δακρύειν, καὶ προπίπτειν αὐτοῦ τοὺς ὄφθαλμοὺς, καὶ ἀποθνήσκειν, ὥστε τῇ δεξιᾷ χώρᾳ ὄφθεὶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς ἀλλοτρίους καὶ πολεμίους γάμων ἔνεκα ἐδήλου τεθνήξεσθαι. καὶ Ἐρμων δὲ δὲ Δῆλιος γράφει “ἐρωδιὸς ὁ πελλὸς ἐν πεδίῳ φαινόν· 15 μενος δακέδου μεδέοντός ἔστι Ποσειδῶνος, ἄρμενος εἰς πόλεμον τε καὶ ἐν νήσοις μάχεσθαι ἐσθλὸς, καὶ πεζοῖσι καὶ ἵπποσσιν ἄριστος, ἐν πεδίῳ θεμένοισι μάχην, ἐν δρει δέ τε χείρων φαινόμενος, μάλα γὰρ πέλεται νικηφόρος ὄρνις, ἃς τε βρομίῃν ὀρμένῳ ἀπειλίνην ἄρμενος, ὀπλίτην κεν ἄγων οἰκόνδε νέοιτο.” οὗτον δὲ καὶ ἀξιοῦσιν οὐ 20 Παλλὰς Ἀθηναίη γράφειν, ἀλλὰ πελλόν τοὺς δὲ μεταγράψαντας τῷ ἐπιθέτῳ ψυχαγωγηθῆναι, οὐ τῇ ἀληθείᾳ δὲ ἀκολουθῆσαι· οὗτον καὶ Ζώτυρος ἐν τετάρτῳ Μιλήτου κτίσεως γράφει· ἐν τῇ νυκτεγερσίᾳ τοῦ τοιητοῦ θέντος πελλὸν Ἀθηναίη, μεταγράφουσί τινες καὶ φασι Παλλὰς Ἀθηναίη, τῷ ἐπιθέτῳ ψυχαγωγούμενοι, ἀλλ’ οὐ τῇ 25 ἀληθείᾳ ἀκολουθοῦντες. τρία δὲ γένη ἔστιν ἐρωδιῶν, καὶ τῇ χροιᾳ διαλλάσσοντα ἀλλήλων καὶ τῇ πράξει διάφορα δύτα καὶ τῇ φωνῇ· ἐν μέντοι γένος ἔστιν ἐρωδιῶν, τὸ καλούμενον πύγαργον, ὅπερ ἔστι πρὸς γάμου τῶν πάντων δυσαντητότατον· ἐν γὰρ τῷ συνουσιάζειν ἀπόλλυται μετὰ πόνου προβάλλει γὰρ τοὺς ὄφθαλμοὺς καὶ αἷμορ· 30 ραχεῖ. ἄλλος ἔστιν ἐρωδιὸς, δὲν καλοῦσιν ἀφροδίσιον· οὗτος δὲ ἐν μὲν τῇ συνουσίᾳ ἄρμοζει, πρὸς δὲ γάμου καὶ συμφωνίαν βίου αἰσιώ-

13. ἐν addidit Vill.

15. Ἐρμων Eustathius p. 804,
57] ἔρων. Locus ex Hermone
allatus hexametris scriptus est,
partim corruptis.

19. ἀπειλίνη] Literae ην deletae.

20. ὀπλίτην] Sic codex, non
ὅπλιτα ut Vill.
νέοιτο] νέοτ. (sic B)
23. νυκτεγερσίᾳ] νυκτηγερσίᾳ

τατος. τρίτος δὲ πελλὸς ὁ μελάγχρους, καὶ πρὸς λαθραίαν πρᾶξιν ἄριστος πάντων ἐστίν. οὐκ ἥμελλεν οὖν ὁ ποιητὴς τριῶν ὀρνίθων ὄντων, καὶ τούτων ἴδιον ἑκάστου φέροντος πρᾶγμα, ἀφεὶς τὸ τὴν παροῦσαν ὅδὸν σημαῖνον τῇ κοινωτέρᾳ τῶν ὀρνίθων ἐπὶ πάντων ὄμοιώς χρῆσθαι. Καλλίμαχος δὲ ἐν τῷ περὶ ὄρνεων οὐ τὸν πύγαργόν φησιν 5 εἶναι τὸν ἐν τῇ ὁχείᾳ τοὺς ὄφθαλμοὺς αἰμάστοντα, ἀλλὰ τὸν πελλὸν, γράφων ὅδε· “ἄστερίας, ὁ δὲ αὐτὸς καλεῖται ὄκνος· οὗτος οὐδὲν ἔργαζεται. πελλός· οὗτος ὅταν ὁχεύῃ, κραυγάζει καὶ ἐκ τῶν ὄφθαλμῶν ἀφίστιν αἷμα, καὶ τίκτουσιν ἐπιτόνως αἱ θήλειαι. λευκός· οὗτος ἀκαδύνως ἐν ἀμφότεροις ἀπαλλάσσεται.”

10

ἐγγὺς ὅδοιο] ἐγγὺς τῆς ἔξοδου, πρὸ τοῦ πόρρω αὐτοὺς ἀποβῆναι.

275. δηλοῖ ὅτι εὐκ ὄφθησονται μὲν, εἴσονται δὲ τὰ τῶν πολεμίων ἐκ τῆς φωνῆς Δόλωνος.

278. καλῶς οἱ μὲν "Ελληνες θεὸν ἡγεμόνα ἐπικαλοῦνται καὶ ἀκούονται, ὁ δὲ βάρβαρος Δόλων μὴ εὐχόμενος ἀποτυγχάνει." 15

279. παρίστασαι] καὶ τοῦτο πραγματικῶς προθυμότερον γὰρ καὶ ἄνθρωποι καὶ θεοὶ εὐεργετοῦσι τοὺς ὑπὲρ ὃν πεποίθασι χάριν ὄμολογοῦντας.

280. κινύμενος] ὑπερβολικῶς εἶπε, οἶνον καὶ ἐπὶ μικράν τινα πρᾶξιν ὅρμων.

20

286. δύναται μὲν καὶ εἰς τὸ Τυδέϊ δίφη ἡ στιγμὴ τάττεοθαι, δύναται δὲ καὶ εἰς τὸ Θήβας· τὸ γὰρ ἐς Θήβας ἄμφω συντάσσειν ἀκάλυτον ἐστιν.

288. καλῶς μειλίχιον ἔφη λόγον τὸν διαλλαγὰς εὐαγγελιζόμενον.

25

291. ὡς νῦν μοι] ὄρα πῶς ὁ συνετώτερος Ὁδυσσεὺς τὴν εὐχὴν ἔκοινοποίησεν, οὗτος δὲ ἴδια καὶ ἄλλως.

299. ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀμφότεροι τοὺς κατασκόπους πέμπουσι· συντυγχάνουσι γὰρ ἀλλήλοις ιόντες· ἀλλ' ὁ ποιητὴς ἐτίμησε τὸ "Ελληνικὸν τῇ προτέρᾳ τάξει τοῦ λόγου."

30

300. πάντας ἀρίστους] ὁ μὲν "Ἐκτωρ θορυβώδης καὶ ἀλαζών ὡν, πάντας ἀνήτως συγκαλεῖ τοὺς ἀρίστους, ἔνθα δέος καὶ ἐκπεσεῖν τι τῶν ἀπορρήτων, οἱ δὲ" Ελληνες βραχεῖς.

303. τίς κέν μοι] ὁ μὲν "Ἐκτωρ μετὰ προστάξεως τὸν ὑπακουσόμενον τῇ χρείᾳ καλεῖ, ὁ δὲ Νέστωρ ὑποτίθεται. καὶ οἱ μὲν ἂν

1. λαθραίαν Vill.] λαθραίην

7. ὡδε Bekk.] δ'

ἔχουσιν ἐπαγγέλλονται, ὁ δὲ ἀ οὐκ ἔχει. καὶ οἱ μὲν δῷρον, ὁ δὲ ἀτίμως φησὶ μισθόν.

308. ὁ μὲν Νέστωρ τὴν πρᾶξιν ἐξεφαύλισεν, ἐπὶ φήμης ἀκοὴν πέμπων τὸν κατάσκοπον ἢ ἐπὶ σύλληψίν τινος πολεμίου μουσθέντος· ὁ δὲ ⁵ Εκτωρ ἐπὶ τὴν περὶ τῶν ὅλων γνῶσιν.

314. ¹⁰ ἦν δέ τις] διηγήσεως ἐδέησε πρὸς τὸ σημᾶναι τὸ ἄδηλον τοῦ ἀνδρὸς, ὅπως τοιοῦτος ὁν τῶν Ἀχιλλέως ἵππων ἐρῆ καὶ μετ' ὀλέγον προδότης γίνεται. ταχέως δὲ ἀπαντα ἐδήλωσε, τὸ ἔθνος, τὸ δυνομα αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, τὴν τέχνην, τὴν τύχην, ὅτι πλούσιος, τὴν μορφὴν τοῦ Δόλωνος καὶ τὴν ὥκυτητα. ¹⁰

315. ὅμως καίπερ ἔχων πάντα, δι' ἀλαζονείαν ἡράσθη κέρδους. τὸ γὰρ πλούτειν καὶ ἴπποτροφίας ἐμποιεῖ πόθον. εὑελπις δὲ ἦν ὡς εἰ ληφθείη, διὰ τούτων λυτρωθῆσεται.

318. ¹⁵ ὃς ἡρά τότε] δοκεῖ διαγανακτεῖν ὁ ποιητὴς, οἵος ὁν οἶοις ἐπιχειρεῖ.

319. ²⁰ "Εκτορ, ἔμ' ὄτρύνει] ὁ μὲν Διομῆδης προσλαβέσθαι συνεργὸν ἔσπευσε, καὶ τὸ ἐπικίνδυνον τοῦ πράγματος καὶ τὸ νεμεσητὸν ὑφοράμενος· ὁ δὲ ἀνοήτως μόνος ὄρμῃ.

320. ²⁵ ἐκ τε πυθέσθαι] τὰ ἀκριβῆ περὶ πάντων ἀκοῦσαι· ὁ δὲ εἴ τινα που δηίων ἔλοι ὡς ἐκ παραδόξου.

321. τὸ ἀπιστον δηλοῖ τῶν βαρβάρων, ὅτι τὰς πίστεις ὄρκοις, οὐ τρόπεις ἀγαθοῖς βεβαιοῦσιν.

323. ³⁰ οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα] ὁ μὲν ²⁵ Εκτωρ ἀρίστους δώσειν φητὶν, ὁ δὲ τοὺς Ἀχιλλέως αἵτει, τούτους εἰδὼς ἀρίστους. δηλοῖ δὲ ἀμφοτέρων τὴν ἀτοκίαν καὶ ἀνοιαν.

324. οὐκ ἀποθεει τῆς οἰήσεως ἡς ἔχεις περὶ ἐμοῦ. ἡ οὐκ ἔξιτολήρφεως ἀπαγγελῶ, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας περὶ πάντων μαθών.

328. καὶ οἱ ὅμοστεν] μωρότερος τοῦ αἰτοῦντος ὁ ἐπαγγειλάμενος· ὅμινοις γὰρ ὡς ἥδη τὰ λάφυρα διαιρῶν.

334. λευκοῦ, ὡς ἄφρων κατάφωρος γὰρ δι' αὐτοῦ ἐγένετο. ὁ δὲ ³⁵ Αριστοφάνης τεφρώδους φησίν λέγει γὰρ μὴ εἴναι λύκον λευκόν.

335. ἵκτις ἔστι κατ' ⁴⁰ Αριστοτέλην ζῷον ὀρνιθοφάγον, ὅμοιον μικρῷ κυνιδίῳ, οὗ τὸ δέρμα φορεῖ. τάχα οὖν ὁ ποιητὴς κατὰ ἀφαιρεσιν αὐτὸ ἐποίησε τοῦ πρώτου Ἰ.

30. * ἐγένετο] ἐγένετο

339. ὡς προνοῶν μὴ καὶ παρὰ τῶν πολεμίων εἴη τις δόλος^{*} ὁ δὲ Διομήδης, καταφροῦν τῶν κινδύνων, οὐ προνοεῖ. πῶς δὲ τὸν ἔρωδιὸν μὴ ὄρωτες αὐτὸν ὄρωσιν; ἵσως ὅτι πρὸς ὄρθρον ἡ σελήνη ἀνέσχεν.

343. ᾧ τινα συλήσων] οὐ γάρ οὗτοι ῥάδιον φέται τὸ μόνον εἰς 5 κατασκοπὴν ἀφικέσθαι. ἔώσι δὲ παρελθεῖν, μὴ εἰδότες τὴν ὠκύτητα αὐτοῦ.

346. εἰ δ' ἄμμε] εἰ δὲ πλαγίαν ὡς ἐπὶ τὴν πόλιν ποιεῖται τὴν ὁδὸν, ἀπόστρεφε πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ναῦς.

350. παρέδραμεν ἀφραδίησιν] παρέδραμε, φησὶν, ἀσυνέτως, οὐ τοι 10 θεασάμενος αὐτούς. δεῖ δὲ τοὺς κατασκόπους τὴν ὄψιν περιάγειν πρὸς ἐπίγυωσιν ἀκριβῆ.

351. ὅσον ἀροτριῶσα ἡ ἡμίονος ὑπογράφειν δύκαται, ὅ ἐστι πλέθρον.

*'Αρίσταρχος οὗτος ἔξηγήσατο. ὅσον, φησὶν, ἐξ ἐνὸς καὶ ὁμοῦ 15 ὑπὸ τινος ἀφεθέντος καὶ ἀπολυθέντος ζεύγους ἡμίονων καὶ ζεύγους ἄλλου βοῶν, φθάσωσι καὶ προλάβωσι τὰς βοῦς αἱ ἡμίονοι (ταχύτεραι γάρ εἰσι τῶν βοῶν), τοσοῦτον, φησὶν, ἔσακτες διάστημα παρελθεῖν τὸν Δόλωνα μεταστραφέντες ἐδίωξαν.

353. ἐν γάρ τῇ πρώτῃ αὖλακι σχολαιοτέρων προσδεῖ ζῷων πρὸς 20 τὸ βαθυτέραν γενέσθαι τὴν αὖλακα, ἐν δὲ τῇ νειφῷ ὀξυτέρων προευτρέπεσται γὰρ τῷ ἔαρι.

* πηκτὸν ἄροτρον] τὸ τὸν γύην προσπεκτηγότα ἔχον αὐτόγυνον δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ μονόξυλον. καὶ Ἡσίοδος δοιὰ ἄροτρά φησι θέσθαι, "αὐτόγυνον καὶ πηκτόν" (Ο. 433). 25

360. νῦν μὲν κυσὶν αὐτοὺς εἰκάζει διὰ τὸ ἀγρευτικὸν, πρότερον δὲ λέουσι διὰ τὸ εὐσταθές.

361. ἐμμενές] ἐν τούτῳ γάρ ἐστι τῶν κυνῶν τὸ κράτιστον. ταῦτα γὰρ τὰ ζῷα φύσει μέν ἐστι ταχέα, ὑπεκλιμόμενα δὲ διὰ τὴν ἀσθενειαν· οἱ δὲ κύνες τούναντίον. 30

362. μεμηκώς] τὸν καταληφθησόμενον δηλοῖς περικατάληπτος γὰρ γινόμενοι βοῶσιν οἱ λαγωοί.

369. δουρὶ δ' ἐπαίσσων] ὑπόνοιαιν διδοὺς ὅτι βαλεῖ αὐτόν. ἐνεργείας

16. * ἀφεθέντος] ἀφέντος

quod σχολαιοτέρων εσσε potest.

17. * αἱ ἡμίονοι] αἱ οἳ.

27. * εὐσταθές] εὐπαθές.

20. * σχολαιοτέρων] σχολεταίρων,

δὲ μεστός ἐστιν ὁ ἐπικραδαίνων τὸ δόρυ καὶ βοῶν, ὡς ἀφῆσων ἐπ' αὐτὸν εἰ μὴ στῇ.

370. δουρὶ κιχήσομαι] εἶν εἰ μὴ τοῖς πεσὶ δύναμαι. καὶ πῶς ἄμα τῇ ἀπειλῇ ἀφῆκεν; ὅτι ὁξυλαβείας ἔδει, καὶ οὐκ ὤτετο ὡς ἀπειλῇ μόνῃ πεισθήσεται. ὑπόνοιαν δὲ αὐτῷ διδωσιν ὡς οὐ βούλεται 5 αὐτὸν ἀνελεῖν, ἵνα ὑπήκοον ἔχῃ πρὸς τὴν ἀνάκρισιν.

372. ἐκὼν δὲ ήμάρτανε] ξῶντα γὰρ κρατῆσαι βούλεται πρὸς τὸ τῆς ἐπερωτήσεως χρήσιμον. ἔξεστι δὲ εἰπεῖν ὅτι καὶ τὰ βέλη ὡς ἔμψυχα τῷ ποιητῇ συναγωνίζεται.

375. ἄκρως ἐδήλωσε πάθος δυσερμήνευτον, τοῖς δειλοῖς παρα- 10 κολουθοῦν, τὸν θρασύδειλον Δόλωνα ὑπογράφων, καὶ τοῖς ἐσχάτοις ἔξευτελίζων ὄνματα. τὸ δὲ βαμβαίνειν δηλοῦ τὸ ἰκεσίας καὶ λόγων ἀπορεῖν, καὶ δεδιότα ἴστασθαι, καὶ τρέμειν, καὶ ἀσαφῆ φωνὴν προϊέναι ὑπὸ τοῦ φόβου. ἄρα βος δὲ κυρίως ἡ ἐν τῷ ἄρει γινομένη βοή. 15

378. βαρβαρικὸν τὸ εὐθὺς περὶ ἑαυτοῦ διαλέγεσθαι, καὶ ἵνα ὡς ἀγενοῦς αὐτοῦ καταφρονήσαντες μὴ ταχὺ φονεύσωσιν.

382. Ὁδυσσεύς] ἕκατέρῳ πρωσάπῳ τὴν πρέπουσαν ἀπένειμε τάξιν. ὅπου μὲν γὰρ ἀκοντίσαι καὶ κατασχεῖν τὸν πολέμου χρεία, ἐκεῖ Διομῆδης ἐνεργεῖ, ὅπου δὲ λόγου δοῦναι καὶ λαβεῖν, 20 Ὁδυσσεύς.

387. ἐπίτηδες ἐνδόσιμον αὐτῷ καιρὸν ψευσμάτων δίδωσιν, ὅπως αὐτοῦ δοκιμάσῃ τοὺς λόγους. τί γὰρ παρέτρεχε τοὺς νεκροὺς, εἴπερ σκυλεῦσαι θέλει;

390. ὑπὸ δὲ ἔτρεμε γυῖα] κατάσκοπος γὰρ ἐφωράθη, καὶ εἰ μὴ 25 ἀληθεύοι, σωτηρίας ἐλπίδα οὐχ ὥρᾳ. αἱ δὲ συνεχεῖς πεύσεις οὐκ ἔωσιν εἰς ψεῦδη τραπῆναι.

391. πολλῆσιν μὲν ἄττησι] ἄτας ἔφη τὰς ἐπὶ κακῷ ὑποσχέσεις. ὡς ἀναγκασθεὶς δὲ καὶ δελεασθεὶς καὶ τὴν φρενοβλάβειαν αὐτοῦ ὑποτίθεται, ἔλεον θηρώμενος. 30

394. θόην] ἐπεὶ μετὰ δύσιν ἡλίου τάχιστα σκότος γίνεται, ἢ ἐπεὶ διὰ τὸν ὑπονομήτητον αὐτὴν ἡγούμεθα. ἢ τὴν θετικήν ἀποτίθησι γὰρ ἡμᾶς εἰς ἀνάπαυλαν.

13. καὶ τρέμειν—βοή] Haec a m. 17. ἀγενοῦς] ἀγενοῦς B, sed × sec. addita.

14. * ὑπὸ] ἀπὸ

priore eraso.

395. ἀνδρῶν δυσμενέων] ὑπομιμήσκει τῆς ἔχθρας αὐτοὺς καθ' Ἐκτόρος, ἀναζωπυρῶν αὐτῶν τὸν θυμόν.

401. η̄ ρά νύ τι] δεόντως τὴν τοῦ ἐλπίσαντος, οὐ τοῦ ἴποσχομένου τοσοῦτον αἰτιᾶται ἄνοιαν.

406. ποῦ—λίπες "Ἐκτόρα] καλῶς τοῦτο πυνθάνονται, ἵνα ἐγρυγο- 5 ρότος μὲν καὶ διέποντος τὰς φυλακὰς ἀπόσχοιντο, καθεύδοντος δὲ ἐπιχειρήσειαν αὐτὸν ἀνελεῖν.

407. ποῦ δέ οἱ ἔντεα] εἰκὸς γὰρ η̄ν ὡς Βασιλέα σκηνοποιεῖσθαι στρατηγικώτερον· ἵνα οὖν καν ἀφέλωνται τὰ ὅπλα αὐτῷ, τούτου χάριν ἐπερωτῶσιν. 10

δεῖ τὸ ἔστασι τῷ ἵππῳ προσυπακούειν· οὐ γὰρ κοινὸν τὸ κεῖται.

413. * Πορφυρίου. τὸ καταλέξω οὐκ ἔστιν ἀπλῶς ἐρῶ, ἀλλ' εἰς τέλος τοῦ λόγου ἀφίξομαι καὶ καταλέξω. ταυτὸν γάρ ἔστι τῷ “ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκε μύθων” (Π. 9, 56) καὶ “ἐπεὶ φειδί 15 ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν” (Π. 23, 350). τὸ διεξελθεῖν οὖν τὸν λόγον μέχρι τοῦ ἀπολῆσαι.

415. στρατηγικῶς τὸν τόπον τοῦτον ἐπελέξατο μέσον ὅντα τοῦ πεδίου, ἵνα μὴ οἱ "Ελληνες ἀποσλεῖν βουλόμενοι λάθοιεν, μήτε εἰς τὴν πόλιν λόχος εἰσέλθῃ. 20

417. οὕτις κεκριμένη] ἀστρατήγητον τὸ πᾶσιν ἐπιτρέψαι τὴν φυλακὴν ἑκουσίως. καὶ πολλῆς τῆς ἀλαζονείας καταφρονεῖ γὰρ Ἑλλήνων.

418. * πυρὸς ἐσχάραι] ἐσχάρα σημαίνει εἴ τὴν πυρὰν, καὶ τὴν ἔστιαν, καὶ τὸ ρυπαρὸν καὶ καυθὲν ἔλκος, καὶ τὸν βωμὸν, ὡς παρ' 25 Εύριπιδη ἐν Ἡρακλεῖ (922), καὶ τὴν κυρίως λεγομένην.

ὅσαι Τρώων εἰσὶν ἔστιαι καὶ οἰκίαι. οἵονεὶ ὅσοι εἰσὶν ἐθαδεῖς Τρώες, οὗτοι φυλάσσονται. ἐκ γὰρ τῆς ἔστιας τὸν πολίτην δηλοῖ. ἀνέστιος δὲ ὁ ἀπολις καὶ ἄσικος.

* Πορφυρίου. τοῦ ποιητοῦ πολλάκις ἐπισημανομένου περὶ τῶν 30

1. * καθ'] om.

13. * Πορφυρίου] om.

30. * Πορφυρίου] om. B. Scholion hoc Porphyrii, τοῦ ποιητοῦ πολλάκις—δέχεσθε δίκεσθε in B et codicibus Scorialensi et Harleiano totum est adscriptum ad 8, 509, et in Scorialensi quidem et Har-

leiano cum lemmate Πορφυρίου εἰς τὸ “ἐπὶ δὲ ἐύλα πολλὰ λέγεσθε,” licet ex scholio ipso apparent ab Porphyrio non huic versui adscriptum fuisse, sed 10, 418 “δόσσω γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι,” ad quem versum recte rettulit Bekkerus, quod partim confirmatur ipsius

πυρῶν ἀς οἱ Τρῷες ἐπειοῦντο ἐκ τῆς τοιαύτης τοῦ "Ἐκτόρος παραγγελίας" "ἐπὶ δὲ ἔνδια πολλὰ λέγεσθε, ὡς κεν παννύχιοι μέσοφ' ἥσυς ἡριγενεῖης καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δὲ εἰς οὐρανὸν ἥκη" (Π. 8, 507) καὶ πάλιν "ἔγγυς γὰρ ηῷαν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο ὑπέρθυμοι τηλέκλητοι τὸ ἐπίκουρο, κειάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ 5 στρατόν" (Π. 9, 232) καὶ πάλιν "ἥτοι ὅτ' ἐσ πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν, θάνυμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό" (11), εἰκότως ἀσαφέστατον ἔστι τὸ τοῦ Δόλωνος, ὅτι ἐρωτηθεὶς "πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εἰναί;" ἀποκρίνεται "φυλακαὶ δ' ἂς εἴρεαι ἥρως, οὐ τις κεκριμένη ρύεται στρατὸς, οὐδὲ φυλάσσεις" 10 ὅσσα μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἵσιν ἀνάγκη, οἵ τ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται ἀλλήλοις." τί γὰρ βούλεται τὸ "ὅσσα μὲν πυρὸς ἐσχάραι," προδεδηλωμένου ὅτι πολλὰς πυρὰς ἔκαιον; δὲ ἀποροῦντας οὐκ ἔστι ρῆγδίως συνιδεῖν. λύοντες οὖν λέγομεν ἡμεῖς ὅτι τῶν ἐν τῷ πεδίῳ πυρῶν νῦν οὐ ποιεῖται τὸν λόγον, ἀλλὰ βούλεται τὸ 15 εἰπεῖν ὡς ὅσοι Τρῷες αὐθιγενεῖς καὶ οὐ ξένοι, ἀλλ' ἔστιαν ἔχοντες, ὅπερ ἐν ἄλλοις περὶ τῶν αὐτῶν λέγει "Τρῷας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔσασι" (Π. 2, 125), τουτέστιν ὅσοι πῦρ τε καὶ ἔστιας ἔχοντες, 20 ὡς καὶ ἐν ἄλλοις "ἥλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος" (Od. 23, 55), τουτέστιν εἰς τὴν αὐτοῦ ἔστιαν ἔστια γὰρ δὲ οἶκος· δὲ γὰρ εἰπεῖν 20

codicis B auctoritate, in quo versui 10, 418 altera pars scholii inde ab verbis προδεδηλωμένου ὅτι πολλὰς πυρὰς usque ad verba prope extrema ἐφέστιον πῦρ ἔχοντες iterum est adscripta, multa cum scripturae diversitate, προδεδηλωμένου ὅτι πυρὰς πολλὰς ἔκαιον; δὲ ἀποροῦντας οὐκ ἔστι ρῆγδίως συνιδεῖν. λύοντες οὖν ἡμεῖς λέγομεν ὅτι τῶν ἐν τῷ πεδίῳ πυρῶν νῦν οὐ ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ βούλεσθαι εἰπεῖν ὡς ὅσοι Τρῷες αὐθιγενεῖς καὶ οὐ ξένοι, ἀλλ' ἔστιαν ἔχοντες, ὅπερ ἐν ἄλλοις περὶ τῶν αὐτῶν λέγει "Τρῷας μὲν λέξασθε ἐφέστιοι ὅσσοι ἔσασι" (Π. 2, 125), τουτέστιν ὅσοι πῦρ τε καὶ ἔστιας ἔχοντες, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις "ἥλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος" (Od. 23, 55), τουτέστιν εἰς τὴν αὐτὴν ἔστιαν· ἔστια γὰρ δὲ οἶκος· δὲ γὰρ εἰπεῖν "ἥλθεν αὐτὸς ἐφέστιος" μεταλαβὼν ἔφη "ἥλθ' Ὁδυσσεὺς καὶ οἴκοιν

ικάνετο" (ib. 7). δὲ οὖν ἔχων οἰκίαν ἐφέστιος, δὲ ἀπόλις καὶ φυγὰς "ἀφρήτωρ ἀδέμιστος ἀνέστιος" (Π. 9, 63) καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν οἰκοῦντος, καὶ τὰ νῦν ὅσοι πολέται τῶν Τρώων καὶ ἐφέστιοι καὶ ἐστιούχῳ Διὶ Θύουσιν, καὶ τὸ περὶ τῶν Φαιάκων εἰρημένον "πᾶσι γὰρ ἐφέστιοιν ἔστιν ἔκαστρο" (Od. 6, 265). τουτέστιν οὐδεὶς ξένος ἔστιν ἐνταῦθα, ἀλλὰ πάντες πολέται ἔστιας καὶ πῦρ ἔχοντες.

5. τηλέκλητοι] τηλέκλειτο Scor.

8. δαὶ] δὲ ai Scor.

14. Απέ λύοντες lemma λύσις in Scor.

15. ποιεῖται—βούλεται Vill.] ποιεῖσθαι—βούλεσθαι

17. λέξασθαι Bekkerus] λέξασθε ἐφέστιοι δοσοι ἔσασι] Sic B ad 10, 418: sed δοσοι ἐφέστιοι, omisso ἔσασι, B et Scor. ad 8, 509.

“ἥλθε μὲν αὐτὸς ἐφέστιος,” μεταλαβὼν ἔφη “ἥλθε δ’ Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνετο” (ib. 7)· καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ οἴκου “ἐστίη τ’ Ὀδυσσῆς ἀμύμονος ἦν ἰκάνω” (Od. 14, 159). ὁ οὖν κεκτημένος οἰκίαν ἐφέστιος, ὁ δὲ ἀπόλεις καὶ φυγὰς “ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιος ἐστιν ἐκεῖνος” (Il. 9, 63)· καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς ἀλλοτρίας 5 οἰκίαν ἐνοικοῦντος “ἄλλ’ ἐμὲ τὸν δύστην ἐφέστιον ἥγαγε δαίμων” (Od. 7, 248). τὸ οὖν “ὅσσα μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι” δηλοῖ, ὅσσα Τρώων ἐστίαι, ἐξ οὗ ὅσσι Τρώων ἐφέστιοι καὶ πολίται καὶ ἐστικύχῳ Διὶ θύουσιν, ὡσπερ καὶ ὁ Φήμιος “Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν ἔρκειον” (Od. 22, 334) καταφεύγει, φῆ δηλούντι κατὰ πᾶσαν 10 τὴν ἡμέραν ἔθνον. οἵτι γὰρ τοὺς πολίτας εἴπει μὴ λείπειν ἐνταῦθα τῆς διὰ τοῦ πυρὸς ἐσχάρας, δηλοῦ τὰ ἐπαγόμενα “οἵσιν ἀνάγκη, οἱ τ’ ἐγρηγόρθασι φυλασσόμεναι τε κέλονται ἀλλήλοις, ἀτὰρ αὐτεὶ πολύκλητοι ἐπίκουροι εὑδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν.” ἐκ τούτων λύσεις καὶ τὸ περὶ τῶν Φαιάκων εἰρημένον “πᾶσι γὰρ 15 ἐφέστιον ἐστιν ἐκάστῳ” (Od. 6, 265). λέγει γὰρ, οὐδὲὶς ξένος ἐστὶν, ἄλλα πάντες πολίται καὶ ἐφέστιον πῦρ ἔχοντες. διὰ δὲ τοῦ ψιλοῦ ἔξενήμεκται ὡς τὸ δέχεσθε δέκεσθε.

419. φυλασσόμεναι τε κέλονται] δῆλον ἐκ ταύτου ὡς ἐξ ἐπιταγῆς ἡ φυλακή. ἐντεῦθεν οἱ νομιμέτας γυναικούμονος ὁρίζουσιν αἰρεῖσθαι 20 τὸν γεγαμηκότα, καὶ παιδονόμον οὐκ ἄπαιδα, ἵνα ἐκ τῶν οἰκος τὴν συμπάθειαν ἔχοντες πολλὴν ποιῶνται τὴν ἐπιμέλειαν. εὖ δὲ τὸ μὴ μόνον ἴδιᾳ ἔκαστον ἀγρυπτεῖν, ἄλλα καὶ ἀλλήλοις παρακελεύεσθαι, ἵνα δ τῷ ὑπνῳ ικάρμενος ὑπὸ τοῦ πλησίον ἐγείρηται.

421. Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν] τὸ ἀσυμπαθὲς δῆλος 25 τῶν βαρβάρων. εὐλόγως γὰρ ἀποκρίνεται ἡρωτήθη γάρ.

424. ἔως τοῦ νῦν ἀναπάνειν δεῖ τὴν ἀνάγνωσιν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀπὸ ἄλλης λέγειν ἀρχῆς κατ’ ἐρώτησιν. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως πῶς γὰρ νῦν εὑδουσι;

427. καὶ ταῦτα] καὶ πλείονα ἣν ἡρωτήθη λέγει, σύμβουλος γενόμενος τοῦ ὀλέθρου τῶν συμμάχων.

428. πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες] πρὸς σύγκρισιν τῆς Θύμβρης προστέθειται τὸ ἀλός. θαλασσοκράτορας δέ φασι πρώην Κᾶρας εἶναι.

431. Φρύγεις] οἱ μὲν νεώτεροι συγχέουσι Φρύγας καὶ Τρώας· φαίνεται δὲ ὁ ποιητὴς ἐπίκουρους Τρώων αὐτοὺς καλῶν.

9. δ Φήμιος Scor.] δ Εἰφήμιος B.

10. ἔρκειον Scor.] ἔρκειον

433. εἰ γὰρ δὴ μέματον] οἱ μὲν περὶ Ὀδυσσέα οὐ τραῦς ἔξεφηνται τὴν βούλησιν ὁ δὲ συμβάλλεται αὐτῶν τῇ σκέψει, καὶ μᾶς ψυχῆς ἀτυχίᾳ προδίδωσιν ὅλον τὸ συμμαχικόν.

434. οἴδε¹] οἰονεὶ χειρὶ δείκνυσιν καθ' ὃν τόπον ἐστρατοπεδεύκασιν. ἀπάνευθε δὲ διὰ τὸ μὴ μεμῆχθαι τοῖς ἄλλοις. τὸ δὲ νεήλυνδες 5 πρὸς τὴν ἀπειρίαν τῶν τόπων καὶ τὴν πάρεσιν τὴν ἀπὸ τοῦ κόπου. ἔσχατοι δὲ Τρώων, ἀπὸ δὲ νεῶν πρῶτοι.

435. Ρῆσος Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ Θράκης καὶ Εὐτέρπης τῆς Μούσης νιός. ίστορεῖ δὲ Πίνδαρος (Fr. 181) ὅτι καὶ μίαν ἡμέραν πολεμήσας πρὸς Ἑλληνας μέγιστα αὐτοῖς ἀνεδείξατο κακά. κατὰ 10 δὲ θείαν πρότοιαν νυκτὸς αὐτὸν Διομῆδης ἀναυρεῖ.

436. καλλίστους ἵππους]² ὡς φίλισπος κάκείνους ἐσκόπησε· κινδυνεύει γὰρ διὰ ἵππους· ἡ ὡς μέγιστα χαριζόμενος ἀντὶ τῆς ἴδιας ψυχῆς. τοσοῦτον δὲ ἀπέσχε τοῦ λαβεῖν ἵππους, ὅτι καὶ τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ στρατοπέδῳ καλλίστων προδότης ἐγένετο.

15

437. δύο ὑπερβολὰς ἐνῆκεν ἐντέχγως, τὴν μὲν ἐξ ὑπερθέσεως, τὴν δὲ ἐξ ὁμοιώσεως, καὶ ἐφ' ἐκατέρας παρέλαβε τὸ οἰκεῖον χιόνος μὲν γὰρ δύναται τι λευκότερον γενέσθαι, ἀνέμου δὲ θᾶσσον οὐδέν. ἐπαινετέον δὲ καὶ τὴν φράσιν, ὅτι κατ' αἰτιατικὴν δυνάμενος εἰπεῖν λευκοτέρους χιόνος, καὶ τοῦ μέτρου ἐπιδεχομένου, θαυμαστή³ κῶς, κατ' ἴδιαν ἀνεφώνησε τὸν ἐπαινον, καὶ λείπει τὸ εἰσίν. οἱ δὲ πτώσεως μετάθεσιν τὸ τοιοῦτον ὀνόμασαν.

καὶ εἴ γε νεήλυδες ἥσαν τῷς ἐγίνωσκε τὸ τάχος; ἡ ὡς ἀκούσας, ἡ ὡς ἀποσεμνύνων πρὸς τὸ μὴ ἀναυρεθῆναι.

438. χρυσῷ]⁴ τὸ σμικροπρεπὲς τοῦ ἀνδρὸς ἄκρως κωμῳδεῖ, ὅτι περὶ 25 χρυσὸν ἐπτόηται.

442. ἀλλ' ἐμὲ μὲν]⁵ πέπεισται ὅτι μέγιστα αὐτοῖς ἔχαρίσατο, καὶ ἐπὶ μαρτυρίαν πιστὴν κατέρχεται· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο προσέθηκεν, εὑνέθεις ἂν ἥσαν οἱ περὶ Διομῆδην πιστεύσαντες αὐτῷ καὶ εἰς τοὺς Τρώας παρελθόντες. δῆλον γὰρ ὡς οὐκ ἡπάτα, φυλάττεσθαι παρὰ 30 τοῖς πολεμίοις μέλλων.

447. καὶ τῷς ἥδεισαν αὐτοῦ τὸ ὄνομα; εἰκὸς ἦν ὡς κήρυκος νιόν πολλάκις συμπαρεῖναι τῷ πατρί. ἡ ἡρώτησαν κρατήσαντες.

* Πορφυρίον. ἀδύνατον τὸν οὔτω δῆλον μὴ γινώσκεσθαι ὑπὸ τῶν

4. * τόπον] τρόπον

ξατο Eust. p. 817, 24.

10. ἀνεδείξατο] *ἀπεδείξατο. ἐνεδεί-

34. * Πορφυρίου] om.

ἀριστέων. λύεται δὲ ἐκ τοῦ ἔθους. καὶ γὰρ πλούσιον αὐτὸν ὅντα εἰκὸς εἶναι διαδῆλον· καὶ οὐκ ἀν ἦν ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ Ἐκτορος μὴ τῶν ἐπιφανῶν ὡς καὶ ἔστιν υἱὸς κήρυκος, τοῖς δὲ τοιούτοις εἰς τὰς ἀποστολὰς χρῆσθαι εἰώθασιν.

Ἐλληνικῶς ὁ κοινωνήσας αὐτῷ φιλανθρώποις λόγοις οὐ φθεύει, 5 ἀλλ' ἄλλος.

450. ἦ τε καὶ ὑστερον] ἐπεὶ οὐχ Ἐλληνικὸν τὸ τὸν ἰκέτην ἀναιρεῖν, προφάσεις ἀναγκαίας περιέθηκεν. ἀμα δὲ καὶ ἄτοπον ἦν αὐτὸν πάλιν ὑπεστρέφειν εἰς τὰς ναῦς. ἀμα δὲ καὶ ὡς προδότην ἀναιρεῖ· ὑπὸ γὰρ ἐκείνων μεμίσηται πρῶτον, οἵς τοὺς οἰκείους παρέ- 10 δωκεν.

454. ὁ μὲν μιν ἔμελλε] ἀνόητος ὁ μετὰ τοιαύτην ἀπόκρισιν λιπαρεῖν μέλλων. τάχιστα δὲ αὐτὸν ὁ ποιητὴς ἀναιρεῖ, ἵνα μὴ φθάσῃ γονυπετῶν.

457. φθεγγομένου] ἀμα τῷ ἄρξασθαι φωνὴν ἀφεῖναι, πρὸ 15 σαφηνισθῆναι τὸ λεγόμενον· καὶ ἀνῆλθε μὲν τὸ πνεῦμα μέχρι τοῦ στόματος, καὶ τὸν τόπον ὅλον πληρῶσαν ἔξεχίθη τῇ τμήσει τῆς κεφαλῆς, ὡς εἰ καὶ σωληνά τινες μεστὸν ὕδατος διατέμαιεν, ἡ μὲν τῆς ἐπεισροῆς φορὰ εἴργεται, τὸ δὲ ἥδη διελθὸν ἐκχεῖται.

460. καὶ τά γ' Ἀθηναίγ] διδάσκει τῶν κατορθουμένων αἵτιον τὸ 20 θεῖον οἰεσθαι. καὶ τὸ ἐπίθετον δὲ οἰκεῖον τῷ καιρῷ, ἐκ τῆς πράξεως εἰλημμένουν. οἰκείως δὲ φονεύει μὲν Διομήδης, ἀνατίθησι δ' Ὁδυσ- σεύς.

461. πανταχόθεν ἐκίνησε τὴν ἐνάργειαν, ἐκ τοῦ ἰκετεύειν μέλ- λοντος, ἐκ τῶν διακοπτομένων ἀδρόως τενόντων, ἐκ τῆς φθεγγομέτης 25 κεφαλῆς μετὰ τὸ πεσεῖν, ἐκ τοῦ σκυλεύοντος τὰ ὄπλα καὶ εἰς ὕδας ἀνέχοντος.

463. ἐπιδόσεων καὶ δώρων ἀξιώσομεν. προτρεπτικὸν δὲ τοῦτο εἰς συμμαχίαν.

473. τριστούχει] ἵνα ὅσι τρία τόγματα πρὸ Ῥῆσου, ἀφ' ὧν 30 ἐκάστου τέσσαρες ἄνδρες ἀναιροῦνται· τρισκαιδέκατος δὲ ὁ Ῥῆσος.

475. ἐπιδιφρίας μέρος τοῦ δίφρου καθ' δ' ἐπιβαίνειν εἰώθασιν. ἔγνωσαν δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ τὸν Ῥῆσον μέσον εἶναι ἴδιᾳ, ἡ ἀπὸ τῆς τῶν ἵππων θέας.

10. παρίδωκεν] *προδέδωκεν

24. *ἐνάργειαν] ἐνέργειαν

479. *Πορφυρίου. φέρτερον τὸν κρείττω λέγει, τὸν φέρειν ἰσχύοντα, ποιήσας τοῦνομα ἀπὸ τοῦ φέρειν δύνασθαι μᾶλλον τὰ προσπίπτοντα. τούτου οὖν ἐν εἴδει ὁ ὄπλότερος, ὁ φέρειν μᾶλλον ὄπλον δυνάμενος. ἀντιφερίζει δὲ ὁ ἔξ ἐναντίας τῷ φέροντι ἀντιφερίζειν τὸ ἵστον. τὸ δ' αὐτὸν καὶ ἴσοφαρίζει λέγει, ἡτοι ἀπὸ τῶν φερόντων 5 ἐναντία ὥστα, ἡ καὶ ἀπὸ τῶν ὑποκηγίων “ἥλικες ἴσοφόροι” (Od. 18, 373). ἀπὸ τοῦ φέρειν δὲ καὶ τὸ “ἄλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος,” ὡς εἰ ἐλεγε τὸ ὄπλον καὶ “μή μοι δῶρ' ἔρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης” (Il. 3, 64).

480. δηλοῖ ὡς μᾶλλον ἐπιτηδειότερος ὥν εἰς τὸ φονεύειν τούτου τοῦ λαβέσθαι ὀφείλει. εἴτα σοφῶς Διομῆδει παρέχει τὴν αἴρεσιν.

εἰκότως τὸ μὲν εὐχερέστερον τῷ πρακτικῷ, τὸ δὲ δυσχερέστερον τῷ βουλευτικῷ δίδωσιν.

483. ἐπιστροφᾶς] ἐπιστρέφων τὴν δψιν, ἵνα λάθῃ. ἡ τῇ καὶ τῇ, ὡς ἐπὶ Ἀχιλλέως δ καὶ ἀμεινον. στόνος δὲ οἷον ὡς ἐν ὑπωρ 15 ἀναιρουμένων.

* μετ' ἐπιστροφῆς, ἐφ' ἕκατερα τὰ μέρη στρεφόμενος.

* ἐπειδὴν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστράτην καθάπερ ἀνδρὸς ἐνὸς σῶμα ἐπὶ δόρυ ἡ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλινομεν, καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς τοῦ τάγματος 20 περιενεχθέντος, καὶ μεταλαβόντες τόπου μὲν τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἐκάστῳ τῶν τε παραστατῶν καὶ ἐπιστατῶν.

485. ὡς δὲ λέων] οἰκεία ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν προσώποιν ἡ παραβολή· καὶ γὰρ οὗτοι τῆς ἐκ τοῦ βασιλέως φυλακῆς κοιμωμένου ἐστέρηντο. 25

490. τὸν δ' Ὄδυσσεὺς] τὸ προγνωστικὸν καὶ φρόνιμον Ὄδυσσεώς ἐνδείκνυται· ἐπὶ μὲν γὰρ ἄλλων ἵππων φησὶ “στείβοντες νέκυας τε” (Il. 11, 534), ἐπὶ δὲ τῶν νεηλύδων καὶ μήπω πειραθέντων πολέμου μεταφέρει τοὺς νεκρούς. δις δὲ τὸ τοῦ Ὄδυσσεώς ἔλαβεν διομέα, σχῆμα κινῶν ἐδύνατο γὰρ ἡ διάνοια καὶ ἀπαξ αὐτὸν ἔχειν 30

496. τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθους· ὅταν γάρ τις νυκτὸς κακῷ τινὶ περιπέσῃ, φαμὲν ὅτι κακὸν ὄντας εἶδεν ὁ δεῖνα.

499. σὺν δ' ἡειρευ] συνέζευξεν αὐτοὺς τοῖς ἴμᾶσι. τουτέστι

1. Πορφυρίου] οπι.

ἀναιρουμένων

4. *ἀντιφερίζων] ἀντιφέρων

29. *δις] διδ

15. δ καὶ ἀμεινον repetit post

συημμένους καὶ οὐ καθ' ἓνα ἔξεφερεν, ὡς μὴ κατ' ἵδιαν αὐτῶν εἰθισμένων ἤνιοχεῖσθαι. καὶ ἔστι μὲν τηπιώτης, τῇ δὲ πείρᾳ οὐ δευτερεύει τινός.

500. ἐπεὶ οὖ μάστιγα φαεινήν] ἀνθρωπίνως, ἵνα τοῖς λοιποῖς πιστεύσωμεν οὐ γὰρ ἄτοπον ἐν τοιαύτῃ ταραχῇ παρεῖσθαι τι, καὶ 5 τοῦτο οὐ τῶν ἀναγκαίων. ἀλλὰ καὶ ὅμως ἀπ' αὐτοῦ Ὁδυσσεὺς μεμηχάνηται.

502. ἄναρθρον καὶ βαρβαρικὴν φωνὴν μιμούμενος, ὥστε μηδένα τῶν πολεμίων, εἰ τύχοι τὶς ἐγρηγορῶν, αἰσθέσθαι. οὐ γὰρ συμπαρεῖναι αὐτῷ ἐδύνατο, ἐλάσσας πόρρω τοὺς ἵππους. 10

503. αὐτὰρ ὁ μερμῆρις] φιλότιμος γὰρ ὁν καὶ νέος δυσαπαλλάκτως εἶχε τοῦ εύρήματος.

505, 506. δύο εἰσὶ βουλαὶ, ἡ εἰς Θρᾷκας τραπῆναι ἢ τὸν δίφρον ἀφελέσθαι· τὸ δὲ περὶ τοῦ δίφρου εἰς δύο διήρηται, ἡ ἐλκύσαι αὐτὸν ἡ βαστάσαι. ἀλλ' οὐδὲν ταύτων ἀκίνδυνον ἦν σωθῆναι αὐτόν. 15

509. ὕστοι δὴ μῆσαι] ὅτι δεῖ μάλιστα ἐν ταῖς εὐτυχίαις τὸ μέλλον σκοπεῖν, καὶ μὴ ἀπλήστως χρῆσθαι αὐταῖς. τοῦτον δὲ εἶχε τὸν νοῦν Ὁδυσσεύς· διὸ ῥοῦξήσας καλεῖ Διομήδην.

510. οὐ μόνον διὰ τοῦ πεφοβημένος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ θεός ἐκδειματοῖ. τὸ δὲ ἄλλος ἐσήμανεν ὅτι καὶ αὐτὴ θεός ἔστιν. 20

513. κέλησι μὲν οὐδὲν ἐν τοῖς ἀγῶσιν εἰσάγεις χρωμένους· νῦν δὲ διὰ τὴν χρείαν.

515. πῶς οὐκ ἀλαός ἔστι τοσούτων πεφονευμένων; οὐ λέγεις ὅτι ἐφύλασσε τὰ πρασσόμενα· πεκεκήρυκτο γὰρ ὑπὸ Διὸς μηδένα μηδενὶ στρατεύματι βοηθεῖν· ἀλλ' ὡς εἴδεν ἐλθοῦσαν Ἀθηνᾶν πρὸς 25 Διομήδην, καὶ αὐτὸς ἥλθε. βραδέως δὲ ἐνεργεῖ, δεδιὼς Δία, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ταχέως. εἴωθε γὰρ παραβαίνειν τὰς ἐπολὰς Διός.

519. 'Ρήσου ἀνεψιόν] οἰκτρὸν τὸ τὸν ἴδιον ἀνεψιὸν ἐπισκέψασθαι τὸ δεινόν. οὐ μὴν δὲ θρήνους περιτίθησι, καίτοι εὐπορῶν, ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς ποιήσεως τηρεῖ αὐτοὺς ἐπὶ "Εκτορὶ τεθνεῖτι. 30

522. ὄνομην] ἀνεκαλέσατο· τοῦτο γὰρ συμβαίνει τοῖς ἐκπληγομένοις.

523. Τρώων δὲ κλαγγῆ] ἄκρως τοὺς ἐπτομένους παρέστησε διὰ τῆς βοῆς καὶ τοῦ θορύβου καὶ τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνδρομῆς.

524. θηεῦντο δέ] τὸ θαῦμα τῶν θεωμένων τὸ δεινὸν ὑποφαίνει τῶν 35 διατεθέντων· ἀγνοοῦντες γὰρ οὐδενὶ ἡ ἐρημία ἔθαύμαζον.

532. Νέστωρ δὲ πρῶτος] εἰκότας· τῶν φρονιμωτέρων γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὀξύτεραι. ἡ καὶ ὅτι τῶν ἄλλων μᾶλλον προσεῖχεν ὡς ἀν τῆς ἐκπομπῆς τῶν κατασκόπων τὴν αἰτίαν ἐπιφερόμενος· ἔοικεν οὖν παρακαλεῖν ὁ ποιητὴς μή τινα καταφρονεῖν γῆρας, συνέσεις γὰρ ἔχει πλείονας καὶ ἀρείονας.

5

* πρῶτος τοῦ ψόφου τῶν ποδῶν ἥσθετο ἀγωνιῶν διὰ τὸ αὐτὸν εἰσηγητὴν γεγονέναι τῆς κατασκοπῆς. ὡς οὖν γνώμην δοὺς εἰς τὸ ἐκπεμφθῆναι τοὺς ἄνδρας οὐ μόνον ἡγωνία περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ συνεπεδήμει αὐτοῖς.

534. ψεύσομαι ἡ ἔτυμον ἐρέω] ἐν ἀμφιβόλῳ αὐτὸν ἐῷ, ἵνα ἐκιτυ- 10 χῶν μὲν δοξασθῇ, ἀποτυχῶν δὲ μὴ ἐλεγχθῇ.

536, 537. αἱ γὰρ] δὶ’ εὐχῆς ἐσῆμαν τὴν ἴδιαν ὑπόνοιαν. τὸ δὲ ἄφαρ ἀπιστοῦντός ἐστιν εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ τοιαῦτα πεπράχασιν.

538. ἀνθρωπίνως οὐκ ὕκνησε καὶ τῶν ἀπεικταίων τι λαβεῖν μεγαλοφυῖς δὲ προαναιρῶν τὴν αἰσχύνην φησὶν ὑπὸ Τρώων ὄρυ- 15 μαγδοῦ.

544. ὃ πολύταιν' Ὁδυσεῦ] Διομήδην ἔάσας τὸν προηγουμένως ἀποσταλέντα, παρ' Ὁδυσσέως πυνθάνεται ὡς συνετωτέρου.

546. πόρεν θεὸς] εὑφραντικὰ ταῦτα τοῦ ἀκροατοῦ. λέγει δὲ ἡ διὰ τὸ κάλλος, ἡ διὰ τὸ ἀμῆχανον εἴναι δύο εἰς σκοπὴν ἀπελθόντας 20 τοιαῦτα λαβεῖν λάφυρα.

547. διὰ τῆς μεταβάσεως τῶν πτώσεων ἡ τοῦ θαυμάζοντος ἔκπληξις δηλοῦται, μὴ μετὰ στοχασμοῦ αὐτοῖς ὄμιλοῦντος.

556. ρέεια θεός] αἰδημόνως οὐκ ἀνασκευάζει τὴν ὑπόνοιαν τοῦ γέροντος, ἀλλ' αὕξει μᾶλλον τὰ θεῶν εὐσεβῆς.

25

559. Θρηίκιοι] ἀπὸ τῶν ἵππων ἀρέμανενος δικαίως Ῥῆσον καὶ Θρῆκας συπῆψεν, εἴτα Δόλων, ἀναστρέφων τὴν διήγησιν. οὐδὲ ἐν τῇ ἀπελάσει δὲ τῶν ἵππων ἔαυτὸν συμπεριέλαβεν.

560. ἀρίστους] οὐ γὰρ ἀν συνεκοιμῶντο τῷ βασιλεῖ, εἰ μὴ ἀριστοὶ ἐτύγχανον.

30

561. πῶς τοῦ Ῥῆσου καὶ τῶν δώδεκα ἑταίρων συναριθμουμένων τρισκαιδέκατός ἐστιν ὁ Δόλων; δῆλον οὖν ὅτι τὸν Ῥῆσον κατ' ἔξοχὴν ὑπεξεῖλεν.

* Πορφυρίου. πῶς εἰπὼν “ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχῆσατο, τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηγύρα” (494) πάλιν διηγούμενος 35

34. * Πορφυρίου] om.

τὰ συμβάντα φησὶ “τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἴλομεν;” ὁ γὰρ Δόλων τοῖς τρισκαιδέκα συναριθμούμενος τῶν Θρακῶν τεσσαρεσκαιδέκατος ἀν εἴη. δηλούντι τὸν Ῥήσουν ἔξελῶν καὶ δώδεκα τοὺς ἑταίρους τοῦ Ῥήσου, τρισκαιδέκατον μετὰ τῶν ἑταίρων τοῦ Ῥήσου εἰκότως τὸν Δόλωνα κατηριθμήσατο. τί γὰρ φησίν; “ἴπποι δὲ οἵδε, γεραμὲ, 5 νεήλυδες οὓς ἐρείνεις, Θρητίκοι, τὸν δέ σφιν ἄνακτ’ ἀγαθὸς Διομῆδης ἔκτανε.” τοῦτον μὲν καθ’ ἑαυτὸν χωρίσας ὠνόμασεν, εἰτ’ ἐπάγει “πὰρ δὲ ἑτάρους δυοκαὶδέκα,” μεθ’ ὃν ἐξηρημένου τοῦ βασιλέως τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἴλομεν. καὶ αὐτὸς δὲ ἐπεσημάνταο ὅτι παρὰ τὸν Ῥήσουν ἀριθμεῖται τοὺς ἑταίρους καὶ οὐ σὺν τούτῳ κατα- 10 λέγει τοὺς ἄλλους· ἔφη γὰρ “τὸν δέ σφιν ἄνακτα ἀγαθὸς Διομῆδης ἔκτανε, πὰρ δὲ ἑτάρους δυοκαὶδέκα,” ιβ’ μὲν τοὺς ἑταίρους, τὸν δὲ σκοπὸν τρισκαιδέκατον. ἑαυτὸν δὲ κοινωνὸν θεὶς τῆς λήψεως τοῦ σκοποῦ, οὐκ ἔφη ἀπεκτείναμεν, ἀλλὰ εἴλομεν, ἐπεὶ ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους Διομῆδης ἀγεῖλε, συνέλαβε δὲ τὸν σκοπὸν Διομῆδει Ὀδυσ- 15 σεύς. καὶ “Ομηρος ἀεὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν στρατιωτῶν χωρίζει κατ’ ἔσχοχήν. ἔθει οὖν κατὰ τὸν ἀριθμὸν κεχώρισται ὁ Ῥήσος, ὡς ἐπὶ τοῦ “Ζεὺς δὲ ἐπεὶ οὖν Τρoάς τε καὶ Ἔκτορα” (Π. 13, 1).

εἴλομεν] ἔκοινώησε γὰρ καὶ αὐτὸς τῷ φόνῳ τοῦ Δόλωνος. ἐπιεικὲς δὲ καν τούτῳ ἐμφαίνει θύσιος Ὀδυσσεὺς· οὐ γὰρ εἴπειν ἐκτείναμεν, 20 διὰ τὸ ὑπὸ Διομῆδους τεληγέντα βανεῖν τὸν Δόλωνα, ἀλλ’ εἴλομεν.

562. τὸν ῥα διοπτῆρα] ὑπόνοιαν δίδωσιν ὅτι καὶ περὶ τῶν ἄλλων μεμάθηκε παρὰ Δόλωνος, σιωπᾶ δὲ διὰ τὸν καιρόν.

564. τάφροι διήλασε] καλῶς ἀνεῖρξε τὸν πολλῶν τὰς ἐρωτήσεις, τῆς περὶ τὰς ναῦς ἀρξας ἐπανόδου· οὐ γὰρ τοσαύτην κίνησιν ἔχει 25 τὰ λυπηρὰ ὀπόσην τὰ ἡδέα.

568. Διομῆδεος ἴπποι] αὐτοῦ γὰρ τὸ κατόρθωμα· ὁ δὲ δεισιδαί μων Ὀδυσσεὺς τὰ ἀφιερωμένα τῇ θεῷ λαμβάνει.

570. *ἔναρα μὲν πάντα τὰ ὄπλα περιεκτικῶς λέγονται, κυρίως δὲ ὅσα ἦγαγε καὶ συνήρμοσεν, ἦγουν ὁ θώραξ καὶ ἡ κυνέη καὶ αἱ 30 κυημῖδες.

571. ὅφρ] ἀντὶ τοῦ ἔως. ὁ δὲ νοῦς, ἔως εὐπορήσαντες ἱερεῖα ἀναβῶσιν Ἀθηνᾶ. τὸ δὲ ἐτοιμασαίατο ἀντὶ τοῦ ἐτοιμάσαντο.

573. βραχεῖα διαστολὴ εἰς τὸ ἐσβάντες, καὶ κοινὸν τὸ ἀμφί· τὸν ἀμφὶ τὰς κυήμας ὢρῳ καὶ τὸν λόφον.

35

12. 49' addidit Vill.

576. *ἀσαμίνθους] λεκάναις, παρὰ τὸ τὴν ἄσαν ἔγονυ τὸν ρύπον μινύθειν, ὃ ἐστιν ἐλαττοῦν καὶ μειοῦν.

577. τὸ δὲ λοεσσαμένω] διὰ τὸν κάμπατον θεραπείας αὐτοῖς τοῦ σώματος ἔδει, ἄλλως τε καὶ μέλλουσιν ἔξιέναι ἐπὶ τὸν πόλεμον.

578. δείτεν φέφιζαντην] κατὰ τὸ σιωπώμενον τὸ ἱερεῖον σφάξαντες 5 ἀνατιθέασι τὰ δῶρα, ὑστερον δὲ εὐαχοῦνται.

ΕΙΣ ΤΗΝ Λ.

I. ὡς φιλέλλην ὁ ποιητὴς μέχρι τῶν νεῶν τοὺς "Ἐλληνας συνέλασας, καὶ ἐπαυλιζομένους ταῖς ναυσὶ ποιῆσας τοὺς βαρβάρους, οὐκ εὐδέως τειχομαχίαν ἐποίησεν οὐδὲ τὴν ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχην, ὅπερ το καὶ κατὰ δόξαν ἦν τοῖς ἀκροωμένοις, ἀλλὰ πρότερον τὴν Ἀγαμέμνονος ἀριστείαν διέγραψε, καὶ μετ' αὐτὴν τὴν τῶν ἄλλων ἀριστέων, εἶτα ἐπειδὴ τοὺς ἀρίστους ἐπὶ τὰς ναῦς ἀπέστειλε τρωθέντας, τότε τοὺς "Ἐλληνας ἐποίησεν ἥττωμένους. ἐπειδὴ δὲ μεμονωμένους τοὺς "Ἐλληνας ἀπίθανον ἦν παρεισάγειν ἀνδραγαθοῦντας ἔωθεν, εὐλόγως 15 ἡ νῦν παραμυθεῖται αὐτῶν τὴν ἥτταν, καὶ τοσοῦτον ὡς συνωθῆσαι πάλιν μέχρι τείχους τοὺς Τρῶας, ἄχρις ὅτου τῆς τοῦ Διὸς τύχωσιν ἐπικυρίας· ἐπιδείκνυσι γὰρ ὅτι τύχαις, οὐ γνώμαις ἐλείποντο "Ἐλληνες. δικαίως μὲν οὖν Ἀγαμέμνων ἀριστεύει· θαρροῦντα μὲν γὰρ τοῖς πράγμασιν οὐκ εὔλογον ἦν αὐτὸν ἐπὶ τοὺς κινδύνους φέρε- 20 σθαι, ἀλλὰ διὰ τὴν ἥγεμονίαν ἀσφαλέστερον μᾶλλον ἢ φιλοκινδυνότερον ἀγωνίζεσθαι· ἐπὶ ξυροῦ δὲ νῦν, καὶ ταῦτα δὶ αὐτὸν, ὅντων Ἐλλήνων ἀναγκαίως κινδυνεύει. γέγονε δὲ ἀντίστροφα τὰ πράγματα· καὶ Διομήδης γὰρ ὑπ' Ἀγαμέμνονος ὀνειδισθεὶς εὐδοκιμεῖ, καὶ πάλιν Ἀγαμέμνων ὑπὸ Διομήδους· "Εκτῷρ δὲ μεγάλα ὑπισχνού- 25 μενος διάκεται.

*Τιθωνὸς Λαομέδοντός ἐστι παῖς, ἀδελφὸς Πριάμου, Ἡμέρας σύνεινος.

τὸ δὲ Ἡὼς δ' ἐκ λεχέων νομιστέον, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἡμέρα γίνεται. Τιθωνοῖ δὲ, οἵνεὶ Τιτανοῖ· Τιτάν γὰρ ὁ Ἀπόλλων, ὅτι 30 ἀπὸ Λητοῦς τοῦτον δὲ καὶ ἡλιον νενομίκαμεν. ἐκ λεχέων δὲ, ὅτι σὺν αὐτῷ ἀεὶ θεωρεῖται· ἡμέρα γάρ ἐστι πεφωτισμένος ἀηρ ἡλίου ὑπὲρ γῆν ὅντος.

I. ἀσα]

*ἀσην

12. *τὴν τῶν]

τὴν οπ.

30. *Τιτανοῖ]

τιτωνοῖ
Digitized by Google

Ίερώνυμός φησι τὸν Τιθωνὸν αὐτήσασθαι ἀθανασίαν παρὰ τῆς Ἡοῦς, οὐ μέντοι καὶ ἀγηρασίαν ὡς δὲ πολλῷ τῷ γῆρᾳ χρώμενος ἐδυσφόρει, αὐτήσασθαι θάνατον· τὴν δὲ ἀδυνατοῦσαν εἰς τέττιγα αὐτὸν μεταβαλεῖν, ὅπως ἥδοιτο διηγεκῶς τῆς φωνῆς ἀκούουσα. ἀγανοῦ δὲ ἦτοι ἀγαστοῦ ἐπὶ τῷ κάλλει. τινὲς δὲ παρειλῆφθαι 5 φασι τὸν Τιθωνὸν διὰ τὸ εὐημερεῖν Τρῶας. ἔστιν οὖν ἡ περιφρασίς ποιητική τοῦτο γὰρ διαλλάττει τῆς ῥητορικῆς, ἡς ἡ μὲν τὸ πεξὸν. οὐδέν, ἡ δὲ φεύγει αὐτό.

2. ἀθανάτοισ] ἀθανάτους νῦν οὐχὶ τὰ οὐράνια ἀκουστέον (ἀεὶ γὰρ ἐν φωτὶ εἰσιν), ἀλλ’ ἦτοι τὰ στοιχεῖα ἡ τὰ περὶ γῆν θειότερα ξφα 10 καὶ ἀέρια. ἡ ἐπεὶ ἐν τῷ Ὁλύμπῳ ὑποτίθεται ὁ ποιητὴς οἰκεῖν τοὺς θεοὺς, ὅρος δὲ ὁ Ὄλυμπος, ἀρμοδίως τῷ πλάσματί φησιν αὐτοὺς καὶ ἐν σκότῳ ποτὲ εἴναι.

3. Ζεὺς δὲ Ἐριδα] ἀγῶνας πάλιν τῇ ποιήσει κινῶν Δία παρορμᾶν τὸ Ἑλληνικὸν φησιν· οὐ γὰρ ἀν καταπτήσαντες προῆλθον εἰς μάχην. 15 τοὺς δὲ Τρῶας ἐγεῖρας ἵκανὸν ἦν τὸ ἐκ τῆς προγενομένης πυκτὸς θάρσος.

4. *πολέμοιο τέρας] οἱ μὲν τὸν πόλεμον, οἱ δὲ ἀστραπὴν, οἱ δὲ δόρυν, οἱ δὲ Ἱριν.

13. τοῖσι δὲ ἄφαρ] δεδήλωκε τὴν πρώην αὐτῶν ὄρμὴν ἐγειρομένην· 20 κακωθεῖσι γὰρ οὐδὲν ἔτερον ἦν πρὸ ὄφθαλμῶν ἡ τὸ φεύγειν.

16. ἐν δὲ αὐτὸς] οὐ γὰρ ἐπιτάσσων, ἀλλὰ ποιῶν προβύμους ἔχει τοὺς ὑπηκόους.

20. Κινύρης] οὗτος Βίαντος μὲν ἦν ταῖς, βασιλεὺς δὲ Κύπρου. ζάκλουτος δὲ ὃν παριόντας Ἐλληνας ἔξειντε, καὶ ὑπέσχετο αὐτοῖς 25 ἐν Ἰλίῳ πέμψειν τὰ πρὸς τὸν βίον. φασὶ δὲ αὐτὸν ἀμελήσαντα τῶν ὑποσχέσεων καταραθῆναι ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, καὶ αὐτὸν μὲν ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι, ἐπείπερ ἡμιλλάτο αὐτῷ εἰς μουσικὴν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτοῦ πεντήκοντα οὖσας ἀλέσθαι εἰς θάλασσαν. ἀφεστήκασι μὲν οὖν Κύπριοι Ἐλλήνων, καὶ ὡς μὴ συντελοῦντες εἰς 30 Ἐλληνας οὐδὲ συστρατεύοντιν. οἰκειοῦνται δὲ δώροις τὴν Ἐλλήνων φιλίαν· οὐ γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ στρατεῦσαι τὰ δῶρα διδόσαιν, ἀλλὰ χαριζόμενοι, φησὶ, βασιλῆϊ· ἥκούετο γὰρ, φησὶν, εἰς Κύπρον τὸ μέγα κλέος.

24. οἵμοι μὲν αἱ ὄδοι, νῦν δὲ αἱ ὄρθαι ῥάβδοι· ἡ ὡς ἐξωσμέναι, 35 ὁ καὶ ἀμεινον. παραλλήλους δὲ λάβωμεν τὰς ῥάβδους, ἵνα ἡ ποικίλον

καὶ βασιλικὸν τὸ φόρημα. ὑποστατέον δὲ προκεῖσθαι μὲν κυανέαν ράβδον, εἴτα καστιτερίνην, μετ' αὐτὴν δὲ τὴν χρυσῆν ἐν διαστάσει, καὶ πάλιν καστιτερίνην, εἴτα πάλιν κυανέαν ἀκολούθως· τὰς δὲ περὶ τὸν τράχηλον δύο χρυσᾶς πρὸς κόσμον.

26. ὄρωρέχατο ποτὶ δειρήν] ὥστε σκέπειν τὰ ἀσκέπαστα. φησὶ 5 γὰρ “ὅθι κληῆδες καὶ στῆθος φαίνετο, βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δειρῆς” (Πλ. 22, 324). ἔστι δὲ περὶ ἑκατέρων κλεῖν εἰς, μέσον δὲ εἰς, εἰς εἰς τὸν πρηγορεῶνα. ἐμψύχους δὲ παρίστησιν αὐτοὺς διὰ τοῦ ὄρωρέχατο. τὸ δὲ ἑκάτερθεν πῶς συντακτέον; δῆλον ὅτι ἡσαν οἱ δράκοντες, ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ θώρακος 10 τρεῖς ἀναφερόμενοι, καὶ τὰς τέσσαρας κεφαλὰς συμπλέκοντες, ἀνατείνοντες δὲ τὰς δύο.

27. Ἱρισσιν ἑοικότες] τῷ κυρτώματι ἡ τῷ χρώματι φησὶ γὰρ Ξενοφάνης “ἢν τ' Ἱριν καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφυκε πορφύρεον καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ἴδεσθαι.” ἡ πρὸς τὴν διάστασιν αὐτῶν ἡ 15 ὁμοίωσις.

28. τέρας μερόπων ἀνθρώπων] καὶ ἐπὶ τῶν διαττόντων διδάσκει ὅτι οὐκ αὐτόματά εἰσιν, ἀλλ' ὑπὸ θείαν αἰτίαν.

36. Γοργὼ] γοργότητά τινα καὶ κατάπληξιν τῶν ὀρώντων. τὸν γὰρ περὶ Γοργοῦς μῦθον Ἡσίοδος ἔπλασεν. 20

40. ἀμφιστεφέες] ἀλλήλαις περιπετλεγμέναι, διὰ τὸ ἐνὸς αὐτένος εἶναι. ἡ εἰς ἀλλήλας ἀπεστραμμέναι.

45. ἐπὶ δὲ ἐγδούπησαν] οὐ μόνον τῇ ὀπλίσει, ἀλλὰ καὶ ταῖς διοσημίαις προφαντάζει τὸν ἀκροατήν.

48. ἵππους εὗ κατὰ κόσμον] ἐντειλάμενοι τοῖς ἡνιόχοις οἱ παρα- 25 βάται ἐπὶ τῇ τάφρῳ σὺν τοῖς ἵπποις ἀναμένειν αὐτοὺς, ἐν ὅσῳ τοὺς ἵππους ἐκεῖνοι ζευγνύουσι καὶ αὐτοὶ ἄμα αὐτοῖς διαβαίνουσι τὴν τάφρον.

51. μεθ' ἵππήνων] ἔφθασαν οἱ πεζοὶ ἐν τῇ τάφρῳ μετὰ τῶν ἵππων κοσμηθέντες, δηλονότι ἐάσαντες τοὺς πεζοὺς τοῖς ἵπποις καὶ τὰ 30 ἄρματα πρὸς τὸ ἀγαγεῖν αὐτά.

53. ὥρσε κακὸν Κρονίδης] ὁ Ζεὺς αὐτοὺς προτρέπεται, ὅπως ἔξελθόντων καὶ τρωθέντων ἐξαγάγοι Πάτροκλον.

*Πορφυρίου. ἐζήτηται πῶς ἐνεδέχετο ἔχειν τὰς νεφέλας αἷμα.

23. * διοσημίαις] δημοσίαις

34. * Πορφυρίου] om.

ρήγτεον οὖν ὅτι τὸ τοῦ ὑδατος λεπτότατον καὶ κουφότατον ἀρπάσων τὸ πῦρ τὸ τοῦ ἡλίου μετέωρον ἔξηρανε καὶ κατέμιξε τῷ ἀέρι, καὶ τὸ μὲν θολερὸν αὐτοῦ καὶ βαρὺ ἐκκριθὲν δύμιχλη γίνεται, τὸ δὲ καθαρότατον καὶ κουφότατον γλυκαίνεται καταλειμμένον ἔψυχτος τοῦ ἡλίου καὶ καίοντος· εἰ γὰρ καὶ τὰ ἄλλα τοῦ ὑδατος, ἐὰν ἡ ἀλμυρὰ, 5 τὸ πᾶρ' ἥμιν πῦρ γλυκέα ἀπεργάζεται, τί χρὴ προσδοκᾶν πυρὸς ὅπερ ἡλίου λέγομεν; τὸ ἀναπεμφθὲν οὖν τοῦτο ὑδωρ μέχρι διεσκέδασται μετέωρον φερόμενον, ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ συστραφῇ βαρούμενον, κάτω φέρεται καὶ δύμβρος γίνεται. καὶ ἡ αἰτία· ὅταν νέφεσιν ἐλαυνομένοις ὥπ' ἀνέμου ἐμπέσῃ πτεῦμα ἐναγτίον καὶ νέφη ἔτερα ὥπὸ τούτου ιο διωκόμενά, τὰ μὲν πρῶτα συστρέφεται, τὰ δ' ὅπισθεν αὐτοῖς ἐπιφέρομενα παχύνεται καὶ μελαίνεται, καὶ καταρραγέντα ὥπὸ τοῦ βάρους δύμβρον ἐγένησεν. εἴπερ οὖν οἱ ποταμοὶ, πολλοῦ κατ' αὐτοὺς συντελουμένον τοῦ φόνου, ἥσαν αἴματος ἀνάπλεοι, εἰκότως τὸ ἀναφερόμενον ὥπ' αὐτῶν ὑδωρ γίνεται δύμβρος αἵματώδης· καὶ τοῦτο μιθῶδες 15 δοκοῦν οὐκ ἀποφεύγει τὸ πιθανόν.

ὅτι σύνεγγυς ἔστιν ὁ ἀὴρ τοῦ αἰθέρος. ἡ ὅτι Διός ἔστιν ἔργον τὸ τοιοῦτον καὶ οὐχ ὑετός· διὸ καὶ ἐνῆλακται. γῆμαγμέναις δέ εἰσιν αἱ σταγάνεις, ἐπειδὴ καὶ οἱ περὶ Τροίαν ποταμοὶ ἐκ τῶν ἀναιρουμένων αἵματώδεις ἥσαν.

20

58. ὃς Τρωσί] οὐ μάτην ἡ προσθήκη, ἀλλ' ἐμφαίνει τὴν τάξιν τῶν ἀνδρῶν μετὰ γὰρ "Εκτορα οὗτος δεύτερος. διὸ καὶ ζηλοτυπία τις ἦν ἐν αὐτοῖς" φησὶ γὰρ "αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίψ, οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίεσκεν" (Il. 13, 460).

61. ἀσπίδα παντός· ἔτσην] οἶος τε ἦν ὁ ποιητὴς, διελθὼν περὶ τῆς 25 'Αγαμέμνονος ἀσπίδος, ἐκφράσαι καὶ τὴν "Εκτορος" ἀλλὰ τῇ παραβολῇ τὸ κίνημά γε καὶ λαμπρὸν τῶν ὄπλων ἐσήμανεν. ἵσως δέ τινα τῶν κομητῶν ἀστέρων φησὶ, καὶ τὴν φθορὰν προδηλοῖ.

62. οἷος δ' ἐκ νεφέων] ἐμφερεστάτη ἡ εἰκὼν πρός τε τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ μὴ διηγεῖται φαινεσθαι, ἀλλ' ἔσθ' ὅτε καὶ ἀποκρύζο πτεσθαι. ὕσπερ οὖν ὁ ἀστὴρ ἐν τῇ κινήσει ἐνίστε καὶ ὑπονέφελος γίνεται, οὗτος καὶ "Εκτορά φησι καὶ ἀπολάμπεσθαι τοῖς ὄπλοις καὶ ἀποκρύπτεσθαι ὥπὸ τοῦ πλήθους, ἄλλοτε ἐπ' ἄλλα μέρη φαινόμενον.

*οὔλοις] ὁ διλέθρου σημαντικός. λέγει δὲ τὸν κίνα, περὶ οὗ καὶ

11. αὐτοῖς] ἀν[†]

13. ἐγένησεν Vill.] ἐγένησεν

15. ὥπ' Bekk.] ὥπ'

23. *ἐν] om.

ἀλλαχόσε φησὶν ὁ ποιητὴς “καί τε φέρε πουλὺν πυρετὸν δειλοῖσι
βροτοῖσιν” (Π. 22, 31). Ἰσως δὲ οὐ τὸν κύνα λέγει, ἀλλὰ τὸν
κομητῶν ἔνα καὶ διὰ τοῦτο οὐλιος, ὅτι ὄλεθρὸν προδηλῶν, ὥστε
“Ομηρος πρότερον καὶ κομητῶν γένεσιν παρέδωκεν, ὅτι γίνονται ἐξ
ἀπέτετου καὶ ποσάδους ἀέρος, ἀναχθέντος εἰς αἰθέρα καὶ πιληθέντος 5
αὐτόθι καὶ ἀγωγὴν κυκλοτερῆ λαβόντος διὰ τὴν προσβάλλονταν
αὐτῷ ἀπό τε τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων λαμπηδόνα.

67. ὥστ' ἀμητῆρες] τοὺς μαχομένους ξίφεσι καὶ δόρασι τοῖς
θερίζουσι διὰ τῶν δρεπάνων εἰκότων παρείκασεν.

ἐναντίοις ἀλλήλοισιν] τὸ παλαιὸν γὰρ οὗτος ἐθέριζον, ἀπὸ τῶν ιο
περάτων ἀρχόμενοι καὶ εἰς τὰ μέσα τελευτῶντες. τὸ δὲ ἐλαύνοντες
πρὸς τὴν σύντομον ἀναίρεσιν. ἐν πλατεῖ δὲ ληφθεὶς εἰκός ἔστι πολλοὺς
ἔργαζεσθαι.

69. ταρφέα] τὸ εὐχερές καὶ δυσαρίθμητον τῶν πιπτόντων δηλοῖ.

72. ἴσοκέφαλος ἢν αὐτοῖς ἡ μάχη. λύκοι δὲ διὰ τὸ πρόθυμον 15
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος δραστικόν· ὁ γὰρ λέων μόνος ἀγωνίζεται.

76. ἐνὶ μεγάροισι καθείσατο] οὐδὲ ὄραν δυνάμενοι τὴν μάχην διὰ
τὸ ἐλαθῆναι ὑπὸ Διός. θαυμαστῶς οὖν τέως ἴσορροποῦσιν “Ελληνες,
καὶ ταῦτα ἀπὸ δυστυχίας ὄντες· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ περιέσονται
τῶν Τρώων.

84. ἱερὸν ἥμαρ] ἱερὸν καλεῖται τὸ ἔως μεσημβρίας, ἥνικα αἱ
Θυσίαι γίνονται καὶ τὰ πρακτικὰ πάντα.

86. ἥμος δὲ δρυτόμος] ἄκρως τὸν καιρὸν ἐδήλωσεν, ἀπὸ τῶν κατει-
θισμένων καὶ τᾶς γυναίμων τὴν δήλωσιν ποιησάμενος· οὕτω γὰρ
ἢν ὄραις μετρητὴ ἡ ἥμέρα. ὄραται δὲ ἡ ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι 25
οὐδὲ τῷ καιρῷ παραχωροῦσι τῷ πάντας διαλύειν ἐκ τῶν ἔργων πεφυ-
κότι.

δεῖπνον τὸ ἑωθινὸν ἄριστον· εὐθέως γὰρ μετὰ τὸν ὄρθρον αὐξῆν
λαμβανούσης τῆς ἥμέρας ὁ ὑλοτόμος ἐπὶ τὸ ἑωθινὸν ἄριστον ἔρχεται.

87. ἐκεί τ' ἐκορέσσατο χεῖρας] διδάσκει μετὰ τοὺς πόνους ἐμφο- 30
ρεῖσθαι σιτίων πρὸς τὸ εὐόρεκτον.

90. σφῇ ἀρετῇ] λέγει ὅτι κεκοπωμένοι ἥσαν τοῖς σώμασιν, ἀντι-
τάσσονται δὲ τῷ κόπῳ ταῖς ψυχικαῖς ἀρεταῖς.

91. κεκλόμενοι ἑτάροισι] διδάσκει ὡς κάν τοῖς δεινοῖς τὸ φιλάλ-
ληλον πέφυκε σώζειν ἥμας.

35

1. πουλὺν] πολὺν 4. πρότερον] πρότερος Vill. ἐξ addidit Vill.

92. πρῶτος ὄρουσ'] ἀποτυχὸν γὰρ Ἀχιλλέως ἡ λαμπρὸς εἶναι
θέλει ἡ εὐκλεῶς ἀναιρεθῆναι.

93. αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον] ἐν κεφαλαίνις εἰπὼν ὡς ἀγήρηται,
τὸ πῶς ἐπάγει κατὰ μέρος. διὰ δὲ τοῦ φόνου τοῦ δευτέρου ἐδήλωσε
καὶ περὶ τοῦ πρώτου εἰπὼν γὰρ ὡς ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀνήρηται, 5
δηλοῖ ὡς ὁ πρῶτος ἐπιβεβηκὼς τῷ δίφρῳ τεφόνευται.

98. πεπάλακτο] διεβρέχετο, ὡς τὸ “παλάσσετο δὲ αἷματι θάρηξ”
(Πλ. 5. 100). φησὶν οὖν τὸν ἐγκέφαλον ἐμπεπλῆσθαι τοῦ αἵματος
σφιγγομένου γὰρ τοῦ δόρατος ὑπὸ τοῦ ὀστέου, ἔξω εἴρυεται πρελθεῖν
τὸ αἷμα, ἔσω δὲ ἐπισυνάγεται, καθάπερ ἐπὶ τῶν βληθέντων λίθῳ, 10
ὅταν συντριβῇ μὲν τὰ ὀστᾶ, μὴ διαιρεθῇ δὲ ἡ ἐπιφάνεια, ἐντὸς
χείται τὸ αἷμα τῆς ἔξω φορᾶς είργομενον.

100. οὐ συνάπτει Νικάνωρ, ἀλλὰ τὸ παμφαίνοντας δηλοῦν
φησὶ τὸ νέον αὐτὸν. Πίος δὲ τὰ στήθη περιφαίνοντας. οἱ δὲ ὅλοι,
στήθεσι παμφαίνοντας χιτῶνας.

15

103. σημειωτέον ὅτι οὗτος ὁ στίχος πρὸς τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ, νόθου
καὶ γηῆτον ἐδήλωσε γὰρ φιλοτέχνως διὰ τούτου ποῖος ὁ νόθος ἦν.

104. ἐφ' ἕκάστου πίπτοντος ἡ γένος ἡ τίχην ἡ σχῆμα πτώματος
δηλῶν ποικίλλει τὸ ὑποκείμενον.

105. μόσχοισι] οὐκ ἀπίθανος ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἀπαλῶν ἔτι 20
βισῶν ἐπὶ τὰ τρυφερὰ τῶν φυτῶν ἀγομένη.

106. *ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν βουκολεῖν
ἡ ἱπποφορβεῖν καρτερίας καὶ ἀσκήσεως ἔνεκεν.

110. σπερχόμενος δὲ ἀπὸ τοῦν] εἰώθασιν ἐπισταρκάζειν τοῖς ἐπι-
σήμοις τῶν φονευομένων. νῦν οὖν ἐπείπερ ὀξὺς ἐστιν ὁ καυρὸς, ἅμφω 25
δηλοῖ, καὶ ὡς ἐπεγίνωσκεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁ καυρὸς οὐκ εἴα λαλεῖν.

113. ὡς δὲ λέων] εἰς τὸ δυνατὸν καὶ βασιλικὸν Ἀγαμέμνονος ὁ
λέων παρείληπται. ἡ δὲ παραβολὴ πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι τῇ ἐκείνων
ἀναιρέσει βοηθῆσαι τίνα τῶν Τρώων. λίαν δέ ἐστιν ἐμφερεστάτη-
νεβροὶ γὰρ οἱ νέοι Πριάμιδαι, μῆτηρ οἱ Τρώες, προθυμίᾳ μὲν τῶν 30
νεβρῶν ὑπερέχοντες καὶ κηδεμονίᾳ, κατεπτηχότες δέ. πιθανῶς δὲ οὐκ
ἐπ' ἄλλων τοῦτο παρέλαβεν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν Πριάμου παιδῶν, ἐφ' οὓς
τὴν μὲν προθυμίαν σφοδροτέραν εἶναι, ἀδύνατον δὲ τοῖς Τρώσιν
ὑπάρχειν.

115. εἰς εὐνὴν] τὴν τοῦ λέοντος ἴδιαν, ὅπου ἀγνοοῦστα αὐτοὺς 35

9. *εἴρυεται] εἴρυετο

26. *αὐτοὺς] αὐτὸν

ἔθηκε. καὶ τοῦτο δῆλον ἐτέρωθεν· “ώς δ' ὅπότ' ἐν ἔυλόχῳ ἔλαφος· κρατεροῖο λέοντος νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς· ὁ δέ τ' ὅκα ἦν εἰσήλυθεν εὐνήν” (Od. 4, 335). ὁ γὰρ λέων οὐδέποτε κοίτην ἄλλου ἐρευνᾷ ζῷου, εἰ μή κατά τινα τύχην.

ἀπαλόν τέ σφ' ἥτορ ἀπήγρα] οὗτος Ἀριστοτέλης καὶ Ἀντίπατρος βόιατρὸς συναῦξεσθαι φασι τῷ σώματι τὴν ψυχὴν, καὶ συμμειοῦσθαι πάλιν.

117. αὐτὴν γάρ μιν] ἵνα μὴ δοκῇ χαρίζεσθαι “Ελλησι, λεληθότως τῇ παραβολῇ τὸ ἀγενὲς τῶν Τρώων δηλοῖ.

123. δαιόφρονος] οὐ πολεμικοῦ, ἀλλὰ τῇ βουλῇ τοὺς πολεμίους ιομόνον διεγείροντος. γράφεται δὲ καὶ κακόφρονος.

ὅς ῥα μάλιστα οὐκ εἴασκεν, ὡς καὶ ἄλλων αὐτῷ συμπραττόντων. ἐπάγεται οὖν κατ' αὐτῶν τὸν ἀκροατήν. ἐμέρισε δὲ τὸ διήγημα, πρῶτον μὲν τὴν αἰτίαν εἰπὼν, εἶτα τὸ εἴασκεν ἐπαγαγών.

127. ὁμοῦ τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀντὶ τοῦ ἐν ταύτῃ. διὰ δὲ τοῦ 15 φύγον ἡνία καὶ τοῦ κυκηθήτην αἰτίαν διδωσι τοῦ ταραχθέντας περιτεσεῖν Ἀγαμέμνονι· διὰ γὰρ τὴν ταραχὴν καὶ ἀφηνίασιν τῶν ἵππων συμβλέκονται αὐτῷ.

130. τῷ δ' αὐτῷ ἐκ δίφρου] καινὸν τὸ τῆς διαθέσεως. ἔνα ίκετεύοντι δύο, καὶ πεζὸν ἐποχούμενοι ἄρματι, οὐδὲ ὅτιον τῆς φυγῆς 20 προοούμενοι.

131. ἄξια] καὶ τοῦτο προσαγαγγόν ὡς ληφομένου ὅσα βούλεται· εἰς εὐσέβειαν δὲ ἡμᾶς παρακαλεῖ, τὸν ἐξ ἀσεβείας χρηματισάμενον στερίσκων τῶν παιδῶν, δι' οὓς καὶ μάλιστα συνῆγε τὸν χρυσόν.

132. πολλὰ δὲ ἐν Ἀντιμάχῳ] οὐδεὶς Ἐλλήνων τοιοῦτος· εἰσὶ 25 γὰρ πλούτῳ μᾶλλον ἢ δυνάμει ἐναβρυνόμενοι.

134. δύο εἰσὶ τὰ ἐναντιούμενα, τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι, ἀπερ ἄμφω προβάλλονται· τὸ γὰρ χαρίσαι το ὡς μὴ ποιησόντων αὐτῷ αἰσθησιν τῶν δώρων. ἀνοήτως δὲ τοῦ πατρὸς αὐτὸν ὑπομιμήσκουσιν.

137. ἀμείλικτον μὲν ἐαυτοῖς, δικαίαν δέ. 30

138. εἰ μὲν δὴ] εἰρωνικῶς τοῦτό φησιν ὡς δὴ φιλίας παλαιᾶς μνείαν τινὰ ποιούμενος.

δαιόφρονος] καὶ τοῦτο ἐν εἰρωνείᾳ· φαύλην γὰρ γνώμην εἰσενεγκῶν εἰς Τρῶas διήγειρε πολεμεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸν πολεμικὸν δηλοῖ, κατ'

1. * ἐτέρωθεν — κοιμήσασα] ἐτέ-

ρωθεὶ — κοιμήσασα, οπίσσο ἐν ἔυλόχῳ.

6. καὶ συμμειοῦσθαι πάλιν & π. sec.

22. * προσαγαγγόν] προσαγαγγόν

είρωκείαν καὶ τοῦτο, ὅτι τοὺς ἐν σπουδαῖς ἀφικομένους κτεῖναι παρηγενεῖσθε τι γενναιόν τοιεῖν δοκῶν.

140. *ἀγγελίην] δύο σημαίνει, τὸ ἄγγελμα, ὡς ἐν τῷ “ἄγγελόντος εἰποιμι περίφρων Πηγελοτεῖη” (Od. 15, 313), καὶ τὸν ἄγγελον ἦτοι τὸν πρέσβιτον, ὡς ἐνταῦθα. 5

μετ' ὄντος εἰρηνικοῦ ἥκοντα παρὰ τὸν τῶν ἀνθρώπων τόμον φονεύειν ἐπεχείρησεν.

142. λώβην] ἦν ἐλωβήσατο εἰς Ἑλληνας. διδάσκει δὲ ὅτι τὰ πατέρων καὶ παισὶ φυλάττονται.

146. οἰκεία ἡ κόλασις τῷ τοῦ πατρὸς ἀδικήματι· κεφαλὴ γὰρ ιο ἀποτέμνεται ἡ φθεγξαμένη γνώμην πονηρὰν, καὶ χεῖρες αὖ χρυσὸν ἔλαβον.

147. ὁ κυλινδρῶδης λίθος οὗτος καλεῖται, φῶν ἐμφερὲς καὶ τὸ σκεῦος ὁ ὅλμος. δεῖ δὲ πάσχειν ἔξαιρετα μίοὺς ὄντας τοῦ αἰτίου τοῦ πολέμου, καὶ ὅσῳ μὲν δεῖνὰ τοιεῖ, φιλαδελφίας ἐμφαίνει μέγεθος· 15 εἰ δὲ Μενέλαος ἦν, μικροψυχίας ἀνά αὐτοῦ κατεγγέκειμεν, εἰ ὑπὲρ ἕαυτοῦ πικρὸς οὗτος ἐφαίνετο.

151. ὥρτο κονίη] ὁ γὰρ κομορτὸς κόνις ἐστὶν ὥρμημένη, ὅπερ ἄλλως ἐνταῦθα φράζει.

154. Ἀργείωσι κελεύων] οὐ μόνον αὐτὸν ἀριστεύοντα τοιεῖ, ἀλλὰ 20 καὶ τοῖς λοιποῖς εὐδοκιμήσεως αἵτιον γενόμενον.

155. ἄξυλον] πολιξύλφ, ἀφ' ἣς οὐδεὶς ἔξυλίσατο, ἵνα πλῆθος ἔχοις ξύλων καὶ ἐκ παλαιοῦ τμηθεῖσα ξηροτάτη καὶ πρὸς καῦσιν ἐπιτηδεία ἔσται. ἡ παραβολὴ οὖν πρὸς τὴν συνέχειαν τῶν πιετόντων. τί δὲ ὀξύτερον ἡ εὐκινητότερον πυρός; 25

*Πορφυρίου. ἄξυλον ὑλην οἱ μὲν τὴν πολιξύλον ἀποδεδάκασιν, οἱ δὲ τὴν ὁμόξυλον. δηλοῦ γὰρ, φασὶ, τὸ ἀ καὶ τὸ ὅμοιον, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκόλουθος (ἔστι γὰρ ὁμοκέλευθος) καὶ ἄβρομοι, ἅμα θρόμῳ, καὶ ἀταχοι, ἅμα ἰαχῇ. οὗτος καὶ ἀλοχος καὶ ἄκοιτις ἡ ὁμόλεχος καὶ ὁμόκυτις. καὶ ἄξυλος οὖν ἡ ὁμόξυλος διὰ τὸ πικνόν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ 30 ἄξυλον λέγειν οὐ κατὰ στέρησιν τοῦ ξύλου (ἐπάγει γὰρ “αὐτὸς τε θάμνοι πρόρριζοι πίετουσιν”), ἀλλὰ κατὰ στέρησιν τοῦ ξυλίσασθαι, ἵνα ἡ ἄξυλος ὑλη ἐξ ἣς οὐδεὶς πω ἔξυλεύσατο, τουτέστιν ἀφ' ἣς

5. πρέσβιτον But semper] *πρέσβιτον 463, 12 in scholio m. secundae.

23. ἔχοι—ζοι] *ἔχη—ἥν 26. *Πορφυρίου] οιπ.

24. ἡ—πυρός] Eadem infra p. 27. *ὁμόξυλον] ἄξυλον

ξύλον οὐδεὶς ἔκοψε. καὶ ἡ ἄκοιτις δὲ καὶ ἡ ἀλοχος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, κυρίως ἡ παρθενικὴ λέγεται, παρὰ τὸ λέχους ἑτέρου μὴ μετασχεῖν μηδὲ κοίτης, παρὸ καὶ λέγει “κουριδίης ἀλόχου,” τῆς ἐκ παρθενίας, ἀλλ’ οὐ λέχους ἑτέρου μετασχούσης. λοιπὸν δ’ ἡ κατάχρησις καὶ ἐπὶ τὰς ἄλλας μετήγαγεν, ὥσπερ κυρίως τὸ ἀλεξῆσαι τὸ ὑπὲρ τῶν διαλόχων βοηθῆσαι λέγει γὰρ “Ἐκτῷρ “ἀλλ’ ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ τῆται τέκνα προφρονέως ρίνοισθε” (Il. 17, 223). λοιπὸν δὲ ἐν καταχρήσει γέγονεν ἐπὶ τοῦ δικαστῶν συμμαχεῖν καὶ τὸ ἀδίηλον δὲ πῦρ οὐκ ἔστι τὸ μεγαλόδηλον, ἀλλὰ τὸ ἀδηλοποιὸν, εἴ τι οὖν σημαίνει τὸ ἀφανιστικόν. οὕτως γοῦν ἔφη “σὺ δὲ κτείνεις ἀδήλως” (Il. 21, 10 220), ἀφανίζων καὶ ἀδήλους ποιῶν. οὐ κακῶς δὲ καὶ Σέξτος ἀδηλον ἀποδέδωκε τὸ ἔξ αδήλου ἐμπεσόν. ἡ παραβολὴ οὖν πρὸς τὴν συνέχειαν τῶν πικτόντων τί δὲ διέντερον ἡ εὐκινητότερον πυρός;

156. εἰλυφόων] σημαντικῶς τῷ ὄνοματι χρῆται δηλοῖ γὰρ τὴν μετὰ ἐλίξεως καὶ περιστροφῆς τοῦ πυρὸς κίνησιν. εἰς ἐπίτασιν δὲ 15 καὶ ἄνεμον ἐπιγενέσθαι φησίν.

157. πρόρριζοι] τῶν γὰρ ὑπογείων οὐ δύκαται τοσοῦτον ἀπτεοθαί.

159. φευγόντων] τοῦτο γὰρ αἵτιον τῆς ἀσώστου αὐτῶν ἀπωλείας, ὅτι οὐδὲ ἀνιστάμενοι ἀνήρηστο.

162. γύτεσσιν πολὺ φίλτεροι] μάλα εὐπρεπῶς ἔφρασεν ὅτι τοι φίλτεροι ἦσαν τοῖς γυψὶν ὅτε ἀπέθανον ἢ ταῖς γυναιξὶν ὅτε ἔζων. ἢ τοῖς μὲν γυψὶν ἔμελον, ταῖς δὲ γυναιξὶν οὐ.

163. ἀντὶ τοῦ ἔζω τῶν βελῶν. ἐντέχνως δὲ ἔχει καὶ ταῦτα· τό τε γὰρ παρόντα ἐλαττοῦσθαι Ἀγαμέμνονος οὐ σύμφωνον τῇ ποιήσει, τό τε περιφεύγειν αὐτὸν οὐ τῆς θρασύτητος “Ἐκτορος. καλῶς οὖν 25 τὸν Δία φησὶν αὐτὸν ἔξαγαγεῖν, ὡς εἰπερ παρῆν, ἀπέλαυσεν ἀν τοῦ δειγοῦ.

165. οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ σφενδονηδόν, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ σκευστικῶς εἴπετο.

170. *Σκαιάς τε πύλας] κατὰ τρεῖς τρόπους λέγονται Σκαιαὶ 30 πύλαι, ἢ ἀπὸ Σκαιοῦ τοῦ δημιουργήσαντος αὐτὰς, ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς ἦγουν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι κεῖνται. σκαιὰ γὰρ τὰ ἀριστερὰ, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν “εἴτ’ ἐπὶ δεξὶ” ἵωσι

11. *Σέξτος] σεΐκσος

28. Post hoc scholion sequitur folium 145 versus complexum 167

— 217, et manu recentiore scriptos nullis cum scholiis manus primae, sed solis secundae.

πρὸς ἥν τ' ἡέλιον τε, εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἡρόευτα" (Π. 12, 239). ἦ παρὰ τὸ σκαιῶς βεβουλεῦσθαι τοὺς Τρῶας· τὸν γὰρ δούριον ἴππον κατ' αὐτὰς ἐδέξαντο.

183. * πιδήσσης] πῖδας γίνεται παρὰ τὸ πιδὼ τὸ ἰδρῶ· ἰδρῶτα γὰρ τῆς γῆς οἱ φυσικοὶ τὰς πηγὰς λέγουσιν. ἦ ἐκ τοῦ πίνω πῖνας 5 καὶ πῖδας.

190. * μάρνασθαι] ἐκ τοῦ μάρνημι. τοῦτο ἐκ τοῦ μαραίνω, διημαίνει τὸ φθείρω· ὁ μέλλων μαρανῶ, καὶ συγκοπῇ μαρνῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ μάρνημι.

* ὑσμίνη] ὑπομένη γίνεται ἐκ τοῦ ὑπομένω ὑπομονῆ, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ γίνεται ὑσμίνη· δεῖ γὰρ ὑπομονῆς ἐν τῷ πολέμῳ.

218. ἔσκετε νῦν μοι Μοῦσαι] ἐπὶ τοῖς μεγίστοις τὰς Μούσας καλεῖ, ώς ἐρῶν τι καινότερον· αἱ γὰρ τοιαῦται προπαρασκευαὶ ἀκμαιοτέρας ποιοῦσι τὰς προσοχὰς τοῖς ἀκροαταῖς. 15

221. τοῦτο οὕτως συντακτέον "Ιφιδάμας Ἀντηνορίδης ἥντος τε μέγας τε (231), ὃς ἂν τότε Ἀτρεΐδεων Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθε," καὶ τοὺς λοιποὺς ἐννέα στίχους διὰ μέσου.

223. τὸ Κισσῆς ἀπὸ τοῦ Κισσέας κατὰ κρᾶσιν· διὸ περισκαστέον. ώς νεώτατον δὲ εἰς εἰρηνικὰ χωρία διδόασιν ἐκτρέφεσθαι 20 οἱ γονεῖς.

227. ώς νέος καὶ νεωτέρων πρωγμάτων ἐρῶν· φιλοπόλεμοι γὰρ οἱ νέοι, ώς καὶ Πίνδαρος (Fr. 76) "γλυκὺς ἀπείρω πόλεμος, ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν."

233. ἀξιοπίστως, ἵνα μὴ πάντα ἐπιτυγχάνοντα εἰσάγῃ. ἅμα δὲ 25 καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἐνδείκνυται.

234. κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε] οὐ τὸν θώρακα δηλοῖ, ἀλλὰ τὴν καλουμένην θωρακοζώνην. τὸ δὲ ἔνερθεν εἰς τὸ κάτω μέρος αὐτῆς, ώς ὅταν λέγῃ "ἀγκῶνος ἔνερθεν" (252), κατὰ τὸ τοῦ ἀγκῶνος κάτω μέρος. 30

239. ἐφ' ἔαυτῷ, ὅστε μὴ χρήσασθαι ἔτι ἐκεῖνον τῷ δόρατι. ἐφ' ἔαυτῷ δὲ ἔλκει, οὐ δεδιώς ἔτι τὴν τρῶσιν διὰ τὸ ἀνακεκλάσθαι τὴν αἰχμήν· δῆλον γὰρ ὅτι ἅμα ἔλκων καὶ ὑποχωρεῖ· ὄρθοτοντέον δὲ τὴν οἶλον, καὶ εἰς σύνθετον μεταληπτέον.

19. * Κισσέας] κισσεύς

συντόμως ἄμα καὶ ἀληθῶς τῇ παραβολῇ ἐχρήσατο· καὶ οἱ λέοντες γὰρ ὑφαρπάζουσι τὸν κυνηγετῶν τὰ δόρατα, ἀφαιρούμενοι τῶν κτενούντων τὰ ὅπλα, καὶ λαυδάνουσιν ἑαυτοὺς τιτρώσκοντες.

242. ἐπεὶ περὶ θαλάμου ἔμπροσθεν διελέγετο καὶ κοίτης τῆς παρὰ γυναικὶ, περιπαθῶς τῇ ἐπιφωνήσει ἐχρήσατο. ἀστοῖς δὲ 5 τοῖς Τρωσὶν, ἐπεὶ Ἀγτήνορος ἦν ταῖς.

243. οὗτοι χάριν ἔδε] ἡτοι οὐκ ἔχάρη ἐπὶ τῇ συμβιώσει αὐτῆς οὐδὲ ἐπὶ τῇ τεκνοποιήσει.

244. ὑπέστη] ὑπέσχετο ἐκ τῆς γονῆς τῶν ποιμνίων ἀποδῦναι καὶ ταῦτα. περιπαθῶς δέ φησιν ὅτι σκουδάσας περὶ τὴν γυναικα. 10

247. τεύχεα καλά] ἔσκε διαφέροντα εἶναι τὰ ὅπλα ὡς νέου καὶ συμφιδίου· διὸ οὐδὲ παρέρχεται αὐτὰ ὡς τάλλα.

251. λαβὼν Ἀγαμέμνονα] ἡνάγκαστο μὲν διὰ τὸ πάθος τοῦ ἀδελφοῦ παρακινδυνεύειν, οὐ τολμᾷ δὲ, ἀλλὰ κλέπτει τὴν μάχην λεληθότων. δυστυχίας οὖν, οὐκ ἀνανδρίας ἐγκαλεῖται Ἀγαμέμνων 15 ἀριστεύων γὰρ ὑπό τινος εὐτελοῦς ἐκ πλαγίου τιτρώσκεται. Μενέλαος δὲ τούναντίον μαλθακὸς μὲν αἰχμητὴς, ἄλλως δὲ μακάριος. διδάσκει οὖν ὁ ποιητὴς ὡς οὐ τέλεια τὰ μὴ ῥώμης, φρονήσεως καὶ τύχης ποσῶς εὐτοροῦντα.

255. στερεὸν, ὑπὸ ἀνέμων γεγυμνασμένον τὰς ἴνας· ἡ ἀνεμοτρε- 20 πὲς, τὸ ἀντιτασσόμενον καὶ ἀνέμοις ξύλον διὰ στεριφότητα.

261. φέπικουρῶν δὲ Κόων ἔτρωσεν Ἀγαμέμνονα, ἐπ' αὐτῷ δὲ τρωθεὶς κατέπεσεν.

266. δῆρ' οἱ αἴμ' ἔτι] ἰατρικῶς· μέχρι γὰρ τούτου ἀφλέγματά ἔστι τὰ ἔλκη. 25

268. δέξειαι] ὡς γὰρ ὑπὸ κέντρων, οὕτως ἀπὸ τῶν τοιούτων φλεγμονῶν ἀλγοῦμεν. κυριώτατα οὖν κεῖται τὸ δέξειαι, καὶ ἔστι δυσμετάληπτον, μόνοις δῆλον τοῖς πεκειραμένοις. πάντα δὲ δῦνητρὰ ἔλαβε τὰ ὄνόματα, τὸ ὀξὺ, τὸ δριμὺ, τὸ πικρὸν, ἐπιτείνων τὸν πόνον.

269. ὡς δὲ ὅταν ὀδίνουσταν] πρὸς τοὺς νηγμοὺς τῆς ἀλγηδόνος 30 εἴκασται· πῶς γὰρ ἀνανδρος δὲ εἰργασμένος τοιαῦτα;

* Πορφυρίου. ἐπεὶ παραβολῆς ἐμνήσθημεν, σκέψου τὴν τοῦ

3. * τὰ ὅπλα] τὸ ὅπλον

8. * τῇ] οι.

9. γονῆς] * ἐπιγονῆς

13. ἡνάγκαστο] * ἡνάγκασται

14. * κλέπτει] καλύπτει

21. * στεριφότητα] στερραφότητα

31. * ἔλκασται] ἴσταται

32. * Πορφυρίου] οι.

ποιητοῦ ἐπταῦθα χρῆσιν. ἐπὶ γὰρ τοῦ Ἀγαμέμνονος τρωθέντος χρησάμενος τῇ παραβολῇ ταύτη “ώς δ' ὅταν ὁδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὁξὺ γυναικα,” καὶ ἀνταποδόσει “ώς ὁξεῖ” ὁδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο, ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος δυνάμει τὰ τῆς παραβολῆς μεταφέρων χρῆται, ἐν οἷς λέγει “Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὁδίνων 5 ὁδύνησιν” (Od. 9, 415). ἔστι δὲ τῆς παραβολῆς τὸ ὁδίνων, τῆς δὲ ἀνταποδόσεως τὸ ὁδύνησιν. πάλιν δὲ εἰπὼν ἐπὶ τῆς τοῦ Ἐκτορος κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὄρμης “ὅλοοίτροχος ώς ἀπὸ πέτρης, ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρος ὥσει” (Il. 13, 137), κατὰ τὴν αὐτὴν φαντασίαν πεποίηκε περὶ αὐτοῦ λέγοντα τὸν Διομήδην “καὶν τοῦ δὴ τοῦδε πῆμα κυλίνδεται ὅβριμος Ἐκτωρ” (Il. 11, 347). ὁ δὲ ὅβριμος οἰκεῖος ἀνύψω ὄρμη. οὐ γὰρ θρασὺν ἔφη οὐδὲ κορυφαίολον, οἵς ἴδιοις αὐτὸν προσαγορεύειν εἴωθεν. πάλιν ἐπὶ τοῦ Νέστορος, σκεπτομένου ποιηταὶ τράπηται, “ἢ μεθ' ὅμιλον ἵοι Δαναῶν ταχυτάλων ἡὲ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα” (Il. 14, 21), ὅλην τὴν παραβολὴν 15 διεξελθόν “ώς δ' ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ, δοσόμενον λιγέων ἀνέμων λαυψηρὰ κέλευθα, αὕτως οὐδὲ ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδὲ ἑτέρωσε, πρίν τινα κεκριμένον καταβήμενας ἐκ Διὸς οὔρον” (ib. 16). εἴτα ἐπ' Ἀγήνορος προτραπέντος μὲν ὑπ' Ἀπόλλωνος ὑποστῆναι Ἀχιλλέα. ὅμως δὲ τὴν θέαν αὐτοῦ καταπλαγέντος, 20 ἡρκέσθη τῷ ὀνόματι “πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε κιόντι” (Il. 21, 551). πάλιν τε εἰπὼν ἐπὶ τῆς Ἡρας “ώς δ' ὅταν ἀττῆ νόος ἀνέρος, δοτ' ἐπὶ πολλὴν γαῖαν ἐληλιυθῶς φρεσὶ πευκαλίμησι νόήσῃ ἔνθα ἦη ἡ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλὰ, ὡς κραππῶς μεμανιᾶ διέπτατο πότιμα Ἡρη” (Il. 15, 80), καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ νοῦ ποιήσας παραβολὴν, ἀπὸ 25 δὲ τοῦ πέτεσθαι ἀποδοὺς τὴν ἀνταπόδοσιν, συντέμνων τὰ αὐτὰ ἐν ἄλλοις φησὶν “ώσεὶ πτερὸν ἡὲ νόημα” (Od. 7, 36). θαυμαστὸν δὲ αὐτῷ κάκενο. ἐκ μεταφορᾶς γάρ τι τολμηρότερον φθεγξάμενος οἰκείους ἐπάγει παραβολὴν, κρατύνων δὲ αὐτὴν ώς εὐλογον ἔσχε τὴν τόλμαν. εἰπὼν “κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει” (Od. 20, 13), ἐπάγει 30 “ώς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα ἄνδρ' ἀγνοήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι.” καὶ ἐπὶ τῶν στρατοπέδων ἀντικαθημένων “τῶν δὲ στίχες εἴσατο πυκναὶ, ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι” (Il. 7, 61) εἰπὼν, ἐπήγαγεν “οἵη δὲ ζεφύροιο ἔχειν ατο-

1. ἐπταῦθα Vill.] ἀπταῦ

5. Κ. δὲ] κ. τὸ

18. κεκριμένον] οιπ.

23. νόήσῃ] νοῆ

πόντον ἔτι φρὶς ὄρυμένοι νέου, μελάνει δέ τε πάντος ὑπ' αὐτῆς.” ἔτι τε τῶν Τρώων ἔτι ποικιλώτερον κέχρηται ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ μεταφορᾶς ὅμοιωσίν τε αὐτῇ τὴν ἀκόλουθον ἐπάγει καὶ ἐπ' ἀμφοῖν τὴν παραβολήν. “Τρῷες μὲν κλαγγῆ” (Π. 3, 3). τοῦτο μὲν δὴ ἡ μεταφορά· τὸ δ’ “ὅρνιθες ὡς” ἡ ὅμοιωσις· εἰδ’ ἡ παραβολή “ἥντε 5 περ κλαγγὴ γεράσιν τέλει οὐρανόθι πρὸ, αἴτ’ ἐπεὶ οὖν—ροάνν,” ἥ σχεδὸν μόνη τῶν παραβολῶν οὐκ ἀνταπέδωκεν, ὡς τῆς ὅμοιώσεως ἄμα καὶ μεταφορᾶς προεχουσῶν τὴν ἀνταπόδοσιν. πάλιν τε αὐτῷ παρατηρητέον ἐκεῖνο. τὰς τε γὰρ οἰκείως τιθεμένας φωνὰς ἐπὶ τῶν πραγμάτων πολλάκις εἰς τὰς παραβολὰς μετατίθησι, καὶ τὰς ἐπὶ 10 τῶν παραβολῶν εἰς τὰ πράγματα, οἷον ἔθνη στρατιωτῶν λέγεται, σμήνη δὲ μελισσῶν παραβαλὼν δὲ τὰ πλήθη τῶν στρατιωτῶν ὄνόματι ἐπὶ τῶν μελισσῶν κέχρηται “ἥντ’ ἔθνεα εἰσι μελισσάντα ἀδινάνων” (Π. 2, 87), δὲ πλήθους ἀνθρώπων ἐστὶν ὄνομα. οὗτος ἀλοιστρόχψ λίθῳ τὴν ὅρμὴν τοῦ “Εκτόρος ἀπεικάζων (Π. 13, 137) 15 ἀναθρώσκειν τέ φησι τὸν λίθον καὶ πέτεσθαι” καὶ τελευτῶν, ὡς ἀπ’ αὐτοῦ τοῦ στρατιώτου ἀφιγμένου, ἀλλ’ οὐχὶ τοῦ λίθου, ἐπάγει “ὁ δ’ ἀσφαλέως θέει ἐμπεδον, εἰσόκεν ἔλθῃ.” οὗτον καὶ ἐπὶ τοῦ κύματος, δὲ τάξειν ἀπεικάζει στρατοπέδου, προειπὼν “ώς δ’ ὅτ’ ἐν αἰγαῖαλῃ πολυτρχεῖ κῦμα θαλάσσης ὅρνυτ’ ἐπασσύτερον ζεφύρου ὑποκινήσαντος” 20 (Π. 4, 422) μετάγει ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐπὶ τὰ ἔξης· “πόντῳ μὲν τὰ πρώτα κορύσσεται.” ἀνάταλιν δὲ τὰς τῶν παραβολῶν μετατίθησι φωνὰς ἐπὶ τὰ πράγματα, ὡς ἐπὶ τοῦ ‘Ἀχιλλέως “ώς δ’ ὅτ’ ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ’ ἵσχε σάλπιγξ” (Π. 18, 19) εἰπὼν ἐπάγει μετατίθεις ἀπὸ τῆς σάλπιγγος ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον “οἱ δ’ ὡς οὖν ἄσων 25 ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο.” κεκινδύνευται αὐτῷ ἐκεῖνα, οἷον “σιδήρειος δ’ ὄρυμαγδὸς χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι’ αἰθέρος ἀτρυγέτοιο” (Π. 17, 424). ὡς γὰρ ἐξ ἀντιτυπίας χαλκοῦ καὶ σιδήρου τὴν φαντασίαν εἰς τὸν ἐκ πόντου ἥχον κεκίνηκεν.

270. μογοστόκοι] εἰ ἐπὶ τῶν μόγις τικτουσῶν τεταγμέναι. 30

* ἡ αἱ μογοῦσται ἦτοι κακοκαθοῦσται ἐπὶ τοῖς τῶν γυναικῶν τόκοις.

1. μελάνει] μελανεῖ	17. ἀφιγμένον Vill.] ἀφιγμένου.
8. αὐτοῦ Vill.] αὐτῷ	22. τὰ πρώτα κορύσσεται] κορύσ-
12. παραβαλὼν δὲ τὰ πλήθη]	σεται τὰ πρώτα
οὗτος δὲ μεταλαβὸν τῷ Vill.	24. εἰπὼν addidit Vill.
13. κέχρηται] χρῆται Vill.	26. κεκινδύνευται] δὲ addidit Vill.
15. ἀπεικάζων] εἰκάζων Vill.	

271. ἀμφίβολον τὸ ἔχονσαι· ἡ γὰρ ἐπιμελείας ἀξιοῦσαι, ὡς τὸ “καὶ μοι κῆπον ἔχει” (Od. 4, 736), ἡ ἐπέχουσαι τὰς πικρὰς ὠδῖνας καὶ εἰργουσαι. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον.

272. διὰ τοῦ δύνον τὸ σφοδρὸν τῆς πληγῆς καὶ τὴν εἰς βάθος χωρήσασαν ἀλγηδόνα ἐσήμανεν. 5

273. ἐς δίφρον δ’ ἀνόρουσε] πρῶτον τὸν βασιλέα, ἔπειτα τοὺς ἀριστεῖς ἔξαγει, ὅπως ἀναρχίας ἔνεκεν, οὐκ ἀσθενείας δοκούῃ τὸν νεῶν ἡ καῦσις γενέσθαι. πῶς δὲ οὐδένα στρατηγὸν ἀνθ’ ἑαυτοῦ κατέλαπεν; ἵνα μὴ προτιμήσας ἔνα τοῖς λοιποῖς ἀπέχθηται.

274. ἥχθετο] ἀπολογεῖται, ὅτι οὐκ ἀν ἀπηλλάγη, εἰ μὴ τῆς ιοψυχῆς αὐτοῦ ἥπτετο τὸ δεινόν.

275. ὁ φίλοις] εὗ τοῖς ἀριστεῦσιν ἐντέλλεται ἀπιών· εἰ γὰρ μὴ τὴν αὐτίαν τῆς ὑποχωρήσεως ἐσήμανε, καν δεινότερα ὑπενόησαν περὶ αὐτοῦ.

276. εἴασε Τρώεσσι] οὐκ ἐπεξεργάζεται τὰ τοῦ τραύματος, ἀλλ’ 15 εὐπρεπῶς ἐνεδειξατο ὅτι ὑπὸ θεοῦ κωλυθεὶς ἀγωνίσασθαι δι’ ὅλης ἡμέρας τὴν ἀναγκωρεῖ.

277. ἄφρεον] ἔστιν ἰδεῖν τὸν ἄφρον τὸν ἵππων μέχρι τῶν στηθῶν καταφερόμενον καὶ τὸν κοινορτὸν ἀναφερόμενον κάτωθεν.

278. ὑπέρτερον] ἡ τοῦ τὸν Ἑλλήνων ὑπέρτερον, ἡ οὖ πρότερον 20 ἐκτήσασθε.

279. μένος καὶ θυμὸν ἐκ παραλλήλου· μένος δὲ καὶ τὴν ψυχὴν εἴσθε καλεῖν.

280. ὡς δ’ ὅτε πού τις] διὰ τῆς παραβολῆς ἀσθενεστέρους τοὺς Τρῷας καὶ θρασυτέρους παρίστησιν. 25

281. ὑπεραέϊ] ἀντὶ τοῦ ἀνωθεν φερομένη, ἥτις ἔστιν ἀπαραφύλακτος καὶ σφοδροτέρα. πρὸς δὲ τὴν ἀπροσδόκητον τοῦτο εἴρηται ἐπιφάνειαν “Εκτορος καὶ τὴν δρμῆν. ἐμφαντικῶς δὲ καὶ τὸ ἄλμα καὶ ἡ ἔμπτωσις τοῦ ἥρως ταραχὴν παρέστησεν.

282. ἔνθα τίνα πρῶτον] ἐπὶ τῇ λύπῃ τῶν Ἀχαιῶν οὐκ αὐτεῖ τὴν 30 Μοῦσαν, ἀλλὰ μόνον ἑαυτὸν ἐρωτᾷ.

283. ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν] δείκνυσιν ὅτι νόθα τὰ κατορθώματα. ὡς ἐν παρόδῳ δὲ καταλέγει τοὺς ἀναιρουμένους, ἐπικρύπτων τῇ βραχυλογίᾳ τὸ ὄνειδος.

284. Ἀσαιῶν] προπερισκαστέον· παρὰ γὰρ τὸ αἷσα ἔστι καὶ 35
24. * τοὺς] οιμ.

πάντα ἀκὸ τῶν εἰς ἄ ληγόντων θηλυκῶν καὶ μακρῷ παραληγομένων προπερισπῶνται.

304. ἡγεμόνας] ἡ τῶν τάξεων, φησὶν, ἡγεμόνας, ἡ τοὺς προμαχίζοντας. ἵνα δὲ μὴ δοκῇ χαρίζεσθαι "Ελλησι, καὶ τοῦτον ἡγεμόνας λέγει ἀναιρεῖν, ἀλλ' οὐ σύνδυο, ὡς Ἀγαμέμνων." 5

305. ὡς ὅπότε νέφεα] ἡ ὁμοίωσις πρὸς τὸ συνεχὲς τῶν ἀναιρουμένων. ὡς γὰρ νέφη, φησὶ, διώκει ζέφυρος ἄνεμος ὑπὸ νότου συντρύμενα, οὕτως διώκων ἀνήρει τὸ πλῆθος ὁ "Ἐκτωρ. καλῶς δὲ τοὺς πυκνωθέντας μὲν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, διασκεδασθέντας δὲ ὑπὸ "Ἐκτορος νέφεσιν εἴκασεν, ἀ συνάγει μὲν νότος, διώκει δὲ ζέφυρος. ηὔξησε δὲ το καὶ τὸν ζέφυρον, μέγα κῦμα ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγείρεσθαι λέγων. οἵδε δὲ καὶ τὰς ἀνέμους φύσεις ὁ ποιητής.

306. ἀργεστᾶο] εἰ μὲν τὸν Εὔρον δηλοῖ, ὅστι κύριον προπαραξινόμενον εἰ δὲ ἢ τοῦ νότου ἐπίθετον, προπερισπάται. δηλοῖ δὲ ἡ τὸν λευκὸν ἡ τὸν ταχύν. εἰς τὸ νότοιο δὲ δλίγη διαστολὴ, ἵν' ἢ, ὡς 15 δὲ ζέφυρος κινήσει νέφη ἀ συνήγαγε νότος, οὕτως "Ἐκτωρ τοὺς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος συντρύμενους.

307. πολλόν] οὐκ ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἀλλ' ἐπὶ μεγέθους ἡ λέξις, ὡς τὸ "πολλὸς γάρ τις ἔκειτο" (Π. 7, 156). ἄχνη δὲ ἡς ἔχεσθαι οὐ δυνάμεθα διὰ τὸ λεπτόν. 20

308. πολυπλάγκτοιο] τοῦ πανταχοῦ τὰ κύματα περιάγοντος.

313. τί παθόντε] ἥρέμα ἀπολογεῖται περὶ τῆς ἐν τῇ προτέρᾳ μάχῃ φυγῆς. τότε γὰρ εἴξεν Ὁδυσσεὺς, ὅτε τὸ Ἑλληνικὸν κεραωοῖς ἐφόβει ὁ Ζεὺς, ἀλογίστως δὲ ὁ Διομῆδης ἀνθίστατο. ἐνταῦθα δὲ οὐδὲνὸς τοιούτου γενομένου ὀλισθηρῶς μὲν ὁ Διομῆδης ἀφέστηκεν, ὁ 25 δὲ Ὁδυσσεὺς εὐλόγως μένει, καὶ φησι τί παθόντε λελάσμεθα, ἦτοι τί τὸ φοβοῦν ἡμᾶς ἐστίν;

314. δὴ γὰρ ἔλεγχος] εὗ τὸ μὴ τοῦ θανάτου πεφροντικένα, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς αἰσχύνης ἡς ἐπεφέρετο τὸ πρᾶγμα.

316. ἡτοι ἐγὼ μενέω] ὡς ἔμφρων ὁ Διομῆδης αἰσθάνεται μὲν τὰ 30 θεῶν, οὐ προφασίζεται δὲ ὡς γενναιός.

318. ἡμέων ἔσσεται ἥδος] ἀπὸ τῆς ἀγχιστρόφου μάχης τοῦτο ιοεῖ· Ὁδυσσεὺς δὲ βασανίζει τὸν καιρόν. οἰκονομικῶς δὲ ὁ ποιητὴς ἐπιρρίπτει αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς, ὅπως τρωθέντες ὑποχωρήσωσι καὶ δι'

ἀναρχίαν ἡ καῦσις τῶν πεῶν γεγονέναι δοκῇ. διδάσκει δὲ ὅτι χρὴ πράττειν τὰ παρ' ἑαυτοῦ, καὶ εἰ μέλλοι τὰ τῆς τύχης ἐπαιτιοῦσθαι.

327. τὸ ἔξης, φεύγοντες⁵ Ἐκτορα δῖον ἀσπασίως ἀνέπνεον. ὅρα δὲ τὸ δόφελος τῶν Ὀδυσσέως λόγων· παρορμήσας γὰρ τὸν Διομῆδην αἴτιος ἐγένετο τοῖς ἄλλοις⁶ Ἑλλησι σωτηρίας.

331, 332. οὗτε ἀπειθεῖν πατράσιαν ἀξιοῖ οὗτε μαντικῆς καταφρεῖν, θανάτῳ τοὺς ταῦτα δράσαντας κολάσας.

336. πρὸς τὸ ἀξιόπιστον⁷ οὐ γὰρ ἀν ἥριστενον ἀντιτασσομένου Διός. φιλέλλην δὲ ὁ Ζεὺς, τὸ πρόθυμον αὐτῶν αἰδεσθεὶς, πρὸς ὀλέγον ἐνδίδωσιν. ἡ τοῦτο θέλει εἰπεῖν, ώς ἴσοβαρῆς αὐτοῖς ἐν 10 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γέγονεν ἡ μάχη. ἀριστεύει μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων, ἔπειτα⁸ Ἐκτωρ· εἶτα τιτρώσκοντας οὗτοι, ἐτρόψη δὲ καὶ Ἐκτωρ.

346. ἐγγὺς ἐόντα] οὐκ ἀφίστανται ἀλλάζων⁹ ἵσσαις γὰρ ώς τὸ κοινὸν αἴτιον αὐτοῖς τῶν κατορθωμάτων.

347. κυλίνδεται]¹⁰ ἀντὶ τοῦ ἐπιπέμπεται· οἰδὲ γὰρ ώς τὸ δαιμόνιον¹¹ 15 αὐτῷ συνεργεῖ.

348. ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν]¹² ἀντιφιλοτιμοῦνται ταῖς προθυμίαις. ὅρα δὲ ὅτι βλέποντες παρόντα κίνδυνον οὐ περὶ φυγῆς διανοοῦνται.

354. *Πορφυρίου. ἀπέλεθρον]¹³ τουτέστιν ἀμέτρητον, δὲ οὐκ ἔστι μέτρῳ οὐδὲ πελέθρῳ μετρῆσαι. οὕτως ἔστι καὶ τὸ ἀμαυράκετον,¹⁴ 20 φὶ οὐκ ἔστι μῆκος παραβαλεῖν “ἰστὸν ἀμαυράκετον” (Od. 14, 311), διν ἐν ἄλλοις ἔφη περιμήκετον, περισσῶς μέγαν. καὶ ἡ ἀμαυράκετος οὖν χίμαρα τὴν μεγάλην δηλοῖ, πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μέργεδος τῶν ὄμοίων παραβαλεῖν· πρὸς γὰρ τὰ διμογενῆ τὰ πρός τι· “ἡ δὲ¹⁵ ἔηρ¹⁶ θεῖον γένος οὐδὲ ἀνθρώπων” (Il. 6, 180).

355. στῇ δὲ γυνὶ ἐριπάν]¹⁷ ἔστη ἐπὶ γόνου πεσὼν, καὶ σκότωσις αὐτῷ γέγονεν.

356. *Πορφυρίου. προεβλήθη ποίου γένους τὸ ὄσσε, καὶ τίς ἡ ἐνικὴ εὐθεῖα. οἱ μὲν οὖν ἔφασαν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ θῆρε τοῦ δυϊκοῦ κατ' ἀποβολὴν τοῦ ἐ τὸ ἐνικὸν γίνεται θήρ, οὕτως καὶ τοῦ ὄσσε τὸ ἐνικόν¹⁸ 30 ἔστιν ὄσσε, διὰ δύο σ. ἐλέγχονται δέ· οὐ γὰρ ἐπὶ πάγτων ταῦτα γίνεται. ίδον γὰρ ἀπὸ τοῦ δμῶς οὐ γίνεται τὸ ἐνικὸν δμῶ, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ φῶτε φῶτ· οὕτως οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ὄσσε ὄσσε. ἡ δὲ αἰτία· ἐπὶ τὸ ῥ καὶ τὸ ὑ τῶν ἀμεταπτώτων κατά γε τὸ

19 et 28. *Πορφυρίου] οιπ.

30. τοῦ Vill.] τὰ
33. φῶτ Bekkerus] φῶ

πλεῖστον, προσεβλήθη καὶ τῷ θήρ καὶ τῷ χίρι τὸ ἐ καὶ δυϊκὰ γέγονεν οὐδέποτε δ' ἀν εὑροις τοῦτο συμβαῖνον ἐφ' ἄν ἔσχατον ἦρ τὸ σ. τῷ γὰρ Κρῆς εἰ προσθείτο τὸ ἐ, δυϊκὸν οὐκ ἀν γένοιτο, Κρῆσε, οὐδὲ τῷ χρώς καὶ παιᾶς. οὗτος οὐδὲ τῷ ὅστε. ἔτι καὶ ἀδύνατόν ἐστι συλλαβθὴν μίαν εἰς δύο στο λάργειν. οὐδὲ μὴν δυνατὸν ὃς εἴκα δι' 5 ἑτέρου σ. τῶν γὰρ εἰς ὁσ ληγόντων ὄνομάτων τὰ δυϊκὰ εἰς ὡ λάργει. ῥῆτέον οὖν ὅτι τὸ ὅσσε οὐκ ἔστιν ἀρσενικὸν δυϊκόν· φησὶ γὰρ ὁ ποιητὴς “τὸ δέ οἱ ὅσσε πάρ ποσὶν αἰματόεντα χαμαὶ πέσον” (Π. 13, 616), οὐχ αἰματόεντες. οὐδέτεραν οὖν ληπτέον εὐθεῖαν, καὶ ἔσται τὸ ὅσσος ὡς ἔρκος βέλος τείχος. τὸ δὲ πληθυντικὸν κατ' Ἀθηναίους 10 μὲν ἔρκη βέλη τείχη, κατὰ δὲ τοὺς “Ιωνας ἔλκεα βέλεα τείχεα” καὶ δῆλον ὅτι ὅσσεα. τῶν δὲ εἰς ἀ πληθυντικῶν τὰ δυϊκὰ καὶ οὐδέτερα εἰς ἐ τελευτῇ, οἷον ὅμματα ὅμματε, γράμματα γράμματε· καὶ ’Αριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (454) “γρύζειν δὲ καὶ τολμάτον, ὃ καθάρματε;” σαφὲς οὖν ὅτι καὶ τείχες λέξουσι δυϊκὰ καὶ ὅσσες. εἴτα 15 κατὰ ἀφαίρεσιν ὅσσε ἐγένετο.

357. ἐρωήν] τὴν ὄρμήν. δηλοῦ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν ὑποχώρησιν.

358. ἐφάνη, παρὰ τὸ εἶδος· ἡ κατήχθη, παρὰ τὸ εἴω τὸ δηλοῦν τὸ πορεύομαι.

20

362. ἐξ αὖ τοῦ] εἰκότως ἐπικαυχᾶται τῷ “Εκτορὶ, ἐπεὶ κάκεῖνος ἐπεκαυχήσατο κατ' αὐτοῦ εἰπὼν “ἔρρε κακὴ γλῆνη” (Π. 8, 164).

366. εἴ πού τις καὶ ἐμοὶ] οἶδε μὲν ὡς ἐπίκουρον ἔχει τὴν Ἀθηνᾶν, οὐ μὴν ἐπεκαυχήσατο ἀλαζονικώτερον, ἀλλὰ μετρίως.

369. αὐτὰρ Ἀλέξανδρος] καὶ τὸν Διομήδην λάθρᾳ τιτρωσκόμενον 25 εἰσάγει, ὡς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. ὅρα δὲ ὅτι τῷ Ἀλεξάνδρου οὐδέ ματι ὡς ἐπὶ πολὺ τὴν Ἐλένην προστίθησιν, ὥσπερ ἀναμιμνήσκων τῆς ἀσελγείας αὐτοῦ τοὺς ἀκούοντας.

371. παρακεκρυμμένος καὶ κεκαλυμμένας, ὥστεὶ νεκρὸς, φησὶ, παρὰ νεκρῷ ἐστηκώς. ἀνδροκμήτῳ δὲ, ὑφ' ὃ ἀνὴρ καμὰν ἔκειτο· ἡ ἀνὴρ 30 ποιηθέντι.

372. δημογέροντος] καὶ τοὺς βασιλεῖς οὗτοις ἐκάλουν ὡς παρὰ

1. προσεβλήθη Vill.]	ἐπροσεβλήθη	— ἑτέρου σσ
2. εὑροις Bekkerus]	εὑρης	7. τὸ ὅσσε Bekkerus]
4. οὗτοις οὐν Vill.		τὸ ὅσσε
5. δο—ἑτέρου σ Bekkerus]	δσσ	19. * εἰω]

τοῦ δήμου γέρας ἔχοντας· ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς γέροντας δημιηγόρους,
ἀλλὰ καὶ δημότας.

375. εὗ τὸ παρατατικῶς εἰπεῖν ἀνεῖλκεν, ἵνα δὴ ἐναργῶς ἐπι-
δείξῃ τὸν τοῦ πολεμίου ἐπιτυχεῖν στοχαζόμενον. πῆχυς δὲ τοῦτον ἐκ
δύο συμβεβλημένον κεράτων. 5

379. ἐκ λόχου ἀμπήδησε] εὗ τὸν ἀφανῶς τοξεύοντα ἐκ λόχου
λέγει ἀναπηδῆσαι. ἀσχημότως δὲ πάνυ ὡς μέγα τις κατωρθωκῶς
θοῷ· κατακρύψας γὰρ ἑαυτὸν ἔνα ἔτρωσεν, ἀλλ' οὐδὲ τοῦτον ἀκεῖλεν.

383. ὡς δειλὸς καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὑπείληφεν ὡς φοβουμένων.
ἔστι δὲ καὶ ἀνοήτων τὸ τοὺς οἰκείους ἐπὶ τῶν πολεμίων ἐλέγχειν. 10

385. τοξότα λωβητήρ] ἀλλὰ καὶ οἱ θεοὶ, φασὶ, τοξόται, καὶ τῶν
ἡρώων οἱ κράτιστοι, Ἀπόλλων, Ἀρτεμις, Ἡρακλῆς, Εὔρυτος,
ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Ἰλιον στρατευομένοις Μηριόνης, Φιλοκτήτης,
Τεῦκρος. οὐχ ὅτι δὲ τοξότης, οὐεδίζει, ἀλλ' ὅτι φαῦλος· τοῦτο γὰρ
ἐμφαίνει τὸ λωβητήρ. εἴτα πάλιν τῇ τριχῇ, φησὶ, κάλλιστε ἐπὶ 15
ἀπάτη παρθένον· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸ κομᾶν κακόν ἔστι καθ' ἑαυτό. τὸ
δὲ κέρα σὺν τῷ ἡ ἡ παράδοσις, δοτικὴν ἐκδεχομένη· τινὲς δὲ πληθυ-
τικῶς ἥκουσαν.

386. εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον] γενναιόν ἔστι τὸ πάσχοντα αὐθαρὸν
προκαλεῖσθαι τὸν βαλόντα. 20

388. ἄκρως οὐ πληγὴν, ἀλλ' ἐπιγραφήν φησιν· δὲ δὲ ποιητὴς
τάληθες λέγων ἔφη “διαμπερὲς ίὸς ἐν γαιῇ πάγη” (377).

390. κωφόν] μεταφορικῶς τὸ μὴ αἰσθησιν τοῖς τιτρωσκομένοις
ἐμποιοῦν.

395. οὐκ ἔστι σύνθετον τὸ περὶ πλέες, ἀλλὰ κατὰ παράθεσιν ἡ 25
περί. θέντος οἰκειοτονεῖται.

397. ἔστη πρόσθ] τὸ φιλικὸν πάλιν Ὁδυσσέως ὄραται, καὶ τὸ
ἀξιόπιστον Διομήδους δείκνυται. εὐπρεπῶς δὲ οὐ φαίνεται Διομήδης
παρακαλῶν εἰς τοῦτο τινα. διὰ δὲ τὸν καιρὸν οὐχ οἱ δύο περὶ τὴν
τοῦ ἑνὸς θεραπείαν καταγίνονται. 30

403. εἶπε] ποιητικῶς τὰ ἐνθυμηθέντα ως εἰρημένα διατυποῖ. ἅμα
δὲ καὶ διδάσκει ὅτι οὐ μανικῶς δεῖ ὄρμᾶν εἰς τὰ δεινά.

4. * ἐπιτυχεῖν] τυχεῖν

8. v. πάθος et πάθη δύο leguntur.

21. * ἀλλ'] om.

Quae quum apud Villoisonum legi

32. * μανικῶς] μαντικῶς. Versui proximo (404) manus recentissima-
ma adscripsit quae apud Suidam

possint p. 277, non est opera
pretium hoc loco repeti.

405. *Πορφυρίου. ἀσύμφορον ἀναπείθειν δεινότερον εἶναι τοῦ ἀποδακεῖν τὸ φυγεῖν. λύεται δὲ ἀπὸ τῆς λέξεως· τὸ γὰρ ἀλών δύναται καὶ ἐπὶ τοῦ ζωγρηθῶ εἶναι.

τοῦτο, φησὶ, δεινότερον πάντων, εἰ ζωγρηθῶ καὶ αἰχμαλωτισθῶ· οὐδεὶς γὰρ Ἑλλήνων τοῦτο πέπονθεν. 5

407. ἀλλὰ τή μοι] χρησίμως πρὸς τὴν οἰκονομίαν ἔχει τὰ τοῦ ἐπιλογισμοῦ τῷ Ὁδυσσεῖ· ἐπειδὴ γὰρ ναυμαχίᾳ εἰσάγειν βούλεται ὁ ποιητὴς, προτιτρώσκει τοὺς ἀρίστους· ἄτοπον γὰρ ἦν παρόντων καίεσθαι τὰς ναῦς.

412. τόφρα δὲ ἐπὶ] δεινὴ ἡ ἀγωνία· οὐ γὰρ εἰ θέλοι ὑποχωρεῖν, 10 εἶεστιν αὐτῷ.

414. ως δὲ τέ κάπριον] ἐναργὲς τὸ παραδειγμα πρὸς τὸ καθ' ἓνα μὲν ὑπερέχειν τῶν κυκλωσάντων, ὅχλεισθαι δὲ τῷ πλήθει.

416. θήγων λευκὸν ὕδοντα] καὶ τοῦτο ἐμφερέσ· καὶ οὗτος γὰρ λογισμῷ προπαρεσκεύασται. 15

μετὰ γναμπτοῖσι γένυσσιν] συμπαρατρίβει γὰρ τὸ γένειον, ἀκονῶν τὸν ὕδοντα. οὐ γὰρ ἐπὶ τὸ δάκνειν ὁ κάπρος ὄρμῃ, ἵνα ἀναστείλῃ τὰς γένυς, τῇ δὲ ἐμβολῇ μόνον ἀμύνεται.

421. στιγμὴ εἰς τὸ ὑπερθεν· οἱ δὲ ὑπερθε μετάλμενος, ἵν' ἡ ἐκ τοῦ ἄκωθεν μέρους ἀρθείς. 20

424. πρότμησιν] οἱ μὲν τὸν ἀπὸ κύστεως ὥχρι τοῦ ὄμφαλοῦ τόπου, οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν, ἢν οὐδαμοῦ ὁ ποιητὴς τιτρώσκει ως αἵτιαν τῶν ζωγρογούντων σπερμάτων.

425. ἀγοστῷ] τῇ δρακὶ, παρὰ τὸ ἄγειν. οἱ δὲ τῇ ἀγκάλῃ· οὐ δύναται δὲ ἀγκῶνι λέγεσθαι· οὐδεὶς γὰρ μετ' αὐτοῦ δράσσεται γῆς. 25

427. εὐηγενέος] τοῦ τῷ σώματι εὐφυοῦς.

430. πολύαινε] πιστὸς ὁ ἐκ πολεμίων ἐπαινος. ἡ εἰρωνεύεται. ἡ παρὰ τὸ αἰνόν ἐστιν ἡ σύνθεσις.

433. ἡ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ] βάρβαρος ἡ ἀλαικονεία, ἐν τοιούτῳ προφερομένη καιρῷ μεθ' ὑπερβαλλούσης ὑπερηφανίας. 30

437. χρόα] τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, οὐ τὴν ὥχρι τῶν ἔσω μερῶν σάρκωσιν.

439. ἔγων ὁ Ὁδυσσεὺς ὅτι οὐκ εἰς καίριον ταύτη ἐτελεύτησεν ἡ βολή. φησὶ γὰρ “ὦς εἰπὼν οὕτησεν, οὐδέ τ' ἔασε Παλλάς” καὶ

12. *ἐπαργής] ἐπεργής

14. *γὰρ] om.

ἐπάγει “ἢ μάλα δή σε” καὶ πάλιν “φθῆ σε τέλος.” ἔστι δὲ θαυμάσαι τὸ ἀτάραχον Ὀδυσσέως, πῶς εὐθὺς τιτρώσκει μὴ δειλιάσσας τὴν πληγήν.

446. αἰσχρὰ ἡ φυγὴ ἀπειλῇ μότη γενομένη τραυματίου ἀνδρός. οὐκ ἄτοκον δὲ ἀλαζούνεος θεοῦ Ὀδυσσέα προέρξαντος ἐκείνου. καὶ ὅτι 5 παρ' ὁλίγον ἀνηρημένος κεκράτηκε τοῦ πολεμίου.

451. φθῆ σε] εἴ καὶ ἔφυγες, φησὶ, κιχῆμενον ἔφθη σε τὸ τέλος τοῦ θαυμάτου.

455. ἐπεί κε θάνω] ἔαν ἐκ τοῦ τραύματος τούτου, φησὶ, ταυτόν τι ἐπακολουθήσῃ. προειχυριάζει δὲ τὴν γνώμην τῶν Ἀχαιῶν, ὡς 10 ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθήσκων.

457. ἐκ χροὸς] τοῦ ἕδίου χροός. μεῖζον δὲ ἔφαντη τὸ κατόρθωμα Ὀδυσσέως ἐκ τῆς ἐπιφορᾶς, ὅτι ἀκμὴν ἐμπειρηγότος τοῦ δόρατος τὸν πολέμιον ἀνήρησεν.

458. ἀνέσσυτο] σημείωσαι ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς λεπτοτέρας πληγῆς 15 ἀνηκόντιζέ φησιν, ἐπὶ δὲ τῆς μείζονος ἀνέσσυτο· τὸ γὰρ πολὺ οὐκ ἀκοντίζεται.

459. αἷμ' Ὀδυσῆος] καλῶς ἄφε Λικοῦργος ἐνομοθέτησε Λακεδαιμονίοις ἐσθῆτα φαινικῆν ἐν τοῖς πολέμοις φορεῖν, ὥν εἰ τρωθείη τις, λανθάνοι τοὺς πολεμίους διὰ τὸ ὄμόχρουν. 20

461. αὐτὰρ ὅγ' ἔξοπίσω] συγγιωστέον ἐν ἐσχάτοις γάρ ἔστιν. εἰκότως οὖν ὑποχωρεῖ καὶ βοῇ τοὺς συμμάχους.

462. ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν αὐτοῦ φωτός εἶπε. τὸ δὲ σχῆμα πολλαχοῦ, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεῷ (6, 129), “ὡς ῥύσιτο περὶ χρὸν μῆδεα φωτός” δείκνυσι δὲ διττὴν εἰναι τὴν φωτὴν, 25 τὴν μὲν θυρακικὴν, τὴν δὲ πλατεῖαν καὶ σίονεὶ σφοδροτέραν ἐκ κεφαλῆς.

463. ἄγε — Μενέλαος] ὁφείλει γὰρ νῦν προσεκτικὸς εἶναι μᾶλλον διὰ τὴν ἀκοντίαν Ἀγαμέμνονος ἢ ὡς αἵτιος τῆς μάχης. ἢ ὡς φίλος Ὀδυσσέως. αἰσθόμενος δὲ ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόμεχος, προσλαβεῖν 30 Αἴαντα διανοεῖται.

464. ἐγγὺς ἔσντα] χαρίεν τὸ τῆς περιπετείας, ὅτι ὁ ἀλκιμώτατος ἐγγὺς εὑρέθη Αἴας.

467. τῷ ἵκέλῃ] αὐχὶ τῷ Ὀδυσσεῖ ἵκέλῃ, ἀλλ' αὐτῷ τῷ ὡς εἴ ἐ

2. θαυμάσαι Bekk.] ταρθῆσαι ἀποθησκόντων

11. * αὐτῶν ἀπαθήσκων] αὐτοῦ 14. ἀνήρησεν] * ἐφίσευσεν

Βιάσατο. στοχήζεται γὰρ ὡς ὁ ταλασίφρων οὐκ ἀν, εἰ μὴ ἡράγκαστο,
ἔβόησεν.

469. ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον] ἄμεινόν φησιν ἐκείνῳ βοηθεῖν ἢ
σχολάζειν ἀδε.

475. ἀμφ' ἔλαφον] οὐ δειλὸς Ὁδυσσεὺς, ὅτι ἐλάφῳ εἴκασται⁵
οὐ γὰρ ἰσχύνος δηλωτικὸν τὸ τῆς παραβολῆς, ἀλλὰ τὸν ὄμοιον παθη-
μάτων. θανόντι δὲ αὐτὸν ἐλάφῳ εἰκάζει, ἵνα αὐξήσῃ τὸν κίνδυνον.
ἔστι δὲ ἡ παραβολὴ μερικὴ πρός τε τὴν πληγὴν καὶ τὸ πλήθος τῶν
βαρβάρων καὶ τὴν ἀπουσίαν τοῦ βαλόντος· καὶ ὕσπερ θῶας ἀπε-
λαύνει λέων ἐπιφανεῖς, οὗτος Αἴας τοὺς Τρῶας. 10

478. αὐτὰρ ἐπειδῇ] πρὸς τὸ πιθανὴν γενέσθαι τὴν ἔφοδον τῶν
πολλῶν ζώνων. ἄγει δὲ καὶ ἐπ' ἐκεῖνο ἡ ἔποια, ὅτι οὐδὲ ἀν τῷ Ὁδυσ-
σεῖ προσῆλθον οἱ βάρβαροι, εἰ μὴ διὰ τὸ τετράσθαι ὑπεῖχεν.

484. στιγμὴ εἰς τὸ ἀττιστῶν. οὐ πρὸς Τρωσὶ δὲ ἐφορμᾶ (ἀπι-
στον γὰρ τοῦτο), ἀλλ' εἰς τὸ ἐκφοβῆσαι μόνον. 15

488. θεράπεων] ὁ τοῦ Μενελάου Ὁδυσσεὺς γὰρ οὐκ ἔχει ἴππους
ἄτε δὴ νησιώτης.

490. στιγμὴ εἰς τὸ Πριαμίδην· εἴτα μετ' ἐμφάσεως ἡ ἐπα-
πάληψις· καὶ πάλιν εἰς τὸ νιόν τελεία.

492. καὶ ἐπὶ Διομήδους ἡ παραβολή· ἀλλὰ τότε μείζων τούτου²⁰
ἐκεῖνος διὰ τὴν ἐπικουρίαν Ἀθηνᾶς. οὐ μὴν οὐδὲ αὕτη εἰκῇ πρόσκει-
ται· τὸ γὰρ κάτεισι τὴν ἀκώλυτον ὑποφάνει ὄρμην, καὶ τὸ ὀπαζό-
μενος οἶσαν ἐπειγόμενος.

494. δρῦς ἀξαλέας] ἡ τὰς μὴ παρὰ τὸν ποταμὸν, ἀλλ' ἄνω που
οὖσας, ἵνα τὸ πλήθος τοῦ ρέιθρου δηλοῖς ἢ ἂς οἱ δρυτόμοι τιθέασι²⁵
πρὸς τὸ Ἑηρανθῆναι· διὰ δὲ τὸ δυσμετακόμιστον ἔωσι τὸν ποταμὸν
ἀγαγεῖν. διὰ δὲ τοῦ πολλαπλασιάζειν τὸ πολλάς ἐπαίρει τὸν
λόγον.

504. κελεύθουν] τῆς ὡς πρὸς τοὺς πολεμίους ὄρμῆς καὶ ἡς εἶχον
κατ' αὐτῶν προθυμίας. 30

507. κατὰ δεξιὸν ὅμον] εἰς τὸν ὅμον τέτρωται, ἵνα μηδὲ τοῖς τρω-
θεῖσιν ἐπαρκῇ μέλεσιν.

509. μετακλινθέντος] ἐπὶ θάτερον μέρος τῆς ροπῆς γενομένης.

510. Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα] οὐχ ὅτι τὸ δέον μᾶλλον
ὄρᾳ τοῦ Νέστορος, ἀλλ' ὅτι ἀπίθανον ἦν τοῦτον τὸν λόγον περιθεῖναι 35

αὐτῷ ὡς περὶ ιδίας σκεῖδοντι ἀπαλλαγῆς. πιθανὴ δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ἀναχώρησις κατὰ πρόφασιν τῆς τοῦ ἰατροῦ ἐπιμελείας, ἵνα καὶ τούτου ἔρημον γένηται τὸ στράτευμα. ἀπαλλάσσει δὲ αὐτὸν δευτέρων κινδύνων ὁ ποιητής, καὶ ταῦτα στερόμενον τῶν συζόντων.

512. πὰρ δὲ Μαχάων] τοῦτον ἥδυνατο ὁ ποιητὴς καὶ πεξὸν ἐπὶ 5 τὰς ναῦς ἀγαγεῖν· τὸν γὰρ ὅμον ἦν τετρωμένος· οἰκονομικῶς δὲ ἐφ' ἄρματος αὐτὸν ἐποίησεν ἀπίσιόντα διὰ τὸ τῶν ἴππων τάχος, ἵνα παραδράμῃ τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ὄψιν, καὶ μὴ δυνηθεὶς καταμαθεῖν ἀκριβῶς τίς ἐστι τὸν Πάτροκλον τοῦτο εἰσόμενον ἐκπέμψῃ. ἐστι δὲ τὸ μὲν ἄγρει παρορμητικὸν ἐπίρρημα, τὸ δὲ ἄγε παρακελευθικόν.

515. ἐμείωσε, φασὶ, τὸν ἔπαινον, μερικὴν αὐτῷ προσθείς τὴν εἰδῆσιν· καίτοι φησὶν “ὅς ρά τε πάσης εὖ εἰδῆ σοφίας” (Π. 15, 411). οἱ μὲν οὖν φασὶν ὅτι τὸ χειρουργικὸν καὶ τὸ φαρμακευτικὸν εὗρητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς· τοῦ γὰρ διαιτητικοῦ Ἡρόδικος μὲν 15 ἥρετο, συνετέλεσε δὲ καὶ Ἰπποκράτης, Πραξιγόρας, Χρύσιππος. ἔνιοι δέ φασιν ὡς οὐδὲ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰατροὺς ὁ ἔπαινος οὗτος ἐστι κοινὸς, ἀλλὰ τὸν Μαχάονα μόνον χειρουργεῖν θέλουσι· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διαιτᾶσθαι φασι τὰς νόσους. καὶ τεκμήριον, ὅτι Ἀγαμέμνων τραθέντος Μενελάου οὐ Ποδαλείριον καλεῖ, ἀλλὰ τὸν Μα- 20 χάονα. εἰ δὲ μὴ παράγει τινὰ διαιτώμενον, οὐ θαῦμα· διὰ γὰρ τὸ ἀπρεπὲς παρῆκε τὴν δίαιταν· αἰσχρὸν γὰρ ἦν τὸν ἥρωα πυρέττοντα παραλαβεῖν ἡ κενούμενον τὴν γαστέρα ἡ προτοτιζόμενον. ἡ μόνων τῶν ἐν πολέμῳ ἐνεργούντων μέμνηται· εἰσὶ δὲ φάρμακα καὶ χειρουργίαι. εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἡττόνων ὁ ἔπαινος, καὶ τοῦτο ἰατρικῆς 25 ἐγκώμιον, τὸ καὶ τὰ ἥττω μέρη ταύτης εἶναι πολλῶν ἀντάξια.

519. ἐμάστιξεν ἐπὶ τῷ ἐλαύνειν. ἡ Ἀττικῶς λείπει τὸ ὕστε· ἡ τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ μετοχῆς, ὡς τὸ “βῆ δὲ θέειν” (617) ἀντὶ τοῦ θέων.

529. προβαλόντες] μέσον ἀλλήλων κινήσαντες.

30

531. ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους] εὖ τὸ μὴ ἀναμεῖναι τοὺς τοῦ Ἐκτορος λόγους· τάχα γὰρ οὐδὲ ἥκειν ἥθελεν ἐκεῖσε δί Αἴαντα.

534. φαντασίαν ποιεῖ ἡ ἔπειξις, ὕστε διὰ τῶν πτωμάτων ἔρχεσθαι. εἰσθε δὲ ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων δηλοῦν τὰ πράγματα· νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναφερομένου αἵματος, ὕστε πιμπλάναι τὸν ἄξονα καὶ τὰς ἄντυγας, τὸ πλῆθος ἐνέφηνε τῶν νεκρῶν. καὶ ἀλλαχοῦ θέλων

δηλῶσαι τραῦμα βαθὺ, φησὶ “πᾶν δὲ ὑποθερμάνθη ξίφος” (Π. 16, 333).

536. ἀς ἄρ'] ἀς ἔβαλλον ἄντυγας αἱ ἀπὸ τῶν ἐπισσώτρων ῥαβά-
μηγγες ἦτοι ῥάντισμοί.

539. μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός] ἡσσον βολῆς δόρατος· τινὲς δέ 5
φασιν ὡς οὐδὲ ὅλως ἔχαζετο.

542. Αἴαντος δὲ ἀλέεινε μάχην] ἐντεῦθεν φαίνεται τὸ γνῶθι
σαυτόν· δῆλον γὰρ ὡς πάντας τοὺς ἀρίστους σκοπῶν ὑπεχώρει, και-
τοι Διὸς περὶ μόνου εἰπόντος Ἀγαμέμνονος.

547. ἐντροπαλιξόμενος] εἰς ἕκατερα μεταστρεφόμενος, καὶ τὸ ιο
φεύγειν καὶ τὸ ὄρμαν διὸ καὶ φυλάσσει τὰ ὀπίσω μὲν διὰ τοῦ
σάκους, μή πως πληγῇ τὸ μετάφρενον, τὰ δὲ ἐμπροσθεν διὰ τοῦ
θώρακος. ἔστι δὲ ἡ φυγὴ Αἴαντος ἄλλων ἀριστεία. ἄτρωτον δὲ
αὐτὸν ὁ ποιητὴς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ναυμαχίᾳ τηρεῖ.

548. ὡς δὲ αἴθωνα λέοντα] πρὸς τὴν τόλμαν ὁ λόγος. αἴθωνα 15
δὲ, ὅτι μόνος ὄρφα καὶ γεννώμενος καὶ κοιμώμενος.

*Πορφυρίου. διὰ τί ὅτε μὲν λέοντι παραβάλλει τὸν Αἴαντα, ὅτε
δὲ ἐν ἄλλοις ὄντως; ὅτι αἱ μὲν παραβολαὶ τριῶν ἐνεκα γίνονται, αὐξή-
σεως, ἐναργείας, σαφηνείας· εἰς τὸ πρόσφορον δὲ ἐν ἕκατερον ἐτήρη-
σεν ὁ ποιητὴς, ἀγοντα καὶ φονεύοντα λέοντος δίκην καὶ τὸν πολεμίον 20
ἀναχωροῦντα ὡς ὄντων. ταῖς γὰρ φύσεσι τῶν ζῴων καὶ τὸ ὄκνηρὸν
πρὸς φυγὴν καὶ τὸ ταχὺ πρὸς μάχην τοῦ ηρωος δεδήλωκεν.

550. πῦρ] τὴν κρατίστην καὶ λιπαρωτέραν τῶν βοῶν· ἐπὶ ταύτῃ
γὰρ ὁ αἴθων ἀεὶ ὄρμα.

555. ἡῶθεν] ἐσπέρα, φησὶν, ἐπιθέμενος μόγις ἡῶθεν ὑποχωρεῖ. 25

557. ἥϊε] ῥῆμα ἔξελέξατο ἐμφαῖνον ἀναχώρησιν θορύβου καὶ
ταραχῆς ἀπηλλαγμένην.

πόλλ' ἀέραν] ἐνεθυμεῖτο γὰρ τὸν τε κίνδυνον τῶν νεῶν καὶ τὸ τῆς
ὑποχωρήσεως ἀσχημον.

558. ὡς δὲ δτ' ὄνος] ἡ παραβολὴ πρὸς τὴν καταφρόνησιν τῶν 30
Τρώων, ὅτι οὐκ αὐτοὺς φεύγει, ἀλλὰ Δία. πρός τε τὴν στάσιν τὴν

11. φυλάσσει τὰ Beck.] φυλάσσεται

12. * τὰ δὲ] τὸ δὲ

17. *Πορφυρίου] om. Hoc
scholion bis legitur, folio 152 b et
folio 153 a eadem modo utrobiique
scriptum, nisi quod altero loco

ἀναχωροῦντα legitur pro ἀναχωρεῖ,
quod habet loco priore.

19. *ἐναργείας] συνεργίας

ἐτήρησεν] * διετήρησεν

20. ἀγοντα] * εἰπὼν Αἴαντα

22. * δεδήλωκεν] δέδωκεν

ἀδηφαγίαν τοῦ ἡρού ἔλειψε· διὰ δὲ τοῦ κείρειν τὴν ἀφθονίαν τῆς τροφῆς. εὖ δὲ καὶ οὐ φορτηγῷ ὅνῳ παρέβαλεν, ἀλλὰ βοσκομένῳ· βραδεῖα γὰρ ἡ κίνησις τοῦ νευρομένου. καὶ ἐπιτείνων τὸν ὄνον ποβῆ λέγει καὶ πληγῶν ἐθάδα πολλῶν. καὶ οὐκ ἄνδρας τύπτειν φησὶν αὐτὸν, ἀλλὰ παιδας.

5

*τὸ δὲ ἐβιήσατο ἀντὶ τοῦ βίᾳ ἐνίκησεν.

559. ἑάρη] οὐχ ὑπὸ τὸν παιδῶν, ἀλλὰ πάντοτε ὑπὸ ἄλλων· οὗτος γὰρ ἐθάδες ὁν οὐκ ἀλεγίζει πληγῶν.

*ρόπταλα δὲ τὰ ἔνδυτα ἀπὸ τοῦ ράπτεῖσι, ἢ τῇ ροπῇ, ὃ ἐστι φορῆ, ἀλλοιοῦν καὶ συντρίβειν, ἵνα δειξῃ αὐτῷ τὸ γενητιόν.

10

566. μηδσάσκετο θεύριδος ἀλκῆς] καίπερ καταστασιαζόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῆς φύσεως οὐκ ἥθελεν ἐξίστασθαι.

569. πάντας δὲ πρόεργε] ὡς ἔρκος Ἀχαιῶν εἴργει τοὺς πολεμίους. ὕσπερ δὲ ἐπιλαθόμενος ὅτι φεύγειν αὐτὸν βούλεται Ζεὺς, ἀριστεύεις πάλιν ὄρμῳν γὰρ ἴστατο καὶ ἀπετείχιζε Τρῶας, εὐκαιρίαν 15 ἀκίνδυνον τοῦ φεύγειν ἐμποιῶν τοῖς φίλοις. ἐστιν οὖν θύτων ἴστατο (570).

574. ἀσαι] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ· ὥφειλε γὰρ ἄστασθαι.

577. στῇ ῥᾳ παρ' αὐτόν] παθητικῶς Αἴαντα ὑπὲρ Εὔρυτύλευ εἰσάγει θυηθούμενον· γῦν γὰρ οὐκ ἔχει κρείσσονα, τὸν ἄλλων τετρα- 20 μένων. εὖ δὲ τὸ μὴ τὸν Αἴαντα θυηθὸν ἐπικαλεῖσθαι, τὸν δὲ Εὔρυτυλον αὐτομάτως ἥκειν.

579. ἥπαρ ὑπὸ πραπίδων] ὑποκάτω γάρ εἰσι τῶν φρεσῶν. ἐστι δέ τι σπλάγχνον οὗτον λεγόμενον οὐ γὰρ ταύτας φησὶν, αἷς ποοῦμεν.

*φρένας ὁ ποιητὴς καὶ πάντες οἱ παλαιοὶ ποιηταὶ τὸ διάφραγμα 25 ἐκάλουν, παρόσον φλεγμαῖνον τοῦτο ὡς νευρῶδες ἔχει συμπάσχοντα τὸν ἐγκέφαλον καὶ παρακολουθοῦσι μέγισται παραφρονήσεις. πηγὴ δὲ ὅλου τοῦ νευρῶδους γένους ὁ ἐγκέφαλος, ὕσπερ ἀρτηρῶν καρδία καὶ φλεβῶν ἥπαρ.

580. αἴνυτο τεύχε ἀπ' ὅμιλον] σκοπός ἐστιν αὐτῷ τοὺς ἀναιρου- 30 μένους σκυλεύειν. χαρακτηρίζει δὲ τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου δειλίαν, ὅτι μὴ προσελθεῖν τεθάρρηκεν, ἀλλ' ἐπιτηρήσας μὴ μαχόμενον τότε τοξεύει.

584. δόναξ] ἐκ ἔνδυτου γὰρ καὶ καλάμων ἥσαν τὰ βέλη.

1. ἀδηφαγίαν scripsi pro ἀδηφαγίαιν

10. * ἀλλοιοῦν] ἀλοιοῦν

586. ἥστεν] εἰκότως βοῷ· μακρὰν γὰρ ἥσταν πεφευγότες οἱ
Ἐλληνες.

590. φεύξεσθ] τῆς ἀρετῆς Αἴαντος ἔνδειξις ὅτι οὐ φεύξεται,
ἀλλὰ μέχρι θανάτου μενεῖ μαχόμενος. Η οὐχ οἶστος τε ἔσται τὸν
πόλεμον ἐκφυγεῖν, καίπερ γενναῖος ὁν. 5

593. σάκε ὄμοισι κλίναντες] ἥτοι τὰς ἀσπιδὰς ἐπιθέντες τοῖς
ἄλμοισι.

595. στῇ δὲ μεταστρεφθείσ] ἐν τῷ πλήθει τῶν ἑταίρων μετε-
βάλετο καὶ πρὸς αὐτοὺς μετεστράφη.

596. δέμας πυρός] τὴν σφοδρότητα τῆς μάχης παρίστησι, πυρὶ 10
τὴν γενομένην ἐν αὐτῇ φθορὰν εἰκάσας· λέγει δὲ ὅτι ἐμάχοντο ὡς
πῦρ διακαϊον ὑλην.

*εἴθεν ἐπὶ τῶν μαχομένων τὸ πῦρ λαμβάνειν εἰς παράστασιν
τῆς συντόνου καὶ ἐνθέρμου ὄρμῆς· “ὦσι μὲν μάρναντο δέμας
πυρὸς αἰθομένοιο” καὶ “μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι” (Il. 4, 15
342). καὶ τὰ περὶ Διομῆδην οὖν (Il. 5, 4) παραστατικὰ τῆς κατὰ
τοὺς ὄμοις καὶ τὰς χεῖρας ἐνθέρμου ὄρμῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν κε-
φαλὴν πυκνοτέρας ἐπιστροφῆς. οὗτῳ καὶ κορυθαίολος ὁ Ἔκτωρ
εἴρηται.

597. Νηλήιαι ἵπποι] αἱ ἐκ τῆς Νηλέως ἀγέλης. 20

*αἱ ἀπόγονοι τῶν ἵππων ἐκείνων· οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν φθάσαι ἐπὶ
τὸν γέροντα Νέστορα τὰς ἵππους τοῦ Νηλέως ζώσας. ὕσπερ καὶ
Τρώιοι ἵπποι οἱ ἀπὸ τοῦ Τρωὸς, κατὰ διαδοχὴν τοῦ ἀτ' ἐκείνων.

598. ἥγον δὲ Μαχάονα] τοὺς πλείους τῶν ἀριστέων τρώσας πλὴν
Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου ἐπὶ τὰς ναῦς ἀπέστειλεν, Ἀγαμέμνονα 25
Διομῆδην Ὁδυσσέα Μαχάονα Εὐρύπουλον καὶ τὸν Τεῦκρον ἔξης, ἵνα
εὐλογον τοῖς Ἀχαιοῖς τῆς ἥττης παράσχῃ αἰτίαν. εἴτα τούτους ἐπὶ
τὰς ναῦς ἀπαγαγὼν εἰς ἔπαινον Αἴαντος τὰ λοιπὰ καταναλίσκει ἔως
τῆς Πατρόκλου ἔξοδου· καὶ τὸν Πάτροκλον ἀνελὼν ἐπὶ τὸν Αἴαντα
ἐπανέρχεται μέχρι τῆς Ἀχιλλέως ἔξοδου· καὶ τοῦτον ἐπὶ τὴν μάχην 30
προαγαγὼν εἰς τὰ ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ τελεοῖ τὴν Ἰλιάδα. καλῶς
δὲ τὸ μὲν ἔφερον ἐπὶ Νέστορος, ἐπὶ δὲ Μαχάονος ιδίᾳ τὸ ἥγον διὰ
τὸ τῆς πληγῆς βαρύ.

599. τὸν δέ] τὸν Νέστορα ἴδων ἐγνώρισεν, οὐ μὴν τὸν Μαχάονα.

4. * ἴσται] ἔστι

60α. τὸ φιλότιμον καὶ φιλοτάλεμον ἀδείκνυται, θερὸν κατὸν παρειστάγων τῆς μάχης.

60β. αὖθις [έτειρε] παρεργετοῦσσω τῷ εἰπαρίνοι ἀρπάσαι θέλει καὶ παρειληφεῖς ἔξελθει.

60γ. ἀκατέρεν τὸ ἀκριβάτῃ ἡ ἀμφίσητις ἐπεγύμνησο μακεδόν τί τὸ κακὸν ἦ. τὴν πλαστήρα δὲ ἐργάζεται διὰ βραχείας τῆς δείξεως εἰ γὰρ τλέσσον ἐπεκειργάσεται, διέφθειρε ω τὸ ἔντες λόγον καὶ ἀσήμιβλυτε τὴν ποίησιν.

60δ. τὸν ὅιον] ἔδειξε ὁ ἐκ πελλοῦ ἤθελε. τὸν πημᾶν, φησί, πάστας τοὺς Ἀχαιοὺς ἵκετεύσει με. ἥδη δὲ προμαλακθεῖς ἦν ἐκ τοῦ Φοῖνικος λόγον.

61α. *ἀλλ' ἢν τὸν] διὰ τί τὸν Πάτροκλον ὁ Ἀχιλλέας πέμψει; ῥητέον αὐτὸν ὅτι κατ' αἰκονομίαν ἐπεδὴ γὰρ ἀπρωτός ἡ πρεσβεία γεγένηται, διὰ Πατρόκλου βούλεται Νέστορες πατορθῶσαι τοῦτο σπερ ωὐκ ἐποίησαν οἱ πρέσβεις. ὅστε προσκυνόμησε τοῦτο ὁ πατητὴς 15 οὗτος, ἵνα καὶ Νέστορος τὴν τὸν λόγον δύναμιν παραστήσῃ καὶ Ἀχιλλέα δείξῃ μετ' εὐλόγου προφάσεως εἰς τὸν πόλεμον ἔστραγγόντα τὸν Πάτροκλον.

61β. σιωπηλὸς ἀεὶ καὶ σιωπητὸς ὁ Πάτροκλος. οὐ θαῦμα οὖν εἴ γε τὸν τοιοῦτον ἐκίνησε Νέστωρ καὶ μετὰ δακρύσσον ἐντυγχάνει Ἀχιλλεῖ. 20

61γ. βῆ δὲ θέειν] συνορῶν τὸ ἐνδόσιμον Ἀχιλλέως σπειδεῖ καὶ δρόμῳ χρῆται, συγχαίρων τοῖς Ἐλλησιν.

61δ. οἱ δὲ ὅτε] οἱ περὶ Νέστορα εἰς τὴν Νέστορος σκηνὴν παρεγένοντο.

61ε. αὐτοὶ μέν] καιρὸν διδωσι τοῦ βαδίζειν Πατρόκλῳ, καὶ τὸ 25 διάκενον τῆς ὕδοι πληροῦ, ταῦτα μέσου ἐνθείει.

62α. πεζὸς Εύρυμέδων εἶπετο· σχολαίτερον γὰρ Νέστωρ ἥλαυκε διὰ Μαχάνων. οὐ γὰρ τρεῖς ἐν τῷ ἄρματι.

62β. οὐ δεούτως, φασὶν, ὁ Μαχάνων, καὶ ταῦτα ἴατρὸς ὁν, τὸν κυκεῶν προσφέρεται, συνεστῶτα ἐκ μέλανος οἵου (τοιοῦτος γὰρ ὁ 30 Πράμνιος) καὶ τυροῦ ἐπικεκημένου καὶ ἀλφίτων· φλεγματώδη δὲ ταῦτα καὶ πολέμια τοῖς τραυματίαις. πρῶτον μὲν οὖν φαμὲν ὅτι τὴν δίαιταν ἡγινόουν, καὶ ἀνδρειότερα ὅμως εἶχον τὰ σώματα, ὡς καὶ

6. *ἢν] οι.

*βραχεῖας (βραχέας B) τῆς δείξεως
*βραχεῖας διδείξεως

10. *ἰκετεύσειν] ἱκετεύειν

19. *οὐ] οι.

ἀγωνίζεσθαι τοὺς τραυματίας· εἴτα ὅτι ἀρίστου ἰατροῦ ἐστὶ τὸ
ἱᾶσθαι μὴ μετακινοῦντα τὴν συνήθη δίαιταν. ἄλλως τε ἐξ ἐπικολῆς
ἡ πληρῆς εἰδὴ καὶ κατὰ βάθους, οὐδὲ οὔτες ἀδόκιμον τὸ πόμα ρύσις
γὰρ αἷματος λειποθυμίαν ἐργάζεται· ὁ οὖν μέλας οἶνος παχύνων
τοὺς χυμοὺς καὶ τὴν ἐπίρρυσιν τοῦ αἵματος τὴν ἐπὶ τὸ τραῦμα πα- 5
χύνει καὶ συστέλλει· ὅθεν καὶ τοῖς κοιλακοῖς αὐτὸν ἔνιοι προσά-
γουσι διὰ τὸ εἰργειν τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλφιτον παχύνει τὰ
ὑγρά· καὶ τὸ κρόμυον ἐστὶ διουρητικὸν, καὶ μάχεται τῇ φλεγμονῇ·
ὅθεν καὶ τοῖς κυνοδήκτοις αὐθωρὸν προσάγεται. ἡ οὖν πρὸς θεραπείαν,
ἄλλὰ πρὸς ἀνάψυξιν ἐδίδοτο τὸ πόμα· καὶ Νέστωρ γοῦν λαμβάνει· ιο
τοῖς κακοπαθοῦσι γὰρ ἐπιτήδειος ὁ κυκεὼν, τροφὴν ἄμα καὶ ποτὸν ἔχων.

* Πορφυρίου. ὅλος ὁ τόπος οὗτος ἐλέγχεται ὡς παρὰ τὴν ἰατρικὴν
ἱστορίαν πεποιημένος. ὅσοι μὲν οὖν λύσουσιν ὡς τῶν ἥρων ἐτέρως
εἰθισμένων θεραπεύεσθαι διὰ τὸ μὴ ταῖς αὐταῖς διαιταῖς τοὺς ἰατροὺς
ἐπιπολάζειν χρωμένους, ἀπὸ τοῦ ἔθους ἀπολογοῦνται· ὅσοι δὲ ἐλέγ- 15
χουσι τὴν σύνθεσιν πάντων ἐξαλλάσσειν τὴν καθ' ἕκαστον δύναμιν,
ἀπὸ τῆς λέξεως ἐπιχειροῦσιν. οἱ δὲ συνιστάντες οὐκ εἶναι χαλεπὸν
τὸ τραῦμα, οὐδὲ πρὸς θεραπείαν δίδοσθαι τὸ πόμα, τῷ δὲ κοινῷ ἔθει
πίνειν οὐ μόνον τὸν Μαχάδονα, ἀλλὰ καὶ τὸν Νέστορα τὸ τοῖς κεκμηκόσι
σκευαζόμενον ποτὸν (τοιοῦτον γὰρ προσφέρειν καὶ τὴν Κίρκην τοῖς 20
πρὸς αὐτὴν καταγομένοις) ἀπὸ τοῦ καιροῦ λύσουσιν.

628. ἐπικροτήλε] ἐξέτεινε· πτυκταὶ γὰρ ἦσαν αἱ τράπεζαι. ἡ δὲ
πρό τὸ ἐμπροσθεν δηλοῖ.

629. πέζαν οὐκ ἀεὶ τὸν πόδα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄκρον λέγει. οὐκ ἐστὶ
κυανόποδα, ἀλλὰ τὴν ἀπὸ κυανοῦ ἔχουσαν τὸν κύκλον τὸν ἔξωθεν. 25

630. τελεία εἰς τὸ κρόμυον, εἴτα ἡδὲ μέλι χλωρόν. τὸ δὲ
ποτῷ ὄψον ἀπὸ κοινοῦ τῷ παντὶ κυκεῷ. τεῦχε, φησὶ, κυκεῷ ἄμα
ποτῷ καὶ ὄψον ὄντα· τὸ μὲν γὰρ μέλι καὶ ὁ οἶνος ποτὸν, τὰ δὲ
λοιπὰ ὄψον· πᾶν δὲ τὸ ἐσθιόμενον ὄψον καλεῖται.

634. τέσσαρ' ἔσαν] συνηργημένα μὲν ἀλλήλοις τὰ ὕτα, διά- 30
στασιν δὲ ἔχοντα, ὕστε πρὸς τὸ βαθὺ τοῦ ποτηρίου καὶ τὰς λαβὰς
εἶναι. τὸ σχῆμα οὖν τῶν ὕτων γίνεται διπλοῦν ὄ.

δοιαὶ δὲ πελειαδες] καὶ τὴν τορευτικὴν ὁ ποιητὴς ἐπίσταται. ὀκτὼ

12. * Πορφυρίου] om.

17. συνιστάντες Lehrsius in Appendix ad Herod. p. 460] νῦν πάρτες

21. λύσουσιν Lehrsius] λέγουσιν

27. κυκεῷ] Cottige κυκεών.

33. * τορευτικὴν] τορευτικὴν

δὲ ἥσαν καὶ τελειώθες, δύο καθ' ἔκασταν. λέγοις δὲ ὅτι μικρές τιναις,
οἵας εἰκὸς ἐπὶ ἐκπύμπτος τετορεῦσθαι.

635. θειλοῦς οὐδὲ πυθμήν, ηγεσσων ὑπὲρ μηδέδονος περιεχόμενος. Ἀρί-
σταρχος δὲ τὴν ὑπό πρὸς τὸ ἥσαν συντάσσει. τινὲς δὲ ὑφ' Ἑ-
τὸ ὑποπυθμένες, οὐδὲ τὸν πελειάδαν ἐπίβετον, οἷον δύο δὲ ἔτεραι 5
πελειάδες ἥσαν τοῖς πυθμέσιν ὑποκιρίσανται.

636. οὐχὶ ὡς τινες, ἐπὶ Μαχάονος τὸ ἄλλος ἐκδέχεσθαι χρῆ,
ἄλλ' αἱρίστως πρὸς ἔπασιν τοῦ γέρωντος θέλει γὰρ τούτου ὅτι
παντὸς πέντε συφρονέστερον ἐβάσταξε τὸ ποτόν. ἕνιοι δὲ ἀπὸ κοινοῦ
τὸ γέρων, οὐδὲ οὐχὶ, ἄλλος μὲν γέρων μορέαν ἔκνει, οὐ δὲ γέρων Νέστωρ 10
ἀμογγῆτι διειρεψεν.

*Στησίμιβρος δέ φησι, ἵνα δοκῇ εἰκότως πολλὰ ἐτη βεβιω-
κέναι· εἰ γὰρ παράδομος η ἰσχὺς καὶ οὐχὶ ὑπὸ γήρως μεμάρτυσται,
καὶ τὰ τῆς ζωῆς εὐλογον εἶναι παραπλήσια. Γλαύκος δὲ, θιτὶ κατὰ
διάμετρον ἐλάμβανε τὰ ὄτα, ἐκ μέσου δὲ πᾶν εὔφορον.

15

637. ἀμογγῆτι διειρεψεν] τὰ γὰρ ἄχθη οὐχὶ οἱ ἴσχυροι, ἀλλ' οἱ ἔμ-
πειροι φέρονται. διπλῶν γὰρ τῶν ὄτων ὅποι καὶ τοῦ ποτηρίου
μεγίστου, οὐκ ἐν πέντε ἀπεκίνησεν αὐτὸ τῆς τραπέζης, οὐ διὰ τὸ μὴ
δίνασθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ πᾶς μὴ εἰδέναι· εἰ γὰρ οὐχὶ ὡς ἔδει αὐτὸ
ῷρε, θραῦσιν διὰ ἡπείληρες δίχειρα γὰρ δυοῖν ἀφ' ἐκάστης χειρὸς 20
δακτύλοις τῶν ὄτων λαμβανόμενον ἔχρην κινεῖν ἀκόπως.

638. Πραμνείῳ] οἱ μὲν μέλαπι, οἱ δὲ γένος ἀριτέλουν, οἱ δὲ αὐ-
τηρῷ, οἱ δὲ πραῦνοτι τὸ μένος, οἱ δὲ μονίμῳ.

642. πολυκαγκέα] πολλὴν ἔχουσσαν ἔχροτητα· θέντι καὶ κάγκανα
ξύλα.

25

645. ἀπὸ θρόνου ὄπτο] διὰ τὸν καιρὸν. διδάσκει οὖν καὶ γέροντας
νέοις εἴκεν πρὸς ὄφελος.

647. ἀναίνετο] προφασίζεται σπουδὴν, ἵνα καὶ μένον χαρίζοιτο
καὶ μὴ μένων ἀνέγκλητος εἴη.

654. τάχα κεν καὶ ἀναίτιον] πρὸς τὸ πεμπογτός καὶ τοῦτο. ἐπι- 30
τείνει δὲ αὐτῷ τὸ θιρικὸν, οὐδὲ ἀναίτιος η μὴ πειθόμενος.

656. τίπτε τ' ἄρ' οὖδε 'Αχιλεὺς] διὰ τί, φησὶν, οὐκτείρει τοὺς
τετρωράνους, ἀγνοῶν τὴν παυτελῆ ἀπώλειαν; διὰ τί τὸ πατέρος

1. ἔκαστον] *ἔκαστον λοῦσαι (i.e. phryii, quod Scut. aliique ser-
vunt).

12. Ex scholio ampliore Por-

15. *πάντας εὔφορον] πανεύφορον

έλεεῖ Ἀχιλλεὺς, μὴ εἰδὼς τὸ πᾶν; ὅτι δὲ ἐλεεῖ δῆλον ἐξ ᾧ ἔπειρψε
Πάτροκλον. πιθανῶς δὲ τῆς μὲν σπουδῆς αὐτὸν οὐ κωλύει, ἄρχεται
δὲ λόγων, εἰδὼς ὡς αἰδούμενος οὐ καταλείψει αὐτοὺς ἡμιτελεῖς.

665. ἐσθλός] δυνατὸς ἦτοι δυνάμενος. οὔτε φιλίᾳ οὔτε ἐλέῳ
διδωσι χώραν. εὖ δὲ καὶ τὸ Ἀχαιῶν, ἀλλὰ μὴ Ἀγαμέμνονος⁵
ἔάσσεις γὰρ τὸν αἴτιον τῆς ὀργῆς τοὺς ἐλεεινὺς προβάλλεται.

666. τὴν δόλοσχερῇ τῶν ιεῦν ἀπώλειαν ἐμφῆναι θέλει· εἰ μὴ γὰρ
τὰς πρώτας καύσουσιν, οὐκ ἀν οὐδὲ τὰς παρὰ θάλασσαν.

668. πικρῶς καθάπτεται τῆς ὠμότητος Ἀχιλλέως, εἰς ἀναμένει
τοὺς Ἀχαιοὺς ἑζῆς ιδεῖν φοινυομένους. ἐλεεινῶς δὲ καὶ ἐαυτὸν ιο
καταλέγει.

669. οἵη πάρος ἔσκεν] ἐρεβιστικὸν τοῦτο· εἴ γε ἐγὼ νέος ἦν,
φησὶν, οὐκ ἀν ὑμῶν ἐδεόμεθα. ἐντέχιως δὲ πρὸς μὲν τοὺς θυμου-
μένους τὴν φρόνησιν, πρὸς δὲ τοὺς ἀργοῦντας τὴν ἥβην φέρει, ζῆλον
ἐμποιῶν τῶν ἔργων.¹⁵

670. εἴθ' ὃς ἡβώμαυ] διδάσκεις ὡς οὐ δεῖ ἐπὶ ἀπράκτοις ἀναλί-
σκειν τὰς ἡλικίας. Ἡδια δὲ διηρχεῖται κατορθώματα, εἰς ζῆλον καλῶν
τὸν ἀκούοντα. καὶ διὰ τοῦ παρὰ γνώμην τοῦ πατρὸς πολεμῆσαι προ-
τέπτεται αὐτόν.

671. ὡς ὅπότ' Ἡλείοισι] ἐξ ἀναστροφῆς τὸ δηήγημα· ἐπὶ γὰρ²⁰
τοῖς ἐπιμηκεστέροις τῶν διηγημάτων τὸ μὲν ἀπ' ἀρχῆς ἕναι εἰς τὴν
ἀφήγησιν ἀμβλυτέραν τὴν ἀκρόασιν καθίστησι, τὸ δὲ ἐκ τῶν πρα-
κτικῶν ἀρχεσθαις ἡδύ· ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ διηγήματος οὕτως ἔχει. Ἡρ-
ακλῆς ἐκάκωσε τὴν Πύλον, καὶ τοὺς οἱ τῶν Νηλέως παιδῶν ἀνεῖλε,
διὸ Ἡλεῖοι περιφρονήσαντες ἔθλιβον αὐτοὺς, καὶ δὴ Αὐγείας ὁ τῶν²⁵
Ἡλείων βασιλεὺς ἀφικομένους ἵππους Νηλέως ἐπὶ Ὀλυμπιακὸν
ἀγῶνα ἡ τινα τῶν ἐπιταφίων ἀφείλετο. τοῦτο ἐκίνησε Πυλίους,
γενομένης δὲ μάχης ἀποθνήσκουσι μὲν καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ καὶ Ἰτυ-
μακεὺς ὑπὸ τοῦ Νέστορος. ηκόντας δὲ οἱ περὶ Πύλον τὴν λείαν
διενείμαντο. ἐπιστρατεύονται δὲ αὐτοῖς ἡμέρᾳ τρίτῃ ἐκεῖνοι· πολιορ-³⁰
κούντων δὲ αὐτῶν τὸν Θρύνον φήμη τις ἥλθεν εἰς Πύλον μηνύοντα
τὴν ἔφιδον τῶν πολεμίων. στρατεύσαντες δὲ Πύλαιοι πάλιν ηκῶσι
τοὺς Ἡλείους, καὶ ἀριστεύει Νέστωρ.

674. ρύσια] τὰ ἀντὶ τινῶν ἐλκόμενα, οἷονεὶ ἀντὶ τῶν ἡρκα-
σμένων ἡρκάζομεν.³⁵

3. * αὐτοὺς ἡμιτελεῖς] αὐτὸν

35. ἡρπάζομεν] * ἀρπάζομεν

675. ἐν πρώτοισιν] ἡ πρῶτον ἀγηρῆσθαι αὐτὸν φησιν, ἡ ἐν πρώτοις μαχόμενον.

676. περίτρεσαν] περὶ πᾶσαν ὅδὸν ἔφυγον.

677. ἥλιθα πολλήν] λίαν ἡθροισμένην· ἐξ οὗ καὶ ἥλιθος ὁ παχὺς τὸν νοῦν καὶ μὴ ἀκριβῆς. ἡ παρὰ τὸ ἀλίσαι, ὃ ἐστιν 5 ἀδροῖσαι.

678. πεντήκοντα βοῶν ὄγέλας] αἰδήμων ὁ Πάτροκλος· ἐπειγόμενος γὰρ ἀνέχεται μακρολογοῦντος τοῦ γέροντος. οἰκονομικῶς δὲ πέπλασται ἡ μακρολογία, ἵνα Εύρυπνος ἐκ τῆς μάχης φθάσας ἐλθεῖν περιτύχῃ Πατρόκλῳ καὶ θεραπευθῇ.

686. χρέως] δάνειον οἵς γὰρ οἱ ὄφείλοντες καταβάλλουσι, καὶ οἱ ἀδίκως λαμβάνοντες καταβάλλειν ὄφείλουσιν.

* δίη] δίη ὀνομάσθη ἀπὸ τοῦ τιμᾶσθαι παρ' αὐτῇ τὸν Δία, οὗ καὶ πανήγυρις. τριετῆ γὰρ χρόνον ἦγετο τὰ Ὀλύμπια, ἔνθα καὶ ἤγουντο οἱ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάντες.

688. *Ἐπειοὶ] Ἡλεῖοι ἀπὸ Ἐπειοῦ βασιλέως, οὗτως· Ποσειδῶνος καὶ Εύρυπνος τῆς Ἐνδυμίωνος παῖς Ἡλεῖος ὁ κτίσας Ἡλίδα, Ἡλείου δὲ Ἀλεξίς καὶ Ἐπειός, ἀφ' οὗ Ἐπειοὶ, ὃς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πέπλῳ.

εἰς τὸ ὄφελλον ὑποστιγμὴν δεῖ γράφειν, εἰς δὲ τὸ ἥμεν τελείαν· εἴτα λέγει τὸ ὄπόθεν κεκακωμένοι. ἐὰν δὲ εἰς τὸ ὄφελλον στιζωμέν, ὁ ἔξης στίχος κατ' ἴδιαν ἀναπεφώνηται, καὶ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ οὗτως.

690. φασὶ τὸν Θηβαίων διαφερομένων τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ πολεμούντων αὐτοῖς, οἱ Πύλιοι ὡς οἰκείοις συνηγουντο· ὅθεν Ἡρακλῆς ὄργισθεὶς τοὺς Πυλίους ἐπολιόρκησεν.

692. δώδεκα γὰρ Νηλῆος] ἐκ Νηλέως τοῦ Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος καὶ ἐκ Χλώριδος τῆς Ἀμφίονος καὶ Νιόβης γίνονται παῖδες οἵδε, Περικλύμενος, Πεισίστρατος, Ἀλκιμος, Τψήνωρ, Πυλαιμένης, Λυσίμαχος, Ιπποκόων, Πεισήνωρ, Ιππόλοχος, Αγησίλαος, Λύσιππος καὶ Νέστωρ· οὗτος δὲ γαμεῖ Μητσιόχην τὴν Ἀμφιδάμαντος, 30 οἵ τις καὶ αὐτὸς γεννᾷ παῖδας ἑπτά.

699. δύο ἥσαν συνωρίδεις, ἵνα εἰ ἡ ἐτέρα πάθοι, ἡ ἐτέρα ἀγωνίζοιτο· ἄμφω δὲ πρὸς μίαν νίκην. οἱ γὰρ ἥρωες οὐδέποτε τετράρῳ χρῶνται.

27. * καὶ ἐκ Χλώριδος] ομ.
Ἀμφίονος] ἀμφίωνος

29. * Πεισήνωρ] πισήνωρ
32. * εἶ] ἦν

700. περὶ τρίποδος] οὐκ οἶδε τὰ Ὄλύμπια ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ περὶ τινος χρηματικοῦ ἀγῶνος φησιν ἀπελθεῖν τοὺς ἵππους.

703. ἐπέων] δείκνυσιν ὅτι οὐ μόνον ταὺς ἵππους ἀφείλετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐβλασφήμει ἐν τῇ ἀφαιρέσει.

708. εἰς τὸ ὅμῳς ὀλίγη διαστολή.

5

711. Θρυσσαν λέγει, ἦν καὶ Θρύνον εἴπεν, Ἀλφειοῦ πόρον (Il. 2, 592). αἱ περιγραφαὶ δὲ προσεκτικοὺς ἀπεργάζονται τοὺς ἀκροατάς. ὅστις δὲ ὄριον ἔσχατον, ὅρίζον Πύλον καὶ Ἡλιν.

715. ἄγγελος ἥλθε] οὗ πεμφθεῖσα ὑπό τινος, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῆς. ἥκε δὲ, ὅτι τότε μὲν πρὸς ἀγροίκους ἦν ἡ μάχη, νῦν δὲ πρὸς ἐμπείρους τοπολέμου.

717. οὐδέ με Νηλεύς] τεχνικῶς τῷ παραδείγματι διδάσκει Πάτροκλον, εἰ καὶ Ἀχιλλέως αὐτὸν εἰργει, λαθόντα προελθεῖν εἰς μάχην.

719. οὐ γάρ πω] καὶ πῶς πρότερον ἐνίκησεν; ὅτι πρὸς ἀπέιρους ἦν ἡ μάχη, τὰ δὲ νῦν πρὸς ἐπιστήμονας.

15

721. καὶ πεζός περ ἐών] καὶ τοῦτο πρὸς ἔλεγχον Ἀχιλλέως τοῦ θαυμαστὸν ἴππικὸν ἔχοντος.

725. τὸ πολύαρχον καινίζει τὴν ἀκρόασιν, καὶ τὸ ὅμοειδὲς ἀποκόπτει, καὶ σαφήνειαν προβάλλει, καὶ ἀνάπτων τῇ ἀκοῇ καὶ προσοχὴν ἐμποιεῖ, παραδίδοντα μὲν τῇ μηνή τὰ εἰρημένα, τοῖς δὲ 20 ἔξης προσέχειν ἐξ ἀρχῆς ἀναγκάζοντα.

730. τελέεσσι] τοῖς τάγμασι. δείκνυσι δὲ ὅτι οὐδὲ κοιμώμενοι ἡ ἐσθίοντες διέλυνον τὰς τάξεις.

731. κατεκοιμῆθημεν ἐν ἔντεσι] στρατιωτικὸν καὶ τοῦτο παράγγελμα, τὸ ἄμα τοῖς ὅπλοις κοιμᾶσθαι.

25

734. πρὶν ἀπολέσαι, μέγας αὐτοῖς ὁ κίνδυνος ὕφθη.

738. κόμισσα δὲ μάνυχας ἵππους] ὅτι πάντα προθυμίᾳ κατορθοῦται, ὅπου γε καὶ ἀ εἰρῆν ὁ πατὴρ, ταῦτα ἑαυτῷ πεπόρισται.

741. ἡ τόσα φάρμακα] τοῦτο πρὸς αὐξῆσιν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς, εἴ γε μηδὲ ἡ γυνὴ ἔσωσεν αὐτὸν, φάρμακα εἰδυῖα πολλά.

30

754. ἀσπιδέος] κυκλοτεροῦς* ὅταν γὰρ ἐν ἀναπεπταμένῳ τόπῳ ὔμεν, κυκλοτερῇ αὐτὸν ὄρῶμεν. οἱ δὲ, τοῦ ἀσπιδᾶς ἔχοντος διὰ τὸ πλῆθος.

* ἡ ἐν φ αἱ αἱ τῶν ἀνηρημένων ἀσπιδεῖς ἔκειντο. ἡ ἐπιμήκους.

759. τοὺς μὲν Πυλίους Ἀχαιοὺς, τοὺς δὲ Ἡλείους Ἔπειοὺς διαι- 35 πῶν καλεῖ.

761. Νέστορί τ' ἀνδρῶν] ὄνομαστὶ ἔαντὸν λέγει, ἀναιμιμούμενος τὴν φωνὴν τῶν ἐπαινούντων. ἀμα δὲ καὶ ἐμφαίνει Πατρόκλῳ ὡς καὶ αὐτὸς ἰσοθέου τείχεται τιμῆς πολεμῶν.

763. λέγει ὅτι ἔχων ἀρετὴν οὐ μεταδιδώσιν, ἀλλὰ μόνος ὁνήσεται. ἦ οὐδὲ μόνος, τοῖς εἰς ἔπειτα μὴ λιπάνη ζῆλον. 5

ἢ τέ μιν οἴω] λέγει ὅτι καὶ ἡ αὐτοῦ ἀγρότης εἰς ἔλεον τραχήσεται τοῦ δεινοῦ γεγονότος. οὐ παρακαλεῖ δὲ, ὅτι νεωστὶ τὰς παρακλήσεις ἀπέβαλε.

765. ὃ πέπον, ἦ μὲν σοί γε] καὶ Ὁδυσσεὺς τιαῦτα ἐν ταῖς Λιταῖς ἔλεγεν, ἀλλ' ὁ μὲν κεφαλαίοις, ὁ δὲ καὶ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ ιοτόπου ὑπομιμήσκει.

767. ἀθετοῦνται στίχοι ιθ. πῶς γὰρ ἂδε μὲν Πηλεὺς ἀριστεύειν ἐπιτάσσει, ἐν δὲ ταῖς Λιταῖς μεγαλήτορα θυμὸν ἵσχειν; ὅτι οὖν δέονται, τούτου ὑπομιμήσκειν ὥρᾳ γὰρ ὁ Νέστωρ ὡς ἐλάφησεν τὴν τῆς ὄργης. καὶ διὰ τί Πηλεὺς τοὺς περὶ Νέστορα οὐ φιλοφρό- 15 τεῖται, ἀλλ' Ἀχιλλεύς; σπουδᾶζει ἀποδεῖξαι Ἀχιλλέα τότε μὲν προθύμως ὑποδεξάμενον, νῦν δὲ ἀποδοκιμάζοντα. αὕτει δὲ νῦν τὸν Πάτροκλον, ὡς δεόμενος αὐτοῦ, καὶ ἡρέμα διδάσκει ὅτι σύμμαχος τῷ Ἀγαμέμνονι πέμπεται, οὐχὶ προσθήκη τῆς συμμαχίας Ἀχιλλέως. ἐν καιρῷ δὲ ἐδήλωσε τὰ τῆς στρατολογίας, ὅτι οἱ ἀριστεῖς 20 εἰς τὸ λαὸν ἀγείρειν ἐκπέμπονται.

769. Πηλῆος δ' ἴκόμεσθα] ὁ δέ ἀπτὶ τοῦ γάρ. εἰπὼν δὲ ὅτι τῶν παραινέσεων ἡκούσαμεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνατρέχει, δηλῶν πῶς ἄρα καὶ ἡκουσαν.

773. ἐπὶ τῶν θεῶν μαρτύρων συμμάχους ὑμᾶς παρειλήφαμεν, 25 οὓς καὶ νῦν ἀδικεῖτε, φησὶ, τῆς συμμαχίας ἀφιστάμενοι.

778. ἐς δ' ἄγε] οὐκ ἐκ προπετείας τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεὺς, ἀλλ' ἐκ φιλοξενίας.

779. ξείνια] ἔλεγχός ἐστι τῆς Ἀχιλλέως ὡμότητος, ὅτι φιλοφρονησάμενος καὶ μεταδοὺς ξενίων περιορᾷ νῦν τοὺς ξένους ἀναιρού- 30 μένους.

785. σοὶ δ' αὐτῷ] ὅσα ἐβούλετο Πατρόκλῳ παραινεῖν, ταῦτα ποιεῖ τὸν Μενοίτιον ὑποτιθέμενον, ὡς καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ Ὁδυσσεύς. καὶ ἀμφότεροι δεόντως, ἵνα μὴ δᾶξωσιν οἱ ἀκούοντες Ὁδυσσέα ἦ-

Νέστορα εἶναι τὸν παραινοῦντα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν πατέρα. ὑπέρτερον δὲ ἀεὶ τὸν ὑπερέχοντά φησιν^ο Ἰωνεῖς δὲ τὸν μετέωρον.

786. *Πορφυρίου εἰς τὸ γενεῆ μὲν ὑπέρτερος ἐστιν Ἀχιλλεύς, οὐ λέγει ὅτι τῇ γεννήσει σοῦ ἐστὶν ὑπερέχων, ἵνα πρεσβύτερος, ὡς τινες τῶν τραγικῶν ἥκουσαν^π πῶς γὰρ ἂν ἐπῆγαγε “πρεσβύτερος 5, δὲ σύ ἐστις” ἀλλὰ ὑπερτέρων γενεὰν λέγει οὐ τὴν χρόνῳ ὑπερέχουσαν, ἀλλὰ γένους ἀξίᾳ, ὡς που ἔφη “τὸν μὲν ἀρέιω καλλείτειν, τὸν δὲ χείρον ὀπάσσειν αἰδοῖ εἴκων, ἐς γενεὴν ὄροσιν,” καὶ ἐπάγει “μηδὲ εἰ βασιλεύτερος ἐστι” (Πλ. 10, 237). τὸ γενεῆ ὑπέρτερος ἔφη ἐν ἄλλοις “Τρόον εὐηγενέων” (Πλ. 23, 81) καὶ “εὐηγενέος Σώκειο” 10 (427), καὶ τὸ ἐνεψιτόν “τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες” (Πλ. 14, 126).

788. τουτέστιν, σὲ ἐκείνῳ οὐ δεῖ πείθεσθαι φησὶν, ὃν δὲ τὸ ἐναντίον ποιεῖς. διδάσκει δὲ ἡμᾶς διδαχῆς καὶ ὑποδήκης ἀνέχεσθαι. 15

790. λήθεαι] εὐπρεπῶς τὴν ἀπείθειαν λήθην ἀνόμασεν, ἐπαγόμενος αὐτόν.

792. τίς δ' οἶδ' εἰ κεν] περιεῖλε τὸν ἀκνεὸν αὐτοῦ, ἀδηλον εἶναι τὴν ἀπείθειαν Ἀχιλλέως ὑπογράφων. ἄμα δὲ καὶ εὑελπιν ποιεῖ τῇ παρὰ τοῦ δαιμόνος ἐπικουρίᾳ· ἵσως γὰρ, φησὶ, καὶ τὸ δαιμόνιον 20 συμβαλεῖται σοι.

793. *έταιρον] τουτέστιν ἀγαθοῦ ἔταιρον.

794. εἰ δέ τινα] εἰδὼς τὸ φιλόδοξον αὐτοῦ ἐρεθίζει, φιλοψυχίαν καὶ φόβον κινδύνων ὀνειδίζων. δύο δὲ προβέβληται, καὶ ἀμφοτέρων ἐπέτυχεν. ἔστι δὲ ἀπάσης ἀντιλογίας στερητικόν· βοηθείτω γὰρ, 25 φησὶ, μὴ κινδυνεύων αὐτός.

798. καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω] οἶδε τὸ φιλότιμον Ἀχιλλέως, ὅπως ἡ δόξα τῆς μάχης πάλιν εἰς αὐτὸν ἀναδράμῃ. ἄμα δὲ καὶ θεραπείαν ἔχει Ἀχιλλέως, εἰ τὰ ἐκείνου ὅπλα ὀφέντα καὶ ἄλλος τις δόξας εἶναι Ἀχιλλεὺς ἀριστεύει. 30

800. ἀρήϊοι] εὖ τὸ ἐπίθεντον πολεμικὸν μὲν ὄντες, τὸ δὲ νῦν δυστυχοῦντες.

801. πρὸς τὴν ἀνάγκην μόνον, φησὶ, μικρὸν συμμετεχῆσαι δεῖ· ἐν βραχεῖ γὰρ καὶ συντόμῳ δίναται αὐτοῖς τὰ τῷ ἐπικουρίᾳ γενέσθαι.

3. *Πορφυρίου εἰς] ομ.

16. ἐπαγόμενος Bekkerus.] ἀπαγόμενος

7. ἀξίᾳ Vill.] ἀξίαν

ἀδηφαγίαν τοῦ ζέρου ἔλαβε· διὰ δὲ τοῦ κείρειν τὴν ἀφθονίαν τῆς τροφῆς. εὗ δὲ καὶ οὐ φορτηγῷ ὅνῳ παρέβαλεν, ἀλλὰ βοσκομένῳ· βραδεῖα γὰρ η̄ κίνησις τοῦ νεμομένου. καὶ ἐπιτείνων τὸν ὅνον ποδῆς λέγει καὶ πληγῶν ἔθαδα πολλῶν. καὶ οὐκ ἄνδρας τύπτειν φησὶν αὐτὸν, ἀλλὰ παιδας.

5

* τὸ δὲ ἐβιήσατο ἀντὶ τοῦ βίᾳ ἐνίκησεν.

559. ἐάγη] οὐχ ὑπὸ τῶν παιδῶν, ἀλλὰ πάντοτε ὑπὸ ἄλλων· οὗτοις γὰρ ἔθασ ἀν οὐκ ἀλεγίζει πληγῶν.

* ρόπαλα δὲ τὰ ξύλα ἀπὸ τοῦ ῥάπιζεν, ἡ τῇ ῥοπῇ, ὃ ἐστι φορῇ, ἀλλοιοῦν καὶ συντρίβειν, ἵνα δεῖξῃ αὐτοῦ τὸ γενναιόν.

10

566. μηησάσκετο θύριδος ἀλκῆς] καίπερ καταστασιαζόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῆς φύσεως οὐκ ἦθελεν ἔξιστασθαι.

569. πάντας δὲ προέεργε] ὡς ἕρκος Ἀχαιῶν εἴργει τοὺς πολεμίους. ὁσπερ δὲ ἐπιλαθόμενος ὅτι φεύγειν αὐτὸν θεύλεται Ζεὺς, ἀριστέεις πάλιν ὄρμῶν γὰρ ἴστατο καὶ ἀπετείχιζε Τρᾶς, εὔκαιρίαν 15 ἀκίνδυνον τοῦ φεύγειν ἐμποιῶν τοῖς φίλοις. ἔστιν οὖν θύην ἴστατο (570).

574. ἀσαι] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ· ὥφειλε γὰρ ἀσασθαι.

577. στῇ ῥᾳ παρ' αὐτόν] παθητικῶς Αἴαντα ὑπ' Εὔρυπτύλευ εἰσάγει βοηθούμενον· νῦν γὰρ οὐκ ἔχει κρείσσονα, τῶν ἄλλων τετρω- 20 μένων. εὗ δὲ τὸ μὴ τὸν Αἴαντα βοηθὸν ἐπικαλεῖσθαι, τὸν δὲ Εύρυπτον αὐτομάτως ἥκειν.

579. ἥπαρ ὑπὸ πραπίδων] ὑποκάτω γάρ εἰσι τῶν φρενῶν. ἔστι δέ τις σπλάγχνον οὗτον λεγόμενον· οὐ γὰρ ταύτας φησὶν, αἷς νοοῦμεν.

* φρένας ὁ ποιητὴς καὶ πάντες οἱ παλαιοὶ παιηταὶ τὸ διάφραγμα 25 ἐκάλουν, παρόσον φλεγμαῖον τοῦτο ὡς νευρῶδες ἔχει συμπάσχοντα τὸν ἐγκέφαλον καὶ παρακολουθοῦσι μέγιστα παραφρονήσεις. πηγὴ δὲ ὅλου τοῦ νευρώδους γένους ὁ ἐγκέφαλος, ὁσπερ ἀρτηριῶν καρδία καὶ φλεβῶν ἥπαρ.

580. αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὅμιλων] σκοπός ἔστιν αὐτῷ τοὺς ἀκαρου- 30 μένους σκυλεύειν. χαρακτηρίζει δὲ τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου δειλίαν, ὅτι μὴ προσελθεῖν τεθάρρηκεν, ἀλλ' ἐπιτηρήσας μὴ μαχόμενον τότε τοξεύει.

584. δόναξ] ἐκ ξύλου γὰρ καὶ καλάμου ἥσαν τὰ βέλη.

i. ἀδηφαγίαν εστίρει pro ἀδηφαγίαν

10. * ἀλλοιοῦν] ἀλοιοῦν

586. ḥσεν] εἰκότας βοῆ μακρὰν γὰρ ἥσαν πεφευγότες οἱ
Ἐλληνες.

590. φεύξεσθ] τῆς ἀρετῆς Αἴαντος ἔνδειξις ὅτι οὐ φεύξεται,
ἀλλὰ μέχρι θανάτου μενεῖ μαχόμενος. ἦ οὐχ οἶδε τε ἔσται τὸν
πόλεμον ἐκφυγεῖν, καίπερ γεναιοῖς ὡν. 5

593. σάκε' ὕμοισι κλίναντες] ἦτοι τὰς ἀσπίδας ἐπιβέντες τοῖς
ὕμοισι.

595. στῇ δὲ μεταστρεφθείς] ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐταίρων μετε-
βάλετο καὶ πρὸς αὐτοὺς μετεστράφη.

596. δέμας πυρός] τὴν σφοδρότητα τῆς μάχης παρίστησι, πυρὶ 10
τὴν γενομένην ἐν αὐτῇ φθορὰν εἰκάσας· λέγει δὲ ὅτι ἐμάχοντο ὡς
πῦρ διακαϊον ὄλην.

* εἴωθεν ἐπὶ τῶν μαχομένων τὸ πῦρ λαμβάνειν εἰς παράστασιν
τῆς συντόνου καὶ ἐνθέρμου ὄρμῆς· “ὦσι μὲν μάρναντο δέμας
πυρὸς αἰθομένου” καὶ “μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι” (Il. 4, 15
342). καὶ τὰ περὶ Διομήδην οὖν (Il. 5, 4) παραστατικὰ τῆς κατὰ
τοὺς ὕμους καὶ τὰς χεῖρας ἐνθέρμου ὄρμῆς καὶ τῆς κατὰ τὴν κε-
φαλὴν πυκνοτέρας ἐπιστροφῆς. οὗτοι καὶ κορυθαίολος ὁ “Ἐκτῷρ
εἴρηται.

597. Νηλήιαι ἵπποι] αἱ ἐκ τῆς Νηλέως ἀγέλης.

20

* αἱ ἀπόγονοι τῶν ἵππων ἐκείνων· οὐ γὰρ δυνατὸν ἦν φθάσαι ἐπὶ
τὸν γέροντα Νέστορα τὰς ἵππους τοῦ Νηλέως ξώσας. ὕσπερ καὶ
Τρώιοις ἵπποι οἱ ἀπὸ τοῦ Τρωὸς, κατὰ διαδοχὴν τοῦ ἀπ’ ἐκείνων.

598. ἥγον δὲ Μαχάονα] τοὺς πλείους τῶν ἀριστέων τρώσας πλὴν
Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου ἐπὶ τὰς ναῦς ἀπέστειλεν, Ἀγαμέμνονα 25
Διομήδην Ὁδυσσέα Μαχάονα Εὔρύταυλον καὶ τὸν Τεῦκρον ἔξῆς, ἵνα
εὑλογον τοῖς Ἀχαιοῖς τῆς ἥττης παράσχῃ αἰτίαν. εἴτα τούτους ἐπὶ
τὰς ναῦς ἀπαγαγγὼν εἰς ἔπαινον Αἴαντος τὰ λοιπὰ καταναλίσκει ἔως
τῆς Πατρόκλου ἔξοδου· καὶ τὸν Πάτροκλον ἀνελὼν ἐπὶ τὸν Αἴαντα
ἐπανέρχεται μέχρι τῆς Ἀχιλλέως ἔξοδου· καὶ τοῦτον ἐπὶ τὴν μάχην 30
προσαγαγγὼν εἰς τὰ ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ τελειοῦ τὴν Ἰλιαδα. καλῶς
δὲ τὸ μὲν ἔφερον ἐπὶ Νέστορος, ἐπὶ δὲ Μαχάονος ίδιᾳ τὸ ἥγον διὰ
τὸ τῆς πληρῆς βαρύ.

599. τὸν δέ] τὸν Νέστορα ἴδων ἐγνώρισεν, οὐ μὴν τὸν Μαχάονα.

4. * ἔσται] ἔστι

600. τὸ φιλότιμον καὶ φιλοπόλεμον ἐνδείκνυται, θεωρὸν αὐτὸν παρεισάγων τῆς μάχης.

602. αὗτα δὲ ἑταῖρον] παρεμπεσοῦσαν τὴν εὐκαρίαν ἀρπάσαι θέλει καὶ παρακληθεὶς ἔξελθεῖν.

604. ἀναπτεροὶ τὸν ἀκροατὴν ἡ ἀναφώνησις ἐπειγόμενον μαθεῖν 5 τί τὸ κακὸν ἦν. τὴν προσοχὴν δὲ ἐργάζεται διὰ βραχείας τῆς δείξεως· εἰ γὰρ πλέον ἐπεξειργάσατο, διέφθειρεν ἀν τὸν ἔξης λόγον καὶ ἀπῆμβλυνε τὴν ποίησιν.

609. νῦν δέων] ἔδειξεν δὲ ἐκ πολλοῦ ἥθελεν. νῦν νομίζω, φησί, πάντας τοὺς Ἀχαιοὺς ἵκετεύσειν με. ἥδη δὲ προμαλαχθεὶς ἦν ἐκ τῶν Φοίνικος λόγων.

611. *ἀλλ' ἦθι νῦν] διὰ τί τὸν Πάτροκλον ὁ Ἀχιλλεὺς πέμπει; ῥητέον οὖν ὅτι κατ' οἰκονομίαν. ἐπειδὴ γὰρ ἄπρακτος ἡ πρεσβεία γεγένηται, διὰ Πατρόκλου βούλεται Νέστορα κατορθώσαι τοῦτο ὥσπερ οὐκ ἐποίησαν οἱ πρέσβεις. ὅστε προφορούμησε τοῦτο ὁ ποιητὴς 15 οὗτος, ἵνα καὶ Νέστορος τὴν τῶν λόγων δύναμιν παραστήσῃ καὶ Ἀχιλλέα δείξῃ μετ' εὐλόγου προφάσεως εἰς τὸν πόλεμον ἔσπαγγόντα τὸν Πάτροκλον.

616. σιωπηλὸς ἀεὶ καὶ συνετὸς ὁ Πάτροκλος. οὐ θαῦμα οὖν εἴ γε τὸν τοιοῦτον ἐκίνησε Νέστορ καὶ μετὰ δακρύων ἐντυγχάνει Ἀχιλλεῖ. 20

617. βῆ δὲ θέειν] συνορῶν τὸ ἐνδόσιμον Ἀχιλλέως σπεῦδει καὶ δρόμῳ χρῆται, συγχαίρων τοῖς Ἑλλησιν.

618. οἱ δὲ ὅτε] οἱ περὶ Νέστορα εἰς τὴν Νέστορος σκηνὴν παρεγένοντο.

619. αὐτοὶ μέν] καιρὸν διδωσι τοῦ βαδίζειν Πατρόκλῳ, καὶ τὸ 25 διάκενον τῆς ὁδοῦ πληροῦ, ταῦτα μέσον ἐνθείς.

620. πεζὸς Εὔρυμέδων εἶπετο· σχολαίτερον γὰρ Νέστωρ ἥλαικε διὰ Μαχάνων. οὐ γὰρ τρεῖς ἐν τῷ ἄρματι.

624. οὐ δεόντως, φασὶν, ὁ Μαχάνων, καὶ ταῦτα ἰατρὸς ὁν, τὸν κυκεῶν προσφέρεται, συνεστῶτα ἐκ μέλανος οἴνου (τοιοῦτος γὰρ ὁ 30 Πράμνιος) καὶ τυροῦ ἐπικεκημένου καὶ ἀλφίτων· φλεγματώδη δὲ ταῦτα καὶ πολέμια τοῖς τραυματίαις. πρῶτον μὲν οὖν φαμὲν ὅτι τὴν δίαιταν ἤγνοον, καὶ ἀνδρειότερα ὅμως εἶχον τὰ σώματα, ὡς καὶ

6. *ἥν] οι.
βραχεῖας (βραχέας Β) τῆς δείξεως
*βραχεῖας ἐνδείξεως

10. *ἰκετεύσειν] ἱκετεύειν
19. *οὐ] οι.

ἀγωνίζεσθαι τοὺς τραυματίας· εἴτα ὅτι ἀρίστου ἰατροῦ ἐστὶ τὸ ἱᾶσθαι μὴ μετακινοῦντα τὴν συνήθη δίαιταν. ἄλλως τε ἐξ ἐπικολῆς ἡ πληρῆς εἰδὴ καὶ κατὰ βάθους, οὐδὲ ὕπτιος ἀδόκιμον τὸ πόμα ρύσις γὰρ αἴματος λειπούμενοι ἐργάζεται· ὁ οὖν μέλας οἶνος παχύνων τοὺς χυμοὺς καὶ τὴν ἐπίρρυσιν τοῦ αἵματος τὴν ἐπὶ τὸ τραῦμα πα- 5 χύνει καὶ συστέλλει· ὅθεν καὶ τοῖς κοιλακοῖς αὐτὸν ἔνιοι προσάγουσι διὰ τὸ εἴργειν τὸ ὑγρόν. ἄλλα καὶ τὸ ἄλφιτον παχύνει τὰ ὑγρά· καὶ τὸ κρόμυον ἐστι διουρητικὸν, καὶ μάχεται τῇ φλεγμονῇ· ὅθεν καὶ τοῖς κυνοδήκτοις αὐθωρὸν προσάγεται. ἡ οὐ πρὸς θεραπείαν, ἄλλα πρὸς ἀνάψυξιν ἐδίδοτο τὸ πόμα· καὶ Νέστωρ γοῦν λαμβάνει· ιο τοῖς κακοπαθοῦσι γὰρ ἐπιτήδειος ὁ κυκεών, τροφὴν ἄμα καὶ ποτὸν ἔχων.

* Πορφυρίου. ὅλος ὁ τόπος οὗτος ἐλέγχεται ὡς παρὰ τὴν ἰατρικὴν ἴστορίαν πεποιημένος. ὅσοι μὲν οὖν λύουσιν ὡς τῶν ἡρώων ἐτέρως εἰθισμένων θεραπεύεσθαι διὰ τὸ μὴ ταῖς αὐταῖς διαιταῖς τοὺς ἰατροὺς ἐπιτολάζειν χρωμένους, ἀπὸ τοῦ ἔθους ἀπολογοῦνται· ὅσοι δὲ ἐλέγ- 15 χουσι τὴν σύνθεσιν πάντων ἐξαλλάσσειν τὴν καθ' ἔκαστον δύναμιν, ἀπὸ τῆς λέξεως ἐπιχειροῦσιν. οἱ δὲ συνιστάντες οὐκ εἶναι χαλεπὸν τὸ τραῦμα, οὐδὲ πρὸς θεραπείαν δίδοσθαι τὸ πόμα, τῷ δὲ κοινῷ ἔθει πίνειν οὐ μόνον τὸν Μαχάονα, ἄλλα καὶ τὸν Νέστορα τὸ τοῦς κεκμηκόστι σκευαζόμενον ποτὸν (τοιοῦτον γὰρ προσφέρειν καὶ τὴν Κίρκην τοῖς 20 πρὸς αὐτὴν καταγομένοις) ἀπὸ τοῦ καιροῦ λύουσιν.

628. ἐπιπροτῆλε] ἐξέτεινε· πτυκταὶ γὰρ ἥσαν αἱ τράπεζαι. ἡ δὲ πρό τὸ ἐμπροσθεν δῆλοι.

629. πέξαν οὐκ ἀεὶ τὸν πόδα, ἄλλα καὶ τὸ ἄκρον λέγει. οὐκ ἐστι κυανόποδα, ἄλλα τὴν ἀπὸ κυανοῦ ἔχουσαν τὸν κύκλον τὸν ἔξωθεν. 25

630. τελεία εἰς τὸ κρόμυον, εἴτα ἡδὲ μέλι χλωρόν. τὸ δὲ ποτῷ ὄψον ἀπὸ κοινοῦ τῷ παντὶ κυκεῷ. τεῦχε, φησὶ, κυκεῷ ἄμα ποτῷ καὶ ὄψον ὅπται· τὸ μὲν γὰρ μέλι καὶ ὁ οἶνος ποτὸν, τὰ δὲ λοιπὰ ὄψον· πᾶν δὲ τὸ ἐσθιόμενον ὄψον καλεῖται.

634. τέσσαρ' ἔσαν] συνηρτημένα μὲν ἀλλήλοις τὰ ὕτα, διά- 30 στασιν δὲ ἔχοντα, ὕστε πρὸς τὸ βαθὺ τοῦ ποτηρίου καὶ τὰς λαβὰς εῖναι. τὸ σχῆμα οὖν τῶν ὕτων γίνεται διπλοῦν ἀ.

δοιαὶ δὲ πελειάδες] καὶ τὴν τορευτικὴν ὁ ποιητὴς ἐπίσταται. ὀκτὼ

12. * Πορφυρίου] om.

17. συνιστάντες Lehrius in Appendix ad Herod. p. 460] νῦν πάντες

21. λύουσιν Lehrius] λέγουσιν

27. κυκεῷ] Σορτίδε κυκεών.

33. * τορευτικὴν] τορευτικὴν

δὲ ἥσσαν αἱ πελειάδες, δύο καθ' ἕκασταν. λέγοις δὲ ἀν μεκράς τηνες,
οἵας εἰκὸς ἐπὶ ἐκπύμπατος τετορεῦσθαι.

635. διπλοῦς ήν δὲ πυθμήτη, ἥσσαν ὑπὸ μεζόνος περιεχόμενος. Ἀρί-
σταρχος δὲ τὴν ὑπό πρὸς τὸ ἥσσαν συντάσσει. τηνὲς δὲ ὑφ' ἐν
τὸ ὑποτυθμένες, ἵνα δὲ τὰν πελειάδων ἐπίθετον, οἷον δύο δὲ ἔτεραι 5
πελειάδες ἥσσαν τοῖς πυθμέσσοις ὑποτείμεναι.

636. οὐχ ὡς τηνες, ἐπὶ Μαγάνους τὸ ἄλλος ἐκδέχεσθαι χρή, ¹⁰
ἀλλ' ἀριστώς πρὸς ἔκαστον τοῦ γέροντος θέλει γὰρ τίκτεῖ ὅτι
παντὸς νέου συφρονέστερον ἐβάσταξε τὸ ποτόν. ἔνοι δὲ ἀπὸ κοποῦ
τὸ γέραν, ἵνα δὲ, ἄλλος μὲν γέρων μογέσσον ἐκίνει, δὲ γέρων Νέστωρ
ἀριστῆτης διειρεται.

*Στηγισίμβροτος δέ φησι, ἵνα δοκῇ εἰκότως πολλὰ ἐπη βεβιω-
κέναι· εἰ γὰρ παράμονος ἡ ἴσχὺς καὶ σύχη ὑπὸ γήρως μεμέρανται,
καὶ τὰ τῆς ζωῆς εὐλογον εἶναι παρεπλήσσια. Γλαικός θὲ, θετὶ κατὰ
διάμετρον ἐλάμβανε τὰ ὄτα, ἐκ μέσου δὲ πᾶν εὔφορον.

637. ἀμογυγῆται ἀειρεται] τὰ γὰρ ἄχθη οὐχ οἱ ἴσχυροι, ἀλλ' οἱ ἔμ-
πειροι φέρουσι. διπλῶν γὰρ τῶν ὄτων ὄπτων καὶ τοῦ πονηροῦ
μεγίστου, οὐκ ἀν νέος ἀπεκίνησεν αὐτὸ τῆς τραπέζης, οὐ διὰ τὸ μὴ
δύνασθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ πᾶς μὴ εἰδέναι· εἰ γὰρ οὐχ ὡς ἔδει αὐτὸ
ῷρε, θραῦσιν ἀν ἡπείληητε· δίχειρα γὰρ δυσὶν ἀφ' ἐκάστης χειρὸς 20
δακτύλοις τῶν ὄτων λαμβανόμενον ἔχρητην κινεῖν ἀκέσθως.

638. Πραμνείῳ] οἱ μὲν μέλοι, οἱ δὲ γένος ἀριστέλου, οἱ δὲ αὐ-
στηρῷ, οἱ δὲ πραΐνοντι τὸ μένος, οἱ δὲ μονίμῳ.

639. πολυκαυκέα] πολλὴν ἔχουσσαν ξηρότυπα· θεοὶ καὶ πέτυκαν
ξύλα.

640. ἀπὸ θρόνου ὄπτο] διὰ τὸν καιρὸν. διδόσκει οὖν καὶ γέροντας
νέοις εἴκεν πρὸς ὄφελος.

641. ἀναίνετο] προφασίζεται σπουδὴν, ἵνα καὶ μένον χαρέσσοτο
καὶ μὴ μένων ἀνέγκλητος εἴη.

642. τάχα κεν καὶ ἀναίτιον] πρὸς τὸ νεμεσητός καὶ τοῦτο. ἐπι- 30
τείνει δὲ αὐτῷ τὸ θηρικὸν, ἵνα ἀναίτιος γέρη πειθόμενος.

643. τίπτε τ' ἄρ' ὁδὸς Ἀχιλεὺς] διὰ τί, φησὶ, οἰκτείρει τοὺς
τετρωρένους, ἀγγονῶν τὴν παντελή ἀπόλεισαν; διὰ τί τὸ κατ' ὄπερα

1. ἔκαστον] *ἔκαστον λοῦσαι (i.e. phyrii, quod Scöt. aliquique ser-
vavit).

2. Ex scholio ampliore Por-

15. *πάντα εὔφορον] πάνεύφορον

έλεεῖ Ἀχιλλεὺς, μὴ εἰδῶς τὸ πᾶν; ὅτι δὲ ἔλεεῖ δῆλον ἐξ ἣν ἔπειρψε
Πάτροκλον. πιθανῶς δὲ τῆς μὲν σπουδῆς αὐτὸν οὐ κωλύει, ἀρχεται
δὲ λόγων, εἰδῶς ὡς αἰδούμενος οὐ καταλείψει αὐτοὺς ἥμιτελεῖς.

665. ἑσθλός] δυνατὸς ἦτοι δυνάμενος. οὔτε φιλίᾳ οὔτε ἔλεῳ
διδωσι χώραν. εὖ δὲ καὶ τὸ Ἀχαιῶν, ἀλλὰ μὴ Ἀγαμέμνονος· 5
ἔάστας γὰρ τὸν αἴτιον τῆς ὄργῆς τοὺς ἐλεεινοὺς προβάλλεται.

666. τὴν ὀλοσχερῆ τῶν νεῶν ἀπώλειαν ἐμφῆναι θέλει· εἰ μὴ γὰρ
τὰς πρώτας καύσουσιν, οὐκ ἀν οὐδὲ τὰς παρὰ θάλασσαν.

668. πικρῶς καθάπτεται τῆς ὠμότητος Ἀχιλλέως, εἰ ἀναμένει
τοὺς Ἀχαιοὺς ἔξης ἵδειν φονευομένους. ἐλεεινῶς δὲ καὶ ἐαυτὸν ΙΟ
καταλέγει.

669. οἵη πάρος ἔσκει] ἐρεθιστικὸν τοῦτο· εἴ γε ἐγὼ νέος ἦν,
φησὶν, οὐκ ἀν ὑμῶν ἐδεόμεθα. ἐντέχνως δὲ πρὸς μὲν τοὺς θυμού-
μένους τὴν φρόνησιν, πρὸς δὲ τοὺς ἀργοῦντας τὴν ὥβην φέρει, δῆλον
ἐμποιῶν τῶν ἔργων.

15

670. εἴθ' ὁς ἡβώσιμος] διδάσκει ὡς οὐ δεῖ ἐπὶ ἀπράκτοις ἀναλί-
σκειν τὰς ἡλικίας. ἴδια δὲ διηγεῖται κατορθώματα, εἰς ζῆλον καλῶν
τὸν ἀκούοντα. καὶ διὰ τοῦ παρὰ γνώμην τοῦ πατρὸς πολεμῆσαι πρα-
τέπεται αὐτόν.

671. ὡς ὅποτ' Ἡλείοις] ἐξ ἀναστροφῆς τὸ διηγήμα· ἐπὶ γὰρ 20
τοῖς ἐπιμηκεστέροις τῶν διηγημάτων τὸ μὲν ἀπ' ἀρχῆς ἱέναι ἐπὶ τὴν
ἀφίγγησιν ἀμβλυτέραν τὴν ἀκρόασιν καθίστησι, τὸ δὲ ἐκ τῶν πρα-
κτικῶν ἀρχεσθαις ἡδύ· ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ διηγήματος οὕτως ἔχει. Ἡρα-
κλῆς ἐκάκωσε τὴν Πύλον, καὶ τοὺς ια' τῶν Νηλέως παιδῶν ἀνεῖλε,
διὸ Ἡλεῖοι περιφρονήσαντες ἔθλιβον αὐτοὺς, καὶ δὴ Αὐγείσες ὁ τῶν 25
Ἡλείων βασιλεὺς ἀφικομένους ἵππους Νηλέως ἐπὶ Ὀλυμπιακὸν
ἀγῶνα ἡ τινα τῶν ἐπιταφίων ἀφείλετο. τοῦτο ἐκίνησε Πυλίους,
γενομένης δὲ μάχης ἀποθήσκουσι μὲν καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ καὶ Ἰτυ-
μακεὺς ὑπὸ τοῦ Νέστορος. οικήσαντες δὲ οἱ περὶ Πύλον τὴν λείαν
διενείμαντο. ἐπιστρατεύοντος δὲ αὐτοῖς ἡμέρᾳ τρίτῃ ἐκεῖνοι πολιορ- 30
κούντων δὲ αὐτῶν τὸν Θρύον φῆμη τις ἥλθεν εἰς Πύλον μηνύοντα
τὴν ἔφιδον τῶν πολεμίων. στρατεύσαντες δὲ Πύλιοι πάλιν οικῆσι
τοὺς Ἡλείους, καὶ ἀριστεύει Νέστωρ.

674. ῥύσια] τὰ ἀντὶ τινῶν ἐλκόμενα, οἷοντὶ ἀ ἀντὶ τῶν ὥρια-
σμένων ἥρπαζομεν.

35

3. * αὐτοὺς ἥμιτελεῖς] αὐτῶν

35. ἥρπαζομεν] * ἀρπάζομεν

675. ἐν πρώτοισιν] ἡ πρῶτου ἀνηρῆσθαι αὐτὸν φησιν, ἡ ἐν πρώτοις μαχόμενον.

676. περίτρεσαν] περὶ πᾶσαν ὅδὸν ἔφυγον.

677. ἥλιθα πολλήν] λίαν ἥθροισμένην· ἐξ οὗ καὶ ἥλιθιος ὁ παχὺς τὸν νοῦν καὶ μὴ ἀκριβής. ἡ παρὰ τὸ ἀλίσται, ὃ ἐστιν 5 ἀδροῖσαι.

678. πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας] αἰδήμων ὁ Πάτροκλος· ἐπεγόμενος γὰρ ἀνέχεται μακρολογοῦντος τοῦ γέροντος. οἰκονομικῶς δὲ πέπλασται ἡ μακρολογία, ἵνα Εύρυτυλος ἐκ τῆς μάχης φθάσας ἐλθεῖν περιτύχῃ Πατρόκλῳ καὶ θεραπευθῇ.

686. χρέως] δάνειον· οἵς γὰρ οἱ ὄφείλοντες καταβάλλουσι, καὶ οἱ ἀδίκως λαμβάνοντες καταβάλλειν ὄφείλοντιν.

* δίγι] δίη ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ τιμᾶσθαι παρ' αὐτῇ τὸν Δία, οὗ καὶ πατήγυρις. τριετῆ γὰρ χρόνον ἦγετο τὰ Ὀλύμπια, ἵνα καὶ ἥγανιζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάντες.

688. *Ἐπειοί] Ἡλεῖοι ἀπὸ Ἐπειοῦ βασιλέως, οὗτως· Ποσειδῶνος καὶ Εύρυτύλης τῆς Ἐνδυμίσιος παῖς Ἡλεῖος ὁ κτίσας Ἡλίδα, Ἡλείου δὲ Ἀλεξίς καὶ Ἐπειός, ἀφ' οὗ Ἐπειοί, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πέπλῳ.

εἰς τὸ ὄφελλον ὑποστιγμὴν δεῖ γράφειν, εἰς δὲ τὸ ἥμεν τελείαν²⁰ εἴτα λέγει τὸ ὄπόθεν κεκακωμένοι. ἐὰν δὲ εἰς τὸ ὄφελλον στίζωμεν, ὁ ἔξης στίχος κατ' ἴδιαν ἀναπεφώνηται, καὶ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ οὗτως.

690. φασὶ τῶν Θηβαίων διαφερομένων τοῖς Ὀρχομενίοις καὶ πολεμούντων αὐτοῖς, οἱ Πύλιοι ὡς οἰκείοις συντριψάντο· ὅθεν Ἡρακλῆς ὄργισθεὶς τοὺς Πυλίους ἐπολιόρκησεν.

692. δώδεκα γὰρ Νηλῆος]²⁵ ἐκ Νηλέως τοῦ Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος καὶ ἐκ Χλώριδος τῆς Ἀμφίονος καὶ Νιόβης γίνονται παῖδες οἵδε, Πεισίστρατος, Ἀλκιμος, Τψήνωρ, Πυλαιμένης, Λυσίμαχος, Ἰπποκόων, Πεισήνωρ, Ἰππόλοχος, Ἀγησίλαος, Λύσιππος καὶ Νέστωρ· οὗτος δὲ γαμεῖ Μητσιόχην τὴν Ἀμφιδάμαντος, ζοῦ ἐξ οὗς καὶ αὐτὸς γενητὸς παῖδας ἐπτά.

699. δύο ἥσαν συνωρίδεις, ἵνα εἰς ἡ ἐτέρα πάθοι, ἡ ἐτέρα ἀγωνίζοιτο· ἄμφω δὲ πρὸς μίαν νίκην. οἱ γὰρ ἥρωες οὐδέποτε τετράρφχωνται.

27. * καὶ ἐκ Χλώριδος] ομ.
Ἀμφίονος] ἀμφίωνος

29. * Πεισήνωρ] πισήνωρ
32. * εἰ] ἡν

700. περὶ τρίποδος] οὐκ οἶδε τὰ Ὀλύμπια ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ περὶ τινος χρηματικοῦ ἀγῶνος φησιν ἀπελθεῖν τοὺς ἵππους.

703. ἐπέων] δείκνυσιν ὅτι οὐ μόνον τοὺς ἵππους ἀφείλετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐβλασφήμει ἐν τῇ ἀφαιρέσει.

708. εἰς τὸ ὄμῷος ὀλίγη διαστολή.

5

711. Θρυσσοσαν λέγει, ἦν καὶ Θρύνον εἴπεν, Ἄλφειοῖο πόρον (Il. 2, 592). αἱ περιγραφαὶ δὲ προσεκτικοὺς ἀπεργάζονται τοὺς ἀκροατάς. ἔστι δὲ ὅριον ἔσχατον, ὅρίζον Πύλον καὶ Ἡλιν.

715. ἄγγελος ἥλθε] οὗ πεμφθεῖσα ὑπό τινος, ἀλλ' ἀφ' ἑαυτῆς. ἥκε δὲ, ὅτι τότε μὲν πρὸς ἀγροίκους ἦν ἡ μάχη, νῦν δὲ πρὸς ἐμπείρους τοπολέμου.

717. οὐδέ με Νηλεύς] τεχνικῶς τῷ παραδείγματι διδάσκει Πάτροκλον, εἰ καὶ Ἀχιλλέως αὐτὸν εἴργει, λαθόντα προελθεῖν εἰς μάχην.

719. οὐ γάρ πω] καὶ πῶς πρότερον ἐνίκησεν; ὅτι πρὸς ἀπέιρους ἦν ἡ μάχη, τὰ δὲ νῦν πρὸς ἐπιστήμονας.

15

721. καὶ πεζός περ ἐών] καὶ τοῦτο πρὸς ἔλεγχον Ἀχιλλέως τοῦ θαυμαστὸν ἴππικὸν ἔχοντος.

725. τὸ πολύαρχον καινίζει τὴν ἀκρόασιν, καὶ τὸ ὄμοειδὲς ἀποκόπτει, καὶ σαφήνειαν προβάλλει, καὶ ἀνάπταυλαν τῇ ἀκοῇ καὶ προσοχὴν ἐμποιεῖ, παραδιδοῦσα μὲν τῇ μνήμῃ τὰ εἰρημένα, τοῖς δὲ 20 ἔξης προσέχειν ἐξ ἀρχῆς ἀναγκάζουσα.

730. τελέεσσι] τοῖς τάγμασι. δείκνυσι δὲ ὅτι οὐδὲ κοιμώμενοι ἢ ἐσθίοντες διέλυνον τὰς τάξεις.

731. κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσι] στρατιωτικὸν καὶ τοῦτο παράγγελμα, τὸ ἄμα τοῖς ὅπλοις κοιμᾶσθαι.

25

734. πρὶν ἀπολέσαι, μέγας αὐτοῖς ὁ κίνδυνος ὥφθη.

738. κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους] ὅτι πάντα προθυμίᾳ κατορθοῦται, ὅπου γε καὶ ἀ εἰρῆν ὁ πατὴρ, ταῦτα ἑαυτῷ πεπόρισται.

741. ἡ τόσα φάρμακα] τοῦτο πρὸς αὕησιν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς, εἰ γε μηδὲ ἡ γυνὴ ἔσωσεν αὐτὸν, φάρμακα εἰδυῖα πολλά.

30

754. ἀσπιδέος] κυκλοτεροῦς* ὅταν γὰρ ἐν ἀναπεπταμένῳ τόπῳ ὕμεν, κυκλοτερῇ αὐτὸν ὀρῶμεν. οἱ δὲ, τοῦ ἀσπιδᾶς ἔχοντος διὰ τὸ πλῆθος.

* ἡ ἐν φ αἱ τῶν ἀνηρημένων ἀσπιδεῖς ἔκειντο. ἡ ἐπιμήκους.

759. τοὺς μὲν Πυλίους Ἀχαιοὺς, τοὺς δὲ Ἡλείους Ἐπειοὺς διαι- 35 ρῶν καλεῖ.

761. Νέστορί τ' ἀνδρῶν] ὄνομαστὶ ἔαυτὸν λέγει, ἀναμιμούμενος τὴν φωνὴν τῶν ἐπαινούντων. ἅμα δὲ καὶ ἐμφαίνει Πατρόκλῳ ὡς καὶ αὐτὸς ἰσοθέου τεῦχεται τιμῆς πολεμῶν.

763. λέγει ὅτι ἔχων ἀρετὴν οὐ μεταδίδωσιν, ἀλλὰ μόνος ὄνήσεται. ἦ οὐδὲ μόνος, τοῖς εἰς ἔπειτα μὴ λιπτὸν ζῆλον. 5

ἢ τέ μιν οἴω] λέγει ὅτι καὶ ἡ αὐτοῦ ἀγριότης εἰς ἔλεον τραπήσεται τοῦ δεινοῦ γεγονότος. οὐ παρακαλεῖ δὲ, ὅτι νεωστὶ τὰς παρακλήσεις ἀπέβαλε.

765. ὃ πέπον, ἢ μὲν σοί γε] καὶ Ὁδυσσεὺς τοιαῦτα ἐν ταῖς Λιταῖς ἔλεγεν, ἀλλ' ὁ μὲν κεφαλαίοις, ὁ δὲ καὶ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ ιοτόπου ὑπομιμήσκει.

767. ἀθετοῦνται στίχοι ιθ'. πῶς γὰρ ὅδε μὲν Πηλεὺς ἀριστεύειν ἐπιτάσσει, ἐν δὲ ταῖς Λιταῖς μεγαλήτορα θυμὸν ἵσχειν; ὅτι οὖν δέονται, τούτου ὑπομιμήσκουσιν ὥρᾳ γὰρ ὁ Νέστωρ ὡς ἐλάφησεν τὴν ὄργην. καὶ διὰ τί Πηλεὺς τοὺς περὶ Νέστορα οὐ φιλοφρο- 25 νεῖται, ἀλλ' Ἀχιλλεύς; σπουδάζει ἀποδεῖξαι Ἀχιλλέα τότε μὲν προθύμως ὑποδεξάμενον, νῦν δὲ ἀποδοκιμάζοντα. αὗτει δὲ νῦν τὸν Πάτροκλον, ὡς δεόμενος αὐτοῦ, καὶ ἡρέμα διδάσκει ὅτι σύμμαχος τῷ Ἀγαμέμνονι πέμπεται, οὐχὶ προσθήκη τῆς συμμαχίας Ἀχιλλέως. ἐν καιρῷ δὲ ἐδήλωσε τὰ τῆς στρατολογίας, ὅτι οἱ ἀριστεῖς 20 εἰς τὸ λαὸν ἀγείρειν ἐκπέμπονται.

769. Πηλῆος δ' ἴκόμεσθα] ὁ δέ αὖτὶ τοῦ γάρ. εἰπὼν δὲ ὅτι τῶν παραινέσθεων ἡκούσαμεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνατρέχει, δηλῶν πῶς ἄρα καὶ ἡκουσαν.

773. ἐπὶ τῶν θεῶν μαρτύρων συμμάχους ὑμᾶς παρειλήφαμεν, 25 οὓς καὶ νῦν ἀδικεῖτε, φησὶ, τῆς συμμαχίας ἀφιστάμενοι.

778. ἐσ δ' ἄγε] οὐκ ἐκ προπετείας τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεὺς, ἀλλ' ἐκ φιλοξενίας.

779. ξείνια] ἔλεγχός ἐστι τῆς Ἀχιλλέως ὡμότητος, ὅτι φιλοφρονησάμενος καὶ μεταδοὺς ξενίων περιορᾷ νῦν τοὺς ξένους ἀναιρού- 30 μένους.

785. σοὶ δ' αὖθ'] ὅσα ἐβούλετο Πατρόκλῳ παραινεῖν, ταῦτα ποιεῖ τὸν Μενοίτιον ὑποτιθέμενον, ὡς καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ Ὁδυσσεύς. καὶ ἀμφότεροι δεόντως, ἵνα μὴ δᾶξωσιν οἱ ἀκούοντες Ὁδυσσέα ἦ-

Νέστορα εἶναι τὸν παραινοῦντα, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν πατέρα. ἵπερ-
τερου δὲ ἀεὶ τὸν ὑπερέχοντά φησιν· "Ιώνες δὲ τὸν μετέφρων.

786. *Πορφυρίου εἰς τὸ γενεῆ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς.
οὐ λέγει ὅτι τῇ γενησεὶ σοῦ ἐστὶν ὑπερέχων, ἵνα πρεσβύτερος,
ὡς τινες τῶν τραγικῶν ἡκουσαν· πῶς γὰρ ἂν ἐπέγαγε "πρεσβύτερος 5.
δὲ σύ ἐστι;" ἀλλ ὑπερτέρου γενεὰν λέγει οὐ τὴν χρόνῳ ὑπερέχουσαν,
ἀλλὰ γένους ἀξίᾳ, ὡς που ἔφη "τὸν μὲν ἀρέιῳ καλλείπειν, τὸν δὲ
χείρον ὀπάσσεαι αἷδοι εἴκων, ἐς γενεὴν ὄρόων," καὶ ἐπάγει "μηδὲ
εἰ βασιλεύτερός ἐστι" (Πλ. 10, 237). τὸ γενεῆ ὑπέρτερος ἔφη ἐν
ἄλλοις "Τρώων εὐηγενέων" (Πλ. 23, 81) καὶ "εὐηγενέος Σώκειο" 10
(427), καὶ τὸ ἐναντίον "τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀγάλκιδα
φάντες" (Πλ. 14, 126).

788. τουτέστιν, σὲ ἐκείνῳ οὐ δεῖ πείθεσθα φησὶν, αὐτὸν δὲ τὸ
ἐναντίον ποιεῖς. διδάσκει δὲ ἡμᾶς διδαχῆς καὶ ὑποθήκης ἀνέ-
χεσθα. 15

790. λήθεαι] εὐπρεπῶς τὴν ἀπείθειαν λήθην ἀνόμασεν, ἐπαγό-
μενος αὐτὸν.

792. τίς δ' οἶδ' εἴ κεν] περιεῖλε τὸν ἄκνον αὐτοῦ, ἄδηλον εἶναι
τὴν ἀπείθειαν Ἀχιλλέως ὑπογράφων. ἄμα δὲ καὶ εἴελπιν ποιεῖ τῇ
παρὰ τοῦ δαιμονος ἐπικουρίῃ· ἵστως γὰρ, φησὶ, καὶ τὸ δαιμόνιον 20
συμβαλεῖται σοι.

793. *έταιρον] τουτέστιν ἀγαθοῦ ἔταιρον.

794. εἰ δέ τινα] εἰδὼς τὸ φιλόδαιον αὐτοῦ ἐρεθίζει, φιλοψυχίαν
καὶ φόβον κινδύνων ὀνειδίζων. δύο δὲ προβέβληται, καὶ ἀμφοτέρων
ἐπέτυχεν. ἔστι δὲ ἀπάσης ἀντιλογίας στερητικόν· βοηθείτω γὰρ, 25
φησὶ, μὴ κινδυνεύων αὐτός.

798. καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω] οἶδε τὸ φιλότιμον Ἀχιλλέως,
ὅπως ἡ δόξα τῆς μάχης πάλιν εἰς αὐτὸν ἀναδράμῃ. ἄμα δὲ καὶ
θεραπείαν ἔχει Ἀχιλλέως, εἰ τὰ ἐκείνου ὥπλα ὀφέντα καὶ ἄλλος τις
δόξας εἶναι Ἀχιλλεὺς ἀριστεύει. 30

800. ἀρήσιοι] εὗ τὸ ἐπίθεντον πολεμικὰ μὲν ὄντες, τὸ δὲ νῦν
δυστυχοῦντες.

801. πρὸς τὴν ἀνάγκην μόνον, φησὶ, μικρὸν συμμετεχῆσαι δεῖ· ἐν
βραχεῖ γὰρ καὶ συντόμῳ δύναται αὐτοῖς τὰ τῆς ἐπικουρίας γενέσθαι.

3. *Πορφυρίου εἰς] ομ.

16. ἀπαγόμενος Bekkerus] ἀπαγόμενος

7. ἀξίᾳ Vill.] ἀξίαν

ἡ ἀνάπτευσις, φησὶ, τῶν νικωμένων παρὰ μικρὰ ρόπτηρ γίνεται, καὶ πολλάκις ἐνὸς ἄνδρὸς ἐπιφάνεια ἡ φόβου ὑπόνοια μεγίστην ποιεῖ μεταβολήν.

802. κεκμηήτας ἄνδρας ἀυτῇ] ἡ τοὺς κεκοπωμένους τῇ μάχῃ ἡ τοῦτο φησιν, ὅτι οἱ ἀναπτανόμενοι τοὺς κεκοπωμένους ἀυτῇ μόνῃ ἥτοι 5 βοῇ ὕστερον. τοῦτο γὰρ οἰκειότερον εἴκεν τῷ ῥᾳδίαν ἀποφαίνεται τὴν νίκην.

805. βῆ δὲ θέειν] διὰ τοῦ θέειν ἐδήλωσεν ὅσην εἶχε προθυμίαν· θεῖν καὶ ἐπαναλαμβάνεται πάλιν τὴν λέξιν.

809. ἵνα οἱ Εὐρύπυλος] οἰκονομικῷς, ἵνα καὶ τῇ θέᾳ τοῦ τρω- 10 θέντος καὶ τοῖς λόγοις πλέον ὀρισθῇ καὶ τῷ ἐσομένῳ πτώματι τοῦ τείχους.

811. σκάζων] διὰ βραχέων πολλὰ δεδήλωκε τοῦ μὲν γὰρ καμάτου σημεῖον ὁ ἴδρως, τοῦ τραύματος τὸ αἷμα, τῆς ἀλγηδόνος δὲ τὸ σκάζειν. 15

νότιος] ὁ ἐκ τοῦ νοσεῖν τὸ σῶμα γινόμενος.

813. οὐδός γε μὲν ἔμπεδος ἦεν] οἰκονομικῷς αὐτῷ τὸν νοῦν ἐφύλαξεν ὁ ποιητὴς, ἵνα Πατρόκλῳ εὐσταθῶς ὄμιλη.

816. ἂ δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες] εὗ τὸ μὴ πρὸς Εὐρύπυλον ποιήσασθαι τὸν λόγον, μηδὲ τὴν τούτου συμφορὰν ἀπολοφύρεσθαι, ἀλλὰ 20 τοὺς σύμπαντας ἡγεμόνας ἀνακαλεῖν, καὶ τούτων θρηνεῖν τὰ παθήματα, ὡς ἐν τῷ Εὔρυπύλῳ αὐτὰ θεώμενον.

820. ἢ ρ' ἔτι ποι σχήσουσι] ὅρα πῶς παντελῶς ἀπεγνώκει τὰ Ἑλληνικὰ ὑπὸ τῶν Νέστορος λόγων καμφθείσα.

824. δύναται τὸ πεσέονται καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπὶ τῶν 25 Τρώων νοεῖσθαι, ὡς φησιν Ἐπαφρόδιτος.

829. ἔκταμ' ὁστόν] ἵδιον τοῖς κάμνουσιν ἐπιτάσσειν τοῖς ἰατροῖς ἀ δεῖ πράττειν, διὰ τὸ ἐπείγεσθαι ταῖς ὁδύναις.

830. ἥπια φάρμακα] οὗτος μὲν ὡς ἀλγῶν πραέα φάρμακα βούλεται· ὁ δὲ ῥίζαν πικρὰν βάλλει ὡς εἰδῶς. 30

832. δικαιότατος Κενταύρων] φιλοξενώτατος· δίκαια γὰρ τὰ ξένια. ἐπιμέλεια δὲ ἦν τοῖς παλαιοῖς μουσικῆς καὶ ἰατρικῆς.

835. χρῆζοντα καὶ αὐτόν] οἱ γὰρ ἄλλους, φησὶν, ιώμενοι γὰν χρῆζουσι καὶ αὐτοὶ τῶν ιωμένων.

31. δίκαια Bekk.] δικαιότατα

842. ὑπὸ στέργοιο λαβάν] ὑπολαβὼν αὐτὸν τοῦ στήθους. ὅρα δὲ τὴν ἀνάγκην ὅση ἦν.

844. ἐκτανύσας] διὰ τί ἐκτανύει καὶ οὐχ ἑστῶτος βελουλκεῖ; ἡδύνατο μὲν καὶ ἑστῶτος βελουλκῆσαι, ἀλλ' οὐ μόνον τοῦ βελουλκεῖν ἔδει· συνεαγέντος γὰρ τοῦ βέλους ἔνδοθεν τοῦ μηροῦ, οὐκέτι ἄλλως ἦν αὐτὸν ἐκβληθῆναι ἢ διὰ χειρουργίας, ὅθεν φησὶ τὸ τάμνε μαχαίρῃ καὶ δῆλον ὡς μαχαίρᾳ τὸ σῶμα τεμῶν ἐκβάλλει αὐτό.

846. τινὲς Ἀχιλλεῖαν τὴν βοτάνην καλοῦσιν. καὶ πόθεν αὐτῷ τὸ φάρμακον; ἵσως μὲν συμπεριφέρει τὴν ρίζαν ὡς χρήσιμον εἰ ἐντύχοι τραυματίᾳ φίλῳ· καὶ μάλιστα εἰκὸς αὐτὸν νῦν εἰληφέναι, ιο ὅτι ἐπὶ τραυματίᾳ ἔρχεται. τάχα δὲ ἐκ τοῦ παρακειμένου λειμῶνος τὴν ρίζαν ἐμπειρος ἀν. ἵσως δὲ καὶ θεράπων πεμφθεὶς κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐκόμισεν.

διὰ τί χερσὶ καὶ οὐ μᾶλλον λειαντικοῖς ὄργανοις; ὅτι οὐκ ἔδει πολλῆς λεπτότητος τῷ φαρμάκῳ, τοῦ αἴματος, ὡς φησι, κελαρύ- 15 ζοντος καὶ ἀποπτύοντος τὸ λεπτὸν καὶ χνοῶδες. τῷ δὲ Μενελάῳ ἐπικάσσει τὸ φάρμακον βραχείας οὔσης τῆς τοῦ αἵματος φορᾶς.

ΕΙΣ ΤΗΝ Μ.

Τῆς ἡπιότητος δεῖγμα Πατρόκλου τὸ μηδὲ μετὰ τὴν χειρουργίαν ἀποστῆναι Εύρυτύλου. τάχα δὲ ἡ περὶ Εύρυτυλον ταραχὴ λαθέσθαι αὐτὸν Ἀχιλλέως ἐποίησεν. πάλιν δὲ μεταβέβηκεν ἐπὶ τὰς μάχας ὁ 20 ποιητής. ἔδει γὰρ τὰ τῆς μάχης εἰπεῖν, ὅπως θεασάμενος Πάτροκλος κινηθείη μᾶλλον εἰς ἔλεον. εἰ δὲ ἐπιμηκεστέρα γέγονεν ἡ ἐπιμέλεια, μὴ θαυμάσῃς· διαφόρους γὰρ πράξεις ἐν ἐνὶ λέγειν καιρῷ ἀδίνατον.

3. ὄμιλαδόν] καθ' ὄμιλους, ὡς φυλαδόν κατὰ φυλὰς, οἶνον οὐ καθ' ἓνα ἄνδρα, ἀλλ' ὅλων τῶν τάξεων ἔγίνετο συμβολή. 25

3, 4. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν τάφρος] τετρωμένων τῶν ἀριστέων μένειν ἐν τῇ πεδιάδι· Ἐλληνες οὐκ ἔδύναντο. ἀναγκαίως οὖν τὴν πεδιάδα μάχην ἐπὶ τειχομαχίαν μεταφέρειν βούλεται· τούτου γὰρ χάριν καὶ ἀνέπλασε τὴν τειχοποιίαν, ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνας κινῆσαι ἐπὶ τῇ τειχομαχίᾳ. ἐπὶ οὖν τοῦ Τρωϊκοῦ τείχους τούτο ἀμήχανον (θεοποίη- 30 τον γὰρ ἦν)· ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἀνήγειρε τὸ τεῖχος, διὰ τοῦτο καὶ

4. * τοῦ βελουλκεῖν] τὸ βελουλκεῖν
7. * μαχαίρῃ] μαχαίρῃ

17. * αἴματος] τραύματος
25. * δλων] δμοῦ

ἡγάπισεν αὐτὸν, τὸν ἐλεγχού συναφεῖσαν. τῆς δὲ ἀφανίας αὐτίσι
ἀπέδωκε τὸ μηνίσαν θεοὺς θυσιῶν μὴ τυχόντας ἐπ' αὐτῷ.

5. ή ἀμφί τὴν συνάφειαν καὶ ἐγγύτητα δηλοῖ, ὥστερ φαμὲν
“περὶ τοῦτον εἰκὼν τὸν τόπον,” τὴν πλησίουν δηλοῦντες σχέσιν.

6. ἥλασαν] ἔξετειναν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σιδήρων. 5

7. διὰ τοῦτο αὐτὸν ἐποίησαν, ἵνα σάζοι αὐτῶν τὸν πάνταβολον
καὶ αὐτούς. δείκνυσι δὲ ὅτι πάντων ἀρχηγὸν ἡγεῖσθαι δεῖ τὸ θεῖον.
διὰ γὰρ τοῦτο αὐτοὶ μὲν ἀτυχοῦσι τὸν, τοῦτο δὲ φθείρεται.

9. ἔμπεδον] οὐκ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἀσφαλές· ἐπειόρθητο γὰρ ὑπὸ¹
Σαρπηδόνος καὶ Ἐκτορος· ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τὰ θεμέλια ἔχειν. 10

12. *Πορφυρίου. διὰ τὸ σχεδὸν ὅλου καταλιθέντος τοῦ τείχους
ἐν τῷ πολέμῳ, πρῶτον μὲν ὑπὸ Σαρπηδόνος, “Σαρπηδὸν δὲ ἦρ
ἔπαλξε—τεῖχος ἐγυμνώθη” (397–399), μετὰ δὲ ταῦτα ὑπὸ τοῦ
Ἀπόλλωνος “προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων καπέτοιο βαθέντης,
ποσὶν ἐρείπων ἐσ μέσον κατέβαλε, γεφύρωσε δὲ κέλευθον” (Il. 15, 15
355–357). καὶ μετ’ ὀλύγον τάλιν (361–366) “ἔρειπε δὲ τεῖχος
Ἀχαιῶν ρεῖα μάλ’ ὡς ὅτε τις ψάμαδον παῖς ἄγχι θαλάσσης ἔσ
ῥα σὺ, ηἱε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ δίζην σύγχεας Ἀργείων.”
πῶς οὖν πεπτωκότος τοῦ μέρους τοῦ τείχους φησὶν ὁ ποιητὴς
“ὅφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνιν Ἀχιλλεὺς, τόφρα δὲ καὶ 20
μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν” ὅτε δὲ, φησὶν, ἐάλω ἡ πόλις
“Ἀργεῖοι δὲ ἐν τηνὶ φίλῃν ἐσ πατρίδ’ ἔβησαν, δὴ τότε μητίσαντο
Ποσειδάνιον καὶ Ἀπόλλων τεῖχος ἀμαλδῦναι;” ῥήτερον οὖν δτὶ
ἔμπεδον οὐ τὸ ἔδραιον καὶ νῦν σημαίνει ἡ λέξις, ἀλλὰ κυρίως τὸ
ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ πεπτωκὸς δὲ τὸ τεῖχος ἐν τῷ πεδίῳ ἔκειτο. οὐκ 25
εἰς πτῶσιν οὖν τιὰ ἡ ἀναβολὴ, ἀλλ’ εἴς τε τὴν τοῦ παντὸς πτῶσιν
καὶ εἰς τὴν ἐκ τοῦ πεδίου ἐκβολήν· τὸ γὰρ ἐπάγγελμα “ὅφρα κε
θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη” (26) καὶ “πάντα θεμείλια κύμασι
πέμπε” (28) “λεῖα δὲ ἐποίησεν παρ’ ἀγάρροον Ἐλλήσποντον, αὗτις
δὲ ἡσίονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε, τεῖχος ἀμαλδῦνας” (30–32). 30
ἀντίκειται οὖν τὸ ἀμαλδῦναι τὸ τεῖχος, ὥστε ἔστιν ἀφανίσαι ἐκ τοῦ
τόπου ἐν φην τῷ ἔμπεδον εἶναι. οὐκ ἀν οὖν τὸ ἔμπεδον σημαίνοι τὸ
ὄρθον ὅλον καὶ ἀκίνητον, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐν πεδίῳ κείμενον. οὗτον καὶ
Ἀρατος (13) ἐπὶ τῶν φυτῶν τῷ ἔμπεδον κέχρηται, εἰπὼν “ὅφρ
ἔμπεδα πάντα φύωνται” ἀντὶ τοῦ ἐν πεδίῳ καὶ τῇ γῇ κείμενα. 35

11. *Πορφυρίου] οιπ.

*Πορφυρίου. ὅφρα μὲν "Εκτωρ ζώσ ἔη—ἔμπεδον ἦν. ἀπορίαν εἰκότως παρέσχε τὰ ἔπη ταῦτα, ἀ περὶ τοῦ τείχους τῶν Ἀχαιῶν δι ποιητὴς ἀναπεφώνηκεν. τὸ γὰρ τεῖχος τῶν Ἀχαιῶν οὐκ ἔμενεν ἔμπεδον ἐφ' ὅσον ὁ μὲν "Εκτωρ ἔζη καὶ ἐμήνυεν Ἀχιλλεὺς, ἡ δὲ τοῦ Πριάμου πόλις ἀνάλωτος ἔμενεν, μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν Ἰλίου καὶ τὸν 5 ἀπότλον τῶν Ἀχαιῶν τότε κατηρείφθη· ἔτι γὰρ τοῦ πολέμου συνεστῶτος καὶ Ἀχιλλέως μηνίοντος, "Εκτορος δὲ περιόντος καὶ ἀριστεύοντος ὑπὸ τῶν Τρώων τὸ τεῖχος τῶν Ἀχαιῶν κατηρείφθη καὶ διοδεύσιμον γέγονε τοῖς πολεμίοις· ὁ μὲν γὰρ Σαρπηδὼν τὰς ἐπάλξεις αὐτοῦ καὶ μέρος τι καταβέβληκεν, ὁ δὲ "Εκτωρ τοὺς ὄχης αὐτοῦ καὶ τὸ τὰς πύλας διέρρηξεν, ὁ δὲ Ἀπόλλων σχεδὸν ὅλον αὐτὸ διέλυσε. φησὶ γὰρ ἐπὶ μὲν Σαρπηδόνος (397) "Σαρπηδὼν δὸς ἀρ ἐπαλξιν ἐλῶν χερὶ στιβαρῆσιν ἔλχ', ἡ δὲ ἕσπετο πᾶτα διαμπερές· αὐτὰρ ὑπερθε τεῖχος ἐγρυμώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον" ἐπὶ δὲ τοῦ "Εκτορος (452) "ἄς "Εκτωρ ιθὺς σανίδων φέρε λᾶν ἀείρας, αἴ ρα πύλας εἴρυντο 15 πύκα στιβαρῶς ἀραρίας, στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἵων καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας, εὖ διαβάς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη, ρῆξε δὸς ἀπ' ἀμφοτέρους θαυροὺς, πέσε δὲ λίθος εἰσω βριθοσύνη, μέγα δὲ ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδὲ ἀρ ὄχης ἐσχεδέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλῳδις ἄλλῃ, λαὸς ὑπαὶ ρίπης, ὁ δὸς ἀρ ἐσθύρε φαιδίμιος" Εκτωρ, 20 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὅμιλον τεῖχος ὑπερβαίνειν τοὶ δὸς ὀτρύνοντος ἄκουσαν, αὐτίκα δὲ οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας." ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Τρώων (15, 360) "τῇ ρ' ὁγε προχέοντο—θαλάσσης ἡ ἀβύρματα πηκιέησιν, ἄψ αὐτις—σύγχεας Ἀργείων." οἱ δὲ Πανέλληνες τοῖς 25 γεγενημένοις μαρτυροῦντές φασι συμφώνως "τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατήριπεν—ἄλιαστον ἔχουσι." τὸ καταριφὲν οὖν τεῖχος οὐχ ὑπὸ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἐν τῷ τῆς μήνιδος χρόνῳ, τοῦτο λέγειν ἀσφαλὲς καὶ ἀρηρὸς ἐν τῷ τοῦ πολέμου καιρῷ διαμεμενήκενα μέχρι πορθήσεως Ἰλίου ἄπορον εἰς λύσιν. οἱ μὲν οὖν γραμ- 30 ματικὸι κατὰ τοῦ πλείστου μέρους ἀξιοῦσι λέγειν ἔμπεδον· ὀλίγον γὰρ εἶναι τὸ σαλευθὲν ὑπὸ τῶν Τρώων. ἀγνοοῦσι δὲ οὗτοι ὅτι τινὰ, κανὸν ἐκ μέρους πάθῃ, οὗτ' ἔμπεδά ἐστιν οὗτ' ἀρηρότα. καὶ ἀμφορεὺς διατρηθεὶς, κανὸν σχεδὸν ὅλον τὸ κύτος ἄθρωποτον ἦ, οὐκέτ' ἐστὶν

ι. *Πορφυρίου] om.

Scholion hoc paullo aliter scrip-

tam codice Veneto A ab alia manu illatum vol. I p. 413, 29.

ἔμπεδος ἀμφορεὺς, ἀλλ’ ὅστρακον³ καὶ τεῖχος δὲ μηκέθ’ οἷον φυλάσσειν τοὺς τειχίσαντας οὐκέτ’ ἀν εἴη ἔμπεδον τεῖχος, ἀλλὰ σωρὸς λίθων. μήποτ’ οὖν ἡ ἔμπεδον λέξις οὐκ εἴληπται νῦν μεταφορικῶς ἐν ἵσῳ τῷ ἀσφαλὲς καὶ ἀρηρὸς, οὐδέ ἐστιν ὅμοιον τῷ “οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλλ’ ἀλαλύκτημαι” (Πλ. 10, 93) οὐδὲ τῷ “τοὶ δ’ ἄρ τέσσαν 5 δῖδυμοι, δὲ μὲν ἔμπεδον ἥνισχευεν” (Πλ. 23, 641), ἀλλὰ κυρίως νῦν ἐξενήνεκται, τὸ πέδον ἔχούσης ἐντεταγμένου τῆς λέξεως, ὥστε σημαίνον ἀν τὸ ἐν τῷ πεδίῳ κείμενον καὶ μὴ ἀλίσποντον ἀντέθηκε γὰρ τὸ ἔμπεδον τῷ ἀλισπόῳ, τὸ ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τὸ αὐθις ἀλίσπον γενούμενον⁴ οὐ γὰρ ἔφη τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος ἀπόρθητον ἦν 10 καὶ ἄβραυστον, ἀλλ’ ἔμπεδον, καὶ πάλιν “οὗτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦγεν.” τί οὖν κάσχει ὕστερον; τῶν ποταμῶν πάντων, φησὶν, “ὅμοσε στόματ’ ἔτραπε—συνεχὲς, ὄφρα—μογέοντες Ἀχαιοὶ, λεῖα δὲ ἐποίησε παρ’ ἀγάρροιν Ἐλλήσποντον” (24–30). ὥστε εἰ καὶ πεπτώκος ἦν τὸ τεῖχος, ἀλλ’ ἐπὶ τῷ πεδῷ ἦν τὰ πτώματα καὶ τὰ 15 θεμέλια⁵ ὕστερον δὲ πάντα δι’ ὑδατός φησιν εἰς θάλασσαν ἐξενεχθῆναι. συνεστώσης δὲ τῆς πόλεως οὐδὲν τοῦ τείχους ἀλίσπον γέγονεν, οὐδὲ ὅτε Ξάνθος ἐπλημμύρει κατ’ Ἀχιλλέως. καὶ τὸ κατὰ μεταφορὰν δὲ ἔμπεδον, τὸ σημαῖνον τὸ ἀκίνητον, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ πεδῷ μενούντων ἀκινήτων λέγεται. τὸ δὲ τεῖχος καθ’ αὐτὸ μὲν ἐκινήθη, ἐκ 20 μέντοι τοῦ πεδίου οὐ κατηνέχθη εἰς θάλασσαν, ὥπερ φησὶν αὐτὸ ὕστερον παθεῖν.

15. ἐπεὶ εἰς τὸν Ἐκτορος θάνατον μέλλει τελευτᾶν ἡ ποίησις, ἵνα μὴ οἰνθείη τις ἐπικρατέστερα εἴναι τὰ τῶν Τρώων, εἶπεν ὅτι ἐπορθήθη, ἵνα μὴ ἀτελεσφορήτους⁶ Ελληνας ἔασῃ. 25

19. [Ίδαιών ὄρέων] ἡ τῶν ἀκρωρειῶν τῆς Ἰδης Λεκτοῦ καὶ Γαργάρου καὶ Φαλάκρας, ἡ ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ τῆς Ἰδης πληθυντικῶς φησί.

22. Βοάγυρια] τὰ εἰς τὴν βοὴν ἀγειρόμενα. ἡ βοέια γέρρα, ὁ ἐστι δέρρα. ἡ τὰ ἐξ ἀγρίων βοῶν γενούμενα. 30

23. οὐδέποτε τοὺς σὺν Ἀγαμέμνονι ἡμιθέους ὠνόμασεν ἄρα οὖν τοὺς σὺν Ἡρακλεῖ φησίν; ἡ καὶ τοῦτο πρὸς αὕησιν τοῦ πάθους.

25. *Πορφυρίου. ἄλογον τοὺς μὲν ἀνθρώπους μιᾳ ἡμέρᾳ τὸ τεῖχος, τοὺς δὲ θεοὺς ἐννέα ἡμέρας καθελεῖν. οἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς λέξεως

3. ἔμπεδον Vill.] ἔμπεδος

5. ἕσσαν] ἕσσαν

33. *Πορφυρίου] om.

λύουσι· τὸ γὰρ ἐνῆμαρ εὐεπιπτώτως λέγουσι λέγειν "Ομηρον. οἱ δὲ δασύνουσιν, ἵνα γίνεν ἡμαρ. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, ὅτι τότε βουλόμενος παντάπασιν ἔξαλεῖψαι τὸ τεῖχος πλασθὲν ὑπ' αὐτοῦ, τοσοῦτον χρόνον ἐποίησε τῆς καθαιρέσεως. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ προσώπου· οὐ γὰρ πρέπει τοὺς ἀριστέας εἰσάγειν τειχοδομοῦντας ἐν πολλαῖς ἡμέραις, 5 ἀπρεπεστέρας οὖσης τῆς ὑπηρεσίας.

*Πορφυρίου. διὰ τί τὸ τεῖχος οἱ μὲν Ἀχαιοὶ μιᾶς ἡμέρᾳ ἐποίησαν, οἱ δὲ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν ἐννέα ἡμέραις κατέβαλον; ἀλλογον γὰρ τὸ μὲν χαλεπώτερον ῥάδιός τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι, τὸ δὲ ῥᾶν τὸ καταβαλεῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι τοὺς θεοὺς μόλις. ῥητέον δὲ, 10 οὐκ εἰς τὸ καταβαλεῖν ταῖς ἐννέα ἡμέραις κέχρηται, ἀλλ' εἰς τὸ ἀλίπλοα γενέσθαι καὶ τὰ θεμέλια καὶ εἰς τὴν θάλασσαν κατενεχθῆναι "φιτρῷ καὶ λάων τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί," καὶ ἔτι λειώσαι τε τὸν τόπον καὶ "αὗθις δ' ἥϊόνα μεγάλην φαμάθοισι καλύψαι." οὐ μὴν τὰ πρὸς τὸ καταβαλεῖν συνηρτημένα εἰς τὸ τέλειον τοῦ 15 ἀφανισμοῦ καὶ τῆς ἥϊόνος τὴν εἰς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀποκατάστασιν. ἅμα δὲ καὶ τῷ ποιητῇ ἡ μὲν τῶν Ἀχαιῶν τειχοποιία οὐ παρεῖχε τὴν διατριβήν· οὐ γὰρ εὐρεκὲς τοὺς ἀριστέας ποιῆσαι λιθοφοροῦντας· 20 ἡ δὲ τῶν θεῶν μεγαλοπρεπής· τοῖς γὰρ ποταμοῖς καὶ τῇ τριαίνῃ διέλυνον τὸ τεῖχος. Καλλίστρατος δὲ ἡξίου ἐν δ' ἡμαρ ἐς τεῖχος 25 γράφειν, δασύνοντας τὸ ἔν, ἐπεὶ μηδέποτε καθ' ἕαυτὸν τὸ ἐνῆμαρ ὁ ποιητὴς εἴρηκεν, ἀλλὰ πάντως ἐπάγων τὴν δεκάτην. "ἐνῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν, τῇ δεκάτῃ τε"

27. τὸ αὐτός τὸ τοιοῦτον ἐπὶ δεσπότου καὶ βασιλέως τίθεται.
ἔστι δὲ καὶ Ποσειδῶν πάντων ἄρχων ὑδάτων.

25

*οἵμαι δ' ἔγωγε καὶ τὸ Ἑλληνικὸν τεῖχος, δὲ πρὸς καιρὸν ἔρυμα τῆς ιδίας ἀσφαλείας ἐπύργωσαν, οὐχ ὑπὸ τοῦ συμμάχου καθηρῆσθαι Ποσειδῶνος, ἀλλ' ὑπὸ ὑετοῦ δακτυλοῦς γενομένου καὶ τῶν ἀπ' "Ιδης ποταμῶν πλημμυροάντων συνέβη καταρριφθῆναι" ὅθεν ἐπώνυμος τοῦ πάθους γέγονεν ὁ τῆς ὑγρᾶς φύσεως προστάτης Ποσειδῶν, εἰκὸς 30 δὲ καὶ σεισμοῖς διατιναχθὲν ὑπονοστῆσαι τὸ κατασκεύασμα· δοκεῖ δὲ ὁ Ποσειδῶν ἐγνοσίγαιος καὶ σεισίχθων εἶναι, τοῖς τοιούτοις τῶν

7. *Πορφυρίου] ομ.

9. τὸ μὲν Vill.] τὸ μὲν γὰρ

10. ῥᾶν Bekk.] ῥάδιον

26—p. 494, 11. Haec ex Heraclito cap. 38 p. 77 transcripta.

26. πρὸς καιρὸν εχ Heraclito]
πρόσκαιρον

27. ὑπὸ] ὡς Heraclitus

29. καταρριφθῆναι] Apud Heraclitum κατερειφθῆναι vel καταρριφῆναι

παθημάτων ἐπιγραφόμενος. ἀμέλει καὶ φησιν ὁ παιητὴς “αὐτὸς δὲ ἐποστύγαυος ἔχων χείρεσσι τρίαντα.”

*δοκεῖ μοι λεπτῶς ἔξετάζοντι μηδὲ τὸ κατὰ τὴν τρίαντα ἀφιλοσόφητον εἶναι, δι’ ἣς ὑφίσταται τοὺς λίθους ἀναμεμοχλεῦσθαι τοῦ τείχους· τὰ γάρ τοι σεισμῷ διαφέροντα τοῖς παθήμασι οἱ φυσικοὶ λέγουσιν εἶναι, καὶ τινας ἴδιους χαρακτῆρας ἐπιγράφουσιν αὐτοῖς, βρασματίαν τινὰ καὶ χαρματίαν καὶ κλιματίαν προσταγρεύοντες. τριπλαῖς οὖν καθόβλισεν αἰχμαῖς τὸν τὸν σεισμῷν αἴτιον θεόν. ἀμέλει πρὸς βραχὺν κινηθέντων αὐτῷν “τρέμε δὲ οὔρεα μακρὰ καὶ ὑλὴ” (Π. 13, 18), τὸ τὸν σεισμῷν ἴδιωμα τοῦ παιητοῦ διασημήναντος ἡμῖν.

ἀλμυρὰ καὶ γλυκέα καὶ μικτὰ ὥδατά εἰσιν, ἀπερ ὑφὲ ἐαυτὸν ἔχων πάντοτε ἐκεῖσε ἦγαγεν.

29. τὰ θέσω μογέοντες Ἀχαιοῖ] τοῦτο ἀπεφάνησεν ὡς συναλγῶν τῷ κόπῳ αὐτῶν. μογέοντες δὲ ἀπὸ τοῦ ἀτυχοῦντες. 15

36. στικτέον εἰς τὸ δούρατα, καὶ τὴν κατά ἐκδεκτέον.

37. μάστιγα Διὸς τὸν κεραυνόν φησι· προσακαψοῦ ἔτε ὅτι ἐκ Διὸς ἡ ἡσσα ἦν Ἐλλήνων.

41. ὡς δὲ ὅταν] πρὸς ἐν μόνον ἥμερος τὴν εἰκόνα, πρὸς τὸν “Ἐκτορα τὸν ἐν τοῖς Τρωστὸν εἰλούμενον καὶ φαβοῦντα τοὺς ἀκοντιστὰς καὶ πολεμικοὺς Ἐλληνας.

46. *ταρβεῖ] τρισὶ παραγωγαῖς ὁ Ἡραδιακὸς τοῦτο ὑπέβαλεν πρῶτον ἐκ τοῦ ταράσσω, τάραβος καὶ τάρβος· δεύτερον, ὅτι ἐκ τοῦ τρέψω ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔταρκον, τάρπος, καὶ τροπῆ τοῦ περὶ εἰς β τάρβος· τρίτον, ὅτι τείρω τὸ καταπονῶ, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔταρκον, 25 τάρος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β τάρβος, ἐξ οὗ καὶ ρῆμα ταρβῶ.

διδάσκει μέτρῳ χρῆσθαι ἐν τοῖς πλεονεκτήμασι· ταῦτα γὰρ εἰ μὴ ρύθμιζοιτο, ἀναμειρεῖ τοὺς ἔχοντας.

49. εἰλίσσεθ’ ἑταίρους] στικτέον εἰς τὸ ἐλίσσετο, καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ εἰλεῖτο· οὐδέποτε γὰρ Ἐκτωρ ὡς ἀλαζών παρακαλεῖ. οἱ δὲ 30

1. ἐπιγραφόμενος ex Heraclito] ἐπιγραψάμενος

καὶ εἴ δὲ παιητῆς οι. Heraclitus.

2. Post τρίαντα plura desunt ex Heraclito supplenda, abacissa superiore folii parte.

3. δοκεῖ δι Heraclitus.

ἔξετάζοντι] τὰ τοιαῦτα addit Heraclitus.

4. ἀναμεμοχλεῦσθαι ex Heraclito] ἀναμοχλεῦσαι

5. τὰ γάρ τοι] τρία γάρ εἴδε Mehl.

6. εἶναι Mehlerus] ἵστ (ιστα apud Heraclitum).

ἀντὶ τοῦ παρεκάλει, ὡς ἀν δυσχεροῦς καὶ κινδυνώδους οὖσης τῆς πράξεως.

52. ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος] ἄκρως τὰ περὶ τὴν τάφρον δεινοποιεῖ, ἀγῶνας κινῶν τῷ ἀκροατῇ καὶ ἀνελπιστίᾳ τῆς διαβάσεως καὶ προσοχὴν τοῦ ἐστομένου τολμήματος. 5

53. οὗτ' ἄρ' ὑπερθρόνειν] θατέρῳ γὰρ τρόπῳ διελθεῖν ἦν ἀναγκαῖον, ἢ ὑπερθρούντας, εἴπερ ἦν σχεδὸν, ἢ διατεράσσαντας βαῦντα, εἴπερ ἦν εὐδιάβατος. ἀμφότερα οὖν παρέλαβε πρὸς τὸ ἀμύχανον· καὶ ἔστι τὸ οὗτ' ἄρ' ὑπερθρόνειν ἐξήγησις τοῦ εὑρεῖα, τοῦ δὲ οὗτε περῆσαι τὸ ἐπιφερόμενον. ἀμφοτέρωθεν δὲ οἱ σκόλοπες, ὃστε μήτε τὴν κατά- 10 βασιν ῥάδιαν εἶναι μήτε τὴν ἔκβασιν.

57. πυκνοὺς εἰς τὸ μὴ μεσάζεσθαι, μεγάλους εἰς τὸ μὴ ὑπερβαίνειν.

62. ἀφραδέως] οὐκ εἶπε θρασέως δι' "Εκτορα. καὶ τὸ ἐλαύνομεν δὲ τεχνικόν· καὶ ἔστον γὰρ ἐμπεριλαμβάνει ὡς πρόθυμος μὲν ὧν 15 ἵππακούει "Εκτορι, διὰ δὲ τὸ ἀσύμφορον ἀποτρέπων τῆς ἐπιχειρήσεως.

64. ἀπὸ κοινοῦ μὲν τὸ ἑστᾶτιν ἐπὶ δὲ τοῦ τείχους μεταβάλλεται ὁ ἀριθμὸς ἀντὶ τοῦ ἵσταται.

66. ἴππεῦσι] δῆλον ὅτι οὐδὲ πεζοῖς. ἵνα δὲ μὴ περὶ πάνταν λέγων παρεῖνη "Εκτορα, περὶ μὲν τῶν πεζῶν αὐδὲν λέγει, περὶ μόνων δὲ 20 τῶν ἵππων πραθάλλεται. ἔξης δέ φησιν, αὐτοὶ πρυλέεις "Εκτορι πάντες ἐπώμεθ', οἷονεὶ ἀν οὗτος ἀγάγῃ ἡμᾶς, ὡς οὐκ αὐτὸς ἀρεσκόμενος τῇ διδῷ. στεῖνος δὲ ὀνομάζει ἀεὶ τὸν δυσχερῆ τόπον· προπερισκάται δέ.

τρώσεοθαι] ἐλαττωθήσεοθαι καὶ τραπήσεοθαι· "Ιωνες γὰρ τὰς 25 τροπὰς τρώματα καλοῦσι· καὶ "οἶνός σε τρώει" (Od. 21, 293) ἀντὶ τοῦ παρατρέπει.

69. ἢ τ' ἀν ἔγωγ' ἐθέλοιμι] ὡς ἔμφρων ταῦτά φησιν· οὐδὲ γὰρ ὅτι πρόσκαιρός ἐστιν ἡ εὐτυχία, καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖ. εὐχόματι μὲν γὰρ, φησὶ, τοῦτο εἶναι· ἐνοῶ δὲ καὶ τὸ ἔτερον, ὅτι καὶ 30 ἐν τῇ ὑπεστροφῇ χείρονα πεισόμενα. ἵσως οὖν καθόλου τῆς διαβάσεως ἀποτρέψει, ἀλλ' οὐ τολμᾶ τοῦτο πρὸς τὸν "Εκτορα λέγειν.

70. πενήντας] ἀπεν ὑπτιων, ὅ ἐστιν εὐφημίας τῆς διὰ θρήνων, ἀποβολῆ τοῦ ὑ. ἢ ἀνωνύμους. 35

72. ἐνιπλήξωμεν] ἀκουσίως, μᾶλλον δὲ ἀκουσίως ἐμπέσωμεν.

73. ἐπίσταται τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐμφαντικῶς δὲ αὐτὸν παρέστησε διὰ τοῦ περὶ τὸν ἄγγελον διανοήματος.

74. ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν] ἡμῶν κυκλωθέντων ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ὅστε ὅλος ὁ σκοπὸς αὐτῷ μὴ διαβάσει τὴν τάφρον.

78. "Εκτορὶ πάντες ἐπώμεθ' ἀλλέες] προσαγωγῶς πάνυ ἐπαίρει 5 αὐτόν ὑρέμα δὲ ὑποδείκνυσι τὸν κίνδυνον, ὃς οὐκ αὐτὸς τῇ διαβάσει ἀρεσκόμενος.

81. αὐτίκα] εἰκότως οὐδὲ ἀποκρίνεται διὰ τὴν ἔπειξιν. τὸ δὲ αὐτίκα τῆς σπουδῆς σημαντικόν.

86. διαστάντες τῶν ἵππων, ἡ ἐαυτῶν ἀρτύναντες δὲ καταρτί- 10 σαντες.

87. πένταχα κοσμηθέντες] τεσσαρται τῶν Τρώων ἡγεμονίᾳ, ἐπεὶ τέντε ἥσαν πύλαι. ἡ ἴνα ἀνὰ δύο μέσον δορυφοροῖεν "Εκτορα, δὲ καὶ ἄμεινον μοι δοκεῖ εἶναι.

92. ἄκρως ἐπεξειργάσατο τὴν προθυμίαν "Εκτορος καὶ ὅτι τοῦ 15 ἡγιόχου ἀπέσχετο καὶ τοῦτον παρέλαβεν ὡς ἐπὶ ἀναγκαίαν πρᾶξιν.

93. κατὰ γαστρὸς ἔχουσα ἡ Ἐκάβῃ ὅναρ ἐθεάσατο, ὅτι ἔτεκε δαλὸν ὑφ' οὐ κατεφλέχθη τάσσα ἡ πόλις. τὸ οὖν τεχθὲν οὐ γνώμῃ τῶν μάγτεων ἔζετέθη, ἀλλὰ γνώμῃ θεῶν, δὲ ὑπὸ τοῦ εὐρόντος ἐτράφη 20 βουκόλου· ἄρκτον γὰρ αὐτῷ γάλα ἐπισχοῦσαν θεασάμενος ἀνέθρεψεν. ἐκλήθη οὖν Πάρις, οὐχ ὅτι, ὡς τινές φασιν, ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ἀλλ' ὅτι ἐτράφη καὶ παρῆλθε μόρον ὕστερον δὲ Ἀλέξανδρος, ὅτι τῇ πατρὶ διήλεγετε, ὃ ἐστιν ἐβοήθησε, ἐπελθόντος πολέμου.

96. Τρτακίδης, δὲ Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι] μέλλων αὐτοῦ θρα- 25 σεῖαν διηγεῖσθαι πρᾶξιν, εἰκότως ἀπεσημειώσατο αὐτὸν διὰ τῶν ἵππων καὶ τοῦ πατρός.

103. *Πορφυρίου. πολλάκις ἀπὸ διαφόρων κλίσεων συνέμπτωσις γενομένη πλανῆ τοὺς πολλοὺς, ὡς ἐνὸς ὄντος τοῦ σημαινομένου, ὃσπερ ἔχει τὸ εἴσαντο. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ ὑπέλαβον καὶ τὸ 30 ἐπορεύθησαν, καὶ ἵσος καὶ ὄμοιος γενομένος ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ εἴδω, τὸ δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ ἔω, τὸ δὲ ὄμοιώθη ἀπὸ τοῦ ἐίσκω. τὸ

7. Addit B a m. sec. (ad v. 80) οὗτος δὲ Πολυδάμας—καὶ αὐτόθι ἐτελεύτα εἰς Pausania (6, 5) αριδ Suidam s. v. Πολυδάμας Σκοτουσαῖος, cum aliqua scripturae diversitate, quam notavit Bernhardyus.

16. *τοῦτον] τὸν

28. *Πορφυρίου] om.

μὲν οὖν δηλοῖ τὰ τοιαῦτα “εἴσατο δὲ ὡς ὅτε ρίνόν” (Od. 5, 281) ἐν μέρος ἰδεῖν ὑπέλαβεν, τὸ δὲ ὡς ρίνόν ὡς δέρμα ὑπέλαβε τὰ ὄρη τῶν Φαιάκων· οὐ γάρ ἔστιν ὡς ἐρινεός· ἦν γὰρ ὡς ὅτε ἐρινός, καὶ τὸ “εἰσομαι αἴ κε τύχοιμ” (Od. 22, 7) ἀπὸ τοῦ εἰδὼ, εἰσομαι, καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδῆσαι. τὸ δὲ “εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας” 5 (Il. 13, 45) δροιώσας· καὶ “τῷ μιν ἐεισάμενος” (Il. 2, 22), καὶ “εἴσατο δὲ φθονγήν” (ib. 791) ἀντὶ τοῦ ὀμοιώσεν, καὶ “εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ” (Il. 5, 462). τὸ μέντοι “εἴσατο νηῶν ἐπ’ ἀριστερά” (Il. 12, 118) ἀπὸ τοῦ ἵω γέγονεν, ἀφ’ οὗ καὶ τὸ ἴομεν σημαίνει γὰρ τὸ ἐπορεύθη. τὸ δὲ εἴσατο ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβεν ἐκ τοῦ 10 εἰδὼ, ὃ μέλλων εἴσω. τὸ δὲ εἴσατο ἀντὶ τοῦ ὀμοιώτας ἀπὸ τοῦ ἔισκω. τὸ δὲ εἴσατο ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ ἔω. ὥσταί τως καν τῷ “αὐτὰρ ἐγὼ ζεφύρῳ καὶ ἀργεστῷ νότοιο εἰσομαι” ἤγουν πορεύσομαι “ἐξ ἀλόθεν χαλεπῆρι δροσουσα θύελλαν” (Il. 21, 334). δροιώς δὲ ἔχει καὶ τὸ “ὅθι οἱ καταείσατο γαῖῃ” (Il. 11, 358) 15 ἀντὶ τοῦ κατεπορεύθη καὶ ἐν τῇ γῇ ἐπάγη, ἐπεστηρίχθη· καὶ ἐν ἄλλοις “ἐν γαῖῃ ἴσταντο” (ib. 574). καὶ εἰσομαι ἀντὶ τοῦ γυνώσομαι, ὡς τὸ “εἰσομαι εἴ κέ μ’ ὁ Τυδεΐδης” (Il. 8, 532).

105. ἄραρον] ἔφραξαν, ἐπύκνωσαν, ὕπλισαν. τὸ δὲ βόεσσιν ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος· τινὲς γάρ φασιν ὅτι περιχρύσους εἴχον 20 ἀσπίδας.

107. ἐμπεσεῖσθαι ἔλεγον τοὺς “Ελληνας ταῖς αὐτῶν νηυσί· πᾶν γὰρ τὸ βουλῆρι καὶ δυνάμει προφέρου τῶν Τρώων ἦν ἐκεῖ.

108. ἔνθ’ ἄλλοι] πάντων ἄμα καὶ πολιτῶν καὶ ξένων πεισθέντων Πολυδάμαντι, “Ἄσιος ἀποβῆναι οὐ θέλει. λέγονται μὲν οὖν ἐπίκουροι 25 οἱ πολεμουμένοις ἥκοντες βοηθοὶ, σύμμαχοι δὲ οἱ σὺν αὐτοῖς ἐξελόντες.

110. ἀλλ’ οὐχ [Τρακίδης] βαρβαρικὴ ἡ ἀπειθεία. μημούμενος δὲ ὁ ποιητὴς τὴν ἀλήθειαν ἔνα γοῦν τὸν ἀπειθοῦντα εἰσάγει. διὰ τί δὲ ἔνα τοῦτο; ὅτι μάλιστα τοῖς ἵπποις ἥγαλλετο, καταστέλλει 30 οὖν τὴν τῶν πολλῶν ἀλαζονείαν.

113. σημαντικωτάτῳ ὀνόματι κέχρηται τῷ γῆπιος ἐν ταῖς ἀναφορήσεσι, καὶ πάνυ ἀρμοδίῳ.

114. τὸ παιδαριώδες αὐτοῦ ἐσήμανεν ἐν τοιούτῳ καιρῷ καὶ τόπῳ

18. εἰ καὶ] Recte αἴ κα infra p. 498, 10.

22. *αὐτῶν] αὐτῶν

33. ἀρμοδίῳ] *ἀρμοδίως

καλλωπιζομένου ἵππις· ταρὰ τὸν καιρὸν γὰρ ἀεὶ καὶ αἱ χρήσεις βλαβεράι. στικτέον δὲ εἰς τὸ ἄγαλλόμενος.

116. πρόσθεν γάρ] τεχνικὸν καὶ τὸ τὴν ἀνάρεσιν προειπεῖν, καὶ ὑφ' ὅτου γενήσεται· οὕτως γὰρ ὁ ἀκροατὴς πολυτραγυμονίῃ καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ἐντυχεῖν. 5

118. αὐτίαν ἐπάγει τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰδομενέως ἀναιρέσεως Ἀσίου, ὅτι ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τῶν νεῶν ὥρμησεν ὅπου ἐκεῖνος ἦν, ἔνθα ἡ ἵππη-λατος πύλη. τὸ δὲ εἴσατο ἀπὸ τοῦ εἵματος διὸ καὶ ψιλοῦται. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τρία, τὸ ὥρμησεν, ὡς ἐνταῦθα· τὸ ἐφάνη, ὡς τὸ “εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν” τὸ ἔγινω, ἐξ οὗ καὶ τὸ “εἴσομαι αἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης.” 10

121. ὥχῆσα] τὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιβαλλόμενον μοχλὸν· φησὶ γὰρ “δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὥχῆσες” (455).

122. * τὸ ἀπεκεπταμένας εἶχον ἀνέρες οὐκ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἡνεφυ-μένας μόνον, ἀλλ' ἡνεφυμένας κατεῖχον αὐτὰς, ὅπως τοὺς μὲν φίλους εἰσδέχωνται, τῶν δὲ ἐχθρῶν βιαζομένων ἐπικιλεώσιν. αὐτὸς δὲ τὴν 15 λύσιν δέδωκε σαφέστερον ἐπὶ τοῦ Πριάμου ταραστήσας, ἔνθα φησὶ “πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ' εἰσόκε λαοὶ ἔλθωσιν προτὶ ἀστυ πεφυζότες· αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀκατεύσωσιν ἀλέγετες, αὖθις ἐπιθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραριύας” (Π. 21, 531).

124. ιθύς] κατ' εὐθὺν τῶν πυλῶν. φρονέων δὲ, ἐπὶ φρονήματι 20 ἐπαιρόμενος.

τοὶ δ' ἄμι· ἔποντο] ὅμοιοι τούτῳ καὶ οἱ ἐπόμενοι· διὸ ἐπ' αὐτῶν τῷ ἐπιφθέγματι ἐχρήσατο, εὐήθη αὐτῶν τὴν εἰσβολὴν ἐλέγχων.

127. δύν ἀνέρας] ὑπερβάλλων δὲ ἕπαινος, ὅτι τὴν τοσούτων ἐπι-φορὰν δύο ἀπεκρούσαντο. ἐνίους μὲν γὰρ δι' ὅλου ἐξέχοντας προσῆγε, 25 ἐνίους δὲ ἐν τοῖς κατὰ μέρος συνίστησιν. ἀριστοὶ οὖν οἱ ἐν τῷ ἐπι-σφαλεστάτῳ κινδύνῳ ἀνδρισάμενοι, ἐν φιλοῖς τοὺς λοιποὺς “Ἐλληνας φεύγειν συνέβαινεν.

127-154. *Πορφυρίου. ἐν τῇ τειχομαχίᾳ τεταράχθαι δοκεῖ τὰ ἐπη ταῦτα. Ἀσίου ἐπελθόντος κατὰ τὰς πύλας τῷ τείχει ἐπιλέγει 30 δὸ ποιητὴς περὶ αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ “νήπιοι, ἐν δὲ — οὐρε-σιν ἴψικάρηνοι” (127-132). διὰ γὰρ τούτων εἰπὲν τὸν Λεοντέα καὶ Πολυκοίτην πυλάνων προπάροιθεν ἐστάναι ως δρῦς, ἀναμένοντας ἐπερχόμενον μέγαν Ἀσιον, οὐδὲ φέβοντο, εἴτα ἐπαγαγὼν περὶ τῶν

23. ἐχρήσατο] *ἐχρήσατο νήπιοι

29. *Πορφυρίου] om.

25. *προσάγει] προσάγει

κατὰ τὸν Ἀσιον “οἱ δὲ ίδιοι — Οἰνόμασί τε” (137—140), πάλιν ποιεῖ τοὺς περὶ τὸν Λεοντέα καὶ Πολυκοίτην ἔνδον ἐόντας, οὓς πρόσθεν ἔξω ἐστάναι ἔφη ἐπάγει γὰρ “οἱ δὲ ἡτοι — σύεσσιν ἐοικότες” (141—146), καὶ πληρώσας τὴν παραβολὴν ἐπάγει “ώς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς ἄντην βαλλομένων” (151). διὰ γὰρ 5 τούτων φαίνεται ταραχὴ τῶν ἐπῶν, πρότερον μὲν ὡς ἔξω ἐσταότων, αὐθις δὲ ὡς ἔνδον ὅντων καὶ ἔξιόντων. θέντεν οἱ μὲν ἡξίουν προτάττειν ταῦτα τὰ ἔπη “οἱ δὲ ἡτοι εἴως μὲν εὔκνήμιδας Ἀχαιούς,” ἵνα ἡ τὸ ἀκόλουθον τοιοῦτον, “ἐν δὲ πύλησι δύν” ἀνέρας εὑρον ἀρίστους, νῆσος ὑπερβύμους Λακιθάων αἰχμητάων οἱ δὲ ἡτοι εἴως μὲν εὔκνήμιδας 10 Ἀχαιούς ὅρνυον” εἴτα συνάψαντες τοὺς ἐφεξῆς, ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ “αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος, Τρῶας, ἀτὰρ Δακαῶν, ἐκ δὲ τῷ ἀξιῶντε, ἀγροτέροισι σύεσσιν, ἀνδρῶν ἥδε κυνῶν, ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς ἄντην βαλλομένων, λαοῖσιν καθύπερθε,” εἴτα ἀνατρέχουσιν ἐπὶ τὸ “τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε,” καὶ καταβάντες τοὺς δέκα στί—15 χους ἄχρι τοῦ “Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα,” ἐπάγουσιν “οἱ δὲ ἄρα χερμαδίοισι” καὶ τὰ ἔξης. Ήφαιστίων δὲ διπλῆν τὴν γραφὴν εἴναι ἔφη, καὶ δεῖν περιγράφειν ἡ τοὺς ἵστους στίχους τοὺς ἀπὸ τοῦ “τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε” (131) μέχρι τοῦ “Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα” (140), ἡ τοὺς μὲν τοὺς ἀπὸ τοῦ “οἱ δὲ ἡτοι εἴως μὲν εὔκνή—20 μιδας Ἀχαιούς” (141) μέχρι τοῦ “λαοῖσιν καθύπερθε” (153). μῆκοτε δὴ κανὸν οὗτως μένη ἡ γραφὴ καὶ ἡ τάξις, οὐδὲν ἄτοπον, πρότερον μὲν εἰπόντος τοῦ ποιητοῦ ὅτι περὶ τὰς πύλας ἥσσων οἱ περὶ τὸν Πολυκοίτην “ἐν δὲ πύλησι δύν” ἀνέρας εὑρον ἀρίστους,” ἐπισημηναμένου τε ὅτι καὶ ἔξωθεν ἐστῶτας εὑρον, εἴτα καὶ ἐπαναδραμόντος, 25 ὅπως περὶ τὰς πύλας ἔχοντες τούς τ' ἔσω παρορμῶντες, ἐπιόντας βλέποντες τοὺς περὶ τὸν Ἀσιον αὐτοί τε προεκδραμόντες ἀνέμενον πάντες ἔξω τὸν Ἀσιον καὶ γὰρ οὗτοι εἰς τρόπος ἐρμηνείας, ἐκ τῶν ὑστερον ἀρξάμενον ἀναδραμεῖν εἰς τὰ πρώτα καὶ πάλιν συνάψαι ταῦτα τοῖς ὑστέροις. καὶ ἔστι συνήθης ὁ τρόπος τῆς ἐρμηνείας τῷ 30 ποιητῇ. οὗτως γὰρ εὐθὺς κατ' ἀρχὰς τὴν μῆνιν εἰπὼν κεφαλαιωδῶς, ὅσῳν κακῶν αὐτία γέγονε τοῖς Ἑλλησιν, ὑστερον ἐπὶ τὰ αἴτια ἀνατρέχει ταύτης, καὶ ἐπεξεργάζεται δι' ὅλης τῆς ποιήσεως τὰ κατ'

18. περιγράφειν Bekkerus] παραγράφειν
ἀπὸ τοῦ Bekkerus] ἀπὸ τούτου

25. ἐπαναδραμόντος—παρορμῶντες
—αὐτοὶ Bekkerus] ἐπαναδραμόντες
—παρώρμων—αὐτοῦ

αὐτήν. οὕτω καὶ περὶ τῆς πόσου ἐπὸν “Λητοῦς καὶ Διὸς νέος, ὁ γὰρ βασιλῆς χολωθεὶς ποῦσσον ἀλλὰ στρατὸν ὄφρε κακὴν, ὀλέκοστο δὲ λαοί, οὐπεκα τὸν Χρύσηρ ἡγίμασεν ἀργητῆρα Ἀτρειδῆς” (Π. 1, 9), ἐξης ἐπέζεισι πῶς ἐπράχθη τὰ κατὰ τὴν πόσου. καὶ ἐπαῦθα τάσσονται εἰκὼν ὅτι περὶ τὰς πύλας εἴχον οἱ περὶ τὸν Λεωπέα καὶ ἀσέμενοι 5 πρὸ τῶν πυλῶν ἑστῶτες ἐπερχόμενοι τὸν “Ἄσιον, ἐπαναδραμένων ἐξηγεῖται τὰ κατὰ μέρος, ὅτι τέως μὲν ἔνδον ἦσαν προτρεπόμενοι τοὺς Ἀχαιοὺς ἀμύνεσθαι περὶ την, εἴτα ἐπειδὴ ἐθεάσαστο τοὺς περὶ τὸν “Ἄσιον ἐπιόντας καὶ πεφευγότας τοὺς Ἐλληνας, αὐτοὶ ἀΐσαστες πυλάσσοντες μαχέσθην. τὰ οὖν κεφαλαιωδῶς ἐκτιθέμενα προλαμψάσεις 10 εἴσθε τὸ συμπέρασμα, τὰ δὲ ἀνάστυξιν ἔχοντα πολλῶν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀναδραμόντα, οὕτω κάτειστι ἐπὶ τὸ τέλος.

132. δρίες] μάλιστα γὰρ βαθύρριζοι καὶ οὐχ ὑπείκουσται ἀσέμενοι οὐδὲ τοῖς τῶν ὅμβρων κατακλυσμοῖς. ἡ ἐξ ἐνὸς τὸ πᾶν.

134. διηγεκέσσος] εἰς πλάτος καὶ μῆκος διηγούσας. τῷ δὲ 15 ψόφῳ τῶν ὄνομάτων τὸ μέγεθος ἐμφαίνεται.

144. ἀτὰρ Δασαῶν] ἐν τῷ περὶ Λαπιθῶν λόγῳ κατέθηκε καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων πραττόμενα, ὅτι πρότερον μὲν ἔβαλον ἄκοντα, ὕστερον δὲ ἐφόδου γενομένης σφοδροτέρας ἐξέλιπον τὸ τεῖχος.

146. σύεσσιν ἐοικότε] ἡ προκειμένη ἀπὸ τῶν δρυῶν εἰκὼν πρὸς 20 τὴν στάσιν, ἡ δὲ τῶν συῶν πρὸς τὴν καρπερίαν τῶν βελῶν καὶ τὸ δύο ὄγτας ἀνθίστασθαι πολλοῖς ἀτάκτως βάλλουσιν εἴκασε συσὶ πρὸς πολλῶν κυνηγετῶν ἔφοδον ἀνθισταμένοις.

148. δοχμῷ] ὅξιτομητέον τὸ δοχμῷ δυϊκὸν γάρ ἐστιν. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ δόχμου ἥτοι πλάγιοι· παρ' ἐκάτερα γὰρ αὐτοῖς πεφύκασιν 25 οἱ ὁδόντες. ἐκτάμνοντες δὲ τὴν ὄλην ἐν τῷ παραβήγειν δηλονότι τοὺς ὁδόντας.

149. πρυμνήν] ἄκραν, πρόρριζον. τὸ ὑπαὶ δέ τε δὲ τῷ ὁδόντων συντακτέον.

152. ἄγτην βαλλομένων] ἥτοι ἀμεταστρέπτως μαχομένων οἱ 30 γὰρ γενναῖοι ἐξ ἐναντίας μαχόμενοι τρώσεις δέχονται.

153. δῆλον ὡς οὐ πάντες τοῦ τείχους κατῆλθον, ἀλλὰ μέρη τινὰ ἐκεῖ ἐλέλειπτο.

157. ἀς τ' ἄνεμος] πρὸς τὸ σύντονον καὶ πληκτικὸν τῶν λίθων.

13. βαθύρριζοι] βαθύρριζοι

15. * μῆκος] μέγεθος

εἰς ἐπίτασιν δὲ τὸν ἄνεμον παρέλαβε πρὸς τὸ σφοδροτέραν γενέσθαι τὴν καταφοράν.

160. ἀμφ' αὖν] δύο μέρη λόγου, ἀμφὶ καὶ αὖν, ἵν' ἢ ἀμφὶ αὐτοὺς αὖν, ἀντευν.

162. πεπλήγετο μηρῷ] ἀδύνατον τοῦτο ἐπὶ ὥπλισμένου· ἔστι δὲ 5 μόνον τῆς λύπης δηλωτικὸν, ὡς ἐν ὀχλήματι γενόμενον.

• 164. φιλοψευδῆς] φιλῶν ἀπατᾶν ψεῦδεσθαι γὰρ τὸ ἀπατᾶν. Ἰσως δὲ διὰ τὰς βροντὰς τοῦτο φησιν, ὡς δῆθεν ταύτας σημεῖα νίκης εἰληφός. ὁξύνεται δέ· τὰ γὰρ εἰς ἣς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὁξυνόμενα ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει τὸν τόνον, σεσημειωμένου τοῦ ιο ἀληθῆς. καὶ τὸ κριτής δὲ ἔσθ' ὅτε κατὰ μεταβολὴν τονοῦται.

167. ἀξιόπιστος ὁ παρὰ τῶν πολεμίων ἔπαινος. εὐτελεῖ δὲ ζῷφ καὶ θυμικῷ παρέβαλε, τὴν μὲν ἀλκὴν ὁμολογεῖν ἀναγκαζόμενος, ἀφαιρούμενος δέ τι τοῦ τῶν ἀνδρῶν ἀξιώματος διὰ τὴν τοῦ ζῷου σμικρότητα. 15

170. ἀμύνονται περὶ τέκνων] συλληπτικὸν τὸ σχῆμα· τοῦτο γὰρ σφηκῶν, μελισσῶν δὲ τὸ ὑπὲρ τοῦ μέλιτος..

171. ἐν ὑπερβολῇ τὸ δύο· οἱ μὲν γὰρ τῶν τέκνων προϊστάμενοι σφῆκες καὶ τῶν μελίτων αἱ μέλιτται πλείους εἰσίν· οὗτοι δὲ καὶ δύο ὅντες κρείττονα διατράστονται. 20

174. "Εκτορὶ γάρ] ἡθικῶς τῇ ἀναφωνήσει χρῆται, θεραπεύων τὸν ἀκροατὴν, ὅτι οὐκ ἐκ τῆς "Εκτορος ἀρετῆς τοιαῦτα "Ελληνες ἐπετόνθεισαν, ἀλλ' ἐκ τῆς Διὸς ἐπικουρίας, οὗ τὸ κατόρθωμα.

175. ἀθετεῖ 'Αρισταρχος, πρῶτον μὲν διὰ τὸ πύλας ἄλλας ὄνομάζεσθαι· ἀρέσκει γὰρ αὐτῷ μίαν εἶναι. εἴτα διὰ τὸ "ἀργαλέον 25 δέ με ταῦτα·" φησὶ γὰρ ὅτι καὶ μὴν ἔφρασε τὴν τειχομαχίαν εἴτα καὶ διὰ τὸ Λαπίθαι· οὐ γὰρ δεῖ, φησὶ, καὶ τοὺς πατέρας καὶ τοὺς υἱοὺς Λαπίθαις καλεῖν. Πῖος δὲ ἀπολογούμενος πρὸς τὰς ἀθετήσεις 'Αριστάρχου ταῦτά φησιν, ὅτι "Ασιος μὲν περὶ τὴν μίαν πύλην τὴν ἴππηλατον ἐμάχητο, οἱ δὲ περὶ αὐτὸν περὶ τὰς μικρὰς 30 πύλας. τῷ δὲ ἄλλας μικρὰς εἶναι οὐδεὶς εὖ φρονῶν ἀντείποι· πᾶς γὰρ τοσοῦτον πλῆθος ἐν τῷ φεύγειν διὰ μιᾶς εἰσήγει; τὸ δὲ "ἀργαλέον δέ με ταῦτα" πάνυ μετρίως φησὶν εἰρῆσθαι· ἀνδρῶν γὰρ ἀναιρουμένων κατάλογον διεξιὰν καὶ τρόπους τῶν ἀναιρέσεων καὶ λόγους τῶν ἀναιρούντων καὶ πιπτόντων καὶ συμπτώματα τῆς τύχης καὶ πολυ- 35 μερῆ μάχην, εἰκότως ἐνδείκνυται δυσχερῆ τὴν τούτων διήγησιν. τὸ δὲ

Λαπίθαι γελοιότατον· πῶς γὰρ ἄλλως ἦν ὀνομάσαι τὸν τῶν Λαπίθων νιὸν ἡ τῷ πατρικῷ ὄνόματι;

177. τὸ θερμὸν τῆς μάχης πῦρ φησί· δύνεται δὲ καὶ κυρίως λέγειν, ἵνα καὶ τὸ τεῖχος αὐτῶν ἐμπρῆσαι ἐπιχειροῦντας τοὺς βαρβάρους εἰσάγῃ. καὶ τὸ λάῖνον ἐπήγαγεν ὥστερ ἐπιμακώμενος τοὺς 5 ἐπιχειροῦντας ἐμπρῆσαι λίθους. ὑποστικτέον δὲ εἰς τὸ πῦρ· τὸ γὰρ τεῖχος ἔστι λάῖνον· οἱ δὲ τὸ πῦρ. θεσπιδαὲς δὲ τὸ καυστικὸν ἡ τὸ ἐκ θεοῦ σταλέν.

λιθίνου τοῦ τείχους ὅντος καὶ τῶν Τρώων βαλλόντων καὶ βαλλομένων πῦρ ἀπτεσθαί φησι πανταχόθεν τοῦ τείχους. ἔχει δὲ ἐμφασιν 10 ὁ λόγος.

178. εἰς τὸ πέρ υποστικτέον, καὶ τὰ ἔξης συδετέον.

179. θεοὶ δ' ἀκαχείατο] ἐλπίδα ὑποβάλλει τοῖς ἀκροαταῖς ὅτι οὐκ ἦν ταῦτα ἀρεστὰ θεοῖς, ἀλλὰ διενοοῦντο μὲν βοηθεῖν, ἥδοῦντο δὲ Δία. 15

181. σὺν δ' ἔβαλον] ἐπεὶ προεῖπεν “Ἐκτορὶ γάρ οἱ θυμός” (174), τὸ μὲν εἰς ὕστερον ταμιεύεται, ἐπὶ δὲ τοῦ παρότος πλεονεκτοῦντας ποιεῖ τὸν Ἐλληνας, ἔως ἂν ἡ ἀπὸ τοῦ Διὸς βοήθεια μεταγάγῃ τὴν εὐημερίαν ἐπὶ τὸν Ἐκτορα. 20

197. οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσταν] καὶ τοῦτο πρὸς παραμυθίαν, 20 ὅτι τὸ πλεῖστον καὶ ἀκμαιότατον τῶν βαρβάρων ἦν τὸ ἐν τῇ μάχῃ πλεονεκτῆσαν.

201. μέσος διῆλθεν, ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ ἀριστερὰ τὸν Τρωϊκὸν λαὸν ἀφορίζων, ἐν δεξιᾷ δὲ δηλονότι τὸ Ἐλληνικὸν στρατόπεδον ἔχων.

* ἄριστερὰ γὰρ σημεῖα ἀπαίσια· τὰ δὲ δεξιὰ συμφέροντα. 25

202. φοινήεντα] ἡμαγμένον· καὶ γὰρ ἡσθίει αὐτόν.

203. οὕτω λήθετο χάρμης] ὁ δράκων. πιθανῶς δὲ τὸ οὕτω, οὗτον καίτοι ἥδη λελωβημένος. καὶ τὸ ἔτι δὲ ἀσπαίροντα τὸν ἥδη κεκακωμένον παρίστησι, καὶ τὸ φοινήεντα τὸν ὑπὸ τοῦ ἴδιου πεφοινγμένον αἴματος. 30

* ζητεῖται δὲ πῶς ὁ Ζεὺς ἐπικρατεστέρους θέλων ποιῆσαι τοὺς Τρῷας, σημεῖον αὐτοῖς κωλυτικὸν ἐπιπέμπει· φησὶ γὰρ “ὅρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν.” ῥητέον ὅτι μίκην μὲν ἐβούλετο τοῖς Τρῳάνιν, ἔξελειν δὲ τὸ δέος τῶν Ἐλλήνων· οὐ γὰρ κατὰ προαιρεσιν αὐτοὺς ἰδίαν ἐμίσει, ἀλλὰ χαριζόμενος Θέτιδι. 35

32. * κωλυτικὸν] κωλυτικὸν

204. κόψε] τὸ ταχὺ τῆς πληρῆς διὰ τῆς λέξεως ἐσήμανεν.

205. *ἰδνωθείς] ἐπιστραφεὶς, ὁ τὸ ἵνον δονηθεὶς καὶ ἐπικαμ-
φθεῖς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἦζω, δὲ καὶ δασύνετας καὶ γίνεται ἰδνῶ,
τραπέντος τοῦ ξεῖς δὲ Δωρικῶς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ὑ, ὡς ἀλαπάξω
ἀλαπαδνός. τὸ δὲ ἰδνῶ φιλοῦται. 5

ἰδνωθείς] τὸ ὑγρὸν τοῦ δράκοντος ἐσήμανε τοσοῦτον, φησὶν, ἐπι-
καμφθεὶς ὡς καὶ τὰς ἵνας αὐτοῦ δονηθῆναι.

206. μέσῳ δὲ ἐνὶ κάββαλ ὄμιλῳ] ἐν τῷ μεταγχυμίῳ πρὸς τὸ μὴ
διαβῆναις ὡς γὰρ ἀετὸς ἡστόχησε τούτου, οὗτοι Τρῶες Ἑλλήνων.

207. πνοῆς ἀνέμοιο] τῷ πνέοντι ἀνέμῳ δοὺς ἐαυτὸν διὰ τὸ ὅδυνη- 10
θῆναι.

211. *Ἡρακλέους πορθήσαντος Ἰλιον, Πρίαμος ὁ Λαομέδοντος
παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἔπειμψεν εἰς Δελφοὺς, μαντευσόμενος
περὶ τῶν ἐνεστώτων. οἱ δὲ πορευθέντες χρησμόν τε λαβόντες Πάν-
θον ἔνα τῶν Δελφῶν ἄγουσιν, ὅπως κατὰ τὸ συνεχὲς μαντεύηται 15
Πριάμῳ. γήμας δὲ οὗτος θυνατέρα Κλυτίου Προνόμην γενῆ Πολυ-
δάμαντα, τὴν τε μαντικὴν ἀναδιδάσκει. λέγεται δὲ μιᾳ νυκτὶ γενη-
θῆναι τοῦτον τε καὶ τὸν Ἐκτόρα.

213. προλαμβάνει τὴν ἐπίπληξιν τοῦ βασιλέως, ὑπομαλάσσων
αὐτὸν φησὶ γοῦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἴσηγορία τοῖς δημόταις πρὸς τοὺς 20
βασιλεῖς. παρέξ δὲ ἥτοι παρὰ τὸ δέον καὶ κελευσμένον πράσσειν.

215. ἔξερέω] δηλονότι μόνῳ σοί· Ἐκτωρ γὰρ οὐ τὴν παραίνεσιν
ἀποστρέφεται, ἀλλὰ τὴν ἐν ἄκαστῃ ἴσηγορίᾳ. τὰ δὲ Ἑλληνικὰ
πλησίον δημοκρατίας, καὶ παρρησία πολλὴ τοῖς ἥργεμόσιν.

217. ἀμεινον τελειοῦν εἰς τὸ ὄτομα, καὶ τὸ ἔξῆς τοῖς μετ' αὐτὸ 25
συνάπτειν.

223. ὡς ἡμεῖς] ὥσπερ γὰρ κατ' ἀρχὰς, φησὶ, κρατήσας ὁ ἀετὸς
ὑστερού κακόν τι προσλαβὼν ἀφῆκε τὴν ἄγραν, οὗτοι καὶ αὐτοὶ
πεισόμεθα.

225. αὐτὰ κέλευθα] τὴν αὐτὴν ὅδὸν δι' ἥς ἥλθομεν. λείπει δὲ 30
τὸ τά.

228. οὗτοις ἀν ὑποκρίναστο θεόπροκος, καὶ πειθοίατο αὐτῷ οἱ
λαοί· ἥ δε καὶ οἶδεν ἀξιόπιστός ἔστιν ἐαυτὸν δὲ ἔοικεν ἀποδέχε-
σθαι τῆς ἐπιλύσεως ὁ ποιητής.

5. ἀλαπαδνός]

ἀλαπαδνῷ 28. *ὑστερον]

32. *ὑποκρίναστο]

ἀπεκρίνετο

235. λαθέσθαι] ἀμελῆσαι. διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς. οὐ μαντικὴν δὲ ἀναρεῖ, ἀλλὰ τὴν Διὸς προτιμᾶ γνώμην.

237. τύνη διοιωνοῖς] ὁ φρόνιμος καὶ θεὸν τιμᾶν οἴδε καὶ οἰωνοῖς πείθεσθαι, ὅπερ "Εκτῷρ οὐ συνήσιν.

238. τῶν] οὐ πάντων, ἀλλὰ τῶν φανέντων τὰ νῦν. 5

243. εἰς οἰωνός] ἐκεῖνος μόνος ἄριστος οἰωνὸς ὁ ὑπὲρ πάτρης κελεύων ἀγωνίζεσθαι. διδάσκει δὲ ἡμᾶς φιλοπάτριδας εἶναι.

247. οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδῆϊος] ἀποτρέπει τοὺς ἄλλους πείθεσθαι αὐτῷ, τὸ τῆς συμβουλῆς δειλίαν εἰπών.

250. αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ] ἀναγκαίως καὶ τοῦτο. ὁ γάρ τοῦ ιο συμβουλεύσαντος μὴ ἀνασχόμενος δῆλον ὡς οὐδὲ τοῦ πεισθέντος.

253. ὥρσεν] ποιητικῶς τοῦτο· συνδραμόντος γάρ τοῦ πλήθους εἰκὸς αὐτὴν γενέσθαι.

258. κρόσσας] τὰς πολεμικὰς κλίμακας· λείπει δὲ ἡ κατά, ὅν 15
ἥ κατὰ τῶν πύργων ἔρυν.

* οἱ δὲ τοὺς ἐν τοῖς πύργοις ἔξεχοντας λίθους.

* Πορφυρίου. ὁ Ἀρίσταρχος ἐπὶ κλιμάκων ἀκούσας, καὶ τὸ προκρόσσας ἀποδίδοντος ἐπὶ τῶν νεῶν κλιμακηδὸν ("τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυν" ΙΙ. 14, 35), τὸ πύργων ἔρυνον ἀποδίδωσιν ἐπὶ τοὺς πύργους ἔρυν, ἀποδίδοντος ἀνειλκον, ὡς κλειστῶν καὶ συγκαμπτῶν οὐσῶν τῶν 20 κλιμάκων. παραμιθεῖται δὲ ἐξ Ὁμήρου τὸ πύργων ἔρυνον ἀποδίδοντος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοὺς πύργους ἔρυν, ἐκ τούτων "οἱ δὲ μένοντες ἔστασαν ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν Τρῶων ὄρμήσειεν" (Πλ. 4, 333) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοὺς Τρῶας ὄρμήσειεν. οὗτοι καὶ τὸ πύργων ἔρυνον ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοὺς πύργους ἔρυν. καὶ "ἀκόντισαν Ἰδομενῆος" 25 (Πλ. 13, 502). οὐκ εἰσὶ δὲ κρόσσαι αἱ κλίμακες, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ ἔξεχοντες λίθοι ἐν τοῖς πύργοις, οὓς ποιοῦσιν εἰς τὸ ἐμποδίζειν τὰς τῶν μηχανημάτων ἐμβολάς. οὗτοι καὶ κρόσσους ἴματίων λέγομεν τοὺς ἔξεχοντας στήμονας· καὶ πρόκροσσαι δὲ αἱ υἷες αἱ μὴ ἐπ' ἵσου στίχου εἰλκυσμέναι, ἀλλ' ἔξεχονται εἰσιν, ἐφ' ὃν διὰ τὸ μὴ πάντας 30 ἔχειν ἰσαρίθμους "στήλας τε προβλῆταις ἐμόχλεον," τοὺς λεγομένους προμαχῶνας.

* τινὲς κρόσσας λέγονται στίχοι τινα πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια, ἔχοντα ἔνδον ἀνάβασιν, καλυπτομένην ἔως ἀν εἰς τοὺς πύργους

2. * προτιμᾶ] προτιμᾶται

17. * Πορφυρίου] ομ.

31. ἐμόχλεον] ἐμβολαῖον

ἀνέλθῃ ὁ τειχος αγῶν. τὸ δὲ πύργων ἔρυνον ἐπὶ τοὺς πύργους λέγει· εἴλκον γὰρ τὰ ὄργανα πρὸς τοὺς πύργους. ἐπάλξεις δὲ οἱ προμαχῶνες.

ἔρεικον ἐπάλξεις] κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις πρὸς τὸ γυμνῶσαι τούτων τοὺς ὑπ' αὐτὰς κρυπτομένους⁵ Ἐλληνας.

259. στήλας τοὺς θεμελίους, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ τεῖχος ἰστασθαι. οἱ δὲ τὰς ἀντηρίδας. *ἥτοι τοὺς προμαχῶνας.

262. οὐδέ νῦ πω Δαναοὶ χάζοντο] οὐχ ὑπεχώρουν αὐτοῖς εἰσελθεῖν διὰ τῆς ἐπὶ τὰς καῦς φερούσης θύρας. πιθανῶς δὲ πάνυ· ἔδει γὰρ πρὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ τείχους ἀγῶνας θέσθαι τινάς.

263. ρινοῖσι βιῶν φράξαντες ἐπάλξεις] τὰ διάκενα τῶν ἐπάλξεων φράξαντες τοῖς ὅπλοις. αἱ μὲν γὰρ ἐπάλξεις πρόθολοι γίνονται τοῖς στρατιώταις, τὸ δὲ διάκενον αὐτῶν ταῖς ἀσπίσι προσαναπληροῦται.

267. ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον] κατ' ἀξίαν πρὸς ἔκαστον, ὥπερ καὶ 15 ἐν ἄλλοις· “οὐτινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα” (Π. 2, 188). “ὅν δ' αὖ δήμου ἄνδρα” (198). προστικακουστέον δὲ τῷ μειλιχίοις τὸ ἐκολάκευον, ὡς τὸ “ἔδουσι πίονα μῆλα οἰνόν τ' ἔξατον” (319). λείπει γὰρ τὸ πίνουσιν.

271. νῦν ἐπλετο ἔργον ἄπασσ] πάντες γὰρ χρήσιμοι, ἀπὸ τείχους 20 ἀμυνόμενοι, ὥπερ καὶ γυναικες ποιοῦσιν.

272. καὶ δ' αὐτοῖ] διὰ τοῦ ἴδιου συνειδότος πάντας δυσωπεῖ καὶ εἰς ἔνοιαν τῶν κινδύνων ἔκαστον ἄγει.

276. νεῖκος] Ἡρωδιανὸς διὰ μόνου τοῦ ἵ, ἵνα δηλοῖ τὸ νίκημα. τὸ δὲ δίεσθαι προπαροξυντέον παρατατικοῦ γάρ ἐστιν, ἀπὸ τοῦ 25 δίημι. περιουσία δὲ δυνάμεως τὸ καὶ διώξαι προσδοκῶν τοὺς πολεμίους.

278. ὅστε οἰφάδες] μικρῷ πρόσθεν ἐχρήσατο τῇ εἰκόνι. “οἰφάδες δ' ὡς πτῖτον ἔραξε, ἃς τὸ ἄνεμος ζαῆς” (156). ἐκεῖ μὲν οὖν πρὸς τὴν πλῆξιν τὸν ἄνεμον ἔλαβε, πρὸς δὲ τὴν συνεχῆ φορὰν 30 νῦν καὶ τὸ μὴ ἀποκρυσταλλοῦσθαι τὴν χιόνα.

279. ὥματι χειμερίῳ] καλῶς χειμέριον τὴν ὥμεραν παρέλαβε· γίνονται γὰρ καὶ ἐν ἔαρι οἰφάδες, ἀλλ' οὐ πυκναί.

282. ὑψηλῶν ὁρέων κορυφάς] εὗ τῇ τάξει ἐχρήσατο· πρῶτον γὰρ τὰ ὅρη οἰφέται, ἔπειτα σφοδροῦ τοῦ χειμῶνος γενομένου κάτεισι καὶ 35 ἐπὶ τὰ χθαμαλώτερα.

285. ἡ ὅτι τῆς ὄρμῆς τὴν χιόνα ἐρύκεται, ἡ διὰ τὸ γεφυρωθῆναι τῇ χιόνῃ τὸν αἰγαλὸν τὸ κῦμα ἐρύκεται.

287. *θαμεῖαι] σημειωστέον ὅτι τοὺς λίθους θηλυκῶς πέκληκεν.

289. τεῆχος ὑπὲρ πᾶν] ἀπὸ γῆς ἔως ἄνω. τὸ δὲ ἔξης, ὑπὲρ δὲ τὸ πᾶν τὸ τεῖχος. οὐκ ἀναγκαῖον οὖν ἀναστρέφειν τὴν πρόθεσιν. 5

292. *Εὔρετην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινὶ λειμῶνι μετὰ νημφῶν ἄνθη ἀναλέγουσσαν ἡράσθη αὐτῆς, καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει. ὅστε τὴν Εὔρετην ἀκατήτας ἐβάστασε, καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ· εἴθ' οὕτως συνέκισεν αὐτὴν Ἀστερίων ΙΩ τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείη τρεῖς ἐγένητο παῖδες Μίνωα Σαρπηδόνα καὶ Ῥαδάμασθν. ιστορεῖ Ἡσίοδος.

293. ὥρσεν ἐπ' Ἀργείοισιν] οὐ γῆσιος οὖν ἡ ἀρετή. δοκεῖ δέ μοι τὸ τοῦ Σαρπηδόνος οὐ μάτην παρειληφθεῖ, ἀλλ' ἵνα καὶ μέγα τι 15 χαρίσηται Πατρόκλῳ τοιοῦτον ἀναρήσαντι.

295. ἐξήλατον] ἐξελασθεῖσαν, ἥτοι χαλκῆν· οὐ γὰρ δεῖ ἔχει. ψιλοῖς οὖν ὁ Νικάνωρ, καὶ τὴν ἐξώ χαλκὸν ἔχουσαν ἐξηργεῖται.

297. διηνεκέσιν] ἀπὸ τοῦ ἴτιος εἰς ἴτιν. προκαρασκευάζει δὲ ἀεὶ τοὺς ἀριστεύοντας, ἐξάριν ήμᾶς εἰς προσοχήν. 20

298. δύο δοῦρε] ἔτερον ἐν τῇ ἀσπίδι, τὸ δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ. κινουμένου δὲ αὐτοῦ ἄμφω τινάσσεται.

300. δηρὸν ἔη κρειῶν] ἐπεξειργάσατο τὴν προκειμένην εἰκόνα· ἐνταῦθα γὰρ καὶ λιμώττει ὁ λέσχη, καὶ οὐ νεμομένῳ ζῷῳ ἐπιτυγχάνει, εἰς ἐπαυλεῖν δὲ αὐτὸν ὁ λιμὸς ἄγει. 25

303. σὸν κυσὶ καὶ δούρεσσι] οἰονεὶ εἰ εῦροι αὐτοὺς προπαρεσκευασμένους πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, οὐ βούλεται ἀναγχωρεῖν μὴ πρότερον πεῖραν ἑαυτοῦ δοὺς ἡ λαβάν.

305. τὸ ἥρταξε τὴν ἐκ μεθόδου δηλοῖ πρεσβολήν. πρὸς τὸν θανατῶντα δὲ λέοντα τὸ πρόθυμον Σαρπηδόνος παρέβαλεν. 30

310. τί δῆ] τί δῆ, Ἀττικᾶς. διὰ δὲ τὸ ἐργασθὲς τῆς ἐγχειρίσεως ἐταριχοεῖται. αἰδήμονος δὲ οἱ λόγοι καὶ μεγαλοψύχους καὶ εὐγνώμονος· αἰδεῖται γὰρ ταῖς τιμαῖς πλεονεκτεῖν καὶ μὴ ταῖς

6—13. Scholion hoc legitur παρ' Ἡσιόδῳ καὶ Βακχυλίδῃ.
in B post scholion versus 397. 26. *εῦροι] εύρη

12. Ιστορεῖ Ἡσίοδος] *ἡ Ιστορία 29. *θανατῶντα] θανατοῦντα

ἀνδραγαθίαις· μεγαλόψυχος δὲ ὁν καταφρονεῖ θανάτου· εὐγνωμο-
σύνης δὲ τὸ ὄμολογεῖν τὴν τιμήν.

312. θεοὺς ὡς εἰσορόστι] οἱ Λύκιοι ἡμᾶς ὡς θεοὺς ὄρῶσιν· αὐ-
σχρὸν δὲ τοὺς ἐν θεῷν μοίρᾳ τεταγμένους μηδὲ ἄνδρας ἀξιολόγους
φαίνεσθαι. διδάσκει δὲ ὡς οὐ δεῖ μὴ προκινδυνεύοντα βασιλέα τιμᾶ-
σθαι.

320. *οἶνόν τ' ἔξαιτον] ἐκ κοινοῦ τὸ πίνουσι.

322. εἰ μὲν γάρ] εὐγεῖταις ηγνώμη. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν κοινὸν
ήγειται πάντων, τὸ δὲ μετ' εὐκλείας τῶν ἀγαθῶν μόνον· καὶ τὴν
παραυτίκα σωτηρίαν οὐκ ἀταλλαγὴν θανάτου, ἀλλ' ἀναβολὴν χρόνου ιο
μικρὰν μετ' ἀδοξίας γινομένην φησὶν εἶναι.

326. ἔμπητος] ὅμοιός πᾶσιν. ἔμφασιν δὲ ἔχει καὶ τὸ ἐφεστᾶσι.
μυρίας δέ φησι προφάσεις τὴν τοῦ θανάτου ἔχειν μοῖραν, ὥστε καὶ
μὴ πολεμήσαντας ίκανὴν φονεύειν εἶναι.

τὸ ἔξῆς, τὸν δὲ ἴομεν. τὸ σχῆμα δὲ τοῦ λόγου μετρία συγχώρη-
σις, καλεῖται· εἰπὼν γὰρ τὸ δεῖν τῶν κινδύνων ἀφίστασθαι, εἰ ἐντῇ
ἀθάνατον εἶναι, τῷ ἀδύνατον ὑπάρχειν τὸ προτεινόμενον τὴν παρρη-
σίαν τοῦ δεῖν κινδυνεύειν εἰσηγήσατο.

329. οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ'] ὄρθως οὐδὲν ἀποκρινόμενος ἔπειται·
οὐ γὰρ καιρὸς αὐτὸν ἤπειρεν. 20

330. πάλιν ἄλλῃ παρασκευῇ χρῆται ὥστε νεώτερον τὸν ἀγῶνα
φαίνεσθαι, προσεκτικωτέρους τοὺς ἀκροατὰς ποιῶν.

332. τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον] ὃσου αὐτὸς φυλάττειν ἐτέτακτο.
ὡς συκετὸς δὲ προασφαλίζεται.

334. τὸ ἡγεμόνων ἄκρως προσέθηκεν, οἷς δι' αἰδὼ ἀπαραίτητος 25
ἡ συμμαχία. διδάσκει οὖν "Ομηρος οῖους δεῖ εἶναι τοὺς ἄρχοντας,
ὧς ἀμείνους τῶν ὑποτεταγμένων. ἄλλως τε τοῖς ἡγεμόσιν εἰκὸς καὶ
πλῆθος ἔπεισθαι.

έταροισιν] τὸ φιλόστορογον αὐτοῦ ἐνδείκνυται· οὐ γὰρ ὑπὲρ ἑαυτοῦ,
ἄλλ' ὑπὲρ τῶν ἑταίρων δέδοικε. παιδευτικὸς δὲ ὁ λόγος. 30

336. οὐκ εἰκῇ τὸ νέον χθὲς γὰρ ὑπὸ "Εκτορος ἐτράθη" νεωστὶ¹
οὖν προηλθε τῆς σκηνῆς, δρῶν τὸν κίνδυνον.

337. ἄλλ' οὕπως] ἄλλ' οὐκ ἦν αὐτῷ ἐγγύθειν βοήσαντι ἀκου-
σθῆναι· ἐντεῦθεν ἀγγέλου ἐδέησεν.

340. ἐπὶ πάσας γὰρ ὁ ὀχεὺς κεκλιμένος ἦν. ἡ ἐπὶ πάσας ἥρ- 35
χοντο οἱ πολέμιοι.

343. Αἴσατα κάλεσσον] φίλος γὰρ αὐτοῦ ὡς Σαλαμίνιος θὺν ὁ Τελαμώνιος· εἴτα δεδιὼς ἐπάγει “ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον.” ἔστι δὲ ἥδικὰ ταῦτα καὶ ἐγγὺς ἀληθεῖας, ἀπέρ ἄκρως ἀπομιμεῖται ὁ ποιητής.

356. μίνυθά περ] δεξιότητος ἀγγέλου σημεῖον προσάγεται γὰρ 5 φάσκων ἐπ' ὀλύγον ἐσεσθαι τὴν βούθειαν.

366. θαυμαστῶς ἐφ' ἑτέρων μάχην ἀπίστων καὶ τῶν ἐνθαδε προνοεῖ ὡς γενναῖος καὶ πολεμόπειρος.

367. Δακναὸς ὄτρύνετον] οὐ γὰρ εὔσχημον τὸ τοῖς ἥγεμόσι καὶ δμοτίμοις ἐντέλλεσθαι. 10

381. ὑπέρτατος] ὑπέρμεγέθης. ἔστι δὲ ὁ στίχος ὅλος δακτυλικός.

382. ἄκρως τὸ ἔχοις οὐ γὰρ ἔφη βάλοι, καίτοι ἐγχωροῦντος τοῦ μέτρου. ἔστιν οὖν ἐπίτασις· δν οὐδὲ κατέχειν ἀμφοτέραις ἐδύνατό τις, τοῦτον ὥηδίως τῇ ἑτέρᾳ ἀφίσιν Αἴας. καὶ τὸ οὐδὲ μάλ' 15 ἥβῶν πρὸς ἐπίτασιν πλείονα ἔγκειται.

383. ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας] ἦσαν μετεωρίσας τὴν χεῖρα πρὸς τὸ βιαιοτέραν γενέσθαι τὴν τρῶσιν.

385. *κυβιστῆ, ἢ δύτη, ἢ δελφῖνι. τὸ δὲ ἀρνευτῆρι παρὰ τοὺς ἄρνας· καὶ γὰρ οὗτοι ἐπὶ κεφαλὴν ἐαυτοὺς ρίπτουσιν, ὥσπερ ἀέρα 20 εῦδιον κηρύγγοντες καὶ γαλήνην.

386. κάππεσ'] ἥδη γὰρ ἐπιβεβηκότες-ἥσαν τῷ τείχει. ὀστέα δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον σῶμα· οὐ γὰρ ἐν τοῖς ἀναισθήτοις ἡ ψυχή.

388. μάλα ὄντος πολλοὶ ἐλθόντες βοηθοὶ Αἴας καὶ Τεῦκρος· 25 θέντεν καὶ τὰ ἄκρα τῆς Σαρπηδόνος στρατιᾶς παρείλοντο.

389. ἀρίστου γὰρ τοξότου τὸ ἐσκευμένως βάλλειν καὶ τὰ καίρια πυρεῖν.

390. ἀψ δ' ἀπὸ τείχεος ἀλτο] προσγρεικῶς τῷ τείχει ὁ Γλαῦκος πάλιν ἀναχωρεῖ, ἵνα μὴ τοῖς ἑτέροις Τρωσὶν αἴτιος γένηται δειλίας, καυχήσεως δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς. 30

392. Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο] ἐδηλώθη ἡ διάθεσις τοῦ φίλου διὰ γὰρ τὴν περίστασιν οὐκ ἐξάγειν, οὐ παραμυθεῖσθαι ἐδύνατο.

393. αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν] τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ αὐτίκα ἐνόησεν· παρέλκει γὰρ ὁ τέ.

15. *οὐδὲ μάλ'] μάλα δὲ

21. εῦδιον] εῦδειον

395. ἐκ δὲ ἔσπασεν ἔγχος] δῆλον ὅτι πλησίον ὥν καὶ τρῶσαι ἐκ χειρὸς δυνάμενος· ἦδη γὰρ ἐπέβη τῷ τείχει.

397. ἔπαλξιν ἐλών] καθέλκει τὴν ἔπαλξιν πρὸς τὸ εἰσπηδῆσαι· σαθρὰ δὲ οὖσα κατηρέχθη. τινὲς δέ φασι κάτωθεν λαβεῖν τὴν ἔπαλξιν· ἔστι γὰρ ταπεινὸν τὸ τεῖχος. 5

402. ἀλλὰ Ζεύς] ἄκρως κάνταῦθα τῇ προσθήκῃ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Τεύκρου ἰάσατο. καὶ τοῖς βάλλουσι γὰρ χαρίζεται, καὶ Πατρόκλῳ σώζει αὐτόν.

405. μεμαῶτα] μετὰ προθυμίας ἐφαλλόμενον.

406. χώρησεν] κατὰ τὴν ἀνάβασιν δηλονότι τὴν εἰς τὸ τεῖχος 10 ἐκωλύθη.

413. ὑποδδείσαντες] ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἄμα τῷ δέει καὶ αἰδὼ παραλαμβάνει· οὐ γὰρ ὡς τυράννοις ἐξ ἐπιταγῆς ὑπακούουσιν οἱ Ἕλληνες.

416. δέ σφισι φαίνετο ἔργον] ἀνεφαίνετο αὐτοῖς μέγα ἔργον, οἷον ἡ μάχη μεῖζων καὶ δεινοτέρα καβίστατο. 15

417. οὗτε γάρ] ἀντίθεσις τὸ σχῆμα· ἀκριβῶς γὰρ ἵσα πρὸς ἵσα ἀντιτίθεσιν.

421. ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάσθον] περὶ ὅρων ἀμιλλῶνται· οὐδὲν γὰρ τούτου ἴσορροπώτερον.

422. μέτρ'] μέτρα τοὺς γεωμετρικοὺς καλάμους. ἐπιξύγῳ δὲ 20 κοινοὺς ὄρους ἔχουσῃ.

426. λαισῆγια] τὰ καὶ τῇ λαιῷ δυνάμενα πάλλεσθαι ἀσπιδία.

430. σινελῶν τὸν περὶ πάντων λόγου ηὗησε τὴν ἔμφασιν, καὶ ἐναργῶς τὸ τεῖχος ἡμαγμένον δείκνυσιν.

433. ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις] πάλιν τὸ ἰσοπαλὲς τῶν 25 μαχομένων παρέβαλε ζυγῷ· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀκριβὲς πρὸς ἴσότητα. καὶ ἡ ταλαντεύουσα οὐκ ἔστι δέσποινα οἰκίας· ταῦτην γὰρ οὐ λυπεῖ πολλάκις τὸ παρὰ βραχὺ ἵσον. ἀλλ' οὐδὲ θεραπαινίς· οὐ γὰρ αὗται ζητοῦσι τὸ ἀκριβὲς εἰς τοσοῦτον, ἀτε δὴ ὑπὸ τοῦ δεσπότου τρεφόμεναι. ἡ δὲ τῇ ἀληθείᾳ χερνῆτις λίαν ἀκριβολογεῖται. ἔστι δὲ ἡ 30 χερσὶ τὰ πρὸς τὸ ξῆν πορίζομένη.

434. ἀμφίς] ἑκατέρῳθεν· μή ποτε παριδοῦσα ἀποστερηθῆ ὀλίγου μισθοῦ τιμῆς. οὐ δύναται δὲ εἰς τὸ ἀμφίς εἶναι στιγμή· οὐδέποτε γὰρ ὁ ἐννεακαιδέκατος χρόνος τοῦ ἔπου διαστολὴν δέχεται.

5. Sequitur in B scholion de supra legitur ad v. 292.
Europa, quod in aliis codicibus 28. *ἀνται] αὐται.

437. ὑπέρτερον τῶν Ἑλλήνων. ἡ δὲ πράτη οὐκ εἶχεν.

439. *διαπρύσιον] διὰ παντὸς τοῦ πέρατος ἀκουσθῆται δυνάμενον.
ἡ διαπεράσιμον εἰς ἀκοάς. ἡ διαφανὴς καὶ σημαντικὸν, ἀπὸ τοῦ πυρός.

441. καὶ νησίν] πρὶν παρέλθῃ τὸ τεῖχος, βαρβαρικῷ ἔθει ἀλα- 5
ζουνέται περὶ τῶν νεῶν, ὥστε φοβῆσαι τοὺς Ἑλληνας.

442. οὖσι πάντες ἄκονον] οὐ παρ' ἐτέρων. ἡ ἀνακεκταμένοις
τοῖς ωσὶ καὶ προβύμοις.

445. τὸ σύντομον καὶ ἰσχυρὸν διὰ τοῦ ἀρπάξας ἐδήλωσεν.

446. ὑπερθεν] τῷ εἰς ἀέρα νεύοντι μέρει. τοῦτο δὲ διὰ τὸ εἴηναι το
εὐσύλληπτον, καὶ ἵνα ῥᾶδίως τῇ ὅδύτητι τὰς πύλας διασχίσῃ ὡς
τέλεκυς.

447. τὸν δὲ οὐ κε δῦ ἀνέρε] διττὴ ἡ ἐπίτασις, καὶ τῶν δύο μὴ
κινούντων τὸν λίθον, καὶ τοῦ ἐνὸς πάλλοντος ἐλαφρῶς.

451. ἄρσενος] ὅτι τραχύτερος. ἡ ὅτι ρυπαδέστερος, ἡ ὅτι μέγας 15
ὅ τοῦ ἄρσενος πόκος, ἡ ὅτι ἐμφερῆς τῷ χρώματι καὶ τῇ τραχύτητι τοῦ
λίθου ἐστί. θέλει δὲ παραστῆσαι τὸ τοῦ λίθου μέγεθος.

456. ἐπημοιβοῖ] εἰς μέσον συνάπτοντες· οἱ δὲ, εἰς ἐφ' ἕκας· μία
δὲ ἐπ' αὐτῶν κλείς ἥρμοστο.

458. εὗ διαβάς] συνεργεῖ γὰρ ἡ διάβασις πρὸς βιαιοτέραν τοῦ 20
βαλλομένου φοράν.

459. θαιρούς] τὸν ἄνω καὶ κάτω στρόφιγγα θαιροὺς καλεῖ. λέγον-
ται δὲ θαιρὸι διὰ τὸ δι' αὐτῶν θεῖν τὰς πύλας.

461. σανίδες δέ] πανταχόθεν ἐκίνησε τὴν ἐνέργειαν, ἐκ τοῦ
βαλόντος, ἐκ τῶν διαρριπτουμένων σανίδων, ἐκ τοῦ εἰσπηδῶντος καὶ 25
φοβερὸν βλέποντος, ἐκ τῆς τῶν ὄπλων λαμπηδόνος, ἐκ τῶν κατεχο-
μένων δοράτων, ἐκ τῶν ὑπερβαινόντων τὸ τεῖχος καθ' ὃ μέρος ἔρρηξε
Σαρπηδῶν, ἐκ τῶν τρεχόντων εἰς τὰς πύλας καθ' ὃ μέρος ἔρρηξεν
αὐτὰς ὁ Ἐκτωρ.

462. ὁ δὲ ἄρ' ἔσθορε φαιδίμος Ἐκτωρ] οὐδέν τι τῶν ἔνδον δειγῶν 30
ὑπολογισάμενος. πάντα οὖν τοῦ θράσους σημαντικὰ καὶ τὰ ἐξῆς
ὄνοματα.

463. νυκτὶ θοῇ] νυκτὶ τὰ φοβερὰ ὄμοιοῦσιν, ὡς ἐκ τῶν ἐκστίων
τοὺς εὐέκτους λέγουσιν ἡμέρας· παρὰ γὰρ τὸ ἡμέρα ἡμερος.

ἵπατια] ἀπὸ μέρους ὅλος.

35

19. * αὐτῶν] αὐτῷ

28. * Ξαρπηδῶν—αὐτὰς δ] οις.

465. οὐκ ἂν τίς μιν ἐρυκάκοις ἀντιβολήσας] ὥσπερ ἐπὶ γραφῆς δείκνυσιν ὅποιος ἦν ὁ "Εκτωρ εἰσδραμὼν εἰς τὸ τεῖχος.

466. νόσφι θεῶν] ἄμα μὲν ἐπαίρει τὰ τοῦ "Εκτορος, ἄμα δὲ καὶ τεχνικῶς ὑπὲρ 'Ελλήνων ἀπολογεῖται, ἀντισχεῖν πρὸς τὴν ἐκδρομὴν "Εκτορος μὴ δυνηθέντων. 5

470. ἐσέχυντο] ἐμφαντικῶς τῷ ὀνόματι: διὰ στενῆς γὰρ γενομένης τῆς εἰσόδου καὶ ὡστιζομένων τῶν εἰσιόντων ἡ τῶν ἥδη εἰσεληλυθότων.

APR 12 1950

